BIBLIOTEKA
Zakl. Nar. im. Ossolińskich
XVII 20430

Sygn. Lwowska
55.029

NOVEMBER.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
xxj	d	Kal.	1	Feſtum omnium Sanctorum. duplex. 240.
xx	e	iiii	2	Commemoratio omnium fidelium Defunctorum. duplex. & De Octaua omnium Sanctorum. 240.
xix	f	iii	3	De Octaua.
xviij	g	Prid.	4	De Octaua. cum commem. SS. Vitalis & Agricolæ martyrum. 240.
xvij	A	Non.	5	De Octaua.
xvj	b	viii	6	De Octaua.
xv	c	vii	7	De Octaua.
xiiij	d	vi	8	Octaua omnium Sanctorum. duplex. & commemor. SS. quatuor Coronatorum mart. 240.
xiij	e	v	9	Dedicatio Baſilicæ Saluatoris. duplex. & commem. S. Theodori martyris. 241.
xij	f	iiii	10	Tryphonis, Reſpicij, & Nymphæ mart. 241.
xj	g	iii	11	Martini Epiſcopi & confeſſoris. duplex. & cōmem. S. Mennæ martyris. 241.
x	A	Prid.	12	Martini Papæ & martyris. ſemiduplex. 241.
ix	b	Idib.	13	
viij	c	xviii	14	
vij	d	xvii	15	
vj	e	xvi	16	
v	f	xv	17	Gregorij Thaumaturgi Epiſcopi & cōf. ſemid. 242.
iiij	g	xiiii	18	Dedicatio Baſilicarum Petri & Pauli. duplex. 242.
iij	A	xiii	19	Pontiani Papæ & martyris. 242.
ij	b	xii	20	
j	c	xi	21	Præſentatio B. Mariæ virginis. duplex. 242.
*	d	x	22	Cæciliæ virginis & martyris. ſemiduplex. 242.
xxix	e	ix	23	Clementis Papæ & mart. ſemidupl. cum commemor. S. Felicitatis mart. 243.
xxviij	f	viii	24	Chryſogoni martyris. 244.
xxvij	g	vii	25	Catharinæ Virginis & martyris. duplex. 244.
25 xxvj	A	vi	26	Petri Alexandrini Epiſcopi & martyris. 244.
xxv xxiiij	b	v	27	
xxiij	c	iiii	28	
xxij	d	iii	29	Vigilia. & comm. S. Saturnini mart. 172.
xxj	e	Prid.	30	Andreæ Apoſtoli. duplex. 173.

55.029

DECEMBER.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
xx	f	Kal.	1	
xix	g	iiij	2	Bibianæ virginis & martyris. commemoratio. 175
xviij	A	iij	3	
xvij	b	Prid.	4	Barbaræ virginis & martyris. commemoratio. 173.
xvj	c	Non.	5	Sabbæ Abbatis. commemoratio. 173.
xv	d	viii	6	Nicolai Epiſcopi & confeſſ. ſemiduplex. 173.
xiiij	e	vii	7	Ambroſij Epiſc. confeſſ. & Eccleſiæ Doct. dup. 174.
xiij	f	vi	8	Conceptio B. Mariæ virginis. duplex. 174.
xij	g	v	9	
xj	A	iiii	10	Melchiadis Papæ & martyris. commemoratio. 175.
x	b	iii	11	Damaſi Papæ & confeſſoris. ſemiduplex. 175.
ix	c	Prid.	12	
viij	d	Idib.	13	Luciæ virginis & martyris. duplex. 175.
vij	e	xix	14	
vj	f	xviii	15	Euſebij Vercellenſis Epiſcopi & mart. comm. 176
v	g	xvii	16	
iiij	A	xvi	17	
iij	b	xv	18	
ij	c	xiiii	19	
j	d	xiii	20	Vigilia. 176.
*	e	xii	21	Thomæ Apoſtoli. duplex. 176.
xxix	f	xi	22	
xxviij	g	x	23	
xxvij	A	ix	24	Vigilia. 8.
xxvj	b	viii	25	Natiuitas Domini noſtri IESV Chriſti. duplex 9. & comm. S. Anaſtaſiæ mart. in ſecunda Miſſa. 9.
25 xxv	c	vii	26	Stephani protomartyris. duplex. cum commemorat. Octauæ Natiuitatis. 12.
xxiiij	d	vi	27	Ioannis Apoſtoli & Euangeliſtæ. duplex. cum cõm. Octauarum. 12.
xxiij	e	v	28	SS. Innocẽtum mart. dupl. cũ cõm. Octauarum. 13.
xxij	f	iiii	29	Thomę Cantuarienſis Epiſcopi & martyris. ſemidup. cum commemoratione Octauarum. 14.
xxj	g	iii	30	De Dominica infra Octa. Natiuit. 15. vel De Octa. Natiuit. cum commem. aliarum Octauarum. 16.
xx	A	Prid.	31	Silueſtri Papæ & cõf. dupl. cũ cõm. Octauarum. 17.

Hæc Epacta 19. *nigra nunquam eſt in uſu, niſi quando eodem anno concurrit cum Aureo numero.* xix.

R V.

INSTYTUT OSSOLINSKIEGO
XVII-20430-IV

RVBRICAE GENERALES
MISSALIS.

MISSA quotidie dicitur ſecundum ordinem Officij : de feſto Duplici, vel Semiduplici, vel Simplici: de Dominica,vel Feria, vel Vigilia, vel Octaua : & extra ordinem Officij, Votiua, vel pro Defunctis.

De Duplici. I.

MIſſa dicitur de Duplici illis diebus, quibus in Kalendario ponitur hæc nota, Duplex. & in Feſtis mobilibus,quãdocumque Officium eſt duplex. In Duplicibus dicitur vna tantum Oratio, niſi aliqua commemoratio fieri debeat. Alia omnia dicuntur,vt in proprijs Miſſis aſſignatum eſt. Quando dici debet, Gloria in excelſis, & Credo; inferius ponitur in proprijs Rubricis.

De Semiduplici, & Simplici. II.

MIſſa de Semiduplici dicitur, quando in Kalendario ponitur hæc vox, Semiduplex. Præterea in Dominicis, & diebus infra Octauas. In Semiduplicibus tam feſtis, quam Dominicis, & infra Octauas dicuntur plures Orationes, vt infra dicetur in Rubrica de Orationibus. Infra Octauam dicitur Miſſa ſicut in die Feſti, niſi propriam Miſſam habuerit: in Dominicis vero, ſicut in proprijs locis aſſignatur. De Simplici dicitur Miſſa ſicut de Semiduplici, vt ſuis locis ponitur.

De Feria, & Vigilia. III.

MIſſa de Feria dicitur, quando non occurrit Feſtum, vel Octaua, vel Sabbatum in quo fit Officium B. Mariæ. In ferijs tamen Quadrageſimæ, Quatuor temporum, Rogationum, & Vigiliarum, etiam ſi Duplex, vel Semiduplex feſtum, vel Octaua occurrat,in Eccleſijs Cathedralibus & Collegiatis cantantur duæ Miſſæ, vna de Feſto poſt Tertiam,alia de Feria poſt Nonam.

2 In Vigilijs autem quæ veniunt infra Octauam, Miſſa dicitur de Vigilia cum commemoratione Octauæ: niſi eo die fiat Officium de aliquo Feſto, quia tunc dicitur Miſſa de Feſto, cum commemoratione octauæ & Vigiliæ. Quòd ſi Vigilia occurrat in die alicuius Feſti ex maioribus primæ claſſis,in Miſſa non fit commemoratio de ea, ſicut nec in Officio.

3 Si Feſtum habens Vigiliam celebretur feria ſecunda,Miſſa Vigiliæ dicitur in Sabbato,ſicut etiam de ea fit Officium : excepta Vigilia Natiuitatis Domini, & Epiphaniæ.

4 Miſſa Vigiliæ in Aduentu occurrentis, dicitur cum commemor. feriæ Aduentus,licet de ea non ſit factum Officium: Vigilia Natiuitatis excepta.

5 Si in Quadrageſima,& Quatuor temporibus occurrat Vigilia,dicatur Miſſa de Feria cum commemoratione Vigiliæ.

6 Toto tempore Paſchali non dicitur Miſſa de Vigilia, niſi in Vigilia Aſcenſionis, quæ tamen non ieiunatur, ſicut nec Vigilia Epiphaniæ.

De Miſſis Votiuis S. Mariæ, & alijs. IIII.

IN Sabbatis non impeditis feſto Duplici, Semiduplici, Octaua, Vigilia,feria Quadrageſimæ, vel Quatuor temporum, vel Officio alicuius Dominicæ quæ ſuperſit, in præcedens Sabbatum tranſlato, dicitur Miſſa de S. Maria ſecundum varietatem temporum, vt in fine Miſſalis ponitur.

2 In Aduentu autem,licet Officium non fiat de S.Maria in Sabbato, dicitur tamen Miſſa principalis de ea, cum commemoratione de Aduentu, niſi fuerint Quatuor tempora,vel Vigilia,vt ſupra.

3 Alijs diebus infra Hebdomadam, quando Officium fit de Feria, & non eſt reſumenda Miſſa Dominicæ præcedentis, quæ fuerit impedita, (exceptis ferijs aduentus, Quadrageſimæ, Quatuor temporum, Rogationum, & Vigiliarum) dici poteſt aliqua ex Miſſis Votiuis, etiam in principali Miſſa quæ vocatur Conuentualis, ſecundum ordinem dierum in fine Miſſalis aſſignatum, cum commemoratione Feriæ de qua factum eſt Officium. Quæ tamen Miſſæ,& omnes aliæ Votiuæ, in Miſſis priuatis dici poſſunt pro arbitrio Sacerdotum, quocumque die Officium non eſt duplex, cum commemoratione eius, de quo factum eſt Officium, & commemoratione item feſti Simplicis, ſi de aliquo occurrat eo die fieri commemorationem in Officio. Id vero paſſim non fiat,niſi rationabili de cauſa. Et quoad fieri poteſt, Miſſa cum Officio conueniat.

De Miſſis Defunctorum. V.

PRima die cuiuſq. menſis(extra Aduentum,Quadrageſimam,& tempus Paſchale) non impedita Officio Duplici vel Semiduplici,dicitur Miſſa principalis generaliter pro Defunctis ſacerdotibus, benefactoribus, & alijs. Si vero in ea fuerit feſtum Simplex, vel Feria quæ propriam habeat Miſſam, aut reſumenda ſit Miſſa Dominicæ præcedentis, quæ fuit impedita, & infra Hebdomadam non occurrat alius dies in quo reſumi poſſit: in Eccleſijs Cathedralibus & Collegiatis dicantur duę Miſſæ,vna pro Defunctis,alia de feſto Simplici,vel Feria prædicta. Sed in Eccleſijs non Cathedralibus nec Collegiatis dicatur Miſſa de die cum commemoratione generaliter pro Defunctis.

2 Præterea feria ſecunda cuiusque Hebdomadæ in qua officium fit de Feria,Miſſa principalis dici poteſt pro Defunctis. Si autem fuerit propria Miſſa de Feria, vel de feſto Simplici, vel reſumẽda ſit Miſſa Dominicæ præcedentis, vt ſupra, in Miſſa de die fiat commemoratio (vt dictum eſt) pro Defunctis. Excipitur tamen Quadrageſima, & totum tempus Paſchale, & quando per annum Officium eſt Duplex, vel Semiduplex: quibus temporibus non dicitur Miſſa principalis pro Defunctis, (niſi in die Depoſitionis defuncti,& in Anniuerſario pro Defunctis) neque pro eis fit commemoratio. Miſſæ autem priuatæ pro Defunctis quocumque die dici poſſunt, præterquam in feſtis Duplicibus,& Dominicis diebus.

3 In die Commemorationis omnium Defunctorum,& in die Depoſitionis, & in Anniuerſario defuncti, dicitur vna tantum Oratio, & ſimiliter in die tertia, Septima, Trigeſima,& quandocumque pro Defunctis ſolemniter celebratur: in alijs Miſſis,plures, vt de Ferijs & Simplicibus dicetur infra in Rubrica de Orationibus.

4 Sequentia pro Defunctis dicitur in die Commemorationis omnium fidelium Defunctorum, & Depoſitionis defuncti,& quandocumque in Miſſa dicitur vna tantum Oratio: in alijs autem Miſſis pro Defunctis, dicatur ad arbitrium Sacerdotis.

De Tranſlatione Feſtorum. VI.

IN dicendis Miſſis ſeruetur ordo Breuiarij de Tranſlatione feſtorum Duplicium & Semiduplicium, quando maiori aliquo Feſto, ſeu Dominica impediuntur. In Eccleſijs autem,vbi titulus eſt Eccleſiæ, vel concurſus populi ad celebrandum Feſtum quod transferri debet,poſſunt cantari duæ Miſſæ, vna de die, alia de Feſto:aut ſaltem commemoratio fieri de Feſto, ſi de eo non debeat celebrari officium illa die.

De Commemorationibus. VII.

COmmemorationes in Miſſis fiunt ſicut in Officio. De feſto Simplici fit commemoratio in Miſſa, quando de eo in Officio facta eſt commemoratio in primis Veſperis. Quando autem de eo fit commemoratio tantum ad Laudes, in Miſſa ſolemni non fit commemoratio de eo, ſed in Miſſis tantum priuatis. Excipitur Dominica Palmarum, & Vigilia Pentecoſtes, in quibus nulla fit commemoratio,etiam in Miſſis priuatis, de feſto Simplici occurrente, licet facta ſit in Officio. De Dominica fit commemoratio, quando in ea agitur de feſto Duplici.De Octaua fit commemoratio, quando infra Octauam celebratur aliquod Feſtum,niſi illud Feſtum fuerit de exceptuatis in Rubrica Breuiarij de Commemorationibus. Item quando infra Octauam fit de Dominica.

2 De Feria fit commemoratio in Aduentu, Quadrageſima, Quatuor temporibus, Rogationibus, & Vigilijs, quando Miſſa dicenda eſt de Feſto illis temporibus occurrente. Sed in Eccleſijs Cathedralibus & Collegiatis, vbi plures Sacerdotes quotidie celebrant, in Ferijs, Rogationibus, & Vigilijs prędictis, quæ habent Miſſas proprias, dicuntur duæ Miſſæ, vna de Feſto, alia de Feria,Rogationibus,& Vigilia, abſque vlla vtrorumque commemoratione: in Feſtis tamen maioribus primæ claſſis nihil fit de Vigilia occurrente, vt dictum eſt ſupra.

3 Quando infra Hebdomadam dicuntur Miſſæ Votiuæ, poſt primam Orationem ſemper dicatur Oratio eius de quo fit Officium, vt ſupra explicatum eſt in propria Rubrica.

4 Quando fit cõmemoratio de feria Quatuor temporum, pro Ferię commemoratione dicitur prima Oratio,quę concordat cum Officio.

5 In faciendis commemorationibus ſeruetur ordo vt in Breuiario. De Dominica ante diem infra Octauam, de die infra Octauam

ante Ferias prædictas: de Ferijs prædictis, ante feſtum Simplex: de feſto Simplici, ante Orationes quæ ſecundo vel tertio loco dicendæ aſſignantur, & hæ dicantur ante Orationes Votiuas: in quibus Votiuis ſeruetur deinde dignitas Orationum, vt de S. Trinitate, de Spiritu ſancto, de Sacramento, de S. Cruce ante Votiuam de B. Maria, & de Angelis ante Apoſtolos, & ſimiliter in alijs.

6 Si facienda ſit commemoratio pro Defunctis, ſemper ponitur penultimo loco. In Miſſis autem Defunctorum nulla fit commemoratio pro viuis, etiam ſi Oratio eſſet communis pro viuis & defunctis.

7 Quando dicuntur plures Orationes, prima tantum & vltima cum ſua concluſione terminantur: & ante primam & ſecundam orationem tantum dicitur Oremus. ante primam dicitur etiam, Dominus vobiſcum.

8 Cum vero dicuntur plures Orationes, & vna Oratio eadem ſit cum alia ibidem dicenda, Oratio huiuſmodi, illa ſcilicet quæ eadem eſt, non aliæ, commutetur cum alia de Communi, vel Proprio quæ ſit diuerſa. Idem ſeruetur in Secretis, & Orationibus poſt communionem.

De Introitu, Kyrie eleiſon, & Gloria in excelſis. VIII.

INtroitus ſemper eodem modo dicitur cum Gloria Patri. vt in Ordinario, præterquam tempore Paſſionis, & in Miſſis Defunctorum, vt etiam ibi annotatum eſt.

2 Kyrie eleiſon. dicitur nouies poſt Introitum, alternatim cum miniſtro, ideſt, ter Kyrie eleiſon. ter Chriſte eleiſon. ter Kyrie eleiſon.

3 Gloria in excelſis, dicitur quandocumque in Matutino dictus eſt Hymnus Te Deum præterquàm in Miſſa feriæ quintæ in Cœna Domini, & Sabbati ſancti, in quibus Gloria in excelſis, dicitur, quáuis in Officio non ſit dictum, Te Deum.

4 In Miſſis Votiuis non dicitur, etiam tempore Paſchali, vel infra octauas, niſi in Miſſa B. Marię in Sabbato, & Angelorum: & niſi Miſſa Votiua ſolemniter dicenda ſit pro re graui, vel pro publica Eccleſiæ cauſa. Neque dicitur in Miſſis Defunctorum.

De Orationibus. IX.

IN feſtis Duplicibus dicitur vna tantum Oratio, niſi facienda ſit aliqua commemoratio, vt dictum eſt ſupra.

2 In feſtis Semiduplicibus occurrentibus ab octaua Pentecoſtes vſque ad Aduentum, & à Purificatione vſque ad Quadrageſimam, dicitur ſecunda Oratio, A cunctis, tertia ad libitum.

3 In feſtis Semiduplicibus occurrentibus ab octaua Epiphaniæ vſque ad Purificationem, dicitur ſecunda Oratio, Deus qui ſalutis, tertia Eccleſiæ, vel pro Papa.

4 In feſtis Semiduplicibus à feria iiij. Cinerum vſque ad Dominicam Paſſionis, ſecunda Oratio de Feria, tertia A cunctis.

5 In Semiduplicibus à Dominica Paſſionis vſque ad Dominicam Palmarum, ſecunda Oratio de Feria, tertia Eccleſiæ, vel pro Papa.

6 In feſtis Semiduplicibus ab octaua Paſchæ vſque ad Aſcenſionem, ſecunda Oratio de S. Maria, Concede nos. tertia Eccleſiæ, vel pro Papa.

7 In feſtis Semiduplicibus infra octauas occurrentibus, ſecunda Oratio dicitur de octaua, tertia, quæ ſecundo loco infrà octauam ponitur.

8 Infra octauas Paſchæ, & Pentecoſtes, in Miſſa de octaua dicuntur duæ tantum Orationes, vna de die, alia Eccleſiæ, vel pro Papa.

9 Infra alias octauas, & in Vigilijs quæ ieiunantur (excepta Vigilia Natiuitatis Domini, & Pentecoſtes) dicuntur tres, vna de die, ſecunda de S. Maria, tertia Eccleſiæ, vel pro Papa. Sed infra octauas S. Mariæ, & in Vigilia, & infra octauam omnium Sanctorum, ſecunda Oratio dicitur de Spiritu ſancto, tertia Eccleſiæ, vel pro Papa.

10 In Dominicis infra octauas occurrentibus dicuntur duę Orationes, vna de Dominica, ſecunda de octaua. In die octaua dicitur vna tantum Oratio, niſi facienda ſit aliqua commemoratio.

11 In Dominicis dicuntur tres, vt in Ordinario aſſignantur, quibuſdam exceptis, vt ſuis etiam locis aſſignatur.

12 In feſtis Simplicibus, & Ferijs per annum, niſi aliter in proprijs locis notetur, dicuntur tres, vt in Semiduplicibus, aut quinque: poſſunt etiam dici ſeptem ad libitum.

13 In Ferijs Quatuor temporum, & vbi plures leguntur Lectiones, huiuſmodi plures Orationes dicuntur poſt vltimam Orationem ante Epiſtolam, vt ſuis locis in Proprio Miſſarum de Tempore.

14 In Miſſis Votiuis, quando ſolemniter dicuntur pro re graui, vel pro publica Eccleſiæ cauſa, dicitur tantum vna Oratio: ſin aliter, dicuntur plures, vt in feſtis Simplicibus.

15 In Votiuis B. Mariæ ſecunda Oratio dicitur de Officio illius diei, & tertia de Spiritu ſancto: ſed in Sabbato, quando de ea factum eſt Officium, ſecunda Oratio erit de Spiritu ſancto, tertia Eccleſiæ tuæ, vel pro Papa. In Votiuis de Apoſtolis, quando ponitur Oratio A cunctis. eius loco dicitur Oratio de S. Maria, Concede nos famulos.

16 Si quum plures dicuntur Orationes, occurrat fieri commemorationem alicuius Sancti, ea ponitur ſecundo loco, & tertia Oratio dicitur, quæ aliàs ſecundo loco dicenda erat.

17 In concluſione Orationum hic modus ſeruatur. Si Oratio dirigatur ad Patrem, concluditur, Per Dominum noſtrum. &c. Si ad Filium, Qui viuis & regnas cum Deo Patre. Si in principio Orationis fiat mentio Filij, concluditur, Per eumdem. Si in fine Orationis, eius fiat mentio, Qui tecum viuit. Si facta ſit mentio Spiritus ſancti, in concluſione dicitur. In vnitate eiuſdem Spiritus ſancti, &c. Alia quoque in dicendis Orationibus ſeruentur, quæ ſuperius in Rubrica de Commemorationibus dicta ſunt.

De Epiſtola, Graduali, Alleluia. & Tractu, ac de Euangelio. X.

POſt vltimam Orationem dicitur Epiſtola: qua finita, à miniſtris reſpondetur, Deo gratias. Et ſimiliter, quando leguntur plures Lectiones, poſt ſingulas dicitur, Deo gratias, præterquá in fine quintæ Lectionis Danielis in Sabbatis Quatuor Temporum, & in fine Lectionum feriæ ſextæ in Paraſceue, & Sabbati ſancti.

2 Poſt Epiſtolam dicitur Graduale, quod ſemper dicitur, præterquam Tempore Paſchali, cuius loco tunc dicuntur duo Verſus, vt habetur in rubrica in Sabbato in Albis.

3 Poſt Graduale, dicuntur duo Alleluia. deinde Verſus, & poſt Verſum, vnum Alleluia. Tempore Paſchali, quando non dicitur Graduale, dicitur aliud Alleluia, poſt ſecundum Verſum: & quando dicitur Sequentia, non dicitur poſt vltimum Verſum, ſed poſt Sequentiam.

4 A Septuageſima vſque ad Sabbatum ſanctum non dicitur Alleluia, neque dicitur in Miſſis de Feria in Aduentu, Quatuor temporibus, & Vigilijs quæ ieiunantur, exceptis Vigilia Natiuitatis Domini, ſi venerit in Dominica, & Vigilia Paſchæ & Pentecoſtes, ac Quatuor temporibus Pentecoſtes. Nec dicitur in feſto SS. Innocentum, niſi venerit in Dominica.

5 A Septuageſima vſque ad Paſcha, eius loco dicitur Tractus, qui Tractus prædicto tempore in aliquibus Ferijs non dicitur, vt ſuis locis ponitur: nec dicitur in Ferijs à Septuageſima vſque ad Quadrageſimam, quando repetitur Miſſa Dominicę.

6 Dicto Graduali, ſeu Alleluia, ſeu Tractu, dicitur Euangelium. Et in principio Euangelij dicitur, Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo, deinde, Sequentia ſancti Euangelij ſecundum N. ℟. Gloria tibi Domine. In fine Euangelij à miniſtro reſpondetur, Laus tibi Chriſte, quod etiam dicitur in fine illius partis Paſſionis, quæ legitur in tono Euangelij, præterquam in Paraſceue. Poſtea, ſi dicendum eſt, dicitur Credo.

De Symbolo. XI.

SYmbolum dicitur poſt Euangelium in omnibus Dominicis per annum, etiam ſi in illis fiat de feſto in quo aliàs non diceretur. In tribus Miſſis de Natiuitate Domini, & deinceps vſque ad octauam beati Ioannis apoſtoli incluſiue. In Epiphania, & per octauam. Feria quinta in Cœna Domini. In Paſchate Reſurrectionis, & per octauam. In Aſcenſione Domini, & per Octauam. In Pentecoſte, & per Octauam. In feſto Corporis Chriſti, & per Octauam. In omnibus feſtis beatæ Mariæ, & per octauas. In feſtis duodecim Apoſtolorum, & Euangeliſtarum, & per octauas. In vtraque Cathedra ſancti Petri, & in feſto S. Petri ad Vincula. In feſtis Conuerſionis, & Commemorationis S. Pauli apoſtoli. In feſto S. Ioannis ante portam Latinam. In feſto S. Barnabæ Apoſtoli. In feſtis Inuentionis, & Exaltationis ſanctæ Crucis. In Transfiguratione Domini. In feſtis Angelorum. In feſto S. Mariæ Magdalenæ. In feſtis quatuor Doctorum, videlicet, Gregorij, Ambroſij, Auguſtini, & Hieronymi addito feſto S. Thomæ de Aquino, & S. Bonauenturę. Item in feſtis Doctorum Athanaſij, Baſilij, Gregorij Nazianzeni, & Ioannis Chryſoſtomi. In die Octauarum ſancti Ioannis Baptiſtæ, & ſancti Laurentij. In feſto omnium Sanctorum, & per Octauam. In Dedicationibus S. Saluatoris, & SS. Apoſtolorum Petri & Pauli. In Anniuerſario Dedicationis propriæ Eccleſiæ, & per Octauam. In die Conſecrationis Eccleſiæ, vel Altaris. In feſtis Sanctorum quibus dedicata eſt Eccleſia, & vbi habetur corpus, vel inſignis reliquia Sancti, de quo agitur. In die Creationis, & Coronationis ſummi Pontificis, & in Anniuerſario eiuſdem diei. In die & in anniuerſario electionis & conſecrationis Epiſcopi. Item in omnibus Feſtis, quæ in Dominicis, & infra octauas celebrantur: in quibus ratione Dominicæ & Octauæ dici debet. Item in feſto Patroni alicuius loci, vel tituli Eccleſiæ, & in Feſtis principalibus Ordinum, & per eorum octauas, in Eccleſijs tantum illius Ordinis. Item dicitur Credo. in Miſſis Votiuis, quæ ſolemniter pro re graui, vel pro publica Eccleſiæ cauſa celebrantur.

De Offertorio, Secretis, Præfationibus, & Canone. XII.

POſt Symbolum, vel ſi non ſit dicendum, poſt Euangelium, dicitur Dominus vobiſcum, deinde Offertorium: poſtea fit oblatio cum Orationibus, vt in ordine Miſſæ. Qua oblatione facta, dicuntur Orationes ſecretæ, ſecundum numerum Orationum, quæ clara voce in principio dictæ ſunt: ſed ante primam Orationem non dicitur Dominus vobiſcum, nec aliquid aliud, ſed dicto, Suſcipiat Dominus ſacrificium, abſolute dicuntur, neque etiam ante ſecundam Orationem dicitur Oremus. Terminatur autem prima & vltima Oratio, vt dictum eſt ſupra in Rubrica de Orationibus: & ſecreto dicuntur vſque ad illa verba in concluſione, Per omnia ſæcula ſæculorum, quæ clara voce proferuntur, & incipitur Præfatio.

2 Præfationes autem dicuntur vt in Ordine Miſſæ adnotatum eſt: & quæ in Quadrageſima, Tempore Paſſionis, & Paſchali, & infra octauas propriæ aſſignantur, dicuntur etiam in Dominicis & Feſtis quæ illis temporibus celebrantur: niſi illa Feſta propriam Præfationem habeant.

3 Si infra Octauam alicuius Feſti, quod habet Præfationem propriam, occurrat feſtum ex maioribus non habens propriam Præfationem, dicitur Præfatio de octaua, quamuis de ea nulla fiat commemoratio in Miſſa.

4 In Miſſis Votiuis dicitur etiam Præfatio propria, ſi propriam habeant: ſi vero non habuerint, dicitur Præfatio de Tempore, vel octaua infra quam contigerit huiuſmodi Miſſas celebrari: alioquin Præfatio communis. Et quando aliqua Miſſa Votiua pro cauſa publica ſolemniter celebratur, dicitur in cantu ſolemni, vt in Duplicibus. In Miſſis Defunctorum quocumque tempore ſemper dicitur Præfatio communis.

5 Poſt Præfationem incipitur Canon Miſſæ ſecreto, in quo ſeruentur omnia vt in Ordine Miſſæ. Vbi vero infra actionem, Communicantes, & Hanc igitur, vel alia variari contingit, ſuo loco in proprijs Miſſis adnotatur.

De Communione, Orationibus poſt Communionem, Ite miſſa eſt, vel, Benedicamus Domino, de Benedictione, & Euangelio ſancti Ioannis. XIII.

EXpleto Canone, & alijs omnibus vſque ad Communionem, ea peracta dicitur Communio & Orationes poſt Communionem eodem modo & ordine vt in principio Miſſæ: & repetito Dominus vobiſcum, dicitur, Ite miſſa eſt, vel, Benedicamus Domino, pro temporis ratione. Ite miſſa eſt, dicitur quandocumque dictum eſt, Gloria in excelſis. Cum non dicitur, eius loco dicitur, Benedicamus Domino. ℟. Deo gratias. In Miſſis Defunctorum dicitur, Requieſcant in pace. ℟. Amen.

2 Dicto Placeat datur Benedictio, quæ à Celebrante ſemper datur in Miſſa, præterquàm in Miſſis Defunctorum. Deinde legitur Euangelium S. Ioannis, In principio. præmiſſo Dominus vobiſcum, & Initium, vt moris eſt: quod Euangelium numquam prætermittitur in Miſſa, niſi quando fit de Feſto in aliqua Dominica, vel Feria quæ habet Euangelium proprium: quod legitur eius loco. Excipitur Dominica iiij. Aduentus, cuius Euangelium non legitur in fine Miſſæ, quando in ea occurrit Vigilia Natiuitatis Domini, quia nec in Officio lectum eſt. In tertia Miſſa de die Natiuitatis Domini legitur in fine Euangelium de Epiphania, Cum natus eſſet Ieſus. Et in Dominica Palmarum in Miſſis priuatis legitur Euangelium quod ponitur in benedictione Palmarum, quod etiam lectum eſt in Officio. In Vigilijs quæ occurrunt in Quadrageſima, vel Quatuor temporibus, non legitur Euangelium Vigiliæ in fine Miſſæ. Et ſimiliter in Miſſis Votiuis numquam legitur in fine aliud Euangelium, niſi S. Ioannis.

De ordinanda Miſſa ex ſupradictis Rubricis. XIV.

SVpradictis Rubricis cognitis, ſi quis velit ordinare Miſſam diei, recurrat ad Ordinarium Miſſarum de Tempore, vel de Sanctis, ſecundum qualitatem Officij. Si proprium non habeat, recurrat ad Commune Sanctorum. Si de Feria agendum ſit, & propria Miſſa non fuerit de Feria, dicatur Miſſa præcedentis Dominicæ, omiſſis Gloria in excelſis, & Symbolo: preterquam Tempore Paſchali, in quo ſemper dicitur Gloria in excelſis, vt ſupra, excepta Miſſa Rogationum: & in Aduentu prætermittitur Alleluia poſt Graduale, cum ſuo Verſu. Si dicenda ſit Miſſa Votiua, requiratur poſt Commune Sanctorum ſuo loco. Si plures Orationes dicendæ ſint, requirantur poſt Miſſas Votiuas, ſuo loco de ſingulis rebus ſingulæ. Si pro Defunctis dicenda ſit Miſſa, habetur poſt Miſſas Votiuas, cum Collectis diuerſis, circa fin[em] Miſſalis. Ordo totius Miſſæ, cum Præfationibus, Canone, & alijs dicendis, habetur ſuo loco, cum Proprio Miſſarum de Tempore.

De hora celebrandi Miſſam. XV.

MIſſa priuata ſaltem poſt Matutinum & Laudes quacumque hora ab aurora vſque ad meridiem dici poteſt.

Miſſa autem Conuentualis & ſolemnis, ſequenti ordine dici debet. In feſtis Duplicibus & Semiduplicibus, in Dominicis, & infra Octauas, dicta in choro Hora Tertia. In feſtis Simplicibus & Ferijs per annum dicta Sexta. In Aduentu, Quadrageſima, Quatuor Temporibus, etiam infra Octauam Pentecoſtes, & Vigilijs quæ ieiunantur, quamuis ſint dies ſolemnes, Miſſa de Tempore debet cantari poſt Nonam.

2 *Miſſa autem Defunctorum dici debet poſt Primam diei: vbi vero dicuntur eorum Vigiliæ mane poſt Matutinum diei, dictis huiuſmodi Vigilijs cum Laudibus, immediate dici poteſt Miſſa pro defunctis. Sed in die Commemorationis omnium fidelium defunctorum Miſſa Conuentualis dicitur poſt Nonam, quia eo die eſt principalis. In die etiam Depoſitionis Defuncti, vel Tertio, Septimo, Trigeſimo, aut Anniuerſario ſolemni, in quo ſit concurſus populi, poterit ſimiliter dici vltimo loco poſt Nonam.*

3 *Excipiuntur ab hoc ordine dicendi Miſſam Conuentualem, Miſſæ in Natiuitate Domini, quarum prima dicitur poſt mediam noctem, finito* Te Deum laudamus, *in Matutino, ſecunda in aurora dictis Laudibus, & Prima, tertia vero in die poſt Tertiam, vel vbi aliter ex diſpenſatione Apoſtolica diſponatur.*

4 *Miſſæ Votiuæ, quia non correſpondent Officio, ſi ſolemniter celebrentur pro re graui, vel publica Eccleſiæ cauſa cum populi frequentia, dicantur poſt Nonam.*

De his quæ clara voce aut ſecreto dicenda ſunt in Miſſa. XVI.

IN Miſſa priuata clara voce dicuntur Antiphona, & Pſalmus ad Introitum, Confeſſio, & quæ ſequuntur, excepta Oratione Aufer à nobis, & Oramus te Domine per merita ſanctorum tuorum, &c. Item Introitus, Kyrie eleiſon, Gloria in excelſis, Dominus vobiſcum, Oremus, Flectamus genua, Leuate, Oratio, vel Orationes, Prophetiæ, Epiſtola, Graduale, Verſus, Tractus, Sequentia, Euangelium, Credo, Offertorium, Orate fratres, ſolum hæc duo verba, Præfatio, Nobis quoque peccatoribus, ſolum hæc tria verba. Item Per omnia ſæcula ſæculorum, &c. cum Pater noſter, Pax Domini, Agnus Dei, Domine non ſum dignus, hæc quatuor verba tantum, Communio, Oratio, vel Orationes poſt Communionem, Humiliate capita veſtra Deo, Ite miſſa eſt, vel Benedicamus Domino, vel Requieſcant in pace. Benedictio, & Euangelium, In principio, vel aliud Euangelium. Alia omnia dicuntur ſecreto.

2 Sacerdos autem maxime curare debet, vt ea quæ clara voce dicenda ſunt, diſtincte & appoſite proferat, non admodum feſtinanter, vt aduertere poſſit quæ legit, nec nimis moroſe, ne audientes tædio afficiat: neque etiam voce nimis elata, ne perturbet alios, qui tunc temporis in eadem Eccleſia celebrant, neque tam ſubmiſſa, vt à circumſtantibus audiri non poſſit, ſed mediocri & graui, quæ & deuotionem moueat & audientibus ita ſit accommodata, vt quę leguntur, intelligant. Quæ vero ſecrete dicenda ſunt, ita pronuntiet, vt & ipſemet ſe audiat, & à circumſtantibus non audiatur.

3 *In Miſſa ſolemni clara voce à Celebrante dicuntur quando intonatur* Gloria in excelſis, *&* Credo, Dominus vobiſcum, Oremus, *ante Orationes, & ante Offertorium,* Præfatio, Pater noſter, Pax Domini, *&* Orationes poſt communionem. *Alia quæ in Miſſa priuata dicuntur clara voce in Miſſa ſolemni à Celebrante dicuntur ſubmiſſa voce.*

De ordine genuflectendi, ſedendi, & ſtandi in Miſſa priuata, & ſolemni. XVII.

IN Miſſa priuata Sacerdos genuflectit quando legit Euangelium S. Ioannis, In principio, ad illa verba, Et verbum caro factum eſt, & in Euangelio Epiphaniæ, Cũ natꝰ eſſet Ieſus, ad verba illa, Et procidentes adorauerunt eum. Item in Euangelio feriæ iiij. poſt Dominicam quartam Quadrageſimæ, ad illa verba in fine, Et procidens adorauit eum. Item genuflectit Dominica Palmarum, & in Miſſis de Cruce ad illa verba in Epiſtola, In nomine Ieſu omne genu flectatur, &c. & quando legitur Paſſio, ad illa verba, expirauit, vel, emiſit ſpiritum. vt ſuis locis notatur. Item genuflectit cum dicit, Flectamus genua. Item quando in Quadrageſima dicit in tractu ℣. Adiuua nos Deus, &c. & in omnibus Miſſis de Spiritu ſancto, cum dicit ℣. Veni ſancte Spiritus, reple, &c. Item quando Sacramentum in Altari diſcoopertum apparet, genuflectit quoties ante illud tranſit in medio Altaris: & quandocumque in Ordi-

ne Miſſæ, & in ritu ſeru ... atione Miſſæ notatur quòd debeat genuflectere.

2 Circumſtantes autem in Miſſis priuatis ſemper genuflectunt, etiam tempore Paſchali, præterquam dum legitur Euangelium.

3 In Miſſa ſolemni Celebrans genuflectit ad omnia ſupradicta, præterquam ad, Flectamus genua: & tunc ipſe ſolus ſtat, Diaconus vero & Subdiaconus, & omnes alij genuflectunt. Ad verſum vero, Adiuua nos Deus, &c. & ad verſum, Veni ſancte Spiritus, &c. genuflectit vſque ad finem. Item genuflectit in die Annuntiationis beatæ Mariæ, & in tribus Miſſis Natiuitatis Domini, quando cantatur in Choro Et incarnatus eſt, &c. Alijs diebus ſi ſedeat cum cantantur ea verba, non genuflectit, ſed caput tantum profunde inclinat: ſi non ſedet, genuflectit.

4 Miniſtri ſemper genuflectunt cum Celebrante, præterquam Subdiaconus tenens librum ad Euangelium, & Acolythi tenentes candelabra, qui tunc non genuflectunt. Et cum Diaconus cantat illa verba ad quæ eſt genuflectendum, ipſe verſus librum, Celebrans & omnes alij verſus Altare genuflectunt.

In Choro genuflectitur ab ijs qui non ſunt Prælati, ad Confeſſionem in ſuo Pſalmo. In Miſſis autem Feriarum Aduentus, Quadrageſimæ, Quatuor temporum, & Vigiliarum quæ ieiunantur, ac in Miſſis Defunctorum, genuflectunt omnes etiam ad Orationes, & dicto per Celebrantem, Sanctus, vſque ad, Pax Domini, & ad Orationes poſt Communionem, & ſuper populum excepta Vigilia Paſchæ & Pentecoſtes, ac Natiuitatis Domini. Et ſimiliter ab omnibus genuflectitur quando eleuatur Sacramentum.

6 In Miſſa item ſolemni Celebrans medius inter Diaconum & Subdiaconum ſedere poteſt à cornu Epiſtolæ iuxta Altare cum cantatur, Kyrie eleiſon, Gloria in excelſis, & Credo, alio tempore ſtat ad Altare, vel genuflectit, vt ſupra.

7 In Choro ſedent quando Celebrans ſedet, & præterea dum cantantur Epiſtola, & Prophetiæ, Graduale, Tractus, vel Alleluia cum Verſu ac Sequentia, & ab Offertorio vſque ad Præfationem, & ad Antiphonam, quæ dicitur Communio. Ad alia ſtant, vel genuflectunt, vt ſupra.

De coloribus Paramentorum. XVIII.

PAramenta Altaris, celebrantis, & miniſtrorum, ſint coloris conuenientis Officio & Miſſæ diei, ſecundum vſum Romanæ Eccleſiæ: quæ quinque coloribus vti conſueuit, Albo, Rubeo, Viridi, Violaceo, & Nigro.

2 Albo colore vtitur à Veſperis Vigiliæ Natiuitatis Domini vſque ad Octauam Epiphaniæ incluſiue, exceptis feſtis Martyrum, quæ infra eam veniunt. Feria quinta in Cœna Domini, & Sabbato ſancto in Officio Miſſæ, & ab illo die vſque ad Sabbatum in Vigilia Pentecoſtes ad Nonam, in Officio de Tempore, præterquam in in Miſſa Litaniarum, & Rogationum. In feſto ſanctæ Trinitatis. In feſto corporis Chriſti. In feſto Transfigurationis Domini. In feſtis beatæ Mariæ virginis, præterquàm in benedictione candelarum, & proceſſione quæ fit in feſto Purificationis eiuſdem. In feſtis Angelorum. In Natiuitate ſancti Ioannis Baptiſtæ. In principali feſto ſancti Ioannis Euangeliſtæ, quod celebratur infra octauam Natiuitatis Domini. In vtraque Cathedra S. Petri. In feſto S. Petri ad Vincula. In conuerſione S. Pauli. In feſto omnium Sanctorum, In feſtis confeſſorum pontificum, & non Pontificum, & Doctorum. In feſtis ſanctarum Virginum non martyrum, & nec virginum nec martyrum. In Dedicatione & conſecratione eccleſiæ vel Altaris, ac in conſecratione ſummi Pontificis, & in anniuerſario creationis & Coronationis eiuſdem, & electionis & conſecrationis Epiſcopi. Item per octauas prædictorum Feſtorum, quæ octauas habent, quando dicitur Miſſa de octaua, & in Dominicis infra eas occurrentibus, quando in eis fit Officium de Dominica, præterquàm in illis Dominicis, quibus tributus eſt color Violaceus. In Miſſis Votiuis ſupradictorum Feſtorum, quocumque tempore dicantur: & in Miſſa pro Sponſo & ſponſa.

3 Rubeo colore vtitur à Vigilia Pentecoſtes in Miſſa vſque ad Sabbatum ſequens finita Nona & Miſſa. In feſtis ſanctæ Crucis. In Decollatione S. Ioannis Baptiſtæ. In natali Apoſtolorum Petri & Pauli, & in feſtis aliorum Apoſtolorum (exceptis feſto principali S. Ioannis Euangeliſtæ poſt Natiuitatem, & feſtis conuerſionis ſancti Pauli, & cathedræ S. Petri, & eius Vinculorum.) In feſto ſancti Ioannis ante portam Latinam. In commemoratione ſancti Pauli Apoſtoli. In feſtis Martyrum, excepto feſto ſanctorum Innocentum quando non venerit in Dominica: ſi autem in Dominica venerit, vtitur Rubeo: in eius vero die Octaua ſemper vtitur, quocumque die occurrat. In feſtis ſanctarum Virginum martyrum, & martyrum non virginum. Item per octauas prædictorum feſtorum quæ octauas habent, quando fit de octaua, & in Dominicis infra eas octauas occurrentibus, eodem modo vt dictum eſt ſupra de colore Albo. Item in Miſſis Votiuis ſupradictorum feſtorum, & in Miſſa pro eligendo ſummo Pontifice.

4 Viridi colore vtitur ab octaua Epiphaniæ vſque ad Septuageſimam, & ab octaua Pentecoſtes vſque ad Aduentum excluſiue, in Officio de tempore, excepta Dominica Trinitatis vt ſupra; ac exceptis Dominicis infra octauas occurrentibus, in quibus color octauarum ſeruatur: exceptis etiam Vigilijs, & Quatuor temporibus, vt infra.

5 Violaceo colore vtitur à prima Dominica Aduentus in primis Veſperis, vſque ad Miſſam Vigiliæ Natiuitatis Domini incluſiue: & à Septuageſima vſque ad Sabbatum ſanctum ante Miſſam incluſiue, in Officio de Tempore: excepta feria v. in Cœna Domini, in qua vtitur Albo: & feria vj. in Paraſceue, in qua vtitur Nigro, vt infra: & benedictione cerei in Sabbato ſancto, in qua Diaconus illius Præfationem dicens ſolus vtitur Albo: ea autem finita, Violaceo vt prius. Item in Officio Vigiliæ Pentecoſtes ante Miſſam, vſque ad benedictionem Fontis incluſiue. In quatuor temporibus, & Vigilijs quæ ieiunantur, exceptis Vigilia, & Quatuor temporibus Pentecoſtes. In Miſſa Litaniarum in die S. Marci Euangeliſtæ, & Rogationum, & in Proceſſionibus quæ his diebus fiunt. In feſto SS. Innocentum, quando non venerit in Dominica. In Benedictione Candelarum, in die Purificationis B. Mariæ, & in benedictione cinerum, ac palmarum, & ipſa Dominica in Palmis, & in eorumdem, ac generaliter in omnibus Proceſſionibus: exceptis Proceſſionibus ſanctiſſimi Sacramenti, & quæ fiunt in diebus ſolemnibus, vel pro gratiarum actione. In Miſſis de Paſſione Domini, pro quacumque neceſſitate, pro peccatis, Ad tollendum ſchiſma, contra paganos, Tempore belli, Pro pace, Pro vitanda mortalitate, Pro iter agentibus, & Pro infirmis.

6 Nigro colore vtitur Feria ſexta in Paraſceue, & in omnibus Officijs & Miſſis Defunctorum.

De qualitate paramentorum. XIX.

IN Officio Miſſæ Celebrans ſemper vtitur Planeta ſuper Albam.

2 Si autem ſit Epiſcopus, & ſolemniter celebret, ſuper Dalmatica & Tunicella.

3 Pluuiali vtitur in Proceſſionibus, & Benedictionibus, quæ fiunt in Altari Item in Officio Laudum, & Veſperarum, quando ſolemniter dicuntur. Eodem vtitur aſſiſtens Celebranti in Miſſa Pontificali. Item quando Celebrans poſt Miſſam Defunctorum facit in fine Abſolutionem.

4 Cum Celebrans vtitur Pluuiali, ſemper deponit Manipulum, & vbi Pluuiale haberi non poteſt, in benedictionibus quæ fiunt in Altari, Celebrans ſtat ſine Planeta cum Alba & Stola.

5 Dalmatica & Tunicella vtuntur Diaconus & Subdiaconus in Miſſa ſolemni, & Proceſſionibus, & benedictionibus, quando Sacerdoti miniſtrant.

6 In diebus vero ieiuniorum (præterquam in Vigilijs Sanctorum) & in Dominicis & ferijs Aduentus & Quadrageſimæ, ac in Vigilia Pentecoſtes ante Miſſam (exceptis Dominica Gaudete, etiam ſi eius Miſſa infra hebdomadam repetatur, & Dominica Lætare, Vigilia Natiuitatis Domini, Sabbato ſancto in benedictione Cerei & in Miſſa, ac Quatuor temporibus Pentecoſtes) item in benedictione Candelarum & Proceſſione in die Purificationis beatæ Mariæ, & in benedictione Cinerum, ac benedictione Palmarum & Proceſſione: in Cathedralibus præcipuis Eccleſiis vtuntur Planetis plicatis ante pectus: quam Planetam Diaconus dimittit cum lecturus eſt Euangelium, eaque tunc ſuper ſiniſtrum humerum ſuper Stolam complicatur: aut ponitur aliud genus Stolæ latioris in modum Planetæ plicatæ, & facta Communione reſumit Planetam, vt prius. Similiter Subdiaconus dimittit eam cum lecturus eſt Epiſtolam, quam legit in Alba, & ea finita, oſculataq. Celebrantis manu, Planetam reſumit vt prius.

7 In minoribus autem Eccleſiis, prædictis diebus ieiuniorum Alba tantum amicti miniſtrent: Subdiaconus cum Manipulo, Diaconus etiam cũ Stola ab humero ſiniſtro pendente ſub dextrum.

De præparatione Altaris & ornamentorum eius. XX.

ALtare, in quo ſacroſanctum Miſſæ ſacrificium celebrandum eſt, debet eſſe lapideum, & ab epiſcopo conſecratum: vel ſaltem ara lapidea, ſimiliter ab epiſcopo conſecrata, in eo inſerta, quæ tam ampla ſit, vt Hoſtiam, & maiorem partem Calicis capiat. Hoc Altare operiatur tribus mappis, ſeu tobaleis mundis, ab epiſcopo vel alio habente poteſtatem benedictis, ſuperiori ſaltem oblonga, quæ vſque ad terram pertingat, duabus alijs breuioribus, vel vna duplicata. Pallio quoque ornetur coloris quoad fieri poteſt, diei feſto, vel Officio conuenientis. Super Altare collocetur Crux in medio, & candelabra ſaltem duo cum candelis accenſis hinc & inde in vtroque eius latere. Ad Crucis pedem ponatur tabella Secretarum appellata. In cornu Epiſtolæ cuſſinus ſupponendus Miſſali: & ab eadem parte Epiſtolæ paretur cereus, ad eleuationem Sacramenti accendendus, parua campanula, ampullæ vitreæ vini & aquæ, cum peluicula & manutergio mundo in feneſtella, ſeu in parua menſa ad hæc præparata. Super Altare nihil omnino ponatur, quod ad Miſſæ ſacrificium, vel ipſius Altaris ornatum non pertineat.

RITVS SERVANDVS in celebratione Miſſæ.

De præparatione Sacerdotis celebraturi. I.

SAcerdos celebraturus Miſſam, præuia Confeſſione ſacramentali, quando opus eſt, & ſaltem Matutino cum Laudibus abſoluto, orationi aliquantulum vacet, & Orationes inferius poſitas pro temporis opportunitate dicit. Deinde accedit ad locum in Sacriſtia, vel alibi præparatum, vbi paramenta, aliaq. ad celebrationem neceſſaria habentur: accipit Miſſale, perquirit Miſſam, perlegit, & ſignacula ordinat ad ea quæ dicturus eſt. Poſtea lauat manus, dicens Orationem inferius poſitam. Deinde præparat Calicem, (qui debet eſſe vel aureus, vel argenteus, aut ſaltem habere cuppam argenteam intus inauratam, & ſimul cum Patena itidem inaurata, ab Epiſcopo conſecratus:) ſuper eius os ponit purificatorium mundum, & ſuper illud Patenam cum Hoſtia integra, quam leuiter extergit, ſi opus eſt, à fragmentis, & eam tergit parua palla linea, tum velo ſerico: ſuper velo ponit burſam coloris paramentorum, intus habentem Corporale plicatũ, quod ex lino tantum eſſe debet, nec ſerico vel auro in medio intextum, ſed totum album, & ab Epiſcopo, vel alio habente facultatem, ſimul cum palla benedictum.

2 Quibus ita diſpoſitis accedit ad paramenta, quæ non debent eſſe lacera aut ſciſſa, ſed integra, & decenter munda ac pulchra, & ab Epiſcopo item, vel alio facultatem habente benedicta: vbi calceatus pedibus, & indutus veſtibus ſibi conuenientibus, quarum exterior ſaltem talum pedis attingat: induit ſe, ſi ſit Prælatus ſæcularis, ſupra rocchettum; ſi ſit Prælatus regularis, vel alius Sacerdos ſæcularis, ſupra ſuperpelliceum, ſi commode haberi poſſit, alioquin ſine eo ſupra veſtes communes, dicens ad ſingula ſingulas Orationes inferius poſitas.

3 Ac primum accipiens Amictum circa extremitates & chordulas, oſculatur illud in medio, vbi eſt crux, & ponit ſuper caput, & mox declinat ad collum, & eo veſtium collaria circumtegens, ducit chordulas ſub brachijs, & circumducens per dorſum, ante pectus reducit & ligat. Tum Alba induitur, caput ſubmittens, deinde manicam dextram brachio dextro, & ſiniſtram ſiniſtro imponens Albam ipſam corpori adaptat, eleuat ante, & à lateribus hinc inde, & cingulo per miniſtrum à tergo ſibi porrecto, ſe cingit. Miniſter eleuat Albam ſupra cingulum circum circa, vt honeſte dependeat, & tegat veſtes; ac eius fimbrias diligenter aptat, vt ad latitudinem digiti vel circiter ſupra terram æqualiter fluat. Sacerdos accipit Manipulum, oſculatur crucem in medio, & imponit brachio ſiniſtro. Deinde ambabus manibus accipiens Stolam, ſimili modo deoſculatur, & imponit medium eius collo, ac tranſuerſando eam ante pectus in modum crucis, ducit partem à ſiniſtro humero pendentem ad dextram, & partem à dextro humero pendentem, ad ſiniſtram. Sicque vtramque partem Stolæ extremitatibus cinguli hinc inde ipſi cingulo coniungit.

4 *Si Celebrans ſit Epiſcopus, non ducit Stolam ante pectus in modum Crucis, ſed ſinit hic inde vtraſque extremitates pendere: & antequam accipiat Stolam, accipit paruam Crucem pectoralem, quam oſculatur, & collo impoſitam ſinit ante pectus chordulis pendere. Manipulum quoque non accipit ante Stolam, niſi in Miſſis Defunctorum, ſed accipit ad Altare, cum in Confeſſione dicit.* Indulgentiam, *illumq. prius oſculatur.*

Poſtremo Sacerdos accipit Planetam.

5 *Si ſit Epiſcopus, & ſolemniter celebret, accipit paramenta, & alia vt in Pontificali.*

De ingreſſu Sacerdotis ad Altare. II.

SAcerdos omnibus paramentis indutus, accipit manu ſiniſtra calicem vt ſupra præparatum, quem portat eleuatum ante pectus, burſam manu dextra ſuper Calicem tenens, & facta reuerentia cruci, vel imagini illi, quæ in Sacriſtia erit capite cooperto accedit ad Altare, miniſtro cum Miſſali, & alijs ad celebrandum neceſſarijs (niſi ante fuerint præparata) præcedente ſuperpelliceum induto. Procedit autem oculis demiſſis, inceſſu graui, erecto corpore. Si vero contigerit eum tranſire ante Altare maius, capite cooperto faciat ad illud reuerentiam: ſi ante locum Sacramenti, genuflectat. Si ante Altare vbi celebretur Miſſa, in qua eleuatur vel tunc miniſtratur Sacramentum, ſimiliter genuflectat, & detecto capite illud adoret, nec ante ſurgat, quàm Celebrans depoſuerit calicem ſuper corporale.

2 Cum peruenerit ad Altare, ſtans ante illius infimum gradum, caput detegit, biretum miniſtro porrigit, & Altari, ſeu imagini crucifixi deſuper poſite profunde inclinat. Si autem in eo ſit tabernaculum ſanctiſſimi Sacramenti, genuflectens debitam facit reuerentiam. Tunc aſcendit ad medium Altaris, ibi ad cornu Euangelij ſiſtit Calicem, extrahit Corporale de burſa, quod extendit in medio Altaris, & ſuper illud Calicem velo coopertum collocat, burſam autem ad cornu Euangelij. Si in altari paramenta accepit, hoc idem facit antequam deſcendat ab Altari Miſſam inchoaturus.

3 Si eſt conſecraturus plures Hoſtias pro communione facienda, quæ ob quantitatem ſuper Patena manere non poſſint, locat eas ſuper corporale ante calicem, aut in aliquo calice vel vaſe mundo conſecrato ponit eas retro poſt Calicem, & alia Patena ſeu palla cooperit.

4 Collocato calice in Altari, accedit ad cornu Epiſtolæ, Miſſale ſuper cuſſino aperit, reperit Miſſam, & ſignacula ſuis locis accommodat. Deinde rediens ad medium Altaris, facta prius Cruci reuerentia, vertens ſe à cornu Epiſtolæ, deſcendit poſt infimum gradum Altaris, vt ibi faciat confeſſionem, quod item obſeruatur in Miſſa ſolemni, & ſimul etiam à miniſtris.

5 *In Miſſa ſolemni Miſſale apertum ſuper Altare, Calix vero & alia neceſſaria præparentur in credentia cooperta linteo, antequam Sacerdos veniat ad Altare. Ipſe autem procedit cum miniſtris, qui ſimul cum eo tenent manus iunctas ante pectus, Acolythi vero deferunt candelabra cum candelis accenſis, quæ deinde collocantur ſuper credentia: & cum peruenerit ad infimum gradum Altaris, ibi medius inter Diaconum à dextris, & Subdiaconum à ſiniſtris, antequam aſcendat ad Altare, facit cum eis (vt infra) Confeſſionem.*

6 *In Miſſa Pontificali omnia ſeruentur, vt in Pontificali & Cæremoniali Romano ordinatur: cuius Pontificalis ordinem Epiſcopus numquam prætermittat, quandocumque cum Diacono & Subdiacono paratis celebrat.*

De principio Miſſæ, & Confeſſione facienda. III.

SAcerdos cum primum deſcenderit ad infimum gradum Altaris, conuertit ſe ad ipſum Altare, vbi ſtans in medio, iunctis manibus ante pectus, extenſis & iunctis pariter digitis, & pollice dextro ſuper ſiniſtrum poſito in modum Crucis, (quod ſemper ſeruatur quando iunguntur manus, præterquam poſt conſecrationem) detecto capite, facta prius Cruci vel Altari profunda reuerentia, vel ſi in eo ſit tabernaculum ſanctiſſimi Sacramenti, facta genuflexione, erectus incipit Miſſam.

2 *Si celebraturus ſit coram ſummo Pontifice, ſiſtit ſe in infimo gradu Altaris à cornu Euangelij ante ipſum Pontificem, vbi genuflexus expectat: accepta benedictione erigit ſe, & ſtans aliquantum verſus ad Altare incipit Miſſam. Si autem ſit coram Cardinale, Legato Sedis Apoſtolicæ, aut Patriarcha, Archiepiſcopo, & Epiſcopo in eorum reſidentijs, vel loco iuriſdictionis, ſtans in infimo gradu à cornu Euangelij vt ſupra expectat: dato ſigno facit profundam reuerentiam Prælato, & verſus ad Altare incipit Miſſam.*

3 *Si autem ſolemniter celebrat coram ſummo Pontifice, aut alio ex Prælatis prædictis in Eccleſiis eorum iuriſdictionis, ſtans à ſiniſtris Prælati, facit cum eo Confeſſionem, & alia ſeruat, vt in Pontificali & Cæremoniali Romano ordinatur.*

4 Stans igitur Celebrans ante infimum gradum Altaris vt ſupra, producens manu dextera à fronte ad pectus ſignum Crucis, dicit intelligibili voce. In nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti. Amen. Et poſtquam id dixerit, non debet aduertere quemcumque in alio Altari celebrantem, etiam ſi Sacramentum eleuet, ſed continuate proſequi Miſſam ſuam vſque ad finem.

5 Cum ſeipſum ſignat, ſemper ſiniſtram ponit infra pectus: in alijs benedictionibus cum eſt ad Altare, & benedicit oblata, vel aliquid aliud, ponit eam ſuper Altare, niſi aliter notetur. Seipſum benedicens, vertit ad ſe palam manus dextræ, & omnibus illius digitis iunctis & extenſis, à fronte ad pectus, & ab humero ſiniſtro ad dextrum, ſignum Crucis format. Si vero alios, vel rem aliquam benedicit, paruum digitum vertit ei cui benedicit, ac benedicendo, totam manum dextram extendit, omnibus illius digitis pariter iunctis & extenſis: quod in omni benedictione obſeruatur.

6 Poſtquam dixerit, In nomine Patris, &c. vt ſupra; iungens iterum manus ante pectus, pronuntiat clara voce Antiphonam, Introibo ad altare Dei. Miniſter retro poſt eum ad ſiniſtram genuflexus, *& in Miſſa ſolemni miniſtri hinc inde ſtantes proſequuntur,* Ad Deum qui lætificat iuuentutem meam. Deinde Sacerdos eodem modo ſtans incipit, & proſequitur cum miniſtro vel miniſtris alternatim Pſalmum, Iudica me Deus, vſque ad finem, cum Gloria Patri. Quo finito repetit Antiphonam, Introibo cum miniſtris vt ſupra. Qui Pſalmus numquam pretermittitur, niſi in Miſſis Defunctorum, & in Miſſis de Tempore à Dominica Paſsionis incluſiue vſque ad Sabbatum ſanctum excluſiue: in quibus ſemel tantum dicta Antiphona, Introibo cum miniſtris vt ſupra, Sacerdos ſtatim ſubiungit ℣. Adiutorium noſtrum &c. vt infra. Cum in fine Pſalmi dicit, Gloria Patri &c. caput Cruci inclinat.

7 Repetita Antiphona, Introibo, dextra manu producens ſignum Crucis à fronte ad pectus, dicit ℣. Adiutorium noſtrum in no

Domini. ℟. Qui fecit cælum & terram. Deinde Altari ſe profunde inclinans, iunctis manibus dicit, Confiteor Deo, vt in Ordinario: & proſequitur eodem modo ſtans inclinatus, donec à miniſtro vel miniſtris dictum ſit, Miſereatur. Cum incipitur à miniſtris Confiteor ſe erigit. Cum dicit, mea culpa, ter pectus dextra manu percutit, ſiniſtra infra pectus poſita.

8 *Si eſt coram Pontifice, Cardinali, Legato Sedis Apoſtolicæ, vel Patriarcha, Archiepiſcopo, & Epiſcopo in eorum prouincia, ciuitate, vel diœceſi conſtitutis, vbi dicit,* vobis fratres, *dicat* tibi pater: *ſimiliter in fine, vbi dicit,* vos fratres *dicat,* te pater, *quod dicens ſummo Pontifici genuflectit, alijs Prælatis profunde ſe inclinat.*

9 Cum miniſter, & qui interſunt (etiam ſi ibi fuerit ſummus Pontifex) reſpondent Confiteor, dicunt, tibi pater, & te pater, aliquantum conuerſi ad Celebrantem.

10 Facta à circumſtantibus Confeſſione, Celebrans ſtans reſpondet, Miſereatur veſtri, &c. Deinde producens manu dextra à fronte ad pectus ſignum Crucis, dicit, Indulgentiam, &c. *& ſi eſt Epiſcopus, accipit manipulum, oſculando illum in medio.* Et ſtans inclinatus iunctis manibus proſequitur, Deus tu conuerſus, & quæ ſequuntur in Ordine Miſſæ, clara voce vſque ad Orationem, Aufer à nobis, &c. & cum dicit, Oremus, extendit & iungit manus.

11 *Et nunc ſi coram ſummo* Pontifice, *aut alijs* Prælatis *vt ſupra, celebret, facta ſummo* Pontifici *genuflexione, alijs* Prælatis *profunda reuerentia, accedit ad medium Altaris ante infimum gradum, & ibi incipit ſecreto,* Aufer à nobis, *vt in Ordine Miſſæ.*

De Introitu, Kyrie eleiſon, & Gloria in excelſis. IIII.

DVm dicit, Aufer à nobis, &c. Celebrans iunctis manibus aſcendit ad medium Altaris, & ibi inclinatus, manibusq. item iunctis ſuper eo poſitis, ita vt digiti parui dumtaxat frontem ſeu medium anterioris partis tabulæ ſeu menſæ Altaris tangant, reſiduo manuum inter Altare & ſe retento, pollice dextro ſuper ſiniſtrum in modum Crucis poſito (quæ omnia ſemper obſeruantur cum manus iunctæ ſuper Altare ponuntur) ſecreto dicit, Oramus te Domine, &c. & cum dicit, Quorum reliquiæ hic ſunt, oſculatur Altare in medio, manibus extenſis æqualiter hinc inde ſuper eo poſitis: quod ſemper ſeruatur quando oſculatur Altare: ſed poſt conſecrationem pollices ab indicibus non diſiunguntur. In omni etiam deoſculatione ſiue Altaris, ſiue libri, ſiue alterius rei, non producitur ſignum Crucis pollice vel manu, ſuper id quod oſculandum eſt.

2 Oſculato Altari accedit ad cornu eius ſiniſtrum, idest Epiſtolæ: vbi ſtans verſus Altare, & producens à fronte ad pectus ſignum Crucis, incipit intelligibili voce Introitum Miſſæ, & proſequitur iunctis manibus. Cum dicit, Gloria Patri, tenens iunctas manus, caput inclinat verſus Crucem. Cum repetit Introitum, non ſignat ſe vt prius: & eo repetito, iunctis manibus ante pectus accedit ad medium Altaris, vbi ſtans verſus illud ſimiliter manibus iunctis, dicit eadem voce, ter, Kyrie eleiſon, ter, Chriſte eleiſon, & iterum ter, Kyrie eleiſon, alternatim cum miniſtro. Si miniſter, vel qui interſunt, Celebranti non reſpondeant, ipſe ſolus nouies dicit.

3 Dicto vltimo Kyrie eleiſon, Sacerdos ſtans in medio Altaris, & manus extendens, eleuansq. vſque ad humeros, (quod in omni manuum eleuatione obſeruatur) voce prædicta incipit, ſi dicendum ſit, Gloria in excelſis cum dicit, Deo, iungens manus, caput Cruci inclinat: quo erecto, ſtans iunctis manibus ante pectus, proſequitur vſque ad finem. Cum dicit. Adoramus te: Gratias agimus tibi, & Ieſu Chriſte, Suſcipe deprecationem noſtram, & iterum Ieſu Chriſte, caput Cruci inclinat. Cum dicit in fine, Cum ſancto Spiritu, ſeipſum à fronte ad pectus ſignat, interim abſoluens, In gloria Dei patris, Amen.

4 *In Miſſa ſolemni Sacerdos facta confeſſione aſcendit cum miniſtris ad medium Altaris: vbi dicto,* Oramus te Domine, *& oſculato Altari, ponit incenſum in thuribulum, miniſtrante Diacono nauiculam, & Thuriferario thuribulum. Diaconus parum inclinatus verſus celebrantem, dicit:* Benedicite Pater reuerende. *& oſculatur cochlear & manum celebrantis ante & poſt. Celebrans ter incenſum ponit in thuribulum, dicens interim.* Ab illo benedicaris. *& depoſito cochleari, producens manu dextra ſignum Crucis ſuper thus in thuribulo, illud benedicit. Poſtea Diaconus dimiſſa nauicula, accipit thuribulum, & dat Celebranti, oſculata prius catenularum ſummitate, & manu illius dextra: Qui facta* Cruci *profunda reuerentia, eam ter incenſat, nihil dicens: & facta iterum Cruci reuerentia, incenſat Altare, ter ducens thuribulum æquali diſtantia, prout diſtribuuntur candelabra, à medio eius vſque ad cornu Epiſtolæ: vbi demiſſa manu, thurificat illius poſtremam partem inferiorem, mox ſuperiorem, bis ducto thuribulo, & conuerſus ad Altare, eleuans manum incenſat eius planitiem, ſeu menſam in parte anteriori, ter ducens thuribulum vſque ad medium: vbi facta Cruci reuerentia, procedendo thurificat aliud latus Altaris triplici ductu vſque ad cornu Euangelij: & pariter incenſata inferiori & ſuperiori parte ipſius cornu Euangelij duplici ductu, eleuans thuribulum ter incenſat ſuperiorem tabulæ partem verſus medium Altaris, vt fecit in cornu Epiſtolæ: deinde manu aliquantum demiſſa, incenſat anteriorem eius partem, ſeu frontem, à cornu Euangelij ter ducens thuribulum vſque ad medium Altaris: & facta Cruci reuerentia incenſat reliquam partem anteriorem vſque ad cornu Epiſtolæ: ubi reddito thuribulo ipſi Diacono, ab eo ipſe ſolus incenſatur.*

5 *Si uero in Altari fuerint reliquiæ, ſeu imagines Sanctorum, incenſata Cruce, antequam diſcedat à medio Altaris primum incenſat eas quæ à dextris ſunt, ideſt à parte Euangelij prope Crucem, bis ducens thuribulum, & facta Cruci reuerentia, ſimiliter incenſat bis alias, quæ ſunt à ſiniſtris, hoc eſt à parte Epiſtolæ: deinde proſequitur incenſationem Altaris, ut ſupra, ter ducens thuribulum in unoquoque latere, etiam ſi in eo eſſent plures reliquiæ uel imagines, ſeu etiam plura uel pauciora candelabra.*

6 *Si in Altari fuerit tabernaculum ſanctiſſimi Sacramenti, accepto thuribulo antequam incipiat incenſationem, genuflectit, quod item facit quotieſcumque tranſit ante medium Altaris.*

7 *Diaconus & Subdiaconus hinc inde aſſiſtunt Celebranti dum incenſat, & cum tranſeunt ante Crucem, ſemper genuflectunt. Deinde Celebrans, Diacono à dextris eius, Subdiacono à dextris Diaconi ſtantibus in cornu Epiſtolæ, legit* Introitum, *&* Kyrie eleiſon. *Cum uero intonat hymnum,* Gloria in excelſis Deo. *Diaconus & Subdiaconus, unus poſt alium, ſtant à tergo Celebrantis: poſtea aſcendunt ad Altare, & hinc inde, Diaconus à dextris, Subdiaconus à ſiniſtris, cum Celebrante hymnum ſubmiſſa uoce proſequuntur uſque ad finem. Quod etiam ſeruatur cum dicitur* Credo, *& cum dicitur,* Dominus vobiſcum, Oratio, Præfatio, *&* Pater noſter, *Diaconus & Subdiaconus ſimiliter ſtant unus poſt alterum à tergo Celebrantis.*

De Oratione. V.

DIcto hymno, Gloria in excelſis, vel, ſi non ſit dicendus eo omiſſo, Celebrans oſculatur Altare in medio, manibus hinc inde ſuper eo, vt ſupra, extenſis, tum illis ante pectus iunctis, & demiſſis ad terram oculis, vertit ſe à ſiniſtro latere ad dextrum verſus populum, hoc eſt, per eam partem quæ reſpicit cornu Epiſtolæ, & extendens ac iungens manus ante pectus, vt prius, dicit voce prædicta, Dominus vobiſcum, *vel ſi ſit Epiſcopus,* Pax vobis *(quod dicitur tantum hoc loco quando dictus eſt hymnus,* Gloria in excelſis. ℟. Et cum Spiritu tuo. & iunctis vt prius manibus reuertitur per eamdem viam ad librum, vbi eas extendens & iungens ante pectus, caputq. Cruci inclinans, dicit, Oremus. tum extendit manus ante pectus, ita vt palma vnius manus reſpiciat alteram, & digitis ſimul iunctis, quorum ſummitas humerorum altitudinem diſtantiamq. non excedat, quod in omni extenſione manuum ante pectus ſeruatur. Stans autem, vt ſupra, extenſis manibus, dicit Orationem. Cum dicit, Per Dominum noſtrum iungit manus, easque iunctas tenet vſque ad finem. Si aliter concluditur Oratio, Qui tecum, vel Qui viuis, cum dicit, *in vnitate,* iungit manus.

2 Cum nominatur nomen Ieſus, caput verſus Crucem inclinat: quod etiam facit cum nominatur in Epiſtola. Et ſimiliter vbicumque nominatur nomen beatæ Mariæ, vel Sanctorum, de quibus dicitur Miſſa, vel fit commemoratio, item in Oratione pro Papa, quando nominatur, ſemper caput inclinat, non tamen verſus Crucem. Si plures Orationes ſunt dicendæ, idem in eis, in voce, extenſione manuum, & capitis inclinatione, quod ſupra dictum eſt, obſeruatur.

3 Si Altare ſit ad Orientem verſus populum, Celebrans verſa facie ad populum non vertit humeros ad Altare, cum dicturus eſt, Dominus vobiſcum, Orate fratres, Ite miſſa eſt, vel daturus benedictionem: ſed oſculato Altari in medio, ibi expanſis & iunctis manibus vt ſupra, ſalutat populum, & dat benedictionem.

4 In quatuor temporibus, vel aliàs quando dicendæ ſunt plures Orationes cum Prophetijs, dicto Kyrie eleiſon in medio Altaris, reuertitur ad cornu Epiſtolæ, vbi ſtans ante librum extenſis & iunctis ante pectus manibus, & caput Cruci inclinans, dicit, Oremus, [illegible] & illico manibus ſuper Altare extenſis, vt ſeipſum ad Altare ſuſtineat, genuflectit, & ſine mora ſurgens, eadem voce dicente miniſtro, Leuate, manibus extenſis dicit Orationem. vt ſupra, & in concluſione eas iungit. Dum autem legit Prophetias, tenet manus ſuper librum vel Altare poſitas, vt mox dicetur de epiſtola.

5 *In Miſſa ſolemni cum dicitur* Dominus vobiſcum, *&* [illegible] *Diaconus & Subdiaconus ſtant retro poſt Celebrantem,* [illegible] *dicitur à Diacono, à Subdiacono vero* Leuate, *illo primum genuflectente, hoc primum ſurgente, Celebrans vero non genuflectit.*

De

De Epiſtola, Graduali, & alijs vſque ad Offertorium. VI.

DIctis Orationibus, Celebrans poſitis ſuper librum, vel ſuper Altare manibus, ita vt palmæ librum tangant, vel (vt placuerit) librum tenens, legit Epiſtolam intelligibili voce, & reſpondetur à miniſtro, Deo gratias & ſimiliter ſtans eodem modo proſequitur Graduale, Alleluia, & Tractum, ac Sequentiam, ſi dicenda ſint. Quibus dictis, Celebrans ſi priuatim celebret, ipſemet, ſeu miniſter portat librum Miſſalis ad alteram partem Altaris in cornu Euangelij, & dum tranſit ante medium Altaris, caput Cruci inclinat, & Miſſale ſic locat, vt poſterior pars libri reſpiciat ipſum cornu Altaris, & non ad parietem, ſiue ad partem eius contra ſe directam.

2 Locato Miſſali in Altari, Celebrans redit ad medium Altaris, ibiq. ſtans iunctis manibus ante pectus, leuatiſq. ad Deum oculis, & ſtatim demiſſis, tum profunde inclinatus, dicit ſecreto, Munda cor meum & Iube Domine benedicere. Dominus ſit in corde meo. vt in Ordinario. Quibus dictis vadit ad librum Miſſalis, vbi ſtans verſus illum iunctis manibus ante pectus, dicit intelligibili voce, Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Deinde pollice dextræ manus ſigno Crucis ſignat primo librum ſuper principio Euangelij quod eſt lecturus, poſtea ſeipſum in fronte, ore, & pectore, dicens, Sequentia vel, Initium ſancti Euangelij, &c. Gloria tibi Domine: Tum iunctis iterum manibus ante pectus, ſtans vt ſupra, proſequitur Euangelium vſque ad finem. Quo finito, miniſter ſtans in cornu Epiſtolę poſt infimum gradum Altaris reſpondet. Laus tibi Chriſte. & Celebrans eleuans parumper librum, oſculatur principium Euangelij, dicens: Per Euangelica dicta, &c. præterquàm in Miſſis Defunctorum, & niſi celebret coram ſummo Pontifice, Cardinali, & Legato Sedis Apoſtolicæ, vel Patriarcha, Archiepiſcopo, & Epiſcopo in eorum reſidentijs, quo caſu defertur cuilibet prædictorum oſculandus liber, & Celebrans tunc non oſculatur illum, nec dicit, Per Euangelica dicta. Cum autem nominatur Ieſus, caput verſus librum inclinat; & eodem modo verſus librum genuflectit, cum in Euangelio eſt genuflectendum.

3 Dicto Euangelio ſtans in medio Altaris verſus Crucem eleuans & extendens manus, incipit (ſi dicendum ſit) Credo, cum dicit, In vnum Deum. iungit manus, & caput Cruci inclinat: quo erecto, ſtans ibidem iunctis ante pectus manibus, vt prius, proſequitur vſque ad finem. Cum dicit, Ieſum Chriſtum, caput Cruci inclinat. Cum dicit, Et incarnatus eſt, vſque ad, Et homo factus eſt, incluſiue, genuflectit. Dum dicit, ſimul adoratur, caput Cruci inclinat. Cum dicit, Et vitam venturi ſæculi, Amen. producit ſibi manu dextra ſignum Crucis à fronte ad pectus.

4 *In Miſſa ſolemni Subdiaconus circa finem vltimæ Orationis accipit ambabus manibus librum Epiſtolarum, deferens illum ſupra pectus, & facta Altari genuflexione in medio, vadit ad partem Epiſtolæ contra Altare, & cantat Epiſtolam, quam etiam Celebrans interim ſubmiſſa voce legit, aſſiſtente ſibi Diacono à dextris, & item Graduale, Tractum, &c. vſque ad,* Munda cor meum. *Epiſtola cantata Subdiaconus, facta iterum genuflexione Altari in medio, redit ad Celebrantem, & genuflectens oſculatur eius manum, & ab eo benedicitur, præterquam in Miſſis Defunctorum.*

5 *Poſtea idem Subdiaconus accipit Miſſale Celebrantis, defert ad cornu Euangelij in Altare, & ibi miniſtrat Celebranti: qui ſubmiſſa voce dicto,* Munda cor meum, *&c. in medio Altaris, & deinde lecto Euangelio, quod in fine non oſculatur, delato etiam per Diaconum libro Euangeliorum ad Altare, imponit incenſum in thuribulum. Poſtea Diaconus genuflexus ante altare dicit:* Munda cor meum, *& accipiens librum Euangeliorum de Altari, petit benedictionem à Celebrante ſimiliter genuflexus in ſuperiori gradu Altaris: & oſculata illius manu, præcedentibus Thuriferario & duobus Acolythis cum candelabris accenſis de credentia ſumptis, vadit cum Subdiacono à ſiniſtris ad locum Euangelij contra Altare verſus populum, vbi Subdiacono librum tenente, medio inter duos Acolythos tenentes candelabra accenſa, dicit* Dominus vobiſcum, *iunctis manibus. Cum dicit,* Sequentia, *&c. ſignat librum in principio Euangelij, frontem, os & pectus: poſtea ter librum incenſat, hoc eſt in medio, à dextris, & à ſiniſtris, & proſequitur Euangelium iunctis manibus. Interim Celebrans, poſt datam Diacono benedictionem, retrahens ſe ad cornu Epiſtolæ, ibi ſtat iunctis manibus. Et cum Diaconus dicit,* Sequentia, *Sacerdos etiam ſignat ſe, & cum nominatur* IESVS, *caput inclinat verſus Altare. Finito Euangelio Sacerdos oſculatur librum à Subdiacono ſibi delatum, dicens,* Per Euangelica dicta, *&c. & à Diacono ter incenſatur. Si ſit coram Prælato in ſua reſidentia, liber defertur ad Prælatum, vt ſupra, & ille incenſatur, vt in Pontificali. Poſtea ſtans in medio Altaris verſus ad Crucem, incipit, ſi dicendum ſit,* Symbolum, *ſtantibus poſt eum Diacono & Subdiacono: deinde ad Altare accedentibus, & cum eo proſequentibus, vt dictum eſt ad,* Gloria in excelſis.

6 *Si autem ſit prædicandum, Concionator finito Euangelio prædicet, & ſermone ſiue concione expleta, dicatur* Credo, *vel ſi non ſit dicendum, cantetur* Offertorium.

7 *Cum vero in Symbolo cantatum fuerit,* Et incarnatus eſt. *Diaconus accepta burſa de credentia, ambabus manibus eam defert eleuatam cum ſolitis reuerentijs ad medium Altaris, in quo explicat Corporale, & reuertitur ad Celebrantem. Cum non dicitur* Credo, *Subdiaconus defert burſam ſimul cum Calice, vt infra dicetur.*

8 *Si quandoque Celebrans cantat Miſſam ſine Diacono & Subdiacono,* Epiſtolam, *cantat in loco conſueto aliquis Lector ſuperpelliceo indutus, qui in fine non oſculatur manum Celebrantis.* Euangelium, *autem cantat ipſe Celebrans ad cornu Euangelij, qui & in fine Miſſæ cantat,* Ite miſſa eſt, *vel,* Benedicamus Domino, *aut,* Requieſcant in pace, *pro temporis diuerſitate.*

De Offertorio, & alijs vſque ad Canonem. VII.

DIcto Symbolo, vel, ſi non ſit dicendum, poſt Euangelium Celebrans oſculatur Altare in medio, & iunctis manibus ante pectus, ibidem à manu ſiniſtra ad dextram (vt dictum eſt ſupra) vertit ſe ad populum, & extendens ac iungens manus dicit, Dominus vobiſcum, & iunctis manibus reuertitur per eamdem viam ad medium Altaris, vbi extendens & iungens manus, caputq. Cruci inclinans, dicit, Oremus. tum iunctis vt prius manibus dicit Offertorium: & omnia quæ vſque ad finem Miſſæ in medio Altaris dicenda ſunt, dicit ibidem ſtans verſus ad Altare, niſi vbi aliter ordinatur.

2 Dicto Offertorio, diſcooperit Calicem, & ad cornu Epiſtolæ ſiſtit, & manu dextra amouet paruam pallam deſuper Hoſtiam, accipit Patenam cum Hoſtia, & ambabus manibus vſque ad pectus eam eleuatam tenens, oculis ad Deum eleuatis, & ſtatim demiſſis dicit, Suſcipe ſancte Pater, &c.

3 Si fuerint aliæ Hoſtiæ non ſuper Patenam, ſed ſuper Corporale, vel in alio calice ſeu vaſe pro Communione populi conſecrandæ, calicem illum ſeu vas dextra diſcooperit, & intentionem ſuam etiam ad illas offerendas & conſecrandas dirigens, dicit vt ſupra, Suſcipe, &c. vt in Ordine Miſſæ. Quo dicto, Patenam vtraque manu tenens, cum ea facit ſignum Crucis ſuper Corporale, & deponit Hoſtiam circa medium anterioris partis Corporalis ante ſe, & Patenam ad manum dextram aliquantulum ſubtus Corporale, quam exterſo Calice, vt dicetur, cooperit purificatorio. Si autem adſit vas ſeu calix cum alijs Hoſtijs, ipſum cooperit alia patena, vel palla.

4 Deinde in cornu Epiſtolæ accipit Calicem, purificatorio extergit, & ſiniſtra tenens illius nodum, accipit ampullam vini de manu miniſtri, (qui oſculatur ipſam ampullam, non autem manum Celebrantis) & ponit vinum in Calicem. Deinde eodem modo tenens Calicem, producit ſignum Crucis ſuper ampullam aquę, & dicit, Deus qui humanæ ſubſtantiæ. & infundens parum aquæ in Calice proſequitur, Da nobis per huius aquæ & vini myſterium, &c. Si vero celebrat pro Defunctis, non facit ſignum Crucis ſuper aquam, ſed imponit abſque benedictione, dicens Orationem vt ſupra.

5 Impoſita aqua in Calice, & finita Oratione prædicta, accipit manu dextra Calicem diſcoopertum, & ſtans ante medium Altaris, ipſum ambabus manibus eleuatum tenens, videlicet cum ſiniſtra pedem, cum dextera autem nodum infra cuppam, intentis ad Deum oculis offert, dicens, Offerimus tibi Domine, &c. qua Oratione dicta, facit ſignum Crucis cum Calice ſuper Corporale, & ipſum in medio poſt Hoſtiam collocat, & palla cooperit. Deinde iunctis manibus ſuper Altare poſitis, aliquantulum inclinatus dicit ſecreto, In ſpiritu humilitatis, &c. Poſtea erectus, eleuans oculos, manuſq. expandens, & ſtatim iungens ante pectus (quod ſemper facit quando aliquid eſt benedicturus) dicit, Veni ſanctificator, &c. cum dicit, & benedic ſignat manu dextra communiter ſuper Hoſtiam & Calicé, ſiniſtra poſita ſuper Altare.

6 Tum iunctis ante pectus manibus, accedit ad cornu Epiſtolæ, vbi ſtans, miniſtro aquam fundente lauat manus, ideſt, extremitates digitorum pollicis & indicis, dicens Pſalmum, Lauabo inter innocentes cum Gloria Patri, &c. qui verſus Gloria Patri, prætermittitur in Miſſis Defunctorum, & in Miſſis de Tempore à Dominica de Paſſione vſque ad Sabbatum ſanctum excluſiue.

7 Celebrans lotis manibus eas tergit, & illis ante pectus iunctis reuertitur ad medium Altaris, vbi ſtans; oculoſque ad Deum eleuans, & ſtatim demittens, manibus iunctis ſuper Altare, aliquantulum inclinatus dicit ſecreto Orationem, Suſcipe ſancta Trinitas, &c. Qua dicta, manibus hinc inde extenſis, & ſuper Altare poſitis, oſculatur illud in medio: tum iunctis manibus ante pectus, demiſſiſque oculis ad terram, à ſiniſtra manu ad dextram vertit ſe ad populum, & verſus eum extendens & iungens manus dicit voce aliquantulum elata, Orate fratres, & ſecreto proſequens, vt meum ac veſtrum ſacrificium, &c. perficit circulum, reuer-

tens

tens iunctis manibus ante pectus à manu dextra ad medium Altaris. Et reſponſo à miniſtro vel à circumſtantibus, Suſcipiat Dominus ſacrificium de manibus tuis, &c. (alioquin per ſeipſum, dicens, Sacrificium de manibus meis,) ipſe Celebrans ſubmiſſa voce dicit, Amen. & manibus ante pectus extenſis, vt fit ad Orationem, ſtans in medio Altaris verſus librum dicit abſolute ſine Oremus, & ſine alia interpoſitione Orationem, vel Orationes ſecretas. Cum dicit, per eumdem, iungit manus: cum dicit, Ieſum Chriſtum, caput inclinat, quod facit in prima Oratione, & in vltima, ſi plures ſint dicendæ.

8 Peruento autem in concluſione vltimæ Secretæ ad verba illa Per omnia ſæcula ſæculorum, excluſiue; Celebrans ſtans in medio Altaris, depoſitis ſuper eo manibus hinc inde extenſis, dicit conuenienti & intelligibili voce Præfationem. Cum dicit, Surſum corda, eleuat manus hinc inde extenſas vſque ad pectus, ita vt palma vnius manus reſpiciat alteram. Cum dicit, Gratias agamus Domino, iungit manus; cum dicit, Deo noſtro, oculos eleuat, & ſtatim Cruci caput inclinat. Reſponſo, Dignum & iuſtum eſt, eleuatis & extenſis vt prius manibus, proſequitur Præfationem propriam, vel cõmunem, vt tempus requirit. Cum dicit, Sanctus, iunctis ante pectus manibus, & inclinatus voce mediocri proſequitur; miniſtro interim paruam campanulam pulſante. Cum dicit, Benedictus qui venit in nomine Domini, &c. erigit ſe, & ſignum Crucis ſibi producit à fronte ad pectus.

9 *In Miſſa ſolemni dicto* Oremus, *Diaconus & Subdiaconus accedunt ad Altare in cornu Epiſtolæ, Diaconus amouet Calicem, ſi eſt in Altari, vel, ſi eſt in credentia, vt magis decet, accipit eum de manu Subdiaconi, qui illum cum Patena & Hoſtia, coopertum palla & velo à collo ſibi pendente, manu ſiniſtra tenens, & alteram manum ſuperponens velo, ne aliquid decidat, de credentia detulit, comitatus ab Acolytho ampullas vini & aquæ portante: ipſe Diaconus Calicem detegit, & dat Patenam cum Hoſtia Celebranti, oſculando eius manum: Subdiaconus extergit Calicem purificatorio, Diaconus accepta ampulla vini de manu Subdiaconi, imponit vinum in Calice, Subdiaconus interim ampullam aquæ oſtendens Celebranti, dicit,* Benedicite pater reuerende, *qui facto verſus eam ſigno Crucis, dicit Orationem,* Deus qui humanæ, *&c. interim Subdiaconus infundit paulum aquæ in Calicem, Diaconus illum Celebranti dat, & pedem Calicis tangens, ſeu brachium dextrum Celebrantis ſuſtentans, cum eo dicit,* Offerimus tibi Domine, *&c. quem poſtea poſitum in Altari vt ſupra, palla cooperit. Subdiacono deinde ſtanti in cornu Epiſtolæ ponit in dextra manu Patenam, quam cooperit extremitate veli ab eius humero pendentis: qui vadit poſt Celebrantem ante medium Altaris, & facta genuflexione ibi ſtat, ſuſtinens eam eleuatam uſque ad finem Orationis Dominicæ, ut dicetur. In Miſſis autem Defunctorum, & in feria ſexta Paraſceues Patena non tenetur à Subdiacono.*

10 *Dicto,* Veni ſanctificator, *ut ſupra, Celebrans miniſtrante Diacono nauiculam, & dicente,* Benedicite pater reuerende, *ponit incenſum in thuribulum, dicens,* Per interceſſionem, *&c. ut in Ordine Miſſæ. Deinde accepto thuribulo per manum Diaconi, nullam tunc faciens Cruci reuerentiam, incenſat oblata, ter ducens thuribulum ſuper Calicem & Hoſtiam ſimul in modum Crucis, & ter circum Calicem & Hoſtiam, ſcilicet bis à dextra ad ſiniſtram, & ſemel à ſiniſtra ad dextram, (Diacono interim pedem Calicis tenente manu dextra) diſpenſans verba in qualibet incenſatione hoc modo. In prima incenſatione,* Incenſum iſtud. *In ſecunda.* à te benedictum. *In tertia,* aſcendat ad te Domine. *In quarta* & deſcendat ſuper nos. *In quinta & ſexta,* miſericordia tua. *Deinde facta reuerentia, incenſat Crucem & Altare, ut dictum eſt ſupra, aſſiſtente eodem Diacono, interim dicens,* Dirigatur Domine oratio mea, *&c. & cum incenſatur Crux, Diaconus amouet Calicem ad partem Epiſtolæ, & incenſata Cruce reponit in loco ſuo. Cum reddit thuribulum Diacono, dicit,* Accendat in nobis, *&c. Et incenſatur ab eo: deinde Diaconus incenſat Chorum, & poſtremo Subdiaconum tenentem Patenam: & ipſe Diaconus incenſatur à Thuriferario, & Thuriferarius poſtea incenſat Acolythos & populum. Celebrans poſtquam incenſatus fuerit, lauat manus, miniſtrantibus Acolythis ampullam aquæ cum peluicula, & manutergio.*

11 *Cum dicitur* Præfatio, *Diaconus & Subdiaconus ſtant retro poſt Celebrantem: & paulo antequam dicatur* Sanctus, *accedunt ad Altare, ubi cum Celebrante hinc inde dicunt* Sanctus. *& quæ ſequuntur uſque ad* Canonem. *Deinde Diaconus accedit ad ſiniſtram Celebrantis, ei aſſiſtens dum dicitur* Canon. *niſi alius Sacerdos aſſiſtat, quia tunc ipſe ſtaret ad dexteram aliquantum poſt Celebrantem. Subdiaconus vero tunc ſtat poſt Celebrantem.*

De Canone Miſſæ vſque ad Conſecrationem.

VIII.

Finita Præfatione, vt ſupra, Celebrans ſtans ante medium Altaris verſus ad illud, aliquantulum eleuat manus, oculiſq. eleuatis ad Deum, & ſine mora deuote demiſſis, ac manibus iunctis, & ſuper Altare poſitis, profunde inclinatus incipit Canonem, ſecreto dicens: Te igitur, &c. vt in Ordine Miſſæ. Cum dicit, vti accepta habeas & benedicas, prius oſculatur Altare in medio, deinde erigit ſe, & ſtat iunctis manibus ante pectus. Cum dicit, Hæc ✠ dona, hæc ✠ munera, hæc ſancta ✠ ſacrificia, dextra manu ſignat ter communiter ſuper Hoſtiam & Calicem. Deinde extenſis manibus ante pectus, proſequitur, In primis quæ tibi offerimus, &c.

2 Vbi dicit, vnà cum famulo tuo Papa noſtro N. exprimit nomen Papæ: Sede autem vacante verba prædicta omittuntur: vbi dicitur, & Antiſtite noſtro N. ſpecificatur nomen Patriarchæ, Archiepiſcopi, vel Epiſcopi ordinarij in propria diœceſi, & non alterius Superioris, etiam ſi Celebrans ſit omnino exemptus, vel ſub alterius Epiſcopi iuriſdictione. Si vero Epiſcopus ordinarius illius loci in quo Miſſa Celebratur, ſit vita functus, prædicta verba omittuntur: quæ etiam omittuntur ab ijs qui Romæ celebrant. Si Celebrans eſt Epiſcopus, Archiepiſcopus, vel Patriarcha, omiſſis prædictis verbis, eorum loco dicit, Et me indigno ſeruo tuo. Si vero Celebrans eſt Papa, omiſſis verbis, vnà cum famulo tuo Papa noſtro N. & Antiſtite noſtro N. dicit, vnà cum me indigno famulo tuo, quem gregi tuo præeſſe voluiſti. Et continuant omnes vt ſequitur, Et omnibus orthodoxis, &c.

3 Cum dicit, Memento Domine. eleuans & iungens manus vſque ad faciem vel pectus, ſic iunctis manibus ſtat pauliſper in quiete, demiſſo aliquantulum capite, faciens commemorationem viuorum Chriſti fidelium ad ſuam voluntatem, quorum nomina ſi vult ſecreto commemoret: non tamen neceſſe eſt ea exprimere, ſed mente tantum eorum memoriam habeat. Poteſt etiam Celebrans ſi pro pluribus orare intendit, ne circumſtantibus ſit moroſus, ante Miſſam in animo proponere ſibi omnes illos tam viuos quàm defunctos, pro quibus in ipſa Miſſa orare intendit, & hoc loco generaliter vnico contextu ipſorum viuorum commemorationem agere, pro quibus ante Miſſam orare propoſuit in Miſſa.

4 Commemoratione viuorum facta, demiſſis & extenſis vt prius manibus, continuat, Et omnium circumſtantium, &c. Similiter ſtans proſequitur Communicantes. Cum dicit, Ieſu Chriſti, caput Cruci inclinat: in concluſione quando dicit, Per eumdem, iungit manus. Cum dicit, Hanc igitur oblationem, expandit manus ſimul ſuper oblata, ita vt palmæ ſint apertæ verſus ac ſupra Calicem & Hoſtiam, quas ſic tenet vſque ad illa verba, Per Chriſtum Dominum noſtrum. tunc enim iungit manus, & ſic proſequitur, Quam oblationem tu Deus in omnibus quæſumus. & cum dicit, bene✠dictam, adſcri✠ptam, ra✠tam, communiter ſignat ter ſuper Hoſtiam & Calicem ſimul: deinde cum dicit, vt nobis corpus, ſeparatim ſignat ſemel ſuper Hoſtiam tantum: & cum dicit, & ſanguis, ſemel ſuper Calicem tantum; deinde eleuans & iungens manus ante pectus, proſequitur, fiat dilectiſſimi filij tui Domini noſtri Ieſu Chriſti. & inclinans caput Cruci, extergit, ſi opus fuerit, pollices & indices ſuper Corporale, & dicit ſecreto vt prius, Qui pridie quàm pateretur. & accipiens pollice & indice dextræ manus Hoſtiam, & eam cum illis ac indice & pollice ſiniſtræ manus tenens, ſtans erectus ante medium Altaris, dicit, accepit panem in ſanctas ac venerabiles manus ſuas, eleuanſq. ad cælum oculos, & ſtatim demittens, dicit, & eleuatis oculis in cælum ad te Deum patrem ſuum omnipotentem. caputq. aliquantulum inclinans, dicit, tibi gratias agens: & tenens Hoſtiam inter pollicem & indicem ſiniſtræ manus, dextra producit ſignum Crucis ſuper eam, dicens, bene✠dixit, fregit, deditq. diſcipulis ſuis, dicens: Accipite & manducate ex hoc omnes.

5 Si adſit vas cum alijs Hoſtijs conſecrandis, antequam accipiat Hoſtiam, diſcooperit manu dextra Calicem, ſeu vas aliarum Hoſtiarum. Cum autem finierit ſupradicta verba, cubitis ſuper Altare poſitis, ſtans capite inclinato, diſtincte, reuerenter, & ſecreto profert verba conſecrationis ſuper Hoſtiam, & ſimul ſuper omnes, ſi plures ſint conſecrandæ, & Hoſtiam ſuam pollicibus & indicibus tantum tenens, dicit, Hoc eſt enim corpus meum. Quibus prolatis, Celebrans tenens Hoſtiam inter pollices & indices prædictos ſuper Altare, reliquis manuum digitis extenſis & ſimul iunctis (& Hoſtijs, ſi plures ſint conſecratæ, in loco in quo à principio Miſſæ poſitæ ſunt ſuper Corporali vel in alio vaſe, aut calice demiſſis) genuflexus, eam adorat. Tunc ſe erigens, quantum commode poteſt, eleuat in altum Hoſtiam, & intentis in eam oculis (quod & in eleuatione Calicis facit) populo reuerenter oſtendit adorandam: & mox ſola manu dextra ipſam reuerenter reponit ſuper Corporale in eodem loco vnde eam leuauit, & deinceps pollices & indices non diſiungit, niſi quando Hoſtiam conſecratam tangere vel tractare debet, vſque ad ablutionem digitorum poſt Communionem.

6 Repoſita Hoſtia conſecrata ſuper Corporale, genuflexus ipſam veneratur: ſi adſit vas aliarum Hoſtiarum, patena vel palla cooperit vt ſupra. Interim dum Celebrans eleuat Hoſtiam, accenſo

prius

prius intorticio (quod non extinguitur niſi poſtquam Sacerdos Sanguinem ſumpſerit, vel alios communicauerit, ſi qui erunt communicandi in Miſſa,) miniſter manu ſiniſtra eleuat fimbrias poſteriores Planetæ, ne ipſum Celebrantem impediat in eleuatione brachiorum, quod & facit in eleuatione Calicis: & manu dextra pulſat campanulam ter ad vnamquamque eleuationem, vel continuate quouſque Sacerdos deponat Hoſtiam ſuper Corporale, & ſimiliter poſtmodum ad eleuationem Calicis.

7 Celebrans adorato Sacramento ſurgit, & diſcooperit Calicem, in quem, ſi opus ſit, extergit digitos, quod ſemper faciat, ſi aliquod fragmentum digitis adhæreat, & ſtans erectus dicit, Simili modo poſtquam cœnatum eſt, & ambabus manibus accipiens Calicem iuxta nodum infra cuppam, & aliquantum illum eleuans, ac ſtatim deponens, dicit, Accipiens & hunc præclarum Calicem, &c. cum dicit, Item tibi gratias agens caput inclinat. cum dicit, benedixit, ſiniſtra Calicem infra cuppam tenens, dextra ſignat ſuper eum, & proſequés, dedit diſcipulis ſuis &c. & ambabus manibus tenens Calicem, videlicet ſiniſtra pedem, dextra nodum infra cuppam, cubitis ſuper Altare poſitis, & capite inclinato, profert attente, continuate, & ſecreto, vt ſupra, verba cõſecrationis Sanguinis: Hic eſt enim calix. &c. Quibus dictis reponit Calicem ſuper Corporale, & dicens ſecreto, Hæc quotieſcumque feceritis, &c. genuflexus Sanguinem reuerenter adorat. Tum ſe erigit, & accipiens Calicem diſcoopertum cum Sanguine ambabus manibus, vt prius, eleuat eum, & erectum, quantum commode poteſt, oſtendit populo adorandum: mox ipſum reuerenter reponit ſuper Corporale in locum priſtinum, & manu dextra palla cooperit, ac genuflexus Sacramentum veneratur.

8 *In Miſſa ſolemni ad finem Præfationis accenduntur duo ſaltem intorticia ab Acolythis, quæ extinguuntur poſt eleuationem calicis, niſi aliqui ſint communicandi, & tunc extinguuntur poſt Communionem. In diebus etiam ieiuniorum, & in Miſſis pro Defunctis tenentur accenſa vſque ad communionem. Cum autem celebrans dicit,* Quam oblationem, *&c. Diaconus accedit ad eius dexteram, & ibi in ſuperiori gradu Altaris genuflexus, cum Sacramentum eleuatur, fimbrias Planetæ eleuat, & quando opus eſt, ſe erigens, calicem diſcooperit & cooperit, & cum celebrante genuflectit. Subdiaconus genuflectit in loco ſuo. Thuriferarius genuflexus in cornu Epiſtolæ ter incenſat Hoſtiam, cum eleuatur, & ſimiliter calicem poſito incenſo in thuribulum abſque benedictione. Depoſito Calice, Diaconus redit ad librum, niſi alius aſſiſtat. Ceteri ſurgunt, & ſtant in locis ſuis.*

De Canone poſt Conſecrationem vſque ad Orationem Dominicam. IX.

Repoſito Calice, & adorato, Celebrans ſtans ante Altare, extenſis manibus ante pectus, dicit ſecreto, Vnde & memores, &c. Cum dicit, de tuis donis ac datis iungit manus ante pectus, & cum dicit, Hoſtiam ✠ puram, Hoſtiam ✠ ſanctam, Hoſtiam ✠ immaculatam, manu ſiniſtra poſita ſuper Altare intra Corporale, dextra ſignat ter communiter ſuper Hoſtiam & Calicem, & ſemel ſuper Hoſtiam tantum, & ſemel ſuper Calicem tantum, dicens, Panem ✠ ſanctum vitæ æternæ, & Calicem ✠ ſalutis perpetuæ, deinde ſtans vt prius, extenſis manibus proſequitur. Supra quæ propitio &c. Cum dicit, Supplices te rogamus &c. inclinat ſe ante medium Altaris, manibus iunctis ſuper illo poſitis: cum dicit, ex hac altaris participatione, oſculatur Altare, manibus hinc inde ſuper Corporale poſitis. Cum dicit, ſacroſanctum Filij tui, iungit manus: & dextera ſignans ſemel ſuper Hoſtiam tantum, & ſemel ſuper Calicem, ſiniſtra ſuper Corporale poſita, dicit, Cor✠pus, & San✠guinem ſumpſerimus, & cum dicit, omni benedictione ✠ cæleſti ſeipſum ſignat à fronte ad pectus ſigno Crucis, ſiniſtra poſita infra pectus, & proſequitur, & gratia repleamur. Cum dicit, Per eundem iungit manus.

2 Cum dicit, Memento Domine famulorum famularumq. tuarum &c. extenſis & iunctis manibus ante pectus, vel vſque ad faciẽ eleuatis, & intentis oculis ad Sacramentum ſuper Altare, facit commemorationem fidelium Defunctorum, de quibus ſibi videtur, eodem modo vt dictum eſt de commemoratione viuorum. Qua commemoratione facta, ſtans vt prius extenſis manibus proſequitur, Ipſis Domine, & omnibus in Chriſto quieſcentibus &c. & in fine ad Per eundem iungit manus, & caput inclinat.

3 Cum dicit, Nobis quoque peccatoribus vocem aliquantulum eleuat, & dextera manu pectus ſibi percutit, ſiniſtra poſita ſuper Corporale, & proſequitur ſecreto, famulis tuis &c. ſtans manibus extenſis vt prius, Cum dicit, Per Chriſtum Dominum noſtrum. Per quem hæc omnia Domine ſemper bona creas, iungit manus ante pectus: deinde manu dextra ter ſignans communiter ſuper Hoſtiam & Calicem, dicit, ſan✠ctificas, viui✠ficas, bene✠dicis, & præſtas nobis. Poſtea diſcooperit manu dextra Calicem, & genuflexus reuerentiam facit Sacramento: tum ſe erigit, & reuerenter accipit Hoſtiam inter pollicem & indicem dextræ manus, & cum ea ſuper Calicem, quem manu ſiniſtra tenet circa nodum infra cuppam, ſignat ter à labio ad labium, dicens, Per ✠ ipſum, & cum ✠ ipſo, & in ✠ ipſo. Et ſimiliter cum Hoſtia ſignat bis inter Calicem & pectus, incipiens à labio Calicis, & dicit: eſt tibi Deo Patri ✠ omnipotenti in vnitate Spiritus ✠ ſancti. Deinde tenens manu dextra Hoſtiam ſuper Calicem, ſiniſtra Calicem, eleuat eum aliquantulum ſimul cum Hoſtia, dicẽs, omnis honor & gloria, & ſtatim vtrumque deponens, Hoſtiam collocat ſuper corporale, & ſi opus ſit, digitos extergit, vt ſupra, ac pollices & indices vt prius iungens, Calicem palla cooperit, & genuflexus Sacramentum adorat.

4 *In Miſſa ſolemni cum celebrans dicit,* Per quem hæc omnia, *&c. Diaconus facta Sacramento genuflexione, accedit ad dextram celebrantis, & quando opus eſt, diſcooperit Calicem, & cum celebrante adorat: ſimiliter cooperit, & iterum genuflectit. Cum incipit,* Pater noſter, *idem vadit retro poſt celebrantem, facta prius Sacramento genuflexione, vbi ſtat, dum dicitur Oratio Dominica.*

De Oratione Dominica, & alijs vſque ad factam Communionem. X.

Celebrans cooperto Calice, adoratoque Sacramento erigit ſe, & manibus extenſis hinc inde ſuper Altare intra Corporale poſitis, dicit intelligibili voce, Per omnia ſæcula ſæculorum, & cum dicit, Oremus, iungit manus, caput Sacramento inclinans. Cum incipit, Pater noſter, extendit manus, & ſtans oculis ad Sacramentum intentis, proſequitur vſque ad finem. Reſponſo à miniſtro, Sed libera nos à malo, & à Celebrante ſubmiſſa voce, Amen. manu dextra, pollice & indice non diſiunctis, Patenam aliquantulum purificatorio extergens, eam accipit inter indicem & medium digitos, quam tenens ſuper Altare erectam, ſiniſtra ſuper Corporale poſita, dicit ſecreto, Libera nos quæſumus &c.

2 Antequam celebrans dicat, Da propitius pacem, eleuat manu dextra Patenam de Altari, & ſeipſum cum ea ſignat à fronte ad pectus, dicens: da propitius pacem in diebus noſtris. Cum ſignat ſe, manum ſiniſtram ponit infra pectus: deinde Patenam ipſam oſculatur, & proſequens, vt ope miſericordiæ tuæ, &c. ſubmittit Patenam Hoſtiæ, quam indice ſiniſtro accommodat ſuper Patenam, diſcooperit Calicem, & genuflexus Sacramentum adorat: tum ſe erigens, accipit Hoſtiam inter pollicem & indicem dextræ manus, & cum illis, ac pollice & indice ſiniſtræ manus eam ſuper Calicem tenens, reuerenter frangit per medium, dicens: Per eundem Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum. & mediam partem quam inter pollicem & indicem dextræ manus tenet, ponit ſuper Patenam: de alia media, quam ſiniſtra manu tenet, frangit cum pollice & indice dextræ manus particulam, proſequens, Qui tecum viuit & regnat &c. & eam inter ipſos dextræ manus pollicem & indicem retinens, partem maiorem, quam ſiniſtra tenet, adiungit mediæ ſuper Patenam poſitæ, interim dicens, In vnitate Spiritus ſancti Deus, & particulam Hoſtiæ, quam in dextra manu retinuit, tenens ſuper Calicem, quem ſiniſtra per nodum infra cuppam retinet, intelligibili voce dicit, Per omnia ſæcula ſæculorum. ℞. Amen. & cum ipſa particula ſignans ter à labio ad labium calicis, dicit, Pax ✠ Domini ſit ✠ ſemper ✠ vobiſcum. Reſponſo per miniſtrum, Et cum ſpiritu tuo, particulam quam dextra manu tenet, immittit in Calicem, dicens ſecreto, Hæc commixtio & conſecratio Corporis, &c. Deinde pollices & indices ſuper Calicem aliquantulum tergit & iungit, Calicem palla cooperit, & genuflexus Sacramentum adorat, ſurgit, & ſtans iunctis manibus ante pectus, capite inclinato verſus Sacramentum, dicit intelligibili voce, Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, & dextra percutiens ſibi pectus, ſiniſtra ſuper Corporale poſita, dicit, miſerere nobis. & deinde non iungit manus, ſed iterum percutit ſibi pectus, cum dicit ſecundo, miſerere nobis quod & tertio facit, cum dicit, dona nobis pacem.

3 Tunc manibus iunctis ſuper Altare poſitis, oculiſq. ad Sacramentum intentis, inclinatus dicit ſecreto, Domine Ieſu Chriſte, &c. Qua Oratione finita, ſi eſt daturus pacem, oſculatur Altare in medio, & ei ſtatim inſtrumentum pacis porrigatur à miniſtro iuxta ipſum ad dextram, hoc eſt, in cornu Epiſtolæ genuflexo, & dicit, Pax tecum. Miniſter reſpondet, Et cum ſpiritu tuo. Si non adſit qui huiuſmodi inſtrumento pacem recipiat à Celebrante, pax non datur, etiam ſi illius datio Miſſæ conueniat: nec oſculatur Altare, ſed dicta præmiſſa Oratione, ſtatim ſubiungit alias Orationes, vt in Ordine Miſſæ.

4 Si vero celebret pro Defunctis, non percutit pectus ad miſerere nobis quia dicit, dona eis requiem nec dicit primam Orationem, Domine Ieſu Chriſte qui dixiſti &c. non dat pacem, ſed dicit alias duas ſequentes Orationes, Domine Ieſu Chriſte fili Dei viui, & Perceptio Corporis tui. Quibus Orationibus dictis, genuflectens Sacramentum adorat, & ſe erigens dicit ſecreto, Panem cæleſtem accipiam &c. quo dicto, dextra manu

nu accipit de Patena reuerenter ambas partes Hoſtiæ, & collocat inter pollicem & indicem ſiniſtræ manus, quibus Patenam inter eumdem indicem & medium digitos ſupponit, & eadem manu ſiniſtra tenens partes huiuſmodi ſuper Patenam inter pectus & Calicem, parum inclinatus, dextera tribus vicibus percutit pectus ſuum, interim etiam tribus vicibus dicens voce aliquantulum eleuata Domine non ſum dignus, & ſecreto proſequitur, vt intres, &c. Quibus tertio dictis, ex ſiniſtra accipit ambas partes prædictas Hoſtiæ inter pollicem & indicem dextræ manus, & cum illa ſupra Patenam ſignat ſeipſum ſigno crucis, ita tamen, vt Hoſtia non egrediatur limites Patenæ, dicens, Corpus Domini noſtri Ieſu Chriſti cuſtodiat animam meam in vitam æternam. Amen. & ſe inclinans, cubitis ſuper Altare poſitis, reuerenter eaſdem ambas partes ſumit: quibus ſumptis, deponit Patenam ſuper Corporale, & erigens ſe iunctis indicibus & pollicibus, ambas quoque manus ante faciem iungit, & aliquantulum quieſcit in meditatione ſanctiſſimi Sacramenti. Deinde depoſitis manibus dicit ſecreto, Quid retribuam Domino pro omnibus quæ retribuit mihi: & interim diſcooperit Calicem, genuflectit, ſurgit, accipit Patenam, inſpicit Corporale, colligit fragmenta cum Patena, ſi qua ſint in eo, Patenam quoque diligenter cum pollice & indice dextræ manus ſuper Calicem extergit, & ipſos digitos, ne quid fragmentorum in eis remaneat.

5 Si vero adſint Hoſtiæ conſecratæ ſuper Corporale poſitæ pro alio tempore conſeruandæ, facta prius genuflexione reponit eas in vas ad hoc ordinatum, & diligenter aduertit, ne aliquod fragmentum, quantumcumque minimum, remaneat ſuper Corporale: quod ſi fuerit, accurate reponit in Calicem. Poſt exterſionem Patenæ, iunctis pollicibus & indicibus Calicem dextera manu infra nodum cuppæ accipit, ſiniſtra Patenam, dicens, Calicem ſalutaris, &c. & ſignans ſe ſigno Crucis cum Calice, dicit, Sanguis Domini noſtri, &c. & manu ſiniſtra ſupponens Patenam Calici, ſtans reuerenter ſumit totum Sanguinem cum particula in Calice poſita. Quibus ſumptis dicit ſecreto, Quod ore ſumpſimus, &c. & ſuper Altare porrigit Calicem miniſtro in cornu Epiſtolæ, quo vinum fundente, ſe purificat: deinde vino & aqua abluit pollices & indices ſuper Calicem, quos abſtergit purificatorio, interim dicens, Corpus tuum Domine quod ſumpſi, &c. Ablutionem ſumit, & extergit os & Calicem purificatorio: quo facto, purificatorium extendit ſuper Calicem & deſuper Patenam, ac ſuper Patena paruam pallam, & plicato Corporali, quod reponit in burſam, cooperit Calicem velo, & burſam deſuper ponit, & collocat in medio Altaris, vt in principio Miſſæ.

6 Si qui ſunt communicandi in Miſſa, Sacerdos poſt ſumptionem Sanguinis antequam ſe purificet, facta genuflexione ponat particulas conſecratas in pyxide, vel, ſi pauci ſint communicandi, ſuper Patenam, niſi à principio poſitæ fuerint in pyxide, ſeu alio calice. Interim miniſter ante eos extendit linteum, ſeu velum album, & pro eis facit Confeſſionem, dicens, Confiteor Deo, &c. Tum Sacerdos iterum genuflectit, & manibus iunctis vertens ſe ad populum in cornu Euangelij, dicit, Miſereatur veſtri. & Indulgentiam, abſolutionem &c. & manu dextra facit ſignum Crucis ſuper eos. Poſtea genuflectens, accipit manu ſiniſtra pyxidem ſeu Patenam cum Sacramento, dextra vero ſumit vnam particulam, quam inter pollicem & indicem tenet aliquantum eleuatam ſuper pyxidem ſeu Patenam, & conuerſus ad communicandos in medio Altaris dicit: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi. Deinde dicit: Domine non ſum dignus vt intres, &c. Quibus verbis tertio repetitis, accedit ad eorum dextram, hoc eſt, ad latus Epiſtolæ, & vnicuique porrigit Sacramentum, faciens cum eo ſignum Crucis ſuper pyxidem, vel Patenam, & ſimul dicens: Corpus Domini noſtri Ieſu Chriſti cuſtodiat animam tuam in vitam æternam, Amen. Omnibus communicatis reuertitur ad Altare, nihil dicens: & non dat eis benedictionem, quia illam daturus eſt in fine Miſſæ. Si particulæ poſitæ erant ſuper Corporale, extergit illud cum Patena, & ſi qua in eo fuerint fragmenta, in Calicem immittit. Deinde dicit ſecreto. Quod ore ſumpſimus Domine, &c. & ſe purificat, dicens: Corpus tuum Domine quod ſumpſi & alia facit vt ſupra. Miniſter autem dextera manu tenens vas cum vino & aqua, ſiniſtra vero mappulam, aliquanto poſt Sacerdotem eis porrigit purificationem, & mappulam ad os abſtergendum.

7 Si in Altari remaneant particulæ in Calice, ſeu in alio vaſe vſque ad finem Miſſæ, ſeruentur ea quæ in feria quinta Cœnæ Domini præſcribuntur circa finem Miſſæ.

8 *In Miſſa ſolemni Diaconus ſtans retro poſt celebrantem cum in Oratione Dominica dicitur,* Et dimitte nobis debita noſtra, *facta ibidem genuflexione vadit ad dexteram celebrantis, & Subdiaconus circa finem Orationis Dominicæ, facta item genuflexione reuertitur ad Altare, & ſtans in cornu Epiſtolæ porrigit Patenam Diacono, qui eam diſcooperit, & purificatorio abſtergens dat celebranti, illius manum oſculando, & quando opus eſt, diſcooperit, & cooperit Calicem, & cum celebrante adorat. Subdiaconus reddita Patena, & depoſito velo quod ab humeris eius pendebat, genuflectit, & vadit retro poſt celebrantem, & cum dicitur,* Pax Domini, *iterum genuflectens accedit ad ſiniſtram celebrantis, & ſimul dicunt,* Agnus Dei: *deinde facta ibidem Sacramento genuflexione, redit poſt celebrantem. Diaconus vero à dextris genuflexus expectat pacem: & cum celebrans oſculatur Altare, ipſe ſe erigens ſimul oſculatur illud extra Corporale, & a celebrante dicente,* Pax tecum, *complexus accipit pacem, ſiniſtris genis ſibi inuicem appropinquantibus, & ei reſpondet,* Et cum ſpiritu tuo. *Poſtea iterum Sacramento in Altari adorato, vertit ſe ad Subdiaconum retro poſt celebrantem, & ſimiliter dat ei pacem. Subdiaconus accepta pace à Diacono, & facta Altari genuflexione, comitatus ab Acolytho vadit ad chorum, & dat pacem primo cuiuſque ordinis, dignioribus prius, deinde minus dignis, & reuerſus ad Altare, facta genuflexione dat pacem Acolytho, qui ipſum comitauerat, qui & alijs Acolythis circa Altare dat pacem: deinde vadit ad dexteram celebrantis, & quando opus eſt, diſcooperit calicem, accipit ampullam vini, & infundit quando celebrans vult purificare. Diaconus poſt datam pacem Subdiacono vadit ad librum, & dum celebrans ſe communicat, ſtant ipſe & Subdiaconus profunde inclinati verſus Altare.*

9 *In Miſſa* Pontificali, *Aſſiſtens accipit & defert pacem, vt in* Pontificali *habetur. Si in Miſſa ſolemni fiat communio, omnia ſeruentur vt ſupra, ſed prius communicet Diaconum & Subdiaconum; deinde alios per ordinem: & Diaconus purificationem eis miniſtret. Interim à choro cantatur antiphona, quæ dicitur* Communio.

De Communione, & Orationibus poſt Communionem dicendis. XI.

Celebrante purificato, dum Calicem collocat in Altari, liber Miſſalis defertur per miniſtrum ad cornu Epiſtolæ, & collocatur vt in Introitu. Ipſe autem miniſter genuflectit iuxta cornu Euangelij, vt in principio Miſſæ. Deinde Celebrans ſtans iunctis manibus legit Antiphonam, quæ dicitur Communio. qua lecta, iunctis item manibus ante pectus vadit ad medium Altaris, & eo oſculato vertit ſe ad populum à manu ſiniſtra ad dexteram, & dicit, Dominus vobiſcum, & per eamdem viam redit ad librum, dicit, Orationes poſt communionem eiſdem modo, numero, & ordine, vt ſupra dictę ſunt Collectæ. Quibus finitis, claudit librum, & iungens manus ante pectus, reuertitur ad medium Altaris, vbi eo oſculato vertit ſe ad populum, & dicit vt ſupra. Dominus vobiſcum. Quo dicto, ſtans iunctis manibus ante pectus verſus populum, dicit, ſi dicendum eſt, Ite miſſa eſt, & per eamdem viam reuertitur ad Altare. Si vero non ſit dicendum, dicto Dominus vobiſcum, reuertitur eodem modo per eamdem viam ad medium Altaris, vbi ſtans verſus ad illud, iunctis ante pectus manibus dicit, Benedicamus Domino In Miſſis autem Defunctorum eodem modo ſtans verſus Altare dicit, Requieſcant in pace.

2 In Quadrageſima autem à feria quarta Cinerum vſque ad feriam quartam maioris Hebdomadæ, in feriali Officio poſtquam Celebrans dixit Orationes poſt communionem cum ſuis ſolitis concluſionibus, antequam dicat, Dominus vobiſcum, ſtans in eodem loco ante librum dicit, Oremus, Humiliate capita veſtra Deo caput inclinans, & extenſis manibus ſubiungit eadem voce Orationem ſuper populum ibidem poſitam: qua finita oſculatur Altare, & vertens ſe ad populum dicit, Dominus vobiſcum, & alia vt ſupra.

3 *In Miſſa ſolemni Diaconus defert librum Miſſalis ad cornu Epiſtolæ, deinde vadit retro poſt celebrantem: Subdiaconus vero vadit ad cornu Euangelij, vbi calicem mundat, aptat cum purificatorio, Patena, & palla cooperit, plicat corporale, reponit in burſam, & illam ponit ſuper calicem coopertum velo, quem collocat in Altari, vel ſuper credentia vt prius; poſtea redit ad locum ſuum retro poſt Diaconum: qui cum dicit,* Ite miſſa eſt *cum celebrante vertit ſe ad populum: & in Quadrageſima dicto per celebrantem* Oremus, *Diaconus in cornu Epiſtolæ vertens ſe ad populum, iunctis manibus dicit vt ſupra.* Humiliate, *&c. quo dicto vertit ſe verſus Altare à tergo celebrantis, & celebrans dicit Orationem ſuper populum.*

De Benedictione in fine Miſſæ, & Euangelio ſancti Ioannis. XII.

Dicto Ite miſſa eſt, vel Benedicamus Domino, vt ſupra, Celebrans ante medium Altaris ſtans iunctis manibus ſuper eo, & capite inclinato, dicit ſecreto, Placeat tibi ſancta Trinitas, &c. quo dicto, extenſis manibus hinc inde ſuper Altare poſitis, ipſum in medio oſculatur: tum erigens ſe, adhuc ſtans verſus illud, eleuat ad cælum oculos & manus, quas extendit, & iungit, caputq. Cruci, inclinans, dicit voce intelligibili, Benedicat vos omnipotens Deus, & iunctis manibus, ac demiſſis ad terram oculis, vertens ſe ad populum à ſiniſtro latere ad dextrum, extenſa manu dextra, iunctiſq. digitis, & manu ſiniſtra infra pectus poſita, ſemel

bene-

benedicit populo, dicens, Pater, & Filius ✠ & Spiritus ſanctus. ℟. Amen. & circulum perficiens reuertitur ad cornu Euangelij, vbi dicto Dominus vobiſcum. & ℟. Et cum ſpiritu tuo, pollice dextro ſignans primum ſigno Crucis Altare ſeu librum in principio Euangelij, deinde frontem, os & pectus, dicit, Initium ſancti Euangelij ſecundum Ioannem, vel Sequentia ſancti Euangelij, vt dictum eſt in Rubricis generalibus, & ℟. Gloria tibi Domine, iunctis manibus legit Euangelium, In principio, vel aliud vt conuenit. Cum dicit, Et Verbum caro factum eſt, genuflectit verſus cornu Euangelij, ſurgens proſequitur vt prius: quo finito, miniſter ſtans à parte Epiſtolæ reſpondet, Deo gratias.

2 Si Celebrans in Altari vertit faciem ad populum, non vertit ſe, ſed ſtans vt erat, benedicit populo vt ſupra, in medio Altaris: deinde accedit ad cornu Euangelij, & dicit Euangelium ſancti Ioannis.

3 Si celebrauit coram ſummo Pontifice, Cardinale, & Legato Sedis Apoſtolicæ, vel Patriarcha, Archiepiſcopo, & Epiſcopo in prouincia, ciuitate, vel diœceſi ſua exiſtente, Celebrans dicto, Placeat tibi ſancta Trinitas, &c. dicit, Benedicat vos omnipotens Deus, & conuertens ſe ad ſummum Pontificem genuflexus, ad Cardinalem vero, & Legatum, vel alium ex ſupradictis Prælatis, capite inclinato quaſi licentiam benedicendi petens, proſequitur, Pater, & Filius, ✠ & Spiritus ſanctus. benedicens aſtantes à parte vbi non adeſt Pontifex, Cardinalis, Legatus, aut Prælatus prædicti. Si autem celebrauit coram Patriarcha, Archiepiſcopo, & Epiſcopo extra eorum prouinciam, ciuitatem, vel diœceſim conſtitutis, eis abſque alio reſpectu, vt ceteris qui intereſunt, more conſueto benedicit.

4 Si autem celebrauit pro Defunctis, dicto Placeat tibi ſancta Trinitas, vt ſupra, & oſculato Altari accedit ad cornu Euangelij, & dicit Euangelium ſancti Ioannis, prætermiſſa benedictione, quæ in Miſſis Defunctorum non datur.

5 Finito Euangelio in fine Miſſæ, ſi celebrauit coram ſummo Pontifice, Cardinale, & Legato Sedis Apoſtolicæ, vel Patriarcha, Archiepiſcopo, & Epiſcopo, conuertit ſe ad illum coram quo ex prædictis celebrauit, & facit reuerentiam conuenientem. Si non celebrauit coram aliquo prædictorum, huiuſmodi reuerentiam prætermittit.

6 Quibus omnibus abſolutis, extinguuntur per miniſtrum candelæ: interim Sacerdos cooperto capite accipit ſiniſtra Calicem, dextram ponens ſuper burſam, ne aliquid cadat, deſcendit ante infimum gradum Altaris, & ibi in medio vertens ſe ad illud, caput inclinat, (vel, ſi in eo eſt tabernaculum ſanctiſſimi Sacramenti, genuflectit aperto adhuc capite:) & facta reuerentia, præcedente miniſtro, eo modo quo venerat, redit ad Sacriſtiam, interim dicens Antiphonam. Trium puerorum, & Canticum Benedicite. Si vero ſit dimiſſurus huiuſmodi veſtes ante Altare vbi celebrauit, finito Euangelio prædicto, ibidem deponit veſtes, & dicit Antiphonam prædictam, Trium puerorum, Cum Cantico, & alijs Orationibus, vt ſuo loco ponuntur.

7 *In Miſſa ſolemni celebrans eadem voce & modo quo in Miſſis priuatis, ſemel tantum benedicit populo, niſi ſit Epiſcopus: & dicto Euangelio ſecundum Ioannem, vel alio vt ſupra, miniſtrante Subdiacono librum, ſi opus eſt, diſcedit cum miniſtris ordine quo venerat.*

8 *Epiſcopus autem ter benedicit populo, etiam in Miſſis priuatis, vt in Pontificali & Cæremoniali habetur.*

De his quæ omittuntur in Miſſa pro Defunctis. XIII.

IN Miſſa pro defunctis ante Confeſſionem non dicitur Pſalmus, Iudica me Deus: ſed pronuntiata Antiphona, Introibo ad altare Dei, & reſponſo à miniſtro, Ad Deum qui lætificat, &c. dicitur ℣. Adiutorium noſtrum. & Confeſſio, cum reliquis vt ſupra. Cum Celebrans ad Altare incipit. Introitum. non ſignat ſe, ſed manu dextera extenſa, facit ſignum Crucis ſuper librum, quaſi aliquem benedicens. Non dicitur, Gloria Patri, ſed poſt Pſalmum repetitur, Requiem æternam, nec dicitur, Gloria in excelſis. nec Alleluia, nec Iube Domine benedicere. nec Dominus ſit in corde meo: nec oſculatur librum in fine. Non dicitur Credo, non benedicitur aqua in Calicem fundenda, dicitur tamen Oratio, Deus qui humanæ ſubſtantiæ &c. Cum lauat manus, in Pſalmo, Lauabo inter innocentes, non dicitur, Gloria Patri. Ad Agnus Dei, non dr̃, miſerere nobis. cuius loco dr̃, dona eis requiem, nec tertio, dona nobis pacem, cuius loco dicitur dona eis requiem ſempiternã. neque percutitur pectus. Non dicitur prima Oratio ante Communionem, ſcilicet, Domine Ieſu Chriſte, qui dixiſti Apoſtolis tuis, &c. nec datur pax. In fine non dicitur, Ite miſſa eſt, nec, Benedicamus Domino, ſed, Requieſcant in pace. Et non datur benedictio: ſed dicto Placeat & oſculato Altari, dicitur vt ſupra, In principio erat Verbum. &c. Alia omnia vt in alijs Miſſis.

2 *In Miſſa ſolemni non incenſatur Altare ad Introitum, & Subdiaconus finita Epiſtola non oſculatur manum Celebrantis, nec benedicitur, Diaconus non petit benedictionem, nec oſculatur Celebrantis manum: non tenentur luminaria ad Euangelium, nec portatur incenſum, ſed duo tantum Acolythi ſine candelabris ſtant vnus à dextris & alter à ſiniſtris Subdiaconi tenentis librum Euangeliorum. Non incenſatur liber, nec in fine Celebrans: nec defertur liber Euangeliorum oſculandus. Oblata & Altare incenſantur vt ſupra, incenſatur ſolus celebrans, & non incenſantur alij. Subdiaconus non tenet Patenam poſt celebrantem: ſed tempore eleuationis Sacramenti genuflexus in cornu Epiſtolæ illud incenſat. Miniſtri cum aliquid porrigunt Celebranti, in hac Miſſa numquam oſculantur eius manum, neque rem quæ porrigitur.*

3 *Si diſtribuendæ ſunt candelæ, diſtribuantur poſt Epiſtolam: & accendantur ad Euangelium, ad eleuationem Sacramenti, & poſt Miſſam, dum fit Abſolutio. Si habendus eſt ſermo, habeatur finita Miſſa ante Abſolutionem.*

4 *Finita Miſſa, ſi facienda eſt abſolutio, Celebrans retrahit ſe ad cornu Epiſtolæ, vbi exuitur Caſula, & depoſito manipulo, accipitur Pluuiale nigrum. Subdiaconus medius inter duos Acolythos cum candelabris accenſis, defert Crucem ſicut in proceſſionibus, præcedentibus duobus alijs Acolythis, vno cum thuribulo & nauicula incenſi, alio cum vaſe aquæ benedictæ & aſperſorio: ſequitur Celebrans, facta prius Altari reuerentia, & Diaconus à ſiniſtris eius. Subdiaconus cum Cruce ſiſtit ſe ad pedes tumuli, ſeu lecticæ mortuorum contra Altare, medius inter dictos Acolythos tenentes luminaria: Celebrans vero ex alia parte in capite loci inter Altare & tumulum, aliquantum verſus cornu Epiſtolæ, ita vt Crucem Subdiaconi reſpiciat: à ſiniſtris eius Diaconus, & prope eum alij duo Acolythi deferentes thuribulum, & vas aquæ benedictæ. Interim cantatur* ℟. Libera me Domine, *& circa illius finem Celebrans ponit incenſum in thuribulum, benedicens iſtud more ſolito, miniſtrante Diacono nauiculam. & finito* Kyrie eleiſon, *incipit intelligibili voce,* Pater noſter, *& ſecrete proſequendo reliqua, accipit aſperſorium de manu Diaconi, & facta Altari reuerentia comitante eodem Diacono à dextris, & tenente fimbriam anteriorem Pluuialis, circuiens tumulum, aſpergit illum aqua benedicta, ter à parte dextera, & ter à ſiniſtra, cum ante crucem, profunde inclinat, Diaconus vero genuflectit: poſtea de manu eiuſdem Diaconi accipit thuribulum, & eodem modo quo aſperſerat, incenſat. Et rediens ad priſtinum locum, Diacono tenente librum, iunctis manibus dicit:* Et ne nos, *& verſus,* A porta inferi, *&,* Requieſcant in pace. *&,* Domine exaudi. Dominus vobiſcum. Oremus. *cum Oratione,* Abſolue quæſumus Domine, *&c. ut in Proprio Miſſarum pro Defunctis, & poſt eam dicens:* Requiem æternam, *&c. facit crucem manu dextra ſuper tumulum: & dicto per Cantores,* Requieſcant in pace, *præcedente Cruce redit cum alijs ad Sacriſtiam.*

DE DEFECTIBVS IN celebratione Miſſarum occurrentibus.

SAcerdos celebraturus, omnem adhibeat diligentiam, ne aliquid ex requiſitis ad ſacramentum Euchariſtiæ conficiendum deſit. Poteſt autem defectus contingere ex parte materiæ conſecrandæ, & ex parte formæ adhibendæ, & ex parte miniſtri conficientis. Quidquid enim horum deficit, ſcilicet materia debita, forma cum intentione, & Ordo ſacerdotalis in conficiente, non conficitur Sacramentum. Et his exiſtentibus, quibuſcumque alijs deficientibus, veritas adeſt Sacramenti. Alij vero ſunt defectus, qui in Miſſæ celebratione occurrentes, etſi veritatem Sacramenti non impediant, poſſunt tamen aut cum peccato, aut cum ſcandalo contingere.

De defectibus materiæ. II.

DEfectus ex parte materiæ poſſunt contingere, ſi aliquid deſit ex ijs, quæ ad ipſam requiruntur. Requiritur enim vt ſit panis triticeus, & vinum de vite: & vt huiuſmodi materia conſecranda, in actu conſecrationis ſit coram Sacerdote.

De defectu panis. III.

SI panis non ſit triticeus, vel ſi triticeus, admixtus ſit granis alterius generis in tanta quantitate, vt non maneat panis triticeus, vel ſit alioqui corruptus, non conficitur Sacramentum.

2 Si ſit confectus de aqua roſacea, vel alterius diſtillationis, dubium eſt an conficiatur.

3 Si cœperit corrumpi, ſed non ſit corruptus; ſimiliter ſi non ſit azymus, ſecundum morem Eccleſiæ Latinæ, conficitur, ſed conficiens grauiter peccat.

4 Si celebrans ante conſecrationem aduerterit Hoſtiam eſſe corruptam, aut non eſſe triticeã, remota illa Hoſtia, aliã ponat, & facta oblatione, ſaltem mente concepta, proſequatur ab eo loco, vbi deſiuit.

5 Si id aduerterit poſt conſecrationem, etiam poſt illius Hoſtiæ ſumptionem, poſita alia, faciat oblationem, vt ſupra, & à conſecratione incipiat, ſcilicet ab illis verbis, Qui pridie quàm pateretur, & illam priorem ſi non ſumpſit, ſumat poſt ſumptionem corporis

& San-

& Sanguinis, vel alij ſumendam tradat, vel alicubi reuerenter conſeruet. Si autem ſumpſerat, nihilominus ſumat eam quam conſecrauit: quia præceptum de perfectione Sacramenti maioris eſt ponderis, quàm quòd à ieiunis ſumatur.

6 Quod ſi hoc contingat poſt ſumptionem Sanguinis, apponi debet rurſus nouus panis, & vinum cum aqua, & facta prius oblatione, vt ſupra, Sacerdos conſecret, incipiendo ab illis verbis, Qui pridie, ac ſtatim ſumat vtrumque, & proſequatur Miſſam: ne Sacramentum remaneat imperfectum, & vt debitus ſeruetur ordo.

7 Si Hoſtia conſecrata diſpareat, vel caſu aliquo, vt vento, aut miraculo, vel ab aliquo animali accepta, & nequeat reperiri; tunc altera conſecretur, ab eo loco incipiendo, *Qui pridie quàm pateretur*, facta eius prius oblatione, vt ſupra.

De defectu vini. IIII.

SI vinum ſit factum penitus acetum, vel penitus putridum, vel de vuis acerbis, ſeu non maturis expreſſum, vel admixtum tantum aquæ vt vinum ſit corruptum; non conficitur Sacramentum.

2 Si vinum cœperit aceſcere, vel corrumpi, vel fuerit aliquantum acre, vel muſtum de vuis tunc expreſſum, vel non fuerit admixta aqua, vel fuerit admixta aqua roſacea, ſeu alterius diſtillationis; conficitur Sacramentum, ſed conficiens grauiter peccat.

3 Si Celebrans ante conſecrationem Sanguinis, quamuis poſt conſecrationem Corporis, aduertat aut vinum, aut aquam, aut vtrumque non eſſe in Calice; debet ſtatim apponere vinum cum aqua, & facta oblatione vt ſupra, conſecrare, incipiendo ab illis verbis, Simili modo, &c.

4 Si poſt verba conſecrationis aduertat vinum non fuiſſe poſitum ſed aquam; depoſita aqua in aliquod vas, iterum vinum cum aqua ponat in Calice, & conſecret, reſumendo à verbis prædictis, Simili modo.

5 Si hoc aduertat poſt ſumptionem Corporis, vel huiuſmodi aquæ; apponat aliam Hoſtiam iterum conſecrandam, & vinum cum aqua in Calice, offerat vtrumque, & conſecret, & ſumat, quamuis non ſit ieiunus. Vel, ſi Miſſa celebretur in loco publico, vbi plures adſint, ad euitandum ſcandalum poterit apponere vinum cum aqua, & facta oblatione vt ſupra, conſecrare, ac ſtatim ſumere, & proſequi cetera.

6 Si quis percipiat ante conſecrationem, vel poſt conſecrationem, totum vinum eſſe acetum, vel aliàs corruptum, idem ſeruetur quod ſupra, ac ſi deprehenderet non eſſe poſitum vinum, vel ſolam aquam fuiſſe appoſitam in Calice.

7 Si autem celebrans ante conſecrationem Calicis aduertat non fuiſſe appoſitam aquam, ſtatim ponat eam, & proferat verba conſecrationis. Si id aduertat poſt conſecrationem Calicis, nullo modo apponat, quia non eſt de neceſſitate Sacramenti.

8 Si materia quæ eſſet apponenda, ratione defectus vel panis vel vini, non poſſet vllo modo haberi; ſi id ſit ante conſecrationem Corporis, vlterius procedi non debet: ſi poſt conſecrationem Corporis, aut etiam vini deprehenditur defectus alterius ſpeciei, altera iam conſecrata; tunc ſi nullo modo haberi poſſit, procedendum erit, & Miſſa abſoluenda, ita tamen vt prætermittantur verba & ſigna quæ pertinent ad ſpeciem deficientem. Quòd ſi expectando aliquamdiu haberi poſſit, expectandum erit, ne imperfectum ſacrificium remaneat.

De defectibus formæ. V.

DEfectus ex parte formæ poſſunt contingere, ſi aliquid deſit ex ijs quæ ad integritatem verborum in ipſa conſecratione requiruntur. Verba autem conſecrationis, quæ ſunt forma huius Sacramenti, ſunt hæc: Hoc eſt enim corpus meum. Et, Hic eſt enim calix ſanguinis mei, noui & æterni teſtamenti, myſterium fidei, qui pro vobis & pro multis effundetur in remiſſionem peccatorum. Si quis autem aliquid diminueret, vel immutaret de forma conſecrationis Corporis & Sanguinis, & in ipſa verborum immutatione verba idem non ſignificarent, non conficeret Sacramentum.

2 Si quis aliquid adderet quod ſignificationem non mutaret, conficeret quidem, ſed grauiſſime peccaret.

3 Si Celebrans non recordetur ſe dixiſſe ea quæ in conſecratione communiter dicuntur, non debet propterea turbari. Si tamen certo ei conſtet, ſe omiſiſſe aliquid eorum quæ ſunt de neceſſitate Sacramenti, id eſt, formam conſecrationis, ſeu partem, reſumat ipſam formam, & cetera proſequatur per ordinem. Si vero valde probabiliter dubitat ſe aliquid eſſentiale omiſiſſe, iteret formam ſaltem ſub tacita conditione. Si autem non ſunt de neceſſitate Sacramenti, non reſumat, ſed procedat vlterius.

De defectibus Miniſtri. VI.

DEfectus ex parte Miniſtri, poſſunt contingere quo ad ea quæ in ipſo requiruntur. Hæc autem ſunt: In primis intentio, deinde diſpoſitio animæ, diſpoſitio corporalis, diſpoſitio veſtimentorum, diſpoſitio in miniſterio ipſo, quo ad ea quæ in ipſo poſſunt occurrere.

De defectu intentionis. VII.

SI quis non intendit conficere, ſed deluſorie aliquid agere. Item ſi aliquæ Hoſtiæ ex obliuione remaneant in Altare, vel aliqua pars vini, vel aliqua Hoſtia lateat, cum non intendat conſecrare niſi quas videt. Item ſi quis habeat coram ſe vndecim Hoſtias, & intendat conſecrare ſolum decem, non determinans quas decem oſtendit: in his caſibus non conſecrat, quia requiritur intentio. Secus ſi putans quidam eſſe decem, tamen omnes voluit conſecrare quas coram ſe habebat: nam tunc omnes erunt conſecratæ: atque ideo quilibet Sacerdos talem ſemper intentionem habere deberet, ſcilicet conſecrandi eas omnes, quas ante ſe ad conſecrandum poſitas habet.

2 Si Sacerdos putans ſe tenere vnam Hoſtiam, poſt conſecrationem inuenerit fuiſse duas ſimul iunctas, in ſumptione ſumat ſimul vtramque. Quòd ſi deprehendat poſt ſumptionem Corporis & Sanguinis, aut etiam poſt ablutionem, reliquias aliquas relictas conſecratas, eas ſumat, ſiue paruæ ſint, ſiue magnæ, quia ad idem ſacrificium ſpectant.

3 Si vero relicta ſit Hoſtia integra conſecrata, eam in tabernaculo cum alijs reponat: ſi hoc fieri nequit, ſequenti Sacerdoti ibi celebraturo, in Altari ſupra Corporale decenter opertam, ſumendam vnà cum altera quam eſt conſecraturus, relinquat: vel ſi neutrum horum fieri poſſit, in ipſo Calice ſeu Patena decenter conſeruet, quouſque vel in tabernaculo reponatur, vel ab altero ſumatur: quod ſi non habeat quomodo honeſte conſeruetur, poteſt eam ipſemet ſumere.

4 Si intentio non ſit actualis in ipſa conſecratione propter euagationem mentis, ſed virtualis, cum accedens ad Altare intendat facere quod facit Eccleſia, conficitur Sacramentum, etſi curare debet Sacerdos, vt etiam actualem intentionem adhibeat.

De defectibus diſpoſitionis animæ. VIII.

SI quis ſuſpenſus, excommunicatus, degradatus, irregularis, vel aliàs canonice impeditus, celebret: conficit quidem Sacramentum, ſed grauiſſime peccat, tam propter Communionem quam indigne ſumit, quàm propter executionem Ordinum, quæ ſibi erat interdicta.

2 Si quis habens copiam Confeſsoris celebret in peccato mortali, grauiter peccat.

3 Si quis autem in caſu neceſſitatis non habens copiam Confeſſoris, in peccato mortali abſque contritione celebret, grauiter peccat. Secus ſi conteratur: debet tamen cum primum poterit, confiteri.

4 Si in ipſa celebratione Miſsæ Sacerdos recordetur ſe eſse in peccato mortali, conteratur cum propoſito confitendi, & ſatisfaciendi.

5 Si recordetur ſe eſse excommunicatum, vel ſuſpenſum, aut locum eſse interdictum: ſimiliter conteratur cum propoſito petendi abſolutionem. Ante conſecrationem autem in ſupradictis caſibus, ſi non timetur ſcandalum, debet Miſsam incœptam deſerere.

De defectibus diſpoſitionis corporis. IX.

SI quis non eſt ieiunus poſt mediam noctem, etiam poſt ſumptionem ſolius aquæ, vel alterius potus, aut cibi, per modum etiam medicinæ, & in quantumcumque parua quantitate, non poteſt communicare, nec celebrare.

2 Si autem ante mediam noctem cibum aut potum ſumpſerit, etiam ſi poſtmodum non dormierit, nec ſit digeſtus, non peccat; ſed ob perturbationem mentis, ex qua deuotio tollitur, conſulitur aliquando abſtinendum.

3 Si reliquiæ cibi remanentes in ore tranſglutiantur, non impediunt Communionem, cum non tranſglutiantur per modum cibi, ſed per modum ſaliuæ. Idem dicendum, ſi lauando os, deglutiatur ſtilla aquæ præter intentionem.

4 Si plures Miſsas in vna die celebret, vt in Natiuitate Domini, in vnaquaque Miſsa abluat digitos in aliquo vaſe mundo, & in vltima tantum percipiat purificationem.

5 Si præceſserit pollutio nocturna, quæ cauſata fuerit ex præcedenti cogitatione quæ ſit peccatum mortale, vel euenerit propter nimiam crapulam, abſtinendum eſt à communione & celebratione

ne, niſi aliud Confeſſario videatur. Si dubium eſt an in præcedenti cogitatione fuerit peccatum mortale, conſulitur abſtinendum, extra tamen caſum neceſſitatis. Si autem certum eſt non fuiſſe in illa cogitatione peccatum mortale, vel nullam fuiſſe cogitationem, ſed eueniſſe ex naturali cauſa, aut ex diabolica illuſione, poteſt communicare & celebrare; niſi ex illa corporis commotione tanta euenerit perturbatio mentis, vt abſtinendum videatur.

De defectibus in miniſterio ipſo occurrentibus. X.

POſſunt etiam defectus occurrere in miniſterio ipſo, ſi aliquid ex requiſitis ad illud deſit: vt ſi celebretur in loco non ſacro, vel non deputato ab Epiſcopo, vel in Altari non conſecrato, vel tribus mappis non cooperto: ſi non adſint luminaria cerea: ſi non ſit tempus debitum celebrandi, quod eſt ab aurora vſque ad meridiem, communiter: ſi Celebrans ſaltem Matutinum cum Laudibus non dixerit: ſi omittat aliquid ex veſtibus ſacerdotalibus: ſi veſtes ſacerdotales & mappæ non ſint ab Epiſcopo vel ab alio hanc habente poteſtatem benedictæ: ſi non adſit clericus, vel alius deſeruiens in Miſſa: vel adſit qui deſeruire non debet, vt mulier: ſi non adſit Calix cum Patena conueniens, cuius cuppa debet eſſe aurea, vel argentea, vel ſtanea; non ærea, vel vitrea: ſi Corporalia non ſint munda, quæ debent eſſe ex lino, nec ſerico in medio ornata, & ab Epiſcopo vel ab alio hanc habente poteſtatem benedicta, vt etiam ſuperius dictum eſt: ſi celebrat capite cooperto ſine diſpenſatione: ſi non adſit Miſſale, licet memoriter ſciret Miſſam, quam intendit dicere.

2 Si Sacerdote celebrante violetur Eccleſia ante Canonem, dimittatur Miſſa: ſi poſt Canonem, non dimittatur. Si timeatur incurſus hoſtium, vel alluuionis, vel ruina loci vbi celebratur, ante conſecrationem dimittatur Miſſa, poſt conſecrationem vero Sacerdos accelerare poterit ſumptionem Sacramenti, omiſſis omnibus alijs.

3 Si Sacerdos ante conſecrationem grauiter infirmetur, vel in ſincopen inciderit, aut moriatur, prætermittitur Miſſa: ſi poſt conſecrationem Corporis tantum, ante conſecrationem Sanguinis, vel vtroque conſecrato id accidit, Miſſa per alium Sacerdotem expleatur ab eo loco, vbi ille deſijt, & in caſu neceſſitatis etiam per non ieiunum. Si autem non obierit, ſed fuerit infirmus, adeo tamen vt poſſit communicare, & non adſit alia Hoſtia conſecrata, Sacerdos qui Miſſam ſupplet, diuidat Hoſtiam, & vnam partem præbeat infirmo, aliam ipſe ſumat. Si autem ſemiprolata forma Corporis obijt Sacerdos, quia non eſt facta conſecratio, non eſt neceſſe vt Miſſa per alium ſuppleatur. Si vero obierit ſemiprolata forma Sanguinis, tunc alter proſequatur Miſſam, & ſuper eumdem Calicem repetat integram formam, ab eo loco, *Simili modo poſtquam cœnatum eſt*, vel poſſet ſuper alium Calicem preparatum integram formam proferre, & Hoſtiam primi Sacerdotis, & Sanguinem à ſe conſecratum ſumere, ac deinde Calicem relictum ſemiconſecratum.

4 Si quis extra huiuſmodi caſus neceſſitatis, integra Sacramenta non ſumpſerit, grauiſſime peccat.

5 Si muſca, vel aranea, vel aliquid aliud ceciderit in Calicem ante conſecrationem, proijciat vinum in locum decentem, & aliud ponat in Calice, miſceat parum aquæ, offerat vt ſupra, & proſequatur Miſſam: ſi poſt conſecrationem ceciderit muſca, aut aliquid eiuſmodi, & fiat nauſea Sacerdoti, extrahat eam, & lauet cum vino, finita Miſſa comburat, & combuſtio ac lotio huiuſmodi in ſacrarium proijciatur. Si autem non fuerit ei nauſea, nec vllum periculum timeat, ſumat cum Sanguine.

6 Si aliquod venenoſum ceciderit in Calicem, vel quod prouocaret vomitum, vinum conſecratum reponendum eſt in alio Calice, & aliud vinum cum aqua apponendum denuo conſecrandum: & finita Miſſa Sanguis repoſitus in panno lineo, vel ſtuppa tamdiu ſeruetur, donec ſpecies vini fuerint deſiccatæ, & tunc ſtuppa comburatur, & combuſtio in ſacrarium proijciatur.

7 Si aliquod venenatum contigerit Hoſtiam conſecratam, tunc alteram conſecret, & ſumat modo quo dictum eſt, & illa ſeruetur in tabernaculo loco ſeparato, donec ſpecies corrumpantur, & corruptæ deinde mittantur in ſacrarium.

8 Si ſumendo Sanguinem, particula remanſerit in Calice, digito ad labium Calicis eam adducat, & ſumat ante purificationem, vel infundat vinum & ſumat.

9 Si Hoſtia ante conſecrationem inueniatur fracta, niſi populo euidenter appareat, talis Hoſtia conſecretur: ſi autem ſcandalum populo eſſe poſſit, alia accipiatur, & offeratur: quòd ſi illius Hoſtiæ iam erat facta oblatio, eam poſt ablutionem ſumat. Quòd ſi ante oblationem Hoſtia appareat confracta, accipiatur altera integra, ſi citra ſcădalum, aut longam moram fieri poterit.

10 Si propter frigus, vel negligentiam Hoſtia conſecrata dilabatur in Calicem, propterea nihil eſt reiterandum, ſed Sacerdos Miſſam proſequatur, faciendo cæremonias & ſigna conſueta cum reſidua parte Hoſtiæ, quæ non eſt madefacta Sanguine, ſi commode poteſt. Si vero tota fuerit madefacta, non extrahat eam, ſed omnia dicat omittendo ſigna, & ſumat pariter Corpus & Sanguinem, ſignans ſe cum Calice, & dicens: *Corpus & Sanguis Domini noſtri.* &c.

11 Si in hieme Sanguis congeletur in Calice, inuoluatur Calix pannis calefactis: ſi id non proficeret, ponatur in feruenti aqua prope Altare, dummodo in Calicem non intret, donec liqueſiat.

12 Si per negligentiam aliquid de Sanguine Chriſti ceciderit, ſi quidem ſuper terram, ſeu ſuper tabulam, lingua lambatur, & locus ipſe radatur quantum ſatis eſt, & abraſio comburatur; cinis vero in ſacrarium recondatur. Si vero ſuper lapidem Altaris ceciderit, ſorbeat Sacerdos ſtillam, & locus bene abluatur, & ablutio in ſacrarium proijciatur. Si ſuper linteum Altaris, & ad aliud linteum ſtilla peruenerit, ſi vſque ad tertium: lintеamina ter abluantur vbi ſtilla ceciderit, Calice ſuppoſito, & aqua ablutionis in ſacrarium proijciatur. Quòd ſi in ipſo ſolum Corporali, aut ſi in veſtibus ipſis ſacerdotalibus ceciderit, debet ſimiliter ablui, & ablutio in ſacrarium proijci. Si in ſubſtrato pedibus panno, vel tapeto, bene abluatur, vt ſupra.

13 At ſi contingat totum Sanguinem poſt conſecrationem effundi ſi quidem aliquid vel parum remanſit, illud ſumatur, & de effuſo reliquo Sanguine fiat vt dictum eſt. Si vero nihil omnino remanſit, ponat iterum vinum & aquam, & conſecret ab eo loco, *Simili modo poſtquam cœnatum eſt*, facta prius tamen Calicis oblatione, vt ſupra.

14 Si Sacerdos euomat Euchariſtiam, ſi ſpecies integræ appareant, reuerenter ſumantur, niſi nauſea fiat: tunc enim ſpecies conſecratæ caute ſeparentur, & in aliquo loco ſacro reponantur, donec corrumpantur, & poſtea in ſacrarium proijciantur. Quòd ſi ſpecies non appareant, comburatur vomitus, & cineres in ſacrarium mittantur.

15 Si Hoſtia cõſecrata, vel aliqua eius particula dilabatur in terram, reuerenter accipiant, & locus vbi cecidit, mundetur, & aliquantum abradatur, & puluis ſeu abraſio huiuſmodi in ſacrarium immittatur. Si ceciderit extra Corporale in mappam, ſeu alio quouis modo in aliquod linteum, mappa vel linteum huiuſmodi diligenter lauetur, & lotio ipſa in ſacrarium effundatur.

16 Poſſunt etiam defectus in miniſterio ipſo occurrere, ſi Sacerdos ignoret ritus & cæremonias ipſas in eo ſeruandas: de quibus omnibus in ſuperioribus Rubricis copioſe dictum eſt.

F I N I S.

PRAEPARATIO AD MISSAM.

Pro opportunitate Sacerdotis facienda.

ANTIPHONA.

NE reminiſcaris Domine delicta noſtra, vel parentum noſtrorum, neque vindictam ſumas de peccatis noſtris.

Et tempore Paſchali additur in fine, Alleluia. Quæ Antiphona in feſtis Duplicibus tantum duplicatur. Deinde dicuntur ſequentes Pſalmi.

Pſalmus 83.

QVàm dilecta tabernacula tua, Domine virtutum! concupiſcit & deficit anima mea in atria Domini.

Cor meum & caro mea, exultauerunt in Deum viuum.

Etenim paſſer inuenit ſibi domum: & turtur nidum ſibi, vbi reponat pullos ſuos.

Altaria tua Domine virtutum: rex meus, & Deus meus.

Beati qui habitant in domo tua Domine: in ſæcula ſæculorum laudabunt te.

Beatus vir, cuius eſt auxilium abs te: aſcenſiones in corde ſuo diſpoſuit in valle lacrymarum, in loco quem poſuit.

Etenim benedictionem dabit legiſlator: ibunt de virtute in virtutem, videbitur Deus deorum in Sion.

Domine Deus virtutum exaudi orationem meam: auribus percipe Deus Iacob.

Protector noſter aſpice Deus: & reſpice in faciem Chriſti tui.

Quia melior eſt dies vna in atrijs tuis: ſuper millia.

Elegi abiectus eſſe in domo Dei mei: magis quàm habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia miſericordiam & veritatem diligit Deus: gratiam & gloriam dabit Dominus.

Non priuabit bonis eos qui ambulant in innocentia: Domine virtutum, beatus homo qui ſperat in te.

Gloria Patri.

Pſalmus 84.

BEnedixiſti Domine terram tuam: auertiſti captiuitatem Iacob.

Remiſiſti iniquitatem plebis tuæ: operuiſti omnia peccata eorum.

Mitigaſti omnem iram tuam: auertiſti ab ira indignationis tuæ.

Conuerte nos Deus ſalutaris noſter: & auerte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum iraſceris nobis? aut extendes iram tuam à generatione in generationem?

Deus tu conuerſus viuificabis nos: & plebs tua lætabitur in te.

Oſtende nobis Domine miſericordiam tuam: & ſalutare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in me Dominus Deus: quoniam loquetur pacem in plebem ſuam.

Et ſuper ſanctos ſuos: & in eos qui conuertuntur ad cor.

Verumtamen propè timentes eum ſalutare ipſius: vt inhabitet gloria in terra noſtra.

Miſericordia & veritas obuiauerunt ſibi: iuſtitia & pax oſculatæ ſunt.

Veritas de terra orta eſt: & iuſtitia de cælo proſpexit.

Etenim Dominus dabit benignitatem: & terra noſtra dabit fructum ſuum.

Iuſtitia ante eum ambulabit: & ponet in via greſſus ſuos.

Gloria Patri.

Pſalmus 85.

INclina Domine aurem tuam, & exaudi me: quoniam inops & pauper ſum ego.

Cuſtodi animam meam, quoniam ſanctus ſum: ſaluum fac ſeruum tuum, Deus meus ſperantem in te.

Miſerere mei Domine, quoniam ad te clamaui tota die: lætifica animam ſerui tui, quoniam ad te Domine animam meam leuaui.

Quoniam tu Domine ſuauis & mitis: & multæ miſericordiæ omnibus inuocantibus te.

Auribus percipe orationem meam: & intende voci deprecationis meæ.

In die tribulationis meæ clamaui ad te: quia exaudiſti me.

Non eſt ſimilis tui in dijs Domine: & non eſt ſecundum opera tua.

Omnes gentes quaſcumque feciſti, venient, & adorabunt coram te Domine: & glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu, & faciens mirabilia: tu es Deus ſolus.

Deduc me Domine in via tua, & ingrediar in veritate tua: lætetur cor meum, vt timeat nomen tuum.

Confitebor tibi Domine Deus meus in toto corde meo: & glorificabo nomen tuum in æternum.

Quia miſericordia tua magna eſt ſuper me: & eruiſti animam meam ex inferno inferiori.

Deus, iniqui inſurrexerunt ſuper me: & ſynagoga potentium quæſierunt animam meam, & non propoſuerunt te in conſpectu ſuo.

Et tu Domine Deus miſerator & miſericors: patiens, & multæ miſericordiæ, & verax.

Reſpice in me, & miſerere mei: da imperium tuum puero tuo, & ſaluum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum ſignum in bonum, vt videãt qui oderunt me, & confundantur: quoniam tu Domine adiuuiſti me, & conſolatus es me.

Gloria Patri.

Pſalmus 115.

CRedidi, propter quod locutus ſum: ego autem humiliatus ſum nimis.

Ego dixi in exceſſu meo: omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, pro omnibus quæ retribuit mihi?

Calicem ſalutaris accipiam: & nomen Domini inuocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo eius: pretioſa in conſpectu Domini mors ſanctorum eius.

O Domine, quia ego ſeruus tuus: ego ſeruus tuus, & filius ancillæ tuæ.

Dirupiſti vincula mea, tibi ſacrificabo hoſtiam laudis: & nomen Domini inuocabo.

Vota mea Domino reddam in conſpectu omnis populi eius: in atrijs domus Domini, in medio tui Ieruſalem.

Gloria Patri.

Pſalmus 129.

DE profundis clamaui ad te Domine: Domine exaudi vocem meam.

F iant aures tuæ intendentes, in vocem deprecationis meæ.
S i iniquitates obſeruaueris, Domine: Domine quis ſuſtinebit?
Q uia apud te propitiatio eſt: & propter legem tuam ſuſtinui te Domine.
S uſtinuit anima mea in verbo eius: ſperauit anima mea in Domino.
A cuſtodia matutina vſque ad noctem: ſperet Iſrael in Domino.
Q uia apud Dominum miſericordia: & copioſa apud eum redemptio.
E t ipſe redimet Iſrael: ex omnibus iniquitatibus eius.
G loria Patri, & Filio.

Deinde repetitur Antiphona:

Ne reminiſcaris Domine delicta noſtra, vel parentum noſtrorum: neque vindictam ſumas de peccatis noſtris.
Et tempore Paſchali additur in fine, Alleluia.
Poſtea Sacerdos dicit. K yrie eleiſon. C hriſte eleiſon. K yrie eleiſon. P ater noſter. ℣. Et ne nos inducas. ℟. Sed libera. ℣. Ego dixi, Domine miſerere mei. ℟. Sana animam meam, quia peccaui tibi. ℣. Conuertere Domine aliquantulum. ℟. Et deprecare ſuper ſeruos tuos. ℣. Fiat miſericordia tua Domine ſuper nos. ℟. Quemadmodum ſperauimus in te. ℣. Sacerdotes tui induantur iuſtitiam. ℟. Et ſancti tui exultent. ℣. Ab occultis meis munda me Domine. ℟. Et ab alienis parce ſeruo tuo. ℣. Domine exaudi. ℟. Et clamor meus. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

O remus.

AVres tuæ pietatis, mitiſſime Deus, inclina precibus noſtris, & gratia ſancti Spiritus illumina cor noſtrum: vt tuis myſterijs digne miniſtrare, teq. æterna charitate diligere mereamur.

DEus cui omne cor patet, & omnis voluntas loquitur, & quem nullum latet ſecretum, purifica per infuſionem ſancti Spiritus cogitationes cordis noſtri: vt te perfecte diligere, & digne laudare mereamur.

VRe igne ſancti Spiritus renes noſtros & cor noſtrum, Domine: vt tibi caſto corpore ſeruiamus, & mundo corde placeamus.

MEntes noſtras, quæſumus Domine, Paraclitus qui à te procedit, illuminet: & inducat in omnem, ſicut tuus promiſit Filius, veritatem.

ADſit nobis, quæſumus Domine, virtus Spiritus ſancti: quæ & corda noſtra clementer expurget, & ab omnibus tueatur aduerſis.

DEus, qui corda fidelium ſancti Spiritus illuſtratione docuiſti: da nobis in eodem Spiritu recta ſapere, & de eius ſemper conſolatione gaudere.

COnſcientias noſtras, quæſumus Domine, viſitando purifica: vt veniens Dominus noſter Ieſus Chriſtus filius tuus, paratam ſibi in nobis inueniat manſionem. Qui tecum viuit & regnat in vnitate Spiritus ſancti Deus, per omnia ſæcula ſæculorum. Amen.

Orationes dicendæ cum Sacerdos induitur ſacerdotalibus paramentis.

Cum lauat manus, dicat.

DA, Domine, virtûtem manibus meis ad abſtergendam omnem maculam: vt ſine pollutione mentis & corporis valeam tibi ſeruire.

Ad amictum, dum ponitur ſuper caput, dicat.

IMpone, Domine, capiti meo galeam ſalutis, ad expugnandos diabolicos incurſus.

Ad Albam cum ea induitur.

DEalba me, Domine, & munda cor meum: vt in ſanguine Agni dealbatus, gaudijs perfruar ſempiternis.

Ad Cingulum, dum ſe cingit.

PRæcinge me, Domine, cingulo puritatis, & extingue in lumbis meis humorem libidinis: vt maneat in me virtus continentiæ, & caſtitatis.

Ad Manipulum, dum imponitur brachio ſiniſtro.

MErear, Domine, portare manipulum fletus & doloris: vt cum exultatione recipiam mercedem laboris.

Ad Stolam, dum imponitur collo.

REdde mihi, Domine, ſtolam immortalitatis, quam perdidi in præuaricatione primi parentis: & quamuis indignus accedo ad tuum ſacrum myſterium, merear tamen gaudium ſempiternum.

Ad Caſulam, cum aſſumitur.

DOmine, qui dixiſti, Iugum meum ſuaue eſt, & onus meum leue: fac, vt iſtud portare ſic valeam, quòd conſequar tuam gratiam. Amen.

Orationes dicendæ ab Epiſcopo quando in Pontificalibus celebrat. Ad Caligas.

CAlcea, Domine, pedes meos in præparationem Euangelij pacis, & protege me in velamento alarum tuarum.

Cum exuitur Cappa.

EXue me, Domine, veterem hominem cum moribus & actibus ſuis: & indue me nouum hominem, qui ſecundum Deum creatus eſt in iuſtitia, & ſanctitate veritatis.

Cum lauat manus.

DA Domine virtutem manibus meis ad abſtergendam omnem maculam immundam: vt ſine pollutione mentis & corporis valeam tibi ſeruire.

Ad Amictum.

POne Domine galeam ſalutis in capite meo, ad expugnandas omnes diabolicas fraudes: inimicorum omnium verſutias ſuperando.

Ad Albam.

DEalba me, Domine, & à delicto meo munda me: vt cum his qui ſtolas ſuas dealbauerũt in ſanguine Agni, gaudijs perfruar ſempiternis.

Ad Cingulum.

PRæcinge me, Domine, cingulo fidei, & virtute caſtitatis lumbos meos, & extingue in eis humorem libidinis, vt iugiter maneat in me vigor totius caſtitatis.

Cum accipit Crucem pectoralem.

MVnire digneris me, Domine Ieſu Chriſte, ab omnibus inſidijs inimicorum omnium, ſigno ſanctiſſi-

mæ Crucis tuæ: ac concedere digneris mihi indigno ſeruo tuo, vt ſicut hanc Crucem Sanctorum tuorum reliquijs refertam ante pectus meum teneo, ſic ſemper mente retineam & memoriam paſſionis, & ſanctorum victorias Martyrum.

Ad Stolam.

REdde mihi, Domine, obſecro ſtolam immortalitatis, quam perdidi in præuaricatione primi parentis: & quamuis indignus accedere præſumo ad tuum ſacrũ myſterium cum hoc ornamento, præſta vt in eodem in perpetuum merear lætari.

Ad Tunicellam.

TVnica iucunditatis, & indumento lætitiæ induat me Dominus.

Ad Dalmaticam.

INdue me Domine indumento ſalutis, & veſtimento lætitiæ, & Dalmatica iuſtitiæ circumda me ſemper.

Ad Chirothecas.

CIrcumda Domine manus meas munditia noui hominis, qui de cælo deſcendit: vt quemadmodum Iacob dilectus tuus, pelliculis hœdorum opertis manibus paternam benedictionem, oblato patri cibo potuq. gratiſſimo, impetrauit, ſic & oblata per manus noſtras ſalutari hoſtia, gratiæ tuæ benedictionem merear. Per Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum, qui in ſimilitudinem carnis peccati pro nobis obtulit ſemetipſum.

Ad Planetam.

DOmine, qui dixiſti, Iugum meum ſuaue eſt, & onus meum leue: præſta vt illud portare ſic valeam, quòd poſſim conſequi tuam gratiam.

Ad Mitram.

MItram, Domine, & ſalutis galeã impone capiti meo: vt contra antiqui hoſtis, omniumque inimicorum meorum inſidias inoffenſus euadam.

Ad Annulum cordis.

COrdis & corporis mei, Domine, digitos virtute decora, & ſeptiformis Spiritus ſanctificatione circumda.

Ad Manipulum.

MErear, precor Domine, manipulum portare mente flebili, vt cum exultatione portionem accipiam cum iuſtis.

GRATIARVM ACTIO poſt Miſſam.

Antiphona.

Trium puerorum cantemus hymnum: quem cantabant ſancti in camino ignis, benedicentes Dominum.

Et tempore Paſchali additur in fine, Alleluia. *Quæ Antiphona in feſtis Duplicibus tantum duplicatur.*

Canticum trium puerorum.

BEnedicite omnia opera Domini Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſæcula.

Benedicite angeli Dñi Domino: benedicite cæli Domino.

Benedicite aquæ omnes, quæ ſuper cælos ſunt, Domino: benedicite omnes virtutes Domini Domino.

Benedicite ſol & luna Domino: benedicite ſtellæ cæli Domino.

Benedicite omnis imber, & ros Domino: benedicite omnes ſpiritus Dei Domino.

Benedicite ignis & æſtus Domino: benedicite frigus & æſtus Domino.

Benedicite rores & pruina Domino: benedicite gelu & frigus Domino.

Benedicite glacies & niues Domino: benedicite noctes & dies Domino.

Benedicite lux & tenebræ Domino: benedicite fulgura & nubes Domino.

Benedicat terra Dominum: laudet & ſuperexaltet eum in ſæcula.

Benedicite montes & colles Domino: benedicite vniuerſa germinantia in terra Domino.

Benedicite fontes Domino: benedicite maria & flumina Domino.

Benedicite cete, & omnia quæ mouentur in aquis, Domino: benedicite omnes volucres cæli Domino.

Benedicite omnes beſtiæ & pecora Domino: benedicite filij hominum Domino.

Benedicat Iſrael Dominum: laudet & ſuperexaltet eum in ſæcula.

Benedicite ſacerdotes Domini Domino: benedicite ſerui Domini Domino.

Benedicite ſpiritus & animæ iuſtorum Domino: benedicite ſancti & humiles corde Domino.

Benedicite Anania, Azaria, Miſael Domino: laudate & ſuperexaltate eum in ſæcula.

Benedicamus Patrem & Filium cum ſancto Spiritu: laudemus & ſuperexaltemus eum in ſæcula.

Benedictus es Domine in firmamento cæli: & laudabilis, & glorioſus, & ſuperexaltatus in ſæcula.

Pſalmus 150.

LAudate Dominum in ſanctis eius: laudate eum in firmamento virtutis eius.

Laudate eum in virtutibus eius: laudate eum ſecundum multitudinem magnitudinis eius.

Laudate eum in ſono tubæ: laudate eum in pſalterio & cithara.

Laudate eum in tympano & choro: laudate eum in chordis & organo.

Laudate eum in cymbalis beneſonantibus, laudate eum in cymbalis iubilationis: omnis ſpiritus laudet Dominum.

Gloria Patri. Sicut erat.

Deinde repetitur Antiphona.

Trium puerorum cantemus hymnum: quem cantabant ſancti in camino ignis, benedicentes Dominum.

Et tempore Paſchali additur in fine, Alleluia.

Deinde Sacerdos dicit. Kyrie eleiſon. Chriſte eleiſon. Kyrie eleiſon. Pater noſter. ℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos à malo. ℣. Confiteantur tibi Domine omnia opera tua. ℟. Et ſancti tui benedicant tibi. ℣. Exultabunt ſancti in gloria. ℟. Lætabuntur in cubilibus ſuis. ℣. Non nobis, Domine, non nobis. ℟. Sed nomini tuo da gloriam. ℣. Domine exaudi orationem meã. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.

DEus, qui tribus pueris mitigaſti flammas ignium: concede propitius: vt nos famulos tuos non exurat flamma vitiorum.

ACtiones noſtras, quæſumus Domine, aſpirando præueni, & adiuuando proſequere: vt cuncta noſtra oratio & operatio à te ſemper incipiat, & per te cœpta finiatur.

DA nobis, quæſumus Domine, vitiorum noſtrorum flammas extinguere: qui beato Laurentio tribuiſti tormentorum ſuorum incendia ſuperare. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

ORATIONES PRO OPPORTVNITATE
Sacerdotis ante celebrationem & communionem dicendæ.

Oratio S. Ambroſij Epiſcopi.

Die Dominica. SVmme ſacerdos, & vere pontifex Ieſu Chriſte, qui te obtuliſti Deo Patri hoſtiam puram & immaculatam in ara Crucis pro nobis miſeris & peccatoribus, & qui dediſti nobis carnem tuam ad manducandum, & ſanguinem tuum ad bibendum, & poſuiſti myſterium iſtud in virtute Spiritus ſancti tui, dicens: Hæc quotieſcumque feceritis, in mei memoriam facietis: Rogo per eumdem ſanguinem tuum, magnum ſalutis noſtræ pretium: rogo per hanc miram & ineffabilem charitatem, qua nos miſeros & indignos ſic amare dignatus es, vt lauares nos à peccatis noſtris in ſanguine tuo: Doce me ſeruum tuum indignum, quem inter cetera dona tua, etiam ad officium ſacerdotale vocare dignatus es, nullis meis meritis, ſed ſola dignatione miſericordiæ tuæ: doce me quæſo per Spiritum ſanctum tuum, tantũ tractare myſterium ea reuerentia & honore, ea deuotione & timore, quibus oportet & decet. Fac me per gratiam tuam ſemper illud de tanto myſterio credere & intelligere, ſentire & firmiter tenere, dicere & cogitare, quod tibi placet, & expedit animæ meæ. Intret ſpiritus tuus bonus in cor meum, qui ſonet ibi ſine ſono, & ſine ſtrepitu verborum loquatur omnem veritatem. Profunda quippe ſunt nimis, & ſacro tecta velamine. Propter magnam clementiam tuam concede mihi Miſſarum ſolemnia mundo corde & pura mente celebrare. Libera cor meum ab immundis & nefandis, vanis & noxijs cogitationibus. Muni me beatorum Angelorum pia & fida cuſtodia, ac tutela fortiſsima, vt hoſtes omnium bonorum confuſi diſcedant. Per virtutem tanti myſterij, & per manum ſancti Angeli tui repelle à me, & à cunctis ſeruis tuis duriſsimum ſpiritum ſuperbiæ & cænodoxiæ, inuidiæ & blaſphemiæ, fornicationis & immunditiæ, dubietatis & diffidentiæ. Confundantur qui nos perſequuntur, pereant illi qui nos perdere feſtinant.

Feria ij. ¶ Rex virginum, & amator caſtitatis & integritatis, cæleſti rore benedictionis tuæ extingue in corpore meo fomitem ardentis libidinis: vt maneat in me tenor caſtitatis corporis & animę. Mortifica in membris meis carnis ſtimulos, omneſq. libidinoſas commotiones, & da mihi veram & perpetuam caſtitatem cum ceteris donis tuis, quę tibi placent in veritate, vt ſacrificium laudis caſto corpore & mundo corde valeã tibi offerre. Quanta enim cordis contritione, & lacrymarum fonte, quanta reuerẽtia & tremore, quanta corporis caſtitate, & animæ puritate iſtud diuinum & cæleſte ſacrificium eſt celebrandum, vbi caro tua in veritate ſumitur, vbi ſanguis tuus in veritate bibitur, vbi ima ſummis, terrena diuinis iunguntur, vbi adeſt ſanctorum Angelorum præſentia, vbi tu es ſacrificium & ſacerdos mirabiliter & ineffabiliter conſtitutus?

¶ Quis digne hoc celebrare poterit, niſi tu Deus omnipotens offerentem feceris dignum? Scio Domine, & vere ſcio, & idipſum pietati tuæ confiteor, quia non ſum dignus accedere ad tantum myſterium propter nimia peccata mea, & infinitas negligentias meas. Sed ſcio, & veraciter ex toto corde meo credo, & ore confiteor, quia tu potes me facere dignũ, qui ſolus potes facere mundum de immundo conceptum ſemine, & de peccatoribus iuſtos & ſanctos. Per hanc omnipotentiam tuam te rogo Deus meus, vt concedas mihi peccatori hoc ſacrificium celebrare cum timore & tremore, cum cordis puritate, & lacrymarum fonte, cum lætitia ſpiritali, & cæleſti gaudio. Sentiat mens mea dulcedinem beatiſsimæ præſentiæ tuæ, & excubias ſanctorum Angelorum tuorum in circuitu meo. *Feria iij.*

¶ Ego enim, Domine, memor venerandæ paſsionis tuæ accedo ad altare tuum, licet peccator, vt offeram tibi ſacrificium, quod tu inſtituiſti, & offerri præcepiſti in commemorationem tui, pro ſalute noſtra. Suſcipe illud quæſo, ſumme De⁹, pro Eccleſia ſancta tua, & pro populo quem acquiſiſti ſanguine tuo. Et quoniam me peccatorem inter te & eumdem populum tuum medium eſſe voluiſti, licet in me aliquod boni operis teſtimonium non agnoſcas, officium ſaltem diſpenſationis creditæ non recuſes, nec per me indignum, eorum ſalutis pereat pretium, pro quibus victima ſalutaris dignatus es eſſe redemptio. Profero etiã Domine, (ſi digneris propitius intueri) tribulationes plebium, pericula populorum, captiuorum gemitus, miſerias orphanorum, neceſsitates peregrinorum, inopiam debilium, deſperationes languentium, defectus ſenum, ſuſpiria iuuenum, vota virginum, lamenta viduarum. *Feria iiij.*

¶ Tu enim misereris omnium Domine: & nihil odiſti eorũ quæ feciſti. Memorare quæ ſit noſtra ſubſtantia: quia tu pater noſter es, quia tu Deus noſter es; ne iraſcaris ſatis, neque multitudinem viſcerum tuorum ſuper nos contineas. Non enim in iuſtificationibus noſtris proſternimus preces ante faciem tuam, ſed in miſerationibus tuis multis. Aufer à nobis iniquitates noſtras: & ignem ſancti Spiritus in nobis clementer accende. Aufer cor lapideum de carne noſtra: & da nobis cor carneũ, *Feria v.*

quod

quod te amet, te diligat, te delectetur, te ſequatur, te perfruatur. Oramus Domine clementiam tuam, vt ſereno vultu familiam tuam, ſacri tui nominis officia præſtolantem, aſpicere digneris: & vt nullius ſit irritum votum, nullius vacua poſtulatio, tu nobis preces ſuggere, quas ipſe propitius audire, & exaudire delecteris.

Feria vi. ¶ Rogamus etiam te, Domine ſancte pater, & pro ſpiritibus fidelium defunctorum: vt ſit illis ſalus, ſanitas, gaudium, & refrigerium, hoc magnum pietatis ſacramentũ. Domine Deus meus, ſit illis hodie magnum & plenum conuiuium de te pane viuo, qui de cælo deſcendiſti, & das vitam mundo, de tua carne ſancta & benedicta, Agni videlicet immaculati, qui tollis peccata mundi, quæ de ſancto & glorioſo beatæ virginis Mariæ vtero eſt aſſumpta, & de Spiritu ſancto concepta; ac de illo pietatis fonte, qui per lanceam militis ex tuo ſacratiſsimo latere emanauit: vt exinde refecti & ſatiati, refrigerati & conſolati exultent in laude & gloria tua. Peto clementiam tuam Domine, vt deſcendat ſuper panem tibi ſacrificandũ plenitudo tuæ benedictionis, & ſanctificatio tuæ diuinitatis. Deſcendat etiam Domine illa ſancti Spiritus tui inuiſibilis incomprehenſibilisq. maieſtas, ſicut quondam in patrum hoſtias deſcendebat, qui & oblationes noſtras corpus & ſanguinem tuum efficiat, & me indignum ſacerdotem doceat tantum tractare myſterium cum cordis puritate, & lacrymarum deuotione, cum reuerentia & tremore, ita vt placide ac benigne ſuſcipias ſacrificium de manibus meis ad ſalutem omniũ tam viuorum quàm defunctorum.

Sabbato. ¶ Rogo etiam te Domine, per ipſum ſacroſanctum myſterium corporis & ſanguinis tui, quo quotidie in Eccleſia tua paſcimur & potamur, abluimur & ſanctificamur, atque vnius ſummæ diuinitatis participes efficimur, da mihi virtutes tuas ſanctas, quibus repletus, bona conſcientia ad altare tuum accedam, ita vt hæc cæleſtia ſacramenta efficiantur mihi ſalus & vita. Tu enim dixiſti ore tuo ſancto & benedicto: Panis quem ego dabo, caro mea eſt pro mundi vita. Ego ſum panis viuus, qui de cælo deſcendi. Si quis manducauerit ex hoc pane, viuet in æternum. Panis dulciſsime, ſana palatum cordis mei, vt ſentiam ſuauitatem amoris tui. Sana illud ab omni languore, vt nullam præter te ſentiam dulcedinem. Panis cãdidiſſime, habens omne delectamentum, & omnem ſaporem, qui nos ſemper reficis, & numquam in te deficis: comedat te cor meum, & dulcedine ſaporis tui repleantur viſcera animæ meæ. Manducat te Angelus ore pleno, manducet te peregrinus homo pro modulo ſuo, ne deficere poſsit in via, tali recreatus viatico. Panis ſancte, panis viue, panis munde, qui deſcẽdiſti de cælo, & das vitam mundo, veni in cor meum, & munda me ab omni inquinamento carnis & ſpiritus. Intra in animã meam, ſana & mũda me interius & exterius. Eſto tutamen, & cõtinua ſalus animæ & corporis mei. Repelle à me inſidiantes mihi hoſtes: recedant procul à præſentia potentiæ tuæ, vt foris & intus per te munitus, recto tramite ad tuum regnum perueniam, vbi non in myſterijs, ſicut in hoc tempore agitur, ſed facie ad faciem te videbimus, cũ tradideris regnum Deo & Patri, & erit Deus omnia in omnibus. Tunc enim me de te ſatiabis ſatietate mirifica, ita vt nec eſuriam, nec ſitiam in æternum. Qui cum eodem Deo Patre, & Spiritu ſancto viuis & regnas per omnia ſæcula ſæculorum. Amen.

Alia Oratio ante Miſſam.

AD menſam dulciſsimi conuiuij tui, pie Domine Ieſu Chriſte, ego peccator de proprijs meritis nihil præſumens, ſed de tua confidens miſericordia & bonitate, accedere vereor & contremiſco. Nam cor & corpus habeo multis criminibus maculatum, mentem & linguam non caute cuſtoditam. Ergo, ò pia Deitas, ò tremenda maieſtas, ego miſer inter anguſtias deprehenſus, ad te fontem miſericordiæ recurro, ad te feſtino ſanandus, ſub tuam protectionem fugio: & quem iudicem ſuſtinere nequeo, ſaluatorem habere ſuſpiro. Tibi Domine plagas meas oſtendo: tibi verecundiam meam detego. Scio peccata mea multa & magna, pro quibus timeo. Spero in miſericordias tuas, quarum non eſt numerus. Reſpice ergo in me oculis miſericordiæ tuæ, Domine Ieſu Chriſte, rex æterne, Deus & homo, crucifixus propter hominem. Exaudi me ſperantem in te: miſerere mei pleni miſerijs & peccatis, tu qui fontem miſerationis numquam manare ceſſabis. Salue ſalutaris victima, pro me & omni humano genere in patibulo Crucis oblata. Salue nobilis & pretioſe ſanguis, de vulneribus crucifixi Domini mei Ieſu Chriſti profluens, & peccata totius mundi abluẽs. Recordare Domine creaturæ tuæ, quam tuo ſanguine redemiſti. Pęnitet me peccaſſe, cupio emendare quod feci. Aufer ergo à me, clementiſsime pater, omnes iniquitates & peccata mea: vt purificatus mente & corpore, digne deguſtare merear ſancta ſanctorum: & concede, vt ſancta prælibatio Corporis & Sãguinis tui, quam ego indignus ſumere intendo, ſit peccatorum meorum remiſſio, ſit delictorum perfecta purgatio, ſit turpium cogitationum effugatio, ac bonorum ſenſuum regeneratio, operumq. tibi placentium ſalubris efficacia, animæ quoque & corporis contra inimicorum meorum inſidias firmiſsima tuitio. Amen.

Oratio S. Thomæ Aquinatis.

OMnipotens ſempiterne Deus, ecce accedo ad ſacramentum vnigeniti filij tui Domini noſtri Ieſu Chriſti: accedo tamquam infirmus ad medicum vitæ, immundus ad fontem miſericor-

diæ, cæcus ad lumen claritatis æternæ, pauper & egenus ad Dominum cæli & terræ. Rogo ergo immenſæ largitatis tuæ abundantiam, quatenus meam curare digneris infirmitatem, lauare fœditatem, illuminare cęcitatem, ditare paupertatem, veſtire nuditatem: vt panem Angelorum, Regē regum, Dominum dominantium tāta ſuſcipiam reuerentia & humilitate, tanta contritione & deuotione, tanta puritate & fide, tali propoſito & intentione, ſicut expedit ſaluti animæ meæ. Da mihi quæſo Dominici corporis & ſanguinis non ſolum ſuſcipere ſacramentum, ſed etiam rem & virtutem ſacramenti. O mitiſsime Deus, da mihi corpus vnigeniti filij tui Domini noſtri Ieſu Chriſti, quod traxit de virgine Maria, ſic ſuſcipere, vt corpori ſuo myſtico merear incorporari, & inter eius membra connumerari. O amantiſsime pater, concede mihi dilectum filium tuum, quem nunc velatum in via ſuſcipere propono, reuelata tandem facie perpetuo contemplari. Qui tecum viuit & regnat in vnitate Spiritus ſancti Deus; per omnia ſæcula ſæculorum, Amen.

ORATIONES POST celebrationem, & Communionem dicendæ.

Oratio S. Thomæ de Aquino.

GRatias tibi ago Domine ſancte, pater omnipotens, æterne Deus, qui me peccatorem, indignum famulum tuum, nullis meis meritis, ſed ſola dignatione miſericordiæ tuæ ſatiare dignatus es pretioſo corpore & ſanguine filij tui Domini noſtri Ieſu Chriſti. Et precor, vt hæc ſancta Communio non ſit mihi reatus ad pœnam, ſed interceſsio ſalutaris ad veniam. Sit mihi armatura fidei, & ſcutum bonæ voluntatis. Sit vitiorum meorum euacuatio, concupiſcentiæ & libidinis exterminatio, charitatis & patientiæ, humilitatis & obedientiæ, omniumq. virtutum augmentatio: contra inſidias inimicorum omnium, tam viſibilium, quàm inuiſibilium firma defenſio: motuum meorum, tam carnalium, quàm ſpiritualium, perfecta quietatio: in te vno ac vero Deo firma adhæſio: atque finis mei felix conſummatio. Et precor te, vt ad illud ineffabile conuiuium me peccatorem perducere digneris: vbi tu cum Filio tuo & Spiritu ſancto, ſanctis tuis es lux vera, ſatietas plena, gaudium ſempiternum, iucunditas conſummata, & felicitas perfecta. Per eumdem Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Alia Oratio S. Bonauenturæ.

TRansfige, dulciſsime Domine Ieſu, medullas & viſcera animæ meæ ſuauiſsimo ac ſaluberrimo amoris tui vulnere, vera, ſerenaq. & apoſtolica ſanctiſsima charitate, vt langueat & liquefiat anima mea ſolo ſemper amore & deſiderio tui, te concupiſcat, & deficiat in atria tua, cupiat diſſolui, & eſſe tecum. Da, vt anima mea te eſuriat, panem Angelorum, refectionem animarum ſanctarum, panem noſtrum quotidianum, ſuperſubſtantialem, habentem omnem dulcedinem & ſaporem, & omne delectamentum ſuauitatis: te, in quem deſiderant Angeli proſpicere, ſemper eſuriat & comedat cor meum, & dulcedine ſaporis tui repleantur viſcera animæ meæ: te ſemper ſitiat fontem vitæ, fontem ſapientiæ & ſcientiæ, fontem æterni luminis, torrentē voluptatis, vbertatem domus Dei: te ſemper ambiat, te quærat, te inueniat, ad te tendat, ad te perueniat, te meditetur, te loquatur, & omnia operetur in laudem & gloriam nominis tui, cum humilitate & diſcretione, cum dilectione & delectatione, cum facilitate & affectū, cum perſeuerantia vſque in finem: & tu ſis ſolus ſemper ſpes mea, tota fiducia mea, diuitiæ meæ, delectatio mea, iucunditas mea, gaudium meum, quies & tranquillitas mea, pax mea, ſuauitas mea, odor meus, dulcedo mea, cibus meus, refectio mea, refugium meum, auxilium meum, ſapientia mea, portio mea, poſſeſsio mea, theſaurus meus, in quo fixa & firma & immobiliter ſemper ſit radicata mens mea, & cor meum. Amen.

Rithmus S. Thomæ ad ſacram Euchariſtiam.

ADoro te deuote, latens Deitas,
Quæ ſub his figuris vere latitas:
Tibi ſe cor meum totum ſubijcit,
Quia te contemplans, totum deficit.
Viſus, tactus, guſtus in te fallitur,
Sed auditu ſolo tutò creditur.
Credo quidquid dixit Dei Filius.
Nil hoc verbo veritatis verius.
In cruce latebat ſola Deitas,
At hic latet ſimul & humanitas:
Ambo tamen credens atque confitens,
Peto quod petiuit latro pœnitens.
Plagas, ſicut Thomas, non intueor,
Deum tamen meum te confiteor.
Fac me tibi ſemper magis credere,
In te ſpem habere, te diligere.
O memoriale mortis Domini;
Panis viuus, vitam præſtans homini:
Præſta meæ menti de te viuere,
Et te illi ſemper dulce ſapere.
Pie pellicane Ieſu Domine,
Me immundum munda tuo ſanguine:
Cuius vna ſtilla ſaluum facere
Totum mundum quit ab omni ſcelere.
Ieſu, quem velatum nunc aſpicio,
Oro fiat illud, quod tam ſitio,
Vt te reuelata cernens facie,
Viſu ſim beatus tuæ gloriæ. Amen.

lètur: quæ & ſacri péragat inſtitúta myſtérii, & ſalutâre tuum in nobis mirabíliter operêtur. Per Dóminum.

De Sancta Maria. Secreta.

IN mẽtibus noſtris, quęſumus Dñe, veræ fidei ſacramenta confírma: vt, qui cõceptum de vírgine Deũ verum & hóminem cõfitêmur: per eius ſalutíferę reſurrectiônis potentiam, ad ęternam mereâmur peruenîre lętítiam.

Cõtra perſecutores Eccleſiæ. Secreta.

PRótege nos Dómine, tuis myſtériis ſeruiẽtes: vt diuînis rebus inhærentes, & corpore tibi famulémur, & mente. Per Dóminum.

Vel pro Papa Secreta. Oblátis. vt ſupra in Domínica j. fol. 2.

Iſ. 35. Communio. Dícite, Puſillánimes cõfortámini, & nolîte timêre: ecce Deus noſter véniet, & ſaluâbit nos.

Poſtcommun.

IMplorâmus, Dómine, clementiam tuam: vt hæc diuîna ſubſidia à vítijs expiâtos, ad feſta ventûra nos præparent. Per Dóminum.

De S. Maria. Poſtcommun.

GRátiam tuam, quæſumus Dómine, mentibus noſtris infunde: vt qui, angelo nuntiante, Chriſti filij tui incarnatiônem cognóuimus: per paſſiônem eius & crucem, ad reſurrectiônis glóriam perducámur.

Contra perſecutores Eccleſiæ. Poſtcommun.

QVæſumus Dñe Deus noſter: vt quos diuîna tríbuis participatiône gaudêre, humânis non ſinas ſubiacêre periculis. Per Dominum.

Vel pro Papa. Poſtcommun.

Hæc nos. vt in j. Dominica. fol. 2.

M.N.R.

FERIA QVARTA

Quattuor Temporum Aduentus. Statio ad Sanctam Mariam Maiorem. Introitus.

ROrâte cæli déſuper, & Iſa 45.
nubes pluant iuſtum:
aperiâtur terra, & gérminet Saluatôrem.

Pſalmus. Cęli enârrant Pſ. 18.
glóriam Dei, & ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum. ℣. Glória.

Poſt Kyrie eleîſ. immediate dicitur, Orêmus. Flectâmus génua. ℟. Leuâte. Oratio.

PRęſta quęſumus omnipotẽs Deus: vt redemptiônis noſtræ ventúra ſolémnitas: & præſentis nobis vitæ ſubſidia conferat, & æternæ beatitúdinis præmia largiátur. Per Dóminum noſtrum.

Léctio Iſaîæ Prophêtæ.

IN diébus illis: Dixit Iſaîas prophê- Iſ. 2. a
ta. Erit in nouíſſimis diêbus præparâtus mons domus Domini in vértice móntium: & eleuábitur ſuper colles: & fluent ad eum omnes gentes. Et ibunt pôpuli multi, & dicent. Venîte, aſcendâmus ad montem Dómini, & ad domum Dei Iacob: & docêbit nos vias ſuas, & ambulábimus in ſémitis eius: quia de Sion exîbit lex, & verbum Dómini de Ierûſalem. Et iudicâbit gentes: & árguet pópulos multos. Et conflâbunt gládios ſuos in vómeres, & lanceas ſuas in falces. Non leuâbit gens contra gentem gládium: nec exercebuntur vltrà ad prælium. Domus Iacob venîte, & ambulêmus in lúmine Dómini Dei noſtri.

Pſ. 23. Graduale. Tóllite portas, príncipes, veſtras: & eleuámini portæ æternáles:
Ibidē. & introîbit Rex glóriæ. ℣. Quis aſcendet in montem Dómini: aut quis ſtabit in loco ſancto eius? Innocens mánibus, & mūdo corde. Hic dicitur ℣. Dóminus vobîſcum. ſine Flectâmus génua. Oratio.

FEſtína, quæſumus Dómine, ne tardáueris: & auxílium nobis ſupernæ virtûtis impende: vt aduentus tui conſolatiónibus ſubleuentur, qui in tua pietâte confídunt. Qui viuis & regnas.

De Sancta Maria. Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ vírginis vtero, Verbum tuū, angelo nuntiante, carnem ſuſcípere voluíſti: præſta ſupplícibus tuis: vt, qui verè eā genitrîcem Dei crédimus, eius apud te interceſſiónibus adiuuêmur.

Pro Papa. Oratio.

DEus omnium fidélium paſtor & rector: famulum tuum N. quem paſtôrem Eccléſię tuę præeſſe voluíſti, propítius réſpice: da ei quæſumus, verbo & exēplo, quibus præeſt, proficere: vt ad vitā vnà cum grege ſibi crédito, peruéniat ſempiternam. Per Dóminū.

Vel cōtra perſecutores Eccleſię. Orō. Eccléſię tuę. vt in Dñica pręterita. 3.

Léctio Iſaîæ prophêtæ.

Iſ. 7. b. IN diêbus illis: Locûtus eſt Dñs ad Achaz, dicens. Pete tibi ſignū à Dómino Deo tuo in profundū inferni, ſiue in excelſum ſuprà. Et dixit Achaz. Non petam, & non tentâbo Dñm. Et dixit. Audîte ergo domus Dauid. Nūquid parū vobis eſt, moleſtos eſſe homínib⁹, quia moleſti eſtis & Deo meo? Propter hoc dabit Dñs ipſe vobis ſignum. Ecce virgo concípiet, & páriet filiū: & vocábitur nomen eius Emmánuel. Butyrū & mel cómedet: vt ſciat reprobâre malum, & elígere bonum.

Graduale. Propè eſt Dóminus omnibus inuocantibus eum, omnibus qui inuocant eum in veritâte. ℣. Láudem Dómini loquêtur os meum: & benedîcat omnis caro nomē ſanctum eius. Pſal. 144.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Lucam.

IN illo tempore: Miſſus eſt Angelus Gábriel à Deo in ciuitâtem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem deſponſâtam viro, cui nomen erat Ioſeph, de domo Dauid: & nomen vírginis, María. Et ingrêſſus Angelus ad eam, dixit. Aue grátia plena, Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. Quæ cùm audiſſet, turbâta eſt in ſermône eius: & cogitâbat, qualis eſſet iſta ſalutatio. Et ait Angelus ei. Ne tímeas María: inueniſti enim grátiam apud Deum. Ecce concípies in vtero, & páries fílium: & vocâbis nomē eius Ieſum. Hic erit magnus: & fílius Altiſſimi vocábitur. Et dabit illi Dñs Deus ſedem Dauid patris eius: & regnábit in domo Iacob in æternum: & regni eius non erit finis. Dixit autem María ad Luc. 2. c

ángelum. Quómodo fiet iſtud, quóniam virum non cognoſco? Et reſpondens angelus, dixit ei. Spíritus ſanctus ſuperuéniet in te: & virtus Altiſſimi obumbrabit tibi. Ideoque & quod naſcêtur ex te ſanctum, vocábitur filius Dei. Et ecce Eliſábeth cognâta tua: & ipſa concêpit filium in ſenectûte ſua. Et hic menſis, eſt ſextus illi, quæ vocâtur ſtérilis: quia non erit impoſsíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem Maria. Ecce ancilla Dómini fiat mihi ſecundum verbum tuum.

Iſa.35. Offertorium. Confortámini, & iam nolîte timére: ecce enim Deus noſter retríbuet iudicium: ipſe véniet, & ſaluos nos fáciet. Secreta.

ACcepta tibi ſint, quęſumus Dómine, noſtra ieiúnia: quæ & expiando nos tua grátia dignos efficiant, & ad ſempiterna promiſſa perdúcant. Per Dóminum.

De S. Maria. Secreta.

IN mentibus noſtris, quęſumus Dómine, verę fídei ſacramenta confírma: vt, qui conceptum de virgine Deum verum & hóminem confitêmur: per eius ſalutíferæ reſurrectiônis potentiam, ad ęternam mereâmur peruenîre lætítiam.

Pro Papa. Secreta.

OBlátis, quæſumus Dómine, placâre munéribus: & fámulum tuum N. quem paſtôrem Eccléſię tuę præeſſe voluiſti, aſſidua protectiône guberna. Per Dóminum.

Vel contra perſecutores Eccleſiæ. Secreta. Prótege nos Domine. vt in Dominica præterita. fol.4.

Iſa.7. Communio. Ecce virgo concípiet, & páriet filium: & vocabitur nomen eius Emmánuel. Poſtcommun.

SAlutâris tui Dómine múnere ſatiáti, ſupplices deprecâmur: vt cuius lætâmur guſtu, renouêmur effectu. Per Dóminum.

De S. Maria. Poſtcommun.

GRátiam tuam, quęſumus Dómine, mentibus noſtris infunde: vt qui, angelo nuntiante, Chriſti filij tui incarnatiônem cognóuimus: per paſſiônem eius & crucem, ad reſurrectiônis glóriam perducâmur.

Pro Papa. Poſtcommun.

HAec nos, quæſumus Dómine, diuíni ſacramēti perceptio prótegat: & fâmulum tuum N. quem paſtôrem Eccléſiæ tuæ præeſſe voluiſti: vnà cùm commiſſo ſibi grege ſaluet ſemper, & múniat. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Vel contra perſecutores Eccleſiæ. Poſtcommun. Quæſumus Dómine Deus noſter. vt ſuprà. fol.4.

FERIA SEXTA

Quatuor Temporum Aduentus.

Statio ad ſanctos duodecim Apoſtolos. Introitus.

PRópè es tu Dómine, & omnes viæ tuæ véritas: inítio cognóui de teſtimónijs tuis, quia in æternum tu es. Pſalmus. Pſ.118 Ibidē. Beáti immaculáti ī via: qui ambulant in lege Dómini. ℣. Glória Patri. Oratio.

EXcita, quæſumus Dómine, potentiam tuam, & veni: vt hi, qui in tua petâte confidunt, ab omni cí-

tius aduerſitâte liberentur. Qui viuis & regnas.

De Sancta Maria. Oratio.

DEus, qui de beátæ Mariæ virginis vtero, Verbum tuum, angelo nuntiánte, carnem ſuſcípere voluíſti: præſta ſupplícibus tuis: vt, qui verè eam genitrícem Dei crédimus, eius apud te interceſſiónibus adiuuêmur.

Cõtra perſecutores Eccleſiæ. Oratio.

ECcléſiæ tuæ, quæſumus Dómine, preces placâtus admitte: vt deſtructis aduerſitátibus, & erróribus vniuerſis, ſecúra tibi ſéruiat libertâte. Per Dóminum.

Vel pro Papa. Oratio. Deus omniũ. vt in fer. iiij. præced. fol. 4.

Léctio Iſaîæ Prophêtæ.

ſ. 11. HAec dicit Dóminus Deus. Egrediêtur virga de radîce Ieſſe: & flos de radîce eius aſcendet. Et requiéſcet ſuper eum ſpíritus Dómini: ſpíritus ſapientiæ, & intellectus: ſpíritus conſilij, & fortitúdinis: ſpíritus ſcientiæ, & pietâtis: & replêbit eum ſpíritus timôris Dómini. Non ſecundum viſiônem oculôrum iudicâbit: neque ſecundum auditum áurium árguet: ſed iudicâbit in iuſtítia páuperes, & árguet in æquitâte pro mãſuétis terræ. Et percútiet terram virga oris ſui: & ſpíritu labiôrum ſuôrum interfíciet impium. Et erit iuſtítia cingulum lumbôrum eius: & fides cinctôrium renum eius.

Pſ. 84. Graduale. Oſtende nobis Dómine miſericórdiam tuam: & ſalutâre tuum da nobis. ℣. Benedixíſti Dómine terram tuam: auertíſti captiuitâtem Iacob.

Séquentia ſancti Euangélij ſecundum Lucam.

INillo tempore; Exúrgens Maria, Luc. 1. c
ábijt in montâna cum feſtinatiône, in ciuitâtem Iuda: & intrâuit in domũ Zacharíæ, & ſalutâuit Eliſabeth. Et factum eſt, vt audîuit ſalutatiônem Mariæ Eliſabeth: exultâuit infans in vtero eius. Et repleta eſt Spíritu ſancto Eliſabeth: & exclamâuit voce magna, & dixit. Benedîcta tu ĩter mulíeres: & benedîctus fructus ventris tui. Et vnde hoc mihi, vt véniat mater Dñi mei ad me? Ecce enĩ, vt facta eſt vox ſalutatiônis tuæ in áuribus meis: exultáuit in gáudio infans in vtero meo. Et beâta quæ credidíſti: quóniam perficiêtur ea, quę dicta sũt tibi à Dño. Et ait Maria. Magníficat ánima mea Dñm. Et exultâuit ſpíritus meus in Deo ſalutári meo.

Offertorium. Deus tu cõuertens viuificâbis nos, & plebs tua lætábitur in te: oſtẽde nobis Dñe miſericôrdiam tuã, & ſalutâre tuum da nobis. Pſ. 84

Secreta.

MVnéribus noſtris, quæſumus Dñe, précibuſque ſuſceptis: & cæleſtibus nos munda myſtériis, & clementer exaudi. Per Dóminum.

De S. Maria. Secreta.

IN mentibus noſtris, quæſumus Dómine, veræ fidei ſacramenta confirma:

PROPRIVM MISSARVM DE TEMPORE.

DOMINICA PRIMA ADVENTVS.

Statio ad S. Mariam maiorem.

Ad Miſſam. Introitus.

Pſ. 24. AD te leuáui ánimam meã: Deus meus, in te confído, non erubéſcam: neque irrídeant me inimíci mei: etenim vniuérſi qui te expéctant, non confundêntur.
Ibidẽ. Pſalmus. Vias tuas Dómine, demonſtra mihi: & ſémitas tuas édoce me. ℣. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto. Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculôrum, Amen.

Quo finito repetitur, Ad te leuâui, vſque ad Pſalmum.

Hic modus repetendi Introitum ſeruatur per totum annum.

Non dicitur, Glória in excélſis. ab hac Dominica vſque ad Natiuitatem Domini, niſi in feſtis.

Orémus. Oratio.

EXcita, quæſumus Dómine, poténtiam tuam, & veni: vt ab imminêntibus peccatôrum noſtrôrum perículis, te mereâmur protegênte éripi, te liberante ſaluâri. Qui viuis & regnas cum Deo Patre in vnitâte Spíritus ſancti Deus: per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Ab hac die vſque ad Vigiliam Natiuitatis Domini poſt Orationem diei dicitur Oratio, Déus, qui de béatæ Mariæ, & , Eccléſiæ tuæ. vel Deus ómnium fidélium. vt infra.

Si autem facienda ſit commemorat. alicuius Feſti ſimplicis occurrentis, poſt Orationem diei dicitur Oratio de Sancto, tertia de Sancta Maria.

De S. Maria. Oratio.

DEus, qui de beátæ Mariæ virginis vtero, Verbum tuũ, angelo nuntiante, carnem ſuſcípere voluíſti: præſta ſupplícibus tuis: vt, qui verè eã genitrîcem Dei crédimus, eius apud te interceſſiónibus adiuuêmur.

Contra perſecutores Eccleſiæ. Oratio.

ECcléſiæ tuæ, quæſumus Dómine, preces placâtus admitte: vt deſtrúctis aduerſitátibus, & erróribus vniuérſis, ſecúra tibi ſéruiat libertáte. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum Fílium tuum: Qui tecum viuit & regnat in vnitâte Spíritus ſancti Deus: per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Vel pro Papa. Oratio.

DEus ómnium fidélium Paſtor & rector: fámulum tuum N.

quem paſtorẽ Ecclésiæ tuę præéſſe voluíſti, propítius réſpice : da ei quæſumus, verbo & exémplo, quibus præeſt, proficere: vt ad vitam vnà cum grege ſibi crédito peruéniat ſempitérnam. Per Dóminum.

Infra Hebdomadas Aduẽtus, quando dicitur Miſſa de Feſto ſemiduplici, ſecunda oratio erit de Aduentu, tertia de Sancta Maria, quæ terminatur ſic: Per eûmdem Dóminum noſtrum, &c.

Si autem dicatur Miſſa de feſto duplici, poſt Orationem Feſti dicitur Oratio tantum de Aduentu.

De Feſtis ſimplicibus in Aduentu occurrentibus fit tantum commemoratio.

Léctio epíſtolæ beâti Pauli Apóſtoli ad Romános.

m. d Fratres. Scientes, quia hora eſt iam nos de ſomno ſúrgere, Nũc enim própior eſt noſtra ſalus, quâm cùm credídimus. Nox præceſſit: dies autem appropinquâuit. Abijciâmus ergo ópera tenebrârum : & induâmur arma lucis. Sicut in die, honeſtè ambulémus. Nõ in comeſſatiónibus, & ebrietátibus : nõ in cubílibus, & impudicitijs : nõ in contentiône, & ęmulatiône: ſed induímini Dóminum Ieſum Chriſtum.

c.24. Graduale. Vniuerſi, qui te expectant, non confundentur, Dómine. ℣. Vias tuas Dñe, notas fac mihi : & ſémitas

c.84 tuas êdoce me. Allel. allel. ℣. Oſtende nobis Dómine míſericordiam tuã: & ſalutáre tuum da nobis. Alleluia.

In Ferijs Aduentus, quãdo per hebdomadam reſumitur Miſſa de Dominica, non dicitur. Alleluia. nec Verſus ſequens, ſed tantum Graduale.

Séquentia ſancti Euangélij ſecundum Lucam.

In illo tempore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Erũt ſigna in ſole, & luna, & Luc. 21.6
ſtellis: & in térris preſſûra géntium, præ cõfuſiône ſónitus maris, & fluctuum : areſcéntibus homínibus prę timôre, & expectatiône, quę ſuperuéniẽt vniuérſo orbi. Nam virtutes cælôrum mouebuntur. Et tunc vidébunt filium hóminis venientem in nube, cum poteſtâte magna, & maieſtâte. His autem fieri incipientibus, reſpícite, & leuâte cápita veſtra: quóniam appropînquat redẽptio veſtra. Et dixit illis ſimîlitudinẽ. Vidête ficulneã, & omnes arbores: cũ prodúcunt iã ex ſe fructum, ſcitis quóniã propè eſt æſtas. Ita & vos, cũ viderîtis hæc fieri, ſcitôte quóniã propè eſt regnum Dei. Amen dico vobis: quia nõ præterîbit generátio hęc, donec ómnia fiant. Cęlũ & terra trãſibunt: verba autẽ mea nõ tranſibunt. Dicitur Credo.

Offertorium. Ad te leuáui ánimam Pſ. 24
meam: Deus meus, in te confido, non erubéſcam, neque irrídeant me inimíci mei : étenim vniuérſi qui te expéctant, non confundêntur. Secreta.

Haec ſacra nos Dñe, potenti virtûte mundátos, ad ſuũ faciãt puriores venîre princípiũ. Per Dóminũ.

De

De S. Maria. Secreta.

IN mentibus noſtris, quęſumus Dómine, verę fidei ſacramenta confírma: vt, qui conceptum de virgine Deum verum & hóminem confitêmur: per eius ſalutíferæ reſurrectiônis potentiam, ad ęternam mereâmur peruenîre lætítiam.

Sic dicitur vltimo loco terminatur ſic. Per eumdem Dóminum.

Cõtra perſecutores Eccleſiæ. Secreta.

PRótege nos Dómine, tuis myſtériis ſeruiẽtes: vt diuînis rebus inhærentes, & corpore tibi famulémur, & mente. Per Dóminum.

Vel pro Papa. Secreta.

OBlátis, q̃s Dñe, placâre munéribus: & fámulũ tuum N quẽ paſtôrem Eccléſię tuæ pręéſſe voluíſti, aſſidua protectiône gubêrna. Per Dñm.

Pſ. 84. Communio. Dóminus dabit benignitâtem: & terra noſtra dabit fructum ſuum. Poſtcommun.

SVſcipiâmus Dñe, miſericórdiam tuam in médio tẽpli tui: vt reparatiônis noſtræ ventûra ſolẽnia, cóngruis honóribus præcedâmus. Per Dñm.

De S. Maria. Poſtcommun.

GRátiam tuam, quæſumus Dómine, méntibus noſtris infunde: vt qui, angelo nuntiânte, Chriſti filij tui incarnatiônem cognóuimus: per paſſiônem eius & crucem, ad reſurrectiônis glóriam perducâmur. Per eumdem Dóminum. ſi dicatur vltimo loco.

Cõtra pſecutores Eccleſiæ. Poſtcõio.

QVæſumus Dñe Deus noſter: vt quos diuîna tríbuis participatiône gaudêre, humânis non ſinas ſubiacêre periculis. Per Dominum.

M.N.R.

Vel pro Papa. Poſtcommun.

HAec nos, quęſumus Dómine, diuíni ſacraménti perceptio prótegat, & fámulum tuum N. quem paſtôrem Eccléſiæ tuæ præéſſe voluiſti: vnà cum cõmíſſo ſibi grege ſaluet ſemper, & mûniat. Per Dóminum noſtrum.

Dicitur, Benedicâmus Dómino.

Et ſic ſeruatur, quoties non dicitur, Glória in excêlſis Deo.

Infra Hebdomadam ſi dicenda ſit Miſſa de Feria, reſumitur Miſſa de Dominica præcedenti, niſi propria Miſſa aſſignetur.

Cum vero in Aduentu, Quadrageſima, Quatuor temporibus, Vigilijs, & Rogationibus dicitur Miſſa de Feſto duplici, vel ſemiduplici occurrente, ſemper ſit commemoratio de Feria. Et pro cõmemoratione Feriarum Aduentus dicitur Oratio Dominicę precedẽtis: niſi ſint Quatuor tempora, in quibus habetur Oratio poopria.

DOMINICA SECVNDA Aduentus.

Statio ad S. Crucem in Ieruſalem.

Introitus.

POpulus Sion, ecce Dóminus véniet ad ſaluandas gentes: & audîtam fáciet Dóminus glôriã vocis ſuæ, in lætítia cordis veſtri. Pſalm. Qui regis Iſrael, intende: qui dedúcis velut ouem, Ioſeph. ℣. Glória Patri. Non dicitur Glória in excelſis. Oratio.

Iſ. (margin, beside "Opulus Sion")
Pſ. (margin, beside "Qui regis Iſrael")

EXcita Dómine corda noſtra ad præparandas vnigéniti tui vias: vt per eius aduẽtum, purificátis tibi méntibus

ꝺus ſeruire mereâmur. Qui tecum viuit & regnat in vnitâte Spíritus ſancti Deus: per.

De S. Maria. Oratio.

DEus, qui de beátæ Mariæ virginis vtero, Verbum tuũ, angelo nuntiante, carnem ſuſcípere voluíſti: præſta ſupplícibus tuis: vt, qui verè eã genitrîcem Dei crédimus, eius apud te interceſſiónibus adiuuêmur.

Pro Papa. Oratio.

DEus omnium fidélium paſtor & rector: famulum tuum N. quem paſtôrem Eccléſię tuę præeſſe voluíſti, propítius réſpice: da ei quæſumus, verbo & exẽplo, quibus præeſt, proficere: vt ad vitã, vnà cum grege ſibi crédito, peruéniat ſempiternam. Per Dóminũ.

Vel contra perſecutores Eccleſiæ. Oratio. Eccléſiæ tuæ. vt in Dominica preterita. fol. 1.

Léctio epíſtolæ beáti Pauli apóſtoli ad Romános.

FRatres. Quęcumque ſcripta ſunt, ad noſtram doctrínã ſcripta ſunt: vt per patientiam, & conſolatiônem ſcripturârum, ſpem habeâmus. Deus autem patientię & ſolátij, det vobis idipſum ſápere in altérutrum ſecundũ Ieſum Chriſtũ: vt vnanimes, vno ore honorificêtis Deum, & patrem Dómini noſtri Ieſu Chriſti. Propter quod ſuſcípite inuicem, ſicut & Chriſtus ſuſcêpit vos in honôrẽ Dei. Dico enim, Chriſtum Ieſum miniſtrum fuiſſe circumciſionis propter veritâtem Dei, ad confirmandas promiſſiónes patrum. Gentes autem ſuper miſericórdia honorâre Deum, ſicut ſcriptum eſt. Proptérea confitêbor tibi in Gentibus Dómine, & nómini tuo cantâbo. Et íterũ dicit. Lætámini Gentes cum plebe eius. Et íterum. Laudâte omnes Gẽtes Dñm: & mâgnificate eũ omnes pópuli. Et rurſum Iſaías ait. Erit radix Ieſſe, & qui exurget régere Gẽtes, in eum Gẽtes ſperâbunt. Deus autẽ ſpei répleat vos omni gáudio & pace in credẽdo: vt abundêtis in ſpe, & virtûte Spíritus ſancti.

Graduale. Ex Sion ſpécies decôris eius: Deus manifeſtè véniet. ℣. Congregâte illi ſanctos eius, qui ordinauérunt teſtamẽtum eius ſuper ſacrificia. Pſ.49.

Alleluia, alleluia. ℣. Lætâtus ſum in his quę dicta ſunt mihi: in domum Dómini ibimus. Alleluia. Pſ.121

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Matthæum.

IN illo témpore: Cùm audiſſet Ioannes in vínculis ópera Chriſti, mittẽs duos ex diſcípulis ſuis, ait illi. Tu es, qui vẽtûrus es, an álium expectâmus? Et reſpõdens Ieſus, ait illis. Eúntes, renũtiâte Ioanni, quę audiſtis & vidiſtis. Cæci vident, claudi ambulant, lepróſi mundantur, ſurdi áudiunt, mortui reſurgunt, páuperes euangelizantur. Et beâtus eſt, qui non fuerit ſcandalizâtus in me. Illis autem abeũtibus, cępit Ieſus dícere ad turbas de Ioãne. Quid exiſtis in deſertum vidére? Arũdinem Matt. 11.a

vento

vento agitâtam? Sed quid exiſtis vidére? Hóminem mollibus veſtitũ? Ecce, qui mollibus veſtiuntur, in dómibus regum ſunt. Sed quid exiſtis vidére? Prophétam? Etiam dico vobis, & plus quàm prophêtam. Hic eſt enim, de quo ſcriptum eſt: Ecce, ego mitto Angelum meũ ante faciem tuam, qui præparâbit viam tuam ante te. Credo.

Pſ. 84. Offertorium. Deus tu conuertens viuificábis nos, & plebs tua lætâbitur in te: oſtende nobis Dñe miſericórdiam tuã, & ſalutáre tuũ da nobis. Secreta.

PLacáre, quæſumus Dómine, humilitâtis noſtræ précibus, & hoſtijs: & vbi nulla ſúppetunt ſuffrágia meritôrum, tuis nobis ſuccurre præſidijs. Per Dóminum.

De S. Maria. Secreta.

IN mentibus noſtris, quęſumus Dómine, verę fidei ſacramenta confírma: vt, qui conceptum de virgine Deum verum & hóminem confitêmur: per eius ſalutíferæ reſurrectiônis potentiam, ad ęternam mereâmur peruenîre lætítiam.

Pro Papa. Secreta.

OBlátis, quæſumus Dómine, placâre munéribus: & fámulum tuum N. quem paſtôrem Eccléſię tuę præéſſe voluíſti, aſſidua protectiône guberna. Per Dóminum.

Vel cõtra perſecutores Eccleſię. Secr.

Prótege nos Dñe. vt ĩ Dñica pce. f. 2.

Baruc. 4. & 5. Communio. Ierúſalem ſurge, & ſta in excélſo: & vide iucunditâtem, quæ véniet tibi à Deo tuo. Poſtcommun.

REplêti cibo ſpirituâlis alimôniæ, ſupplices te Dómine deprecâmur: vt huius participatiône myſtérij, dóceas nos terrêna deſpícere, & amâre cæléſtia. Per Dóminum.

De S. Maria. Poſtcommun.

GRátiam tuam, quęſumus Dómine, mentibus noſtris infunde: vt qui, angelo nuntiante, Chriſti filij tui incarnatiônem cognóuimus: per paſſiônem eius & crucem, ad reſurrectiônis glóriam perducâmur.

Pro Papa. Poſtcommun.

HAec nos, quæſumus Dómine, diuíni ſacramẽti perceptio prótegat: & fâmulum tuum N. quem paſtôrem Eccléſiæ tuæ præeſſe voluíſti: vnà cùm commíſſo ſibi grege ſaluet ſemper, & múniat. Per Dóminum.

Vel contra perſecutores Eccleſiæ. Poſtcommun.

Quæſúmus Dómine Deus noſter. vt in Dominica præcedenti. 2.

DOMINICA TERTIA Aduentus.

Statio ad Sanctum Petrum.

Introitus.

GAudéte in Dómino ſemper: íterum dico, gaudéte: modéſtia veſtra nota ſit ómnibus homínibus: Dóminus enim propè eſt: nihil ſollíciti ſitis: ſed in omni oratiône, petitiônes veſtrę innoteſcant apud Deum. Pſalm⁹. Benedixíſti Dómine terram tuam: auertíſti captiuitâtem Iacob. ℣. Glória Patri. Phil. Pſ. 8

Non dicitur, Glória in excelſis Deo.

Oratio.

AVrem tuam, quæſumus Dómine, précibus noſtris accómmoda: & mentis noſtrę ténebras, grátia

tuæ viſitatiônis illúſtra. Qui viuis & regnas cum Deo Patre in vnitâte Spíritus ſancti Deus: per ómnia ſæcula ſæculôrum. Amen.

De S. Maria. Oratio.

DEus, qui de beátæ Mariæ vírginis vtero, Verbum tuum, angelo nuntiante, carnem ſuſcípere voluíſti: præſta ſupplicibus tuis: vt, qui verè eam genitrîcem Dei crédimus, eius apud te interceſſiónibus adiuuêmur.

Cōtra perſecutores Eccleſiæ. Oratio.

ECcléſiæ tuę, quęſumus Dómine, preces placâtus admitte: vt deſtrûctis aduerſitátibus & erróribus vniuerſis, ſecúra tibi ſéruiat libertâte. Per Dóminum noſtrum.

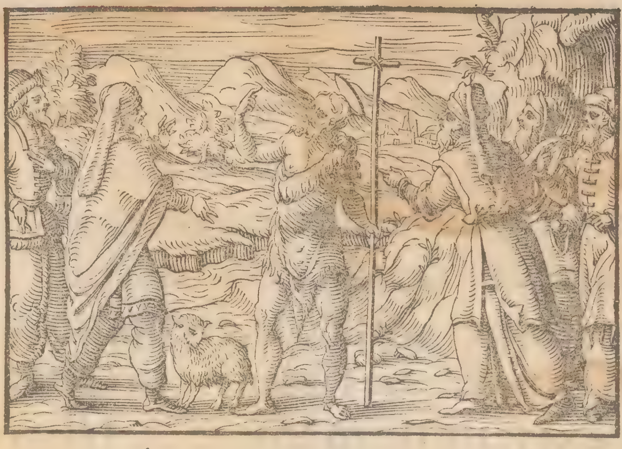
Vel pro Papa. Oratio.

Deus omnium fidélium paſtor. vt in prima Dominica. fol. 1.

Léctio epíſtolæ beâti Pauli Apóſtoli ad Philippenſes.

Phil. 4 FRatres. Gaudête in Dómino ſemper: íterum dico, gaudête. Modéſtia veſtra nota ſit omnibus homínibus: Dóminus enim propè eſt. Nihil ſollíciti ſitis: ſed in omni oratióne & obſecratiône, cum gratiârum actiône, petitiônes veſtræ innoteſcant apud Deum. Et pax Dei, quæ exúperat omnem ſenſum, cuſtódiat corda veſtra, & intelligentias veſtras: in Chriſto Ieſu Dómino noſtro.

Pſ. 79. Graduale. Qui ſedes, Dómine, ſuper Cherubim, éxcita poténtiam tuam, & veni. ℣. Qui regis Iſraël, intende: qui dedúcis, velut ouem, Ioſeph. Alleluia, alleluia. Ibidē. ℣. Excita Dómine potentiam tuam, & veni: vt ſaluos fácias nos. Alleluia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Ioannem.

Ioan. 1 c IN illo tempore: Miſérunt Iudæi ab Ieroſólymis ſacerdótes & leuítas ad Ioannem, vt interrogárēt eū: Tu quis es? Et confeſſus eſt, & non negâuit. Et confeſſus eſt: quia non ſum ego Chriſtus. Et interrogauérūt eum: Quid ergo? Elías es tu? Et dixit: non ſum. Prophêta es tu? Et rn̄dit: Non. Dixérūt ergo ei. Quis es, vt reſpōſum demus his, qui miſêrunt nos? Quid dicis de te ipſo? Ait. Ego vox clamantis in deſérto: dírigite viam Dn̄i, ſicut dixit Iſaías prophêta. Et qui miſſi fuerant, erāt ex Phariſæis. Et interrogauérunt eum, & dixérūt ei. Quid ergo baptîzas, ſi tu non es Chriſtus, neque Elîas, neque Prophêta? Reſpōdit eis Ioannes, dicens. Ego baptîzo in aqua: médius autem veſtrū ſtetit, quem vos neſcîtis. Ipſe eſt, qui poſt me vētûrus eſt, qui ante me factus eſt: cuius ego non ſum dignus, vt ſoluam eius corrígiam calceamenti. Hęc in Bethânia facta ſunt trās Iordânem, vbi erat Ioannes baptîzans. Credo.

Pſ. 84 Offertorium. Benedíxiſti Dn̄e terram tuam: auertiſti captiuitâtem Iacob: remiſiſti iniquitātē plebis tuæ. Secreta.

DEuotiônis noſtræ tibi, quęſum⁹ Dómine, hoſtia iúgiter immolêtur:

ma:vt,qui concéptum de virgine Deũ verum & hóminem confitêmur: per eius ſalutiferę reſurrectiônis poténtiã, ad æternam mereâmur peruenîre lætítiam.

Contra perſecutores Eccleſiæ.

Secreta.

PRótege nos Dómine,tuis myſtérijs ſeruientes: vt diuínis rebus inhærentes, & corpore tibi famulêmur, & mente. Per Dominum.

Vel pro Papa. Oblátis,quæſumus Dómine. vt in Feria iiij.præced. fol.5.

Zach. 4. Communio. Ecce Dóminus véniet, & omnes ſancti eius cum eo: & erit in die illa lux magna. Poſtcommun.

TVi nos Dómine ſacramenti libâtio ſancta reſtáuret: & à vetuſtâte purgátos,in myſtérij ſalutâris fáciat trãſire conſortium. Per Dóminum.

De S.Maria. Poſtcommun.

GRátiam tuam, quæſumus Dómine,méntibus noſtris infunde: vt qui, angelo nuntiânte, Chriſti filij tui incarnatiônem cognóuimus: per paſſiônem eius & crucem,ad reſurrectiônis glóriam perducâmur.

Contra perſecutores Eccleſiæ.

Poſtcommun.

QVæſumus Dómine Deus noſter: vt, quos diuína tríbuis participatiône gaudêre, humánis non ſinas ſubiacére periculis. Per Dóminũ.

Vel pro Papa. Poſtcommun.

Hæc nos. vt in Feria iiij. fol.5.

SABBATO QVATVOR temporum Aduentus.

Statio ad Sanctum Petrum.

Introitus.

VEni, & oſtende nobis fáciem tuã Dómine, qui ſedes ſuper Cherubím: & ſalui érimus. Pſalm. Pſ. 79. Ibidẽ.

Qui regis Iſrael, inténde: qui dedúcis,velut ouem, Ioſeph.

℣. Glória Patri.

Poſt Kyrie eléiſon. dicitur, Orêmus. Flectâmus génua. ℟. Leuâte. Oratio.

DEus qui cõſpicis, quia ex noſtra prauitâte afflígimur:cõcêde propitius: vt ex tua viſitatiône conſolêmur. Qui viuis.

Léctio Iſaię Prophêtæ.

IN diêbus illis:Clamâbunt ad Dóminum à fácie tribulantis:& mittet eis ſaluatôrem,& propugnatôrem, qui líberet eos. Et cognoſcêtur Dóminus ab Aegypto: & cognoſcent Aegyptij Dóminum in die illa,& colent eum in hóſtijs & munéribus: & vota vouébũt Dómino,& ſoluent. Et percútiet Dñs Aegyptum plaga,& ſanâbit eam:& reuertentur ad Dñm, & placábitur eis, & ſanâbit eos Dóminus Deus noſter. Iſ. 19 d

Graduale. A ſummo cęlo egreſſio ei⁹: & occurſus eius vſque ad ſummũ eius. Pſ. 18.

℣. Cęli enarrant glóriam Dei,& ópera mánuum eius annúntiat firmamentũ.

Orêmus. Flectâmus génua. ℟. Leuâte. Oratio.

COncede quęſumus omnípotens De⁹: vt qui ſub peccáti iugo,ex vetuſta ſeruitûte deprímimur:expectãta vnigéniti Filij tui noua natiuitâte liberêmur. Qui tecum viuit & regnat.

Léctio Iſaîæ Prophêtæ.

HAec dicit Dóminus. Lętabitur deſérta & inuia: & exultâbit ſolitûdo,& florêbit quaſi lilium. Gérminans Iſ. 35

nans germinâbit: & exultâbit lętabûn
da, & láudās. Glória Líbani data eſt ei:
decor Carméli & Saron: ipſi vidébunt
glóriam Dómini, & decôrem Dei no-
ſtri. Cōfortâte manus diſſolútas: & gé-
nua debília roborâte. Dícite puſilláni-
mis: Cōfortámini, & nolîte timére. Ec
ce Deus noſter vltiônem addûcet retri
butiônis: Deus ipſe véniet, & ſaluâbit
nos. Tunc aperientur óculi cæcôrū: &
áures ſurdôrum patébunt. Tunc ſáliet,
ſicut ceruus, cláudus: & aperta erit lin-
gua mutôrum: quia ſciſſę ſunt in deſer
to aquæ, & torrentes in ſolitúdine. Et
quæ erat árida, erit in ſtagnū: & ſitiēs in
fontes aquârū. Ait Dn̄s omnípotens.

Pſ. 18. Graduale. In ſole póſuit tabernácu-
lum ſuum: & ipſe tamquam ſponſus
procédens de thálamo ſuo. ℣. A ſum-
mo cælo egréſſio eius: & occurſus eius
vſque ad ſummum eius. Orêmus.
Flectâmus génua. ℟. Leuâte.

Oratio.

INdígnos nos, quæſumus Dómine,
fámulos tuos, quos actiônis propriæ
culpa contríſtat: vnigéniti Filij tui ad-
uētu lætífica. Qui tecū viuit & regnat.

Lectio Iſaîæ prophêtæ.

Iſ. 40. b. HAec dicit Dóminus. Super mō-
tem excelſum aſcende tu, q̄ euā
gelízas Sion: exálta in fortitúdine vo-
cem tuam, qui euangelízas Ierúſalem:
exálta, noli timére. Dic ciuitátibus Iu-
da: Ecce Deus veſter: ecce Dóminus
Deus in fortitúdine véniet: & bráchiū
eius dominábitur. Ecce merces eius
cum eo: & opus illius coram ipſo. Si-
cut paſtor, gregem ſuum paſcet: in brá-
chio ſuo congregábit agnos: & in ſinu
ſuo leuâbit eos, Dominus De⁹ noſter.

Graduale. Dómine Deus virtûtū con Pſ. 79.
uerte nos: & oſtende fáciem tuam, &
ſalui érimus. ℣. Excita Dómine po-
tentiam tuam, & veni: vt ſaluos fácias
nos. Orêmus. Flectâmus gênua.
℟. Leuâte.

Oratio.

PRæſta q̄s omnípotens Deus: vt
Fílij tui vētûra ſolemnitas, & præ-
ſentis nobis vitæ remédia cónferat, &
p̄mia æterna cōcêdat. Per eūdē Dn̄m.

Lectio Iſaîæ prophêtæ.

HAec dicit Dn̄s Chriſto meo Cy Iſ. 45. a
ro: cuius apprehendi dexteram,
vt ſubijciam ante fáciem eius gentes,
& dorſa regum vertam: & apériam co-
rā eo iánuas: & portæ non claudêntur.
Ego ante te ibo: & gloriôſos terræ hu-
miliâbo. Portas æreas cónteram, & ve-
ctes férreos confringam. Et dabo tibi
theſáuros abſcónditos, & arcâna ſecre
tôrū: vt ſcias, quia ego Dóminus, qui
voco nomen tuum, Deus Iſraël; pro-
pter Iacob ſeruum meum, & Iſraël ele
ctum meum, & vocâui te nomine tuo:
aſſimilâui te, & nō cognouîſti me. Ego
Dóminus, & nō eſt ámplius: extra me
non eſt Deus. Accinxi te, & nō cogno
uîſti me: vt ſciant hi, qui ab ortu ſolis,
& qui ab occidênte: quóniā abſque me
nō eſt Deus. Ego Dóminus, & non eſt
alter: formās lucē, & creans ténebras:
fáciens pacem, & creans malum. Ego
Dóminus fáciens ómnia hæc. Roráte
cæli déſuper, & nubes pluant iuſtum:
aperiâtur terra, & gérminet ſaluatô-
rem: & iuſtítia oriâtur ſimul. Ego Dó-
minus creâui eum.

Graduale. Excita Dómine potén- Pſ. 79.
tiam tuam, & veni, vt ſaluos fácias
nos.

℣. Qui regis Iſraël, intende: qui dedûcis, velut ouem, Ioſeph: qui ſédes ſuper Chérubim, appáre corã Ephraim, Béniamin, & Manáſſe. Orêmus. Flectâmus gênua. ℟. Leuâte. Oratio.

PReces pópuli tui, quæſumus Dómine, clementer exáudi: vt qui iuſtè pro peccâtis noſtris afflígimur: pietâtis tuæ viſitatiône conſolêmur. Qui viuis & regnas.

Léctio Daniêlis prophêtæ.

Dan. 3 IN diebus illis. Angelus Dómini deſcêndit cum Azaría, & ſócijs eius in fornâcem: & excûſſit flammam ignis de fornâce: & fecit médium fornâcis quaſi ventum roris flantem. Flãma autem diffûſa eſt ſuper fornâcem cúbitis quadraginta nouem: & incendit quos réperit iuxta fornâcem de Chaldęis miniſtros regis, qui eã incendêbant. Illos autem omnîno non tétigit ignis, neq; contriſtâuit, nec quidquam moléſtiæ intulit. Tunc hi tres, quaſi ex vno ore laudabant, & glorificâbant, & benedicebant Deum in fornâce, dicentes.

Hic non reſpondetur, Deo gratias.

Hymnus.

Ibidē. BEnedîctus es Dómine Deus patrum noſtrôrum. Et laudábilis & gloriôſus in ſæcula.

Et benedîctum nomen glóriæ tuæ, quod eſt ſanctum. Et laudábile & gloriôſum in ſæcula.

Benedîctus es in templo ſancto glóriæ tuę. Et laudábilis & gloriôſus ĩ ſæcula.

Benedîctus es ſup thronũ ſanctũ regni tui. Et laudábilis & gloriôſus ĩ ſæcula.

Benedîctus es ſuper ſceptrum diuinitâtis tuæ. Et laudábilis & gloriôſus in ſæcula.

Benedîctus es qui ſedes ſuper Chérubim, intuens abyſſos. Et laudábilis & gloriôſus in ſæcula.

Benedîctus es qui ambulas ſuper pennas ventôrum, & ſuper vndas maris. Et laudábilis & gloriôſus in ſæcula.

Benedîcant te omnes angeli, & ſancti tui. Et láudẽt te, & gloríficẽt in ſæcula.

Benedîcant te cæli, terra, mare, & omnia quæ in eis ſunt. Et láudẽt te, & gloríficent in ſæcula.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto. Et laudábili & gloriôſo in ſæcula.

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæculôrum. Amen. Et laudábili & gloriôſo in ſæcula.

Benedîctus es Dómine Deus patrum noſtrôrum. Et laudábilis & gloriôſus in ſæcula.

Hic dicitur Dóminus vobiſcum, ſine Flectâmus génua. Oratio.

DEus, qui tribus púeris mitigaſti flammas ígnium: concêde propitius: vt nos fámulos tuos non exûrat flamma vitiôrum. Per Dóminum.

De S. Maria. Oratio.

DEus, qui de beátæ Mariæ vírginis vtero, Verbum tuum, angelo nuntiante, carnem ſuſcípere voluíſti: præſta ſupplicíbus tuis: vt, qui verè eam genitrîcem Dei crédimus, eius apud te interceſſiónibus adiuuêmur.

Pro Papa. Oratio.

DEus omnium fidélium paſtor & rector: fámulum tuum N. quẽ paſtôrem Eccléſię tuę præéſſe voluíſti, propítius reſpice: da ei quęſumus, verbo & exẽplo, quibus præeſt, proficere: vt ad vitam, vnà cum grege ſibi crédito, peruéniat ſempiternam. Per Dñm.

Vel

Vel cõtra perſecutores Eccleſiæ. Oro.
E cclêſiæ tuę. vt in fer. vj. præced. f. 5.

L éctio epiſtolæ beáti Pauli apóſtoli ad Theſſalonicenſes.

2. Theſſ. 2.a FRatres. Rogámus vos per aduentum Dómini noſtri Ieſu Chriſti, & noſtræ congregatiônis in ipſum: vt nõ citò moueámini à veſtro ſenſu, neque terreámini, neq; per ſpíritum, neq; per ſermõnẽ, neq; per epiſtolã tamquã per nos miſſam, quaſi inſtet dies Dñi. Ne quis vos ſedúcat vllo modo: quóniã, niſi vénerit diſcéſſio primũ, & reuelâtus fúerit homo peccáti, filius perditiônis, qui aduerſâtur, & extóllitur ſupra omne quòd dícitur De⁹, aut quod cólitur: ita vt in tẽplo Dei ſédeat, oſtẽdens ſe tamquã ſit Deus. Nõ retinêtis, quòd cũ adhuc eſſem apud vos, hæc dicêbã vobis? Et nunc quid detíneat, ſcitis; vt reuelêtur in ſuo tẽpore. Nã myſtérium iã operâtur iniquitâtis: tãtum vt qui tenet nũc, téneat, donec de médio fiat. Et tũc reuelabitur ille iniqu⁹: quẽ Dñs Ieſus interfíciet ſpíritu oris ſui, & deſtruet illuſtratiône aduentus ſui.

Pſ. 79. Tractus. Q ui regis Iſraël, intende: qui dedúcis, velut ouem, Ioſeph. ℣. Qui ſedes ſuper Cherubím, appáre coram Ephráim, Beniamin, & Manáſſe.
℣. Excita Dómine potentiam tuam, & veni, vt ſaluos fácias nos.

Euangelium. A nno quintodecimo. vt in ſequenti Miſſa. fol. 8.

Zach. 9. Offertorium. E xulta ſatis filia Sion, prædica filia Ierúſalem: ecce rex tuus venit tibi, ſanctus, & ſaluátor. Secreta.

SAcrificijs præſéntibus, quæſumus Dñe, placâtus inténde: vt & deuotióni noſtrę proficiãt, & ſalúti. Per Do.

De Sancta Maria. Secreta.

IN mẽtibus noſtris, quęſumus Dñe, veræ fidei ſacramenta confirma: vt, qui cõceptum de vírgine Deũ verum & hóminem cõfitêmur: per eius ſalutíferę reſurrectiônis potentiam, ad ęternam mereâmur peruenîre lętítiam.

Pro Papa. Secreta.

OBlátis, quæſumus Dómine, placâre munéribus: & fámulum tuum N. quem paſtôrem Eccléſię tuę præéſſe voluíſti, aſſidua protectiône guberna. Per Dóminum.

Vel cõtra perſecutores Eccleſiæ. Secr.
P rótege nos Dñe. vt in fer. vj. pcę. f. 6.

Communio. E xultâuit vt gigas ad currendam viam: à ſummo cælo egreſſio eius, & occurſus eius vſque ad ſummum eius. Poſtcommunio.

QVæſumus Dómine De⁹ noſter: vt ſacroſáncta myſtéria, quę pro reparatiônis noſtræ munímine contulíſti; & præſens nobis remédium eſſe fácias, & futúrum. Per Dóminum.

De S. Maria. Poſtcommun.

GRátiam tuã, qs Dñe, mentibus noſtris ĩfunde: vt qui, angelo nũtiante, Chriſti filij tui incarnatiônẽ cognóuimus: per paſſiônẽ ei⁹ & crucẽ, ad reſurrectiônis glóriam perducâmur.

Pro Papa. Poſtcommun.

HAec nos, quæſumus Dómine, diuíni ſacramẽti perceptio prótegat: & fâmulum tuum N. quem paſtôrem Eccléſiæ tuæ præeſſe voluíſti: vnà cùm commíſſo ſibi grege ſaluet ſemper, & múniat. Per Dóminum.

Vel cõtra pſecutores Eccl. Poſtcõio.
Q uæſumus Dómine Deus noſter. vt in feria vj. præcedenti. fol. 6.

DO-

DOMINICA QVARTA Aduentus.

Statio ad ſanctos duodecim Apoſtolos. Introitus.

45. ROrâte cæli déſuper, & nubes pluant iuſtum: aperiâtur terra, & gérminet Saluatôrem.
18. Pſalmus. Cęli enârrant glóriam Dei, & ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum. ℣. Glória.

Oratio.

EXcita, quæſumus Dómine, potén tiam tuam, & veni, & magna nobis virtúte ſuccurre: vt per auxílium grátiæ tuæ, quod noſtra peccâta prępédiunt, indulgentia tuæ propitiatiônis accéleret. Qui viuis & regnas.

De Sancta Maria. Oratio.

DEus, qui de beátæ Mariæ virginis vtero, Verbum tuum, angelo nuntiánte, carnem ſuſcípere voluíſti: præſta ſupplícibus tuis: vt, qui verè eam genitrícem Dei crédimus, eius apud te interceſſiónibus adiuuêmur.

Cõtra perſecutores Eccleſiæ. Oratio.

ECcléſiæ tuæ, quæſumus Dómine, preces placâtus admitte: vt deſtructis aduerſitátib⁹, & errórib⁹ vniuerſis, ſecúra tibi ſéruiat libertâte. Per Dñm.

Vel pro Papa. Oratio. Deus omnium fideliũ. vt in Sabbato præced. fol. 7.

Léctio epíſtolæ beâti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

1.Cor. 4.a FRatres. Sic nos exíſtimet homo, vt miníſtros Chriſti, & diſpenſatôres myſteriôrum Dei. Hic iã quæritur inter diſpenſatôres, vt fidêlis quis inueniâtur. Mihi autem pro mínimo eſt, vt à vobis iudicer, aut ab humâno die: ſed neque meîpſum iúdico. Nihil enim mihi cõſcius ſum: ſed non in hoc iuſtificâtus ſum. Qui autem iúdicat me, Dóminus eſt. Itaque nolîte ante tempus iudicâre, quoaduſque véniat Dóminus: qui & illuminâbit abſcondita tenebrârum, & manifeſtâbit conſília cordium. Et tunc laus erit vnicuique à Deo.

Graduale. Propè eſt Dóminus omni- Pſ.144
bus inuocantibus eum, omnibus qui inuocant eum in veritâte. ℣. Láudem Dñi loquêtur os meũ: & benedîcat omnis caro nomen ſanctũ eius. Allel. allel. ℣. Veni Dñe, & noli tardâre: relâxa facínora plebis tuæ Iſraël. Allelu.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Lucam.

ANno quintodécimo Impérij Ti- Luc.3. a
bérij Cæſaris, procurânte Põtio Pilâto Iudæam, tetrârcha autẽ Galilæę Herôde, Philippo autẽ fratre ei⁹ tetrârcha Iturææ & Thraconítidis regiônis, & Lyſánia Abilínæ tetrârcha, ſub princípibus ſacerdôtum Anna & Caipha: factum eſt verbum Dñi ſuper Ioannẽ, Zacharíæ filium, in deſérto. Et venit in omnẽ regiônem Iordánis, prædicans baptiſmum pœnitentiæ in remiſſiônẽ peccatôrum: ſicut ſcriptum eſt in libro ſermônum Iſaîæ prophêtæ.

Vox

Vox clamãtis in deſérto. Parâte viam Dómini, rectas fácite ſémitas eius. Oĩs vallis implébitur: & omnis mons & collis humiliábitur. Et erunt praua in directa: & aſpera in vias planas. Et vidêbit omnis caro ſalutâre Dei. Credo.

Luc. 1. Offertorium. Aue Maria, grátia plena, Dóminus tecum: benedîcta tu in muliéribus, & benedîctus fructus ventris tui. Secreta.

SAcrificijs præſentibus, quæſumus Dómine, placâtus intẽde: vt & deuotióni noſtræ proficiant, & ſalúti. Per Dóminum.

De Sancta Maria. Secreta.

IN mentibus noſtris, quæſumus Dómine, veræ fidei ſacramenta confirma: vt, qui concéptum de virgine Deũ verum & hóminem confitêmur: per eius ſalutiferę reſurrectiônis poténtiã, ad æternã mereâmur peruenîre lętítiã.

Vel cõtra perſecutores Eccleſię. Secr.

PRótege nos Dómine, tuis myſtérijs ſeruiẽtes: vt diuînis rebus inhærentes, & corpore tibi famulémur, & mente. Per Dóminum.

Vel pro Papa. Secreta.

Oblátis, quæſumus Dómine. vt in Sabbato præcedenti. fol. 7.

Iſa. 7. Communio. Ecce virgo concípiet, & páriet fílium: & vocábitur nomen eius Emmánuel. Poſtcommun.

SVmptis munéribus, q̃ſumus Dñe, vt cum frequẽtatiône myſtérij, creſcat noſtræ ſalûtis effectus. Per Dñm.

De S. Maria. Poſtcommun.

GRátiam tuam, quæſumus Dómine, mentibus noſtris infunde: vt qui, angelo nuntiante, Chriſti filij tui incarnatiônem cognóuimus: per paſſiônem eius & crucem, ad reſurrectiônis glóriam perducámur.

Cõtra pſecutores Eccleſiæ. Poſtcõio.

QVæſumus Dómine Deus noſter: vt quos diuína tríbuis participatiône gaudêre, humánis non ſinas ſubiacére periculis. Per Dóminũ.

Vel pro Papa. Poſtcommun.

Hæc nos, quæſumus Dómine. vt in Sabbato præcedenti. fol. 7.

Si Vigilia Natiuitatis Dñi venerit in Dominica, totũ officium Miſſæ fit de Vigilia, cũ commemoratione Dñicæ: ſed non legitur eius Euangeliũ in fine.

IN VIGILIA Natiuitatis Domini.

Statio ad Sanctam Mariam Maiorem. Introitus.

HOdie ſciêtis, quia véniet Dñs, & ſaluâbit nos: & mane vidébitis glóriam eius. Pſal. Dñi eſt terra, & plenitúdo eius: orbis terrârum, & vniuérſi, qui hábitant in eo. ℣. Glória Patri. Oratio. *Exo. 16.* *Pſ.*

DEus, qui nos redemptiônis noſtræ annua expectatiône lætíficas: præſta, vt Vnigénitum tuum, quẽ redemptôrem læti ſuſcípimus, veniẽtẽ quoque iudicem ſecúri videâmus, Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum Fílium tuum: Qui tecum viuit.

Et dicitur hæc Oratio tantum, niſi Vigilia venerit in Dominica.

Léctio epiſtolæ beáti Pauli apóſtoli ad Românos.

PAulus, ſeruus Ieſu Chriſti, vocâtus apóſtolus, ſegregâtus in Euangélium Dei quod ante promíſerat, *Rom.*

per

per prophétas ſuos in ſcriptúris ſãctis, de filio ſuo, qui factus eſt ei ex ſémine Dauid ſecundum carnem: qui prædeſtinâtus eſt filius Dei in virtûte, ſecúndum ſpíritum ſanctificatiônis, ex reſurrectiône mortuôrum Ieſu Chriſti Dómini noſtri. Per quem accépimus grátiam & apoſtolâtum, ad obediéndum fidei in ómnibus Géntibus pro nómine eius: in quibus eſtis & vos vocáti Ieſu Chriſti Domini noſtri. Graduale.

Exo. 16. Hódie ſciêtis, quia véniet Dñs, & ſaluâbit nos: & mane vidébitis glóriam eius. ℣. Qui regis Iſraël inténde: qui dedûcis, velut ouem, Ioſeph: qui ſedes ſuper Cherubím, appáre coram Ephráim, Beniámin & Manaſſe. Nõ dicitur Alleluia, cum ſequenti Verſu, niſi hęc Vigilia venerit in Dominica. Alleluia, alleluia. ℣. Craſtina die delébitur iníquitas terræ: & regnábit ſuper nos Saluâtor mundi. Alleluia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Matthæum.

Mat. 1 CVm eſſet deſponſata mater Ieſu Maria, Ioſeph: antequam conuenírent, inuenta eſt in vtero habens de Spíritu ſancto. Ioſeph autem vir eius, cum eſſet iuſtus, & nollet eam tradûcere: voluit occultè dimíttere eam. Hæc autem eo cogitante, ecce Angelus Dómini in ſomnis appáruit ei, dicens. Ioſeph fili Dauid, noli timére accípere Mariam cõiugem tuam. Quod enim in ea nátum eſt, de Spíritu ſancto eſt. Páriet autem filium: & vocâbis nomen eius Ieſum. Ipſe enim ſaluum fáciet pópulum ſuum à peccátis eorum.

Offertorium. Tollite portas prínci- Pſ. 23
pes veſtras, & eleuámini portæ æternáles, & introîbit Rex glóriæ.

Secreta.

DA nobis, quæſumus omnípotens Deus: vt ſicut adoranda Fílij tui natalítia præuenîmus: ſic eius mûnera capiâmus ſempitérna gaudentes. Qui tecum.

Communio. Reuelábitur glória Dó- Iſ. 40.
mini: & vidêbit omnis caro ſalutâre Dei noſtri. Poſtcommun.

DA nobis, quæſumus Dómine, vnigéniti Fílij tui recenſita natiuitâte reſpirâre: cuius cæleſti myſtério páſcimur, & potámur. Per eumdem Dóminum.

Sacerdos, quoniam in die Natalis Domini celebrat tres Miſſas, in prima & ſecunda Miſſa non ſumat purificationem, ſed in tertia Miſſa tantum.

GLOR IN ALTISSIMIS DEO

IN NATIVITATE DOMINI.

AD PRIMAM MISSAM in nocte.

Statio ad S. Mariam Maiorem ad Præſepe. Introitus.

Pſal.2. DOminus dixit ad me: Fílius meus es tu, ego hòdie génui te. Pſalmus.
Ibidẽ. Quare fremuérunt gentes: & pópuli meditáti ſunt inánia? ℣. Glôria Patri. Oratio.

DEus, qui hanc ſacratíſſimam noctem veri lúminis feciſti illuſtratiône claréſcere: da quæſum⁹: vt, cuius lucis myſtéria in terra cognóuimus, eius quoque gáudijs in cælo pèrfruâmur. Qui tecum viuit & regnat.

Léctio epiſtolæ beáti Pauli apóſtoli ad Titum.

Tit.2.c. CHariſſime. Appáruit grátia Dei ſaluatôris noſtri ómnibus homínibus, erúdiens nos: vt abnegântes impietâtem, & ſęculária deſidêria: ſóbriè, & iuſtè, & piè viuâmus in hoc ſæculo, expectántes beâtam ſpem, & aduentũ glóriæ magni Dei, & ſaluatôris noſtri Ieſu Chriſti: qui dedit ſemetípſum pro nobis, vt nos redímeret ab omni iniquitâte: & mũdâret ſibi pópulum acceptâbilem, ſectatôrem bonôrũ óperum. Hæc lóquere, & exhortáre: in Chriſto Ieſu Dómino noſtro. Graduale.

Pſ.109. Tecum princípiũ in die virtûtis tuæ: in ſplẽdôribus ſanctôrum, ex vtero ante lucíferum génui te. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo: ſede à dextris meis: donec pónam inimícos tuos, ſcabellũ pedum tuôrum. Alleluia, alleluia.
℣. Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Alleluia. Pſal.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Lucam.

Luc. IN illo tempore: Exijt edíctum à Cæſare Auguſto, vt deſcriberêtur vniuerſus orbis. Hęc deſcríptio prima, facta eſt à præſide Syriæ Cyríno. Et ibât omnes, vt profiterẽtur, ſinguli in ſuam ciuitâtem. Aſcendit autem & Ioſeph à Galilæa de ciuitâte Nazaréth, in Iudæam, in ciuitâtem Dauid, quæ vocâtur Bethleẽ: eò quòd eſſet de domo & família Dauid: vt profiterêtur cũ María deſponſáta ſibi vxôre, prægnânte. Factum eſt autẽ, cùm eſſent ibi, implêti ſunt dies, vt páreret. Et péperit Fíliũ ſuum primogénitum: & pannis eum inuôluit, & reclinâuit eũ in pręſépio: quia non erat ei locus in diuerſório. Et paſtóres erant in regiône eádem vigilântes, & cuſtodiéntes vigílias noctis ſuper gregem ſuum. Et ecce Angelus Dómini ſtetit iuxta illos, & cláritas Dei

Dei circũfulſit illos: & timuérũt timô-
re magno. Et dixit illis Angelus. Nolí-
te timére. Ecce enim euãgelízo vobis
gáudiũ magnũ, quod erit omni pópu-
lo: quia natus eſt vobis hódie Saluâtor,
qui eſt Chriſtꝰ Dñs, in ciuitâte Dauid.
Et hoc vobis ſignũ. Inueniêtis infantẽ
pannis inuolûtũ: & póſitũ in prȩſépio.
Et ſúbitò facta eſt cũ Angelo multitú-
do milítię cęleſtis, laudãtiũ Deũ, & di-
centiũ. Glória in altíſſimis Deo: & ĩter
ra pax hoĩbus bonę volũtâtis. C redo.
95. Offertorium. L ætẽtur cęli, & exultet
terra ante fáciem Dñi: qm̃ venit. Secr.

A Ccepta tibi ſit, Dómine, quæſu-
mus, hodiernæ feſtiuitâtis oblá-
tio: vt tua grátia largiénte, per hæc ſa-
croſancta commércia, in illius inueniâ
mur forma, in quo tecũ eſt noſtra ſub-
ſtántia. Qui tecum viuit & regnat.
Præfatio. Q uia per incarnáti. Et dici-
tur quotidie vſque ad Epiphaniã, præ-
terquàm in die Octaua ſancti Ioannis.
Infra actionem. C ommunicántes, &
noctẽ ſacratíſſimã celebrántes. Et dici
tur quotidie vſque ad octauam Natiui
tatis incluſiuè: ſed in hac Miſſa tãtum
dicitur, noctem, deinceps verò diem.
109 Cõio. I n ſplẽdóribus ſanctorũ, ex úte-
ro ante lucíferũ génui te. Poſtcõmun.

D A nobis, q̃s Dñe Deꝰ noſter: vt
q natiuitâtẽ Dñi noſtri Ieſu Chri
ſti myſtérijs nos frequẽtâre gaudêmus:
dignis cõuerſatiónibus ad eius mereâ-
mur ꝑuenîre cõſórtiũ. Qui tecũ viuit.

Debet Sacerdos etiã ante ſequentes
Miſſas, confeſſionem dicere, & in fine
cuiuſlibet, populo benedicere, & Euã-
gliũ ſancti Ioannis, I n princípio erat
verbum, legere, vt infra. fol. 22.

Poſt tertiam verò Miſſam; loco præ-
dicti Euangelij, dicitur Euangelium,
C um natus eſſet Ieſus. quod habetur
in die Epiphaniæ. fol. 34.

AD SECVNDAM MISSAM in Aurora.

Statio ad S. Anaſtaſiam. Introitus.

L Vx fulgêbit hódie ſuper Iſai. 9
nos: quia natus eſt no-
bis Dñs: & vocâbitur
admirábilis, Deus, prin
ceps pacis, pater futúri
ſæculi: cuius regni non erit finis. Pſal.
D óminus regnâuit, decôrem indûtus Pſ. 92.
eſt: indútus eſt Dñs fortitúdinem, &
præcinxit ſe. ℣. Glória Patri. Oratio.

D A nobis, quæſumus omnípotẽs
Deꝰ: vt qui noua incarnáti Ver-
bi tui luce perfundimur: hoc in noſtro
reſplendeat ópere, quod per fidem ful-
get in mente. Per eumdẽ Dóminum.
Pro commem. S. Anaſtaſiæ. Oratio.

D A, q̃s omnípotens Deus: vt, qui
beátæ Anaſtaſiæ martyris tuę ſo
lemnia cólimus: eius apud te patrocí-
nia ſentiâmus. Per Dóminũ noſtrum.

L éctio epiſtolæ beâti Pauli Apóſtoli
ad Titum.

C Hariſſime. Appáruit benígnitas Tit. 3. b
& humánitas Saluatôris noſtri
Dei: non ex opéribus iuſtítiæ, quæ fé-
cimus nos: ſed ſecúndum ſuam miſe-
ricórdiam ſaluos nos fecit, per lauâcrũ
regeneratiônis & renouatiônis Spíri-
tus ſancti, quem effûdit in nos abundè
per Ieſum Chriſtum ſaluatôrem no-
ſtrum: vt iuſtificáti grátia ipſius, heré-
des ſimus ſecundum ſpem vitæ æter-
næ: in Chriſto Ieſu Domino noſtro.

Gra-

Pſ.117 Graduale. Benedíctus qui venit in nómine Dómini Deus Dóminus, & illûxit nobis. ℣. A Dño factum eſt iſtud: & eſt mirábile in óculis noſtris. Alle-
Pſ.92. luia, alleluia. ℣. Dóminus regnâuit, decôrem induit: induit Dñs fortitúdinem, & præcinxit ſe virtûte. Alleluia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Lucam.

Luc.2. IN illo tempore: Paſtóres loquebántur ad inuicem. Tranſeâmus vſque Bethleem: & videâmus hoc verbum, quod factum eſt, quod fecit Dñs, & oſtendit nobis. Et venérunt feſtinātes: & inuenérūt Mariam & Ioſeph, & infantē póſitum in pręſépio. Vidētes autem, cognouêrūt de verbo, quod dictū erat illis de púero hoc. Et omnes qui audiêrunt, mirati ſunt de his quæ dicta erant à paſtôribus ad ipſos. Maria autē conſeruâbat omnia verba hæc, conferens in corde ſuo. Et reuerſi ſunt paſtóres, glorificántes & laudantes Deū in omnibus, quæ audíerant & víderāt: ſicut dictum eſt ad illos. Credo.

Pſ.92. Offertoriū. Deus firmáuit orbē terræ, qui nō cōmouébitur: parâta ſedes tua Deus ex tunc, à ſæculo tu es. Secreta.

MVnera noſtra, q̄s Dñe, natiuitâtis hodiernæ myſtérijs apta prouéniāt, & pacē nobis ſemper infundāt: vt ſicut homo génitus idē refulſit, & Deꝰ, ſic nobis hęc terrêna ſubſtātia cónferat quod diuinū eſt. Per eumdē Dóminū.

Pro S. Anaſtaſia. Secreta.

ACcipe, quęſumus Dómine, múnera dignanter oblâta: & beátæ Anaſtaſiæ martyris tuæ ſuffragántibus méritis, ad noſtræ ſalûtis auxílium prouenîre concéde. Per Dñm noſtrum.

Præfatio, & Communicántes, vt ſuprà in prima Miſſa. Communio.

Exulta filia Sion, láuda filia Ierúſalē: Zach. 9.
ecce Rex tuus venit ſanctus, & ſaluâtor mundi. Poſtcommun.

HVius nos, Dñe, ſacraménti ſemper nóuitas natâlis inſtáuret: cuius natíuitas ſinguláris humânā répulit vetuſtatêm. Per eūdem Dñm noſtrū.

Pro S. Anaſtaſia. Poſtcommun.

SAtiáſti, Dómine, famíliam tuam munéribus ſacris: eius, quæſumus, interuentiône nos réfoue, cuius ſolemnia celebrámus. Per eumdem Dñm.

AD TERTIAM MISSAM in die Natiuitatis Domini.

Statio ad S. Mariam Maiorem.

Introitus.

PVer natus eſt nobis, & Iſa.
filius datus eſt nobis: cuius impérium ſuper húmerum eius: & vocábitur nomen eius, magni conſílij angelus. Pſal. Cantâte Dómi Pſ.
no canticum nouum: quia mirabilia fecit. ℣. Glória Patri. Oratio.

COncêde q̄s omnípotēs Deus: vt nos Vnigéniti tui noua per carnē natíuitas líberet: quos ſub peccáti iugo vetûſta ſeruitus tenet. Per eumdē Dó.

Lectio epiſtolæ beâti Pauli Apóſtoli ad Hebræos.

b. 1 MVltifâriam, multiſque modis olim Deus lóquens pátribus in prophétis: nouiſſimè diêbus iſtis locûtus eſt nobis in filio: quem conſtítuit herêdem vniuerſôrum: per quem fecit & ſæcula. Qui cùm ſit ſplendor glóriæ, & figûra ſubſtántiæ eius, portanſq. oĩa verbo virtûtis ſuę: purgatiônem peccatôrum fáciens, ſedet ad déxterã maieſtâtis in excelſis: tãto melior angelis effectus, quanto differentiûs præ illis nomen hereditâuit. Cui enim dixit aliquãdo angelôrũ: Filius meꝰ es tu, ego hódie génui te? Et rurſum. Ego ero illi in patrem, & ipſe erit mihi in filium? Et cùm íterum introdûcit primogênitum in orbem terræ, dicit. Et adórent eum omnes angeli Dei. Et ad angelos quidem dicit. Qui facit angelos ſuos, ſpíritus: & miníſtros ſuos, flãmã ignis. Ad filium áutẽ: Thronus tuus, Deus, in ſæculum ſæculi: virga æquitátis, virga regni tui. Dilexíſti iuſtitiam, & odiſti iniquitâtẽ: proptérea vnxit te Deꝰ, Deus tuus, óleo exultatiônis præ participibus tuis. Et, Tu in princípio Dómine terram fundáſti: & ôpera mánuũ tuârum ſunt cæli. Ipſi perîbunt, tu autem permanêbis: & omnes vt veſtimẽtum veteráſcẽt. Et velut amîctum mutâbis eos, & mutabúntur. Tu autem idem ipſe es, & anni tui non deficient.

97. Graduale. Vidêrunt oẽs fines terræ ſalutâre Dei noſtri: iubilâte Deo omnis terra. ℣. Notũ fecit Dñs ſalutâre ſuũ: ante cõſpéctum géntium reuelâuit iuſtitiam ſuã. Alleluia, alleluia. ℣. Dies ſanctificâtus illûxit nobis: venîte gentes, & adorâte Dñm, quia hódie deſcẽdit lux magna ſuper terram. Alleluia.

Initium ſancti Euangélij ſecundum Ioannem.

IN princípio erat verbum: & verbũ erat apud Deum: & Deus erat verbum. Hoc erat ĩ princípio apud Deũ. Omnia per ipſum facta ſunt: & ſine ipſo factum eſt nihil. Quod factum eſt, in ipſo vita erat: & vita erat lux hóminum: & lux in ténebris lucet, & ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo miſſus à Deo, cui nomẽ erat Ioãnes. Hic venit in teſtimónium, vt teſtimónium perhibéret de lumine: vt omnes créderent per illum. Non erat ille lux: ſed vt teſtimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mũdo erat: & mũdus per ipſum factus eſt: & mundus eum nõ cognôuit. In propria venit: & ſui eum nõ recepérunt. Quotquot autẽ recepérũt eum, dedit eis poteſtâtẽ filios Dei fieri: his, qui credunt in nómine eius. Qui nõ ex ſanguínibus, neque ex voluntâte carnis, neque ex voluntate viri: ſed ex Deo nati ſunt. Et Verbum caro factum eſt: & habitâuit in nobis, (& vídimus glóriã eiꝰ, glóriã quaſi vnigéniti à patre) plenum grẽ, & veritâtis. Credo. *Hic genuflectitur.*

Offerto-

Pſ.88. Offertorium. Tui ſunt cæli, & tua eſt terra: orbem terrârum, & plenitúdinẽ eius tu fundáſti: iuſtítia & iudíciũ præparátio ſedis tuæ. Secreta.

OBláta Dñe múnera, noua Vnigéniti tui natiuitâte ſãctifica: noſq; à peccatôrũ noſtrôrũ máculis emũda. Per eumdem Dóminum noſtrum.

Præfatio, & Cõmunicantes. vt ſupra in prima Miſſa. Pſ.97. Commun. Vidérunt omnes fines terræ ſalutâre Dei noſtri.

Poſtcommun.

PRęſta quęſumus oĩpotens Deus: vt natus hódie Saluâtor mũdi, ſicut diuínæ nobis generatiônis eſt auctor: ita & immortalitâtis ſit ipſe largîtor. Qui tecum viuit & regnat.

IN FESTO SANCTI Stephani protomartyris.

Statio ad S. Stephanum in Cælio monte. Introitus.

Pſ.118 SEdérunt príncipes, & aduerſum me loquebantur: & iníqui perſecúti ſunt me: ádiuua me, Dñe Deus meus, quia ſeruus tuus exercebâtur in tuis iuſtificatiónibus. Ibidẽ. Pſalm. Beâti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. ℣. Glória Patri. Oratio.

DA nobis, q̃s Dñe, imitári quod cólimus, vt diſcámꝰ & inimícos dilígere: quia eius natalítia celebrámꝰ, qui nouit étiã pro perſecutóribus exorâre Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum. Qui tecum.

Et ſit commem. de Natiuit. Oratio.

COncêde quæſumus omnípotens Deus: vt nos Vnigéniti tui noua per carnem natíuitas liberet: quos ſub peccáti iugo vetúſta ſéruitus tenet. Per eumdem Dóminum.

Lectio Actuum Apoſtolôrum.

Act. 6 IN diêbus illis. Stéphanus plenus grátia & fortitúdine, faciêbat prodígia & ſigna magna in pôpulo. Surrexérũt autem quidã de ſynagóga, quę appellátur Libertinôrum, & Cyrenénſium, & Alexandrinôrum, & eôrum qui erant â Cilícia & Aſia, diſputántes cum Stéphano: & non póterant reſiſtere ſapiéntiæ, & ſpirítui qui loquebâtur. Ca. 7 Audiéntes autem hæc, diſſecabântur córdibus ſuis: & ſtridébant déntibus in eum. Cùm autem eſſet Stéphanus plenus Spíritu ſancto, inténdens in cælũ, vidit glóriam Dei, & Ieſum ſtantem à dextris virtûtis Dei, & ait. Ecce vídeo cælos apertos: & fílium hóminis ſtantem à dextris virtûtis Dei. Exclamântes autem voce magna, continuérunt aures ſuas: & ímpetum fecérunt vnanimiter in eum. Et eijcientes eum extra ciuitâtem, lapidâbant. Et teſtes depoſuérunt veſtiménta ſua ſecus pedes adoleſcẽtis, qui vocabâtur Sáulus. Et lapidábãt Stéphanum inuocántem, & dicêntem. Dómine Ieſu, ſúſcipe ſpíritum meum. Póſitis autẽ génibus, clamâuit voce magna, dicẽs. Dñe, ne ſtátuas illis hoc peccâtum. Et cum hoc dixiſſet, obdormîuit in Dómino.

Graduale. Sedérunt príncipes, & aduerſum me loquebantur: & iníqui perſecúti ſunt me. Pſ.11 ℣. Adiuua me Dómine Deus meus: ſaluum me fac propter miſericórdiam tuam. Alleluia, allelu. Act. ℣. Vídeo cælos apertos, & Ieſum ſtántem à dextris virtûtis Dei. Alleluia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Matthæum.

Matt. 23.d I N illo tēpore: Dicêbat Ieſus turbis Iudęôrum, & princîpibus ſacerdôtū. Ecce, ego mitto ad vos prophétas, & ſapiéntes, & ſcribas: & ex illis occidétis, & crucifigétis: & ex eis flagellábitis in ſynagógis veſtris: & perſequémini de ciuitâte in ciuitâtem: vt véniat ſuper vos omnis ſanguis iuſtus, qui effûſus eſt ſuper terram: à ſánguine Abel iuſti, vſque ad ſánguinem Zacharíę, filij Barachíę, quem occidíſtis inter templum & altáre. Amen dico vobis: vénient hæc ómnia ſuper generatiónem iſtam. Ierúſalem, Ierúſalem, quæ occídis prophétas, & lápidas eos qui ad te miſſi ſunt: quóties vólui cōgregâre fílios tuos, quemadmodū gallîna cōgregat pullos ſuos ſub alas: & noluiſti? Ecce, relinquêtur vobis domus veſtra deſerta. Dico enim vobis: non me vidébitis ámodo, donec dicâtis: Benedîct⁹ qui vénit in nomine Dómini. Credo.

Act. 6. 7. Offertorium. Elegérunt Apóſtoli Stéphanum leuîtam, plenum fide & Spíritu ſancto: quem lapidauérunt Iudęi orântem, & dicētem: Dómine Ieſu, áccipe ſpíritum meum, alleluia. Secreta.

SVſcipe Dómine múnera, pro tuôrum commemoratiône Sanctôrū: vt, ſicut illos páſſio glorióſos effécit: ita nos deuótio reddat innócuos. Per Dóminum.

De Natiuitate Domini.

Secreta.

OBláta Dómine múnera, noua Vnigéniti tui natiuitâte ſanctífica: noſq. à peccatôrum noſtrôrum máculis emúnda. Per eumdem.

Communio. Vídeo cælos apêrtos, & Act. 7 Ieſum ſtantem à dextris virtûtis Dei: Dómine Ieſu, áccipe ſpíritum meum, & ne ſtátuas illis hoc peccátum.

Poſtcommun.

AVxilientur nobis Dómine, ſumpta myſtéria: & intercédēte beáto Stéphano martyre tuo, ſempitérna protectiône confirmēt. Per Dóminū.

De Natiuitate. Poſtcommun.

PRæſta quęſumus oīpotens Deus: vt natus hódie Saluâtor mūdi, ſicut diuínæ nobis generatiônis eſt auctor: ita & immortalitâtis ſit ipſe largîtor. Qui tecum viuit & regnat.

IN FESTO SANCTI Ioannis Apoſtoli, & Euang.

Statio ad Sanctam Mariam maiorem.

Introitus.

IN médio Eccléſiæ apéruit os eius: & impléuit eum Dóminus ſpíritu ſapiéntię, & intelléctus: ſtolam glóriæ induit eū. Eccl. 15.

Pſalmus. Bonum eſt confitéri Dómino: & pſállere nómini tuo Altíſſime. Pſ. 91

℣. Glória Patri. Oratio.

ECcléſiam tuam, Dómine, benígnus illúſtra: vt beáti Ioannis Apóſtoli tui & Euangeliſtæ illuminâta doctri-

doctrínis,ad dona peruéniat ſempitérna. Per Dóminum.

De Natiuitate. Oratio.

COncêde quæſumus omnípotens Deus:vt nos Vnigéniti tui noua per carnem natíuitas liberet:quos ſub peccáti iugo vetúſta ſéruitus tenet.

De S. Stephano. Oratio.

DA nobis, quæſumus Dómine, imitári quod cólimus, vt diſcâmus & inimícos dilígere: quia eius natalítia celebrâmus, qui nouit étiam pro perſecutôribus exorâre Dóminũ noſtrum Ieſum Chriſtum Fílium tuũ. Qui tecum.

Lectio libri Sapiéntiæ.

Eccli. 15.a QVi timet Deum,fáciet bona:& qui cóntinens eſt iuſtítiæ,apprehendet illam: & obuiâbit illi quaſi mater honorificâta. Cibâbit illum pane vitæ, & intellectus: & aqua ſapiéntiæ ſalutâris potâbit illum. Et firmábitur in illo, & non flectêtur: & continêbit illum, & non confundêtur: & exaltâbit illum apud próximos ſuos. In médio Eccléſiæ apériet os eius: & implêbit eum Dóminus ſpíritu ſapiẽtiæ, & intellectus:& ſtolam glóriç induet eũ. Iucunditâtem, & exultatiónem theſaurizâbit ſuper eum:& nómine æterno hereditâbit illũ, Dñs Deus noſter.

Ioã.21 Graduale. Exijt ſermo inter fratres, quòd diſcípulus ille non móritur: & non dixit Ieſus, non móritur. ℣. Sed ſic eum volo manêre, donec véniam, tu me ſéquere. Alleluia, alleluia.

Ibidẽ. ℣. Hic eſt diſcípulus ille, qui teſtimónium pérhibet de his: & ſcimus quia verum eſt teſtimónium eius. Alleluia.

BIBL. Z.N. IM. OSSOLINSKICH

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Ioannem.

IN illo témpore: Dixit Ieſus Petro: Io.21. Séquere me. Conuérſus Petrus, vidit illum diſcípulum, quem diligébat Ieſus, ſequéntẽ: qui & recúbuit in cœna ſuper pectus eiꝰ,& dixit:Dñe,quis eſt qui tradet te? Hunc ergo cũ vidiſſet Petrus,dixit Ieſu. Dñe,hic autẽ quid? Dicit ei Ieſus. Sic eũ volo manére donec véniã:quid ad te? Tu me ſéquere. Exijt ergo ſermo iſte ĩter fratres,quod diſcípulus ille nõ moritur. Et nõ dixit ei Ieſus,quia nõ moritur:ſed,Sic eũ volo manére donec véniã,quid ad te? Hic eſt diſcípulus ille,qui teſtimóniũ pérhibet de his,& ſcripſit hæc:& ſcimus,qa verum eſt teſtimónium eius. Credo.

Offertorium. Iuſtus vt palma florêbit: Ps. 9 ſicut cedrus,quæ in Líbano eſt,multiplicábitur.

Secreta.

SVſcipe Dñe múnera,q̃ in eius tibi ſolẽnitâte deférimus;cuius nos cõfidimus patrocínio liberári. Per Dñm.

De Natiuitate. Secreta.

OBláta Dñe múnera,noua Vnigéniti tui natiuitâte ſãctifica:noſq. à peccatôrũ noſtrôrũ máculis emũda.

De S. Stephano. Secreta.

SVſcipe Dñe múnera, pro tuôrum commemoratiône Sanctôrum: vt

ſicut

ſicut illos páſſio glorióſos effécit, ita nos deuótio reddat înócuos. Per Dó.

Præfatio, & Communicantes, de Natiuitate. Communio.

Ioã. 21 Exijt ſermo inter fratres, quòd diſcípulus ille non móritur: & nõ dixit Ieſus, Non moritur, ſed, Sic eum volo manére donec véniam. Poſtcommun.

REfecti cibo potuq. cæleſti, Deus nr̃, te ſúpplices deprecâmur: vt ĩ cuius hęc cõmemoratione ꝑcépimus, eius muniâmur & précibus. Per Dñm.

De Natiuitate. Poſtcommun.

PRæſta q̃s omnípotens Deus, vt natus hódie Saluátor mũdi, ſicut diuínæ nobis generatiônis eſt auctor: ita & immortalitâtis ſit ipſe largîtor.

De S. Stephano. Poſtcommun.

AVxilienturnobis Dómine, ſumpta myſtéria: & intercedẽte beáto Stéphano mártyre tuo, ſempitérna protectiône cõfírment. Per Dóminũ.

IN FESTO SANCTORVM Innocentum.

Statio ad S. Paulum. Introitus.

Pſal. 8. EX ore infántium, Deus, & lacténtium perfecíſti láudẽ propter inimícos tuos. Ibidẽ. Pſal. Dñe Dóminus noſter: quã admirábile eſt nomen tuum in vniuérſa terra. ℣. Glória Patri. Non dr̃, Glória in excelſis, nec Alleluia, nec Ite miſſa eſt. niſi hoc feſtũ venerit in Dominica: ſed in Octaua ſemper dicuntur. Oratio.

DEus, cuius hodiérna die præcónium Innocentes mártyres non loquêndo, ſed moriêndo confeſſi ſunt: ómnia ĩ nobis vitiôrũ mala mortífica: vt fidẽ tuã, quã lingua noſtra lóquitur, étiã móribus vita fateâtur. Per Dñm.

De Natiuitate. Oratio.

COncêde quæſumus omnípotens Deus: vt nos Vnigéniti tui noua per carnem natiuitas líberet: quos ſub peccâti iugo vetúſta ſéruitus tenet.

De S. Stephano. Oratio.

DA nobis, quæſumus Dómine, imitári quod cólimus, vt diſcâmus & inimícos dilígere: quia eius natalítia celebrâmus, qui nouit étiã pro perſecutóribus exorâre Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

De Sancto Ioanne. Oratio.

ECcléſiam tuam, Dñe, benígnus illuſtra: vt beáti Ioannis Apóſtoli tui & Euãgelíſtæ illuminâta doctrínis, ad dona ꝑuéniat ſẽpiterna. Per Dñm.

Léctio libri Apocalypſis beáti Ioannis Apóſtoli.

IN diêbus illis. Vidi ſupra montem Apoc. 14.
Sion agnum ſtantem, & cum eo cẽtum quadragínta quátuor míllia habẽtes nomẽ eius, & nomẽ patris eius ſcriptum in fróntibus ſuis. Et audíui vocẽ de cęlo, tamquam vocem aquârũ multârum, & tamquam vocẽ tonítrui magni. Et vocẽ, quam audíui, ſicut citharœdôrum citharizántium in cítharis ſuis. Et cantábant quaſi cánticum nouum ante ſedem Dei, & ante quátuor animália, & ſenióres. Et nemo póterat dícere cãticum, niſi illa cẽtum quadragínta quátuor míllia, qui empti ſunt de terra. Hi ſunt, qui cũ muliéribꝰ nõ ſunt coinquináti: vírgines enim ſunt. Hi ſequũtur agnũ, quocũque ierit. Hi empti ſunt ex homínibus primítię Deo & agno: & in ore ipſorũ nõ eſt inuéntum men-

mendácium. Sine mâcula enim ſunt ante thronum Dei.

Pſ.123 Graduale. Anima noſtra, ſicut paſſer, erêpta eſt de láqueo venántium. ℣. Láqueus contrîtus eſt, & nos liberáti ſumus: adiutorium noſtrum in nómine Dómini, qui fecit cælum & terram.

Pſ.112 Alleluia, allel. ℣. Laudâte púeri Dóminum, laudâte nomē Dñi. Alleluia.

Tractus ſubſcriptus ſemper dicitur, pretermiſſo Alleluia, & ℣. ſequente, niſi hoc feſtum venerit in Dñica. In

Pſ.78 Octaua vero numquā dicitur. Tractꝰ. Effudérūt ſanguinem ſanctórum, velut aquam in circúitu Ierúſalē. ℣. Et non erat qui ſepelîret. ℣. Víndica Dómine, ſánguinem ſanctôrum tuôrum, qui effûſus eſt ſuper terram.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Matthæum.

Matt. 2. b IN illo témpore: Angelus Dñi appáruit in ſomnis Ioſeph, dicens. Surge, & áccipe púerum, & matrē eius, & fuge in Aegyptū: & eſto ibi vſque dum dicā tibi. Futûrum eſt enim, vt Heródes quærat púerū ad perdêndū eū. Qui conſurgens accépit púerum, & matrē eius nocte: & ſecêſſit in Aegyptū. Et erat ibi vſq; ad óbitū Heródis: vt adimplerētur quod dictum eſt à Dño ꝑ Prophêtā, dicentē. Ex Aegypto vocáui filium meū. Tunc Heródes, vidēs quóniā illûſus eſſet à Magis: irâtus eſt valde. Et mittens, occídit omnes púeros, qui erant in Bethleem, & in ómnibus finibus eius, à bimátu & infrà, ſecúndum tēpus, quod exquiſierat à Mágis. Tūc adimplêtum eſt, quod dictū eſt ꝑ Hieremîam prophêtam, dicêntē. Vox in Rama audîta eſt, plorâtus & vlulâtꝰ multus, Rachel plorans fílios ſuos: & nóluit conſolári, quia nō ſunt. Credo.

Offertoriū. Anima noſtra, ſicut paſſer, Pſ.123 erépta eſt de láqueo venātiū: láqueꝰ cōtrîtus eſt, & nos liberáti ſumꝰ. Secreta.

SAnctôrum tuôrum Dñe, nobis pia nō deſit oratio: quę & múnera noſtra concíliet, & tuam nobis indulgéntiam ſemper obtíneat. Per Dominum.

De Natiuitate. Secreta.

OBláta Dñe múnera, noua Vnigéniti tui natiuitâte sāctífica: noſq. à peccatôrū noſtrôrū máculis emúnda.

De S. Stephano. Secreta.

SVſcipe Dómine múnera, pro tuôrum cōmemoratiône Sanctôrum: vt ſicut illos páſſio gloriôſos effecit, ita nos deuótio reddat innócuos.

De S. Ioanne. Secreta.

SVſcipe Dñe múnera, q̄ in eius tibi ſolēnitâte deférimus: cuius nos cōfídimus patrocínio liberári. Per Dñm.

Communio. Vox in Rama audîta eſt, Mat.2 plorâtus & vlulâtus, Rachel plorans fílios ſuos: & nóluit conſolári, quia nō ſunt. Poſtcommun.

VOtiua Dómine, dona percépimus: quę Sanctôrum nobis précibus, & præſentis quæſumus vitæ, páriter & æternæ tríbue conférre ſubſídium. Per Dóminum.

De

De Natiuitate. Poſtcommun.

P Ræſta quęſumus oĩpotens Deus: vt natus hódie Saluâtor mũdi, ſicut diuínæ nobis generatiônis eſt auctor: ita & ĩmortalitâtis ſit ipſe largîtor.

De S. Stephano. Poſtcommun.

A Vxilientur nobis Dómine, ſumpta myſtéria: & intercédẽte beáto Stéphano martyre tuo, ſempitérna protectiône confirment.

De S. Ioanne. Poſtcommun.

R Eféćti cibo potuq. cęléſti, Deus noſter, te ſupplices deprecâmur: vt in cuius hęc commemoratiône percépimus, eius muniâmur & précibus. Per Dóminum noſtrum.

Si feſtũ S. Thomę venerit in Dominica, transfertur in ſequentem diem.

IN FESTO SANCTI Thomæ Epi & mart. Introitus.

G Audeâmus omnes ĩ Dómino, diem feſtum celebrántes ſub honôre beáti Thomæ mártyris: de cuius paſſiône gáudent angeli, & colláudant filium Dei. Pſal.

Pſ. 32. E xultáte iuſti ĩ Dómino: rectos decet collaudátio. ℣. Glória Patri. Oratio.

D Eus, pro cuius Eccléſia gloriôſus pontifex Thomas gládijs impiôrum occúbuit: præſta quæſumus: vt omnes, qui eius implórant auxíliũ, petitiônis ſuę ſalutârem conſequántur effectum. Per Dóminum.

De Natiuitate. Oratio.

C Oncêde quæſumus omnípotens Deus: vt nos Vnigéniti tui noua per carnem natíuitas liberet: quos ſub peccáti iugo vetúſta ſéruitus tenet.

De S. Stephano. Oratio.

D A nobis, quæſumus Dómine, imitári quod cólimus, vt diſcâmus & inimícos dilígere: quia eius natalítia celebrâmus, qui nouit étiam pro perſecutôribus exorâre Dóminũ noſtrum Ieſum Chriſtum Fílium tuũ.

De ſancto Ioanne. Oratio.

E Ccléſiam tuã Dómine, benígnus illuſtra: vt beáti Ioannis Apóſtoli tui & Euãgeliſtæ illuminâta doctrínis, ad dona peruéniat ſempitérna.

De Innocentibus. Oratio.

D Eus, cuius hodiérna die præcóniũ Innocentes mártyres non loquêndo, ſed moriêndo cõféſſi ſunt: ómnia in nobis vitiôrũ mala mortífica: vt fidem tuã, quã lingua noſtra lóquitur, étiã móribus vita fateâtur. Per Dñm.

L éctio epíſtolæ beáti Pauli apóſtoli ad Hebræos.

F Ratres: Omnis póntifex ex homĩnibus aſſumptus, pro homínibus conſtitúitur in ijs, quæ ſunt ad Deum: vt ófferat dona & ſacrifícia pro peccátis. Qui condolére poſſit ijs qui ignórant & errant: quóniam & ipſe circúmdatus eſt infirmitâte. Et proptérea debet, quemadmodũ pro pópulo, ita étiã pro ſemetípſo offérre pro peccátis. Nec quiſquam ſumit ſibi honôrem: ſed qui vocâtur à Deo, tamquam Aaron. Sic & Chriſtus non ſemetípſum clarificâuit, vt póntifex fieret: ſed qui locûtus eſt ad eum: Fílius meus es tu: ego hódie génui te. Quemádmodũ & in alio loco dicit. Tu es ſacerdos in æternum, ſecúndum órdinem Melchiſédech.

Graduale. E cce ſacérdos magnus, qui in diêbus ſuis plâcuit Deo. ℣. Non eſt

eſt inuéntus ſimilis illi, qui cõſeruâret
10. legem Excelſi. Alleluia, allel. ℣. Ego
ſum paſtor bonus: & cognóſco oues
meas, & cognóſcũt me meę. Alleluia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Ioannem.

Io.10.b IN illo tempore: Dixit Ieſus Phariſæis. Ego ſum paſtor bonus. Bonus paſtor ánimam ſuã dat pro óuibus ſuis. Mercenárius autem, & qui non eſt paſtor, cuius non ſunt oues própriç, videt lupum veniêntem, & dimittit oues, & fugit: & lupus rapit, & diſpergit oues. Mercenárius autẽ fugit, quia mercenárius eſt: & non pértinet ad eum de óuibus. Ego ſum paſtor bonus: & cognóſco oueş meas: & cognóſcũt me meę. Sicut nouit me pater, & ego agnóſco patrem: & ánimam meã pono pro óuibus meis. Et álias oues habeo, quæ nõ ſunt ex hoc ouíli: & illas opórtet me addúcere, & vocem meã áudiẽt: & fiet vnum ouîle, & vnus paſtor. Credo.

Pſ.20. Offertorium. Poſuíſti Dñe, in cápite eius corõnã de lápide pretióſo: vitã pétijt à te, & tribuíſti ei, alleluia. Secreta.

MVnera tibi Dómine dicáta ſanctífica: & intercedénte beáto Thoma mártyre tuo atque pontífice: per éadem nos placâtus inténde. Per Dóminum noſtrum.

De Natiuitate. Secreta.

OBláta Dñe múnera, noua Vnigéniti tui natiuitâte sãctifica: noſq. à peccatôrũ noſtrôrũ máculis emũda.

De S. Stephano. Secreta.

SVſcipe Dómine múnera, pro tuôrum cõmemoratiône Sanctôrum: vt ſicut illos páſſio gloriôſos effecit, ita nos deuótio reddat innócuos.

De Sancto Ioanne. Secreta.

SVſcipe Dñe múnera, quæ in eius tibi ſolemnitâte deférimus: cuîus nos confídimus patrocínio liberári.

De Innocentibus. Secreta.

SAnctôrum tuôrum Dñe, nobis pia nõ deſit oratio: quę & múnera noſtra concíliet, & tuam nobis indulgéntiam ſemper obtíneat. Per Dominum.

Communio. Ego ſum paſtor bonus, Io. 10.
& cognóſco oues meas, & cognóſcũt me meæ. Poſtcommun.

HAec nos commúnio Dómine, purget à crímine: & intercedente beáto Thoma mártyre tuo atque pontífice: cæleſtis remédij faciat eſſe conſórtes. Per Dóminum.

De Natiuitate. Poſtcommun.

PRæſta quęſumus oĩpotens Deus: vt natus hódie Saluátor mundi, ſicut diuinæ nobis generatiônis eſt auctor: ita & immortalitâtis ſit ipſe largîtor.

De S. Stephano. Poſtcommun.

AVxilientur nobis Dómine, ſumpta myſtéria: & intercedẽte beáto Stéphano mártyre tuo, ſempitérna protectiône confírment.

De S. Ioanne. Poſtcommun.

REfécti cibo potuque cęléſti, Deus noſter, te ſúpplices deprecâmur: vt in

vt in cuius hæc cōmemoratiône percépimus,eius muniâmur & précibus.

De Innocentibus. Poſtcommun.

VOtiua Dómine, dona percépimus:quę Sanctôrum nobis précibus,& præſentis quæſumus vitæ,páriter & æternæ tríbue conférre ſubſídium. Per Dóminum.

Si feſtum Natiuitatis Domini, S. Stephani, S.Ioannis Euangeliſtæ, & SS. Innocentum venerit in Dominica, ipſa die nihil fit de Dominica: ſed die proximo poſt feſtum S. Thomæ martyris dicitur Miſſa de Dominica. Si autem feſtum S. Thomæ venerit in Dominica, dicitur Miſſa de Dominica,cum commemoratione aliarum Octauarum: & feſtum S. Thomæ transfertur in ſecundam feriam.

Si verò poſt feſtum S. Thomæ fuerit Sabbatū, ipſa die Sabbati dicitur Miſſa de Octaua Natiuitatis, cū cōmem. aliarum Octauarū:& in die S.Silueſtri fit officium de eo cum commemoratione Dominicæ,& Octauarum.

DOMINICA INFRA Octauam Natiuitatis Domini.

Introitus.

Sap.18 DVm médium ſiléntium tenérent ómnia, & nox in ſuo curſu médiū iter habéret,omnípotēs ſermo tuus Dómine,de cęlis à regálibus ſedibus venit. Pſalmus.

Pſ.92. Dóminus regnâuit, decórē indût⁹ eſt: indûtus eſt Dóminus fortitúdinem,& præcinxit ſe. ℣. Glória Patri. Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, dírige actus noſtros in beneplâcito tuo: vt in nómine dilêcti filij tui, mereâmur bonis óperibus abundâre. Per eumdem.

Et fit commemoratio Octauarum.

De Natiuitate. Oratio.

COncêde quæſumus omnípotens Deus:vt nos Vnigéniti tui noua per carnem natíuitas liberet:quos ſub peccáti iugo vetúſta ſéruitus tenet.

De S.Stephano. Oratio.

DA nobis, q̄s Dn̄e, imitári quod cólimus,vt diſcám⁹ & inimícos dilígere:quia eius natalítia celebrám⁹, qui nouit étiā pro perſecutóribus exorâre Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum. Qui tecum.

De ſancto Ioanne. Oratio.

ECcléſiam tuā Dómine, benígnus illuſtra:vt beáti Ioannis Apóſtoli tui & Euāgeliſtæ illuminâta doctrínis, ad dona peruéniat ſempitérna.

De Innocentibus. Oratio.

DEus, cuius hodiérna die præcóniū Innocentes mártyres non loquêndo,ſed moriêndo cōféſſi ſunt:ómnia in nobis vitiôrū mala mortífica: vt fidem tuā, quam lingua noſtra lóquitur, étiam móribus vita fateâtur. Per Dominum noſtrum.

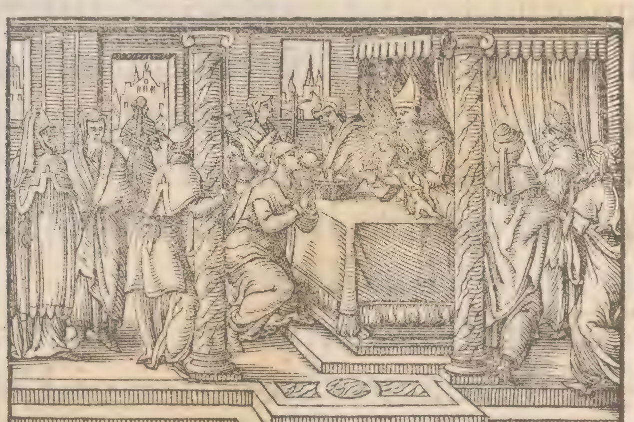
Léctio epiſtolæ beâti Pauli Apóſtoli ad Galatas.

FRatres. Quanto témpore heres Gal.4
páruulus eſt, nihil differt à ſeruo, cùm ſit Dominus ómnium: ſed ſub tutóribus & actóribus eſt, vſque ad præfinîtum tempus à patre. Ita & nos, cùm eſſémus páruuli, ſub eleméntis mundi huius erámus ſeruiéntes. At vbi venit plenitûdo témporis, miſit Deus fílium ſuum, factum

factum ex muliere,factum ſub lege:vt eos qui ſub lege erãt,redímeret:vt adoptiônẽ filiôrum reciperêmus. Quoniã autẽ eſtis filij Dei,miſit Deus ſpíritum filij ſui in corda veſtra,clamãtẽ: Abba, pater. Itaque iam nõ eſt ſeruus, ſed filius. Quòd ſi filius:& hęres per Deum.

Pſ.44. Graduale. Speciôſus forma præ filijs hóminũ:diffuſa eſt grátia in lábijs tuis. ℣. Eructauit cor meum verbum bonum,dico ego ópera mea regi: lingua mea cálamus ſcribę velóciter ſcribẽtis.

Pſ.92. Alleluia, alleluia. ℣. Dñs regnâuit, decórem índuit: índuit Dñs fortitúdinem,& præcínxit ſe virtûte. Alleluia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Lucam.

Luc.2. In illo témpore: Erãt Ioſeph,& Maria mater Ieſu,mirãtes ſuper his,quę dicebãtur de illo. Et benedîxit illis Symeon, & dixit ad Mariam matrem eius. Ecce,póſitus eſt hic in ruînam,& in reſurrectiônem multôrum in Iſraël: & in ſignum,cui contradicêtur: & tuã ipſius ánimam pertranſibit gládius: vt reuelêntur ex multis córdibus cogitatiónes. Et erat Anna prophetíſſa, filia Phánuel,de tribu Aſer: hęc procéſſerat in diêbus multis: & víxerat cum viro ſuo annis ſeptem à virginitâte ſua. Et hæc vídua vſque ad annos octogintaquátuor: quę non diſcedêbat de tẽplo, ieiunijs & obſecratiónibus ſéruiẽs nocte ac die. Et hæc,ipſa hora ſupueniẽs, cõfitebâtur Dño: & loquebâtur de illo oĩbus, qui expectábant redẽptiônẽ Iſraël. Et vt perfecérunt ómnia ſecúndum legẽ Dñi,reuérſi ſunt in Galilæã, in ciuitâtem ſuam Nazareth. Puer autẽ creſcêbat,& cõfortabâtur, plenus ſapiẽtia: & grátia Dei erat ĩ illo. Credo.

Offertorium. Deus firmâuit orbẽ terræ,qui non cõmouébitur: parâta ſedes tua De⁹ ex tũc,à ſęculo tu es. Pſ.92.

Secreta.

Concêde quæſumus omnípotens Deus: vt óculis tuæ maieſtâtis munus oblâtum,& grátiam nobis piæ deuotiônis obtíneat, & effectum beátæ perennitâtis acquîrat. Per Dñm.

De Natiuitate. Secreta.

Oblâta Dómine múnera, noua Vnigéniti tui natiuitâte ſanctífica:noſq. à peccatôrum noſtrôrum máculis emúnda.

De S.Stephano. Secreta.

Vſcipe Dómine múnera,pro tuôrum commemoratiône Sanctôrũ: vt, ſicut illos páſſio gloriôſos effêcit: ita nos deuótio reddat innócuos.

De S.Ioanne. Secreta.

Vſcipe Dñe múnera,quę in eius tibi ſolẽnitâte deférimus; cuius nos confídimus patrocínio liberári.

De Innocentibus. Secreta.

Anctôrum tuôrum Dómine, nobis pia non deſit orátio: quæ & múnera noſtra concilíet,& tuam nobis indulgentiam ſemper obtíneat. Per Dóminum noſtrum.

Communio. Tolle púerum, & matrẽ eius,& vade in terram Iſraël: defúncti ſunt Matt. 2.

ſunt enim qui quærébãt animã puéri.

Poſtcommun.

PEr huius Dñe operatiõnẽ myſtérij, & vitia noſtra purgéntur, & iuſta deſidéria compleântur. Per Dñm.

De Natiuitate. Poſtcommun.

PRæſta queſumus oĩpotens Deus: vt natus hódie Saluâtor mũdi, ſicut diuínæ nobis generatiônis eſt auctor: ita & ĩmortalitâtis ſit ipſe largîtor.

De S. Stephano. Poſtcommun.

AVxilientur nobis Dómine, ſumpta myſtéria: & intercédẽte beáto Stéphano martyre tuo, ſempitérna protectiône confírment.

De S. Ioanne. Poſtcommun.

REfécti cibo potuq. cęléſti, Deus noſter, te ſupplices deprecâmur: vt in cuius hęc commemoratiône percépimus, eius muniâmur & précibus.

De Innocentibus. Poſtcommun.

VOtíua Dñe, dona percépimus: quæ Sanctôrum nobis précibus & præſéntis q̃s vitæ, páriter & ætérnæ tríbue conférre ſubſidium. Per Dñm.

MISSA DE OCTAVA Natiuitatis Domini. Introitus.

Iſai. 9. PVer natus eſt nobis, & fílius datꝰ eſt nobis: cuius impérium ſuper húmerum eius: & vocábitur nomen eius, magni

Pſ. 97. conſílij angelus. Pſal. Cantâte Dómino cánticum nouum: quia mirabília fecit. ℣. Glória Patri. Oratio.

COncêde q̃s omnípotẽs Deus: vt nos Vnigéniti tui noua per carnẽ natíuitas líberet: quos ſub peccáti iugo vetûſta ſeruitus tenet. Per eumdẽ Dó.

De S. Stephano. Oratio.

DA nobis, quæſumus Dómine, imitári quod cólimus, vt diſcâmus & inimícos dilígere: quia eius natalítia celebrâmus, qui nouit étiã pro perſecutóribus exorâre Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

De S. Ioanne. Oratio.

ECcléſiam tuam Dñe, benígnus illuſtra: vt beáti Ioannis Apóſtoli tui & Euãgeliſtæ illuminâta doctrínis, ad dona ꝑuéniat ſempitérna.

De Innocentibus. Oratio.

DEus, cuius hodiérna die præcónium Innocentes mártyres non loquêndo, ſed moriêndo confeſſi ſunt: ómnia ĩ nobis vitiôrũ mala mortífica: vt fidẽ tuã, quã lingua noſtra lóquitur, étiã móribus vita fateâtur. Per Dñm.

Léctio epíſtolæ beáti Páuli apóſtoli ad Titum.

CHariſſime. Appáruit benígnitas Tit. 3
& humánitas Saluatôris nr̃i Dei: non ex opéribus iuſtítiæ, quæ fécimus nos: ſed ſecúndũ ſuã miſericórdiã ſaluos nos fecit, per lauâcrũ regeneratiônis & renouatiônis Spíritus ſancti, quẽ effúdit in nos abũdè per Ieſum Chriſtũ ſaluatôrẽ noſtrum: vt iuſtificáti grátia ipſíus, herédes ſimus ſecúndũ ſpẽ vitæ ætérnæ: in Chriſto Ieſu Dño noſtro.

Graduale. Vidérunt omnes fines ter- Pſ. 97.
rę ſalutâre Dei noſtri: iubiláte Deo ómnis terra. ℣. Notum fécit Dominus ſalutâre ſuum: ante conſpectum gentiũ reuelâuit iuſtítiam ſuam. Alleluia, alleluia. ℣. Dies ſanctificâtus illûxit nobis: veníte gentes, & adorâte Dóminum: quia hódie deſcéndit lux magna ſuper terram. Alleluia.

Sequén-

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Lucam.

Lu.2.b IN illo témpore: Paſtóres loquebântur ad ínuicem. Tranſeâmus vſque Bethleem: & videâmus hoc verbum, quod factum eſt, quod fecit Dóminus, & oſténdit nobis. Et venérunt feſtinantes: & inuenérunt Mariam & Ioſeph, & infantem póſitum in pręſépio. Vidéntes autem, cognouérunt de verbo, quod dictum erat illis de púero hoc. Et omnes qui audiérunt, miráti ſunt de his, quæ dicta erant à paſtóribus ad ipſos. Maria áutem cõſeruâbat ómnia verba hæc, cónferens in corde ſuo. Et reuérſi ſunt paſtôres, glorificántes & laudántes Deum in ómnibus, quæ audíerant & víderant: ſicut dictum eſt ad illos. Credo.

Pſ.88. Offertorium. Tui ſunt cæli, & tua eſt terra: orbem terrârum, & plenitúdinẽ eius tu fundáſti: iuſtitia & iudíciũ præparátio ſedis tuæ.

Secreta.

OBláta Dómine múnera, noua Vnigéniti tui natiuitâte ſanctífica: noſq. à peccatôrum noſtrôrum máculis emúnda. Per eúmdem Dóminum noſtrum.

De S. Stephano. Secreta.

SVſcipe Dómine múnera, pro tuôrum commemoratiône Sanctôrũ: vt ſicut illos páſſio gloriôſos effecit, ita nos deuótio reddat innócuos.

De ſancto Ioanne. Secreta.

SVſcipe Dñe múnera, quę in eius tibi ſolẽnitâte deférimus; cuius nos confídimus patrocínio liberári.

De Innocentibus. Secreta.

SAnctôrum tuôrum Dómine, nobis pia non deſit orátio: quæ & múnera noſtra concíliet, & tuam nobis indulgentiam ſemper obtíneat. Per Dóminum noſtrum.

Communio. Vidérunt omnes fines terræ ſalutáre Dei noſtri. Pſ.97.

Poſtcommun.

PRęſta quęſumus oĩpotens Deus: vt natus hódie Saluâtor mũdi, ſicut diuínæ nobis generatiônis eſt auctor: ita & immortalitâtis ſit ipſe largîtor. Qui tecum viuit & regnat.

De S. Stephano. Poſtcommun.

AVxilientur nobis Dómine, ſumpta myſtéria: & intercedẽte beáto Stéphano mártyre tuo, ſempitérna protectiône confírment.

De S. Ioanne. Poſtcommun.

REfécti cibo potuque cęléſti, Deꝰ noſter, te ſúpplices deprecâmur: vt in cuius hęc cõmemoratiône percépimus, eius muniâmur & précibus.

De Innocentibus. Poſtcommun.

VOtiua Dómine, dona percépimus, quæ Sanctôrum nobis précibus, & præſéntis quæſumus vitæ, páriter & ętérnę tríbue conférre ſubſídiũ. Per Dóminum noſtrum.

Si feſtum S. Silueſtri venerit in Dominica, dicitur Miſſa de eo, cum commemoratione Dominicæ, & Octauarum.

IN FESTO SANCTI Silueſtri Papæ & confeſſoris.

Introitus.

Pſ.131. SAcerdótes tui Dómine, induāt iuſtítiam, & ſancti tui exúltent: propter Dauid ſeruū tuum non auértas fáciē Chriſti tui. Ibidē. Pſal. Meméto Dñe Dauid: & oīs manſuetúdinis eius. ℣. Glória Patri. Orō.

DA quæſumus omnípotēs Deus: vt beáti Silueſtri confeſſóris tui atque Pontíficis venerânda ſolêmnitas: & deuotiônem nobis áugeat, & ſalûtem. Per Dóminum.

De Natiuitate. Oratio.

COncêde quæſumus omnípotens Deus: vt nos Vnigéniti tui noua per carnem natíuitas liberet: quos ſub peccáti iugo vetúſta ſéruitus tenet.

De S. Stephano. Oratio.

DA nobis, quæſumus Dómine, imitári quod cólimus, vt diſcâmus & inimícos dilígere: quia eius natalítia celebrâmus, qui nouit étiā pro perſecutóribus exorâre Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

De ſancto Ioanne. Oratio.

ECcléſiam tuam Dñe, benígnus illuſtra: vt beáti Ioannis Apóſtoli tui & Euāgeliſtæ illuminâta doctrínis, ad dona peruéniat ſempiterna.

De Innocentibus. Oratio.

DEus, cuius hodiérna die præcónium Innocentes mártyres non loquêndo, ſed moriêndo confeſſi ſunt: ómnia ī nobis vitiōrū mala mortífica: vt fidē tuā, quā lingua noſtra lóquitur, étiā móribus vita fateâtur. Per Dñm.

Léctio epíſtolę beáti Pauli apóſtoli ad Timótheum.

CHaríſſime. Teſtíficor corā Deo, & Chriſto Ieſu, qui iudicatúrus eſt viuos & mórtuos, & per aduentum ipſius, & regnū eius: prædica verbum, inſta opportûnè, importûnè: árgue, óbſecra, íncrepa in omni patiéntia & doctrîna. Erit enim tēpus, cū ſanā doctrînā non ſuſtinébūt: ſed ad ſua deſidéria coaceruábūt ſibi magíſtros pruriéntes áuribus: & à veritáte quidē audítū auértent, ad fábulas autē cōuertentur. Tu verò vígila: in óībus labôra: opus fac euāgeliſtę: miniſtériū tuū imple: ſóbriꝰ eſto. Ego enim iam delíbor: & tēpus meę reſolutiônis inſtat. Bonū certámē certáui: curſum cōſummáui: fidē ſeruáui. In réliquo, repóſita eſt mihi corôna iuſtítiæ: quā reddet mihi Dñs in illa die iuſtus iudex. Nō ſolū autē mihi: ſed & his qui dílígūt aduentū eiꝰ. Graduale. 2. Timot. 4.

Ecce ſacérdos magnus, qui in diêbus ſuis plácuit Deo. ℣. Nō eſt inuētus ſímilis illi, qui conſeruâret legē Excelſi. Eccli. 44.

Allel. allel. ℣. Inuéni Dauid ſeruum meū, óleo ſancto meo vnxi eū. Allel. Pſ. 88.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Lucam.

IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Sint lumbi veſtri præcincti: & lu- Luc. 12.

contemplándam ſpéciem tuæ celſitúdinis perducâmur. Per eumdem Dóminum noſtrum.

L éctio Iſaíæ prophétæ.

60. S Vrge, illumináre Ieruſalem: quia venit lumen tuum, & glória Dómini ſuper te orta eſt. Quia ecce ténebræ óperient terram, & calígo pópulos. Super te autem oriêtur Dóminus, & glória eius in te vidébitur. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, & reges in ſplendôre ortus tui. Leua in circúitu óculos tuos, & vide: omnes iſti congregáti ſunt, venérunt tibi. Fílij tui de longè vénient: & filiæ tuæ de látere ſurgent. Tunc vidêbis, & áfflues: & mirâbitur, & dilatábitur cor tuum, quándo conuerſa fúerit ad te multitûdo maris, fortitûdo gentium vénerit tibi. Inundátio camelórum operiet te, dromedárij Mádian & Epha. Omnes de Saba vénient, áurum & thus deferéntes: & láudem Dómino annuntiántes. Graduale.

Ibidē. O mnes de Saba vénient, áurũ & thus deferéntes: & láudem Dómino annuntiántes. ℣. Surge, & illumináre Ieruſalem: quia glória Dómini ſuper

Mat. 2 te orta eſt. A lleluia, alleluia. ℣. Vídimus ſtellam eius in oriênte: & vénimus cum munéribus adorâre Dóminum. Alleluia.

S equéntia ſancti Euangélij ſecundum Matthæum.

C Vm natus eſſet Ieſus in Bethleē Ibi. Iudæ, in diebus Heródis regis: ecce Magi ab oriénte venérunt Ieroſólymam, dicētes. Vbi eſt, qui natus eſt rex Iudęôrum? Vídimus enim ſtellam eius in oriente, & vénimus adorâre eum. Audiens autē Heródes rex, turbátus eſt, & omnis Ieroſôlyma cum illo. Et cóngregans omnes príncipes ſacerdôtum, & ſcribas pôpuli, ſciſcitabâtur ab eis, vbi Chriſtus naſcerêtur. At illi dixérũt ei: In Bethleém Iudæ. Sic enim ſcriptũ eſt per Prophétam. Et tu Bethleém terra Iuda, nequâquã mínima es in princípibus Iuda: ex te enim éxiet dux, qui regat pópulum meum Iſraël. Tunc Heródes, clám vocátis Magis, diligēter dídicit ab eis tēpus ſtellæ, quę appáruit eis. Et mittens illos in Bethleē, dixit. Ite, & interrogáte diligénter de puero: & cũ inuenéritis, renuntiáte mihi: vt & ego véniens, adôrē eũ. Qui cùm audiſſent regem, abiérunt. Et ecce ſtella, quam víderant in oriénte, antecedêbat eos, vſque dum véniens ſtaret ſuprà vbi erat puer. Vidéntes autē ſtellam, gauíſi ſunt gaudio magno valde. Et intrántes domum, inuenérunt púerum cum Maria matre eius: & procidéntes, adorauêrunt eum. Et apértis theſáuris ſuis, obtulérunt ei múnera: áurum, thus, & myrrham. Et reſpónſo accêpto in ſomnis, ne redírēt ad Heródem: per áliam viam reuérſi ſunt in regiônem ſuam. C redo.

Offertorium. R eges Tharſis & inſulæ múnera ófferent: reges Arabum & Saba dona addúcent: & adorábunt Pſ. 71

eum omnes reges terræ, omnes gentes ſéruient ei. Secreta.

E Cclésiæ tuæ, quæſumus Dómine, dona propítius intuére: quibus non iam áurum, thus, & myrrha profértur: ſed quod eiſdem munéribus declarâtur, immolâtur & ſúmitur Ieſus Chriſtus filius tuus Dóminus noſter. Qui tecum.

Præfatio. Q uia cùm Vnigénitus tuus. Infra actionem. C ommunicántes, diē ſacratiſſimū &c. vt in Prefationib. Et dicuntur per totam Octauam.

Matt. Communio. V ídimus ſtellam eius in oriénte: & vénimus cum munéribus adorâre Dóminum. Poſtcommun.

P Ræſta queſumus oīpotens Deus: vt quæ ſolemni celebrâmus officio, purificátæ mentis intelligéntia cōſequâmur. Per Dóminum.

Infra Octauam Epiphaniæ ſit idē officium, quod in die: & poſt Orationem diei dicuntur Orationes. D eus qui ſalûtis æternę. & E cclésiæ tuę. Vel pro Papa, D eus omnium fidelium. vt inf. in Dominica ij. poſt Epiph. folio 22.

De feſtis duplicibus, & ſemiduplicib[9] quæ infra Octauam veniunt, nihil tūc agitur, (niſi tantum de Patrono vel Titulari Eccleſię, & de Dedicatione eiuſdem, in propria Eccleſia, non tamen in die Octaua) ſed peracta Octaua celebrantur: de ſimplicibus verò ſit tantum commemoratio.

De Dominica infra Octauam Epiphaniæ Miſſa dicitur vt infra.

Quòd ſi feſtum Epiphanię in Dominica venerit, ipſa Miſſa Dominicæ dicitur in Sabbato infra Octauam, & in Octaua Epiphaniæ nihil ſit de Dñica.

DOMINICA INFRA Octauam Epiphaniæ. Introitus.

I N excélſo throno vidi ſedére virum, quem adôrat multitûdo angelorū pſalléntes in vnum: ecce cuius impérij nomen eſt in ætérnū. Pſalmus. I ubilate Deo omnis terra: ſeruíte Domino in lętitia. Pſ. 99

℣. Glória Patri. Oratio.

V Ota, quæſumus Dómine, ſupplicântis pópuli cæléſti pietâte proſéquere: vt, & quæ agênda ſunt, vídeant: & ad implênda quæ víderint, cōualéſcant. Per Dóminum.

Pro commemor. Epiphaniæ. Oratio.

D Eus, qui hodiérna die Vnigénitum tuum géntibus ſtella duce reueláſti: cōcêde propítius: vt qui iam te ex fide cognóuimus, vſque ad contemplândam ſpéciem tuæ celſitúdinis perducâmur. Per eúmdē Dóminum.

L éctio epíſtolæ beâti Pauli Apóſtoli ad Romános.

F Ratres. Obſecro vos per miſericórdiam Dei, vt exhibeâtis córpora veſtra hóſtiam viuéntem, ſanctā, Deo placêntem, rationábile obſéquiū veſtrum. Et nolíte conformári huic ſæculo: ſed reformámini in nouitâte ſenſus veſtri, vt probêtis quæ ſit voluntas Dei bona, & beneplácens, & perfécta. Rom. 12. Dico enim per grátiam quæ data eſt mihi, ómnibus qui ſunt inter vos. Nō plus ſápere, quàm opórtet ſápere, ſed ſápere ad ſobrietâtem: & vnicuíque ſicut Deus diuíſit menſúram fídei. Sicut enim in vno córpore multa membra habêmus, ómnia áutem membra

non

exíſtat, qui pro ſuis etiam perſecutôribus exorâuit Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum. Qui tecũ.

Et fit commemoratio de Octaua ſancti Ioannis, & Innocentum. Dicitur Credo, & Præfatio de Natiuitate.

In Octaua ſancti Ioannis Miſſa dicitur ſicut in feſto eius, cum commemoratione de Innocentibus tantum. Et dicitur Credo, & Præfatio de Apoſtolis.

In Octaua ſanctorum Innocentum officium Miſſæ fit ſicut in die, excepto quod Glória in excélſis, Alleluia, & Ite Miſſa eſt, dicuntur: & non dicitur, Credo.

IN VIGILIA EPIPHANIAE.

Introitus.

Sap. 18 DVm médium ſiléntium tenérent ómnia, & nox in ſuo curſu médiũ iter habéret, omnípotẽs ſermo tuus Dómine, de cęlis à regálibus ſedibus venit. Pſalmus.

Pſ. 92. Dóminus regnâuit, decórem indûtus eſt: indûtus eſt Dóminus fortitúdinem, & præcinxit ſe.

℣. Glória Patri. Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, dírige actus noſtros in beneplâcito tuo: vt in nómine dilêcti Fílij tui, mereâmur bonis óperibus abundâre. Per eumdem.

Pro commemoratione S. Teleſphori Papæ & martyris. Oratio.

DEus, qui nos beati Teleſphori martyris tui atque Pontificis annua ſolemnitâte lætíficas: concéde propítius: vt cuius natalítia cólimus, de eiuſdem etiam protectiône gaudeámus.

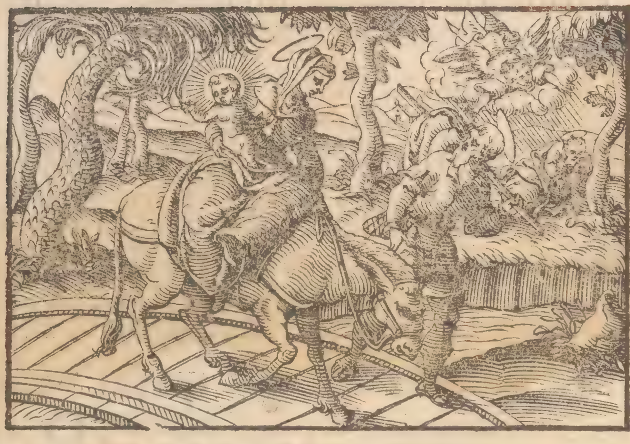
De S. Maria. Oratio.

DEus, qui ſalûtis ætérnæ, beátæ Marię virginitâte fecunda, humáno géneri præmia præſtitiſti: tríbue quæſumus: vt ipſam pro nobis intercédere ſentiâmus, per quam meruímus auctôrem vitæ ſuſcípere, Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum fílium tuum. Qui tecum viuit.

Léctio epíſtolæ beáti Páuli apóſtoli ad Galatas.

FRatres. Quanto témpore heres páruulus eſt, nihil differt à ſeruo, cùm ſit Dominus ómnium: ſed ſub tutóribus & actóribus eſt, vſque ad præfinîtum tempus à patre. Ita & nos, cùm eſſémus páruuli, ſub eleméntis mundi huius erámus ſeruiéntes. At vbi venit plenitûdo témporis, miſit Deus fílium ſuum, factum ex muliere, factum ſub lege: vt eos qui ſub lege erant, redímeret: vt adoptiônem filiórum reciperémus. Quóniam autem eſtis filij Dei, miſit Deus ſpíritum filij ſui in corda veſtra, clamântem: Abba, pater. Itaque iam non eſt ſeruus, ſed fílius. Quòd ſi fílius: & heres per Deum. Gal.

Graduale. Speciôſus forma præ filijs hóminum: diffûſa eſt grátia in lábijs tuis. ℣. Eructâuit cor meum verbum bonum, dico ego ópera mea regi: lingua mea cálamus ſcribæ velóciter ſcribêntis. Alleluia, alleluia. ℣. Dóminus regnâuit, decôrem índuit: índuit Dóminus fortitúdinem, & præcínxit ſe virtûte. Alleluia. Pſ. 4 Pſ. 9

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Matthæum.

Matt. 2. d IN illo témpore: Defuncto Heróde, ecce angelus Dñi appáruit in ſomnis Ioſéph in Aegypto, dicens. Surge, & áccipe púerum, & matrem eius, & vade in terram Iſraël: defúncti ſunt enim, qui quærébant ánimā púeri. Qui conſúrgens, accépit púerum, & matrē eius, & venit in terram Iſraël. Audiēs autem, quòd Archelâus regnáret in Iudæa pro Heróde patre ſuo, timuit illo ire. Et admónitus in ſomnis, ſecêſſit in partes Galilææ. Et véniens habitâuit in ciuitâte, quæ vocâtur Nazareth: vt adimplerêtur quod dictum eſt per prophétas. Quóniam Nazaræus vocábitur. Offertorium.

Pſ. 92. Deus firmâuit ôrbem terræ, qui non commouébitur: parâta ſedes tua Deus ex tunc á ſęculo tu es. Secreta.

COncéde quæſumus omnípotens De⁹: vt óculis tuæ maieſtâtis múnus oblátum, & grátiam nobis piæ deuotiônis obtíneat, & efféctū beátæ perennitâtis acquîrat. Per Dóminum.

De S. Teleſphoro. Secreta.

MVnera tibi Dómine, dicáta ſanctífica: & intercedēte beáto Teleſphoro mártyre tuo atque Pontífice, per éadem nos placátus intende.

De ſancta Maria. Secreta.

MVnéribus noſtris, quęſum⁹ Dómine, précibuſq. ſuſcéptis: & cęléſtibus nos munda myſtérijs, & cleménter exáudi. Per Dóminum.

Communio. Tolle púerum, & matrē eius, & vade in terram Iſraël: defúncti ſunt enim, qui quęrébant animā púeri. Mat.

Poſtcommun.

PEr huius Dñe operatiônē myſtérij, & vitia noſtra purgéntur, & iuſta deſidéria compleântur. Per Dñm.

De S. Teleſphoro Papa & martyre.

Poſtcommun.

REfécti participatiône múneris ſacri, q̃s Dómine Deus noſter: vt, cuius exéquimur cultum, intercedente beáto Teleſphoro mártyre tuo atq; Pontífice, ſentiámus effectum.

De S. Maria. Poſtcommun.

HAec nos communio Dómine, purget à crímine: & intercedēte beáta virgine Dei genitrîce Maria, cęléſtis remédij fáciat eſſe conſórtes. Per eumdem Dóminum.

IN EPIPHANIA DOMINI.

Statio ad ſanctum Petrum.

Introitus.

ECce aduênit dominátor Dóminus: & regnum in manu eius, & potéſtas, & impérium. Pſal. Mal. 3

Deus iudícium tuum Regi da: & iuſtitiam tuam filio regis. Pſ. 71.

℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, qui hodiérna die Vnigénitum tuum géntibus ſtella duce reueláſti: concêde propîtius: vt, qui iam te ex fide cognóuimus, vſque ad con-

& lucérnæ ardētes in mánibus veſtris. Et vos ſimiles homínibus expectántibus Dóminum ſuum,quando reuertâtur à nuptijs : vt cùm vénerit, & pulſáuerit,confeſtim apériant ei. Beáti ſerui illi,quos,cùm vénerit Dóminus,inuénerit vigilántes. Amen dico vobis, quòd pręcinget ſe,& fáciet illos diſcūbere,& tranſiens miniſtrâbit illis. Et ſi vénerit in ſecunda vigília:& ſi in tértia vigília vénerit, & ita inuénerit : beáti ſunt ſerui illi. Hoc autem ſcitôte:quóniam ſi ſciret paterfamilias, qua hora fur venîret, vigilâret útique, & non ſineret pérfodi domum ſuam. Et vos eſtôte paráti:quia qua hora non putâtis, filius hóminis véniet. Credo.

Pſ.88. Offertorium. Inuéni Dauid ſeruum meum,óleo ſancto meo vnxi eum:manus enim mea auxiliábitur ei, & bráchium meum confortâbit eum.

Secreta.

SAncti tui nos,Dómine quęſumus, vbíque lætíficent : vt dum eôrum mérita recólimus, patrocínia ſentiâmus. Per Dóminum noſtrum.

De Natiuitate. Secreta.

OBláta Dómine múnera, noua Vnigéniti tui natiuitâte ſanctífica:noſq. à peccatôrum noſtrôrum máculis emúnda.

De S.Stephano. Secreta.

SVſcipe Dómine múnera,pro tuôrum commemoratiône Sanctôrū: vt ſicut illos páſſio gloriôſos effecit, ita nos deuótio reddat innócuos.

De S.Ioanne. Secreta.

SVſcipe Dñe múnera,quę in eius tibi ſolēnitâte deférimus; cuius nos confidimus patrocínio liberári.

De Innocentibus. Secreta.

SAnctôrum tuôrum Dómine, nobis pia non deſit orátio: quæ & múnera noſtra concíliet,& tuam nobis indulgentiam ſemper obtíneat. Per Dóminum noſtrum.

Communio. Beâtus ſéruus, quem, Matt. 24.
cúm vénerit Dóminus, inuénerit vigilántem: amen dico vobis,ſuper ómnia bona ſua conſtituet eum.

Poſtcommun.

PRæſta quæſumus omnípotens Deus: vt de percéptis munéribus grátias exhibéntes, intercedénte beáto Siluéſtro confeſſóre tuo atque Pontífice, beneficia potiôra ſumâmus. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

De Natiuitate. Poſtcommun.

PRęſta quęſumus oīpotens Deus: vt natus hódie Saluâtor mundi, ſicut diuínæ nobis generatiônis eſt auctor: ita & immortalitâtis ſit ipſe largîtor.

De S.Stephano. Poſtcommun.

AVxilientur nobis Dómine,ſumpta myſtéria:& intercedēte beáto Stéphano mártyre tuo, ſempitérna protectiône confírment.

De S.Ioanne. Poſtcommun.

REfécti cibo potuque cęléſti,Deus noſter,te ſúpplices deprecâmur: vt in cuius hęc cōmemoratiône percépimus,eius muniâmur & précibus.

De Innocentibus. Poſtcommun.

VOtiua Dómine, dona percépimus:quæ Sanctôrum nobis précibus,& præſéntis quæſumus vitæ, páriter & ętérnę tríbue conférre ſubſidiū. Per Dóminum noſtrum.

IN DIE CIRCVMCISIONIS

& Octaua Natiu. Domini.

Statio ad S. Mariam trans Tyberim.

Introitus.

i. 9. PVer nâtus eſt nobis, & filius datꝰ eſt nobis: cuius îpériũ ſuꝑ húmerũ eiꝰ: & vocábitur nomẽ eiꝰ, magni cõſilij angelus.

97. Pſal. Cantâte Dño cânticũ nouũ: quia mirabília fecit. ℣. Glória Patri. Oro.

DEus, q ſalútis ætérnæ, beátæ Mariæ virginitâte fecũda, humâno géneri pręmia præſtitiſti: tríbue q̃s: vt ipſam pro nobis intercédere ſentiâmꝰ, per quã meruímus auctôrẽ vitæ ſuſcípere, Dñm noſtrũ Ieſum Chriſtũ filiũ.

Léctio epíſt. B. Pauli apóſt. ad Titũ.

it. 2. CHariſſime. Appáruit grátia Dei ſaluatôris noſtri ómnibus homínibus, erúdiens nos: vt abnegântes impietâtem, & ſęculária deſidéria: ſóbriè, & iuſtè, & piè viuâmus in hoc ſæculo, expectántes beâtam ſpem, & aduentũ glóriæ magni Dei, & ſaluatôris noſtri Ieſu Chriſti: qui dedit ſemetípſum pro nobis, vt nos redímeret ab omni iniquitâte: & mũdâret ſibi pópulum acceptâbilem, ſectatôrem bonôrũ óperum. Hæc lóquere, & exhortáre: in Chriſto Ieſu Dómino noſtro.

ſ. 97. Graduale. Vidérunt omnes fines terrę ſalutâre Dei noſtri: iubilâte Deo omnis terra. ℣. Notum fecit Dñs ſalutâre ſuum: ante conſpéctũ géntium reuelâuit iuſtitiam ſuam. Alleluia, alleluia.

Heb. 1. ℣. Multifárie olim Deus loquẽs pátribus in prophétis, nouiſſime diêbus iſtis locûtus eſt nobis in filio. Alleluia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Lucam.

INillo témpore: Poſtquam conſummáti ſunt dies octo, vt circumciderêtur puer: vocâtum eſt nomẽ eius Ieſus. Quod vocâtũ eſt ab ángelo, priuſquam in vtero conciperêtur. Credo. Lu. 2.

Offertorium. Tui ſunt cæli, & tua eſt terra: orbem terrârum, & plenitúdinẽ eius tu fundáſti: iuſtitia & iudícium præparátio ſedis tuæ. Ps. 88. Secreta.

MVnêribus noſtris, q̃ſumus Dómine, précibuſq. ſuſcéptis: & cęléſtibus nos munda myſtérijs, & cleménter exáudi. Per Dóminum.

Communio. Vidérũt omnes fines terræ ſalutâre Dei noſtri. Ps. 97. Poſtcommun.

HAec nos cõio Dñe, purget à crímine: & intercedẽte B. Virgine Dei genitrîce Maria, cæléſtis remédij fáciat eſſe cõſórtes. Per eumdẽ Dñm.

Si aliqua ex ſequentibus Octauis in Dominica venerit, dicitur Miſſa de Octaua, de Dominica verò nihil fit.

In octaua ſancti Stephani totum officium Miſſæ dicitur ſicut in die, præter Orationem, quæ ſequitur. Oratio.

OMnípotẽs ſempitérne Deus, qui primítias mártyrum in beáti leuítæ Stéphani ſanguine dedicáſti: tríbue quæſumꝰ: vt pro nobis intercêſſor exíſtat,

hærentes, & corpore tibi famulêmur, & mente. Per Dóminum noſtrum.

Vel pro Papa. Secreta.

OBlátis, quæſumus Dómine, placáre munéribus: & fámulũ tuũ N. quem paſtôrem Eccléſiæ tuæ præeſſe voluíſti, aſsídua protectiône gubérna. Per Dóminum noſtrum.

ã. 2. Communio. Dicit Dóminus, impléte hydrias aqua, & ferte architriclíno: dum guſtáſſet architriclínus aquam vinum factam, dicit ſponſo: ſeruáſti bonum vinum vſque adhuc: hoc ſignũ fecit Ieſus primum corã diſcípulis ſuis.

Poſtcommun.

AVgéatur in nobis, quæſum⁹ Dómine, tuæ virtutis operátio: vt diuínis vegetáti ſacraméntis, ad eôrum promíſſa capiénda, tuo múnere præparémur. Per Dóminum noſtrum.

De S. Maria. Poſtcommun.

HAec nos cõmunio Dñe, purget à crímine: & intercedénte beáta virgine Dei genitrîce Maria, cæléſtis remédij fáciat eſſe conſórtes.

Contra perſecutores Eccleſiæ. Poſtcommun.

QVæſumus Dómine De⁹ noſter: vt quos diuína tríbuis participatiône gaudére, humánis non ſinas ſubiacére perículis. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Vel pro Papa. Poſtcommun.

HAec nos, quæſumus Dómine, diuíni ſacramẽti percéptio prótegat: & famulum tuum N. quem paſtôrem Eccléſiæ tuæ præéſſe voluíſti: vnà cum cõmiſſo ſibi grege ſaluet ſemper, & múniat. Per Dóminum noſtrũ Ieſum Chriſtum Fílium tuum.

DOMINICA TERTIA post Epiphaniam.

Introitus.

ADoráte Deum omnes ángeli eius: audîuit, & lætâta eſt Sión: & exultauêrunt fíliæ Iudæ. Pſ. 96. Pſal. Dómin⁹ regnâuit, exultet terra: læténtur inſulæ multæ. Ibidẽ.

℣. Glória Patri. Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, infirmitâtem noſtram propítius reſpice: atq; ad protegendum nos, dexterã tuæ maieſtâtis extẽde. Per Dñm.

De S. Maria. Oratio.

DEus, qui ſalutis ætérnæ, beátæ Mariæ virginitâte fecúnda, humáno géneri præmia præſtitiſti: tribue q̃s: vt ipſam pro nobis ĩtercédere ſentiâmus, per quã meruímus auctôrẽ vitę ſuſcípere, Dñm noſtrũ Ieſum Chriſtum.

Pro Papa. Oratio.

DEus ómnium fidélium paſtor & rector: famulũ tuum N. quẽ paſtôrem Eccléſiæ tuæ præéſſe voluíſti, propítius réſpice: da ei quęſumus, verbo & exẽplo, quibus præeſt, proficere: vt ad vitam vna cum grege ſibi crédito peruéniat ſempitérnam. Per Dñm.

Vel contra perſecutores. Eccleſ. Orõ.

Eccléſiæ tuæ, quæſumus Dómine. vt in Dominica præcedenti. fol. 22.

Léctio epiſtolæ beâti Pauli Apóſtoli ad Romános.

FRatres. Nolíte eſſe prudẽtes apud Rom. 12. d voſmetipſos. Nulli malum pro malo reddẽtes. Prouidentes bona non tantum córam Deo, ſed etiam córam ómnibus homínibus. Si fieri poteſt, quod ex vobis eſt, cum ómnib⁹ homínibus

nibus pacem habéntes. Nõ voſmetip-
ſos defendéntes, chariſſimi:ſed dáte lo
cũ iræ. Scriptum eſt enim. Mihi vindi-
cta,& ego retríbuam,dicit Dñs. Sed ſi
eſurierit inimícus tuus,ciba illũ:ſi ſitit,
potũ da illi. Hoc enim fáciens,carbo-
nes ignis cõgeres ſuper caput eius. No
li vinci à malo: ſed vince ĩ bono malũ.

Pſ.101 Graduale. Timébunt gentes nomen
tuum Dñe,& omnes reges terrę glóriã
tuam. ℣. Quoniã ædificâuit Dóminus
Sion, & vidébitur in maieſtâte ſua.

Pſ.96. Alleluia,allel. ℣. Dñs regnâuit,exul-
tet terra: lętẽtur inſulæ multæ. Allelu.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecun-
dum Matthæum.

Mat.8 In illo tẽpore: Cũ deſcendiſſet Ieſus
de monte, ſecutæ ſunt eũ turbæ mul
tę. Et ecce leprôſus véniens, adorâbat
eũ,dicẽs:Dñe,ſi vis,potes me mundá-
re. Et extendẽs manũ Ieſus,tetigit eũ,
dicẽs. Volo:mundáre. Et cõfeſtim mũ
dáta eſt lepra ei⁹. Et ait illi Ieſus. Vide,
némini díxeris:ſed vade, oſtende te ſa-
cerdôti,& offer munus, quod pręcépit
Moyſes,in teſtimôniũ illis. Cum autẽ
introiſſet Capharnaũ, acceſſit ad eum
Cẽtúrio,rogãs eũ,& dicens. Dñe,puer
meus iacet in domo paralyticus,& ma
le torquêtur. Et ait illi Ieſus. Ego vé-
niã,& curábo eum. Et reſpõdens Cen
túrio,ait. Dñe,non ſum dígnus, vt in-
tres ſub tectũ meũ:ſed tantũ dic verbo,
& ſanábitur puer meus. Nã & ego ho-
mo ſum ſub poteſtâte cõſtitútus habẽs
ſub me mîlites:& dico huic,vade,& va
dit:& alio,veni,& venit:& ſeruo meo,
fac hoc,& facit. Audiẽs autẽ Ieſus, mi
rátus eſt:& ſequẽtibus ſe dixit. Amen
dico vobis,nõ inuéni tantã fidẽ in Iſra-
el. Dico autẽ vobis, quòd multi ab o-
riẽte & occidẽte véniẽt,& recũbent cũ
Abrahã,& Iſaac,& Iacob in regno cę-
lorũ;filij autẽ regni eíjciẽtur ĩ tenebras
exteriôres. Ibi erit fletus,& ſtridor den
tiũ. Et dixit Ieſus Cẽturiôni. Vade, &
ſicut credidíſti, fiat tibi. Et ſanátus eſt
puer in illa hora. Credo. Offertorium.

Dextera Dñi fecit virtútem, dextéra Pſ.11
Dómini exaltáuit me:déxtera Dñi fe-
cit virtútem:non móriar,ſed viuam,&
narrábo ópera Dómini. Secreta.

Haec hóſtia, Dñe q̃s, emundet
noſtra delicta: & ad ſacrificium
celebrãdum,ſubditôrum tibi corpora,
menteſq. ſanctíficet. Per Dóminum.

De S. Maria. Secreta.

Munéribus noſtris,q̃s Dñe,preci-
buſq. ſuſcêptis: & cæléſtib⁹ nos
munda myſtérijs, & clemẽter exaudi.

Pro Papa. Secreta.

Oblátis,q̃s Dñe,placâre munérib⁹
& famulum tuum N. quẽ paſtô-
rem Eccléſiæ tuæ præeſſe voluíſti,aſsí-
dua protectiône gubérna. Per Dñm.

Vel cõtra perſecutores. Eccl. Secreta.

Prótege nos Dñe. vt ĩ Dñica p̃ter. 23.

Cõio. Mirabântur omnes de his,quæ Luc.4.
procedébant de ore Dei. Poſtcõmun.

Quos tantis,Dñe,largíris vti my-
ſtérijs: q̃s,vt effectibus nos eôrũ
verá-

CAeléſti lúmine, q̄s Dn̄e, ſemper & vbique nos pręueni: vt myſtériū, cuius nos partícipes eſſe voluíſti, & puro cernâmus intúitu, & digno percipiâmus effectu. Per Dóminum.

Ab Octaua Epiphaniæ vſque ad Purificationē, niſi fuerit duplex, poſt Orationem diei dicuntur iſtæ Orationes. Deus qui ſalútis ætérnæ. & Eccléſiæ tuæ. vel Deus ómnium fidélium. vt infra in Dn̄ica ſecūda poſt Epiphaniā.

Si tēpus breue fuerit ab Octa. Epiph. vſq; ad Septuageſimā, ita vt officia ſequentiū Dn̄icarum nō poſſint expleri ſuis dieb⁹ officia illarū q̄ ſuperſunt poſt Dn̄icā ij. poſt Epiphaniam, eo anno omittūtur, & reſumuntur (quo ad Orationē, Epiſtolam, & Euangelium dūtaxat) poſt Dominicam xxiij. poſt Pentecoſten, vt ibi dicitur in rubrica.

Si Dn̄ica Septuageſimæ venerit ſequēti Dn̄ica poſt Octauā Epiph. in pręced. Sabbato, ſi nō eſt impeditū feſto ſemiduplici, dr̄ Miſſa de Dn̄ica ij. poſt Epiphaniā, cū cōmem. feſti ſimplicis in ea occurrētis. Si verò Sabbatū fuerit impeditū feſto ſemiduplici, tunc prima die poſt Oct. Epiphanię, in qua nō ſit feſtū duplex, dr̄ Miſſa de ij. Dn̄ica, & feſtū ſemiduplex ī ea occurrēs, trāsfertur in primā diem ſimiliter non impeditā.

DOMINICA SECVNDA

poſt Epiphaniam. Introitus.

Pſ. 65. OMnis terra adóret te, De⁹, & pſallat tibi: pſalmum dicat nómini tuo Altíſſime. Ibidē. Pſal. Iubilâte Deo omnis terra, pſalmum dícite nómini eius: date glóriam láudi eius. ℣. Glória Patri. Dicitur Glória in excélſis, in Dn̄icis vſque ad Septuageſimam excluſiue: in ferialib⁹ vero diebus, quando reſumitur Miſſa de Dn̄ica præterita, non dicitur. Quod ſeruatur & poſt Pentecoſten. Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, q̄ cęléſtia ſimul & terréna moderâris: ſupplicatiônes pópuli tui clemēter exaudi, & pacem tuam noſtris concéde temporibus. Per Dóminum.

De S. Maria. Oratio.

DEus, qui ſalutis ætérnæ, beátæ Mariæ virginitâte fęcúnda humâno géneri præmia præſtitíſti: tribue q̄s: vt ipſam pro nobis ītercédere ſentiâmus, per quā meruímus auctôrē vitę ſuſcípere, Dn̄m noſtrū Ieſum Chriſtum.

Contra perſecutores Eccleſię. Oratio.

ECcléſiæ tuę, q̄s Dn̄e, preces placâtus admítte: vt deſtrúctis aduerſitâtibus, & errôribus vniuérſis, ſecúra tibi ſeruiat libertâte. Per Dóminum.

Vel pro Papa. Oratio.

DEus ómnium fidélium paſtor & rector: fámulū tuum N. quē paſtôrem Eccléſiæ tuæ præéſſe voluíſti, propítius réſpice: da ei quęſumus, verbo & exēplo, quibus præeſt, proficere: vt ad vitam vna cum grege ſibi crédito peruéniat ſempitérnam. Per Dn̄m.

Léctio epiſtolæ beâti Pauli Apóſtoli ad Românos.

FRatres. Habentes donatiônes, ſecundum grátiam quæ data eſt nobis, differéntes: ſiue prophetíam ſecundum ratiônem fidei, ſiue miniſtérium in miníſtrando, ſiue qui docet in doctrína: qui exhortâtur in exhortândo, qui tríbuit in ſimplicitâte, qui præeſt in ſolli- Rom. 12. b

ſollicitúdine, qui miſerétur in hilaritá-
te. Diléctio ſine ſimulatiône. Odiẽtes
malũ: adhæréntes bono. Charitáte fra-
ternitátis inuicẽ diligẽtes: honóre inui
cẽ præueniẽtes. Sollicitúdine nõ pigri:
ſpíritu feruẽtes: Dño ſeruiẽtes: ſpe gau
dẽtes: in tribulatiône patiẽtes: oratiôni
inſtántes: neceſſitâtibus ſanctôrum cõ
municántes: hoſpitalitâtẽ ſectántes.
Benedícite perſequẽtibus vos: benedí
cite, & nolíte maledícere. Gaudére cũ
gaudéntibus, flere cum flentibus. Idip-
ſum inuicem ſentiéntes. Non alta ſa-
piéntes: ſed humílibus conſentiéntes.

Pſ.106 Graduale. Miſit Dóminus verbũ ſuũ,
& ſanâuit eos: & erípuit eos de intéritu
eôrum. ℣. Confiteántur Dño miſeri-
córdiæ eius: & mirabîlia eius fílijs hó-
Pſ.148 minum. Alleluia, allelu. ℣. Laudáte
Dóminum omnes ángeli eius, laudáte
eum omnes virtútes eius. Alleluia.

Sic dícitur Alleluia, cum Verſu poſt
Graduale, ab Octaua Epiphaniæ vſq;
ad Septuag. & ab Octaua Pentecoſtes
vſq; ad Aduẽtum, etiam infra hebdo-
madã, qñ reſumitur Miſſa de Dñica.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecun-
dum Ioannem.

Ioã.2. IN illo témpore: Nuptiæ factæ ſunt in
Cana Galilææ, & erat mater Ieſu ibi.
Vocátus eſt autẽ & Ieſus, & diſcípuli
eius ad núptias. Et deficiénte vino, di-
cit mater Ieſu ad eum: Vinũ nõ habẽt.
Et dicit ei Ieſus. Quid mihi & tibi eſt,
mulier? Nondũ vénit hora mea. Dicit
mater eius miníſtris. Quodcũq; díxerit
vobis, fácite. Erant autẽ ibi lapideę hy-
driæ ſex poſitæ, ſecundum purificatiô-
nẽ Iudæôrũ, capiẽtes ſingulæ metretas
binas, vel ternas. Dicit eis Ieſus. Implé
te hydrias aqua. Et impleuérunt eas vſ
que ad ſummũ. Et dicit eis Ieſus. Hau
ríte nunc, & ferte architriclíno. Et tulê
runt. Vt autem guſtâuit architriclínus
aquam vinum factam, & non ſciébat
vnde eſſet, miniſtri autem ſciébãt, qui
haúſerant aquam: vocat ſponſum ar-
chitriclínus, & dicit ei. Omnis homo,
primúm, bonum vinum ponit: & cum
inebriâti fúerint, tunc id quod detérius
eſt. Tu autem ſeruâſti bonum vinum
vſque adhuc. Hoc fecit initium ſignô-
rum Ieſus in Cana Galilææ: & manife-
ſtâuit glóriam ſuam. Et credidérunt in
eum diſcípuli eius. Credo.

Offertorium. Iubiláte Deo vniuérſa Pſ.65
terra: pſalmum dícite nomini eius: ve-
níte, & audíte, & narrábo vobis omnes
qui timétis Deum, quanta fecit Dómi
nus animæ meæ, alleluia. Secreta.

OBláta Dómine múnera ſanctífi-
ca: noſque à peccatôrum noſtrô-
rum máculis emúnda. Per Dóminum
noſtrum Ieſum Chriſtum.

De S. Maria. Secreta.

MVnéribus noſtris, q̃s Dñe, preci-
buſq. ſuſcêptis: & cæléſtib⁹ nos
munda myſtérijs, & clemẽter exaudi.

Cõtra perſecutores Eccleſiæ. Secreta.

PRótege nos Dómine, tuis myſté-
rijs ſeruiéntes, vt diuínis rebus in-
hærén-

non eúmdem actum habent: ita multi vnum corpus ſumus in Chriſto, ſinguli autem alter altérius membra: in Chriſto Ieſu Dómino noſtro.

Pſ.71. Graduale. Benedíctus Dóminus Deꝰ Iſraël: qui facit mirabília magna ſolus à ſæculo. ℣. Suſcípiant montes pacem pópulo tuo: & colles iuſtítiam.

Pſ.99. Alleluia, alleluia. ℣. Iubilâte Deo omnis terra: ſeruîte Dómino in lætítia. Alleluia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Lucam.

Lu.2.f CVm factus eſſet Ieſus annôrum duódecim, aſcendêntibus illis Ieroſólymam ſecúndum cõſuetúdinem diéi feſti, conſummatiſque diébus cũ redirent, remánſit puer Ieſus in Ierúſalẽ, & non cognouérunt parentes eius. Exiſtimántes autẽ illum eſſe in comitâtu, venérunt iter diéi: & requirébant eum inter cognátos & notos. Et non inueniẽtes, regréſſi ſunt in Ierúſalem, requiréntes eum. Et factum eſt: poſt tríduum inuenêrunt illum in templo, ſedêntem in médio doctôrum, audiêntem illos, & interrogântẽ. Stupébant autem omnes qui eum audiébant, ſuper prudéntia & reſpónſis eius. Et vidéntes admiráti ſunt. Et dixit mater eius ad illum. Fili, quid feciſti nobis ſic? Ecce, pater tuus & ego, doléntes quærebâmus te. Et ait ad illos. Quid eſt, quòd me quærebâtis? Neſciebâtis, quia in his quæ patris mei ſunt, opórtet me eſſe? Et ipſi non intellexérunt verbum, quod locûtus eſt ad illos. Et deſcéndit cum eis, & venit Nazaréth: & erat ſubditus illis. Et mater eius conſeruâbat ómnia verba hæc in corde ſuo. Et Ieſus proficiêbat ſapientia, & ætâte, & grátia apud Deum & hómines. Credo.

Offertorium. Iubilâte Deo omnis terra, ſeruîte Dómino in lętítia: intrâte in cõſpéctu eius in exultatiône, quia Dóminus ipſe eſt Deus. Pſ.95

Secreta.

OBlátum tibi Dómine, ſacrificiũ viuíficet nos ſemper, & múniat. Per Dóminum noſtrum.

De Epiphania. Secreta.

ECcléſiæ tuæ, quæſumus Dñe, dona propítius intuêre: quibus nõ iã áurum, thus, & myrrha profértur: ſed quod éiſdẽ munéribus declarâtur, immolâtur & ſúmitur Ieſus Chriſtus filiꝰ tuus Dóminus noſter. Qui tecum.

Cõmunio. Fili, quid feciſti nobis ſic? ego & pater tuus dolẽtes quęrebâmus te. Et quid eſt, quòd me quęrebâtis? neſciebâtis, quia in his quæ patris mei ſunt, opórtet me eſſe? Poſtcommun.

SVpplices te rogâmus, omnípotens Deus: vt quos tuis réficis ſacramẽtis, tibi étiam plácitis móribus dignánter deſeruíre concêdas. Per Dóminũ.

De Epiphania. Poſtcommun.

PRęſta quęſumus oĩpotens Deus: vt quæ ſolémni celebrâmus officio, purificatæ mẽtis intelligéntia conſequâmur. Per Dóminum.

IN OCTAVA EPIPHANIAE.

Introitus.

Mala. 3. ECce aduênit dominátor Dóminus: & regnum in manu eius, & potéſtas, & impêrium. Pſal. Ps. 71. Deus iudícium tuum Regi da: & iuſtítiam tuam filio Regis. ℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, cuius Vnigénitus in ſubſtātia noſtrę carnis appáruit, pręſta quęſumus, vt per eum, quem ſimilē nobis foris agnóuimus, intus reformâri mereâmur. Qui tecum viuit & regnat.

Pſ.1 Léctio Iſaíæ prophétæ.

Iſa.60. SVrge, illumináre Ierúſalē, quia venit lumen tuū, & glória Dñi ſuper te orta eſt. Quia ecce ténebræ opériēt Pſ.1 terrā, & calígo pópulos. Super te autē oriétur Dñs, & glória eius in te videbitur. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, & reges in ſplendóre ortus tui. Leua in circúitu óculos tuos, & vide: oēs iſti congregâti ſunt, venérunt tibi. Fílij tui de longè véniēt: & filiæ tuæ de látere ſurgēt. Tūc vidêbis, & áfflues: & mirâbitur, & dilatábitur cor tuū, quando conuerſa fúerit ad te multitûdo maris, fortitûdo géntiū vénerit tibi: Inūdátio camelórū opériet te, dromedárij Mádian & Epha. Omnes de Saba véniēt, áurum & thus deferéntes: & láudem Dómino annuntiântes. Graduale.

Ibidē. Omnes de Saba véniēt, aurū & thus deferentes, & láudē Dño annuntiantes. ℣. Surge, & illuminâre Ierúſalē: qa glória Dñi ſup te orta eſt. Mat.2 Allel. all. ℣. Vídimus ſtellā eius in oriēte: & vénimus cū munéribus adorâre Dñm. Allelu.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Ioannem.

IN illo tēpore: Vidit Ioannes Ieſum Io. veniéntem ad ſe, & ait. Ecce agnus Dei: ecce qui tollit peccâta mūdi. Hic eſt, de quo dixi: Poſt me venit vir, q̄ ante me factus eſt: quia prior me erat, & ego neſciêbā eū. Sed vt manifeſtêtur in Iſraël, proptérea veni ego ī aqua baptizans. Et teſtimóniū perhíbuit Ioānes, dicēs. Quia vidi Spíritū deſcēdētē quaſi columbā de cęlo, & māſit ſuper eū. Et ego neſciêbā eū: ſed qui miſit me baptizâre in aqua, ille mihi dixit: Super quē víderis ſpíritū deſcendentē, & manentē ſuper eū, hic eſt qui baptízat ī Spíritu ſancto. Et ego vidi, & teſtimóniū perhibui: quia hic eſt filiꝰ Dei. Credo.

Offertorium. Reges Tharſis & inſulæ Pſ.7 múnera ófferēt: reges Arabū, & Saba dona addúcēt: & adorábunt eū oēs reges terræ, oēs gētes ſéruiēt ei. Secreta.

HOſtias tibi Dómine, pro nati Fílij tui apparitiône deférimꝰ, ſupplíciter exorántes: vt ſicut ipſe noſtrôrum auctor eſt múnerum: ita ſit ipſe miſéricors & ſuſceptor, Ieſus Chriſtus Dóminus noſter. Qui tecum.

Communio. Vídimus ſtellam eius in Mat.2 oriênte: & vénimus cum munêribus adorâre Dóminum. Poſtcommun.

Cæleſti

veráciter aptáre dignéris. Per Dñm.

De S. Maria. Poſtcommun.

HAec nos commúnio Dómine, purget à crimine:& intercedénte beáta Vírgine Dei genitríce Maria, cæléſtis remédij fáciat eſſe consórtes.

Pro Papa. Poſtcommun.

HAec nos, q̃s Dñe, diuíni ſacramẽti percéptio prótegat:& fámulũ tuum N. quem paſtórem Eccléſiæ tuę prϵeſſe voluiſti, vnà cũ cõmiſſo ſibi grege ſaluet ſemper & múniat. Per Dñm.

Vel contra perſecutores Eccleſiæ. Poſtcommun. Quæſumus Dómine. vt in Dominica præterita. fol. 23.

DOMINICA QVARTA poſt Epiphaniam. Introitus.

Pſ. 96. ADorâte Deũ oẽs ángeli ei⁹: audiuit, & lætáta eſt Sion: & exultauérũt filiæ Iudæ. Pſal. Dñs regnâuit, exúltet terra: lætẽtur inſulæ multę. ℣. Glória. Orõ. Ibidẽ.

DEus, qui nos in tantis perículis conſtitûtos, pro humána ſcis fragilitâte non poſſe ſubſiſtere: da nobis ſalûtem mentis & córporis: vt ea quæ pro peccátis noſtris pátimur, te adiuuânte vincâmus. Per Dóminum.

De S. Maria. Oratio.

DEus, q ſalûtis ætérnæ, beátæ Mariç virginitâte fecunda, humáno géneri p̃mia p̃ſtitiſti: tríbue q̃s: vt ipſam pro nobis intercédere ſentiâmus, p quã meruím⁹ auctórẽ vitæ ſuſcípere, Dñm noſtrũ Ieſum Chr̃m filium tuum. Qui.

Contra perſecutores Eccleſię. Oratio.

ECcléſiæ tuę, q̃s Dñe, preces placâtus admítte: vt deſtrúctis aduerſitâtibus, & erróribus vniuérſis, ſecúra tibi ſéruiat libertâte. Per Dóminum.

Vel pro Papa. Deus ómnium. vt in Dominica præcedenti. fol. 23.

Si autem hæc Dominica venerit poſt feſtũ Purificationis, dr̃ ſecũda Oratio. A cunctis. vt inf. in Dñica ſeq. f. 24. & tertia ad libitum ſacerdotis.

Léctio epíſtolæ beáti Páuli apóſtoli ad Romános.

FRatres: Némini quidquã debeâtis: niſi vt inuicem diligâtis. Qui enim díligit próximum, legẽ implêuit. Nã, Non adulterábis: non occídes: nõ furáberis: non falſum teſtimónium dices: nõ cõcupíſces: & ſi quod eſt áliud mandâtum, in hoc verbo inſtaurâtur. Diliges próximum tuũ ſicut teipſum. Diléctio próximi, malũ non operâtur. plenitûdo ergo legis, eſt diléctio. Rom. 13. b

Graduale. Timébunt gentes nomen tuum Dñe, & oẽs reges terræ glóriam tuã. ℣. Quóniam ædificâuit Dñs Siõ, & vidébitur in maieſtâte ſua. Allelu. alleluia. ℣. Dóminus regnâuit, exúltet terra: lætẽtur inſulæ multæ. Allelu. Pſ. 101 Pſ. 96.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Matthæum.

IN illo tẽpore: Aſcẽdênte Ieſu in nauículam, ſecúti ſunt eum diſcípuli eius. Et ecce motus magnus fact⁹ eſt in Matt. 8. d.

mari,

mari, ita vt nauícula operirêtur flúctibus. Ipſe verò dormiêbat. Et acceſſérunt diſcípuli eius, & ſuſcitauérunt eũ, dicéntes. Dómine, ſalua nos, perímus. Et dicit eis. Quid tímidi eſtis, módicæ fidei? Tunc ſurgens imperâuit ventis & mari: & facta eſt tranquíllitas magna. Porrò hómines miráti ſunt, dicéntes. Qualis eſt hic, quia venti & mare obédiunt ei. Credo. Offertorium.

Pſ. 117 Déxtera Dómini fecit virtûtem, déxtera Dómini exaltâuit me: déxtera Dómini fecit virtûtem: nõ móriar, ſed viuam, & narrâbo ópera Dñi. Secreta.

Concêde quæſumus omnípotens Deus: vt huius ſacrifícij munus oblátũ, fragilitâtẽ noſtrã ab omni malo purget ſẽper, & múniat. Per Dñm.

De S. Maria. Secreta.

Munéribus noſtris, q̃s Dñe, precibuſq. ſuſcêptis: & cæléſtib⁹ nos munda myſtérijs, & clemẽter exaudi.

Cõtra perſecutores Eccleſiæ. Secreta.

Prótege nos Dómine, tuis myſtérijs ſeruientes: vt diuínis rebus inhæréntes, & córpore tibi famulémur, & mente. Per Dóminum.

Vel pro Papa. Secreta.

Oblátis, quæſumus Dómine. vt in Dominica præcedenti. fol. 23.

Luc. 4. Cõmunio. Mirabántur omnes de his, quę procedébãt de ore Dei. Poſtcõio.

Munera tua nos De⁹ à delectatiónib⁹ terrénis expédiãt: & cęleſtibus ſẽper inſtáurẽt alimẽtis. Per Dñm.

De S. Maria. Poſtcommun.

Haec nos commúnio Dómine, purget à crímine: & intercedente beáta vírgine Dei genitrîce Maria, cæleſtis remédij faciat eſſe conſórtes.

Cõtra pſecutores Eccleſiæ. Poſtcõio.

Quæſumus Dómine Deus noſter: vt quos diuína tríbuis participatiône gaudére, humánis non ſinas ſubiacére perículis. Per Dóminum.

Vel pro Papa. Poſtcommun.

Hæc nos, q̃s Dñe. vt ĩ Dñica p̃ter. 24

DOMINICA QVINTA poſt Epiphaniam. Introitus.

Adorâte Deum oẽs ángeli ei⁹: audîuit, & lætáta eſt Sión: & exultauẽrũt fíliæ Iudæ. Pſal. Dñs regnâuit, exúltet terra: lętentur ĩnſulę multæ. ℣. Glória. Oro. Pſ. 9[?]

Ibidẽ

Famíliam tuã, q̃s Dómine, contínua pietâte cuſtódi: vt quæ in ſola ſpe grátię cęlêſtis innítitur, tua ſemper protectiône muniâtur. Per Dóminũ.

Ad poſcẽda ſuffragia Sãctorum. Oro.

Acunctis nos, q̃s Dñe, mentis & córporis defénde perículis: & intercedẽte beáta & gloriôſa ſemper vírgine Dei genitrîce Maria, cũ beátis apóſtolis tuis Petro & Paulo, atq; beáto N. & omnibus ſanctis, ſalútẽ nobis tríbue benígnus & pacẽ: vt deſtrúctis aduerſitâtibus & erróribus vniuérſis, Eccléſia tua ſecúra tibi ſeruiat libertâte.

Tertia Oratio dr̃ ad libitũ ſacerdotis.

Léctio epíſtolæ beâti Pauli Apóſtoli ad Coloſſénſes.

Fratres. Indúite vos ſicut eléćti Dei, ſancti & diléćti, víſcera miſericórdiæ, benignitâtem, humilitâtem, modéſtiam, patientiam: ſupportántes ínuicem, & donántes vobiſmetípſis, ſi quis aduérſus aliquem habet querêlam. Sicut & Dóminus donâ- Coloſſ. 3. b

uit

uit vobis,ita & vos.Super ómnia autẽ hæc, charitatem habéte, quod eſt vínculũ perfectiônis. Et pax Chriſti exúltet in córdibus veſtris, in qua & vocáti eſtis in vno córpore : & grati eſtôte. Verbum Chriſti hábitet in vobis abũdánter, in omni ſapientia : docentes & cõmonẽtes voſmetípſos pſalmis, hymnis, & cãticis ſpirituálibus in grátia cãtantes in córdibus veſtris Deo. Omne quodcũque facitis, in verbo aut in ópere : ómnia in nómine Dñi noſtri Ieſu Chriſti, grátias agentes Deo & Patri, per Ieſum Chriſtum Dñm noſtrum.

Pſ.101 Graduale. Timébunt gentes nomen tuum Dñe, & omnes reges terrę glóriã tuam. ℣. Quóniã ędificâuit Dñs Sion, & vidébitur in maieſtâte ſua. Allelu.
Pſ.96. alleluia. ℣. Dóminus regnâuit, exúltet terra: lætẽtur inſulæ multæ. Allelu.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Matthæum.

Matt. 13.c In illo tẽpore: Dixit Ieſus turbis parábolã hanc. Símile factũ eſt regnũ cælôrũ hómini, qui ſeminâuit bonũ ſemẽ in agro ſuo. Cũ autẽ dormírent hõíes, venit inimicus eius, & ſuperſeminâuit zizánia in médio trítici, & ábijt. Cùm autẽ creuíſſet herba, & fructũ fecíſſet: tunc apparuérunt & zizánia. Accedẽtes autẽ ſerui patrisfamílias, dixérũt ei. Dñe, nónne bonũ ſemẽ ſemináſti in agro tuo? Vnde ergo habet zizánia? Et ait illis. Inimícꝰ homo hoc fecit. Serui autẽ dixérũt ei. Vis imus, & collígimꝰ ea? Et ait, Nõ: ne fortè colligéntes zizánia, eradicétis cum eis ſimul & tríticũ. Sínite útraque creſcere vſque ad meſſem: & in tẽpore meſſis dicam meſſóribus. Collígite primùm zizánia & alligáte ea in faſcículos ad cõburẽndum: tríticum autem congregáte in hórreũ meum. Credo. Offertorium.

Pſ.117 Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltâuit me: déxtera Dómini fecit virtûtem: non móriar, ſed viuam, & narrâbo ópera Dñi. Secreta.

Hoſtias tibi Dómine, placatiônis offérimus: vt & delicta noſtra miſerâtus abſóluas, & nutántia corda tu dirigas. Per Dóminum.

Ad poſcẽda ſuffragia Sãctorũ. Secre.

Exáudi nos Deus ſalutâris noſter: vt per huius ſacramenti virtûtem, à cunctis nos mentis & córporis hóſtibus tueâris: grátiã tribuẽs in præſénti, & glóriã in futúro. Tertia ad libitum.

Cõmunio. Mirabãtur omnes de his, Luc.4
quę procedébãt de ore Dei. Poſtcõm.

Quęſumus omnípotens Deus: vt illius ſalutâris capiâmus effectũ, cuius per hæc myſtéria pignus accépimus. Per Dóminum.

Ad poſcenda ſuffragia Sanctorum.
Poſtcommun.

Mundet & múniat nos, quæſumus Dómine, diuíni ſacramẽti munus oblátum: & intercedẽnte beáta vírgine Dei genitrîce Maria, cũ beátis apóſtolis tuis Petro & Páulo, atque beáto N. & óĩbus ſanctis: à cũctis nos

reddat & peruerſitátibus expiátos, & aduerſitátibus expedítos.

Tertia ad libitum.

DOMINICA SEXTA poſt Epiphaniam. Introitus.

ſ.96. ADoráte Deũ omnes ángeli eius: audìuit, & lætáta eſt Sión: & exultauérunt filiæ Iudæ. Pſal. vidẽ. Dóminus regnâuit, exûltet terra: læténtur inſulæ multæ. ℣. Glória Patri. Oratio.

PRæſta q̃ſumus omnípotens De⁹: vt ſemper rationabília meditãtes, quæ tibi ſunt plácita, & dictis exequámur, & factis. Per Dóminum.

Ad poſcẽda ſuffragia Sãctorum. Orõ.

ACunctis nos, quæſumus Dómine, mentis & córporis defénde perículis: & intercedênte beáta & glorióſa ſemper vírgine Dei genitrîce Maria, cùm beátis apóſtolis tuis Petro & Paulo, atque beáto N. & ómnibus ſanctis, ſalûtem nobis tríbue benígnus & pacem: vt deſtrúctis aduerſitâtibus & erróribus vniuérſis, Eccléſia tua ſecúra tibi ſeruiat libertâte.

Tertia ad libitum.

Léctio epiſtolæ beáti Páuli apóſtoli ad Theſſalonicénſes.

Theſ l. 1. FRatres. Grátias ágimus Deo ſemper pro ómnibus vobis: memóriã veſtri faciéntes in oratiónibus noſtris ſine intermiſſióne, mémores óperis fidei veſtræ, & labôris, & charitâtis, & ſuſtinẽtiæ ſpei Dñi noſtri Ieſu Chriſti, ante Deum & patrem noſtrum. Sciéntes, fratres dilécti, à Deo electiônem veſtram: quia euangélium noſtrum non fuit ad vos in ſermône tantum, ſed & in virtûte, & in Spíritu ſancto, & in plenitúdine multa: ſicut ſcitis, quales fuérimus in vobis propter vos. Et vos imitatóres noſtri facti eſtis, & Dómini: excipiéntes verbum in tribulatiône multa, cum gáudio Spíritus ſancti: ita vt facti ſitis forma ómnibus credéntibus in Macedónia, & in Achaia. A vobis enim diffamátus eſt ſermo Dómini non ſolum in Macedonia, & in Achaia, ſed & in omni loco, fides veſtra, quæ eſt ad Deum, proféċta eſt, ita vt non ſit nobis necéſſe quidquam loqui. Ipſi enim de nobis annúntiant, qualem introítum habuérimus ad vos: & quómodo conuérſi eſtis ad Deum à ſimulácris, ſeruîre Deo viuo & vero, & expectáre filium eius de cælis, quem ſuſcitâuit ex mórtuis, Ieſum, qui erípuit nos ab ira ventura. Graduale.

Timébunt gẽtes nomen tuum Dñe, Pſ. 101 & omnes reges terræ glóriam tuam. ℣. Quóniam ædificâuit Dñs Sión, & vidébitur in maieſtâte ſua. Alleluia, allelúia. ℣. Dóminus regnâuit, exûltet terra: lætêntur ínſulæ multæ. Allel. Pſ. 96.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Matthæum.

IN illo tẽpore: Dixit Ieſus turbis parábolam hanc. Símile eſt regnum cælórum Matt. 13.

lòrum grano ſinápis,quod accípiẽs homo ſemináuit in agro ſuo: quod mínimũ quide eſt ómnibus ſemínibus. Cũ autẽ créuerit,maius eſt ómnibus oléribus:& fit arbor,ita vt vólucres cæli véniant,& hábitẽt in ramis eius. Aliã parábolam locûtus eſt eis. Símile eſt regnum cælôrũ fermento:quod accêptũ múlier abſcóndit in farínæ ſatis tribus, donec fermentâtum eſt totũ. Hæc ómnia locútus eſt Ieſus in parábolis ad turbas: & ſine parábolis non loquebâtur eis: vt implerêtur quod dictum eſt per Prophêtã dicentẽ. Apériã in parábolis os meũ:eructâbo abſcondita à cõſtitutiône mundi. Credo. Offertorium.

Pſ.117 Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltâuit me: déxtera Dómini fecit virtûtem: non móriar,ſed viuam,& narrâbo ópera Dñi. Secreta.

HAec nos oblátio, Deus, mũdet qs,& rénouet,gubérnet,& prótegat. Per Dñm. Alia Secreta.

EXáudi nos Deus ſalutâris noſter: vt per huius ſacramenti virtûtem, à cunctis nos mentis & córporis hóſtibus tueâris:grátiã tribuẽs in præſénti, & glóriã in futúro. Tertia ad libitum.

Luc.4. Commun. Mirabâtur omnes de his, quę procedébãt de ore Dei. Poſtcõm.

CAeléſtibus Dómine: paſti delícijs quęſumus,vt ſemper éadem, per quæ veráciter viuimus,appetâmꝰ. Per Dñm noſtrum. Alia poſtcomm.

MVndet & múniat nos, quæſumus Dómine, diuíni ſacramẽti munus oblátum: & intercedênte beáta vírgine Dei genitrîce Maria, cũ beátis apóſtolis tuis Petro & Páulo, atque beáto N. & ómnibus ſanctis: à cunctis

nos reddat & peruerſitátibus expiátos, & aduerſitátibus expedítos. Tertia ad libitum.

DOMINICA in Septuageſima.

Statio ad ſanctum Laurentium extra muros. Introitus.

CIrcũdedérunt me gémitus mortis, dolóres inférni circũdedérũt me: & in tribulatiône mea inuocáui Dóminũ, & exaudîuit de templo ſancto ſuo vocem meam. Pſ.17 Pſal. Díligam te Dómine, fortitûdo mea: Ibidē Dñs firmaméntum meũ, & refúgium meum,& liberâtor meus. ℣. Glória Patri. Non dicitur, Glória in excélſis. ab hac Dominica vſque ad Paſcha, exceptis feria quinta in Cœna Domini, & Sabbato ſancto, & quando dicitur Miſſa de feſto. Oratio.

PReces pópuli tui,quæſumus Dómine,clemẽter exáudi: vt qui iuſtè pro peccátis noſtris afflígimur, pro tui nóminis glória miſericórditer liberêmur. Per Dóminum.

Ad poſcenda ſuffragia Sanctorũ. Orõ.

ACunctis nos, quæſumus Dómine, mentis & córporis defénde perículis,& intercedênte beáta & glorióſa ſemper vírgine Dei genitrîce Maria, cum beátis apóſtolis tuis Petro & Paulo,atque beáto N. & ómnibus ſanctis,ſalútẽ nobis tríbue benígnus & pacem:vt deſtrúctis aduerſitátibus & erróribus vniuérſis,Eccléſia tua ſecúra tibi ſéruiat libertâte. Per.

Si dicenda eſt vltimo loco. Tertia ad libitum Sacerdotis

Sic dicitur ſecunda & tertia Oratio à feſto Purificationis vſq; ad feriam iiij. Cinerum excluſiuè, quãdo non eſt duplex: niſi Dominica Septuageſimæ venerit ante feſtum Purificationis, vel in ipſa die Purificat. quia tunc dicuntur Orationes ſicut in Dominica ij. poſt Epiphaniam, de S. Maria, & cõtra perſecutores Eccleſię, vel pro Papa. f. 24. Simili modo fiat in Sexageſima, & Quinquageſima.

Léctio epíſtolę beáti Pauli apóſtoli ad Corínthios.

1.Cor. 9.d FRatres. Neſcîtis, quòd hi qui in ſtádio currũt, omnes quidem currũt, ſed vnus áccipit bráuium? Sic cúrrite, vt comprehẽdâtis. Omnis autem, qui in agône conténdit, ab ómnibus ſe ábſtinet. Et illi quidem, vt corruptíbilem corônam accípiant: nos autem incorrúptam. Ego ígitur ſic curro, non quaſi in incértum: ſic pugno, nõ quaſi áerem vérberans: ſed caſtigo corpus meum, & in ſeruitûtẽ rédigo: ne fortè, cũ alijs prędicáuerim, ipſe réprobus ef-
Ca.10. ficiar. Nolo enim vos ignorâre fratres: quóniam patres noſtri omnes ſub nube fuérunt, & omnes mare tranſiérũt, & omnes in Moyſe baptizáti ſunt in nube, & in mari. Et omnes eámdem eſcam ſpiritâlem manducauérunt, & omnes eúmdem potum ſpiritâlem bibérunt. Bibébant autem de ſpiritâli, conſequênte eos petra: petra autem erat Chriſtus. Sed non in plúribus eôrum beneplácitum eſt Deo.

Pſal.9. Graduale. Adiûtor in opportunitátibus, in tribulatiône: ſperent in te, qui nouérunt te: quóniam non derelínquis quæréntes te, Dómine. ℣. Quóniam non in finem oblíuio erit páuperis: patiéntia páuperum non perîbit in ætérnum: exúrge Dómine, non præuáleat homo. Tractus. De profúndis clamáui ad te Dómine, Dómine exáudi vocem meam. ℣. Fiant aures tuæ inténdentes in oratiônem ſerui tui. ℣. Si iniquitâtes obſeruáueris Dómine, Dómine quis ſuſtinêbit? ℣. Quia apud te propitiátio eſt, & propter legem tuam ſuſtínui te Dómine. Pſ.129.

A Septuageſima vſq; ad feriam quartam Cinerum, Tractus dicitur tãtum in Dominicis, & feſtis: in ferijs autem, quando repetitur Miſſa de Dominica, non dicitur, ſed tantum Graduale.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Matthæum.

Matt. 20. IN illo tẽpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis parábolam hanc: Símile eſt regnum cęlôrũ hómini patrifamílias, qui éxijt primo mane condúcere operários in víneam ſuam. Conuentiône autem facta cum operárijs ex denário diûrno, miſit eos in víneam ſuam. Et egréſſus circa horam tértiam, vidit álios ſtantes in foro otióſos, & dixit illis. Ite & vos in víneam meam: & quod iuſtum fúerit, dabo vobis. Illi autẽ abiérunt. Iterũ autem exijt circa ſextam, & nonam horã: & fecit ſimíliter. Circa vndécimam verò

verò exijt, & inuénit álios ſtantes, & dicit illis. Quid hic ſtátis tota die otióſi? Dicũt ei: Quia nemo nos cõdûxit: Dicit illis: Ite & vos in víneã meã. Cũ ſero autẽ factũ eſſet, dicit dóminus víneę procuratóri ſuo. Voca operários, & redde illis mercêdẽ, incípiens à nouíſſimis vſq; ad primos. Cũ veníſſent ergo qui circa vndécimã horã vênerant, accepérunt ſíngulos denários. Veniéntes autẽ & primi, arbitráti ſunt, quòd plus eſſent acceptúri: accepérunt autẽ & ipſi ſíngulos denários. Et accipiéntes, murmurábãt aduérſus patrẽfamílias, dicentes. Hi nouíſſimi vna hora fecérũt: & pares illos nobis fecíſti, qui portáuimꝰ põdus diei, & æſtus? At ille reſpõdens, vni eôrũ dixit. Amîce, nõ fácio tibi iniúriã. Nõne ex denário conueníſti mecũ? Tolle quod tuũ eſt, & vade. Volo autẽ & huic nouíſſimo dare, ſicut & tibi. Aut non licet mihi, quod volo, fácere? An óculus tuus nequã eſt, quia ego bonus ſum? Sic erunt nouíſſimi, primi: & primi, nouíſſimi. Multi enim ſunt vocáti: páuci vero eléčti. Credo.

Pſ. 91. Offertoriũ. Bonũ eſt cõfitéri Dño, & pſállere nomini tuo, Altíſſime. Secr.

MVnéribus noſtris, quęſumus Dómine, precibuſque ſuſcêptis: & cæléſtibus nos munda myſtérijs, & cleménter exáudi. Per Dóminum.

Si Dñica Septuageſimæ venerit ante feſtum Purificationis, vel ipſa die Purificationis, Secreta de ſãcta Maria erit, Tua Dñe, vt in eiuſdẽ Miſſa votiua.

Alia Secreta.

EXáudi nos Deus ſalutâris noſter: vt per huius ſacramẽti virtûtem, à cũctis nos mentis & córporis hóſtibus tueâris: gratiã tríbuẽs in pręſénti, & glóriam in futúro. Tertia ad libitum.

Communio. Illúmina fáciem tuam ſuper ſeruum tuum, & ſaluum me fac in tua miſericórdia: Dñe non confúndar quóniam inuocáui te. Poſtcommun. Pſ. 30

FIdéles tui, Deus, per tua dona firmentur: vt éadem & percipiêndo requírant: & quærêndo ſine fine percípiant. Per Dóminum.

Alia poſtcommun.

MVndet & múniat nos, quæſumus Dómine, diuíni ſacramẽti munus oblátum: & intercedênte beáta vírgine Dei genitrîce Maria, cũ beátis apóſtolis tuis Petro & Páulo, atque beáto N. & ómnibus ſanctis: à cunctis nos reddat & peruerſitátibus expiátos, & aduerſitátibus expedítos. Tertia ad libitum. Benedicâmus Dómino. ℟. Deo grátias.

DOMINICA in Sexageſima.

Statio ad ſanctum Paulum. Introitus.

EXúrge, quare obdormis Dómine? exúrge, & ne repéllas in finem: quare faciem tuã auértis obliuiſcéris tribulatiônẽ noſtram? adhæſit in terra venter noſter: exúrge Dómine, ádiuua nos, & líbera nos. Pſal. Deus, áuribus noſtris audíuimus: patres noſtri annuntiauérunt nobis. ℣. Glória Patri. Oratio. Pſ. 43 Ibidẽ

DEus qui cónſpicis, quia ex nulla noſtra actiône confídimus: concêde propítius: vt contra aduérſa ómnia, doctóris géntium protectiône muniâmur. Per Dominum.

Ad poſcẽda ſuffragia Sãctorum. Orõ.

ACunctis nos, quæſumus Dómine, mentis & córporis defénde perículis, & intercedênte beáta & glorióſa ſemper vírgine Dei genitrîce Maria, cum beátis apóſtolis tuis Petro & Paulo, atque beáto N. & ómnibus ſanctis, ſalûtẽ nobis tríbue benígnus & pacem: vt deſtrúctis aduerſitátibus & erróribus vniuérſis, Eccléſia tua ſecúra tibi ſéruiat libertâte. Tertia ad libitum.

Léctio epiſtolæ beâti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Cor. .d FRatres. Libénter ſuffértis inſipiẽtes, cùm ſitis ipſi ſapiéntes. Suſtinétis enim, ſi quis vos in ſeruitûtẽ rédigit, ſi quis déuorat, ſi quis áccipit, ſi qs extóllitur, ſi quis in fáciem vos cædit. Secundum ignobilitâtem dico, quaſi nos infírmi fuérimus in hac parte. In quo quis audet, (in inſipiéntia dico) audeo & ego. Hebræi ſunt: & ego. Iſraëlítæ ſunt: & ego. Semen Abrahæ ſunt: & ego. Miniſtri Chriſti ſunt: (vt minus ſápiẽs dico) plus ego. In labóribus plúrimis, in carcéribus abundãtius, in plagis ſupra modum: in mórtibus frequẽter. A Iudęis quínquies, quadragénas, vna minus, áccepi. Ter virgis cęſus ſum, ſemel lapidátus ſum, ter naufrágium feci, nocte & die in profúndo maris fui. In itinéribus ſępe, perículis flúminum, perículis latrônum, perículis ex génere, perículis ex gẽtibus, perículis in ciuitâte, perículis in ſolitúdine, perículis in mari, perículis in falſis frátribus. In labôre & ęrũna, in vigílijs multis, in fame & ſiti, in ieiúnijs multis, in frígore & nuditâte. Pręter illa, q̃ extrínſecus ſunt: inſtãtia mea quotidiâna, ſolicitûdo ómniũ Eccleſiârũ. Quis infirmátur, & ego nõ infirmor? Quis ſcãdalizátur, & ego nõ vror? Si gloriári opórtet: quæ infirmitâtis meæ ſunt, gloriâbor. De⁹ & pater Dñi noſtri Ieſu Chriſti, qui eſt benedict⁹ in ſæcula, ſcit quòd non méntior. Damáſci præpóſitus gentis Arétæ regis, cuſtodiêbat ciuitâtem Damaſcenôrum, vt me comprehenderet: & per feneſtram in ſporta demíſſus ſum per murũ, & ſic effúgi manus ei⁹. Si gloriári opórtet, non éxpedit quidẽ. Ca.12.
Véniã autẽ ad viſiónes & reuelatiónes Dñi. Scio hóminem in Chriſto ante annos quatuórdecim: ſiue in córpore, ſiue extra corpus, néſcio, Deus ſcit: raptum huiuſmodi vſque ad tértium cęlum. Et ſcio huiúſmodi hóminem ſiue in córpore, ſiue extra corpus, néſcio, Deus ſcit: quóniã raptus eſt in paradíſum, & audíuit arcâna verba, quæ nõ licet hómini loqui. Pro huiúſmodi gloriâbor: pro me autem nihil gloriâbor, niſi in infirmitátibus meis. Nã & ſi volúero gloriári, non ero inſipiens. Veritâtem enim dicam. Parco autem: ne quis me exíſtimet ſupra id, quod videt in me, aut áudit áliqd ex me. Et ne magnitúdo reuelatiônum extóllat me, datus eſt mihi ſtímulus carnis meæ, ángelus ſátanæ qui me colaphízet. Propter quod ter Dñm rogâui, vt diſcéderet à me: & dixit mihi. Súfficit tibi gr̃a mea: nam virtus in infirmitâte perfícitur. Libẽter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis: vt inhábitet in me virtus Chriſti.

Graduale. Sciant gentes, quóniam nomen tibi Deus: tu ſolus Altíſſimus ſup oẽm terram. ℣. Deus meus, pone illos vt rotã, & ſicut ſtipulã ante faciẽ venti. Pſ. 82.

Tractus.

Pſ. 59. **Tractus.** Commouíſti Dñe terram,& conturbâſti eam. ℣. Sana cõtritiónes eius,quia mota eſt. ℣. Vt fúgiant à facie arcus: vt liberêntur elécti tui.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Lucam.

Luc. 8. a IN illo tempore: Cùm turba plúrima conueníret, & de ciuitâtibus properârent ad Ieſum,dixit per ſimilitúdinẽ. Exijt,qui ſéminat, ſeminâre ſémẽ ſuũ. Et dũ ſéminat, áliud cécidit ſecus viã: & conculcátum eſt,& vólucres cęli comedérunt illud. Et áliud cécidit ſupra petram: & natum áruit, quia nõ habêbat humôrem. Et áliud cécidit ſuper ſpinas: & ſimul exórtæ ſpinæ ſuffocauêrunt illud. Et áliud cécidit in terram bonam: & ortum, fecit fructum céntuplum. Hæc dicens, clamâbat. Qui habet aures audiêndi, áudiat. Interrogâbant autẽ eum diſcípuli eius,quę eſſet hęc parábola. Quibus ipſe dixit. Vobis datũ eſt noſſe myſtériũ regni Dei: ceteris autẽ in parábolis, vt vidẽtes nõ vídeant, & audientes non intélligant. Eſt autẽ hæc parábola. Sémen,eſt verbum Dei. Quod âutẽ ſecus viã: hi ſunt qui áudiunt, déinde venit diábolus, & tóllit verbũ de córde eórum, ne credẽtes ſalui fiant. Nã quod ſupra petram: hi ſunt, qui cùm audíerint, cum gáudio ſuſcípiunt verbum: & hi radíces nõ habent: quia ad tempus credunt,& in tẽpore tẽtatiônis recédunt. Quod áutẽ in ſpinas cécidit: hi ſunt, qui audiérũt, & à ſollicitudínibꝰ,& diuítijs,& voluptátibus vitę,euntes ſuffocantur,& nõ réferũt fructum. Quod áutẽ in terrã bonam: hi ſunt,qui in corde bono & óptimo,audiéntes verbum rétinẽt, & fructum áfferunt in patiéntia. Credo.

Offertorium. Pérfice greſſus meos in ſémitis tuis, vt nõ moueântur veſtígia mea: inclína áurẽ tuã, & exáudi verba mea: mirífica miſericórdias tuas, qui ſaluos facis ſperãtes ĩ te Dñe. Pſ. 16 **Secreta.**

OBlátum tibi Dómine, ſacrificiũ viuíficet nos ſemper,& múniat. Per Dóminum. **Alia Secreta.**

EXáudi nos Deus ſalutâris noſter: vt per huius ſacramenti virtûtem, à cunctis nos mentis & córporis hóſtibus tueâris: grátiã tribuẽs in præſénti, & glóriã in futúro. **Tertia ad libitum.**

Communio. Introîbo ad altâre Dei, ad Deũ qui lætíficat iuuentûtem meã. Pſ. 42

Poſtcommun.

SVpplices te rogâmus omnípotens Deus: vt quos tuis réficis ſacramẽtis,tibi étiam plácitis móribus dignánter deſeruîre cõcêdas. Per Dóminum.

Alia poſtcommun.

MVndet & múniat nos, q̃s Dñe, diuíni ſacramenti munus oblátum: & intercedẽte beáta virgine Dei genitrîce Maria, cum beátis apóſtolis tuis Petro & Paulo,atque beáto N. & ómnibus ſanctis: à cunctis nos reddat & peruerſitátibus expiátos,& aduerſitátibus expedítos. **Tertia ad libitum.**

Benedicâmus Dño. ℟. Deo grátias.

DOMINICA
in Quinquageſima

Statio ad ſanctum Petrum. Introitus

Pſ. 30. ESto mihi in Deum protectórem, & in locum refúgij, vt ſaluum me fácias: quóniã firmamentum meum, & refúgiũ meum es tu: & propter nomen tuum dux mihi eris, & enútries me. Pſalm.

Ibidẽ. In te Dómine ſperáui, non confúndar in ætérnum in iuſtitia tua líbera me.

℣. Glória Patri. Oratio.

PReces noſtras, quæſumus Dómine, cleménter exáudi: atque à peccatórum vínculis abſolútos, ab omni nos aduerſitáte cuſtódi. Per Dñm.

Ad poſcenda ſuffragia Sanctorum. Oratio.

ACunctis nos, quæſumus Dómine, mentis & córporis defénde perículis: & intercedénte beáta & glorióſa ſemper vírgine Dei genitríce Maria, cùm beátis apóſtolis tuis Petro & Paulo, atque beáto N. & ómnibus ſanctis, ſalútem nobis tríbue benígnus & pacem: vt deſtrúctis aduerſitátibus & erróribus vniuérſis, Eccléſia tua ſecúra tibi ſeruiat libertáte.

Tertia ad libitum.

Léctio epíſtolę beáti Pauli apóſtoli ad Corínthios.

1. Cor. 13. FRatres. Si linguís hóminum loquar & angelórum, charitátem áutem non hábeam: factus ſum velut æs ſónans, aut cymbalum tínniens. Et ſi habúero prophetíam, & nóuerim myſtéria omnia, & omnem ſcientiam: & ſi habúero omnem fidem, ita vt montes transferam, charitátem autem non habúero: nihil ſum. Et ſi diſtribúero in cibos páuperum omnes facultátes meas: & ſi tradídero corpus meum ita vt árdeam, charitátem autem non habúero: nihil mihi prodeſt. Cháritas pátiens eſt: benígna eſt. Cháritas non æmulátur, non agit pérperam: non inflátur, non eſt ambitióſa: non quærit quæ ſua ſunt: non irritátur: non cógitat malum: non gáudet ſuper iniquitáte, congáudet áutem veritáti. Omnia ſuffert, ómnia credit, ómnia ſperat, ómnia ſúſtinet. Cháritas numquam éxcidit: ſiue prophetíæ euacuabuntur, ſiue linguæ ceſſábunt, ſiue ſciéntia deſtruétur. Ex parte enim cognóſcimus, & ex parte prophetámus. Cùm autem vénerit quod perféctum eſt, euacuábitur quod ex parte eſt. Cum eſſem páruulus, loquébar vt páruulus, ſapiébam vt páruulus, cogitábã vt páruulus. Quando áutem factus ſum vir: euacuáui quæ erant páruuli. Vidémus nunc per ſpéculum in ænígmate: tunc autem fácie ad fáciem. Nunc cognóſco ex parte: tunc autem cognóſcam ſicut & cógnitus ſum. Nunc autem manent, fides, ſpes, cháritas, tría hæc: maior autem horum eſt cháritas. Graduale.

Tu es Deus, qui facis mirabília ſolus: notam fecíſti in géntibus virtútẽ tuã. Pſ. 76.

℣. Liberáſti in bráchio tuo pópulum tuum, filios Iſraël & Ioſeph. Tractus.

Iubiláte Deo omnis terra: ſeruíte Dómino in lætítia. ℣. Intráte in conſpéctu eius in exultatióne: ſcitóte, quòd Dóminus ipſe eſt Deus. ℣. Ipſe fecit nos, & non ipſi nos: nos autem pópulus eius, & oues páſcuę eius. Pſ. 99.

Sequén-

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Lucam.

Luc. 18.c IN illo tēpore: Aſſúmpſit Ieſus duódecim diſcípulos ſuos,& ait illis. Ecce aſcendimus Ieroſólymam, & conſummabûntur ómnia,quę ſcripta ſunt per prophétas de filio hóminis. Tradétur enim géntibus, & illudétur, & flagellábitur,& cōſpuétur. Et poſtquam flagelláuerint,occídent eum, & die tértia reſûrget. Et ipſi nihil horum intellexérunt. Erat áutem verbum iſtud abſconditum ab eis,& non intelligébant quæ dicebântur. Factum eſt autem, cum appropinquâret Iericho, cæcus quidam ſedébat ſecus viā,mendícans. Et cùm audîret turbam prętereûntem, interrogâbat quid hoc eſſet. Dixérunt autē ei,quòd Ieſus Nazarênus trāſiret. Et clamâuit,dicēs. Ieſu fili Dauid,miſerêre mei. Et qui præíbant, increpábant eum,vt tacéret. Ipſe verò multò magis clamâbat: Fili Dauid, miſerêre mei. Stans autem Ieſus,iuſſit illum addúci ad ſe. Et cū appropinquâſſet, interrogâuit illum,dicens. Quid tibi vis fáciam? At ille dixit. Dómine,vt vídeam. Et dixit illi Ieſus. Réſpice: fides tua te ſaluum fecit. Et conféſtim vidit: & ſequebâtur illum, magníficans Deum. Et omnis plebs vt vidit,dedit láudem Deo. Credo. Offertorium.

Benedíctus es Dómine,doce me iuſtificatiônes tuas: in labijs meis pronuntiáui ómnia iudícia oris tui. Psal. 118. Secreta.

HAec hóſtia,Dómine quæſum⁹, emúndet noſtra delícta:& ad ſacrifícium celebrândum, ſubditôrum tibi córpora, menteſque ſanctíficet. Per Dóminum.

Alia Secreta.

EXáudi nos Deus ſalutâris noſter: vt per huius ſacramēti virtûtem,à cunctis nos mentis & córporis hóſtib⁹ tueâris: grátiam tribuēs in præſénti, & glóriam in futúro. Tertia ad libitum.

Communio. Manducauérunt,& ſaturáti ſunt nimis,& deſidérium eôrum áttulit eis Dóminus: non ſunt fraudáti à deſidério ſuo. Ps. 77 Poſtcommun.

QVæſumus omnípotens Deus: vt qui cæléſtia aliménta percépimus,per hęc cōtra ómnia aduerſa muniâmur. Per Dóminum.

Alia poſtcommun.

MVndet & múniat nos, quæſumus Dómine, diuíni ſacramēti munus oblátum:& intercedênte beáta vírgine Dei genitrîce Maria,cū beátis apóſtolis tuis Petro & Páulo,atque beáto N. & ómnibus ſanctis: à cunctis nos reddat & peruerſitátibus expiátos,& aduerſitátibus expedítos. Tertia ad libitum. Benedicâmus Dómino. ℟. Deo grátias.

FERIA IIII. CINERVM.

Ante Miſſam benedicūtur cineres facti de ramis oliuę,ſiue aliarū arborum, præcedēti anno benedictis,hoc modo. Finita Nona,Sacerdos indutus pluuiali

li violaceo, vel ſine caſula, cũ miniſtris ſimiliter indutis, procedit ad benedicẽdũ cineres ĩ vaſe aliquo ſuper altari poſitos. Et primo cantatur à Choro Aña.

Pſ. 68. EXáudi nos Dñe, quóniã benígna eſt miſericórdia tua: ſecundum multitúdinem miſeratiónũ tuârum réſpice nos Dómine. Pſalmus. Saluum me fac Deꝰ: quóniam intrauérunt aquæ vſque ad ánimam meam. ℣. Glória Patri. Repetitur, Exáudi nos. Deinde Sacerdos in cornu Epiſtolæ, non vertens ſe ad populum, dicit. Dñs vobîſcum. ℟. Et cũ ſpíritu tuo. Orémus. Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, parce pœniténtibus, propitiâre ſupplicántibus: & míttere dignêris ſanctum angelum tuum de cælis, qui bene✠dîcat, & ſancti✠ficet hos cíneres, vt ſint remédium ſalûbre ómnibus nomen ſanctũ tuum humíliter implorântibus, ac ſemetípſos pro conſcientia delictôrum ſuôrum accuſántibus, ante conſpéctum diuínæ clemẽtiæ tuę facínora ſua deplorántibus, vel ſereníſſimam pietâtem tuam ſupplíciter obnixeque flagitántibus: & præſta per inuocatiônem ſanctíſſimi nóminis tui: vt quicúmque eos ſuper ſe aſpérſerint, pro redemptiône peccatôrum ſuôrũ, córporis ſanitâtem, & ánimæ tutêlam percípiant. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen. Orémus.

DEus, qui non mortem, ſed pęniténtiam deſíderas peccatôrum: fragilitâtem conditiônis humánę benigníſſimè réſpice, & hos cíneres, quos cáuſa proferéndæ humilitâtis, atq; promerêndæ véniæ, capítibus noſtris impóni decérnimus, bene✠dícere pro tua pietâte dignáre: vt, qui nos cínerẽ eſſe, & ob prauitâtis noſtrę méritum in púluerẽ reuerſúros cognóſcimus: peccatôrum ómnium véniam, & præmia pœniténtibus repromíſſa, miſericórditer cónſequi mereâmur. Per Chriſtum Dñm noſtrum. ℟. Amen. Orémus.

DEus, qui humiliatiône flécteris, & ſatisfactiône placáris: áurem tuæ pietâtis inclína précibus noſtris: & capítibus ſeruôrum tuôrum, horum cínerum aſperſiône attáctis, effúnde propítius grátiam tuæ benedictiônis: vt eos & ſpíritu cõpunctiônis répleas, & quæ iuſtè poſtuláuerint, efficáciter tríbuas: & concêſſa perpétua ſtabilitâte, intáctos manére decérnas. Per Chriſtũ Dñm noſtrum. ℟. Amen. Orémus.

OMnípotẽs ſempiterne Deus, qui Niniuítis in cínere & cilício pœniténtibus, indulgéntiæ tuæ remédia præſtitíſti: concêde propítius: vt ſi eos imitêmur hábitu, quátenus véniæ proſequâmur obténtu. Per Dóminum.

Poſtea Celebrans impoſito incẽſo in thuribulo, ter aſpergit cineres aqua bñdicta, dicẽdo añam. Aſpérges. ſine cãtu & ſine Pſalmo, & ter adolet incẽſo. Deinde dignior ſacerdos ex clero accedens ad altare, imponit Cinerem Celebranti non genuflexo. Si verò non adſit alius ſacerdos, ipſemet Celebrãs, genibus flexis coram altari ſibi ipſi cineres imponit in capite, nihil dicens: & cãtatur ſtatim à choro Antiphona.

IMmutêmur habitu, in cínere & cilício: Ioel 2.
ieiunêmus, & plorêmus ante Dóminum, quia multùm miſéricors

eſt

eſt dimíttere peccáta noſtra Deus no-
Ibidē. ſter. Alia Antiph. Inter veſtíbulum & altâre plorábūt ſacerdótes miníſtri Dómini, & dícent: Parce Dñe, parce pó-
Eſth. 13.17. púlo tuo: & ne cláudas ora canéntiū te
Ioel 2. Dñe. Sequitur ℟. Emēdémus in mélius, q̄ ignorāter peccáuimus: ne ſubitô præoccupáti die mortis, quærâmus ſpatiū pęnitētiæ, & inuenîre nō poſsîmus, Attēde Dñe, & miſerêre: quia peccáui
Pſ.78. mus tibi. ℣. Adiuua nos De⁹ ſalutâris noſter: & propter honôrē nominis tui Dñe libera nos. Attēde Dñe. ℣. Glória Patri, & Fílio, & Spũi ſancto. Attēde.

Sacerdos verò, dū cantantur añæ, & reſpōſorium, primò imponit cineres digniori ſacerdoti, à quo ipſe accepit, deinde miniſtris paratis, genib⁹ flexis co-
Gen. 3. ram altari, dicens. Meménto homo, quia puluis es, & in púluerē reuertéris.

Poſteà veniūt alij, primò clerus per ordinē, deinde populus: & genibus flexis ante altare ſingulatim recipiūt cineres à Sacerdote, vt dictum eſt de miniſtris. Cōpleta cinerū ĩpoſitione Sacerdos dicit. Dóminus vobiſcū. Orem⁹. Oro.

COncêde nobis Dñe, præſidia milítię Chriſtiánę sāctis inchoâre ieiúnijs: vt cōtra ſpiritáles nequítias pugnatúri, cōtinētiæ muniâmur auxílijs. Per Chriſtū Dñm noſtrū. ℟. Amen.

Deinde dicitur Miſſa.

Statio ad S. Sabinam. Introitus.

Sap.11 MIſeréris ómnium Dómine, & nihil odíſti eôrū, quæ feciſti: diſsímulans peccáta hóminum propter pœniténtiā, & parcens illis: quia tu es Dómine Deus no-
Pſ.56. ſter. Pſalmus. Miſerêre mei Deus, miſerêre mei: quóniam in te confídit ánima mea. ℣. Glória Patri. Oratio.

PRæſta Dñe fidélibus tuis: vt ieiuniôrū veneránda ſolémnia, & cóngrua pietâte ſuſcípiant & ſecúra deuotiône percurrânt. Per Dóminum.

Ab hac die, vſque ad Dominicam de Paſſione, poſt Orationem diei dicuntur duæ ſequentes Orationes.

Ad poſcenda ſuffragia Sanctorū. Oro.

A Cunctis nos, q̄s Dñe, mentis & córporis defénde perículis: & intercedēte beáta & glorióſa ſemper vírgine Dei genitríce Maria, cum beátis apóſtolis tuis Petro & Paulo, atq; beáto N. & ómnibus ſanctis, ſalûtē nobis tríbue benígnus & pacē: vt deſtrúctis aduerſitátib⁹ & erróríb⁹ vniuérſis, Eccléſia tua ſecúra tibi ſéruiat libertáte.

Pro viuis & defunctis. Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui viuôrum domináris ſimul & mortuôrum, omniūq. miſeréris, quos tuos fide & ópere futûros eſſe prænóſcis: te ſúpplices exorámus: vt, pro quibus effúndere preces decréuim⁹, quóſque vel præſens ſæculum adhuc in carne rétinet, vel futûrum iam exútos córpore ſuſcépit: intercedéntibus ómnib⁹ ſanctis tuis, pietâtis tuæ cleméntia, ómnium delictôrum ſuôrum véniam conſequântur. Per Dóminum.

Léctio Ioélis prophétæ.

HAec dicit Dñs: Cōuertímini ad Ioel 2
me in toto corde veſtro: in ieiúnio, & fletu, & planctu: & ſcíndite corda veſtra, & non veſtiménta veſtra. Et conuertímini ad Dñm Deum veſtrū, quia benígnus & miſéricors eſt: patiēs & multæ miſericórdiæ, & præſtábilis

ſuper

ſuper malítia. Quis ſcit, ſi conuertâtur
& ignóſcat Deus,,& relínquat poſt ſe
benedictiônem, ſacrificium & libámẽ
Dño Deo noſtro? Cánite tuba in Sion:
ſanctificâte ieiúnium: vocâte cętũ: cõ-
gregâte pópulũ: ſanctificâte Eccléſiã:
coadunâte ſenes: cõgregâte páruulos,
& ſugéntes vbera. Egrediâtur ſponſus
de cubíli ſuo: & ſpõſa de thálamo ſuo.
Inter veſtibulum & altâre plorábũt ſa-
cerdótes miníſtri Dñi, & dicent. Parce
Dómine, parce pópulo tuo: & ne des
hereditâtem tuã in oppróbrium, vt do-
minéntur eis natiónes. Quare dicũt in
pópulis: vbi eſt Deus eõrũ? Zelâtus eſt
Dñs terram ſuam: & pepércit pópulo
ſuo. Et reſpóndit Dñs, & dixit pópulo
ſuo. Ecce, ego mittam vobis frumen-
tũ, & vinum, & óleũ: & replebímini in
eis: & non dabo vos vltra oppróbrium
in gẽtibus dicit Dóminus omnípotẽs.
56. Graduale. Miſerêre mei De⁹, miſerê-
re mei: quóniam in te confídit ánima
mea. ℣. Miſit de cęlo, & liberâuit me:
dédit in oppróbrium cõculcántes me.
101 Tractus. Dómine, non ſecũdum pec-
câta noſtra, quæ fécimus nos: neq; ſe-
cundum iniquitâtes noſtras retríbuas
78. nobis. ℣. Dómine, ne memíneris ini-
quitâtum noſtrârum antiquârum: citò
antícipent nos miſericórdiæ tuæ, quia
páuperes facti ſumus nimis. Cùm di-
citur ſequens verſus, genuflectitur. ℣.
Idẽ. Adiuua nos Deus ſalutáris noſter: &
propter glóriam nominis tui Dómine,
líbera nos: & propítius eſto peccátis
noſtris, propter nomen tuum.

Supradictus Tractus ab hac die dr̃ ij.
iiij. & vj. feria vſq; ad feriã quartã maio
ris hebdomadę, niſi ꝓprius aſſignetur.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecun-
dum Matthæum.

IN illo tẽpore: Dixit Ieſus diſcípulis Matt. 6. c
ſuis. Cùm ieiúnatis, nolíte fíeri ſicut
hypócritæ, triſtes. Extérminãt enim fa
cies ſuas, vt appareãt hoĩbus ieiunãtes.
Amen dico vobis: recepérũt mercêdẽ
ſuã. Tu autẽ cùm ieiúnas, vnge caput
tuum, & fáciẽ tuã laua: ne videáris ho-
mínibus ieiúnãs: ſed patri tuo, qui eſt
in abſcondito. Et pater tuus, qui videt
in abſcõdito, reddet tibi. Nolíte theſau
rizáre vobis theſáuros in terra: vbi ærú
go & tínea demolítur: & vbi fures effó
diũt & furântur. Theſaurizáte autẽ vo
bis theſáuros in cælo: vbi neq; erúgo,
neque tínea demolítur: & vbi fures nõ
effódiunt, nec furântur. Vbi eſt enim
theſáurus tuus: ibi eſt & cor tuum.

Offertorium. Exaltâbo te Dómine, Pſ. 29.
quóniam ſuſcepíſti me, nec delectáſti
inimícos meos ſuper me: Dómine cla
máui ad te, & ſanáſti me.

Secreta.

FAc nos, q̃s Dñe, his munérib⁹ of-
ferendis conueniénter aptári: qui
bus ipſius venerábilis ſacramẽti cele-
brâmus exórdium. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ vſque ad Dominicam
Paſſionis.

EXáudi nos Deus ſalutâris noſter:
vt per huius ſacramenti virtûtem,
à cun-

à cunctis nos mentis & córporis hóſtibus tueâris: gratiam tribuens in prę́ſénti, & glóriam in futúro.

DEus cui ſoli cógnitus eſt númerus electôrum in ſupérna felicitâte locândus: tríbue quæſumus, vt intercedéntibus ómnibus ſanctis tuis, vniuerſórum, quos in oratiône cõmendátos ſuſcépimus, & ómnium fidéliũ nómina, beátæ prædeſtinatiônis liber adſcripta retíneat. Per Dóminum.

Præfatio. Qui corporáli ieiúnio. Et dicitur quotidie vſque ad Dominicam Paſſionis, etiam in feſtis, quando in eis propria non habetur.

Pſal. 1. Communio. Qui meditábitur in lege Dómini die ac nocte, dabit fructum ſuum in témpore ſuo. Poſtcommun.

PErcêpta nobis Dómine, prębeant ſacraménta ſubſídium: vt tibi grata ſint noſtra ieiúnia, & nobis profíciãt ad medélam. Per Dóminum.

Aliæ poſtcommun.

MVndet & múniat nos, quæſumus Dómine, diuíni ſacramẽti munus oblátum: & intercedênte beáta vírgine Dei genitrîce Maria, cũ beátis apóſtolis tuis Petro & Páulo, atque beáto N. & ómnibus ſanctis: à cunctis nos reddat & peruerſitátibus expiátos, & aduerſitátibus expedítos.

PVrifícent nos, quæſumus omnípotens & miséricors Deus, ſacraménta, quę ſúmpſimus: & intercedéntibus ómnibus ſanctis tuis, præſta: vt hoc tuum ſacraméntum non ſit nobis reâtus ad pęnam, ſed intercéſſio ſalutâris ad véniam: ſit ablútio ſcélerum, ſit fortitûdo fragílium, ſit contra ómnia mundi perícula firmaméntum: ſit viuôrum atque mortuôrum fidélium, remíſſio ómnium delictôrum. Per Dóminum noſtrum.

Deĩde Sacerdos abſolutè dicit Orém⁹. Et Diaconus, (ſi in officio diaconatus ſeruiat) verſus ad populum iunctis manibus dicit. Humiliâte capita veſtra Deo. Alioquin ipſe Sacerdos, ſtans in eodem loco ante librum, & non vertens ſe ad populum. Oratio.

INclinántes ſe Dñe, maieſtáti tuæ, propitiâtus intende: vt qui diuíno múnere ſunt reféct i, cęléſtibus ſemper nutriântur auxílijs. Per Dóminum.

Et hic modus dicendi Orationẽ ſuper populum ſeruatur tãtummodo in Miſſis de feria vſq; ad quartam feriam maioris hebdomadæ. Deinde Benedicâmus Dómino. ℟. Deo grátias.

FERIA QVINTA.

Statio ad S. Georgium. Introitus.

DVm clamârem ad Dóminum, exaudîuit vocem meam ab his, qui appropínquant mihi: & humiliâuit eos, qui eſt ante ſæcula, & manet in ætérnum: iacta cogitâtum tuum in Dómino, & ipſe te enútriet. Pſ. 54 Pſalmus. Exáudi Deus orationem meam, & ne deſpéxeris deprecatiônem meam: intende mihi, & exáudi me. Ibidẽ ℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, qui culpa offénderis, pęniténtia placáris: preces pópuli tui ſupplicântis propítius reſpice: & flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis noſtris merêmur, auérte. Per Dóminum.

Aliæ Orationes, vt ſupra in feria quarta Cinerum. fol. 30.

Léctio

Léctio Iſaíæ prophétæ.

Iſa. 38. IN diêbus illis. Aegrotáuit Ezechías vſque ad mortem: & introíuit ad eũ Iſaías filius Amos prophêta, & dixit ei. Hæc dicit Dóminus. Diſpóne dómui tuæ: quia moriéris tu, & non viues. Et conuértit Ezechías fáciem ſuã ad paríetem, & orâuit ad Dóminum, & dixit. Obſecro Dómine, meménto queſo, quómodo ambuláuerim coram te in veritâte, & in corde perfécto: & quod bonũ eſt in óculis tuis, fécerim. Et fleuit Ezechías fletu magno. Et factum eſt verbum Dómini ad Iſaíam, dicens. Vade, & dic Ezechíæ. Hæc dicit Dóminus Deus Dauid patris tui. Audíui oratiônem tuam: & vidi lácrymas tuas. Ecce, ego adiíciam ſuper dies tuos quíndecim annos: & de manu regis Aſſyriôrum éruam te, & ciuitâtem iſtam: & prótegam eam, ait Dóminus omnípotens. Graduale.

Pſ. 54. Iacta cogitâtum tuum in Dómino, & ipſe te enútriet. ℣. Dum clamârem ad Dóminum, exaudîuit vocem meam ab his, qui appropínquant mihi.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Matthæum.

Matt. IN illo témpore: Cùm introîſſet Ieſus Capharnaum, accêſſit ad eũ Cẽtúrio, rogans eum, & dicens. Dómine, puer meus iacet in domo paralyticus, & male torquétur. Et ait illi Ieſus. Ego véniam: & curábo eum. Et reſpóndẽs Cẽturio, ait. Dómine, nõ ſum dignus, vt intres ſub tectum meum: ſed tãtùm dic verbo, & ſanabitur puer meus. Nã & ego homo ſum ſub poteſtâte conſtitûtus, habens ſub me mílites: & dico huic. Vade, & vadit: & alio, Veni, & venit: & ſeruo meo, Fac hoc, & facit. Audiens autem Ieſus, mirâtus eſt: & ſequêntibus ſe dixit. Amen dico vobis: non inuéni tantam fidem in Iſraël. Dico autẽ vobis, quòd multi ab oriente, & occidénte vénient, & recumbent cum Abraham, & Iſaác, & Iacób in regno cælôrum: filij autem regni eijcientur in ténebras exterióres. Ibi erit fletus, & ſtridor dentiũ. Et dixit Ieſus Cẽturióni. Vade: & ſicut credidiſti, fiat tibi. Et ſanâtus eſt puer in illa hora.

Offertorium. Ad te Dñe leuáui ánimam meam: Deus meus in te cõfido, non erubêſcam: neq; irrídeant me inimíci mei: étenim vniuérſi, qui te expéctant, non confundêntur. Pſ. 24. Secreta.

SAcrificijs præſéntibus, Dñe q̃s, intende placátus: vt & deuotiôni noſtræ profíciat, & ſalúti. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ, vt in feria quarta Cinerum. fol. 31. Communio.

Acceptábis ſacrificium iuſtitiæ, oblatiônes, & holocáuſta, ſuper altâre tuũ Dómine. Pſ. 50. Poſtcommun.

CAeléſtis doni benedictiône percépta, ſúpplices te Deus oṗs deprecámur: vt hoc idem nobis & ſacramenti cauſa ſit, & ſalûtis. Per Dóminum.

Aliæ poſtcommun. vt in feria quarta Cinerum. fol. 31.

Super

Super populum. Orémus.
Humiliâte cápita veſtra Deo. Oratio.

PArce Dómine, parce pópulo tuo: vt dignis flagellatiónibus caſtigâtus, in tua miſeratiône reſpîret. Per Dóminum noſtrum.

FERIA SEXTA.

Statio ad Sanctos Ioãnem & Paulum.

Introitus.

Pſ. 29. AVdiuit Dóminus, & miſértus eſt mihi: Dóminus factus eſt adiûtor meus. Pſalmus. Ibidē. Exaltábo te Dómine, quóniam ſuſcepíſti me: nec delectáſti inimícos meos ſuper me.
℣. Glória Patri. Oratio.

INchoâta ieiúnia, quæſumus Dómine, benígno fauôre proſéquere: vt obſeruántiam, quam corporáliter exhibêmus, mentibus étiam ſincéris exercére valeâmus. Per Dóminũ noſtrum.

Aliæ Orationes vt in feria quarta Cinerum. fol. 33.

Lectio Iſaiæ prophétæ.

Iſa. 58. HAec dicit Dóminus Deus. Clama, ne ceſſes: quaſi tuba exálta vocem tuam, & annuntia pópulo meo ſcélera eôrum, & domui Iacob peccata eôrum. Me étenim de die in diẽ quę runt, & ſcire vias meas volunt: quaſi gẽs, quæ iuſtítiam fécerit, & iudícium Dei ſui non derelíquerit. Rogãt me iudícia iuſtítię: & appropinquâre Deo volũt. Quare ieiunáuimus, & non aſpexíſti: humiliâuimus ánimas noſtras, & neſcíſti? Ecce, in die ieiúnij veſtri inuenítur volúntas veſtra: & oẽs debitóres veſtros repétitis. Ecce, ad lites & contentiónes ieiunâtis: & percútitis pugno impiè. Nolíte ieiunâre ſicut vſque ad hanc diem, vt audiâtur in excélſo clamor veſter. Numquid tale eſt ieiúnium, quod elégi, per diem afflígere hóminem ánimam ſuam? Numquid, cõtorquére quaſi círculum caput ſuũ, & ſaccum & cínerem ſtérnere? Numquid iſtud vocâbis ieiúnium, & diem acceptábilem Dómino? Nonne hoc eſt magis ieiúnium, quod elégi? Diſſólue colligatiónes impietâtis, ſolue faſcículos depriméntes. Dimitte eos, qui confrácti ſunt, líberos: & omne onus diſrúmpe. Frange eſuriẽti panem tuũ: & egénos, vagoſque induc in domum tuam. Cùm víderis nudum, óperi eũ: & carnem tuam ne deſpéxeris. Tunc erúmpet quaſi mane lumen tuum, & ſánitas tua cítius oriétur: & anteîbit fáciem tuam iuſtítia tua, & glória Dómini cólliget te. Tunc inuocâbis, & Dóminus exáudiet: clamâbis, & dicet, Ecce adſum. Quia miséricors ſum, Dóminus Deus tuus.

Graduale. Vnã pétij à Dómino, hanc requîram, vt inhábitem in domo Dómini. ℣. Vt vídeam voluptâtem Dómini: & prótegar à templo ſancto eius. Pſ. 26.

Tractus. Dómine, non ſecúndum peccâta noſtra, quę fécimus nos: neque ſecúndum iniquitátes noſtras retríbuas nobis. ℣. Dómine, ne memíneris iniquitâtum noſtrârum antiquârum: citò antícipent nos miſericórdiæ tuæ, quia páuperes facti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos Deus ſalutâris noſter: & propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos: & propítius eſto peccátis noſtris, propter nomen tuum. Pſ. 102. Pſ. 78. His g[…] nufle[…] ctitur

Séquen-

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Matthæum.

Matt. 5.f I N illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Audíſtis, quia dictum eſt antiquis: Díliges próximum tuũ: & ódio habêbis inimícum tuum. Ego autem dico vobis: Dilígite inimícos veſtros, benefácite his qui odérunt vos: & orâte pro perſequéntibus & calumniântibus vos: vt ſitis filij patris veſtri, qui in cęlis eſt: qui ſolem ſuum oríri facit ſuper bonos & malos: & pluit ſuper iuſtos & iniúſtos. Si enim dilígitis eos qui vos díligunt, quam mercêdem habébitis? Nónne & publicáni hoc fáciunt? Et ſi ſalutauéritis fratres veſtros tantum, quid ámplius fâcitis? Nonne & éthnici hoc fáciũt? Eſtôte ergo vos perfécti, ſicut & pater veſter cæléſtis
Cap.6. perféctus eſt. Atténdite, ne iuſtitiam veſtram faciâtis coram homínibus, vt videámini ab eis: aliôquin mercêdem non habébitis apud patrem veſtrum, qui in cælis eſt. Cùm ergo facis eleemoſynam, noli tuba cânere ante te, ſicut hypócritæ fáciunt in ſynagógis & in vicis, vt honorificêntur ab homínibus. Amen dico vobis: recepérũt mercêdem ſuam. Te autem faciente eleemóſynam, néſciat ſiníſtra tua, quid fáciat dextera tua: vt ſit eleemóſyna tua in abſcóndito. Et pater tuus, qui videt in abſcóndito, reddet tibi.

Offertorium. Dómine, viuífica me ſecúndum elóquium tuum: vt ſciam teſtimónia tua. Pſal.

Secreta.

SAcrifícium Dómine, obſeruántię quadrageſimâlis, quod offérimus, præſta quæſumus, vt tibi & mentes noſtras reddat accêptas, & continéntiæ promptiôris nobis tríbuat facultâtem. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ, vt in feria quarta Cinerum. fol. 31.

Communio.

Seruîte Dómino in timôre, & exultáte ei cum tremôre: apprehéndite diſciplînam, ne pereátis de via iuſta. Pſal.

Poſtcommun.

SPíritum nobis Dómine, tuæ charitâtis infunde: vt, quos vno pane cæléſti ſatiáſti, tua fácias pietâte concórdes. Per Dóminum. in vnitate eiuſdem Spíritus.

Aliæ poſtcõm. vt in feria quarta Cinerum. f. 31. Super populum. Orêmus. Humiliâte cápita veſtra Deo. Oratio.

TVére Dómine, pópulum tuum, & ab ómnibus peccátis clementer emunda: quia nulla ei nocébit aduérſitas, ſi nulla ei dominétur iníquitas. Per Dóminum.

S A B B A T O.

Statio ad S. Tryphonem. Introitus.

AVdîuit Dóminus, & miſértus eſt mihi: Dómin⁹ fact⁹ eſt adiûtor meus. Pſ. 29.
Pſal. Exaltábo te Dómine, quóniam ſuſcepíſti me: nec delectáſti inimícos meos ſuper me. ℣. Glória Patri. Ibidē.

Oratio.

A déſto,

ADeſto Dómine ſupplicatiónibus noſtris, & concêde: vt hoc ſolémne ieiûnium, quod ánimis corporibuſque curandis ſalúbriter inſtitûtum eſt, deuóto ſeruítio celebrémus. Per Dóminum noſtrum.

Aliæ Orationes, vt in feria iiij. Cinerum. fol.30.

Léctio Iſaíæ prophetæ.

Iſa.58. c HAec dicit Dóminus Deus. Si abſtúleris de médio tui catênã, & deſieris extendere dígitum, & loqui quod non prodeſt: cum effúderis eſuriénti ánimam tuam, & ánimam afflîctam repléueris: oriétur in ténebris lux tua, & ténebræ tuæ erunt ſicut merídies. Et réquiem dabit tibi Dóminus Deus tuus ſemper: & implêbit ſplendórib⁹ ánimam tuam: & oſſa tua liberábit. Et eris quaſi hortus irríguus: & ſicut fons aquârum, cuius nō deficiēt aquæ. Et ædificabûntur in te deſérta ſæculôrum: fundaménta generatiônis & generatiônis ſuſcitâbis. Et vocáberis ædificâtor ſépium, auértens ſémitas in quiêtem. Si auérteris à ſâbbato pedem tuum, fácere voluntâtem tuam in die ſancto meo: & vocáueris ſábbatum delicâtum, & ſanctum Dómini gloriôſum: & glorificáueris eum, dum non facis vias tuas, & non inuenítur volúntas tua, vt loquáris ſermônem: tunc delectáberis ſuper Dómino: & ſuſtóllam te ſuper altitúdinem terræ: & cibâbo te hereditâte Iacob patris tui. Os enim Dómini locutum eſt.

Pſ. 26. Graduale. Vnā pétij à Dómino, hanc requîram, vt inhâbitem in domo Dómini. ℣. Vt vídeam voluptâtem Dómini: & prótegar à templo ſancto eius.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Marcum.

IN illo témpore: Cùm ſero eſſet factum, erat nauis in medio mari, & Ieſus ſolus in terra. Et vidit diſcípulos ſuos laborātes in remigādo. Erat enim vētus contrárius eis. Et circa quartam vigíliam noctis venit ad eos ámbulans ſupra mare: & volêbat præterîre eos. At illi, vt vidérunt eum ambulântem ſupra mare, putauérunt phantáſma eſſe: & exclamauérunt. Oēs enim eum vidérūt: & conturbáti ſunt. Et ſtatim locûtus eſt cum eis: & dixit illis. Confídite: ego ſum: nolíte timére. Et aſcéndit ad illos in nauim: & ceſſâuit vētus. Et plus magis intra ſe ſtupébant. Non enim intellexérunt de pánibus: erat enim cor illôrum obcæcátum. Et cùm trāsfretáſſent, venérunt in terram Genéſareth: & applicuérunt. Cūq. egreſſi eſſent de naui, continuo cognouérunt eum. Et percurrētes vniuérſam regiônem illā, cepérunt in grábatis eos, qui ſe male habébant, circumférre, vbi audiébant eum eſſe. Et quocumque introîbat, in vicos, vel in villas, aut in ciuitâtes: in platéis ponébāt infirmos, & deprecabântur eum, vt vel fímbriam veſtiménti eius tangerent. Et quotquot tangébant eum, ſalui fiébant. Mar. 6.f

P.118 Offertorium. Dómine viuífica me ſecúndum elóquium tuum: vt ſciam teſtimónia tua. Secreta.

SVſcipe Dómine ſacrifícium, cuius te voluíſti dignánter immolatiône placâri: præſta quęſumus: vt huius operatiône mũdáti, beneplácitũ tibi noſtrę mẽtis offerâmus affêctum. Per Dñm.

Aliæ Secretæ, vt in feria quarta Cinerum. fol. 31. Communio.

Psal.2. Seruîte Dño in timôre, & exultâte ei cum tremóre; apprehéndite diſciplinã, ne pereátis de via iuſta. Poſtcommunio.

CAeléſtis vitę múnere vegetáti, q̃s Dñe: vt quod eſt nobis in pręſenti vita myſtérium, fiat æternitâtis auxílium. Per Dóminum noſtrum.

Aliç poſtcõm. vt ĩ fer. iiij. Ciner. f. 31.

Super populum. Orêmus.

Humiliâte cápita veſtra Deo. Oro.

FIdéles tui Deus, per tua dona firmentur: vt éadem & percipiêndo requírant, & quærendo ſine fine percípiant. Per Dóminum noſtrum.

DOMINICA PRIMA in Quadrageſima.

Statio ad S. Ioannem in Laterano.

Introitus.

P.90. INuocábit me, & ego exáudiam eum, erípiam eum, & glorificábo eũ; longitúdine diêrum adimplêbo eum. Pſalm.

ibidẽ. Qui hábitat in adiutório Altíſſimi: in protectiône Dei cæli commorábitur. ℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, qui Eccléſiam tuam ánnua quadrageſimáli obſeruatiône puríficas: præſta famíliæ tuę: vt, quod à te obtinére abſtinéndo nítitur, hoc bonis opéribus exequátur. Per Dóminum.

Ad poſcenda ſuffragia Sãctorũ. Oro.

ACunctis nos, quæſumus Dómine, mentis & córporis defénde perículis, & intercedênte beáta & glorióſa ſemper vírgine Dei genitrîce Maria, cum beátis apóſtolis tuis Petro & Paulo, atque beáto N. & ómnibus ſanctis, ſalûtẽ nobis tríbue benígnus & pacem: vt deſtrúctis aduerſitátibus & erróribus vniuérſis, Eccléſia tua ſecúra tibi ſéruiat libertâte.

Pro viuis & defunctis. Oratio.

OMnípotẽs ſempitérne De⁹, qui viuôrũ domináris ſimul & mortuôrum, omniumque miſeréris, quos tuos fide & ópere futúros eſſe p̃nóſcis: te ſúpplices exorámus: vt, pro quibus effúndere preces decréuim⁹, quóſque vel pręſens ſęculum adhuc in carne rétinet, vel futûrum iam exútos córpore ſuſcépit: intercedẽtibus ómnibus ſanctis tuis, pietâtis tuæ cleméntia, ómnium delictôrum ſuôrum veniam conſequântur. Per Dóminum noſtrum.

Léctio epiſtolæ beáti Pauli Apóſtoli ad Coríntios.

FRatres. Hortâmur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiâtis. Ait enim. Tempore accépto exaudíui te: & in die ſalûtis adiúui te. Ecce, nunc tempus acceptábile: ecce, nũc dies ſalútis. Némini dãtes vllam offenſionẽ: vt nõ vituperêtur miniſtériũ noſtrum. Sed in ómnib⁹ exhibeâm⁹ noſmetípſos ſicut Dei miniſtros, in multa patiẽtia, in tribulatiónibus, ĩ neceſſitátibus, in angúſtijs, in plagis, in carcéribus, in ſeditiónibus, in labórib⁹, in vigilijs, in 2.Cor.

ieiúnijs,

ieiúnijs, in caſtitâte, in ſciéntia, in longanimitâte, in ſuauitâte, in Spíritu ſancto, in charitâte non ficta, in verbo veritâtis, in virtûte Dei: per arma iuſtitię à déxtris & à ſiníſtris: per glóriam, & ignobilitâtem: per infámiam, & bonam famam: vt ſeductóres, & veráces: ſicut qui ignóti, & cógniti, quaſi moriéntes, & ecce víuimus: vt caſtigáti, & non mortificáti, quaſi triſtes, ſemper autem gaudéntes: ſicut egéntes, multos autem locupletántes: tamquã nihil habéntes, & ómnia poſſidéntes.

Pſ. 90. Graduale. Angelis ſuis Deus mandâuit de te: vt cuſtódiant te in ómnibus vijs tuis. ℣. In mánibus portábunt te, ne vmquam offéndas ad lápidem pedem tuum.

Ibidē. Tractus. Qui hábitat in adiutório Altíſſimi, in protectiône Dei cæli commorábitur. ℣. Dicet Dómino, ſuſcêptor meus es tu, & refúgium meum, Deus meus: ſperâbo in eum. ℣. Quóniam ipſe liberâuit me de lâqueo venántium, & à verbo áſpero. ℣. Scápulis ſuis obumbrabit tibi, & ſub pennis eius ſperâbis. ℣. Scuto circumdabit te véritas eius: non timêbis à timôre nocturno. ℣. A ſagítta volánte per diem, à negótio perambulánte in ténebris, à ruina & dæmónio meridiáno. ℣. Cadent à látere tuo mille, & decem millia à dextris tuis: tibi autem nõ appropinquâbit. ℣. Quóniam ángelis ſuis mandâuit de te, vt cuſtódiãt te in ômnibus vijs tuis. ℣. In mánibus portábunt te, ne vmquam offéndas ad lápidem pedem tuum. ℣. Super áſpidem & baſilíſcum ambulâbis, & conculcâbis leónem & dracônem. ℣. Quóniam in me ſperâuit, liberábo eum: prótegam eum, quóniã cognôuit nomen meum. ℣. Inuocábit me, & ego exáudiam eum: cum ipſo ſum in tribulatiône. ℣. Erípiam éum, & glorificâbo eum: longitúdine diêrum adimplêbo eum, & oſtendam illi ſalutâre meum.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Matthæum.

IN illo témpore: Ductus eſt Ieſus in deſértum à ſpíritu, vt tẽtarêtur à diabolo. Et cum ieiunâſſet quadragínta diebus, & quadragínta nóctibus, póſtea eſúrijt. Et accédens tentátor, dixit ei. Si filius Dei es, dic vt lápides iſti panes fiant. Qui reſpondens, dixit. Scriptum eſt: Non in ſólo pane viuit homo: ſed in omni verbo, quod procédit de ore Dei. Tunc aſſumpſit eum diábolus in ſanctam ciuitâtem: & ſtátuit eum ſupra pinnáculum templi, & dixit ei. Si filius Dei es, mitte te deórſum. Scriptum eſt enim. Quia ángelis ſuis mandâuit de te, & in mánibus tollent te, ne fortè offéndas ad lápidem pedem tuum. Ait illi Ieſus. Rurſum ſcriptum eſt: Non tentábis Dóminũ Deum tuum. Iterum aſſumpſit eum diábolus in montem excélſum valde: & oſténdit ei ómnia regna mundi, & glo- Matt. 4.

M. R. N. E 2

& glóriam eôrum, & dixit illi. Hæc ómnia tibi dabo, ſi cadens adoráueris me. Tunc dicit ei Ieſus. Vade ſátana: ſcriptum eſt enim: Dóminum Deum tuum adorâbis, & illi ſoli ſéruies. Tūc reliquit eum diábolus: & ecce ángeli acceſſérunt, & miniſtrábāt ei. Credo.

Pſ. 90. Offertorium. Scápulis ſuis obumbrâbit tibi Dóminus, & ſub pennis eius ſperábis: ſcuto circumdabit te véritas eius.

Secreta.

SAcrificium quadrageſimâlis inítij ſolémniter immolámus, te Dómine deprecántes: vt cum epulârum reſtrictiône carnálium, à noxijs quoque voluptátibus temperémus. Per Dóminum noſtrum.

Aliæ Secretæ.

EXáudi nos Deus ſalutâris noſter: vt per huius ſacramēti virtûtem, à cunctis nos mentis & córporis hóſtibus tueâris: gratiam tribuens in pręſénti, & glóriam in futúro.

DEus cui ſoli cógnitus eſt númerus electôrum in ſupérna felicitâte locândus: tríbue quæſumus, vt intercedéntibus ómnibus ſanctis tuis, vniuerſórum, quos in oratiône cōmendátos ſuſcépimus, & ómnium fidéliū nómina, beátæ prædeſtinatiônis liber adſcripta retíneat. Per Dóminum.

Pſ. 90. Communio. Scápulis ſuis obumbrâbit tibi Dóminus, & ſub pennis eius ſperâbis: ſcuto circúmdabit te véritas eius.

Poſtcommun.

TVi nos Dómine, ſacramênti libátio ſancta reſtâuret: & à vetuſtâte purgátos, in myſtérij ſalutâris fáciat tranſire conſortium. Per Dóminum noſtrum.

Aliæ Poſtcommun.

MVndet & múniat nos, quæſumus Dómine, diuíni ſacramēti munus oblátum: & intercedênte beáta vírgine Dei genitrîce Maria, cū beátis apóſtolis tuis Petro & Páulo, atque beátô N. & ómnibus ſanctis: à cunctis nos reddat & peruerſitátibus expiátos, & aduerſitátibus expedítos.

PVrificent nos, quæſumus omnípotens & miséricors Deus, ſacraménta, quę ſúmpſimus: & intercedéntibus ómnibus ſanctis tuis, præſta: vt hoc tuum ſacraméntum non ſit nobis reâtus ad pęnam, ſed intercéſſio ſalutâris ad véniam: ſit ablútio ſcélerum, ſit fortitûdo fragílium, ſit contra ómnia mundi perícula firmaméntum: ſit viuôrum atque mortuôrum fidélium, remíſſio ómnium delictôrum. Per Dóminum noſtrum.

FERIA SECVNDA.

Statio ad ſanctum Petrum ad Vincula. Introitus.

SIcut óculi ſeruôrum in mánibus dñorū ſuôrū: ita óculi noſtri ad Dñm Deum noſtrum, donec miſereâtur nobis: miſerêre nobis Dómine, miſerêre nobis. Pſ. 122.

Pſalm. Ad te leuáui óculos meos: qui hábitas in cælis. ℣. Glória. Ibidem.

Oratio.

COnuérte nos Deus ſalutâris noſter: & vt nobis ieiúnium quadrageſimâle profíciat, mentes noſtras cæléſtibus inſtrue diſciplínis. Per Dóminum noſtrum.

Aliæ Orationes, vt in Dominica præcedenti. fol. 33.

Léctio

Léctio Ezechiélis prophétæ.

Ezech. 34. HAec dicit Dóminus Deus. Ecce, ego ipſe requîrã oues meas, & viſitâbo illas. Sicut víſitat paſtor gregem ſuum in die, quando fúerit in médio óuium ſuârum diſſipatârũ: ſic viſitâbo oues meas, & liberâbo eas de ómnibus locis, in quibus diſpérſæ fúerant in die nubis & calíginis. Et edûcam eas de pôpulis, & congregâbo eas de terris: & indûcam eas in terram ſuam: & paſcam eas in móntibus Iſraël, in riuis, & in cunctis ſédibus terræ. In páſcuis vbêrrimis paſcam eas: & in montibus excélſis Iſraël erunt páſcua eârũ. Ibi requiéſcent in herbis virẽtibus: & in páſcuis pínguibus paſcêntur ſuper mõtes Iſraël. Ego paſcam oues meas: & ego eas accubáre fáciam, dicit Dóminus Deus. Quod períerat, requîrã: & quod abiêctum erat, redúcam: & quod confrâctum fûerat, alligábo: & quod infírmum fúerat, conſolidábo: & quod pingue & forte, cuſtódiam. Et paſcam illas in iudício, dicit Dóminus omnípotens.

Graduale.

Pſ. 83. Protêctor noſter áſpice Deus, & réſpice ſuper ſeruos tuos. ℣. Dñe De⁹ virtûtum, exáudi preces ſeruôrũ tuôrũ.

Pſ. 102. Tractus. Dómine, non ſecúndum peccâta noſtra, quę fécimus nos: neque ſecúndum iniquitátes noſtras retrîbuas

Pſ. 78. nobis. ℣. Dómine, ne memíneris iniquitâtum noſtrârum antiquârũ: citò antícipent nos miſericórdiæ tuæ, quia páuperes facti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos Deus ſalutâris noſter: & propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos: & propîtius eſto peccátis noſtris, propter nomen tuum.

M. N. R.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Matthæum.

IN illo têmpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Cum vénerit filius hóminis in maieſtâte ſua, & omnes ángeli eius cum eo: tunc ſedébit ſuper ſedem maieſtâtis ſuæ. Et congregabûntur ante eum omnes gentes: & ſeparâbit eos ab ínuicem, ſicut paſtor ſégregat oues ab hędis. Et ſtátuet oues quidem à dextris ſuis: hœdos aûtem à ſiniſtris. Tunc dicet rex his, qui à dextris eius erunt. Venîte benedícti patris mei: poſſidéte parâtum vobis regnum à conſtitutiône mundi. Eſuríui enim, & dedîſtis mihi manducáre: ſitíui, & dedîſtis mihi bíbere: hoſpes eram, & collegîſtis me: nud⁹, & operuîſtis me: infírmus, & viſitâſtis me: ĩ cárcere erã, & venîſtis ad me. Tunc reſpondébũt ei iuſti, dicéntes. Dñe, quando te vídimus eſuriéntem, & páuimus te: ſitiéntem, & dédimus tibi potum? Quando autem te vídimus hóſpitem, & collégimus te: aut nudum, & cooperûimus te? Aut quando te vídimus infírmum, aut in cárcere: & vénimus ad te? Et reſpóndens rex, dicet illis. Amen dico vobis: quamdiu fecíſtis vni ex his frátrib⁹ meis mínimis, mihi fecíſtis. Tũc dicet & his, qui à ſiníſtris eius erunt. Matt. 25.

Diſcêdite à me maledícti in ignē ætérnū, qui parâtus eſt diábolo, & angelis eius. Eſuríui enim, & non dedíſtis mihi manducâre: ſitíui, & nō dedíſtis mihi potū: hoſpes eram, & non collegíſtis me: nudus, & non operuíſtis me: infirmus & in cárcere, & non viſitâſtis me. Tunc reſpondébunt ei & ipſi, dicētes. Dn̄e, quādo te vídimus eſurientē, aut ſitiêntem, aut hóſpitem, aut nudū, aut infirmum, vel in cárcere: & non miniſtráuimus tibi? Tunc reſpondébit illis, dicens. Amen dico vobis: quādiu non fecíſtis vni de minóribus his, nec mihi fecíſtis. Et ibunt hi in ſupplícium ætérnum: iuſti autem in vitam ætérnam.

Pſ. 118 Offertorium. Leuábo óculos meos, & conſiderâbo mirabília tua Dn̄e, vt dóceas me iuſtítias tuas: da mihi intellêctū, & diſcā mandâta tua. Secreta.

Mvnera tibi Dn̄e obláta ſanctífica: noſq; à peccatôrū noſtrôrū máculis emúnda. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ, vt in Dominica præcedenti. fol. 34. Communio.

Matt. 25. Amen dico vobis: quod vni ex mínimis meis fecíſtis, mihi fecíſtis: venîte benedícti patris mei, poſſidête parâtū vobis regnū ab inítio ſęculi. Poſtcōm.

SAlutâris tui Dn̄e, múnere ſatiáti, ſúpplices exorâmꝰ: vt cuiꝰ lętámur guſtu, renouêmur effêctu. Per Dn̄m.

Aliæ poſtcommun. vt in Dominica præcedenti. fol. 34.

Super populum. Orêmus. Humiliâte cápita veſtra Deo. Oratio.

ABſólue quæſumus Dómine, noſtrôrum víncula peccatôrum: & quidquid pro eis merêmur, propitiâtus auérte. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Statio ad ſanctā Anaſtaſiā. Introitꝰ.

DOmine, refúgium factus es nobis à generatiône & progénie: à ſæculo & in ſæculum tu es. Pſal. Pſ. 89

Ibidē. Priuſquam montes fierent, aut formarêtur terra & orbis: à ſæculo & vſque in ſæculum tu es Deus. ℣. Glória Patri. Oratio.

REſpice Dn̄e famíliam tuam, & præſta: vt apud te mens noſtra tuo deſidério fúlgeat, quę ſe carnis maceratiône caſtîgat. Per Dóminum.

Aliæ Orationes, vt in Dominica pręcedenti. fol. 33.

Léctio Iſaíæ prophétæ.

IN diêbꝰ illis: Locûtus eſt Iſaías prophéta, dicens. Quærite Dn̄m, dū inueníri poteſt: inuocâte eum, dum propè eſt. Derelínquat ímpius viam ſuā, & vir inîquus cogitatiônes ſuas, & reuertâtur ad Dóminum, & miſerébitur eius: & ad Deum noſtrum: quóniam multus eſt ad ignoſcēdum. Non enim cogitatiónes meę, cogitatiónes veſtrę: neque viæ veſtræ, viæ meæ, dicit Dn̄s. Quia ſicut exaltântur cęli à terra: ſic exaltatę sūt viæ meę à vijs veſtris, & cogitatiónes meę à cogitatiónibꝰ veſtris. Et quomodo deſcēdit imber & nix de cęlo, & illuc vltrà nō reuertitur, ſed inébriat terrā, & infúndit eā, & germináre eā facit, & dat ſemē ſerénti, & panē comedénti: ſic erit verbū meū, quod egrediêtur de ore meo: non reuertêtur ad me vácuū, ſed fáciet quæcûmque vólui, & proſperábitur in his, ad quæ miſi illud: ait Dóminus omnípotens. Iſa. 55

Graduale.

Pſ. 140 Graduale. Dirigátur orátio mea, ſicut incénſum in conſpêctu tuo, Dómine. ℣. Eleuátio mánuum meârum ſacrificium veſpertînum.

Sequentia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 21. b. IN illo témpore: Cùm intrâſſet Ieſus Ieroſólymam, commôta eſt vniuérſa ciuitas, dicens: Quis eſt hic? Pópuli áutem dicébāt. Hic eſt Ieſus prophêta, à Nazaréth Galilææ. Et intrâuit Ieſus in templum Dei, & eijciêbat omnes vendéntes, & eméntes in templo: & menſas nummulariôrum, & cáthedras vēdéntium columbas euértit. Et dixit eis. Scriptum eſt: Domus mea, domus oratiônis vocábitur: vos autē fecîſtis illam ſpelûncam latrônum. Et acceſſérunt ad eum cæci & cláudi in templo, & ſanáuit eos. Vidéntes autem príncipes ſacerdôtum & Scrîbæ, mirabília quę fecit, & púeros clamántes in templo, & dicētes: Hoſánna filio Dauid: indignáti ſunt, & dixérunt ei. Audis, quid iſti dicūt? Ieſus autem dixit eis: Vtique. Numquam legíſtis, quia ex ore infántium & lacténtium perfecíſti láudem? Et relíctis illis, ábijt foras extra ciuitâtem in Bethániam: ibique manſit.

Pſ. 30. Offertorium. In te ſperáui Dómine: dixi, tu es Deus meus, in mánibus tuis témpora mea.

Secreta.

OBlátis, quæſumus Dómine, placáre munéribus, & à cūctis nos defénde perículis. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ, vt in Dominica præcedenti. fol. 34.

Communio. Cùm inuocârē te, exaudíſti me, Deus iuſtítiæ meę: in tribulatiône dilatáſti me: miſerêre mihi Dómine, & exáudi oratiônem meam. Pſal. 4

Poſtcommun.

QVęſumus omnípotēs Deus: vt illius ſalutâris capiâm⁹ effêctū, cuius per hæc myſtéria pignus accépimus. Per Dóminum.

Aliæ poſtcomm. vt in Dominica precedenti. fol. 34.

Super populum. Orêmus. Humiliâte cápita veſtra Deo. Oro.

AScéndāt ad te Dómine, preces noſtræ: & ab Eccléſia tua cunctam repélle nequítiam. Per Dn̄m.

FERIA QVARTA

Quatuor temp. Quadrag. Statio ad ſanctam Mariam Maiorem. Introitus.

REminíſcere miſeratiônū tuârum Dómine, & miſericórdiæ tuę, quę à ſęculo ſunt: ne vmquam dominêntur nobis inimíci noſtri: líbera nos Deus Iſraël ex ómnibus angúſtijs noſtris. Pſ. 24. Pſalmus. Ad te Dómine leuaui ánimam meā: Deus meus in te confido, non erubéſcam. ℣. Glória Pat. Poſt Kyrie eléiſon. dicitur, Orêmus. Flectâmus génua. ℟. Leuâte. Ibidē

Oratio.

PReces noſtras, q̃s Dñe, clemen-
ter exáudi: & contra cuncta no-
bis aduerſántia, dêxteram tuę maieſtâ-
tis exténde. Per Dóminum noſtrum.

Léctio libri Exodi.

Exod. 24. IN diebꝰ illis: Dixit Dñs ad Moyſẽ.
Aſcẽde ad me in montẽ, & eſto ibi:
daboque tibi duas tábulas lapídeas: &
legẽ, ac mandata, q̃ ſcripſi: vt dóceas fi-
lios Iſraël. Surrexérunt Moyſes, & Ió-
ſue miníſter eius: aſcendensq. Moy-
ſes in mõtem Dei, ſenióribus ait. Ex-
pectâte hic, donec reuertámur ad vos.
Habétis Aaron & Hur vobíſcũ. Si qd
nátũ fúerit quęſtiônis, referétis ad eos.
Cũq. aſcendíſſet Moyſes, opêruit nu-
bes montẽ: & habitáuit glória Dñi ſu-
per Sinai, tégens illum nube ſex diébꝰ.
Séptimo autem die vocâuit eũ Dñs de
médio calíginis. Erat autẽ ſpécies gló-
riæ Dñi, quaſi ignis ardens ſup vérticẽ
montis, in conſpéctu filiôrũ Iſraël. In-
greſſuſq. Moyſes médiũ nebulę, aſcẽ-
dit in móntem. Et fuit ibi quadraginta
diêbus, & quadragînta nóctibus.

Pſ. 24. Gradu. Tribulatiônes cordis mei dila-
tâtę sũt: de neceſſitâtibꝰ meis éripe me
Dñe. ℣ Vide humilitâtẽ meã, & labó
rẽ meũ: & dimítte ómnia peccata mea.
Hic nõ dicitur, Flectâmus génua. ſed
℣. Dñs vobíſcum. Oremus. Oratio.

DEuotiônẽ pópuli tui, q̃s Dñe, be
nígnus intẽde: vt, q per abſtinen
tiã macerãtur in córpore, per fructũ bo
ni óperis reficiãtur in mẽte. Per Dñm.
Aliæ Orones, vt in Dñica pced. f. 33.

Léctio libri Régum.

3. Reg. 19. IN diébus illis: Venit Elías in Berſa-
bée Iuda, & dimíſit ibi púerum ſuũ:
& perrêxit in deſertum, viam vnîus
diei. Cumque veníſſet, & ſedéret ſub-
ter vnã iuníperum, petîuit ánimæ ſuæ
vt morerêtur: & ait. Sûfficit mihi Dó
mine: tolle ânimã meã. Neque enim
mélior ſum, quã patres mei. Proiecit-
que ſe, & obdormîuit in vmbra iunípe
ri. Et ecce, ángelus Dómini tétigit
eum, dixitque illi. Súrge, & cómede.
Et reſpexit, & ecce ad caput ſuũ ſub-
cinerícius panis, & vas aquæ. Comé-
dit ergo & bibit: & rurſum obdormî-
uit. Reuerſuſq. eſt ángelus Dñi ſecũ-
dò, & tétigit eum, dixitque illi. Surge,
cómede: grandis enim tibi reſtat via.
Qui cum ſurrexîſſet, comédit & bibit:
& ambulâuit in fortitúdine cibi illius
quadragînta diêbꝰ, & quadragínta nó
ctibus, vſque ad mõtem Dei Horeb.

Tractus. De neceſſitátibꝰ meis éripe Pſ. 24.
me Dómine: vide humilitâtem meã
& labórem meum, & dimítte omnia
peccâta mea. ℣. Ad te Dómine leuâ-
ui ánimam meã, Deus meus in te con
fído, non erubéſcam: neque irrídeant
me inimíci mei. ℣. Etenim vniuérſi,
qui te expéctant, non confundêntur:
confundântur omnes faciéntes vana.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecún-
dum Matthæum.

Matt. 12. IN illo témpore: Acceſſérunt ad Ie-
ſum Scribę & Phariſæi, dicẽtes. Ma-
giſter,

giſter, vólumus à te ſignũ vidére. Qui reſpóndens, ait illis. Generátio mala & adúltera, ſignum quærit: & ſignum non dábitur ei, niſi ſignum Ionæ prophetę. Sicut enim fuit Ionas in ventre ceti tribus diêbus & tribus nóctibus: ſic erit fílius hóminis in corde terrę tribus diêbus & tribus nóctibus. Viri Niniuítæ ſurgent in iudício cum generatiône iſta, & condemnábũt eam: quia pœniténtiam egérunt in prędicatiône Ionæ. Et ecce, plus quàm Ionas, hic. Regîna Auſtri ſurget in iudício cum generatiône iſta, & cõdemnâbit eam: quia venit à finibus terræ audíre ſapiẽtiam Salomônis. Et ecce, plus quàm Salómon, hic. Cùm autem immúndus ſpíritus exíerit ab hómine, ámbulat per loca árida, quærens réquiem, & non inuénit. Tunc dicit: Reuértar in domum meam, vnde exíui. Et véniẽs, ínuenit eam vacântem, ſcopis mundâtam, & ornâtam. Tunc vadit, & aſſúmit ſeptẽ álios ſpíritus ſecum nequióres ſe, & intrantes hábitant ibi: & fiunt nouíſſima hóminis illîus peiôra priôribus. Sic erit & generatióni huic péſſimæ. Adhuc eo loquente ad turbas: ecce mater eius & fratres ſtábant foris, quęrẽtes loqui ei. Dixit áutem ei quidam. Ecce mater tua, & fratres tui foris ſtant, quæréntes te. At ipſe reſpóndens dicénti ſibi, ait. Quæ eſt mater mea, & qui ſunt fratres mei? Et exténdens manum in diſcípulos ſuos, dixit: Ecce mater mea, & fratres mei. Quicúmque enim fécerit voluntâtem patris mei, qui in cælis eſt: ipſe meus frater, & ſoror, & mater eſt.

Pſ.118 Offertorium. Meditâbor in mandátis tuis, quæ diléxi valde: & leuâbo manus meas ad mandâta tua, quæ diléxi.

Secreta.

HOſtias tibi Dómine, placatiônis offérimus: vt & delícta noſtra miſerâtus abſóluas, & nutãtia corda tu dírigas. Per Dóminum noſtrũ.

Aliæ Secretæ, vt in Dominica præcedenti. fol. 34.

Communio.

Intéllige clamôrem meum: inténde voci oratiônis meę, rex meus, & Deus meus, quóniam ad te orábo Dómine. Pſal.5

Poſtcommun.

TVi Dómine, perceptiône ſacraménti, & à noſtris mũdémur occúltis, & ab hóſtium liberêmur inſídijs. Per Dóminum.

Aliæ poſtcommun. vt in Dominica præcedenti. fol. 34.

Super populum. Orêmus.

Humiliâte cápita veſtra Deo.

Oratio.

MEntes noſtras, quæſumus Dómine, lúmine tuæ claritâtis illúſtra: vt vidére poſsímus, quæ agênda ſunt: & quæ recta ſunt, ágere valeâmus. Per Dóminum.

FERIA QVINTA.

Statio ad ſanctum Laurentium in Paneperna.

Introitus.

COnféſſio & pulchritûdo in conſpéctu eius: ſánctitas & magnificéntia in ſanctificatiône eius. Pſ.9 Pſalmus. Cantâte Dómino cánticum nouum: cantâte Dómino omnis terra. ℣ Glória Patri. Ibid.

Oratio.

Deuo-

DEuotiõnẽ pópuli tui, quęſumus Dñe, benígnus inténde: vt, qui per abſtinéntiam macerántur in córpore, per fructum boni óperis reficiántur in mente. Per Dóminum.

Aliæ Orõnes vt in Dñica pced. f. 33.

Léctio Ezechiélis prophétæ.

Ezec. 18. IN diébus illis: Factus eſt ſermo Dómini ad me, dicens. Quid eſt, quòd inter vos parábolam vértitis in prouérbium iſtud in terra Iſraël, dicêntes. Patres comedérunt vuam acérbam, & dentes filiôrum obſtupéſcunt? Viuo ego, dicit Dóminus De⁹: ſi erit vobis vltrà parábola hæc in prouérbiũ in Iſraël. Ecce, omnes ánimæ, meę ſunt: vt ánima patris, ita & ánima filij, mea eſt. Anima quę peccáuerit, ipſa moriêtur. Et vir ſi fúerit iuſtus, & fécerit iudíciũ & iuſtitiam: in montibus non comédert, & óculos ſuos non leuáuerit ad idóla domus Iſraël: & vxorem próximi ſui non violáuerit, & ad mulíerem menſtruâtam non accéſſerit: & hóminem non contriſtáuerit: pignus debitóri reddíderit: per vim nihil rapúerit: panem ſuum eſuriénti déderit, & nudum operúerit veſtiménto: ad vſûram non commodáuerit, & ámplius non accéperit: ab iniquitâte auérterit manum ſuam, & iudícium verum fécerit inter virum & virũ: in præcéptis meis ambuláuerit, & iudícia mea cuſtodíerit, vt fáciat veritâtem: hic iuſtus eſt. Vita viuet, ait Dóminus omnípotẽs.

Pſ. 16. Graduale. Cuſtódi me Dómine, vt pupillam óculi: ſub vmbra alârũ tuârum prótege me. ℣. De vultu tuo iudícium meum pródeat: óculi tui vídeant æquitâtem.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Matthæum.

IN illo tẽpore: Egreſſus Ieſus ſeceſſit in partes Tyri & Sidónis. Et ecce Matt. 15. c múlier Chananæa à finib⁹ illis egrêſſa clamâuit, dicens ei. Miſerêre mei Dómine, fili Dauid: filia mea malè à dæmónio vexâtur. Qui non reſpôndit ei verbum. Et accedéntes diſcípuli eius, rogábãt eum, dicéntes. Dimítte eam, quia clámat poſt nos. Ipſe áutẽ reſpóndens, ait. Nõ ſum miſſus, niſi ad oues, quæ periérũt, domus Iſraël. At illa vénit, & adorâuit eum, dícens. Dómine, ádiuua me. Qui reſpóndens, ait. Non eſt bonum ſúmere panem filiôrum, & míttere cánibus. At illa dixit. Etiam Dñe: nam & catélli edũt de micis, quę cadũt de menſa dominôrum ſuôrum. Tunc reſpóndens Ieſus, ait illi. O múlier, magna eſt fides tua: fiat tibi, ſicut vis. Et ſanâta eſt filia eius ex illa hora.

Offertorium. Immíttet ángelus Dómini in circúitu timẽtium eum, & erípiet eos: guſtâte & vidête, quóniam ſuâuis eſt Dóminus. Pſ. 33.

Secreta.

SAcrificia, Dñe quæſumus, propítius iſta nos ſaluẽt, quæ medicinálibus ſunt inſtitûta ieiúnijs. Per Dñm.

Aliæ Secretæ vt in Dominica præcedenti. fol. 34.

Commu-

Ioan.6. Communio. Panis quem ego dédero, caro mea eſt pro ſæculi vita. Poſtcōm.

TVôrū nos Dn̄e, largitáte donôrū, & tēporálibus attólle præſidijs, & rénoua ſempitérnis. Per Dóminum.

Alię poſtcō. vt in Dn̄ica pręced. f. 34.

Super populum. Orémus.

Humiliâte cápita veſtra Deo. Oratio.

DA quæſumus Dómine, pópulis Chriſtiânis, & quæ profitêntur agnóſcere: & cæléſte munus dilígere, quod frequêntant. Per Dóminum.

FERIA SEXTA

Quatuor temp. Quadrag.

Statio ad ſanctos duodecim apoſtolos.

Introitus.

Pſ.24. DE neceſſitátibus meis éripe me Dn̄e: vide humilitâtem meam & labôrem meum, & dímitte ómnia peccáta mea.

Ibidē. Pſal. Ad te Dómine leuâui ánimam meam: Deus meus in te confído, non erubéſcam. ℣. Glória Patri. Oratio.

ESto Dn̄e, propítius plebi tuæ: & quā tibi facis eſſe deuótam, benígno refóue miſerâtus auxílio. Per Dó.

Alię Orationes vt ī Dn̄ica p̄ced. f. 33.

Léctio Ezechiêlis Prophétæ.

Ezec. 18.d HAec dicit Dn̄s Deus. Anima q̄ peccáuerit, ipſa moriétur. Fílius non portâbit iniquitâtem patris: & pater nō portâbit iniquitátem filij. Iuſtítia iuſti ſuper eum erit: & impíetas impij erit ſuper eū. Si áutem ímpius égerit pœniténtiam ab ómnibus peccâtis ſuis, quæ operâtus eſt, & cuſtodîerit vniuérſa præcépta mea, & fécerit iudícium & iuſtítiā: vita viuet, & non moriétur. Omnium iniquitâtū eius, quas operâtus eſt, nō recordábor. In iuſtítia ſua, quam operâtus eſt, viuet. Nūquid voluntâtis meæ eſt mors ímpij, dicit Dn̄s Deus, & nō vt conuertâtur à vijs ſuis, & viuat? Si autē auérterit ſe iuſtus à iuſtítia ſua, & fécerit iniquitâtem ſecundum omnes abominatiônes, quas operâri ſolet impius: numquid viuet? Omnes iuſtítiæ eius, quas fécerat, non recordabûntur. In pręuaricatiône, qua præuaricátus eſt, & in peccâto ſuo qđ peccâuit, in ipſis moriétur. Et dixiſtis: Non eſt æqua via Dn̄i. Audíte ergo dómus Iſraël. Nūquid via mea non eſt æqua, & nō magis viæ veſtræ prauę ſūt? Cum enim auérterit ſe iuſtus à iuſtítia ſua, & fécerit iniquitâtem, moriétur in eis. In iniuſtítia, quā operâtus eſt, moriétur. Et cū auérterit ſe impius ab impietâte ſua, & quam operâtus eſt, & fécerit iudíciū & iuſtítiam: ipſe ánimam ſuam viuificâbit. Conſíderans enim, & auértens ſe ab ómnibus iniquitátib⁹ ſuis, quas operâtus eſt: vita viuet, & non moriétur, ait Dn̄s omnípotens.

Graduale. Saluum fac ſeruum tuum Deus meus ſperántem in te. ℣. Auribus pércipe Dn̄e oratiônem meam. Pſ.8

Tractus. Dómine, non ſecúndum peccâta noſtra, quę fécimus nos: neque ſecúndum iniquitátes noſtras retrîbuas nobis. ℣. Dómine, ne memíneris iniquitâtum noſtrârum antiquârum: citò antícipent nos miſericórdiæ tuæ, quia páuperes facti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos Deus ſalutâris noſter: & propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos: & propítius eſto peccátis noſtris, propter nomen tuum. Pſ.1 Pſ.7 Hi...

Sequén-

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Ioannem.

Ioã. 5. IN illo tempore: Erat dies feſtus Iudæôrum: & aſcéndit Ieſus Ieroſólymã. Eſt áutem Ieroſólymis Probática piſcîna, q̃ cognominâtur Hebráicè Bethſaida, quinq; pórticus habens. In his iacêbat multitûdo magna lãguéntium, cæcôrum, claudôrum, aridôrũ, expectántium aquæ motum. Angelus áutem Dómini ſecũdum tempus deſcendébat in piſcînam: & mouebâtur aqua. Et qui prior deſcendiſſet in piſcînam poſt motiônem aquæ, ſanus fiébat à quacûmque detinebâtur infirmitâte. Erat autem quidam homo ibi, triginta & octo annos habens in infirmitâte ſua. Hunc cum vidiſſet Ieſus iacentem: & cognouiſſet, quia iam multum tempus habêret, dixit ei. Vis ſanus fieri? Reſpóndit ei lánguidus. Dómine, hóminẽ non habeo, vt cum turbâta fúerit aqua, mittat me in piſcînam. Dum vénio enim ego, álius ante me deſcéndit. Dicit ei Ieſus. Surge: tolle grabátum tuum, & ámbula. Et ſtatim ſanus factus eſt homo ille: & ſúſtulit grabátum ſuum, & ambulâbat. Erat autem ſabbatũ in illa die. Dicébant ergo Iudæi, illi, qui ſanatus fúerat. Sábbatum eſt, non licet tibi tóllere grabâtum tuum. Reſpõdit eis. Qui me ſanum fecit, ille mihi dixit: tolle grabátum tuum, & ámbula. Interrogauérunt ergo eum: Quis eſt ille homo, qui dixit tibi: tolle grabátum tuũ, & ámbula? Is autem, qui ſanus fúerat effféctus, neſciêbat quis eſſet. Ieſus autem declinâuit à turba conſtitûta in loco. Póſtea inuénit eum Ieſus in templo, & dixit illi. Ecce ſanus factus es: iam noli peccâre, ne detérius tibi áliquid contîngat. Abijt ille homo, & nuntiâuit Iudæis, quia Ieſus eſſet, qui fecit eum ſanum.

Offertoriũ. Benedic ánima mea Dómino, & noli obliuiſci omnes retributiónes eius: & renouábitur ſicut aquilæ, iuuéntus tua. Pſ. 102

Secreta.

SVſcipe quæſumus Dómine, múnera noſtris obláta ſeruítijs: & tua propítius dona ſanctífica. Per Dóminum noſtrum.

Aliæ Secretæ, vt in Dominica præcedenti. fol. 34.

Cõmunio. Erubéſcant, & conturbêntur omnes inimíci mei: auertântur retrórſum, & erubéſcãt valde velóciter. Pſal. 6

Poſtcommun.

PEr huius Dómine, operationem myſtérij, & vítia noſtra purgêntur, & iuſta deſidéria compleântur. Per Dóminum noſtrum.

Aliæ poſtcommun. vt in Dominica præcedenti. fol. 34.

Super populum. Orêmus.
Humiliâte cápita veſtra Deo.

Oratio.

EXaudi nos miſéricors Deus: & mentibus noſtris grátię tuæ lumẽ oſténde. Per Dóminum.

SAB-

SABBATO
Quatuor temp. Quadrag.

Statio ad ſanctum Petrum. Introitus.

Pſ. 87. INtret orátio mea in conſpêctu tuo: inclîna aurẽ tuam ad precem meã, Dñe. Pſalm. Dómine
Ibidẽ. De⁹ ſalútis meæ: in die clamáui, & nocte coram te. ℣. Glória Patri. Poſt Kyrie eléiſon. dr̃, Orêm⁹. Flectámus génua. ℟. Leuáte. Oratio.

POpulum tuum, q̃s Dñe, propíti⁹ réſpice: atq; ab eo flagélla tuę iracúndiæ cleménter auérte. Per Dñm.

Léctio líbri Deuteronómij.

Deut. 26. c IN diêb⁹ illis: Locût⁹ eſt Moyſes ad pópulũ, dicẽs. Quãdo cõpleueris décimã cũctârũ frugũ tuârũ, loquéris ĩ cõſpéctu Dñi Dei tui. Abſtuli qđ sãctificâtũ eſt de domo mea, & dédi illud leuitę & aduenę, & pupillo ac viduæ, ſicut iuſsíſti mihi: nõ præteríui mãdata tua, nec sũ oblítus impérij tui. Obedíui voci Dñi Dei mei, & feci óĩa ſicut p̃cepíſti mihi. Réſpice Dñe de ſanctuário tuo, & de excélſo cęlôrũ habitáculo: & benedic pópulo tuo Iſraël: & terrę quã dedíſti nobis, ſicut iuráſti pátribus noſtris, terrę lacte & melle manãti. Audi Iſraël. Hódie Dñs Deus tuus pręcépit tibi, vt fácias mãdáta eius, atq; iudícia: & cuſtódias & ímpleas ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua. Dñm elegíſti hódie, vt ſit tibi De⁹: & ámbules in vijs eius, & cuſtódias cęremónias illi⁹, & mãdâta atq; iudícia, & obédias eius império. Et Dñs elêgit te hôdie, vt ſis ei pópulus peculiâris, ſicut locûtus eſt tibi: & cuſtódias ómnia p̃cepta illîus: & fáciat te excelſiôrẽ cunctis gentib⁹ quas creâuit, in láudem, & nomen, & glóriam ſuã: vt ſis pópulus ſanctus Dómini Dei tui, ſicut locûtus eſt tibi.

Graduale. Propíti⁹ eſtó Dñe peccátis Pſ. 78.
noſtris: ne quãdo dicant gentes, vbi eſt Deus eôrum? ℣. Adiuua nos Deus ſalutâris noſter, & propter honôrem nominis tui Dñe, líbera nos. Orêmus. Flectâm⁹ génua. ℟. Leuâte. Oratio.

PRotéctor noſter áſpice Deus: vt, qui malôrum noſtrôrum põdere prémimur, percêpta miſericórdia, libera tibi mente famulêmur. Per Dñm.

Léctio libri Deuteronómij.

IN diéb⁹ illis: Dixit Moyſes filijs Iſ Deut. 11. c
raël. Si cuſtodiéritis mandata, quę ego p̃cípio vobis, & fecéritis ea, vt diligãtis Dñm Deũ veſtrũ, & ambulétis ĩ óĩbus vijs eius, adhærẽtes ei: diſpérdet Dñs oẽs gentes iſtas ante fáciẽ veſtrã, & poſſidébitis eas, quæ maióres & fortióres vobis ſunt. Omnis locus quem calcáuerit pes veſter, veſter erit. A deſerto, & Líbano, à flúmine magno Euphráte, vſq; ad mare occidentâle, erũt termini veſtri. Nullus ſtabit cõtra vos. Terrórem veſtrum & formídinem dabit Dñs Deus veſter ſuper ómnem terram, quam calcatúri eſtis: ſicut locútus eſt vobis, Dóminus Deus veſter.

Graduale. Protéctor noſter áſpice Pſ. 83
Deus, & réſpice ſuper ſeruos tuos. ℣. Dómine Deus virtûtum, exâudi préces ſeruôrum tuôrum. Orêmus. Flectâmus génua. ℟. Leuáte. Oratio.

ADeſto q̃s Dñe, ſupplicatiónib⁹ noſtris: vt eſſe, te largiénte, mereâmur & inter próſpera húmiles, & inter aduérſa ſecúri. Per Dominum.

Léctio

Léctio libri Machabæorum.

2. Macha. 1. e IN diêbus illis: Oratiônẽ faciebãt ſacerdótes, dũ offérrẽt ſacrificiũ ꝑ pópulo Iſraël, Iónatha inchoante, céteris áutẽ reſpõdéntibus, & dicẽtibus. Dñe De⁹ ómniũ creátor, terríbilis & fortis, iuſtus & miséricors, qui ſolus es bonus rex, ſolus pręſtãs, ſolus iuſtus, & omnípotens, & æternus, qui líberas Iſraël de omni malo, qui feciſti patres electos, & sãctificâſti eos: áccipe ſacrificium pro vniuérſo pópulo tuo Iſraël: & cuſtódi partẽ tuã, & ſanctífica: vt ſciãt gentes, quia tu es Deus noſter. Graduale.

Pſ. 89. Conuértere Dómine aliquántulum, & deprecáre ſuper ſeruos tuos. ℣. Dómine refúgium factus es nobis à generatiône & progênie. Orêmus. Flectâmus génua. ℟. Leuáte. Oratio.

PReces pópuli tui, quęſumus Dómine, cleménter exáudi: vt qui iuſtè pro peccátis noſtris affligimur, pro tui nôminis glória misericórditer liberémur. Per Dóminum.

Léctio libri Sapiéntiæ.

Eccli. 36. MIſerére noſtri De⁹ ómniũ, & réſpice nos: & oſténde nobis lucẽ miſeratiônũ tuârũ: & immítte timôrẽ tuũ ſuꝑ gẽtes, quę nõ exquiſiérũt te: vt cognóſcãt, quia nõ eſt Deus, niſi tu: & enárrẽt magnália tua. Alleua manum tuã ſuꝑ gentes aliénas: vt vídeãt poténtiam tuã. Sicut enim in cõſpêctu eôrũ ſanctificâtus es in nobis, ſic ĩ cõſpêctu noſtro magnificáberis ĩ illis: vt cognóſcãt te, ſicut & nos cognóuimus, quóniã nõ eſt De⁹ ꝑter te, Dñe. Innoua ſigna, & ĩmúta mirabília. Glorífica manum, & bráchium dextrum. Excita furôrem, & effúnde iram. Tolle aduerſárium, & afflíge inimícũ. Feſtína tempus, & meméto finis: vt enárrẽt mirabília tua, Dñe De⁹ noſter. Graduale.

Dirigátur orátio mea, ſicut incẽſum ĩ cõſpêctu tuo Dñe. ℣. Eleuátio mánuũ meârũ ſacrifíciũ veſpertinũ. Orêmus. Flectâmus génua. ℟. Leuáte. Orõ. Pſ. 140

ACtiônes noſtras, q̃s Dómine, aſpirândo pręueni, & adiuuândo proſéquere: vt cuncta noſtra orátio & operátio à te ſemper incípiat, & per te cœpta finiátur. Per Dóminum.

Léctio Danîelis prophetæ.

Dani. 3. c IN diêb⁹ illis: Angelus Dñi deſcẽdit cũ Azaría, & ſócijs eius in fornâcẽ: & excúſſit flãmam ignis de fornâce: & fecit médiũ fornâcis quaſi ventũ roris flantẽ. Flãma áutẽ diffûſa eſt ſuꝑ fornâcẽ cûbitis quadragínta nouẽ: & ĩcẽdit quos réperit iuxta fornâcẽ de Chaldęis miníſtros Regis, qui eã incendêbant. Illos autem omníno non tetígit ignis, neque cõtriſtâuit, nec quidquam moléſtiæ intulit. Tunc hi tres, quaſi ex vno ore laudábant, & glorificábant, & benedicébant Deum in fornâce, dicéntes. Hic non reſpondetur, Deo grátias. Hymnus.

Ibidẽ. BEnedíctus es Dómine Deus patrum noſtrôrum. Et laudábilis & gloriôſus in ſæcula.

Et benedíctum nomen glóriæ tuæ qđ eſt ſanctum. Et laudábile & gloriôſum in ſæcula.

Benedíctus es in templo ſancto glórię tuæ. Et laudábilis & glorios⁹ ĩ ſęcula.

Benedîct⁹ es ſuper thrônum ſanctum regni tui. Et laudábilis & gloriôſus in ſæcula.

Benedíctus es ſuꝑ ſcéptrũ diuinitâtis tuæ.

tuæ. Et laudábilis & glorióſus ĩ ſęcula.
Benedíctus es qui ſedes ſuper Chérubim, íntuens abyſſos. Et laudábilis & glorióſus in ſæcula.
Benedíctus es qui ámbulas ſuper pennas ventôrum, & ſuper vndas maris. Et laudábilis & glorióſus in ſæcula.
Benedícant te oẽs ángeli, & ſancti tui. Et láudent te, & glorificent in ſæcula.
Benedícant te cęli, terra, mare, & omnia quæ in eis ſunt. Et láudẽt te, & glorificent in ſæcula.
Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto. Et laudábili & glorióſo in ſæcula.
Sicut erat in princípio, & nũc, & ſemper: & in ſæcula ſęculôrum. Amen. Et laudábili & gloriôſo in ſæcula.
Benedíctus es Dómine Deus patrum noſtrôrum. Et laudábilis & gloriôſus in ſæcula. Hic non dicitur, Flectâmus génua, ſed ℣. Dómin⁹ vobîſcum. Orêmus. Oratio.

Deus, qui tribus púeris mitigáſti flammas ígnium: concéde propítius: vt nos famulos tuos non exúrat flamma vitiôrum. Per Dóminum.

Aliæ Orationes vt in Dominica præcedenti. fol. 33.

Léctio epíſtolæ beáti Pauli Apóſtoli ad Theſſalonicénſes.

1. Theſ. 5. c Fratres. Rogâmus vos, corrípte inquiétos, conſolâmini puſillánimes, ſuſcípite infírmos, patiéntes eſtóte ad oẽs. Vidéte, ne quis malũ pro malo álicui reddat: ſed ſemper quod bonũ eſt ſectámini in ínuicem, & in omnes. Semper gaudéte: ſine intermiſſiône orâte: in ómnibus grátias ágite. Hæc eſt enim voluntas Dei in Chriſto Ieſu in ómnib⁹ vobis. Spíritum nolíte extínguere: prophetías nolíte ſpérnere. Omnia autem probâte: quod bonũ eſt tenéte. Ab omni ſpécie mala abſtinéte vos. Ipſe autẽ De⁹ pacis ſãctíficet vos ꝑ ómnia: vt íntegerſpíritus veſter, & ánima, & corpus ſine queréla, in aduẽtu Dñi noſtri Ieſu Chriſti ſeruêtur.

Tractus Laudâte Dñm oẽs gẽtes: & collaudâte eũ óẽs pópuli. ℣. Quóniã confirmâta eſt ſuper nos miſericórdia eius: & véritas Dñi manet in ætérnũ. Pſ. 116

Euãgelium. In illo tempore: Aſſumpſit Ieſus Petrum & Iacôbum. vt in ſequenti Dominica. fol. 41.

Offertorium. Dómine Deus ſalútis meę, in die clamâui, & nocte coram te: intret oratio mea in cõſpéctu tuo Dómine. Pſ. 87

Secreta.

Preſéntibus ſacrifícijs, quęſumus Dómine, ieiúnia noſtra ſanctífica: vt, quod obſeruántia noſtra profitêtur extrínſecus, interius operétur. Per Dóminum noſtrum.

Aliæ Secretæ vt in Dominica præcedenti. fol. 34. Communio.

Dómine Deus meus in te ſperáui, líbera me ab ómnibus perſequéntibus me, & éripe me. Pſal.

Poſtcommun.

Sanctificatiónibus tuis, oꝑs Deus, & vítia noſtra curentur, & remédia nobis ætêrna prouéniant. Per Dñm.

Aliæ poſtcomm. vt in Dominica pręcedenti. fol. 34.

Super populum. Orêmus. Humiliâte cápita veſtra Deo. Oratio.

Fidéles tuos Deus, benedíctio deſiderâta confírmet: quæ eos & à tua voluntate numquam faciat diſcrepâre, & tuis ſemper indúlgeat benefícijs gratulari. Per Dominum.

DOMI-

DOMINICA SECVNDA in Quadrageſima.

Statio ad ſanctam Mariam in Domnica. Introitus.

Pſ. 24. REminíſcere miſeratiônũ tuârum Dómine, & miſericórdiæ tuæ, quę à ſęculo ſunt: ne vmquam dominêntur nobis inimíci noſtri: líbera nos Deus Iſraël ex ómnibus angúſtijs noſtris. Pſalmus.

Ibidē. Ad te Dómine leuaui ánimam meã: Deus meus in te confído, non erubéſcam. ℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, qui cónſpicis omni nos virtute deſtítui: intérius, exteriuſq; cuſtódi: vt ab ómnibus aduerſitátibus muniâmur in córpore, & à prauis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dominum noſtrum.

Ad poſcenda ſuffragia Sãctorũ. Orõ.

ACunctis nos, quæſumus Dómine, mentis & córporis defénde perículis, & intercedênte beáta & glorióſa ſemper vírgine Dei genitrîce Maria, cum beátis apóſtolis tuis Petro & Paulo, atque beáto N. & ómnibus ſanctis, ſalûtẽ nobis tríbue benígnus & pacem: vt deſtrúctis aduerſitátibus & erróribus vniuérſis, Eccléſia tua ſecúra tibi ſéruiat libertâte.

Pro viuis & defunctis. Oratio.

OMnípotẽs ſempitérne Deus, qui viuôrũ domináris ſimul & mortuôrum, omniumque miſeréris, quos tuos fide & ópere futúros eſſe prænóſcis: te ſúpplices exorámus: vt, pro quibus effúndere preces decréuimus, quóſque vel pręſens ſęculum adhuc in carne rétinet, vel futûrum iam exútos córpore ſuſcépit: intercedẽtibus ómnibus ſanctis tuis, pietâtis tuæ cleméntia, ómnium delictôrum ſuôrum veniam conſequântur. Per Dóminum noſtrum.

Lectio epiſtolæ beáti Pauli Apóſtoli ad Theſſalonicénſes.

FRatres. Rogâmus vos, & obſecrámus in Dño Ieſu, vt quemadmodum accepîſtis à nobis, quómodo vos opórteat ambulare, & placêre Deo, ſic & ambulétis, vt abũdetis magis. Scitis enim, quę pręcepta déderim vobis, per Dóminum Ieſum. Hæc eſt enim voluntas Dei, ſanctificátio veſtra: vt abſtineâtis vos à fornicatióne: vt ſciat vnuſquiſque veſtrum vas ſuũ poſſidére in sãctificatióne, & honôre, non in paſſiône deſidérij, ſicut & gentes, quæ ignórant Deũ. Et ne quis ſupergrediâtur, neque circumuéniat in negótio fratrem ſuum: quóniam vindex eſt Dóminus de his ómnibus, ſicut prædíximus vobis, & teſtificáti ſumus. Non enim vocâuit nos Deus in immũdítiam, ſed in ſanctificatiônem: In Chriſto Ieſu Dómino noſtro. 1. Theſſal. 4.

Graduale. Tribulatiônes cordis mei dilatátæ ſunt: de neceſſitátibus meis éripe me Dómine. ℣. Vide humílitâtem meam, & labôrem meum: & dimítte ómnia peccâta mea. Pſ. 24.

Tractus. Confitémini Dño, quóniam bonus: quóniã in ſæculũ miſericordia eius. ℣. Quis loquétur poténtias Dñi: audîtas fâciet omnes láudes eius? ℣. Beáti, qui cuſtódiunt iudícium, & fáciunt iuſtítiam in omni témpore. ℣. Memẽto noſtri Dñe in beneplácito pópuli tui: víſita nos in ſalutári tuo. Pſ. 105.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 17. IN illo témpore. Aſſumpſit Ieſus Petrum, & Iacôbum, & Ioánnem fratrem eius, & duxit illos in mōtem excélſum ſeórſum: & transfigurâtus eſt ante eos. Et reſplénduit fácies eius ſicut ſol: veſtimênta autem eius facta ſunt alba ſicut nix. Et ecce, apparuérūt illis Móyſes & Elias cū eo loquētes. Reſpóndens áutem Petrus, dixit ad Ieſum. Dómine, bonum eſt nos hic eſſe. Si vis, faciâmus hîc tria tabernácula: tibi vnum, Móyſi vnum, & Eliæ vnum. Adhuc eo loquénte, ecce nubes lúcida obumbrâuit eos. Et ecce vox de nube, dicens. Hic eſt fílius meus dilêctus, in quo mihi benè complácui: ipſum audîte. Et audientes diſcípuli, cecidérunt in fáciem ſuam, & timuérunt valde. Et accéſſit Ieſus, & tétigit eos, dixítque eis. Súrgite, & nolíte timére. Leuantes áutem óculos ſuos, néminem vidêrūt, niſi ſolum Ieſum. Et deſcendéntibus illis de mōte, præcépit eis Ieſus, dicēs. Némini dixéritis viſiônem: donec fílius hóminis à mortuis reſúrgat. Credo. Offertoriū.

Pſ.118 Meditâbor in mandâtis tuis, quę diléxi valde: & leuâbo manus meas ad mandâta tua, quæ diléxi. Secreta.

SAcrificijs præſentibus, Dñe quæſumus, inténde placâtus: vt & deuotiôni noſtræ proficiant, & ſalúti. Per Dóminum. Aliæ Secretæ.

EXáudi nos Deus ſalutâris noſter: vt per huius ſacramenti virtûtem, à cunctis nos mentis & córporis hóſtibus tueâris: grátiam tríbuens in præſenti, & glóriam in futúro.

DEus, cui ſoli cógnitus eſt númerus electôrum in ſupérna felicitâte locândus: tríbue quæſumus, vt intercedéntibus ómnibus ſanctis tuis, vniuerſórum, quos in oratiône cōmendátos ſuſcépimus, & ómnium fidéliū nómina, beátæ prædeſtinatiônis liber adſcripta retíneat. Per Dominum.

Commun. Intéllige clamôrem meū: Pſal.5. intênde voci oratiônis meæ, rex meus, & Deus meus: quóniam ad te orâbo Dómine. Poſtcommun.

SVpplices te rogâmus omnípotens Deus: vt quos tuis réficis ſacramētis, tibi étiam plácitis móribus dignánter deſeruîre concêdas. Per Dóminū.

Aliæ poſtcommun.

MVndet & múniat nos, quæſumus Dómine, diuíni ſacramēti munus oblátum: & intercedênte beáta vírgine Dei genitrîce Maria, cū beátis apóſtolis tuis Petro & Páulo, atque beáto N. & ómnibus ſanctis: à cunctis nos reddat & peruerſitátibus expiátos, & aduerſitátibus expedítos.

PVríficent nos, quæſumus omnípotens & miséricors Deus, ſacraménta, quę ſumpſimus: & intercedéntibus ómnibus ſanctis tuis, præſta: vt hoc tuum ſacraméntum non ſit nobis reâtus ad pęnam, ſed intercéſſio ſalutâ-

ris ad véniam : ſit ablútio ſcélerum, ſit fortitúdo fragíliū, ſit cōtra ómnia mundi perícula firmamentū: ſit viuôrū atq; mortuôrum fidélium, remíſſio ómniū delictórum. Per Dóminum noſtrum.

FERIA SECVNDA.

Statio ad S. Clementem. Introitus.

Pſ. 25. REdime me Dñe, & miſerére mei: pes enim meꝰ ſtetit in via recta: in eccléſijs benedîcam Dóminum. Pſalm. Iudica me Dñe, quóniam ego in innocéntia mea ingréſſus ſum; & in Dño ſperans, nō infirmâbor. ℣. Glória Patri. Oro.

Ibidē.

PRæſta q̄s omnípotēs Deus: vt família tua, quę ſe, affligêndo carnē, ab aliméntis ábſtinet: ſectando iuſtítiam, à culpa ieiúnet. Per Dóminum.

Aliæ Orones vt in Dñica p̄ced. f. 40.

Léctio Daniêlis prophétæ.

Dan. 9.c. IN diébꝰ illis: Orâuit Dániel Dóminum, dicens. Dómine Deus noſter, qui eduxíſti pópulum tuū de terra Aegypti in manu forti, & fecíſti tibi nomen ſecúndum diem hanc: peccáuimus, iniquitâtem fécimus. Dómine, in ómnem iuſtítiam tuam, auertâtur óbſecro ira tua & furor tuus à ciuitâte tua Ieruſalem, & à monte ſancto tuo. Propter peccâta enim noſtra, & iniquitátes patrum noſtrôrum, Ieruſalem & pópulus tuus in oppróbrium ſunt ómnibus per circúitum noſtrum. Nunc ergo exáudi Dómine Deus noſter oratiônē ſerui tui, & preces eius: & oſtende fáciem tuā ſuper ſanctuárium tuū, quod deſértum eſt. Propter temetípſum inclîna Deus meus áurem tuam, & audi: áperi óculos tuos, & vide deſolatiônem noſtrā, & ciuitâtem, ſuper quam inuocâtum eſt nomen tuū. Neque enim in iuſtificatiônibus noſtris proſtérnimꝰ preces ante fáciem tuam: ſed in miſeratiónibꝰ tuis multis. Exáudi Dómine, placáre Dómine: atténde, & fac. Ne moréris propter temetípſum, Deus meus: quia nomen tuū inuocâtum eſt ſuper ciuitâtem, & ſuper pópulum tuū, Dómine Deus noſter.

Graduale. Adiûtor meus, & liberâtor meus eſto: Dñe ne tardáueris. ℣. Cōfundântur, & reuereātur inimici mei, qui quærunt animam meam. Pſ.

Tractus. Dómine, non ſecúndum peccâta noſtra, quę fécimus nos: neque ſecúndum iniquitátes noſtras retríbuas nobis. ℣. Dómine, ne memíneris iniquitâtum noſtrârum antiquârū: citò antícipent nos miſericórdiæ tuæ, quia páuperes facti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos Deus ſalutâris noſter: & propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos: & propítius eſto peccátis noſtris, propter nomen tuum.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioannem.

Ioā. 8. IN illo témpore: Dixit Ieſus turbis Iudęôrū. Ego vado, & quęrêtis me: & in peccâto veſtro moriémini. Quò ego

ego vado, vos non potéſtis venîre. Dicébant ergo Iudæi. Nũquid interfíciet ſemetípſum, quia dicit: quò ego vado, vos nõ potêſtis venire? Et dicêbat eis. Vos de deórſum eſtis: ego de ſupérnis ſum. Vos de mundo hoc eſtis: ego nõ ſum de hoc mundo. Dixi ergo vobis: quia moriémini in peccátis veſtris. Si enim nõ credidéritis qa ego ſum: moriémini in peccáto veſtro. Dicébant ergo ei: Tu quis es? Dixit eis Ieſus. Principium, qui & loquor vobis. Multa hábeo de vobis loqui, & iudicâre. Sed qui miſit me, verax eſt: & ego, quæ audíui ab eo, hæc loquor in mundo. Et non cognouérunt, quia patrem eius dicêbat Deũ. Dixit ergo eis Ieſus. Cùm exaltauéritis filium hóminis, tunc cognoſcétis quia ego ſum, & à meípſo fácio nihil: ſed ſicut dócuit me pater, hęc loquor. Et qui me miſit, mecum eſt: & non relîquit me ſolum, quia ego quæ plácita ſunt ei, fácio ſemper.

Pſ.15. Offertoriũ. Benedîcam Dóminum, qui tríbuit mihi intellêctum: prouidêbam Dóminũ in conſpéctu meo ſemper: quóniã à déxtris eſt mihi, ne commóuear.

Secreta.

Haec hóſtia, Dómine placatiónis & láudis, tua nos protectiône dignos efficiat. Per Dóminum.

Aliæ Secretę vt ĩ Dñica præced. f.41.

Pſal8. Communio. Dómine Dóminus noſter, quàm admirábile eſt nomẽ tuum in vniuerſa terra. Poſtcommun.

Haec nos communio Dñe, purget à crimine: & cæléſtis remédij fáciat eſſe conſórtes. Per Dóminũ.

Aliæ poſtcommun. vt in Dominica præcedenti. fol.41.

Super populum. Orêmus. Humiliâte cápita veſtra Deo. Orõ.

Adeſto ſupplicatiônibus noſtris omnípotẽs Deus: & quibus fidúciã ſperandæ pietâtis indúlges: conſuétæ miſericórdiæ tríbue benígn⁹ efféctum. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Statio ad ſanctam Balbinã. Introitus.

Tibi dixit cor meum, quęſiui vultum tuum, vultum tuum Dómine requîram: ne auértas fáciem tuam à me. Pſal. Pſ.26. Ibidẽ

Dóminus illuminátio mea, & ſalus mea: quẽ timêbo? ℣. Glória. Oratio.

Perfice, quęſumus Dómine, benígnus in nobis obſeruántię ſanctæ ſubſidium: vt, quę te auctôre faciênda cognóuimus, te operânte impleâm⁹. Per Dóminum noſtrum.

Aliæ Orationes vt in Dominica præcedenti. fol.40.

Léctio libri Regum.

In diêbus illis: Factus eſt ſermo Dómini ad Elíam Thesbîtem, dicens. 3.Reg. 17.b
Surge, & vade in Sarêphta Sidoniôrũ, & manêbis ibi. Præcépi enim ibi mulíeri víduæ, vt paſcat te. Surréxit, & ábijt in Sarêphta. Cumque veníſſet ad portam ciuitâtis, appáruit ei múlier vídua cólligens ligna: & vocáuit eam, dixitq. ei. Da mihi páululum aquę in vaſe, vt bibã. Cumq. illa pérgeret vt afférret, clamâuit poſt tergũ eius, dicẽs. Affer mihi, óbſecro, & buccéllam panis in manu tua. Quæ reſpóndit. Viuit Dóminus Deus tuus, quia non habeo panem, niſi quantum pugíllus cápere

poteſt faríne in hydria, & páululum ó-
lei in lécytho. En cólligo duo ligna: vt
ingrédiar, & fáciam illud mihi, & fílio
meo: vt comedámus, & moriâmur.
Ad quam Elías ait. Noli timére: ſed
vade, & fac ſicut dixíſti. Verúmtamen
mihi primum fac de ipſa farínula ſubci
nerícium panem páruulum, & affer ad
me: tibi áutẽ & fílio tuo fácies póſtea.
Hæc autem dicit Dóminus Deus Iſ-
raël. Hydria farínæ non defíciet: nec
lécythus ólei minuêtur, vſq; ad diem,
in qua datûrus eſt Dóminus plûuiam
ſuper fáciem terræ. Quæ ábijt, & fecit
iuxta verbum Elíæ. Et comêdit ipſe,
& illa, & domus eius. Et ex illa die, hy-
dria farínæ nõ defécit, & lécythus ólei
non eſt imminútus, iuxta verbũ Dñi,
quod locûtus fúerat in manu Elíæ.

Pſ. 54. Graduale. Iacta cogitâtum tuum in Dómino, & ipſe te enútriet. ℣. Dum clamârem ad Dñm, exaudîuit vocem meam ab his, qui appropínquãt mihi.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 23. IN illo témpore: Locûtus eſt Ieſus ad turbas, & ad diſcípulos ſuos, dicens. Super cáthedram Móyſi ſedérũt Scribæ & Phariſæi. Omnia ergo quæcumq; díxerint vobis, ſeruáte & fácite: ſecúndum ópera verò eôrum nolîte fácere. Dicunt enim, & non fáciunt. Alligant enim ónera gráuia & importabília, & impônunt in húmeros hóminum: dígito autem ſuo nolunt ea mouére. Omnia verò ópera ſua fáciũt, vt videántur ab homínibus. Dilâtant enim phylactéria ſua, & magníficant fímbrias. Amant autem prímos recúbitus in cœnis, & primas cáthedras in ſynagógis, & ſalutatiónes in foro, & vocári ab homínibus, Rabbí. Vos autem nolîte vocári Rabbí. Vnus eſt enim magíſter veſter: omnes autem vos fratres eſtis. Et patrem nolîte vocâre vobis ſuper terrã: vnus eſt enim pater veſter, qui in cælis eſt. Nec vocémini magíſtri: quia magíſter veſter, vnus eſt, Chriſtus. Qui maior eſt veſtrum, erit miníſter veſter. Qui autem ſe exaltáuerit, humiliábitur: & qui ſe humiliáuerit, exaltábitur.

Offertorium. Miſerêre mei Dómine, ſecũdum magnam miſericórdiam tuam: dele Dómine iniquitâtem meam. Pſ. 50.

Secreta. SAnctificatiônem tuam nobis Dómine, his myſtérijs operâre placátus: quæ nos & à terrénis purget vítijs, & ad cæléſtia dona perdúcat. Per Dóminum noſtrum.

Aliæ Secretæ, vt in Dominica præcedenti. fol. 41.

Communio. Narrâbo ómnia mirabília tua: lętâbor & exultâbo in te: pſallam nomini tuo, Altíſſime. Pſal. 9.

Poſtcommun. VT ſacris Dómine, reddâmur digni munérib⁹, fac nos tuis quæſumus, ſemper obedîre mandátis. Per Dóminum noſtrum.

Aliæ poſtcomm. vt in Dominica pręcedenti. fol. 41.

Super

vé[...]er populum. O rêmus.
de[...]umiliâte cápita veſtra Deo. Oratio.

PRopitiâre Dómine ſupplicatiónibus noſtris, & animârũ noſtrárum medêre languóribus: vt remiſſiône percêpta, in tua ſemper benedictiône lætêmur. Per Dóminum.

FERIA QVARTA.

Statio ad ſanctam Cæciliam.

Introitus.

Pſ. 37. NE derelínquas me Dñe Deus meus, ne diſcédas à me: inténde in adiutórium meum, Dñe virtus ſalûtis meę. Pſal.

Ibidẽ. Dómine, ne in furôre tuo árguas me: neque in ira tua corrípias me. ℣. Glória Patri. Oratio.

POpulum tuum, q̃s Dñe, propíti⁹ réſpice, & quos ab eſcis carnálib⁹ præcipis abſtinére, à nóxijs quoque vítijs ceſſâre concêde. Per Dóminum.

Aliæ Orationes vt in Dominica præcedenti. fol. 40.

Léctio libri Eſther.

Eſth. 13.c. IN diêbus illis: Orâuit Mardochęus ad Dñm, dícẽs. Dómine Deus rex omnípotens, in ditiône tua cuncta sũt póſita: & non eſt qui poſſit tuæ reſiſtere voluntáti, ſi decréueris ſaluâre nos. Tu fecíſti cælum & terram, & quidquid cæli ámbitu continêtur. Dóminus ómnium tu es: nec eſt qui reſiſtat maieſtáti tuę. Et nunc Dómine rex regum, Deus Abrahâm, miſerêre pópulo tuo: quia volunt nos inimíci noſtri perdere, & hereditâtem tuam delêre. Ne deſpícias partem tuam, quam redemíſti tibi: ſed exáudi deprecatiônẽ noſtram, & propítius eſto ſorti & funículo hereditâtis tuę. Et conuérte lúctum noſtrum in gáudium: vt viuéntes, laudêmus nomẽ tuum: & ne cláudas ora canéntium te, Dómine Deus noſter.

Graduale. Saluum fac pópulum tuũ Dómine, & bénedic hereditáti tuæ. Pſ. 27.
℣. Ad te Dñe clamâui, Deus meus ne ſíleas à me, & ero ſímilis deſcendêntibus in lacum. Tractus.

Dómine, non ſecundum peccáta noſtra, quæ fécimus nos: neque ſecúndum iniquitátes noſtras retríbuas nobis. Pſ. 10[...]
℣. Dómine, ne memíneris iniquitâtum noſtrârum antiquârum: citò antícipent nos miſericórdiæ tuæ, quia páuperes facti ſumus nímis. Pſ. 78.
℣. Adiuua nos Deus ſalutáris noſter: & propter glóriam nóminis tui Dómine, líbera nos: & propítius eſto peccátis noſtris, propter nomen tuum. Hic genuflectitur.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Matthæum.

Matt. 20.b. IN illo témpore: Aſcéndẽs Ieſus Ieroſólymam, aſſumpſit duódecim diſcípulos ſuos ſecretò, & ait illi. Ecce aſcéndimus Ieroſólymam, & fílius hóminis tradétur princípibus ſacerdôtum & Scribis, & condemnábunt eum morte. Et tradent eum géntibus ad illudêndũ, & flagellândum, & cruciſi-

cifigéndũ: & tértia die reſúrget. Tunc accéſſit ad eũ mater filiórum Zebedęi cũ filijs ſuis, adórans & petẽs aliquid ab eo. Qui dixit ei: Quid vis? Ait illi. Dic, vt ſedeãt hi duo filij mei, vnus ad déxteram tuam, & vnus ad ſiníſtrã, in regno tuo. Reſpõdẽs autem Ieſus, dixit. Neſcítis quid petâtis. Potéſtis bibere cálicẽ, quem ego bibitûrus ſum? Dicũt ei: Póſſumus. Ait illis. Cálicẽ quidem meum bibétis: ſedére autem ad déxteram meam vel ſiníſtram, non eſt meũ dare vobis: ſed quib⁹ parâtum eſt à patre meo. Et audiéntes decem, indignáti ſunt de duôb⁹ frátrib⁹. Ieſus áutem vocâuit eos ad ſe, & ait. Scitis, quia príncipes géntiũ dominântur eôrum: & qui maióres sũt, poteſtâtẽ exércent in eos? Non ita erit inter vos. Sed quicumq; volúerit inter vos maior fieri, ſit veſter miníſter: & q volúerit inter vos prim⁹ eſſe, erit veſter ſeru⁹. Sicut filius hóminis nõ venit miniſtrári: ſed miniſtrâre, & dare ánimam ſuã redemptiônem pro multis. Offertoriũ.

Pſ. 24. A d te Dómine leuáui ánimam meã, Deus meus in te confido, non erubéſcam: neque irrídeant me inimíci mei: étenim vniuérſi, qui te expéctant, non confundêntur. Secreta.

H Oſtias, Dñe, quas tibi offérim⁹, propítius réſpice: & per hæc ſancta commércia, víncula peccatórũ noſtrórum abſólue. Per Dóminum.

Aliæ Secr. vt in Dñica præced. f.41.

Pſ. 10. Cõio. I uſtus Dñs, & iuſtítiam dilêxit: æquitâtẽ vídit vultus eius. Poſtcõm.

S Vmptis Dñe ſacraméntis, ad redẽptiônis ætérnę, quæſum⁹, proficiâmus augmẽtum. Per Dñm noſtrum.

Aliæ poſtcommun. vt in Dominica præcedenti. fol.41.

Super populum. O rêmus.

Humiliâte cápita veſtra Deo. Orõ.

D Eus innocẽtię reſtitûtor & amâtor, dirige ad te tuôrũ corda ſeruôrũ: vt ſpírit⁹ tui feruôre cõcêpto, & in fide inueniâtur ſtábiles, & in ópere efficáces. Per Dóminum noſtrum. in vnitâte eiuſdem Spíritus ſancti.

FERIA QVINTA.

Statio ad ſanctam Mariam trans Tiberim. Introitus.

D Eus in adiutórium meũ intẽde, Dñe ad adiuuãdũ me feſtîna: confundântur & reuereãtur inimíci mei, qui quærunt ánimam meam. Pſal. A uertântur retrorſum & erubéſcant: qui cógitãt mihi mala. ℣. Glória Patri. Oratio. Pſ. 69. Ibidẽ.

P Ręſta nobis, q̃s Dñe, auxíliũ grátiæ tuæ: vt ieiúnijs & oratiônibus conueniénter inténti, liberêmur ab hóſtibus mentis & córporis. Per Dñm.

Aliæ Orõnes vt ĩ Dñica pręced. f.40.

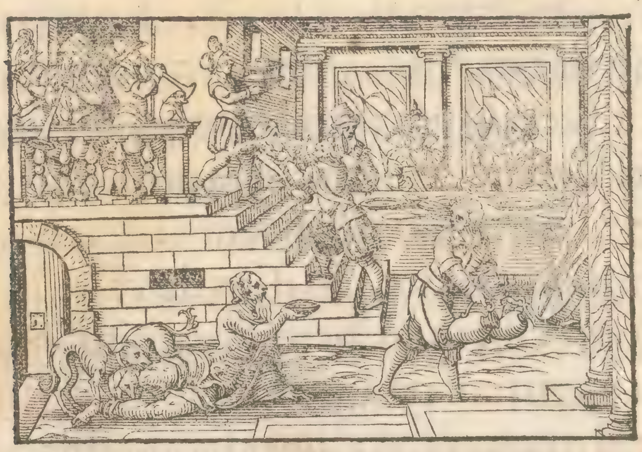
L éctio Hieremíæ prophetæ.

H Aec dicit Dñs Deus. Maledíctus homo, qui cõfídit in hômine, & ponit carnem bráchium ſuũ: & à Dño recédit cor eius. Erit enim quaſi myrícæ in deſérto, & non vidêbit cum vénerit bonum: ſed habitâbit in ſiccitâte in deſérto in terra ſalſúginis, & inhabitábili. Benedíctus vir, qui confídit in Dómino: & erit Dñs fidúcia eius. Et erit quaſi lignum, quod trãſplantâtur ſuper aquas, quod ad humôrẽ mittit radices ſuas: & non timêbit cum Hier. 17.

vénerit

vénerit æſtus. Et erit fólium eius víride: & in tempore ſiccitâtis non erit ſol lícitum: nec aliquándo déſinet fácere fructum. Prauũ eſt cor hominis, & inſcrutâbile: quis cognóſcet illud? Ego Dóminus ſcrútans cor, & probans renes: qui do vnicuíque iuxta viam ſuã, & iuxta fructum adinuentiônum ſuârum: dicit Dóminus omnípotens.

Pſ. 78. Graduale. Propítius eſto Dñe peccátis noſtris, ne quando dicant gentes, vbi eſt De⁹ eórũ? ℣. Adiuua nos De⁹ ſalutâris noſter: & propter honôrem nóminis tui Dómine, líbera nos.

Sequentia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

Lu. 16 d. IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Homo quidam erat diues, & induebâtur púrpura & byſſo: & epulabâtur quotídie ſplendidè. Et erat quidam méndicus nómine Lázarus, qui iacêbat ad iánuam eius, vlcéribus plenus: cúpiens ſaturári de micis, quę cadébant de menſa díuitis, & nemo illi dabat. Sed & canes veniébant, & lingébant vlcera eius. Factum eſt autem, vt morerêtur mendícus, & portarêtur ab angelis in ſinum Abrahæ. Mórtuus eſt autem & diues: & ſepúltus eſt in inférno. Eleuans autem óculos ſuos, cùm eſſet in torméntis, vidit Abrahám à longè, & Lázarum in ſinu eius. Et ipſe clamãs, dixit. Pater Abraham, miſerêre mei: & mitte Lázarum, vt intíngat extrêmum dígiti ſui in aquam, vt refrígeret linguam meã: quia crúcior in hac flamma. Et dixit illi Abrahám. Fili, recordâre quia recepíſti bona in vita tua, & Lázarus ſimíliter mala: nunc autem hic cõſolâtur, tu verò cruciáris. Et in his ómnibus, inter nos & vos chaos magnum firmâtum eſt: vt hi, qui volũt hinc trãſire ad vos, non poſſint: neque inde hùc tranſmeâre. Et ait. Rogo ergo te pater, vt mittas eum in domum patris mei. Hábeo enim quinque fratres: vt teſtêtur illis, ne & ipſi véniãt in hunc locum tormẽtôrum. Et ait illi Abrahám. Habent Móyſen & prophétas: aúdiant illos. At ille dixit. Non, pater Abrahã: ſed ſi quis ex mórtuis íerit ad eos, pœniténtiam ágent. Ait autem illi. Si Moyſen & prophétas non aúdiunt: neque ſi quis ex mórtuis reſurréxerit, credẽt.

Offertorium. Precâtus eſt Móyſes in conſpêctu Dómini Dei ſui, & dixit: quare Dñe iráſceris in pópulo tuo? parce iræ ánimæ tuæ: memẽto Abrahám, Iſaác, & Iacób, quibus iuráſti dare terram fluẽtem lac & mel: & placâtus eſt Dóminus de malignitâte, quam dixit fácere populo ſuo. Exo. 32.

Secreta.

PRæſenti ſacrifício nómini tuo nos, Dómine, ieiúnia dicâta ſanctíficent: vt quod obſeruántia noſtra profitêtur extérius, intérius operêtur effectu. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ vt in Dominica præcedenti. fol. 41.

Communio.

Qui mãdûcat meam carnem, & bibit Ioã. 6

meum ſanguinẽ, in me manet, & ego in eo, dicit Dóminus. Poſtcommun.

GRátia tua nos, q̃s Dñe, non derelínquat: quę & ſacrę nos déditos fáciat ſeruitúti, & tuam nobis opẽ ſemper acquîrat. Per Dóminum noſtrum.

Aliæ poſtcomm. vt in Dominica præcedenti. fol. 41.

Super populum. Orêmus.

Humiliâte cápita veſtra Deo. Orõ.

ADeſto Dómine fámulis tuis, & perpétuã benignitâtẽ largîre poſcẽtibus: vt ijs, qui te auctôre, & gubernatôre gloriãtur, & congregâta reſtáures, & reſtaurâta conſérues. Per Dñm.

FERIA SEXTA.

Statio ad ſanctum Vitalẽ. Introitus.

c.16. EGo autem cũ iuſtítia apparébo in cõſpéctu tuo: ſatiâbor dum manifeſtábitur glória tua. Pſalm.

idẽ. Exaudi Dómine iuſtítiam meã: inténde deprecatiôni meę.

℣. Glória Patri. Oratio.

DA quęſumus omnípotens Deꝰ: vt ſacro nos purificânte ieiúnio, ſincéris méntibus ad ſancta ventûra facias peruenîre. Per Dóminum.

Aliæ Orationes vt in Dominica præcedenti. fol. 40.

Léctio libri Géneſis.

neſ. IN diébus illis: Dixit Ioſeph frátribꝰ ſuis. Audîte ſómnium meum, quod vidi. Putâbam nos ligáre manípulos in agro: & quaſi conſúrgere manípulum meum, & ſtare: veſtróſque manípulos circũſtántes adoráre manípulum meũ. Reſpondêrunt fratres eius. Numquid rex noſter eris: aut ſubijciêmur ditióni tuæ? Hæc ergo cauſa ſomniôrum atq; ſermônum, inuídiæ & ódij fómitẽ miniſtrâuit. Aliud quoque ſómnium vidit, quod narrans frátribus, ait. Vidi per ſómnium, quaſi Solem, & Lunã, & Stellas vndecim adorâre me. Quod cùm patri ſuo & frátribus retuliſſet, increpâuit eum páter, & dixit. Quid ſibi vult hoc ſómnium, quod vidiſti? Num ego, & mater tua, & fratres tui adorábimus te ſuper terram? Inuidébãt igitur ei fratres ſui: pater verò rem tácitus cõſiderábat: Cumque fratres illîus in paſcéndis grégibus pátris moraréntur in Sichem, dixit ad eũ Iſraël. Fratres tui paſcũt oues in Síchimis: veni, mittam te ad eos. Quo reſpõdénte, prẹſto ſum, ait. Vade, & vide, ſi cũcta próſpera ſint erga fratres tuos, & pécora: & renũtia mihi, q̃d agátur. Miſſus de valle Hebron, venit in Síchem. Inuenítq. eum vir errântem in agro: & interrogáuit quid quęreret. At ille reſpõdit. Fratres meos quæro: índica mihi, vbi paſcant greges. Dixitq. ei vir. Receſſérunt de loco iſto: audîui autem eos dicentes: Eâmus in Dóthain. Perréxit ergo Ioſeph poſt fratres ſuos: & inuénit eos in Dóthain. Qui cùm vidíſſent eum procul, antequam accéderet ad eos, cogitauérunt illum occídere. Et mutuò loquebántur: Ecce ſomniâtor venit: venîte, occidâmus eum, & mittámus in ciſtérnam véterem: dicemuſque, féra péſſima deuorâuit eum. Et tunc apparébit, quid illi proſint ſómnia ſua. Audiens autem hoc Ruben, nitebátur liberáre eum de mánibꝰ eórum, & dicébat. Non interficiâmus ánimam eius, nec effundámus ſanguinẽ: ſed proijci-

te eũ in ciſtérnã hãc, quę eſt in ſolitúdi ne: manuſq. veſtras ſeruáte innóxias. Hoc autẽ dicébat, volens erípere eum de mánibus eórũ, & reddere patri ſuo.

Pſ.119 Graduale. Ad Dóminum cum tribulárer clamâui, & exaudìuit me. ℣. Dómine líbera ánimam meã à lábijs iníquis, & à lingua dolôſa.

Pſ.102 Tractus. Dómine, non ſecúndum peccâta noſtra, quę fécimus nos: neque ſecúndum iniquitátes noſtras retrîbuas

Pſ.78. nobis. ℣. Dómine, ne memíneris iniquitâtum noſtrârum antiquârũ: citò antícipent nos miſericórdiæ tuæ, quia

Hic genuflectitur. páuperes facti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos Deus ſalutâris noſter: & propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos: & propítius eſto peccátis noſtris, propter nomen tuum.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Matthæum.

Matt. 21.d. IN illo témpore: Dixit Ieſus turbis Iudæorum, parábolam hãc. Homo erat paterfamílias, qui plantâuit víneã, & ſepem circúmdedit ei, & fodit in ea torcúlar, & ædificâuit turrim: & locâuit eam agrícolis, & pêregre profectus eſt. Cùm autem tẽpus frúctuũ appropinquâſſet, miſit ſeruos ſuos ad agrícolas, vt accíperent fructus eius. Et agrícolæ, apprehénſis ſeruis eius, álium cę cidérunt, álium occidérunt, alium verò lapidauérunt. Iterum miſit álios ſéruos plures prióribus: & fecérũt illis ſimíliter. Nouiſſimè autẽ miſit ad eos fílium ſuum, dicens. Verebûntur fíliũ meum. Agrícolæ autẽ videntes fíliũ, dixérunt intra ſe. Hic eſt heres: veníte, occidâmus eum, & habébimus hereditátem eius. Et apprehénſum eum, eiecérunt extra víneam, & occidérũt. Cũ ergo vénerit dóminus víneæ, quid fáciet agrícolis illis? Aiunt illi. Malos malè perdet: & víneam ſuam locábit alijs agrícolis, qui reddant ei fructum tempóribus ſuis. Dicit illis Ieſus. Nũquam legíſtis ĩ ſcriptúris: Lápidẽ, quẽ reprobauérunt ædificántes, hic factus eſt in caput ánguli? A Dño factum eſt iſtud: & eſt mirábile in óculis noſtris. Ideo dico vobis: qa auferétur à vobis regnũ Dei, & dabitur genti faciẽti fructus eius. Et qui cecíderit ſuper lápidẽ iſtum, confringêtur: ſuper quem verò cecíderit, cõteret eum. Et cùm audíſſent príncipes ſacerdótum & Phariſæi parâbolas eius: cognouérunt, quòd de ipſis díceret. Et quæréntes eum tenére, timuérunt turbas: quóniam ſicut prophétam eũ habébant. Offertoriũ.

Dómine, in auxíliũ meũ réſpice: confundántur & reuereántur, qui quærũt ánimam meam, vt âuferant eam: Dñe in auxílium meum réſpice. Pſ.39 Secreta.

HAec in nobis ſacrifícia De⁹, & actióne permáneant, & operatione firméntur. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ vt in Dominica præcedenti. fol.41. Communio.

Tu Dñe ſeruábis nos, & cuſtódies nos à generatiône hac in ætérnum. Pſ.11

Poſt-

Poſtcommun.

FAc nos, quæſumus Dómine, accépto pígnore ſalútis ætérnæ, ſic téndere congruénter: vt ad eam perueníre poſſímus. Per Dóminum.

Aliæ poſtcomm. vt in Dominica præcedenti fol.41.

Super populum. Orémus.

Humiliâte cápita veſtra Deo. Oratio.

DA quæſumus Dómine pópulo tuo ſalútem mentis & córporis: vt bonis opéribus inhærêndo, tuæ ſemper virtûtis mereâtur protectiône deféndi. Per Dóminum.

SABBATO.

Statio ad Sanctos Marcellinum, & Petrum. Introitus.

Pſ. 18. LEx Dómini irrepréhenſíbilis, conuértens ánimas: teſtimónium Dñi fidéle, ſapiētiam præſtās
Ibidē. páruulis. Pſ. Cęli enárrāt glóriā Dei: & ópera mánuū eiꝰ annūtiat firmamētū. ℣. Glória. Oratio.

DA quæſumus Dñe, noſtris effé-ctū ieiúnijs ſalutârē: vt caſtigátio carnis aſſūpta, ad noſtrárū vegetatiónē tránſeat animárum. Per Dñm.

Aliæ Orõnes, vt in Dñica ꝑced. f.40.

Lectio libri Géneſis.

Geneſ. 27. IN diébus illis: Dixit Rebécca fílio ſuo Iacob. Audíui patrem tuum loquêntem cum Eſau fratre tuo, & dícētem ei. Affer mihi de venatiône tua, & fac cibos, vt cómedam: & benedícam tibi coram Dómino, antequā móriar. Nunc ergo, fili mi, acquiéſce conſílijs meis: & pergens ad gregem, affer mihi duos hœdos óptimos, vt fáciam ex eis eſcas patri tuo, quibus libénter véſcitur: quas cum intúleris, & coméderit, benedícat tibi priuſquā moriâtur. Cui ille reſpondit. Noſti, quod Eſau frater meus homo pilóſus ſit, & ego lęuis: ſi attrectâuerit me pater meus, & ſénſerit, tímeo ne putet me ſibi voluîſſe illúdere: & indúcam ſuper me maledictiônem pro benedictiône. Ad quem mater: In me ſit, ait, iſta maledíctio, fili mi: tantùm audi vocem meam, & pergēs, affer quæ dixi. Abijt, & áttulit, deditq́. matri. Paráuit illa cibos, ſicut nóuerat velle patrē illîus. Et véſtibus Eſau valde bonis, quas apud ſe habêbat domi, índuit eum: pelliculaſq́. hœdórum circumdedit mánibus & colli nuda protéxit. Deditq́. pulméntū: & panes, quos cóxerat, trádidit. Quibus illátis, dixit. Pater mi? At ille reſpóndit: Audio. Quis es tu, fili mi? Dixitq́. Iacob. Ego ſum Eſau primogénitus tuus: feci ſicut præcepíſti mihi. Surge, ſede, & cómede de venatiône mea: vt benedícat mihi ánima tua. Rurſumq́. Iſaác ad fílium ſuum. Quomodo, inquit, tam citò inuenîre potuíſti, fili mi? Qui reſpōdit. Volúntas Dei fuit, vt citò mihi occúrreret quod volébam. Dixitq́. Iſaác. Accéde huc, vt tangā te, fili mi: & probem, vtrúm tu ſis filius meus Eſau, an nō. Accéſſit ille ad patrem: & palpáto eo, dixit Iſaác. Vox quidē, vox Iacob eſt: ſed manus, manus ſunt Eſau. Et nō cognôuit eū: quia pilóſæ manus ſimilitúdinē maiôris expréſſerāt. Benedícēs ergo illi, ait. Tu es filius meus Eſau? Reſpondit: Ego ſum. At ille. Affer, inq̄t, mihi cibos de venatiône tua, fili mi, vt benedícat tibi ánima mea.

Quos

Quos cũ oblátos comedíſſet, óbtulit ei étiã vinũ. Quo hâuſto, dixit ad eum. Accéde ad me, & da mihi óſculũ, fili mi. Accéſſit, & oſculátus eſt eũ. Statimq́. vt ſenſit veſtimentórũ illîus fragrántiã, benedícens illi ait. Ecce odor filij mei, ſicut odor agri pleni, cui benedíxit Dñs. Det tibi Deus de rore cęli, & de pinguédine terræ, abundántiam frumẽti, & vini, & olei. Et ſéruiant tibi pópuli, & adórẽt te tribus. Eſto dñs fratrum tuôrũ: & incuruẽtur ante te filij matris tuę. Qui maledíxerit tibi, ſit ille maledîctus: & qui benedíxerit tibi: benedictiónibus repleâtur. Vix Iſaác ſermónem implêuerat: & egréſſo Iacób foras, venit Eſau: coctoſq. de venatiône cibos întulit patri, dicens. Surge pater mi, & cómede de venatiône filij tui: vt benedícat mihi ánima tua. Dixitq. illi Iſaác. Quis enim es tu? Qui reſpóndit. Ego ſum filius tuus primogénitꝰ Eſau. Expâuit Iſaác ſtupóre vehemẽti: & vltrà quàm credi poteſt, admírãs, ait. Quis igitur ille eſt, qui dudum captã venatiônem áttulit mihi, & comédi ex ómnibꝰ priuſquã tu veníres? benedixiq. ei, & erit benedíctus. Audítis Eſau ſermónibꝰ patris, irrúgijt clamóre magno: & cõſternátus ait. Benedíc étiã & mihi, pater mi. Qui ait. Venit germánus tuus fraudulénter, & accépit benedictiônem tuam. At ille ſubiúnxit. Iuſte vocâtum eſt nomẽ eius Iacób: ſupplantâuit enim me en áltera vice. Primogénita mea ante tulit: & nunc ſecúndo ſubrípuit benedictiônẽ meã. Rurſumq. ad patrẽ. Numquid non reſeruáſti, ait, & mihi benedictiónem? Reſpõdit Iſaac. Dñm tuum illũ cõſtítui, & omnes fratres eius ſeruitúti illîus ſubiugâui: frumento, vino, & oleo ſtabilîui eum: & tibi poſt hæc, fili mi, vltra quid fáciam? Cui Eſau. Num vnam, inquit, tantũ benédictiônẽ habes, pater? Mihi quoq; óbſecro, vt benedícas. Cumq. eiulátu magno fleret, motus Iſaác, dixit ad eum. In pinguêdine terræ, & in rore cæli deſuper erit benedíctio tua.

Graduale.

Bonum eſt confitéri Dómino, & pſal- Pſ. 91
lere nómini tuo Altíſſime. ℣. Ad annũtiãndum mane miſericórdiam tuã, & veritátem tuam per noctem.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Lucam.

IN illo tẽpore: Dixit Ieſus diſcípulis Lu. 15
ſuis parábolam hanc. Homo quidã c.
hábuit duos filios, & dixit adoleſcéntior ex illis Patri. Pater, da mihi portiônem ſubſtãtiæ, quę me cõtíngit. Et diuîſit illis ſubſtantiã. Et nõ poſt multos dies, congregátis ómnibus, adoleſcéntior fílius péregre profectꝰ eſt in regiônem lõgínquam: & ibi diſſipâuit ſubſtántiam ſuam viuêndo luxuriôſè. Et poſtquam cõſummáſſet ómnia, facta eſt fámes válida in regiône illa: & ipſe cœpit egére. Et ábijt, & adhęſit vni cíuium regiônis illius. Et miſit illum in villam ſuam, vt páſceret porcos. Et cupiêbat

piêbat

piêbat implére vētrē ſuum de ſiliquis, quas pórci manducábant: & nemo illi dabat. In ſe autē reuérſus dixit. Quanti mercenárij in domo patris mei abúndant pánibus: ego aūt hîc fame péreo? Surgā, & ibo ad patrē meū, & dicā ei. Pater, peccâui in cælū, & corā te: iā nō ſum dignus vocári filius tuus: fac me ſicut vnum de mercenárijs tuis. Et ſurgēs, venit ad patrē ſuū. Cū autē adhuc longè eſſet, vidit illū pater ipſius: & mîſericórdia motus eſt. Et accúrrēs cécidit ſuper collū eius, & óſculatus eſt eū. Dixitq. ei fili⁹. Pater, peccâui in cælū, & coram te: iam nō ſum dignus vocári filius tuus. Dixit autem pater ad ſeruos ſuos. Citò proférte ſtolam primā, & indúite illū: & date ánnulū in manū eius, & calceaménta in pedes eius: & addúcite vítulum ſaginátum, & occídite, & mādu cémus & epulêmur: quia hic filius meus mórtu⁹ erat, & reuîxit: períerat, & inuētus eſt. Et cęperūt epulâri. Erat autē filius eius ſénior in agro. Et cum venîret, & appropinquâret dómui, audîuit ſymphoníā, & chorū. Et vocâuit vnū de ſeruis: & interrogâuit, quę hęc eſsēt. Iſq. dixit illi. Frater tuus vénit: & occídit pater tuus vítulū ſaginátum, quia ſaluū illū recépit. Indignátus eſt aūt, & nolébat introîre. Pater ergo illîus egréſſus, cępit rogáre eum. At ille reſpōdens, dixit patri ſuo. Ecce tot annis ſéruio tibi, & mandátū tuum nūquā pterîui: & nūquā dedíſti mihi hędū, vt cum amícis meis epulárer. Sed poſtquā fili⁹ tu⁹ hic, qui deuoráuit ſubſtantiā ſuam cum meretrícibus, venit: occidíſti illi vítulū ſaginátum. At ipſe dixit illi. Fili, tu ſēper mecū es, & oīa mea, tua ſunt. Epulári autē & gaudêre oportébat, quia frater tu⁹ hic, mórtuus erat, & reuíxit: períerat, & inuētus eſt.

Offertorium. Illúmina óculos meos, Pſ.1[…] ne vmquam obdórmiam in morte: ne quando dicat inimícus meus, pręuálui aduérſus eum.

Secreta.

HIs ſacrifícijs, Dómine, concéde placátus: vt, qui próprijs orám⁹ abſolui delíctis, non grauémur extérnis. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ vt ī Dn̄ica pręced. f. 40.

Cōio. Opórtet te, fili, gaudére, quia frater tuus mórtuus fûerat, & reuîxit: períerat, & inuêntus eſt. Luc.1[…]

Poſtcommun.

SAcraménti tui, Dómine, diuîna libátio, penetrália noſtri cordis infúndat: & ſui nos partícipes poténter effíciat. Per Dóminum.

Aliæ poſtcō. vt in Dn̄ica pced. f. 41.

Super populum. Orêmus. Humiliâte cápita veſtra Deo. Oratio.

FAmíliam tuam, q̄s Dn̄e, cōtínua pietáte cuſtódi: vt, quæ in ſola ſpe grátiæ cæléſtis innítitur, cæléſti étiam protectiône muniâtur. Per Dóminū.

DOMINICA TERTIA in Quadrageſima.

Statio ad ſanctum Laurentium extra muros. Introitus.

OCuli mei ſemper ad Dóminū, quia ipſe euéllet de láqueo pedes meos: réſpice in me, & miſerére mei, quóniā vnicus, & pâuper ſum ego. Pſ.24 Pſalm. Ad te Dómine leuâui ánimā meā: Deus meus in te confído non erubéſcam. Ibidē. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Quæſu-

QVæſumus omnípotēs Deus, vota humílium réſpice: atque ad defenſiônem noſtram, déxteram tuæ maieſtátis exténde. Per Dóminum.

Ad poſcenda ſuffragia Sanctorū. Orō.

ACunctis nos, quæſumus Dómine, mentis & córporis defénde perículis, & intercedênte beáta & glorióſa ſemper vírgine Dei genitrîce Maria, cum beátis apóſtolis tuis Petro & Paulo, atque beáto N. & ómnibus ſanctis, ſalûtē nobis tríbue benígnus & pacem: vt deſtrúctis aduerſitátibus & erróribus vniuérſis, Eccléſia tua ſecúra tibi ſéruiat libertâte.

Pro viuis & defunctis. Oratio.

OMnípotēs ſempitérne Deꝰ, qui viuôrū domináris ſimul & mortuôrum, omniumque miſeréris, quos tuos fide & ópere futúros eſſe ꝑnóſcis: te ſúpplices exorámus, vt pro quibus effúndere preces decréuimꝰ, quóſque vel pręſens ſęculum adhuc in carne rétinet, vel futûrum iam exútos córpore ſuſcépit: intercedētibus ómnibus ſanctis tuis, pietâtis tuæ cleméntia, ómnium delictôrum ſuôrum veniam conſequântur. Per Dóminum noſtrum.

Léctio epiſtolæ beáti Pauli Apóſtoli ad Ephéſios.

Eph. 5. FRatres. Eſtóte imitatóres Dei, ſicut filij chariſſimi: & ambulâte in dilectiône, ſicut & Chriſtꝰ diléxit nos, & trádidit ſemetípſum pro nobis oblatiônem & hóſtiam Deo in odórē ſuauitâtis. Fornicátio autē, & omnis immundítia, aut auarítia, nec nominétur in vobis, ſicut decet ſanctos: aut turpitudo, aut ſtultilóquiū, aut ſcurrílitas, quæ ad rem nō pertinet: ſed magis gratiârum áctio. Hoc enim ſcitóte intelligéntes: quod omnis fornicátor, aut immūdus, aut auârus, quod eſt idolórum ſéruitus, nō habet hereditâtem in regno Chriſti & Dei. Nemo vos ſedúcat inánibus verbis. Propter hęc enim venit ira Dei in fílios diffidētiæ. Nolíte ergo éffici partícipes eôrum. Erátis enim aliquândo ténebræ: nunc autem lux in Dómino. Vt filij lucis ambuláte. Fructus enim lucis, eſt in omni bonitâte, & iuſtítia, & veritâte.

Graduale. Exúrge Dómine, non præuáleat homo: iudicêntur gentes in cōſpéctu tuo. ℣. In conuerténdo inimícum meum retrórſum, infirmabūtur, & peribunt à facie tua. Pſal. 9.

Tractus. Ad te leuâui óculos meos, qui hábitas in cælis. ℣. Ecce ſicut óculi ſeruôrum in mánibus dominórum ſuôrum. ℣. Et ſicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ ſuæ: ita óculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, donec miſereâtur noſtri. ℣. Miſerére nobis Dómine, miſerére nobis. Pſ. 122.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Lucam.

IN illo témpore: Erat Ieſus eijciens dęmónium: & illud erat mutum. Et cùm eieciſſet dæmónium, locútus eſt mutus: & admirátæ ſunt turbæ. Quidā Lu. 11 b.

autem

autem ex eis dixérunt. In Beélzebub príncipe dæmoniôrũ éijcit dæmónia. Et álij tentántes, ſignũ de cælo quærébãt ab eo. Ipſe autẽ, vt vidit cogitatiônes eôrum, dixit eis. Omne regnum ĩ ſeîpſum diuîſum, deſolábitur: & dom⁹ ſupra domum cadet. Si autem & ſátanas in ſeîpſum diuîſus eſt: quômodo ſtabit regnum ipſius, quia dícitis, in Beêlzebub eiĩcere me dæmónia? Si autẽ ego in Beêlzebub eiĩcio dæmónia: fílij veſtri in quo eiĩciunt? Ideo ipſi, iûdices veſtri erũt. Porrò ſi in dígito Dei eiĩcio dæmónia: profécto peruênit in vos regnum Dei. Cum fortis armátus cuſtódit átrium ſuum: in pace ſunt ómnia, quæ póſſidet. Si autem fórtior illo ſuperuéniens vícerit eũ: vniuérſa arma eius áuferet, in quib⁹ cõfidébat; & ſpólia eius diſtríbuet. Qui non eſt mecum cõtra me eſt: & qui non cólligit mecũ, diſpergit. Cũ immundus ſpíritus exíerit ab hómine, ámbulat ꝑ loca inaquôſa, quærens réquiem: & non inuéniẽs, dicit. Reuértar in domum meã, vnde exíui. Et cum vénerit, inuenit eam ſcopis mundátam, & ornátam. Et tunc vadit, & aſſúmit ſecum ſeptẽ álios ſpírit⁹ nequiôres ſe: & ingreſſi hâbitãt ibi. Et fiunt nouíſſima hóminis illîus peiôra priôribus. Factũ eſt autem, cum hæc díceret, extóllẽs vocem quædã múlier de turba, dixit illi. Beâtus vẽter, qui te portâuit: & úbera, quæ ſuxíſti. At ille dixit. Quinímmo, beâti q áudiunt verbum Dei, & cuſtódiunt illud. Credo.

Pſ. 18. Offertorium. Iuſtitiæ Dómini rectæ, lætificántes corda, & iudícia eius dulciôra ſuper mel & fauum: nam & ſeruus tuus cuſtódit ea.

Secreta.

Hæc hoſtia, Dñe q̃s, emũdet noſtra delicta: & ad ſacrificium celebrândum, ſubditôrum tibi córpora, menteſq. ſanctíficet. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ.

Exáudi nos Deus ſalutâris noſter: vt per huius ſacramenti virtûtem, à cunctis nos mentis & córporis hóſtibus tueâris: grátiam tríbuens in præſenti, & glóriam in futúro.

Deus, cui ſoli cógnitus eſt númerus electôrum in ſupérna felicitâte locândus: tríbue quæſumus, vt intercedéntibus ómnibus ſanctis tuis, vniuerſórum, quos in oratiône cõmendátos ſuſcépimus, & ómnium fidéliũ nómina, beátæ prædeſtinatiônis liber adſcripta retíneat. Per Dominum.

Communio. Paſſer inuénit ſibi domum, & turtur nidum, vbi repónat pullos ſuos: altária tua Dómine virtútũ, rex meus, & Deus meus: beâti qui hábitant in domo tua, in ſæculum ſæculi laudábunt te. Pſ. 83.

Poſtcommun.

A Cunctis nos, quæſumus Dómine, reâtibus & perículis propitiâtus abſólue: quos tanti myſtérii tríbuis eſſe partícipes. Per Dóminum.

Aliæ poſtcommun.

Mvndet & múniat nos, quæſumus Dómine, diuíni ſacramẽti munus oblátum: & intercedênte beáta vírgine Dei genitrîce Maria, cũ beátis apóſtolis tuis Petro & Páulo, atque beáto N. & ómnibus ſanctis: à cunctis nos reddat & peruerſitátibus expiátos, & aduerſitátibus expedítos.

Purificent nos, quæſumus omnípotens & miléricors Deus, ſacraménta, quę ſumpſimus: & intercedéntibus

tibus ómnibus ſanctis tuis, præſta : vt hoc tuum ſacraméntum non ſit nobis reâtus ad pęnã, ſed intercéſſio ſalutâris ad véniam : ſit ablútio ſcélerum, ſit fortitûdo fragílium, ſit contra ómnia mundi perícula firmaméntum : ſit viuôrum atq; mortuôrum fidélium, remíſſio ómnium delictôrum. Per Dóminum noſtrum.

FERIA SECVNDA.

Statio ad ſanctũ Marcum. Introitus.

Pſ.55. IN Deo laudábo verbũ: in Dño laudábo ſermónem: in Deo ſperábo, non timêbo quid fáciat mihi homo. Pſalmus.

Ibidẽ. Miſerére mei Deus, quóniam cõculcâuit me homo: tota die bellans tribulâuit me. ℣. Glória Patri. Oratio.

CORdibus noſtris, quæſumꝰ Dñe, grátiam tuam benígnꝰ infúnde: vt, ſicut ab eſcis carnálibus abſtinémꝰ: ita ſenſus quoque noſtros à nóxijs retrahámus excéſſibus. Per Dóminum.

Aliæ Orõnes vt in Dñica p̃ced. f.47.

Léctio libri Regum.

4.Re.5 IN diébus illis: Naamán princeps militię regis Syrię, erat vir magnꝰ apud dñm ſuũ, & honorátus. Per illũ enim dedit Dñs ſalútẽ Syrię. Erat autem vir fortis, & diues: ſed leprósus. Porrò de Syria egrêſſi fuerãt latrũculi, & captiuã dúxerant de terra Iſraël puellã páruulã, quæ erat ĩ obſéquio vxóris Naaman: quę ait ad dóminam ſuã. Vtinam fuiſſet dñs meus ad prophétam, qui eſt ĩ Samária: profectò curaſſet eũ à lepra, quam habet. Ingrêſſus eſt itaque Naaman ad dóminum ſuum, & nuntiâuit ei, dicens. Sic & ſic locúta eſt puélla de terra Iſraël. Dixitque ei rex Syriæ. Vade, & mittam lítteras ad regem Iſraël. Qui cum profectus eſſet, & tulíſſet ſecum decem talénta argẽti, & ſex míllia áureos, & decem mutatória veſtimentôrum: détulit lítteras ad regem Iſraël in hæc verba. Cum accéperis epíſtolam hanc, ſcito quòd miſerim ad te Naamán ſeruum meũ, vt cures eũ à lepra ſua. Cumque legíſſet rex Iſraël lítteras, ſcidit veſtiménta ſua, & ait. Numquid Deus ſum ego, vt occîdere poſſim & viuificâre: quia iſte miſit ad me, vt curem hóminem à lepra ſua? Animaduértite, & vidéte, quòd occaſiones quærat aduêrſum me. Quod cum audíſſet Eliſæus vir Dei, ſcidíſſe vidélicet regem Iſraël veſtiménta ſua, miſit ad eum, dicens. Cur ſcidíſti veſtîmenta tua? Vêniat ad me, & ſciat eſſe prophétam in Iſraël. Venit ergo Naamán cum equis & cúrribus, & ſtetit ad óſtium domus Eliſęi: miſitque ad eum Eliſæus nuntium, dicens. Vade, & lauáre ſépties ĩ Iordáne, & recípiet ſanitátem caro tua, atq; mundáberis. Irátus Naamán, recedébat, dicens. Putábam, quòd egrederétur ad me: & ſtans inuocâret nomẽ Dñi Dei ſui, & tãgeret manu ſua locũ leprę, & curáret me. Numquid nõ meliôres ſunt Abana & Pharphar, fluuij Damáſci, ómnibus aqs Iſraël, vt lauer in eis, & munder? Cũ ergo vertíſſet ſe, & abíret indígnans: acceſſérũt ad eũ ſerui ſui, & locúti sũt ei. Pater, & ſi rem grandem dixíſſet tibi prophéta, certè fácere debûeras: quantò magis, quia nunc dixit tibi, lauáre, & mundáberis? Deſcendit, & lauit

uit in Iordáne ſépties, iuxta ſermônem viri Dei: & reſtituta eſt caro eius, ſicut caro púeri páruuli, & mũdátus eſt. Reuerſuſq. ad virũ Dei cũ vniuérſo comitátu ſuo, venit, & ſtetit corã eo, & ait. Verè ſcio, quòd non ſit álius Deus in vniuérſa terra, niſi tantum in Iſraël.

Pſ. 55. Graduale. Deus, vitam meam annuntiâui tibi: poſuíſti lácrymas meas in cõſpéctu tuo. ℣. Miſerére mei Dómine, quóniam conculcâuit me homo: tota die bellans tribulâuit me.

Pſ. 102. Tractus. Dómine, non ſecúndum peccâta noſtra, quę fécimus nos: neque ſecúndum iniquitátes noſtras retrîbuas

Pſ. 78. nobis. ℣. Dómine, ne memíneris iniquitâtum noſtrârum antiquârũ: citò antícipent nos miſericórdiæ tuæ, quia páuperes facti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos Deus ſalutâris noſter: & propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos: & propítius eſto peccátis noſtris, propter nomen tuum.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

Lu. 4. d IN illo témpore: Dixit Ieſus Phariſǽis. Vtique dicétis mihi hanc ſimilitúdinẽ: Médice, cura te ipſum. Quãta audìuimus facta in Caphárnaũ: fac & hic in patria tua. Ait autẽ. Amẽ dico vobis, quia nemo prophéta accépt⁹ eſt ĩ pátria ſua. In veritáte dico vobis: multæ víduæ erant in diêbus Elię in Iſraël, quãdo clâuſum eſt cælũ annis trib⁹ & mẽſib⁹ ſex, cũ facta eſſet fames magna in oĩ terra: & ad nullã illárũ miſſus eſt Elîas, niſi in Saréphta Sidóniæ, ad mulîerẽ víduã. Et multi leprósi erant in Iſraël ſub Eliſæo prophéta: & nemo eórũ mũdátus eſt, niſi Naamán Syrus. Et repléti ſunt oẽs in ſynagóga ira, hęc audiêntes. Et ſurrexérunt, & eiecérũt eũ extra ciuitátem: & duxérũt illum vſq; ad ſupercílium montis, ſuper quem ciuitas eôrum erat ædificâta, vt præcipitárẽt eum. Ipſe autẽ tránſiens per médium illórum, ibat. Offertorium.

Exáudi Deus oratiônem meam, & ne deſpéxeris deprecatiônem meam: intende in me, & exâudi me. Pſ. 54. Secreta.

MVnus, quod tibi Dñe noſtræ ſeruitútis offérimus, tu ſalutáre nobis pérfice ſacramentũ. Per Dóminũ.

Aliæ Secretæ vt in Dominica præcedenti. fol. 47. Communio.

Quis dabit ex Sion ſalutáre Iſraël? cũ auérterit Dóminus captiuitátẽ plebis ſuæ, exultábit Iacob, & lætábitur Iſraël. Pſ. 13. Poſtcommun.

PReſta q̃s omnípotẽs & miſéricors Deus: vt quod ore contíngimus, pura mẽte capiámus. Per Dóminum.

Aliæ poſtcommun. vt in Dominica præcedenti. fol. 47.

Super populum. Orêmus.

Humiliâte cápita veſtra Deo. Oratio.

SVbuêniat nobis, Dómine, miſericórdia tua: vt ab immînẽtibus peccatórum noſtrórum perículis, te mereâmur protegénte éripi, te liberánte ſaluâri. Per Dóminum.

FE-

FERIA TERTIA.

Statio ad ſanctam Pudentianam.

Introitus.

Pſ.16. EGo clamâui, quóniã exaudíſti me Deus: inclína áurem tuam, & exâudi verba mea: cuſtódi me Dñe, vt pupíllam óculi: ſub vmbra alárum tuarũ prótege me. Pſal. Exáudi Dómine iuſtitiã meam: intẽde deprecatiônem meam.
Ibidẽ.

℣. Glória Patri. Oratio.

EXâudi nos omnípotens & miséri cors Deus: & continéntiæ ſalutâris propítius nobis dona concéde. Per. Aliæ Orationes vt in Dominica præcedenti. fol. 56.

Léctio libri Régum.

4. Reg. 4. IN diêbus illis: Múlier quędã clamâbat ad Eliſæum prophêtã, dicẽs. Seruus tuus vir meus mórtu⁹ eſt: & tu noſti, quia ſeruus tu⁹ fuit timẽs Dñm. Et ecce créditor venit, vt tollat duos filios meos ad ſeruiéndũ ſibi. Cui dixit Eliſæus. Quid vis, vt faciã tibi? Dic mihi, quid habes in domo tua? At illa reſpõdit. Nõ habeo ancílla tua quidquam in domo mea, niſi parum ólei, quo vngar. Cui ait. Vade, pete mútuo ab ómnib⁹ vicînis tuis vaſa vácua nõ pâuca. Et ingrédere, & clâude óſtiũ tuum, cũ ĩtrinſecus fúeris tu & fílij tui: & mitte inde in ómnia vaſa hæc: & cũ plena fúerint, tolles. Iuit ítaq; múlier, & cláuſit óſtiũ ſuper ſe, & ſuper fílios ſuos: illi offerébant vaſa, & illa infundébat. Cumque plena fuíſſent vaſa, dixit ad fílium ſuũ. Affer mihi adhuc vas. Et ille reſpõdit: Non hábeo. Stetitque óleum. Venit autem illa, & indicáuit hómini Dei. Et ille: Vade, inquit, vende óleum, & redde creditóri tuo: tu autem & fílij tui víuite de reliquo. Graduale.

Ab occúltis meis munda me Dñe: & ab aliénis parce ſeruo tuo. ℣. Si mei nõ fuérint domináti, tũc immaculâtus èro: & emundâbor à delícto máximo. Pſ.18.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 18.c. IN illo tẽpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Si peccâuerit in te frater tu⁹: vade, & córripe eũ inter te & ipſum ſolũ. Si te audíerit: lucrátus eris fratrẽ tuũ. Si autẽ te nõ audíerit: ádhibe tecũ adhuc vnũ, vel duos: vt in ore duôrũ vel trium téſtiũ ſtet omne verbũ. Quód ſi non audíerit eos: dic ecclésię. Si autem ecclésiã non audíerit: ſit tibi ſicut éthnicus & publicánus. Amẽ dico vobis: quæcumq; alligauéritis ſuper terram, erũt ligáta & in cęlo: & quæcumq; ſolu̇éritis ſuper terrã, erunt ſoluta & in cælo. Iterũ dico vobis: quia ſi duo ex vobis cõſénſerint ſuper terrã: de omni re, quamcumq; petíerint, fiet illis à patre meo, qui in cælis eſt. Vbi enim ſunt duo vel tres cõgregáti in nómine meo: ibi ſum in medio eorum. Tunc accedens ad eum Petrus, dixit. Dómine, quóties peccâbit in me frater meus, & dimíttam

dimíttam ei? Vſque ſepties? Dicit illi Ieſus. Non dico tibi, vſque ſépties: ſed vſque ſeptuágies ſépties.

Pſ.117 Offertorium. Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltâuit me: déxtera Dómini fecit virtútem: nō móriar, ſed viuam, & narrábo ópera Dómini. Secreta.

PEr hęc véniat, quęſumus Dn̄e, ſacramēta, noſtrę redemptiônis effêctus: qui nos & ab humánis retrahat ſemper excêſſib⁹: & ad ſalutária dona perdúcat. Per Dóminum noſtrum.

Aliæ Secretæ vt in Dominica præcedenti. fol.47. Communio.

Pſ.14. Dómine, quis habitâbit in tabernáculo tuo? aut quis requiéſcet in mōte ſancto tuo? qui ingreditur ſine mácula, & operátur iuſtitiam. Poſtcommun.

SAcris, Dómine, myſtérijs expiáti: & véniam, quæſumus, conſequâmur, & grátiam. Per Dóminum.

Aliæ poſtcommun. vt in Dominica præcedenti. fol.47.

Super populum. Orêmus. Humiliâte cápita veſtra Deo. Orō.

TVa nos Dómine protectiône deféndé: & ab omni ſemper iniquitáte cuſtódi. Per Dóminum.

EERIA QVARTA.

Statio ad ſanctum Xyſtum.

Introitus.

Pſ.30 EGo autem in Dn̄o ſperábo: exultábo, & lętábor ĩ tua miſericórdia: quia reſpexíſti humilitátem

Ibidē. meam. Pſal. In te Dn̄e ſperâui, non confúndar in ætérnum: in iuſtitia tua líbera me, & éripe me. ℣. Glória Patri. Oratio.

PRæſta nobis, quæſumus Dómine: vt ſalutáribus ieiūnijs erudíti, à nóxijs quoque vítijs abſtinētes, propitiatiônem tuā facílius impetrêmus. Per Dóminum noſtrum.

Aliæ Orationes vt in Dominica præcedenti. fol.46.

Léctio libri Exodi.

HAec dicit Dóminus Deus. Honóra patrem tuum, & matrem Exod. 20. tuam: vt ſis lōgæuus ſuper terrā, quam Dóminus Deus tuus dabit tibi. Non occídes. Non mœcháberis. Non furtum fácies. Nō lóqueris contra próximum tuum falſum teſtimônium. Non concupíſces domum próximi tui: nec deſiderábis vxórem eius: non ſeruum, non ancillā, non bouem, non áſinum: nec ómnia, quę illîus ſunt. Cunctus autem pópulus vidébat voces, & lámpades, & ſónitū buccínæ, montemq. fumigántem: & pertérriti, ac pauôre concúſſi, ſtetérunt procul, dicētes Móyſi. Lóquere tu nobis, & audiêmus. Non loquátur nobis Dóminus: ne fortè moriâmur. Et ait Móyſes ad pópulū. Nolíte timére. Vt enim probáret vos, venit Deus: & vt terror illîus eſſet in vobis, & nō peccarétis. Stetitq. pópulus de lōge. Moyſes autē accéſſit ad calíginem, in qua erat Deus. Dixit præterea Dn̄s ad Móyſen. Hæc díces filijs Iſraël. Vos vidíſtis, quòd de cęlo locútus ſim vobis. Nō faciêtis deos argēteos: nec deos áureos faciêtis vobis. Altáre de terra faciêtis mihi: & offerétis ſuper illud holocáuſta, & pacífica veſtra: oues veſtras & boues, in omni loco, in quo memória fuit nóminis mei.

Graduale.

Pſal.6. Graduale. Miſerére mei Dñe, quóniã infirmus ſum: ſana me Dñe. ℣. Conturbáta ſunt ómnia oſſa mea: & ánima mea turbáta eſt valde.

Pſ.102. Tractus. Dómine, non ſecúndum peccâta noſtra, quę fécimus nos: neque ſecúndum iniquitátes noſtras retrîbuas

Pſ.78. nobis. ℣. Dómine, ne memíneris iniquitâtum noſtrârum antiquârũ: citò antícipent nos miſericórdiæ tuæ, quia

Hic genuflectitur. páuperes facti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos Deus ſalutâris noſter: & propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos: & propîtius eſto peccátis noſtris, propter nomen tuum.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 15. IN illo témpore. Acceſſérunt ad Ieſum ab Ieroſólymis Scribæ & Phariſæi, dicéntes. Quare diſcípuli tui trãſgrediũtur traditiônes ſeniôrum? Non enim lauant manus ſuas cùm panem mandúcant. Ipſe autem reſpóndens, ait illis. Quare & vos tranſgredímini mandátum Dei propter traditiônem veſtram? Nam Deus dixit: Honóra patrem & matrẽ: & qui maledíxerit patri, vel matri, morte moriâtur. Vos autem dícitis: Quicumque díxerit patri, vel matri: munus quodcumque eſt ex me, tibi próderit: & non honorificábit patrem ſuum, aut matrem ſuam: & írritum fecíſtis mandátum Dei propter traditiônem veſtrã. Hypócritæ, benè prophetâuit de vobis Iſáias, dicẽs. Pópulus hic, labijs me honórat: cor autẽ eôrum longè eſt à me. Sine cauſa autẽ cólunt me, docéntes doctrínas, & mãdáta hóminũ. Et conuocátis ad ſe turbis, dixit eis. Audíte, & intellígite. Nõ quod intrat in os, coínquinat hóminẽ: ſed quod procédit ex ore, hoc coínquinat hóminem. Tũc accedéntes diſcípuli eius, dixérunt ei. Scis, quia Phariſæi, audíto verbo hoc, ſcãdalizáti ſunt? At ille reſpõdens, ait. Omnis plãtátio, quam non plantâuit pater meus cæléſtis, eradicábitur. Sínite illos. Cęci sũt, & duces cæcôrum. Cęcus autẽ ſi cęco ducátum præſtet, ambo in fôueam cadunt. Reſpóndens autem Petrus, dixit ei. Ediſſere nobis parábolam iſtã. At ille dixit. Adhuc & vos ſine intelléctu eſtis? Non intellígitis, quia omne qđ in os intrat, in ventrem vadit, & in ſeceſſum emíttitur? Quæ autem procédunt de ore, de corde éxeũt: & ea coínquinant hóminem: De corde enim éxeũt cogitatiônes malæ, homicídia, adultéria, fornicatiônes, furta, falſa teſtimónia, blaſphémię. Hęc sũt, quę coínquinant hóminẽ. Non lotis autẽ mánib⁹ manducáre, non coínquinat hóminẽ.

Offertorium. Dómine, fac mecum miſericórdiam tuam propter nomen tuum, quia ſuâuis eſt miſericórdia tua. Pſ.108.

Secreta.

SVſcipe, q̃s Dñe, preces pópuli tui cũ oblatiônibus hoſtiárum: & tua myſtéria celebrántes, ab ómnibus nos defénde perículis. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ vt in Dñica p̄ced. f. 47.

Pſ. 15. Cõmunio. Notas mihi fecíſti vias vitæ: adimplébis me lætitia cum vultu tuo, Dômine. Poſtcommun.

SAnctíficet nos, Dñe, qua paſti ſumus, menſa cæléſtis: & à cũctis erróribus expiátos, ſupérnis promiſſiónibus reddat accéptos. Per Dóminũ.

Aliæ poſtcomm vt in Dominica præcedenti. fol. 47.

Super populum. Orêmus.

Humiliâte cápita veſtra Deo. Oro.

COncéde queſumus omnípotens Deus: vt qui protectiônis tuę grátiam quærimus, liberáti à malis ómnibus, ſecúra tibi ménte ſeruiâmus. Per.

EERIA QVINTA.

Statio ad ſanctos Coſmam & Damianum. Introitus,

SAlus pópuli ego ſum, dicit Dñs: de quacũq; tribulatiône clamáuerint ad me, exáudiã eos: & ero illórum Dñs in per-

Pſ. 77. pétuum. Pſal. Atténdite pópule me⁹ legem meã: inclináte aurem veſtrã în verba oris mei. ℣. Glória Patri. Oro.

MAgníficet te Dómine, ſanctórũ tuôrũ Coſmę & Damiâni beâta ſolémnitas: qua & illis glóriam ſempitérnam, & opẽ nobis ineffábili prouidéntia contuliſti. Per Dóminum.

Aliæ Orationes vt in Dominica præcedenti. fol. 46.

Léctio Hieremíæ prophétæ.

Hier. 7. IN diêbus illis: Factum eſt verbum Dómini ad me, dicens. Sta in porta domus Dómini: & prædica ibi verbũ iſtud, & dic. Audîte verbum Dómini omnis Iuda, qui ingredímini per portas has, vt adorétis Dóminum. Hęc dicit Dñs exercítuum, Deus Iſraël. Bonas facite vias veſtras, & ſtúdia veſtra: & habitábo vobíſcum in loco iſto. Nolíte confidere in verbis mẽdácij, dicén tes: Tẽplum Dómini, templum Dñi, templum Dñi eſt. Quóniã ſi benè dire xéritis vias veſtras, & ſtúdia veſtra: ſi fecéritis iudícium inter virum, & próximum ei⁹: áduenæ, & pupillo, & víduæ non fecéritis calúmniã: nec ſánguinẽ innocéntem effudéritis in loco iſto: & poſt deos aliénos nõ ambulauéritis in malũ vobiſmetipſis: habitábo vobíſcum in loco iſto, in terra quam dedi pátribus veſtris à ſęculo & vſque in ſęculum: ait Dñs omnípotens. Graduale.

Oculi ómnium in te ſperant Dñe: & tu das illis eſcã in tẽpore oppórtúno. Pſ. 144

℣. Aperis tu manum tuam, & imples omne ánimal benedictiône.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

IN illo témpore: Surgẽs Ieſus de ſynagóga, introîuit in domũ Simónis. Lu. 4. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et rogauérũt illum pro ea. Et ſtans ſuper illam, imperâuit febri: & dimíſit illam. Et continuò ſurgens, miniſtrábat illis. Cùm autem Sol

occi-

occidîſſet: omnes, qui habébant infirmos várijs languóribus, ducébãt illos ad Ieſum. At ille ſingulis manus impónens, curábat eos. Exíbant autẽ dęmónia à multis, clamántia & dicẽtia: quia tu es filius Dei. Et increpans non ſinébat ea loqui: quia ſciêbant ipſum eſſe Chriſtum. Facta autẽ die, egréſſus ibat in deſértum locũ: & turbę requirébant eũ: & venérunt vſque ad ipſum, & detinébant illũ, ne diſcéderet ab eis. Quibus ille ait. Quia & álijs ciuitátibus opórtet me euangelizáre regnum Dei: quia ídeo miſſus ſum. Et erat prædicãs in ſynagógis Galilææ. Offertorium.

Pſ.37. Si ambuláuero in medio tribulatiônis, viuificabis me Dñe: & ſuper irã inimicórum meôrũ extẽdes manum tuã, & ſaluũ me fáciet déxtera tua. Secreta.

IN tuôrum Dómine pretióſa morte iuſtôrum ſacrifíciũ illud offérimus, de quo martyrium ſumpſit ómne, princípium. Per Dominum.

Aliæ Secretæ vt in Dominica præcedenti. fol. 47. Communio.

Pſ.118 Tu mandáſti mãdáta tua cuſtodíri nimis: vtinã dirigãtur viæ meæ ad cuſtodiẽdas iuſtificatiônes tuas. Poſtcõm.

SIt nobis Dómine, ſacraménti tui certa ſaluátio: quæ cum beatórum martyrum tuôrum Coſmæ & Damiâni méritis implorátur. Per Dóminum.

Aliæ Poſtcommun. vt in Dominica præcedenti. fol. 47.

Super populum. Orêmus.

Humiliâte cápita veſtra Deo. Oratio.

SVbiéctum tibi pópulum, quæſumus Dómine, propitiâtio cæléſtis amplíficet: & tuis ſemper fáciat ſeruíre mandátis. Per Dóminum.

M.N.R.

FERIA SEXTA.

Statio ad S. Laurentium in Lucinam.

Introitus.

FAc mecũ, Dñe, ſignũ in bonũ: vt videãt qui me odérunt, & confundántur: qm̃ tu Dñe adiuuíſti me, & cõſolát⁹ es me. Pſ.85.

Pſal. Inclína Dñe âurem tuã, & exâudi me: quóniam inops & páuper ſum ego. ℣. Glória Patri. Oratio. Ibidẽ.

IEiũnia noſtra, q̃s Dñe, benígno fauôre proſêquere: vt ſicut ab alimentis abſtinêmus in córpore: ita à vítijs ieiunêmus in ménte. Per Dóminum.

Alię Orõnes vt in Dñica pręced. f. 46.

Léctio libri Númeri.

IN diêbus illis: Conuenérũt fílij Iſraël aduérſus Móyſen & Aarón: & verſi in ſeditiônem, dixérunt. Datẽ nobis aquã, vt bibâmus. Ingreſſiq́. Móyſes & Aarõ, dimíſſa multitúdine, in tabernáculum fęderis, corruérunt proni in terram: clamauéruntque ad Dñm, atque dixérunt. Dñe Deus, exâudi clamórẽ pópuli huius: & áperi eis theſâurum tuum fontem aquæ viuæ, vt ſatiâti, ceſſet murmurátio eôrum. Et appáruit glória Dñi ſuper eos. Locutuſque eſt Dñs ad Móyſen, dicens. Tolle, virgam, & cóngrega pópulũ tu & Aarõ frater tuus: & loquímini ad petrã corã eis, & illa dabit aquas. Cũq́. edúxeris aquam de petra, bibet omnis multitúdo, & iuménta eius. Tulit ígitur Móyſes virgã, quæ erat in conſpéctu Dñi, ſicut præcéperat ei, congregáta multitúdine ante petram: dixitque eis. Audíte rebélles, & incréduli. Nũ de petra hac

Nu.2 Exo.1

vobis aquã potérimus eiicere? Cũque eleuâſſet Móyſes manum, percútiens virga bis ſilicem, egréſſæ ſunt aquę largiſſimæ, ita vt pópul⁹ bíberet, & iumẽta. Dixitq́. Dñs ad Móyſen & Aarõ. Quia non credidiſtis mihi, vt ſanctifica rétis me coram filijs Iſraël: non introducétis hos pópulos in terrã, quam dabo eis. Hæc eſt aqua contradictiônis, vbi iurgáti ſunt filij Iſraël contra Dóminum: & ſanctificátus eſt in eis.

Pſ. 27. Graduale. In Deo ſperâuit cor meũ, & adiútus ſum: & reflóruit caro mea, & ex voluntáte mea confitébor illi.
℣. Ad te Dómine clamâui: Deus meus ne ſíleas, ne diſcédas à me.

Pſ. 102 Tractus. Dómine, non ſecúndum pec câta noſtra, quę fécimus nos: neque ſecúndum iniquitátes noſtras retrîbuas
Pſ. 78. nobis. ℣. Dómine, ne memíneris iniquitâtum noſtrârum antiquârũ: citò antícipent nos miſericórdiæ tuæ, quia
Hic genuflectitur. páuperes facti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos Deus ſalutâris noſter: & propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos: & propítius eſto peccátis noſtris, propter nomen tuum.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

Ioã. 4. IN illo témpore: Venit Ieſus in ciuitátem Samáriæ, quæ dicitur Sichár: iuxta prædium, quod dedit Iacob Ioſeph filio ſuo. Erat autem ibi fons Iacob. Ieſus ergo fatigátus ex itínere, ſedébat ſic ſupra fontem. Hora erat quaſi ſexta. Venit múlier de Samária haurîre aquam. Dicit ei Ieſus: Da mihi bíbere. Diſcípuli autem eius abíerunt in ciuitátem, vt cibos émerent. Dicit ergo ei múlier illa Samaritána: Quómodo tu Iudæus cum ſis, bíbere à me poſcis, quæ ſum múlier Samaritána? Non enim coutúntur Iudæi Samaritánis. Reſpóndit Ieſus, & dixit ei. Si ſcires donum Dei, & quis eſt, qui dicit tibi, da mihi bíbere: tu fórſitan petíſſes ab eo, & dedíſſet tibi aquam viuam. Dicit ei múlier. Dómine, neque in quo háurias, habes, & púteus altus eſt: vnde ergo habes aquam viuam? Numquid tu maior es patre noſtro Iacób, qui dedit nobis puteum iſtum: & ipſe ex eo bibit, & filij eius, & pécora eius? Reſpõdit Ieſus, & dixit ei. Omnis, qui bîberit ex aqua hac, ſitiet iterũ. Qui autẽ bíberit ex aqua, quam ego dabo ei, non ſitiet in ætérnum: ſed aqua quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquę ſaliéntis in vitam ætérnam. Dicit ad eũ múlier. Dómine, da mihi hanc aquam: vt non ſitiam, neq; véniam huc haurîre. Dicit ei Ieſus. Vade, voca virũ tuũ, & veni huc. Rñdit múlier, & dixit. Non hábeo virũ. Dicit ei Ieſ⁹. Benè dixîſti, quia nõ hábeo virum. Quinque enim viros habuíſti: & nũc quẽ habes, nõ eſt tuus vir. Hoc verè dixiſti. Dicit ei múlier. Dómine, vt video, prophéta es tu. Patres noſtri in monte hoc adorauérũt: & vos dícitis, quia Ieroſolymis eſt locus, vbi adoráre opórtet. Dicit ei Ieſus.

ſus. Múlier, crede mihi, quia venit hora, quãdo neque in monte hoc, neque in Ieroſólymis adorábitis patrem. Vos adorátis, quod neſcítis: nos adorámus, quod ſcimus: quia ſalus ex Iudęis eſt. Sed venit hora, & nunc eſt, quando veri adoratóres adorábunt patrem in ſpíritu & veritáte. Nã & pater tales quærit, qui adórẽt eum. Spíritus eſt Deus: & eos qui adórãt eum, in ſpíritu & veritáte oportet adoráre. Dicit ei múlier. Scio, quia Meſsías venit, qui dícitur Chriſtus. Cùm ergo vénerit, ille nobis annũtiâbit ómnia. Dicit ei Ieſus. Ego ſum, qui loquor tecum. Et continuò venérunt diſcípuli eius: & mirabãtur, quia cum muliere loquebátur. Nemo tamen dixit: quid quæris, aut quid lóqueris cum ea? Relíquit ergo hydriam ſuam múlier: & ábijt in ciuitátem, & dicit illis homínibus. Venîte, & vidéte hóminẽ, qui dixit mihi ómnia quæcumque feci. Numquid ipſe eſt Chriſtus? Exiérunt ergo de ciuitáte: & veniébant ad eum. Intérea rogábãt eum diſcípuli, dicéntes. Rabbí, mandúca. Ille autem dixit eis. Ego cibum hábeo manducáre, quem vos neſcítis. Dicébant ergo diſcípuli eius adínuicem. Numquid áliquis áttulit ei mãducâre? Dicit eis Ieſus. Meus cib⁹ eſt, vt fáciã voluntátem eius, qui miſit me: vt perfíciam opus ei⁹. Nõne vos dícitis, quòd adhuc quátuor mẽſes sũt, & meſſis venit? Ecce dico vobis: leuáte óculos veſtros, & vidéte regiónes, quia albę ſunt iam ad meſſem. Et qui metit, mercêdẽ áccipit, & cóngregat fructum in vitam ætérnam: vt & qui ſéminat, ſimul gaudeat, & qui metit. In hoc enim eſt verbum verũ: quia álius eſt qui ſéminat, & áli⁹ eſt qui metit. Ego miſi vos métere, quod vos non laboráſtis: álij laborauérunt, & vos in labóres eôrum introíſtis. Ex ciuitáte autẽ illa multi crediérunt in eum Samaritanórum, propter verbum mulíeris teſtimóniũ perhibentis: Quia dixit mihi ómnia quæcumq; feci. Cũ veníſſent ergo ad illum Samaritáni, rogauérunt eum, vt ibi manéret. Et manſit ibi duos dies. Et multo plures crediérunt in eum propter ſermónem eius. Et mulíeri dicébant: Quia non iam propter tuam loquêlam crédimus. Ipſi enim audíuimus: & ſcimus, quia hic eſt verè ſaluâtor mundi.

Offertorium. Inténde voci oratiônis meæ, rex meus & Deus meus: quóniam ad te orábo, Dómine. *Pſal.*

Secreta.

Reſpice quæſum⁹ Dómine, propítius ad múnera, quę ſacrámus: vt tibi gráta ſint, & nobis ſalutária ſemper exíſtant. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ vt in Dominica præcedenti. fol. 47.

Communio.

Qui bíberit aquam, quam ego dabo ei, dicit Dóminus, fiet in eo fons aquę ſaliêntis in vitam ætérnam. *Ioã.*

Poſtcommun.

Hvius nos Dómine, percéptio ſacramenti mundet à crímine: & ad cæléſtia regna perdúcat. Per Dñm.

Aliæ Poſtcommun. vt in Dominica præcedenti. fol. 47.

Super populum. Orêmus. Humiliâte cápita veſtra Deo. Oro.

Præſta quæſumus oĩpotẽs Deus: vt qui in tua protectiône confídimus, cuncta nobis aduerſántia, te adiuuânte vincámus. Per Dóminum.

SABBATO.

Statio ad ſanctam Suſannam.

Introitus.

Pſal. 5. VErba mea áuribus percipe Dñe, intéllige clamórem meum: intẽde voci oratiônis meę, rex meus, & Deus meus. Ibidẽ. Pſalm. Quóniam ad te orábo Dómine: mane exâudies vocem meam. ℣. Glória Patri.

Oratio.

PRęſta quęſumus oĩpotẽs Deus, vt qui ſe, affligéndo carnem, ab aliméntis ábſtinent: ſectãdo iuſtítiam, à culpa ieiûnent. Per Dóminum.

Aliæ Orones vt in Dñica pced. f. 46.

Léctio Daniêlis prophétæ.

Dan. 13. IN diêbus illis: Erat vir in Babylóne, & nomen eius Iôachim. Et accépit vxórem nómine Suſánnam, filiã Helcíæ, pulchram nimis, & timéntẽ Deũ. Paréntes enim illîus cũ eſſent iuſti, erudiérunt filiam ſuam ſecúndum legem Môyſi. Erat autem Iôachim diues valde: & erat ei pomárium vicínũ dómui ſuæ. Et ad ipſum confluêbãt Iudęi, eò quòd eſſet honorabílior ómnium. Et conſtitúti ſunt duo ſenes iûdices in anno illo, de quib9 locútus eſt Dñs: Quia egréſſa eſt iníquitas de Babylóne à ſeniôribus iudícibus, qui videbántur régere pópulum. Iſti frequentábant domum Iôachim: & veniêbãt ad eos omnes, qui habébãt iudícia. Cum autem pópulus reuertíſſet per merídiem, ingrediebátur Suſánna, & deambulábat in pomário viri ſui. Et vidébant eam ſenes quotídie ingrediêntem, & deambulántem: & exarſérunt in concupiſcéntiam eius. Et euertérunt ſenſum ſuum, & declinauérũt óculos ſuos, vt non vidérent cælum, neq; recordaréntur iudiciôrum iuſtórum. Fáctum eſt autem, cum obſeruârent diem aptum, quando eam poſſent inuenire ſolã: ingréſſa eſt aliqñ, ſicut heri, & nudiuſtértius, cum duâbus ſolis puêllis: voluítque lauári in pomário. Aeſtus quippe erat. Et non erat íbi quiſquam, prętet duos ſenes abſcónditos, & contẽplántes eam. Dixit ergo puêllis. Afférte mihi óleũ & ſmígmata: & óſtia pomárij cláudite, vt lauer. Cum autẽ egréſſæ eſsẽt puêllæ: ſurrexérunt duo ſenes, & accurrérunt ad eam, & dixérũt. Ecce óſtia pomárij cláuſa ſunt, & nemo nos videt, & in concupiſcéntia tui ſumus: quamobrem aſſentíre nobis, & commiſcére nobíſcũ. Quòd ſi nolúeris, dicémus teſtimóniũ cõtra te, quòd fuerit tecum iûuenis: & ob hanc cáuſam emíſeris puêllas à te. Ingémuit Suſanna, & ait. Angúſtiæ mihi ſunt úndique. Si enim hoc égero, mors mihi eſt: ſi autem non égero, non effûgiam manus veſtras. Sed mélius eſt mihi abſq; ópere incídere in manus veſtras, quàm peccáre in conſpéctu Dómini. Et exclamâuit voce magna Suſánna: exclamauérunt autem & ſenes aduérſus eã. Et cucúrrit vn9, & apéruit óſtia pomárij. Cùm autem audíſſent clamórẽ in pomário fâmuli domus, irruérunt per poſtícum, vt vidérent quídnam eſſet. Poſtquã autem ſenes locúti ſunt, erubuêrũt ſerui veheménter: quia nũquã dictus fûerat ſermo huiuſcémodi de Suſánna. Et facta eſt dies cráſtina. Cũque veníſſet pópulus ad virũ eius Iôachim,

chim, venérunt & duo ſeniôres pleni iníqua cogitatiône aduérſus Suſánnã, vt interfícerent eam. Et dixérunt coram pópulo. Mittite ad Suſánnam fíliam Helcíæ, vxórem Iôachim. Et ſtatim miſérunt. Et venit cum parẽtibus, & fílijs, & vniuérſis cognátis ſuis. Flebant ígitur ſui, & omnes qui nôuerant eam. Conſurgéntes autem duo ſeniôres in médio pópuli, poſuêrunt manus ſuas ſuper caput eius. Quæ flens ſuſpéxit ad cælum. Erat enim cor eius fidúciam habens in Dño. Et dixérunt ſeniôres. Cũ deambularémus in pomário ſoli, ingréſſa eſt hæc cum duâbus ſolis puêllis, & clâuſit óſtia pomárij, & dimîſit à ſe puêllas. Venitq́. adoléſcens ad eam, qui erat abſcónditus: & cõcúbuit cum ea. Porrò nos, cum eſſémus in ángulo pomárij, videntes iniquitátẽ, cucúrrimus ad eos, & vídimus eos páriter commiſcéri. Et illum quidem nequíuimus comprehéndere, quia fórtior nobis erat: & apérto óſtio exilîuit. Hanc autem cùm apprehendiſſémus, interrogâuimus, quíſnam eſſet adoléſcens: & nóluit indicáre nobis. Huius rei teſtes ſumus. Crédidit eis multitúdo quaſi ſeniôribus & iudícibus pópuli: & condẽnauérunt eã ad mortẽ. Exclamâuit autẽ voce magna Suſánna, & díxit. Deus ætérne, qui abſcõditórum es cógnitor, qui noſti ómnia antequã fiãt: tu ſcis, quóniã falſum teſtimóniũ tulérunt contra me: & ecce mórior, cũ nihil horũ fécerim, quæ iſti malitióſe cõpoſuérunt aduérſum me. Exaudîuit autẽ Dóminus vocẽ eius. Cumq́. ducerêtur ad mórtẽ, ſuſcitâuit Dóminus ſpiritum ſanctũ pueri iuniôris, cui nomẽ Dániel: & exclamâuit voce magna, & dixit. Mundus ego ſum à ſanguine huius. Et conuérſus omnis pópulus ad eũ dixit. Quis eſt ſermo iſte, quem tu locútus es? Qui cum ſtaret in médio eôrum, ait. Sic, fátui fílij Iſraël, non iudicántes, neque quod verum eſt cognoſcéntes, cõdemnáſtis fíliam Iſraël? Reuertímini ad iudícium: quia falſum teſtimónium locúti ſunt aduérſus eam. Reuérſus eſt ergo pópulus cũ feſtinatiône. Et dixit ad eos Daniel. Separáte eos ab ínuicẽ procul: & dijudicábo eos. Cũ ergo diuíſi eſſent alter ab áltero, vocâuit vnum ex eis, & dixit ad eum. Inueteráte diêrum malôrum, nunc venérunt peccata tua, quæ prius operabáris, iúdicans iudícia iniûſta, innocéntes ópprimens, & dimíttẽs nóxios, dicẽte Dómino: Innocéntem & iuſtum non interfícies. Nũc ergo ſi vidíſti eam, dic ſub qua árbore víderis eos colloquẽtes ſibi? Qui ait: Sub ſchino. Dixit autem Dániel. Rectè mentitus es in caput tuũ. Ecce enim ángelus Dómini, accépta ſenténtia ab eo, ſcindet te médiũ. Et amóto eo, iuſſit veníre alium, & dixit ei. Semen Chanáan, & non Iuda: ſpécies decépit te, & concupiſcéntia ſubuértit cor tuum. Sic faciebátis filiâbus Iſraël: & illæ timéntes loquebántur vobis. Sed non fília Iuda ſuſtínuit iniquitátem veſtram. Nunc ergo dic mihi, ſub qua árbore comprehénderis eos loquéntes ſibi? Qui ait: Sub prino. Dixit aũt ei Dániel. Rectè mentitus es, & tu ĩ caput tuũ. Manet enim ángelus Dómini gládiũ habẽs, vt ſecet te médium: & interficiat vos. Exclamâuit ítaque omnis cætus voce

magna: & benedixérunt Deũ, qui ſaluat ſperántes in ſe. Et conſurrexérunt aduérſus duos ſeniores: (conuícerat enim eos Dániel ex ore ſuo falſum dixiſſe teſtimónium:) fecéruntque eis ſicut malè égerãt aduérſus próximum: & interfecérunt eos. Et ſaluâtus eſt ſanguis innóxius in die illa.

Ps.22. Graduale. Si ámbulem in médio vmbræ mortis, non timébo mala: quónia tu mecũ es, Dómine. ℣. Virga tua, & báculus tuus, ipſa me conſoláta ſunt.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioánnem.

Ioã.8. IN illo tẽpore: Perréxit Ieſus in mõtem Oliuéti: & dilúculo íterum venit in templũ. Et omnis pópulus venit ad eum: & ſedens docébat eos. Addúcunt autem Scribæ & Phariſǽi mulíerem deprehénſam in adultério: & ſtatuérunt eam in médio, & dixérunt ei. Magíſter, hęc mulier modò deprehenſa eſt in adultério. In lege autem Môyſes mandâuit nobis huiuſmodi lapidáre. Tu ergo quid dicis? Hoc autem dicébant, tentantes eum: vt poſſent accuſáre eum. Ieſus autem inclínans ſe deórſum, dígito ſcribébat in terra. Cũ autem perſeuerárent interrogãtes eũ: eréxit ſe, & dixit eis. Qui ſine peccáto eſt veſtrum, primus in illam lápidem mittat. Et íterum inclínans ſe, ſcribébat in terra. Audiêntes autem hæc, vnus poſt vnum exíbant, incipiêntes à ſeniôribus. Et remanſit Ieſus ſolus, & múlier in médio ſtans. Erigens autem ſe Ieſus, dixit ei. Múlier, vbi ſunt qui te accuſábant? Nemo te condẽnáuit? Quæ dixit: Nemo Dómine. Dixit autem Ieſus. Nec ego te condemnábo. Vade, & iam ámplius noli peccáre.

Offertorium. Greſſus meos dírige ſecúndum elóquium tuum: & non dominétur mei omnis iniuſtítia, Dómine. Ps.118.

Secreta.

CONcêde quæſumus omnípotens Deus: vt huius ſacrificij munus oblátum, fragilitátem noſtram ab omni malo purget ſemper & múniat. Per Dóminum noſtrum.

Aliæ Secretæ vt in Dominica præcedenti. fol.47.

Communio. Nemo te condemnáuit, múlier? nemo Dómine: nec ego te condemnábo: iam ámplius noli peccáre. Ioã.8.

Poſtcommun.

QVæſumus omnípotens Deus: vt inter eius membra numerémur, cuius córpori communicámus, & ſanguini. Qui tecum viuit & regnat.

Aliæ Poſtcommun. vt in Dominica præcedenti. fol.47.

Super populum. Orêmus. Humiliâte cápita veſtra Deo.

Oratio.

PRæténde Dómine, fidélibus tuis déxteram cæléſtis auxílij: vt te toto corde perquírant: & quæ dignè póſtulant, cónſequi mereântur. Per Dóminum noſtrum.

DO-

DOMINICA QVARTA in Quadrageſima.

Statio ad ſanctam Crucem in Ieruſalem. Introitus.

Iſa.66. LAetáre Ierúſalem: & cõuentũ fácite omnes qui diligitis eam: gaudéte cũ lętítia, qui in triſtítia fuíſtis: vt exultétis, & ſatiémini ab vbéribus cõſolatiônis ve-
Pſ.121. ſtræ. Pſal. Lætátus ſum in his, quæ dicta ſunt mihi: in domum Dómini íbimus. ℣. Glória Patri. Oratio.

COncéde quæſumus omnípotens Deus: vt qui ex mérito noſtrę actiônis afflígimur, tuæ grátiæ conſolatiône reſpirémus. Per Dóminum.

Ad poſcẽda ſuffragia Sanctorũ. Orõ.

ACunctis nos, q̃s Dñe, mentis & córporis defénde perículis: & intercedénte beáta & glorióſa ſemper vírgine Dei genitríce María, cũ beátis apóſtolis tuis Petro & Paulo, atque beáto N. & ómnibus ſanctis, ſalûtem nobis tríbue benígnus & pacem: vt deſtrúctis aduerſitâtibus & erróribus vniuérſis, Eccléſia tua ſecúra tibi ſéruiat libertáte.

Pro viuis & defunctis. Oratio.

OMnípotẽs ſempitérne Deꝰ, qui viuôrũ domináris ſimul & mortuôrum, omniúmque miſeréris, quos tuos fide & ópere futúros eſſe p̃nóſcis: te ſúpplices exorámus, vt pro quibus effúndere preces decréuimꝰ, quóſque vel pręſens ſęculum adhuc in carne rétinet, vel futûrum iam exútos córpore ſuſcépit: intercedẽtibus ómnibus ſanctis tuis, pietâtis tuæ cleméntia, ómnium delictôrum ſuôrum veniam conſequântur. Per Dóminum noſtrum.

Léctio epiſtolæ beáti Pauli Apóſtoli ad Gálatas.

FRatres. Scriptum eſt, quóniam Gal.4
Abraham duos fílios hábuit: vnũ de ancílla, & vnum de líbera. Sed qui de ancílla, ſecúndum carnẽ natus eſt: qui autẽ de líbera, per repromiſſiõnẽ: quę sũt per allegoriã dicta. Hęc enim ſunt duo teſtamenta. Vnum quidẽ in monte Sina, in ſeruitútem génerans: quæ eſt Agar, (Sina enim mons eſt in Arábia, qui coniúnctus eſt ei, quę nũc eſt Ierúſalem) & ſeruit cum filijs ſuis. Illa autem, quæ ſurſum eſt Ierúſalem, líbera eſt: quæ eſt mater noſtra. Scriptum eſt enim. Lætáre ſtérilis, quæ nõ paris: erúmpe & clama, quæ non párturis: quia multi fílij deſértæ, magis quàm eius quæ habet virum. Nos autem, fratres, ſecúndum Iſaác promiſſiônis fílij ſumus. Sed quómodo tunc is qui ſecúndum carnem natus fûerat, perſequebátur eum, qui ſecúndum ſpíritum: ita & nunc. Sed quid dicit Scriptura? Eiíce ancíllam, & fílium eius. Non enim erit heres fílius ancíllę cum fílio líberæ. Itaque fratres, non ſumus ancíllæ fílij, ſed líberæ: qua libertáte Chriſtus nos liberâuit. Graduale.

Lætátus ſum in his, quæ dicta ſunt mi- Pſ.121
hi: in domum Dómini ibimus. ℣. Fiat pax in virtúte tua: & abundántia in túrribus tuis. Tractus.

Qui confídunt in Dño, ſicut mõs Siõ: Pſ.124
non commouébitur in ætérnum: qui hábitat in Ierúſalem. ℣. Mõtes in circûitu eius: & Dñs in circûitu pópuli ſui, ex hoc nunc & vſque in ſæculum.

Sequén-

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioannem.

Ioā. 6. IN illo témpore: Abijt Ieſus trās mare Galilææ, quod eſt Tiberiádis: & ſequebátur eũ multitúdo magna, quia vidébant ſigna, quæ faciêbat ſuper his qui infirmabántur. Súbijt ergo in montem Ieſus: & ibi ſedébat cum diſcípulis ſuis. Erat autem próximum paſcha, dies feſtus Iudæôrum. Cũ ſubleuâſſet ergo óculos Ieſus, & vidíſſet, quia multitúdo máxima venit ad eum, dicit ad Philíppum. Vnde emémus panes, vt mandúcent hi? Hoc autẽ dicébat, tentans eum. Ipſe enim ſciêbat, quid eſſet factúrus. Reſpóndit ei Philíppus. Ducentórum denariôrum panes non ſuffi ciunt eis: vt vnuſquiſque módicum quid accípiat. Dicit ei vnus ex diſcípulis eius, Andreas frater Simónis Petri. Eſt puer vnus hic, qui habet quinque panes hordeâceos, & duos piſces: ſed hæc quid ſunt inter tantos? Dicit ergo Ieſus. Fácite hómines diſcúmbere. Erat autem fœnum multum in loco. Diſcubuérunt ergo viri numero quaſi quinque míllia. Accépit ergo Ieſus panes: & cùm grátias egíſſet, diſtríbuit diſcumbéntibus. Simíliter & ex píſcibus quantum volébant. Vt autem impléti ſunt, dixit diſcípulis ſuis. Collígite quæ ſuperauérunt fragménta, ne péreant. Collegérunt ergo, & impleuérunt duódecim cóphinos fragmentórum, ex quinque pánibus hordeáceis, quæ ſuperfuérunt his, qui manducáuerant. Illi ergo hómines cum vidíſſent quod fécerat Ieſus ſignum, dicébant: quia hic eſt verè prophéta, qui ve̅turus eſt in mũdum. Ieſus ergo cum cognouíſſet, quia ventúri eſſent, vt ráperent eum, & fácerent eum regem: fugit íterum in montem ipſe ſolus. Credo.

Offertorium. Laudáte Dñm, quia benígnus eſt: pſállite nómini eius, quóniam ſuâuis eſt: ómnia quæcumq; vóluit, fecit in cælo & in terra. Pſal. 134

Secreta.

SAcrificijs pręſéntibus, Dñe q̃s, inténde placâtus: vt & deuotiôni noſtræ profíciant, & ſalúti. Per Dñm.

Aliæ Secretæ.

EXáudi nos Deus ſalutâris noſter: vt per huius ſacramenti virtûtem, à cunctis nos mentis & córporis hóſtibus tueâris: grátiam tríbuens in præſenti, & glóriam in futúro.

DEus, cui ſoli cógnitus eſt númerus electôrum in ſupérna felicitâte locândus: tríbue quæſumus, vt intercedéntibus ómnibus ſanctis tuis, vniuerſórum, quos in oratiône cõmendátos ſuſcépimus, & ómnium fidéliũ nómina, beátæ prædeſtinatiônis liber adſcripta retíneat. Per Dominum.

Cõmunio. Ierúſalem, quę ædificátur vt cîuitas, cuius participátio eius in idípſum: illuc enim aſcendêrunt tribus, tribus Dómini, ad confiténdum nómini tuo, Domine. Pſal. 121

Poſtcommun.

DA nobis, quæſumus miſéricors Deus: vt ſancta tua, quibus inceſſánter

ceſſánter explémur, ſincéris tractémus obſéquijs, & fidéli ſémper mente ſumámus. Per Dóminum noſtrum.

Aliæ poſtcommun.

MVndet & múniat nos, quæſumus Dómine, diuíni ſacramẽti munus oblátum: & intercedênte beáta vírgine Dei genitrîce Maria, cũ beátis apóſtolis tuis Petro & Páulo, atque beáto N. & ómnibus ſanctis: à cunctis nos reddat & peruerſitátibus expiátos, & aduerſitátibus expedítos.

PVríficent nos, quæſumus omnípotens & miſéricors Deus, ſacraménta, quę ſumpſimus: & intercedéntibus ómnibus ſanctis tuis, præſta: vt hoc tuum ſacraméntum non ſit nobis reâtus ad pęnam, ſed intercéſſio ſalutâris ad véniam: ſit ablútio ſcélerum, ſit fortitûdo fragílium, ſit contra ómnia mundi perícula firmaméntum: ſit viuôrum atq; mortuôrum fidélium, remíſſio ómnium delictôrum. Per Dóminum noſtrum.

FERIA SECVNDA.

Statio ad ſanctos quatuor Coronatos. Introitus.

Pſ. 53. DEus in nómine tuo ſaluũ me fac, & in virtúte tua líbera me: Deꝰ exâudi oratiônẽ meã: auribus pércipe verba oris

Ibidẽ. mei. Pſal. Quóniã aliêni inſurrexêrũt aduerſum me: & fortes quæſiêrũt ánimam meã. ℣. Glória Patri. Oratio.

PRæſta quæſumus oĩpotẽs Deus: vt obſeruatiônes ſacras annua deuotiône recolẽtes, & córpore tibi placeâmus, & mente. Per Dóminum.

Aliæ Orationes vt in Dominica præcedenti. fol. 54.

Léctio libri Regum.

IN diêbus illis: Venérunt duę mulîeres meretríces ad regem Salomónẽ: (4. Reg. 3. c.) ſtetéruntque coram eo. Quarum vna ait. Obſecro mi dómine, ego & múlier hæc habitabámus in domo vna: & péperi apud eam in cubículo. Tértia verò die, poſtquam ego péperi, péperit & hæc. Et erámus ſimul, nulluſq. aliꝰ in domo nobíſcũ, excéptis nobis duâbus. Mórtuus eſt autẽ filius mulíeris huius nocte. Dórmiẽs quippe oppréſſit eum. Et conſúrgens intempéſtæ noctis ſilẽtio, tulit filium meum de látere meo ancíllæ tuæ dormiẽtis, & collocâuit in ſinu ſuo: ſuũ autẽ filium, qui erat mórtuus, póſuit in ſinu meo. Cumq. ſurrexíſſem mane, vt dárem lac filio meo: appáruit mórtuus. Quem diligẽtius íntuens clara luce, deprehendi nõ eſſe meum, quem genúeram. Reſpondítque altera mulier. Non eſt ita, vt dícis: ſed filius tuus mórtuus eſt, meus autem víuit. Econtrario illa dicébat. Mentíris: filius quippe meus viuit, & filius tuus mórtuus eſt. Atque in hũc modũ contendébant corã rege. Tunc rex ait. Hæc dicit: filius meus viuit, & filius tuus mórtuus eſt: & iſta reſpondet, non, ſed filius tuus mórtuus eſt, meus autem víuit. Dixit ergo rex. Afférte mihi gládium. Cumq. attuliſſent gládium coram rege: diuídite, inquit, infántẽ viuum in duas partes: & date dimídiam partem vni, & dimídiam partem álteri. Dixit autem múlier, cuius filius erat viuus, ad regem. (Cõmota ſũt quippe víſcera eius ſuper filio ſuo.) Obſe-

Obſecro dómine, date illi infántem viuum, & nolíte interficere eum. E contrário illa dicébat. Nec mihi, nec tibi: ſed diuidátur. Reſpõdit rex, & ait. Date huic infántem viuum, & non occidátur: hæc eſt enim mater eius. Audíuit itaq; omnis Iſraël iudícium, quod iudicáſſet rex: & timuérunt regem, vidéntes ſapiéntiam Dei eſſe in eo ad faciéndum iudícium. Graduale.

Pſ. 30. Eſto mihi in Deum protectôrem, & in locum refúgij: vt ſaluũ me facias.

Pſ. 70. ℣. Deus in te ſperâui: Dñe, non confúndar in ætérnum. Tractus.

Pſ. 102. Dómine, non ſecundum peccáta noſtra, quæ fécimus nos: neque ſecúndum iniquitátes noſtras retríbuas nobis.

Pſ. 78. ℣. Dómine, ne memíneris iniquitâtum noſtrârum antiquârum: citò antícipent nos miſericórdiæ tuæ, quia

Hic genuflectitur. páuperes facti ſumus nímis. ℣. Adiuua nos Deus ſalutáris noſter: & própter glóriam nóminis tui Dómine, líbera nos: & propítius eſto peccátis noſtris, propter nomen tuum.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioánnem.

Ioã. 2. c IN illo témpore: Propè erat paſcha Iudęôrum, & aſcéndit Ieſus Ieroſólymam. Et inuénit in tẽplo vendéntes oues, & boues, & columbas, & nũmulários ſedéntes. Et cũ feciſſet quaſi flagéllum de funículis, oẽs eiécit de templo, oues quoque & boues: & nũmulariôrũ effúdit æs, & menſas ſubuértit. Et his qui colúmbas vendébãt, dixit. Auferte iſta hinc: & nolíte fácere domum patris mei, domũ negotiatiônis. Recordáti vero ſunt diſcípuli ei⁹, quia ſcríptum eſt: Zelus domus tuę comédit me. Reſpõdérunt ergo Iudęi, & dixérunt ei. Quod ſignũ oſténdis nobis qa hæc facis? Rñdit Ieſus, & dixit eis. Sóluite templũ hoc: & in tribus diêb⁹ excitábo illud. Dixérunt ergo Iudæi. Quadragínta & ſex annis ædificátũ eſt templũ hoc: & tu in tribus diêb⁹ excitábis illud? Ille autem dicébat de templo córporis ſui. Cum ergo reſurrexíſſet à mortuis, recordáti ſunt diſcípuli eius, quia hoc dicébat. Et crediderunt ſcripturæ, & ſermóni quẽ dixit Ieſus. Cum autẽ eſſet Ieroſólymis in paſcha in die feſto, multi credíderunt in nómine eius, vidéntes eius ſigna quę faciêbat. Ipſe autem Ieſus non credébat ſemetípſũ eis, eo quòd ipſe noſſet ómnes: & quia opus ei nõ erat, vt quis teſtimónium perhibêret de hómine. Ipſe enim ſciêbat, quid eſſet in homine.

Offertorium. Iubiláte Deo omnis terra ſeruíte Dómino in lætítia: intráte in cõſpéctu eius in exultatiône: quia Dóminus ipſe eſt Deus. Pſ. 99. Secreta.

OBlátum tibi Dómine, ſacrificiũ viuíficet nos ſemper & múniat. Per Dóminum noſtrum.

Aliæ Secretæ vt in Dominica præcedenti. fol. 54. Communio.

Ab occúltis meis munda me Dñe: & ab aliênis parce ſeruo tuo. Pſ. 18. Poſtcõm.

Sumptis

SVmptis Dómine, ſalutáribꝰ ſacramẽtis: ad redẽptiônis ætérnæ, quæſumus, proficiâmus augmentum. Per.

Aliæ poſtcõ. vt ĩ Dñica præced. f. 55.

Super populum. Orêmus.

Humiliâte cápita veſtra Deo. Orõ.

DEprecatiónem noſtram, quæſumus Dñe benígnus exâudi: & quibus ſupplicándi præſtas affectum, tríbue defenſiônis auxíliũ. Per Dñm.

FERIA TERTIA.

Statio ad S. Laurentium in Damaſo.

Introitus.

Pſ. 54. EXaudi Deus oratiônem meam, & ne deſpéxeris deprecatiônem meam: inténde in me, & exâu-
Ibidẽ. di me. Pſal. Contriſtâtus ſum in exercitatiône mea: & cõturbátus ſum à voce inimíci, & à tribulatiône peccatóris. ℣. Glória Pat. Orõ.

SAcrę nobis, q̃s Dñe, obſeruatiônis ieiúnia: & pię conuerſatiónis augméntum, & tuæ propitiatiônis contínuum præſtent auxílium. Per Dñm.

Aliæ Orõnes vt in Dñica p̃ced. f. 54.

Léctio libri Exodi.

Exod. 32. IN diêbus illis: Locútus eſt Dóminus ad Móyſen, dicens. Deſcende de mõte: quia peccâuit pópulus tuus, quem eduxíſti de terra Aegypti. Receſſérunt cito de via, quam oſtendíſti eis: fecêruntque ſibi vítulum conflátilem, & adorauérunt, atque immolántes ei hóſtias, dixérunt. Iſti ſunt dij tui Iſraël, qui te eduxérunt de terra Aegypti. Rurſumque ait Dóminus ad Móyſen. Cerno, quòd pópulus iſte duræ ceruícis ſit: dimítte me, vt iraſcátur furor meus contra eos, & deleam eos: faciamque te in gentem magnã. Móyſes autem orábat Dóminũ Deũ ſuum, dicens. Cur Dómine iraſcitur furor tuus contra populum tuum, quẽ eduxíſti de terra Aegypti in fortitúdine magna, & in manu robúſta? Ne, quæſo, dicant Aegyptij: callide edúxit eos, vt interfíceret in montibus, & deléret de terra. Quiêſcat ira tua & eſto placábilis ſúper nequítia pópuli tui. Recordare Abrahám, Iſáac, & Iſraël ſeruôrum tuôrum, quibꝰ iuráſti per temetipſum, dicens. Multiplicábo ſemẽ veſtrum ſicut ſtellas cęli: & vniuérſam terram hanc, de qua locútꝰ ſum, dabo ſémini veſtro: & poſſidébitis eam ſemper. Placatuſq. eſt Dóminus, ne faceret malum, quod locútus fuerat aduérſus pópulum ſuum. Et miſértus eſt pópulo ſuo Dóminus Deus noſter.

Graduale. Exúrge Dómine, fer opem Pſ. 43.
nobis: & líbera nos propter nomen tuum. ℣. Deus áuribꝰ noſtris audîuimus: & patres noſtri annuntiauérunt nobis opus, quod operátus es in diêbus eôrum, in diêbus antíquis.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioannem.

IN illo témpore: Iam die feſto me- Ioã. 7
diânte, aſcéndit Ieſus in témplum, & docé-

& docébat. Et mirabántur Iudæi, di-
cẽtes. Quomodo hic lítteras ſcit, cum
non didícerit? Reſpóndit eis Ieſus, &
dixit. Mea doctrína, non eſt mea: ſed
ei⁹ qui miſit me. Síquis volúerit volũ
tátem eius facere: cognóſcet de doctrí
na, vtrũ ex Deo ſit, an ego à me ipſo lo
quar. Qui à ſemetipſo lóquitur, gloriã
própriam quærit. Qui autem quærit
glóriam eius, qui miſit illum: hic ve-
rax eſt, & iniuſtítia in illo non eſt. Nõ-
ne Móyſes dedit vobis legem: & ne-
mo ex vobis facit legẽ? Quid me quæ-
ritis interfícere? Reſpóndit turba, & di
xit: Dæmónium habes: quis te quærit
interfícere? Reſpõdit Ieſus, & dixit eis.
Vnum opus feci: & omnes mirámini.
Proptérea Móyſes dedit vobis circũ-
ciſiônem: non quia ex Moyſe eſt, ſed
ex pátribus. Et in ſábbato circumcí-
ditis hóminem. Si circumciſiônem ác
cipit homo in ſábbato, vt non ſoluâtur
lex Móyſi: mihi indignámini, quia to-
tum hóminem ſanum féci in ſabbato?
Nolíte iudicáre ſecúndum fáciem: ſed
iuſtum iudícium iudicâte. Dicêbant
ergo quidam ex Ieroſólymis. Nonne
hic eſt, quem quærunt interfícere? Ec-
ce, palám lóquitur: & nihil ei dícunt.
Nũquid vere cognouérunt príncipes,
quia hic eſt Chriſtus? Sed hunc ſcimus
vnde ſit: Chriſtus autem cum vénerit,
nemo ſcit vnde ſit. Clamábat ergo dó-
cens in templo Ieſus, & dicens. Et me
ſcitis, & vnde ſim ſcítis: & à meípſo
non veni: ſed eſt verus qui miſit me,
quem vos neſcítis. Ego ſcio eum: quia
ab ipſo ſum, & ipſe me míſit. Quære-
bant ergo eum apprehéndere: & ne-
mo míſit in illum mánus: quia non-
dum vénerat hora eius: De turba au-
tem multi credidérunt in eum.

Offertorium. E xpéctans expectâui Pſ.3
Dóminum, & reſpéxit me: & exaudi-
uit deprecatiônem meam: & immíſit
in os meum canticum nouum, hym-
num Deo noſtro. Secreta.

HAec hóſtia, Dómine quęſum⁹
emúndet noſtra delícta: & ad ſa
crifícium celebrándum, ſubditórum ti
bi córpora, menteſque ſanctíficet. Per
Dominum noſtrum.

Aliæ Secretæ vt in Dominica præce-
denti. fol. 54.

Communio. L ætábimur in ſalutâri Pſ.19
tuo: & in nómine Dómini Dei noſtri
magnificábimur. Poſtcomm.

HVius nos, Dómine, percéptio
ſacraménti mundet à crimine:
& ad cæléſtia regna perducat. Per Dó
minum noſtrum.

Aliæ poſtcommun. vt in Dominica
præcedenti. fol. 55.

Super populum. O rêmus.
Humiliâte cápita veſtra Deo. Oratio.

MIſerére Dómine, pópulo tuo: &
contínuis tribulatiónibus labo-
rántem, propítius reſpiráre concéde.
Per Dóminum noſtrum.

FERIA QVARTA.

Statio ad ſanctum Paulum.

Introitus.

CVm ſanctificátus fúero Ezech.
in vobis, congregábo 36.
vos de vniuérſis terris:
& effundam ſuper vos
aquam mundam, &
mundabímini ab ómnibus inquina-
méntis veſtris: & dabo vobis ſpíritum
nouum.

Pſ. 33. nouum. Pſal. Benedícam Dóminum in omni témpore: ſemper laus eius in ore meo. ℣. Glória Patri.

Poſt Kyrie eléiſon. dicitur Orêmus. Flectám⁹ génua. ℟. Leuáte. Oratio.

DEus, qui & iuſtis pręmia meritórum, & peccatórib⁹ per ieiûniũ véniam præbes: miſerére ſupplícibus tuis: vt reâtus noſtri conféſſio, indulgéntiam váleat percípere delictórum. Per Dóminum noſtrum.

Léctio Ezechiêlis prophétæ.

Ezec. 36. c. HAec dicit Dóminus Deus. Sanctificábo nomẽ meum magnũ: vt ſciant gentes, quia ego Dóminus. Cum ſanctificátus fúero in vobis coram eis, tollam quippe vos de géntibus: & congregábo vos de vniuérſis terris: & addúcam vos in terram veſtram. Et effúndam ſuper vos aquam mundam: & mundabímini ab ómnibus inquinaméntis veſtris: & ab vniuérſis idólis veſtris mundábo vos. Et dabo vobis cor nouum: & ſpíritum nouum ponam in médio veſtri. Et áuferam cor lapídeum de carne veſtra: & dabo vobis cor cárneum. Et ſpíritum meum ponam in médio veſtri: & fáciam, vt in præcéptis meis ambulétis, & iudícia mea cuſtodiâtis & operémini. Et habitábitis in terra, quã dedi pátribus veſtris: & éritis mihi in pópulũ, & ego ero vobis in Deum: dicit Dóminus omnípotens. Graduale.

Pſ. 33. Veníte filij, audíte me: timórem Dómini docébo vos. ℣. Accédite ad eũ, & illuminámini: & fácies veſtræ non confundéntur. Hic dicitur, Dóminus vobíſcum, ſine Flectámus génua. Orêmus. Oratio.

PRæſta quæſumus omnípotens Deus: vt quos ieiûnia votîua caſtígant, ipſa quoque deuôtio ſancta lætíficet: vt terrênis afféctibus mitigátis, facílius cæléſtia capiâmus. Per Dóminum noſtrum.

Aliæ Orationes vt in Dominica præcedenti. fol. 54.

Léctio Iſaíæ prophétæ.

HAec dicit Dóminus Deus. Lauâmini, mundi eſtóte, auférte malum cogitatiônum veſtrárum ab óculis meis. Quiéſcite ágere peruersè, díſcite benefácere. Quærite iudícium, ſubueníte oppréſſo, iudicáte pupíllo, defféndite víduam: & veníte, & argúite me, dicit Dóminus. Si fúerint peccáta veſtra vt cóccinum: quaſi nix dealbabúntur. Et ſi fúerint rubra quaſi vermículus: velut lana alba erunt. Si volûeritis, & audíeritis me, bona terræ comedétis: dicit Dóminus omnípotens. Iſa. 1. c.

Graduale.

Beâta gens, cuius eſt Dóminus Deus eôrum: pópulus quem elégit Dóminus in hereditâtem ſibi. ℣. Verbo Dómini cæli firmáti ſunt: & ſpíritu oris eius omnis virtus eôrum. Pſ. 32.

Tractus. Dómine, non ſecúndum peccâta noſtra, quę fécimus nos: neque ſecúndum iniquitátes noſtras retrîbuas nobis. ℣. Dómine, ne memíneris iniquitâtum noſtrârum antiquârũ: citò antícipent nos miſericórdiæ tuæ, quia páuperes facti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos Deus ſalutâris noſter: & propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos: & propîtius eſto peccátis noſtris, propter nomen tuum. Pſ. 102. Pſ. 78.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioannem.

Ioã. 9. IN illo témpore. Prętériens Ieſus, vidit hóminem cęcum à natiuitáte. Et interrogauérũt eũ diſcípuli eius. Rabbí: quis peccáuit, hic, aut paréntes ei⁹, vt cæcus naſcerétur? Reſpondit Ieſus. Neque hic peccâuit, neque paréntes eius: ſed vt manifeſténtur ópera Dei in illo. Me opórtet operári ópera eius, q miſit me, donec dies eſt. Venit nox, quando nemo poteſt operári. Quãdiu in mundo ſum, lux ſum mundi. Hæc cùm dixiſſet, éxpuit in terram, & fecit lutum ex ſputo: & liníuit lutum ſuper óculos eius, & dixit ei. Vade, laua ĩ natatória Síloe, quod interpretatur, miſſus. Abijt ergo, & lauit: & venit vidẽs. Itaque vicíni, & qui víderant eũ prius, quia mendícus erat, dicébant. Nonnè hic eſt, qui ſedébat, & mẽdicábat? Alij dicébant, quia hic eſt: alij autẽ, nequâquam, ſed ſímilis ei⁹ eſt. Ille verô dicébat, quia ego ſum. Dicébant ergo ei. Quómodo apérti ſunt tibi óculi? Reſpóndit. Ille hómo qui dícitur Ieſus, lutum fecit: & vnxit óculos meos, & dìxit mihi: Vade ad natatóriam Síloe, & laua. Et ábij & laui, & vídi. Dixérunt ergo ei. Vbi eſt ille? Ait: Néſcio. Addúcunt eũ ad Phariſęos, qui cęcus fúerat. Erat autem ſábbatum, quãdo lutũ fecit Ieſus, & apéruit óculos eius. Iterũ ergo interrogábant eum Phariſęi, quómodo vidiſſet. Ille autẽ dixit eis. Lutum póſuit mihi ſuper óculos, & laui: & vídeo. Dicébant ergo ex Phariſæis quidam. Non eſt hic homo à Deo, qui ſábbatum non cuſtódit. Alij autem dicébant. Quômodo poteſt homo peccátor hæc ſigna fácere? Et ſchiſma erat inter eos. Dicunt ergo cęco íterum. Tu, quid dicis de eo, qui apéruit óculos tuos? Ille autem dixit: quia prophéta eſt. Non credidérunt ergo Iudæi de illo, quia cæcus fuiſſet & vidíſſet: donec vocauérũt paréntes eius qui víderat, & interrogauérunt eos, dicéntes. Hic eſt filius veſter, quem vos dícitis: Quia cæcus natus eſt? Quômodo ergo nunc videt? Reſpondérunt eis parẽtes eius, & dixérunt. Scimus, quia hic eſt filius noſter, & quia cæcus natus eſt: quômodo autem nunc vídeat, neſcímus: aut quis eius apéruit óculos, nos neſcímus. Ipſum interrogáte: ætatem habet, ipſe de ſe loquâtur. Hæc dixérunt paréntes eius, quia timébant Iudæos. Iam enim conſpiráuerant Iudęi, vt ſi quis eum confiterétur eſſe Chriſtum, extra ſynagógam fieret. Proptérea paréntes eius dixérunt: quia ætátẽ habet, ipſum interrogáte. Vocauérunt ergo rurſum hóminem, qui fûerat cæcus, & dixérũt ei. Da glóriã Deo. Nos ſcimus, quia hic homo peccátor eſt. Dixit ergo ille. Si peccátor eſt, néſcio: vnũ ſcio, quia cũ cæcus eſsẽ, modò vídeo. Dixérũt ergo illi. Quid fecit tibi? Quômodo apéruit tibi óculos? Reſpõdit eis. Dixi vobis iã, & audíſtis: quid

íterum

íterum vultis audíre? Numquid & vos vultis diſcípuli eius fieri? Maledixérũt ergo ei, & dixérũt. Tu diſcípulus illius ſis: nos autem Móyſi diſcípuli ſumus. Nos ſcimus, quia Móyſi locutus eſt Deus: hũc autem neſcimus, vnde ſit. Reſpõdit ille homo, & dixit eis. In hoc enim mirábile eſt, quia vos neſcítis vnde ſit: & apéruit óculos meos. Scimus autem, quia peccatóres Deus non áudit: ſed ſi quis Dei cultor eſt, & voluntatem eius facit, hunc exâudit. A ſęculo nõ eſt auditũ, quia apéruit quis óculos cæci nati. Niſi eſſet hic à Deo, non póterat fácere quidquam. Reſpondérunt, & dixérunt ei. In peccátis natus es totus: & tu doces nos? Et eiecérunt eũ foras. Audîuit Ieſus, quia eiecérunt eum foras: & cum inueníſſet eũ, dixit ei. Tu credis in filium Dei? Reſpóndit ille, & dixit. Quis eſt Dñe, vt credã in eũ? Et dixit ei Ieſus. Et vidíſti eum, & qui lóquitur tecum, ipſe eſt. At ille ait:
Hic genuflectitur. Credo Dñe. Et prócidẽs adorâuit eũ.

Offertorium. Ps. 65. Benedícite gentes Dóminum Deum noſtrum, & obaudite vocem laudis eius: qui póſuit ánimam meam ad vitam, & non dedit commouéri pedes meos: benedíctus Dñs, qui non amóuit deprecatiônem meam, & miſericórdiam ſuam à me.

Secreta.

SVpplices te rogámus, omnípotens Deus: vt his ſacrificijs peccáta noſtra mundéntur: quia tunc veram nobis tríbuis & mentis & córporis ſanitátem. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ vt in Dominica præcedenti. fol. 54.

Communio.

Ioã. 9. Lutum fecit ex ſputo Dóminus, & liníuit óculos meos: & ábij, & laui, & vidi, & crédidi Deo.

Poſtcommun.

SAcraménta, quæ ſúmpſimus, Dñe Deus noſter: & ſpirituâlibus nos repleant aliméntis, & corporálibus tueântur auxílijs. Per Dóminum.

Aliæ poſtcommun. vt in Dominica præcedenti. fol. 55.

Super populum. Orêmus.

Humiliâte cápita veſtra Deo.

Orō.

PAteãt áures miſericórdię tuę Dómine, précibus ſupplicántium: & vt peténtibus deſideráta concédas, fac eos quæ tibi ſunt plácita poſtuláre. Per Dóminum noſtrum.

FERIA QVINTA.

Statio ad ſanctum Silueſtrum, & Martinum. Introitus.

LÆtétur cor quærẽtium Dóminũ: quęrite Dóminum, & cõfirmámini: quærite fáciem eius ſemper. Ps. 104. Pſalmus. Confitémini Dómino, & inuocâte nomen eius: annuntiâte inter gentes ópera eius. Ibidē. ℣. Glóra Patri.

Oratio.

PRæſta q̃ſumus omnípotẽs Deus: vt quos ieiûnia votîua caſtígant, ipſa quoque deuôtio ſancta lętíficet: vt terrénis afféctibus mitigátis, facîlius cęléſtia capiâmus. Per Dóminum.

Aliæ Orationes vt in Dominica præcedenti. fol. 54.

Léctio libri Regum.

IN diêbus illis: Venit múlier Sunamítis ad Eliſæum in montem Carméli. Cumque vidíſſet eam vir Dei de contra, ait ad Giézi puérum ſuũ. Ecce Sunamítis illa. Vade ergo ĩoccúrſum eius, & dic ei. Recte ne agitur circa te, 4 Reg. 4. d.

& circa virum tuum, & circa filiũ tuũ? Quæ reſpõdit: Rectè. Cumq. veniſſet ad virum Dei in montem, apprehẽdit pedes ei⁹: & acceſſit Giézi, vt amouéret eam. Et ait homo Dei. Dimítte illam: ánima enim eius in amaritúdine eſt: & Dñs celâuit à me, & non indicâuit mihi. Quæ dixit illi. Nũquid petíui filium à Dño meo? Nũquid nõ dixi tibi, ne illúdas me? Et ille ait ad Giézi. Accínge lumbos tuos: & tolle báculũ meum in manu tua, & vade. Si occúrrerit tibi homo, nõ ſalútes eũ: & ſi ſalutâuerit te quíſpiam, nõ reſpóndeas illi: & pones báculũ meum ſuper fáciẽ pueri. Porrò mater púeri ait. Viuit Dñs, & viuit ánima tua: non dimíttam te. Surréxit ergo, & ſecútus eſt eã. Giézi autẽ præcéſſerat ante eos, & poſúerat báculum ſuper fáciẽ púeri: & non erat vox, neq; ſenſus. Reuerſuſq. eſt in occúrſũ eius: & nũtiâuit ei, dicens. Non ſurréxit puer. Ingréſſus eſt ergo Eliſęus domum: & ecce puer mórtuus iacébat in léctulo eius. Ingreſſuſq. clauſit óſtium ſuper ſe, & ſuper púerum: & orâuit ad Dñm. Et aſcendit, & incúbuit ſuper púerum: poſuitque os ſuum ſuper os eius, & óculos ſuos ſuper óculos eius, & manus ſuas ſuper manus eius: & incuruâuit ſe ſuper eum: & calefácta eſt caro púeri. At ille reuérſus, deambulâuit in domo, ſemel huc atq; illuc: & aſcẽdit, & incúbuit ſuper eũ: & oſcitâuit puer ſépties, aperuitq. ôculos. At ille vocâuit Giézi, & dixit ei. Voca Sunamítidẽ hãc. Quę vocáta, ingréſſa eſt ad eũ. Cui ait: Tolle filium tuũ. Venit illa, & córruit ad pedes eius, & adorâuit ſuper terram. Tulitq. filium ſuum, & egréſſa eſt. Eliſæus verò reuerſus eſt in Galgala. Graduale.

R éſpice Dómine in teſtamẽtum tuũ: & ánimas páuperum tuórum ne obliuiſcáris in finem. ℣. Exúrge Dómine, iûdica câuſam tuam: memor eſto oppróbrij ſeruôrum tuôrum. *Pſ. 73.*

S equéntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

IN illo témpore: Ibat Ieſus in ciuitátem, quæ vocátur Naim: & ibant cũ illo diſcípuli eius, & turba copiôſa. Cũ autem appropinquâret portę ciuitátis: ecce defunctus efferebátur, filius únicus matri ſuæ: & hæc vídua erat: & turba ciuitátis multa cum illa. Quã cùm vidíſſet Dóminus, miſericórdia mot⁹ ſuper eã, dixit illi: Noli flere. Et accéſſit, & tétigit lóculum. Hi autem qui portábãt, ſtetérũt. Et ait: Adoléſcens, tibi dico, ſurge. Et reſédit qui erat mórtuus: & cępit loqui. Et dedit illum matri ſuæ. Accępit autẽ omnes timor: & magnificábant Deum, dicentes. Quia prophéta magnus ſurréxit in nobis: & quia Deus viſitâuit plebem ſuam. *Luc. 7. b.*

Offertoriũ. D ómine ad adiuuândum me feſtina: confundántur omnes, qui cógitant ſeruis tuis mala. Secreta. *Pſ. 69.*

P Vrífica nos miſéricors Deus: vt Eccléſiæ tuæ preces, quę tibi gra-

tæ

tæ ſunt, pia múnera deferéntes, fiãt expiàtis méntibus gratiôres. Per Dñm.

Aliæ Secretæ vt in Dominica præcedenti. fol. 54. Communio.

Pſ.70. Dómine memorábor iuſtítiæ tuæ ſolìus: Deꝰ docuìſti me à iuuentúte mea: & vſque in ſenéctam & ſénium, Deus ne derelínquas me. Poſtcommun.

Cæléſtia dona capiéntibus, quæſumus Dómine, nõ ad iudícium prouenìre patiáris, quæ fidélibus tuis ad remédium prouidíſti. Per Dóminũ.

Aliæ poſtcommun. vt in Dominica præcedenti. fol. 55.

Super populum. Orêmus.

Humiliâte cápita veſtra Deo. Oro.

Populi tui Deus inſtitútor & rector: peccáta, quibus impugnátur, expélle: vt ſemper tibi plácitus, & tuo munímine ſit ſecúrus. Per Dóminum noſtrum.

FERIA SEXTA.

Statio ad ſanctum Euſebiũ. Introitus.

Pſ.18. Meditátio cordis mei in cõſpéctu tuo ſemper: Dómine adiûtor meus, & redemptor meus. Pſal.
Ibidẽ. Cæli enárrant glóriam Dei: & ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui ineffabílibus mundum rénouas ſacramẽtis: præſta quæſumus, vt Eccléſia tua & ætérnis proficiat inſtitútis, & temporálibus non deſtituâtur auxílijs. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Aliæ Orationes vt in Dominica præcedenti. fol. 54.

M.N.R.

Lectio libri Regum.

In diêbus illis: Aegrotâuit filius 3.Reg.17.c.
mulíeris matris famílias: & erat languor fortiſſimus, ita vt non remanéret in eo hálitus. Dixit ergo ad Elìam. Quid mihi & tibi, vir Dei? Ingréſſus es ad me vt rememorarentur iniquitátes meæ: vt interfíceres filium meum? Et ait ad eam Elías. Da mihi filium tuum. Tulitque eum de ſinu illius: & portâuit in cœnâculum, vbi ipſe manébat, & póſuit ſuper léctulum ſuũ: & clamâuit ad Dóminum, & dixit. Dómine Deus meus, etiám ne víduã, apud quam ego vtcumque ſuſténtor, afflixíſti: vt interfíceres filium eius? Et expándit ſe, atque menſus eſt ſuper púerum tribus vícibus: & clamâuit ad Dóminum, & ait. Dómine Deus meus: reuertâtur, óbſecro, ánima púeri huius in víſcera eius. Et exaudìuit Dóminus vocem Elíæ: & reuérſa eſt ánima púeri intra eum, & reuíxit. Tulitque Elías púerum, & depóſuit eum de cœnáculo in inferiôrẽ domum: & trádidit matri ſuæ. Et ait illi: En viuit filius tuus. Dixitque múlier ad Elìam. Nunc in iſto cognóui, quóniam vir Dei es tu: & verbum Dómini in ore tuo verum eſt.

Graduale. Bonum eſt cõfídere in Dó- Pſ.117
mino, quam confídere in hómine. ℣. Bonum eſt ſperáre in Dño, quàm ſperáre in princípibus.

Tractus. Dómine, non ſecúndum pec- Pſ.102.
câta noſtra, quę fécimus nos: neque ſecúndum iniquitátes noſtras retrìbuas
nobis. ℣. Dómine, ne memíneris ini- Pſ.78.
quitâtum noſtrârum antiquârũ: citò antícipent nos miſericórdiæ tuæ, quia

Hic genuflectitur. páuperes facti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos Deus ſalutáris noſter: & propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos: & propítius eſto peccátis noſtris, propter nomen tuum.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioannem.

Ioā. 11. IN illo tẽpore: Erat quidã languens Lázarus à Bethánia, de caſtéllo Maríæ & Marthæ ſorórũ eius. (Maria autem erat, quę vnxit Dñm vnguento, & extérſit pedes eius capíllis ſuis: cuius frater Lázarus infirmabátur.) Miſérũt ergo ſorores eius ad eũ, dicéntes. Dñe, ecce quẽ amas, infirmátur. Audiẽs autem Ieſus, dixit eis. Infirmitas hęc non eſt ad mortẽ, ſed pro glória Dei: vt glorificétur filius Dei per eam. Diligébat autẽ Ieſus Marthã, & ſorórem ei⁹ Mariam, & Lázarũ. Vt ergo audîuit quia infirmabátur, tunc quidẽ manſit in eôdem loco duôbus diebus. Deínde poſt hæc dixit diſcípulis ſuis. Eámus in Iudæam íterũ. Dicunt ei diſcípuli. Rabbi, nunc quærébant te Iudæi lapidáre: & íterum vadis illuc? Reſpondit Ieſus. Nónne duódecim ſunt horæ diêi? Si quis ambulâuerit in die, non offéndit: quia lucem huius mundi videt. Si autem ámbulauerit in nocte, offéndit: quia lux non eſt in eo. Hæc ait: & poſt hæc dixit eis. Lázarus amícus noſter dormit: ſed vado, vt à ſomno éxcitem eum. Dixérũt ergo diſcípuli eius. Dómine, ſi dormit, ſaluus erit. Díxerat autem Ieſus de morte eius: illi autem putauérunt, quia de dormitiône ſomni díceret. Tunc ergo dixit eis Ieſus maniféſtè. Lázarus mórtuus eſt: & gâudeo propter vos, vt credátis: quôniam non eram ibi. Sed eámus ad eum. Dixit ergo Thomas, qui dícitur Dídymus, ad condiſcípulos. Eâmus & nos, & moriâmur cum eo. Venit ítaque Ieſus: & inuénit eum quátuor dies iam in monumẽto habentem. Erat autem Bethánia iuxta Ieroſólymam quaſi ſtádijs quíndecim. Multi áutem ex Iudæis vénerant ad Martham & Mariã, vt conſolarẽtur eas de fratre ſuo. Martha ergo, vt audîuit quia Ieſus venit, occúrrit illi: Maria autem domi ſedébat. Dixit ergo Martha ad Ieſum. Dómine, ſi fuíſſes hic, frater meus nõ fuíſſet mórtuus. Sed & nũc ſcio, quia quęcumque popóſceris à Deo, dabit tibi Deus. Dicit illi Ieſus. Reſúrget frater tuus. Dicit ei Martha. Scio, quia reſúrget in reſurrectiône, in nouíſſimo die. Dicit ei Ieſus. Ego ſum reſurréctio, & vita. Qui credit in me, étiam ſi mórtuus fúerit, viuet: & omnis qui viuit, & credit in me, non moriêtur in ætérnum. Credis hoc? Ait illi. Vtique Dómine: ego crédidi, quia tu es Chriſtus, filius Dei viui, qui in hunc mundum veníſti. Et cùm hæc dixíſſet, abijt, & vocâuit Mariam ſorórem ſuam ſiléntio, dicens. Magíſter adeſt, & vocat te. Illa autem vt audîuit, ſurréxit citò, & venit ad eum. Nondum enim vénerat

Ieſus in caſtéllum: ſed erat adhuc in loco illo, vbi occúrrerat ei Martha. Iudęi ergo, qui erant cum ea in domo, & conſolabántur eam: cum vidíſſent Mariã, quia citò ſurrêxit & éxijt: ſecúti ſunt eã, dicéntes: Quia vadit ad monuméntum, vt ploret ibi. Maria ergo cùm veniſſet vbi erat Ieſus: videns eum, cécidit ad pedes eius, & dixit ei. Dómine, ſi fuiſſes hic, non eſſet mórtuus frater meus. Ieſus ergo vt vidit eam plorântem, & Iudæos, qui vénerant cum ea, plorántes: infrémuit ſpíritu, & turbâuit ſemetípſum, & dixit. Vbi poſuíſtis eum? Dicũt ei. Dómine, véni & vide. Et lacrymatus eſt Ieſus. Dixérunt ergo Iudæi. Ecce, quomodo amábat eũ. Quidam autem ex ipſis dixérunt. Non póterat hic, qui apéruit óculos cęci nati, fácere vt & hic nõ morerétur? Ieſus ergo rurſum fremens in ſemetípſo, venit ad monumentum. Erat autem ſpelúnca: & lapis ſuperpóſitus erat ei. Ait Ieſus: Tóllite lápidem. Dicit ei Martha ſoror eius, qui mórtuꝰ fúerat. Dómine, iã fœtet: quatriduânus enim eſt. Dicit ei Ieſus. Nónne dixi tibi, quôniã ſi credíderis, vidébis glóriam Dei? Tulérunt ergo lápidem. Ieſus autem, eleuâtis óculis ſurſum, dixit. Pater, grátias ago tibi, quôniam audíſti me. Ego autẽ ſciêbã, quia ſemper me âudis: ſed propter pópulum, qui circúmſtat, dixi: vt credant, quia tu me miſiſti. Hæc cũ dixíſſet, voce magna clamâuit: Lázare, veni foras. Et ſtatim pródijt, qui fûerat mórtuꝰ, ligátus manus & pedes ínſtitis: & fácies illíus ſudário erit ligáta. Dixit eis Ieſus. Sóluite eum, & ſinite abíre. Multi ergo ex Iudæis, qui vénerãt ad Mariam & Marthã, & víderant quæ fecit Ieſus: crediderunt in eum.

Offertorium. Pópulum humilem ſaluum fácies Dómine, & óculos ſuperbórũ humiliâbis: quôniam quis Deus præter te, Dómine? *Pſ.1*

Secreta.

MVnera nos, Dñe quęſumus, obláta puríficent: & te nobis iûgiter fáciant eſſe placátum. Per Dñm.

Aliæ Secretę vt ĩ Dñica pręced. f. 55.

Communio. Videns Dóminus fléntes ſorores Lázari ad monumẽtum, lacrymátus eſt coram Iudæis, & exclamâuit: Lázare, veni foras: & pródijt, ligátis mánibus & pédibus, qui fûerat quatriduânus mórtuus. *Ioã.*

Poſtcomm.

HAec nos, quęſumus Dñe, participátio ſacramenti: & à próprijs reâtibus indeſinenter expédiat, & ab ómnibus tueâtur aduêrſis. Per Dñm.

Aliæ poſtcomm. vt in Dominica præcedenti. fol. 55.

Super populum. Orêmus.

Humiliâte cápita veſtra Deo. Orõ.

DA nobis, quęſumus omnípotẽs Deus: vt qui infirmitátis noſtræ cõſcij, de tua virtúte cõfidimꝰ, ſub tua ſemper pietáte gaudeâmus. Per Dñm.

SABBATO.

Statio ad ſanctum Nicolaum in carcere. Introitus.

SItiêntes veníte ad aquas, dicit Dóminus: & qui nõ habétis prétium, veníte, & bíbite cum lætítia. Pſalmus. Atténdite pópule meus legem meam: inclináte áurem veſtram in verba oris mei. ℣. Glória Patri. *Iſa.5* *Pſ.77*

Oratio.

FIat, Dómine quæſumus, per grátiam tuam fructuôſus noſtræ deuotiônis affêctus: quia tunc nobis pródeṙunt ſuſcépta ieiûnia, ſi tuæ ſint plácita pietáti. Per Dóminum.

Aliæ Orationes vt in Dominica præcedenti. fol. 54.

Léctio Iſaîæ prophétæ.

Isa.49. HAec dicit Dóminus. In témpore plácito exaudíui te: & in die ſalútis auxiliâtus ſum tui. Et ſeruâui te, & dedi te in fœdus pópuli: vt ſuſcitáres terram, & poſſidéres hereditátes diſſipátas: vt díceres his qui vincti ſũt, exíte: & his qui in ténebris, reuelámini. Super vias paſcéntur, & in omnibus planis páſcua eôrum. Non eſúriet, neque ſitient: & non percútiet eos æſtus & ſol: quia miſerátor eôrum reget eos, & ad fontes aquarũ portábit eos. Et ponã omnes mõtes meos in viam: & ſémitæ meæ exaltabúntur. Ecce iſti de longè vénient: & ecce illi ab aquilóne & mari: & iſti de terra auſtrâli. Laudáte cæli, & exúlta terra, iubiláte montes laudem: quia conſolátus eſt Dóminus pópulum ſuum, & páuperũ ſuôrum miſerébitur. Et dixit Siõ: Derelíquit me Dóminus: & Dóminus oblítus eſt mei. Numquid obliuíſci poteſt múlier infántem ſuum, vt non miſereátur fílio vteri ſui? Et ſi illa oblíta fûerit: ego tamen non obliuíſcar tui, dicit Dóminus omnípotens.

Psal.9. Graduale. Tibi Dómine derelíctus eſt pâuper: pupíllo tu eris adiûtor. ℣. Vt quid Dómine receſsíſti longè, déſpicis in opportunitátibus in tribulatiône? dum ſupérbit ímpius, incénditur páuper.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioannem.

IN illo témpore: Dicébat Ieſus turbis Iudæôrum. Ego ſum lux mundi. Qui ſéquitur me, non ámbulat in ténebris: ſed habébit lumen vitę. Dixérunt ergo ei Phariſæi. Tu de te ipſo teſtimónium pérhibes: teſtimoniũ tuum non eſt verum. Reſpõdit Ieſus, & dixit eis. Et ſi ego teſtimónium perhibéo de me ipſo, verum eſt teſtimónium meum: quia ſcio vnde veni, & quò vado. Vos autem neſcítis vnde venio, aut quò vado. Vos ſecúndum carnem iudicátis: ego non iûdico quemquam. Et ſi ego iûdico, iudícium meum verum eſt: quia ſolus non ſum, ſed ego, & qui miſit me, pater. Et in lege veſtra ſcriptum eſt: quia duôrum hominum teſtimónium verũ eſt. Ego ſum, qui teſtimónium perhíbeo de meipſo: & teſtimónium pérhibet de me, qui miſit me, pater. Dicébant ergo ei. Vbi eſt pater tuus? Reſpóndit Ieſus. Neque me ſcitis: neque patrem meum. Si me ſcirétis: fórſitan & patrem meum ſcirétis. Hæc verba locútus eſt Ieſus in gazophylácio, docens in templo. Et nemo apprehéndit eum: quia nondum vénerat hora eius. Io.8.

Offertorium.

Factus eſt Dñs firmanéntum meum, & re- Ps.17.

& refúgium meum, & liberátor meus: ſperábo in eum. Secreta.

OBlatiônibus noſtris, quæſumus Dómine, placáre ſuſcéptis: & ad te noſtras étiam rebélles compélle propítius voluntátes. Per Dóminum.

Aliæ Secr. vt ĩ Dñica præced. fol. 55.

Pſ.22. Communio. Dóminus regit me, & nihil mihi deêrit: in loco páſcuę ibi me collocâuit: ſuper aquam refectiônis educâuit me. Poſtcommun.

TVa nos, quęſumus Dómine, ſancta puríficẽt: & operatiône ſua tibi plácitos eſſe perfíciant. Per Dñm.

Aliæ poſtcom. vt in Dñica præc. f. 55.

Super populum. Orêmus.

Humiliâte cápita veſtra Deo. Oratio.

DEus, qui ſperántibus in te miſerêri pótius éligis, quã irâſci: da nobis dignè flere mala quæ fécimus: vt tuæ conſolatiônis grátiam inuénire mereâmur. Per Dóminum.

Ab hac die vſque ad Sabbatum ſanctum excluſiue non dicitur Pſalmus: Iudica me, ante Confeſſionem: neque Glória Patri, ad Lauâbo.

DOMINICA DE PASSIONE.

Statio ad S. Petrum. Introitus.

Pſ.42. IVdica me Deꝰ, & diſcérne câuſam meã de gente non ſancta: ab hómine iníquo & dolóſo éripe me: quia tu es Deus
Ibidẽ. meus, & fortitúdo mea. Pſal. Emitte lucem tuam, & veritátem tuam: ipſa me deduxérunt, & adduxérunt in mõtem ſanctum tuum, & in tabernácula tua. Iúdica. Non dicitur Glória Patri, ad Introitum vſque ad Paſcha, niſi in Miſſa de feſto, ſi occurrerit: ſed finito Pſalmo, abſolutè repetitur Introitꝰ vſque ad Pſal. Oratio.

QVæſumus op̃s Deus, famíliam tuam propítius réſpice: vt te largiênte, regátur in córpore: & te ſeruante, cuſtodiâtur in mẽte. Per Dóminũ.

Ab hac die vſque ad feriam v. in Cęna Domini, poſt Orationem diei dicitur, vel contra perſecutores Eccl. Oratio.

ECcléſiæ tuæ, quæſumus Dómine, preces placátus admítte: vt deſtrúctis aduerſitátibus & erróribus vniuérſis, ſecúra tibi ſéruiat libertáte. Per Dóminum noſtrum.

Vel pro Papa. Oratio.

DEus ómnium fidélium páſtor & rector: fámulum tuũ N. quem paſtórem Eccléſiæ tuæ præêſſe voluíſti, propítius réſpice: da ei, quæſumus, verbo & exémplo, quibus præeſt, profícere: vt ad vitam vnà cum grege ſibi crédito peruéniat ſempitérnam. Per Dóminum noſtrum.

Non dicitur tertia Oratio.

Léctio epíſtolæ beáti Pauli apóſtoli ad Hebræos.

FRatres. Chriſtus aſsiſtens ponti- Heb 9.b
fex futurórum bonórum, per ámplius & perféctius tabernáculum non manufactum, ideſt, non huius creatiônis: neque per ſanguinem hircórum, aut vitulórum: ſed per proprium ſanguinem introîuit ſemel in Sancta, ætérna redemptiône inuénta. Si enim ſanguis hircôrum & taurórum, & cinis vítulæ aſpérſus, inquinátos ſanctíficat ad emundatiônem carnis: quanto magis ſanguis Chriſti, qui per Spíritum ſanctum ſemetípſum óbtulit immaculátũ

Deo,

Deo, emundábit conſciêntiã noſtram
ab opéribus mórtuis ad ſeruiêndum
Deo viuénti? Et ídeo noui teſtaménti
mediâtor eſt: vt morte intercedénte,
in redemptiônem eârum præuaricatiô
num, quæ erant ſub priôri teſtamênto,
repromiſſiônem accípiant, qui vocáti
ſunt, ætérnæ hereditátis: in Chriſto Ie-
ſu Dómino noſtro. Graduale.

Pſ.142 Eripe me Dómine de inimícis meis:
Pſ.17. doce me fácere volũtátem tuã. ℣. Li-
berátor meus Dñe de géntibus iracún
dis: ab inſurgẽtibus in me exultábis
me: à viro iníquo erípies me. Tractus.

Pſ.128 Sæpe expugnauérunt me à iuuentúte
mea. ℣. Dicat nunc Iſraël: ſæpe expu-
gnauérunt me à iuuẽtúte mea. ℣. Et-
enim nõ potuerũt mihi: ſupra dorſum
meum fabricauérunt peccatóres. ℣.
Prolongauérũt iniquitátes ſuas: Dñs
iuſtus concídet ceruíces peccatórum.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecún-
dum Ioannem.

8.f IN illo témpore: Dicébat Ieſus tur-
bis Iudæôrum, & princípibus ſacer-
dótum. Quis ex vobis arguet me de
peccáto? Si veritátem dico: quare non
créditis mihi? Qui ex Deo eſt, verba
Dei áudit. Ptoptérea vos non audítis:
quia ex Deo non eſtis. Reſpondérunt
ergo Iudæi, & dixérunt ei. Nonne be-
ne dícimus nos, quia Samaritánus es
tu, & dęmónium habes? Reſpõdit Ie-
ſus. Ego dæmóniũ non hábeo: ſed ho-
norífico patrem meum, & vos inhono
ráſtis me. Ego áutem non quæro gló-
riam meam: eſt qui quærat, & iûdicet.
Amén amẽ dico vobis: ſi quis ſermó-
nem meum ſeruâuerit, mortem nõ vi-
débit in ætérnũ. Dixérunt ergo Iudæi.
Nunc cognóuimus, quia dæmónium
habes. Abrahã mortuus eſt, & prophé
tæ: & tu dicis: Si quis ſermõnẽ meum
ſeruáuerit, mortem non guſtábit in æ-
térnum. Nũquid tu maior es patre no-
ſtro Abrahám, qui mórtuꝰ eſt? Et pro-
phétę mórtui ſunt. Quẽ teípſum facis?
Reſpõdit Ieſus. Si ego glorífico meíp-
ſum, glória mea nihil eſt. Eſt pater
meus, qui gloríficat me, quem vos di-
citis, quia Deus veſter eſt: & non co-
gnouîſtis eum, ego autẽ noui eum. Et
ſi díxero, quia non ſcio eum: ero ſimi-
lis vobis, méndax. Sed ſcio eum, & ſer-
mónẽ eius ſeruo. Abrahám pater ve-
ſter exultâuit, vt vidéret diem meũ: vi-
dit, & gauîſus eſt. Dixérũt ergo Iudæi
ad eũ. Quinquagínta annos nondũ ha
bes, & Abrahã vidíſti? Dixit eis Ieſus.
Amén amẽ dico vobis: antequã Abra
hám fieret, ego ſum. Tulérũt ergo lápi
des, vt iácerent in eũ. Ieſus autẽ abſcõ-
dit ſe: & exíuit de templo. Credo.

Offertorium. Confitébor tibi Dómi- Pſ.118
ne in toto corde meo: retríbue ſeruo
tuo, viuam, & cuſtódiam ſermónes
tuos: viuîfica me ſecúndum verbum
tuum Dómine. Secreta.

HAec múnera, quęſumus Dómi-
ne, & víncula noſtræ prauitátis
abſóluant, & tuæ nobis miſericórdiæ
dona

dona concílient. Per Dóminum.

Alia Secreta, vel contra perſecutores Eccleſiæ.

PRótege nos Dómine, tuis myſtérijs ſeruiêntes: vt diuînis reb⁹ inhæréntes, & córpore tibi famulêmur & mente. Per Dóminum.

Vel pro Papa.

OBlátis, quæſumus Dómine, placáre munéribus: & fámulum tuum N. quem paſtórem Eccléſiæ tuę præéſſe voluíſti, aſsídua protectiône gubérna. Per Dóminum.

Præfatio de Cruce, quæ dicitur quotidie vſque ad feriam v. in Cœna Domini, etiam in Miſſa de feſto, niſi propriam habuerit.

1.Cor. 11. Communio. Hoc corpus, quod pro vobis tradétur: hic calix noui teſtamenti eſt in meo ſanguine, dicit Dóminus: hoc fácite, quotieſcúmque ſúmitis, in meam commemorationem.

Poſtcommun.

ADéſto nobis Dómine Deus noſter: & quos tuis myſtérijs recreáſti, perpétuis defénde ſubſídijs. Per Dóminum noſtrum.

Altera poſtcommun. vel contra perſecutores Eccleſiæ.

QVęſumus Dñe Deus noſter: vt, quos diuína tríbuis participatiône gaudére, humánis non ſinas ſubiacére perículis. Per Dóminum.

Vel pro Papa.

HAec nos, quæſumus Dómine, diuíni ſacramēti percéptio prótegat: & fámulum tuum N. quem paſtórem Eccléſiæ tuæ præéſſe voluíſti: vnà cū commíſſo ſibi grege ſaluet ſemper, & múniat. Per Dóminum.

FERIA SECVNDA.

Statio ad ſanctum Chryſogonum.

Introitus.

MIſerére mihi Dómine, quôniam conculcâuit me homo: tota die bellans tribulâuit me. Pſ. 55.

Pſal. Conculcauérunt me inimíci mei tota die: quôniam multi bellántes aduérſum me. Miſerére mihi. Ibidē

Oratio.

SAnctífica, quęſumus Dómine, noſtra ieiûnia: & cunctárum nobis indulgéntiam propítius largíre culparum. Per Dóminum. Poſtea Oratio. Eccléſiæ. vel Deus ómnium. vt ſupra in Dominica Paſſionis. fol. 61.

Léctio Ionæ prophétæ.

Ionæ 3 IN diêbus illis: Factum eſt verbum Dómini ad Ionam prophétā ſecundò, dicens. Surge, & vade in Níniuen ciuitátem magnā: & prædica in ea prędicatiônē, quam ego loquor ad te. Et ſurréxit Ionas, & abijt in Níniuen iuxta verbum Dómini. Et Níniue erat ciuitas magna, itínere diêrum trium. Et cœpit Ionas intrôire in ciuitátē itínere diêi vni⁹: & clamâuit, & dixit. Adhuc quadraginta dies, & Níniue ſubuertétur. Et credidérunt viri Niniuítæ in Deum: & prædicâuerunt ieiûnium, & veſtiti ſunt ſaccis à maiôre vſque ad minórem. Et peruénit verbum ad regem Níniue. Et ſurréxit de ſólio ſuo, & abiêcit veſtiméntum ſuum à ſe: & indútus eſt ſacco, & ſedit ī cínere. Et clamâuit, & dixit in Níniue ex ore regis, & príncipum eius, dicēs. Hómines, & iumēta, & bóues, & pécora nō guſtēt quidquam:

quã: nec paſcántur, & aquã nõ bíbant. Et operiántur ſaccis hómines, & iumẽta: & clament ad Dñm in fortitúdine. Et cõuertátur vir à via ſua mala, & ab iniquitáte, q̃ eſt in mánibus eôrũ. Quis ſcit, ſi cõuertátur, & ignóſcat Deus: & reuertátur à furóre iræ ſuæ, & nõ períbimus? Et vidit Deus ópera eôrũ, quia conuérſi ſunt de via ſua mala: & miſértus eſt pópulo ſuo Dñs Deus noſter.

Pſ. 53. Graduale. Deus exâudi oratiônem meam: âuribus pércipe verba oris mei. ℣. Deus in nómine tuo ſaluũ me fac: & in virtúte tua líbera me. Tractus.

Pſ. 102. Dómine, non ſecundum peccáta noſtra, quæ fécimus nos: neque ſecúndum iniquitátes noſtras retríbuas nobis.

Pſ. 78. ℣. Dómine, ne memíneris iniquitâtum noſtrârum antiquârum: citò antícipent nos miſericórdiæ tuæ, quia páuperes facti ſumus nímis. ℣. Adiuua nos Deus ſalutáris noſter: & propter glóriam nóminis tui Dómine, líbera nos: & propítius eſto peccátis noſtris, propter nomen tuum.

Hic genufle ctitur.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioannem.

Ioã. 7. IN illo témpore: Miſérunt príncipes & Phariſæi miníſtros, vt apprehénderẽt Ieſum. Dixit ergo eis Ieſus. Adhuc módicum tempus vobíſcum ſum: & vado ad eum, qui miſit me. Quærétis me, & non inueniétis: & vbi ſum ego, vos non potéſtis veníre. Dixérunt ergo Iudæi ad ſemetípſos. Quò hic itúrus eſt, quia nõ inueniémus eũ? Numquid in diſperſiõnẽ géntiũ itúrus eſt, & doctúrus gentes? Quis eſt hic ſermo, quem dixit: quærétis me, & non inueniẽtis: & vbi ego ſum, vos non potéſtis veníre? In nouíſſimo autẽ die magno feſtiuitátis, ſtabat Ieſus, & clamábat, dicens. Si quis ſitit, véniat ad me, & bibat. Qui credit in me, ſicut dicit Scriptúra, flúmina de vẽtre eius fluẽt aquæ viuę. Hoc autem dixit de ſpíritu, quẽ acceptúri erant credéntes in eum.

Offertorium. Dómine conuértere, & éripe ánimam meam: ſaluum me fac própter miſericórdiam tuam. Pſal. 6.

Secreta.

COncéde nobis, Dñe De⁹ noſter: vt hæc hóſtia ſalutáris, & noſtrórum fiat purgatio delictôrum, & tuæ propitiâtio maieſtátis. Per Dóminũ.

Poſtea Secreta, vel Prótege, vel Oblátis. fol. 62.

Communio.

Dóminus virtútum ipſe eſt rex glórię. Pſal. 23.

Poſtcommun.

SAcraménti tui, quæſumus Dómine, participátio ſalutáris: & purificatiônem nobis tríbuat, & medélam. Per Dóminum noſtrum.

Poſtea vel Quæſumus Dómine. vel Hæc nos, quæſumus. fol. 62.

Super populum. Orêmus. Humiliâte cápita veſtra Deo. Oratio.

DA quæſumus Dómine, pópulo tuo ſalútem mentis & córporis: vt bonis opéribus inhæréndo, tua ſemper mereâtur protectiône defendi. Per Dóminum noſtrum.

FERIA

FERIA TERTIA.

Statio ad ſanctum Cyriacū. Introitus.

Pſ. 26. EXpécta Dñm, viriliter age & confortétur cor tuum, & ſúſtine Dñm.
Ibidē. Pſal. Dóminus illuminátio mea, & ſalus mea: quē timébo? Expécta Dñm. Oratio.

NOſtra tibi, Dñe q̄s, ſint accépta ieiúnia: quæ nos & expiando, grátia tua dignos efficiant: & ad remédia perdúcant ætérna. Per Dóminum. Deinde vel Eccléſiæ tuæ, vel Deus ómnium fidélium. fol. 61.

Léctio Daniêlis prophétæ.

Dan. 14. c. IN diêbus illis: Cōgregáti ſunt Babylónij ad regem, & dixérunt ei. Trade nobis Daniêlem, qui Bel deſtrúxit, & dracónem interfécit: aliôquin interficiêmus te, & domum tuam. Vídit ergo rex, quòd irrúerent in eū veheménter: & neceſſitáte cómpulſus trádidit eis Daniêlem. Qui miſérūt eum in lacum leônū: & erat ibi ſex diêbus. Porrò in lacu erant leônes ſeptē: & dabántur eis quotídie duo córpora, & duæ oues: & tunc non data ſunt eis, vt deuorárent Daniêlem. Erat autē Hábacuc prophéta in Iudæa: & ipſe cóxerat pulméntum, & intríuerat panes in aluêolo: & ibat in campum, vt ferret meſſóribus. Dixitq. ángelus Dñi ad Hábacuc. Fer prándium, quod habes, in Babylonem Daniéli, qui eſt in lacu leônum. Et dixit Hábacuc. Dómine, Babylonem non vidi, & lacum neſcio. Et apprehéndit eum ángelus Dómini in vertice eius, & portâuit eum capillo cápitis ſui: poſuitque eum in Babylónem ſuper lacū in ímpetu ſpíritus ſui. Et clamâuit Habácuc, dicens. Dániel ſerue Dei, tolle prándium, quod miſit tibi Deus. Et ait Daniel. Recordátus es mei Dómine Deus meus: & nō dereliquíſti diligéntes te. Surgenſq. Dániel comédit. Porrò ángelus Dómini reſtítuit Hábacuc confeſtim in locum ſuum. Venit ergo rex die ſéptima, vt lugéret Daniélem: & venit ad lacum, & introſpéxit. Et ecce Dániel ſedens in médio leônum. Et exclamâuit rex voce magna, dicēs. Magnus es Dómine Deus Daniêlis. Et extráxit eum de lacu. Illos aūt, qui perditiônis eius cáuſa fúerant, intromíſit in lacū: & deuoráti ſunt in moménto coram eo. Tunc rex ait. Páueant omnes habitántes in vniuérſa terra Deum Daniêlis: quia ipſe eſt ſaluátor, fáciens ſigna & mirabília in cęlo, & in terra: qui liberâuit Daniêlem de lacu leônum. Graduale.

Diſcérne cauſam meam Domine: ab hómine iníquo, & dolóſo éripe me. Pſ. 42.
℣. Emitte lucem tuam, & veritátem tuam: ipſa me deduxérunt, & adduxérunt in montem ſanctum tuum.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioannem.

IN illo témpore: Ambulábat Ieſus in Galilæam. Non enim volébat in Ioā. 7.
Iudæam

Iudæam ambuláre: quia quęrébant eũ Iudæi interfícere. Erat aũt in próximo dies feſtus Iudæôrum, Scenopégia. Di xérunt aũt ad eum fratres eius. Tranſi hinc, & vade in Iudæam: vt & diſcípu- li tui vídeant ópera tua, quæ facis. Ne- mo quippe ĩ occúlto quidquã facit: & quærit ipſe in palã eſſe. Si hęc facis, ma niféſta te ipſum mundo. Neque enim fratres eius credébãt in eum. Dixit er- go eis Ieſus. Tempus meum nondum aduénit: tempus autem veſtrũ ſemper eſt parátum. Non poteſt mundus odíſ- ſe vos. Me aũt odit: quia ego teſtimó- nium perhíbeo de illo, quia ópera eius mala ſunt. Vos aſcẽdite ad diẽ feſtum hunc: ego autẽ non aſcẽdam ad diem feſtum iſtum: quia tẽpus meũ nõdum implétũ eſt. Hæc cũ dixíſſet, ipſe man- ſit in Galilęa. Vt aũt aſcẽdérunt fratres eius, tunc & ipſe aſcéndit ad diẽ feſtũ, non manifeſtè, ſed quaſi in occúlto. Iu dæi ergo quærebãt eum in die feſto, & dicébant. Vbi eſt ille? Et murmur mul tum erat de eo in turba. Quidam enim dicébant, quia bonus eſt: alij autẽ dicé bant non: ſed ſedúcit turbas. Nemo tamen palam loquebátur de illo, pro- pter metum Iudæôrum. Offertorium.

Pſal.9. Sperent in te omnes, qui nouérunt no men tuum Dñe: quóniam nõ derelín- quis quæréntes te: pſállite Dño, qui há bitat in Sion: quôniam non eſt oblítus oratiônes páuperum. Secreta.

HOſtias tibi Dómine, deférimus immolándas: quæ temporálem conſolatiônem ſigníficent: vt promíſ- ſa non deſperémus ætérna. Per Dñm. Deinde vel Prótege. vel Oblátis. folio 62.

Cõmun. Rédime me, Deus Iſraël, ex Pſ.24. ómnibus angúſtijs meis. Poſtcomm.

DA queſumus omnípotẽs Deus: vt, quæ diuîna ſunt, iúgiter exe- quêntes, donis mereâmur cæléſtibus propinquâre. Per Dóminum. Deinde vel Quæſumus Dómine. vel Hæc nos quæſumus. f. 62.

Super populum. Orêmus. Humiliâte cápita veſtra Deo. Orõ.

DA nobis, quæſumus Dómine, perſeuerántem in tua voluntáte famulátum: vt in diêb⁹ noſtris, & mé- rito & numero, pópulus tibi féruiens augeâtur. Per Dóminum.

FERIA QVARTA.

Statio ad ſanctum Marcellum.

Introitus.

LIberátor meus de génti- Pſ.17. bus iracúndis: ab inſur- géntibus in me exaltá- bis me: à viro iníquo erípies me Dómine.

Pſalmus. Diligam te Dómine virtus Ibidẽ. mea: Dóminus firmaméntum meum, & refúgium meum, & liberátor meus. Liberátor. Oratio.

SAnctificâto hoc ieiûnio De⁹, tuô- rum corda fidélium miſerátor illú- ſtra: & quibus deuotiônis præſtas affé- ctum, præbe ſupplicántibus pium be- nîgnus audítum. Per Dñm noſtrum. Poſtea vel Eccléſiæ tuæ, vel Deus ómnium fidélium. fol. 61.

Léctio libri Leuítici.

IN diébus illis: Locútus eſt Dómi- Leuit. 19 b.6 nus ad Móyſen, dicẽs. Lóquere ad vniuêrſum cœtum filiôrum Iſraël, & dices ad eos. Ego Dóminus Deus veſter.

veſter. Non faciêtis furtum. Non men
tiémini, nec decípiet vnuſquiſque pró
ximum ſuum. Nō periurábis in nómi-
ne meo, nec pólIues nomen Dei tui.
Ego Dóminus. Nō fácies calúmniam
próximo tuo: nec vi ópprimes eum.
Non morábitur opus mercenárij tui a-
pud te vſque mane. Nō maledíces ſur-
do: nec coram cæco pones offendícu-
lum: ſed timébis Dóminum Deum
tuum, quia ego ſum Dóminus. Non
fácies quod iníquum eſt: nec iniûſte
iudicábis. Non conſíderes perſónam
páuperis: nec honóres vultũ poténtis.
Iuſtè iûdica próximo tuo. Nō eris cri-
minátor, nec ſuſúrro in pópulis. Non
ſtabis contra ſánguinem prôximi tui.
Ego Dóminus. Non óderis fratrem
tuum in corde tuo: ſed publicè árgue
eum, ne hábeas ſuper illo peccátum.
Nō quæras vltiônem: nec memor eris
iniûriæ cíuium tuôrum. Díliges amí-
cum tuum, ſicut te ipſum. Ego Dñs.
Leges meas cuſtodíte. Ego enim ſum
Dóminus Deus veſter. Graduale.

Pſ.29. Exaltábo te Dñe, quóniam ſuſcepíſti
me: nec delectáſti inimícos meos ſuper
me. ℣. Dñe Deus meꝰ, clamáui ad te,
& ſanáſti me: Dómine, abſtraxíſti ab
ínferis ánimam meã, ſaluáſti me à de-
ſcendéntibus in lacum. Tractus.

Pſ.102. Dómine, non ſecundum peccáta no-
ſtra, quæ fécimus nos: neque ſecún-
dum iniquitátes noſtras retríbuas no-
Pſ.78. bis. ℣. Dómine, ne memíneris ini-
quitâtum noſtrârum antiquârum: citò
antícipent nos miſericórdiæ tuæ, quia
Hic genuflectitur. páuperes facti ſumus nímis. ℣. Adiu-
ua nos Deus ſalutáris noſter: & pro-
pter glóriam nóminis tui Dómine, lí-
bera nos: & propítius eſto peccátis no-
ſtris, propter nomen tuum.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecún-
dum Ioannem.

IN illo témpore. Facta ſunt Encænia Ioã.10.
in Ieroſólymis: & hiems erat. Et am
bulábat Ieſus in templo, in pórticu Sa-
lomónis. Circumdedérunt ergo eum
Iudæi, & dicébant ei. Quouſque áni-
mam noſtram tollis? Si tu es Chriſtus,
dic nobis palám. Reſpóndit eis Ieſus.
Loquor vobis: & non créditis. Opera,
quæ ego fácio in nómine patris mei,
hæc teſtimónium pérhibent de me.
Sed vos non créditis: quia non eſtis
ex óuibus meis. Oues meæ vocem
meam âudiunt: & ego cognoſco eas,
& ſequuntur me: & ego vitam ætér-
nam do eis, & non períbunt in ætér-
num: & non rápiet eas quiſquã de ma-
nu mea. Pater meus, quod dedit mihi,
maius ómnibus eſt: & nemo poteſt rá-
pere de mánu patris mei. Ego & pater
vnum ſumus. Suſtulérũt ergo lápides
Iudæi, vt lapidárent eum. Reſpōdit eis
Ieſus. Multa bona ópera oſtẽdi vobis
ex patre meo: propter quod eôrum o-
pus me lapidátis? Reſpondérunt ei Iu-
dæi. De bono ópere nō lapidámus te,
ſed de blaſphémia: & quia tu homo cũ
ſis, facis teípſum Deum. Reſpōdit eis
Ieſus.

Ieſus. Nónne ſcriptum eſt in lege veſtra: Quia ego dixi, dij eſtis? Si illos dixit deos, ad quos ſermo Dei factus eſt, & non poteſt ſolui ſcriptúra: quem pater ſanctificâuit, & miſit in mundum, vos dícitis, quia blaſphémas: quia dixi, fílius Dei ſum? Si non fácio ópera patris mei: nolíte crédere mihi. Si autem fácio: & ſi mihi non vultis crédere, opéribus crédite: vt cognoſcátis & credátis, quia in me eſt pater, & ego in patre. Offertorium.

Pſ. 58. Eripe me de inimícis meis, Deus meus: & ab inſurgéntibus in me líbera me Dómine. Secreta.

ANnue miſéricors Deus: vt hóſtias placatiônis & lâudis, ſincéro tibi deferámus obſéquio. Per Dóminum noſtrum.

Deinde vel Prótege nos. vel Oblátis. fol. 62. Communio.

Pſ. 25. Lauâbo inter innocẽtes manus meas, & circuîbo altáre tuum Dómine: vt âudiam vocem lâudis tuæ, & enárrem vniuérſa mirabília tua.

Poſtcommun.

CAelêſtis doni benedictióne percepta, ſúpplices te Deus omnípotens deprecámur: vt hoc idem nobis & ſacraménti câuſa ſit, & ſalútis. Per Dóminum noſtrum.

Poſtea vel Quæſumus Dómine. vel Hæc nos quæſumus. f. 62.

Super populum. Orêmus.

Humiliâte cápita veſtra Deo. Oro.

ADeſto ſupplicatiônibus noſtris omnípotẽs Deus: & quibus fidúciam ſperándę pietátis indúlges, cõſuétę miſericórdię tríbue benígnus efféctum. Per Dóminum.

FERIA QVINTA.

Statio ad ſanctum Apollinarem.

Introitus.

OMnia, quæ fecíſti nobis Dómine, in vero iudício fecíſti: quia peccâuimus tibi, & mandátis tuis non obedîuimus: ſed da glóriam nómini tuo, & fac nobíſcum ſecúndum multitúdinem miſericórdiæ tuæ. Dan. 3. c. Pſal. Beáti immaculáti in via: qui ámbulãt in lege Dómini. Pſ. 118. Omnia, quæ fecíſti. Oratio.

PRæſta q̃s omnípotens Deus: vt dígnitas conditiônis humánę per immoderántiam ſauciâta, medicinális parſimóniæ ſtúdio reformétur. Per Dóminum noſtrum.

Poſtea vel Eccléſiæ tuæ. vel Deus ómnium fidélium. fol. 61.

Léctio Daniêlis prophêtæ.

IN diêbus illis: Orâuit Azarîas Dóminum, dícens. Dñe Deus noſter: Dan. 3. d. ne, quæſumus, tradas nos in perpétuũ, propter nomẽ tuum: & ne díſſipes teſtaméntum tuum: neque âuferas miſericórdiam tuã à nobis, propter Abrahám diléctum tuum, & Iſaâc ſeruum tuum, & Iſraël ſanctum tuum: quibus locútus es, póllicẽs, quòd multiplicáres ſemen eôrum ſicut ſtellas cęli, & ſicut arénam, quæ eſt in líttore maris. Quia Dómine imminúti ſumus plus quã omnes gentes: ſumuſque húmiles in vniuêrſa terra hódie propter peccáta noſtra. Et non eſt in témpore hoc princeps, & propheta, & dux: neque holocâuſtum, neq; ſacrifícium, neque oblátio, neque incénſum, neque locus

primitiárum coram te, vt poſsímus inuenire miſericórdiam tuam: ſed in animo contríto, & ſpíritu humilitátis ſuſcipiâmur. Sicut in holocâuſto arîetũ & taurórum, & ſicut in míllibus agnórum pínguium: ſic fiat ſacrifícium noſtrũ in conſpéctu tuo hódie, vt pláceat tibi: quôniam non eſt confúſio confidéntibus in te. Et nunc ſéquimur te in toto corde: & timémus te, & quærimus faciem tuam. Ne confúndas nos: ſed fac nobíſcum iuxta manſuetúdinẽ tuam, & ſecúndum multitúdinem miſericórdiæ tuæ. Et érue nos in mirabílibus tuis: & da glóriã nómini tuo Dómine. Et confundántur omnes, qui oſténdunt ſeruis tuis mala: confundántur in omnipoténtia tua: & robur eorũ conterátur. Et ſciant, quia tu es Dóminus Deus ſolus, & gloriôſus ſuper omnem terram, Dómine De⁹ noſter.

Pſ. 95. Graduale. Tóllite hóſtias, & introîte in átria eius: adoráte Dóminum in âu-
Pſ. 28. la ſancta eius. ℣. Reuelábit Dóminus condénſa: & in témplo eius omnes dicent glóriam.

Sequéntia ſancti Euangêlij ſecúndum Lucam.

Lu. 7. c. In illo tẽpore: Rogábat Ieſum quidam Phariſæus, vt manducáret cum illo. Et ingréſſus domum Phariſæi, diſcúbuit. Et ecce múlier, quæ erat in ciuitáte peccátrix, vt cognôuit, quòd Ieſus accubuîſſet in domo Phariſęi, attulit alabáſtrum vnguênti: & ſtans retro ſecus pedes eius, lacrymis cœpit rigáre pedes eius, & capíllis cápitis ſui tergébat: & oſculabátur pedes ei⁹, & vnguênto vngébat. Vidẽs autem Phariſæus, qui vocáuerat eũ, ait intra ſe, dícens. Hic, ſi eſſet prophéta, ſciret vtique, quæ & qualis eſt múlier, quæ tangit eum: quia peccátrix eſt. Et reſpóndens Ieſus, dixit ad illum. Simon, hábeo tibi áliquid dicere. At ille ait: Magíſter, dic. Duo debitóres erant cuidã fęneratóri: vn⁹ debébat denários quingéntos, & alius quinquaginta. Nõ habéntibus illis vnde rédderent, donâuit vtriſque. Quis ergo eum plus díligit? Reſpóndens Simon, dixit. Aeſtimo, quia is, cui plus donâuit. At ille dixit ei. Rectè iudicáſti. Et cõuérſus ad mulîerem, dixit Simóni. Vides hanc mulîerẽ? Intrâui in dômũ tuam, aquam pédibus meis non dediſti: hæc autem lácrymis rigâuit pedes meos, & cápillis ſuis terſit. Oſculum mihi non dediſti: hæc autem, ex quo intrâuit, non ceſſâuit oſculári pedes meos. Oleo caput meum non vnxíſti: hæc autẽ vnguênto vnxit pedes meos. Propter quod dico tibi: Remittúntur ei peccáta multa, quôniam diléxit multum. Cui autem minus dimíttitur, minus díligit. Dixit autem ad illam. Remittũtur tibi peccáta tua. Et cœpérunt, qui ſimul accũbébant, dicere intra ſe. Quis eſt hic, qui étiam peccáta dimíttit? Dixit autem ad mulîerem. Fides tua te ſaluam fecit: vade in pace.

Pſ.136. Offertorium. Super flúmina Babylónis illic ſédimus, & fléuimus, dum recordáremur tui Sion. Secreta.

DOmine Deus noſter, qui in his potius creatúris, quas ad fragilitátis noſtræ ſubſídium condidíſti, tuo quoq; nómini múnera iuſsíſti dicãda conſtitui: tríbue quæſumus: vt & vitæ nobis præſéntis auxílium, & æternitátis efficiant ſacraméntum. Per Dñm.

Deinde vel Prótege, vel Oblátis. fol. 62. Communio.

Pſ.118 Meménto verbi tui ſeruo tuo Dómine, in quo mihi ſpem dedíſti: hæc me conſoláta eſt in humilitáte mea.

Poſtcommun.

QVod ore ſúmpſimus Dómine, pura mente capiâmus: & de munere temporáli, fiat nobis remedium ſempitérnum. Per Dóminum.

Poſtea vel Quæſumus Dómine, vel Hæc nos. fol. 62.

Super populum. Orémus.

Humiliâte cápita veſtra Deo. Oratio.

ESto, quæſumus Dómine, propítius plebi tuæ: vt, quæ tibi nõ placent, reſpuêntes: tuórum potius repleântur delectatiônibus mãdatorum. Per Dóminum noſtrum.

FERIA SEXTA.

Statio ad ſanctum Stephanum in Cælio monte. Introitus.

Pſ.30. MIſerére mihi Dñe, quôniam tríbulor: líbera me, & éripe me de mánibus inimicórum meôrum, & à perſequéntibus me: Dómine non cõfúndar, quô-
idē. niam inuocâui te. Pſalm. In te Dómine ſperâui, non confúndar in ætérnum: in iuſtítia tua líbera me. Miſerére mihi. Oratio.

COrdibus noſtris, quæſumus Dómine, grátiã tuam benígnus infúnde: vt peccáta noſtra caſtigatióne voluntária cohibéntes, temporáliter pótius macerémur, quã ſupplícijs deputémur ætérnis. Per Dominũ noſtrũ.

Poſtea vel Eccléſiæ tuæ. vel Deus ómnium fidélium. fol. 61.

Lectio Hieremíæ prophétæ.

IN diêbus illis: Dixit Hieremîas, Do Hier.17
mine, omnes qui te derelínquũt, cõfundentur: recedéntes à te, in terra ſcribéntur: quôniam dereliquérunt venã aquârum viuéntium Dóminum. Sana me Dómine, & ſanábor: ſaluũ me fac, & ſaluus ero: quôniã laus mea tu es. Ecce ipſi dicunt ad me: Vbi eſt verbũ Dómini? Véniat. Et ego non ſum turbátus, te paſtórem ſequens: & diẽ hóminis non deſiderâui, tu ſcis. Quod egréſſum eſt de lábijs meis, rectum in conſpéctu tuo fuit. Non ſis mihi tu formídini: ſpes mea tu in die afflictiónis. Confundántur, qui me perſequûntur, & non confúndar ego: páueant illi, & non pâueam ego. Induc ſuper eos diem afflictiônis: & dúplici contritiône cóntere eos. Domine Deus noſter.

Graduale. Pacífice loquebántur mi- Pſ.34.
hi inimíci mei: & in ira moléſti erant mihi. ℣. Vidíſti Dómine, ne ſíleas: ne diſcédas à me.

Tractus. Dómine, non ſecundũ pec- Pſ.102
cáta noſtra, quæ fécimus nos: neq; ſecundum iniquitátes noſtras retríbuas nobis. ℣. Dñe, ne memíneris iniquitá Pſ.78.
tũ noſtrárũ antiquárũ: citò antícipent

nos miſericórdiæ tuæ, quia páuperes fa-
cti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos Deus
ſalutáris noſter: & propter glóriam nó-
minis tui Dómine, libera nos: & pro-
pítius eſto peccátis noſtris, propter no-
men tuum.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecún-
dum Ioânnem.

Ioā.11 IN illo témpore: Collegérunt Pontí-
fices & Phariſęi concílium aduêrſus
Ieſum: & dicébāt. Quid fácimus: quia
hic homo multa ſigna facit? Si dimítti-
mus eum ſic, omnes credent in eum:
& vénient Románi, & tollēt noſtrum
locum, & gentē. Vnus autem ex ipſis,
Câiphas nómine, cum eſſet pontifex
anni illius, dixit eis. Vos neſcítis quid-
quam: nec cogitátis, quia éxpedit vo-
bis, vt vnus moriâtur homo pro pópu-
lo: & non tota gēs péreat. Hoc autem
à ſemetipſo non dixit: ſed cum eſſet
pontifex anni illius, prophetâuit, quia
Ieſus moritúrus erat pro gente: & non
tantum pro gente, ſed vt filios Dei, qui
erant diſpérſi, congregáret in vnum.
Ab illo ergo die cogitauērūt, vt inter-
fícerent eū. Ieſus ergo iam non in palā
ambulábat apud Iudæos: ſed ábijt in
regiônem iuxta deſértum, in ciuitátem
quæ dicitur Ephrem: & ibi morabátur
cum diſcípulis ſuis.

Offertorium. Benedictus es Dómine, Pſ.118
doce me iuſtificatiônes tuas: & nō tra-
das calumniántibus me ſupérbis: &
reſpondébo exprobrántibus mihi ver-
bum. Secreta.

PRæſta nobis miſéricors Deus: vt
dignè tuis ſeruíre ſemper altárib⁹
mereâmur: & eôrum perpétua partici-
patiône ſaluâri. Per Dóminū noſtrū.
Deinde vel Prótege, vel Oblátis. 62.
Cōio. Ne tradíderis me Dómine in á- Pſ.26.
nimas perſequētium me: quôniam in-
ſurrexérunt in me teſtes iníqui, & mē-
tita eſt iníquitas ſibi. Poſtcommun.

SVmpti ſacrifícij, Dómine, perpé-
tua nos tuítio non derelínquat: &
nóxia ſemper à nobis cuncta depéllat.
Per Dóminum.
Poſtea vel Quæſumus Dómine, vel
Hæc nos quæſumus. fol. 62.
Super populum. Orémus.
Humiliâte cápita veſtra Deo. Oratio.

COncéde quæſumus omnípotens
De⁹: vt qui protectiônis tuę grá-
tiam quærimus, liberáti à malis óm-
nibus, ſecúra tibi mente ſeruiâmus.
Per Dóminum.

SABBATO.

Statio ad S. Ioannem ante portam
Latinam. Introitus.

MIſerére mihi Dn̄e, quô- Pſ.30
niā tríbulor: líbera me,
& éripe me de mánibus
inimicórum meôrum,
& à perſequētibus me:
Dómine non confúndar, quôniam in-
uocâui te. Pſal. In te Dómine ſpêraui Ibidē
non confúndar in ætérnum: in iuſtítia
tua líbera me. Miſerere mihi. Oratio.

 Profi-

PRoficiat, quęſumus Dñe, plebs tibi dicáta pię deuotiônis affectu: vt ſacris actiônibus erudíta, quãto maieſtáti tuę ſit grátior, tantò donis potiôribus augeâtur. Per Dñm noſtrum.

Poſtea vel Eccléſiæ tuæ. vel Deus ómnium fidélium. fol. 61.

Léctio Hieremíæ prophétæ.

Hie. 18. IN diêbus illis: Dixérunt impij Iudæi ad ínuicem. Veníte, cogitémus contra iuſtum cogitatiônes. Nõ enim períbit lex à ſacerdóte, neq; conſilium à ſapiẽte, nec ſermo à prophéta. Veníte, & percutiâmus eum língua: & non attendámus ad vniuêrſos ſermónes eius. Attende Dñe ad me: & audi vocẽ aduerſariôrum meôrum. Nũquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fôueam ánimę meę? Recordáre, quòd ſtéterim in conſpéctu tuo, vt lóquerer pro eis bonum: & auérterem indignatiônem tuam ab eis. Proptérea da fílios eôrum in famem: & deduc eos in manus gládij. Fiãt vxóres eôrum abſque líberis, & víduæ: & viri eârum interficiântur morte: iûuenes eôrũ confodiântur gládio in prælio. Audiâtur clamor de dómibus eôrum: addúces enim ſuper eos latrónem repénte: quia fodêrunt fôueam, vt cáperent me, & láqueos abſcondérunt pédibus meis. Tu autem Dómine ſcis omne conſílium eôrum aduerſum me in mortem. Ne propitiéris iniquitáti eôrum: & peccátum eôrum à facie tua non deleátur. Fiant corruêntes in conſpéctu tuo: in témpore furôris tui abútere eis, Domine Deus noſter.

ſ. 34. Graduale. Pacífice loquebántur mihi inimíci mei: & in ira moléſti erant mihi. ℣. Vidíſti Dómine, ne ſíleas: ne diſcédas à me.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioannem.

IN illo tẽpore: Cogitauérunt príncipes ſacerdótum, vt & Lázarum interfícerent: quia multi propter illũ abíbant ex Iudęis, & credébant in Ieſum. Ioã. 12. In cráſtinum autem turba multa, quæ vénerat ad diem feſtum, cũ audíſſent, quia venit Ieſus Ieroſólymam, accepérunt ramos palmárum, & proceſſérunt óbuiã ei, & clamábant: Hoſánna, benedíctus qui venit in nomine Dñi, rex Iſraël. Et inuénit Ieſus aſéllum, & ſedit ſuper eũ, ſicut ſcriptũ eſt. Noli timére filia Sión: ecce rex tuus venit ſedẽs ſuper pullum áſinæ. Hęc non cognouérunt diſcípuli eius primum: ſed quãdo glorificátus eſt Ieſus, tunc recordáti ſunt, quia hęc ſcripta erãt de eo, & hæc fecérunt ei. Teſtimóniũ ergo perhibébat turba, quæ erat cum eo quãdo Lázarũ vocâuit de monumento, & ſuſcitâuit eum à mórtuis. Proptérea & óbuiam venit ei turba: quia audiêrunt eũ fecíſſe hoc ſignum. Phariſęi ergo dixérunt ad ſemetípſos. Vidétis, quia nihil profícimus? Ecce mundus totus poſt eum ábijt. Erant autem quidam gentiles ex his, qui aſcénderant vt adorárent in

in die feſto. Hi ergo acceſſérũt ad Philíppũ, qui erat à Bethſaida Galilææ: & rogábant eum, dicéntes. Dómine, vólumus Ieſum vidére. Venit Philíppus, & dicit Andrêæ. Andréas rurſum & Philíppus dixérunt Ieſu. Ieſus autem reſpóndit eis, dicẽs. Venit hora, vt clarificétur filius hóminis. Amén amẽ dico vobis: niſi granũ frumenti cadens in terram, mórtuum fûerit: ipſum ſolũ manet. Si autem mórtuũ fûerit, multum fructum affert. Qui amat ánimã ſuam, perdet eam. Et qui odit ánimam ſuam in hoc mundo, in vitam ætérnam cuſtódit eam. Si quis mihi miníſtrat, me ſequâtur: & vbi ſum ego, illic & miníſter meus erit. Si quis mihi miniſtrâuerit, honorificábit eum Pater meus. Nunc ánima mea turbáta eſt. Et quid dicam? Pater, ſaluífica me ex hac hora. Sed proptérea veni in horã hanc. Pater, clarífica nomẽ tuum. Venit ergo vox de cælo, dicens. Et clarificâui: & íterum clarificábo. Turba ergo, quæ ſtabat & audíerat, dicébat tonítruum factũ eſſe. Alij dicébant: Angelus ei locútus eſt. Reſpóndit Ieſus, & dixit. Non propter me venit hæc vox, ſed propter vos. Nunc iudícium eſt mundi, nunc princeps huius mundi eijciêtur foras. Et ego ſi exaltâtus fûero à terra, ómnia traham ad meipſum. (Hoc autem dicébat, ſigníficans qua morte eſſet moritûrus.) Reſpóndit ei turba. Nos audîuimus ex lege, quia Chriſtus manet in ætérnum: & quômodo tu dicis, opórtet exaltári filium hóminis? Quis eſt iſte filius hóminis? Dixit ergo eis Ieſus. Adhuc módicum lumen in vobis eſt. Ambuláte, dum lucem habétis: vt non ténebræ vos comprehéndant. Et qui ámbulat in ténebris, neſcit quò vadat. Dum lucem habétis, crédite in lucem: vt filij lucis ſitis. Hæc locútus eſt Ieſus: & ábijt, & abſcóndit ſe ab eis.

Offertorium. Benedíctus es Dómine, doce me iuſtificatiônes tuas: & non tradas calumniântibus me ſupérbis: & reſpõdébo exprobrántibus mihi verbum. *Pſ. 118.*

Secreta.

A Cunctis nos, quæſumus Dómine, reâtibus & perículis propitiâtus abſólue: quos tanti myſtérij tríbuis eſſe conſórtes. Per Dóminum.

Deinde vel Prótege nos. vel Oblátis. fol. 62.

Communio.

Ne tradíderis me Dómine, in ánimas perſequéntium me: quôniam inſurrexérunt in me teſtes iníqui, & mentíta eſt iníquitas ſibi. *Pſ. 26.*

Poſtcommun.

Diuîni múneris largitáte ſatiáti, quæſumus Dómine Deus noſter: vt huius ſemper participatiône viuâmus. Per Dóminum.

Poſtea vel Quæſumus Dómine. vel Hæc nos quæſumus. fol. 62.

Super populum. Orémus.

Humiliâte cápita veſtra Deo. Oratio.

TVeâtur, quęſumus Dñe, déxtera tua pópulum deprecántem, & purificátum dignánter erúdiat: vt conſolatiône præſénti, ad futúra bona profíciat. Per Dóminum.

DOMINICA IN PALMIS.

Completa Tertia, & facta aſperſione aquæ, more ſolito, Sacerdos indutus pluuiali violaceo, vel ſine caſula, cum miniſtris ſimiliter indutis, procedit ad bene-

benedicendum ramos palmarum, & oliuarum, ſiue aliarum arborum, in medio ante altare, vel ad cornu Epiſtolæ poſitos. Et primo cantatur à Choro Antiphona.

Matt. 21. HOſánna filio Dauid: benedíctus qui vénit in nómine Dómini. O rex Iſraël: Hoſánna in excelſis.

Deinde Sacerdos ſtans in cornu Epiſtolæ, non vertens ſe ad populum, dicit in tono Orationis Miſſæ ferialis. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo. Orémus. Oratio.

DEus, quem diligere & amáre, iuſtitia eſt: ineffábilis grátiæ tuę in nobis dona multíplica: & qui fecíſti nos in morte filij tui ſperáre quę crédimus: fac nos eódem reſurgénte peruenire quo téndimus. Qui tecum viuit & regnat.

Poſtea Subdiaconus in loco ſolito cantat ſequentem Lectionem in tono Epiſtolæ, & in fine oſculatur manum Sacerdotis.

Léctio libri Exodi.

Exod. 15. d IN diêbus illis. Venérunt filij Iſraël in Elim, vbi erant duôdecim fontes aquârum, & ſeptuagínta palmę: & caſtrametáti sũt iuxta aquas. Profectíq. Cap. 16. ſunt de Elim: & venit omnis multitúdo filiôrum Iſraël in deſértũ Sin, quod eſt inter Elim & Sínai: quintodécimo die menſis ſecundi, poſtquàm egréſſi ſunt de terra Aegypti. Et murmurâuit omnis congregátio filiôrum Iſraël cõtra Móyſen & Aarón in ſolitúdine. Dixéruntq. ad eos filij Iſraël. Vtinam mórtui eſſémus per manum Dómini in terra Aegypti, quando ſedebámus ſuper ollas cárnium, & comedebámus panẽ in ſaturitáte. Cur induxíſtis nos in deſértum iſtud, vt occiderétis omnẽ multitúdinem fame? Dixit autem Dóminus ad Móyſen. Ecce, ego pluã vobis panem de cælo. Egrediâtur pópulus, & cólligat quæ ſufficiũt per ſingulos dies: vt tentem eum, vtrùm ámbulet in lege mea, an nõ. Die autem ſexto párent quod inferãt: & ſit duplum, quàm colligere ſolébant per ſingulos dies. Dixéruntq. Móyſes & Aaron ad omnes filios Iſraël. Véſpere ſciétis, quôd Dñs edúxerit vos de terra Aegypti: & mane vidébitis glóriã Dómini.

Deinde cantatur pro Graduali. ℟.

COllegérunt Pontífices & Phariſęi cõcílium, & dixérũt: quid fácimus, quia hic homo multa ſigna facit? Si dimíttimus eum ſic, omnes credẽt in eum: Et vénient Románi, & tollẽt noſtrum locum, & gentem. ℣. Vnus autem ex illis, Câiphas nómine, cúm eſſet Póntifex anni illius, prophetâuit, dicens: Expédit vobis, vt vnus moriâtur homo pro pópulo, & non tota gens péreat. Ab illo ergo die cogitauérunt interfícere eum, dicéntes. Et vénient. Ioã. 11

Vel aliud ℟. In monte Oliuêti orâuit ad patrem: Pater, ſi fieri poteſt, tránſeat à me cálix iſte. Spíritus quidem promptus eſt, caro autem infirma: fiat volúntas tua. ℣. Vigiláte, & oráte, vt non intrétis in tentatiónem. Spíritus quidem. Matt. 26.

Interim dũ cantatur ℟. Diaconus ponit librum Euãgeliorum ſuper altare: & Sacerdos, miniſtrante Diacono nauiculam, ponit incẽſum in thuribulo.

Deinde

Deinde Diaconus dicit, Munda cor meum. accipit librum de altari, petit benedictionem à Sacerdote: poſtea Subdiacono librũ tenente, medius inter duos acolythos tenentes cãdelabra accenſa, ſignat librũ, incenſat, & cantat Euangelium, vt infra, more conſueto: quo finito, Subdiaconus defert librum oſculandum Sacerdoti, qui & incenſatur à Diacono.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 21. IN illo tẽpore: Cum appropinquâſſet Ieſus Ieroſólymis, & veniſſet Béthphage ad montem Oliuêti: tunc miſit duos diſcípulos ſuos, dícens eis. Ite in caſtéllum, quod cõtra vos eſt: & ſtatim inueniêtis aſinam alligátam, & pullum cũ ea. Sóluite, & addúcite mihi. Et ſi quis vobis áliquid díxerit: dícite, quia Dñs his opus habet: & conféſtim dimíttet eos. Hoc autẽ totum factũ eſt, vt adimplerétur quod dictũ eſt per Prophétã, dicéntẽ. Dícite fíliæ Sion: ecce rex tuus vénit tibi manſuêtus, ſedens ſuper áſinã, & pullũ, fílium ſubiugális. Euntes autẽ diſcípuli, fecérunt ſicut præcéperat illis Ieſus. Et adduxérunt áſinã, & pullum: & impoſuérũt ſuper eos veſtimẽta ſua, & eum déſuper ſedére fecérũt. Plúrima autem turba ſtrauérunt veſtiménta ſua in via. Alij autem cædébant ramos de arbóribus, & ſternébant in via. Turbæ autem quæ præcedébant, & quæ ſequebántur, clamábant, dicéntes. Hoſánna fílio Dauîd: benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Poſt hæc benedicuntur rami. Sacerdos ſtans in eodem cornu Epiſtolæ, dicit in tono Orationis ferialis.

Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo. Orémus. Oratio.

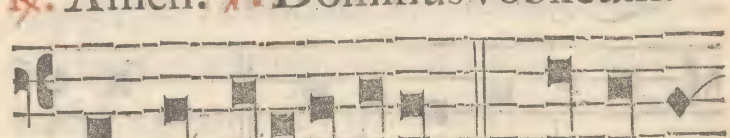
AVge fidẽ in te ſperãtium Deus, & ſúpplicum preces cleménter exáudi: véniat ſuper nos multiplex miſericórdia tua: bene ✠ dicantur & hi pálmites palmárũ, ſeu oliuârũ: & ſicut in figúra Eccléſiæ multiplicáſti Noë egrediêntẽ de arca, & Môyſen exeúntem de Aegypto cũ fílijs Iſraël: ita nos portántes palmas & ramos oliuârum, bonis áctib⁹ occurrámus óbuiã Chriſto: & per ipſum in gâudiũ introeâmus ætérnum. Qui tecum viuit & regnat in vnitáte Spíritus ſancti Deus.

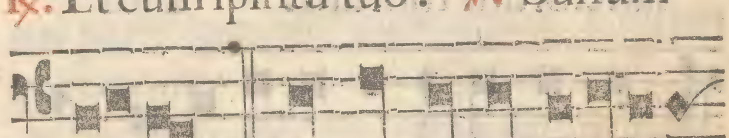
Per ómnia ſęcula ſęculôrum.

℟. Amen. ℣. Dóminus vobíſcum.

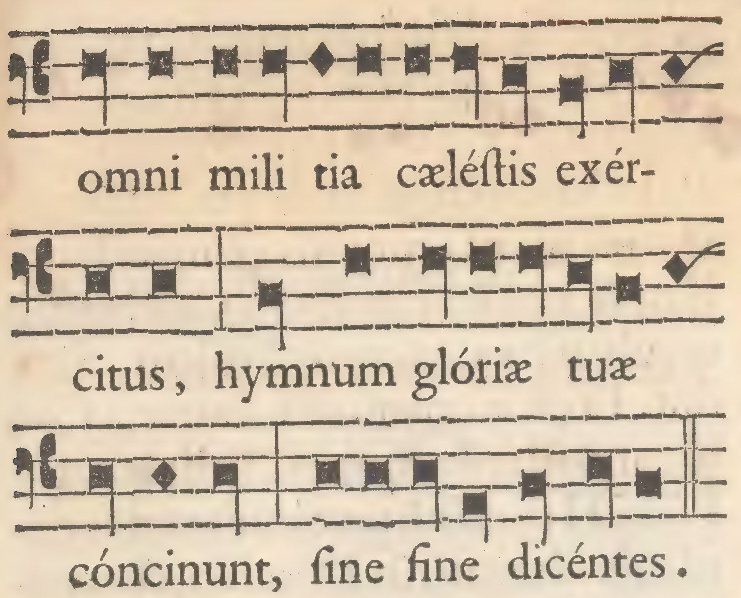

℟. Et cum ſpíritu tuo. ℣. Surſum

corda. ℟. Habémus ad Dóminum.

num. ℣. Grátias agámus
Dómino Deo noſtro.
℟. Dignum & iuſtum eſt.
V erè dignum & iuſtum eſt,
æquum & ſalu tare, nos tibi
ſemper, & vbîque grátias
á gere: Dómine ſancte, pater
omnípotens, ætérne Deus.
Qui gloriâ ris in conſi lio
ſanctôrum tuôrum. Tibi
enim ſeruiunt crea turæ
tuæ: quia te ſolum auctó-
rem & Deum cognoſcunt:
& omnis factúra tua te
collâudat, & benedícunt te
ſancti tui. Quia illud ma-
gnum vni géni ti tu i no-
men coram régibus & pote-
ſtátibus huius ſæculi, líbera
voce confiténtur. Cui aſſiſtunt
Angeli & Archangeli, Thro-
ni & Dominatiônes: cumque
ómni

Et cantatur Sanctus à Choro.

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus ſabaoth. Pleni ſunt cæli & terra glória tua, Hoſánna in excélſis. Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Hoſánna in excélſis. Sequitur. Dóminus vobîſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo. Orémus. Oratio.

PEtimus, Dómine ſancte, pater omnípotens, ętérne Deus: vt hãc creatúram olíuæ, quam ex ligni matéria prodíre iuſsíſti, quàmque colúmba rédiens ad arcam próprio pértulit ore: bene ✠ dicere, & ſancti ✠ ficáre dignéris: vt quicumque ex ea recéperint, accipiant ſibi protectiônem ánimæ & córporis: fiatque, Dómine, noſtræ ſalútis remédium, tuæ grátiæ ſacraméntum. Per Dóminum. ℟. Amen. Orémus.

DEus, qui diſpérſa cóngregas, & congregáta conſéruas: qui pópulis óbuiam Ieſu ramos portántibus benedixíſti: bene ✠ dic étiam hos ramos palmæ & óliuæ, quos tui fámuli ad honórẽ nóminis tui fidéliter ſuſcípiunt: vt in quemcumque locum introdúcti fûerint, tuam benedictiônem habitatóres loci illíus cõſequântur: & ómni aduerſitáte effugáta, déxtera tua prótegat quos redémit Ieſus Chriſtus fílius tuus Dóminus noſter. Qui tecum viuit. Orémus.

DEus, qui miro diſpoſitiônis órdine, ex rebus étiam inſenſibílibus, diſpenſatiônem noſtræ ſalútis oſténdere voluîſti: da quæſumus: vt deuôta tuôrũ córda fidélium ſalúbriter intélligant, quid myſticè deſignet in facto, quòd hodie cæleſti lûmine affláta, Redemptóri óbuiam procédens, palmárum atque oliuârum ramos veſtígijs eius turba ſubſtrâuit. Palmárum ígitur rami de mortis príncipe triúmphos expéctãt: ſúrculi verò oliuârum, ſpirituâlem vnctiônem aduenîſſe quodámmodo clámant. Intelléxit enim iam tunc illa hóminum beáta multitúdo præfigurári: quia Redemptor noſter humánis cóndolens miſérijs, pro totíus mundi vita cũ mortis príncipe eſſet pugnatúrus, ac moriêndo triumphatúrus. Et ídeo tália óbſequẽs adminiſtrâuit, quæ in illo & triũphos victóriæ, & miſericórdiæ pinguédinem declarárent. Quod nos quoque pléna fide, & factum & ſignificátũ retinéntes, te Dómine ſancte, pater omnípotens, ætérne Deus, per eúmdem Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum ſupplíciter exorámus: vt in ipſo, atque per ipſum, cuius nos membra fieri voluîſti, de mortis império victóriam reportántes, ipſius glorióſæ reſurrectiônis partícipes eſſe mereámur. Qui tecum viuit. Orémus.

DEus, qui per olíuæ ramum, pacem terris colúmbam nuntiâre iuſsíſti:

iuſsiſti: præſta quęſumus: vt hos oliuę, ceterarumq. arborũ ramos, cęléſti bene ✠ dictiône ſanctífices: vt cũcto pópulo tuo profíciant ad ſalútem. Per Chriſtum Dñm noſtrum. Orémus.

BEne ✠ dic, quæſumus Dómine, hos palmárum, ſeu oliuârum ramos: & præſta, vt quod pópulus tuus in tui veneratiônem hodiérna die corpóraliter agit, hoc ſpirituâliter ſumma deuotiône perfíciat, de hoſte victóriã reportãdo, & opus miſericórdiæ ſummópere diligéndo. Per Dóminum.

Hic Celebrans ponit incẽſum in thuribulum, deinde ter aſpergit ramos aqua benedicta dicẽdo Antiphonam. Aſperges me. ſine cantu, & ſine Pſalmo: & ter adolet incenſo. Poſtea dicit. Dóminus vobíſcum. ℞. Et cum ſpíritu tuo. Orémus.

DEus, qui fílium tuũ Ieſum Chriſtum Dóminum noſtrum, pro ſalúte noſtra in hunc mundum miſiſti, vt ſe humiliâret ad nos, & nos reuocâret ad te: cui étiam, dum Ierúſalem veníret, vt adimpléret ſcriptúras, credéntium populórũ turba, fideliſſima deuotiône veſtimẽta ſua cum ramis palmárum in via ſternébant: præſta quæſumus, vt illi, fídei viam præparémus: de qua, remóto lápide offenſiônis, & petra ſcandali, fróndeant apud te ópera noſtra iuſtitię ramis: vt eius veſtígia ſequi mereâmur. Qui tecum viuit & regnat in vnitate.

Completa benedictione, dignior ex clero accedit ad altare, & dat ramũ benedictum Celebrãti, qui non genufle- ctit, nec oſculatur manum dantis. Poſtea Celebrans ſtans ante altare verſus ad populũ, diſtribuit ramos, primum digniori, à quo ipſe accepit, deinde Diacono & Subdiacono paratis, & alijs clericis ſingulatim per ordinem, vltimo laicis: omnibus genuflectentibus, & ramũ ac manum Celebrantis oſculantibus, exceptis Prælatis, ſi adſint. Et cũ incęperit diſtribuere, à Choro cantantur ſequentes Antiphonæ.

Pûeri Hebræôrũ portántes ramos oliuârum obuiauérũt Dómino, clamántes, & dicéntes: Hoſánna in excélſis.

Alia Antiphona. Pûeri Hebræôrum veſtiménta proſternébant in via, & clamábant dicéntes: Hoſánna fílio Dauid: benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Quæ ſi non ſufficiant, repetantur quouſque ramorum diſtributio finiatur. Deinde Sacerdos dicit. ℣. Dñs vobíſcum. ℞. Et cũ ſpíritu tuo. Orémus.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui Dñm noſtrum Ieſum Chriſtum ſuper pullum aſinę ſedére feciſti, & turbas populórum veſtimẽta, vel ramos árborũ in via ſtérnere, & hoſánna decantáre in lâudem ipſius docuîſti: da quæſumus: vt illórum innocẽtiam imitári poſsímus, & eôrũ méritũ conſequi mereâmur. Per eũdem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℞. Amen.

Poſtea fit proceſſio. Et primo Celebrãs imponit incenſum in thuribulum: & Diaconus vertẽs ſe ad populum, dicit: Procedám⁹ in pace. Et Chorus reſpõdet. In nómine Chriſti, Amẽ. Præcedit thuriferarius cum thuribulo fumigãte: deinde Subdiaconus paratus, deferens Crucẽ, medius inter duos Acolythos cũ candelabris accẽſis: ſequitur

clerus per ordinem, vltimo Celebrans cum Diacono à ſiniſtris, omnes cum ramis in manibus: & cãtantur ſequentes Antiphonæ, vel omnes, vel aliquę, quouſque durat proceſſio. Antiph.

Matt. 21. Cum appropinquâret Dómin⁹ Ieroſólymam, miſit duos ex diſcípulis ſuis, dicens: Ite in caſtéllum, quod contra vos eſt: & inueniêtis pullum áſinę alligátum, ſuper quem nullus hóminum ſedit: ſóluite, & addúcite mihi. Si quis vos interrogáuerit, dícite: opus Dómino eſt. Soluêntes adduxérunt ad Ieſũ: & impoſuérunt illi veſtiménta ſua, & ſedit ſuper eum: alij expãdébant veſtimenta ſua in via: alij ramos de arbóribus ſternébãt: & qui ſequebántur, clamábant: Hoſánna, benedíctus qui venit in nómine Dómini: benedictũ regnũ patris noſtri Dauid: Hoſánna in excélſis: miſerére nobis fili Dauid.

Alia Aña. Cum audíſſet pópul⁹, quia Ieſus venit Ieroſólymam, accepérunt ramos palmârum: & exiérunt ei óbuiam, & clamábant púeri, dicẽtes: Hic eſt, qui ventúrus eſt in ſalútem pópuli. Hic eſt ſalus noſtra, & redémptio Iſraël. Quãtus eſt iſte, cui Throni & Dominatiônes occúrrunt? Noli timére filia Siõ: ecce Rex tuus venit tibi, ſedẽs ſuper pullum áſinæ: ſicut ſcriptum eſt. Salue Rex fabricátor mũdi, qui veníſti redímere nos. Alia Antiphona.

Ioã. 12. Ante ſex dies ſolémnis páſchæ, quando venit Dóminus in ciuitátem Ierúſalem, occurrérũt ei púeri: & in mánibus portábant ramos palmárum, & clamábant voce magna, dicẽtes: Hoſánna in excélſis: benedíctus qui veníſti in multitúdine miſericórdiæ tuæ: Hoſánna in excélſis. Alia Antiphona.

Occúrrunt turbæ cum flóribus & palmis Redemptóri óbuiam: & victóri triumphánti digna dant obſéquia: Fílium Dei ore gentes prædicant: & in lâudem Chriſti voces tonant per núbila: Hoſánna in excélſis. Alia Aña.

Cum ángelis & púeris fidéles inueniâmur, triumphatóri mortis clamántes: Hoſánna ĩ excélſis. Alia Antiphona.

Turba multa, quæ cõuénerat ad diem feſtum, clamábat Dómino: Benedíctus qui venit ĩ nómine Dómini, Hoſánna in excélſis.

In reuerſione proceſſionis, duo vel quatuor cantores intrãt in Eccleſiam, & clauſo oſtio ſtãtes verſa facie ad proceſſionem, incipiunt ℣. Glória, laus. & decantant duos primos verſus. Sacerdos verò cũ alijs extra Eccleſiam, repetit eoſdem. Deinde qui sũt intus, cantant verſus ſequentes: vel omnes, vel partem, prout videbitur: & qui sũt extra, ad quoſlibet duos verſus reſpõdent. Glória, laus. ſicut à principio. ℣.

Glória, laus, & honor, tibi ſit rex Chriſte redémptor:
Cui puerile decus prompſit Hoſánna pium.
Iſraël es tu rex, Dâuidis & inclyta proles;
Nómine qui in Dómini rex benedícte venis. ℟. Glória, laus.
Cœtus in excélſis te lâudat cælicus omnis,
Et mortális homo, & cuncta creâta ſimul. ℟. Glória, laus.
Plebs Hebræa tibi cum palmis óbuia venit:
Cum prece, voto, hymnis, áſſumus

ecce tibi. ℟. Glória, laus.
Hi tibi paſſúro ſoluébãt múnia lâudis:
Nos tibi regnánti pángimus ecce melos. ℟. Glória, laus.
Hi placúere tibi, pláceat deuôtio noſtra:
Rex bone, rex clemens, cui bona cuncta placent. ℟. Glória, laus.

Poſtea Subdiacon⁹ haſtili Crucis percutit portã, qua ſtatim aperta, proceſſio intrat Eccleſiam, cantando ℟.

Ingrediẽte Dómino in ſanctam ciuitátem, Hebræôrum púeri reſurrectiônem vitæ pronuntiântes, Cum ramis palmárum Hoſánna clamábant in excélſis. ℣. Cum àudíſſet pópulus, quòd Ieſus veniret Ieroſólymam, exiérunt óbuiam ei. Cum ramis.

Et non dicitur, Glória Patri.

Deinde dicitur Miſſa, & rami tenentur in manibus dum cãtatur Paſſio & Euangelium tantum.

Statio ad S. Ioannem in Laterano.

Introitus.

Pſ. 21. Domine, ne longè fácias auxílium tuum à me, ad defenſiônem meam áſpice: libera me de ore leônis, & à córnib⁹ vnicórnium humilitátem meam. Pſalm.

Ibidẽ. Deus Deus meus, réſpice in me, quare me dereliquíſti? longe à ſalute mea verba delictórum meôrum. Dómine ne longe.

Oratio.

Omnípotens ſempitérne Deus, qui humáno generi ad imitãdũ humilitátis exemplum, Saluatórẽ noſtrum carnem ſúmere, & crucem ſubíre fecíſti: concéde propítius: vt & patiéntię ipſius habére documenta, & reſurrectiônis conſórtia mereâmur. Per eumdem Dóminum noſtrum.

Et hæc Oratio tantum dicitur.

Léctio epíſtolæ beâti Pauli Apóſtoli ad Philippénſes.

Fratres. Hoc enim ſentíte in vobis, quod & in Chriſto Ieſu. Qui cũ in forma Dei eſſet, non rapínã arbitrátus eſt, eſſe ſe æquálem Deo: ſed ſemetípſum exinanîuit, formã ſerui accípiens, in ſimilitúdinem hóminum factus, & habitu inuêntus vt homo. Humiliâuit ſemetípſum, factus obédiens vſque ad mortem: mortem autem crucis. Propter quod & Deus exaltâuit illũ: & donâuit illi nomen, quod eſt ſuper omne nomen: vt in nómine Ieſu omne genu flectátur, cęléſtium, terréſtriũ, & infernórum: & omnis lingua confiteâtur, quia Dóminus Ieſus Chriſtus in glória eſt Dei patris. Phil. 2. b. Hic genuflectitur.

Graduale.

Tenuíſti manum déxterã meam: & in voluntáte tua deduxíſti me: & cum glória aſſumpſíſti me. ℣. Quàm bonus Iſraël Deus rectis corde? mei autẽ penè moti ſunt pedes, penè effúſi ſunt greſſus mei: quia zelâui in peccatóribus, pacẽ peccatórũ videns. Pſ. 72.

Tractus.

Deus Deus meus, réſpice in me: quare me dereliquíſti. ℣. Longè à ſalúte mea verba delictórũ meôrũ. ℣. Deus meus clamábo per diẽ, nec exâudies: in nocte, & non ad inſipiéntiam mihi. ℣. Tu autem in ſancto hábitas, laus Iſraël. ℣. In te ſperauérunt patres noſtri: ſperauérũt, & liberáſti eos. ℣. Ad te clamauérunt, & ſalui facti ſunt: in te ſperauérunt, & nõ ſunt cõfúſi. ℣. Ego autem ſum vermis, & non homo: oppróbrium hóminum, & abiéctio plebis. Pſ. 21.

bis. ℣. Omnes qui vidébant me, aſpernabántur me: locúti ſunt lábijs, & mouérũt caput. ℣. Sperâuit in Dómino, erípiat eum: ſaluum faciat eum, quóniam vult eum. ℣. Ipſi vero cõſiderauérunt, & conſpexérunt me: diuiſérũt ſibi veſtiménta mea, & ſuper veſtem meam miſérunt ſortem. ℣. Líbera me de ore leônis: & à córnibus vnicórniũ humilitátem meam. ℣. Qui timétis Dóminum, laudáte eum: vniuêrſum ſemẽ Iacób magnificáte eum. ℣. Annuntiâbitur Dómino generátio ventúra: & annuntiâbunt cæli iuſtitiam eius. ℣. Pópulo qui naſcétur, quem fecit Dóminus.

Paſſio Domini incipitur abſolutè: non dicitur, Munda cor meum, *non petitur benedictio, non deferuntur luminaria, nec incenſum: non dicitur,* Dómin⁹ vobíſcum. *nec reſpõdetur,* Glória tibi Dómine. *& Celebrãs, ſeu Diaconus, dũ pronuntiat,* Paſſio Dómini noſtri. *non ſignat librum, neque ſeipſum. Quod & in alijs diebus ſeruatur, quando legitur Paſſio.*

Páſſio Dómini noſtri Ieſu Chriſti ſecúndum Matthæum.

Matt. 26. IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. ✠ Scitis, quia poſt bíduum paſcha fiet: & filius hóminis tradétur, vt crucifigátur. C Tunc congregáti ſunt príncipes ſacerdótum & ſeniôres pópuli, in átrium príncipis ſacerdótũ, qui dicebátur Câiphas: & concílium fecérunt, vt Ieſum dolo tenérẽt, & occíderent. Dicébant autem. S Non in die feſto, ne fortè tumultus fieret in pópulo. C Cum autem eſſet Ieſus in Bethánia in domo Simónis lepróſi, accéſſit ad eum múlier habens alabáſtrum vnguenti pretiôſi: & effúdit ſuper caput ipſius recumbéntis. Vidéntes autem diſcípuli, indignáti ſunt, dicéntes. S Vt quid perdítio hæc? Pótuit enim vnguêntum iſtud venúndari multo, & dari paupéribus. C Sciens autẽ Ieſus, ait illis. ✠ Quid moléſti eſtis huic mulîeri? Opus enim bonum operáta eſt in me. Nam ſemper pâuperes habétis vobíſcum: me autem non ſemper habébitis. Mittens enim hæc vnguentum hoc in corpus meum: ad ſepeliêndum me fecit. Amen dico vobis: vbicúmque prędicátum fuerit hoc euãgélium in toto mũdo, dicétur & quòd hæc fecit in memóriam eius. C Tunc ábijt vnus de duôdecim, qui dicitur Iudas Iſcariótes, ad príncipes ſacerdótum: & ait illis. S Quid vultis mihi dare, & ego eum vobis tradam? C At illi cõſtituérunt ei trigínta argénteos. Et exínde quærébat opportunitátem, vt eum tráderet. Prima autem die azymórum acceſſérunt diſcípuli ad Ieſum, dicéntes. S Vbi vis parémus tibi comédere paſcha? C At Ieſus dixit. ✠ Ite in ciuitátem ad quẽdam, & dícite ei: Magíſter dicit: Tempus meum propè eſt: apud te fácio paſcha cum diſcípulis meis. C Et fecérũt diſcípuli, ſicut cõ-

ſtituit

ſtituit illis Ieſus:& parauérunt paſcha.
Véſpere autē facto,diſcumbébat cum
duódecim diſcípulis ſuis. Et edētibus
illis,dixit. ✠ Amén dico vobis:quia
vnus veſtrum me traditúrus eſt. C Et
contriſtáti valde, cœpérunt ſinguli dí-
cere. S Numquid ego ſum Dómine?
C At ipſe reſpōdens,ait. ✠ Qui intín-
git mecum manum in parópſide, hic
me tradet. Fílius quidem hóminis va-
dit,ſicut ſcriptū eſt de illo. Væ autē hó
mini illi, per quem filius hóminis tra-
détur. Bonum erat ei,ſi natus non fuîſ-
ſet homo ille. C Reſpóndens autem
Iudas,qui trádidit eum,dixit. S Num-
quid ego ſum,rabbí? C Ait illi. ✠ Tu
dixíſti. C Cęnántibus autem eis, accé
pit Ieſus panē: & benedíxit, ac fregit,
deditq. diſcípulis ſuis, & ait. ✠ Accí-
pite,& comédite: Hoc eſt corpꝰ meū.
C Et accípiens cálicem,grátias egit:&
dedit illis, dicens. ✠ Bíbite ex hoc om
nes. Hic eſt enim ſanguis meus noui
teſtaménti, qui pro multis effundétur
in remiſſiónem peccatórum. Dico au
tem vobis: non bibam ámodo de hoc
genímine vitis vſq; in diem illum,cum
illud bibam vobíſcum nouū in regno
patris mei. C Et hymno dicto, exié-
runt in montē Oliuéti. Tunc dicit illis
Ieſus. ✠ Omnes vos ſcandalum patié
mini in me,in iſta nocte. Scríptum eſt
enim: Percútiam paſtórem, & diſper-
géntur oues gregis: Poſtquàm autem
reſurréxero,præcédam vos in Galilęā.
C Reſpōdens autem Petrus,ait illi. S
Et ſi omnes ſcandalizáti fúerint in te,
ego numquam ſcandalizábor. C Ait
illi Ieſus. ✠ Amén dico tibi: quia in
hac nocte, antequàm gallus cātet, ter
me negábis. C Ait illi Petrꝰ. S Etiam
ſi oportúerit me mori tecum, non te
negábo. C Simíliter & omnes diſcí-
puli dixérunt. Tunc venit Ieſus cum
illis in villam, quæ dicitur Gethſéma-
ni: & dixit diſcípulis ſuis. ✠ Sedéte
hic,donec vadam illuc, & orem. C Et
aſſúmpto Petro,& duôbus fílijs Zebe
dæi,cœpit contriſtári, & mæſtus eſſe.
Tunc ait illis. ✠ Triſtis eſt ánima
mea vſque ad mortem. Suſtinéte hic,
& vigiláte mecum. C Et progréſſus
puſillum,prócidit in fáciem ſuā,orans
& dicens. ✠ Pater mi, ſi poſsíbile
eſt, tránſeat à me calix iſte. Verúmta-
men non ſicut ego volo, ſed ſicut tu.
C Et venit ad diſcípulos ſuos,& inué-
nit eos dormiêntes: & dicit Petro. ✠
Sic,nō potuíſtis vna hora vigiláre me-
cum? Vigiláte,& oráte:vt non intrétis
in tentatiônē. Spíritus quidem prom-
ptus eſt,caro autem infírma. C Iterum
ſecundò abijt,& orâuit,dicens. ✠ Pa-
ter mi,ſi non poteſt hic calix tranſíre,
niſi bibam illum:fiat volúntas tua. C
Et venit íterum, & inuênit eos dor-
miêntes. Erant enim óculi eôrum gra-
uâti. Et relíctis illis, íterū ábijt: & orâ-
uit tertiò,eúmdem ſermónem dicens.
Tunc venit ad diſcípulos ſuos,& dicit
illis. ✠ Dormíte iam, & requiêſcite.
Ecce appropinquâuit hora:& fíliꝰ hó-
minis tradétur in manus peccatórum.
Súrgite,eâmus: ecce appropinquâuit
qui me tradet. C Adhuc eo loquên-
te, ecce Iudas vnus de duódecim ve-
nit,& cum eo turba multa cum gládijs
& fúſtibus, miſſi à princípibus ſacer-
dótum, & ſeniôribus pópuli. Qui au-
tem trádidit eum, dedit illis ſignum,

dicens,

dicẽs. S Quemcumque oſculátus fúero, ipſe eſt, tenéte eum. C Et cõféſtim accédens ad Ieſũ, dixit. S Aue rabbí. C Et oſculátus eſt eum. Dixitque illi Ieſus. ✠ Amíce, ad quid veníſti? C Tunc acceſſérunt, & manus iniecérunt in Ieſum: & tenuérunt eum. Et ecce vnus ex his qui erant cũ Ieſu, exténdens manum, exémit gládium ſuũ: & percútiens ſeruum príncipis ſacerdôtum, amputâuit auriculã eius. Tũc ait illi Ieſus. ✠ Cõuêrte gládium tuũ in locum ſuum. Omnes enim, qui accéperint gládium, gládio períbũt. An putas, quia non poſſum rogáre patrem meum: & exhibébit mihi modo plus quàm duodecim legiônes angelórũ? Quômodo ergo implebúntur ſcriptúræ, quia ſic opórtet fieri? C In illa hora dixit Ieſus turbis. ✠ Tãquam ad latrónem exíſtis cum gládijs & fuſtibus comprehéndere me? Quotídie apud vos ſedébam docens in templo: & nõ me tenuîſtis. C Hoc autem totum factum eſt, vt adimpleréntur ſcriptúræ prophetárum. Tunc diſcípuli omnes, relícto eo, fugérunt. At illi tenéntes Ieſum, duxérunt ad Câipham príncipem ſacerdótũ, vbi Scríbæ & ſeniôres conuénerant. Petrus autẽ ſequebátur eum à longe, vſque in átrium príncipis ſacerdótũ. Et ingréſſus intro, ſedébat cum miníſtris, vt vidéret finem. Príncipes autem ſacerdótum, & omne concílium, quærebãt fálſum teſtimónium contra Ieſum, vt eum morti tráderent: & non inuenérunt, cum multi falſi teſtes acceſsiſſent. Nouíſſimè autem venerunt duo falſi teſtes, & dixérunt. S Hic dixit: Poſſum deſtrûere templum Dei, & poſt tríduum reædificáre illud. C Et ſurgens prínceps ſacerdótum, ait illi. S Nihil reſpõdes ad ea, quæ illi aduêrſum te teſtificántur? C Ieſus autem tacébat. Et prínceps ſacerdótum ait illi. S Adiûro te per Deum viuum, vt dicas nobis, ſi tu es Chriſtus fílius Dei. C Dicit illi Ieſus. ✠ Tu dixiſti. Verúmtamen dico vobis: ámodo vidébitis fílium hóminis ſedéntẽ à déxtris virtútis Dei, & veniêntem in núbibus cęli. C Tũc princeps ſacerdótum ſcidit veſtiménta ſua, dicens. S Blaſphemâuit. Quid adhuc egémus téſtibus? Ecce, nunc audíſtis blaſphémiã. Quid vobis vidétur? C At illi reſpondéntes dixérunt. S Reus eſt mortis. C Tũc expuêrunt in fáciem eius: & cólaphis eũ cæcidérunt. Alij autem palmas in fáciem eius dedérunt, dicéntes. S Prophetíza nobis Chriſte: quis eſt, qui te percúſſit? C Petrus verò ſedébat foris, in átrio. Et accéſſit ad eũ vna ancílla, dicẽs. S Et tu cum Ieſu Galilæo eras. C At ille negâuit coram ómnibus, dicens. S Néſcio quid dicis. C Exeunte autem illo iânuam, vidit eum ália ancílla: & ait his, qui erant ibi. S Et hic erat cum Ieſu Nazaréno. C Et íterum negâuit cum iuraménto: quia non noui hóminem. Et poſt puſillum acceſſérunt qui ſtabant: & dixérunt Petro. S Verè & tu ex illis es: nam & loquéla tua maniféſtum te facit. C Tunc cœpit deteſtári & iuráre: quia non nouíſſet hóminem. Et contínuo gallus cantâuit. Et recordátus eſt Petrus verbi Ieſu, quod díxerat: Priuſquam gallus cantet, ter me negábis. Et egréſſus foras, fleuit amáre. Mane autẽ facto, cõſi- Ca. 27.

lium

lium iniérunt omnes príncipes ſacerdótum,& ſeniôres pópuli aduêrſus Ieſum,vt eum morti tráderẽt. Et vinctũ adduxérunt eum, & tradidérunt Póntio Piláto præſidi. Tunc videns Iudas, qui trádidit eum, quòd damnát⁹ eſſet: pœniténtia ductus, rétulit triginta argénteos princípib⁹ ſacerdótum & ſeniôribus,dicẽs. S Peccâui,trádens ſan guinem iuſtum. C At illi dixérunt. S Quid ad nos? Tu víderis. C Et proiêctis argénteis in templo, recéſſit, & ábiens,láqueo ſe ſuſpẽdit. Príncipes autem ſacerdótum accéptis argénteis,dixérunt. S Nõ licet eos míttere in córbonam:quia prétium ſanguinis eſt. C Conſilio autem ínito, emérunt ex illis agrum fíguli,in ſepultúram peregrinórum. Propter hoc vocátus eſt ager ille, Hacéldama,hoc eſt, ager sãguinis,vſque in hodiernum diẽ. Tũc implétum eſt, quod dictum eſt per Hieremîam prophétam,dicéntem. Et accepérunt trigínta argénteos pretium appretiâti, quem appretiauérunt à filijs Iſraël: & dedérunt eos in agrum fíguli,ſicut cõſtituit mihi Dómin⁹. Ieſus autem ſtetit ante prẹſidem. Et interrogâuit eum præſes, dicens. S Tu es rex Iudæôrũ? C Dicit illi Ieſus. ✠ Tu dicis. C Et cum accuſarétur à princípib⁹ ſacerdótũ,& ſeniôribus, nihíl reſpóndit. Tũc dicit illi Pilátus. S Non âudis, quanta aduêrſum te dicunt teſtimónia? C Et non reſpóndit ei ad vllum verbum: ita vt mirarétur præſes vehementer. Per diem autem ſolémnem conſuéuerat præſes dimíttere pópulo vnum vin ctum,quem voluiſſent. Habébat autem tunc vinctum inſignem,qui dicébátur Barábbas. Congregâtis ergo illis,dixit Pilátus. S Quem vultis dimíttam vobis: Barábbã,an Ieſum, qui dicitur Chriſtus? C Sciêbat enim,quòd per inuîdiam tradidíſſent eum. Sedénte autem illo pro tribunáli, miſit ad eũ vxor eius, dicens. S Nihil tibi & iuſto illi: multa enim paſſa sũ per viſum hódie propter eum. C Príncipes autem ſacerdótum & ſeniôres perſuaſérunt pópulis,vt péterent Barábbam: Ieſum verò pérderent. Reſpóndens autem præſes,ait illis. S Quem vultis vobis de duôbus dimítti? C At illi dixérunt. S Barábbam. C Dicit illis Pilátus. S Quid ígitur fáciam de Ieſu, qui dícitur Chriſtus? C Dicũt omnes. S Crucifigátur. C Ait illi præſes. S Quid enim mali fecit: C At illi magis clamábant,dicéntes. S Crucifigátur. C Videns autem Pilátus, quia nihil proficeret, ſed magis tumultus fieret: accépta aqua, lauit manus coram pópulo,dicens. S Innocens ego ſum à ſanguine iuſti huius: vos vidéritis. C Et reſpóndens vniuérſus pópulus, dixit. S Sanguis eius ſuper nos, & ſuper filios noſtros. C Tunc dimíſit illis Barábbam: Ieſus autem flagellátum trádidit eis,vt crucifigerétur. Tunc mílites præſidis ſuſcipientes Ieſum in prẹtórium, congregauérunt ad eum vniuérſam cohórtem. Et exuêntes eum, chlámidem coccíneam circumdedérunt ei. Et plecténtes, corónam dẹ ſpínis poſuérunt ſuper caput eius: & arúndinem in déxtera eius. Et genufléxo ante eum, illudébant ei, dicéntes. S Aue rex Iudæôrum. C Et expuêntes in eum, accepérũt arúndinem,

nem, & percutiêbant caput eius. Et poſtquã illuſérunt ei, exuérũt eũ chlámide: & induérũt eũ veſtiméntis eius, & duxérunt eum vt crucifígerent. Exeûntes autem, inuenérunt hóminem Cyrenæum, nómine Simónem. Hũc angariauérũt, vt tólleret crucem eius. Et venérũt in locum, qui dicitur Golgothá: quod eſt, Caluáriꝭ locus. Et dedérũt ei vinum bíbere cum felle mixtum. Et cùm guſtáſſet, nóluit bíbere. Poſtquam autem crucifixérunt eũ, diuiſérunt veſtiménta eius, ſortem mitténtes: vt implerétur quod dictum eſt per Prophétam dicéntem. Diuiſérunt ſibi veſtiménta mea: & ſuper veſtem meam miſérunt ſortẽ. Et ſedéntes, ſeruábant eum. Et impoſuêrunt ſuper caput eius câuſam ipſius ſcriptam: Hic eſt Ieſus rex Iudæorum. Tunc crucifixi ſunt cũ eo duo latrónes: vnus à dextris, & vnus à ſiniſtris. Prętereuntes autem blaſphemâbant eũ, mouéntes cápita ſua, & dicẽtes. S Vah qui déſtruis templum Dei, & in tríduo reædíficas illud. Salua temetípſum. Si filius Dei es, deſcénde de cruce. C Simíliter & príncipes ſacerdótum illudéntes cum Scribis & ſeniôribus, dicébãt. S Alios ſaluos fecit: ſeîpſum nõ poteſt ſaluum facere. Si rex Iſraël eſt, deſcẽdat nunc de cruce, & crédimus ei. Confidit in Deo: líberet eum nunc, ſi vult: dixit enim, quia filius Dei ſum. C Idípſum autẽ & latrónes, qui crucifixi erant cũ eo, improperábãt ei. A ſexta autẽ hora, ténebrę factę ſunt ſuper vniuérſam terram, vſque ad horam nonam. Et circa horam nonã clamâuit Ieſus voce magna, dicẽs. ✠ Elí, Elí, lammá ſabacthá-

ni? C Hoc eſt. ✠ Deus meus, Deus meus, vt quid dereliquiſti me? C Quidam autem illic ſtantes, & audiêntes, dicébant. S Eliã vocat iſte. C Et contínuo currens vnus ex eis accéptã ſpõgiam impleûit aceto, & impóſuit arúndini: & dabat ei bíbere. Ceteri verò dicébant. S Sine, videâmus, an véniat Elías líberãs eum. C Ieſus autem íterum clamans voce magna, emíſit ſpíritum. Et ecce velum templi ſciſſum eſt in duas partes, à ſummo vſq; deôrſum. Et terra mota eſt, & petræ ſciſſæ ſunt, & monumẽta apérta ſunt: & multa córpora ſanctórum, qui dormîerãt, ſurrexérũt. Et exeûntes de monuméntis poſt reſurrectiônem eius, venérunt in ſanctam ciuitátem: & apparuérunt multis. Centúrio autẽ, & qui cum eo erant cuſtodiêntes Ieſum, viſo terræmótu, & his quæ fiebant, timuérunt valde, dicéntes. S Verè filius Dei erat iſte. C Erant autem ibi mulîeres multæ à longè, quæ ſecútæ erant Ieſum à Galilæa, miniſtrántes ei: inter quas erat Maria Magdaléne, & Maria Iacóbi, & Ioſeph mater, & mater filiôrum Zebedæi. Cùm ſero autẽ factum eſſet, venit quidam homo diues ab Arimathia, nómine Ioſéph: qui & ipſe diſcípulus erat Ieſu. Hic accéſſit ad Pilátum, & pétijt corpus Ieſu. Tunc Pilátus iuſſit reddi corpus. Et accépto córpore, Ioſeph inuôluit illud in ſindone munda: & póſuit illud in monuménto ſuo nouo, quod excíderat in petra. Et aduôluit ſaxum magnum ad óſtium monuménti, & ábiit. Erant autem ibi Maria Magdaléne, & áltera Maria, ſedéntes contra ſepulchrum. Hic dicitur,

Hic g nufle tur, & pauſa tur a quant lum.

tur; Munda cor meum. petitur benedictio, defertur incenſum ſine luminaribus, & incenſatur liber: non dicitur, Dómin⁹ vobíſcum, & Celebrans, aut Diaconus non ſignat librum, neque ſeipſum: & quod ſequitur, cantatur in tono Euangelij: in cuius fine Celebrās oſculatur librum, & incenſatur. Quæ omnia, & in alijs Paſſionibus ſeruātur, præterquam feria ſexta in Paraſceue.

ALtera autem die, quæ eſt poſt paraſcéuen, conuenérunt príncipes ſacerdótum & Phariſæi ad Pilátū, dicentes. Dómine, recordáti ſumus, quia ſedúctor ille dixit adhuc viuens: poſt tres dies reſúrgam. Iube ergo cuſtodíri ſepúlchrum vſque in diem tertium: ne fortè véniant diſcípuli eius, & furéntur eum: & dicant plebi, ſurréxit à mórtuis. Et erit nouiſſimus error peior prióre. Ait illis Pilátus. Habétis cuſtódiam: ite, cuſtodíte ſicut ſcitis. Illi autem abeûntes, muniêrunt ſepúlchrum: ſignántes lápidem, cum cuſtódibus. Credo.

Pſ. 68. Offertorium. Impropérium expectáuit cor meum, & miſériam: & ſuſtínui qui ſimul mecum contriſtarétur, & non fuit: conſolántem me quæſiui, & non inuéni: & dedêrunt in eſcam meam fel, & in ſiti mea potauérunt me acéto.

Secreta.

COncéde quæſumus Dómine, vt óculis tuæ maieſtátis munus oblâtum, & grátiā nobis deuotiônis obtíneat, & effectum beâtæ perennitátis acquirat. Per Dóminum.

Matt. 26. Commun. Pater, ſi non poteſt hic calix tranſire, niſi bibam illum: fiat volúntas tua.

Poſtcommun.

PEr huius, Dómine, operatiônem myſtérij: & vítia noſtra purgéntur, & iuſta deſidéria compleântur. Per Dóminum.

FERIA SECVNDA maioris hebdomadæ.

Statio ad ſanctam Praxedem.

Introitus.

IVdica Dómine nocéntes me, expúgna impugnántes me: apprehénde arma & ſcutum, & exúrge in adiutórium meum, Dómine virtus ſalútis meæ. Pſ. 34. Pſalmus. Effúnde frámeam, & cōclúde aduérſus eos qui perſequuntur me: dic ánimæ meę, ſalus tua ego ſum. Iúdica Dómine. Ibidē.

Oratio.

DA, quęſumus omnípotens De⁹: vt, qui in tot aduérſis ex noſtra infirmitáte defícimus: intercedénte vnigéniti Fílij tui paſſiône reſpirémus. Qui tecum viuit.

Poſtea vel Eccléſiæ tuæ. vel Deus ómnium fidélium. vt ſupra in Dominica Paſſionis. fol. 61.

Lectio Iſaîæ prophétæ.

IN diêbus illis: Dixit Iſaîas. Dóminus Deus apéruit mihi áurē: ego autē non contradíco, retrórſum nō ábij. Iſa. 50 b. Corpus meum dedi percutiētibus, & génas meas vellētibus. Fáciem meam non auérti ab increpántibus, & conſpuentibus in me. Dñs Deus auxiliâtor meus, ideo non ſum confúſus. Ideo póſui fáciem meā vt petrā duriſſimam: & ſcio, quóniam non confúndar. Iuxta eſt qui iuſtíficat me: quis cōtradícet mihi? Stemus ſimul: quis eſt aduer-

aduerſârius me⁹? Accêdat ad me. Ecce Dñs Deus, auxiliâtor me⁹: quis eſt, qui cõdémnet me? Ecce, omnes quaſi veſtiméntum conterẽtur: tinea cómedet eos. Quis ex vobis timens Deum, âudiens vocẽ ſerui ſui? Qui ambulâuit in ténebris, & non eſt lumen ei, ſperet in nómine Dñi, & innitátur ſuper Dóminum Deum ſuum. Graduale.

Pſ.34. Exúrge Dñe, & inténde iudício meo, Deus meus & Dñs meus in cauſam meam. ℣. Effúnde frámeam, & cõclúde aduérſus eos qui me perſequûntur.

Pſ.102. Tractus. Dñe, nõ ſecũdũ peccáta noſtra, quæ fécimus nos: neque ſecúndũ iniquitátes noſtras retríbuas nobis.

Pſ.78. ℣. Dómine, ne memíneris iniquitátũ noſtrárum antiquârum: citò antícipẽt nos miſericórdiæ tuę, quia pâuperes facti ſumus nimis. (Hic genuflectitur.) ℣. Adiuua nos De⁹ ſalutáris noſter: & propter glóriam nóminis tui Dómine, líbera nos: & propítius eſto peccátis noſtris, propter nomen tuum.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioánnem.

Ioã.12 ANte ſex dies paſchæ venit Ieſus Bethániam, vbi Lázarus fûerat mórtuus, quem ſuſcitâuit Ieſus. Fecerunt autem ei cœnam ibi: & Martha miniſtrábat. Lázarus verò vnus erat ex diſcumbéntibus cũ eo. Maria ergo accépit libram vnguénti nardi píſtici pretiôſi: & vnxit pedes Ieſu, & extérſit capíllis ſuis pedes eius: & dom⁹ impléta eſt ex odôre vnguênti. Dixit ergo vnus ex diſcípulis eius, Iudas Iſcariótes, qui erat eum traditúrus. Quare hoc vnguêntum non vænijt trecentis denárijs, & datum eſt egénis? Dixit autem hoc, non quia de egénis pertinébat ad eum: ſed quia fur erat, & lóculos habens, ea quę mittebántur, portábat. Dixit ergo Ieſus. Sine illam, vt in diẽ ſepultúræ meæ ſeruet illud. Pâuperes enim ſemper habétis vobíſcũ: me autem non ſemper habébitis. Cognôuit ergo turba multa ex Iudęis, quia illic eſſet: & venérũt, nõ propter Ieſum tantum, ſed vt Lázarum vidérent, quẽ ſuſcitâuit à mortuis. Offertorium.

Eripe me de inimícis meis Dñe: ad te Pſ.142 confúgi, doce me fácere voluntátem tuam: quia Deus meus es tu. Secreta.

HAec ſacrificia nos, omnípotens Deus, poténti virtúte mũdátos, ad ſuum fáciant puriôres veníre princípium. Per Dóminum.

Deinde vel Prótege nos, vel Oblátis. fol. 62. Communio.

Erubéſcant, & reuereântur ſimul, qui Pſ.34 gratulántur malis meis: induântur pudóre & reueréntia, qui malígna loquuntur aduérſus me. Poſtcõmun.

PRæbeant nobis Dómine, diuînũ tua ſancta feruôrem, quo eôrum páriter & actu delectémur, & fructu. Per Dóminum noſtrum. Poſtea vel Quæſumus, vel Hæc nos. fol. 62. Super populum. Orêmus. Humiliâte cápita veſtra Deo. Oratio.

ADiuua nos Deus ſalutaris noſter: & ad beneficia recolénda, quibus nos inſtauráre dignátus es, tríbue veníre gaudéntes. Per Dóminum noſtrum.

FERIA TERTIA.

Statio ad ſanctam Priſcam.

Introitus.

Gal. 6. NOs autem gloriâri opórtet in cruce Dómini noſtri Ieſu Chriſti: in quo eſt ſalus, vita, & reſurréctio noſtra: per quē ſal-
Pſ. 66. uâti, & liberáti ſumus. Pſal. Deus miſereâtur noſtri, & benedícat nobis: illúminet vultum ſuũ ſuper nos, & miſereâtur noſtri. Nos autem. Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, da nobis ita domínicę paſſiônis ſacraménta perágere: vt indulgéntiam percípere mereâmur. Per eũdē Dñm. vel Eccléſiæ tuæ. vel Deus óm. f. 61.

Léctio Hieremîæ prophétæ.

Hiere. 11.c. IN diêbus illis: Dixit Hieremîas. Dómine demonſtráſti mihi, & cognóui: tu oſtēdíſti mihi ſtúdia eôrum. Et ego quaſi agnus manſuêt⁹, qui portátur ad víctimam: & non cognôui quia cogitauérunt ſuper me cōſilia, dicéntes. Veníte, mittámus lignum in panem eius, & eradámus eum de terra viuêntium, & nomen eius nō memorétur ámplius. Tu autem Dómine ſábaoth, qui iûdicas iuſtè, & probas renes & corda, vídeam vltiônem tuã ex eis: tibi enim reueláui câuſam meam, Dómine Deus meus.

Pſ. 34. Graduale. Ego autem, dum mihi moléſti eſsēt, induébam me cilício, & humiliâbam in ieiûnio ánimam meam: & orátio mea in ſinu meo conuertétur. ℣. Iûdica Dómine nocéntes me, expúgna impugnántes me: apprehénde arma & ſcutum, & exúrge in adiutórium mihi.

Paſſio Dómini noſtri Ieſu Chriſti ſecúndum Marcum.

IN illo témpore: Erat paſcha, & ázyma poſt bíduum: & quærebant ſummi ſacerdótes & Scribæ, quomodo Ieſum dolo tenérent, & occíderent. Dicébant autem. S Non in die feſto, ne fortè tumúltus fieret in pópulo. C Et cùm eſſet Ieſus Bethániæ in domo Simónis lepróſi, & recumberet: venit mulier habens alabâſtrum vnguênti nardi ſpicáti pretiôſi: & fracto alabáſtro, effúdit ſuper caput eius. Erant autem quidam indignè feréntes intra ſemetípſos, & dicētes. S Vt quid perditio iſta vnguēti facta eſt? Póterat enim vnguéntum iſtud venũdari plus quàm trecéntis denárijs, & dari paupéribus. C Et fremébant in eam. Ieſus autem dixit. ✠ Sínite eam. Quid illi moléſti eſtis? Bonum opus operáta eſt in me. Semper enim pâuperes habétis vobíſcum: & cum voluêritis, potéſtis illis benefácere: me autem non ſemper habébitis. Quod hábuit hęc, fecit: prçuénit

Marc. 14.

nit vngere corpus meum in ſepulturã. Amen dico vobis: vbicumque prædicátum fûerit euangélium iſtud in vniuêrſo mundo, & quòd hæc fécit, narrâbitur in memóriam eius. C Et Iudas Iſcariótes vnus de duódecim abijt ad ſummos ſacerdótes, vt próderet eum illis. Qui audiêntes, gauîſi ſunt: & promiſérunt ei pecûniam ſe datúros. Et quærébat, quómodo illum opportúne tráderet. Et primo die azymórũ, quando paſcha immolábant, dicunt ei diſcípuli. S Quò vis eâmus, & parémus tibi, vt mandúces paſcha? C Et mittit duos ex diſcípulis ſuis: & dicit eis. ✠ Ite in ciuitátem: & occúrret vobis homo lagénam aquæ báiulans, ſequîmini eum: & quocumque introîerit, dícite dómino domus, quia magíſter dicit: Vbi eſt reféctio mea, vbi paſcha cum diſcípulis meis mandúcem? Et ipſe vobis demonſtrábit cœnáculum grande, ſtratum: & illic paráte nobis. C Et abiêrunt diſcípuli eius, & venérũt in ciuitátem: & inuenérunt ſicut díxerat illis, & parauérunt paſcha. Véſpere autẽ facto, venit cum duôdecim. Et diſcumbéntibus eis, & mãducántibus; ait Ieſus. ✠ Amẽ dico vobis: quia vnus ex vobis tradet me, qui mandúcat mecũ. C At illi cœpérunt contriſtári, & dícerei ei ſingillátim. S Numquid ego? C Qui ait illis. ✠ Vnus ex duôdecim, qui intíngit mecum manũ in catíno. Et filius quidem hóminis vadit ſicut ſcriptum eſt de eo. Væ autem hómini illi, per quem filius hóminis tradétur. Bonum erat ei, ſi nõ eſſet natus homo ille. C Et manducántibus illis, accépit Ieſus panem: & benedícens fregit, & dedit eis, & ait. ✠ Súmite: hoc eſt corpus meum. C Et accépto cálice, grátias agens dedit eis: & bibérunt ex illo oẽs. Et ait illis. ✠ Hic eſt ſanguis meꝰ noui teſtaménti, qui pro multis effundétur. Amen dico vobis: quòd iam nõ bibam de hoc genímine vitis vſque in diem illum, cum illud bibam nouum ĩ regno Dei. C Et hymno dicto, exiêrunt in montem oliuârum. Et ait illis Ieſus. ✠ Omnes vos ſcandalizabímini in me ĩ nocte iſta: quia ſcriptum eſt. Percútiam paſtórem, & diſpergéntur oues. Sed poſtquam reſurréxero, præcédam vos in Galilæam. C Petrus autem ait illi. S Et ſi omnes ſcandalizáti fûerint in te, ſed non ego. C Et ait illi Ieſus. ✠ Amen dico tibi: quia tu hódie in nocte hac, priùſquam gallus bis vocem déderit, ter me es negatúrus. C At ille ámplius loquebátur. S Et ſi oportûerit me ſimul commóri tibi, nõ te negábo. C Simíliter autem & omnes dicébãt. Et veniunt in prædiũ, cui nomen Gethſemani: & ait diſcípulis ſuis. ✠ Sedéte hic, donec orem. C Et aſſúmit Petrum, & Iacóbum, & Ioânnem ſecum: & cępit pauére, & tędére. Et ait illis. ✠ Triſtis eſt ánima mea vſque ad mortem. Suſtinéte hic, & vigiláte. C Et cùm proceſsiſſet páululum, prócidit ſuper terram: & orábat, vt ſi fieri poſſet, tranſíret ab eo hora: & dixit. ✠ Abbá, pater, ómnia tibi poſſibília ſunt: trãsfer cálicem hũc à me. Sed non quod ego volo: ſed quod tu. C Et venit, & inuénit eos dormiẽtes. Et ait Petro. ✠ Simon dormis? Non potuîſti vna hora vigiláre? Vigiláte, & oráte, vt non intrétis in tentatiônem. Spí-

ritus quidem promptus eſt, caro autem infirma. C Et íterũ ábiens orâuit, eũdem ſermónẽ dicens. Et reuêrſus, dénuo inuénit eos dormiêntes, (erant enîm óculi eôrũ grauâti) & ignorábant, quid reſpondérent ei. Et vénit tértio: & ait illis. ✠ Dormíte iam, & requiêſcite. Sufficit. Venit hora: ecce filius hóminis tradétur in manus peccatórũ. Súrgite, eámus, ecce, qui me tradet, propè eſt. C Et adhuc eo loquênte venit Iudas Iſcariótes vnus de duôdecim, & cum illo turba multa cum gládijs & lignis, miſſi à ſummis ſacerdótibus, & Scribis, & ſeniôribus. Déderat autẽ tráditor eis ſignum, dicens. S Quemcumque oſculátus fúero, ipſe eſt: tenéte eum, & dúcite câute. C Et cum veníſſet, ſtatim accédens ad eum, ait. S Aue rabbí. C Et oſculátus eſt eum. At illi manus iniecérunt in Ieſũ, & tenuérunt eum. Vnus autem de circumſtantibus edúcens glâdiũ, percúſſit ſeruũ ſummi ſacerdótis: & amputâuit illi auriculam. Et reſpóndẽs Ieſus, ait illis. ✠ Tamquam ad latrónem exíſtis cum gládijs & lignis comprehendere me? Quotídie apud vos eram in templo docens, & non me tenuíſtis. Sed vt impleântur ſcripturæ. C Tunc diſcípuli eius relinquêntes eum, omnes fugérunt. Adoléſcens autem quidam ſequébatur eum amíctus ſindone ſuper nudo: & tenuérunt eum. At ille reiécta ſindone, nudus profúgit ab is. Et adduxérũt Ieſum ad ſummum ſacerdótem: & conuenérunt omnes ſacerdótes, & Scribæ, & ſeniôres. Petrus autem à longè ſecútus eſt eum vſque intro in átrium ſummi ſacerdótis: & ſedêbat cum miníſtris, & calefaciêbat ſe ad ignem. Summi vero ſacerdótes & omne concílium, quærébant aduêrſus Ieſum teſtimónium, vt eum mórti tráderẽt: nec inueniêbant. Multi enim teſtimónium falſum dicébant aduêrſus eum: & conueniêntia teſtimónia non erant. Et quidã ſurgéntes, falſum teſtimónium ferébant aduêrſus eum, dicéntes. S Quôniam nos audíuimus eum dicẽtem. Ego diſſóluam templum hoc manufactum: & poſt tríduum, áliud non manufáctum ædificâbo. C Et non erat conuêniens teſtimónium illórum. Et exúrgens ſummus ſacérdos in médium, interrogâuit Ieſum, dicens. S Non reſpóndes quidquam ad ea, quæ tibi obijciûntur ab his? C Ille autem tacébat, & nihil reſpóndit. Rurſum ſummus ſacérdos interrogábat eum: & dixit ei. S Tu es Chriſtus filius Dei benedícti? C Ieſus autem dixit illi. ✠ Ego ſum. Et vidébitis filium hóminis ſedéntem à dextris virtútis Dei, & veniẽtem cum núbibus cæli. C Summus autẽ ſacérdos ſcindens veſtimênta ſua, ait. S Quid adhuc deſiderâmus teſtes? Audíſtis blaſphémiam. Quid vobis vidétur? C Qui omnes condemnauérunt eum eſſe reum mórtis. Et cœpérunt quidam conſpúere eum, & veláre fáciem eius, & cólaphis eum cędere, & dícere ei. S Prophetíza. C Et miníſtri álapis eum cędébant. Et cùm eſſet Petrus in átrio deórſum, venit vna ex ancíllis ſummi ſacerdótis: & cum vidíſſet Petrum calefaciêntem ſe, aſpíciẽs illum, ait. S Et tu cum Ieſu Nazaréno eras. C At ille negâuit, dicens. S Neque ſcio, neque

noui

noui quid dicas. C Et exijt forás ante
átrium: & gallus cantâuit. Rurſus au-
tem, cùm vidiſſet illum ancilla, cœpit
dícere circumſtántibus: quia hic ex il-
lis eſt. At ille íterum negâuit. Et poſt
puſillum, rurſus qui aſtábant, dicébāt
Petro. S Verè ex illis es: nam & Gali-
læus es. C Ille autem cœpit anathe-
matizáre & iuráre: quia néſcio hómi-
nem iſtũ, quem dicitis. Et ſtatim gal-
lus íterum cantâuit. Et recordátus eſt
Petrus verbi, quod dixerat ei Ieſus:
Priúſquam gallus cãtet bis, ter me ne-
Ca.15. gábis. Et cępit flere. Et confeſtim ma-
ne cõſilium faciêntes ſummi ſacerdó-
tes cum ſeniôribus, & Scribis, & vni-
uêrſo concílio, vinciêntes Ieſum, du-
xérunt & tradidérunt Piláto. Et inter-
rogâuit eum Pilátus. S Tu es rex Iu-
dæôrum? C At ille reſpôndens, ait il-
li. ✠ Tu dicis. C Et accuſábant eum
ſummi ſacerdótes in multis. Pilátus
autem rurſum interrogâuit eum, di-
cens. S Non reſpóndes quidquam?
Vide, in quantis te accúſant. C Ieſus
autem ámplius nihil reſpóndit: ita vt
mirarétur Pilátus. Per diem autem fe-
ſtum ſolébat illis dimíttere vnum ex
vinctis, quemcúmque petijſſent. Erat
autem qui dicebátur Barábbas, qui cũ
ſeditiôſis erat vinctus, qui in ſeditiône
fécerat homicídium. Et cum aſcendíſ-
ſet turba, cępit rogáre, ſicut ſemper fa-
ciébat illis. Pilátus autem reſpõdit eis,
& dixit. S Vultis dimíttam vobis re-
gẽ Iudæôrum? C Sciebat enim, quòd
per inuídiam tradidíſſent eum ſummi
ſacerdótes. Pontífices autem concita-
uérunt turbam, vt magis Barábbam di
mítteret eis. Pilátus autem íterum re-
ſpóndens, ait illis. S Quid ergo vultis
fáciam regi Iudæôrum? C At illi íte-
rum clamauérunt. S Crucifige eum.
C Pilátus verò dicébat eis. S Quid e-
nim mali fecit? C At illi magis cla-
mábant. S Crucifige eum. C Pilátus
autem volens pópulo ſatisfácere, di-
míſit illis Barábbam: & trádidit Ie-
ſum flagéllis cæſum, vt crucifigerétur.
Mílites autem duxérunt eum intro in
átrium prætórij, & cónuocant totam r.68
cohórtem: & índuunt eum púrpura,
& impónunt ei plecténtes ſpíneam co
rónam. Et cœperunt ſalutáre eum: A-
ue rex Iudæôrum. Et percutiébant ca-
put eius arúndine: & conſpuébant eũ,
& ponéntes génua, adorábant eum.
Et poſtquam illuſérunt ei, exuérunt il-
lum púrpura: & induérunt eum veſti-
méntis ſuis: & edúcũt illum, vt crucifi-
gerent eum. Et angariauérunt pręte-
reûntem quempiam Simónem Cyre-
næum veniéntem de villa, patrem A-
lexándri, & Rufi, vt tólleret crucem
eius. Et perdúcunt illum in Golgotha
locum: quod eſt interpretátum, Caluâ
riæ locus. Et dabant ei bíbere myrrhá-
tum vinum: & non accépit. Et cruci-
figéntes eum, diuiſérunt veſtiménta e-
ius: mitténtes ſortem ſuper eis, quis
quid tólleret. Erat autem hora tértia:
& crucifixérunt eum. Et erat titulus
câuſæ eius inſcriptus: Rex Iudæô-
rum. Et cum eo crucifixérunt duos
latrónes: vnum à dextris, & alium à
ſiniſtris. Et impléta eſt ſcriptúra
quæ dicit. Et cum iníquis reputátus
eſt. Et prætereûntes blaſphemábant
eum, mouêntes cápita ſua, & dicén-
tes. S Vah qui deſtruis témplum

Dei,& in tribus diêbus reædíficas: ſaluum fac temetípſum, deſcéndens de cruce. C Simíliter & ſummi ſacerdótes illudéntes, ad altérutrum cum Scribis dicébant. S Alios ſaluos fecit, ſeípſum non poteſt ſaluum facere. Chriſtus rex Iſraël deſcéndat nunc de cruce: vt videâmus, & credámus. C Et qui cum eo crucifixi erant, conuiciabántur ei. Et facta hora ſexta, ténebrę factæ ſunt ſuper totam terram, vſque in horam nonam. Et hora nona exclamâuit Ieſus voce magna, dicens. ✠ Eloí, Eloí, lāmá ſabacthâni? C Quod eſt interpretátum. ✠ Deus meus, Deus meus, vt quid dereliquîſti me? C Et quidam de circumſtántibus audiêntes dicébant. S Ecce, Elîam vocat. C Currens autē vnus, & implens ſpongiam acéto, circumponenſque cálamo, potum dabat ei, dicens. S Sínite: videâmus ſi véniat Elias ad deponēdum eum. C Ieſus autem, emíſſa voce magna, expirâuit. Et velum templi ſciſſum eſt ī duo, à ſummo vſque deórſum. Videns autem Centurio, qui ex aduérſo ſtabat, quia ſic clamans expiráſſet, ait. S Verè hic homo filius Dei erat. C Erant autem & mulíeres de longè aſpiciêntes: inter quas erat Maria Magdaléne, & Maria Iacóbi minóris, & Ioſeph mater, & Salóme: & cùm eſſet in Galilæa, ſequebántur eum, & miniſtrábant ei: & áliæ multæ, quæ ſimul cum eo aſcénderant Ieroſolymam.

Quod ſequitur, cantatur in tono Euangelij: & alia fiunt vt ſupra

ET cùm iam ſero eſſet factū (quia erat paraſcéue, quod eſt ante ſabbatum) venit Ioſeph ab Arimathia nobilis decúrio, qui & ipſe erat expéctās regnum Dei. Et audácter introîuit ad Pilátum, & pétijt corpus Ieſu. Pilátus autem mirabátur, ſi iam obiiſſet. Et accerſito Centuriône, interrogâuit eū, ſi iā mórtuus eſſet. Et cum cognouíſſet à Centuriône: donâuit corpus Ioséph. Ioſéph autem mercátus ſindonem, & depónens eum inuôluit ſindone: & póſuit eum in monumēto, quod erat excíſum de petra: & aduôluit lápidem ad óſtium monuménti.

Offertorium. Cuſtôdi me Dómine de manu peccatôris: & ab homínibus iníquis éripe me. Pſ. 139.

Secreta.

SAcrificia nos, quæſumus Dómine, propénſius iſta reſtâurent: quæ medicinálibus ſunt inſtitúta ieiûniis. Per Dóminum.

Poſtea vel Prótege. vel Oblátis. fol. 62.

Communio. Aduêrſum me exercebántur, qui ſedébant in porta: & in me pſallébant, qui bibébant vinum: ego vero oratiônem meam ad te Dómine: tempus benepláciti Deus in multitúdine miſericórdiæ tuæ. Pſ. 68.

Poſtcommun.

SAnctificatiônibus tuis, omnípotens Deus, & vítia noſtra curéntur: & remédia nobis ſempitérna prouéniant. Per Dóminum.

vel Quæſumus. vel Hæc nos. fol. 62.

Super populum. Orêmus.

Humiliâte cápita veſtra Deo. Oratio.

TVa nos miſericórdia, Déus, & ab omni ſubreptiône vetuſtátis expúrget: & capáces ſanctæ nouitátis efficiat. Per Dóminum.

FE-

FERIA QVARTA.

Sratio ad ſanctam Mariam maiorem. Introitus.

Phil.2. IN nómine Ieſu omne genu flectátur, cęléſtium, terréſtrium, & infernórum: quia Dóminus factus eſt obédiẽs vſque ad mortem, mortẽ autem crucis: ideo Dóminus Ieſus Chriſtus in glória eſt Pſ.101. Dei Patris. Pſalmus. Dómine exâudi oratiônem meam: & clamor meus ad te véniat. In nómine, poſt Kyrie eléiſon, dicitur, Orêmus. Flectâmus génua. ℟. Leuâte. Oratio.

PRæſta quæſumus oĩpotens De⁹: vt, qui noſtris excéſſibus inceſſánter afflígimur, per vnigéniti Fílii tui paſſiônem liberémur. Qui tecum viuit & régnat.

Léctio Iſaîæ prophétæ.

Iſa.62. d. HAec dicit Dóminus Deus. Dícite filiæ Sion. Ecce Saluâtor tuus venit: ecce merces eius cum eo. Ca.63. Quis eſt iſte, qui venit de Edom, tinctis véſtibus de Boſra? Iſte formóſus in ſtola ſua, grádiens in multitúdine fortitúdinis ſuæ. Ego, qui loquor iuſtítiam: & propugnátor ſum ad ſaluândum. Quare ergo rubrum eſt indumẽtum tuum, & veſtiménta tua ſicut calcántium in torculári? Torcular calcâui ſolus: & de géntibus non eſt vir mecum. Calcâui eos in furóre meo: & cõculcâui eos in ira mea. Et aſpérſus eſt ſanguis eôrum ſuper veſtiménta mea: & ómnia induménta mea inquinâui. Dies enim vltiônis in corde meo: annus retributiônis meæ venit. Circumſpéxi, & non erat auxiliâtor: quæſiui, & non fuit qui adiuuâret. Et ſaluâuit mihi bráchium meum: & indignatio mea ipſa auxiliâta eſt mihi. Et conculcâui populos in furóre meo: & inebriâui eos in indignatiône mea, & detráxi in terram virtútem eôrum. Miſeratiônum Dómini recordábor: lâudẽ Dómini ſuper ómnibus, quæ réddidit nobis, Dóminus Deus noſter.

Graduale. Ne auêrtas fáciem tuam à Pſ.68 puero tuo, quôniam tríbulor: velóciter exâudi me. ℣. Saluũ me fac Deus, quôniam intrauérunt aquæ vſque ad ánimam meam: infixus ſum in limo profúndi, & non eſt ſubſtántia. Hic dicitur, Dóminus vobíſcum. ſine Flectámus génua. Oratio.

DEus qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum ſubíre voluîſti, vt inimíci à nobis expélleres poteſtátem: concéde nobis fámulis tuis: vt reſurrectiônis grátiam conſequâmur. Per eumdem Dóminum.

Poſtea vel Eccléſiæ tuæ. vel Deus ómnium fidélium. fol. 61.

Léctio Iſaîæ prophétæ.

IN diêbus illis: Dixit Iſaîas. Dómine, quis crédidit audítui noſtro? & Iſa.53 bráchium Dómini cui reuelátum eſt? Et aſcẽdet ſicut virgúltum coram eo: & ſicut radix de terra ſitiênti. Non eſt ſpecies ei, neque decor. Et vídimus eum, & non erat aſpéctus, & deſiderâuimus eum: deſpéctum, & nouíſſimum virórum, virum dolórum, & ſciêntem infirmitátem. Et quaſi abſcónditus vultus eius, & deſpéctus: vnde nec reputâuimus eum. Vere languôres noſtros ipſe tulit: & dolóres noſtros

noſtros ipſe portâuit. Et nos putâuimus eum quaſi lepróſum, & percúſſum à Deo, & humiliâtum. Ipſe autem vulnerátus eſt propter iniquitátes noſtras: attrítus eſt propter ſcélera noſtra. Diſciplína pacis noſtræ ſuper eũ: & liuôre eius ſanáti ſumus. Omnes nos quaſi oues errâuimus, vnuſquiſq. in viam ſuam declinâuit: & póſuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium noſtrum. Oblátus eſt, quia ipſe vóluit: & nõ apéruit os ſuum. Sicut ouis ad occiſiónem ducétur: & quaſi agnus corã tondẽte ſe, obmutéſcet: & non apériet os ſuũ. De angúſtia, & de iudício ſublátus eſt. Generatiônẽ eius quis enarrâbit? quia abſcíſſus eſt de terra viuêntiũ. Propter ſcelus pópuli mei percúſſi eũ. Et dabit ímpios pro ſepultúra, & diuítes pro morte ſua: eò quòd iniquitátẽ non fécerit, nec dolus inuêntus fûerit in ore eius. Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte. Si poſúerit pro peccáto ánimam ſuam, vidébit ſemen lõgæuum: & volúntas Dómini in manu eius dirigétur. Pro eo quòd laborâuit ánima eius, vidébit & ſaturábitur. In ſciéntia ſua iuſtificábit ipſe iuſt⁹ ſeruus meus multos: & iniquitátes eorũ ipſe portábit. Ideo diſpértiam ei plúrimos, & fórtium dîuidet ſpólia: pro eo quòd trádidit in mortem ánimã ſuam, & cum ſcelerátis reputátus eſt. Et ipſe peccáta multórum tulit: & pro trãſgreſſóribus rogâuit.

ſ.101 Tractus. Dómine exâudi oratiônem meam, & clamor meus ad te véniat. ℣. Ne auêrtas faciem tuam à me: in quacumque die tríbulor, inclína ad me âurem tuam. ℣. In quacúmque die inuocáuero te: velócitér exâudi me. ℣. Quia defecêrunt ſicut fumus dies mei: & oſſa mea ſicut in frixório confrixa ſunt. ℣. Percuſſus ſum ſicut fœnum, & áruit cor meum: quia oblitus ſum manducáre panẽ meum. ℣. Tu exúrgens Dómine miſeréberis Sion: quia venit tempus miſeréndi eius.

Páſſio Dómini noſtri Ieſu Chriſti ſecúndum Lucam.

IN illo témpore: Appropinquâbat Luc.22
dies feſtus azymórum, qui dicitur paſcha: & quærébant príncipes ſacerdótum & Scribæ, quomodo Ieſum interfícerent: timébant verò plebem. Intrâuit autem ſatanas in Iudam, qui cognominabátur Iſcariótes, vnũ de duôdecim: & ábijt, & locútus eſt cum princípibus ſacerdótum & magiſtrátibus, quemádmodum illum tráderet eis. Et gauíſi ſunt: & pacti ſunt pecúniam illi dare. Et ſpopóndit. Et quærébat opportunitátem, vt tráderet illum ſine turbis. Venit autem dies azymórum, in qua necéſſe erat occídi paſcha. Et miſit Petrum & Ioânnem, dicens. ✠ Eũtes paráte nobis paſcha, vt manducêmus. C At illi dixérunt. S Vbi vis parémus? C Et dixit ad eos. ✠ Ecce, introeuntibus vobis in ciuitátẽ, occúr-

occúrret vobis homo ámphorā aquæ portans: ſequímini eum in domum, in quam intrat, & dicétis patrifamílias domus. Dicit tibi magíſter: Vbi eſt diuerſórium, vbi paſcha cum diſcípulis meis mandúcem? Et ipſe oſténdet vobis cęnáculum magnum ſtratum: & ibi paráte. C Eûntes autem inuenérunt ſicut dixit illis Ieſus: & parauérunt paſcha. Et cū facta eſſet hora, diſcúbuit, & duódecim apóſtoli cum eo: & ait illis. ✠ Deſidério deſiderâui hoc paſcha manducáre vobíſcum, antequam pátiar. Dico enim vobis: quia ex hoc non manducábo illud, donec impleâtur in regno Dei. C Et accépto cálice, grátias egit, & dixit. ✠ Accípite, & diuídite inter vos. Dico enim vobis: quòd non bibam de generatiône vitis, donec regnum Dei veniat. C Et accépto pane, grátias egit, & fregit: & dedit eis, dicens. ✠ Hoc eſt corpus meum, quod pro vobis datur. Hoc fácite in meam commemorationem. C Simíliter & cálicem, poſtquam cœnâuit, dicēs. ✠ Hic eſt calix nouum teſtamentum in ſanguine meo, qui pro vobis effundétur. Verúmtamen ecce manus tradéntis me, mecū eſt in menſa. Et quidē filius hóminis, ſecúndum quod definítum eſt, vadit: verūtamen væ hómini illi, per quem tradétur. C Et ipſi cępérunt quærere inter ſe, quis eſſet ex eis, qui hoc factúrus eſſet. Facta eſt autem & conténtio inter eos, quis eôrū viderétur eſſe maior. Dixit autem eis. ✠ Reges géntiū dominántur eorum: & qui poteſtátem habent ſuper eos, benêfici vocántur. Vos autē non ſic: ſed qui maior eſt in vobis, fiat ſicut minor: & qui præcéſſor eſt, ſicut miniſtrátor. Nam quis maior eſt, qui recúmbit, an qui miniſtrat? Nonne qui recúmbit? Ego autem in médio veſtrū ſum, ſicut qui miníſtrat: vos autem eſtis, qui permanſiſtis mecum in tentatiônibus meis: Et ego diſpóno vobis ſicut diſpóſuit mihi pater meus regnum: vt edátis & bibátis ſuper menſam meam in regno meo: & ſedeâtis ſuper thronos, iudicántes duôdecim tribus Iſraël. C Ait autem Dóminus Simóni. ✠ Simon, ecce ſátanas expetîuit vos, vt cribráret ſicut tríticū. Ego autem rogâui, pro te, vt non deficiat fides tua: & tu aliquândo cōuérſus, confirma fratres tuos. C Qui dixit ei. S Dómine, tecum parátus ſum & in cárcerem & in mortem ire. C At ille dixit. ✠ Dico tibi Petre, non cantábit hodie gallus, donec ter ábneges noſſe me. C Et dixit eis. ✠ Quando miſi vos ſine ſácculo & pera, & calceaméntis: numquid áliquid défuit vobis? C At illi dixérunt. S Nihil. C Dixit ergo eis. ✠ Sed nunc, qui habet ſácculum, tollat, ſimíliter & peram. Et qui non habet, vendat túnicā ſuā, & emat gládium. Dico enim vobis quôniam adhuc hoc, quod ſcriptum eſt, opórtet impléri in me: Et cum iníquis deputátus eſt. Etenim ea quæ ſunt de me, finem habent. C At illi dixérūt. S Dómine, ecce gládij duo hic. C At ille dixit eis. ✠ Satis eſt. C Et egréſſus ibat ſecúndum cōſuetúdinem in montem oliuârum. Secúti ſunt autem illū & diſcípuli. Et cum perueníſſet ad locum, dixit illis. ✠ Oráte, ne intrétis in tentatiônem. C Et ipſe auûlſus eſt ab

eis,

eis, quantum iactus eſt lápidis: & póſitis génibus orábat, dicens. ✠ Pater, ſi vis, trãsfer cálicem iſtum à me: verúmtamen non mea volúntas, ſed tua fiat. C Appáruit autem illi ángelus de cælo, cõfórtans eum. Et factus in agonîa, prolíxius orábat. Et factus eſt ſudor eius ſicut guttæ ſanguinis decurréntis in terram. Et cũ ſurrexíſſet ab oratiône, & veníſſet ad diſcípulos ſuos, inuénit eos dormiêntes præ triſtítia, & ait illis. ✠ Quid dormitis? Súrgite, oráte, ne intrétis in tentatiônem. C Adhuc eo loquênte, ecce turba: & qui vocabátur Iudas, vnus de duôdecim, antecedébat eos: & appropinquâuit Ieſu, vt oſcularétur eum. Ieſus autem dixit illi. ✠ Iuda, óſculo filium hóminis tradis? C Vidéntes autem hi, qui circa ipſum erant, quod futúrum erat, dixérunt ei. S Dômine, ſi percútimus in gladio? C Et percúſſit vnus ex illis ſeruum príncipis ſacerdótũ: & amputâuit aurículam eius dexteram. Reſpóndens autem Ieſus, ait. ✠ Sínite vſque huc. C Et cùm tetigíſſet aurículam eius, ſanâuit eum. Dixit autem Ieſus ad eos, qui vénerant ad ſe, príncipes ſacerdótum & magiſtrátus templi, & ſeniôres. ✠ Quaſi ad latrônem exíſtis cum gládijs & fuſtibus? Cum quotídie vobíſcum fûerim in templo, non extendíſtis manus in me. Sed hæc eſt hora veſtra, & poteſtas tenebrárum. C Comprehendéntes autem eum, duxérunt ad domum príncipis ſacerdótum. Petrus verò ſequebátur à lõgè. Accênſo autem igne in médio átrij, & circũſedéntibus illis, erat Petrus in médio eôrum. Quẽ cùm vidíſſet ancilla quædam ſedéntem ad lumen, & eum fuíſſet intûita, dixit. S Et hic cum illo erat. C At ille negâuit eum, dicens. S Múlier, non noui illum. C Et poſt puſillum álius videns eum, dixit. S Et tu de illis es. C Petrus verò ait. S O homo, non ſum. C Et interuâllo facto quaſi horæ vnius, álius quidã affirmábat, dicẽs. S Verè & hic cum illo erat: nam & Galilæus eſt. C Et ait Petr⁹. S Homo, néſcio quid dicis. C Et contínuò, adhuc illo loquênte, cantâuit gallus. Et cõuerſus Dóminus reſpéxit Petrum. Et recordátus eſt Petrus verbi Dómini, ſicut díxerat: quia priûſquam gallus cãtet, ter me negábis. Et egréſſ⁹ foras Petrus, flêuit amáre. Et viri qui tenébant Ieſum, illudébãt ei, cædẽtes. Et velauérunt eum: & percutiêbant faciem eius, & interrogábant eum, dicẽtes. S Prophetíza, quis eſt qui te percuſſit? C Et alia multa blaſphemántes dicébant in eum. Et vt factus eſt dies, conuenérunt ſeniôres plebis, & prínci pes ſacerdótum & Scribæ, & duxérũt illum in concílium ſuum, dicêntes. S Si tu es Chriſtus, dic nobis. C Et ait illis. ✠ Si vobis dìxero, non credétis mihi: ſi autem & interrogâuero, nõ reſpondébitis mihi, neque dimittétis. Ex hoc autem erit filius hóminis ſedẽs a dextris vírtutis Dei. C Dixérunt autẽ omnes. S Tu ergo es filius Dei? C Qui ait. ✠ Vos dícitis, quia ego ſum. C At illi dixérunt. S Quid adhuc deſiderámus teſtimónium? Ipſi enim audîuimus de ore ei⁹. C Et ſurgens omnis multitúdo eôrum, duxérunt illum Ca. 23.
ad Pilátum. Cœpérunt autem accuſare illum, dicẽtes. S Hunc inuénimus

ſubuer-

ſubuerténtem gẽtem noſtram: & prohibêntem tribúta dari Cęſari: & dicéntem ſe Chriſtum regem eſſe. C Pilátus autem interrogâuit eum, dicens. S Tu es rex Iudæôrum? C At ille reſpõdens, ait. ✠ Tu dicis. C Ait autem Pilátus ad príncipes ſacerdótũ & turbas. S Nihil inuênio câuſæ in hoc hómine. C At illi inualeſcébant, dicéntes. S Commôuit pópulum, docens per vniuêrſam Iudæam, incípiẽs à Galilæa vſque huc. C Pilátus autem âudiens Galilæam, interrogâuit ſi homo Galilæus eſſet. Et vt cognôuit, quòd de Heródis poteſtáte eſſet, remíſit eũ ad Heródem, qui & ipſe Ieroſólymis erat illis diêbus. Heródes autem viſo Ieſu, gauîſus eſt valde. Erat enim cúpiens ex multo témpore vidére illum, eò quòd audîerat multa de illo: & ſperábat ſignum áliquod vidére ab eo fieri. Interrogábat autem illũ multis ſermónibus. At ipſe nihil illi reſpõdébat. Stabant autem príncipes ſacerdótum & Scribæ conſtanter accuſántes eum. Spreuit autem illum Heródes cum exércitu ſuo: & illúſit indútum veſte alba, & remíſit ad Pilátum. Et facti ſunt amici Heródes & Pilátus in ipſa die: nam ántea inimíci erãt adínuicem. Pilátus autem cõuocátis princípibus ſacerdótum, & magiſtrátibus, & plebe, dixit ad illos. S Obtuliſtis mihi hunc hóminem, quaſi auertentem pópulũ: & ecce ego coram vobis intérrogans, nullam cauſam inuénio ĩ hómine iſto ex his, in quibus eum accuſátis. Sed neque Heródes. Nã remíſi vos ad illum: & ecce, nihil dignũ morte actum eſt ei. Emendâtum ergo illum dimíttam. C Necéſſe autem habébat dimíttere eis per diem feſtum, vnũ. Exclamâuit autem ſimul vniuêrſa turba, dicens. S Tolle hunc, & dimítte nobis Barábbam. C Qui erat propter ſeditiônem quamdam factam in ciuitáte & homicídium, miſſus in cárcerẽ. Iterum autem Pilátus locútus eſt ad eos, volens dimíttere Ieſum. At illi ſucclamábãt, dicéntes. S Crucifige, crucifige eum. C Ille autem tertiò dixit ad illos. S Quid enim mali fecit iſte? Nullam cauſam mortis inuênio in eo. Corrípiam ergo illum, & dimíttam. C At illi inſtábant vocibus magnis poſtulántes, vt crucifigerétur: & inualeſcébant voces eôrum. Et Pilátus adiudicâuit fieri petitiônem eôrum. Dimíſit autem illis eum, qui propter homicídium & ſeditiônem miſſus fuerat in cárcerem, quem petébant: Ieſum verò trádidit voluntáti eôrum. Et cum dúcerent eum, apprehendérunt Simónem quemdam Cyrenénſem veniêntem de villa: & impoſuêrunt illi crucem portáre poſt Ieſum. Sequebatur autem illum multa turba pópuli, & mulierum: quæ plangébant & lamentabántur eum. Cõuêrſus autem Ieſus ad illas, dixit. ✠ Filiæ Ierúſalem, nolîte flere ſuper me: ſed ſup vos ipſas flete, & ſuper filios veſtros. Quôniam ecce vénient dies, in quibus dicent: Beâtæ ſtériles, & ventres qui non genuérunt, & úbera, quæ non lactauérunt. Tunc incípiẽt dicere móntibus, cádite ſuper nos: & cóllibus, operíte nos. Quia ſi in víridi ligno hæc faciunt: in árido quid fiet? C Ducebántur autem & álij duo nequam cum eo, vt interfice-

terficeréntur. Et poſtquã venérunt in locum, qui vocâtur Caluáriæ, ibi crucifixérunt eum: & latrónes, vnũ à dextris, & alterum à ſiniſtris. Ieſus autem dicébat. ✠ Pater, dimítte illis: non enim ſciũt quid fáciunt. C Diuidentes verò veſtiménta eius, miſérunt ſortes. Et ſtabat pópulus ſpectans: & deridébant eum príncipes cum eis, dicêntes. S Alios ſaluos fecit: ſe ſaluum fáciat, ſi hic eſt Chriſtus, Dei eléctus. C Illudébant autem ei & mílites, accedéntes, & acétum offeréntes illi, & dicẽtes. S Si tu es rex Iudæorũ, ſaluum te fac. C Erat autem & ſuperſcríptio ſcripta ſuper eum lítteris Græcis, & Latínis, & Hebrâicis: Hic eſt rex Iudæôrum. Vnus autem de his, qui pendébãt, latrónibus, blaſphemábat eum, dicens. S Si tu es Chriſtus, ſaluum fac temetípſum, & nos. C Reſpóndens autem alter, increpábat eum, dicens. S Neque tu times Deum, qui in eádem damnatiône es? Et nos quidem iuſtè, nam digna factis recípimus: hic verò nihil mali geſſit. C Et dicébat ad Ieſum. S Dómine, meménto mei, cùm véneris in regnum tuum. C Et dixit illi Ieſus. ✠ Amen dico tibi: hódie mecum eris in paradíſo. C Erat autem ferè hora ſexta: & ténebræ factæ ſunt in vniuêrſam terram, vſque in horam nonam. Et obſcurátus eſt ſol: & velũ templi ſciſſum eſt médium. Et clamãs Ieſus voce magna, ait. ✠ Pater, in manus tuas comméndo ſpíritum meum. C Et hæc dicens, expirâuit. Videns autẽ Centúrio quod factum fûerat, glorificâuit Deũ, dicẽs. S Verè hic homo iuſtus erat. C Et omnis turba eôrũ, qui ſimul áderãt

Hic genufle ctitur, & pauſatur aliquantulum.

ad ſpectáculum iſtud & vidébant quæ fiêbant: percutiêntes péctora ſua, reuertebântur. Stabãt áutem omnes noti eius à longè: & mulíeres, quæ ſecútę erant eum à Galilæa, hæc vidéntes.

Quod ſequitur, legitur in tono Euãgelij, & alia fiunt vt ſupra in Dominica.

ET ecce vir nómine Ioſeph, qui erat decúrio, vir bonus & iuſtus: hic non cõſénſerat conſílio & áctibus eôrum: ab Arimathia ciuitáte Iudææ: qui expectábat & ipſe regnum Dei. Hic accéſſit ad Pilátum, & pétijt corpus Ieſu. Et depóſitũ inuóluit ſindone: & póſuit eum in monuménto excíſo, in quo nondum quiſquam póſitus fûerat. Offertorium.

Dómine exâudi oratiônem meam, & clamor meus ad te peruêniat: ne auértas faciem tuam à me. Secreta. *Pſ. 101*

SVſcipe, quæſumus Dómine, munus oblátum, & dignãter operáre: vt quod paſſiônis filij tui Dómini noſtri myſtério gérimus, pijs affectibus conſequâmur. Per eumdem.

Poſtea vel Prótege. vel Oblátis. f. 62.

Communio. Potum meum cum fletu temperábam: quia éleuans alliſiſti me: & ego ſicut fœnum árui: tu autem Dómine in ætérnum pérmanes: tu exúrgens miſeréberis Siôn: quia venit tempus miſeréndi eius. Poſtcommun. *Ibidem.*

LArgíre ſenſibus noſtris omnípotens Deus: vt, per temporálẽ Filij tui mortem, quam myſtéria venerãda teſtãtur, vitam te nobis dediſſe perpétuam confidámus. Per eumdem.

Poſtea vel Quęſumus. vel Hæc nos. fol. 62. Super populum. Orêmus. Humiliâte cápita veſtra Deo. Oratio.

Réſpice,

REſpice, quæſumus Dómine, ſuper hanc famíliã tuam, pro qua Dóminus noſter Ieſus Chriſtus non dubitâuit mánibus tradi nocéntium, & crucis ſubíre torméntum. Qui tecum viuit.

FERIA QVINTA in Cœna Domini.

Statio ad ſanctum Ioannem in Laterano. Introitus.

Gal. 6. NOs autem gloriâri opórtet in cruce Dómini noſtri Ieſu Chriſti: in quo eſt ſalus, vita, & reſurréctio noſtra: per quẽ ſalPſ. 66. uâti, & liberáti ſumus. Pſal. Deus miſereâtur noſtri, & benedícat nobis: illúminet vultum ſuũ ſuper nos, & miſereâtur noſtri. Nos autem. Dicitur Glória in excélſis: & tunc pulſantur campanæ, & deinceps non amplius vſque ad Sabbatum Sanctum.

Oratio.

DEus, à quo & Iudas reâtus ſui pęnam, & confeſſiônis ſuæ latro præmium ſumpſit: concéde nobis tuæ propitiatiônis effèctum: vt ſicut in paſſiône ſua Ieſus Chriſtus Dóminus noſter diuêrſa vtríſq; íntulit ſtipéndia meritórum: ita nobis, abláto vetuſtátis erróre, reſurrectiônis ſuę grátiam largiâtur. Qui tecum viuit.

Et hæc Oratio tantum dicitur.

Léctio epíſtolæ beáti Pâuli apóſtoli ad Coríntthios.

1. Cor. 11. FRatres. Conueniêntibus vobis in vnum, iam non eſt Dominicam cœnam manducáre. Vnuſquiſque enim ſuam cœnam præſúmit ad mãducándum. Et álius quidem éſurit: álius autem êbrius eſt. Numquid domos non habétis ad manducándum & bibéndum? Aut eccléſiam Dei contémnitis: & confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Lâudo vos? In hoc non lâudo. Ego enim accépi à Dómino, quòd & trádidi vobis: quôniam Dómin⁹ Ieſus in qua nocte tradebátur, accépit panem: & grátias agens fregit, & dixit. Accípite, & manducáte: hoc eſt corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiônem. Simíliter & cálicem, poſtquam cœnâuit, dicens. Hic calix, nouum teſtaméntum eſt in meo ſanguine: hoc fácite, quotieſcúmque bibétis, in meam cõmemoratiônem. Quotieſcúmque enim mãducábitis panem hunc, & cálicem bibétis: mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat. Itaque quicúmque mãducâuerit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indignè: reus erit córporis & ſánguinis Dómini. Probet autẽ ſeîpſum homo: & ſic, de pane illo edat, & de cálice bibat. Qui enim mandúcat & bibit indignè: iudíciũ ſibi mandúcat & bibit, non dijûdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infírmi, & ĩbecílles: & dórmiunt multi. Quòd ſi noſmetípſos dijudicarémus: nõ vtique iudicarémur. Dum iudicámur autem à Dómino corrípimur: vt nõ cum hoc mundo damnémur.

Graduale. Chriſtus factus eſt pro nobis obédiens, vſque ad mortem, mortem autem crucis. ℣. Propter quod & Deus exaltâuit illum: & dedit illi nomen, quod eſt ſuper omne nomen. Phil. 2.

Sequén-

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

Ioã.13 ANte diem feſtum paſchæ, ſciens Ieſus, quia venit hora ei⁹, vt tranſeat ex hoc mundo ad patrem: cùm dilexíſſet ſuos, qui erant in mundo, in finem diléxit eos. Et cœna facta, cũ diâbolus iam miſiſſet in cor, vt traderet eum Iudas Simónis Iſcariótis: ſciens quia ómnia dedit ei pater in manus, & quia à Deo exîuit, & ad Deum vadit: ſurgit à cœna, & ponit veſtiménta ſua. Et cum accepíſſet línteum, præcínxit ſe. Deinde miſit aquam in peluim, & cępit lauâre pedes diſcipulórum, & extérgere línteo, quo erat pręcínctus. Venit ergo ad Simónem Petrum. Et dicit ei Petrus. Dómine, tu mihi lauas pedes? Reſpõdit Ieſus, & dixit ei. Quod ego fácio, tu neſcis modo: ſcies autem póſtea. Dicit ei Petrus. Non lauâbis mihi pedes in ætérnum. Reſpóndit ei Ieſus. Si non lâuero te, non habébis partem mecũ. Dicit ei Simon Petrus. Dómine, non tantùm pedes meos, ſed & manus & caput. Dicit ei Ieſus. Qui lotus eſt, non indiget niſi vt pedes lauet, ſed eſt mundus totus. Et vos mundi eſtis: ſed non omnes. Sciébat enim quiſnam eſſet, qui tráderet eum: proptérea dixit: non eſtis mundi omnes. Poſtquam ergo lauit pedes eôrum, accépit veſtimẽta ſua. Et cùm recubuíſſet íterum, dixit eis. Scitis quid fécerim vobis? Vos vocátis me magíſter & dómine: & benè dicitis. Sũ étenim. Si ergo ego laui pedes veſtros, dóminus & magíſter: & vos debétis alter altérius lauâre pedes. Exémplum enim dedi vobis, vt quemadmodum ego feci vobis, ita & vos faciâtis.

Et dicitur Credo. Offertorium.

Psal. Déxtera Dómini fecit virtûtem, déxtera Dñi exaltâuit me: déxtera Dómini fecit virtútem: non móriar: ſed viuam, & narrábo ópera Dñi. Secreta.

IPſe tibi, quęſumus Dómine ſancte, pater omnípotens, ætérne Deus, ſacrifícium noſtrum reddat accéptum, qui diſcípulis ſuis in ſui commemoratiônem hoc fieri hodiêrna traditiône monſtrâuit, Ieſus Chriſtus filius tuus Dóminus noſter: Qui tecum viuit.

Præfatio de Cruce, infra. fol. 116.

Infra actionem.

COmmunicãtes, & diem ſacratíſſimum celebrántes, quo Dôminus noſter Ieſus Chriſtus pro nobis eſt tráditus: ſed & memóriam venerántes, in primis gloriôſæ ſemper vírginis Mariæ, genitrícis eiuſdem Dei & Dómini noſtri Ieſu Chriſti: ſed & beatórum Apoſtolórum ac mártyrum tuôrum, Petri & Páuli, Andréæ, Iacóbi, Ioãnis, Thomæ, Iacóbi, Philíppi, Bartholomęi, Matthæi, Simónis, & Thadæi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xyſti, Cornélij, Cypriâni, Lauréntii, Chryſógoni, Ioânnis & Pâuli, Coſmę & Damiâni, & ómniũ ſanctórum tuôrum: quorum méritis precibuſque concédas,

vt

vt in ómnibus protectiônis tuæ muniâmur auxílio. Per eúmdē Chriſtum Dóminū noſtrum. Amen. Sequitur.

HAnc igitur oblatiônem ſeruitútis noſtræ, ſed & cunctæ famíliæ tuæ, quam tibi offérimus ob diem, in qua Dóminus noſter Ieſus Chriſtus trádidit diſcípulis ſuis córporis & ſanguinis ſui myſtéria celebránda: quęſumus Dómine, vt placátus accípias: diesq. noſtros in tua pace diſpónas: atque ab ætérna damnatiône nos éripi, & in electórum tuôrum iûbeas grege numerári. Per eúmdem Chriſtum Dóminum noſtrum. Amen.

QVam oblatiônem tu Deus in ómnib⁹, quæſumus, bene ✠ díctam, adſcrí ✠ ptam, ratam, ✠ rationábilem, acceptabilemque fácere dignéris: vt nobis Cor ✠ pus, & San ✠ guis fiat dilectíſſimi fílij tui Dómini noſtri Ieſu Chriſti.

QVi prídie, quàm pro noſtra omniumque ſalúte paterétur, hoc eſt, hódie: accépit panem &c. vt in Canone. fol. 230. Agnus Dei, dicitur de more, ſed pax non datur. Dicuntur tamen tres conſuetæ Orationes ante Communionem.

Hodie Sacerdos conſecrat duas Hoſtias, quarum vnam ſumit, alteram reſeruat pro die ſequenti, in quo nō conficitur Sacramentum: reſeruat etiam aliquas particulas conſecratas, ſi opus fuerit pro infirmis: ſanguinem vero totum ſumit: & ante ablutionem digitorum ponit Hoſtiam reſeruatā in alio Calice, quem Diaconus palla & patena cooperit, & deſuper velum expandit, & in medio altaris collocat. Deinde ſit Communio, & completur Miſſa. Sacerdos autem genuflectit, quandocūque accedit, vel recedit a medio altaris, vel tranſit ante Sacramētum in Calice reſeruatum: & cum dicere debet, Dóminus vobíſcum, non vertit ſe ad populum in medio altaris, ne terga vertat Sacramēto, ſed a latere Euangelij: & in fine ibidē dat benedictionē.

Communio. Dóminus Ieſus, poſtquam cœnâuit cum diſcípulis ſuis, lauit pedes eôrum, & ait illis: ſcitis quid fécerim vobis ego dóminus & magíſter? exémplum dedi vobis, vt & vos ita faciâtis. Io. 13. Poſtcommunio.

REféćti vitálibus aliméntis, quæſumus Dómine Deus noſter: vt, quod témpore noſtræ mortalitátis exéquimur, immortalitátis tuæ múnere conſequâmur. Per Dóminum.

Et dicitur, Ite Miſſa eſt. Datur benedictio, & legitur Euangelium S. Ioannis, in cuius initio Sacerdos non ſignat altare, ſed ſeipſum tantum. Hodie paretur locus aptus in aliqua capella Eccleſiæ, vel altari, & decenter quoad fieri poteſt ornetur cū velis & luminibus, vbi Calix cum Hoſtia vt ſupra reſeruata, reponatur. Finita autē Miſſa, accenduntur intorticia, & fit proceſſio more ſolito, alio tamen Subdiacono parato Crucem ferente. Celebrans indutus pluuiali albo, ſtans ante altare, imponit incēſum in duobus thuribulis abſq. benedictione, deinde in medio genuflexus, cū altero incēſat ter Sacramētū: & accepto Calice cū Sacramento de manu Diaconi ſtātis, & cooperto extremitatib⁹ veli, quo eius humeri tegūtur, procedit medius inter eūdem

Diaconum a dextris, & Subdiaconũ a ſiniſtris ſub baldachino, duobus acolythis Sacramentum continue incenſantibus vſque ad locum præparatum, vbi pro craſtino ſeruãdum eſt. Interea dum fit proceſſio, cantatur hymnus. Pange lingua glorióſi córporis. Cum autem vẽtum fuerit ad locũ paratum, Diaconus genuflexus a Sacerdote ſtãte accipit Calicem cum Sacramento, & ponit illum primo ſuper altare, vbi a Sacerdote genuflexo incenſatur, vt ſupra: deinde reponit in capſula. Et in Choro dicuntur Veſperæ ſine cantu. Poſtea Sacerdos cũ miniſtris denudet altaria, legendo Añam. Diuiſérunt ſibi veſtiménta mea: & ſuper veſtem meã miſérũt ſortem. cũ toto Pſalmo.
Pſ. 21. Deus Deus meus réſpice in me.

Poſt denudationem altarium, hora competenti facto ſigno cum tabula, conueniunt Clerici ad faciendũ mandatum. Prælatus, ſeu ſuperior ſuper amictu & alba induitur ſtola & pluuiali violaceis, & in loco ad id deputato, miniſtrante Diacono, (qui paratus cum Subdiacono, vt in Miſſa, paramentis albis, ei aſſiſtit) imponit incenſum in thuribulo: deinde Diaconus librum Euangeliorũ ante pectus tenẽs, genuflexus ante Superiorem, petit benedictionem: qua accepta, aſtantibus duobus acolythis cum cãdelabris accenſis, & Subdiacono librum tenẽte, ſignat librum, & incenſat, & cantat, vt moris eſt, Euangelium. Ante diem feſtum paſchæ, vt in Miſſa. Quo finito, Subdiaconus portat librum apertum oſculandum Superiori, & Diaconus eum incenſat. Poſtea Superior exuitur pluuiali, & per Diaconum & Subdiaconum præcingitur linteo, & ſic præcinctus, aſſiſtentibus ſibi ijſdem Diacono, & Subdiacono, accedit ad lotionem pedum: & per ordinem diſpoſitis ijs qui lauandi ſunt, clericis peluim & aquã miniſtrantibus, Subdiacono ſingulorum pedem dextrum tenente, genuflectens ſingulis, illorum pedem lauat, extergit, & oſculatur. Et interim hæc ſubſcripta cantantur. Antiphona.
Mandátum nouum do vobis: vt dili- Io. 13.
gátis ínuicẽ, ſicut diléxi vos, dicit Dóminus. Pſalmus. Beâti immaculáti Pſ. 118.
in via: qui ámbulant in lege Dómini. Et repetitur immediate Antiphona, Mandátum nouum. Et ſic aliæ añæ, quæ habent Pſalmos, vel verſus, repetuntur. Et de quolibet Pſalmo dicitur tantum primus verſus. Antiphona.
Poſtquam ſurréxit Dñs à cœna, miſit Io. 13.
aquam in peluim, & cœpit lauáre pedes diſcipulórum ſuôrum: hoc exémplum reliquit eis. Pſal. Magnus Dó- Pſ. 47.
minus, & laudábilis nimis: in ciuitáte Dei noſtri, in monte ſancto eius. Aña.
Dóminus Ieſus, poſtquam cœnauit Io. 13.
cũ diſcípulis ſuis, lauit pedes eôrũ, & ait illis: ſcitis quid fécerim vobis ego dóminus & magíſter? exémplum dedi vobis: vt & vos ita faciâtis. Pſalmus.
Benedixíſti Dñe terrã tuam: auertíſti Pſ. 84.
captiuitátẽ Iacob. Aña. Dómine, tu Io. 13.
mihi lauas pedes? reſpóndit Ieſus, & dixit ei: ſi non láuero tibi pedes, nõ habébis partẽ mecum. ℣. Venit ergo ad Simónem Petrum, & dixit ei Petrus. Et repetitur Antiphona. Dómine, tu mihi lauas pedes? reſpõdit Ieſus, & dixit ei: ſi non láuero tibi pedes, non habébis

bébis partẽ mecum. ℣. Quod ego fácio, tu neſcis modò : ſcies autẽ póſtea. Tertiò repetitur, Aña. Dómine, tu mihi lauas pedes? reſpõdit Ieſus, & dixit ei : ſi non láuero tibi pedes, non habébis partem mecum. ℣. Si ego dóminus & magíſter veſter laui vobis pedes : quãtò magis debétis alter altérius
Pſ. 48. lauâre pedes? Pſal. Audíte hęc omnes gentes: auribus percípite qui habitátis
Io. 13. orbem. Aña. In hoc cognóſcent omnes, quia diſcípuli mei eſtis: ſi dilectiônem habuêritis adínuicem. ℣. Dixit
1. Cor. 13. Ieſus diſcípulis ſuis. Aña. Máneãt in vobis fides, ſpes, chàritas, tria hæc: maior autem horũ eſt chàritas. ℣. Nunc autem manẽt fides, ſpes, chàritas: tria hæc : maior horum eſt chàritas. Aña. Benedícta ſit ſancta Trínitas, atque indiuîſa vnitas : confitébimur ei, quia fecit nobíſcum miſericórdiam ſuam. ℣. Benedicámus Patrẽ, & Fíliũ, cum
Pſ. 83. ſancto Spíritu. Pſal. Quàm dilécta tabernácula tua, Dómine virtútũ : concupíſcit & déficit ánima mea in átria
1. Ioan. 2. 3. 4. Dómini. Aña. Vbi chàritas & amor, Deus ibi eſt. ℣. Congregâuit nos in vnum Chriſti amor. ℣. Exultémus, & in ipſo iucũdémur. ℣. Timeâmus, & amémus Deum viuum. ℣. Et ex corde diligámus nos ſincéro. Et repetitur Aña. Vbi chàritas & amor, Deus ibi eſt. ℣. Simul ergo cum in vnum congregámur. ℣. Ne nos mente diuidámur, caueâmus. ℣. Ceſſent iúrgia malígna, ceſſent lites. ℣. Et in médio noſtri ſit Chriſtus Deus. Et repetitur Aña. Vbi chàritas & amor, Deus ibi eſt. ℣. Simul quoque cum beâtis videâmus. ℣. Glorianter vultum tuum, Chriſte Deus. ℣. Gaudium, quod eſt immenſum, atque probum. ℣. Sæcula per infiníta ſæculórum, Amen.

Poſt lotionem, Superior, vel qui alijs abluit pedes, lauat manus, & abſtergit alio linteo : deinde rediens ad locum, vbi prius fuerat, accipit pluuiale, & ſtãs capite detecto dicit. Pater noſter. ſecreto. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera. ℣. Tu mandáſti mãdáta tua, Dómine. ℟. Cuſtódiri nimis. ℣. Tu lauâſti pedes diſcipulórum tuôrum. ℟. Opera mánuum tuârum ne deſpícias.
℣. Dómine exâudi oratiônem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo. Orémus. Oratio.

Adéſto Dómine quęſumus, offício ſeruitútis noſtræ : & quia tu diſcípulis tuis pedes lauâre dignátus es, ne deſpícias ópera mánuũ tuârum, quę nobis retinénda mandaſti: vt ſicut hîc nobis, & à nobis exteriôra abluúntur inquinamenta : ſic à te ómnium noſtrum interióra lauéntur peccáta. Quod ipſe præſtáre dignéris, qui viuis & regnas Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

FERIA SEXTA in Paraſceue.

Statio ad S. Crucem in Ieruſalem.

Finita Nona, Sacerdos, & miniſtri induti paramentis nigri coloris, ſine luminarib⁹ & incẽſo procedũt ad Altare: & ante illud proſtrati aliquandiu orant. Interim Acolythi vnã tantum tobaleam extendunt ſuper Altare. Sacerdos cum miniſtris facta oratione aſcendit ad Altare, & oſculatur illud

illud in medio: deinde Lector accedit ad legendum Prophetiam in loco vbi legitur Epiſtola, & incipit eam ſine titulo: quam etiam Sacerdos legit ſubmiſſa voce apud Altare in cornu Epiſtolæ.

Oſee 6. HAec dicit Dóminus. In tribulatiône ſua mane conſúrgent ad me. Veníte, reuertámur ad Dóminum: quia ipſe cœpit, & ſanábit nos: percútiet, & curábit nos. Viuificábit nos poſt duos dies: in die tertio ſuſcitábit nos, & viuêmus in conſpéctu eius. Sciêmus, ſequemurque, vt cognoſcámus Dóminum. Quaſi diluculum præparátus eſt egréſſus eius: & véniet quaſi imber nobis temporáneus & ſerótinus terræ. Quid fâciam tibi Ephraim? Quid fâciam tibi Iuda? Miſericórdia veſtra quaſi nubes matutína: & quaſi ros mane pertránſiens. Propter hoc doláui in prophétis, & occídi eos in verbis oris mei: & iudícia tua, quaſi lux, egrediêntur. Quia miſericórdiam volui, & non ſacrifícium: & ſciéntiam Dei, plus quàm holocâuſta.

Hab. 3 Tractus. Dómine, audíui audítum tuum, & timui: conſideráui ópera tua, & expáui. ℣. In medio duôrum animálium innoteſcéris: dum appropinquáuerint anni, cognoſcéris: dum aduénerit tempus, oſtendéris. ℣. In eo, dum conturbáta fúerit ánima mea: in ira, miſericórdię memor eris. ℣. Deus à Líbano véniet, & ſanctus de monte vmbróſo & condénſo. ℣. Opéruit cælos maiêſtas eius: & lâudis eius plena eſt terra.

Finito Tractu Sacerdos in cornu Epiſtolæ dicit, Orémus. Diaconus, Flectâmus génua. & Subdiaconus, Leuáte.

Oratio.

DEus, à quo & Iudas reâtus ſui pœnam, & confeſſiônis ſuæ latro præmium ſumpſit: concéde nobis tuæ propitiatiônis efféctum: vt, ſicut in paſſiône ſua Ieſus Chriſtus Dñs noſter diuérſa vtriſque íntulit ſtipéndia meritórum: ita nobis, abláto vetuſtátis erróre, reſurrectiônis ſuæ grátiam largiâtur. Qui tecum viuit & regnat.

Subdiaconus in tono Epiſtolæ ſimiliter ſine titulo cantat ſequentem Lectionem.

IN diêbus illis: Dixit Dóminus ad Môyſen, & Aáron in terra Aegypti. Menſis iſte, vobis princípium ménſium: primus erit in ménſibus anni. Loquímini ad vniuêrſum cœtum filiôrum Iſraël, & dícite eis. Décima die menſis huius tollat vnuſquiſque agnum per famílias & domos ſuas. Sin autem minor eſt numerus, vt ſufficere poſſit ad veſcéndum agnum: aſſúmet vicínum ſuum, qui coniúnctus eſt dómui ſuę: iuxta númerum animárũ, quę ſuffícere poſſunt ad eſum agni. Erit autẽ agnus abſque macula, máſculus, annículus: iuxta quem ritum tollétis & hœdum. Et ſeruâbitis eum vſque ad quartamdecimã diem menſis huius. Immolabitq. eum vniuérſa multitúdo filiôrum Iſraël ad veſperam. Et ſúment de ſánguine eius: ac pónent ſuper vtrumque poſtem, & in ſuperliminâribus domórum, in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illa aſſas igni, & azymos panes, Exod. 12.

cum

cum lactúcis agréſtibus. Non comedétis ex eo crudum quid, nec coctum aqua: ſed tantum aſſum igni. Caput cum pédibus eius & inteſtinis vorábitis: & os eius nō confringétis: nec remanébit ex eo quidquam vſque mane. Si quid reſíduum fúerit, igne comburétis. Sic autem comedétis illum. Renes veſtros accingétis: & calceaménta habébitis in pédibus, tenéntes báculos in mánibus: & comedétis feſtinánter. Eſt enim phaſe (ideſt tránſitus) Dómini. Tractus.

Pſ. 139 Eripe me Dómine ab hómine malo: à viro iníquo líbera me. ℣. Qui cogitauérunt malítias in corde: tota die conſtituêbāt prælia. ℣. Acuérunt linguas ſuas ſicut ſerpéntis: venénum áſpidum ſub labijs eôrum. ℣. Cuſtódi me Dómine de manu peccatóris: & ab homínibus iníquis líbera me.

℣. Qui cogitauéruntſupplantáre greſſus meos: abſcondérunt ſuperbi láqueum mihi. ℣. Et funes extēdérunt in láqueum pédibus meis: iuxta iter ſcándalum poſuérunt mihi.

℣. Dixi Dño, Deus meus es tu: exâudi Dómine vocem oratiônis meæ.

℣. Dómine, Dñe virtus ſalútis meæ, obúmbra caput meum in die belli.

℣. Ne tradas me à deſiderio meo peccatóri: cogitauérunt aduêrſus me: ne derelínquas me, ne vmquā exaltētur.

℣. Caput circuîtus eórū: labor labiôrum ipſórum opériet eos. ℣. Verumtamen iuſti cōfitebúntur nómini tuo: & habitábunt recti cum vultu tuo.

Finito Tractu, dicitur Paſſio ſuper nudum pulpitum: quam Celebrans ſubmiſſa voce legit in cornu Epiſtolæ.

Páſſio Dómini noſtri Ieſu Chriſti ſecúndum Ioânnem.

IN illo témpore: Egréſſus eſt Ieſus cum diſcípulis ſuis trans torréntem Cédron, vbi erat hortus: in quem introîuit ipſe, & diſcípuli eius. Sciêbat autem & Iudas, qui tradébat eum, locum: quia frequênter Ieſus conuênerat illuc cum diſcípulis ſuis. Iudas ergo cúm accepíſſet cohórtem, & à Pontifícibus & Phariſæis miníſtros: venit illuc cum latérnis, & fácibus, & armis. Ieſus ítaque ſciens ómnia, quæ ventúra erant ſuper eum: procéſſit, & dixit eis. ✠ Quem quæritis? C Reſpondérunt ei. S Ieſum Nazarénum. C Dixit eis Ieſus. ✠ Ego ſum. C Stabat autem & Iudas, qui tradébat eum, cum ipſis. Vt ergo dixit eis, ego ſum: abiêrunt retrôrſum, & cecidérunt in terram. Iterum ergo eos interrogâuit. ✠ Quem quæritis? C Illi autem dixérunt. S Ieſum Nazarénum. C Reſpóndit Ieſus. ✠ Dixi vobis, quia ego ſum. Si ergo me quæritis, ſinite hos abíre. C Vt impleréturſermo, quem dixit: quia quos dediſti mihi, non pérdidi ex eis quemquam. Simon ergo Petrus habens gládium, edúxit eum: & percúſſit Pontíficis ſeruum, & abſcídit aurículam eius

Io. 18.

déxteram. Erat autem nomen ſeruo Malchus. Dixit ergo Ieſus Petro. ✠ Mitte gládium tuum in vagínam. Cálicem, quem dedit mihi pater, non vis vt bibam illum? C Cohors ergo & tribúnus & miniſtri Iudæôrũ comprehendérunt Ieſum, & ligauérunt eum: & adduxérunt eum ad Annam primum. Erat enim ſocer Câiphæ, qui erat Póntifex anni illîus. Erat autem Câiphas, qui conſilium déderat Iudæis: quia éxpedit vnum hóminem mori pro pópulo. Sequebátur autem Ieſum Simon Petrus, & álius diſcípulus. Diſcípulus autem ille erat notus Pontífici: & introîuit cum Ieſu in átrium Pontíficis. Petrus autem ſtabat ad óſtium foris. Exîuit ergo diſcípulus ille, qui erat notus Pontífici: & dixit oſtiâriæ, & introdúxit Petrum. Dixit ergo Petro ancílla oſtiâria. S Numquid & tu ex diſcípulis es hóminis iſtîus? C Dicit ille. S Non ſum. C Stábant autem ſerui & miníſtri ad prunas, quia frigus erat: & calefaciêbant ſe. Erat autem cum eis & Petrus ſtans, & calefáciens ſe. Pontifex ergo interrogáuit Ieſum de diſcípulis ſuis, & de doctrína eius. Reſpóndit ei Ieſus. ✠ Ego palàm locutus ſum mundo. Ego ſemper dócui in ſynagóga, & in templo, quò omnes Iudæi conuêniunt: & in occúlto locútus ſum níhil. Quid me intérrogas? Intérroga eos, qui audiérunt quid locútus ſum ipſis. Ecce hi ſciunt, quæ dixerim ego. C Hęc autem cum dixíſſet, vnus aſsíſtens miniſtrórum dedit álapam Ieſu, dícens. S Sic reſpóndes Pontífici? C Reſpóndit ei Ieſus. ✠ Si male locútus ſum, teſtimónium pérhibe de malo: ſi autem bene, quid me cædis? C Et miſit eum Annas ligátum ad Câipham pontíficem. Erat autem Simon Petrus ſtans, & calefáciens ſe. Dixérunt ergo ei. S Numquid & tu ex diſcípulis eius es? C Negâuit ille, & dixit. S Non ſum. C Dicit ei vnus ex ſeruis Pontíficis, cognátus eius, cuius abſcídit Petrus auriculam. S Nonne ego te vidi in horto cum illo? C Iterum ergo negâuit Petrus: & ſtatim gallus cantâuit. Addúcunt ergo Ieſum à Câipha in prætórium. Erat autem mane. Et ipſi non introiêrunt in prætórium, vt non contaminaréntur: ſed vt manducárent paſcha. Exîuit ergo Pilátus ad eos foras, & dixit. S Quam accuſatiônem affértis aduêrſus hóminem hunc? C Reſpondérunt, & dixérunt ei. S Si non eſſet hic malefáctor, non tibi tradidiſſémus eum. C Dixit ergo eis Pilátus. S Accîpite eum vos, & ſecúndum legem veſtram iudicáte eum. C Dixérunt ergo ei Iudæi. S Nobis non licet interfícere quemquam. C Vt ſermo Ieſu implerétur, quem dixit: ſigníficans, qua morte eſſet moritúrus. Introîuit ergo íterum Pilátus in prætórium, & vocâuit Ieſum, & dixit ei. S Tu es rex Iudæôrum? C Reſpóndit Ieſus. ✠ A temetípſo hoc dicis, an álij tibi dixérunt de me? C Reſpóndit Pilátus. S Numquid ego Iudæus ſum? Gens tua, & pontífices tradidérunt te mihi. Quid feciſti? C Reſpóndit Ieſus. ✠ Regnum meum non eſt de hoc mundo. Si ex hoc mundo eſſet regnum meum, miníſtri mei vtique

decer-

decertárent, vt non tráderer Iudæis. Nunc autem regnum meum non eſt hinc. C Dixit ítaque ei Pilátus. S Ergo rex es tu? C Reſpóndit Ieſus. ✠ Tu dicis, quia Rex ſum ego. Ego in hoc natus ſum, & ad hoc veni in mundum: vt teſtimónium perhíbeam veritáti. Omnis qui eſt ex veritáte, âudit vocem meam. C Dicit ei Pilátus. S Quid eſt véritas? C Et cum hoc dixíſſet, íterum exîuit ad Iudæos, & dicit eis. S Ego nullam inuênio in eo câuſam: Eſt autem conſuetúdo vobis, vt vnum dimíttam vobis in paſcha. Vultis ergo dimíttam vobis regem Iudęôrum? C Clamauérunt rurſum omnes, dicéntes. S Non hunc, ſed Barábbam. C Erat autem Barábbas latro. Tunc ergo apprehēdit Pilátus Ieſum, & flagellâuit. Et mílites plecténtes corónam de ſpinis, impoſuérunt cápiti eius: & veſte purpúrea circumdedérunt eum. Et veniêbant ad eum, & dicébant. S Aue Rex Iudæôrum. C Et dabant ei álapas. Exîuit íterum Pilátus foras, & dicit eis. S Ecce addúco eum vobis foras: vt cognoſcátis, quia in eo nullam câuſam inuênio. C Exîuit ergo Ieſus portans ſpíneam corónam, & purpúreum veſtiméntum. Et dicit eis. S Ecce homo. C Cúm ergo vidíſſent eum pontífices & minîſtri, clamábant, dicéntes. S Crucifíge, crucifíge eum. C Dicit eis Pilátus. S Accípite eum vos, & crucifígite. Ego enim non inuênio in eo câuſam. C Reſpónderunt ei Iudæi. S Nos legem habémus, & ſecundum legem debet mori: quia fílium Deí ſe fecit. C Cum ergo audíſſet Pilátus hunc ſermónem, magis tímuit. Et ingréſſus eſt prætórium íterum: & dicit ad Ieſum. S Vnde es tu? C Ieſus autem reſpónſum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilátus. S Mihi non lóqueris? Neſcis, quia poteſtátem hábeo crucifígere te, & poteſtátem hábeo dimíttere te? C Reſpóndit Ieſus. ✠ Non habéres poteſtátem aduérſum me vllam, niſi tibi datum eſſet déſuper. Proptérea qui me trádidit tibi, maius peccátum habet. C Et exínde quærebat Pilátus dimíttere eum. Iudæi autem clamábãt, dicéntes. S Si hunc dimíttis, non es amícus Cæſaris. Omnis enim qui ſe regem facit, contradícit Cæſari. C Pilátus autem cum audíſſet hos ſermónes, addúxit foras Ieſum: & ſedit pro tribunáli, in loco qui dícitur Lithóſtrotos, Hebraicè autem Gábbatha. Erat autem paraſcéue paſchæ, hora quaſi ſexta. Et dicit Iudęis. S Ecce rex veſter. C Illi autem clamábant. S Tolle, tolle, crucifíge eum. C Dicit eis Pilátus. S Regem veſtrum crucifígam? C Reſpōdérunt pontífices. S Non habémus regem, niſi Cæſarem. C Tunc ergo trádidit eis illum, vt crucifigerétur. Suſcepérunt autē Ieſum: & eduxérunt. Et báiulans ſibi crucem, exîuit in eum qui dícitur Caluáriæ locum, Hebraicè autem Gólgotha: vbi crucifixérūt eum, & cum eo álios duos hinc & hinc, médium autem Ieſum. Scripſit autem & títulum Pilátus: & póſuit ſuper crucem. Erat autem ſcriptum: Ieſus Nazarénus, rex Iudæôrum. Hunc ergo títulum multi Iudæôrum legérunt: quia prope ciuitátem erat locus, vbi cru-

crucifíxus eſt Ieſus. Et erat ſcriptum Hebraicè, Græcè, & Latinè. Dicébãt ergo Piláto pontífices Iudæôrum. S Noli ſcríbere, Rex Iudæôrum: ſed quia ipſe dixit, Rex ſum Iudæôrum. C Reſpóndit Pilátus. S Quod ſcripſi, ſcripſi. C Mílites ergo cum crucifixíſſent eum, accepérunt veſtiménta eius (& fecérunt quatuor partes, vnicuîque míliti partem) & túnicam. Erat autẽ túnica inconſutilis, déſuper contéxta per totum. Dixérunt ergo adínuicem. S Non ſcindámus eã, ſed ſortiâmur de illa, cuius ſit. C Vt ſcriptúra implerétur, dícens. Partíti ſunt veſtiménta mea ſibi, & in veſtem meam miſérunt ſortem. Et mílites quidem hæc fecérunt. Stabant autem iuxta crucem Ieſu mater eius, & ſoror matris eius, Maria Cléophæ, & Maria Magdalénæ. Cùm vidíſſet ergo Ieſus matrem & diſcípulum ſtantem, quem diligébat, dicit matri ſuæ. ✠ Múlier, ecce fílius tuus. C Deinde dicit diſcípulo. ✠ Ecce mater tua. C Et ex illa hora accépit eã diſcípulus in ſua. Póſtea ſciens Ieſus, quia iam ómnia conſummáta ſunt: vt cõſummarétur ſcriptúra, dicit. ✠ Sítio. C Vas ergo póſitum erat acéto plenum. Illi autem ſpóngiam plenam acéto, hyſſópo circumponéntes, obtulérunt ori eius. Cum ergo accepíſſet Ieſus acétum, dixit. ✠ Conſummátũ eſt. C Et inclináto cápite trádidit ſpíritum. Iudæi ergo, quôniam paraſcéue erat, vt non remanérent in cruce corpora ſábbato (erat enim magnus dies ille ſábbati) rogauérunt Pilátum, vt frangeréntur eôrum crura, & tolleréntur. Venérunt ergo mílites: & primi quidem fregérunt crura, & altérius qui crucifíxus eſt cum eo. Ad Ieſum autem cum veníſſent, vt vidérunt eũ iam mórtuum, non fregérunt eius crura: ſed vnus mílitum lancea latus eius apéruit, & continuò exîuit ſanguis & aqua. Et qui vidit, teſtimónium perhíbuit: & verum eſt teſtimónium eius. Et ille ſcit, quia vera dicit: vt & vos credátis. Facta ſunt enim hæc, vt ſcriptúra implerétur. Os non comminuêtis ex eo. Et íterum alia ſcriptúra dicit. Vidébunt in quem transfixérunt.

Hic genuflectitur, & pauſatur aliquãtulum.

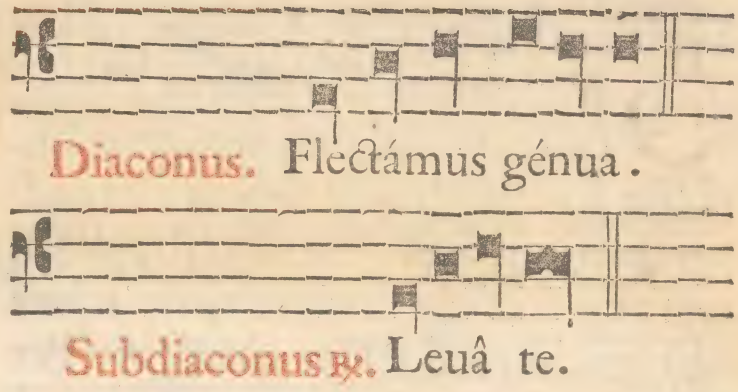
Quod ſequitur, legitur in tono Euangelij: & dicitur, Munda cor meum. ſed non petitur benedictio, & non deferuntur luminaria, neque incenſum, & Celebrans in fine non oſculatur librum.

POſt hæc autem rogâuit Pilátum Ioſéph ab Arimathia (eo quòd eſſet diſcípulus Ieſu, occúltus autem propter metum Iudæôrum) vt tólleret corpus Ieſu. Et permíſit Pilátus. Venit ergo, & tulit corpus Ieſu. Venit autem & Nicodémus, qui vénerat ad Ieſum nocte primũ, ferens mixtúram myrrhæ & áloes, quaſi libras centum. Accepérunt ergo corpus Ieſu, & ligauérunt illud línteis cum aromátibus, ſicut mos eſt Iudæis ſepelíre. Erat autem in loco, vbi crucifíxus eſt, hortus: & in horto monuméntum nouum, in quo nondum quiſquam póſitus erat. Ibi ergo propter paraſcéuen Iudæôrum, quia iuxta erat monuméntum, poſuérunt Ieſum.

Deinde Sacerdos ſtans in cornu Epiſtolæ, incipit abſolute.

O ré-

Oratio cantatur in tono feriali Orationis Miſſæ. Et hic modus ſeruatur in ſubſequentibus.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui glóriam tuam ómnibus in Chriſto géntibꝰ reueláſti: cuſtódi ópera miſericórdię tuæ: vt Eccléſia tua toto orbe diffúſa, ſtábili fide in cōfeſſiône tui nóminis perſeuêret. Per eumdem Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

ORémus & pro beatíſſimo Papa noſtro N. vt Deus & Dóminus noſter, qui elégit eum in órdine Epiſcopátus, ſaluum atque incólumem cuſtódiat Eccléſiæ ſuæ ſanctæ, ad regéndum pópulum ſanctum Dei.

Oremus. Flectámus genua.

℟. Leuáte.

OMnípotens ſempitérne Deus, cuius iudício vniuérſa fundántur: réſpice propítius ad preces noſtras, & eléctum nobis Antíſtitem tua pietáte conſérua: vt Chriſtiâna plebs, quæ te gubernátur auctóre, ſub tanto Pontífice, credulitátis ſuæ méritis augeâtur. Per Dóminum. ℟. Amen.

ORémus & pro ómnibus Epiſcópis, Presbyteris, Diacónibus, Subdiacónibus, acôlythis, exorcíſtis, lectôribus, oſtiârijs, confeſſóribus, virgínibus, viduis: & pro omni pópulo ſancto Dei. Orémus.

Flectâ-

Flectámus génua. ℟. Leuáte.

OMnípotens ſempitérne Deus, cuius ſpíritu totum corpus Eccléſiæ ſanctificátur & régitur: exâudi nos pro vniuêrſis ordínibus ſupplicántes: vt grátiæ tuæ mûnere ab ómnibus tibi grádibus fidéliter ſeruiâtur. Per Dóminum. ℟. Amen.

ORémus & pro Chriſtianíſſimo Imperatore noſtro N. vt Deus & Dóminus noſter ſúbditas illi fáciat omnes bârbaras natiônes, ad noſtram perpétuam pacem. Orémus. Flectámus génua. ℟. Leuâte.

OMnípotens ſempitérne Deus, in cuius manu ſunt ómniũ poteſtátes, & ómnium iura regnórum: réſpice ad Románum benígnus impérium: vt gẽtes, quæ in ſua feritáte confídunt, poténtiæ tuæ déxtera comprimántur. Per Dóminum. ℟. Amen.

ORémus & pro catechúmenis noſtris: vt Deus & Dóminus noſter adapériat aures præcordiôrum ipſórum, ianuamque miſericórdiæ: vt per lauâcrum regeneratiônis accépta remiſſiône ómnium peccatórum, & ipſi inueniântur in Chriſto Ieſu Dómino noſtro. Orémus. Flectámus génua. ℟. Leuâte.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui Eccléſiam tuã noua ſemper prole fęcundas: âuge fidem & intelléctum catechúmenis noſtris: vt renáti fonte baptíſmatis, adoptiônis tuę fílijs aggregéntur. Per Dñm. ℟. Amen.

ORémus, dilectiſſimi nobis, Deũ patrem omnipoténtem, vt cunctis mundum purget erróribus: morbos âuferat: famem depéllat: apériat cárceres: víncula diſſóluat: peregrinantibus réditum: infirmántibus ſanitátem: nauigántibus portum ſalútis indúlgeat. Orémus. Flectámus génua. ℟: Leuáte.

OMnípotens ſempitérne Deus, mæſtórum conſolátio, laborántium fortitudo: peruêniant ad te preces de quacumque tribulatiône clamántium: vt omnes ſibi in neceſſitátibus ſuis miſericórdiam tuam gâudeant adfuiſſe. Per Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

ORémus & pro hæréticis & ſchiſmáticis: vt Deus & Dóminus noſter éruat eos ab erróribus vniuêrſis: & ad ſanctam matrem Eccléſiam cathólicam atque apoſtólicam reuocáre dignétur. Orémus. Flectámus génua. ℟. Leuâte.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui ſaluas omnes, & néminem vis períre: réſpice ad ánimas diabólica frâude decéptas: vt omni hęrética prauitáte depóſita, errántium corda reſipíſcant: & ad veritátis tuæ rédeant vnitátem. Per Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

ORémus & pro pérfidis Iudæis: vt Deus & Dóminus noſter áuferat velámen de córdibus eôrum: vt & ipſi agnóſcãt Ieſum Chriſtum Dóminum noſtrum. Non reſpondetur Amen. ſed ſtatim dicitur:

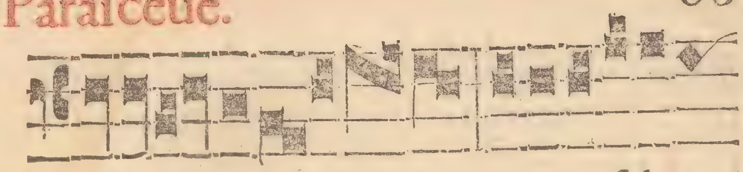
OMnípotens ſempitérne Deus, qui etiam Iudâicam perfídiam à tua miſericórdia non repéllis: exâudi preces noſtras, quas pro illîus pópuli obcæcatiône deférimus: vt, ágnita veritátis tuæ luce, quæ Chriſtus eſt, à ſuis téne-

ténebris eruântur. Per eúmdem Dóminum noſtrum. ℞. Amen.

ORémus & pro pagánis: vt Deus omnípotẽs áuferat iniquitátem à córdib⁹ eôrum: vt relíctis idólis ſuis, conuertántur ad Deum viuum & verum, & vnicum fílium eius Ieſum Chriſtum Deum & Dóminum noſtrum. Orémus. Flectámus génua. ℞. Leuâte.

OMnípotens ſempiterne Deus, qui non mortẽ peccatórum, ſed vitam ſemper inquíris: ſúſcipe propítius oratiônem noſtram: & líbera eos ab idolórũ cultúra: & ággrega Eccléſiæ tuæ ſanctæ, ad lâudem & glóriã nóminis tui. Per Dóminum. ℞. Amen.

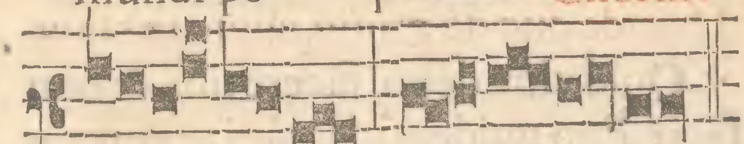
Completis Orationibus, Sacerdos depoſita caſula accedit ad cornu Epiſtolæ, & ibi in poſteriori parte anguli Altaris accipit à Diacono Crucẽ iam in Altari præparatam: quam verſa facie ad populum, à ſummitate parum diſcooperit, incipiens ſolus Antiphonam, Ecce lignum crucis. Ab illo loco in antea iuuatur in cantu à miniſtris vſque ad, Venite adorémus. Choro autem cantante, Veníte adorémus. omnes ſe proſternunt, excepto Celebrãte. Deinde procedit ad anteriorem partem anguli eiuſdem cornu Epiſtolæ: & diſcooperiẽs brachium dextrum Crucis, eleuãſq. eam pauliſper altius, quã primo, incipit, Ecce lignũ crucis. alijs cantãtibus, & adorantibus, vt ſupra. Deinde Sacerdos procedit ad medium Altaris: & diſcooperiẽs Crucem totaliter, ac eleuans eam tertio, altius incipit, Ecce lignum crucis. alijs cantantibus, & adorantibus, vt ſupra.

Ecce lignum crucis, in quo ſalus

mundi pe pendit. Chorus.

℞. Ve ní te adoré mus.

Poſtea Sacerdos ſolus portat Crucem ad locum ante Altare præparatum, & genuflexus ibidem eã locat: mox depoſitis calceamẽtis, accedit ad adorandam Crucem, ter genua flectens antequam eam deoſculetur. Hoc facto reuertitur, & accipit calceamenta, & caſulam. Poſtmodum miniſtri Altaris, deinde alij clerici & laici, bini & bini, ter genibus flexis, vt dictum eſt, Crucem adorant. Interim, dum fit adoratio Crucis, cantantur improperia, & alia quæ ſequuntur, vel omnia, vel pars eorum, prout multitudo adorantium vel paucitas requirit, hoc modo. Duo cantores in medio chori cantant ℣. Popule meus, vſque ad, Agios ò théos. ℣. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contriſtâui te? reſpónde mihi. ℣. Quia edúxi te de terra Aegypti: paráſti crucem ſaluatóri tuo. Vnus chorus cantat, Agios ò théos. Alius chor⁹ reſpõdet. Sanctus Deus. Primus chorus. Agios iſchyros. Secundus chorus. Sanctus fortis. Primus chorus. Agios athánatos eléiſon imás. Secundus chorus. Sanctus immortâlis, miſerére nobis. Poſtea duo de ſecũdo choro cantant ℣. Quia

edúxi te per deſértum quadragínta annis: & manna cibâui te, & introdúxi te in terram ſatis bonã, paráſti crucem ſaluatóri tuo. *Chori reſpondent alternatim.* Agios ò théos, *&c.* Sanctus immortális, *&c. ita tamen, vt primus chorus ſemper repetat*, Agios.

Deinde duo de primo choro cantant. ℣. Quid vltra debui fácere tibi, & non feci? Ego quidem plantâui te vineam meam ſpecioſiſſimã: & tu facta es mihi nimis amára: acéto namque ſitim meam potáſti: & lancea perforáſti latus ſaluatóri tuo. *Itẽ chori alternatim reſpõdẽt,* Agios ò théos. Sãctus, *&c. Verſus ſequentis improperij à duobus cantoribus alternatim cantãtur, vtroque choro ſimul repetente poſt quemlibet verſum.* Pôpule meus, *vſque ad,* Quia edúxi te de terra Aegypti.

Duo de ſecundo choro cantant ℣. Ego propter te flagellâui Aegyptum cum primogénitis ſuis: & tu me flagellátum tradidíſti. *Chorus repetit.* Pópule meus. *Duo de primo choro.* ℣. Ego éduxi te de Aegypto, demérſo Pharaône in mare Rubrum: & tu me tradidíſti princípibus ſacerdótum. *Chorus.* Pópule meus. *Duo de ſecundo choro.* ℣. Ego ante te apérui mare: & tu aperuîſti láncea latus meum. *Chorus.* Pópule meus. *Duo de primo choro.* ℣. Ego ante te præîui in colúmna nubis: & tu me duxíſti ad prætórium Piláti. *Chorus.* Pópule meus. *Duo de ſecũdo choro.* ℣. Ego te paui manna per deſértum: & tu me cæcidíſti álapis & flagéllis. *Chorus.* Pópule meus. *Duo de primo choro.* ℣. Ego te potáui aqua ſalútis de petra: & tu me potáſti felle & acéto. *Chorus.* Pópule meus. *Duo de ſecũdo choro.* ℣. Ego propter te Chananæôrum reges percúſſi: & tu percuſsíſti arúndine caput meum. *Chorus.* Pópule meus. *Duo de primo choro.* ℣. Ego dedi tibi ſceptrũ regále: & tu dedíſti capiti meo ſpíneã corónã. *Chor⁹.* Pópule meus. *Duo de ſecũdo choro.* ℣. Ego te exaltâui magna virtúte: & tu me ſuſpẽdíſti in patíbulo crucis. *Chorus.* Pópule meus. *Deinde cantatur communiter Antiphona.* Crucem tuam adorámus Dómine: & ſanctam reſurrectiônem tuam laudámus, & glorificámus: ecce enim propter lígnum venit gâudium in vniuérſo mundo. *Pſalmus.* Deus miſereâtur noſtri, & benedícat nobis: illúminet vultum ſuum ſuper nos, & miſereátur noſtri. *Et repetitur immediate Antiphona,* Crucem tuam. *Ps. 66.*

Poſtea cantatur ℣. Crux fidélis. *cum hymno,* Pange lingua gloriôſi. *& poſt quẽlibet eius verſum repetitur,* Crux fidélis. *vel,* Dulce lignum. *eo modo quo inferius notatur.* Crux fidélis, inter omnes arbor vna nóbilis: nulla ſilua talem profert fronde, flore, gérmine. Dulce lignũ, dulces clauos, dulce pondus ſúſtinet. *Hymnus.* Pange lingua gloriôſi prælium certáminis, & ſuper crucis trophęum dic triûmphum nóbilem, quâliter redémptor orbis immolátus vícerit. *Repetitur,* Crux fidélis, *vſque ad,* Dulce lignum. *Et ſic fit quoties repetitur,* Crux fidélis. ℣. De paréntis protopláſti frâude factor cóndolens: quando pomi noxiâlis morſu, in mortem córruit: ipſe lignum tũc notâuit, damna ligni vt ſólueret.

ueret. Repetitur, Dulce lignum.
℣. Hoc opus noſtræ ſalútis ordo depopóſcerat, multifórmis proditóris ars vt artem fálleret: & medélam ferret inde, hoſtis vnde læſerat. Repetitur, Crux fidélis. ℣. Quando vénit ergo ſacri plenitúdo témporis, miſſus eſt ab arce Patris Natus, orbis cónditor: atque ventre virgináli caro factus pródijt. Repetitur, Dulce lignum.
℣. Vagit infans inter arcta cónditus præſépia: mẽbra pannis inuolúta virgo mater álligat, & manus, pedesq. & crura, ſtricta cingit fáſcia. Repetitur, Crux fidélis. ℣. Luſtris ſex qui iam peráctis, tempus implens córporis: ſe volẽte, natus ad hoc, paſſiôni déditus: agnus in cruce leuâtur immolándus ſtipite. Repetitur, Dulce lignum.
℣. Hic acétum, fel, arúndo, ſputa, claui, láncea: mite corpus perforatur: ſánguis, vnda prófluit: terra, pontus, aſtra, mundus, quo lauántur flúmine.
Repetitur, Crux fidélis. ℣. Flecte ramos arbor alta, tenſa laxa víſcera, & rigor lentéſcat ille, quem dedit natîuitas: vt ſupérni membra Regis miti tendas ſtipite. Repetitur, Dulce lignum. ℣. Sola digna tu fuîſti ferre ſæcli prétium, atque portum præparáre nâuta mundo naufrago: quem ſacer cruor perúnxit, fuſus agni córpore.
Repetitur, Crux fidélis. ℣. Glória & honor Deo vſquequâque altíſſimo, vna Patri, Filioque, inclyto Paraclíto, cui laus eſt & potéſtas, per æterna ſæcula, Amen. Repetitur, Dulce lignum.

Circa finem adorationis Crucis accenduntur candelæ ſuper Altare: & Diaconus accipiens burſam corporalium, extendit corporale more ſolito, & iuxta illud ponit purificatorium: & finita adoratione, Crucem reuerenter accipit, & reportat ad Altare. Poſtea ordinatur proceſſio ad locum, vbi pridie Sacramentum repoſitum fuerat. Præcedit Subdiaconus cum Cruce inter duos acolythos deferentes candelabra cum cereis accenſis, & Clerus per ordinem, vltimus Sacerdos cum miniſtris. Cum peruentum fuerit ad locum Sacramenti, accenduntur intorticia, quæ non extinguuntur niſi poſt ſumptionem Sacramenti: & Sacerdos genuflectit ante Sacramẽtum, orat aliquantulum: Diaconus interim aperit capſulam, in qua recõditum eſt Corpus Domini: poſtea Sacerdos ſurgens, abſq. benedictione imponit incenſum in duobus thuribulis, Diacono nauiculam miniſtrante, & genuflexus incenſat Sacramentum: tum Diaconus extrahens Calicem cum Sacramento de capſula, dat ad manus Sacerdotis, & tegit extremitatibꝰ veli, quod humeros illius circumdat: & procedunt ordine quo venerunt: defertur baldachinum ſuper Sacramentum: & duo acolythi cum thuribulis continue Sacramẽtum incenſant: interim cantatur hymnꝰ, Vexílla Regis pródeũt. Cum venerit Sacerdos ad Altare, poſito ſuper illud Sacramento, genuflexus rurſum incenſat, & accedens deponit Hoſtiam ex Calice ſuper patenam, quam Diaconus tenet: & accipiens patenam cum Sacramento de manu Diaconi, Hoſtiam ſacram ponit ſuper corporale, nihil dicens. Si teti-

gerit

gerit Sacramentum, digitos abluat in aliquo vaſe. Interim Diaconus imponit vinum in Calicem, & Subdiaconus aquam, quam Sacerdos nõ benedicit, nec dicit ſuper eam Orationem conſuetam: ſed accipiens Calicem a Diacono, ponit ſuper Altare, nihil dicens: & Diaconus illum cooperit palla: deinde imponit incenſum in thuribulo abſque benedictione, & incenſat oblata, & Altare more ſolito, genuflectens ante & poſt, & quandocumque tranſit ante Sacramentum. Cum incenſat oblata, dicit.

INcénſum iſtud à te benedíctum, aſcéndat ad te Dómine: & deſcéndat ſuper nos miſericórdia tua.

Cum incenſat Altare, dicit.

DIrigátur Dómine orátio mea, ſicut incénſum in conſpéctu tuo: eleuátio mánuum meârũ ſacrifícium veſpertinũ. Pone Dómine cuſtódiam ori meo, & óſtium circumſtántiæ lábijs meis: vt non declínet cor meum in verba malítiæ, ad excuſándas excuſatiônes in peccátis. Quando reddit thuribulum Diacono, dicit.

ACcéndat in nobis Dóminus ignem ſui amóris, & flammam ætérnæ charitátis, Amen.

Et ipſe non incenſatur.

Poſtea aliquantulum extra Altare in cornu Epiſtolæ lauat manus, nihil dicens: deinde in medio Altaris inclinatus, iunctis manibus, dicit.

IN ſpíritu humilitátis, & in ánimo contríto ſuſcipiâmur à te, Dómine: & ſic fiat ſacrifícium noſtrum in conſpéctu tuo hódie, vt pláceat tibi, Dómine Deus.

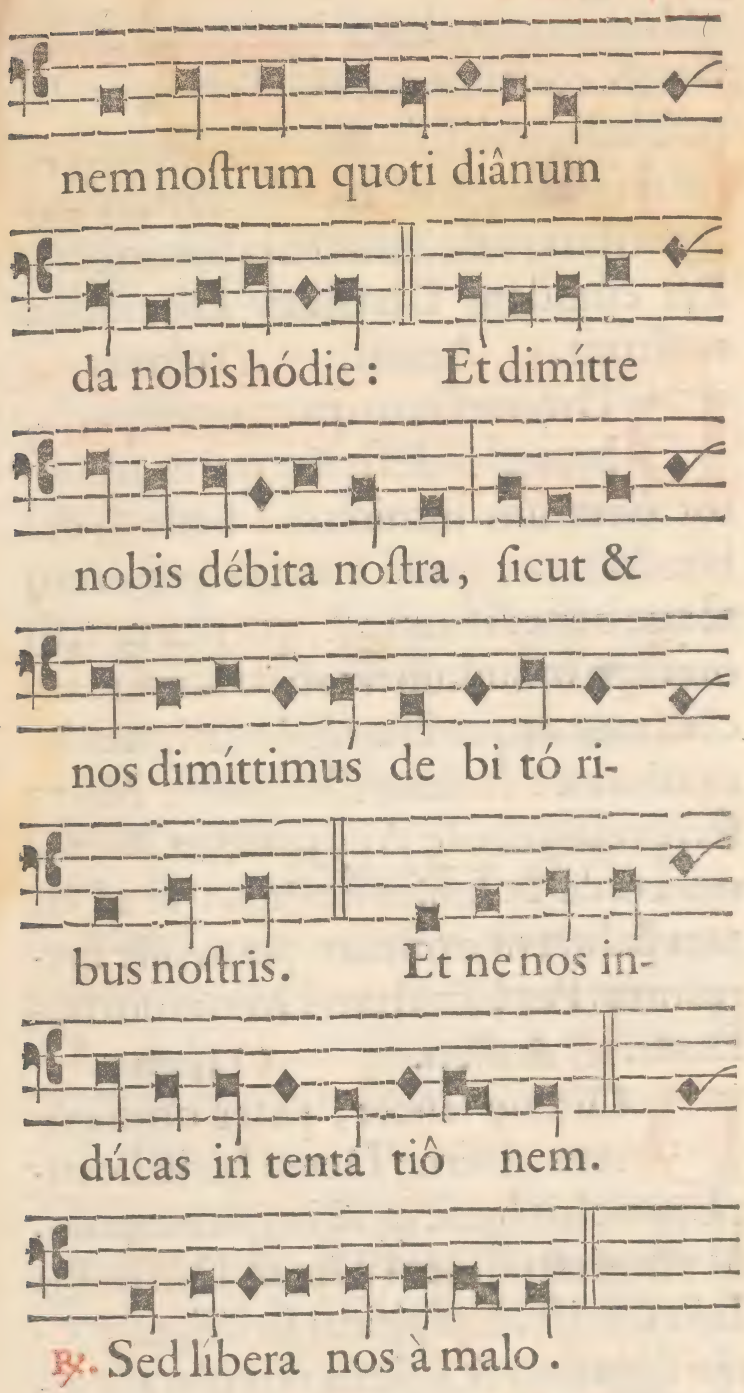
Deinde verſus ad populum in cornu Euangelii, dicit more ſolito.

ORáte fratres, vt meum ac veſtrum ſacrifíciũ acceptábile fiat apud Deum patrem omnipoténtem.

Et per eamdem viam reuertitur, non perficiens circulum: & conſequenter, omiſſis alijs, dicit:

nem

Sacerdos, ſub ſilentio dicto Amen. eadem voce, qua dixit, Pater noſter, abſolute ſine Orémus, in tono Orationis Miſſæ ferialis dicit.

LIbera nos, quæſumus Dómine, ab ómnibus malis, prætéritis, præſéntibus, & futúris : & intercedénte beâta & glorióſa ſemper vírgine Dei genitríce Maria, cum beâtis apóſtolis tuis Petro & Pâulo, atque Andrêa, *Nō ſignat ſe patena.* & ómnibus ſanctis : da propítius pacem in diêb⁹ noſtris: vt ope miſericórdiæ tuæ adiûti, & à peccáto ſimus ſemper líberi, & ab omni perturbatiône ſecúri. Per eúmdem Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum fílium tuum : Qui tecum viuit & regnat in vnitáte Spíritus ſancti Deus: per ómnia ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

Tunc Celebrans, facta reuerentia vſque ad terram, ſupponit patenam Sacramento, quod in dextera accipiens, eleuat vt videri poſſit a populo: & ſtatim ſupra Calicem diuidit in tres partes, quarum vltimam mittit in Calicem more ſolito, nihil dicens.

Pax Dómini, nō dicitur, nec Agnus Dei, neque pacis oſculum datur. Poſtmodum prætermiſſis duabus primis Orationibus, dicit tantum ſequentem.

PErcéptio Córporis tui, Dómine Ieſu Chriſte, quod ego indígnus ſumere præſúmo, non mihi prouêniat in iudícium & condemnatiônem: ſed pro tua pietáte proſit mihi ad tutamen tum mentis & córporis, & ad medélam percipiêndam. Qui viuis & régnas cum Deo Patre in vnitáte Spíritus ſancti Deus : per ómnia ſæcula ſæculórum, Amen.

Tum genuflectit, & accipit patenam cum Corpore Chriſti : & maxima humilitate ac reuerentia dicit :

Panem cæléſtem accípiam, & nomen Dómini inuocábo.

Percutit pectus ſuum, ter dicens :

Dómine non ſum dígnus, vt intres ſub tectum meum : ſed tantum dic verbo, & ſanábitur ánima mea.

Poſtea ſignat ſe Sacramento, dicens:

Corpus Dómini noſtri Ieſu Chriſti cuſtódiat ánimam meam in vitam ætérnam. Amen.

Et

Et ſumit Corpus reuerenter.

Deinde, omiſſis omnibus, quę dici ſolent ante ſumptionem Calicis, immediate particulam Hoſtiæ cum vino reuerenter ſumit de Calice. Et, more ſolito facta ablutione digitorum, & ſumpta purificatione, in medio altaris inclinatus manibus iunctis, dicit:

Quod ore ſumpſimus Dómine, pura mente capiâmus: & de múnere tēporáli fiat nobis remédiū ſempitérnum.

Non dicitur, Corpus tuum Dómine, Nec Poſtcōmunio, nec Placeat tibi, nec datur benedictio: ſed, facta reuerentia altari, Sacerdos cum miniſtris diſcedit: & dicuntur Veſperæ ſine cantu: & denudatur altare.

SABBATO SANCTO.

Statio ad S. Ioannem in Laterano.

Hora competenti cooperiuntur altaria, & dicuntur Horę, candelis altaris extinctis vſque ad principium Miſſæ. Interim excutitur ignis de lapide foris Eccleſiā, & ex eo accenduntur carbones. Dicta Nona, Sacerdos indutus amictu, alba, cingulo, ſtola, & pluuiali violaceo, vel ſine caſula, aſſtātibus ſibi miniſtris cū Cruce, aqua benedicta, & incenſo, ante portam Eccleſię, ſi commode poteſt, vel in ipſo aditu Eccleſiæ benedicit nouum ignem, dicens

℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo. Orémus. Oratio.

Deus, qui per Fílium tuum, angulárem ſcílicet lápidem, claritátis tuæ ignem fidêlibus contulíſti: prodúctū è ſílice, noſtris profutúrum vſibus, nouum hunc ignem ſan✠ctífica: & concéde nobis, ita per hęc feſta paſchália cæléſtibus deſidérijs inflammári: vt ad perpétuæ claritátis, puris méntibus, valeâmus feſta pertíngere. Per eúmdem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen. Orémus.

Domine Deus, pater omnípotēs, lumen indefíciēs, qui es cónditor ómnium lúminum: béne✠dic hoc lumen, quod à te ſanctificátum atque benedíctum eſt, qui illuminaſti omnem mundum: vt ab eo lúmine accēdámur, atque illuminémur igne claritátis tuæ: & ſicut illumináſti Môyſen exeûntem de Aegypto, ita illúmines corda & ſenſus noſtros: vt ad vitam & lucem ætérnam perueníre mereâmur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen. Orémus.

Domine ſancte, pater omnípotens, ætérne Deus: benedicéntibus nobis hunc ignē in nómine tuo, & vnigéniti fílij tui Dei ac Dñi noſtri Ieſu Chriſti, & Spíritus ſancti, cooperári dignéris: & ádiuua nos cōtra ignîta tela inimíci, & illuſtra grátia cęléſti. Qui viuis & regnas cū eôdem vnigénito tuo, & Spíritu ſancto, Deus: per ómnia ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

Deinde benedicit quinque grana incenſi ponenda in Cereo, dicens abſolute hanc Orationem.

Veniat, quæſumus, omnípotens Deus, ſuper hoc incenſum larga tuæ bene✠dictiônis infúſio: & hunc noctúrnum ſplendórem inuiſíbilis regenerátor accénde: vt non ſolúm ſacrifícium, quod hac nocte litátū eſt, arcána lúminis tui admixtiône reſúl-

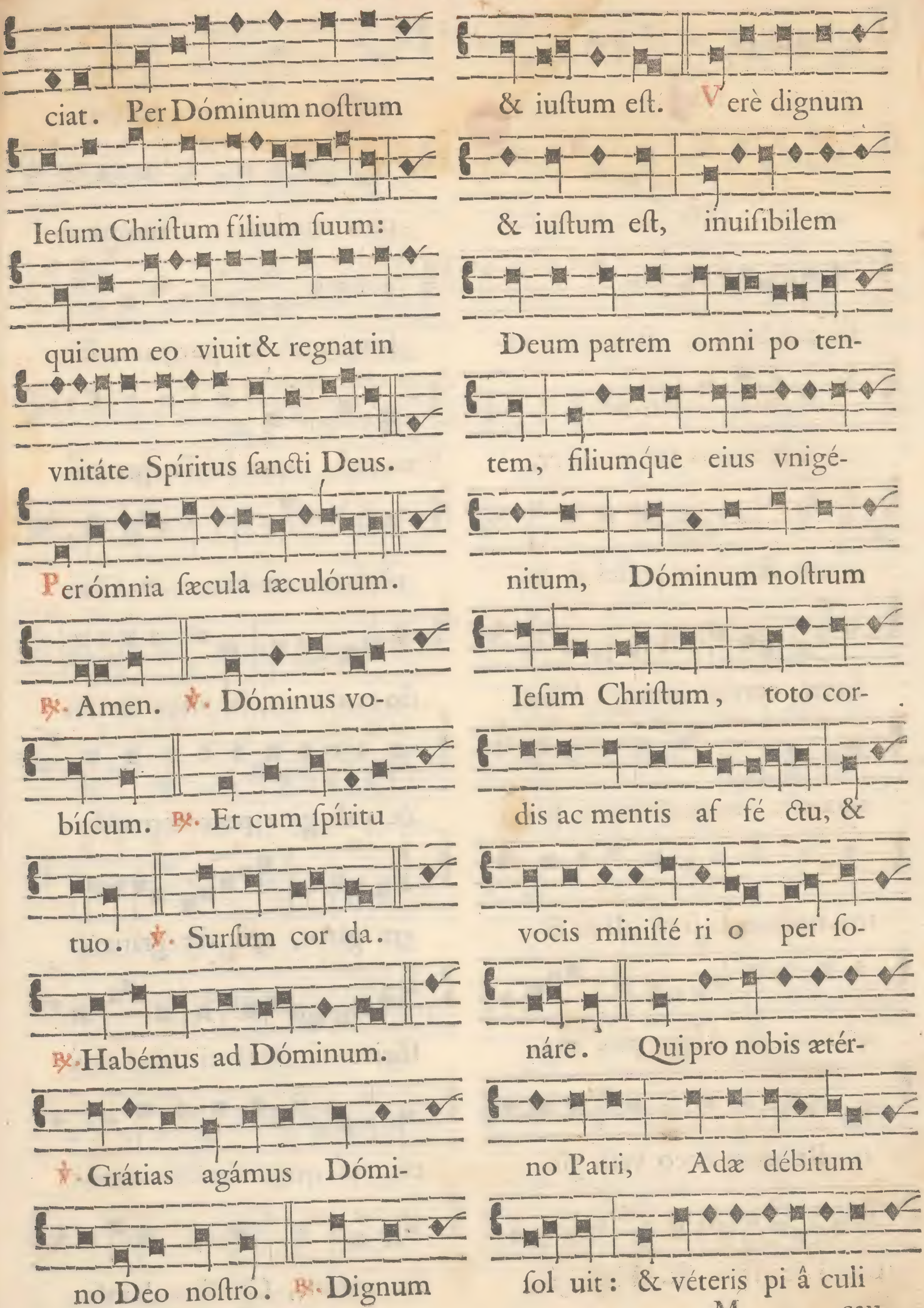
refúlgeat : ſed in quocumque loco ex huius ſanctificatiônis myſtério aliquid fûerit deportátum , expulſa diabólicæ frâudis nequítia, virtus tuæ maieſtátis aſsíſtat. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

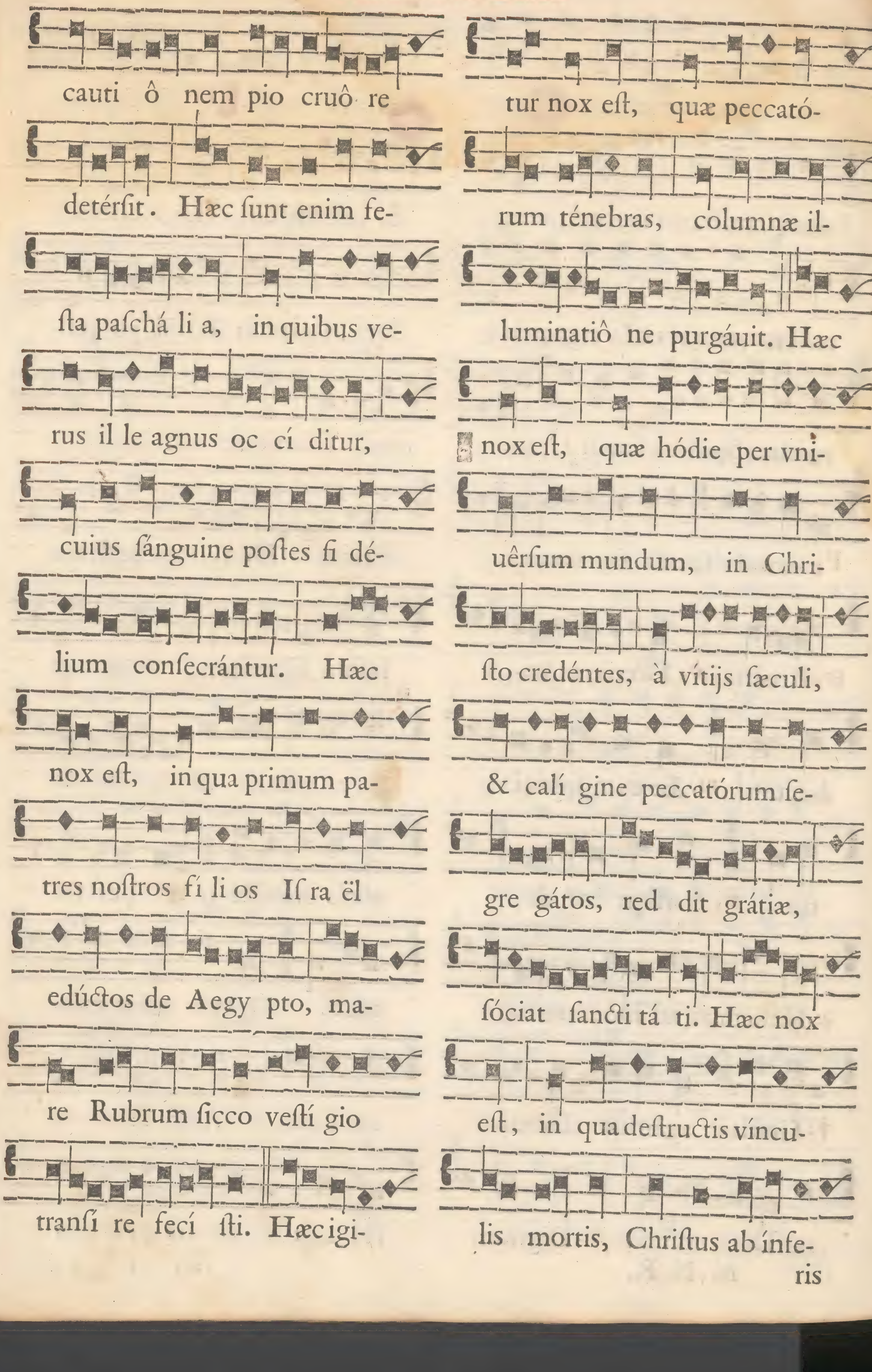
Dum benedicit grana incenſi, acolythus aſſumens de carbonibus benedictis ponit in thuribulo:& finita Oratione ſupradicta,Sacerdos de nauicula ponit incenſum in thuribulo, benedicens illud more ſolito : deinde prædicta grana incenſi & ignem ter aſpergit aqua benedicta,dicens:Aſperges me, ſine cantu,& ſine Pſalmo,& ter adolet incenſo.Interim omnia luminaria Eccleſiæ extinguuntur, vt de igne benedicto poſtmodum accendantur. Tum Diaconus indutus dalmatica albi coloris , accipit arundinem cum tribus candelis in ſummitate illius triangulo diſtinctis. Præcedit thuriferarius cum acolytho deferente in vaſe quinque grana incenſi : ſequitur Subdiaconus cum Cruce , & Clerus per ordinem : deinde Diaconus cum arundine, poſt eũ Celebrans. Cum Diaconus ingreſſus eſt Eccleſiam, inclinat arundinem, & acolythus deferens cãdelam accenſam de nouo igne , accendit vnam ex illis tribus candelis deſuper poſitis : & Diaconus eleuans arundinem, genuflectit, ſimiliter & omnes alij cum eo, præter Subdiaconum Crucem ferentem: & cantat ſolus. Lumen Chriſti. ℟. Deo grátias. Et procedens ad medium Eccleſię,ibi accenditur alia candela : & iterum genuflexus , vt ſupra, altius cantat,Lumen Chriſti. ℟. Deo grátias. Tertio procedit ante Altare, vbi accenditur tertia candela : & rurſus genuflexus vt prius , adhuc altius dicit:Lumen Chriſti. ℟. Deo gratias. Deinde Celebrans aſcendit ad Altare in cornu Epiſtolæ, & Diaconus dat arundinem vni acolytho: & accipiens librum,petit à Celebrante benedictionem, vt fit ad Euangelium, Sacerdote dicente, Dóminus ſit in corde tuo, & in lábijs tuis : vt dignè & competénter annúnties ſuum paſchále præcónium: In nómine Patris , & Filij, ✠ & Spíritus ſancti , Amen.

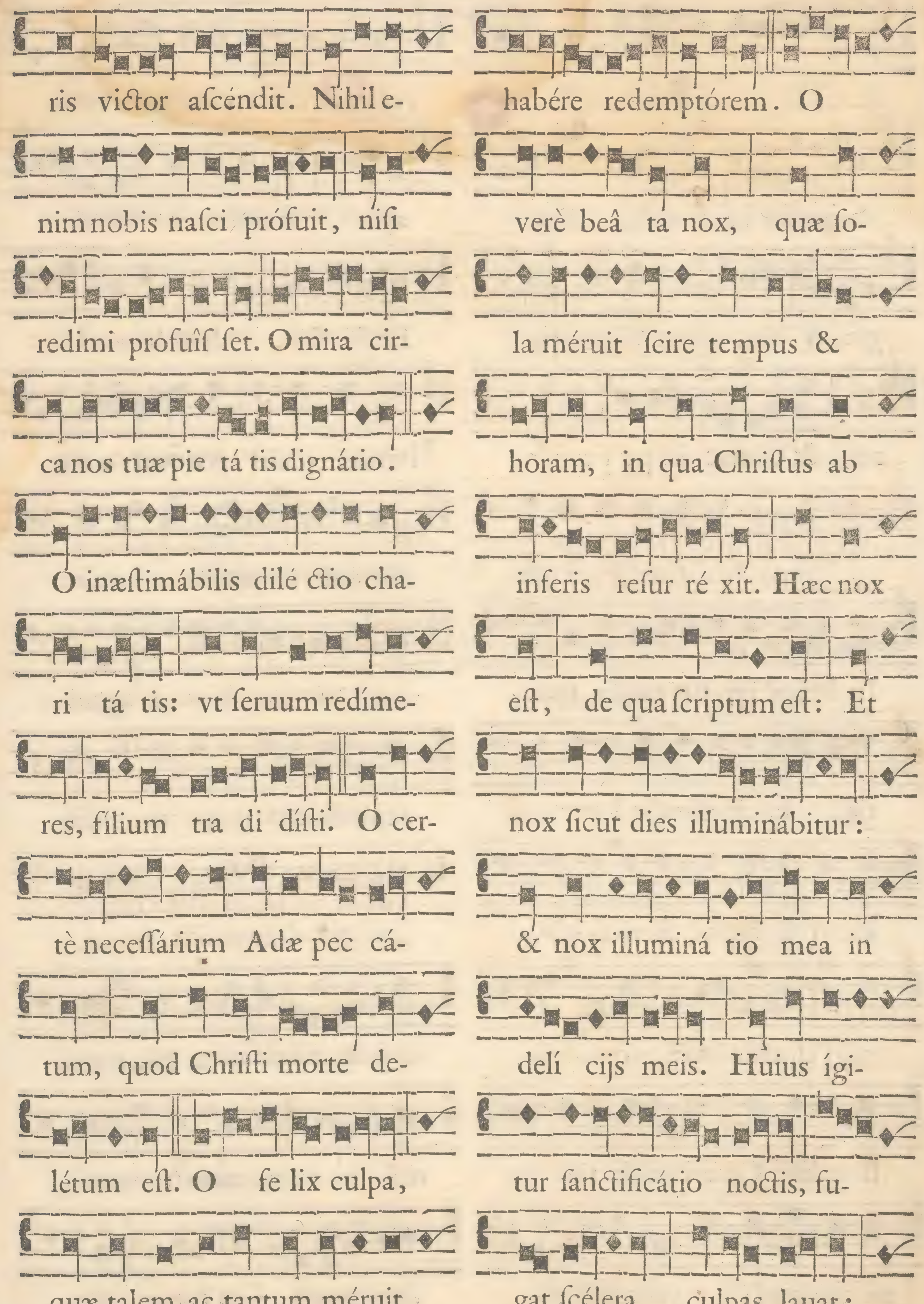
Poſtea vadit ad pulpitum , & ponit ſuper eo librum , & incenſat . A dextris Diaconi ſtent Subdiaconus cum Cruce , & thuriferarius : à ſiniſtris, duo acolythi , ille qui tenet arundinem, & alius tenens in vaſe quinque grana incenſi benedicti figenda in Cereo . Tunc, ſurgentibus omnibus, & ſtantibus vt fit ad Euangelium, Diaconus cantat .

net ſalu tá ris. Gâu deat
& tellus tantis ir ra di â ta
fulgóribus: & æ térni Re-
gis ſplendóre illuſtrá ta, to-
ti us orbis ſe ſén tiat a-
miſiſſe ca li ginem. Læ-
tetur & mater Ecclé ſi a,
tanti lúminis adorná ta ful-
gó ribus: & magnis popu-
lórum vocibus hæc âu la
re ſúl tet. Quapropter ad-
ſtántes vos, fratres chariſsí-
mi, ad tam miram huius ſan-
cti lúminis cla ritátem, vnà
mecum, quæſo, Dei omni-
potén tis miſericórdiam in-
uo cá te. Vt qui me non
meis me ri tis intra Leui-
tárum númerum dignátus eſt
aggregá re: lúminis ſui clari-
tátem infúndens, Cé re i hu-
ius lâudem implêre per fi-
ciat.

ciat. Per Dóminum noſtrum
Ieſum Chriſtum fílium ſuum:
qui cum eo viuit & regnat in
vnitáte Spíritus ſancti Deus.
Per ómnia ſæcula ſæculórum.
℟. Amen. ℣. Dóminus vo-
bíſcum. ℟. Et cum ſpíritu
tuo. ℣. Surſum cor da.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómi-
no Deo noſtro. ℟. Dignum
& iuſtum eſt. Verè dignum
& iuſtum eſt, inuiſibilem
Deum patrem omni po ten-
tem, filiumque eius vnigé-
nitum, Dóminum noſtrum
Ieſum Chriſtum, toto cor-
dis ac mentis af fé ctu, &
vocis miniſté ri o per ſo-
náre. Qui pro nobis ætér-
no Patri, Adæ débitum
ſol uit: & véteris pi â culi

cauti ô nem pio cruô re
detérſit. Hæc ſunt enim fe-
ſta paſchá li a, in quibus ve-
rus il le agnus oc cí ditur,
cuius ſánguine poſtes fi dé-
lium conſecrántur. Hæc
nox eſt, in qua primum pa-
tres noſtros fí li os Iſ ra ël
edúctos de Aegy pto, ma-
re Rubrum ſicco veſtí gio
tranſi re feci ſti. Hæc igi-
tur nox eſt, quæ peccató-
rum ténebras, columnæ il-
luminatiô ne purgáuit. Hæc
nox eſt, quæ hódie per vni-
uêrſum mundum, in Chri-
ſto credéntes, à vítijs ſæculi,
& calí gine peccatórum ſe-
gre gátos, red dit grátiæ,
ſóciat ſancti tá ti. Hæc nox
eſt, in qua deſtructis víncu-
lis mortis, Chriſtus ab ínfe-
ris

ris victor aſcéndit. Nihil e-
nim nobis naſci prófuit, niſi
redimi profuiſ ſet. O mira cir-
ca nos tuæ pie tá tis dignátio.
O inæſtimábilis dilé ctio cha-
ri tá tis: vt ſeruum redíme-
res, filium tra di diſti. O cer-
tè neceſſárium Adæ pec cá-
tum, quod Chriſti morte de-
létum eſt. O fe lix culpa,
quæ talem ac tantum méruit
habére redemptórem. O
verè beâ ta nox, quæ ſo-
la méruit ſcire tempus &
horam, in qua Chriſtus ab
inferis reſur ré xit. Hæc nox
eſt, de qua ſcriptum eſt: Et
nox ſicut dies illuminábitur:
& nox illuminá tio mea in
delí cijs meis. Huius ígi-
tur ſanctificátio noctis, fu-
gat ſcélera, culpas lauat:

& reddit innocéntiam lapſis,

& mæſtis læ tí tiam. Fu-

gat ó dia, concórdiam pa-

rat, & curuat impé ria.

Hic Diaconus infigit quinque grana incenſi benedicti in Cereo in modum Crucis.

In huius ígi tur noctis grá-

tia, ſúſcipe ſancte Pater,

incén ſi huius ſacri fí ci-

um veſpertínum: quod ti-

bi in hac Cére i obla tiô-

ne ſolémni, per miniſtró-

rum manus de o pé ribus

apum, ſacroſancta red dit

Ecclé ſi a. Sed iam co-

lumnæ huius præconi a

nôuimus, quam in honô-

rem Dei ru tîlans i gnis

accéndit.

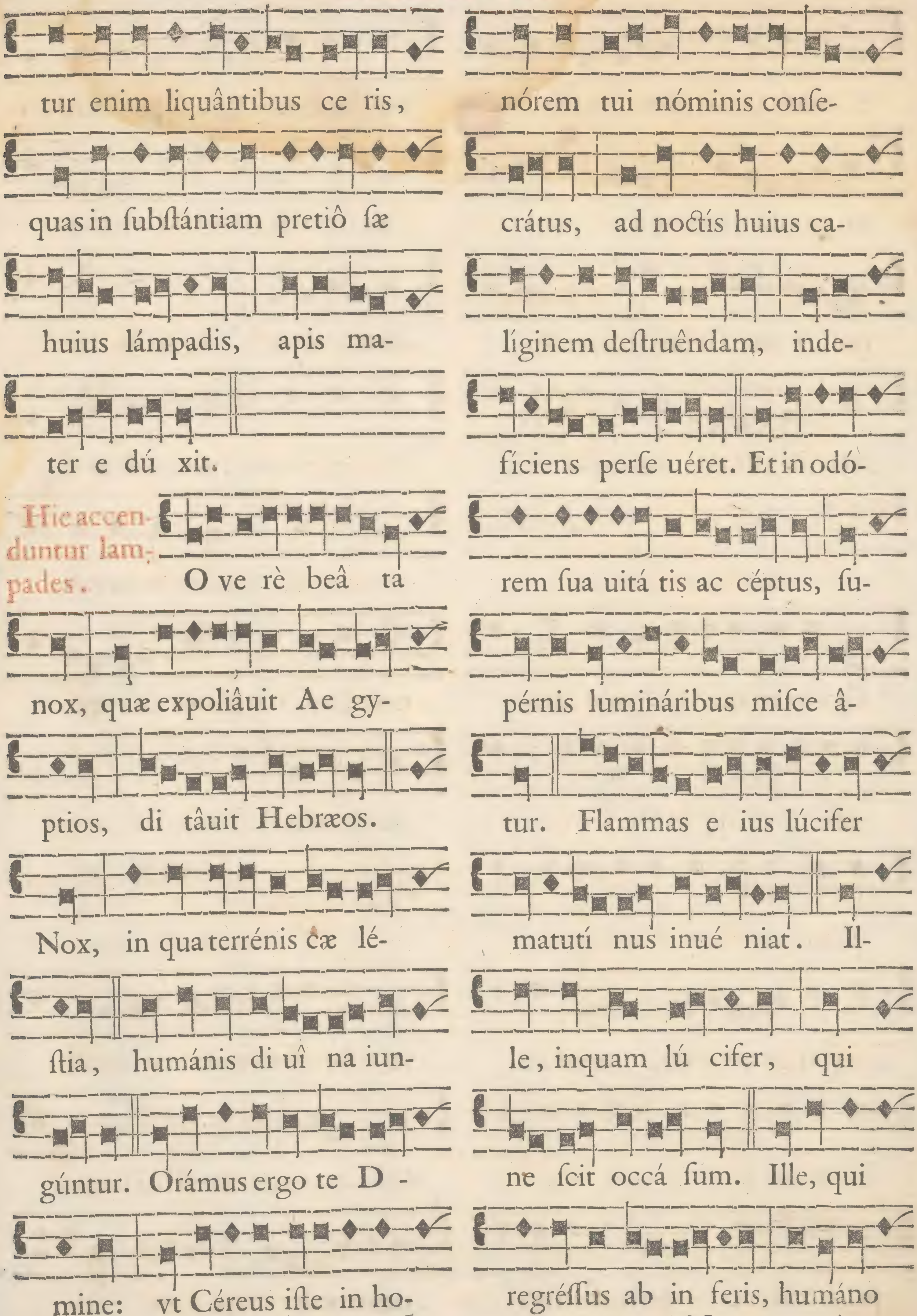
Hic Diaconus accendit Cereum cum vna ex tribus candelis in arundine poſitis.

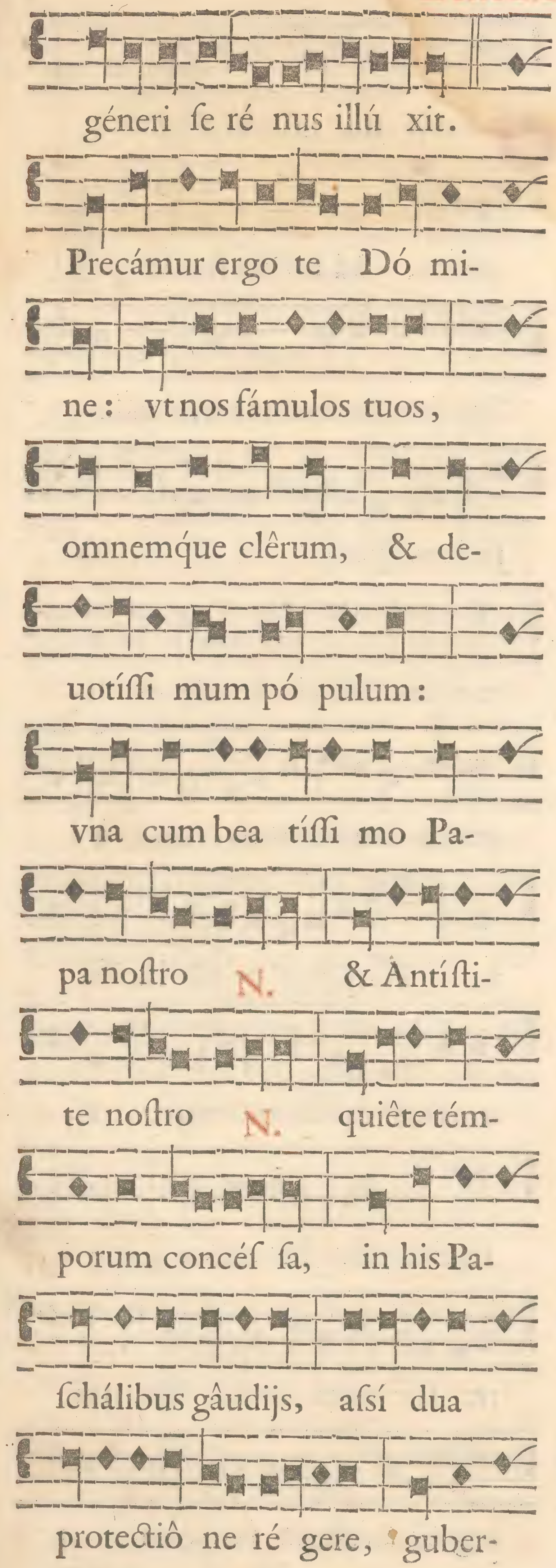
Qui licét ſit diuîſus in par-

tes, mutuâti tamen lúminis

detriménta non nouit. Ali-

tur

tur enim liquântibus ce ris,
quas in ſubſtántiam pretiô ſæ
huius lámpadis, apis ma-
ter e dú xit.
Hic accenduntur lampades.
O ve rè beâ ta
nox, quæ expoliâuit Ae gy-
ptios, di tâuit Hebræos.
Nox, in qua terrénis cæ lé-
ſtia, humánis di uî na iun-
gúntur. Orámus ergo te D -
mine: vt Céreus iſte in ho-
nórem tui nóminis conſe-
crátus, ad noctís huius ca-
líginem deſtruêndam, inde-
fíciens perſe uéret. Et in odó-
rem ſua uitá tis ac céptus, ſu-
pérnis luminâribus miſce â-
tur. Flammas e ius lúcifer
matutí nus inué niat. Il-
le, inquam lú cifer, qui
ne ſcit occá ſum. Ille, qui
regréſſus ab in feris, humáno

Si no eſt co natus dica- tur electũ Impe- ratorẽ

Per

Completa benedictione Cerei, Diaconus, depoſitis albis, ſumit violacea paramenta, & vadit ad Celebrantem: qui exuitur pluuiali, & ſumit manipulum & caſulam violacei coloris. Poſtea leguntur Prophetiæ ſine titulo: & Celebrans legit eas ſubmiſſa voce ad altare in cornu Epiſtolæ. In fine Prophetiarum dicuntur Orationes modo ſubſcripto. Ante, vel interim dum Prophetiæ leguntur, presbyteri catechizent catechumenos baptizandos, & præparent ad baptiſmum.

Prophetia prima.

IN princípio creâuit Deº cælum & terram. Terra autem erat inánis, & vácua: & ténebrę erant ſuper fáciem abyſſi: & ſpíritus Dei ferebátur ſuper aquas. Dixitque Deus: Fiat lux. Et facta eſt lux. Et vidit Deus lucem, quòd eſſet bona: & diuîſit lucem à ténebris. Appellauitque lucem, diem: & ténebras, noctem. Factumque eſt véſpere & mane, dies vnus. Dixit quoque Deus. Fiat firmamētum in médio aquârum: & dîuidat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmaméntum: diuiſitq. aquas, quæ erant ſub firmaménto, ab his quæ erant ſuper firmamentum. Et factum eſt ita. Vocauitque Deus firmaméntum, cælum. Et factum eſt véſpere & mane, dies ſecúndus. Dixit vero Deus. Congregéntur aquæ, quæ ſub cælo ſunt, in locum vnum: & appáreat árida. Factumque eſt ita. Et vocâuit Deus áridam, terram: congregationeſque aquârum appelláuit mária. Et vidit Deus, quòd eſſet bonum: & ait. Gérminet terra herbam viréntem, & faciêntem ſemen: & lignum pomíferum faciens fructum iuxta genus ſuum, cuius ſemen in ſemetípſo Gen.

ſit ſuper terram. Et factum eſt ita. Et prótulit terra herbam viréntem, & faciéntem ſemen iuxta genus ſuum, lignumque fáciens fructum, & habens vnumquodque ſeméntem ſecúndum ſpéciem ſuam. Et vidit Deus, quòd eſſet bonum. Factumque eſt véſpere & mane, dies tertius. Dixit autem Deus. Fiant luminária in firmaménto cæli, & diuîdant diem ac noctem: & ſint in ſigna & témpora & dies & annos: vt lúceant in firmaménto cæli, & illúminent terram. Et factum eſt ita. Fecitq. Deus duo luminária magna: luminâre maius, vt præeſſet diêi: & luminâre minus, vt præéſſet nocti: & ſtellas. Et póſuit eas in firmaménto cæli: vt lucérent ſuper terram, & præéſſent diêi ac nocti, & diuîderent lucem ac ténebras. Et vidit Deus, quòd eſſet bonum. Et factum eſt véſpere & mane, dies quartus. Dixit etiã Deus. Prodúcant aquæ réptile ánimæ viuêntis, & volátile ſuper terram, ſub firmaménto cæli. Creâuitque Deus cete grándia, & omnem ánimam viuêntem atque motábilem, quam prodúxerant aquæ in ſpecies ſuas: & omne volátile ſecúndum genus ſuum. Et vidit Deus, quòd eſſet bonum: benedixitque eis, dicens. Créſcite, & multiplicámini, & repléte aquas maris: auesque multiplicéntur ſuper terram. Et factum eſt véſpere & mane, dies quintus. Dixit quoque Deus. Prodúcat terra ánimam viuêntem in génere ſuo: iuménta, & reptília, & béſtias terræ ſecúndum ſpécies ſuas. Factumque eſt ita. Et fecit Deus béſtias terræ iuxta ſpécies ſuas: & iuménta, & omne réptile terræ in génere ſuo. Et vidit Deus, quòd eſſet bonum: & ait. Faciâmus hóminem ad imáginem & ſimilitúdinem noſtram: & præſit piſcibus maris, & volatílibus cæli, & béſtijs, vniuerſæque terræ, omnique réptili, quod mouêtur in terra. Et creâuit Deus hóminẽ ad imáginem ſuam: ad imáginem Dei creâuit illum: máſculum & féminam creâuit eos. Benedixitque illis Deus, & ait. Créſcite, & multiplicámini, & repléte terram, & ſubiícite eam: & dominámini piſcibus maris, & volatílibus cæli, & vniuêrſis animántibus, quæ mouéntur ſuper terram. Dixitq. Deus. Ecce dedi vobis omnem herbã afferéntem ſemen ſuper terram: & vniuêrſa ligna, quæ habent in ſemetípſis seméntem géneris ſui: vt ſint vobis in eſcam, & cunctis animántibus terræ, omnique vólucri cæli, & vniuêrſis quæ mouéntur in terra, & in quibus eſt ánima vîuens, vt hábeant ad veſcéndum. Et factum eſt ita. Viditq. Deus cuncta quæ fécerat: & erant valde bona. Et factum eſt véſpere & mane, dies ſextus. Igitur perfécti ſunt cæli & terra, & omnis ornátus eôrum. Compleuitq. Deus die ſéptimo opus ſuum, quod fécerat: & requiêuit die ſéptimo ab vniuérſo ópere, quod patrárat. Gen. 2.

Qua completa, Sacerdos dicit. Orémus. Diaconus. Flectâmus génua. & Subdiaconus. Leuâte.

Oratio.

DEus, qui mirabíliter creâſti hóminem, & mirabílius redemíſti: da nobis quæſumus, contra oblectaménta peccáti, mẽtis ratiône perſíſtere:

re: vt mereâmur ad ętérna gâudia perueníre. Per Dóminum noſtrum.

Prophetia ſecunda.

Gen.5. & 6. NOë verò cum quingentórum eſſet annórum, génuit Sem, Cham, & Iaphet. Cumque cępiſſent hómines multiplicári ſuper terram, & fílias procreâſſent: vidéntes fílij Dei fílias hóminum quòd eſſent pulchræ, accepérunt ſibi vxóres ex ómnibus, quas elégerant. Dixitque Deus. Non permanébit ſpíritus meus in hómine in ætérnum, quia caro eſt: eruntq. dies illíus centũ vigínti annórum. Gigántes autem erant ſuper terram in diêbus illis. Poſtquam enim ingreſſi ſunt fílij Dei ad fílias hóminum, illæq. genuérunt: iſti ſunt poténtes à ſæculo viri famóſi. Videns autem Deus, quòd multa malítia hóminum eſſet in terra, & cuncta cogitátio cordis intenta eſſet ad malum omni témpore: pœnítuit eum, quòd hóminem feciſſet in terra. Et præcáuens in futúrum, & tactus dolóre cordis intrínſecus, Delébo (inquit) hóminem quem creâui, à fácie terræ, ab hómine vſque ad animántia, à réptili vſque ad vólucres cæli: pœnitet enim me feciſſe eos. Noë verò inuénit grátiam coram Dómino. Hæ ſunt generatiônes Noë. Noë vir iuſtus atque perfectus fuit in generatiônibus ſuis, cum Deo ambulâuit. Et génuit tres fílios, Sem, Cham, & Iapheth. Corrúpta eſt autem terra coram Deo, & repléta eſt iniquitáte. Cumq. vidíſſet Deus terram eſſe corruptam (ómnis quippe caro corrúperat viam ſuam ſuper terram) dixit ad Noë. Finis vniuêrſæ carnis venit coram me: repléta eſt terra iniquitáte à fácie eôrũ: & ego diſpérdam eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis læuigâtis. Manſiûnculas in arca fácies: & bitúmine línies intrínſecus & extrínſecus. Et ſic fácies eam. Trecentórum cubitórum erit longitúdo arcæ: quinquagínta cubitórum latitúdo: & trigínta cubitórum altitúdo illíus. Feneſtram in arca fácies: & in cúbito conſummábis ſummitátem eius. Oſtium autem arcæ pones ex látere deôrſum. Cœnacula & tríſtega fácies in ea. Ecce ego addúcam aquas dilûuij ſuper terram: vt interfíciam omnem carnem, in qua ſpíritus vitæ eſt ſubter cælum: & vniuérſa quæ in terra ſunt, conſuméntur. Ponamque fœdus meum tecum: & ingrediêris arcam tu, & fílij tui, vxor tua, & vxóres filiôrum tuôrum tecum. Et ex cunctis animántibus vniuêrſę carnis bina indúces in arcam, vt viuant tecum: maſculíni ſexus & feminíni. De volúcribus iuxta genus ſuum, & de iuméntis in génere ſuo, & ex omni réptili terræ ſecundum genus ſuum: bina de ómnibus ingrediêntur tecum, vt poſſint vîuere. Tolles ígitur tecum ex ómnibus eſcis quæ mandi poſſunt, & comportábis apud te: & erunt tam tibi, quàm illis in cibum. Fecit ergo Noë omnia, quę præcéperat illi Deus. Cap.7 Eratq. ſexcentórum annórum, quando dilúuj aquæ inundauérunt ſuper terram. Rupti ſunt autem omnes fontes abyſſi magnæ, & cataráctæ cęli apértæ ſunt: & facta eſt plûuia ſuper terrã quadragínta diêbus & quadragínta nóctibus. In articulo diêi illíus ingréſſus eſt Noë, Sem,

Cham,

Cham, & Iapheth fílij eius, vxor illíus, & tres vxóres filiôrum eius cum eo in arcam: ipſi & omne ânimal ſecúndum genus ſuum, vniuerſaq. iumênta in génere ſuo, & ómne quod mouêtur ſuper terram in génere ſuo, cunctumq. volátile ſecúndum genus ſuum. Porrò arca ferebátur ſuper aquas. Et aquæ prævaluérunt nimis ſuper terram: opertique ſunt omnes montes excélſi ſub vniuérſo cælo. Quíndecim cubítis altior fuit aqua ſuper montes, quos operûerat. Conſumptaque eſt omnis caro, quę mouebátur ſuper terram, vólucrum, animántium, beſtiârum, omniumque reptílium quæ reptant ſuper terram. Remanſit autem ſolus Noë, & qui cum eo erant in arca. Obtinueruntq. aquæ terram centum quinquagínta diêbus.

Cap. 8. Recordátus autem Deus Noë, cunctorumque anímantium, & ómnium iumentórum, quæ erant cum eo in arca: addúxit ſpíritum ſuper terram, & imminútæ ſunt aquæ. Et clâuſi ſunt fontes abyſſi, & cataráctæ cęli: & prohíbitæ ſunt plûuiæ de cælo. Reuerſæque ſunt aquæ de terra eúntes & redeúntes: & cœpérunt mínui poſt centum quinquagínta dies. Cumq. tranſiſſent quadragínta dies, apériens Noë feneſtram arcæ quam fécerat, dimíſit coruum. Qui egrediebátur, & non reuertebátur, donec ſiccaréntur aquæ ſuper terram. Emíſit quoque columbam poſt eum, vt vidéret, ſi iam ceſſáſſent aquæ ſuper fáciẽ terræ. Quæ cum non inueníſſet, vbi requiéſceret pes eius, reuêrſa eſt ad eum in arcam. Aquę enim erant ſuper vniuêrſam terram. Extenditque manum, & apprehénſam intulit in arcam. Expectátis autẽ vltrà ſeptem diêbus álijs, rurſum dimíſit colúmbam ex arca. At illa venit ad eũ ad véſperam, portans ramum olîuæ viréntibus fólijs in ore ſuo. Intelléxit ergo Noë, quòd ceſſáſſent aquæ ſuper terram. Expectauitq. nihilóminus ſeptem diêbus álijs: & emíſit columbam, quæ non eſt reuérſa vltrà ad eum. Locútus eſt autem Dñs ad Noë, dicens. Egrédere de arca tu, & vxor tua, fílij tui, & vxóres filiôrum tuôrum tecum. Cuncta animántia, quæ ſunt apud te, ex omni carne, tam in volatílibus, quàm in beſtijs, & vniuêrſis reptílibus quæ reptant ſuper terram, educ tecum, & ingredímini ſuper terram. Créſcite, & multiplicámini ſuper eam. Egréſſus eſt ergo Noë, & fílij eius, vxor illíus, & vxóres filiôrum eius cum eo. Sed & ômnia animántia, iuménta, & reptília quæ reptant ſuper terram ſecúndum genus ſuum, egreſſa ſunt de arca. Aedificáuit autem Noë altáre Dómino: & tollens de cunctis pecóribus & volúcribus mundis, óbtulit holocâuſta ſuper altáre. Odoratusque eſt Dóminus odórem ſuauitátis. Orémus. Flectâmus génua. ℟. Leuâte.

Oratio.

Deus incommutábilis virtus, & lumen ætérnum: réſpice propítius ad totius Eccléſiæ tuæ mirábile ſacraméntum, & opus ſalútis humánæ, perpétuæ diſpoſitiônis effectu trãquíllius operáre: totusq. mundus experiâtur & videat, deiêcta érigi, inueteráta renouári, & per ipſum redíre ómnia in íntegrum, à quo ſúmpſere princípium: Dó-

Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum fílium tuum. Qui tecum viuit.

Prophetia tertia.

Gen.22 IN diēbus illis: Tentâuit Deus Abrahám, & dixit ad eum. Abrahám, Abrahám. At ille reſpóndit: Adſum. Ait illi. Tolle fílium tuum vnigénitum, quem díligis, Iſaác, & vade in terram viſiônis: & ófferes eum ibi in holocâuſtum ſuper vnum móntium, quem monſtrâuero tibi. Igitur Abrahám de nocte conſúrgens, ſtrauit áſinum ſuum: ducens ſecum duos iûuenes, & Iſaác filiũ ſuum. Cumque concidíſſet ligna in holocâuſtum, ábijt ad locum, quem præcéperat ei Deus. Die autem tertio, eleuâtis óculis, vidit locum procul: dixitque ad pûeros ſuos. Expectâte hîc cum áſino: ego & puer illuc vſque properãtes, poſtquam adorauérimus, reuertémur ad vos. Tulit quoque ligna holocâuſti, & impóſuit ſuper Iſaác filium ſuum: ipſe vero portábat in mánibus ignem & gládium. Cumque duo pérgerent ſimul, dixit Iſaác patri ſuo. Pater mi? At ille reſpóndit. Quid vis fíli? Ecce (inquit) ignis & ligna: vbi eſt víctima holocâuſti? Dixit Abrahám. Deus prouidébit ſibi víctimam holocâuſti, fíli mi. Pergébant ergo páriter: veneruntque ad locum, quem oſténderat ei Deus: in quo ædificáuit altáre, & deſuper ligna compóſuit. Cumq. colligâſſet Iſaác fílium ſuum, póſuit eum in altáre ſuper ſtruem lignórum. Extenditq. manum, & arrípuit gladium, vt immoláret fílium ſuum. Et ecce ángelus Dómini de cælo clamáuit, dicens. Abrahám, Abrahám. Qui reſpóndit: Adſum. Dixitque ei. Ne extendas manum tuam ſuper puerum: neque fácies illi quidquam. Nunc cognôui, quòd timeas Deum: & non pepercíſti vnigénito fílio tuo propter me. Leuâuit Abrahám óculos, viditque poſt tergum ariêtem inter vepres, hæréntem córnibus: quem aſſúmens óbtulit holocâuſtum pro fílio. Appellauitque nomen loci illíus: Dóminus videt. Vnde vſque hódie dícitur: In monte Dóminus vidébit. Vocáuit autem ángelus Dómini Abrahám ſecundò de cælo, dicens. Per memetipſum iurâui, dicit Dóminus: quia fecíſti rem hanc, & non pepercíſti fílio tuo vnigénito propter me: benedícens benedícam tibi, & multiplicábo ſemen tuum ſicut ſtellas cæli, & velut arénam, quæ eſt in líttore maris. Poſſidébit ſemen tuum portas inimicórum ſuôrum: & benedicéntur in sémine tuo ómnes gentes terræ, quia obedíſti voci meæ. Reuêrſus eſt Abrahám ad pueros ſuos: abieruntque Berſabée ſimul, & habitâuit ibi. Orémus. Flectámus génua. ℟. Leuâte.

Oratio.

DEus, fidélium pater ſumme, qui in toto orbe terrárum, promiſſiônis tuæ fílios diffuſa adoptiônis gratia multíplicas: & per paſchále ſacraméntum, Abrahám púerum tuũ vniuerſárum, ſicut iuráſti, géntium éfficis patrem: da pópulis tuis dignè ad grátiam tuæ vocatiônis introîre. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Prophetia quarta.

IN diēbus illis: Factum eſt in vigília matutína, & ecce reſpíciens Dómi- Exod. 14.d

nus

nus ſuper caſtra Aegyptiorum per colûmnam ignis & nubis, interfécit exércitum eôrum: & ſubuêrtit rotas cúrruum, ferebanturque in profúndum. Dixérunt ergo Aegyptij. Fugiâmus Iſraëlem: Dóminus enim pugnat pro eis contra nos. Et ait Dñs ad Moyſen: Exténde manum tuam ſuper mare: vt reuertántur aquæ ad Aegyptios ſuper currus & équites eôrum. Cumq. extendíſſet Moyſes manum contra mare, reuêrſum eſt primo dilúculo ad priôrem locum. Fugientibusq. Aegyptijs occurrérunt aquæ: & inuóluit eos Dóminus in médijs flúctibus. Reuerſæq. ſunt aquæ, & operuérunt currus & équites cuncti exércitus Pharaônis, qui ſequéntes ingréſſi fûerant mare: nec vnus quidem ſupérfuit ex eis. Fílij autem Iſraël perrexérunt per médium ſicci maris: & aquæ eis erant quaſi pro muro à dextris & à ſiníſtris. Liberauitq. Dóminus in die illo Iſraël de manu Aegyptiôrum. Et vidérunt Aegyptios mórtuos ſuper littus maris: & manum magnam, quam exercúerat Dóminus contra eos. Timuitque pópulus Dóminum: & credidérunt Dómino, & Môyſi ſeruo eius.
Ca.15. Tunc cécinit Móyſes, & fílij Iſraël, carmen hoc Dómino, & dixérunt.

Exod. 15. Tractus. Cantémus Dómino, gloriôſe enim honorificátus eſt: equum & aſcenſórem proiécit in mare: adiûtor & protéctor factus eſt mihi in ſalútem. ℣. Hic Deus meus, & honorificábo eũ: Deus patris mei, & exaltábo eum. ℣. Dóminus cónterens bella: Dóminus nomen eſt illi. Orémus. Flectâmus génua. ℟. Leuáte. Oratio.

Deus, cuius antíqua mirácula etiam noſtris ſæculis coruſcáre ſentímus: dum quod vni pópulo, à perſecutiône Aegyptîaca liberándo, déxteræ tuæ poténtia contulíſti, id in ſalútem géntium per aquam regeneratiônis operáris: præſta, vt in Abrahæ fílios, & in Iſraëliticam dignitátem, tótius mundi tránſeat plenitúdo. Per Dóminum noſtrum.

Prophetia quinta.

Haec eſt heréditas ſeruórũ Dómini, & iuſtítia eôrum apud me dicit Dóminus. Iſa.54.
Omnes ſitiêntes veníte ad aquas: & qui non habétis argéntum, properáte, émite, & comédite. Ca.55.
Veníte, émite abſque argénto, & abſque vlla commutatiône, vinum & lac. Quare appénditis argéntum non in pánibus, & labórem veſtrum non in ſaturitáte? Audíte audiêntes me, & comédite bonum: & delectábitur in craſſitúdine ánima veſtra. Inclináte âurem veſtram, & veníte ad me: audíte, & viuet ánima veſtra: & fériam vobíſcum pactum ſempitérnum, miſericórdias Dauid fidéles. Ecce, teſtem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem géntibus. Ecce, gẽtem quam neſciêbas, vocábis: & gentes, quæ te non cognouérunt, ad te current propter Dóminum Deum tuum, & ſanctum Iſraël: quia glorificáuit te. Quærite Dóminum, dum inueníri poteſt: inuocáte eum, dum propè eſt. Derelínquat ímpius viam ſuam: & vir iníquus cogitatiônes ſuas: & reuertátur ad Dóminum, & miſerébitur eius, & ad Deum noſtrum, quôniam multus eſt ad ignoſcéndum. Non enim cogitatiô-

tatiônes meæ, cogitatiônes veſtræ: neque viæ meæ, viæ veſtræ, dicit Dóminus. Quia ſicut exaltántur cæli à terra: ſic exaltátæ ſunt viæ meæ à vijs veſtris, & cogitatiônes meæ à cogitatiônibus veſtris. Et quômodo deſcéndit imber, & nix de cęlo, & illuc vltra non reuértitur, ſed inébriat terram, & infúndit eam, & germináre eam facit, & dat ſemen ſerénti, & panem comedénti: ſic erit verbum meum, quod egrediêtur de ore meo. Non reuertétur ad me vácuum, ſed fáciet quæcúmque vólui, & proſperábitur in his, ad quæ miſi illud: dicit Dóminus omnípotens. Orémus. Flectámus génua. ℟. Leuâte.

Oratio.

Omnípotens ſempitérne Deus, multíplica in honórem nóminis tui quod patrum fídei ſpopondíſti: & promiſſiônis fílios ſacra adoptiône diláta: vt quod priôres ſancti nõ dubitauérunt futúrum, Ecclésia tua magna iam ex parte cognóſcat implétum. Per Dôminum noſtrum.

Prophetia ſexta.

Baruc. 3.b. AVdi Iſraël mãdáta vitæ: auribus pércipe, vt ſcias prudéntiam. Quid eſt Iſraël, quòd in terra inimicórum es? Inueteráſti in terra aliêna, coinquinátus es cum mortuis: deputátus es cum deſcendéntibus in inférnum. Dereliquíſti fontem ſapiêntiæ. Nam ſi in via Dei ambuláſſes, habitáſſes vtique in pace ſuper terram. Diſce, vbi ſit ſapiêntia, vbi ſit virtus, vbi ſit intelléctus: vt ſcias ſimul, vbi ſit longitúrnitas vitæ & victus, vbi ſit lumen oculórum, & pax. Quis inuénit locum eius? Et quis introîuit in theſâuros eius? Vbi ſunt príncipes gentium, & qui dominántur ſuper béſtias, quæ ſunt ſuper terram? Qui in âuibus cæli lúdunt, qui argéntum theſaurízant, & aurum, in quo confídunt hómines: & non eſt finis acquiſitiônis eôrum? Qui argéntum fábricant, & ſollíciti ſunt: nec eſt inuêntio óperum illórum? Exterminâti ſunt, & ad ínferos deſcendérunt: & álij in locum eôrum ſurrexérunt. Iûuenes vidérunt lumen: & habitauérunt ſuper terram. Viam autem diſciplínæ neſciérũt, neque intellexérunt ſémitas eius, neque ſuſcepérunt eam filij eôrum. A fácie eôrum longè facta eſt. Non eſt audíta in terra Chánaan: neque viſa eſt in Themán. Filij quoque Agar, qui exquírunt prudéntiam quæ de terra eſt, negotiatóres terræ, & Theman: & fabulatóres, & exquiſitóres prudéntiæ & intelligéntiæ: viam autẽ ſapiêntiæ neſciérunt, neque meminérũt ſemitárum eius. O Iſraël, quàm magna eſt domus Dei, & ingẽs locus poſſeſſiônis eius? Magnus eſt, & non habet conſummatiônem: excélſus & imménſus. Ibi fuérũt gigántes nomináti illi, qui ab inítio fuérunt, ſtatura magna, ſciêntes bellum. Non hos elégit Dóminus: neque viam diſciplínæ dedit illis: proptérea periérũt. Et quôniã non habuérunt ſapiêntiam, interiérunt propter ſuam inſipiẽtiam. Quis aſcéndit in cælum, & accépit eam, & edúxit eam de núbibus? Quis transfretâuit mare, & inuénit eam, & áttulit eam ſuper âurũ eléctum? Non eſt qui ſciat viã eius: neque qui excógitet ſemitas eius. Sed qui ſcit vniuêrſa, nouit illam: & adinuénit eam prudéntia

dentia ſua. Qui perfécit terram in ſempitérno témpore: & adimpléuit eam pecúdibus. Qui emíttit lumen, & vadit: & vocâuit illud, & obedîuit illi in tremóre. Stellæ autem dedérunt lumen in cuſtódijs ſuis: & lætátæ ſunt. Vocátæ ſunt, & dixérunt: adſumus. Et luxérunt ei cum iucunditáte, qui fecit illas. Hic eſt Deus noſter: & non æſtimábitur alius ad eum. Hic adinuénit omnem viam diſciplínæ: & dedit illam Iacób pûero ſuo, & Iſraël dilécto ſuo. Poſt hæc ſuper terram viſus eſt: & cum hóminibus cõuerſátus eſt.

Orémus. Flectâmus génua.

℟. Leuâte.

Oratio.

DEus, qui Eccléſiam tuam ſemper géntium vocatiône multíplicas: cõcede propítius: vt quos aqua baptíſmatis ábluis, contínua protectiône tueâris. Per Dóminum.

Prophetia ſeptima.

Ezech. 37. IN diêbus illis: Facta eſt ſuper me manus Dómini, & edúxit me in ſpíritu Dómini: & dimíſit me in médio campi, qui erat plenus óſſibus: & circúmduxit me per ea in gyrum. Erant autem multa valde ſuper faciem campi, ſiccaque veheménter. Et dixit ad me. Fili hóminis, putáſne viuent oſſa iſta? Et dixi: Dómine Deus, tu noſti. Et dixit ad me. Vaticináre de óſſibus iſtis: & dices eis. Oſſa árida, audíte verbũ Dómini. Hæc dicit Dóminus Deus óſſibus his. Ecce, ego intromíttam in vos ſpíritum, & viuêtis: & dabo ſuper vos neruos, & ſuccréſcere fáciam ſuper vos carnes, & ſuperexténdam in vobis cutẽ: & dabo vobis ſpíritum, & viuêtis: & ſciêtis, quia ego Dóminus. Et prophetáui, ſicut préceperat mihi. Factus eſt autem ſónitus prophetánte me, & ecce commótio. Et acceſſérũt oſſa ad oſſa: vnumquodque ad iunctúram ſuam. Et vidi: & ecce ſuper ea nerui & carnes aſcendérunt, & exténta eſt in eis cutis déſuper: & ſpíritum non habébant. Et dixit ad me. Vaticináre ad ſpíritum, vaticináre fíli hóminis, & dices ad ſpíritum. Hæc dicit Dóminus Deus. A quátuor ventis veni ſpíritus, & inſúffla ſuper interféctos iſtos, & reuiuîſcant. Et prophetâui, ſicut præcéperat mihi. Et ingréſſus eſt in ea ſpíritus, & vixérunt: & ſtetérunt ſuper pedes ſuos exércitus grandis nimis valde. Et dixit ad me. Fíli hóminis, oſſa hęc vnîuerſa, domus Iſraël eſt. Ipſi dicunt: aruêrũt oſſa noſtra, & périjt ſpes noſtra, & abſciſſi ſumus. Proptérea vaticináre, & dices ad eos. Hęc dicit Dóminus Deus. Ecce, ego apériam túmulos veſtros, & edúcam vos de ſepúlchris veſtris, pópulus meus: & indúcam vos in terrã Iſraël. Et ſciêtis, quia ego Dóminus, cum aperûero ſepúlchra veſtra, & edúxero vos de túmulis veſtris, pópule meus: & dédero ſpíritum meum in vobis, & vixéritis: & requiéſcere vos fáciam ſuper humum veſtram, dicit Dóminus omnípotens.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leuâte.

Oratio.

DEus, qui nos ad celebrándum paſchále ſacraméntum, vtriuſque teſtaménti páginis ínſtruis: da nobis intellígere miſericórdiam tuam: vt ex perceptiône præſentium múnerum, firma ſit expectátio futurórum. Per Dóminum noſtrum.

Prophetia octaua.

Iſa. 4. APprehéndent ſeptem mulíeres virum vnum in die illa, dicẽtes. Panem noſtrum comedémus, & veſtiméntis noſtris operiêmur: tãtúmmodo inuocétur nomen tuum ſuper nos: aufer oppróbrium noſtrum. In die illa erit germen Dómini in magnificẽtia, & in glória: & fructus terræ ſublímis: & exultátio his qui ſaluâti fûerint de Iſraël. Et erit: omnis qui relíctus fûerit in Siôn, & reſíduus in Ierúſalem, ſanctus vocábitur, omnis qui ſcriptus eſt in vita in Ierúſalem. Si ablûerit Dóminus ſordes filiárũ Sion: & ſanguinem Ierúſalem láuerit de medio eius in ſpíritu iudícij, & ſpíritu ardóris. Et creâbit Dóminus ſuper omnẽ locum montis Siôn, & vbi inuocátus eſt, nubem per diem, & fumum & ſplendórem ignis flammántis in nocte. Super omnem enim glóriã protéctio. Et tabernáculum erit in vmbráculum diëi ab æſtu: & in ſecuritátem & abſconſiônem à turbine, & à plûuia.

Iſa. 5. Tractus. Vínea facta eſt diléсto in cornu, in loco vberi. ℣. Et macériam circúmdedit, & circumfôdit: & plantáuit víneã Sorec, & ædificâuit turrim in médio eius. ℣. Et torcúlar fodit in ea: vínea enim Dómini ſabaoth, domus Iſraël eſt. Orémus. Flectâmus gênua. ℟. Leuâte.

Oratio.

DEus, qui in ómnibus Eccléſiæ tuæ fílijs, ſanctórum prophetárum voce manifeſtáſti, in omni loco dominatiônis tuæ, ſatórẽ te bonórum ſéminum, & electórum pálmitum eſſe cultôrem: tribue pópulis tuis, qui & vineârum apud te nómine cẽſéntur & ſégetum: vt, ſpinárum & tribulórum ſqualóre reſecáto, digna efficiántur fruge fœcúndi. Per Dóminum.

Prophetia nona.

IN diêbus illis: Dixit Dóminus ad Môyſen & Aaron in terra Aegypti. Ménſis iſte, vobis princípium ménſium: primus erit in ménſibus anni. Loquîmini ad vniuêrſum cœtum filiôrum Iſraël, & dícite eis. Décima die ménſis huius tollat vnuſquiſque agnum per famílias & domos ſuas. Sin autem minor eſt númerus, vt ſuffícere poſſit ad veſcẽdum agnum: aſſúmet vicínum ſuum, qui cõiûnctus eſt dómui ſuæ: iuxta númerũ animárum, quæ ſuffícere poſſunt ad eſum agni. Erit autem agnus abſque mácula, máſculus, annículus: iuxta quem ritum tollétis & hœdum. Et ſeruábitis eum vſque ad quartamdécimam diem ménſis huius. Immolabitq. eum vniuêrſa multitúdo filiôrũ Iſraël ad véſperam. Et ſumẽt de ſánguine eius: ac pónent ſuper vtrumque poſtem, & in ſuperlimináribus domórum, in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illa aſſas igni, & ázymos panes, cum lactúcis agréſtibus. Non comedétis ex eo crudum quid, nec coctum aqua: ſed tantum aſſum igni. Caput cum pédibus eius & inteſtínis vorábitis: & os eius non confringétis: nec remanébit ex eo quidquam vſque mane. Si quid reſíduum fûerit, igne comburétis. Sic autem comedétis illum. Renes veſtros accingétis: & calceaméntа habébitis in pédibus, tenẽtes báculos in mánibus: & comedétis feſtinánter. Eſt enim pháſe (ideſt tránſitus) Dó-

Exod. 12.

Dómini. Orémus. Flectâmus génua. ℟. Leuâte. Oratio.

OMnípotens ſempiterne Deus, qui in ómnium óperum tuórum diſpenſatiône mirábilis es: intélligant redémpti tui non fuiſſe excelléntius, quòd inítio factus eſt mundus, quàm quòd in fine ſæculórũ paſcha noſtrum immolátus eſt Chriſtus. Qui tecum.

Prophetia decima.

Ionæ 3. IN diêbus illis: Factum eſt verbum Dómini ad Ionam prophétam ſecúndo, dícens. Surge, & vade in Níniuen ciuitâtem magnam: & prædica in ea prædicatiônem, quam ego lóquor ad te. Et ſurréxit Ionas, & ábijt in Níniuen iuxta verbum Dómini. Et Níniue erat cîuitas magna, itínere diêrũ trium. Et cœpit Ionas introîre in ciuitátem itínere diêi vnîus: & clamâuit, & dixit. Adhuc quadragínta dies, & Níniue ſubuertétur. Et credidérunt viri Niniuítæ in Deum: & prædicauérunt ieiûnium, & veſtíti ſunt ſaccis à maiôre vſque ad minórem. Et peruénit verbum ad regem Níniue. Et ſurréxit de ſólio ſuo, & abiêcit veſtiméntum ſuum à ſe: & indútus eſt ſacco, & ſedit in cínere. Et clamâuit, & dixit in Níniue ex ore regis, & príncipũ eius, dícens. Hómines, & iûmenta, & boues, & pécora nõ gúſtent quidquam: nec paſcántur, & aquam non bibant, & operiãtur ſaccis hómines, & iuménta: & clámẽt ad Dóminum in fortitúdine. Et conuertátur vir à via ſua mala, & ab iniquitáte, quæ eſt in mánibus eôrum. Quis ſcit, ſi conuertátur, & ignóſcat Deus: & reuertátur à furóre iræ ſuæ, & non peribimus? Et vidit Deus ópera eôrum, quia cõuérſi ſunt de via ſua mala: & miſértus eſt pópulo ſuo, Dóminus Deus noſter. Orémus. Flectâmus génua. ℟. Leuâte. Oratio.

DEus, qui diuerſitátem géntium in confeſſiône tui nóminis adunáſti: da nobis & velle & poſſe quæ præcipis: vt pópulo ad æternitátem vocáto, vna ſit fides méntium, & piêtas actiônum. Per Dóminum.

Prophetia vndecima.

IN diêbus illis. Scrípſit Môyſes cánticum: & dócuit fílios Iſraël. Deut. 31.c Præcepítque Dñs Iôſue fílio Nun, & ait. Confortáre, & eſto robúſtus. Tu enim introdúces fílios Iſraël in terrã, quam pollícitus ſum eis: & ego ero tecum. Poſtquam ergo ſcripſit Môyſes verba legis huius in volúmine, atque cõplêuit: præcépit leuítis, qui portábant arcam fœderis Dómini, dícens. Tóllite librum iſtum, & pónite eum in látere arcæ fœderis Dómini Dei veſtri: vt ſit tibi contra te in teſtimóniũ. Ego enim ſcio contentiônem tuam, & ceruícem tuam duriſſimam. Adhuc viuẽte me, & ingrediênte vobíſcum, ſemper contentióſe egiſtis contra Dñm: quantò magis cum mórtuus fûero? Congregâte ad me omnes maiôres natu per tribus veſtras, atque doctóres: & loquar audiêntibus eis ſermónes iſtos, & inuocábo contra eos cęlum & terram. Noui enim, quòd poſt mortem meam iníque agétis: & declinábitis citò de via, quam pręcépi vobis. Et occúrrent vobis mala in extrémo tẽpore: quando fecéritis malum in conſpéctu Dómini: vt irritétis eum per ópera mánuum veſtrárum. Locútus eſt ergo Môy-

Môyſes, audiênte vniuêrſo cętu filiôrum Iſraël verba cárminis huius: & ad finem vſque complêuit. Tractus.

Deut. 32. Atténde cælum, & loquar: & áudiat terra verba ex ore meo. ℣. Expectétur ſicut plûuia elóquium meum: & deſcéndant ſicut ros verba mea. ℣. Sicut imber ſuper gramen, & ſicut nix ſuper fęnum: quia nomen Dñi inuocábo. ℣. Date magnitúdinem Deo noſtro: Deus, vera ópera eius, & omnes viæ eius iudícia. ℣. Deus fidélis, in quo non eſt iníquitas: iuſtus & ſanctus Dóminus. Orémus. Flectámus gênua. ℟. Leuâte. Oratio.

Deus celſitúdo humílium, & fortitúdo rectôrum: qui per ſanctum Môyſen púerum tuum, ita erudíre pópulum tuum ſacri cârminis tui decantatiône voluîſti, vt illa legis iterátio, fíeret etiam noſtra diréctio: éxcita in omnem iuſtificatárum gẽtium plenitúdinem poténtiam tuam, & da lætítiam mitigándo terrórem: vt ómnium peccátis tua remiſſiône delétis, quod denuntiâtum eſt in vltiônem, tránſeat in ſalútem. Per Dóminum.

Prophetia duodecima.

Dan. 3 IN diêbus illis: Nabuchodónoſor rex fecit ſtátuam âuream, altitúdine cubitórum ſexagínta, latitúdine cubitórum ſex: & ſtátuit eam in campo Dura prouînciæ Babylónis. Itaque Nabuchodónoſor rex miſit ad congregándos ſátrapas, magiſtrátus & iûdices, duces & tyrannos, & præféctos, omnesq. príncipes regiônum: vt conuenírent ad dedicatiônẽ ſtatuæ, quam eréxerat Nabuchodónoſor rex. Tunc congregáti ſunt ſátrapæ, magiſtrátus & iûdices, duces & tyranni, & optimátes qui erant in poteſtátibus conſtitúti, & vniuêrſi príncipes regiônum: vt conuenírent ad dedicatiônẽ ſtatuæ, quam eréxerat Nabuchodónoſor rex. Stabant autem in conſpéctu ſtátuæ, quam poſúerat Nabuchodónoſor rex: & præco clamâbat valénter. Vobis dícitur pópulis, tríbubus, & linguis. In hora, qua audiêritis ſónitum tubæ, & fíſtulæ, & cítharæ, ſambúcæ, & pſaltérij, & ſymphonîæ, & vniuêrſi géneris muſicórum: cadẽtes adoráte ſtátuam âuream, quam cõſtituit Nabuchodónoſor rex. Si quis autem nõ proſtrátus adoráuerit, eâdem hora mittétur in fornácem ignis ardéntis. Poſt hæc ígitur ſtatim vt audiérunt omnes pópuli ſónitum tubæ, fíſtulæ & cítharæ, ſambúcæ & pſaltérij, & ſymphonîæ, & omnis géneris muſicórum: cadéntes omnes pópuli, tribus, & línguæ adoraué-runt ſtátuam âuream, quam cõſtituêrat Nabuchodónoſor rex. Statimq. in ipſo témpore accedéntes viri Chaldæi accuſauérunt Iudæos, dixeruntq. Nabuchodonóſor regi. Rex in ætérnum viue. Tu rex poſuîſti decrétũ: vt ómnis homo, qui audíerit ſónitum tubæ, fíſtulæ & cítharæ, ſambúcæ & pſaltérij, & ſymphonîæ, & ómnis géneris muſicórũ, proſtérnat ſe, & adóret ſtátuam âuream. Si quis autem non prócidens adoráuerit, mittátur in fornácem ignis ardéntis. Sunt ergo viri Iudæi, quos conſtituîſti ſuper ópera regiônis Babylónię, Sidrach, Miſach, & Abdénago: viri iſti cõtempſérunt rex decrétum tuum: deos tuos non cólunt, & ſtátuam âuream quam erexíſti,

non adórant. Tunc Nabuchodónoſor in furóre & ira præcépit, vt adducerentur Sidrach, Miſach, & Abdénago. Qui conféſtim addúcti ſunt in conſpéctu regis. Pronuntiansq́. Nabuchodónoſor rex, ait eis. Verè ne Sidrach, Miſach, & Abdénago deos meos non cólitis, & ſtátuam âuream quam conſtitui, non adorátis? Nunc ergo, ſi eſtis paráti, quacumque hora audiéritis ſónitum tubæ, fiſtulæ, cítharæ, ſambúcæ, & pſaltérij, & ſymphoníæ, omnisq́. géneris muſicórum, proſtérnite vos, & adoráte ſtátuam quam feci. Quòd ſi non adorauêritis, eâdem hora mittémini in fornácem ignis ardéntis: & quis eſt Deus, qui erípiat vos de manu mea? Reſpóndentes Sidrach, Miſach, & Abdénago, dixérũt Nabuchodónoſor regi. Non opórtet nos de hac re reſpondére tibi. Ecce enim Deus noſter quem cólimus, poteſt nos erípere de camíno ignis ardêntis, & de mánibus tuis, ò rex, liberáre. Quod ſi nolúerit, notum ſit tibi rex: quia deos tuos nõ cólimus, & ſtátuam âuream quam erexíſti, non adorámus. Tunc Nabuchodónoſor replétus eſt furóre: & aſpéctus faciêi illíus immutátus eſt ſuper Sidrach, Miſach, & Abdénago. Et præcépit, vt ſuccenderetur fornax ſéptuplum, quã ſuccéndi conſuéuerat. Et viris fortiſſimis de exércitu ſuo iuſſit, vt ligátis pédibus Sidrach, Miſach, & Abdénago, mítterent eos in fornácem ignis ardéntis. Et conféſtim viri illi vincti, cũ braccis ſuis, & tiáris, & calceaméntis, & véſtibus miſſi ſunt in médiũ fornácis ignis ardéntis. Nam iúſſio Regis vrgébat. Fornax autem ſuccénſa erat nimis. Porrò viros illos, qui míſerant Sidrach, Miſach, & Abdénago, interfécit flamma ignis. Viri autem hi tres, îd eſt, Sidrach, Miſach, & Abdénago, cecidérunt in medio camíno ignis ardéntis, colligáti. Et ambulábant in médio flammæ laudántes Deum, & benedicéntes Dómino.

Hic non dicitur, Flectámus génua.

Orémus. Oratio.

Omnípotens ſempitérne Deus, ſpes vnica mundi, qui Prophetârum tuôrum præcónio, præſentium témporum declaráſti myſtéria: âuge pópuli tui vota placátus: quia in nullo fidélium, niſi ex tua inſpiratiône, prouêniunt quarúmlibet increménta virtútum. Per Dóminum.

His expletis, ſi Eccleſia habuerit fontem baptiſmalem, Sacerdos benedicturus fontem, accipit pluuiale violaceum, & præcedente Cruce cum candelabris, & Cereo benedicto accenſo, diſcendit cum Clero & miniſtris paratis ad fontem: & interim cantatur ſequens Tractus. Sicut ceruus Pſ. 41.
deſíderat ad fontes aquârum: ita deſíderat ánima mea ad te, Deus.

℣. Sitíuit ánima mea ad Deum viuum: quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei? ℣. Fuêrunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, dum dícitur mihi per ſingulos dies: vbi eſt Deus tuus.

Deinde Sacerdos antequam intret ad benedictionem fontis, dicit hanc Orationem iuxta fontem. ℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Om-

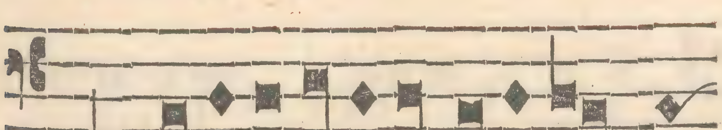
OMnípotens ſempitérne Deus, réſpice propíti⁹ ad deuotiônem pópuli renaſcéntis, qui ſicut ceruus, aquârum tuârum éxpetit fontem: & concéde propítius: vt fídei ipſius ſitis, baptíſmatis myſtério ánimam corpusque ſanctíficet. Per Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Poſtea procedit ad benedictionẽ fontis, dicens ℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

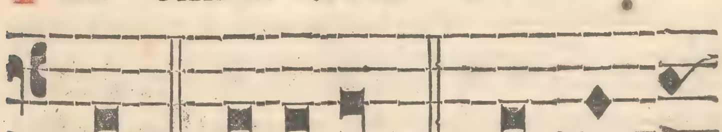
Orémus. Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, adéſto magnæ pietátis tuæ myſtérijs, adéſto ſacraméntis: & ad recreándos nouos pópulos, quos tibi fons baptíſmatis párturit, ſpíritũ adoptiônis emítte: vt quod noſtrę humilitátis geréndum eſt miniſtério, virtútis tuæ impleátur effectu. Per Dóminum noſtrũ Ieſum Chriſtum fílium tuum: Qui tecum viuit & regnat in vnitáte eiúſdem Spíritus ſancti Deus.

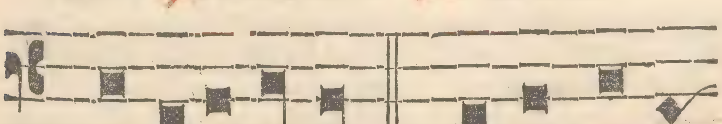
Eleuans vocem in modum Præfationis proſequitur.

PEr ómnia ſæcula ſæculó-

rum. ℟. Amen. ℣. Dómi-

nus vobíſcum. ℟. Et cum ſpí-

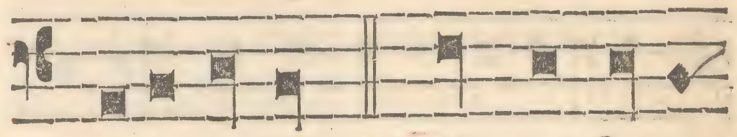
ritu tuo. ℣. Surſum cor da.

℟. Habémus ad Dóminum.

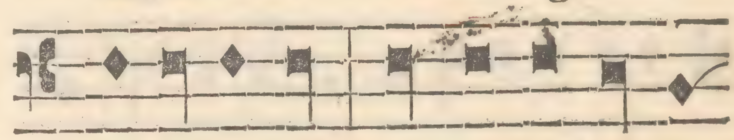
℣. Grátias agámus Dómino

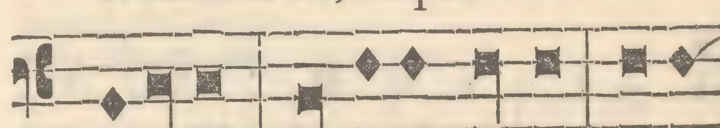
Deo noſtro. ℣. Dignum &

iuſtum eſt. Verè dignum

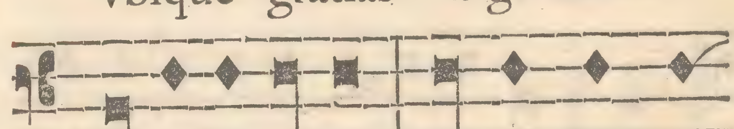
& iuſtum eſt, æquum & ſa-

lutáre, nos tibi ſemper, &

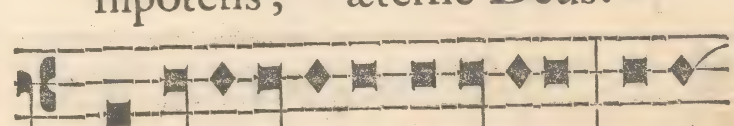
vbîque grátias á ge re:

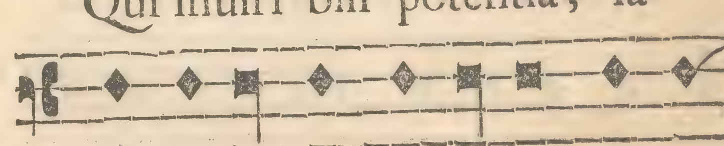
Dómine ſancte, pater om-

nípotens, ætérne Deus:

Qui inuiſí bili poténtia, ſa-

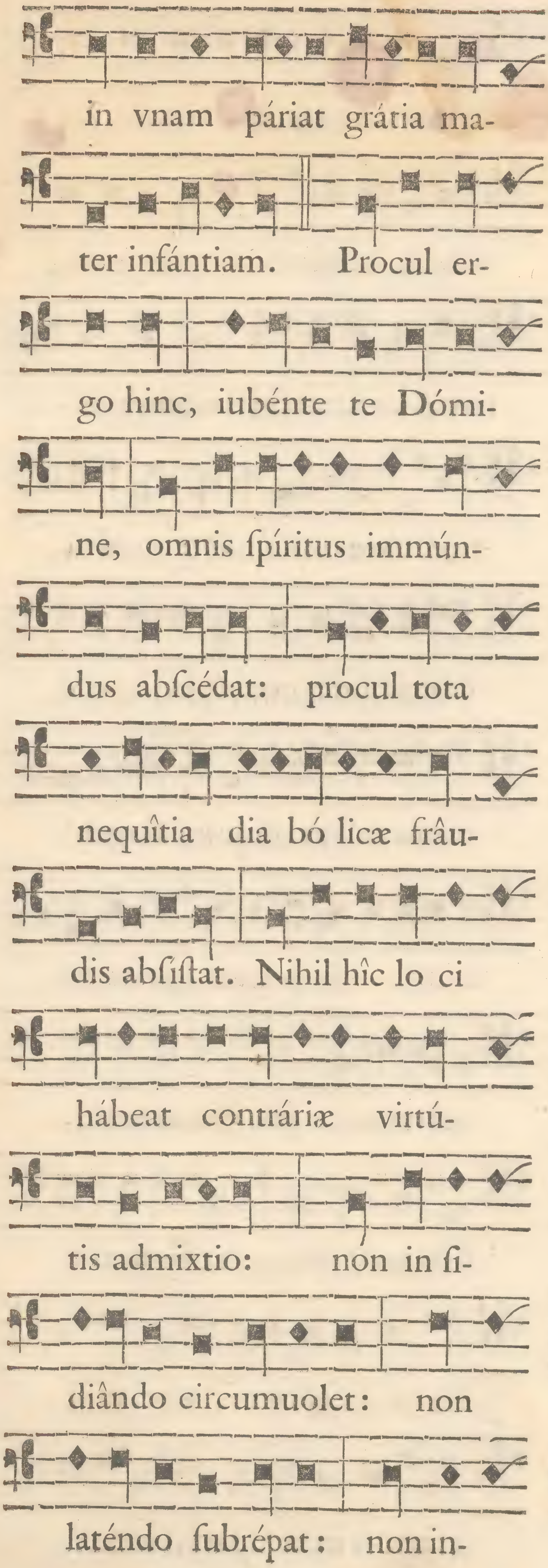
cramentórum tuôrum mi-

rabí liter ope ráris effé-
ctum: Et licét nos tantis
myſtérijs exequêndis ſi-
mus indígni: tu tamen grá-
tiæ tuæ dona non déſerens,
etiam ad noſtras preces,
âures tuæ pie tátis inclí-
nas. Deus, cuius ſpíritus ſu-
per aquas, inter ipſa mundi
primór dia ferebátur: vt iam
tunc virtútem ſancti fi ca-
tiônis, aquârum natúra
conciperet. Deus, qui no-
céntis mundi crímina per a-
quas ábluens, regenera tiô-
nis ſpéciem in ipſa di-
lû uij effu ſi ô ne ſignáſti:
vt vnîus eiuſdemque ele-
ménti myſtério, & finis eſ-
ſet vítijs, & o rí go vir-
tútibus. Réſpice Dómi-
ne in fáciem Eccléſiæ tuæ, &
mul-

Hic Sacerdos manu extenſa diuidit aquam in modum crucis, & eam ſtatim linteo extergit, dicens.

in vnam páriat grátia ma-
ter infántiam. Procul er-
go hinc, iubénte te Dómi-
ne, omnis ſpíritus immún-
dus abſcédat: procul tota
nequîtia dia bó licæ frâu-
dis abſiſtat. Nihil hîc lo ci
hábeat contráriæ virtú-
tis admixtio: non in ſi-
diândo circumuolet: non
laténdo ſubrépat: non in-

ficiên do corrúmpat.
Aquam manu tangit.
Sit hæc ſancta
& innocens creatúra, li be-
ra ab omnium pugnatóris
incúrſu, & totíus nequî-
tiæ purgáta diſcéſſu. Sit
fons viuus, aqua regéne-
rans, vnda puríficans: vt
omnes hoc lauâcro ſaluti-
fero diluêndi, operánte in
eis Spíritu ſancto, perfé-

ctæ

ctæ purga ti ônis indulgén-

tiam conſequântur.

Facit tres cruces ſupra fontem, dicens.

Vnde bene-

díco te creatúra aquæ, per

Deum ✠ viuum, per Deum

✠ verum, per Deum ✠ ſan-

ctum: per Deum, qui te in

princípio, verbo ſeparáuit ab

árida: cuius ſpíritus ſuper te

ferebátur.

Hic manu aquam diuidit, & effundit eam verſus quatuor mundi partes, dicens.

Qui te de paradí ſi fonte ma-

náre fecit, & in quâtuor flu-

mínibus totam terram ri-

gáre præcépit. Qui te in de-

ſérto amáram, ſua ui táte in-

dita fecit eſſe potábilem, &

ſi ti ênti pópulo de petra

prodúxit. Be ✠ nedíco te

& per Ieſum Chriſtum fi-

lium eius vnicum, Dómi-

num noſtrum: qui te in Cana

Gali-

Galilææ ſigno admirábili,

ſua poténtia conuêrtit in vi-

num. Qui pédibus ſuper te

ambulâuit: & à Ioânne in

Iordâne in te bapti zátus

eſt. Qui te vnà cum ſán-

guine de látere ſuo prodú-

xit: & diſcípulis ſuis iuſſit,

vt credéntes baptizaréntur in

te, dicens: Ite, docéte om-

nes gentes, baptizántes eos

in nómine Patris, & Fílij,

& Spíritus ſancti.

Mutat vocem & proſequitur in tono Lectionis.

HAec nobis præcépta ſeruânti-bus, tu Deus omnípotens, clemens adéſto: tu benígnus adſpíra. Halat ter in aquam in modum crucis, dicens. Tu has ſimplices aquas tuo ore benedícito: vt præter naturálem emundatiônem, quam lauándis poſſunt adhibêre corpôribus, ſint etiam purificándis méntibus efficáces. Hic Sacerdos paululum demittit Cereum in aquam: & reſumens tonum Præfationis, dicit.

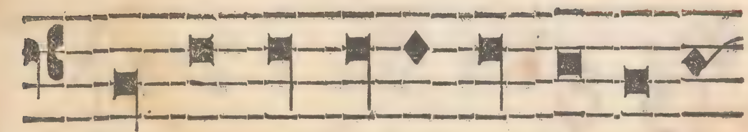
Deſcéndat in hanc plenitú-

dinem fontis, virtus Spíri-

tus ſancti.

Deinde extractum Cereum de aqua iterum profundius mergit, aliquanto altius repetens. Deſcéndat in hanc. Poſtea Cereum rurſus de aqua extractum, tertio immergens vſque ad fundum, altiori adhuc voce repetit. Deſcéndat. vt ſupra. Et deinde ſufflans ter in aquam proſequitur. Secundũ hãc figurã. Y

To-

Totamque huius aquæ ſub-

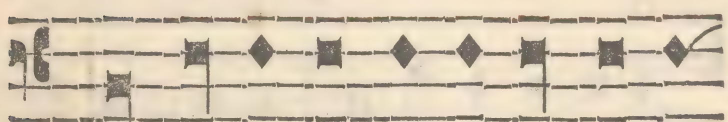

ſtántiam, regenerándi fœ-

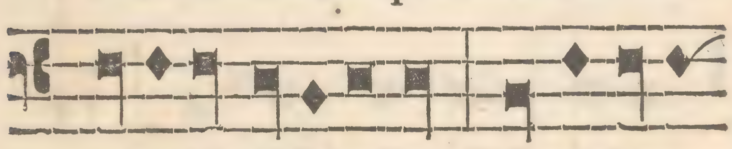

cúndet effectu.

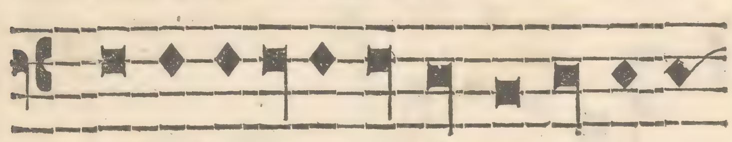
Hic tollitur Cereus de aqua, & proſequitur.

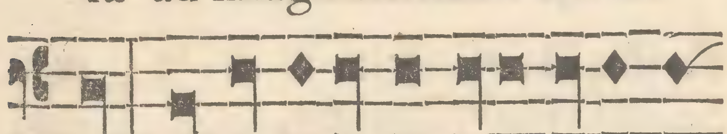
Hîc ómnium pecca tórum

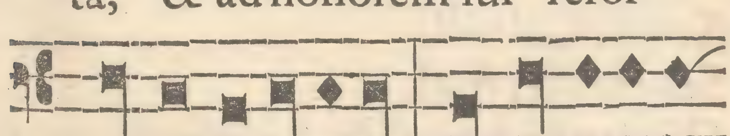
máculæ deleântur: hîc natú-

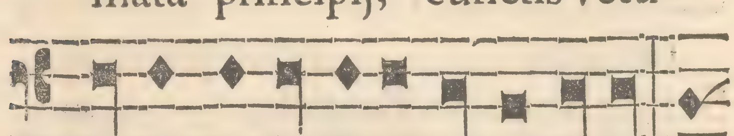
ra ad imáginem tuam cóndi-

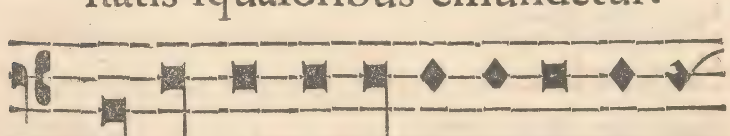
ta, & ad honórem ſui refor-

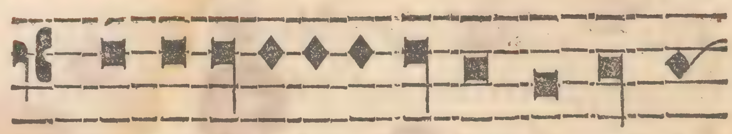
máta principij, cunctis vetu-

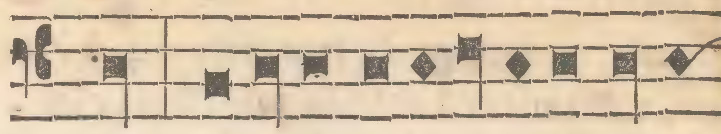
ſtátis ſqualóribus emundétur:

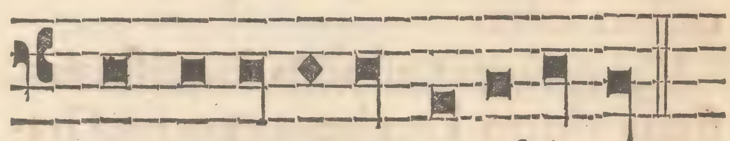
vt ómnis homo ſacraméntum

hoc regenera ti ônis ingréſ-

ſus, in veræ innocéntiæ no-

uam infân tiam renaſcátur.

Sequentia dicit legendo.

Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum fílium tuum: qui ventúrus eſt iudicáre viuos & mórtuos, & ſæculum per ignem. ℟. Amen.

Deinde per aſſiſtêtes Sacerdotes ſpargitur de ipſa aqua benedicta ſuper populum. Et interim vnus ex miniſtris Eccleſiæ accipit in vaſe aliquo de eadem aqua, ad aſpergendum in domibus, & alijs locis. His peractis, Sacerdos qui benedicit fontem, infundit de oleo Catechumenorum in aquam in modũ crucis, intelligibili voce dicens.

Sanctificétur, & fœcundétur fons iſte óleo ſalútis renaſcéntibus ex eo, in vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde infundit de Chriſmate, modo quo ſupra, dicens.

Infúſio Chriſmatis Dñi noſtri Ieſu Chriſti, & Spíritus ſancti paráclíti, fiat in nómine ſãctę Trinitátis. ℟. Amen.

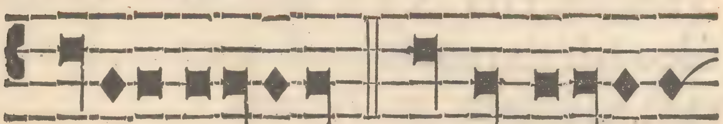
Poſtea accipit ambas ampullas dicti olei ſancti & Chriſmatis, & de vtroque ſimul in modũ crucis infundẽdo, dicit.

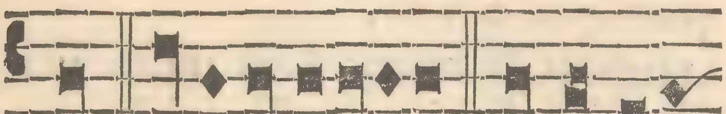
Commíxtio Chriſmatis ſanctificatiônis, & ólei vnctiônis, & aquę baptíſmatis, páriter fiat, in nómine Pa ✠ tris, & Fí ✠ lij, & Spíritus ✠ ſancti. ℟. Amẽ.

Tunc

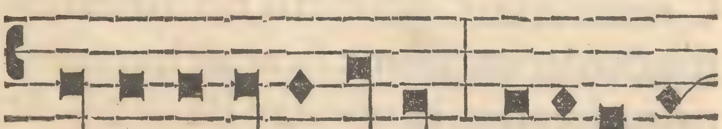
Tunc miſcet ipſum oleum cum aqua & ſpargit manu ſua per omnem fontem. Si aderunt baptizandi, eos baptizat more conſueto. Deinde reuertentibus Sacerdote & miniſtris ad Altare, cantantur Litaniæ à duobus clericis, & Chorus idem ſimul repetit, vt dicitur infra.

Vbi verò non eſt fons Baptiſmalis, finita vltima Prophetia cum ſua Oratione, Celebrans caſulam deponit, & cum miniſtris ante Altare procumbit: & alijs omnibus genuflexis, cantantur Litanię in medio Chori à duobus cantoribus, vtroque Choro idem ſimul reſpondente. Cum autem peruentum fuerit ad ℣. Peccatóres, te rogámus. Sacerdos & miniſtri ſurgunt, & accedentes ad Sacriſtiam, induuntur paramentis albi coloris pro Miſſa ſolemniter celebranda: & interim accenduntur luminaria in Altari. In fine Litaniarum cantantur ſolemniter, Kyrie eleêiſon. & repetuntur, vt in Miſſa moris eſt.

Kyrie eleêiſon. Chriſte e le i-

ſon. Kyrie elê iſon. Chriſte âu-

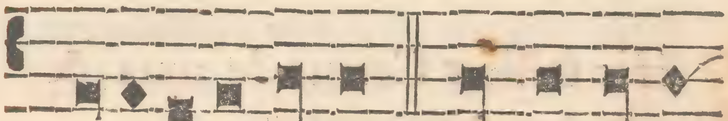

di nos. Chriſte exâu di nos.

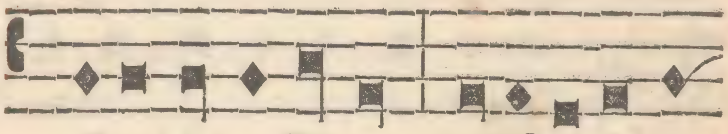

Pater de cælis Deus, miſeré-

re nobis. Fíli redémptor

mundi Deus, miſerére no-

bis. Spíritus ſancte Deus,

miſerére nobis. Sancta Tri-

nitas vnus Deus, miſerére

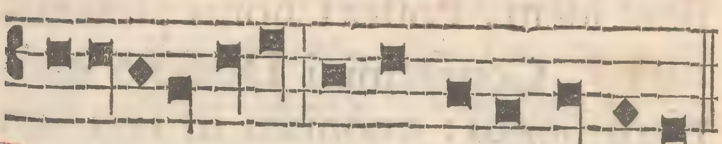

nobis. Sancta Maria,

ora pro nobis.

Sancta Dei génitrix, ora.
Sancta virgo vírginum, ora.
Sancte Michaél, ora.
Sancte Gabriél, ora.
Sancte Raphaél, ora.
Oēs ſancti Angeli & Archāgeli, orat.
Omnes ſancti beatorum ſpirítuum órdines, oráte pro nobis.
Sancte Ioânnes Baptiſta, ora.
Oēs ſctī Patriárchæ & Prophétæ, orát.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andrea, ora.
Sancte Ioânnes, ora.

Omnes

Omnes ſancti Apoſtoli & Euangeliſtæ, oráte pro nobis.
Omnes ſancti diſcípuli Dómini, orát.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Omnes ſancti Mártyres, oráte.
Sancte Siluêſter, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Auguſtíne, ora.
Omnes ſancti Pontífices & confeſſores, oráte pro nobis.
Omnes ſancti Doctóres, oráte.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francíſce, ora.
Omnes ſancti Sacerdótes & leuitæ, oráte pro nobis.
Omnes ſancti Mónachi & Eremítæ, oráte pro nobis.
Sancta Maria Magdaléna, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Anaſtaſia, ora.
Omnes ſanctæ vírgines & viduæ, oráte pro nobis.
Omnes ſancti & ſanctæ Dei, intercédite pro nobis.

Propítius eſto, parce nobis Dómine.
Propítius eſto, exâudi nos Dómine.
Ab omni malo, libera nos Dómine.
Ab omni peccáto, libera.
A morte perpétua, libera.
Per myſtérium ſanctæ incarnatiônis tuæ, libera.
Per aduêntum tuum, libera.
Per natiuitâtem tuam, libera.
Per baptíſmum & ſanctum ieiúnium tuum, libera.
Per crucem & paſſiônem tuam, libera nos Dómine.
Per mortem & ſepultúram tuam, libera nos Dómine.
Per ſanctam reſurrectiônem tuam, libera nos Dómine.
Per admirábilem aſcenſiônem tuam, libera nos Dómine.
Per aduêntum Spíritus ſancti paráclіti, libera.
In die iudícij, libera nos Dómine.

Peccatóres, te rogámus âudi nos.

Vt nobis parcas, te rog. âudi nos.
Vt Eccléſiam tuam ſanctam régere & conſeruâre dignéris, te rog.
Vt domnum Apoſtólicum, & omnes Eccleſiâſticos ordines in ſancta religiône conſeruâre dignéris, te rogámus âudi nos.
Vt inimícos ſanctę Eccléſiæ humiliâre dignéris, te rog.
Vt Régibus & Princípibus Chriſtiânis pacem & veram concórdiam donáre dignéris, te rog.
Vt noſmetipſos in tuo ſancto ſeruîtio confortáre & conſeruáre dignéris, te rogámus âudi nos.
Vt ómnibus benefactóribus noſtris ſempitêrna bona retríbuas, te rogámus âudi nos.

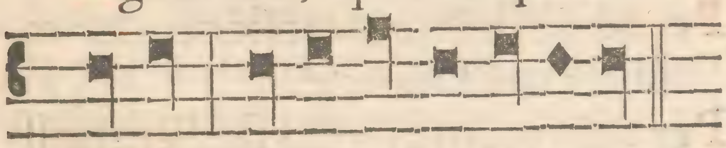
Vt fructus terrę dare & conſeruáre dignéris, te rog.

Vt ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus âudi nos.

Vt nos exaudíre dignéris, te rog.

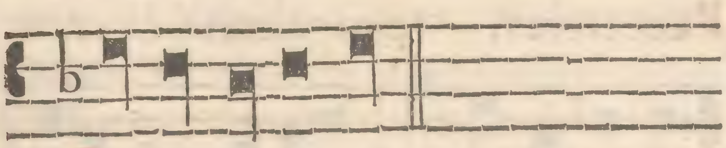
Agnus Dei, qui tollis peccáta

mundi, parce nobis Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exâudi nos Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miſérere nobis.

Chriſte âudi nos.

Chriſte exâudi nos.

Hic cantores ſolemniter incipiunt, Kyrie elêiſon. Chriſte elêiſon. Kyrie elêiſon: & ter ſingula repetuntur. Interim Sacerdos cũ miniſtris in paramentis albis accedit ad Altare, & dicto Pſalmo, Iudica me Deus, cum Glória Patri, facit Confeſſionem, vt moris eſt, in loco conſueto: deinde aſcendens, oſculatur Altare, incenſat more ſolito, & finitis à Choro, Kyrie elêiſon. incipit ſolemniter, Glória in excélſis. & pulſantur campanæ. Poſtea Sacerdos dicit: Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEus, qui hanc ſacratíſſimam noctem glória Domínicæ reſurrectiônis illúſtras: conſérua in noua famíliæ tuæ progénie adoptiônis ſpíritum, quem dediſti: vt córpore & mente renouâti, puram tibi exhíbeant ſeruitútem. Per eumdem Dóminum. in vnitáte eiûſdem Spíritus ſancti Deus: Per ómnia.

Léctio epíſtolæ beáti Pâuli apóſtoli ad Coloſſénſes.

FRatres. Si conſurrexíſtis cum Col. 3.
Chriſto: quæ ſurſum ſunt quærite, vbi Chriſtus eſt in déxtera Dei ſedens. Quæ ſurſum ſunt ſápite: non quæ ſuper terram. Mórtui enim eſtis: & vita veſtra abſcóndita eſt cum Chriſto in Deo. Cum autem Chriſtus apparúerit vita veſtra: tunc & vos apparébitis cum ipſo in glória.

Finita Epiſtola Celebrans incipit.

Al le lû ia.

Et totum decantat ter, eleuando vocem gradatim: & Chorus poſt quamlibet vicem, in eadem voce repetit illud idem. Poſtea Chorus proſequitur, ℣. Confitémini Dómino quô- Pſ. 117
niam bonus: quôniam in ſæculum miſericórdia eius.

Deinde dicitur Tractus.

Laudâte Dóminum omnes gentes: Pſ. 116
& collaudáte eum omnes pópuli.

℣. Quôniam confirmáta eſt ſuper nos miſericórdia eius: & véritas Dómini manet in ætérnum.

Ad Euangelium non portantur luminaria, ſed tantum incenſum: petitur benedictio, & alia fiunt de more.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 28. VEſpere âutẽ ſábbati, quæ lucéſcit in prima ſabbati: venit Maria Magdaléne, & áltera Maria vidére ſepúlchrum. Et ecce terræmótus factus eſt magnus. Angelus enim Dómini deſcẽdit de cælo: & accédens reuôluit lápidem, & ſedébat ſuper eum. Erat autem aſpéctus eius, ſicut fulgur: & veſtiméntum eius, ſicut nix. Præ timóre autem eius, extérriti ſunt cuſtódes: & facti ſunt velut mórtui. Réſpóndens autem Angelus, dixit muliêribus. Nolíte timére vos. Scio enim, quòd Ieſum qui crucifíxus eſt, quæritis. Non eſt hîc. Surréxit enim, ſicut dixit. Veníte, & vidéte locũ, vbi póſitus erat Dóminus. Et citò eûntes, dícite diſcípulis eius, quia ſurréxit. Et ecce, præcédet vos in Galílæam. Ibi eum vidébitis: ecce prædíxi vobis.

Non dicitur, Credo. ſed finito Euangelio Sacerdos dicit: Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo. & poſtea, Orémus. Non dicitur Offertorium. Ad Lauâbo, dicitur, Glória Patri.

Secreta.

SVſcipe, quæſumus Dómine, preces pópuli tui, cum oblatiônibus hoſtiârum: vt Paſchâlibus initiâta myſtérijs, ad ęternitátis nobis medélam te operánte profíciant. Per Dóminum. Præfatio. Te quîdem Dómine ómni témpore, ſed in hac potíſſimum nocte. vt infra. fol. 202.

Infra actionem.

COmmunicántes, & noctem ſacratíſſimam celebrántes Reſurrectiônis Dómini noſtri Ieſu Chriſti ſecúndum carnem, ſed & memóriam venerántes, &c.

HAnc ígitur oblatiônem ſeruitútis noſtræ, ſed & cunctę famíliæ tuæ, quam tibi offérimus pro his quoque, quos regeneráre dignátus es ex aqua & Spíritu ſancto, tríbuens eis remiſſiônem ómniũ peccatórum, quæſumus Dñe, vt placátus accípias, &c. Dicitur, Pax Dómini ſit ſemper vobíſcum. ſed pacis oſculum non datur. Agnus Dei, non dicitur, nec Poſtcõmunio, dicuntur tamen tres conſuetæ Orationes ante Communionem.

Poſt ſumptionem Sacramẽti, pro Veſperis in Choro cantatur Antiphona. Allelûia, allelûia, allel. & Pſalmus, Laudâte Dóminum omnes gentes. cum Glória Patri, in fine, & poſt repetitur eadem Antiphona. Capitulum, Hymnus, & Verſus non dicuntur, ſed ſtatim Celebrans in cantu incipit Antiphonam ad Magníficat.

Véſpere autem ſáb bati.

Et proſequitur Chorus. quæ lucéſcit in

in prima ſábbati: venit Maria Magdaléne, & áltera Maria vidére ſepúlchrum, allelûia.

Deinde cantatur, Magníficat, cum Glória Patri, in fine, & fit incenſatio, vt alias in Veſperis.

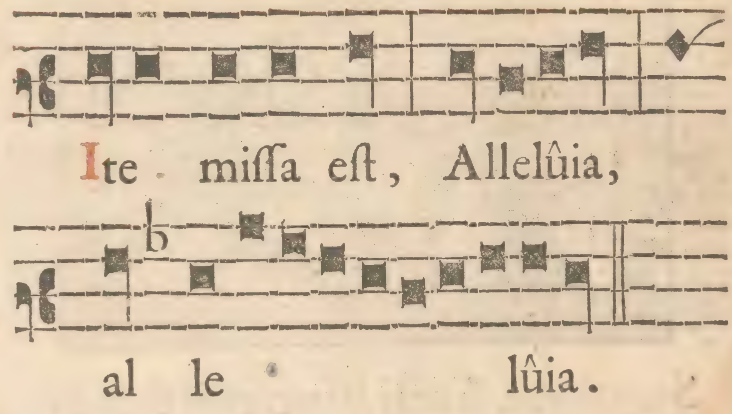
Repetita Antiphona, Celebrans dicit: Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo. Orémus.

Spíritum nobis Dómine, tuæ charitátis infúnde: vt quos ſacraméntis Paſchálibus ſatiâſti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum noſtrum. in vnitáte eiúſdẽ Spíritus ſancti Deus.

Deinde dicit. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Et Diaconus vertens ſe ad populum, cantat.

℟. Deo grátias, allelûia, allelûia.

ORDO MISSAE.

Sacerdos paratus cum ingreditur ad Altare, facta illi debita reuerentia ſignat ſe ſigno crucis à fronte ad pectus, & clara voce dicit.

IN nómine Patris, & Fílij, & Spíritus ſancti, Amen.

Deinde iunctis manibus ante pectus, incipit Antiphonā. Introîbo ad altáre Dei.
Miniſtri ℟. Ad Deum qui lætíficat iuuentutem meam.

Poſtea alternatim cum miniſtris dicit ſequentem Pſalmum.

Pſ. 42. IVdica me Deus, & diſcérne câuſam meam de gente non ſancta: ab hómine iníquo & dolóſo erue me.

M. Quia tu es Deus fortitúdo mea: quare me repulíſti, & quare triſtis incédo, dum affligit me inimícus?

S. Emitte lucē tuam, & veritátem tuam: ipſa me deduxérunt, & adduxérunt in montem ſanctum tuum, & in tabernácula tua.

M. Et introîbo ad altáre Dei: ad Deum qui lætíficat iuuentútem meam.

S. Confitébor tibi in cithara Deus Deus meus: quare triſtis es ánima mea, & quare contúrbas me?

M. Spera in Deo: quôniam adhuc confitébor illi: ſalutáre vultus mei, & Deus meus.

S. Glória Patri, & Fílio, & Spíritui ſācto.

M. Sicut erat in princípio, & nunc & ſemper & in ſæcula ſæculórum, Amen.

Repetit antiphonam. Introîbo ad altáre Dei. ℟. Ad Deum qui lætíficat iuuentútem meam.

Signat ſe dicens ℣. Adiutórium noſtrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cælum & terram.

Deinde iunctis manibus profunde inclinatus facit Confeſſionem.

In Miſſis Defunctorum, & in Miſſis de tempore à Dominica Paſſionis vſque ad Sabbatum ſanctum excluſiue, omittitur Pſalmus, Iudica me Deus. cum Glória Patri. & repetitione Antiphonæ: ſed dicto, In nómine Patris. Introîbo. & Adiutórium, fit Confeſſio, vt ſequitur.

COnfiteor Deo omnipotēti, beâtæ Mariæ ſemper vírgini, beâto Michaêli Archángelo, beâto Ioânni Baptîſtæ, ſanctis Apóſtolis Petro & Pâulo, ómnibus ſanctis, & vobis fratres: quia peccáui nimis cogitatiône, verbo, & ópere. Percutit ſibi pectus ter, dicēs: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beâtam Mariam ſemper vírginem, beâtum Michaêlem Archángelum, beâtum Ioânnem Baptíſtam, ſanctos Apóſtolos Petrum & Pâulum, omnes ſanctos, & vos fratres, oráre pro me ad Dóminū Deū noſtrum. Miniſter ℟.

MIſereâtur tui omnípotens Deus, & dimíſſis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

Sacerdos dicit, Amen. Et erigit ſe.

Deinde miniſtri repetunt Confeſſionem: & vbi à Sacerdote dicebatur, vobis fratres, & vos fratres, à miniſtris dicitur, tibi pater, & te pater.

Poſtea Sacerdos iunctis manibus facit abſolutionem, dicens.

MIſereâtur veſtri omnípotēs De⁹, & dimíſſis peccátis veſtris, perdúcat vos ad vitā ætérnam. ℟. Amen.

Signat ſe ſigno crucis, dicens.

INdulgéntiam, abſolutiônem, & remiſſiônem peccatórum noſtrórum, tríbuat nobis omnípotens & miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et inclinatus proſequitur.

℣. Deus tu conuêrſus viuificábis nos.
℟. Et plebs tua lætábitur in te.
℣. Oſtende nobis Dómine miſericórdiam tuam. ℟. Et ſalutáre tuum da nobis. ℣. Dómine exâudi oratiônem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Et extendens ac iungens manus, clara voce dicit, Orémus. & aſcendens ad Altare, dicit ſecreto.

AVfer à nobis, quęſumus Dómine, iniquitátes noſtras: vt ad ſancta ſanctórum, puris mereâmur méntibus introîre. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. Amen.

Deinde manibus iunctis ſuper Altare, inclinatus dicit.

ORámus te Dómine, per mérita ſanctórum tuôrum, Oſculatur Altare in medio, quôrum relíquiæ hîc ſunt, & ómnium ſanctórum: vt indulgére dignéris omnia peccáta mea, Amen.

In Miſſa ſolēni, Celebrans antequam legat Intrôitum, benedicit incenſum, dicens. Ab illo bene✠dicáris, in cuius honóre cremáberis, Amen.

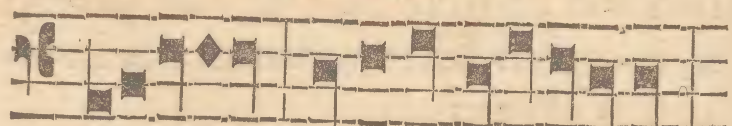
Et accepto thuribulo à Diacono, incenſat Altare, nihil dicens.

Poſtea Diaconus recepto thuribulo à Celebrante, incenſet illum tantum. Deinde Celebrans ſignans ſe ſigno crucis, incipit Introitum. quo finito, iunctis manibus alternatim cum miniſtris dicit.

KYrie elêiſon. Kyrie elêiſon. Kyrie elêiſon. Chriſte elêiſon. Chriſte elêiſon. Chriſte elêiſon. Kyrie elêiſon. Kyrie elêiſon. Kyrie elêiſon.

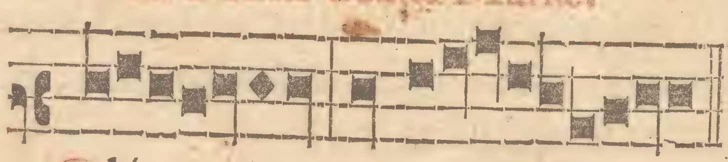
Poſtea in medio Altaris extendens & iungens manus caputque aliquantulum inclinans, dicit, ſi dicendum eſt. Glória in excélſis Deo. & proſequitur iunctis manibus. Cum dicit. Adorámus te, Grátias ágimus tibi, &, Ieſu Chriſte, &, Súſcipe deprecatiônem; inclinat caput: & in fine dicens, Cum ſancto Spíritu, ſignat ſe à fronte ad pectus.

In Duplicibus, & ſolemnibus diebus.

Gló ria in excélſis De o.

In Miſſis beatæ Mariæ.

Gló ria in excélſis De o.

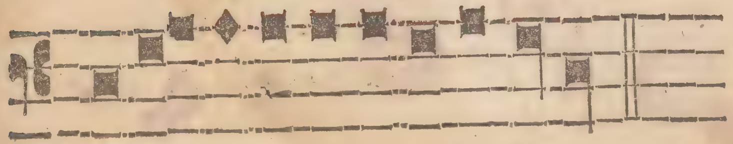
In Dominicis, feſtis Semiduplicibus, & infra Octauas, quæ non ſunt beatæ Mariæ.

Gló ria in excélſis Deo.

In

In feſtis Simplicibus.

Gló ria in excélſis Deo.

Et in terra pax homínibus bonæ voluntátis. Laudâmus te, Benedícimus te, Adorámus te, Glorificámus te. Grátias ágimus tibi propter magnam glóriam tuam. Dómine Deus, rex cęléſtis, Deus pater omnípotẽs. Dómine fili vnigénite Ieſu Chriſte. Dómine Deus, agnus Dei, fílius Patris. Qui tollis peccáta mundi, miſerére nobis. Qui tollis peccáta mundi, ſúſcipe deprecatiônem noſtram. Qui ſedes ad déxterã Patris, miſerére nobis. Quôniam tu ſolus ſanctus, Tu ſolus Dóminus, Tu ſolus altíſſimus Ieſu Chriſte, Cum ſancto Spíritu, in glória Dei Patris, Amen.

Sic dicitur, Glória in excélſis, etiam in Miſſis beatæ Mariæ, quando dicenda eſt. Deinde oſculatur altare in medio, & verſus ad populum dicit ℣. Dñs vobíſcum. ℟. Et cũ ſpíritu tuo. poſtea dicit: Orémus. & Oratiônes, vnam aut plures, vt ordo Officij poſtulat: ſequitur Epíſtola, Graduâle, Tractus, vel Allelûia, cum Verſu, aut Sequêntia, vt tempus poſtulat. His finitis, ſi eſt Miſſa ſolemnis, Diaconus deponit librum Euangeliorum ſuper medium altaris, & Celebrans benedicit incenſum, vt ſupra: deinde Diaconus genuflexus ante altare, manibus iunctis, dicit.

Munda cor meum, ac lábia mea omnípotens Deus, qui lábia Iſaîæ prophétæ cálculo mundâſti ignîto: ita me tua grata miſeratiône dignáre mundáre, vt ſanctum Euangélium tuũ digne váleam nuntiâre. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. Amen.

Poſtea accipit librum de altari, & rurſus genuflexus petit benedictionem à Sacerdote, dicens: Iube domne benedícere. Sacerdos reſpondet.

Dominus ſit in corde tuo, & in lábijs tuis: vt dignè & competénter annúnties Euangélium ſuum: In nómine Patris, & Fílij, ✠ & Spíritus ſancti, Amen.

Et accepta benedictione, oſculatur manum Celebrantis: & cum alijs miniſtris, incenſo & luminaribus, accedens ad locum Euãgelij, ſtans iunctis manibus, dicit ℣. Dñs vobíſcũ. ℟. Et cum ſpíritu tuo. Et pronuntians, Sequêntia ſancti Euangélij ſecũdum N. ſiue Inítium. pollice dextræ manus ſignat librum in principio Euangelij, quod eſt lecturus, deinde ſeipſum in fronte, ore, & pectore: & dum miniſtri reſpondent, Glória tibi Dómine, incenſat ter librum, poſtea proſequitur Euãgelium iunctis manibus. Quo finito, Subdiaconus defert librum Sacerdoti, qui oſculatur Euangelium, dicens: Per euangêlica dicta deleântur noſtra delícta.

Deinde Sacerdos incenſatur à Diacono. Si vero Sacerdos ſine Diacono & Subdiacono celebrat, delato libro ad aliud cornu altaris, inclinatus in medio, iũctis manibus, dicit: Munda cor meum. vt ſupra, & Iube Dómne benedícere. Dóminus ſit in corde meo, & in lábijs meis, vt digne & cõpetẽter annúntiem Euãgélium ſuum, Amen.

Deinde conuerſus ad librum, iunctis manib⁹ dicit ℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo. & prænuntians. Inítium, ſiuè Sequêntia ſancti Euangelij, &c. ſignat librum & ſe in fronte, ore, & pectore, & legit Euangelium, vt dictum eſt. Quo finito, reſpondet miniſter, Laus tibi Chriſte. & Sacerdos oſculatur Euangelium, dicens: Per euangélica dicta, vt ſupra.

In Miſſis Defunctorũ dicitur, Munda cor meum, ſed non petitur benedictio, non deferuntur luminaria, nec Celebrans oſculatur librum. Deinde ad medium Altaris extẽdens, eleuans, & iungens manus, dicit, ſi dicendum eſt, Credo in vnum Deum. & proſequitur iunctis manibus. Cum dicit, Deum, caput Cruci inclinat: quod ſimiliter facit cũ dicit, Ieſum Chriſtum, & ſimul adorátur. Ad illa autẽ verba, Et incarnátus eſt. genuflectit vſque dum dicatur, Et homo factus eſt. In fine ad, Et vitam ventúri ſeculi, ſignat ſe ſigno Crucis à fronte ad pectus.

Credo in vnum Deum, Pâtrem omnipoténtem, factórem cæli & terræ, viſibílium ómnium, & inuiſibílium. Et in vnum Dóminum Ieſum Chriſtum, fílium Dei vnigénitum. Et ex Patre natum ante ómnia ſæcula. Deum de Deo, lumen de lúmine, Deum verũ de Deo vero. Génitum, non factum, conſubſtantiâlem Patri: per quẽ ómnia facta ſunt. Qui propter nos hómines, & propter noſtram ſalútem deſcéndit de cælis. Et incarnátus eſt de Spíritu ſancto ex María vírgine: Et homo factus eſt. Crucifíxus etiam pro nobis: ſub Póntio Piláto paſſus, & ſepúltus eſt. Et reſurréxit tertia die, ſecúndum ſcriptúras. Et aſcéndit in cælum: ſedet ad déxterã Patris. Et íterum ventúrus eſt cum glória, iudicáre viuos & mórtuos: cuius regni non erit finis. Et in Spíritum ſanctum, dóminum & viuificántem: qui ex Patre Filióque procédit. Qui cum Patre & Fílio ſimul adorátur, & conglorificátur: qui locútus eſt per Prophétas. Et vnam ſanctam cathólicam & apoſtólicam Eccléſiam. Confíteor vnum baptíſma in remiſſiônem peccatórum. Et expécto reſurrectiónem mortuôrum. Et vitam ventúri ſæculi, Amen.

Deinde oſculatur Altare, & verſus ad populũ dicit ℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo. Poſtea dicit, Orémus, & Offertorium. Quo dicto, ſi eſt Miſſa ſolemnis, Diaconus porrigit Celebranti patenam cum Hoſtia: ſi priuata, Sacerdos ipſe accipit patenam cum Hoſtia, quam offerẽs, dicit.

Vſcipe ſancte pater, omnípotens ætérne Deus, hanc immaculátam hóſtiam, quam ego indígnus fámulus tuus óffero tibi Deo meo viuo & vero, pro innumerabílibus peccátis & offenſiônibus & negligẽtijs meis, & pro ómnibus circumſtántibus ſed & pro ómnibus fidélibus Chriſtiânis viuis atque defúnctis: vt mihi & illis profíciat ad ſalútem in vitam ætérnam. Amen.

Deinde faciens crucem cum eadem patena, deponit Hoſtiam ſuper corporale.

rale. Diaconus miniſtrat vinum, Subdiaconus aquam in Calice: vel ſi priuata eſt Miſſa, vtrumque infundit Sacerdos, & aquam miſcendam in Calice benedicit, ✠ dicens.

DEus, qui humánæ ſubſtántiæ dignitátem mirabíliter condidíſti, & mirabílius reformáſti: da nobis per huius aquæ & vini myſtérium, eius diuinitátis eſſe consórtes, qui humanitátis noſtræ fíeri dignátus eſt párticeps, Ieſus Chriſtus fílius tuus Dóminus noſter. Qui tecum viuit & regnat in vnitáte Spíritus ſancti Deus: per ómnia ſæcula ſæculórum, Amen.

In Miſſis pro Defunctis dicitur prędicta Oratio: ſed aqua non benedicitur. Poſtea accipit Calicē, & offert, dicens.

OFférimus tibi Dómine, cálicem ſalutáris, tuam deprecántes cleméntiam: vt in conſpéctu diuînæ maieſtátis tuæ pro noſtra & totîus mundi ſalúte cum odóre ſuauitátis aſcéndat. Amen.

Deinde facit ſignum crucis cum Calice, & illud ponit ſuper corporale, & palla cooperit: tum iunctis manibus ſuper altare, aliquantulum inclinatus, dicit.

IN ſpíritu humilitátis, & in ánimo contríto ſuſcipiâmur à te Dómine: & ſic fiat ſacrifícium noſtrum in conſpéctu tuo hódie, vt pláceat tibi, Dómine Deus.

Erectus expandit manus, easq. in altum porrectas iungens, eleuatis ad cælum oculis, & ſtatim demiſſis, dicit.

VEni ſanctificátor omnípotens ętérne Deus: Benedicit oblata, proſequēdo, & bene ✠ dic hoc ſacrifíciū tuo ſancto nómini præparátum.

Poſtea, ſi ſolemniter celebrat, benedicit incenſum, dicens.

PEr interceſſiônem beâti Michaêlis archángeli ſtantis à dextris altáris incénſi, & ómnium electórum ſuôrum, incénſum iſtud dignétur Dóminus bene ✠ dícere, & in odórem ſuauitátis accípere. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. Amen.

Et accepto thuribulo a Diacono, incenſat oblata, modo in rubricis generalibus præſcripto, dicens.

INcénſum iſtud à te benedíctum, aſcéndat ad te Dómine, & deſcéndat ſuper nos miſericórdia tua.

Deinde incenſat altare, dicens.

DIrigátur Dómine orátio mea, ſicut incénſum, in conſpéctu tuo: eleuâtio mánuū meârum ſacrifícium veſpertínum. Pone Dómine, cuſtódiam ori meo, & óſtium circumſtātiæ lábijs meis: vt non declínet cor meum in verba malítiæ ad excuſándas excuſatiônes in peccátis. Dum reddit thuribulum Diacono, dicit.

ACcéndat in nobis Dóminus ignem ſui amóris, & flammam ætérnæ charitátis. Amen.

Poſtea incenſatur Sacerdos à Diacono, deinde alij per ordinem. Interim Sacerdos lauat manus, dicens.

LAuábo inter innocéntes manus meas: & circúmdabo altáre tuum Dómine. *Pſ. 25.*

Vt âudiam vocem lâudis: & enárrem vniuêrſa mirabília tua.

Dómine diléxi decórem domus tuæ: & locum habitatiônis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpijs ánimā meam:

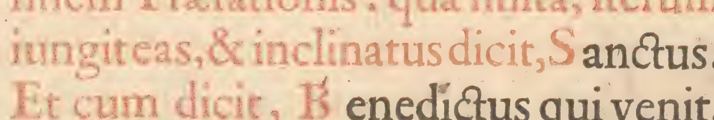
& cum viris ſánguinum vitam meam.
In quôrum mánibus iniquitates ſunt: déxtera eôrum repléta eſt munéribus.
Ego autem in innocéntia mea ingréſſus ſum : rédime me, & miſérere mei.
Pes meus ſtetit in diréꝀto : in eccleſijs benedícam te Dómine.
Glória Patri, & Fílio, & Spíritui ſancto.
Sicut erat in princípio, & nunc & ſemper, & in ſæcula ſæculórum, Amen.
In Miſſis pro Defunctis, & tēpore Paſſionis in Miſſis de Tēpore omittitur. Glória Patri. Deinde aliquantum inclinatus in medio altaris, iunctis manibus ſuper eo, dicit.

SVſcipe ſancta Trínitas, hanc oblatiónem, quam tibi offérimus ob memóriā paſſiônis, reſurrectiônis, & aſcenſiônis Ieſu Chriſti Dn̄i noſtri: & in honóre beâtæ Mariæ ſemper vírginis, & beâti Ioânnis Baptíſtæ, & ſanctórum apoſtolórum Petri & Pauli, & iſtórum, & ómnium Sanctórum: vt illis profíciat ad honórem, nobis autem ad ſalútem: & illi pro nobis intercédere dignéntur in cælis, quôrum memóriam ágimus in terris. Per eumdem Chriſtum Dóminum noſtrum. Amen.
Poſtea oſculatur altare, & verſus ad populum, extendens & iungens manus, voce paululum eleuata, dicit.

ORáte fratres: vt meū ac veſtrum ſacrificiū acceptábile fiat apud Deum patrem omnipoténtem.
Miniſter, ſeu circumſtantes reſpondent: alioquin ipſemet Sacerdos.

SVſcipiat Dóminus ſacrifícium de mánibus tuis (vel meis) ad lâudem & glóriam nóminis ſui, ad vtilitátem quoque noſtram, totiusq́. Eccleſiæ ſuæ ſanctæ. Sacerdos ſubmiſſa voce dicit, Amen.
Deinde manibus extenſis abſolute ſine Orémus, ſubiungit Orationes ſecretas. Quibus finitis, cum peruenerit ad concluſionem, clara voce dicit: Per ómnia ſæcula ſæculórum. cum Præfatione, vt in ſequentibus. Præfatio incipitur ambabus manibus poſitis hinc inde ſuper altare: quas aliquantulum eleuat, cum dicit, Surſum corda. Iungit eas ante pectus, & caput inclinat, cum dicit, Grátias agámus Dómino Deo noſtro. Deinde diſiungit manus & diſiunctas tenet vſque ad finem Præfationis: qua finita, iterum iungit eas, & inclinatus dicit, Sanctus. Et cum dicit, Benedictus qui venit. ſignum Crucis ſibi producit à fronte ad pectus.

Sequens Præfatio cum ſuo cantu dicitur à Natiuitate Domini, vſque ad Epiphaniam, (præterquam in die Octaua ſancti Ioannis apoſtoli) & in Purificatione beatæ Mariæ: & in feſto Corporis Chriſti, & per Octauam, niſi in ea occurrat feſtum, quod propriam Præfationem habeat: & in Transfiguratione Domini.

P Er ómnia ſæcula ſæculó-

rum. ℟. Amen. ℣. Dómi-
nus

nus vobiſcum. ℟. Et cum
ſpiritu tuo. ℣. Surſum cor-
da. ℟. Habémus ad Dómi-
num. ℣. Grátias a gá mus
Dómino De o noſtro.
℟. Dignum & iuſtum eſt.
Verè dignum & iuſtum eſt,
æquum & ſalu tâ re, nos ti-
bi ſemper, & vbîque grá-
ti as á gere: Dómine ſan-
cte, pater omnípotens, ætér-
ne Deus. Quia per incárnáti
Verbi myſté rium, noua men-
tis noſtræ óculis lux tuæ clari-
tá tis infúlſit: vt dum viſibi-
liter Deum cognóſcimus, per
hunc in inui ſibílium amó-
rem rapiâ mur. Et í deo
cum Angelis & Archángelis,
cum Thronis, & Domina-
ti ô nibus, cumque omni
milí tia cæléſtis e xér ci-

tus, hymnum glóriæ tuæ

cánimus, ſi ne ſi ne

dicéntes.

Infra actionem.

COmmunicántes, & diem ſacratiſſimum celebrántes, quo beâtæ Mariæ intemeráta virgínitas, huic mundo édidit Saluatórem. Sed & memóriam venerántes, in primis eiûſdem glorióſæ ſemper vírginis Mariæ, genitrícis eiûſdem Dei & Dñi noſtri Ieſu Chriſti: ſed & beatórum Apoſtolórũ, &c. In prima verò Miſſa dicitur, noctem ſacratiſſimã celebrantes, qua deinde ſemper dicitur, diem ſacratiſſimum, quo vſque ad Octauam Natiuitatis Domini incluſiue, & non vltra.

Sequens Præfatio cum ſuo cantu dicitur in Epiphania Domini, & per Octauam.

PEr ómnia ſæcula ſæculó-

rum. ℟. Amen. ℣. Dómi-

nus vobíſcum. ℟. Et cum

ſpíritu tuo. ℣. Surſum cor-

da. ℟. Habémus ad Dómi-

num. ℣. Grátias a gá mus

Dómino De o noſtro.

℟. Dignum & iuſtum eſt.

Verè dignum & iuſtum eſt,

æquum & ſalu tâ re, nos ti-

bi ſemper, & vbîque grá-

ti as á gere: Dómine ſan-

cte, pater omnípotens, ætér-

ne Deus. Quia cum Vnigé-

nitus

Infra actionem.

COmmunicántes, & diem ſacratíſſimum celebrántes, quo Vnigénitus tuus in tua tecum glória coætérnus, in veritáte carnis noſtræ viſibiliter corporális appáruit. Sed & memóriã venerántes, in primis glorióſæ ſemper vírginis Mariæ, genítricis eiúſdem Dei & Dómini noſtri Ieſu Chriſti: ſed & beatórnm Apoſtolórum, &c.

Et dicitur per totam Octauam.

Sequens Præfatio cum ſuo cantu dicitur in Dominicis Quadrageſimæ, & in feſtis Duplicibus & Semiduplicibus in ea occurrentibus, vſque ad Dominicam Paſſionis, niſi in feſtis propria aſſignetur.

iuſtum eſt. Verè dignum
& iuſtum eſt, æquum & ſa-
lu tá re, nos tibi ſemper,
& vbíque grátias á gere:
Dómine ſancte, pater
omnípotens, ætér ne
Deus. Qui corporáli ie-
iûnio víti a cómprimis,
mentem éleuas, virtútem
largíris & præmia: per
Chriſtum Dôminum noſtrum.
Per quem maieſtátem tuam
lâudant Angeli, adórant
Domi na ti ô nes, tremunt
Po teſtátes. Cæli, cæ-
lorumque virtútes, ac be-
â ta Séraphim, ſó ci a
exultatiô ne concélebrant.
Cum quibus & noſtras vo-
ces, vt admítti iúbeas depre-
cámur, ſup pli ci confeſſiô-
ne dicéntes.

Se-

Sequens Præfatio cum ſuo cantu dicitur in Dominica Paſſionis, in Dominica Palmarum, in Feria v. in Cœna Domini, & in feſtis Duplicibus, & Semiduplicibus eo tempore occurrentibus (niſi in feſtis propria aſſignetur) & in ſolemnitatibus ſanctæ Crucis.

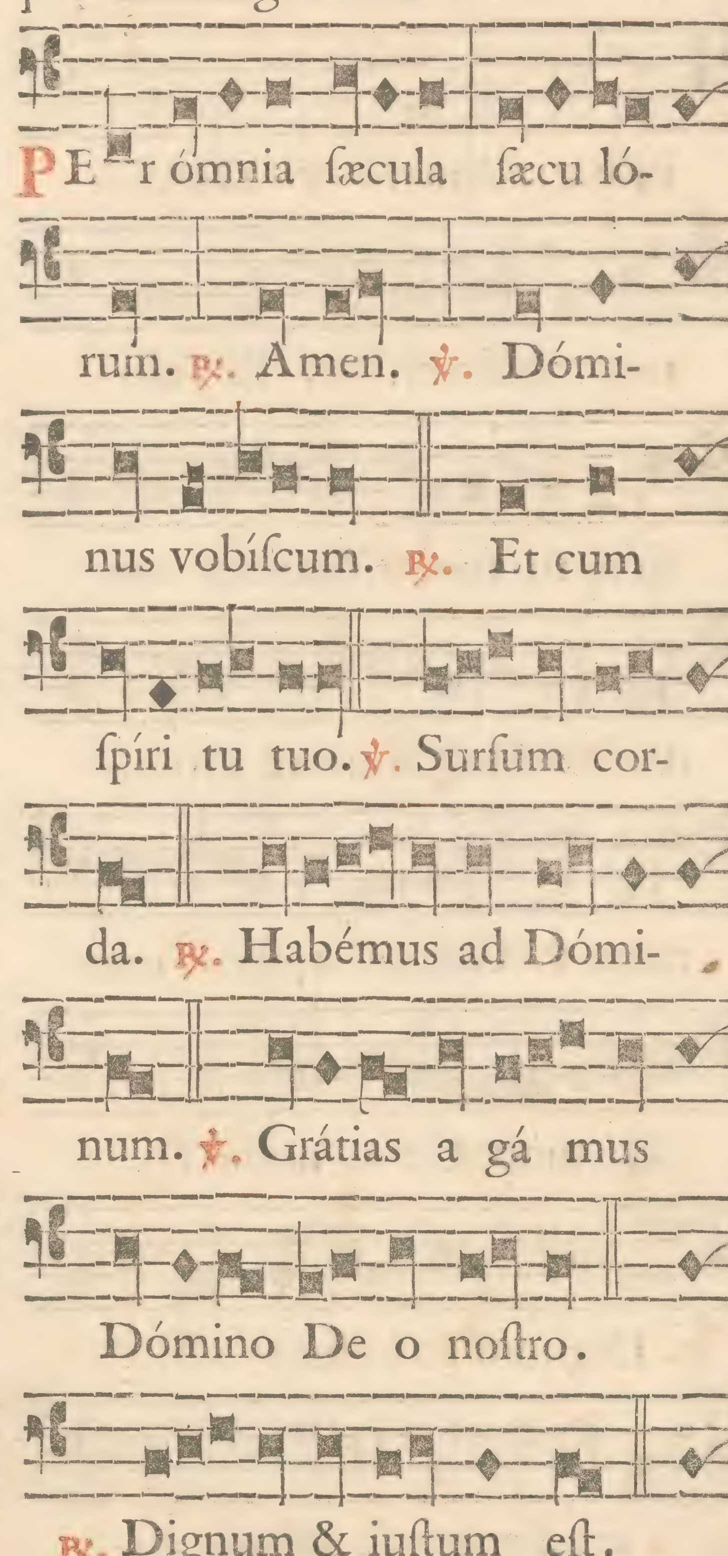

ma-

Sequens Præfatio cum ſuo cantu dicitur a Vigilia Paſchæ vſque ad Octauam: & in Dominicis vſque ad Aſcenſionem: & in feſtis Duplicibus & Semiduplicibus eo tempore occurrentibus, niſi in eis propria aſſignetur. In Miſſa Sabbati ſancti dicitur, in hac potiſſimum nocte in die Paſchę vſque ad Sabbatum in Albis incluſiue, in hac potiſſimum die, & deinceps, in hoc potiſſimum gloriôſius.

Verè

Infra actionem.

Communicántes, & diem ſacratíſſimum celebrántes Reſurrectiônis Dómini noſtri Ieſu Chriſti ſecúndum carnem: Sed & memóriã venerántes in primis gloriôſę ſemper vírginis Marię, genítricis eiúſdem Dei & Dómini noſtri Ieſu Chriſti: ſed & beatórum Apoſtolórum, &c. Sequitur. Hanc ígitur oblatiônem ſeruitútis noſtræ, ſed & cunctæ famíliæ tuæ, quam

tibi

tibi offérimus pro his quoque, quos regeneráre dignátus es ex aqua & Spíritu ſancto, tribuens eis remiſſiônem ómnium peccatórum, quęſumus Dómine, vt placátus accípias, &c.

Sic dicitur à Vigilia Paſchæ vſque ad Sabbatum in Albis incluſiue. Sed in Miſſa Sabbati Sancti dicitur, & noctem ſacratíſſimam celebrántes.

Sequens Præfatio cum ſuo cantu dicitur in die Aſcenſionis vſque ad Vigiliam Pentecoſtes excluſiue, & in feſtis tunc occurrentibus, niſi propriam habuerint.

PEr ómnia ſæcula ſæcu ló-

rum. ℟. Amen. ℣. Dómi-

nus vobíſcum. ℟. Et cum

ſpíri tu tuo. ℣. Surſum cor-

da. ℟. Habémus ad Dómi-

num. ℣. Grátias a gá mus

Dómino De o noſtro.

℟. Dignum & iuſtum eſt.

V erè dignum & iuſtum eſt,

æquum & ſalu tâ re, nos ti-

bi ſemper, & vbîque grá-

ti as á gere: Dómine ſan-

cte, pater omnípotens, ætér-

ne Deus: per Chriſtum Dómi-

num noſtrum. Q ui poſt reſurre-

ctiônem ſuam, ómnibus di-

ſcípulis ſuis manifêſtus ap-

pá ruit, & ipſis cernéntibus

eſt

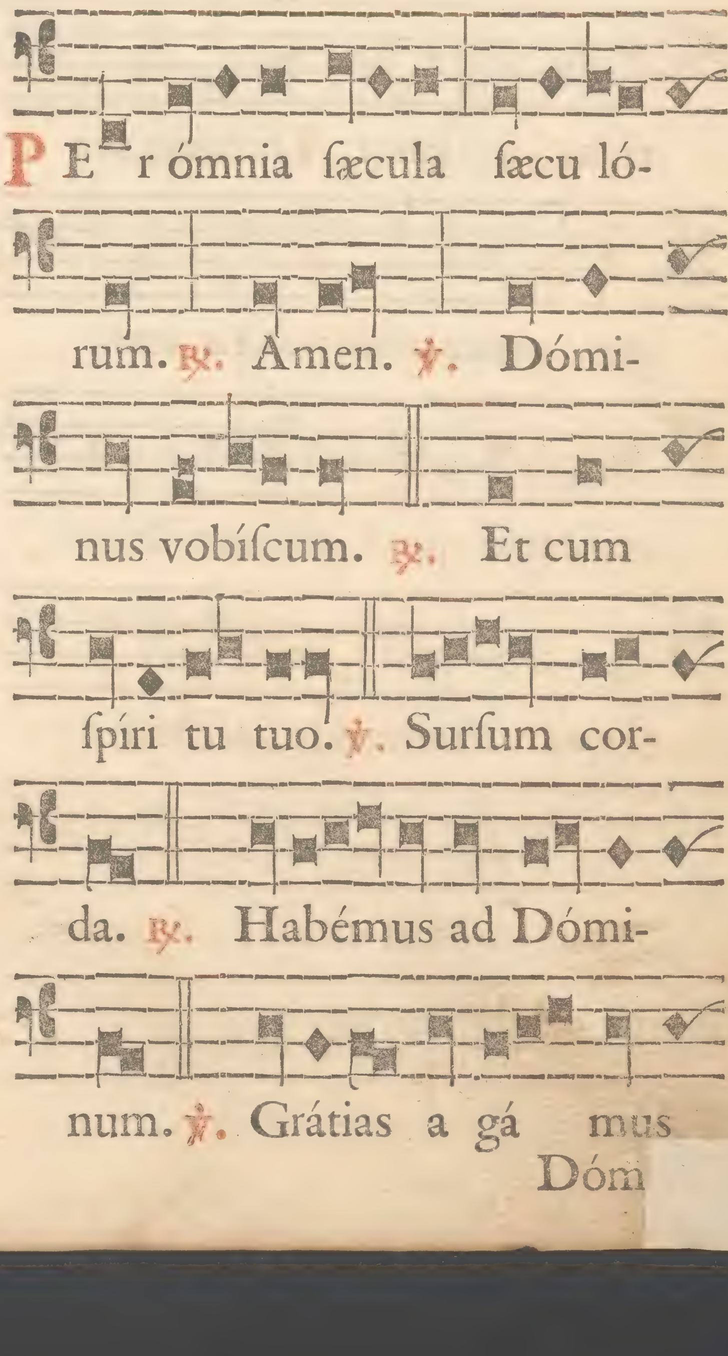

Infra actionem.

COmmunicántes, & diem ſacratíſſimum celebrántes, quo Dóminus noſter, vnigénitus filius tuus, vnitam ſibi fragilitátis noſtræ ſubſtántiam, in glóriæ tuæ déxtera collocâuit. Sed & memóriam venerántes, in primis glorióſę ſemper vírginis Mariæ, genitricis eiúſdem Dei & Dómini noſtri Ieſu Chriſti: ſed & beatórum Apoſtolórum, &c.

Et dicitur per totam Octauam.

Sequens Præfatio cum ſuo cantu dicitur à Vigilia Pentecoſtes, vſque ad ſequens Sabbatum incluſiue.

Dóm

Dómino De o noſtro.
℟. Dignum & iuſtum eſt.
V erè dignum & iuſtum eſt,
æquum & ſalu tâ re, nos ti-
bi ſemper, & vbîque grá-
ti as á gere: Dómine ſan-
cte, pater omnípotens, ætér-
ne Deus: per Chriſtum Dómi-
num noſtrum. Q ui aſcéndens
ſuper omnes cælos, ſedenſ-
que ad déxteram tuam,
prómiſſum Spíritum ſanctum
ho di êrna di e in fi lios
adopti ô nis effú dit.
Quapropter profú ſis gâu-
dijs, totus in orbe terrá-
rum mundus e xúltat.
Sed & ſupérnæ virtútes,
atque an gé li cæ po te-
ſtá tes hymnum glóriæ
tu æ cón cinunt, ſi ne
fi ne dicéntes.

Infra actionem.

COmmunicántes, & diem ſacratíſſimum Pentecóſtes celebrántes, quo Spíritus ſanctus Apóſtolis, innúmeris línguis appáruit. Sed & memóriam, &c. Sequitur.

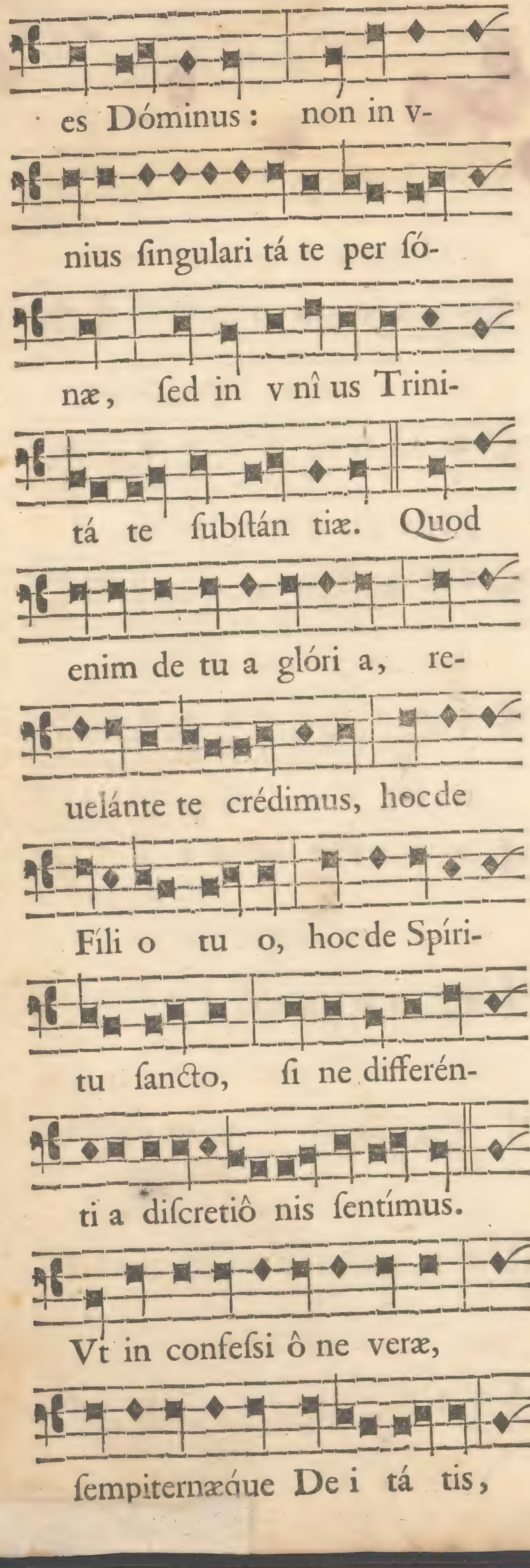
Hanc ígitur oblatiônem ſeruitútis noſtræ, ſed & cunctæ famíliæ tuæ, quam tibi offérimus pro his quoque, quos regeneráre dignátus es ex aqua & Spíritu ſancto, tríbuens eis remiſſiônem ómnium peccatórum, quęſumus Dómine, vt placátus accípias, &c.

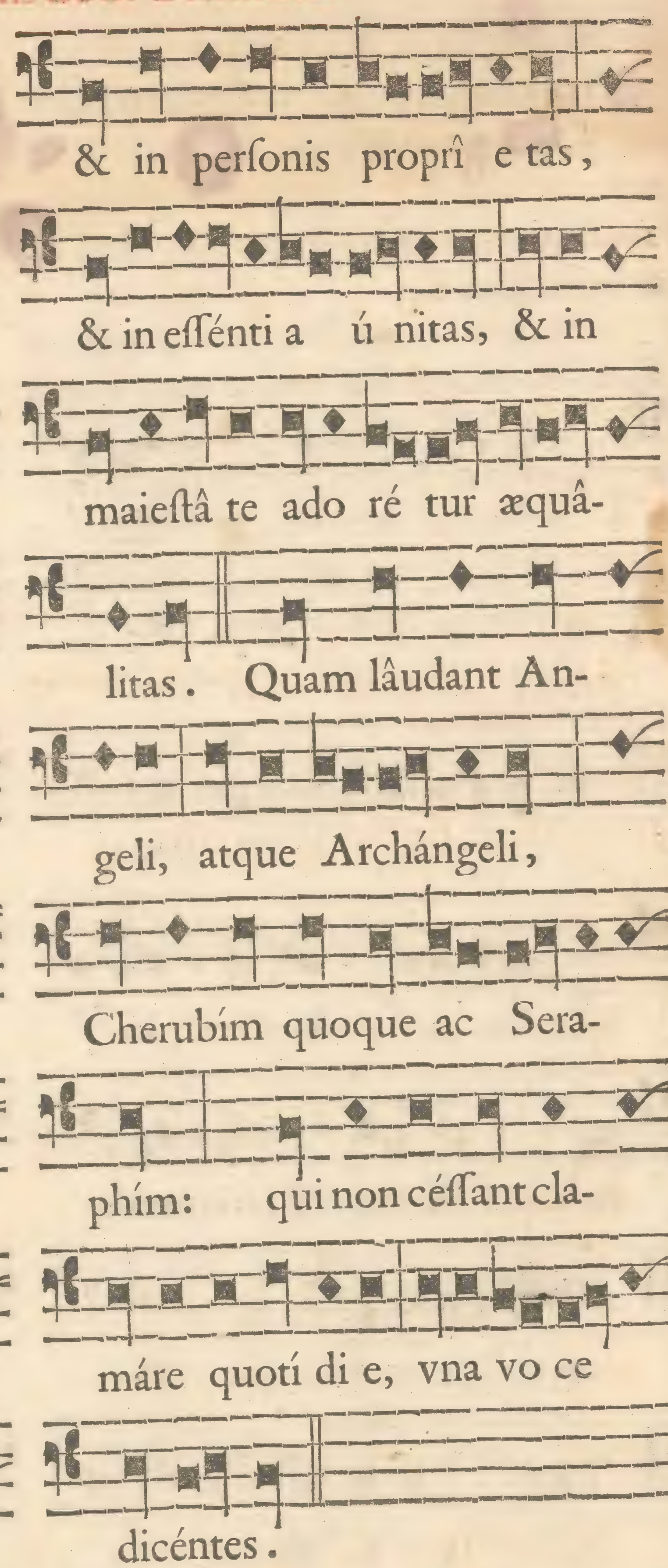
Et dicitur vſque ad ſequens Sabbatum incluſiue.

Sequens Præfatio cum ſuo cantu dicitur in feſto ſanctæ Trinitatis.

Sequens Præfatio cum ſuo cantu dicitur in feſtis beatæ Mariæ, (excepto feſto Purificationis, in quo dicitur de Natiuitate Dñi) & per eorũ Octauas, etiam in feſtis intra eas occurrentibus, ſi propriam non habuerint. Dicitur autem vel, Et te in Annuntiatiône, vel

vel Viſitatiône, vel Aſſumptiône, vel Natiuitáte, vel Præſentatiône, vel Conceptiône, ſecundum denominationem feſti: & in dedicatione ſanctæ Mariæ ad Niues dicitur, Et te in feſtiuitáte.

PEr ómnia ſæcula ſæcu ló-

rum. ℟. Amen. ℣. Dómi-

nus vobíſcum. ℟. Et cum

ſpiri tu tuo. ℣. Surſum cor-

da. ℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias a gá mus Dó-

mino De o noſtro.

℟. Dignum & iuſtum eſt.

Verè dignum & iuſtum eſt,

æquum & ſa lu tá re, nos ti-

bi ſemper, & vbîque grá-

ti as á gere: Dómine ſan-

cte, pater omnípotens,

ætér ne Deus. Et te

in * * * be â-

tæ Mariæ ſemper vírginis col-

lau dá re, benedícere, &

prædicá re. Quæ & vnigéni-

tum tuum ſancti Spíritus obum-

bratiône con cé pit: & vir-

 gini-

gi ni tá tis glóri a perma-

nénte, lumen ætérnum

mundo ef fú dit, Ieſum

Chriſtum Dóminum noſtrum.

Per quem maieſtátem tuam

lâudant Angeli, adórant

Domina ti ô nes, tremunt

Po te ſtátes. Cæli, cæ-

lorumque virtútes, ac be-

â ta Séraphim, ſó ci a

e xulta ti ô ne concélebrant.

Cum quibus & noſtras vo-

ces, vt admîtti iúbeas depre-

cámur, ſúp plici confeſſiô-

ne dicéntes.

Sequens Præfatio cum ſuo cantu dicitur in feſtis Apoſtolorum, & Euangeliſtarum, (præterquam in die ſancti Ioannis Apoſtoli) & per Octauas eorum, & in feſtis infra eas occurrentibus, niſi in eis propria aſſignetur.

PEr ómnia ſæcula ſæcu ló-

rum. ℟. Amen. ℣. Dómi-

nus vobíſcum. ℟. Et cum

ſpíri tu tuo. ℣. Surſum cor-

da. ℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grâ-

vt admítti iûbeas deprecá-

mur, ſúp plici confeſſiô ne

dicéntes.

Sequens Præfatio cum ſuo cantu dicitur in diebus ferialibus Quadrageſimę à feria iiij. Cinerũ vſque ad Sabbatum ante Dominicam Paſſionis incluſiuè.

PEr ómnia ſæcula ſæculó-

rum. ℞. Amen. ℣. Dómi-

nus vobíſcum. ℞. Et cum ſpí-

ritu tuo. ℣. Surſum corda.

℞. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino

Deo noſtro. ℞. Dignũ & iuſtum

eſt. Verè dignum & iuſtum eſt,

æquum & ſalutáre, nos tibi

ſemper, & vbîque grá-

ti as á gere: Dómine ſan-

cte, pater omnípotens,

æ tér ne Deus. Qui corporá-

li ie iû nio ví ti a comprí-

mis, mentem éleuas, virtútem

largíris & præmia: per Chriſtum

Dóminum noſtrum. Per quem

maieſtátem tuam lâudant An-

geli, adórant Dominatiô-

nes, tremunt Poteſtátes.

Cæli, cælorumq́ue virtútes,

ac be â ta Seráphim, ſó ci a

e xultati ô ne concélebrant.

Cum quibus & noſtras vo-

ces, vt admítti iûbeas depre-

cámur, ſúpplici confeſſiô-

ne dicéntes.

Sequẽs Præfatio cũ ſuo cãtu dicitur in diebus ferialibus à Dñica Paſſionis vſque ad feriam v. in Cœna Dñi excluſiue: & in Miſſis votiuis de S. Cruce.

PEr ómnia ſæcula ſæculó-

rum. ℟. Amen. ℣. Dómi-

nus vobíſcum. ℟. Et cum ſpí-

ritu tuo. ℣. Surſum corda.

℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino

Deo noſtro. ℟. Dignũ & iuſtum

eſt. Verè dignum & iuſtum eſt,

æquum & ſalutáre, nos tibi

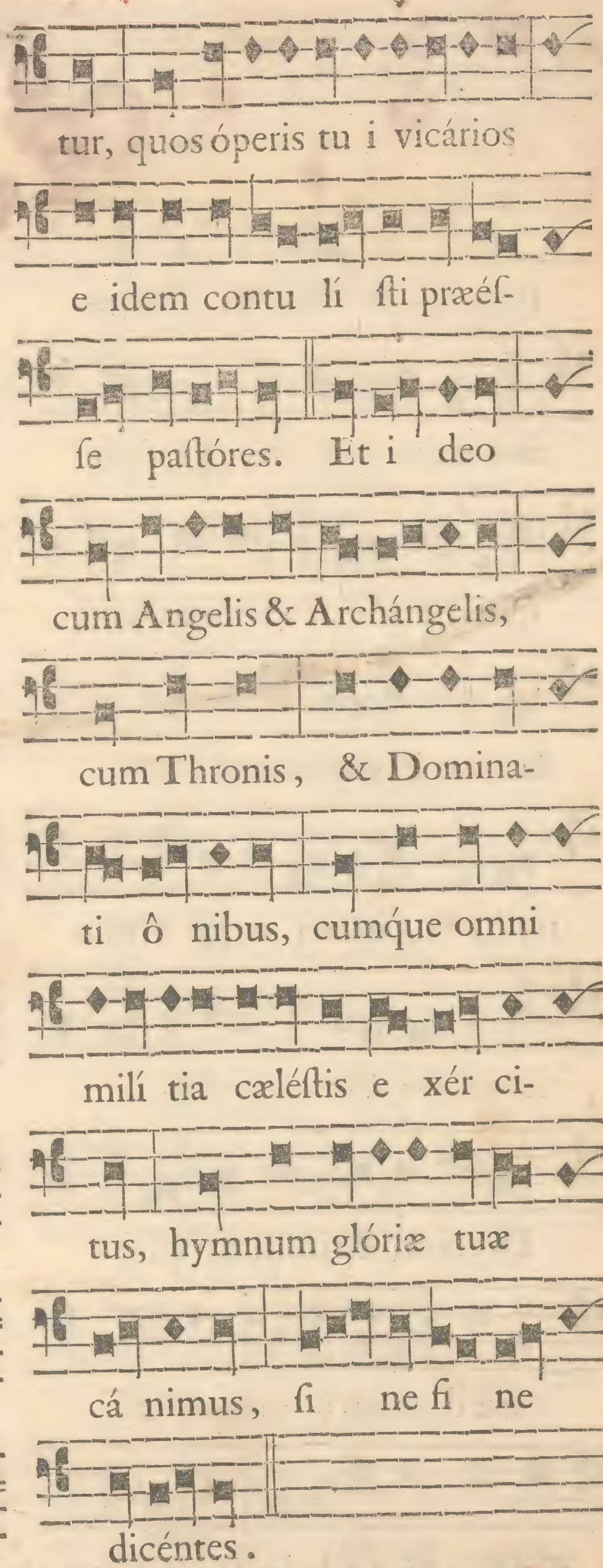
ſemper, & vbîque grá-

ti as á gere: Dómine ſan-

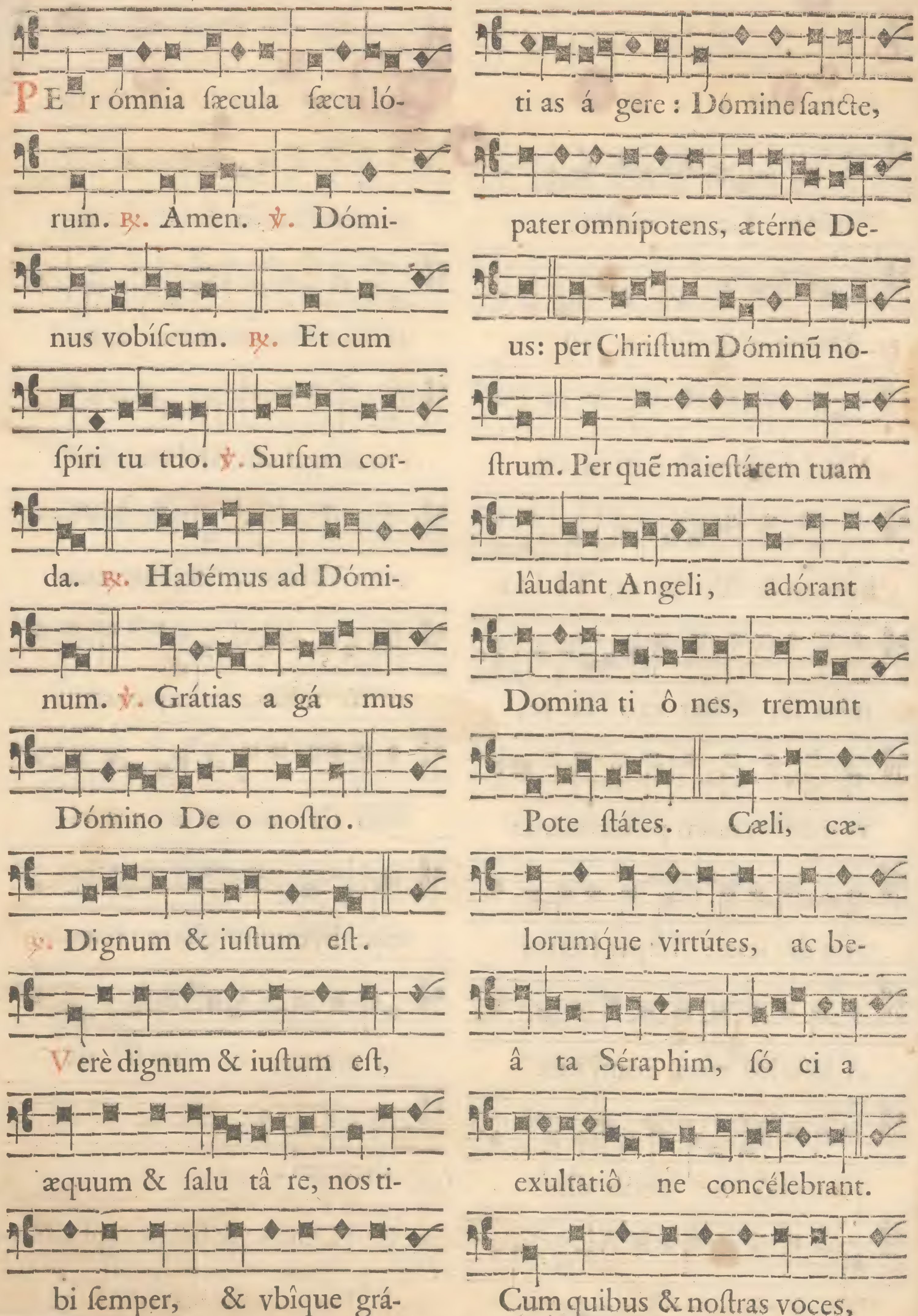
cte, pater omnípotens,

ætér-

Sequens Præfatio cũ ſuo cantu dicitur in oĩbus Dñicis, & feſtis Duplicibus, & per Octauas eorũ, & in oĩbus Semiduplicibus, vbi propria non habetur.

PEr ómnia ſæcula ſæcu ló-
rum. ℟. Amen. ℣. Dómi-
nus vobíſcum. ℟. Et cum
ſpíri tu tuo. ℣. Surſum cor-
da. ℟. Habémus ad Dómi-
num. ℣. Grátias a gá mus
Dómino De o noſtro.
℟. Dignum & iuſtum eſt.
Verè dignum & iuſtum eſt,
æquum & ſalu tâ re, nos ti-
bi ſemper, & vbîque grá-
ti as á gere: Dómine ſancte,
pater omnípotens, ætérne De-
us: per Chriſtum Dóminũ no-
ſtrum. Per quẽ maieſtátem tuam
lâudant Angeli, adórant
Domina ti ô nes, tremunt
Pote ſtátes. Cæli, cæ-
lorumque virtútes, ac be-
â ta Séraphim, ſó ci a
exultatiô ne concélebrant.
Cum quibus & noſtras voces,

Sequens Præfatio cum ſuo cantu dicitur in Miſſis votiuis de ſancta Trinitate.

uelánte te crédimus, hoc de

Fíli o tuo, hoc de Spíri-

tu ſancto, ſine differén-

ti a diſcretiônis ſentímus.

Vt in confeſsi ô ne veræ,

ſempiternæque De i tátis,

& in perſonis proprìetas,

& in eſſénti a únitas, & in

maieſtâ te adorétur æquâ-

litas. Quam lâudant An-

geli atque Archángeli,

Cherubím quoque ac Sera-

phim: qui non céſſant cla-

máre quotí di e, vna vo-

ce dicéntes.

Sequens Præfatio cum ſuo cantu dicitur in Miſſis votiuis de Spiritu ſancto.

PEr ómnia ſæcula ſæculó-

rum. ℟. Amen. ℣. Dómi-

nus vobiſcum. ℟. Et cum ſpí-

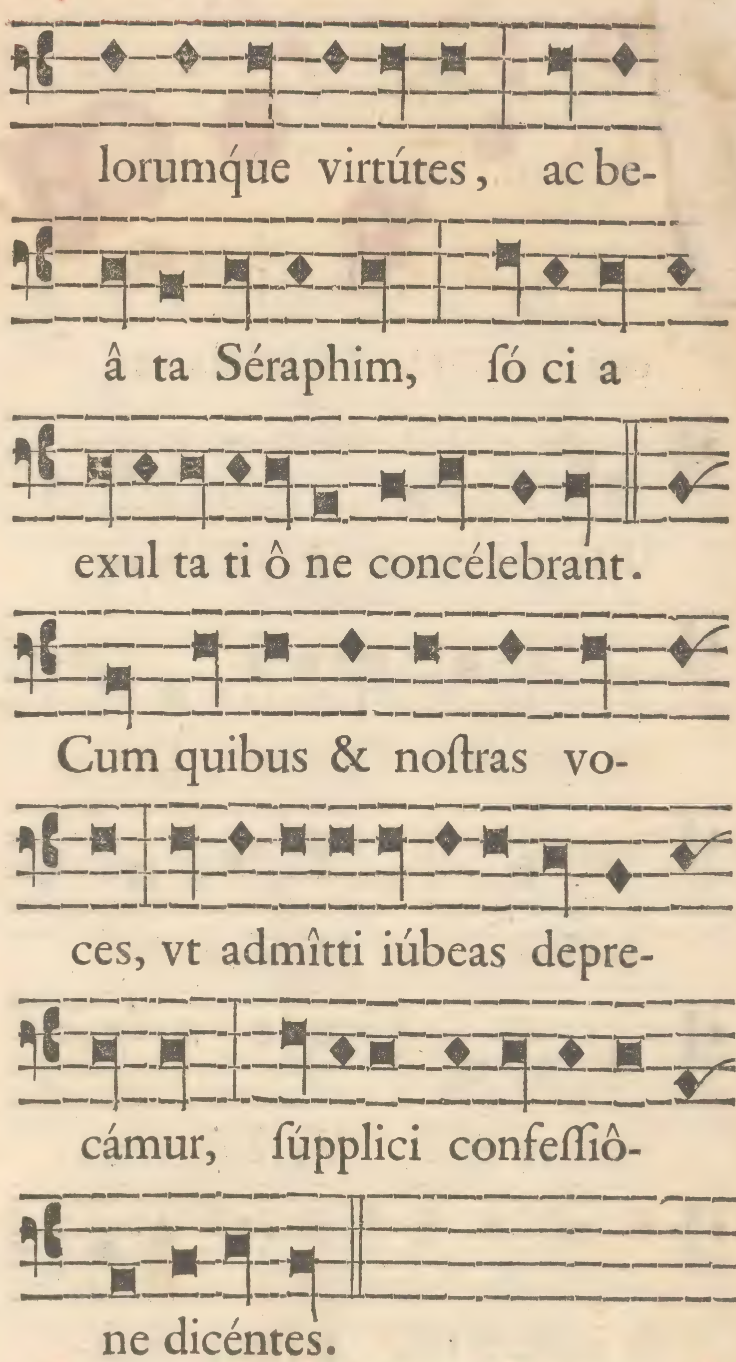
ritu tuo. ℣. Surſum cor-

da. ℟. Habémus ad Dómi-

num. ℣. Grátias agámus

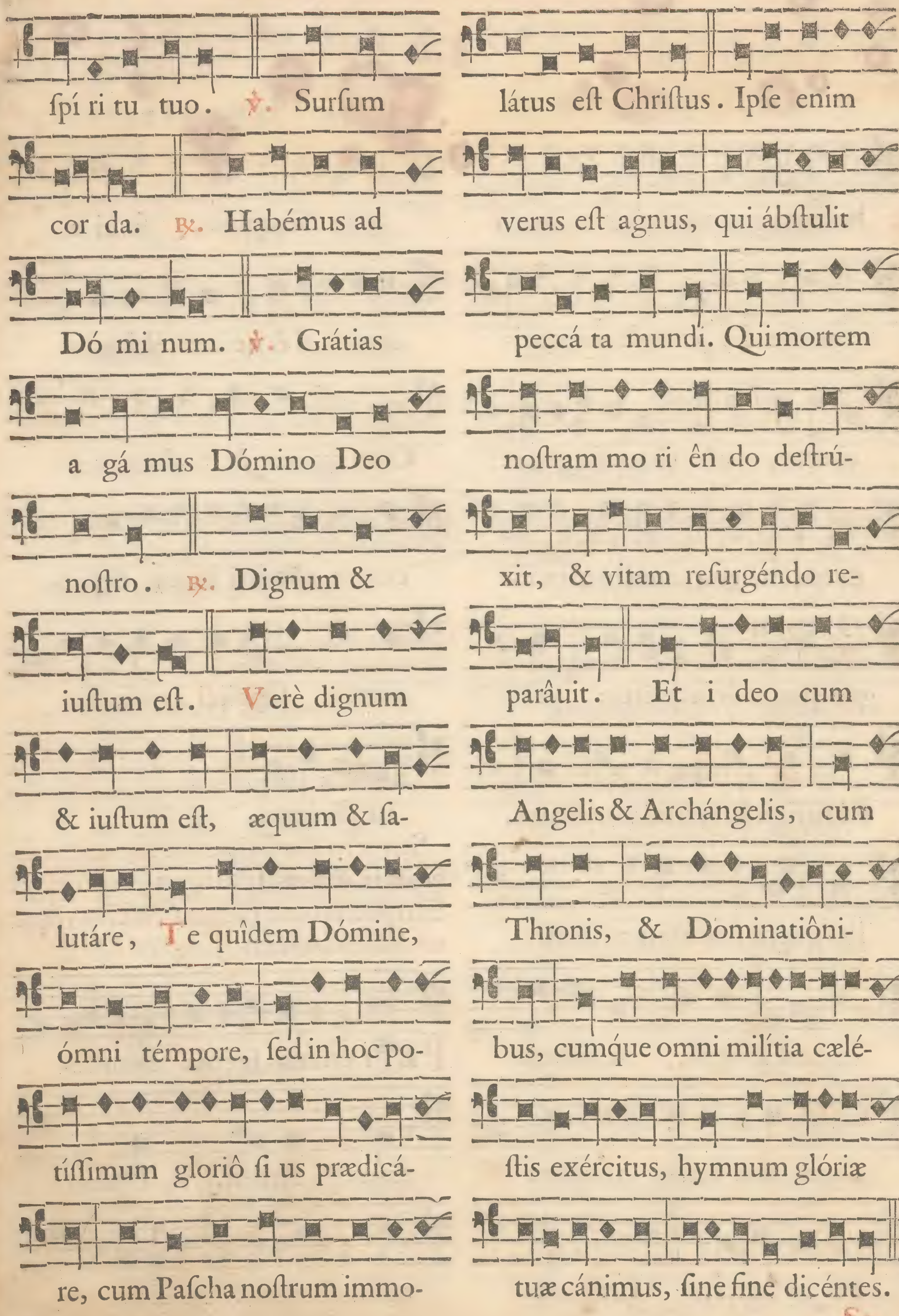
Dó-

Sequens Præfatio cum ſuo cantu dicitur in diebus ferialibus, & in feſtis Simplicibus, ab Octaua Paſchæ vſque ad Aſcenſionem.

ſpí ri tu tuo. ℣. Surſum
cor da. ℟. Habémus ad
Dó mi num. ℣. Grátias
a gá mus Dómino Deo
noſtro. ℟. Dignum &
iuſtum eſt. Verè dignum
& iuſtum eſt, æquum & ſa-
lutáre, Te quîdem Dómine,
ómni témpore, ſed in hoc po-
tiſſimum glorió ſi us prædicá-
re, cum Paſcha noſtrum immo-
látus eſt Chriſtus. Ipſe enim
verus eſt agnus, qui ábſtulit
peccá ta mundi. Qui mortem
noſtram mo ri ên do deſtrú-
xit, & vitam reſurgéndo re-
parâuit. Et i deo cum
Angelis & Archángelis, cum
Thronis, & Dominatiôni-
bus, cumque omni milítia cælé-
ſtis exércitus, hymnum glóriæ
tuæ cánimus, ſine fine dicéntes.

Se-

Dómino Deo noſtro.

℟. Dignum & iuſtum eſt. Verè

dignum & iuſtum eſt, æ-

quum & ſálutare; nos tibi

ſemper, & vbîque grá-

ti as á gere: Dómine ſancte,

pater omnípotens, ætér-

ne Deus: per Chriſtum Dó-

minum noſtrum. Qui aſcén-

dens ſuper ómnes cælos, ſe-

densque ad déxteram tuam, pro-

miſſum Spíritum ſanctum in

fí li os a do pti ô nis effú-

dit. Quaprópter profúſis

gâudijs, totus in orbe ter-

rárum mundus exúltat. Sed

& ſupérnæ virtútes, atque

angélicæ poteſtátes, hym-

num glóriæ tuæ cóncinunt,

ſine fine dicéntes.

Sequens Præfatio cum ſuo cantu dicitur in Miſſis votiuis de beata Maria.

PEr ómnia ſæcula ſæcu-

rum. ℟. Amen. ℣. Dómi-
nus vobiſcum. ℟. Et cum ſpi-
ritu tuo. ℣. Surſum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grâtias agámus Dómino
Deo noſtro. ℟. Dignum
& iuſtum eſt. Verè
dignum & iuſtum eſt, æ-
quum & ſálutare, nos tibi
ſemper, & vbîque grá-
ti as á gere: Dómine ſancte,
pater omnípotens, ætér-
ne Deus. Et te in vene-
ra ti ô ne be â tæ Mariæ
ſemper vírginis collaudáre,
benedícere, & prædicáre.
Quæ & vni gé nitum tuum
ſancti Spí ri tus obum-
bra ti ô ne con cé pit:
& vir gi ni tá tis. gló ri a
permanénte, lumen æ-
térnum mundo effúdit, Ie-
ſum

Sequens Præfatio cum ſuo cantu dicitur in Miſſis votiuis de Apoſtolis.

æquum & ſalutâre, Te Dó-
mine ſupplíciter exoráre, vt
gregem tuum paſtor ætérne
non déſeras : ſed per beâtos
Apoſtolos tuos contí nua
protecti ô ne cuſtôdias.
Vt i jſ dem rectó ribus
gubernétur, quos ópe-
ris tu i vicá rios eidem
contu lí ſti præéſſe pa-
ſtóres. Et i deo cum

Angelis & Archángelis, cum
Thronis, & Dominatiôni-
bus, cumque omni milítia cælé-
ſtis exércitus, hymnum glóriæ
tuæ cánimus, ſine fine dicéntes.

Sequens Præfatio cum ſuo cantu dicitur in feſtis Simplicibus, & diebus ferialibus, vbi propria non habetur, & in omnibus Miſſis Defunctorum.

PEr ómnia ſæcula ſæculó-
rum. ℟. Amen. ℣. Dómi-
nus vobiſcum. ℟. Et cum ſpí-
ritu tuo. ℣. Surſum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Gra-

CANON MISSÆ.

Sacerdos extendens & jungens manus, elevans ad Cœlum oculos & ſtatim demittens, profundè inclinatus ante Altare, manibus, ſuper eo poſitis, dicit.

TE igitur clementiſſime Pater, per Jeſum Chriſtum Filium tuum Dominum noſtrum, ſupplices rogamus ac petimus, *Oſculatur Altare,* uti accepta habeas, & benedicas, *Jungat manus, deinde ſignet ter ſuper oblata,* hæc ✠ dona, hæc ✠ munera, hæc ✠ ſancta ſacrificia illibáta, *Extenſis manibus proſequitur.* in primis quæ tibi offerimus pro Eccleſia tua ſancta Cathólica: quã pacificáre, cuſtodire, adunare, & regere digneris toto orbe terrarum: unà cum fámulo tuo Papa *N.* & Atiſtite Noſtro *N.* & omnibus orthodoxis, atque Catholicæ & Apoſtolicæ fidei cultoribus.

Commemoratio pro vivis.

MEmento Domine, famulorum famularumque tuárum *N.* & *N.* *Jungit manꝰ, orat aliquantulùm pro quibus orare intendit: deinde manibus extenſis proſequitur.* Et omnium circumſtantium, quorum tibi fides cognita eſt, & nota devotio, pro quibus tibi offerimus: vel qui tibi offerunt hoc ſacrificium laudis, pro ſe, ſuiſque omnibus: pro redemptione animárum ſuarum, pro ſpe ſalutis & incolumitatis ſuæ: tibique reddunt vota ſua æterno Deo, vivo & vero.

Infra actionem.

COmmunicantes, & memoriam venerantes, in primis glorioſæ ſẽper virginis Mariæ, geni-

tricis Dei & Domini noſtri Ieſu Chriſti: ſed & beatornm Apoſtolorum ac Martyrum tuorum Petri & Pauli, Andreæ, Jacobi, Joannis, Thomæ, Jacobi, Philippi Bartholomæi, Matthæi, Simonis & Thaddæi: Lini, Cleti, Clementis, Xyſti, Cornelii, Cypriani: Laurentii, Chryſogoni, Joannis & Pauli, Coſmæ & Damiáni: & omnium Sanctorum tuorum: quorum meritis precibuſque concedas, ut in omnibus protectionis tuæ muniamur auxilio. *Jungit manus.* Per eumdem Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Tenens manus expanſas ſuper oblata dicit.

HAnc igitur oblationem ſervitutis noſtræ, ſed & cunctæ familiæ tuæ, quæſumus Domine, ut placatus accipias: dieſque noſtros in tua pace diſponas, atque ab æterna damnatione nos eripi, & in electorum tuorum jubeas grege numerari. *Jungit manus.* Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

QUam oblationem tu Deus in omnibus quæſumus, *Signat ter ſuper oblata,* bene ✠ dictam, adſcri ✠ ptam, ra ✠ tam, rationabilem, acceptabilemque facere digneris: *Signat ſemel ſuper Hoſtiam, & ſemel ſuper Calicem:* ut nobis Cor ✠ pus, & San ✠ gvis fiat dilectiſſimi Filii tui Domini noſtri Jeſu Chriſti.

QUi pridie quàm pateretur, *Accipit Hoſtiam* accepit panem in ſanctas ac venerabiles mánus ſuas: *elevat oculos ad cælum:* & elevatis oculis in cœlum: ad te Deum Patrem ſuum omni

potentem: tibi grátiás agens, Signat ſuper Hoſtiam, bene✠dixit, fregit, deditque diſcipulis ſuis, dicens: Accipite, & manducate ex hoc omnes.

Tenens ambabus manibus Hoſtiam inter indices & pollices, profert verba conſecrationis ſecretè, diſtinctè, & attentè.

Hoc eſt enim Corpus meum.

Prolatis verbis conſecrationis, ſtatim Hoſtiam conſecratam genuflexus adorat: ſurgit, oſtendit populo, reponit ſuper Corporale, iterùm adorat: & non disjungit pollices & indices, niſi quando Hoſtia tractanda eſt, uſque ad ablutionem digitorum. Tunc detecto Calice dicit.

SImili modo poſtquam cœnatum eſt, Ambabus manibus accipit Calicem, accipiens & hunc præclarum Calicem in ſanctas ac venerabiles manus ſuas: item tibi gratias agens, Siniſtrâ tenens Calicem, dexterâ ſignat ſuper eum, bene✠dixit, deditque diſcipulis ſuis, dicens: Accipite & bibite ex eo omnes.

Profert verba conſecrationis ſecretè ſuper Calicem, tenens illum parum elevatum.

Hic eſt enim Calix ſangvinis mei, novi & æterni teſtamenti: myſterium fidei: qui pro vobis & pro multis effundetur in remiſſionem peccatorum.

Prolatis verbis conſecra-

tionis, deponit Calicem ſuper Corporale, & dicens ſecretè: Hæc quotieſcunque feceritis, in mei memoriam facietis. genuflexus adorat: ſurgit, oſtendit populo, deponit cooperit, & iterum adorat. Deinde disjunctis manibus dicit.

UNdè & memores Domine, nos ſervi tui, ſed & plebs tua ſancta, ejuſdem Chriſti Filii tui Domini noſtri tam beatæ paſſionis, nec non & ab inferis reſurrectionis, ſed & in cœlos glorioſæ aſcenſionis: offerimꝰ præclaræ majeſtati tuæ de tuis donis ac datis, Jungit manus, & ſignat ter ſuper Hoſtiam & Calicem ſimul. Hoſtiam ✠ puram, hoſtiam ✠ ſanctam, hoſtiam ✠ immaculatam, Signat ſemel ſuper Hoſtiam, & ſemel ſuper Calicem: Panem ✠ ſanctum vitæ æternæ, & Calicem ✠ ſalutis perpetuæ.

Extenſis manibus proſequitur.

SUpra quæ propitio ac ſereno vultu reſpicere digneris: & accepta habere, ſicuti accepta habere dignatus es munera pueri tui juſti Abel, & ſacrificium Patriarchæ noſtri Abrahæ: & quod tibi obtulit ſummus ſacerdos tuus Melchiſedech, ſanctum ſacrificium, immaculatam hoſtiam.

Profundè inclinatus junctis manibus, & ſuper Altare poſitis dicit.

SUpplices te rogamus, omnipotens Deus: jube hæc perferri per manꝰ ſancti Angeli tui in ſublime altare tuum, in conſpectu divinæ majeſtatis tuæ: ut quotquot, oſculatur Altare, ex hac altaris participatione, ſacroſanctum Filii tui, Jungit ma-

nus,

nus, & ſignat ſemel ſuper Hoſtiam, & ſemel ſuper Calicem, Cor ✠ pus, & San ✠ gvinem ſumpſerimus, Seipſum ſignat, omni benedictione cœleſti, & gratiâ repleamur. Per eumdem Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Commemoratio pro Defunctis.

MEmento etiam Domine, famulorum famularumque tuarum N. & N. qui nos præceſſerunt cum ſigno fidei, & dormiunt in ſomno pacis. Jungit manus, orat aliquantulùm pro iis defunctis, pro quibus orare intendit, deinde extenſis manibus proſequitur. Ipſis Domine & omnibus in Chriſto quieſcentibus locum refrigerii, lucis & pacis, ut indulgeas, deprecámur. Jungit manus, & caput inclinat. Per eumdem Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Manu dextera percutit ſibi pectus, elatâ parum voce dicens.

NObis quoque peccatoribus famulis tuis de multitudine miſerationum tuarum ſperantibus, partem aliquám & ſocietatem donare digneris, cum tuis ſanctis Apoſtolis & Martyribus, cum Joanne, Stephano, Mathia, Barnaba, Ignatio, Alexandro, Marcellino, Felicitate, Petro Perpetua, Agata, Lucia, Agnete, Cæcilia, Anaſtaſia, & omnibus ſanctis tuis: intra quorum nos conſortium, non æſtimator meriti, ſed veniæ, quæſumus, largitor admitte. Jungit manus. Per Chriſtum Dominum noſtrum.

PEr quem hæc omnia, Domine, ſemper bona creas, Signat ter ſuper Hoſtiam & Calicem ſimul,

dicens: ſancti ✠ ficas, vi vi ✠ ficas, bene ✠ dicis, & præſtas nobis. Diſcooperit Calicem, genuflectit, accipit Sacramentũ dexterâ, tenens ſiniſtrâ Calicem: ſignat cum Hoſtia ter à labio ad labium Calicis, dicens: Per ip ✠ ſum, & cum ip ✠ ſo, & in ip ✠ ſo, bis ſignat inter Calicem & pectus, eſt tibi Deo Patri ✠ omnipotenti, in unitate Spiritûs ✠ ſancti, Elevans parum Calicem cum Hoſtia dicit: omnis honor & gloria.

Reponit Hoſtiam, cooperit Calicem, genuflectit, ſurgit & dicit,

PEr omnia ſæcula ſæculorum. Jungit man9 ℟. Amen.

Oremus. Præceptis ſalutatibus moniti, & divinâ inſtitutione formati audemus dicere.

Extendit manus.

PAter noſter, qui es in cælis: ſanctificetur nomen tuum: Adveniat regnum tuum: Fiat voluntas tua, ſicut in cælo, & in terra. Panem noſtrum quotidianum da nobis hodie: Et dimitte nobis debita noſtra, ſicut & nos dimittimus debitoribus noſtris. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos à malo.

Sacerdos ſubmiſſa voce dicit, Amen. Deinde accipit Patenam inter indicẽ & medium digitos, & dicit.

LIbera nos, quæſumus Domine, ab omnib9 malis, præteritis, præſentibus, & futuris: & intercedente beatâ & glorioſâ ſemper virgine Dei genitrice Mariâ, cum beatis Apoſtolis tuis Petro & Paulo, atque Andrea, & omnibus ſanctis, Signat ſe cum Patena à fronte

ad

ad pectus, & eam oſculatur: da propitius pacem in diebus noſtris: ut ope miſericordiæ tuæ adjuti, & à peccato ſimus ſemper liberi, & ab omni perturbatione ſecuri. Submittit Patenam Hoſtiæ, diſcooperit Calicem, genuflectit, ſurgit, accipit Hoſtiam, frangit eam ſuper Calicem per medium, dicens: Per eumdem Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum Filium tuum.

Partem, quæ in dextera eſt, ponit ſuper Patenam. Deinde ex parte, quæ in ſiniſtra remanſit, frangit particulam, dicens:

Qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus ſancti Deus. Aliam mediã partem cum ipſa ſiniſtra ponit ſuper Patenam, & dexterâ tenens particulam ſuper Calicem, ſiniſtrâ Calicem, dicit:

Per omnia ſæcula ſæculorum. ℞. Amen.

Cum ipſa particula ſignat ter ſuper Calicem dicens:

Pax ✠ Domini ſit ✠ ſemper vobiſ ✠ cum.

℞. Et cum ſpiritu tuo.

Particulam ipſam immittit in Calicem, dicens ſecretè.

HÆc commixtio & conſecratio Corporis & Sangvinis Domini noſtri Jeſu Chriſti, fiat accipientibus nobis in vitam æternam, Amen.

Cooperit Calicem, genuflectit, ſurgit, & inclinatus Sacramento, junctis manibus, & ter pectus percutiens, dicit:

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miſerere nob:

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miſerere nob:

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, dona nobis pacem.

In Miſſis pro Defunctis non dicitur miſerere no

bis, ſed ejus loco: dona eis requiem, & in tertio additur: ſempiternam.

Deinde junctis manibus ſuper Altare, inclinat9 dicit ſequentes Orationes.

DOmine Jeſu Chriſte, qui dixiſti Apoſtolis tuis: Pacem relinquo vobis, pacem meā do vobis: ne reſpicias peccata mea, ſed fidem Eccleſiæ tuæ: eamq; ſecundùm voluntatem tuam pacificare & coadunare digneris. Qui vivis & regnas Deus, per omnia ſæcula ſæculorum Amen.

Si danda eſt pax, oſculatur Altare, & dans pacem, dicit: Pax tecum. ℞. Et cum ſpiritu tuo.

In Miſſis Defunctorum non datur pax, neque dicitur præcedens Oratio.

DOmine Jeſu Chriſte, Fili Dei vivi, qui ex voluntate Patris, cooperante Spiritu ſancto, per mortem tuam mundum vivificaſti, libera me per hoc ſacroſanctum Corp9, & Sangvinem tuum, ab omnibus iniquitatibus meis, & univerſis malis: & fac me tuis ſemper inhærere mandatis, & à te nunquam ſeparari permittas. Qui cum eodem Deō Patre & Spiritu ſancto vivis & regnas Deus in ſæcula ſæculorum, Amen.

PErceptio Corporis tui Domine Jeſu Chriſte, quod ego indignus ſumere præſumo, non mihi proveniat in judicium & condemnationē: ſed pro tua pietate proſit mihi ad tutamentum mentis & corporis, & ad medelam percipiendam. Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus ſancti Deus, per omnia ſæcula ſæculorum, Amen.

Genuflectit, ſurgit, & dicit:

PAnem cæleſtem accipiám, & nomen Domini invocabo.

Deinde parum inclinatus, accipit ambas partes Hoſtiæ inter pollicem & indicem ſiniſtræ manus, & Patenam inter eumdem indicem & medium, & dexterâ percutiens pectꝰ elevatâ aliquantulum voce dicit ter devotè & humiliter.

DOmine, non ſum dignus, ut intres ſub tectum meum, ſed tantùm dic verbo, & ſanabitur anima mea.

Poſtea dexterâ ſe ſignans cum Hoſtia ſuper Patena, dicit:

COrpus Domini noſtri Jeſu Chriſti cuſtodiat animam meam in vitam æternam, Amen.

Sumit reverenter ambas partes Hoſtiæ, jungit manus, & quieſcit aliquantulum in meditatione Sanctiſſimi Sacramenti. Deinde diſcooperit Calicem, genuflectit, colligit fragmenta, ſi quæ ſint, extergit Patenam ſuper Calicem, interim dicens:

QUid retribuam Domino pro omnibus, quæ retribuit mihi? Calicem ſalutaris accipiam, & nomen Domini invocabo. Laudans invocabo Dominum, & ab inimicis meis ſalvus ero.

Accipit Calicem manu dexterâ, & eo ſe ſignans, dicit:

SAngvis Domini noſtri Jeſu Chriſti, cuſtodiat animam meam in vitam æternam, Amen.

Sumit totum Sangvinem cum particula. Quo ſumpto, ſi qui ſunt communicandi, eos communicet, antequam ſe purificet. Poſtea dicit:

QUod ore ſumpſimus Domine, pura mente capiamus, & de munere temporali fiat nobis remedium ſempiternum.

Interim porrigit Calicem miniſtro, qui infundit in eo parum vini, quo ſe purificat; deinde proſequitur.

COrpus tuum Domine, quod ſumpſi, & Sangvis, quem potavi, adhæreat viſceribus meis: & præſta: ut in me non remaneat ſcelerum macula, quem pura & ſancta refecerunt Sacramenta. Qui vivis & regnas in ſæcula ſæculorum, Amen.

Abluit digitos, extergit, & ſumit

ablutionem: extergit os, & Calicem, quem operit, & plicato Corporali, collocat in Altari ut priùs: deinde proſequitur Miſſam. Dicto, poſt ultimam Orationem.

Dominus vobiſcum,

℟. Et cum Spiritu tuo.

dicit pro Miſſæ qualitate vel Ite Miſſa eſt, vel Benedicamus Domino. ℟. Deo gratias.

In Miſſis Defunctorum dicit, Requieſcant in pace. ℟. Amen.

Dicto Ite Miſſa eſt, vel Benedicamus Domino, Sacerdos inclinat ſe ante medium Altaris, & manibus junctis ſuper illud, dicit.

Placeat tibi ſancta Trinitas, obſequium ſervitutis meæ, & præſta: ut ſacrificium, quod oculis tuæ majeſtatis indignus obtuli, tibi ſit acceptabile, mihique, & omnibus, pro quibus illud obtuli, ſit, te miſerante, propitiabile. Per Chriſtum Dominum noſtrum, Amen.

Deinde oſculatur Altare, & elevatis oculis, extendens, elevans, & jungens manus, caputque Cruci iuclinans, dicit: Benedicat vos omnipotens Deus, & verſus ad populum, ſemel tantùm benedicens, etiam in Miſſis ſolemnibus, proſequitur Pater, & Filius, ✠ & Spiritus Sanctus

℟. Amen.

In Miſſis Defunctorum non datur benedictio, ſed dicto, Requieſcant in pace, dicit Placeat tibi ſancta Trinitas, deinde oſculato Altari, legit Evangelium ſancti Joannis. Finito Evangelio S. Joannis, diſcedens ab Altari, pro gratiarum actione dicit Antiphonam. Trium puerorum.

DOMINICA RESVRRECTIONIS DOMINI.

Statio ad S. Mariam Maiorem.

Introitus.

Pſal. 138. RESurréxi, & adhuc tecũ ſum, allelûia: poſuîſti ſuper me manũ tuã, allel. mirábilis facta eſt ſciêntia tua, allelûia, allelûia.

Ibidẽ. Pſal. Dómine probáſti me, & cognouîſti me: tu cognouîſti ſeſſiônẽ meam, & reſurrectiônẽ meã. ℣. Glória. Oratio.

DEus, qui hodiérna die per Vnigénitũ tuum, ęternitátis nobis áditũ deuîcta morte reſeráſti: vota noſtra, quæ præueniêndo aſpiras, etiam adiuuândo proſéquere. Per eũdem Dñm.

Léctio epiſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Corinthios.

1. Cor. 5. FRatres. Expurgáte vetus fermentum: vt ſitis noua conſpérſio, ſicut eſtis azymi. Etenim paſcha noſtrũ immolátus eſt Chriſtus. Itaq. epulémur: non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ & nequîtiæ: ſed in azymis ſinceritátis & veritátis. Graduale.

Pſ. 117 Hæc dies, quã fecit Dñs: exultémus, & lætémur in ea. ℣. Confitémini Dómino, quôniam bonus: quôniam in ſęculum miſericórdia eius. Allelûia, allelûia. ℣. Paſcha noſtrum immolátus eſt Chriſtus. 1. C 5.

Sequentia.

VIctimæ paſcháli lâudes immolent Chriſtiáni. Agnus redémit oues: Chriſtus ínnocens Patri reconciliâuit peccatóres. Mors & vita, duello conflíxere mirándo: dux vitæ, mórtuus regnat viuus. Dic nobis Maria, quid vidíſti in via? Sepúlchrum Chriſti viuêntis: & glóriam vidi reſurgẽtis. Angélicos teſtes, ſudárium & veſtes. Surréxit Chriſtus ſpes mea: præcédet vos in Galilæam. Scimus Chriſtum ſurrexíſſe à mórtuis vere: tu nobis victor Rex miſerére, Amen. Allelûia.

Sequentia dicitur vſque ad Sabbatum in Albis incluſiuè.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecundum Marcum.

Mar. 16. IN illo témpore: Maria Magdaléne, & Maria Iacóbi, & Salome, emérunt arómata: vt veniêntes, úngerent

rent Ieſum. Et valde mane vna ſabbatórum, véniunt ad monumētum, orto iam ſole. Et dicébāt ad ínuicem. Quis reuôluet nobis lápidem ab oſtio monuménti? Et reſpiciêntes, vidérunt reuolútum lápidem. Erat quippe magnus valde. Et introeûntes in monuméntū, vidérūt iûuenem ſedéntem in dextris, coópertum ſtola cándida: & obſtupuérunt. Qui dixit illis. Nolíte expauéſcere. Ieſum quæritis Nazarénum, crucifíxum: ſurréxit, non eſt hic: ecce locus, vbi poſuérunt eum. Sed ite, dícite diſcípulis eius, & Petro: quia præcédet vos in Galilæam. Ibi eum vidébitis: ſicut dixit vobis. Credo.

75. Offertorium. Terra trémuit, & quiêuit, dum reſúrgeret in iudício Deus, allelûia.

Secreta.

SVſcipe, quæſumus Dómine, preces pópuli tui cū oblatiônibus hoſtiârum: vt paſchálibus initiáta myſtérijs, ad æternitátis nobis medélam, te operánte profíciant. Per Dóminum.

Præfatio. Te quidem Dómine omni témpore, ſed in hac potíſſimum die.

Infra actionem. Communicántes. &, Hanc igitur. ſupra. fol. 111.

Et ſic dicitur vſque ad Sabbatum in Albis incluſiue.

Communio.

Cor. Paſcha noſtrum immolátus eſt Chriſtus, allelûia: itaque epulémur in azymis ſinceritátis & veritátis, allelûia, allelûia, allelûia.

Poſtcommun.

SPíritum nobis Dómine, tuæ charitátis infúnde: vt quos ſacraméntis paſchálibus ſatiâſti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum. In vnitáte eiúſdem Spíritus ſancti Deus.

Poſt Dóminus vobíſcum, dicitur, Ite miſſa eſt, allelûia, allelûia.

℟. Deo grátias, allelûia, allelûia.

Et ſic dicitur vſque ad Sabbatum in Albis incluſiuè.

Infra Octauam Paſchæ non fit de aliquo feſto Duplici vel Semiduplici, ſed poſt Octauam celebrantur. De Simplicibus autem occurrentibus poſt hoc triduum, fit tantum commemoratio.

FERIA SECVNDA.

Statio ad ſanctum Petrum.

Introitus.

INtrodúxit vos Dn̄s in terram fluêntem lac & mel, allelûia: & vt lex Dómini ſemper ſit in ore veſtro, allelûia, alle. Exod. 13.

Pſal. Confitémini Dómino, & inuocáte nomen eius: annuntiâte inter gētes ópera eius. ℣. Glória. Pſal. 104.

Oratio.

DEus, qui ſolemnitáte paſcháli, mundo remédia cōtuliſti: pópulū tuum, quæſumus, cæléſti dono proſéquere: vt & perféctā libertátem conſequi mereâtur, & ad vitam profíciat ſempitérnam. Per Dóminum noſtrū.

Léctio Actuum Apoſtolórum.

IN diêbus illis. Stās Petrus in médio plebis, dixit. Viri fratres, vos ſcítis, Act. 10.f
quòd factū eſt verbum per vniuêrſam Iudæam: incípiens enim à Galilęa poſt baptíſmum quod prædicâuit Ioânnes, Ieſum à Nazareth: quomodo vnxit eū Deus Spíritu ſācto & virtúte: qui pertranſijt benefaciēdo, & ſanādo omnes oppréſſos à diâbolo: quôniā Deus erat cum illo. Et nos teſtes ſumus ómnium quę fecit in regiône Iudæórū & Ierúſalem: quem occidérunt ſuſpendéntes in ligno.

ligno. Hũc Deus ſuſcitâuit tértia die: & dedit eum maniféſtũ fíeri, non omni pópulo, ſed téſtibus præordinátis à Deo, nobis, qui manducâuimus & bibimus cum illo, poſtquam reſurréxit à mórtuis. Et præcépit nobis prædicáre pópulo, & teſtificári, quia ipſe eſt, qui conſtitútus eſt à Deo iudex viuôrũ & mortuôrum. Huic omnes Prophétæ teſtimónium pérhibent, remiſſiônem peccatórum accípere per nomen eius, omnes qui crédunt in eum. Graduale.

Pſal. 117. Hæc dies, quã fecit Dñs: exultémus, & lętémur in ea. ℣. Dicat nunc Iſraël, quôniam bonus: quôniam in ſęculum miſericórdia eius. Allelûia, allelûia.

Matt. 28. ℣. Angelus Dómini deſcéndit de cælo: & accédens reuôluit lápidem, & ſedébat ſuper eum. Sequentia. Víctimę Paſchâli, cum Allelûia in fine, vt ſupra in Dominica Paſchæ. fol. 126.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

Luc. 24. b IN illo témpore: Duo ex diſcípulis Ieſu ibant ipſa die in caſtéllũ, quod erat in ſpátio ſtadiôrum ſexagínta ab Ieruſalẽ, nómine Emmâus. Et ipſi loquebãtur ad ínuicem de his ómnibus, quæ accíderant. Et factum eſt: dum fabularéntur, & ſecum quęrerent, & ipſe Ieſus appropínquans ibat cum illis. Oculi autem illórum tenebántur, ne eum agnóſcerent. Et ait ad illos. Qui ſunt hi ſermónes, quos confértis ad ínuicem ambulãtes, & eſtis triſtes? Et reſpóndens vnus, cui nomen Clêophas, díxit ei. Tu ſolus peregrínus es in Ierúſalem, & nõ cognouíſti quæ facta ſunt in illa, his diêbus? Quibus ille dixit: Quæ? Et dixérunt. De Ieſu Nazaréno, qui fuit vir prophéta, potẽs in ópere & ſermóne coram Deo & omni pópulo. Et quômodo tradidérunt eum ſummi ſacerdótes & príncipes noſtri in damnatiônem mortis: & crucifixérunt eum. Nos autẽ ſperabámus, quia ipſe eſſet redempturus Iſraël. Et nunc ſuper hæc ómnia, tertia dies eſt hódie, quòd hæc facta ſunt. Sed & mulíeres quędam ex noſtris terruêrunt nos, quę ante lucem fuêrunt ad monuméntum: & non inuênto córpore eius, venérũt, dicéntes ſe etiam viſiônem Angelórũ vidíſſe: qui dicunt eum vîuere. Et abiérunt quidam ex noſtris ad monuméntum: & ita inuenérunt, ſicut mulíeres dixérunt: ipſum vero non inuenérunt. Et ipſe dixit ad eos. O ſtulti, & tardi corde ad credéndum in ómnibus, quæ locúti ſunt Prophétæ. Nonne hæc opórtuit pati Chriſtum, & ita intráre in glóriam ſuam? Et incípiens à Moyſe & ómnibus Prophétis, interpretabátur illis in ómnibus ſcriptúris, quæ de ipſo erant. Et appropinquauérunt caſtéllo, quo ibant: & ipſe finxit ſe lóngius ire. Et coegérunt illum, dicéntes. Mane nobíſcum, quôniam adueſperáſcit, & inclináta eſt iam dies. Et intrâuit cum illis. Et factum eſt: dum recúmberet cum illis, accépit panem, & be-

& benedíxit ac frégit, & porrigébat illis. Et apérti ſunt óculi eôrum, & cognouérunt eũ : & ipſe euánuit ex óculis eôrũ. Et dixérunt ad ínuicem. Nonne cor noſtrũ ardẽs erat in nobis, dum loquerêtur in via, & aperíret nobis ſcriptúras ? Et ſurgẽtes éadẽ hora regréſſi ſunt in Ierúſalem : & inuenérunt congregátos vndecim, & eos qui cum ipſis erant, dicéntes: quia ſurréxit Dóminus verè, & appáruit Simóni. Et ipſi narrábant quæ geſta erant in via : & quômodo cognouérunt eũ in fractiône panis. Credo. Offertorium.

latt. Angelus Dómini deſcéndit de cælo, & dixit muliêribus : quem quæritis, ſurréxit ſicut dixit, allelûia. Secreta.

SVſcipe, quæſumus Dómine, preces pópuli tui cũ oblatiônibus hoſtiârum: vt paſchálibus initiáta myſtérijs, ad æternitátis nobis medélam, te operánte profíciant. Per Dóminum.

.24. Communio. Surréxit Dóminus, & appáruit Petro, allelûia. Poſtcommun.

SPíritum nobis Dómine, tuæ charitátis infúnde : vt quos ſacraméntis paſchálibus ſatiâſti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum. In vnitáte eiúſdem Spíritus ſancti.

FERIA TERTIA.

Statio ad ſanctum Paulum.

Introitus.

ccli. AQua ſapiêntiæ potâuit eos, allelûia: firmábitur in illis, & non flectêtur, allelûia : & exaltábit eos in ætérnũ, allelûia, allelûia.

al. 04. Pſalmus. Confitémini Dómino, & inuocáte nomẽ eius: annuntiâte inter géntes ópera eius. ℣. Glória Patri.

Oratio.

DEus, qui Eccléſiam tuam nouo ſemper fœtu multíplicas: concede fámulis tuis : vt ſacraméntum viuêndo téneãt, quod fide percepérunt. Per Dóminum noſtrum.

Léctio Actuum Apoſtolórum.

IN diébus illis. Surgens Paulus, & manu ſiléntium indícens, ait. Viri Act. 13. fratres, filij géneris Abraham, & qui in vobis tíment Deum: vobis verbum ſalútis huius miſſum eſt. Qui enim habitábant Ierúſalẽ, & príncipes eius, ignorántes Ieſum, & voces Prophetárum quæ per omne ſábbatum legúntur, iudicántes impleuérunt : & nullam cáuſam mortis inueniêntes in eo, petiérunt à Piláto, vt interfícerent eum. Cumq. conſummáſſent omnia, quæ de eo ſcripta erant: deponẽtes eum de ligno, poſuérunt eum in monumẽto. Deus autem ſuſcitâuit eum à mórtuis tertia die. Qui viſus eſt per dies multos his, qui aſcénderant ſimul cum eo de Galilæa in Ierúſalem : qui vſque nũc ſunt teſtes eius ad plebem. Et nos vobis annuntiâmus eam, quæ ad patres noſtros repromíſſio facta eſt: quôniam hanc Deus adimplêuit filijs veſtris, reſúſcitans Ieſum Chriſtum Dóminum noſtrum. Graduale.

Hæc dies, quam fecit Dóminus: exultémus, & lætémur in ea. ℣. Dicant Pſ. 117. nunc, qui redémpti ſunt à Dómino : quos redémit de manu inimíci, & de regiônibus congregâuit eos.

Allelûia, allelûia. ℣. Surréxit Dóminus de ſepúlchro, qui pro nobis pepéndit in ligno. Sequentia.

Víctimæ

Victimæ paſchâli. vt ſupra in Dominica paſchæ. fol.127.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

24 IN illo témpore: Stetit Ieſus in medio diſcipulórum ſuôrum, & dicit eis. Pax vobis: ego ſum, nolíte timére. Conturbáti vero & contérriti, exiſtimábant ſe ſpíritum vidére. Et dixit eis. Quid turbáti eſtis, & cogitatiônes aſcēdunt in corda veſtra? Vidéte manus meas & pedes: quia ego ipſe ſum. Palpáte & vidéte: quia ſpíritus carnem & oſſa non habet, ſicut me vidétis habere. Et cum hoc dixíſſet, oſtēdit eis manus & pedes. Adhuc autem illis non credētibus, & mirántibus præ gâudio, dixit. Habétis hic aliquid, quod manducétur? At illi obtulérunt ei partem piſcis aſſi, & fauum mellis. Et cū manducáſſet coram eis, ſumens relíquias, dedit eis. Et dixit ad eos. Hęc ſunt verba, quæ locútus ſum ad vos, cū adhuc eſſem vobíſcum: quôniam necéſſe eſt impléri ómnia, quæ ſcripta ſunt in lege Môyſi, & Prophétis, & Pſalmis de me. Tunc apéruit illis ſenſum, vt intellígerent ſcriptúras. Et dixit eis: Quôniam ſic ſcriptum eſt, & ſic oportébat Chriſtum pati, & reſúrgere à mortuis die tertia: & prædicari in nómine eius pœniténtiam, & remiſſiônem peccatórum in omnes gentes. Credo.

Offertorium. Intónuit de cęlo Dóminus, & Altíſſimus dedit vocem ſuam: & apparuérunt fontes aquârum, allelûia. *Pſ. 17.*

Secreta.

SVſcipe Dómine, fidélium preces cum oblatiônibus hoſtiârum: vt per hæc piæ deuotiônis officia, ad cæléſtem glóriam tranſeâmus. Per Dñm.

Communio. Si conſurrexíſtis cum Chriſto, quæ ſurſum ſunt quærite, vbi Chriſtus eſt in déxtera Dei ſedens, allelûia: quæ ſurſum ſūt ſápite, allelûia. *Col. 3.*

Poſtcommun.

COncéde quæſumus omnípotens Deus: vt paſchális percéptio ſacraménti, contínua in noſtris mētibus perſeuéret. Per Dóminum noſtrum.

FERIA QVARTA.

Statio ad ſanctum Laurentium extra muros. Introitus.

VEníte benedícti patris mei, percípite regnum, allelûia: quod vobis paratum eſt ab origine mundi, allelûia, allelûia, allelûia. *Matt. 25.* Pſalmus. Cantáte Dómino canticum nouum: cantáte Dómino omnis terra. ℣. Glória Patri. *Pſ. 95.*

Oratio.

DEus, qui nos reſurrectiônis Dóminicæ annua ſolemnitáte lætíficas: concéde propítius: vt per temporália feſta quæ agimus, peruenire ad gaudia ętérna mereâmur. Per eumdem Dóminum.

Ab hac die vſque ad Sabbatum in Albis incluſiuè, poſt Orationem dici di-

citur vna ex ſequentibus Orationibus tantum, niſi facienda ſit commemoratio alicuius Feſti ſimplicis occurrẽtis.

Contra perſecutores Eccleſiæ.

Oratio.

ECcleſię tuę, q̃s Dñe, preces placátus admitte: vt deſtrúctis aduerſitátibus, & erróribus vniuêrſis, ſecúra tibi ſéruiat libertáte. Per Dóminum.

Vel pro Papa.

DEus ómnium fidélium paſtor & rector: fámulum tuum N. quẽ paſtorẽ Eccléſiæ tuæ præêſſe voluîſti, propítius reſpice: da ei quæſumus, verbo & exémplo quib⁹ præeſt, proficere: vt ad vitam vnà cũ grege ſibi crédito, peruêniat ſempitérnam. Per Dñm.

Léctio Actuum Apoſtolôrum.

Act. 3. b. IN diêbus illis: Apériens Petrus os ſuum, dixit. Viri Iſraëlitæ, & qui timétis Deum, audíte. Deus Abraham, & Deus Iſaâc, & Deus Iacob, Deus patrum noſtrórum glorificâuit filium ſuum Ieſum, quem vos quidem tradíſtis, & negáſtis ante fáciem Piláti, iudicánte illo dimítti. Vos autem ſanctum & iuſtum negáſtis, & petíſtis virum homicídam donári vobis: auctórem vero vitæ interfecíſtis, quẽ Deus ſuſcitâuit à mortuis, cuius nos teſtes ſumus. Et nunc, fratres, ſcio quia per ignorántiam fecíſtis, ſicut & príncipes veſtri. Deus autem, qui prænuntiâuit per os ómnium prophetárum, pati Chriſtum ſuum: implêuit ſic. Pœnitémini ígitur, & conuertímini: vt deleântur peccáta veſtra.

Pſ. 117 Graduale. Hæc dies, quam fecit Dóminus: exultémus, & lætémur in ea. ℣. Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltâuit me: déxtera Dómini fecit virtútem. Allelûia, allelûia. ℣. Surréxit Dóminus verè: & appáruit Petro. Luc.

Sequentia. Víctimę paſchâli. vt ſupra in die Paſchæ. fol. 127.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

Ioã. IN illo témpore: Manifeſtâuit ſe iterum Ieſus diſcípulis ſuis ad mare Tiberiadis. Manifeſtâuit autem ſic. Erãt ſimul Simon Petrus, & Thomas qui dicitur Didymus, & Nathanaél, qui erat à Caná Galilææ, & filij Zebedæi, & alij ex diſcípulis eius duo. Dicit eis Simon Petrus: Vado piſcari. Dicunt ei: Venimus & nos tecum. Et exiérunt, & aſcendérunt in nauim: & illa nocte nihil prendidérunt. Mane autem facto, ſtetit Ieſus in littore: non tamen cognouérunt diſcípuli, quia Ieſus eſt. Dicit ergo eis Ieſus. Pueri, numquid pulmentárium habétis? Reſpondérunt ei: Non. Et dixit eis. Míttite in déxteram nauígij rete: & inueniétis. Miſérunt ergo: & iam non valébant illud tráhere præ multitúdine píſcium. Dicit ergo diſcípulus ille, quem diligébat Ieſus, Petro: Dóminus eſt. Simõ ergo Petrus cum audíſſet, quia Dóminus eſt: túnica ſuccín-

xit

xit ſe (erat enim nudus) & miſit ſe in mare. Alij autem diſcípuli nauîgio venérunt, (non enim longe erant à terra, ſed quaſi cúbitis ducéntis) trahéntes rete píſcium. Vt ergo deſcendérunt in terram, vidérunt prunas poſitas, & piſcem ſuperpoſitum, & panem. Dicit eis Ieſus. Afférte de píſcib⁹, quos prẽdidíſtis nũc. Aſcendit Simon Petrus, & traxit rete in terrã, plenum magnis píſcibus, cẽtum quinquagínta tribus. Et cum tanti eſſent, non eſt ſciſſum rete. Dicit eis Ieſus. Veníte, prandéte. Et nemo audébat diſcumbéntium interrogáre eum, Tu quis es? ſciêntes, quia Dóminus eſt. Et venit Ieſus, & accépit panem, & dedit eis: & piſcem ſimíliter. Hoc iam tertio manifeſtátus eſt Ieſus diſcípulis ſuis, cũ reſurrexíſſet à mortuis. Credo.

Pſ.77. Offertorium. Portas cæli apéruit Dóminus: & pluit illis manna, vt éderent: panem cæli dedit eis: panem Angelórum manducâuit homo, allelûia.

Secreta.

SAcrifícia, Dómine, paſchálibus gâudijs immolámus: quibus Eccléſia tua mirabíliter & paſcitur & nutrítur. Per Dóminum.

Cõtra perſecutores Eccleſiæ. Secreta.

PRótege nos Dómine, tuis myſtérijs ſeruiẽtes: vt diuînis rebus inhæréntes, & corpore tibi famulémur, & mente. Per Dóminum noſtrum.

Vel pro Papa. Secreta.

OBlátis, quæſumus Dómine, placáre munéribus: & fámulum tuum N. quem paſtórem Eccléſiæ tuę pręêſſe voluîſti, aſsídua protectiône gubérna. Per Dóminum.

Communio. Chriſtus reſúrgens ex mórtuis, iam non móritur, allelûia: mors illi vltra non dominábitur, allelûia, allelûia. Rom.

Poſtcommun.

AB omni nos, quæſumus Dómine, vetuſtáte purgátos: ſacramẽti tui veneránda percéptio in nouam tránsferat creatúram. Qui viuis & regnas cum Deo patre.

Contra perſecutores Eccleſiæ. Poſtcommun.

QVæſumus Dñe Deus noſter: vt quos diuîna tríbuis participatiône gaudére, humánis non ſinas ſubiacére perículis. Per Dóminum.

Vel pro Papa. Poſtcommun.

HAec nos, quæſumus Dñe, diuîni ſacraménti percéptio prótegat: & fámulum tuũ N. quem paſtórem Eccléſiæ tuæ præêſſe voluîſti, vnà cum commíſſo ſibi grege, ſaluet ſemper & múniat. Per Dóminum.

FERIA QVINTA.

Statio ad ſanctos duodecim Apoſtolos. Introitus.

VIctrícem manum tuam Dómine laudauêrunt páriter, allelûia: quia ſapiêntia apéruit os mutum, & linguas infântium fecit diſértas, allelûia, allelûia. Sap.1

Pſalmus. Cantáte Dómino cánticum nouum: quia mirabília fecit. ℣. Glória Patri. Pſ.9

Oratio.

DEus, qui diuerſitátem géntium in confeſſiône tui nóminis adunáſti: da, vt renátis fonte baptíſmatis, vna ſit fides méntium, & pîetas actiônum. Per Dóminum.

Secunda Oratio. Ecclēſiæ. vel Deus ómnium. vt in feria præced.

Lectio Actuum Apoſtolórum.

Act.8. IN diēbus illis. Angelus Dómini locútus eſt ad Philíppum, dicens. Surge, & vade contra meridíanum, ad viam quæ deſcendit ab Ieruſalem in Gazam: hæc eſt deſerta. Et ſurgens abijt. Et ecce vir Aethiops eunuchus, potens Candácis regínæ Aethíopum, qui erat ſuper omnes gazas eius, venerat adoráre in Ierúſalem: & reuertebátur ſedens ſuper currum ſuum, legenſque Iſaîam prophétam. Dixit autem ſpíritus Philíppo. Accéde, & adiûnge te ad currum iſtum. Accúrrens autem Philíppus, audiuit illum legéntem Iſaîam prophétam, & dixit. Putaſne intelligis quæ legis? Qui ait. Et quómodo poſſum, ſi non aliquis oſténderit mihi? Rogauitque Philíppum, vt aſcénderet, & ſedéret ſecum. Locus autem ſcriptúræ quã legébat, hic erat. Tamquam ouis ad occiſiônem ductus eſt: & ſicut agnus coram tondente ſe, ſine voce, ſic non apéruit os ſuum. In humilitáte iudícium eius ſublátum eſt. Generatiônem eius quis enarrábit? quôniam tollétur de terra vita eius. Reſpôndẽs autem Eunúchus Philíppo, dixit. Obſecro te, de quo prophéta dicit hoc: de ſe, an de alio áliquo? Apériens âutem Philíppus os ſuum, & incípiens à ſcriptura iſta, euangelizâuit illi Ieſum. Et dum irent per viam, venérunt ad quamdam aquam: & ait Eunúchus: Ecce aqua, quis prohibet me baptizári? Dixit autem Philíppus. Si credis ex toto corde, licet. Et reſpóndens ait. Credo filium Dei eſſe Ieſum Chriſtum. Et iûſſit ſtare currũ: & deſcendérunt vterque in aquam, Philíppus & Eunúchus: & baptizáuit eum. Cum autem aſcendíſſent de aqua, ſpíritus Dómini rapuit Philíppum, & ámplius non vidit eum Eunúchus. Ibat autem per viam ſuam gâudens. Philíppus autem inuêntus eſt in Azóto. Et pertránſiens euãgelizábat ciuitátibus cunctis (donec veniret Cæſaream) nomen Dómini Ieſu Chriſti.

Graduale. Hæc dies, quam fecit Dóminus: exultémus, & lætémur in ea. Pſal.117.
℣. Lápidem, quem reprobauérunt ædificántes, hic factus eſt in caput ánguli: à Dómino factum eſt iſtud, & eſt mirábile in óculis noſtris. Allelûia, allelûia. ℣. Surréxit Chriſtus, qui creâuit ómnia: & miſértus eſt humáno géneri.

Sequentia. Víctimæ paſcháli, vt in Dominica Paſchæ. fol. 127.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

IN illo témpore: Maria ſtábat ad monuméntum foris, plórans. Dum ergo fléret, inclinâuit ſe, & proſpéxit in monuméntum: & vidit duos ángelos in albis, ſedéntes, vnũ ad caput, & vnum ad pedes, vbi poſitum fûerat corpus Ieſu. Dicunt ei illi. Múlier, quid plóras? Io.20.

plóras? Dicit eis. Quia tulérunt Dómi
num meum : & neſcio vbi poſuérunt
eum. Hæc cum dixíſſet, conuérſa eſt
retrórſum, & vidit Ieſum ſtantem : &
non ſciébat, quia Ieſus eſt. Dicit ei Ie-
ſus. Múlier, quid plóras? Quē quæris?
Illa exiſtimans, quia hortulánus eſſet,
dicit ei. Dómine, ſi tu ſuſtuliſti eum, di
cito mihi, vbi poſuíſti eum : & ego eū
tollam. Dicit ei Ieſus : Maria. Conuêr-
ſa illa, dicit ei. Rabbóni, quod dicitur,
magíſter. Dicit ei Ieſus. Nóli me tán-
gere : nondum enim aſcēdi ad patrem
meum. Vade autem ad frátres meos,
& dic eis. Aſcéndo ad patrem meum,
& patrem veſtrum : Deum meum, &
Deum veſtrum. Vénit Maria Magda
léne annúntians diſcípulis : quia vidi
Dóminum, & hęc dixit mihi. Credo.
Exo.13 Offertorium. In die ſolēnitátis veſtrę,
dicit Dóminus, indúcam vos in terrā
fluêntem lac & mel, allelûia. Secreta.

SVſcipe, quæſumus Dn̄e, múnera
populórum tuôrū propítius: vt cō-
feſſiône tui nóminis & baptiſmate re-
nouâti, ſempitérnam beatitúdinē con-
ſequântur. Per Dóminum noſtrum.
Altera Secr. vel Prótege nos, vel Ob-
látis. vt in feria præcedenti.
1.Pe.2. Commun. Pópulus acquiſitiônis, an-
nuntiâte virtûtes eius, allelûia: qui vos
de ténebris vocâuit in admirábile lu-
men ſuum, allelûia. Poſtcommun.

EXâudi Dn̄e preces noſtras : vt re-
dēptiônis noſtræ ſacroſáncta com
mércia, & vitæ nobis cónferant prę́ſen
tis auxílium, & gâudia ſempitérna cō-
cílient. Per Dóminum.
Altera poſtcommun. vel Quęſumus,
vel Hæc nos. vt in feria præcedenti.

FERIA SEXTA.

Statio ad S. Mariam ad Martyres.

Introitus.

EDúxit eos Dóminus in Pſ.
ſpe, allelûia: & inimícos
eôrum opéruit mare,
allelûia, allelûia, allel.
Pſalm⁹. Atténdite pó- Ibid
pule meus legem meam: inclináte au-
rem veſtrā in verba oris mei. ℣. Gló-
ria Patri. Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus,
qui paſchále ſacraméntum in re-
conciliatiônis humánæ fœdere contu-
líſti: da méntibus noſtris: vt quod pro-
feſſiône celebrámus, imitémur effé-
ctu. Per Dóminum.
Secunda Oratio, vel Ecclésię tuæ. vel
Deus ómnium fidélium. vt in quarta
feria præcedenti. fol. 133.
Léctio epiſtolæ beâti Petri apóſtoli.

CHaríſſimi. Chriſtus ſemel pro 1.Pe 3.c.
peccátis noſtris mórtuus eſt, iû-
ſtus pro iniûſtis : vt nos offérret Deo,
mortificátus quidē carne, viuificátus
autem ſpíritu. In quo & his qui in car-
cere erant, ſpirítibus, véniens prędicá-
uit: qui incréduli fûerant aliquândo,
quādo expectábat Dei patiētia in die-
bus Noe, cum fabricarétur arca : ī qua
pâuci, ideſt, octo animæ ſaluæ factę ſūt
per aquam. Quod & vos nunc ſimilis
formæ ſaluos facit baptíſma : non car-
nis depoſitio ſordium, ſed conſciêntiæ
bonæ interrogátio in Deum, per reſur-
rectiônem Ieſu Chriſti Dn̄i noſtri, qui
eſt in déxtera Dei. Graduale.
Hęc dies, quā fecit Dn̄s: exultémus, Pſ.1
& lætémur in ea. ℣. Benedict⁹ qui ve-

 nit

nit in nómine Dñi: Deus Dñs & illú-
f. 95. xit nobis. Allelûia, allelûia. ℣. Dícite in gẽtibus: quia Dñs regnâuit à ligno. Sequentia. Víctimæ paſchâli. vt in Dominica Paſchæ. fol. 127.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 28.c. IN illo témpore: Vndecim diſcípuli abiêrunt in Galilæam, in montem vbi cõſtitúerat illis Ieſus. Et vidéntes eum adorauérunt: quidam autem dubitauérunt. Et accédens Ieſus locútus eſt eis, dicens. Data eſt mihi omnis poteſtas in cælo & in terrá. Eûntes ergo, docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, & Fílij, & Spíritus ſancti: docẽtes eos ſeruâre ómnia quæcumque mandâui vobis. Et ecce ego vobíſcum ſum ómnibus diêbus, vſque ad conſummatiônem ſæculi. Credo.

Exo. 12.b. Offertorium. Erit vobis hæc dies memoriâlis, allelûia: & diem feſtum celebrábitis ſolémnem Dño in progénies veſtras: legitimum ſempitêrnum diẽ, allelûia, allelûia, allelûia. Secreta.

HOſtias, quæſumus Dñe, placátus aſſúme: quas & pro renatórum expiatiône peccáti deférimus, & pro acceleratiône cæléſtis auxílij. Per. Altera Secr. vel Prótege nos. vel Oblátis. vt in feria iiij. præced. fol. 130.

Comunio. Data eſt mihi omnis potéſtas in cęlo & in terra, alleluia: euntes, docéte omnes gentes, baptizantes eos in nómine Patris, & Fílij, & Spiritꝰ ſancti, allelûia, allelûia. Poſtcommun. Matt. 28.

REſpice, quæſumus Dñe, pópulũ tuum: & quẽ ętérnis dignâtus es renouáre myſtériis, à temporálibus culpis dignẽter abſólue. Per Dóminum. Altera poſtcõm. vel Quęſumus Dñe. vel Hæc nos. vt in fer. iiij. præcedenti. fol. 130.

SABBATO in Albis.

Statio ad S. Ioannem in Laterano.

Introitus.

EDúxit Dóminus pópulum ſuum in exultatiône, allelûia: & eléctos ſuos in lætitia, allelûia, allelûia. Pſal. Confitémini Dómino, & inuocâte nomen eius: annuntiâte inter gẽtes ópera eius. ℣. Glória Patri. Oratio. Ibidẽ.

COncéde, quęſumus omnípotens Deꝰ: vt qui feſta paſchália venerándo égimus: per hæc contíngere ad gâudia ætérna mereâmur. Per Dñm. Secunda Oratio, vel Eccléſiæ tuę. vel Deus óĩum. vt in fer. iiij. p̃ced. f. 129.

Léctio epiſtolæ beâti Petri apóſtoli.

CHariſſimi. Deponéntes omnem malítiam, & omnem dolum, & ſimulatiônes, & inuîdias, & omnes detractiônes: ſicut modo géniti infántes, rationábiles, ſine dolo lac concupíſcite: vt in eo creſcátis in ſalútem: ſi tamẽ guſtáſtis, quôniam dulcis eſt Dóminus. Ad quem accedẽtes, lápidem viuum, 1. Petr. 2.

uum,

uum, ab homínibus quidem reprobátum, à Deo autem eléctum & honorificátum : & ipſi tamquam lápides viui ſuperædificámini, domus ſpirituâlis, ſacerdótium ſanctũ, offérre ſpirituâles hóſtias, acceptábiles Deo per Ieſum Chriſtum. Propter quod cóntinet ſcriptúra. Ecce ponam in Sion lápidem ſummum anguláre m, eléctum, pretióſum. Et qui credíderit in illũ, non confundétur. Vobis igitur honor credéntibus. Non credéntibus autem, lapis quem reprobauêrunt ædificántes, hic factus eſt in caput ánguli : & lapis offenſiônis, & petra ſcándali, his qui offéndunt verbo, nec crédunt in quo & póſiti ſunt. Vos autẽ genus eléctũ, regále ſacerdótium, gens ſancta, pópul9 acquiſitiônis : vt virtútes eius annuntiêtis, qui de tênebris vos vocâuit in admirábile lumen ſuum. Qui aliquándo non pópulus: nunc autem pópulus Dei. Qui non conſecúti miſericórdiã: nunc autem miſericórdiam cõſecúti.

Ab hac die vſq; ad Octauã Pentecoſtes, tam in officio de tempore, quã de Sanctis, nõ dicitur Graduale : ſed eius loco dicũtur duo verſus cum quatuor Allelûia, ordine infraſcripto : præterquam in Miſſis Rogationũ, & Vigilię Pentecoſtes, in quibus dicitur vnum Allelûia, cum vno verſu : ſimiliter & poſt quãlibet Lectionẽ ĩ Sabbato quatuor temporum poſt Pentecoſtẽ. Alio tẽpore vſq; ad Septuageſimã, qñ dicitur Graduale, dicuntur tria Allelûia, poſt Graduale, bis ante verſum, & ſemel poſt verſum : cum autem dicitur Sequẽtia, Allelûia, quod dicendũ eſſet poſt verſum, dicitur poſt Sequẽtiã,

Allelûia, allelûia. ℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus: exultémus, & lętémur in ea. Allelûia. ℣. Laudáte púeri Dóminum, laudáte nomen Dómini. *Pſ. 117* *Pſ. 112*

Sequentia. Víctimæ paſchali. vt ſup. in die Paſchæ. fol. 127.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

IN illo témpore: Vna ſábbati, Maria Magdaléne venit mane, cũ adhuc ténebræ eſſent, ad monumẽtum: & vidit lápidem ſublátum à monuménto. Cucúrrit ergo, & vénit ad Simónem Petrum, & ad álium diſcípulum, quẽ diligébat Ieſus : & dicit eis. Tulérunt Dóminum de monuménto : & neſcímus vbi poſuérunt eum. Exijt ergo Petrus, & ille álius diſcípulus, & venérũt ad monuméntum. Currébant autem duo ſimul : & ille alius diſcípulus præcucúrrit cítius Petro, & venit primus ad monuméntum. Et cum ſe inclináſſet, vidit linteámina poſita: non tamen introîuit. Venit ergo Simon Petrus ſequens eum, & introîuit in monuméntum: & vidit linteámina póſita, & ſudárium, quod fûerat ſuper caput eius, nõ cum linteamínib9 póſitum, ſed ſeparátim inuolútum in vnum locum. Tũc ergo introîuit & ille diſcípulus, qui vénerat primus ad monuméntum: & vi- *Ioã. 20*

dit, & crédidit. Nondum enim ſciébant ſcriptúras, quia oportébat eum à mortuis reſúrgere. C redo.

f.117. Offertorium. B enedíctus qui vénit in nómine Dómini: benedíximus vobis de domo Dômini: Deus Dóminus & illúxit nobis, allelûia, allelûia. Secreta.

C Oncéde quęſumus Dñe, ſemper nos per hæc myſtéria paſchália gratulári: vt cõtínua noſtræ reparatiônis operátio, perpétuæ nobis fiat câuſa lætítiæ. Per Dóminum.

Alia Secreta, vel P rótege, vel O blátis. vt in feria iiij. præcedēti. fol.133.

fol.3. Communio. O mnes qui in Chriſto baptizáti eſtis, Chriſtum induîſtis, allelûia.

Poſtcommun.

R Edemptiônis noſtrę múnere vegetáti, quæſumus Dómine: vt hoc perpétuę ſalútis auxílio, fides ſemper vera proficiat. Per Dóminum.

Altera poſtcommun. vel Q uæſumus Dómine. vel H æc nos, vt in feria iiij. præcedenti. fol.133.

DOMINICA IN ALBIS in Octaua Paſchæ.

Statio ad ſanctum Pancratium.

Introitus.

Pet.2 Q Vaſi modo géniti infántes, allelûia: rationábiles, ſine dolo lac concupíſcite, allelûia, allelûia, allelûia. Pſal. E xultáte Deo adiutóri noſtro: iubilâte Deo Iacob. ℣. Glória. f.80.

Oratio.

P Reſta quęſumus oĩpotens Deus: vt qui paſchália feſta perégimus: hæc, te largiênte, móribus & vita teneâmus. Per Dóminum.

L éctio epíſtolæ beáti Ioãnis apóſtoli.

C Hariſſimi. Omne quod natum eſt ex Deo, vincit mundum. Et hæc eſt victória, quæ víncit mundum: fides noſtra. Quis eſt autem, qui víncit mundum: niſi qui credit, quôniam Ieſus eſt filius Dei? Hic eſt, qui venit per aquam & ſánguinem, Ieſus Chriſtus. Non in aqua ſolum: ſed in aqua & ſánguine. Et ſpíritus eſt, qui teſtificátur, quôniam Chriſtus eſt véritas. Quôniã tres ſunt, qui teſtimónium dant in cælo: Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus: & hi tres, vnũ ſunt. Et tres ſunt, qui teſtimónium dant in terra: ſpíritus, aqua, & ſanguis: & hi tres, vnũ ſunt. Si teſtimónium hóminũ accípimus: teſtimóniũ Dei mai⁹ eſt. Quôniã hoc eſt teſtimóniũ Dei, quod mai⁹ eſt: quia teſtificátus eſt de filio ſuo. Qui crédit in filiũ Dei: habet teſtimónium Dei in ſe. 1.Ioã.5

A llelûia, allelûia. ℣. In die reſurrectiônis meę, dicit Dñs, prçcédã vos in Galilęã. Allelûia. ℣. Poſt dies octo, iânuis clâuſis, ſtetit Ieſus in médio diſcipulórũ ſuôrũ, & dixit: pax vobis, Allelûia. Matt. 28. Ioã.20

S equéntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

I N illo témpore: Cùm eſſet ſero die illa, vna ſabbatórum, & fores eſſent clâuſæ, vbi erant diſcípuli congregáti Io.20.d

propter

propter metum Iudæôrum: venit Ieſus,& ſtetit in médio,& dixit eis: Pax vobis. Et cum hoc dixíſſet, oſtẽdit eis manus & latus. Gauîſi ſunt ergo diſcípuli, viſo Dómino. Dixit ergo eis íterum: Pax vobis. Sicut miſit me pater, & ego mitto vos. Hæc cũ dixíſſet,inſufflâuit,& dixit eis. Accípite Spíritũ ſanctum: quorum remiſéritis peccáta, remittúntur eis: & quorũ retinuêritis, reténta ſunt. Thomas autem, vnus de duôdecim, qui dícitur Dídymus, non erat cum eis, quãdo vénit Ieſus. Dixérunt ergo ei alij diſcípuli: Vídimus Dóminum. Ille autem dixit eis. Niſi vídero in mánibus eius fixuram clauôrum, & mittam dígitum meum in locũ clauôrum,& mittam manum meam in latus eius, nõ credam. Et poſt dies octo, íterũ erãt diſcípuli eius intus: & Thomas cum eis. Venit Ieſus iânuis cláuſis,& ſtetit in médio, & dixit: Pax vobis. Deînde dicit Thomę. Infer dígitũ tuũ huc, & vide manus meas, & affer manum tuam,& mitte in latus meum: & nóli eſſe incrédulus,ſed fidélis. Reſpóndit Thomas, & dixit ei. Dóminus meus,& Deus meus. Dicit ei Ieſus. Quia vidíſti me Thoma, credidíſti: beâti qui non vidérunt, & credidérunt. Multa quidem & ália ſigna fecit Ieſus in conſpéctu diſcipulórum ſuôrum, quæ nõ ſunt ſcripta in libro hoc. Hæc autem ſcripta ſunt, vt credátis, quia Ieſus eſt Chriſtus filius Dei: & vt credéntes, vitam habeâtis in nómine eius. Credo. Offertorium.

Matt. 28. Angelus Dómini deſcéndit de cælo, & dixit muliêribus: quẽ quęritis, ſurréxit ſicut dixit, allelûia. Secreta.

SVſcipe múnera, Dñe quæſumus, exultántis Ecclêſiæ: & cui câuſam tanti gâudij præſtitíſti, perpétuæ fructũ concéde lætítiæ. Per Dóminum.

Communio. Mitte manum tuam,& cognóſce loca clauôrum, allelûia: & noli eſſe incrédulus, ſed fidélis, allelûia, allelûia. Ioã.

Poſtcommun.

QVæſumus Dñe Deus noſter: vt ſacroſãcta myſtéria, quæ pro reparatiônis noſtræ munímine cõtulíſti, & prçſens nobis remédium eſſe fácias, & futúrum. Per Dóminum.

A feria ij. poſt Octauam Paſchæ, vſque ad Aſcẽſionem, poſt Orationem diei dicuntur Orationes ſequentes, niſi ſit feſtum duplex.

De beata Maria. Oratio.

COncéde nos fámulos tuos, quæſumus Dómine Deus, perpétua mentis & córporis ſanitâte gaudére: & gloriôſa beâtæ Mariæ ſemper vírginis interceſſiône, à pręſenti liberári triſtítia, & ætérna pérfrui lætítia.

Contra perſecutores Eccleſię. Oratio.

ECcléſię tuę, q̃s Dñe, preces placátus admítte: vt deſtrúctis aduerſitátibus, & erróribus vniuêrſis, ſecúra tibi ſéruiat libertáte. Per Dóminum.

Vel pro Papa. Oratio.

DEus ómnium fidélium paſtor & rector: fámulum tuum N. quẽ paſtórẽ Eccléſiæ tuæ præêſſe voluîſti, propítius reſpice: da ei quæſumus, verbo & exémplo quib⁹ præeſt, proficere: vt ad vitam vnà cũ grege ſibi crédito, peruêniat ſempitérnam. Per Dñm.

De beata Maria. Secreta.

TVa Dómine propitiatiône, & beâtæ Mariæ ſemper vírginis interceſſiône,

ceſſiône, ad ꝑpétuã atq; p̄ſẽtẽ hæc oblátio nobis ꝓficiat ꝓſperitátẽ & pacẽ.

Contra perſecut. Eccleſ. Secreta.

PRótege nos Dómine, tuis myſtérijs ſeruiẽtes: vt diuînis rebus inhæréntes, & corpore tibi famulémur, & mente. Per Dóminum noſtrum.

Vel pro Papa. Secreta.

OBlátis, quæſumus Dómine, placáre munéribus: & fámulum tuum N. quem paſtórem Eccléſię tuę pręêſſe voluîſti, aſsídua protectiône gubérna. Per Dóminum.

De beata Maria. Poſtcommun.

SVmptis Dñe, ſalútis noſtræ ſubſidijs: da quæſumus, beâtæ Mariæ ſemper vírginis patrocíniis nos vbiq; prótegi: in cuius veneratiône, hæc tuę obtúlimus maieſtáti.

Contra perſec. Eccleſ. Poſtcommun.

QVæſumus Dñe Deus noſter: vt quos diuîna tríbuis participatiône gaudére, humánis non ſinas ſubiacére perículis. Per Dóminum.

Vel pro Papa. Poſtcommun.

HAec nos, quæſumus Dñe, diuîni ſacraménti percéptio prótegat: & fámulum tuũ N. quem paſtórem Eccléſiæ tuæ præêſſe voluîſti, vnà cum commíſſo ſibi grege, ſaluet ſemper & múniat. Per Dóminum.

DOMINICA SECVNDA poſt Paſcha. Introitus.

ſ. 32. MIſericórdia Dñi plena eſt terra, allelûia: verbo Dñi cęli firmáti sũt, allelûia, allel. Pſal. Exultáte iuſti in Dño: rectos decet collaudátio. ℣. Glória. Oratio.

DEus, qui in Fílij tui humilitáte, iacẽtẽ mundũ erexíſti: fidélibus tuis ꝑpétuã cõcéde lætítiã: vt, quos ꝑpétuę mortis eripuíſti caſib⁹, gáudijs fácias ſẽpitérnis perfrui. Per eũdẽ Dñm.

Aliæ Orõnes, Concéde nos fámulos tuos. & Eccléſię tuę. vel Deus oĩum fidéliũ. vt ſup. poſt Oct. Paſchę. f. 133.

Léctio epíſtolæ beâti Petri Apóſtoli.

CHaríſſimi. Chriſtus paſs⁹ eſt pro nobis, vobis relínquẽs exẽplum, vt ſequâmini veſtigia eius. Qui peccâtum non fecit: nec inuéntus eſt dolus in ore eius. Qui cũ maledicerétur, non maledicébat: cũ paterétur, nõ cõminabâtur. Tradébat autem iudicãti ſe iniuſtè. Qui peccáta noſtra ipſe pértulit in córpore ſuo ſuꝑ lignũ: vt peccátis mórtui, iuſtítiæ viuâm⁹. Cuius liuóre ſanáti eſtis. Erátis enim ſicut oues errãtes: ſed cõuêrſi eſtis nũc ad paſtórẽ & epíſcopũ animârũ veſtrárũ. Allelûia, all. 1. Pet. 2.

℣. Cognouérunt diſcípuli Dñm Ieſũ in fractiône panis. Allelûia. ℣. Ego ſum paſtor bonus, & cognóſco oues meas, & cognóſcunt me meæ. Allel. Luc. 24. Io. 10.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

IN illo tẽpore: Dixit Ieſus Phariſęis. Ego ſum páſtor bonus. Bonus paſtor ánimam ſuã dat pro óuibus ſuis. Io. 10.

Mer-

Mercenárius autē,& qui nō eſt páſtor, cuius nō ſunt oues própriæ, videt lupū veniētem,& dimíttit oues,& fugit: & lup⁹ rapit,& diſpérgit oues. Mercenárius autē fugit, quia mercenári⁹ eſt: & nō ꝑtinet ad eū de ôuib⁹. Ego ſum páſtor bonus: & cognóſco oues meas, & cognóſcūt me meę. Sicut nouit me pr̄, & ego agnóſco patrē: & ánimā meā pono ꝓ óuib⁹ meis. Et alias oues hábeo, q̄ nō ſunt ex hoc ouíli: & illas oportet me addúcere, & vocē meā âudient: & fiet vnū ôuile, & vnus paſtor. Credo.

Pſ.62. Offertorium. Deus Deus meus, ad te de luce vígilo: & in nómine tuo leuâbo manus meas, allelûia. Secreta.

BEnedictiônē nobis Dn̄e, cōferat ſalutárē ſacra ſēper oblátio: vt, qđ agit myſtério, virtúte ꝑficiat. Per Dó.

Alię Secr. Tua Dn̄e. & Prótege. vel Oblátis. vt ſup. poſt Oct. Paſch. f.133.

Io. 10. Cōio. Ego ſum paſtor bon⁹, allelûia: & cognóſco oues meas, & cognóſcūt me meæ, allelûia, allel. Poſtcommun.

PRæſta nobis, quęſumus omnípotens Deus: vt viuificatiônis tuæ grátiam conſequéntes, in tuo ſemper múnere gloriêmur. Per Dóminum.

Aliæ poſtcōmun. Sumptis Dómine, & Quæſumus. vel Hæc nos. vt ſupra poſt Octauam Paſchæ. fol.133.

DOMINICA TERTIA poſt Paſcha. Introitus.

Pſ.65. IVbiláte Deo omnis terra, allelûia: pſalmum dícite nómini eius, allelûia: date glóriam laudi eius, allelûia, allelûia, allelûia. Pſalmus. Dícite Deo, quàm

Ibidē. terribília ſunt ópera tua Dn̄e: in multitúdine virtútis tuæ mentientur tibi inimíci tui. ℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, qui errātibus, vt in viā poſſint redíre iuſtitiæ, veritatis tuæ lumen oſtendis: da cunctis, qui Chriſtiâna profeſſiône cenſéntur, & illa reſpúere quæ huic inimíca ſunt nómini: & ea quę ſunt apta, ſectári. Per Dn̄m.

Aliæ Orationes. Cōcéde nos. & Eccléſiæ. vel Deus ómnium. fol.133.

Léctio epíſtolæ beâti Petri apóſtoli.

1.Pe 2.b CHariſſimi. Obſecro vos tāquam áduenas & peregrínos, abſtinére vos à carnalibus deſidériis, quæ mílitāt aduérſus ánimam, conuerſatiônem veſtram inter gētes habéntes bonam: vt in eo quòd detréctāt de vobis tamquā de malefactóribus, ex bonis opéribus vos conſiderántes, glorificent Deū in die viſitatiônis. Subiêcti igitur eſtóte omni humánæ creáturæ propter Deū: ſiue regi, quaſi præcellēti: ſiue ducib⁹, tamquam ab eo míſſis ad vindíctam malefactórum laudem verò bonórū: quia ſic eſt volūtas Dei, vt benefaciētes obmutéſcere faciâtis imprudéntiū hóminum ignorātiam: quaſi líberi, & non quaſi velámen habéntes malítiæ libertátem, ſed ſicut ſerui Dei. Omnes honoráte: fraternitátem dilígite: Deū timéte: regē honorificáte. Serui, ſubditi eſtóte in omni timóre dominis, non tantum bonis & modéſtis, ſed etiam dyſcolis. Hæc eſt enim grátia: in Chriſto Ieſu Dómino noſtro.

Allelûia, allelûia. ℣. Redēptionē miſit Dn̄s pópulo ſuo. Allel. Pſ.110

℣. Oportébat pati Chriſtum, & reſúrgere à mortuis: & ita intrâre in gloriā ſuā, Allel. Lu.24.

Sequên-

S equéntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

Io.16.c IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Módicum, & iam non vidébitis me: & íterum módicum, & vidébitis me: quia vado ad patrē. Dixérūt ergo ex diſcípulis eius ad ínuicē. Quid eſt hoc, quod dicit nobis: Módicū, & nō vidébitis me: & íterum módicum, & vidébitis me: &, Quia vado ad patrem? Dicébant ergo. Quid eſt hoc, quod dicit, Módicum? Neſcím⁹ quid lóquitur. Cognôuit autem Ieſus, quia volébant eum interrogáre: & dixit eis. De hoc quæritis inter vos: quia dixi: Módicum, & non vidébitis me: & íterum módicum, & vidébitis me. Amē, amē dico vobis, quia plorábitis & flébitis vos, mundus autē gaudébit: vos vero cōtriſtabímini, ſed triſtítia veſtra vertétur in gâudium. Múlier cum parit, triſtitiam habet, qa venit hora eius: cum autem péperit pûerum, iam non méminit preſſúrę propter gâudiū, quia natus eſt homo in mundum. Et vos ígitur nunc quidem triſtítiam habétis. Iterum âutem vidébo vos, & gaudébit cor veſtrum, & gáudium veſtrum nemo tollet à vobis. C redo.

Pſ.145 Offertorium. L âuda ánima mea Dóminum: laudábo Dóminum in vita mea: pſallam Deo meo, quàmdiu ero, allelûia. Secreta.

HIs nobis, Dñe, myſtérijs conferátur, quò terréna deſidéria mitigántes, diſcámus amáre cæléſtia. Per Dóminum.

Aliæ Secretę. T ua Dómine. & P rótege. vel O blátis. fol. 133.

Communio. M ódicum, & non vidébitis me, allelûia; iterum módicum, & vidébitis me, quia vado ad patrem, allelûia, allelûia. Poſtcommun. fol.11

SAcraménta quæ ſumpſimus, quæſumus Dñe, & ſpirituâlib⁹ nos inſtâurent aliméntis, & corporálibus tueântur auxílijs. Per Dóminum.

Aliæ Poſtcomm. S umptis Dómine. & Q uæſumus. vel H æc nos quæſumus. fol. 133.

DOMINICA QVARTA poſt Paſcha. Introitus.

CAntate Dómino cánticum nouum, allelûia: quia mirabília fecit Dóminus, allelûia: ante cōſpéctum géntium reuelâuit iuſtítiam ſuam, allelûia, allelûia, allelûia. Pſalmus. S aluáuit ſibi déxtera eius: & bráchium ſanctum eius. Pſ.97 Ibidē.

℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, qui fidélium mentes vnius éfficis volūtatis: da pópulis tuis id amáre quod præcipis, id deſideráre quod promíttis: vt inter mundánas varietátes ibi noſtra fixa ſint corda, vbi vera ſunt gâudia. Per Dóminum.

Aliæ Orationes. C ōcéde nos. & E cclésiæ tuæ. vel D eus ómnium fidél. vt ſupra. fol. 133.

Léctio

Lectio epiſtolæ beâti Iacóbi apóſtoli.

Iac. 1. c CHaríſſimi. Omne datum optimum, & omne donum perféctum deſurſum eſt, deſcéndens à patre lúminum: apud quem non eſt tranſmutátio, nec viciſſitúdinis obumbrátio. Voluntariè enim génuit nos verbo veritátis: vt ſimus inítium aliquod creatúræ eius. Scitis fratres mei dilectíſſimi. Sit autem ómnis homo velox ad audiêndum: tárdus autem ad loquêndum, & tárdus ad iram. Ira enim viri, iuſtítiam Dei non operátur. Propter quod abijciêntes omnem immundítiam, & abundántiã malítiæ: in manſuetúdine ſuſcípite ínſitum verbum, quod poteſt ſaluâre ánimas veſtras.

Pſ. 117. Allelûia, allelûia. ℣. Déxtera Dñi fecit virtútem: déxtera Dómini exaltâuit me, déxtera Dómini fecit virtútẽ.

Rom. 6 Allelúia. ℣. Chriſtus reſúrgẽs ex mórtuis, iam non móritur: mors illi vltra non dominábitur. Allelûia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

Io. 16. a IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Vado ad eum, qui miſit me: & nemo ex vobis intérrogat me, quò vádis? Sed quia hæc locútus ſum vóbis, triſtítia impleûit cor veſtrum. Sed ego veritátem dico vobis: éxpedit vobis, vt ego vadam. Si enim non abíero, paráclitus non véniet ad vos: ſi autem abíero, mittam eum ad vos. Et cum vénerit ille, arguet mundum de peccáto, & de iuſtítia, & de iudício. De peccáto quidem: quia non crediderunt in me. De iuſtítia vero: quia ad patrem vado, & iam non vidébitis me. De iudício autem: quia princeps hui⁹ mundi iam iudicátus eſt. Adhuc hábeo multa vobis dícere: ſed non potéſtis portáre modo. Cum autem vénerit ille ſpíritus veritátis, docébit vos omnem veritátem. Non enim loquétur à ſemetipſo: ſed quæcumque âudiet, loquétur: & quę ventúra ſunt, annuntiâbit vobis. Ille me clarificábit: quia de meo accípiet, & annuntiâbit vobis. Credo.

Offertorium.

Iubiláte Deo vniuêrſa terra, pſalmum dícite nómini eius: veníte, & audíte, & narrábo vobis omnes qui timétis Deum, quanta fécit Dóminus ánimæ meæ, allelûia. Pſ. 65.

Secreta.

DEus, qui nos per huius ſacrificij venerãda cõmércia, vnius ſummæ diuinitátis partícipes effecíſti: præſta quæſumus: vt ſicut tuam cognóſcimus veritátem, ſic eam dignis móribus aſſequâmur. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ. Tua Dómine. & Prótege nos. vel Oblátis. fol. 133.

Communio. Cum vénerit paráclitus ſpíritus veritátis, ille arguet mundum de peccáto, & de iuſtítia, & de iudício, allelûia, allelûia. Ioã. 16

Poſtcommun.

ADeſto nobis Dñe Deus noſter: vt per hæc, quæ fidéliter ſumpſimus, & purgémur à vitijs, & à perículis ómnibus eruâmur. Per Dóminum.

Aliæ

Aliæ poſtcomm. Sumptis Dómine. & Queſumus Dómine. vel Hęc nos. vt ſupra. fol. 133.

DOMINICA QVINTA poſt Paſcha. Introitus.

Pſa.48. VOcē iucunditátis annuntiâte, & audiâtur, allelûia: annuntiâte vſque ad extrémum terræ: liberâuit Dóminus pópulum ſuū, allelûia, allelûia. Pſalmus.
Pſ.65. Iubilâte Deo omnis terra: pſalmum dícite nomini eius, date glóriam lâudi eius. ℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, à quo bona cuncta procédunt: largíre ſupplícibus tuis: vt cogitémus te inſpirãte, quę recta ſunt: & te gubernante, eadem faciâmus. Per Dóminum.

Aliæ Orationes. Cōcéde nos. & Eccléſiæ tuæ. vel Deus ómnium. vt ſupra poſt Octa. Paſchæ. fol. 133.

Léctio epiſtolæ beâti Iacobi apóſtoli.

Iac.1.c CHariſſimi. Eſtóte factóres verbi, & non auditóres tantum: falléntes voſmetípſos. Quia ſi quis audítor eſt verbi, & nō factor: hic comparábitur viro conſiderãnti vultum natiuitátis ſuæ in ſpeculo. Conſiderâuit enim ſe, & ábijt, & ſtatim oblítus eſt, qualis fûerit. Qui autē perſpéxerit in legem perféctam libertátis, & permánſerit in ea, non audítor obliuiôſus factus, ſed fáctor óperis: hic beâtus in facto ſuo erit. Si quis autem putat ſe religiôſum eſſe, non refrénans linguam ſuam, ſed ſeducens cor ſuum: huius vana eſt relígio. Relígio munda & immaculáta apud Deum & patrem, hæc eſt: Viſitáre pupíllos, & víduas in tribulatiône eôrum: & immaculátum ſe cuſtodíre ab hoc ſæculo.

Allelûia, allel. ℣. Surréxit Chriſtus, & illúxit nobis, quos redémit ſánguine ſuo. Allelûia. ℣. Exîui à patre, & Pſ.16
véni in mundū: íterum relínquo mundum, & vádo ad pátrem. Allelûia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Amen, amen dico vobis: ſi Io.16
quid petiéritis patrem in nómine meo, dabit vobis. Vſque modo non petíſtis quidquam in nómine meo. Pétite, & accipiêtis: vt gâudium veſtrum ſit plénū. Hęc in prouérbijs locútus ſum vobis. Vénit hora, cū iam non in prouêrbijs loquar vobis: ſed palam de patre annuntiâbo vobis. In illo die in nómine meo petétis. Et nō dico vobis, quia ego rogâbo patrē de vobis. Ipſe enim pater amat vos, quia vos me amáſtis, & credidíſtis, quia à Deo exîui. Exîui à patre, & veni in múndum: íterum rélinquo mundum, & vado ad patrem. Dicunt ei diſcípuli eius. Ecce nunc palam lóqueris, & prouêrbiū nullū dícis. Nunc ſcimus, quia ſcis ómnia, & non eſt opus tibi, vt quis te intérroget. In hoc crédim⁹, qa à Deo exíſti. Credo.

Offer-

Pſ.65. Offertorium. Benedícite gentes Dóminum Deum noſtrum, & obaudíte vocem lâudis eius: qui póſuit ánimam meam ad vitam, & non dédit commouéri pedes meos: benedíctus Dóminus, qui non amóuit deprecatiônem meam, & miſericórdiam ſuam à me, allelûia. Secreta.

SVſcipe Dómine, fidélium preces cum oblatiônibus hoſtiârũ: vt per hæc pię deuotiônis officia, ad cęleſtem glóriam tranſeâmus. Per Dóminum.

Aliæ Secretę. Tua Dómine. & Prótege nos Dómine. vel Oblátis. vt ſupra poſt Octauam Paſchæ. fol. 133.

Pſ.95. Communio. Cantáte Dómino, allelûia: cantáte Dómino, & benedícite nomen eius: bene nuntiâte de die in diem ſalutáre eius, allelûia, allelûia.

Poſtcommun.

TRibue nobis Dómine, cæléſtis menſę virtúte ſatiátis, & deſideráre quæ recta ſunt, & deſideráta percípere. Per Dóminum.

Aliæ poſtcomm. Súmptis Dómine. & Quæſumus Dómine. vel Hæc nos. vt ſupra. fol. 133.

IN LITANIIS MAIORIBVS

In feſto ſancti Marci Euangeliſtæ, Statio ad ſanctum Petrum. Et in minoribus ante Aſcenſionem.

Feria ij. Rogationum, Statio ad ſanctam Mariam Maiorem.

Feria iij. Statio ad ſanctum Ioãnem in Laterano.

Feria iiij. Statio ad ſanctum Petrum.

Seqũens Miſſa dicitur in Litanijs maioribus, & minoribus ad proceſſionem, ſine commemoratione feſti occurrentis. In ferijs autem Rogationum, in Miſſis priuatis, ſi dicitur de Sancto, ſit commemoratio Rogationum: ſi dicitur de Rogationibus, ſit commemoratio feſti occurrentis. Feria vero iij. ſi feſtum non occurrat, dicitur Miſſa de Rogationibus, ſine Glória in excélſis, licet in officio dictum ſit, Te Deum, & Oratio Dominicæ. Introitus.

EXaudîuit de templo ſancto ſuo vocem meam, allelûia: & clamor me⁹ in cõſpéctu eius introîuit in aures eius, allelûia, allelûia. Pſal. Díligam te Dómine virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, & refúgium meum, & liberátor meus. ℣. Glória Pat. In hac Miſſa non dicitur Glória in excélſis, neque Credo. Oratio. Pſ.17 / Ibidē

PRęſta quęſumus oĩpotens Deus, vt qui in afflictiône noſtra de tua pietáte cõfidimus: contra aduérſa ómnia, tua ſemper protectiône muniâmur. Per Dóminum.

Aliæ Orationes, Concéde nos fámulos tuos. & Eccléſiæ tuæ. vel Deus ómnium fidélium. vt ſupra poſt Octauam Paſchæ. fol. 133.

Léctio epíſtolæ beâti Iacóbi apóſtoli.

CHaríſſimi. Confitémini altérutrum peccáta veſtra: & oráte pro inuicem, vt ſaluêmini. Multum enim valet deprecátio iuſti aſsídua. Elias, homo erat ſimilis nobis paſsíbilis: & oratiône orâuit, vt non plûeret ſuper terram: & non pluit annos tres, & menſes ſex. Et rurſum orâuit: & cælum dedit plûuiam, & terra dedit fructum ſuum. Iac.5

Fra-

Fratres mei,ſi quis ex vobis erráuerit à
veritate,& conuérterit quis eum:ſcire
debet, quôniam qui conuerti fécerit
peccatórem ab erróre viæ ſuæ,ſaluâbit
ánimam eius à morte, & opériet mul-
titúdinem peccatórum. Allelûia.
Pſ.117. ℣. Confitémini Dómino, quôniam
bonus: quôniam in ſæculum miſeri-
córdia eius.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecún-
dum Lucam.

Lu.11. IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípu-
lis ſuis. Quis veſtrum habébit amí-
cum, & ibit ad illum média nocte, &
dicet illi. Amice, accommoda mihi
tres panes: quôniam amicus meus ve-
nit de via ad me, & non habeo quod
ponam ante illum. Et ille deintus re-
ſpóndẽs, dicat. Nóli mihi moléſtus eſ-
ſe: iam óſtiũ clâuſum eſt, & pûeri mei
mecum ſunt in cubíli: nõ poſſum ſúr-
gere,& dare tibi. Et ſi ille perſeuerâue-
rit pulſans: dico vobis, & ſi non dabit
illi ſúrgẽs eo quòd amícus eius ſit, pro-
pter improbitátem tamen eius ſúrget,
& dabit illi quotquot habet neceſſá-
rios. Et ego dico vobis: Pétite, & dábi-
tur vobis: quęrite, & inueniêtis: pulſá-
te, & aperiêtur vobis. Omnis enim, q
petit, áccipit: & qui quærit, ínuenit: &
pulſanti aperiêtur. Quis autẽ ex vobis
patrem petit panem: numquid lápidẽ
dabit illi? Aut piſcem: nũquid pro pi-
ſce ſerpéntem dábit illi? Aut ſi petîerit
ouum: numquid pórriget ei ſcorpiô-
nem? Si ergo vos cum ſitis mali, noſtis
bona data dare filijs veſtris: quanto ma
gis pater veſter de cælo dabit ſpíritum
bonum petentibus ſe?

Offertorium. Confitebor Dómino Pſ.108.
nimis in ore meo: & in médio multó-
rum laudábo eum, qui adſtitit à dex-
tris pâuperis: vt ſaluam fáceret à per-
ſequéntibus ánimam meam, allelûia.

Secreta.

HAec munera, quęſumus Dómi-
ne, & víncula noſtræ prauitátis
abſóluant, & tuæ nobis miſericórdiæ
dona concílient. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ. Tua Dómine, & Pró-
tege. vel Oblátis. fol. 133.

Et dicitur Præf. Paſch. Communio.
Pétite, & accipiêtis: quærite, & inue- Lu.11.
niêtis: pulſáte, & aperiêtur vobis: om-
nis enim qui petit, accipit: & qui quæ-
rit, ínuenit: & pulſánti aperiétur, al-
lelûia.

Poſtcommun.

VOta noſtra, quęſumus Dómine,
pio fauôre proſequére: vt dum
dona tua in tribulatiône percípimus,
de conſolatiône noſtra in tuo amóre
creſcámus. Per Dóminum.

Aliæ poſtcomm. Sumptis Dómine.
& Quęſumus Dómine. vel Hęc nos.
fol. 133.

IN VIGILIA ASCENSIONIS.

Si hodie occurrat feſtum ſimplex, fit
de ipſo tantum commemoratio.

Si occurrat feſtum duplex vel ſemi-
duplex, Miſſa dicitur de feſto cũ com-
mem.

mem. Vigiliæ, & Rogationum. Sed in Eccleſijs collegiatis præter Miſſam de Rogationibus dicũtur duæ Miſſę, vna de feſto, & alia de Vigilia. Introitus.

Iſa.48. VOcem iucunditátis annuntiâte, & audiâtur, al lelûia: annuntiâte vſq; ad extrémum terræ: liberâuit Dómin⁹ pópu-
Pſ.65. lum ſuum, allelûia, allelûia. Pſal. Iubiláte Deo omnis terra: pſalmum dícite nómini eius, date glóriam lâudi eius. ℣. Glória Patri.

Et dicitur, Glória in excélſis. Oratio.

DEus, à quo bona cuncta procédunt, largíre ſupplícibus tuis: vt cogitémus te inſpirãte, quę recta ſunt: & te gubernãte, eadem faciâmus. Per Dóminum noſtrum.

Secũda Oratio de Rogationibus, Prǫſta quæſumus. fol. 136.

tertia de ſancta Maria. Concéde nos famulos tuos. 133.

In Eccleſijs autem collegiatis, vbi dicitur alia quoq; Miſſa de Rogationibus, ſecunda Oratio erit de B. Maria: tertia Eccléſiæ tuæ. vel Deus ómniũ. vt ſupra. fol. 133.

Léctio epíſtolę beâti Pauli apóſtoli ad Ephéſios.

Epheſ. 4.b FRatres. Vnicuique noſtrum data eſt grátia ſecúndum mẽſúram donatiônis Chriſti. Propter quod dicit: Aſcẽdẽs in altum, captîuã duxit captiuitátem: dedit dona homínib⁹. Quod autem aſcẽdit: quid eſt, niſi quia & deſcẽdit primum in inferiôres partes terræ? Qui deſcéndit: ipſe eſt & qui aſcéndit ſuper omnes cælos, vt impléret ómnia. Et ipſe dedit quoſdã quidẽ Apóſtolos, quoſdã autem Prophétas, alios verò Euãgeliſtas, alios autem paſtóres & doctóres ad conſummatiônem ſanctôrum, in opus miniſtérij, in ædificatiônem corporis Chríſti: donec occurrámus omnes in vnitátẽ fidei, & agnitiônis filij Dei, in virum perféctum, in menſúram ætátis plenitúdinis Chriſti.

Allelûia, allelûia. ℣. Surréxit Chriſt⁹, & illúxit nobis, quos redémit ſánguine ſuo. Allelûia. ℣. Exîui à patre, & véni in mundum: iterum relínquo mundum, & vado ad patrem. Allelûia. Ioã.1

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

IN illo tẽpore: Subleuâtis Ieſus óculis in cælum, dixit. Pater, venit hora, clarífica filium tuum, vt filius tuus clarificet te: ſicut dedíſti ei poteſtátem omnis carnis, vt omne quod dedíſti ei, det eis vitam ætérnam. Hęc eſt autem vita ætérna: vt cognoſcãt te, ſolũ Deũ verũ, & quem miſiſti Ieſum Chriſtũ. Ego te clarificâui ſupér terrã: opus con ſummâui, quod dedíſti mihi, vt fáciã. Et nunc clarífica me tu pater ápud temetípſum, claritáte quã hábui, priuſquàm mũd⁹ eſſet, apud te. Manifeſtâui nomẽ tuum homínibus, quos dedíſti mihi de mundo. Tui erant, & mihi eos dedíſti: & ſermónem tuum ſeruauę- Ioã.1

nauérunt. Nunc cognouérunt, quia
ómnia quæ dedíſti mihi: abs te ſunt:
quia verba quæ dedíſti mihi, dedi eis.
Et ipſi accepérunt: & cognouérũt ve-
re, quia à te exîui: & credidérunt, quia
tu me miſiſti. Ego pro eis rogo. Non
pro mũdo rogo, ſed pro his, quos dedí-
ſti mihi: quia tui ſunt. Et mea óĩa, tua
ſunt: & tua, mea ſunt: & clarificátus ſũ
in eis. Et iam non ſum in mundo: & hi
in mundo ſunt: & ego ad te vénio.
f.65. Offertorium. Benedícite gẽtes Dñm
Deum noſtrum, & obaudíte vocẽ lâu-
dis eius: qui póſuit ánimam meam ad
vitam, & non dedit commouéri pedes
meos: benedíctus Dóminus, qui non
amóuit deprecatiônem meã, & miſe-
ricórdiam ſuã à me, allelûia. Secreta.

SVſcipe Dómine, fidélium preces
cum oblatiônibus hoſtiárũ: vt per
hæc pię deuotiônis officia, ad cęléſtem
glóriam tranſeâmus. Per Dóminum.
Secunda Secreta de Rogationibus.
Hæc munera. fol. 136.
tertia de B. Maria. Tua Dñe. fol. 133.
Vel ſecunda de B. Maria: tertia Próte
ge nos. vel Oblátis. f. 133. Cõmun.
95. Cantáte Dño, allelûia: cantáte Dómi
no, & benedícite nomen eius: bene
nuntiâte de die in diem ſalutáre eius,
allelûia, allelûia. Poſtcommun.

TRibue nobis Dñe, cęléſtis menſę
virtúte ſatiâtis, & deſideráre quæ
recta sũt, & deſideráta percípere. Per.
Secunda poſtcommun. de Rogationi-
bus. Vota noſtra. fol. 136.
tertia de B. Maria. Súptis Dñe. f. 133.
Vel ſecũda de B. Maria: tertia Quæ-
ſumus Dómine. vel Hæc nos quęſu-
mus. fol. 133.

IN DIE ASCENSIONIS Domini.

Statio ad ſanctum Petrum. Introitus.

VIri Galilæi, quid admirá- Act.1
mini aſpiciéntes in cæ-
lum? allelûia: quemad-
modum vidiſtis eum a-
ſcendéntem in cælum,
ita véniet, allelûia, allelûia, allelûia.
Pſalm. Omnes géntes pláudite máni- Pſ.46
bus: iubiláte Deo in voce exultatiô-
nis. ℣. Glória Patri. Oratio.

COncéde quæſumus omnípotens
Deus: vt qui hodiérna die vnigé-
nitum tuum redemptórem noſtrum ad
cælos aſcẽdiſſe crédimus: ipſi quoque
mente in cæléſtibus habitémus. Per
eumdem Dóminum noſtrum.

Léctio Actuum Apoſtolórum.

PRimum quidem ſermónem feci Act.1
de ómnibus, ò Theôphile, quæ
cœpit Ieſus fácere & dócere, vſque in
diem, qua pręcípiẽs Apóſtolis per Spí-
ritum ſanctum, quos elégit, aſſumptus
eſt. Quibus & præbuit ſeîpſum viuum
poſt paſſiônem ſuã in multis argumén
tis, per dies quadragínta appárens eis,
& lóquẽs de regno Dei. Et cõuêſcens,
pręcépit eis ab Ieroſólymis ne diſcéde-
rent, ſed expectárẽt promiſſiônem pa-
tris, quã audíſtis (inquit) per os meum:
quia Ioãnes quidem baptizâuit aqua,
vos autem baptizabímini Spíritu ſan-
cto non poſt multos hos dies. Igitur
qui conuénerant, interrogábant eum,
dicéntes. Dómine, ſi in témpore hoc
reſtítues regnum Iſraël? Dixit autem
eis. Nõ eſt veſtrum noſſe tempora vel
moménta, quæ pater póſuit in ſua po-
teſtâte:

teſtáte: ſed accipiẽtis virtútẽ ſuperueniẽntis Spíritus ſancti in vos, & éritis mihi teſtes in Ierúſalem, & in omni Iudæa & Samária, & vſque ad vltimum terræ. Et cum hoc dixiſſet, vidéntibus illis eleuâtus eſt: & nubes ſuſcépit eũ ab óculis eôrum. Cumque intuerentur in cælum eûntem illum, ecce duo viri aſtitérunt iuxta illos in véſtibus albis, qui & dixérunt. Viri Galilæi, quid ſtatis aſpiciêntes in cælum? Hic Ieſus, qui aſſumptus eſt à vobis in cælum, ſic véniet, quemádmodum vidiſtis eum eûntem in cælum.

Pſ.46. Allelûia, allelûia. ℣. Aſcẽdit Deus in iubilatiône, & Dóminꝰ in voce tubæ.
Pſ.67. Allelûia. ℣. Dóminus in Sina in ſancto, aſcéndens in altum, captîuam duxit captiuitátem. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Marcum.

Marc. 16.c. IN illo témpore: Recumbẽtibus vndecim diſcípulis, appáruit illis Ieſus: & exprobrâuit incredulitátem eôrum, & durítiam cordis: quia his qui víderant eum reſurrexiſſe, non credidérũt. Et dixit eis. Eúntes in mundum vniuérſum, prædicáte euangélium omni creatúræ. Qui credíderit, & baptizátus fûerit, ſaluus erit. Qui verò non credíderit, condemnábitur. Signa autem eos qui credíderint, hæc ſequêntur. In nómine meo dæmónia eiĩciẽt, linguis loquéntur nouis, ſerpéntes tóllent. Et ſi mortíferum quid bíberint, nõ eis nocébit. Super ægros mánus impónent, & bene habébũt. Et Dñs quidẽ Ieſus, poſtquam locútus eſt eis, aſſumptꝰ eſt in cælum: & ſedet à dextris Dei. Illi âutem profécti, prædicauérũt vbíque: Dómino cooperánte, & ſermônem confirmánte, ſequêntibus ſignis.

Dicto Euangelio extinguitur cereus paſchalis, nec vlterius accenditur, niſi in Sabbato Pẽtecoſtes ad benedictionem fontis. Credo. Offertorium.

Aſcéndit Deus in iubilatiône, & Dominus in voce tubæ, allelûia. Pſ. Secreta.

SVſcipe Dñe munera, quæ pro Fílij tui glorióſa aſcenſiône deférimus: & concéde propítius: vt à præſéntibus perículis liberémur, & ad vitam perueniâmus ætérnam. Per eumdem Dñm.

Præfatio. Qui poſt reſurrectiõnẽ ſuam. ſupra. fol.112.

Et dicitur vſque ad vigiliam Pentecoſtes excluſiuè Infra actionem. Communicántes, & diem ſacratíſſimum. Et dicitur per Octauam tantum.

Communio. Pſállite Dómino, qui aſcéndit ſuper cælos cælórum ad oriêntem, allelûia. Pſ. Poſtcommun.

PRæſta nobis, quęſumus omnípotens & miſéricors Deus; vt quæ viſibílibus myſtérijs ſuménda percépimus, inuiſibili conſequâmur effécetu. Per Dóminum.

Infra Octauam Aſcenſionis dicitur Miſſa de Aſcenſione, niſi occurrat feſtum duplex, vel ſemiduplex, de quo tunc fit cum cõmemoratione Octauę: de

de Simplici autem fit tantum commemoratio. Poſt Orationem diei dicitur ſecunda Oratio de ſancta Maria. C on céde nos fámulos tuos. & tertia E cclé ſiæ tuæ. vel D eus ómnium fidélium. vt ſupra poſt Octauã Paſchę. fol. 134.

DOMINICA INFRA Octauam Aſcenſionis. Introitus.

Ps. 26. EXâudi Dómine vocem meam, qua clamâui ad te, allelûia: tibi dixit cor meum, quęſiui vultum tuum, vultum tuũ Dómine requîram: ne auêrtas faciem tuam à me, allelûia, allelûia. Pſalmus.
idẽ. Dóminus illuminátio mea, & ſalus mea: quem timébo? ℣. Glória Patri.

Oratio.

OMnípotẽs ſempitérne De⁹, fac nos tibi ſemper & deuôtam gérere voluntátem, & maieſtáti tuæ ſincéro corde ſeruîre. Per Dóminum.

Et fit commem. de Aſcenſione tantũ. Concéde quæſumus. fol. 137.

Léctio epiſtolæ beáti Petri apóſtoli.

1. Pet. 4. CHaríſſimi. Eſtóte prudẽtes: & vigiláte in oratiônibus. Ante ómnia áutem, mútuam in vobiſmetípſis charitátem contínuam habéntes: quia charitas óperit multitúdinem peccatórum. Hoſpitáles ínuicem ſine murmuratiône. Vnuſquiſque ſicut accépit grátiã, in altérutrũ illam adminiſtrántes: ſicut boni diſpenſatóres multifórmis grátiæ Dei. Si quis lóquitur: quaſi ſermónes Dei. Si quis miníſtrat: tamquam ex virtúte, quã adminíſtrat De⁹. Vt in ómnibus honorificétur De⁹ per Ieſum Chriſtum Dóminum noſtrum.

A llelûia, allelûia. ℣. Regnâuit Dñs ſup omnes gẽtes: Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam. Allelûia. ℣. Non vos relínquã órphanos: vado & vénio ad vos, & gaudébit cor veſtrũ, Allel. Ps. 46. Io. 14.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioánnem.

IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Cùm vénerit paráclitus, quẽ ego mittam vobis à patre ſpíritum veritátis, qui à patre procédit: ille teſtimónium perhibébit de me. Et vos teſtimónium perhibébitis: quia ab inítio mecum eſtis. Hæc locútus ſum vobis, vt non ſcandalizémini. Abſque ſynagógis facient vos. Sed venit hora, vt omnis qui intérficit vos, arbitrétur obſéquiũ ſe pręſtáre Deo. Et hæc fácient vobis: quia non nouérunt patrem, neque me. Sed hęc locútus ſum vobis: vt cum vénerit hora eorũ, reminiſcámini, quia ego dixi vobis. Credo. Io. 15. Ca. 16.

Offertorium. Aſcéndit Deus in iubilatione: & Dóminus in voce tubæ, allelûia. Ps. 46.

Secreta.

SAcrificia nos, Dómine, immaculáta puríficent: & méntibus noſtris ſupérnæ grâtiæ dent vigórem. Per Dóminum noſtrum.

Pro Aſcẽſione. Súſcipe Dómine munera. fol. 138.

Com-

Io. 17. Commun. Pater, quum eſſem cũ eis, ego ſeruâbam eos, quos dedíſti mihi, allelûia: nunc autem ad te vénio: non rogo vt tollas eos de mundo, ſed vt ſérues eos à malo, allelûia, allelûia.

Poſtcommunio.

REpléti Dñe munéribꝰ ſacris: da quæſumus, vt in gratiârũ ſemper actiône maneâmus. Per Dóminum.

Pro Aſcẽſio. Preſta nobis. ſup f.138.

In Octa. Aſcenſionis dicitur Miſſa ſicut in die, cum vna tantum Oratione.

Feria vj. poſt Octauã Aſcenſ. ſi non fuerit feſtũ Duplex, vel Semiduplex, Miſſa dicitur de Dominica præterita, cum commem. de S. Maria, Concéde. & Eccléſiæ tuæ. vel Deus ómniũ fidélium. f.133. de Simplici fit tãtum cõmemoratio. Et non dicitur, Credo.

SABBATO IN VIGILIA Pentecoſtes.

Statio ad S. Ioannem in Laterano.

DIcta Nona, Sacerdos & miniſtri induti paramẽtis violacei coloris, accedunt ad Altare, & facta reuerentia Sacerdos illud oſculatur in medio. Deinde leguntur Prophetiæ ſine titulo, candelis Altaris extinctis vſque ad principium Miſſę, ſicut in Sabbato ſancto. Sacerdos legit eas ſubmiſſa voce ad Altare in cornu Epiſtolæ.

In fine Prophetiarum dicuntur Orationes ſine Flectámus génua.

Prophetia prima. In diêbus illis: Tẽtauit Deus Abrahám. vt in Sabbato ſancto. f.95. qua finita Sacerdos dicit.

Orémus. Oratio.

DEus, qui in Abrahæ fámuli tui ópere, humáno géneri obediẽtiæ exẽpla ꝓbuîſti: cõcéde nobis, & noſtræ voluntátis prauitátem frangere, & tuôrum præceptórum rectitúdinem in ômnibus adimplére. Per Dóminum.

Prophetia ſecunda. In diêbus illis: Factũ eſt in vigília matutina. & Tractus. Cantémus Dómino. vt in Sabbato ſancto. fol.95.

Orémus. Oratio.

DEus, qui primis tempóribus impléta mirácula, noui teſtaménti luce reſeráſti, vt & mare Rubrum forma ſacri fóntis exíſteret, & liberáta plebs ab Aegyptiaca ſeruitúte, Chriſtiáni populi ſacraménta præférret: da, vt omnes géntes, Iſraëlis priuilégium mérito fidei cõſecútæ, Spíritus tui participatiône regeneréntur. Per Dóminum. in vnitáte eiuſdẽ Spíritus ſancti.

Prophetia tertia. In diêbus illis. Scripſit Môyſes cãticum. 97. & Tractus. Atténde cælum, & loquar. vt in Sabbato ſancto. fol.98.

Orémus. Oratio.

DEus, glorificátio fidéliũ, & vita iuſtórũ, qui per Móyſen fámulum tuum nos quoque modulatiône ſacri cárminis erudíſti: vniuêrſis géntibus miſericórdiæ tuæ munus operáre, tribuêndo beatitûdinem, auferéndo terrórem: vt quod pronuntiâtum eſt ad ſupplícium, in remédium tranſferátur ætérnum. Per Dóminum.

Prophetia quarta. Apprehéndent ſeptẽ mulíeres virum vnũ. & Tractus. Vínea facta eſt diléćto. vt in Sabbato ſancto. fol.97.

Orémus. Oratio.

OMnipotens ſempitérne Deus, qui per vnicum Fílium tuum, Ecclésiæ tuæ demonſtráſti te eſſe cultórem; omnem pálmitem, fructum in eôdem Chriſto tuo, qui vera vitis eſt, afferéntem, clementer excolens, vt fructus áfferat ampliôres: fidélibus tuis, quos velut víneam ex Aegypto per fontem baptiſmi tranſtuliſti, nullę peccatórum ſpinæ præuáleant: vt Spíritus tui ſãctificatiône muníti, perpetua fruge diténtur. Per eûmdem Dóminum. in vnitáte eiûſdem Spíritus ſancti.

Prophetia quinta. Audi Iſraël mandáta vitæ. vt in Sabbato ſancto. fol. 96.

Orêmus. Oratio.

DEus, qui nobis per Prophetárum ora præcepíſti tẽporália relínquere, atque ad ætérna feſtináre: da famulis tuis, vt quæ à te iuſſa cognôuimus, implére cæléſti inſpiratiône valeâmus. Per Dóminum noſtrum.

Prophetia ſexta. In diêbus illis: Facta eſt ſuper me man⁹ Dómini. vt in Sabbato ſancto. fol. 96.

Orêmus. Oratio.

DOmine Deus virtútum, qui collápſa réparas, & reparáta conſéruas: âuge pópulos in tui nóminis ſanctificatiône renouândos: vt omnes, qui ſacro baptiſmate diluûntur, tua ſemper inſpiratiône dirigántur. Per Dominum.

His expletis, Celebrans accipit pluuiale violaceum, & deſcendendo ad fontem cantatur Tractus.

41. Sicut ceruus deſiderat ad fóntes aquarũ: ita deſiderat ánima mea ad te, De⁹. ℣. Sitíuit ánima mea ad Deum viuũ: quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei. ℣. Fuérunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte, dum dícitur mihi per ſingulos dies: vbi eſt Deus tuus?

Deinde Sacerdos antequam intret ad benedictionem fontis, dicit ℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus. Oratio.

COncéde quæſumus omnípotens Deus: vt, qui ſolemnitátem doni ſancti Spíritus cólimus, cæléſtibus deſidérijs accénſi, fontem vitæ ſitiâmus. Per Dóminum. in vnitâte eiuſdem.

Deinde proceditur ad benedictionem fontis, vt in Sabbato ſancto.

Vbi verò non fuerint fontes, finita ſexta Prophetia cum ſua Oratione, Celebrans deponit caſulam, & cum miniſtris ante altare procumbit: & alijs omnibus genuflexis, cantantur Litaniæ à duobus cantoribus in medio chori, vtroque choro idẽ ſimul reſpondente. Cum autem peruentum fuerit ad ℣. Peccatóres, Te rogamus. Sacerdos & miniſtri ſurgunt, & accedentes ad Sacriſtiam, induuntur paramentis rubeis, & accẽduntur luminaria circa altare. In fine Litaniarum, cãtatur ſolẽniter Kyrie eléiſon. pro Miſſa, & repetuntur, vt moris eſt. Quo incœpto, Sacerdos cum miniſtris procedit ad altare, & facit confeſſionem: deinde aſcendens, illud oſculatur, & incenſat more ſolito. Finito Kyrie eléiſ. incipit ſolemniter, Glória in excélſis Deo. Et campanæ pulſantur. Oratio.

PRæſta quæſumus omnípotens Deus, vt claritâtis tuæ ſuper nos ſplendor effúlgeat: & lux tuæ lucis, corda eôrum qui per grátiam tuam renáti

náti ſunt, ſancti Spíritus illuſtratiône confirmet. Per Dóminum. in vnitáte eiúſdem Spíritus.

Léctio Actuum Apoſtolórum.

Act. 19 IN diêbus illis. Factum eſt, cum Apollo eſſet Corínthi, vt Pâulus peragrátis ſuperiôribus partibus veníret Epheſum, & inueníret quoſdam de diſcípulis: dixitque ad eos. Si Spíritum ſanctum accepíſtis credéntes? At illi dixérunt ad eum. Sed neque ſi Spíritus ſanctus eſt, audîuimus. Ille vero ait. In quo ergo baptizáti eſtis? Qui dixérunt. In Ioânnis baptíſmate. Dixit autem Pâulus. Ioânnes baptizâuit baptíſmo pœniténtiæ pópulum, dicens, in eum qui venturus eſſet poſt ipſum, vt créderent, hoc eſt, in Ieſum. His audítis, baptizáti ſunt in nómine Dómini Ieſu. Et cum impoſuîſſet illis manus Pâulus, venit Spíritus ſanctus ſuper eos: & loquebántur linguis, & prophetábant. Erant autem omnes viri ferè duôdecim. Introgréſſus autem ſynagógam Pâulus, cum fidúcia loquebátur per tres menſes, díſputans & ſuâdens de regno Dei. Allelûia.

Pſ. 106 ℣. Confitémini Dómino, quôniam bonus: quôniam in ſæculum miſericórdia eius.

Pſ. 116 Non repetitur. Allelûia. ſed immediatè ſequitur Tractus. Laudáte Dóminum omnes géntes: & collaudáte eum omnes pópuli. ℣. Quôniam confirmáta eſt ſuper nos miſericórdia eius: & véritas Dómini manet in ætérnum.

Ad Euangelium non portantur luminaria, ſed incenſum tantum.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Si dílígitis me: mandáta mea ſeruâte. Et ego rogábo patrem, & áliũ paráclitum dabit vobis, vt mâneat vobíſcum in ætérnum, Spíritum veritátis, quem mundus non poteſt accípere, quia non videt eum, nec ſcit eum. Vos autem cognoſcétis eum: quia apud vos manébit, & in vobis erit. Non relínquam vos órphanos: véniam ad vos. Adhuc módicum: & mundus me iam non vídet. Vos âutem vidétis me: quia ego viuo, & vos viuêtis. In illo die vos cognoſcétis, quia ego ſum in patre meo, & vos in me, & ego in vobis. Qui habet mandáta mea, & ſeruat ea: ille eſt, qui díligit me. Qui áutem díligit me, diligétur à patre meo: & ego díligam eum, & manifeſtábo ei meípſum. Non dicitur Credo. Io. 14

Offertorium. Emitte ſpíritum tuum, & creabúntur, & renouâbis fáciem terrę: ſit glória Dómini in ſęcula, allelûia. Pſ.

Secreta.

MVnera, quęſumus Dómine, obláta ſanctífica: & corda noſtra ſancti Spíritus illuſtratiône emûnda. Per Dóminum. in vnitáte eiúſdem Spíritus ſancti Deus.

Præfatio. Qui aſcéndens ſuper omnes cælos.

Infra actionem. Communicantes, & diem ſacratíſſimum Pentecóſtes celebrántes. & Hanc igitur oblatiónem. folio 112.

Et dicuntur vſque ad ſequens Sabbatum incluſiuè.

Ioã. 7. Communio. Vltimo feſtiuitátis die dicébat Ieſus: qui in me credit, flúmina de ventre eius fluent aquæ viuæ: hoc autem dixit de ſpíritu, quem acceptúri erant credéntes in eum, allelûia, allelûia.

Poſtcommun.

SAncti Spíritus, Dómine, corda noſtra mundet infúſio: & ſui roris intima aſperſiône fœcúndet. Per Dóminum noſtrum. in vnitáte eiûſdem Spiritus ſancti Deus.

In Miſſis priuatis huius Vigiliæ, omiſſis Prophetijs, Orationibus, & Litanijs, vt ſupra, Miſſa abſolutè incipitur ab Introitu, vt infra.

Introitus.

ec. CVm ſanctificátus fuero in vobis, congregábo vos de vniuérſis terris: & effúndam ſuper vos aquam mundam, & mundabímini ab ómnibus inquinaméntis veſtris: & dabo vobis ſpíritum nouum, allelûia, allelûia. Pſalmus.

33. Benedícam Dóminum in omni tempore: ſemper láus eius in ore meo. ℣. Glória.

Deinde dicitur, Kyrie eleîſon, Glória in excélſis. & alia, vt ſupra.

IN DOMINICA PENTECOSTES.

Statio ad ſanctum Petrum.

Introitus.

SPiritus Dómini replêuit orbem terrárum, allelûia: & hoc quod cóntinet ómnia, ſciêntiam habet vocis, allelûia, allelûia, allelûia. Pſal. Exurgat Deus, & diſſipéntur inimíci eius: & fúgiant qui odérunt eum à facie eius. Sap. 1. Pſ. 67.

℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, qui hodiêrna die corda fidélium ſancti Spíritus illuſtratiône docuîſti: da nobis in eôdem Spíritu recta ſápere: & de eius ſemper conſolatiône gaudére. Per Dñm noſtrum. in vnitáte eiuſdem Spíritus ſancti.

Lectio Actuum Apoſtolórum.

CVm complerêntur dies Pentecóſtes, erant omnes diſcípuli páriter in eodem loco. Et factus eſt repénte de cælo ſonus, tamquam aduenientis ſpíritus vehementis, & replêuit totam domum, vbi erant ſedéntes. Et apparuérunt illis diſpertitæ linguæ tamquã ignis: ſeditque ſupra ſíngulos eôrum. Et repléti ſunt omnes Spíritu ſancto: & cœpérunt lóqui várijs linguis, put Spíritus ſanctus dabat éloqui illis. Erant autem in Ierúſalem habitãtes Iudæi, viri religiôſi ex omni natiône, quę ſub cælo eſt. Facta autem hac voce, cõuénit multitúdo: & mente confúſa eſt, quoniam audiêbat vnuſquíſque lingua ſua illos loquêntes. Stupébant autem omnes, & mirabántur, dicéntes. Nonne, ecce omnes iſti qui loquûntur, Act. 2.

tur, Galilæi ſunt? Et quomodo nos audîuimus vnuſquiſque linguam noſtrā, in qua nati ſumus? Parthi, & Medi, & Elamítæ, & qui habitant Meſopotámiam, Iudæam & Cappadóciam, Pontum & Aſiam, Phrygiam & Pamphyliam, Aegyptum, & partes Libyę, quę eſt circa Cyrénen, & áduenæ Románi: Iudæi quoque, & proſélyti, Cretes & Arabes, audîuimus eos loquêntes noſtris linguis magnália Dei.

Pſ. 103. Allelûia, allelûia. ℣. Emítte ſpíritum tuum, & creabúntur, & renouâbis fáciem terræ. Allelûia. ℣. Veni ſancte Spíritus, reple tuôrum corda fidélium: & tui amóris in eis ignem accénde.

Sequentia.

VEni ſancte Spíritus, & emítte cęlitus lucis tuæ rádium.

Veni pater pâuperum, veni dator múnerum, veni lumen córdium.

Conſolátor óptime, dulcis hóſpes ánimæ dulce refrigérium.

In labóre réquies, in ęſtu tempéries, in fletu ſolátium.

O lux beatiſſima, reple cordis íntima tuôrum fidélium.

Sine tuo numine, nihil eſt in hómine, nihil eſt innóxium.

Laua quod eſt ſórdidum, riga quod eſt áridum, ſana quod eſt ſâucium.

Flecte quod eſt rígidum, foue quod eſt frígidum, rege quod eſt dêuium.

Da tuis fidélibus, in te confidéntibus, ſacrum ſeptenárium.

Da virtútis meritum, da ſalútis éxitum, da perénne gâudium. Amen. Allelûia.

Et dicitur quotidie vſque ad ſequens Sabbatum incluſiuè.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Si quis díligit me, ſermónē meum ſeruâbit: & pater meus díliget eum, & ad eum veniêmus, & manſiônem apud eum faciêmus. Qui non díligit me, ſermónes meos nō ſeruat. Et ſermónem quē audíſtis, non eſt meus: ſed eius, qui miſit me, patris. Hęc locutus ſum vobis, apud vos mánēs. Paráclitus autem Spíritus ſanctus, quē mittet pater ī nómine meo: ille vos docébit ómnia, & ſúggeret vobis ómnia, quæcúmque díxero vobis. Pacē relínquo vobis: pacem meā do vobis. Non quômodo mundus dat, ego do vobis. Non turbétur cor veſtrum, neque formídet. Audíſtis, quia ego dixi vobis: Vado, & vénio ad vos. Si diligerétis me, gauderétis útique, quia vado ad patrem: quia pater maior me eſt. Et nūc dixi vobis, priuſquam fiat: vt cum factum fûerit, credátis. Iam non multa lóquar vobiſcū. Vénit enim prínceps mundi huius, & in me nō habet quidquam. Sed vt cognóſcat mūdus, quia díligo patrē, & ſicut mandátum dedit mihi pater, ſic fácio. Credo. Io.

Offertoriū. Confirma hoc Deꝰ, quod operátus es in nobis: à tēplo tuo, quod Pſ.

eſt

eſt in Ierúſalem, tibi ófferent reges múnera, allelúia. Secreta.

MVnera, quæſumus Dñe, obláta ſanctífica: & corda noſtra ſancti Spíritus illuſtratiône emúnda. Per Dóminũ. in vnitáte eiuſdem. Præfatio. Qui aſcéndens. Communicántes, & Hanc igitur. fol.112. Communio.

1.2. Factus eſt repénte de cælo ſonus tamquam aduenientis ſpíritus vehemẽtis, vbi erant ſedéntes, allelûia: & repleti ſunt oẽs Spíritu ſancto, loquéntes magnalia Dei, allelûia, allel. Poſtcomm.

SAncti Spíritus, Dñe, corda noſtra mundet infúſio: & ſui roris íntima aſperſiône fœcúndet. Per Dóminum. in vnitáte eiûſdem Spíritus ſancti.

Infra Octauã Pentecoſtes nõ fit de aliquo feſto duplici, vel ſemiduplici, ſed poſt Octauã celebrâtur: de ſimplici occurrenti poſt triduũ fit cõmem. tantũ.

FERIA SECVNDA.

Statio ad S. Petrum ad Vincula.

Introitus.

80. Cibâuit eos ex ádipe fruménti, allelûia: & de petra, melle ſaturâuit eos, allelûia, allelûia, allelûia. Pſalm. Exultáte Deo adiutóri noſtro: iubiláte Deo Iácób. ℣. Glória. Oratio.

DEus, qui Apóſtolis tuis ſanctum dedíſti Spíritũ: cõcéde plebi tuę piæ petitiônis effẽctũ: vt quîbus dedíſti fidem, largiâris & pacẽ. Per Dñm. in vnitáte eiúſdem Spíritus ſancti.

Léctio Actuum Apoſtolórum.

.10 IN diêbus illis: Apériens Petrus os ſuũ, dixit. Viri fratres: nobis præcépit Dóminus prædicâre pópulo, & teſtificâri, quia ipſe eſt, qui conſtitútus eſt à Deo iudex viuôrum & mortuôrum. Huic omnes prophétæ teſtimónium pérhibent: remiſſiônẽ peccatorum accipere per nomen eius, omnes qui credunt in eum. Adhuc loquênte Petro verba hæc, cécidit Spíritus ſanctus ſuper omnes, qui audiêbant verbum. Et obſtupuérũt ex circumciſiône fidéles, qui vénerant cũ Petro: quia & in natiônes gratia Spíritus ſancti effuſa eſt. Audiêbant enim illos loquêntes linguis, & magnificántes Deum. Tunc reſpóndit Petrus. Nũquid aquã quis prohibére poteſt, vt nõ baptizentur hí, qui Spíritum ſanctum accepérunt, ſicut & nos? Et iuſſit eos baptizári in nômine Dómini Ieſu Chriſti.

Allelûia, allelûia. ℣. Loquebântur Act.2. varijs linguis Apôſtoli magnália Dei. Allelûia. ℣. Veni ſancte Spíritus, reple tuórũ corda fidélium: & tui amóris in eis ignem accénde. Hic genuflectitur. Sequentia.

Veni ſancte Spíritus. & in fine, Allelûia. vt ſupra in Dominica Pentecoſtes. fol.141.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioánnem.

IN illo tẽpore: Dixit Ieſus Nicodémo. Sic Deus diléxit mundum, vt Io.3. filium

filium ſuum vnigénitum daret: vt ómnis qui crédit in ipſum, non péreat, ſed hábeat vitam ætérnam. Non enim míſit Deus filium ſuum in mũdum, vt iûdicet mundum: ſed vt ſaluêtur mũdus per ipſum. Qui crédit in eũ, nõ iudicátur. Qui autẽ non crédit, iam iudicátus eſt: quia nõ crédit in nómine vnigéniti filij Dei. Hoc eſt aũt iudíciũ: qa lux vénit in mũdũ, & dilexérũt hómines magis ténebras, quã lucẽ. Erant enim eôrũ mala ópera. Omnis enim q male agit, odit lúcẽ: & nõ vênit ad lúcẽ, vt nõ arguãtur ópera ei⁹. Qui aũt facit veritátẽ, venit ad lúcẽ, vt manifeſtẽtur ópera eius: quia in Deo ſunt facta. Credo.

Offertorium. Intónuit de cęlo Dñs, & Altíſſimus dedit vócẽ ſuã: & apparuérunt fontes aquârũ, allelûia. Secreta.

PRopítius, Dñe quæſum⁹, hæc dona, ſanctífica: & hoſtiæ ſpiritális oblatiône ſuſcépta, noſmetipſos tibi pérfice múnus ætérnum. Per Dñm.

Io. 14. Communio. Spíritus ſanctus docébit vos, allelûia, quęcũque díxero vobis, allelûia, allelûia. Poſtcommunio.

ADéſto, quæſumus Dómine, pópulo tuo: & quem myſtérijs cęléſtibus imbuíſti, ab hóſtiũ furóre deféndе. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Statio ad ſanctam Anaſtaſiam.

Introitus.

4. Eſd. 2. c. ACcípite iucunditátẽ glôriæ veſtræ, allelûia: grátias agéntes Deo, allelûia: qui vos ad cęléſtia regna vocâuit, allelûia,

Pſ. 77. allelûia, allelûia. Pſalm. Atténdite pópule meus legem meam: inclináte aurem veſtrã in verba oris mei. ℣. Glória Patri & Fílio. Oratio.

ADſit nobis, quęſumus Dómine, virtus Spíritus sãcti: quæ & corda noſtra clemẽter expúrget, & ab ómnibus tueâtur aduêrſis. Per Dóminum noſtrum. in vnitáte eiuſdem.

Léctio Actuum Apoſtolórum.

Act. IN diêbus illis. Cum audíſſent apóſtoli, qui erant Ieroſólymis, quia recepíſſet Samária verbum Dei: miſérũt ad eos Petrum & Ioânnem. Qui cum veníſſent, orauêrunt pro ipſis, vt accíperent Spíritum ſanctum. Nondum enim in quemquam illórum vénerat: ſed baptizáti tantum erant in nómine Dómini Ieſu. Tunc imponébant manus ſuper illos, & accipiêbant Spíritum ſanctum. Allelûia, allelûia.

Io. ℣. Spíritus ſanctus docébit vos quęcũque díxero vobis. Allelûia. ℣. Veni ſancte Spíritus, reple tuôrũ corda fidéliũ: & tui amóris in eis ignẽ accénde.

Sequentia. Veni ſancte Spíritus. vt ſupra in Dominica Penteceſtes. f. 141.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

Io. 10. IN illo témpore: Dixit Ieſus Phariſæis. Amen, amen dico vobis: qui non intrat per óſtium in ouîle óuium,

ſed

ſed aſcéndit aliûnde: ille fur eſt & latro. Qui autem intrat per óſtium: paſtor eſt ouium. Huic oſtiârius áperit, & oues vocem eius âudiunt: & próprias oues vocat nominátim, & edúcit eas. Et cum próprias oues emíſerit, ante eas vádit: & oues illum ſequûntur, quia ſciunt vocem eius. Aliênum autem non ſequûntur, ſed fúgiunt ab eo: quia non nouérunt vócem alienôrum. Hoc prouêrbium dixit eis Ieſus. Illi autem non cognouérunt, quid loquerétur eis. Dixit ergo eis íterum Ieſus. Amen, amẽ dico vobis: quia ego ſum óſtium ôuium. Omnes quotquot venérunt, fures ſunt & latrónes: ſed non audiérunt eos oues. Ego ſum óſtium. Per me ſi quis introíerit, ſaluâbitur: & ingrediêtur, & egrediêtur, & páſcua inuéniet. Fur non vénit, niſi vt furétur, & mactet, & pérdat. Ego véni, vt vitam habeant: & abundántius hábeant. Credo. Offertorium.

Pſ. 77. Portas cæli apéruit Dóminus, & pluit illis manna, vt éderent: panem cæli dedit eis, panem angelórum manducâuit homo, allelûia. Secreta.

PVríficet nos, quæſumus Dómine, muneris præſentis oblátio: & dignos ſacra participatiône efficiat. Per Dóminum noſtrum.

Ioã 15. & 17. Communio. Spíritus qui à patre procédit, allelûia: ille me clarificábit, allelûia, allelûia. Poſtcommun.

MEntes noſtras, quæſumus Dómine, Spíritus ſanctus diuînis reparet ſacramẽtis: quia ipſe eſt remíſſio ómnium peccatórum. Per Dóminum noſtrum. in vnitáte eiúſdem Spíritus ſancti Deus.

FERIA QVARTA

Quatuor temp. Pentecoſt.

Statio ad ſanctam Mariam maiorem.

Introitus.

DEus, dum egrederéris coram pópulo tuo, iter fáciens eis, hábitans in illis, allelûia: terra mota eſt, cæli diſtillauérunt, allelûia, allelûia. Pſal. Exúrgat Deus & diſſipéntur inimíci eius: & fúgiant qui odérunt eum, à facie eius. ℣. Glória Patri. Poſt Kyrie elêiſon. dicitur, Orémus. & non dicitur, Flectámus génua, Pſ. 67.

Oratio.

MEntes noſtras, quæſumus Dómine, Paráclitus qui à te procédit, illúminet: & indúcat in omnem, ſicut tuus promíſit Fílius veritátem. Qui tecum viuit & regnat in vnitáte eiúſdem Spíritus.

Léctio Actuum Apoſtolórum.

IN diêbus illis. Stans Petrus cum vndecim, leuâuit vocẽ ſuã, & locútus eſt eis. Viri Iudæi, & qui habitátis Ierúſalem vniuêrſi: hoc vobis notum ſit, & âuribꝰ percípite verba mea. Nõ enim, ſicut vos exiſtimátis, hi ebrij ſunt, cum ſit hora diêi tertia: ſed hoc eſt, quod dictũ eſt per prophétam Iohël. Et erit in nouíſſimis diêbus, dicit Dóminus, effundam de ſpíritu meo ſuper omnem carnem: & prophetábunt filij veſtri, & filiæ veſtræ: & iûuenes veſtri viſiônes vidébũt, & ſeniôres veſtri ſomnia ſomniábũt. Et quidem ſuper ſeruos meos, & ſuper ancillas meas in diêbus illis effúndã de ſpíritu meo, & prophetábũt. Et dabo prodígia in cælo ſurſum, & ſigna Act. 2. b.

gna in terra deórſum, ſánguinem, & ignem, & vapórẽ fumi. Sol conuertétur in ténebras, & luna in ſánguinem: antéquam véniat dies Dómini mágnꝰ & maniféſtus. Et erit: ómnis quicũq; inuocâuerit nomen Dñi, ſaluus erit.

Pſ. 32. Allelûia. ℣. Verbo Dñi cæli firmáti ſunt: & ſpíritu oris eius omnis virtus eôrũ. Hic dicitur, Glória in excélſis. & poſtea. Dóminus vobíſcũ. Oratio.

PRæſta quæſumus omnípotens, & miſéricors Deus, vt Spíritus ſanctus aduéniens, templũ nos glorię ſuæ dignánter inhabitándo perficiat. Per Dóminum. in vnitáte eiúſdem.

Ab hac die vſque ad Sabbatum ſequens, poſt Orationem diei dicitur, Cõtra perſecutores Eccleſiæ. Oratio.

ECcléſiæ tuæ, quęſumus Dómine, preces placátus admítte: vt deſtrúctis aduerſitátibus, & erróribus vniuérſis, ſecúra tibi ſéruiat libertáte. Per Dóminum noſtrum.

Vel pro Papa. Oratio.

DEus ómnium fidélium paſtor & rector, famulum tuũ N. quem paſtórem Eccléſiæ tuę pręêſſe voluîſti, propítius réſpice: da ei quæſumus, verbo & exẽplo, quibus præẽſt, proficere: vt ad vitam, vnà cũ grege ſibi crédito, peruêniat ſempitérnam. Per Dñm.

Léctio Actuum Apoſtolórum.

Act. 5. IN diêbus illis. Per manꝰ autem Apoſtolórum fiêbant ſigna & prodígia multa in plebe. Et erant vnanímiter omnes ĩ pórticu Salomónis. Ceterórum autem nemo audébat ſe cõiúngere illis: ſed magnificábat eos pópulus. Magis autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo virórum ac mulîerum: ita vt in platêas eiícerent infirmos, & pónerẽt in léctulis & grabátis: vt veniênte Petro, ſaltẽ vmbra illius obumbráret quẽquam illórum, & liberaréntur ab infirmitátibus ſuis. Concurrébat autem & multitúdo vicinárum ciuitátum Ierúſalem, afferéntes ægros, & vexátos à ſpirítibus immúndis: qui curabántur omnes.

Allelûia, allelûia. ℣. Veni ſancte Spíritus, reple tuôrum corda fidélium: & tui amóris in eis ignem accénde.

Sequentia. Veni ſancte Spíritus. vt in Dominica præced. fol. 141.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

IN illo témpore: Dixit Ieſus turbis Iudæôrum. Nemo poteſt venire ad me, niſi pater, qui miſit me, tráxerit eũ: & ego reſuſcitábo eum in nouiſſimo die. Eſt ſcriptum in prophétis. Et erũt omnes docíbiles Dei. Omnis qui audîuit à patre, & didícit: venit ad me. Non quia patrem vidit quiſquam, niſi is qui eſt à Deo: hic vidit patrẽ. Amẽ, amen dico vobis: qui crédit in me, hábet vitam ætérnam. Ego ſum panis vitę. Patres veſtri manducauérunt manna in deſérto: & mórtui ſunt. Hic eſt panis de cęlo deſcéndens: vt ſi quis ex ipſo manducâuerit, nõ moriâtur. Ego Ioã. 6.

ſum panis viuus, qui de cælo deſcendi. Si quis manducâuerit ex hoc pane, viuet in ætérnũ. Et panis, quẽ ego dabo, caro mea eſt pro mundi vita. Credo.

Pſ. 118 Offertorium. Meditábor in mandátis tuis, quę diléxi valde: & leuâbo manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi, allelûia.

Secreta.

ACcipe, quæſumus Dómine, munus oblátum: & dignánter operáre, vt quod myſtérijs agimus, pijs efféctibus celebrémus. Per Dóminum.

Alia Secreta.

PRótege nos Dómine, tuis myſtérijs ſeruientes: vt diuînis rebus inhæréntes, & córpore tibi famulémur, & mente. Per Dóminum.

Vel pro Papa. Secreta.

OBlátis, quæſumus Dômine, placáre munéribus, & fámulum tuum N. quem paſtórem Ecclésię tuę præêſſe voluîſti, aſsîdua protectiône guberna. Per Dóminum.

Ioã. 14. Communio. Pacem relínquo vobis, allelûia: pacem meam do vobis, allelûia, allelûia.

Poſtcommun.

SVméntes Dñe, cæléſtia ſacramenta, quæſumus clementiã tuam: vt quod tẽporáliter gérimus, ætérnis gâudijs conſequâmur. Per Dóminum.

Alia poſtcommun.

QVæſumus Dñe Deus noſter: vt quos diuína tríbuis participatiône gaudére, humánis non ſinas ſubiacére perículis. Per Dóminum.

Vel pro Papa.

HAec nos, quæſumus Dómine, diuîni ſacramẽti percéptio prótegat: & fámulum tuum N. quem paſtórem Ecclésiæ tuæ præêſſe voluîſti, vnà cum commiſſo ſibi grege, ſáluet ſemper & múniat. Per Dóminum.

FERIA QVINTA.

Statio ad ſanctum Laurentium extra muros. Introitus.

SPíritus Dómini replêuit orbem terrárum, allelûia: & hoc quod cóntinet ómnia, ſciêntiam habet vocis, allelûia, allelûia, allelûia. Pſal. Exurgat Deus, & diſſipéntur inimíci eius: & fúgiant qui odérunt eum à facie eius. Sap. 1 / Pſ. 67

℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, qui hodiêrna die corda fidéliũ ſancti Spíritus illuſtratiône docuîſti: da nobis ĩ eôdẽ Spíritu recta ſápere: & de ei⁹ ſemp̱ cõſolatiône gaudére. Per Dñm. in vnitáte eiuſdẽ.

Alia Oratio. Ecclésiæ tuæ. vel Deus ómnium. vt ſupra. fol. 143.

Léctio Actuum Apoſtolórum.

Act. 8. IN diêbus illis: Philíppus deſcẽdens in ciuitátem Samárię, prædicábat illis Chriſtum. Intendébant autẽ turbæ his, quę dicebãtur à Philíppo, vnanímiter audiêntes & vidéntes ſigna, quę faciêbat. Multi enim eôrum, qui habébant ſpíritus immúndos, clamántes voce magna, exíbant. Multi autẽ paralytici & clâudi curáti sũt. Factum eſt ergo gâudium magnum in illa ciuitáte.

Allelûia, allelûia. ℣. Emítte ſpíritum tuum, & creabúntur, & renouâbis fáciem terræ. Allelûia. ℣. Veni ſancte Spíritus, reple tuôrum corda fidélium: & tui amóris in eis ignem accénde. Pſ. 103

Sequentia. Veni ſancte Spíritus. vt in Dominica præcedenti. fol. 141.

Se-

SABBATO
Quatuortemp. Pentecoſt.
Statio ad ſanctum Petrum. Introitus.

Roma. 5. CHâritas Dei diffúſa eſt in córdibus noſtris, allelûia: per inhabitãtem ſpíritum eius in nobis, allelûia, allelûia. Pſal. Benedic ánima mea Dño: & ómnia quę intra me ſunt, nómini ſancto eius. Pſ.102. ℣. Glória Patri. Poſt Kyrie eléiſon, dicitur, O rémus tantum, ſine Flectámus génua. & ſimiliter ad Orationes ſequentes. Oratio.

MEntibus noſtris, quęſumus Dómine, Spíritum ſanctum benígnus infúnde: cuius & ſapiêntia conditi ſumus, & prouidéntia gubernámur. Per Dóminum. in vnitáte eiúſdem Spíritus ſancti Deus.

Lectio Iohêlis Prophétæ.

Iohel.2.f HAec dicit Dóminus Deus. Effúndam ſpíritum meum ſuper omnem cárnem: & prophetábunt fílij veſtri, & fíliæ veſtræ. Senes veſtri ſómnia ſomniâbunt: & iûuenes veſtri viſiônes vidébunt. Sed & ſuper ſeruos meos & ancillas meas, in diêbus illis effúndam ſpíritum meum. Et dabo prodígia in cælo ſurſum, & ſigna in terra deôrſum: ſánguinem, & ignem, & vapórem fumi. Sol conuertétur in ténebras, & luna in ſánguinem: antequam véniat dies Dómini magnus, & hórribilis. Et erit: Omnis quicumque inuocâuerit nomen Dómini, ſaluus erit. Allelûia.

Ioã. 6. ℣. Spíritus eſt qui viuíficat: caro autem non prodeſt quidquam.

M. N. R.

Orémus. Oratio.

ILlo nos igne, quæſumus Dómine, Spíritus ſanctus inflámmet: quem Dñs noſter Ieſus Chriſtus miſit in terram: & vóluit veheménter accéndi. Qui tecum viuit & regnat.

Lectio libri Leuîtici.

IN diêbus illis: Locútus eſt Dóminus ad Moyſen, dîcens. Lóquere fílijs Iſraël, & dices ad eos. Cum ingréſſi fuêritis terrã, quam ego dabo vobis, & meſſuéritis ſégetem: ferétis manípulos ſpicárum primítias meſſis veſtræ ad ſacerdótem. Qui eleuâbit faſcículum coram Dño, vt acceptábile ſit pro vobis, áltero die ſábbati: & ſanctificábit illum. Numerábitis ergo ab ipſo die ſâbbati, in quo obtuliſtis manípulos primitiârum, ſeptẽ hebdómadas plenas, vſque ad álterã diem expletiônis hebdómadæ ſéptimæ. Et ſic offerétis ſacrifícium nouũ Dño ex ómnibus habitáculis veſtris: panes primitiârum duos de duâbus décimis ſímilæ: quos eleuâbit ſacérdos coram Dño. Et vocábitis hunc diem celebérrimũ, atque ſanctíſſimum. Omne opus ſeruîle non faciêtis in eo. Legítimũ ſempitérnum erit in cunctis habitáculis, & generatiônibus veſtris: dicit Dóminus omnípotens. Allelûia. ℣. Spíritus eius ornâuit cælos. Orémus. Oratio. Leu. 23. Iob 26.

DEus, qui ad animárũ medélam, ieiûnij deuotiône caſtigári córpora præcepíſti, concéde nobis propítius, & mente & corpore tibi ſemper eſſe deuôtos. Per Dóminum.

Lectio libri Deuteronómij.

IN diêbus illis: Dixit Môyſes fílijs Iſraël. Audi Iſraël: quæ ego præcipio Deut. 26.

T

pio tibi hódie. Cum intrâueris terram, quã Dóminus Deus tuus datúrus eſt tibi poſſidéndam, & obtinûeris eam, atque habitáueris in ea: tolles de cunctis frúgibus tuis primítias, & pones in cartállo: pergesq. ad locũ, quem Dóminus Deus tuus elégerit, vt ibi inuocétur nomen eius. Accedeſq. ad ſacerdótem, qui fúerit in diêbus illis, & dices ad eum. Profíteor hódie corã Dómino Deo tuo: qui exaudíuit nos, & reſpéxit humilitátẽ noſtrã, & labórem atque angúſtiam: & edúxit nos de Aegypto in manu forti, & brachio exténto, in ingénti pauôre, in ſignis atq; porténtis: & introdúxit ad locũ iſtum, & trádidit nobis terrã lacte & melle manántem. Et idcirco nunc óffero primítias frugum terrę, quam Dóminus dedit mihi. Et dimíttes eas in conſpéctu Dómini Dei tui. Et adoráto Dómino Deo tuo, epuláberis in ómnibus bonis, quæ Dñs Deus tuus déderit tibi.

Act. 2. Allelûia. ℣. Cum complerentur dies Pentecóſtes, erant omnes páriter ſedéntes. Orémus. Oratio.

PRæſta q̃ſumus omnípotẽs Deus: vt ſalutáribus ieiûnijs erudíti, ab ómnibus etiam vítijs abſtinéntes, propitiatiônem tuam facíliꝰ impetrémus. Per Dóminum noſtrum.

Léctio libri Leuítici.

Leu. 26. IN diêbus illis: Dixit Dóminus ad Môyſen. Lóquere fílijs Iſrael, & dices ad eos. Si in præcéptis meis ambulauéritis, & mãdáta mea cuſtodiéritis, & fecéritis ea: dabo vobis pluûias tempóribus ſuis, & terra gignet germen ſuum: & pomis árbores replebûntur. Apprehéndet méſſium tritúra vindémiam, & vindémia occupábit ſementem: & comedétis panem veſtrum in ſaturitáte, & abſq. pauôre habitábitis in terra veſtra. Dabo pacem in fínibus veſtris: dormiêtis, & nõ erit qui extérreat. Auferã malas béſtias: & gládius non tranſíbit términos veſtros. Perſequêmini inimícos veſtros: & córruent corã vobis. Perſequêntur quinque de veſtris centum aliênos, & centũ de vobis decem míllia: cadent inimíci veſtri gládio in conſpéctu veſtro. Reſpíciam vos, & créſcere fáciam: multiplicabímini, & firmábo pactũ meum vobíſcum. Comedétis vetuſtíſſima véterũ: & vétera nouis ſuperueniêntibꝰ proijciêtis. Ponam tabernáculum meum in medio véſtri: & non abiíciet vos ánima mea. Ambulábo inter vos, & ero Deus veſter, vosque eritis pópulus meus: dicit Dóminus omnípotens.

Allelûia. ℣. Veni ſancte Spíritus, reple tuôrũ corda fidélium: & tui amóris in eis ignem accénde. Orémus. Orõ. *Hic genuflectitur.*

PRæſta q̃ſumus omnípotẽs Deus, ſic nos ab épulis carnálibus abſtinére: vt à vitijs irruêntibus páriter ieiunémus. Per Dóminum noſtrum.

Léctio Daniêlis prophétæ.

IN diêbus illis: Angelus Dómini deſcéndit cum Azaria & ſócijs eius in fornácem: & excúſſit flammam ignis de fornáce: & fécit medium fornácis quaſi ventum roris flantem. Flamma autem diffúſa eſt ſuper fornácem cúbitis quadragíntanouẽ: & incendit quos réperit iuxta fornácẽ de Chaldæis miníſtros Regis, qui eã incẽdébant. Illos autem omníno non tétigit ignis, neque contriſtâuit, nec quidquam moléſtiæ *Dan. 3.*

ſtitię intulit. Tunc hi tres quaſi ex vno ore laudábant, & glorificábant, & benedicébant Deũ in fornáce, dicéntes. Hic non reſpondetur, Deo grátias.

Dan.3 Allelûia. ℣. Benedíctus es Dómine Deus patrum noſtrórum, & laudábilis in ſæcula. Finito verſu, dicitur Glória in excélſis. deinde. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui tribus pûeris mitigáſti flammas ignium: concéde propítius: vt nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiôrum. Per Dóminum. Secunda Oratio, Eccleſiæ tuæ. vel Deus ómnium fidélium. vt ſupra in feria quarta. fol. 143.

Léctio epiſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Romános.

Romã. 5. Fratres. Iuſtificáti ex fide, pacem habeâmus ad Deum per Ieſum Chriſtum Dóminum noſtrum: per quem & accéſſum habémꝰ per fidem in grátiam iſtam, in qua ſtamus, & gloriâmur in ſpe glórię filiôrum Dei. Non ſolum autem: ſed & gloriâmur in tribulatiônibus, ſciêntes quòd tribulátio patiêntiã operátur: patiêntia autẽ probatiônem: probátio vero ſpem. Spes autẽ non cõfúndit: quia cháritas Dei diffúſa eſt in córdibus noſtris per Spíritum ſanctum, qui datus eſt nobis.

Pſ. 116. Tractus. Laudáte Dóminum omnes gentes, & collaudáte eum omnes pópuli. ℣. Quôniam confirmáta eſt ſuper nos miſericórdia eius: & véritas Dómini manet in ęternũ. Sequentia. Veni ſancte Spíritus. vt ſup. in Dñica Pentecoſten. fol. 141. ſed in fine non dicitur. Allelûia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

Luc. In illo témpore: Surgẽs Ieſus de ſynagóga, introîuit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et rogauérunt illum pro ea. Et ſtans ſuper illam, imperâuit febri: & dimíſit illam. Et cõtinuo ſurgens, miniſtrábat illis. Cum autem ſol occidíſſet: omnes qui habébant infírmos varijs languôribus, ducébãt illos ad Ieſum. At ille ſingulis manꝰ impónẽs, curábat eos. Exíbant autẽ dęmonia à multis, clamántia & dicẽtia: quia tu es fílius Dei. Et íncrepãs, non ſinébat ea loqui, quia ſciêbant ipſum eſſe Chriſtum. Facta autem die, egréſſus ibat in deſértũ locum: & turbæ requirébant eum, & venérunt vſque ad ipſum: & detinébãt illũ, ne diſcéderet ab eis. Quíbus ille ait. Quia & álijs ciuitátibus opórtet me euãgelizáre regnum Dei: quia ideo miſſus ſũ. Et erat prædicans in ſynagógis Galilææ. Credo. Offertorium. Dómine Deus ſalútis meæ, in die clamâui, & nocte coram te: intret orátio mea in conſpéctu tuo Domine, allelûia. Pſ. 8. Secreta.

Vt accépta tibi ſint Dñe, noſtra ieiûnia: pręſta nobis quęſumus, huiꝰ múnere ſacraménti, purificátum

tibi pectus offérre. Per Dóminum.
Altera Secreta, P rótege nos. vel O blátis quæſumus. vt in fer. iiij. fol. 143.
i. 3. Communio. S píritus vbi vult ſpírat: & vocem eius âudis, allelûia, allelûia: ſed neſcis vnde véniat, aut quò vadat, allelûia, allelûia, allelûia. Poſtcomm.

P Ræbeant nobis Dñe, diuînum tua ſancta feruôrem: quò eôrum páriter & actu delectémur, & fructu. Per Dóminum noſtrum.

Altera poſtcomm. Q uæſumus Dñe. vel Hæc nos quæſumus. vt ſupra in feria quarta. fol. 143.

IN FESTO SS. TRINITATIS.

Introitus.

B Enedícta ſit ſancta Trínitas, atq; indiuíſa únitas: confitébimur ei, quia fécit nobíſcum miſericórdiam ſuam.

Psal. 8. Pſalmus. D ómine Dóminus noſter: quàm admirábile eſt nomen tuum in vniuêrſa terra! ℣. Gloria. Oratio.

O Mnípotens ſẽpitérne Deus, qui dedíſti fámulis tuis in confeſſiône veræ fídei, ætérnæ Trinitátis glóriã agnóſcere, & in poténtia maieſtâtis adoráre vnitátem: quæſumus, vt eiûſdem fídei firmitáte, ab ómnib⁹ ſemper muniâmur aduérſis. Per Dóminum.

Deinde fit commem. de Dominica prima poſt Pentecoſten. Oratio.
D eus in te ſperântium. vt inferius habetur in eius Miſſa. fol. 147.

L éctio epiſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Romános.

Roma. 11. O Altitúdo diuitiârum ſapiéntiæ & ſciêntiæ Dei: quàm incõpreheníſbília ſunt iudícia eius, & inueſtigábiles viæ eius! Quis enim cognôuit ſenſum Dómini: aut quis conſiliârius eius fuit? Aut quis prior dedit illi, & retribuêtur ei? Quôniam ex ipſo, & per ipsũ, & in ipſo ſunt ómnia. Ipſi hónor & glória, in ſæcula ſæculórũ. Amen.

Graduale. B enedíct⁹ es Dómine, qui intuéris abyſſos, & ſedes ſuper Cherubím. ℣. Benedíctus es Dómine in firmaménto cæli, & laudábilis in ſæcula. Dan. 3.
A llelûia, allelûia. ℣. Benedíctus es Dómine Deus patrum noſtrórum, & laudábilis in ſæcula, Allelûia.

S equéntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

I N illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Data eſt mihi ómnis poteſtas in cælo, & in terra. Eûntes ergo, docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, & Fílij, & Spíritus ſancti: docẽtes eos ſeruâre ómnia: quęcũque mandâui vobis. Et ecce, ego vobíſcum ſum ómnib⁹ diêbus, vſque ad conſummatiônem ſæculi. C redo. Matt. 28. d

Offertorium. B enedíctus ſit Deus Pater, vnigénituſque Dei filius, ſanctus quoque Spíritus: quia fecit nobíſcum miſericórdiam ſuam. Secreta.

S Anctífica, quæſumus Dñe Deus noſter, per tui sãcti nóminis inuocatiônem,

catiônem, huius oblatiônis hoſtiam: & per eam noſmetipſos tibi pérfice munus ætérnum. Per Dóminum.

Pro Dñica. Secr. H óſtias noſtras. inf. fol. 147. Præfatio. Q ui cum vnigénito filio tuo. vt ſupra. fol. 113.

Tob. 12. Communio. B enedícimus Deum cæli, & coram ómnibus viuêntibus confitébimur ei: quia fecit nobíſcum miſericórdiam ſuam.

Poſtcommunio.

P Rofíciat nobis ad ſalutem córporis & ánimæ, Dómine Deus noſter, huius ſacraménti ſuſcéptio: & ſempitérnæ ſanctæ Trinitátis, eiuſdemque indiuîduæ vnitátis conféſſio. Per Dóminum noſtrum.

Pro Dominica, poſtcommunio. T antis Dómine. infra. fol. 147.

DOMINICA PRIMA poſt Pentecoſten. Introitus.

Pſ. 12. D Omine, in tua miſericórdia ſperâui: exultâuit cor meum in ſalutári tuo: cantábo Dño, qui bona tribuit mihi.

Ibidē. Pſal. V ſquequo Dómine obliuiſcéris me in finem? vſquequo auêrtis fáciem tuam à me? ℣. Glória Patri. Oratio.

D Eus in te ſperántium fortitúdo, adeſto propíti⁹ inuocatiônibus noſtris: & quia ſine te nihil poteſt mortalis infírmitas, præſta auxílium gratiæ tuæ: vt in exequêndis mandátis tuis, & voluntáte tibi & actiône placeâmus. Per Dóminum noſtrum.

Ad poſcēda ſuffragia Sāctorum. Orō.

A Cunctis nos, quæſumus Dómine, mentis & córporis defénde de perículis: & intercedénte beâta & glorióſa ſemper vírgine Dei genitríce Maria, cum beâtis apóſtolis tuis Petro & Paulo, atque beâto N. & ómnibus ſanctis, ſalútem nobis tríbue benígnus & pacem: vt deſtrúctis aduerſitátibus & erróribus vniuêrſis, Ecclésia tua ſecúra tibi féruiat libertáte.

Et dicitur in Miſſa tam de tempore, quàm de Sanctis, vſque ad Aduentum, niſi ſit duplex, vel infra Octauam. Tertia vero Oratio dicatur ad libitum ſacerdotis.

L éctio epíſtolę beâti Ioânnis apóſtoli.

C Hariſſimi. Deus cháritas eſt. In hoc appáruit cháritas Dei in nobis: quôniam filium ſuū vnigénitum miſit Deus in mundum, vt viuâmus per eum. In hoc eſt châritas: non quaſi nos dilexérimus Deum: ſed quôniam ipſe prior diléxit nos, & miſit filium ſuum propitiatiônem pro peccátis noſtris. Chariſſimi, ſi ſic Deus diléxit nos, & nos debémus alterutrum dilígere. Deum nemo vidit vmquam. Si diligámus inuicem, Deus in nobis manet: & cháritas eius in nobis perfécta eſt. In hoc cognóſcimus, quôniam in eo manémus, & ipſe in nobis: quôniam de ſpíritu ſuo dedit nobis. Et nos vídimus, & teſtificámur: quôniam pater míſit filium ſuū ſaluatôrem mūdi. Quiſquis cōféſſus fûerit, quôniam Ieſus eſt filius Dei: Deus in eo manet, & ipſe in Deo. Et nos cognôuimus, & credídimus charitáti, quam habet Deus in nobis. De⁹ cháritas eſt: & qui manet in charitáte, in Deo manet, & Deus in eo. In hoc perfécta eſt cháritas Dei nobíſcum, vt fidúciam habeâmus

1. Io. 4. b.

mus in die iudícij : quia ſicut ille eſt,& nos ſumus in hoc mundo. Timor non eſt in charitáte ; ſed perfécta cháritas foras mittit timórem : quôniam timor pœnam habet . Qui autē timet, nō eſt perféctus in charitáte. Nos ergo diligâmus Deū : quôniam Deꝰ prior diléxit nos . Si quis díxerit, quôniam díligo Deum, & fratrē ſuum óderit: mendax eſt . Qui enim non díligit fratrē ſuum quem videt, Deum quem non videt, quômodo poteſt dilígere ? Et hoc mādátum habémus à Deo : vt qui díligit Deum, díligat & fratrem ſuum.

Pſal. 40. Graduale. Ego dixi, Dómine miſeré-
re mei: ſana ánimā meam, quia peccá-
ui tibi. ℣. Beâtus qui intélligit ſuper
egénū & páuperē : in die mala liberá-
Pſal. 5 bit eū Dn̄s. Allelûia, allelûia. ℣. Ver-
ba mea áuribus pércipe Dómine : in-
télli ge clamórem meum. Allelûia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam .

In illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Eſtóte miſericórdes, ſicut & pater veſter miſéricors eſt. Nolíte iudicare,& non iudicabímini : nolíte condemnáre, & non condemnabímini. Dimíttite,& dimittémini : date,& dábitur vobis. Menſúram bonā, & confertam, & coagitátam,& ſupereffluêntem dábunt in ſinum veſtrum. Eádem quippe menſúra,qua menſi fuéritis,remetiêtur vobis. Dicébat autem illis & ſimilitúdinē . Numquid poteſt cæcus cęcū dúcere? Nonne ambo in fôueam cádunt ? Non eſt diſcípulus ſuper magiſtrū . Perféctus autē omnis erit, ſi ſit ſicut magíſter eius . Quid autem vides feſtucā in óculo fratris tui: trabem autē quæ in óculo tuo eſt, non cōſideras? Aut quômodo potes dícere fratri tuo: frater, ſine eiíciam feſtúcam de óculo tuo: ipſe trabē in óculo tuo nō videns? Hypócrita, eiíce primum trabem de óculo tuo : & tunc perſpícies : vt edúcas feſtúcam de óculo fratris tui .

Offertorium. Inténde voci orationis Pſal.5.
meæ, rex meus, & Deus meus : quôniam ad te orábo Dómine.

Secreta.

HOſtias noſtras, quęſumus Dn̄e, tibi dicátas placátus aſſúme : & ad perpétuum nobis tríbue prouenire ſubſidium . Per Dóminum.

Ad poſcenda ſuffragia Sanctorum.

Secreta.

EXáudi nos Deus ſalutáris noſter : vt per huius ſacraménti virtútem, à cunctis nos mentis & córporis hóſtibus tueáris : grátiam tríbuens in præſenti, & glóriam in futúro.

Tertia ad libitum ſacerdotis.

Communio. Narrábo ómnia mirabí- Pſal.9.
lia tua : lætábor , & exultábo in te : pſallam nómini tuo Altiſſime .

Poſtcommunio.

TAntis Dómine, repléti munéribus, præſta quæſumus: vt & ſalutária dona capiámus , & à tua numquam lâude ceſſémus. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Ad poſcenda ſuffragia Sanctorum.
Poſtcommunio.

MVndet & múniat nos, quæſumus Dómine, diuíni ſacraménti munus oblátum: & intercedénte beâta vírgine Dei genitríce Maria, cũ beâtis apóſtolis tuis Petro & Pâulo, atque beâto N. & omnibus ſanctis: à cũctis nos reddat & peruerſitátibꝰ expiâtos, & aduerſitátibus expedítos.

Tertia ad libitum ſacerdotis.

IN SOLEMNITATE
Corporis Chriſti. Introitus.

Pſ. 80. CIbâuit eos ex ádipe fruménti, allelûia: & de petra, melle ſaturâuit eos, allelûia, allelûia, allelûia.
Ibidē. Pſalm. Exultáte Deo adiutóri noſtro: iubiláte Deo Iacob. ℣. Gloria. Oratio.

DEus, qui nobis ſub Sacraménto mirábili, paſſiônis tuæ memóriã reliquîſti: tribue quæſumꝰ, ita nos córporis & ſánguinis tui ſacra myſteria venerári: vt redemptiônis tuę fructum in nobis iúgiter ſentiâmus. Qui viuis.

Léctio epiſtolæ beâti Pâuli apôſtoli ad Corínthios.

1. Cor. 11. FRatres. Ego enim accépi à Dómino, quod & trádidi vobis: quôniam Dóminus Ieſus in qua nocte tradebátur, accépit panẽ: & grátias agens fregit, & díxit. Accípite & mãducate: Hoc eſt corpꝰ meũ, quod pro vobis tradétur. Hoc fácite in meam cõmemoratiônẽ. Simíliter & cálicẽ poſtquam cœnauit, dicẽs. Hic calix nouũ teſtaméntum eſt in meo ſanguine. Hoc fácite, quotieſcúmque bibétis, in meam commemoratiônem. Quotieſcũque enim manducábitis panem hunc, & calicem bibétis: mortem Dómini annuntiabitis, donec véniat. Itaque quicumque manducáuerit panem hunc, vel bíberit calicem Dómini indignè, reus erit córporis & ſánguinis Dómini. Probet autem ſeípſum homo: & ſic de pane illo edat, & de cálice bibat. Qui enim mandúcat & bibit indígne: iudícium ſibi mandúcat & bibit, non diiúdicans corpus Dómini.

Graduale. Oculi ómnium in te ſpé- Pſ.
rant Dómine: & tu das illis éſcam in témpore opportúno. ℣. Aperis tu manum tuam: & ímples omne ánimal benedictiône. Allelûia,
allelûia. ℣. Caro mea verè eſt cibus, & Io.
ſanguis meus verè eſt potus: qui mandúcat meam carnem, & bibit meum ſánguinem, in me manet, & ego in eo.

Sequentia.

LAuda Sion Saluatórem, lâuda ducem & paſtórem, in hymnis & cánticis.
Quantum potes, tantũ aude: quia maior omni lâude, nec laudáre ſufficis.
Lâudis thema ſpeciâlis, panis viuus, & vitális hódie propónitur.
Quem in ſacræ mẽſa cœnæ, turbæ fratrum duodénę, datum non ambígitur.
Sit laus plena, ſit ſonóra, ſit iucúnda, ſit decóra, mentis iubilátio.
Dies enim ſolẽnis ágitur, in qua menſæ prima recólitur huius inſtitútio.
In hac menſa noui regis, nouũ paſcha nouæ legis, phaſe vetus términat.
Vetuſtátem nóuitas, vmbram fugat véritas, noctem lux elíminat.
Quod in Cœna Chriſtꝰ geſſit, facien-

dum hoc expréſſit in ſui memóriam.

Docti ſacris inſtitútis, panem, vinum in ſalútis conſecrámus hóſtiam.

Dogma datur Chriſtiânis, quòd in carnem tránſit panis, & vinum in ſanguinem.

Quod nõ capis, quod nõ vides, animóſa firmat fides, præter rerum órdinem.

Sub diuêrſis ſpeciêbus, ſignis tantum, & non rebus, latent res exímiæ.

Caro cibus, ſanguis potus: manet tamẽ Chriſtus totus ſub vtráque ſpécie.

A ſuménte non concíſus, non confráctus, non diuîſus, íntegeraccípitur.

Sumit vnus, ſumunt mille: quantum iſti, tantum ille: nec ſumptus conſúmitur.

Sumunt boni, ſumunt mali: ſorte tamen inæquâli, vitæ vel intéritus.

Mors eſt malis, vita bonis: vide paris ſumptiônis, quàm ſit díſpar éxitus.

Fracto demũ ſacraménto, ne vacílles, ſed meménto, tantũ eſſe ſub fragménto, quantum toto tégitur.

Nulla rei fit ſciſſúra: ſigni tantum fit fractúra: qua nec ſtatus, nec ſtatúra ſignati minúitur.

Ecce panis Angelórum, factus cibus viatórum: vere panis filiôrum, non mittendus cánibus.

In figúris præſignátur, cum Iſaâc immolátur: agnus paſchæ deputátur: datur manna patribus.

Bone páſtor, panis vere, Ieſu noſtri miſerére: tu nos paſce, nos tuére: tu nos bona fac vidére in terra viuêntium.

Tu, qui cũcta ſcis & vales, qui nos paſcis hic mortáles: tuos ibi commenſáles, coherédes & ſodáles fac ſanctôrum ciuium, Amen. Allelûia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

IN illo tẽpore: Dixit Ieſus turbis Iudæôrum. Caro mea verè eſt cibus: & ſanguis meus verè eſt potus. Qui mãdúcat meam carnẽ, & bíbit meum ſánguinẽ: in me manet, & ego in illo. Sicut míſit me vîuens pater, & ego viuo propter patrẽ: & qui mandúcat me, & ipſe viuet propter me. Hic eſt panis, qui de cęlo deſcéndit. Non ſicut manducauérunt patres veſtri mãna: & mortui ſunt. Qui mandúcat hunc panem, vîuet in ætérnum. Credo. *Ioã.6.*

Offertorium. Sacerdótes Dómini incénſum & panes ófferũt Deo: & ideo ſancti erunt Deo ſuo, & non pólluent nomen eius, allelûia. *Leu.21.*

Secreta.

ECcléſiæ tuæ, quęſumus Dñe, vnitátis & pacis propítius dona concéde: quæ ſub oblátis munéribus myſtice deſignántur. Per Dóminum.

Præfatio de Natiuitate. Quia per incarnati verbi. fol. 108.

Et dicitur per totam Octauam.

Communio. Quotieſcumque manducábitis panẽ hunc, & cálicem bibétis, mortem Dómini annũtiâbitis, donec véniat: itaque quicũque manducâuerit panem, vel bíberit câlicem Dómini indignè, reus erit córporis & ſánguinis Dómini, *1.Cor. 11.*

Dómini, allelûia. Poſtcommunio.

FAc nos, quæſumus Dómine, diuinitátis tuę ſempitérna fruitiône repléri: quam pretióſi córporis & ſánguinis tui tēporális percéptio præfigúrat. Qui viuis & regnas cum Deo Patre.

Infra Octauam dicitur hæc eadem miſſa, & nō fit de aliquo Sācto, niſi fuerit duplex: in die Octauę non fit niſi de feſto S. Io. Baptiſtę, & SS. Apoſtolorū Petri & Pauli, ſi occurrat, cum commemoratione Octauę. Infra Octauam ſecunda Oratio de ſancta Maria. Concéde nos. tertia Ecclésiæ tuę. vel Deꝰ ómnium fidélium. fol. 133.

DOMINICA SECVNDA poſt Pentecoſten, quæ eſt infra Octauam Corporis Chriſti.

Introitus.

Pſ. 17. FActus eſt Dóminus protéctor meus, & edúxit me in latitúdinem: ſaluum me fécit, quôniam
Ibidē. vóluit me. Pſalmus.

Díligam te Dómine virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, & refúgium meum, & liberátor meus.

℣. Glória Patri. Oratio.

SAncti nóminis tui Dómine, timórem páriter & amórem fac nos habére perpétuum: quia numquā tua gubernatiône deſtituis, quos in ſoliditâte tuæ dilectiônis inſtítuis. Per Dóminū.

Deinde fit commemor. de Octaua Corporis Chriſti tātum. Deus qui nobis. vt ſupra. fol. 148.

Lectio epíſtolę beâti Ioânnis apóſtoli.

1. Ioā. 3. b. CHariſſimi, Nolíte mirári, ſi odit vos mundus. Nos ſcimus, quôniam tranſláti ſumus de morte ad vitā: quôniam dilígimus fratres. Qui non díligit: manet in morte. Omnis qui odit fratrem ſuum: homicída eſt. Et ſcitis, quôniam ómnis homicida non habet vitam ętérnam in ſe manéntem. In hoc cognôuimus charitátem Dei, quôniam ille ánimam ſuam pro nobis póſuit: & nos debémus pro frátribus ánimas pónere. Qui habûerit ſubſtántiam huius múndi, & víderit fratrem ſuum neceſſitátē habére, & clâuſerit viſcera ſua ab eo: quômodo cháritas Dei mánet in eo? Filíoli mei, non diligámus verbo, neque lingua; ſed ópere & veritáte.

Graduale. Ad Dóminum, cum tribu- Pſ. 1..
lárer, clamâui, & exaudîuit me. ℣. Dómine, líbera ánimam meam à lábijs iníquis, & à língua dolóſa. Allelûia, alle-
lûia. ℣. Dómine Deus ī te ſperâui: ſal- Pſal
uum me fac ex ómnibus perſequêntibus me, & líbera me. Allelûia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

IN illo témpore: Dixit Ieſus Phari- Luc. 14. c.
ſæis parábolam hanc. Homo quidā fecit cœnam magnam: & vocâuit multos. Et míſit ſeruum ſuum hora cœnæ dícere inuitátis, vt venírent: quia iam paráta ſunt ómnia. Et cœpérūt omnes

ſimul

ſimul excuſáre. Primus dixit ei. Villam emi: & necéſſe hábeo exíre, & vidére illam: rogo te, habe me excuſátũ. Et alter dixit. Iuga boum emi quînque: & eo probáre illa: rogo te, habe me excuſátũ. Et álius dixit. Vxórem duxi: & ídeo nõ poſſum veníre. Et reuêrſus ſeru⁹ nũtiâuit hæc dómino ſuo. Tunc irátus paterfamílias, dixit ſeruo ſuo. Exi cito in platêas, & vicos ciuitátis: & pâuperes ac debiles, & cæcos & clâudos introduc huc. Et ait ſeruus. Dómine, factũ eſt vt imperáſti: & adhuc loc⁹ eſt. Et ait dóminus ſeruo. Exi in vias & ſepes: & cõpélle intráre, vt impleâtur domus mea. Dico autẽ vóbis, quòd nemo virórũ illórũ qui vocáti ſunt, guſtábit cœnã meam. Credo.

6. Offertorium. Dómine conuêrtere, & éripe ánimam meam: ſaluum me fac propter miſericordiam tuam.

Secreta.

OBlátio nos, Dómine, tuo nómini dicánda puríficet: & de die in diem ad cæléſtis vitæ tránsferat actiônem. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit & regnat.

De Oct. Corporis Chriſti. Secreta. Eccléſiæ tuæ. fol. 148. Communio.

12. Cantábo Dño, qui bona tríbuit mihi: & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

Poſtcommunio.

SVmptis munéribus ſacris, quæſumus Dómine, vt cum frequentatiône myſterij, creſcat noſtræ ſalútis effectus. Per Dóminum.

De Octaua Corporis Chriſti.

Poſtcommunio. Fac nos, quæſumus Dómine. fol. 149.

DOMINICA TERTIA poſt Pentecoſt. Introitus.

REſpice in me, & miſeré- Pſ.24.
re mei Dómine: quôniam vnicus, & pâuper ſum ego: vide humilitátem meã, & labórem meum: & dimítte ómnia peccata mea, Deus meus. Pſalmus. Ad te Dómine Ibidẽ.
leuáui ánimam meam: Deus meus in te confído, non erubéſcam. ℣. Glória Pátri.

Oratio.

PRotéctor in te ſperántium Déus, ſine quo nihil eſt validum, nihil ſanctum: multiplica ſuper nos miſericordiam tuam: vt te rectore, te duce, ſic tranſeâmus per bona temporália, vt non amittámus ætérna. Per Dñm.

Secunda Oratio, A cunctis nos. vt in Dominica j. poſt Pentecoſt. fol. 147.

Tertia ad libitum ſacerdotis.

Léctio epíſtolæ beâti Petri apóſtoli.

CHaríſſimi. Humiliâmini ſub po- 1. Pet. 5.
ténti manu Dei, vt vos exáltet in tempore viſitatiônis. Omnem ſollícitudinem veſtram proijcientes in eum: quôniam ipſi eſt cura de vobis. Sóbrij eſtóte, & vigiláte: quia aduerſárius veſter diábolus, tãquam leo rúgiens, circuit quærens quem déuoret. Cui reſiſtite fortes in fide: ſciêntes eãdem paſſiônem ei, quę in mundo eſt, veſtrę fraternitáti fieri. Deus autem ómnis grátiæ, qui vocâuit nos in ætérnam ſuam glóriam in Chriſto Ieſu, módicum paſſos ipſe perficiet, confirmábit, ſolidâbitque. Ipſi glória & impérium in ſæcula ſæculórum, Amen.

Graduale. Iacta cogitátũ tuum in Dó- Pſ.54.
mino:

mino: & ipſe te enútriet. ℣. Dum clamárem ad Dóminũ, exaudíuit vocem meam ab his, qui appropínquãt mihi.
Pſ.7. Allelûia, allelûia. ℣. Deus iudex iuſtus, fortis & pátiens, numquid iraſcétur per ſingulos dies? Allelûia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Lucam.

Luc.15 IN illo témpore: Erãt appropinquãtes ad Ieſum publicáni & peccatóres, vt audírent illum. Et murmurábant Phariſæi & Scribæ, dicẽtes. Quia hic peccatóres récipit, & mandúcat cũ illis. Et ait ad illos parábolam íſtam, dícens. Quis ex vobis homo, qui habet cẽtum ôues: & ſi perdíderit vnam ex illis, nonne dimíttit nonagintanôuẽ in deſérto, & vadit ad illam quę períerat, donec inuêniat illam? Et cũ inuênerit eam, impónit in humeros ſuos gâudẽs: & véniẽs domũ, cõuocat amícos & vicínos, dicens illis. Congratulámini mihi: quia inuéni ouem meam, quę períerat. Dico vobis, quòd ita gâudium erit in cælo ſuper vno peccatóre pœniténtiam agẽte, quàm ſuper nonagíntanôuem iuſtis, qui non índigent pœniténtia. Aut quæ múlier hábens drachmas decẽ: ſi perdíderit drachmã vnam, nõne accéndit lucérnã, & euértit domum, & quęrit diligénter, donec inuêniat eam? Et cum inuénerit, cónuocat amícas & vicínas, dicens. Congratulâmini mihi: quia inuéni drachmam quã perdíderam. Ita dico vobis: gâudium erit corã Angelis Dei ſuper vno peccatóre pęnitẽtiã agẽte. Credo.

Offertorium. Spérent in te omnes, Pſ qui nouêrunt nomen tuum Dómine: quoniam non derelínquis quærêntes te: pſallite Dómino, qui hábitat in Sion: quôniam non eſt oblítus oratiônem pâuperum.

Secreta.

RESpice Dómine, múnera ſupplicántis Eccléſiæ: & saluti credéntium perpétua ſanctificatiône ſuménda concéde. Per Dóminum.

Alia Secreta. Exâudi nos Deus. vt ſup. in Dñica j. poſt Pentecoſt. f.147. Tertia ad libitum.

Communio.

Dico vobis: gâudium eſt Angelis Lu Dei ſuper vno peccatore pœnitẽtiam agénte.

Poſtcommunio.

SAncta tua nos Dómine, sũpta viuíficent: & miſericórdię ſempitérnæ præparent expiâtos. Per Dñm.

Altera poſtcommunio. Mundet & muniat. vt ſup. in Dñica.j. poſt Pent. fol.148. Tertia ad libitum.

DOMINICA QVARTA poſt Pentecoſt. Introitus.

DOminꝰ illuminátio mea, Pſ. & ſalus mea, quem timébo? Dóminus defénſor vitæ meæ, à quo trepidábo? qui tríbulant me inimíci mei, ipſi infirmáti ſunt, & cecidérunt.

Pſalmus. Si conſiſtant aduêrſum me Ibidẽ caſtra: nõ timébit cor meum. ℣. Glória

ria Patri, & Filio.

Oratio.

DA nobis, quæſumus Dómine, vt & mundi curſus pacifice nobis tuo órdine dirigatur : & Eccléſia tua tranquilla deuotióne lætétur. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit, & regnat in vnitáte.

Secunda Oratio. A cunctis nos. vt in Dominica j. poſt Pentecoſt. fol. 147. & tertia ad libitum.

Léctio epiſtolę beâti Pauli apóſtoli ad Romános.

na. FRatres. Exíſtimo, quòd non ſunt condignæ paſſiônes huius témporis, ad futúram glóriam, quæ reuelâbitur in nobis. Nam expectátio creatúræ, reuelatiônem filiôrum Dei expéctat. Vanitáti enim creatúra ſubiêcta eſt, non vólens, ſed propter eum qui ſubiêcit eam in ſpe : quia & ipſa creatúra liberábitur à ſeruitúte corruptiônis, in libertátem glóriæ filiôrum Dei. Scimus enim, quòd omnis creatúra ingemíſcit, & párturit vſque adhuc. Non ſólum autem illa, ſed & noſipſi primítias ſpíritus habéntes, & ipſi intra nos gémimus, adoptiônem filiôrum Dei expectántes, redemptiônem córporis noſtri : in Chriſto Ieſu Dómino noſtro.

.78. Graduale. Propíti⁹ eſto Dómine peccátis noſtris : ne quândo dicāt géntes, vbi eſt Deus eôrum? ℣. Adiuua nos De⁹ ſalutáris noſter, & propter honórem nóminis tui Dómine líbera nos.

.9. Allelûia, allelûia. ℣. Deus, qui ſedes ſuper thronum, & iûdicas æquitátem, eſto refúgium pâuperum in tribulatiône, Allelûia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

IN illo témpore : Cum turbæ irrúerent in Ieſum, vt audírent verbum Dei : & ipſe ſtábat ſecus ſtagnū Genéſareth. Et vidit duas naues ſtātes ſecus ſtágnum. Piſcatóres autem deſcéndeberant, & lauâbant retia. Aſcéndens autem in vnā nauim, quæ erat Simónis, rogâuit eū à terra redúcere puſillum. Et ſédēs, docébat de nauîcula turbas. Vt autē ceſsâuit lóqui, dixit ad Simónem. Duc in altum : & laxáte rétia veſtra in captúrā. Et reſpóndens Simon, díxit illi. Præcéptor, per totā noctem laborantes, nihil cépimus : in verbo autem tuo laxábo rete. Et cum hoc feciſſent, cōcluſérunt píſcium multitúdinem copiôſam. Rumpebátur autē rete eôrum. Et annuérūt ſocijs, qui erant in ália naui, vt venírent, & adiuuárent eos. Et venérūt, & impleuérunt ambas nauîculas : ita vt pœne mergeréntur. Quod cum vidéret Símon Petrus, prócidit ad génua Ieſu, dícēs. Exi à me, quia homo peccátor ſum, Dómine. Stupor enim circumdéderat eum, & omnes qui cum illo erāt, in captúra piſcium quam céperant. Similiter autem Iacóbum & Ioánnē fílios Zebedæi, qui erant ſocij Simônis. Et ait ad Simó-

Simónem Ieſus. Noli timére: ex hoc iam eris hómines cápiens. Et ſubdúctis ad terram nâuibus, relíctis ómnibus ſecúti ſunt eum. Credo.

Pſ.12. Offertorium. Illúmina óculos meos, ne vmquam obdórmiam in morte: ne quãndo dicat inimícus meus, pręuâlui aduêrſus eum. Secreta.

OBlatiônibus noſtris, quæſumus Dómine, placáre ſuſcéptis: & ad te noſtras étiam rebélles compélle propítius voluntátes. Per Dóminum noſtrum.

Alia Secreta, Exâudi nos Deus. vt in Dñica prima poſt Pentec. fol. 147. Tertia ad libitum.

Pſ.17. Communio. Dóminus firmamẽtum meum, & refúgium meum, & liberátor meus, Deus meus, adiûtor meus.

Poſtcommunio.

MYſtéria nos, Dómine quæſumus, ſumpta puríficent: & ſuo múnere tueântur. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Alia poſtcomm. Mundet & múniat. vt in Dominica prima poſt Pentecoſt. fol. 148. & tertia ad libitum.

DOMINICA QVINTA poſt Pentecoſt. Introitus.

Pſ.26. EXâudi Dómine vocem meam, qua clamâui ad te: adiútor meus eſto, ne derelínquas me, neque deſpícias me Deus

Ibidẽ. ſalutáris meus. Pſalm. Dóminus illuminátio mea, & ſalus mea: quem timébo? ℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, qui diligéntibus te bona inuiſibília præparaſti: infúnde córdibus noſtris tui amóris affectum: vt te in ómnibus & ſuper ómnia diligentes, promiſſiônes tuas quæ omne deſidérium ſúperant, conſequâmur. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum.

Secunda Oratio, A cunctis nos. vt in Dñica prima poſt Pentecoſt. fol. 147. & tertia ad libitum.

Léctio epiſtolæ beâti Petri apóſtoli.

CHariſſimi. Omnes vnánimes in 1. P. 3.b.
oratiône eſtóte, compatiêntes, fraternitátis amatóres, miſericórdes, modéſti, húmiles. Non reddéntes malum pro malo, nec maledíctum pro maledícto, ſed econtrário, benedicentes: quia in hoc vocáti eſtis, vt benedictiônem hereditáte poſſideâtis. Qui enim vult vitam dilígere, & dies vidére bonos: coérceat linguam ſuam à malo, & lábia eius ne loquântur dolum. Declínet à malo, & fáciat bonum: inquírat pacẽ, & ſequâtur eam. Quia óculi Dómini ſuper iuſtos, & aures eius in preces eôrum: vultus autem Dómini ſuper faciéntes mala. Et quis eſt, qui vobis nóceat, ſi boni ęmulatóres fuéritis? Sed & ſi quid patímini propter iuſtítiam: beâti. Timórem autem eôrum ne timuéritis, & non conturbémini. Dóminum autem Ieſum Chriſtum ſanctificáte in córdibus veſtris.

Graduale. Protéctor noſter áſpice Pſ.8
Deus: & réſpice ſuper ſeruos tuos. ℣. Dómine Deus virtútum, exâudi preces ſeruôrum tuôrum. Allelûia, allelûia. ℣. Dómine in virtúte tua lætá- Pſ.2
bitur rex: & ſuper ſalutáre tuum exultâbit veheménter. Allelûia.

Sequen-

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 5. IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Amen dico vobis: niſi abũdáuerit iuſtítia veſtra plus quàm Scribárum & Phariſæôrum, non intrábitis in regnũ cælórum. Audíſtis, quia dictum eſt antíquis: Non occídes. Qui autem occíderit, reus erit iudício. Ego autem dico vobis: quia ómnis qui irâſcitur frátri ſuo, reus erit iudício. Qui autem díxerit fratri ſuo, raca: reus erit cõcílio. Qui autem dîxerit, fátue: reus erit gehénnæ ignis. Si ergo offers munus tuũ ad altáre, & ibi recordátus fúeris, quia frater tuus habet aliquid aduêrſum te: relínque ibi munus tuum ante altáre, & vade prius reconciliâri fratri tuo: & tunc véniens ófferes munus tuum. Credo. Offertorium.

Pſ. 15. Benedícam Dñm, qui tríbuit mihi intelléctum: prouidêbam Deum in conſpéctu meo ſemper: quôniã à dextris eſt mihi, ne commôuear. Secreta.

PRopitiáre Dómine, ſupplicatiônibus noſtris: & has oblatiônes famulórum famularumq. tuârum benígnus aſſúme: vt quod ſínguli obtulérunt ad honórẽ nóminis tui, cunctis profíciat ad ſalútem. Per Dóminum. Alia Secreta, Exâudi nos De⁹. f. 147. & tertia ad libitum. Communio.

Pſ. 26. Vnam pétij à Dño, hanc requîram: vt inhábitem in domo Dómini ómnibus diêbus vitæ meæ. Poſtcommunio.

QVos cæleſti, Dómine, dono ſatiâſti: præſta quæſumus, vt à noſtris mũdémur occúltis: & ab hóſtium liberémur inſídijs. Per Dóminum. Altera poſtcom. Mundet & múniat. vt in Dñica prima poſt Pentec. f. 147. & tertia ad libitum.

DOMINICA SEXTA poſt Pentecoſt. Introitus.

Pſ. 27. DOminus fortitúdo plebis ſuæ, & protéctor ſalutárium Chriſti ſui eſt: ſalũ fac pópulum tuum Dómine, & benedic hereditáti tuæ, & rége eos vſque in ſæculum. Pſalmus. Ad te Dómine clamábo, Deus meus ne ſíleas à me: ne quândo táceas à me, & aſſimilábor deſcendéntibus in lacum. ℣. Glória Patrí, & Fílio. Oratio.

Ibidẽ. DEus virtútum, cuius eſt totum quod eſt óptimũ: inſere pectóribus noſtris amórẽ tui nóminis, & præſta in nobis religiônis augméntum: vt quæ ſunt bona, nútrias: ac pietátis ſtudio, quæ ſunt nutríta, cuſtódias. Per. Secunda Oratio, A cunctis nos. vt in Dñica prima poſt Pentec. fol. 147. & tertia ad libitum.

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Romanos.

Roma. 6. FRatres. Quicumque baptizáti ſumus in Chriſto Ieſu, in morte ipſíus baptizáti ſumus. Conſepúlti enim ſumus cum illo per baptíſmũ in mortem:

tem : vt quômodo Chriſtus ſurréxit à mortuis per glóriam patris, ita & nos in nouitáte vitæ ambulémus. Si enim complántati facti ſumus ſimilitúdini mortis eius: ſimul & reſurrectiônis érimus. Hoc ſciẽtes, quia vet⁹ homo noſter ſimul crucifíxus eſt: vt deſtruâtur corpus peccáti, vt vltra non ſeruiâmus peccáto. Qui enim mórtu⁹ eſt, iuſtificátus eſt à peccáto. Si autẽ mórtui ſumus cũ Chriſto; crédimus, quia ſimul etiã viuêmus cum illo. Sciêntes, quia Chr̃s reſúrgẽs ex mortuis, iam nõ móritur: mors illi vltra non dominâbitur. Quod enim mórtuus eſt, peccáto mórtuus eſt ſemel: quod autem vîuit, vîuit Deo. Ita & vos exiſtimáte, vos mórtuos quidẽ eſſe peccáto: viuêntes autẽ Deo, in Chriſto Ieſu Dómino noſtro.

Pſ. 89. Graduale. Conuêrtere Dñe aliquantulum: & deprecáre ſuper ſeruos tuos. ℣. Dñe refúgiũ factus es nobis, à generatiône & progénie. Allelûia, allelûia.

Pſ. 30. ℣. In te Dómine ſperâui, non confúndar in ætérnũ, in iuſtítia tua líbera me, & éripe me: inclína ad me âurẽ tuam, accélera, vt erípias me. Allelûia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Marcum.

Mar. 8. IN illo témpore: Cum turba multa eſſet cum Ieſu, nec habérent quod manducárent: conuocátis diſcípulis, ait illis. Miſéreor ſuper turbam: quia ecce iã tríduo ſuſtínẽt me, nec hábent quod mãdûcent. Et ſi dimíſero eos ieiûnos in domũ ſuam, defícient in via: quidã enim ex eis de longe venérunt. Et reſpondérunt ei diſcípuli ſui. Vnde iſtos póterit quis hîc ſaturáre pânibus in ſolitúdine? Et interrogâuit eos: Quot panes habétis? Qui dixérũt, Septem. Et præcépit turbæ diſcúmbere ſuper terram. Et accipiens ſéptem panes, grátias agens fregit, & dabat diſcípulis ſuis vt appónerẽt: & apposuérũt turbæ. Et habébant piſcículos paucos: & ipſos benedíxit, & iuſſit appóni. Et mãducauérunt, & ſaturáti ſunt. Et ſuſtulérunt, quod ſuperáuerat de fragméntis, ſeptẽ ſpórtas. Erant autem qui manducáuerant, quaſi quâtuor míllia: & dimíſit eos. Credo. Offertorium.

Pérfice gréſſus meos in ſémitis tuis, vt Pſ. 16. non moueântur veſtígia mea: inclína aurẽ tuam, & exâudi verba mea: mirífica miſericórdias tuas, qui ſaluos facis ſperantes in te, Dómine. Secreta.

PRopitiâre Dómine, ſupplicatiônibus nr̃is, & has pópuli tui oblatiônes benígnus aſſúme: & vt nullíus ſit irritum votum, nullíus vácua poſtulátio, præſta, vt quod fidéliter pétimus, efficáciter conſequâmur. Per Dñm.

Alia Secr. Exâudi nos Deus. fol. 147. tertia ad libitum.

Communio. Circuîbo, & immolábo Pſ. 26. in tabernáculo eius hóſtiam iubilatiônis: cantábo, & pſalmum dicam Dómino. Poſtcommunio.

REpléti ſumus Dómine, munéribus tuis: tribue quæſumus, vt

eôrum

eôrum & mundémur efféctu, & muniâmur auxílio. Per Dóminum.
Alia poſtcommunio. Mundet & múniat. fol. 148. tertia ad libitum.

DOMINICA SEPTIMA poſt Pentecoſt. Introitus.

Pſ.46. OMnes gentes plaudíte mánibus: iubiláte Deo in voce exultatiônis.
Ibidē. Pſalm. Quôniam Dóminus excelſus, terríbilis: rex mágnus ſuper omnem terram. ℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, cuius prouidéntia in ſui diſpoſitiône non fállitur: te ſúpplices exorámus: vt nóxia cuncta ſubmôueas, & ómnia nobis profutúra concédas. Per Dóminum.

Secunda Oratio, A cunctis nos. vt in Dñica prima poſt Pentec. fol. 147. & tertia ad libitum.

Léctio epiſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Romanos.

Roma. 6. c. FRatres. Humánum dico, propter infirmitátem carnis veſtræ. Sicut enim exhibuîſtis membra veſtra ſeruíre immundítiæ, & iniquitáti ad iniquitátem: ita nunc exhibéte membra veſtra ſeruîre iuſtítiæ, in ſanctificatiônē. Cum enim ſerui eſſétis peccáti, líberi fuîſtis iuſtítiæ. Quem ergo fructū habuîſtis tunc in illis, in quibus nūc erubéſcitis? Nam finis illorum, mors eſt. Nunc verò liberáti à peccáto, ſerui autem facti Deo, habétis fructū veſtrum in ſanctificatiônem, finem verò vitam ætérnā. Stipéndia enim peccáti, mors. Grátia autem Dei, vita ętérna: in Chriſto Ieſu Dómino noſtro.

Graduale. Veníte fílij, audíte me: timórem Dómini docébo vos. Pſ.33.
℣. Accédite ad eum, & illuminámini: & fácies veſtræ non confundéntur.
Allelûia, allelûia. ℣. Omnes gentes plaudíte mánibus, iubiláte Deo in voce exultatiônis. Allelûia. Pſ.46.

A FRVTIBVS EORVM

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matth. 7. c. IN illo tēpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Atténdite à falſis prophétis, qui véniunt ad vos in veſtiméntis ôuium, intrínſecus autem ſunt lupi rapáces. A frúctibus eôrum cognoſcétis eos. Numquid cólligunt de ſpínis vuas, aut de tríbulis ficus? Sic, omnis arbor bôna, bonos frúct⁹ fácit: mala autē arbor, malos frúctus fácit. Non poteſt arbor bona, malos frúct⁹ fácere: neque arbor mala, bonos frúctus fácere. Omnis arbor, quę non fácit frúctū bonum, excidétur, & in ignē mittétur. Igitur ex frúctibus eôrū cognoſcétis eos. Non omnis, qui dicit mihi, Dómine, Dómine, intrábit in regnū cælórū: ſed qui fácit voluntátē patris mei qui in cęlis eſt, ipſe intrábit in regnū cælórum. Credo.

Offertoriū. Sicut in holocâuſtis ariétum & taurórum, & ſicut in míllibus agnórū pínguium: ſic fiat ſacrifícium noſtrum in cōſpéctu tuo hódie, vt pláceat Dan.3

ceat tibi : quia non eſt confúſio confidéntibus in te, Dómine. Secreta.

DEus, qui legálium differéntiam hoſtiârum, vnîus ſacrifícij perfectiône ſanxíſti : áccipe ſacrifícium à deuôtis tibi fámulis, & pari benedictiône, ſicut múnera Abel, ſanctífica: vt quòd ſínguli obtulérunt ad maieſtátis tuæ honórem, cunctis profíciat ad ſalútem. Per Dóminum.

Alia Secreta, Exâudi nos De⁹. f.147. & tertia ad libitum. Communio.

Pſ.30. Inclina aurem tuam, accélera, vt erípias me. Poſtcommunio.

TVa nos, Dómine, medicinális operátio, & à noſtris peruerſitátibus cleménter expédiat, & ad ea quæ ſunt recta, perdúcat. Per Dóminum.

Altera Poſtcommunio. Mundet & múniat. fol.148. & tertia ad libitum.

DOMINICA VIII. poſt Pentecoſten. Introitus.

Pſ.47. SVſcépimus Deus miſericórdiam tuam in médio tẽpli tui: ſecundum nomen tuum Deus, ita & laus tua in fínes terræ: iuſtítia plena eſt déxtera tua.

Ibidẽ. Pſal. Magnus Dóminus, & laudábilis nimis: in ciuitáte Dei noſtri, in mõte ſancto eius. ℣. Glória. Oratio.

LArgíre nobis, quæſumus Dñe, ſemper ſpíritum cogitãdi quæ recta ſunt, propítius & agéndi : vt qui ſine te eſſe non póſſumus, ſecúndum te víuere valeâmus. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Secunda Oratio, A cunctis. fol.147. tertia ad libitum.

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Romános.

FRatres. Debitóres ſúmus, non carni, vt ſecũdum carnẽ viuâmus. Rom.8 Si enim ſecúndum carnem vixéritis : moriêmini. Si autem ſpíritu facta carnis mortificauéritis: viuêtis. Quicumque enim ſpíritu Dei agúntur : ij ſunt fílij Dei. Nõ enim accepíſtis ſpíritum ſeruitútis íterũ in timóre : ſed accepíſtis ſpíritũ adoptiônis filiôrum, in quo clamám⁹, Abba, pater. Ipſe enim ſpíritus teſtimóniũ reddit ſpíritui noſtro, quòd ſumus fílij Dei. Si autem fílij: & herédes. Herédes quidem Dei: coherédes autem Chriſti. Graduale.

Eſto mihi in Deũ protectórem, & in Pſ.30 locum refúgij, vt ſaluum me fácias.

℣. Deus in te ſperâui : Dñe non confundar in ætérnum. Allelûia, allelûia.

℣. Magnus Dóminus, & laudábilis Pſ.47 valde, in ciuitáte Dei noſtri, in monte ſancto eius. Allelûia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

IN illo tempore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis parábolam hanc. Homo qui- Luc 16. dam erat díues, qui habébat víllicum : & hic diffámatus eſt apud illum, quaſi diſſipâſſet bona ipſius. Et vocâuit illũ, & ait illi. Quid hoc âudio de te? Redde

ratiônem villicatiônis tuæ: iam enim non póteris villicáre. Ait autem víllicus intra ſe. Quid fâciam, quia dóminus meus âufert à me villicatiônem? Fódere nō váleo: mēdicáre erubéſco. Scio quid fáciam: vt cum amótus fûero à villicatiône, recípiant me in domos ſuas. Conuocâtis itaque ſíngulis debitórib⁹ dómini ſui, dicébat primo. Quantum debes dómino meo? At ille dixit: Centum cados ólei. Dixitq. illi. Accipe cautiônem tuam: & ſede cito, ſcribe quinquagínta. Deînde álij dixit. Tu verò quantū débes? Qui ait: Centum córos trítici. Ait illi. Accipe lítteras tuas, & ſcríbe octogínta. Et laudâuit dóminus víllicū iniquitátis, quia prudénter fecíſſet: quia fílij huius ſæculi prudentiôres fílijs lucis in generatiône ſua ſunt. Et ego dico vobis: Fácite vobis amícos de mãmóna iniquitátis: vt cum defecéritis, recípiant vos in ætérna tabernácula. Credo.

17. Offertorium. Pópulum húmilem ſaluum fácies Dómine, & óculos ſuperbórum humiliâbis: quôniā quis Deus præter te Dómine? Secreta.

SVſcípe quæſumus Dn̄e, múnera, quę tibi de tua largitáte deférimus: vt hæc ſacroſáncta myſtéria, grátię tuæ operánte virtúte, & præſéntis vitæ nos conuerſatiône ſanctíficent, & ad gâudia ſempitérna perdúcant. Per Dn̄m.

Alia Secreta, Exâudi nos De⁹. f. 147. & tertia ad libitum. Communio.

33. Guſtáte, & vidéte, quôniam ſuâuis eſt Dóminus: beâtus vir, qui ſpérat in eo.

Poſtcommunio.

SIt nobis Dómine, reparátio mentis & córporis cæléſte myſtérium: vt, cuius exéquimur cultum, ſentiâmus effectum. Per Dóminum.

Alia poſtcommunio. Mundet & múniat. fol. 148. & tertia ad libitum.

DOMINICA IX. poſt Pentecoſt. Introitus.

ECce Deus ádiuuat me, & Dóminus ſuſcéptor eſt ánimæ meæ: auérte mala inimícis meis, & in veritáte tua diſpérde illos, protéctor meus Dómine. Pſ. 53.

Pſalm. Deus in nómine tuo ſaluum me fac: & in virtúte tua líbera me. Ibidē

℣. Glória Patri. Oratio.

PAteant âures miſericórdiæ tuæ Dómine, précibus ſupplicantiū: & vt peténtibus deſideráta concédas, fac eos quę tibi ſunt plácita, poſtuláre. Per Dóminum noſtrum.

Secunda Oratio, A cunctis nos. f. 147. & tertia ad libitum.

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Corínthios.

FRatres. Non ſímus concupiſcéntes malórum, ſicut & illi concupiérunt. Neque idololátrę efficiâmini, ſicut quidā ex ipſis: quemâdmodum ſcriptum eſt. Sedit pópulus manducáre & bíbere, & ſurrexérūt lúdere. Neque fornicémur: ſicut quidam ex ipſis fornicáti ſunt, & cecidérunt vna die vigíntitria míllia. Neque tentémus Chriſtum: ſicut quidam eôrum tentauérunt, & à ſerpéntibus periêrunt. Neque murmurauéritis: ſicut quidam eôrum murmurauérunt, & periérunt ab exterminatóre. Hæc autem ómnia in figúra cōtingébant illis: ſcripta ſunt 1. Cor. 10. b

autem

autem ad correptiônem noſtram, in quos fines ſæculórum deuenérũt. Itaque, qui ſe exíſtimat ſtare, vídeat ne cádat. Tentátio vos nõ apprehéndit, niſi humána. Fidélis autẽ Deus eſt, qui non patiêtur vos tentári ſupra id, quod potéſtis: ſed fáciet etiam cum tẽtatiône prouêntum: vt poſsítis ſuſtinére.

Pſal. 8. Graduale. Dómine Dóminus noſter, quàm admirabile eſt nomen tuum in vniuerſa terra! ℣. Quôniam eleuâta eſt magnificéntia tua ſuper cælos.

Pſ. 58. Allelûia, allelûia. ℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus: & ab inſurgéntibus in me libera me. Allelûia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

Luc. 19.f IN illo témpore: Cum appropinquâret Ieſus Ierúſalem, vidẽs ciuitátem, flêuit ſuper illam, dicẽs. Quia ſi cognouîſſes & tu, & quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi: nunc autem abſcóndita ſunt ab óculis tuis. Quia vénient dies in te: & circúmdabũt te inimíci tui vallo: & circúmdabunt te, & coanguſtábunt te úndique: & ad terram proſternẽt te, & fílios tuos qui in te ſunt: & non relínquẽt in te lápidem ſuper lápidẽ: eo quòd non cognóueris tempus viſitatiônis tuæ. Et ingréſſus in témplum, cœpit eiícere vendéntes in illo & eméntes, dícens illis. Scriptũ eſt: quia domus mea, domus oratiônis eſt: vos âutem feciſtis illam ſpelúncam latrónum. Et erat dócẽs quotídie in templo. Credo.

Offertorium. Iuſtítiæ Dómini rectæ, Pſ. lætificántes corda, & iudícia eius dulciôra ſuper mel & fâuum: nam & ſeruus tuus cuſtódit ea. Secreta.

COncéde nobis, quęſumus Dómine, hæc digne frequẽtáre myſtéria: quia quôties huius hoſtiæ commemorâtio celebrátur, opus noſtræ redemptiônis exercétur. Per Dñm.

Alia Secreta, Exâudi nos. fol. 147. tertia ad libitum. Communio.

Qui mandúcat meã carnem, & bibit Ioã. meum ſánguinẽ, in me manet, & ego in eo, dicit Dóminus. Poſtcõmunio.

TVi nobis, quæſumus Dómine, commúnio ſacraménti, & purificatiônem cónferat, & tríbuat vnitátem. Per Dóminum noſtrum.

Alia Poſtcommunio. Mundet & múniat. fol. 148. & tertia ad libitum.

DOMINICA X. poſt Pentecoſten. Introitus.

CVm clamárem ad Dóminum, exaudíuit vocem meam, ab his qui appropínquant mihi: & humiliâuit eos, qui eſt ante ſæcula, & manet in ęternum: iacta cogitátum tuum in Dómino, & ipſe te enútriet. Pſ. 54. Pſalmus.

Exâudi Deus oratiônem meam, & ne Ibidẽ deſpéxeris deprecatiônem meam: inténde mihi, & exâudi me.

℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, qui omnipoténtiam tuam parcéndo máxime & miſerándo maniféſtas: multíplica ſuper nos miſericórdiam tuam: vt ad tua promíſſa curréntes, cæléſtium bonórum fácias eſſe conſórtes. Per Dóminum.

Secunda Oratio. A cunctis nos. f. 147. & tertia ad libitum.

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Corínthios.

Cor. 2. FRatres. Scitis, quôniam cum gentes eſſétis, ad ſimulácra muta prout ducebámini eûntes. Ideo nótum vobis fácio, quòd nemo in ſpíritu Dei lóquens, dicit anáthema Ieſu. Et nemo poteſt dícere, Dñs Ieſus: niſi in Spíritu ſancto. Diuiſiônes verò gratiârum ſunt, idem autẽ ſpíritus. Et diuiſiônes miniſtratiônum ſunt: idem autem Dóminus. Et diuiſiônes operatiônũ ſunt: idem vero Deus, qui operátur ómnia in ómnibus. Vnicûiq. autem dátur manifeſtátio ſpíritus, ad vtilitátem. Alij quidem per ſpíritũ datur ſermo ſapiêntiæ: alij autẽ ſermo ſciêntiæ, ſecúndum eumdem ſpíritum. Alteri fides in eôdem ſpíritu: alij grátia ſanitátũ in vno ſpíritu: alij operátio virtútum: alij prophétia: alij diſcrétio ſpírituum: alij génera linguârum: alij interpretátio ſermónum. Hæc autẽ ómnia operátur vnus atque idem ſpíritus, diuidens ſíngulis prout vult.

.16. Graduale. Cuſtódi me Dómine, vt pupíllam óculi: ſub vmbra alárũ tuârum prótege me. ℣. De vultu tuo iudícium meũ pródeat: óculi tui vídeant

.64. æquitátem. Allelûia, allelûia. ℣. Te decet hymn⁹ Deus in Siôn: & tibi red détur votum in Ierúſalem. Allelûia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

IN illo témpore: Dixit Ieſus ad quóſdam, qui in ſe confidébant tãquam Luc. iuſti, & aſpernabántur céteros, parâbolam iſtam. Duo hómines aſcendérunt in templum, vt orárent: vnus Phariſæus, & alter publicánus. Phariſæus ſtans, hæc apud ſe orábat. Deus, grátias ago tibi, quia non ſum ſicut céteri hóminum: raptóres, iniûſti, adúlteri: velut etiam hic publicánus. Ieiûno bís in ſábbato: décimas do ómnium quæ poſſídeo. Et publicánus à longe ſtans, nolébat nec óculos ad cælum leuáre: ſed percutiêbat pectus ſuum, dicens. Deus propítius eſto mihi peccatóri. Amen díco vobis: deſcéndit hic iuſtificátus in dômum ſuam ab illo. Quia ómnis, qui ſe exáltat, humiliâbitur: & qui ſe humíliat, exaltábitur. Credo.

Offertorium. Ad te Dñe leuâui ánimã meam: Deus meus in te confído, Pſ. 24. nõ erubéſcam: neque irrídeãt me inimici mei: étenim vniuêrſi qui te expéctant, non confundéntur. Secreta.

TIbi Dómine ſacrifícia dicáta reddántur: quæ ſic ad honórem nóminis tui deferénda tribuîſti, vt eadem remédia fíeri noſtra prẹſtáres. Per Dóminum noſtrum.

Alia

Alia Secr. Exâudi nos Deus. f. 147. & tertia ad libitum. Communio.

Pſ.50. Acceptábis ſacrifícium iuſtítiæ, oblatiônes, & holocâuſta, ſuper áltare tuum Dómine. Poſtcommunio.

QVęſumus Dómine De⁹ noſter: vt quos diuínis reparáre non deſinis ſacraméntis, tuis non deſtituas benígnus auxílijs. Per Dóminum. Alia Poſtcommunio. Mundet & múniat. f. 148. & tertia ad libitum.

DOMINICA XI. poſt Pentecoſt. Introitus.

Pſ.67. DEus in loco ſancto ſuo: Deus, qui inhabitáre fácit vnánimes in domo: ipſe dábit virtútem & fortitúdinē plébi ſuę.

Ibidē. Pſalmus. Exúrgat Deus, & diſſipéntur inimíci eius: & fúgiant, qui odérunt eum, à fácie eius.

℣. Glória Patri. Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui abundántia pietátis tuæ & mérita ſupplicum excédis & vota: effúnde ſuper nos miſericórdiam tuam: vt dimíttas quæ conſciêntia métuit, & adijcias quod orátio non præſumit. Per Dóminum noſtrum.

Secunda Oratio. A cūctis nos. f. 147. & tertia ad libitum.

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Corínthios.

1. Cor. 15. FRatres. Notum vobis fácio euangélium, quod prædicáui vobis, quod & accepíſtis, in quo & ſtátis, per quod & ſaluâmini; qua ratiône prædicáuerim vobis, ſi tenétis, niſi fruſtra credidíſtis. Trádidi enim vobis in prímis, quod & accépi: quôniā Chriſtus mortuus eſt pro peccátis noſtris, ſecūdum ſcriptúras: & quia ſepúltus eſt: & quia reſurréxit tertia die, ſecūdum ſcriptúras: & quia víſus eſt Cephæ: & poſt hoc, vndecim. Deînde viſus eſt plus quàm quíngentis frátribus ſimul: ex quíbus multi manēt vſque adhuc, quidam autem dormiérunt. Deînde viſus eſt Iacóbo: deînde Apóſtolis ómnibus. Nouiſſime autem omnium, tamquam abortîuo, viſus eſt & mihi. Ego enim ſum mínimus Apoſtolórū: qui nō ſum dign⁹ vocári Apóſtolus, quôniam perſecútus ſum Eccléſiam Dei. Grátia autem Dei, ſum id quod ſum: & grátia eius in me vácua non fuit.

Graduale. In Deo ſperâuit cor meū, & adiútus ſum: & reflóruit caro mea: & ex voluntáte mea confitébor illi. Pſ.

℣. Ad te Dómine clamâui: Deus meus ne ſíleas: ne diſcédas à me.

Allelûia, allelûia. ℣. Exultáte Deo adiutóri noſtro, iubiláte Deo Iacob: ſúmite pſalmum iucundum cum cíthara. Allêluia. Pſ.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Marcum.

IN illo témpore: Exiēs Ieſus de fínibus Tyri, venit per Sidónē ad mare Galilææ, inter médios fines Decapóleos. Mar. 7.d

leos. Et addúcunt ei ſurdũ & mutum: & deprecabántur eum, vt impónat illi manum. Et apprehẽdẽs eum de turba ſeôrſum, míſit dígitos ſuos in aurículas eius: & éxpuens, tétigit línguam eius. Et ſuſpíciens in cælũ, ingémuit: & ait illi. Ephphétha, quod eſt, adaperíre. Et ſtatim apértæ ſunt âures eius: & ſolûtum eſt vínculum linguæ eius, & loquebátur rectè. Et præcépit illis, ne cui dícerẽt. Quanto autem eis præcipiêbat, tanto magis plus prædicabãt: & eo ámplius admirabántur, dicẽtes. Benè ómnia fécit: & ſurdos fécit audíre, & mutos lóqui. Credo.

ſ.29. Offertorium. Exaltábo te Dómine, quôniam ſuſcépiſti me, nec delectáſti inimícos meos ſuper me: Dómine clamâui ad te, & ſanáſti me.

Secreta.

RESpice, Dómine quęſumus, nóſtram propítius ſeruitútem: vt quod offérimus, ſit tibi munus accéptũ: & ſit noſtræ fragilitáti ſubſídium. Per Dóminum noſtrum.

Alia Secreta, Exâudi nos. fol. 147. tertia ad libitum.

ou.3 Communio. Honóra Dóminum de tua ſubſtantia, & de primítijs frugum tuárum: & implebúntur hórrea tua ſaturitáte, & vino torculária redundábunt.

Poſtcommunio.

SEntiâmus, quæſumus Dómine, perceptiône ſacramẽti, ſubſídium mentis & córporis: vt in vtroq. ſaluâti, cæléſtis remédij plenitúdine gloriẽmur. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum fílium tuum.

Altera poſtcommunio. Mundet & múniat. fol. 147. & tertia ad libitum.

DOMINICA XII. poſt Pentecoſten.

Introitus.

DEus in adiutôriũ meum intende: Dómine ad adiuuândum me feſtína: confundántur & reuereântur inimíci mei, qui quærũt ánimam meam. Pſ.69

Pſalmus. Auertántur retrorſum, & erubéſcant, qui cógitant mihi mála. ℣. Glória Pátri, & Fílio. Ibidē

Oratio.

OMníporens & miſéricors Deus, de cuius múnere venit, vt tibi à fidelibus tuis digne & laudabíliter ſeruiâtur: tríbue quæſumus nobis: vt ad promiſſiônes tuas ſine offenſiône currámus. Per Dóminum noſtrum.

Secunda Oratio. A cunctis nos. vt in Dñica prima poſt Pentec. fol. 147. & tertia ad libitum.

Léctio epiſtolę beâti Pauli apóſtoli ad Corínthios.

FRatres. Fidúciã talem habémus per Chriſtũ ad Deum: non quòd ſufficiẽtes ſimus cogitáre áliquid à nobis, quaſi ex nobis: ſed ſufficiêntia noſtra ex Deo eſt. Qui & idóneos nos fecit miníſtros noui teſtaménti: non líttera, ſed ſpíritu. Líttera enim occídit: ſpíritus autem viuíficat. Quòd ſi miniſtrátio mortis, lítteris deformáta in lapídibus, fuit in glória, ita vt non poſsẽt inténdere fílij Iſrael in fáciem Môyſi, propter glóriam vultus eius, quæ euacuâtur: quômodo nõ magis miniſtrátio ſpíritus erit in glória? Nam ſi miniſtrátio dãnatiônis glória eſt: multo magis abũdat miniſtériũ iuſtítiæ in glória. 2. Cor. 3. b

Graduale. Benedícam Dóminum in omni Pſ. 33.

omni témpore: ſemper laus eius in ore meo. ℣. In Dómino laudábitur ánima mea: âudiant manſuêti, & lætentur. Ps. 87. Allelûia, allelûia. ℣. Dómine Deus ſalútis meæ, in die clamâui, & nocte coram te. Allelûia.

Sequẽtia S. Euang. ſecundũ Lucam.

Luc. 10 d

IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Beâti óculi, qui vident quæ vos vidétis. Dico enim vobis, quòd multi prophétæ & reges voluérunt vidére quæ vos vidétis, & non vidérunt: & audíre quæ audítis, & nõ audiérunt. Et ecce, quidam legiſperítus ſurréxit, tentãs illum, & dícens. Magíſter, quid faciêndo vitã ætérnam poſſidébo? At ille díxit ad eũ. In lege quid ſcríptum eſt? Quomodo legis? Ille reſpóndens, dixit. Díliges Dñm Deũ tuum ex tóto corde tuo, & ex tóta ánima tua, & ex ómnibus víribus tuis, & ex ómni mẽte tua: & próximũ tuum ſicut teípſum. Dixitq. illi. Rectè reſpõdíſti: hoc fac, & viues. Ille autem vólens iuſtificáre ſeipsũ, dixit ad Ieſum. Et quis eſt meus próximus? Suſcípiens autem Ieſus, dixit. Homo quidam deſcẽdébat ab Ierúſalem in Iericho, & íncidit in latrónes: qui etiam deſpoliauêrunt eũ, & plagis impóſitis abiérunt, ſemiuîuo relicto. Accidit autẽ, vt ſacérdos quidam deſcénderet eádem via: & viſo illo, prætérijt. Simíliter & leuíta cum eſſet ſecus locum, & vidéret eum, pertránſijt. Samaritánus autem quidam, iter fáciens, venit ſecus eum: & vídens eum, miſericórdia motus eſt. Et apprópians, alligâuit vulnera eius, infúndens óleũ & vinum: & impónẽs illum in iuméntum ſuũ, duxit in ſtábulum, & curam eius egit. Et áltera die prótulit duos denarios, & dedit ſtabulário, & ait. Curã illíus habe: & quodcumque ſupererogáueris, ego, cũ redìero, reddam tibi. Quis horum trium vidétur tibi próximus fuíſſe illi, qui íncidit in latrónes? At ille díxit. Qui fécit miſericórdiam in illum. Et ait illi Ieſus. Vade, & tu fac ſimíliter. Credo.

Offertorium. Precátus eſt Môyſes in conſpectu Dñi Dei ſui, & díxit: quare Dómine iráſceris in pópulo tuo? parce iræ ánimæ tuæ: meménto Abrahám, Iſaâc, & Iacób, quibus iuráſti dare terram fluêntem lac & mel: & placátus factus eſt Dóminus de malignitáte, quã díxit fácere pópulo ſuo. Ex. 32. Secreta.

HOſtias, quæſumus Dómine, propítius intende, quas ſacris altárib⁹ exhibémus: vt nobis indulgentiam largiêndo, tuo nómini dent honórem. Per Dóminum noſtrum.

Alia Secr. Exâudi nos Deus. fol. 147. & tertia ad libitum. Communio.

De fructu óperum tuôrum, Dñe, ſatiâbitur terra: vt edúcas panẽ de terra, & vinum lætíficet cor hóminis: vt exhílaret fáciẽ in óleo, & panis cor hóminis confírmet. Ps. Poſtcommunio.

VIuíficet nos, quæſumus Dómine, hui⁹ participátio ſancta myſtérij:

ſtérij: & páriter nobis expiatiônem tríbuat, & munímen. Per Dóminum. Alia poſtcommunio. Mundet & múniat. fol. 148. & tertia ad libitum.

DOMINICA XIII. poſt Pentecoſten. Introitus.

Pſ. 73. REſpice Dómine, in teſtamẽtum tuum, & ánimas pâuperum tuôrum ne derelínquas in finẽ: exúrge Dómine, & iûdica cáuſam meam: & ne obliuiſcáris voces quæréntium te.

ibidẽ. Pſal. Vt quid Deus repulíſti in finem: irátus eſt fúror tuus ſuper oues páſcuæ tuæ? ℣. Glória. Oratio.

OMnípotẽs ſempitérne Deus, da nobis fídei, ſpei, & charitátis augméntum: & vt mereâmur áſſequi quod promíttis, fac nos amáre quod præcipis. Per Dóminum.

Secunda Oratio, A cunctis nos. f. 147. & tertia ad libitum.

Léctio epiſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Gálatas.

Gal. 3. FRatres. Abrahæ dictæ ſunt promiſſiônes: & ſémini eius. Non dicit, Et ſeminibus, quaſi in multis: ſed quaſi in vno, Et ſémini tuo, qui eſt Chriſtus. Hoc áutem dico, teſtaméntũ confirmátum à Deo: quæ poſt quadringentos & trigínta annos facta eſt lex, non írritũ facit ad euacuândã promiſſiônem. Nam ſi ex lege heréditas, iam non ex promiſſiône. Abrahæ autem per repromiſſiônẽ donâuit Deus. Quid ígitur lex? Propter trãſgreſſiônes poſita eſt, donec veníret ſemẽ, cui promíſerat: ordináta per angelos in manu mediatôris. Mediátor autẽ, vnius non eſt: Deus autẽ, vnus eſt. Lex ergo aduêrſus promíſſa Dei? Abſit. Si enim data eſſet lex, quæ poſſet viuificáre: verè ex lege eſſet iuſtítia. Sed cõclúſit ſcriptúra ómnia ſub peccáto: vt promíſſio ex fide Ieſu Chriſti darétur credêntibus. Graduale. Reſpice Dómimine, in teſtamentũ tuum: & ánimas páuperum tuôrum ne obliuiſcáris in fínem. ℣. Exurge Dómine & iûdica câuſam tuã: memor eſto opprobrij ſeruôrum tuorum. Alleluia, allelûia. Pſ. 73.

℣. Dómine refúgium factus eſt nobis à generatiône & progénie. Allelûia. Pſ. 89.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Lucam.

Luc. 17. IN illo témpore: Dum iret Ieſus in Ierúſalem, tranſíbat per médiam Samáriam & Galilęam. Et cum ingrederétur quoddam caſtéllum, occurrérũt ei decem viri lepróſi. Qui ſtetérunt à longe: & leuauérunt vocem, dicéntes. Ieſu præcéptor, miſerére noſtri. Quos vt vidit, dixit. Ite oſtẽdite vos ſacerdótibus. Et factũ eſt: dum irent, mundáti ſunt. Vnus autẽ ex illis, vt vidit quia mundátus eſt: regréſſus eſt cũ magna voce magníficans Deum: & cécidit in fáciem ante pedes eius, grátias agens. Et hic erat Samaritánus. Reſpóndens autem

autem Ieſus, dixit. Nonne decẽ mundáti ſunt? & nouem vbi ſunt? Non eſt inuentus qui redíret, & daret glóriam Deo, niſi hic alienígena. Et ait illi: Surge, vade: quia fides tua te ſaluum fécit. C redo. Offertorium.

Pſ. 30. I n te ſperâui Dómine: dixi, tu es De⁹ meus, in mánibus tuis tempora mea.

Secreta.

PRopitiâre Dómine pópulo tuo, propitiâre munêribus: vt hac oblatiône placátus, & indulgéntiam nobis tríbuas, & poſtuláta concédas. Per Dóminum noſtrum.

Alia Secreta, E xâudi nos De⁹. f. 147. & tertia ad libitum. Communio.

Sap. 16. P anem de cælo dediſti nobis, Dómine, habéntem omne delectaméntum, & omnem ſapórem ſuauitátis.

Poſtcommunio.

SVmptis, Dómine, cæléſtibus ſacraméntis, ad redemptiônis ætérnæ, quæſumus proficiâmus augméntum. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum fílium tuum.

Altera poſtcommunio, M úndet & múniat. fol. 148. & tertia ad libitum.

DOMINICA XIIII. poſt Pentecoſt.

Introitus.

Pſ. 83. PRotéctor noſter áſpice Deus, & réſpice in fáciem Chriſti tui: quia mélior eſt dies vna in átrijs tuis ſuper míllia.

Ibidẽ. Pſalmus. Quàm diléćta tabernácula tua, Dómine virtútum? concupíſcit, & déficit ánima mea in átria Dómini. ℣. Glória Patri, & Fílio, & Spíritui ſancto. Oratio.

CVſtódi, Dómine quæſumus, Eccléſiam tuam propitiatiône perpétua: & quia ſine te lábitur humána mortálitas: tuis ſemper auxílijs & abſtrahátur à noxijs, & ad ſalutária dirigátur. Per Dóminum noſtrum.

Secunda Orõ. A cunctis nos. f. 147. & tertia ad libitum.

L éctio epíſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Galatas.

FRatres. Spíritu ambuláte, & deſidéria carnis non perficiêtis. Caro enim cõcupíſcit aduêrſus ſpíritum: ſpíritus autem aduêrſus carnem. Hæc enim ſibi ínuicem aduerſántur: vt non quæcumque vultis, illa faciâtis. Quòd ſi ſpíritu ducímini: non eſtis ſub lege. Maniféſta autem ſunt ópera carnis, quæ ſunt, fornicátio, immundítia, impudicítia, luxúria, idolórum ſéruitus, venefícia, inimicítiæ, contentiônes, æmulatiônes, iræ, rixæ, diſſenſiônes, ſectæ, inuídiæ, homicídia, ebrietátes, comeſſatiônes, & his ſimília. Quæ prædíco vobis, ſicut prędíxi: quôniam qui tália agunt, regnum Dei non conſequêntur. Fructus autem ſpíritus eſt, cháritas, gâudium, pax, patiêntia, benígnitas, bónitas, longanímitas, manſuetûdo, fides, modéſtia, continéntia, cáſtitas. Aduerſus huiúſmodi non eſt lex. Qui autem ſunt Chriſti, carnem ſuam crucifixérunt cum vítijs, & concupiſcéntijs. Graduale. Gal.

Bonum eſt confídere in Dñ̃o, quàm confídere in hómine. ℣. Bonum eſt ſperáre in Dómino, quàm ſperáre in princípibus. Allelûia, allelûia. Pſalm. 117.

℣. Veníte exultémus Dómino: iubilémus Deo ſalutári noſtro. Allelûia. Pſ. 94.

Sequên-

S equéntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 6 IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Nemo poteſt duôbus dóminis ſeruîre. Aut enim vnum ódio habébit, & álterum díliget: aut vnum ſuſtinébit, & álterum contémnet. Non potéſtis Deo ſeruíre, & mammónæ. Ideo dico vobis: ne ſollíciti ſitis ánimę veſtræ, quid manducétis: neque corpori veſtro, quid induâmini. Nonne ánima plus eſt, quàm eſca: & corpus plus, quàm veſtiméntum? Reſpícite volatília cæli, quôniam non ſérunt, neque métunt, neque cóngregāt in hórrea: & pater veſter cæléſtis paſcit illa. Nōne vos magis pluris eſtis illis? Quis autē véſtrum cógitans, poteſt adíjcere ad ſtatúram ſuam cúbitū vnum? Et de veſtimēto quid ſollíciti eſtis? Conſiderâte lília agri, quômodo créſcunt: non labórāt, neque nent. Dico autem vobis: quôniam nec Sálomon in omni glória ſua coopértus eſt ſicut vnum ex iſtis. Si autē fœnum agri, quod hódie eſt, & cras in clíbanum míttitur, Deus ſic veſtit: quanto magis vos modicæ fídei? Nolíte ergo ſollíciti eſſe, dicéntes: Quid mãducábimus, aut quid bibém⁹, aut quo operiêmur? Hæc enim ómnia gētes inquîrunt. Scit enim páter veſter, quia his ómnibus indigétis. Quærite ergo primúm regnum Dei, & iuſtítiam eius: & hæc ómnia adijciéntur vobis. C redo. Offertorium.

I mmíttet angelus Dómini in circûitu timéntium eum, & erípiet eos: guſtáte & vidéte, quôniam ſuâuis eſt Dóminus. Pſ. 33.

Secreta.

C Oncéde nobis, Dómine quæſumus, vt hęc hóſtia ſalutáris & noſtrórum fiat purgátio delictórū, & tuæ propitiâtio poteſtátis. Per Dóminum.

Alia Secreta, E xâudi nos De⁹. f. 147. & tertia ad libitum. Communio.

P rimúm quærite regnum Dei: & ómnia adijciêntur vobis, dicit Dóminus. Matt. 6.

Poſtcommunio.

P Vríficent ſemper & múniant tua ſacraménta nos Deus: & ad perpétuæ ducant ſaluatiônis efféctum. Per Dóminum noſtrum.

Alia poſtcommunio. M undet & múniat. fol. 148. & tertia ad libitum.

DOMINICA XV. poſt Pentecoſt. Introitus.

INclína Dómine âurem tuam ad me, & exâudi me: ſaluum fac ſeruum tuum Deus meus ſperántem in te: miſerére mihi Dómine, quôniam ad te clamâui tota die. Pſalm. L ætífica ánimam ſerui tui: quia ad te Dn̄e ánimā meam leuâui. ℣. Glória Pátri. Oratio. Pſ. 85. Ibidē.

E Cclésiam tuam, Dómine, miſerátio continuâta mundet & múniat: & quia ſine te non poteſt ſalua conſíſtere, tuo ſemper múnere gubernétur. Per Dóminum noſtrum.

Secun-

Secunda Oratio, A cunctis nos Deus. fol. 147. & tertia ad libitum.

Lectio epiſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Galatas.

Gal. 5. d FRatres. Si ſpíritu viuimus ſpíritu & ambulémus. Non efficiâmur inánis glóriæ cupidi: ínuicem prouo-
Cap. 6. cantes, ínuicem inuidéntes. Fratres, & ſi præoccupátus fúerit homo in áliquo delícto: vos, qui ſpirituáles eſtis, huiúſmodi inſtrûite in ſpíritu lenitátis: conſíderans teípſum, ne & tu tentéris. Alter altérius ónera portáte: & ſic adimplébitis legē Chriſti. Nam ſi quis exíſtimat ſe áliquid eſſe, cum nihil ſit: ipſe ſe ſedúcit. Opus autem ſuum próbet vnuſquîſque: & ſic in ſemetípſo tantum glóriam habébit, & non in áltero. Vnuſquîſque enim onus ſuum portábit. Commúnicet autem is, qui catechizátur verbo, ei qui ſe catechízat, in ómnibus bonis. Nolíte erráre. Deus non irridétur. Quæ enim ſeminâuerit homo, hæc & metet. Quôniā qui ſéminat in carne ſua: de carne & metet corruptiônem. Qui autem ſéminat in ſpíritu: de ſpíritu metet vitā ætérnam. Bonum autem faciêntes, non deficiâmus: témpore enim ſuo metémus, non deficiêntes. Ergo dum tempus habémus, operémur bónum ad ómnes: máxime autem ad doméſticos fídei. Graduale.

Pſ. 91. Bonum eſt confitéri Dómino, & pſállere nómini tuo, Altíſſime. ℣. Ad annūtiândum mane miſericórdiā tuam, & veritátem tuam per nóctem.

Pſ. 94. Allelûia, allelûia. ℣. Quôniam Deus magnus Dóminus, & rex magnus ſuper omnem terram. Allelûia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

Luc b IN illo témpore: Ibat Ieſus in ciuitátem, quæ vocátur Naim: & ibant cū illo diſcípuli eius, & turba copiôſa. Cū autē appropinquâret portæ ciuitátis: ecce defúnctus efferebátur, fílius vnicus matri ſuæ: & hęc, vídua erat: & turba ciuitátis multa cū illa. Quā cum vidíſſet Dn̄s, miſericórdia motus ſúper eā, dixit illi: Noli flére. Et accéſſit, & tétigit loculū: hi autē qui portábāt, ſtetérūt. Et ait: Adoléſcēs, tibi dico, ſurge. Et reſédit qui erat mórtuꝰ: & cœpit lóqui. Et dedit illū matri ſuę. Accépit autē oēs timor: & magnificábāt Deū, dicētes: Quia prophéta magnꝰ ſurréxit in nobis: & quia Deꝰ viſitâuit plebē ſuā.

Credo. Offert. Expéctans expectâui Dn̄m, & reſpéxit me: & exaudíuit deprecatiônē meā, & immíſit in os meū cánticū nouū, hymnū Deo nr̄o. Pſ 3 Secr.

TVa nos Dómine ſacraménta cuſtódiant: & cōtra diabólicos ſemper tueântur incúrſus. Per Dóminum.

Alia Secr. Exâudi nos Deus. f. 147. tertia ad libitum. Communio.

Panis, quem ego dédero, caro mea eſt pro ſæculi vita. Ioā 6 Poſtcommunio.

MEntes noſtras & córpora poſſídeat, q̄s Dn̄e, doni cæléſtis operatio:

rátio: vt nõ noſter ſenſus in nobis, ſed iugiter eius præuêniat effect⁹. Per Dó. Alia poſtcommunio. Mundet & múniat. f. 148. tertia ad libitum.

DOMINICA XVI. poſt Pentecoſt. Introitus.

Pſ.85. MIſerére mihi Dñe, quôniam ad te clamâui tota die: quia tu Dñe ſuâuis ac mitis es, & copiôſus in miſericórdia ómnib⁹
Ibidē. inuocãtibus te. Pſal. Inclína Dñe âurem tuã mihi, & exâudi me: qm̃ inops & pâuper ſum ego. ℣. Glória. Oratio.

TVa nos, quæſumus Dómine, grátia ſemper & præuêniat & ſequâtur: ac bónis opéribus iúgiter præſtet eſſe inténtos. Per Dóminum.

Secunda Oratio, A cũctis nos. f. 147. & tertia ad libitum.

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Ephéſios.

Eph.3. FRatres. Obſecro vos, ne deficiâtis in tribulatiônib⁹ meis pro vobis, quæ eſt glória veſtra. Huius rei grátia, flecto génua mea ad patrẽ Dómini noſtri Ieſu Chriſti, ex quo omnis patérnitas in cælis & in terra nominátur, vt det vobis ſecúndũ diuítias glóriæ ſuæ, virtúte corroborári per ſpíritũ eius in interiôri hómine: habitáre Chriſtum per fídem in córdibus veſtris: in charitáte radicâti & fundáti, vt poſsítis comprehéndere cum ómnib⁹ ſanctis, quæ ſit latitúdo, & longitúdo, & ſublímitas, & profúndũ: ſcire etiã ſupereminentẽ ſciêntię charitátẽ Chr̃i, vt impleâmini in omnem plenitúdinẽ Dei. Ei autẽ, qui potẽs eſt ómnia fácere ſuperabũdanter, quã pétimus, aut intellígimus, ſecúndum virtútem quę operátur in nobis: ipſi glória in Eccléſia, & in Chr̃o Ieſu in omnes generatiônes ſæcúli ſæculórum, Amen. Graduale.

Timébunt gẽtes nomen tuum Dñe, Pſ.101
& omnes reges terræ glóriam tuam. ℣. Quôniam ædificâuit Dñs Sion: & vidébitur in maieſtáte ſua. Allelúia, allel. ℣. Cantáte Dño cánticũ nôuũ: Pſ.97
quia mirabília fecit Dóminus. Allel.

Sequẽtia S. Euang. ſecundũ Lúcam.

IN illo tpe: Cum intráret Ieſus in do- Luc.14
mũ cuiûſdã príncipis Phariſæôrum ſábbato mãducáre panẽ, & ipſi obſeruâbãt eũ. Et ecce, homo quidã hydrópicus erat ante illũ. Et reſpõdens Ieſus dixit ad legiſperítos & Phariſęos, dícẽs. Si licet ſábbato curáre? At illi tacuêrunt. Ipſe vero apprehénſũ ſanâuit eũ, ac dimíſit. Et reſpóndẽs ad illos, dixit. Cuius veſtrũ áſinus aut bos in púteũ cadet: & nõ cõtinuo extráhet illũ die ſábbati? Et nõ póterant ad hæc reſpõdére illi. Dicébat autẽ & ad inuitátos parábolã, inténdens quômodo primos accúbitus elígerẽt, dicẽs ad illos. Cum inuitát⁹ fûeris ad núptias, nõ diſcũbas in primo loco, ne forte honorátior te ſit inuitátus ab illo: & véniẽs is, q te & illũ vocâuit, dicat tibi: Da huic locum:

locum: & tũc incípias cum rubóre nouíſſimum locum tenére. Sed cum vocátus fûeris, vade, recumbe in nouíſſimo loco: vt cum vénerit qui te inuitáuit, dicat tibi: Amice, aſcẽde ſupérius. Tunc erit tibi glória coram ſimul diſcũbéntibus. Quia ómnis qui ſe exáltat, humiliâbitur: & qui ſe humíliat, exaltâbitur. Credo. Offertórium.

Pſ. 39. Dómine in auxílium meum réſpice: cõfundántur & reuereântur, qui quærunt ánimam meam, vt âuferant eam: Dñe in auxíliũ meũ reſpice. Secreta.

MVnda nos, quęſumus Dómine, ſacrifícij præſentis efféctu: & pérfice miserátus in nobis, vt eius mereâmur eſſe partícipes. Per Dñm. Alia Secr. Exâudi nos Deus. f. 147. tertia ad libitum. Communio.

Pſ. 70. Dómine, memorábor iuſtítiæ tuæ ſolíus: De⁹ docuíſti me à iuuẽtúte mea: & vſque in ſenéctam & sénium, Deus ne derelínquas me. Poſtcommunio.

PVrifica, quæſumus Dñe, mentes noſtras benígnus, & rénoua cæléſtibus ſacraméntis: vt conſequenter & corporũ præſens, páriter & futúrum capiâmus auxílium. Per Dóminum. Alia poſtcommunio. Mundet, & múniat. fol. 148. tertia ad libitum.

DOMINICA XVII. poſt Pentecoſt. Introitus.

Pſ. 118. IVſtus es Dómine, & rectum iudícium tuum: fac cũ ſeruo tuo secúndũ misericórdiã tuam. Ibidẽ. Pſalmus. Beâti immaculâti in via: qui ámbulãt in lege Dómini. ℣. Glória. Oratio.

DA quæſumus Dñe, pópulo tuo diabólica vitáre contagia: & te ſolũ Deũ pura mẽte ſectári. Per Dñm. Secunda Oratio. A cunctis nos. f. 147. & tertia ad libitum.

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Ephéſios.

FRatres. Obſecro vos ego vínctus in Dño: vt digne ambulétis vocatiône, qua vocáti eſtis, cũ ómni humilitáte & mãſuetúdine, cum patiêntia, ſupportántes ínuicem in charitáte, ſollíciti ſeruâre vnitátem ſpíritus in vínculo pácis. Vnum corpus, & vnus ſpíritus: ſicut vocáti eſtis in vna ſpe vocatiônis veſtræ. Vnus Dóminus, vna fides, vnũ baptíſma. Vnus Deus & pater ómniũ, qui eſt ſuper omnes, & per ómnia, & in ómnibus nobis. Qui eſt benedíct⁹ in ſæcula ſæculorũ. Amen. Epheſ. 4.

Graduale. Beâta gens, cûius eſt Dñs Deus eôrum: pópulus quẽ elégit Dñs in hereditátem ſibi. ℣. Verbo Dómini cęli firmáti sũt: & ſpíritu oris eius ómnis virtus eôrum. Allelûia, allelûia. Pſ. 32

℣. Dñe exâudi oratiônem meã: & clámor meus ad te peruêniat. Allelûia. Pſ. 101

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

IN illo témpore: Acceſſérunt ad Ieſum Phariſæi: & interrogâuit eum Matt. 22. d.

vnus

vnus ex eis legis doctor, téntans eum. Magíſter, quod eſt mandátũ magnum in lege? Ait illi Ieſus. Díliges Dñm Deum tuũ ex toto córde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota mẽte tua. Hoc eſt máximum & prímum mandátum. Secũdum autem ſímile eſt huic. Díliges próximum tuum ſicut teîpſum. In his duôbus mãdátis vniuérſa lex pendet, & prophétæ. Congregátis áutem Phariſęis, interrogâuit eos Ieſus, dicẽs. Quid vobis vidétur de Chriſto? Cuius fílius eſt? Dicunt ei: Dáuid. Ait illis. Quômodo ergo Dâuid in ſpíritu vocat eum Dñm, dicens: Dixit Dóminus Dómino meo, ſede à dextris meis, dónec ponã inimícos tuos ſcabéllum pedum tuôrũ? Si ergo Dâuid vócat eum Dóminum: quômodo fílius eius eſt? Et nemo póterat reſpóndere ei verbũ: neque âuſus fuit quiſquam ex illa die eum ámplius interrogáre. Credo.

Dan.9 Offertorium. O râui Deum meum ego Dániel, dicens: exâudi Dómine preces ſerui tui: illúmina fáciem tuam ſuper ſanctuârium tuum: & propítius inténde pópulum iſtum, ſuper quem inuocátum eſt nomen tuum, Deus.

Secreta.

MAieſtátem tuam Dómine, ſupplíciter deprecámur: vt hęc ſancta quæ gérimus, & à prętéritis nos delíctis éxuant, & futúris. Per Dñm.

Alia Secreta, Exâudi nos De⁹. f.147. & tertia ad libitum. Communio.

Pſ.75. Vouéte, & rédditе Dómino Deo veſtro omnes qui in circuîtu eius affértis munera: terríbili, & ei qui âufert ſpíritum príncipum: terríbili apud ómnes reges terræ. Poſtcommunio.

SAnctificatiônibus tuis omnípotẽs Deus, & vítia noſtra curéntur, & remédia nobis ætérna prouêniant. Per Dominum noſtrum.

Alia Poſtcommunio. Mundet & múniat. fol.148. & tertia ad libitum.

FERIA QVARTA
Quatuor temp. Septemb.
Statio ad S. Mariam maiorem.
Introitus.

EXultáte Deo adiutóri noſtro, iubiláte Deo Iacób: ſúmite pſálmum iucúndum cum cíthara: cánite in inítio menſis tuba, quia præcéptum in Iſraël eſt, & iudícium Deo Iacób. Pſal. Teſtimónium in Ioſéph poſuit illud, cum exíret de terra Aegypti: línguã, quam non nóuerat, audîuit. ℣. Glória Patri. Pſ.80. Ibidē. Pſ.53

Poſt Kyrie eléiſon, dicitur, Orémus. Flectámus génua. ℟. Leuâte. Oŕo.

MIſericórdiæ tuæ remédijs, quæſumus Dómine, fragílitas noſtra ſubſíſtat: vt quæ ſua conditiône attéritur, tua cleméntia reparétur. Per Dominum noſtrum.

Léctio Amos prophétæ.

HAec dicit Dñs Deus. Ecce dies véniunt: & comprehéndet arátor meſſórem, & calcátor vuæ mitténtem ſemen: & ſtillábunt mõtes dulcédinem, & omnes colles culti érunt. Et cõuêrtam captiuitátem pópuli mei Iſraël: & ædificábunt ciuitátes deſértas, & inhabitábunt: & plantábũt víneas, & bíbẽt vínum eârum: & fácient hortos, & cómedẽt fructus eôrũ. Et plantabo eos ſuper humũ ſuã: & non euêllam Amos 9.d

lam eos vltrà de terra ſua, quam dédi eis: dicit Dóminus omnípotens.

Pſ.112. Graduale. Quis ſicut Dóminus Deus noſter, qui in altis hábitat: & humília réſpicit in cęlo & in térra? ℣. Súſcitans à terra ínopem: & de ſtércore érigens pâuperem. Hic dicitur Dñs vobiſcũ. ſine Flectámus. Orémus. Oratio.

PRæſta quæſumus Dómine, famíliæ tuę ſupplicánti: vt dum à cibis corporálibus ſe ábſtinet, à vitijs quoque mente ieiúnet. Per Dóminum. Secunda Oratio, A cũctis nos Deus. vt in Dñica j. poſt Pentecoſt. fol. 147. tertia ad libitum.

Léctio libri Eſdræ.

Nehe. vel 2. Eſd. 8. IN diêbus illis: Congregátus eſt omnis pópulus quaſi vir vnus ad platêam, quæ eſt ante portã aquârum: & dixérũt Eſdrę ſcribæ, vt afférret líbrum legis Môyſi quam præcéperat Dóminus Iſraëli. Attulit ergo Eſdras ſacêrdos legem corã multitúdine virórum & mulierum, cũctiſque, qui póterant intellígere, in die prima mẽſis ſéptimi. Et legit in eo apertè in platêa, quæ erat ante portam aquârum, de mane vſque ad médiam diem in cõſpéctu virórum & mulîerum, & ſapiêntium. Et âures ómnis pópuli érant eréctæ ad librum. Stétit autẽ Eſdras ſcriba ſuper gradum lígneum, quem fécerat ad loquẽdum: & ſtetérunt leuítæ iuxta eũ. Et apéruit Eſdras librum coram omni pópulo. Et benedíxit Eſdras Dño Deo magno. Et reſpóndit omnis pópulus: Amen, amen: éleuans manus ſuas. Et incurvâti ſunt: & adorauérunt Deum proni in terram. Porró leuítæ ſiléntiũ faciêbant in pópulo ad audiêndam legem: pópulus autem ſtábat in gradu ſuo. Et legérunt in libro légis Dei diſtínctè & appóſite ad intelligéndum. Dixit autem Nehemîas, & Eſdras ſacérdos & ſcriba, & leuítæ interpretãtes, vniuêrſo pópulo. Dies ſanctificátus eſt Dño Deo noſtro: nolíte lugére, & nolíte flére. Et dixit eis: Ite, comédite pínguia, & bíbite muſtum, & míttite partes eis qui nõ præparauérũt ſibi: quia ſanctus dies Dñi eſt, & nolíte cõtriſtári. Gâudium étenim Dñi, eſt fortitúdo noſtra.

Graduale. Beâta gens, cuius eſt Dñs Pſ.32. Deus eôrum: pópulus quẽ elégit Dóminus in hereditátem ſibi. ℣. Verbo Dómini cæli firmáti ſunt: & ſpíritu oris eius ómnis virtus eórum.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Marcum.

IN illo témpore: Reſpóndens vnus Marc. 9.c de turba, dixit ad Ieſum. Magíſter, áttuli fílium meũ ad te, habéntem ſpíritũ mutum: qui vbicúmque eum apprehénderit, allídit eum, & ſpumat, & ſtrídet déntibus, & aréſcit: & dixi diſcípulis tuis, vt eiícerent illum, & non potuérunt. Qui reſpóndens eis, díxit. O generátio incrédula, quàmdiu apud vos ero? quàmdiu vos pátiar? Afférte illũ ad me. Et attulérunt eum. Et cum vidíſſet illum, ſtatim ſpíritus cõturbáuit

uit eum: & eliſus in terram, volutabátur ſpumans. Et interrogâuit patrem eius: Quãtum témporis eſt, ex quo ei hoc áccidit? At ille ait. Ab infántia: & frequênter eum in ignem & in aquas miſit, vt eum pérderet. Sed ſi quid pótes, ádiuua nos, miſértus noſtri. Ieſus autem ait illi. Si potes crédere, ómnia poſſibília ſunt credénti. Et continuò exclámans pater pûeri, cum lácrymis aiêbat. Credo Dñe: ádiuua incredulitátẽ meam. Et cum vidéret Ieſus concurréntem turbam, cõminátus eſt ſpíritui immundo, dícens illi. Surde & mute ſpíritus, ego præcípio tibi, exi ab eo: & amplius ne intrôeas in eum. Et exclámans, & multũ diſcérpens eum, éxijt ab eo: & factꝰ eſt ſicut mórtuus, ita vt multi dícerẽt, quia mortuus eſt. Ieſus autẽ ténens manum eius, eleuâuit eum: & ſurréxit. Et cum introíſſet in domum, diſcípuli eius ſecréto interrogabant eum: Quare nos non potuîmus eiícere illum? Et díxit illis. Hoc genus in nullo poteſt exíre, niſi in oratiône, & ieiûnio. Offertorium.

Pſ.118 Meditábor in mandátis tuis, quę diléxi valde: & leuâbo manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi. Secr.

HAec hóſtia, Dñe q̃ſumus, emũdet noſtra delícta: & ad ſacrifíciũ celebrándum, ſubditórum tibi cór pora, menteſq. ſanctíficet. Per Dñm. Alia Secr. Exâudi nos Deus. f. 147. & tertia ad libitum. Communio.

2.Eſd. 8. Comédite pínguia, & bíbite muſtum, & míttite partes eis qui non præparauérunt ſibi: ſanctus enim dies Dómini eſt, nolíte contriſtári: gâudium étenim Dómini, eſt fortitúdo noſtra.

Poſtcommunio.

SVméntes Dómine dona cæléſtia, ſupplíciter deprecámur: vt quæ ſédula ſeruitúte donante te gérimus, dígnis ſénſibus tuo múnere capiâmus. Per Dóminum noſtrum. Alia Poſtcommunio. Mundet & múniat. fol. 147. & tertia ad libitum.

FERIA SEXTA
Quatuor temp. Septemb.
Statio ad ſanctos duodecim Apoſtolos. Introitus.

LAetétur cor quærẽtium Dóminũ: quęrite Dóminum, & confirmámini: quærite fáciem eius ſemper. Pſalmus. Pſ.104

Confitémini Dño, & inuocáte nomen eius: annũtiâte inter gentes ópera eius. ℣. Glória Patri. Oratio. Ibidē

PRæſta q̃ſumus omnipotẽs Deus: vt obſeruatiônes ſacras ánnua deuotiône recoléntes, & córpore tibi placeâmus, & ménte. Per Dóminum. Secunda Oratio, A cunctis nos. vt in Dominica prima poſt Pentecoſt. fol. 147. tertia ad libitum.

Léctio Oſée prophétæ.

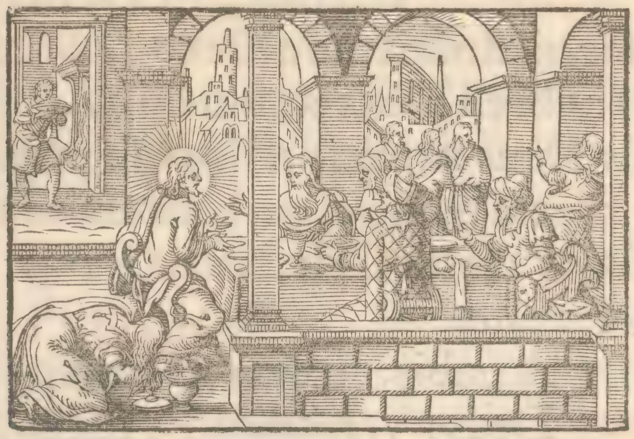
HAec dicit Dñs Deus. Conuértere Iſraël ad Dóminum Deum tuum: quôniam corruíſti in iniquitáte tua. Tóllite vobíſcum verba: & conuertímini ad Dóminum, & dícite ei. Omnem aufer iniquitátem, & áccipe bonũ: & reddémus vítulos labiôrum noſtrórum. Aſſur nõ ſaluâbit nos, ſuper equos nõ aſcẽdémus: nec dicémus vltra, Dij noſtri ópera mánuũ noſtrárum: quia eius qui in te eſt, miſerebe- Oſeæ 14

ris

ris pupílli. Sanábo cõtritiónes eórum, díligam eos ſpõtaneè: quia auérſus eſt fúror meus ab eis. Ero quâſi ros, Iſraël germinábit quâſi lílium: & erúmpet radix eius vt Líbani. Ibunt rami eius, & erit quaſi olíua glória eius: & odor eius vt Líbani. Conuertẽtur ſedéntes in vmbra eius: víuent trítico, & germinábũt quaſi vínea: memoriále eius ſicut vínum Líbani. Ephraím, quid mihi vltra idóla? Ego exáudiam, & dírigam eum ego vt abíetem virẽtem: ex me frúctus tuus inuêntus eſt. Quis ſápiens, & intélliget iſta? intélligens, & ſciet hæc? quia rectæ viæ Dómini, & iuſti ambulábunt in eis: præuaricatóres vero córruent in eis. Graduale.

Pſ. 89. Conuértere Dómine aliquántulum, & deprecáre ſuper ſeruos tuos.

℣. Dómine refúgium factus es nobis, à generatióne & progénie.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

Luc. 7. c. IN illo tẽpore: Rogábat Ieſum quidam Phariſæus, vt manducáret cum illo. Et ingréſſus dómum Phariſæi, diſcubuit. Et ecce múlier, quæ erat in ciuitáte peccátrix, vt cognóuit quòd Ieſus accubuíſſet in domo Phariſęi, áttulit alabáſtrum vnguénti: & ſtans retro ſecus pédes eius, lácrymis cœpit rigáre pedes eius, & capíllis capítis ſui tergébat: & oſculabátur pédes eius, & vnguênto vngébat. Videns autem Phariſæus, qui vocâuerat eum, ait intra ſe, dícens. Hic ſi eſſet prophéta, ſcíret útique, quæ & qualis eſt múlier quæ tángit eum: quia peccátrix eſt. Et reſpóndens Ieſus, díxit ad illum. Simon, hábeo tibi áliquid dícere. At ille ait: Magiſter, dic. Duo debitóres erant cuídam fœneratóri: vnus debébat denários quingẽtos, & álius quinquagínta. Non habéntibus illis vnde rédderent, donâuit vtriſque. Quis ergo eum plus díligit? Reſpóndens Simon, dixit. Aeſtimo, quia is, cui plus donâuit. At ille díxit ei. Rectè iudicáſti. Et cõuérſus ad mulíerem, dixit Simóni. Vides hanc mulíerem? Intrâui in dómum tuam, aquam pédibus meis non dedíſti: hæc autem lácrymis rigâuit pedes meos, & capíllis ſuis térſit. Oſculum mihi non dedíſti: hæc autem, ex quo intrâuit, non ceſſâuit oſculári pedes meos. Oleo caput meum non vnxíſti: hæc autem vnguênto vnxit pedes meos. Propter quod dico tibi: Remittúntur ei peccáta multa, quóniam diléxit multum. Cui autem minus dimíttitur, minus díligit. Dixit autem ad illam. Remittúntur tibi peccáta tua. Et cœpérunt, qui ſimul accumbébant, dícere intra ſe. Quis eſt hic, qui etiam peccáta dimíttit? Dixit autem ad mulíerem. Fides tua te ſaluam fecit: vade in pace.

Offertorium. Benedíc ánima mea Dómino, & noli obliuíſci omnes retributiónes eius: & renouábitur ſicut áquilæ iuuêntus tua. Pſ. 10 Secreta

ACcépta tibi ſint, Dómine quæſumus, noſtri dona ieiûnij: quæ & expiândo nos tua grátia dignos effíciant, & ad ſempitérna promíſſa perdúcant. Per Dóminum noſtrum.

Alia Secr. Exâudi nos Deus. f. 147. & tertia ad libitum. Communio.

Pſ.118 Aufer à me oppróbrium & contémptum, quia mādáta tua exquiſíui, Dómine: nam & teſtimónia tua, meditátio mea eſt. Poſtcommunio.

QVæſumus omnípotens Deus: vt de percéptis munéribus grâtias exhibéntes, benefícia potiôra ſumámus. Per Dóminum noſtrum.

Altera Poſtcommunio. Mundet & múniat. fol. 148. & tertia ad libitum.

SABBATO
Quatuor temp. Septemb.
Statio ad Sanctum Petrum.
Introitus.

Pſ.94. VEníte, adorem⁹ Deum, & procidámus ante Dóminum, plorémus ante eum qui fecit nos: quia ipſe eſt Dóminus Deus
ibidē. noſter. Pſalmus. Veníte exultémus Dómino: iubilémus Deo ſalutári noſtro. ℣. Glória Patri. Poſt Kyrie eleiſon, dicitur Orémus. Flectámus génua. ℟. Leuâte. Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui per continéntiam ſalutárem, corpóribus medéris & méntibus: maieſtátem tuam ſupplíciter exorámus: vt pia ieiunántium deprecatióne placátus, & præſéntia nobis ſubſídia tríbuas, & futura. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Léctio libri Leuítici.

IN diêbus illis: Locútus eſt Dóminus ad Moyſen, dícēs. Décimo die mēſis hûius ſéptimi, dies expiatiônum erit celebérrim⁹, & vocábitur ſanctus: affligetisq. ánimas veſtras in eo, & offerétis holocâuſtum Domino. Omne opus ſeruîle non faciêtis in tēpore diêi huius: quia dies propitiatiônis eſt, vt propitiêtur vobis Dn̄s Deus veſter. Omnis ánima, quæ afflicta non fûerit die hac, períbit de pópulis ſuis: & quæ óperis quidpiam fécerit, delébo eam de pópulo ſuo. Nihil ergo óperis faciêtis in eo: legítimum ſempitérnum erit vobis in cunctis generatiônib⁹, & habitatiônib⁹ veſtris. Sábbatum requietiônis eſt: & affligétis ánimas veſtras die nono ménſis: à véſpera vſque ad véſperum celebrábitis ſábbata veſtra: dícit Dóminus omnípotens. Leuit. 23.d.

Graduale. Propítius eſto Dómine, peccátis noſtris: ne quândo dícāt gentes: vbi eſt Deus eôrum? ℣. Adiuua nos Deus ſalutáris noſter: & própter honórem nóminis tui Dómine líbera nos. Orémus. Flectámus génua. ℟. Leuâte. Oratio. Pſ.78.

DA nobis, quæſumus omnípotēs Deus: vt ieiunándo, tua grátia ſatiêmur: & abſtinéndo, cunctis efficiâmur hóſtibus fortiôres. Per Dóminum noſtrum Iéſum Chriſtum.

Léctio libri Leuîtici.

IN diêbus illis: Locútus eſt Dóminus ad Môyſen, dicens. A quintodécimo die mēſis ſéptimi, quādo congregauéritis omnes fructus terræ veſtræ, celebrábitis férias Dn̄i ſeptē diêbus. Die primo, & die octâuo erit ſábbatum, Leuit. 23.f.

batum, ideſt, réquies. Sumétiſq. vóbis die primo fructus árboris pulchérrimæ, ſpatulaſq. palmárum, & ramos ligni denſárum fróndium, & ſálices de torrénte, & lætabímini coram Dómino Deo veſtro: celebrabitiſq. ſolemnitátē eius ſeptem diêbus per annum. Legítimum ſempitérnum erit in generatiônibus veſtris. Menſe ſéptimo feſta celebrábitis, & habitábitis in vmbráculis ſeptem diêbus. Omnis qui de génere Iſraël eſt, manébit in tabernáculis: vt diſcant póſteri veſtri, quód in tabernáculis habitáre fécerim fílios Iſraël, cum edúcerem eos de terra Aegypti. Ego Dóminus Deus veſter.

Pſ. 83. Graduale. Protéctor noſter áſpice Deus: & réſpice ſuper ſeruos tuos. ℣. Dñe Deus virtútum exâudi preces ſeruôrum tuôrum. Oremus. Flectámus génua. ℞. Leuâte. Oratio.

TVere, quæſumus Dñe, famíliam tuam: vt ſalútis ætérnæ remédia, quę te inſpiránte requîrimꝰ, te largiênte conſequâmur. Per Dóminum.

Léctio Micheææ prophétæ.

Mich. 7. c. DOmine Deus noſter, páſce pópulum tuū in virga tua, grégem hereditátis tuæ, habitántes ſolos in ſaltu, iuxta dies antíquos. Vidébūt gentes, & confundéntur ſuper ómni fortitúdine ſua. Quis Deus ſimilis tui, qui aufers iniquitátem, & tranſis peccátum reliquiârū hereditátis tuæ? Non immíttet vltra furôrē ſuum: quôniam vólens miſericórdiam eſt. Reuertétur, & miſerébitur noſtri. Depónet iniquitátes nr̃as: & proijciet in profúndum maris ómnia peccáta noſtra. Dabis veritátem Iacob, miſericórdiam Abraham, quæ iuráſti pátribus noſtris à diebus antíquis: Dómine Deus noſter.

Graduale. Conuértere Dñe aliquântulum: & deprecáre ſuper ſeruos tuos. Pſ. 8
℣. Dñe refúgium factus es nobis, à generatiône & progénie. Orémus. Flectâmus génua. ℞. Leuâte. Oratio.

PRæſta quæſumus Dómine, ſic nos ab épulis abſtinére carnálibꝰ: vt à vitijs irruêntibus páriter ieiunémus. Per Dóminum noſtrum.

Léctio Zacharîæ prophétæ.

IN diêbus illis: Factum eſt verbum Dómini ad me, dícens. Hæc dícit Zach. 8. c. Dñs Deus exercituum. Sicut cogitâui, vt affligerem vos, cum ad iracúndiam me prouocáſſent patres veſtri, & non ſum miſértus: ſic conuêrſus cogitâui in diêbus iſtis, vt benefáciam domui Iuda & Ierúſalem: nolíte timére. Hęc ſunt ergo verba, quę faciêtis. Loquîmini veritátem vnuſquíſque cum próximo ſuo. Veritátem, & iudícium pacis iudicáte ī portis veſtris. Et vnuſquiſque malum cōtra amícū ſuum ne cogitétis in córdibus veſtris: & iuraméntum mendax ne diligátis. Omnia enim hæc ſunt, quæ odi, dícit Dñs. Et factū eſt verbum Dómini exercítuum ad me, dícens. Hæc dícit Dñs exercítuum. Ieiûnium quarti, & ieiûnium quinti, & ieiûniū ſéptimi, & ieiûnium décimi, erit dómui Iuda in gâudium & lætítiam, & in ſolemnitátes præclâras. Veritátem tantum & pacem dilígite: dícit Dóminus exercítuum.

Graduale. Dirigátur orátio mea, ſicut incénſum, in conſpéctu tuo, Dómine. Pſ. 140
℣. Eleuâtio mánuū meârum ſacrifícium veſpertínum. Orémus. Flectâ-

mus génua. ℟. Leuâte. Oratio.

VT nobis, Dómine, tríbuis ſolémne tibi deferre ieiûnium: ſic nobis, quæſumus, indulgêntiæ præſta ſubſídium. Per Dóminum.

Léctio Daniêlis prophétæ.

Dan. 3. c. IN diébus illis: Angelus Dómini deſcéndit cũ Azaría & ſócijs eius in fornácem: & excúſſit flámmam ignis de fornáce, & fecit médium fornácis quaſi ventum róris flántem. Flamma autem diffúſa eſt ſuper fornácẽ cubitis quadragínta nouem: & incéndit quos réperit iuxta fornácẽ de Chaldæis miniſtros Regis, qui eam incendébant. Illos autẽ omníno nõ tétigit ignis, neque cõtriſtâuit, nec quidquã moléſtiæ íntulit. Tunc hi tres, quaſi ex vno ore laudábant, & glorificábant, & benedicébant Deum in fornáce, dicéntes. Hic non reſpondetur. Deo grátias.

Hymnus.

Ibidẽ. BEnedíctus es Dómine Deus patrum noſtrórum. Et laudábilis & gloriôſus in ſæcula.

Et benedíctum nomen glóriæ tuæ, quod eſt ſanctum. Et laudábile & gloriôſum in ſæcula.

Benedíct⁹ es in tẽplo ſancto glóriȩ tuȩ. Et laudábilis & gloriôſus in ſæcula.

Benedíctus es ſuper thronum ſanctum regni tui. Et laudábilis & gloriôſus in ſæcula.

Benedíctus es ſuper ſcéptrum diuinitátis tuæ. Et laudabilis & gloriôſus in ſæcula.

Benedíctus es qui ſedes ſuper Cherubím, íntuens abyſſos. Et laudábilis & gloriôſus in ſæcula.

Benedíctus es qui ámbulas ſuper pennas ventórum, & ſuper vndas maris. Et laudábilis, & gloriôſus in ſæcula.

Benedícant te omnes ángeli, & ſancti tui. Et lâudẽt te, & gloríficẽt in ſȩcula.

Benedícant te cæli, terra, mare, & ómnia quæ in eis ſunt. Et lâudent te, & gloríficent in ſæcula.

Glória Patri, & Fílio, & Spíritui ſancto. Et laudábili & gloriôſo in ſæcula.

Sicut erat in princípio, & nũc, & ſemper: & in ſæcula ſæculórum, Amen. Et laudábili & gloriôſo in ſæcula.

Benedíctus es Dómine Deus patrum noſtrórum. Et laudábilis & gloriôſus in ſæcula.

Hic dicitur ℣. Dóminus vobíſcum, ſine Flectámus genua. Oratio.

DEus, qui tribus púeris mitigáſti flammas ígnium: concéde propítius: vt nos fámulos tuos non exûrat flamma vitiórum. Per Dóminum.

Secunda Oratio, A cunctis nos. vt in Dominica prima poſt Pentecoſt. fol. 147. tertia ad libitum.

Léctio epiſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Hebræos.

FRatres. Tabernáculum factum eſt primum, in quo erant candelabra, & menſa, & propoſítio panum: quod dicitur Sancta. Poſt velamẽtum autẽ ſecúndum: tabernáculum, quod dícitur Sancta ſanctórum, âureum habens thuríbulum: & arcam teſtamẽti circumtéctam ex omni parte âuro, in qua, vrna âurea hábens manna, & virga Aarón quæ frondûerat, & tabulæ teſtamẽti: ſuperq. eã erant Cherubím glóriæ obumbrántia propitiatôrium: de quibus nõ eſt modo dicéndum per ſíngula. His verò ita compóſitis, in Hebr.

priôri

priôri quidem tabernáculo ſemper introîbant ſacerdótes, ſacrificiôrum officia conſummántes: in ſecúndo âutem ſemel in anno ſolus póntifex, non ſine ſánguine, quem óffert pro ſua & pópuli ignorántia: hoc ſignificánte Spíritu ſancto, nondum propalátam eſſe ſanctórũ viam, adhuc priôre tabernáculo habẽte ſtatum: quæ parábola eſt témporis inſtántis: iuxta quam múnera & hóſtiæ offérũtur, quæ non póſſunt iuxta conſciêntiam perféctum fácere ſeruiêntem, ſolummodo in cibis & in pótibus, & várijs baptiſmátibus, & iuſtítijs carnis vſque ad tempus correctiônis impóſitis. Chriſtus autem aſsíſtens póntifex futurórum bonórum, per amplíus & perféctius tabernáculum non manufáctum, ideſt, non huius creatiônis: neque per ſánguinem hircôrum aut vitulórum, ſed per próprium ſánguinem introîuit ſemel in Sancta, ętérna redemptiône inuênta. Tractus.

Pſ. 116. Laudáte Dñm omnes gentes: & collaudáte eũ omnes pópuli. ℣. Quôniã confirmáta eſt ſuper nos miſericórdia eius: & veritas Dñi manet in ęternum.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

Luc. 13. b IN illo témpore: Dicébat Ieſus turbis ſimilitúdinem hanc. Arborem fici habébat quidam plantátam in vinea ſua: & venit quęrens fructũ in illa, & non inuénit. Díxit autem ad cultórẽ víneæ. Ecce, anni tres ſunt, ex quo vénio quęrẽs fructum in ficúlnea hac: & non inuênio. Succíde ergo illam: vt quid etiam terram óccupat? At ille reſpóndens, dicit illi. Dómine, dimítte illam & hoc anno, vſque dum fódiam circa illam, & míttam ſtércora. Et ſi quidem fécerit fructum: ſin autem, in futúrum ſuccídes eam. Erat autẽ dócens in ſynagóga eôrum ſábbatis. Et ecce múlier, quæ habébat ſpíritum infirmitátis annis decem & octo: & erat inclináta, nec omníno póterat ſurſum reſpícere. Quam cum vidéret Ieſus, vocâuit eam ad ſe, & ait illi. Múlier, dimíſſa es ab infirmitáte tua. Et impóſuit illi manus: & conféſtim erécta eſt, & glorificábat Deum. Reſpóndens autem archiſynagógus, indígnãs quia ſábbato curáſſet Ieſus, dicébat turbæ. Sex dies ſunt, in quibus opórtet operári. In his ergo venite, & curámini: & non in die ſábbati. Reſpóndens autem ad illum Dóminus, dixit. Hypócritæ, vnuſquíſque veſtrum ſábbato non ſoluit bouem ſuum aut aſinum à præſépio, & ducit adaquâre? Hanc autem fíliam Abrahæ, quam alligâuit ſátanas, ecce decem & octo annis, non opórtuit ſólui à vínculo iſto die ſábbati? Et cum hæc díceret, erubeſcébant omnes aduerſárij eius: & omnis pópulus gaudébat in vniuêrſis, quæ glorióſe fiébant ab eo. Offertorium.

Dómine Deus ſalútis meæ, in die clamâui, & nocte coram te: intret orátio mea in conſpéctu tuo, Dómine. Pſ. 87

Secreta.

COncéde quæſumus omnípotens Deus: vt óculis tuæ maieſtátis munus oblâtum, & grátiam nobis deuotiônis obtíneat, & effectum beâtæ perennitátis acquîrat. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Alia Secr. Exâudi nos Deus. f. 147. & tertia ad libitum.

Leu. 23 Communio. Menſe ſéptimo feſta celebrábitis, cum in tabernáculis habitáre fécerim fílios Iſraël, cum edúcerem eos de terra Aegypti, ego Dóminus Deus veſter.

Poſtcommunio.

PErfíciant in nobis, Dómine quæſumus, tua ſacraménta quod cóntinent: vt quæ nunc ſpécie gérimus, rerum veritáte capiâmus. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Alia Poſtcommunio. Mundet & múniat. fol. 148.

& tertia ad libitum.

DOMINICA XVIII. poſt Pentecoſten. Introitus.

Eccleſ. 36. c DA pacẽ Dómine, ſuſtinéntibus te, vt prophétæ tui fidéles inueniântur: exáudi preces, ſerui tui, & plébis tuæ Iſ-
Pſ. 121 raël. Pſalmus. Lætatus ſum in his quæ dicta ſunt mihi: in domum Dómini íbimus. ℣. Glória Patri.

Oratio.

DIrigat corda noſtra, quæſumus Dómine, tuæ miſeratiônis operátio: quia tibi ſine te placére non poſſúmus. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Secunda Oratio, A cunctis nos. fol. 147. & tertia ad libitum.

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Corínthios.

FRatres. Grátias ago Deo meo 1. Cor. 1.
ſemper pro vobis, in grátia Dei, quę data eſt vobis in Chriſto Ieſu: quia in ómnibus dîuites facti eſtis in illo, in omni verbo & in omni ſciêntia, ſicut teſtimónium Chriſti confirmátum eſt in vobis: ita vt nihil vobis déſit in vlla grátia, expectántibus reuelatiônem Dómini noſtri Ieſu Chriſti, qui & confirmábit vos vſque in finem ſine crímine, in die aduêntus Dómini noſtri Ieſu Chriſti. Graduale.

Lætátus ſum in his quæ dicta ſunt mi- Pſ. 121
hi: in dómũ Dñi íbimus. ℣. Fiat pax in virtúte tua, & abundãtia in turribus tuis. Allelûia, allel. ℣. Timébũt gen- Pſ. 101
tes nomen tuum Dómine: & omnes reges terræ glóriam tuam. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

IN illo témpore: Aſcéndens Ieſus in Matt. 9.
nauículam, transfretâuit, & vénit in ciuitátem ſuam. Et ecce offerébant ei paralyticũ iacẽtem in lecto. Et vídens Ieſus fidem illórum, dixit paralytico. Confíde fíli: remittúntur tibi peccáta tua. Et ecce, quidã de Scríbis dixérunt

intra

intra ſe. Hic blaſphêmat. Et cum vidíſſet Ieſus cogitatiônes eôrum, dixit. Vt quid cogitátis mala in córdibus veſtris? Quid eſt facílius dícere, Dimittúntur tibi peccáta tua: an dícere, Surge & ámbula? Vt autem ſciâtis quia fílius hóminis habet poteſtátē in terra dimitténdi peccáta: tūc ait paralytico. Surge, tolle lectum tuum, & vade in dómum tuam. Et ſurréxit, & ábijt in domum ſuam. Vidéntes autem turbæ timuêrunt: & glorificauêrunt Deum, qui dédit poteſtátem talem homínibus. Credo. Offertorium.

Exod. 24. Sanctificâuit Moyſes altáre Dómino, ófferens ſuper illud holocâuſta, & ímmolans víctimas: fecit ſacrifícium veſpertínum in odórem ſuauitátis Dómino Deo, in cōſpéctu filiôrum Iſraël.

Secreta.

DEus, qui nos per huius ſacrifícij veneránda commércia, vnius ſummæ diuinitátis partícipes éfficis: præſta quæſumus, vt ſicut tuam cognóſcimus veritátem, ſic eam dignis móribus aſſequâmur. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Alia Secr. Exâudi nos Deus. f. 147. & tertia ad libitum. Communio.

Pſ. 95. Tóllite hóſtias, & introîte in átria eius: adoráte Dóminum in âula ſancta eius. Poſtcommunio.

GRátias tibi reférimus, Dómine, ſacro múnere vegetáti, tuam miſericórdiam deprecántes: vt dignos nos eius participatiône perfícias. Per Dóminum noſtrum.

Alia Poſtcommunio. Mundet & múniat. fol. 148. & tertia ad libitum.

M. N. R.

DOMINICA XIX. poſt Pentecoſt. Introitus.

SAlus pópuli ego ſum, dicit Dóminus: de quacūque tribulatiône clamáuerint ad me, exâudiam eos: & ero illórum Dóminus in perpétuum.

Pſalmus. Atténdite pópule meus legem mêam: inclinâte âurem véſtram in verba oris mei. ℣. Glória Patri. Pſ.

Oratio.

OMnípotēs & miséricors Deus, vniuêrſa nobis aduerſántia propitiâtus exclúde: vt mente & córpore páriter expedíti, quæ tua ſunt, líberis méntibus exequâmur. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Secunda Oratio. A cunctis nos. f. 147. & tertia ad libitum.

Léctio epíſtolę beâti Pauli apóſtoli ad Ephéſios.

FRatres. Renouâmini ſpíritu mentis veſtræ: & indûite nouum hóminem, qui ſecūdum Deū creâtus eſt in iuſtítia, & ſanctitáte veritátis. Propter quod deponéntes mēdácium, loquîmini veritátem vnuſquíſque cum próximo ſuo: quôniā ſumus inuicem mēbra. Iraſcímini, & nolíte peccáre. Sol non óccidat ſuper iracúndiam veſtram. Nolíte locum dare diâbolo. Qui furabátur, iam non furétur: magis autem labóret, operándo mánibus ſuis quod bonū eſt, vt hábeat vnde tríbuat neceſſitátem patiênti. Graduale. Eph. c.

Dirigátur orátio mea, ſicut incenſum, in cōſpéctu tuo Dómine. ℣. Eleuâtio mánum meârum, ſacrifícium veſpertinum, Pſ.

 tinum,

f.104 ritum. A llelûia, allelûia. ℣. Confitémini Dño, & inuocáte nomē eius: annuntiâte inter gētes ópera eius. Allel.

S equêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 22. IN illo témpore: Loquebátur Ieſus principibus ſacerdótum & Phariſęis in parábolis, dícens. Símile factum eſt regnum cælórum hómini regi, qui fecit núptias filio ſuo. Et miſit ſéruos ſuos vocáre inuitátos ad núptias: & nolébāt veníre. Iterum míſit álios ſéruos, dícēs. Dícite inuitátis: ecce prandium meum parâui, tâuri mei & altília occíſa ſunt, & ómnia paráta: veníte ad núptias. Illi autem neglexérunt: & abiérūt, álius in villam ſuam, álius verò ad negotiatiônem ſuam: réliqui verò tenuérunt ſéruos eius, & contumélijs affêctos occidérunt. Rex autē cum audíſſet, irátꝰ eſt: & míſſis exercítibus ſuis, pérdidit homicídas illos, & ciuitátem illórū ſuccéndit. Tunc ait ſéruis ſuis. Núptiæ quidem parátæ ſunt: ſed qui inuitáti erant, non fuêrunt digni. Ite ergo ad éxitus viárū: & quoſcumque inuenéritis, vocáte ad núptias. Et egréſſi ſérui eius in vias, congregauêrunt ómnes quos inuenérūt, malos & bonos: & implétę ſunt núptię diſcumbētium. Intrâuit autem rex vt vidéret diſcumbētes: & vídit ibi hóminē non veſtítū veſte nuptiâli. Et ait illi. Amíce, quômodo huc intráſti non habens veſtem nuptiâlem? At ille obmútuit. Tunc dixit rex miníſtris. Ligátis mánibus & pedibus eius; míttite eum in ténebras exteriôres. Ibi erit flétus, & ſtridor déntium. Multi enim ſunt vocáti, pâuci verò elécti. C redo.

Offertorium. S i ambuláuero in medio tribulatiônis, viuificábis me Dómine, & ſuper iram inimicórum meôrum extendes manū tuam, & ſaluum me fáciet déxtera tua. Pſ.137

Secreta.

HAec múnera, quæſumus Dómine, quæ óculis tuæ maieſtátis offérimus, ſalutária nobis eſſe concéde. Per Dóminum noſtrum.

Alia Secreta, E xâudi nos. fol. 147. tertia ad libitum.

Communio.

T u mandáſti mandáta tua cuſtodíri nimis: vtinam dirigántur viæ meæ, ad cuſtodiêndas iuſtificatiônes tuas. Pſ.118

Poſtcommunio.

TVa nos, Dñe, medicinális operátio, & à noſtris peruerſitátibꝰ cleménter expédiat, & tuis ſémper fáciat inhærére mandátis. Per Dóminum.

Alia poſtcōmunio. M undet & múniat. fol. 148. tertia ad libitum.

DOMINICA XX.
poſt Pentecoſten. Introitus.

OMnia, quæ feciſti nobis Dómine, in vero iudício fecíſti: quia peccâuimus tibi, & mandátis tuis nō obedíuimus: ſed da glóriam nómini tuo, & fac nobíſcum ſecúndum multitúdinem miſericórdiæ Dan.3

Pſ.118 ſericórdiæ tuæ. Pſalmus. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. ℣. Glória Patri, & Fílio.

Oratio.

LArgíre quæſumus Dómine, fidélibus tuis indulgéntiam placátus & pacem: vt páriter ab ómnibus mundéntur offénſis, & ſecúra tibi mente deſéruiant. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Secunda Oratio. A cunctis nos. vt in Dominica prima poſt Pentecoſt. fol. 147. tertia ad libitum.

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Ephéſios.

Epheſ. 5. d FRatres. Vidéte quômodo câute ambulétis: non quaſi inſipiêntes, ſed vt ſapiêntes: rediméntes tempus, quôniam dies mali ſunt. Proptérea nolíte fíeri imprudéntes: ſed intelligéntes, quæ ſit volúntas Dei. Et nolíte inebriâri vino, in quo eſt luxúria: ſed impléminì Spíritu ſancto, loquêntes vobiſmetípſis in pſalmis, & hymnis, & cánticis ſpirituâlibus, cantántes & pſalléntes in córdibus veſtris Dómino: grátias agéntes ſemper pro ómnibus, in nómine Dómini Noſtri Ieſu Chriſti, Deo & patri. Subiêcti ínuicem, in timóre Chriſti.

Pſ.144 Graduale. Oculi ómnium in te ſpérant Dómine: & tu das illis eſcam in tempore opportúno.

℣. Aperis tu manum tuam, & imples ómne ánimal benedictiône. Allelûia, allelûia.

Pſ.107 ℣. Parátum cor meum Deus, parátum cor meum: cantábo, & pſállam tibi, glória mea. Allelûia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

INillo témpore: Erat quidam régulus, cûius fílius infirmabátur Caphárnaum. Hic cũ audíſſet, quia Ieſus veníret à Iudæa in Galilæam, abijt ad eum: & rogábat eũ, vt deſcénderet & ſanáret fílium eius. Incipiêbat enim móri. Dixit ergo Ieſus ad eum. Niſi ſigna & prodígia vidéritis, non créditis. Dicit ad eum régulus. Dñe, deſcénde priûſquã moriâtur fílius meus. Dicit ei Ieſus. Vade, fílius tuus viuit. Crédidit homo ſermóni, quem dixit ei Ieſus, & ibat. Iam autẽ eo deſcẽdénte, ſerui occurrérunt ei: & nũtiauérunt dicéntes, quia fílius eius vîueret. Interrogábat ergo horam ab eis, in qua melius habúerit. Et dixérunt ei, quia héri hora ſéptima relíquit eũ fébris. Cognôuit ergo pater, quia illa hora erat, in qua díxit ei Ieſus: fílius tuus vîuit. Et crédidit ipſe, & domus eius tota. Credo. Ioã.

Pſ.136 Offertorium. Super flúmina Babylónis illic ſédimus & flêuimus, dum recordarémur tui Sion.

Secreta.

CAeléſtẽ nobis præbeant hęc myſtéria, q̃s Dñe, medicínam: & vítia noſtri cordis expúrgent. Per Dñm.

Alia Secr. Exâudi nos Deus. f. 147. & tertia ad libitum.

Com-

118. Communio. Meménto verbi tui ſeruo tuo Dómine, in quo mihi ſpem dedíſti: hæc me conſoláta eſt in humilitáte mea. Poſtcommunio.

VT ſacris, Dómine, reddámur digni munéribus: fac nos, quæſumus, tuis ſemper obedíre mandátis. Per Dóminum noſtrum.

Alia poſtcommunio. Mundet & múniat. fol. 148. tertia ad libitum.

DOMINICA XXI. poſt Pentecoſt. Introitus.

Eſth. 13. IN voluntáte tua Dómine, vniuêrſa ſunt póſita: & non eſt qui poſſit reſiſtere voluntáti tuæ: tu enim fecîſti ómnia, cælum & terram, & vniuêrſa quæ cæli ámbitu continéntur: dóminus vniuer-

Pſ.118 ſórum tu es. Pſalm. Beâti immaculáti in via: qui âmbulant in lege Dómini. ℣. Glória Patri. Oratio.

FAmíliam tuam, quæſumus Dómine, cõtínua pietáte cuſtôdi: vt à cunctis aduerſitátibus, te protegénte, ſit líbera: & in bonis áctibus tuo nómini ſit deuôta. Per Dóminum.

Secunda Oratio, A cunctis nos. vt in Dominica j. poſt Pentecoſt. fol. 143. tertia ad libitum.

Léctio epiſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Ephéſios.

Eph.6. FRatres. Confortámini in Dómino, & in poténtia virtútis eius. Indûite vos armatúrã Dei: vt poſsítis ſtare aduêrſus inſídias diáboli. Quôniam nõ eſt nobis colluctátio aduêrſus carnẽ & ſánguinem: ſed aduêrſus príncipes & poteſtátes, aduêrſus mũdi rectóres tenebrárũ harũ, contra ſpirituâlia nequîtiæ, in cæléſtibus. Proptérea accípite armatúram Dei: vt poſsítis reſiſtere in die malo, & in ómnib⁹ perfécti ſtare. State ergo ſuccíncti lumbos veſtros in veritáte, & indúti lóricam iuſtítiæ, & calceâti pedes in præparatiône euangélij pacis. In ómnibus ſuméntes ſcutum fídei, in quo poſsítis omnia tela nequîſſimi ígnea extínguere. Et gáleam ſalútis aſſúmite: & gládium ſpíritus, quod eſt verbum Dei.

Graduale. Dómine refúgium factus Pſ.89
es nobis à generatiône & progénie. ℣. Priûſquam montes fíerent, aut formarétur terra & orbis: à ſæculo & vſque in ſæculum tu es Deus. Allelûia,
allel. ℣. In éxitu Iſraël de Aegypto, do Pſ.113
mus Iacob de pópulo bárbaro. Allel.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípu- Matt. 18.d
lis ſuis parábolam hanc. Símile eſt regnum cęlórum hómini regi, qui voluit ratiônem pónere cum ſéruis ſuis. Et cũ cœpíſſet ratiônem pónere, oblátus eſt ei vn⁹, qui debébat ei decẽ míllia talénta. Cum autẽ nõ habéret vnde rédderet, iuſſit eum dóminus eius venúndari, & vxórem eius, & fílios, & ómnia quæ habébat, & reddi. Prócidens

dens autem ſéruus ille, orábat eum, dícẽs. Patiêntiam habe in me, & ómnia reddam tibi. Miſértus autẽ dóminus ſérui illíus, dimíſit eũ: & débitum dimíſit ei. Egréſſus autem ſéruus ille, inuénit vnũ de cõſéruis ſuis, qui debébat ei centum denários: & ténens ſuffocábat eum, dícens: Redde quod debes. Et prócidens conſéruus eius, rogábat eum, dícens. Patiêntiam habe in me, & ómnia reddam tibi. Ille autẽ nóluit: ſed ábijt, & míſit eum in cárcerẽ, donec rédderet débitũ. Vidéntes autem conſérui eius quæ fiêbant, contriſtáti ſunt valde: & venérunt, & narrauérũt dómino ſuo ómnia quæ facta fûerant. Tunc vocâuit illum dóminus ſuus: & ait illi. Sérue nequã, omne débitũ dimíſi tibi, quôniam rogáſti me: nonne ergo opórtuit & te miſeréri cõſérui tui, ſicut & ego tui miſért⁹ ſum? Et irátus dóminus eius, trádidit eũ tortóribus, quoadûſque rédderet vniuêrſum débitũ. Sic & pater meus cæléſtis fáciet vobis, ſi non remiſéritis vnuſquîſque frâtri ſuo de córdibus veſtris. Credo.

Iob 1. Offertoriũ. Vir erat in terra Hus nómine Iob, ſimplex & réctus, ac tímens Deum: quem ſatan pétijt, vt tentáret, & data eſt ei potéſtas à Dómino in facultátes & in carnem eius: perdiditq́. omnem ſubſtantiam ipſíus, & fílios: carnem quoque eius grâui vlcere vulnerâuit. Secreta.

SVſcipe Dñe propîtius hóſtias, quibus & te placári voluîſti, & nobis ſalútẽ potẽti pietáte reſtitui. Per Dñm. Alia Secr. Exâudi nos Deus. f.147. & tertia ad libitum. Communio.

Pſ.118 In ſalutári tuo ánima mea, & in verbum tuum ſperâui: quândo fácies de perſequêntibus me iudícium: iníqui perſecúti ſunt me, ádiuua me Dómine Deus meus. Poſtcommunio.

IMmortalitátis alimóniam conſecúti, quæſumus Dómine, vt quod ore percêpimus, pura mente ſectémur. Per Dóminum noſtrum.

Altera Poſtcommunio. Mundet & múniat. f.148. tertia ad libitum.

DOMINICA XXII. poſt Pentecoſt. Introitus.

SI iniquitátes obſeruâueris Dómine, Dómine quis ſuſtinébit? quia apud te propitiâtio eſt, Deus Iſraël. Pſalmus. Pſ.129

De profúndis clamâui ad te Dómine: Dómine exâudi vocem meam. Ibid.

℣. Glória Patri. Oratio.

DEus refugium noſtrum, & virtus: adéſto pijs Eccléſiæ tuæ précibus, âuctor ipſe pietátis, & pręſta: vt quod fidéliter pétimus, efficáciter conſequâmur. Per Dóminum.

Secunda Oratio. A cunctis nos. vt in Dominica prima poſt Pentecoſt. fol. 147. tertia ad libitum.

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Philippénſes.

FRatres. Confídimus in Dómino Ieſu, quia qui cępit in vobis opus bónũ, perfíciet vſque in diem Chriſti Ieſu. Sicut eſt mihi iúſtum, hoc ſentíre pro ómnibus vobis: eo quòd hábeam vos in corde, & in vínculis meis, & in defenſiône & cõfirmatiône euangélij, ſócios gâudij mei omnes vos eſſe. Teſtis enim mihi eſt Deus, quômodo cupiam Phil. b.

piam omnes vos in viſcérib⁹ Ieſu Chriſti. Et hoc oro, vt cháritas veſtra magis ac magis abúndet in ſciéntia, & in omni ſenſu: vt probétis potióra, vt ſitis ſincéri, & ſine offénſa in diem Chriſti, repléti fructu iuſtítiæ per Ieſum Chriſtum, in glóriam & lâudem Dei.

Pſ. 132. Graduale. Ecce quã bonum & quàm iucũdum habitáre fratres in vnum. ℣. Sicut vnguéntũ in cápite, quod deſcéndit in barbam, barbam Aaron.

Pſ. 113. Allelûia, allelûia. ℣. Qui timent Dóminum, ſpêrent in eo: adiûtor & protéctor eôrum eſt. Allelûia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 22. b. IN illo témpore: Abeûntes Phariſæi consílium iniêrunt, vt cáperent Ieſum in ſermône. Et míttunt ei diſcípulos ſuos cũ Herodiânis, dicéntes. Magíſter, ſcimus quia verax es, & viam Dei in veritáte doces, & nõ eſt tibi cura de áliquo. Non enim réſpicis perſónam hóminum. Dic ergo nobis, quid tibi vidétur: licet cénſum dare Cæſari, an non? Cógnita âutem Ieſus nequítia eôrum, ait. Quid me tẽtátis, hypócritę? Oſténdite mihi numíſma cẽſus. At illi obtulérunt ei denárium. Et ait illis Ieſus. Cûius eſt imago hæc, & ſuperſcríptio? Dicunt ei: Cæſaris. Tunc ait illis. Rédditе ergo quę sũt Cæſaris, Cæſari: & quæ ſunt Dei, Deo. Credo.

Offertoriũ. Recordáre mei Dñe, omni potentátui dóminans: & da ſermónem rectũ in os meum, vt pláceãt verba mea in cõſpéctu príncipis. Eſth. 14. Secreta.

DA miſéricors Deus: vt hæc ſalutáris oblátio & à próprijs nos reâtibus indeſinénter expédiat, & ab ômnibus tueâtur aduêrſis. Per Dñm.

Alia Secr. Exâudi nos Deus. f. 147. & tertia ad libitum. Communio.

Pſ. 16. Ego clamâui, quôniam exaudíſti me Deus: inclína âurem tuam & exâudi verba mea. Poſtcommunio.

SVmpſimus Dñe, ſacri dona myſtérij, humíliter deprecãtes: vt, quæ in tui commemoratiônem nos fâcere præcepíſti, in noſtræ profíciant infirmitátis auxílium. Qui viuis & regnas.

Alia Poſtcommunio. Mundet & múniat. fol. 148. tertia ad libitum.

DOMINICA XXIIII.

poſt Pentecoſt. quando nõ fuerit vltima poſt Pentecoſt. quia ſi erit vltima, tunc loco vigeſimætertię ponetur quæ inferius eſt xxiiij. & Miſſa xxiij. dicetur in Sabbato præcedenti non impedito feſto duplici, vel ſemiduplici, alioquin in ália præcedenti feria ſimiliter non impedita. Introitus.

Hier. 29. DIcit Dóminus, ego cógito cogitatiônes pácis, & non afflictiônis: inuocábitis me, & ego exáudiam vos: & redúcam captiuitátem veſtram de cúnctis locis. Pſalmus. Benedixíſti Dómine terram tuam: auertíſti captiuitátem Iacob. Pſ. 84.

Iacób. ℣. Glória Patri. Oratio.

ABſólue, quęſumus Dñe, tuórum delícta populórum: vt à peccatórum noſtrórum néxibus, quę pro noſtra fragilitáte contráximus, tua benignitáte liberémur. Per Dóminum. Secunda Oratio, A cūctis nos Deus. vt in Dominica prima poſt Pentecoſt. fol. 147. & tertia ad libitum.

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Philippénſes.

Phil. 3.d. FRatres. Imitatóres mei eſtóte: & obſeruâte eos, qui ita ámbulant, ſicut habétis formam nóſtram. Multi enim ámbulant, quos ſæpe dicébã vobis (nunc autem & flens dico) inimícos crucis Chriſti: quórum finis intéritus: quorũ deus, venter eſt: & glória in confuſiône ipſórum, qui terréna ſápiunt. Noſtra autem cõuerſátio in cælis eſt: vnde étiam ſaluatórẽ expectámus Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum, qui reformábit corpus humilitátis noſtrę, configurátum córpori claritátis ſuæ, ſecúndum operatiônem, qua poſſit etiam ſubiîcere ſibi ómnia.
Cap. 4. Itaque frátres mei charîſſimi & deſideratíſſimi, gâudium meum & coróna mea: ſic ſtáte in Dómino charíſſimi. Euôdiam rogo, & Syntychen déprecor, idípſum ſápere in Dómino. Etiam rogo & te germáne compar, adiûua illas, quę mecum laborauérunt in euangélio cum Cleménte, & céteris adiutóribus meis, quôrum nómina ſunt in libro vitæ. Graduale.

Pſ. 43. Liberáſti nos Dómine ex affligéntibus nos: & eos qui nos odérunt, confudíſti. ℣. In Deo laudábimur tota die, & in nómine tuo confitébimur in ſæcula. Allelûia, allelûia. ℣. De profúndis clamâui ad te Dómine, Dómine exâudi vocem meam. Allelûia. Pſ. 1

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Mat. 9.c IN illo témpore: Loquênte Ieſu ad turbas, ecce prínceps vnus accéſſit, & adorábat eũ, dícens. Dómine, fília mea modo defúncta eſt: ſed véni, impóne manũ tuam ſuper eam, & viuet. Et ſúrgẽs Ieſus ſequebátur eum, & diſcípuli eius. Et ecce múlier, quæ ſánguinis fluxũ patiebátur annis duôdecim, accéſſit retro, & tétigit fimbriam veſtimẽti eius. Dicébat enim intra ſe: Si tetígero tantum veſtiméntum eius, ſalua ero. At Ieſus cõuerſus, & vídens eam, díxit. Confíde fília: fides tua te ſáluam fécit. Et ſálua facta eſt múlier ex illa hora. Et cum veníſſet Ieſus in dómum príncipis, & vidíſſet tibicínes, & turbam tumultuântem, dicébat. Recédite: non eſt enim mórtua puêlla, ſed dórmit. Et deridébãt eum. Et cum eiécta eſſet turba: intrâuit, & ténuit manum eius. Et ſurréxit puêlla. Et éxijt fama hęc ĩn vniuêrſam terram illam. Credo. Offertorium.

De profúndis clamâui ad te Dómine, Dñe exâudi oratiônẽ meam: de profúndis clamâui ad te Dñe. Secreta. Pſ. 129

Pro

PRo noſtræ ſeruitútis augmẽto ſacrifícium tibi Dñe laudis offérimus: vt quod imméritis cõtuliſti, propítius exequáris. Pér Dóminum.

Alia Secr. E xâudi nos Deus. fol. 147. & tertia ad libitum. Communio.

Marc. 11. A men dico vobis, quidquid orántes pétitis, crédite quia accipiêtis, & fiet vobis. Poſtcommunio.

QVæſumus omnípotens Deus: vt quos diuîna tríbuis participatiône gaudére, humánis non ſinas ſubiacére perículis. Per Dóminum.

Alia Poſtcommunio. M undet & múniat. fol. 148. tertia ad libitum.

Si Dñicæ poſt Pentecoſten fuerint plures vigintiquatuor, tunc poſt xxiij. reſumãtur (quoad Orationes, Epiſtolas, & Euangelia) Miſſæ Dñicarum, quę ſuperfuerunt poſt Epiphaniam (vt infra poſt Dñicam xxiiij.) hoc ordine.

Si Dominicæ fuerint xxv. in Dominica xxiiij. dicitur Miſſa Dominicæ vj. poſt Epiphaniam.

Si fuerint xxvj. in Dominica xxiiij. dicitur Miſſa Dominicæ v. poſt Epiphaniam: & in xxv. Miſſa Dñicæ vj.

Si fuerint xxvij. in Dominica xxiiij. dicitur Miſſa Dominicæ iiij. poſt Epiphaniam: in vigeſimaquinta, Dominicæ v. & in xxvj. Dominicæ ſextæ.

Si fuerint xxviij. in Dominica xxiiij. dicitur Miſſa Dominicæ iij. poſt Epiphaniam: in vigeſimaquinta, Dominicæ iiij. in xxvj. Dominicæ quintæ: in Dominica xxvij. Dominicæ ſextæ.

Et vltimo loco ſemper dicitur Miſſa Dominicæ xxiiij. poſt Pentecoſt.

Introitus autem, Graduale, Offertorium, & Communio in prædictis Dominicis ſemper dicuntur vt in Dominica vigeſimatertia.

DOMINICA XXIIII.
& vltima poſt Pentecoſt.

Introitus.

DIcit Dóminus, ego cógito cogitatiônes pacis, & non afflictiônis: inuocábitis me, & ego exâudiam vos: & redúcam captiuitátem veſtram de cúnctis locis. Pſalmus. B enedixíſti Dómine terram tuam: auertíſti captiuitátem Iacob. ℣. Glória Patri. Hier. 29. Pſ. 84.

Oratio.

EXcita, quæſumus Dómine, tuôrum fidélium voluntátes: vt diuîni óperis fructũ propénſius exequéntes, pietátis tuæ remédia maiôra percípiant. Per Dóminum noſtrum.

Secunda Oratio, A cũctis nos. f. 147. & tertia ad libitum.

Léctio epiſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Coloſſénſes.

FRatres. Non ceſſámus pro vobis orántes & poſtulántes, vt impleâmini agnitiône voluntátis Dei, in omni ſapiẽtia & intelléctu ſpirituâli: vt ambulétis digne, Deo per ómnia placéntes: in ómni ópere bono fructificántes, & creſcéntes in ſcientia Dei: in ómni virtúte confortáti ſecundum potentiam claritátis eius: in ómni patiéntia, & longanimitáte, cum gâudio grátias agéntes Deo patri, qui dignos nos fecit in partem ſortis ſanctórum, in lúmine: qui erípuit nos de poteſtáte tenebrárum, & tranſtulit in regnum fílij dilectiônis ſuæ: in quo habémus redẽptiônem, & remiſſiônẽ peccatórum. Coloſſ. 1.

Gra-

Pſ.43. Graduale. L iberáſti nos Dómine ex affligéntibus nos: & eos qui nos odérunt, confudíſti. ℣. In Deo laudábimur tota die, & in nómine tuo confitébimur in ſæcula. A llelûia, allelûia.

Pſ.129 ℣. De profúndis clamâui ad te Dñe, Dñe exâudi vocem meam. Allelûia.

S equêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 24.b I N illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Cum vidéritis abominatiônẽ deſolatiônis, quæ dicta eſt à Daniêle prophéta, ſtãtem in loco ſancto: qui legit intélligat: tũc, qui in Iudæa ſunt, fúgiant ad móntes: & qui in técto, non deſcẽdat tóllere áliquid de domo ſua: & qui in agro, nõ reuertátur tóllere túnicam ſuam. Væ autẽ pręgnántibus & nutriêntibus in illis diêbus. Orâte autem, vt non fiat fuga veſtra hîeme, vel ſábbato. Erit enim tunc tribulátio magna, quâlis non fuit ab inítio mũdi vſque modo, neque fiet. Et niſi breuiâti fuiſſent dies illi, non fieret ſalua omnis caro: ſed propter eléctos breuiabúntur dies illi. Tunc ſi quis vobis díxerit: ecce hic eſt Chriſtus, aut illic: nolíte crédere. Surgent enim pſeudochriſti, & pſeudoprophétæ: & dabũnt ſigna magna & prodígia, ita vt in errórem inducántur (ſi fieri poteſt) etiam elécti. Ecce prædíxi vobis. Si ergo díxerint vobis: Ecce in deſérto eſt: nolíte exíre. Ecce in penetrálibus nolíte crédere. Sicut enim fúlgur exit ab oriẽte, & paret vſque in occidéntẽ: íta erit aduẽtus fílij hóminis. Vbicumq. fûerit corpꝰ, illuc cõgregábuntur & áquilæ. Statim autẽ poſt tribulatiônẽ diêrum illôrum, ſol obſcurábitur, & luna non dábit lumen ſuũ, & ſtellæ cádent de cęlo, & virtútes cælórum cõmouebúntur: & tũc parébit ſignum fílij hóminis in cælo. Et tunc plangẽt omnes tribus terræ: & vidébunt fílium hóminis veniêntẽ in núbibus cęli cũ virtúte multa & maieſtáte. Et míttet ángelos ſuos cũ tuba, & voce magna: & congregábunt eléctos eius à quâtuor vẽtis, à ſummis cęlórũ vſque ad términos eôrum. Ab árbore autẽ fici díſcite parábolam. Cum iam ramus eius tener fûerit, & fólia nata, ſcítis quia prope eſt æſtas. Ita & vos, cum vidéritis hæc ómnia, ſcitóte quia prope eſt in iânuis. Amen dico vobis: quia non præteríbit generátio hæc, dónec ómnia hæc fiant. Cælum & térra tranſíbunt: verba autem mea non pręteríbunt. C redo. Offertorium.

D e profúndis clamâui ad te Dñe, Dómine exâudi oratiônẽ meam: de profúndis clamâui ad te Dñe. Pſ.129 Secreta.

P Ropítius eſto Dómine, ſupplicatiônibus noſtris: & pópuli tui oblatiônibus, precibusq. ſuſcéptis, ómnium noſtrum ad te corda cõuérte: vt à terrénis cupiditátibus liberáti, ad cæléſtia deſidéria tranſeámus. Per Dñm.

Alia Secreta. E xâudi nos. fol. 147. tertia ad libitum. Communio.

A men dico vobis, quidquid orántes Marc. 11.
pétitis,

pétitis, crédite quia accipiêtis, & fiet vobis. Poſtcommunio.

COncéde nobis, quæſumus Dómine: vt per hęc ſacraménta quæ ſumpſimus, quidquid in noſtra mente vitiôſum eſt, ipſórum medicatiônis dono curétur. Per Dóminum.

Altera poſtcommunio. Mundet & múniat. fol. 148. tertia ad libitum.

DOMINICA TERTIA quæ ſuperfuit poſt Epiphaniam, ponenda ſecundum ſuperiorem rubricam. Introitus.

Hier. 29. DIcit Dóminus, ego cógito cogitatiônes pacis, & non afflictiônis: inuocábitis me, & ego exâudiam vos: & redúcam captiuitátem veſtram de cúnctis

Pſ. 84. locis. Pſalmus. Benedixíſti Dómine terram tuam: auertíſti captiuitátem Iacob. ℣. Glória Patri. Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, infirmitátē noſtrā propítius réſpice: atque ad protegēdum nos, dexterā tuę maieſtátis exténde. Per Dn̄m.

Secunda Orō. A cunctis nos. f. 147. tertia ad libitum.

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Romános.

Roma. 12.d. FRatres. Nolíte eſſe prudéntes apud voſmetípſos. Nulli malum pro malo reddéntes. Prouidéntes bona nō tātum corā Deo, ſed etiā coram ómnibus homínibus. Si fieri poteſt, quod ex vobis eſt, cū ómnibus homínibus pacē habéntes. Non voſmetípſos defendētes, chariſſimi: ſed dáte locum iræ. Scriptū eſt enim: Mihi vindícta, & ego retríbuam, dicit Dóminus. Sed ſi eſurîerit inimícus tuus, ciba illum: ſi ſitit, potum da illi. Hoc enim fáciens, carbónes ignis congéres ſuper caput eius. Noli vínci à malo: ſed vínce in bono málum.

Graduale. Liberáſti nos Dn̄e ex affligéntibus nos: & eos qui nos odérunt, confudíſti. ℣. In Deo laudábimur tota die, & in nómine tuo confitébimur in ſæcula. Allelûia, allelûia. ℣. De profundis clamâui ad te Dn̄e, Dómine exâudi vocem meam. Allelûia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

IN illo témpore: Cum deſcendíſſet Ieſus de mōte, ſecútæ ſunt eum turbæ multæ. Et ecce lepróſus véniens, adorábat eum, dícēs. Dn̄e, ſi vis, potes me mūdáre. Et extendéns manum Ieſus, tétigit eū, dícens: Volo: mundáre. Et confeſtim mundáta eſt lepra eius. Et ait illi Ieſus. Vide, némini díxeris: ſed vade, oſténde te ſacerdóti, & offer munus, quod præcépit Môyſes, in teſtimónium illis. Cum âutem introîſſet Caphárnaū, accéſſit ad eum Centúrio, rogans eū, & dícens. Dn̄e, puer meus iâcet in domo parálytícus, & male torquêtur. Et ait illi Ieſus. Ego veniā, & curábo eum. Et reſpōdens, Centúrio, ait.

ait. Dómine, non ſum dígnus vt intres ſub tectum meum: ſed tãtum dic verbo, & ſanábitur puer meus. Nam & ego homo ſum ſub poteſtáte conſtitútus, habens ſub me mílites: & dico huic, vade, & vádit: & álio, véni, & vénit: & ſéruo meo, fac hoc, & fácit. Audiens autem Ieſus, mirátus eſt: & ſequêntibus ſe dixit. Amen dico vobis, non inuéni tantam fídem in Iſraël. Dico autem vobis, quòd multi ab oriênte & occidénte véniẽt, & recumbent cum Abrahám, & Iſaâc, & Iacób in regno cælórum: fílij autem regni eijciêntur in ténebras exteriôres. Ibi erit flétus, & ſtrídor déntium. Et dixit Ieſus Centurióni. Vade, & ſicut credidiſti, fiat tibi. Et ſanátus eſt pûer in illa hora. Credo. Offertorium.

Pſ.129 De profúndis clamâui ad te Dómine, Dómine exâudi oratiónem meam: de profúndis clamâui ad te Dómine.

Secreta.

HAec hóſtia, Dómine quæſumus, emundet noſtra delícta: & ad ſacrifícium celebrándum, ſubditórum tibi córpora, menteſque ſanctíficet. Per Dóminum noſtrum.

Alia Secreta. Exâudi nos. fol. 147. tertia ad libitum.

Marc. 11. Communio. Amen dico vobis, quidquid orántes pétitis, crédite quia accipiêtis, & fiet vobis.

Poſtcommunio.

QVos tantis, Dómine, largíris vti myſtérijs: quæſumus, vt effectibus nos eôrum veráciter aptáre dignéris. Per Dóminum noſtrum.

Alia Poſtcommunio. Mundet & múniat. fol. 148. & tertia ad libitum.

DOMINICA QVARTA
quæ ſuperſuit poſt Epiphaniam.

Introitus.

DIcit Dóminus, ego cógito cogitatiônes pacis, & non afflictiônis: inuocábitis me, & ego exâudiam vos: & redúcam captiuitátem veſtram de cúnctis lócis. Pſalmus. Benedixíſti Dómine terram tuam: auertíſti captiuitátem Iacob. ℣. Glória Patri. Oratio. (Hier. 29. / Pſ.)

DEus, qui nos in tantis perículis cõſtitútos, pro humána ſcis fragilitáte non poſſe ſubſiſtere: da nobis ſalútem mentis & córporis: vt ea, quæ pro peccátis noſtris pátimur, te adiuuânte vincámus. Per Dóminum.

Secunda Oratio, A cunctis. fol. 147. tertia ad libitum.

Lectio epíſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Romános.

FRatres. Némini quidquã debeâtis: niſi vt ínuicem diligátis. Qui enim díligit próximũ, legem impléuit. Nam, Non adulterábis: non occídes: non furáberis: nõ falſum teſtimónium dices: non concupíſces: & ſi quod eſt aliud mandátum, in hoc verbo inſtaurátur: Díliges próximũ tuũ ſicut teípſum. Diléctio próximi, malũ non operátur. Plenitúdo ergo legis, eſt diléctio. (Rom. 13.b)

Graduale. Liberáſti nos Dñe ex affligéntibus nos: & eos qui nos odérunt, confudíſti. ℣. In Deo laudábimur tota die, & in nómine tuo confitébimur in ſæcula. Allelúia, allel. ℣. De profúndis clamâui ad te Dómine, Dómine exâudi vocem meam. Allelúia. (Pſ.43 / Pſ.129)

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 8.c IN illo témpore: Aſcendénte Ieſu in nauículam, ſecúti ſunt eum diſcípuli eius. Et ecce motus magnus factus eſt in mari, ita vt nauícula operirétur flúctibus. Ipſe vero dormiébat. Et acceſſérunt diſcípuli eius, & ſuſcitauêrũt eum, dicéntes. Dómine, ſalua nos, perímus. Et dicit eis. Quid tímidi eſtis, módicæ fidei? Tunc ſurgens imperâuit ventis & mari: & facta eſt tranquîllitas magna. Porro hómines miráti ſunt, dicéntes. Quâlis eſt hic, quia venti & mare obédiunt ei? Credo.

Pſ. 129 Offertorium. De profúndis clamâui ad te Dómine, Dómine exâudi oratiônem meam: de profúndis clamâui ad te Dómine. Secreta.

COncéde quæſumus omnípotens Deus: vt huius ſacrifícij munus oblátum, fragilitâtem noſtram ab omni malo purget ſemper & múniat. Per Dóminum noſtrum.

Alia Secreta, Exâudi nos. fol. 147. tertia ad libitum. Communio.

Marc. 11. Amen dico vobis, quidquid orántes pétitis, crédite quia accipiêtis, & fiet vobis. Poſtcommunio.

MVnera tua nos Deus à delectatiônibus terrénis expédiant: & cæléſtibus ſemper inſtâurent aliméntis. Per Dóminum noſtrum.

Alia Poſtcommunio. Mundet & múniat. fol. 147. & tertia ad libitum.

DOMINICA QVINTA quæ ſuperfuit poſt Epiphaniam.

Introitus.

DIcit Dóminus, ego cógito cogitatiônes pacis, & non afflictiônis: inuocábitis me, & ego exâudiam vos: & redúcam captiuitátem veſtram de cúnctis locis. Pſalmus. Benedíxiſti Dómine terram tuam: auertíſti captiuitátem Iacob. ℣. Glória Patri. Oratio. Hier. 29. Pſ. 84

FAmíliam tuam, quæſumus Dómine, continua pietáte cuſtódi: vt quæ in ſola ſpe grátiæ cæléſtis innítitur, tua ſemper protectiône muniâtur. Per Dóminum noſtrum.

Secunda Oratio, A cũctis nos. f. 147. & tertia ad libitum.

Léctio epiſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Coloſſénſes.

FRatres. Indúite vos ſicut elécti Dei, ſancti & dilécti, víſcera miſericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéſtiam, patiêntiam: ſupportántes ínuicem, & donántes voſmetípſis, ſi quis aduêrſus áliquẽ habet querélam. Sicut & Dóminus donâuit vobis, ita & vos. Super ómnia autẽ hæc, charitátem habéte, quod eſt vînculum perfectiônis. Et pax Chriſti exúltet in córdibꝰ veſtris, in qua & vocáti eſtis in vno córpore: & gráti eſtóte. Verbũ Chriſti hábitet in vobis abundanter, in omni ſapiẽtia: docéntes & cõmonéntes voſmetípſos Coloſſ. 3.b.

metípſos pſalmis, hymnis, & canticis ſpirituâlibus, in grátia cantâtes in córdibus veſtris Deo. Omne quodcũque fácitis, in verbo aut in ópere: ómnia in nómine Dómini noſtri Ieſu Chriſti, grátias agéntes Deo & Patri, per Ieſum Chriſtum Dóminum noſtrum.

Pſ. 43. Graduale. Liberâſti nos Dómine ex affligéntibus nos: & eos qui nos odérunt, cõfudíſti. ℣. In Deo laudábimur tota die, & in nómine tuo cõfitébimur in ſæcula. Allelûia, allelûia.

Pſ. 129. ℣. De profúndis clamâui ad te Dómine, Dñe exâudi vocẽ meam. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 13. In illo témpore: Dixit Ieſus turbis parábolam hanc. Símile factum eſt regnum cęlórum hómini, qui ſemináuit bonũ ſémen in agro ſuo. Cum âutem dormírẽt hómines, vénit inimícus eius, & ſuperſeminâuit zizánia in mêdio trítici, & ábijt. Cum âutẽ creuíſſet herba, & frúctum feciſſet: tunc apparuêrũt & zizánia. Accedéntes autem ſérui patrisfamílias, dixérunt ei. Dñe, nonne bonũ ſémen ſemináſti in agro tuo? Vnde ergo hábet zizánia? Et ait illis. Inimícus homo hoc fécit. Serui âutem dixérunt ei. Vis, imus, & collígimus ea? Et ait, Non: ne fortè collígentes zizánia, eradicétis cũ eis ſimul & tríticũ. Sínite vtraq. créſcere vſque ad méſſem: & in tẽpore méſſis dicam meſſóribus. Collígite primũ zizánia, & alligáte ea in faſcículos ad cõburéndum: tríticum âutem congregáte in hórreũ meum. Credo. Offertorium.

Pſ. 129. De profúndis clamâui ad te Dómine, Dómine exâudi oratiónem meam: de profúndis clamâui ad te Dñe. Secreta.

Hoſtias tibi Dómine, placatiônis offérimus: vt & delicta noſtra miſerátus abſóluas, & nutántia corda tu dírigas. Per Dóminum.

Alia Secreta. Exâudi nos. fol. 147. tertia ad libitum. Communio.

Amen dico vobis, quidquid orántes pétitis, crédite quia accipiêtis, & fiet vobis. Marc. 11. Poſtcommunio.

Qvæſumus omnípotens Deus: vt illîus ſalutáris capiâmus effectum, cuius per hæc myſtéria pignus accépimus. Per Dóminum.

Alia Poſtcommunio. Mundet & múniat. fol. 148. & tertia ad libitum.

DOMINICA SEXTA quæ ſuperfuit poſt Epiphaniam.

Introitus.

Dicit Dóminus, ego cógito cogitatiônes pacis, & non afflictiônis: inuocábitis me, & ego exâudiam vos: & redúcam captiuitátem veſtram de cúnctis locis. Hier. 29. Pſalmus. Benedixíſti Dómine terram tuam: auertíſti captiuitátem Iacob. ℣. Glória Patri. Pſ. 84. Oratio.

Præſta quæſumus oĩpotẽs Deus: vt ſemper rationabília meditántes,

tes, quæ tibi ſunt plácita, & dictis exequâmur, & factis. Per Dóminum.
Secunda Oratio, A cunctis nos. vt in Dominica prima poſt Pentecoſten. fol. 147. tertia ad libitum.

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Theſſalonicénſes.

.Theſ. 1. FRatres. Grátias ágimus Deo ſemper pro ómnibus vobis: memóriam veſtri faciêntes in oratiônib⁹ noſtris ſine intermiſſiône, mémores óperis fídei veſtræ, & labóris, & charitátis, & ſuſtinētię ſpei Dñi noſtri Ieſu Chriſti, ante Deū & patrē noſtrum. Sciéntes, fratres diléćti, à Deo electiônem veſtram: quia euangélium noſtrū non fuit ad vos in ſermóne tantum, ſed & in virtúte, & in Spíritu ſancto, & in plenitudine multa: ſicut ſcitis, quales fuérimus in vobis propter vos. Et vos imitatóres noſtri facti eſtis, & Dñi: excipiêntes verbum in tribulatiône multa, cum gâudio Spíritus ſancti: ita vt facti ſitis forma ómnibus credéntibus in Macedónia, & in Achaîa. A vobis enim diffamâtus eſt ſermo Dñi: non ſolum in Macedónia, & in Achâia, ſed & in omni loco, fides veſtra, quæ eſt ad Deum, profécta eſt, ita vt nō ſit nobis necéſſe quidquam lóqui. Ipſi enim de nobis annuntiant, qualem intrôitum habuérimus ad vos: & quômodo conuérſi eſtis ad Deum à ſimulácris, ſeruîre Deo viuo & vero, & expectáre fílium eius de cælis, quem ſuſcitâuit ex mórtuis, Ieſum, qui erîpuit nos ab ira ventúra. Graduale.

Pſ. 43. Liberáſti nos Dómine ex affligētibus nos: & eos qui nos odérūt, confudiſti. ℣. In Deo laudábimur tota die, & in nómine tuo confitébimur in ſæcula. Allelûia, allelûia. ℣. De profúndis Pſ. 129. clamâui ad te Dómine, Dómine exâudi vocem meam. Allelûia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

IN illo témpore: Dixit Ieſus turbis Matt. 13. parábolam hanc. Símile eſt regnum cælórum grano ſinápis, quod accípiēs homo ſeminâuit in agro ſuo: quod mínimū quidem eſt ómnibus ſemínibus. Cum autē créuerit, maius eſt ómnibus oléribus: & fit arbor, ita vt volucres cæli véniāt, & hábitent in ramis eius. Aliam parábolam locútus eſt eis: Símile eſt regnum cælórum ferménto: quod accéptum múlier abſcōdit in farînæ ſatis tribus, donec fermentátum eſt totum. Hæc ómnia locútus eſt Ieſus in parábolis ad turbas: & ſine parábolis non loquebátur eis: vt impleretur quod dictum eſt per prophétam, dícentem. Apériam in parábolis os meum: eructábo abſcóndita à conſtitutiône mundi. Credo. Offertorium.

Pſ. 129. De profúndis clamâui ad te Dómine, Dómine exâudi oratiônem meam: de profúndis clamâui ad te Dómine.

Secreta.

HAec nos oblátio, Deus, mūdet quæſumus, & rénouet: gubérnet,

net, & prótegat. Per Dóminum.
Alia Secreta. E xâudi nos. fol. 147.
tertia ad libitum.
Marc. 11.c. Communio. A men dico vobis, quidquid orántes pétitis, crédite quia accipiêtis, & fiet vobis.

Poſtcommunio.

CAeléſtibus Dómine, paſti delicijs: quæſumus, vt ſemper éadem, per quæ veráciter vîuimus, appetámus. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum fílium tuum: Qui tecum viuit, & regnat in vnitáte Spíritus ſancti Deus: Per ómnia ſæcula ſæculorum.
Alia Poſtcommunio. M undet & múniat. fol. 148.
& tertia ad libitum.

Dominica xxviij. & vltima poſt Pentecoſten, quæ ſuperius poſita eſt in ordine xxiiij. fol. 172.

PROPRIVM MISSARVM DE SANCTIS.

Die xxix. Nouēbris. IN VIGILIA S. ANDREAE Apoſtoli. Introitus.

Matt. 4. DOminus ſecus mare Galilææ vidit duos fratres, Petrum & Andréam, & vocâuit eos: veníte poſt me fáciam vos fíeri piſcatóres hóminum. Pſalmus.

Pſ. 18. Cæli enárrant glóriam Dei: & ópera mánuū eius annúntiat firmaméntum. ℣. Glória Patri. Oratio.

QVæſumus omnípotens Deus, vt beâtus Andréas Apóſtolus, cuius præuenímus feſtiuitátem, tuum pro nobis implóret auxílium: vt à noſtris reâtibus abſolúti, à cunctis etiam perículis eruâmur. Per Dóminum.

Pro commemoratione Sancti Saturnini martyris. Oratio.

DEus, qui nos beâti Saturníni mártyris tui concédis natalítio pérfrui: eius nos tríbue méritis adiuuâri. Per Dóminum noſtrum.

Si Vigilia Sancti Andreæ venerit in Aduentu, Miſſa dicitur de Vigilia, & ſecunda Oratio erit de Aduentu, tertia de Sancto Saturnino.

Si feſtum Sancti Andreæ venerit feria ſecunda, Miſſa de Vigilia dicitur in Sabbato, & ſecunda Oratio de Sancta Maria, Concéde nos. tertia, Eccléſiæ tuæ. vel pro Papa, Deus ómnium fidélium. fol. 133. & commemoratio Sancti Saturnini fit in Dominica. Quod & in alijs Vigilijs (excepta Vigilia Natiuitatis Domini) ſeruatur.

Si autem feſtum Sancti Andreæ venerit in Dominica, transfertur in ſecundam feriam, & Miſſa de Vigilia dicitur in Sabbato cum comm. Sancti Saturnini, vt ſupra, & tertia Oratio erit de Sancta Maria, Concéde.

Léctio libri Sapiêntiæ.

BEnedíctio Dómini ſuper caput Eccl 44. 45. iuſti. Ideo dédit illi Dóminus hereditátem, & diuîſit ei partem in tríbubus duôdecim: & inuénit grátiam in conſpéctu omnis carnis. Et magnificâuit eum in timóre inimicórum: & in vérbis ſuis monſtra placâuit. Glorificáuit eum in conſpéctu regum: & oſténdit illi glóriam ſuam. In fide & lenitáte ipſius ſanctum fecit illum: & elégit eum ex omni carne. Et dedit illi coram præcépta, & legem vitæ, & diſciplínæ: & excélſum fecit illum. Státuit illi teſtaméntum æternum: & circumcínxit eum zona iuſtítiæ: & induit eum Dóminus corónam glórię.

Graduale. Nímis honoráti ſunt amíci tui Deus: nimis confortátus eſt principátus eôrum. Pſ. 1

℣. Dinumerábo eos, & ſuper arénam multiplicabúntur.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Ioânnem.

Io.1.c. IN illo témpore: Stabat Ioânnes, & ex diſcípulis eius duo. Et reſpíciens Ieſum ambulántẽ, dícit. Ecce Agnus Dei. Et audiérunt eũ duo diſcípuli loquẽtem: & ſecúti ſunt Ieſum. Conuêrſus autẽ Ieſus, & vídens eos ſequentes ſe, dicit eis: Quid quæritis? Qui dixérunt ei. Rabbi (quod dícitur interpretátũ, magíſter) vbi hábitas? Dícit eis: Veníte, & vidéte. Venérũt, & vidérũt vbi manéret: & apud eũ manſérũt die illo. Hora âutem erat quaſi décima. Erat âutẽ Andréas frater Simónis Petri vnus ex duôbus, qui audíerãt à Ioânne, & ſecúti fûerant eum. Inuênit hic primùm, fratrem ſuum Simónem: & dícit ei. Inuênimus Meſsíam, quod eſt interpretátũ, Chriſtus. Et addúxit eum ad Ieſum. Intuîtus âutem eũ Ieſus, díxit. Tu es Símon fílius Iona: tu vocáberis Céphas, quod interpretátur, Petrus. In cráſtinũ vóluit exíre in Galilæã: & inuénit Philíppũ. Et dixit ei Ieſus: Séquere me. Erat autem Philíppus à Bethſâida, ciuitáte Andrêæ & Petri. Inuénit Philíppus Nathanaêl: & dicit ei. Quem ſcrípſit Môyſes in lege, & prophétæ, inuénimus Ieſum fílium Ioſeph, à Nazaréth. Et dixit ei Nathanaêl. A Nazaréth poteſt áliquid boni eſſe? Dicit ei Philíppus: Veni, & vide. Vidit Ieſus Nathanaêl veniẽtẽ ad ſe: & dicit de eo. Ecce, vere Iſraelíta, in quo dolus non eſt. Dicit ei Nathanaêl: Vnde me noſti? Reſpõdit Ieſus, & dixit ei. Priûſquã te Philíppus vocáret, cũ eſſes ſub ficu, vidi te. Reſpóndit ei Nathanaêl, & ait. Rabbi, tu es fílius Dei: tu es rex Iſraël. Reſpóndit Ieſus, & dixit ei. Quia dixi tibi, vidi te ſub ficu, credis: maius his videbis. Et dicit ei. Amen, amen dico vobis: vidébitis cęlum apertũ, & ángelos Dei aſcẽdéntes, & deſcẽdẽtes ſupra fíliũ hóminis.

Offertorium. Glória & honóre coronáſti eum: & conſtituîſti eũ ſuper ópera mánuũ tuârum, Dómine. Pſal.8.

Secreta.

SAcrándum tibi Dómine munus offérimus: quo beâti Andrêæ apóſtoli ſolémnia recoléntes, purificatiônem quoque noſtris méntibus implorámus. Per Dóminum noſtrum.

Pro S. Saturnino. Secreta.

MVnera Dñe, tibi dicáta ſanctífica: & intercedénte beâto Saturníno martyre tuo, per hæc éadem nos placátus intende. Per Dóminum.

Communio. Dicit Andréas Simóni fratri ſuo: inuénimus Meſsíam, qui dícitur Chriſtus: & addúxit eum ad Ieſum. Ioan.1.

Poſtcommunio.

PErcéptis Dñe ſacraméntis, ſupplíciter exorámus: vt intercedénte beâto Andréa apôſtolo tuo, quę pro illíus veneránda gêrimus paſſiône, nobis profíciant ad medélam. Per Dñm.

Pro S. Saturnino. Poſtcommunio.

SAnctíficet nos, quæſumus Dñe, tui percéptio ſacraménti: & interceſſiône

ceſſiône

ceſſiône ſanctórum tuôrum tibi reddat accéptos. Per Dóminum.

Si feſtum S. Andreæ venerit in Dñica, transfertur in ſequētem diem feſto duplici vel ſemiduplici nō impeditam: quod & de alijs feſtis duplicib. in Dñicis Aduentus occurrentibus ſeruatur, & in illis ſemper fit commem. de Aduentu. De Simplicibus autem toto Aduentu fit tantum commemoratio.

Die xxx.

IN FESTO S. ANDREAE Apoſtoli. Introitus.

Pſ.138 MIhi autē nimis honoráti ſunt amici tui Deus: nimis cōfortátus eſt principátus eorum. Pſalm.
Ibidē. Dómine probáſti me, & cognouîſti me: tu cognouîſti ſeſſiônem meam, & reſurrectiônem meam. ℣. Glória Patri. Oratio.

MAieſtâtem tuam Dómine, ſupplíciter exorâmus: vt ſicut Eccléſiæ tuæ beâtus Andréas apóſtolus éxtitit prædicátor & réctor: ita apud te ſit pro nobis perpétuus intercéſſor. Per Dóminum noſtrum.

Léctio epiſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Romános.

Ro.10. b. FRatres. Corde enim créditur ad iuſtítiam: ore autem, conféſſio fit ad ſalûtem. Dicit enim ſcriptúra. Omnis qui crédit in illum, non confundétur. Non enim eſt diſtínctio Iudæi, & Græci. Nam idem Dñs omniū, diues in omnes qui inuocant illum. Omnis enim quicumque inuocâuerit nomen Dñi, ſaluus erit. Quômodo ergo inuocábunt, in quē non credidérunt? Aut quômodo credent ei, quem nō audiêrunt? Quômodo autem âudient ſine prædicánte? Quômodo vero prædicábunt, niſi mittántur? Sicut ſcriptū eſt: Quàm ſpecióſi pedes euāgelizántium pacem, euangelizántium bona! Sed non omnes obédiunt euāgélio. Iſaîas enim dícit. Dómine, quis credídit audítui noſtro? Ergo fides ex audítu: audítus autem, per verbum Chriſti. Sed dico: Numquid nō audiêrunt? Et quidem in omnem terrā exîuit ſonus eôrū, & in fines orbis terrę verba eôrum.

Graduale. Conſtítues eos príncipes Pſ.44 ſuper omnem terram: mémores erunt nóminis tui Dómine. ℣. Pro pátribus tuis nati ſunt tibi filij: proptérea pópuli confitebúntur tibi. Allelûia, allelûia. ℣. Diléxit Andréam Dóminus in odórem ſuauitátis. Allelûia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

IN illo tēpore: Ambulans Ieſus iuxta mare Galilææ, vidit duos fratres: Matt. 4.c. Simónem, qui vocátur Petrus, & Andréam fratrē eius, mittētes rete in mare, (erant enim piſcatóres) & ait illis. Veníte poſt me: & fáciā vos fíeri piſcatóres hóminum. At illi contínuo, relíctis rétibus, ſecúti ſunt eum. Et procédens inde, vidit alios duos fratres, Iacóbum Zebedæi, & Ioânnem fratrem eius

eius in naui cum Zebedæo patre eô-
rum, reficiêntes retia ſua: & vocâuit
eos. Illi autem, ſtatim relíctis rétibus
& patre, ſecúti ſunt eum. Credo.
f.138 Offertorium. Mihi autem nimis ho-
noráti ſunt amíci tui Deus: nimis con-
ſortátus eſt principátus eorũ. Secreta.

SAcrifícium noſtrum tibi, Dómine quæſumus, beâti Andréæ apóſtoli precátio ſancta cõcíliet: vt in cuius honóre ſolẽniter exhibétur, eius méritis efficiátur accéptum. Per Dóminum.

Præfatio de Apoſtolis. fol. 258.

Mat.4 Communio. Veníte poſt me, fáciam vos fíeri piſcatóres hóminum: at illi contínuo, relíctis rétibus, ſecúti ſunt Dóminum. Poſtcommunio.

SVmpſimus Dómine, diuîna myſtéria, beâti Andréæ feſtiuitáte lætántes: quæ ſicut tuis ſanctis ad glóriam, ita nobis, quæſumus, ad véniam prodéſſe perfícias. Per Dóminum.

FESTA DECEMBRIS.

Die ij. Pro commemoratione Sanctæ Bibianæ virginis & martyris. Oratio. Indulgentiam. cũ ſua Secreta, & poſt cõmun. de Communi virg. & mart.

Die iiij Pro cõmem. S. Barbaræ virginis & mart. Oratio. Deus, qui inter cetera. cum ſua Secreta, & Poſtcommun. de Communi virginum. fol. 258.

Die v. Pro comm. S. Sabbæ abbatis. Oratio.

INtercéſſio nos, quæſumus Dómine, beâti Sabbæ abbátis commendet: vt quod noſtris meritis non valémus, eius patrocínio aſſequâmur. Per Dóminum. Secreta.

SAcris altárib⁹, Dñe, hóſtias ſuperpóſitas ſanctus Sabbas, quęſumus, in ſalútem nobis prouenîre depóſcat. Per Dóminum. Poſtcommunio.

PRotégat nos Dñe, cum tui perceptiône ſacraménti beâtus Sabbas pro nobis intercedéndo: vt & cõuerſatiônis eius experiâmur inſígnia, & interceſſiônis percipiâmus ſuffrágia. Per Dóminum noſtrum.

Die [vi.] In feſto Sancti Nicolai Epiſcopi & confeſſoris. Introitus.

STátuit ei Dóminus teſtamentũ pacis, & príncipem fecit eum: vt ſit illi Sacerdótij dígnitas in ætérnum. Pſalmus. Eccli. 45.

Memento Dómine Dauid: & omnis manſuetúdinis eius. ℣. Glória Patri. Pſ. 131

Oratio.

DEus, qui beâtũ Nicolâum Pontíficem innúmeris decoráſti miráculis: tribue quæſumus: vt eius méritis & précibus, à gehénnæ incéndijs liberémur. Per Dóminum.

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Hebræos.

FRatres. Mementóte præpoſitórum veſtrórum, qui vobis locúti ſunt verbũ Dei: quorũ intuêntes éxitum conuerſatiônis, imitámini fidem. Ieſus Chriſtus heri & hódie: ipſe & in ſæcula. Doctrínis varijs & peregrínis nolíte abdúci. Optimũ eſt enim grátia ſtabilíre cor, non eſcis, quæ non profuérunt ambulántibus in eis. Habémus altáre: de quo édere non hábent poteſtátẽ, qui tabernáculo deſéruiunt. Quôrum enim animáliũ infértur ſanguis pro peccáto in ſancta per pontíficem, horũ corpóra cremãtur extra caſtra. Propter quod & Ieſus, vt ſanctificáret Hebr. 13.

cáret

cáret per ſuum ſánguinem pópulum, extra portam paſſus eſt. Exeámus ígitur ad eum extra caſtra: impropérium eius portãtes. Non enim habémus hic manẽtem ciuitátẽ: ſed futúrã inquîrimus. Per ipſum ergo offerámus hóſtiã lâudis ſemper Deo, ideſt, fructũ labiôrũ confiténtiũ nómini eius. Beneficẽtiæ autem & cõmuniônis nolíte obliuîſci: tálibus enim hóſtijs promerétur De⁹. Obedíte prępóſitis veſtris, & ſubiacéte eis. Ipſi enim peruígilant, quaſi ratiónẽ pro animáb⁹ veſtris redditúri.

Pſ. 88. Graduale. Inuéni Dâuid ſeruũ meũ, óleo ſancto meo vnxi eũ: mánus enim mea auxiliâbitur ei, & bráchiũ meum cõfortábit eum. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo: & fílius iniquitátis non

Pſ. 91. nocébit ei. Allelûia, allelûia. ℣. Iuſtus vt palma florébit, ſicut cedrus Líbani multiplicábitur. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 25. b IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis parábolam hãc. Homo quidam péregre proficíſcens, vocáuit ſeruos ſuos, & trádidit illis bona ſua. Et vni dedit quinque talénta, álij autem duo, álij verò vnũ: vnicuique ſecûndum própriam virtútem: & proféctus eſt ſtatim. Abijt autem qui quinque talénta accéperat, & operátus eſt in eis, & lucrátus eſt alia quinque. Simíliter & qui duo accéperat, lucrátus eſt alia duo. Qui autem vnũ accéperat, ábiens fodit in terram, & abſcõdit pecuniam dómini ſui. Poſt multum verò tẽporis venit dóminus ſeruôrum illórum, & póſuit ratiônem cum eis. Et accédens qui quinque talénta accéperat, óbtulit alia quinque talénta, dícens. Dómine, quinque talénta tradidíſti mihi: ecce, alia quinque ſuperlucrátus ſum. Ait illi dómin⁹ eius. Euge ſerue bone & fidélis: quia in pâuca fuîſti fidélis, ſupra multa te conſtituã: intra in gâudium dómini tui. Accéſſit autẽ & qui duo talẽta accéperat, & ait. Dñe, duo talénta tradidíſti mihi: ecce, ália duo lucrátus ſum. Ait illi dóminus eius. Euge ſérue bone & fidélis: quia ſuper páuca fuîſti fidélis, ſupra multa te conſtítuam: intra in gâudium dómini tui.

Offertorium. Véritas mea, & miſericórdia mea cũ ipſo: & in nómine meo exaltábitur cornu eius. Pſ. 88

Secreta.

SAnctîfica, quæſumus Dñe Deus, hæc múnera, quæ in ſolemnitáte ſancti antíſtitis tui Nicolái offérimus: vt per ea, vita noſtra inter aduêrſa & próſpera vbîque dirigâtur. Per Dóminum noſtrum.

Communio.

Semel iurâui in ſancto meo: ſémen eius in ętérnum manébit: & ſédes eius ſicut ſol in conſpéctu meo, & ſicut luna perfécta in ætérnum, & teſtis in cælo fidélis. Ibidẽ.

Poſtcommunio.

SAcrifícia, quæ ſumpſimus, Dómine, pro ſolemnitáte ſancti Pontíficis tui Nicolâi, ſempitérna nos protectiône conſéruent. Per Dóminum.

In

Die vij. In feſto S. Ambroſij Epiſcopi confeſſoris, & Eccleſiæ doctoris.

Introitus.

Eccli. 15. IN médio Eccléſiæ apéruit os eius: & implêuit eum Dóminus ſpíritu ſapiêntiæ, & intelléctus: ſtolam glóriæ
Pſ. 91. índuit eum. Pſalm. Bonum eſt confitéri Dómino: & pſállere nómini tuo, Altiſſime. ℣. Glória. Oratio.

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ ſalutis beátum Ambróſium miníſtrum tribuîſti: præſta quæſumus: vt, quem doctórem vitæ habûimus in terris, interceſsórem habére mereâmur in cælis. Per Dóminum.

Epiſtola. Teſtíficor coram Deo. de communi Doctorum. fol. 253.

Eccli. 44. Graduale. Ecce ſacérdos magnus, qui in diêbus ſuis plácuit Deo. ℣. Non eſt inuêntus ſimilis illi, qui conſeruâret legem Excélſi. Allelûia, allelûia.

Pſ. 109 ℣. Iurâuit Dóminus, & non pœnitébit eũ: tu es ſacérdos in ætérnũ, ſecúndum órdinẽ Melchíſedech. Allelûia.

Euangelium. Vos eſtis ſal terræ. de eodem Communi. fol. 255.

Et dicitur Credo.

Pſ. 88. Offertoriũ. Véritas mea, & miſericórdia mea cum ipſo: & in nómine meo exaltábitur cornu eius. Secreta.

OMnipotens ſempitérne Deus, múnera tuæ maieſtáti obláta, per interceſſiônẽ beáti Ambrôſij confeſſóris tui atque Pontíficis, ad perpétuam nobis fac prouenire ſalútem. Per Dóminum. Communio.

Ibidẽ. Semel iurâui in ſancto meo: ſemen eius in ęternum manébit: & ſedes eius ſicut Sol in cõſpéctu meo, & ſicut Luna perfécta in æternum: & teſtis in cælo fidélis. Poſtcommunio.

SAcraménta ſalútis noſtræ ſuſcipiéntes, concéde quæſumus omnípotẽs Deus: vt beâti Ambróſij confeſsóris tui atque Pontificis nos vbique orátio adiuuet: in cuius veneratióne hæc tuæ obtúlimus maieſtáti. Per Dóminum noſtrum.

IN CONCEPTIONE B. Mariæ virginis. Introitus.

Die viij. SAlue ſancta parens, eníxa puêrpera regem: qui cælum terramque regit in ſæcula ſæculórum.

Pſalmus. Eructâuit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi. ℣. Glória. Oratio. Pſ. 44.

FAmulis tuis, quæſumus Dómine, cæléſtis grátiæ munus impertíre: vt quîbus beâtæ Virginis partus éxtitit ſalútis exórdium, Conceptiônis eius votîua ſolémnitas, pácis tríbuat incrementum. Per Dóminum.

Et fit commemoratio feriæ.

Léctio libri Sapiêntiæ.

DOminus poſſédit me in inítio viârum ſuârũ, antequam quidquam fáceret à principio. Ab ætérno ordináta ſũ, & ex antíquis, ante quam terra fíeret. Nondum erant abyſſi: & ego iam cõcépta eram. Necdum fontes aquârum erúperãt: necdum montes grâui mole conſtíterant. Ante omnes colles ego parturiêbar. Adhuc terram non fécerat, & flúmina, & cárdines orbis terræ. Quando præparábat cælos, áderam. Quando certa lege & Prou. 8. a.

gyro

gyro vallábat abyſſos. Quando æthera firmábat ſurſum: & librábat fontes aquârum. Quando circúmdabat mari términum ſuum: & legem ponébat aquis, ne tranſirēt fines ſuos. Quando appendébat fundaménta terræ: cum eo eram, cuncta compónens. Et delectábar per ſingulos dies, lúdens coram eo omni témpore, lúdens in orbe terrárum: & delíciæ meæ, eſſe cum fílijs hóminum. Nunc ergo fílij audíte me. Beâti qui cuſtódiunt vias meas. Audíte diſciplínam, & eſtóte ſapiêntes: & nolíte abiícere eam. Beâtus homo qui âudit me: & qui vígilat ad fores meas quotídie, & obſéruat ad poſtes óſtij mei. Qui me inuênerit, inuêniet vítam, & hâuriet ſalútem à Dómino.

Graduale. Benedícta & venerábilis es virgo Maria: quæ ſine tactu pudóris, inuênta es mater Saluatóris. ℣. Virgo Dei génitrix, quē totus nō capit orbis, in tua ſe clâuſit víſcera, factus homo. Allelûia, allelûia. ℣. Felix es ſacra virgo Maria, & omni lâude digníſſima: quia ex te ortus eſt Sol iuſtitiæ, Chriſtus Deus noſter. Allelûia.

Initium ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 1. LIber generatiônis Ieſu Chriſti fílij Dâuid, fílij Abrahám. Abrahám genuit Iſaâc: Iſaâc autē genuit Iacób: Iacób autem génuit Iudam & fratres eius. Iudas autē génuit Phâres & Zarám de Thamar. Phâres autem génuit Eſrón: Eſrón autē génuit Arā: Aram autem génuit Aminadáb. Aminadáb autem génuit Naaſón: Naaſón autem génuit Salmón: Salmón autem génuit Booz de Rahab. Booz autem génuit Obéd ex Ruth: Obéd autē génuit Ieſſe: Ieſſe autem génuit Dauîd regem, Dauîd autem rex génuit Salomónem ex ea quæ fuit Vrîæ. Salomón autem génuit Roboám: Roboám autem génuit Abiâm: Abiâs autē génuit Aſá: Aſá autem génuit Ioſaphát. Ioſaphát autem génuit Iorám: Iorám autē génuit Ozîam: Ozîas autem génuit Ioâthan: Ioâthan autem génuit Achaz: Achaz autem génuit Ezechîam. Ezechîas autē génuit Manaſſén: Manaſſés autē génuit Amón: Amón autem génuit Ioſîam: Ioſîas autē génuit Iechonîam & fratres eius in tranſmigratiône Babylónis. Et poſt trāſmigratiônē Babylónis, Iechonîas génuit Salathiêl: Salathiêl autem génuit Zorobábel: Zorobábel autem génuit Abiûd: Abiûd autē génuit Eliacím. Eliacím autē génuit Azór: Azór autē génuit Sadóch: Sadóch autē génuit Achím: Achím autem génuit Eliûd: Eliûd autē génuit Eleâzar. Eleâzar autē génuit Mathán: Mathán autē génuit Iacób: Iacób autem génuit Ioſéph virū Mariæ, de qua natus eſt Ieſus, qui vocátur Chriſtus. Credo. Offertorium.

Beâta es virgo Maria, quæ ómnium portáſti creatórem: genuîſti qui te fécit, & in ætérnum pérmanes virgo.

Secreta.

Secreta.

VNigéniti tui, Dómine, nobis ſuccúrrat humánitas: vt, qui natus de Vírgine, matris integritátem non mínuit, ſed ſacrâuit: in Conceptiônis eius ſolémnijs, noſtris nos piâculis éxuens, oblatiônem noſtram tibi fáciat accéptam Ieſus Chriſtus Dn̄s noſter. Qui tecum viuit & regnat.

Præfatio de Beata Virgine. Et te in Conceptiône. fol. 114.

Communio. Beâta víſcera Mariæ Vírginis, quæ portauérunt ætérni Patris fílium. Poſtcommunio.

SVmpſimus, Dómine, celebritátis annuæ votíua ſacraménta: præſta quæſumus: vt & temporális vitæ nobis remédia præbeant, & ætérnæ. Per Dóminum noſtrum.

Die x. Pro commemoratione S. Melchiadis Papæ & martyris. Oratio.

Infirmitátem. cum ſua Secreta, & Poſtcommunio de Communi vnius mart. Pontif. fol. 245.

Die xi. In feſto ſancti Damaſi Papæ & confeſſoris. Introitus.

Pſ. 131 SAcerdótes tui, Dómine, índuant iuſtítiam, & Sancti tui exúltent: propter Dauid ſeruum tuum non auértas fá-

Ibidē. ciem Chriſti tui. Pſalmus. Meménto Dómine Dauid & ómnis manſuetúdinis eius. ℣. Glória. Oratio.

EXâudi Dómine preces noſtras: & interueniénte beâto Dámaſo confeſſóre tuo atque Pontífice, indulgéntiam nobis tríbue placátus, & pacem. Per Dóminum noſtrum.

Epiſtola. Plures facti ſunt ſacerdótes. de Communi confeſſ. Pontif. f. 254.

Graduale. Ecce ſacérdos magnus, qui in diébus ſuis plácuit Deo. ℣. Non eſt inuéntus ſímilis illi, qui cōſeruâret legem Excélſi. Allelûia, allelûia.

℣. Tu es ſacérdos in ætérnum, ſecundum órdinē Melchiſédech. Allelûia.

Euangelium. Vigiláte, quia neſcítis. de eodem Communi. fol. 254.

Offertorium. Inuéni Dauîd ſeruum meū, óleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliâbitur ei, & bráchiū meum cōfortábit eum. Secreta.

ACcépta tibi ſit, Dómine, ſacratæ plebis oblátio, pro tuôrum honóre ſanctórum: quôrum ſe méritis percepíſſe de tribulatiône cognóſcit auxílium. Per Dóminum.

Communio. Dómine, quínque talenta tradidíſti mihi, ecce alia quinque ſuperlucrátus ſum: euge ſérue bone & fidélis, quia in pauca fuíſti fidélis, ſupra multa te conſtítuam: intra in gâudium dómini tui. Poſtcommunio. *Matt. 25.*

DA quæſumus Dn̄e, fidélib⁹ pópulis, ſanctórum tuôrum ſemper veneratiône lætári: & eōrū perpétua ſupplicatiône muníri. Per Dn̄m.

In feſto ſanctæ Luciæ virginis & martyris. Introitus. *Die xiij.*

DIlexíſti iuſtítiam, & odíſti iniquitátē: proptérea vnxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ, præ conſórtibus tuis. *Pſ. 44*

Pſalmus. Eructâuit cor meū verbum bonum: dico ego ôpera mea regi. *Ibidē.*

℣. Glória Patri. Oratio

EXâudi nos Deus ſalutáris noſter: vt ſicut de beâtæ Lucîæ vírginis & már-

& mártyris tuæ, feſtiuitáte gaudémus, ita piæ deuotiônis erudiâmur affécta. Per Dóminum noſtrum.

Léctio epíſtolę beâti Pauli apóſtoli ad Coríntháios.

2. Cor. 10. Fratres. Qui gloriátur, in Dómino gloriêtur. Non enim qui ſeipſum comméndat, ille probátus eſt: ſed
Cap. 11 quem Deus comméndat. Vtinam ſuſtinerétis módicum quid inſipientiæ meæ: ſed & ſupportáte me. Aemulor enim vos Dei æmulatiône. Deſpondi enim vos vni viro, vírginem caſtam exhibére Chriſto. Graduale.

Pſ. 44. Dilexíſti iuſtítiam, & odíſti iniquitátem. ℣. Proptérea vnxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. Allelûia, allelûia. ℣. Diffúſa eſt grátia in lábijs tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 13. f In illo témpore: Dixit Iêſus diſcípulis ſuis parábolam hanc. Símile eſt regnum cælórum theſáuro abſcódito in agro: quem qui inuénit homo, abſcondit, & præ gâudio illíus vadit, & vendit vniuérſa quæ habet, & emit agrũ illum. Iterum, ſímile eſt regnum cælórũ hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas. Inuênta autem vna pretiôſa margaríta, ábijt & véndidit ómnia quæ habuit, & emit eã. Iterum, ſímile eſt regnũ cælórum ſagénæ miſſæ in mare, & ex omni género píſcium congregánti. Quam, cum impléta eſſet, educéntes, & ſecus littus ſedentes, elegérunt bonos in vaſa, malos autem foras miſérunt. Sic erit in conſummatiône ſæculi. Exíbunt ângeli, & ſeparábunt malos de médio iuſtórum, & míttent eos in camínum ignis. Ibi erit flétus, & ſtrídor déntium. Intellexíſtis hæc omnia? Dicunt ei: Etiam. Ait illis. Ideo, ómnis ſcriba doctus in regno cælórum, ſímilis eſt hómini patrifamílias, qui profert de theſâuro ſuo noua & vêtera. Offertorium.

Afferentur Regi vírgines poſt eam, próximæ eius afferéntur tibi in lætítia, & exultatiône: adducéntur in templum regi Dómino. Secreta. Pſ. 44.

Accépta tibi ſit, Dómine, ſacrátæ plebis oblátio, pro tuôrum honóre ſanctórum: quôrum ſe méritis percepíſſe de tribulatiône cognóſcit auxílium. Per Dóminum.

Communio. Príncipes perſecúti ſunt me grátis, & à verbis tuis formidâuit cor meum: lætábor ego ſuper elóquia tua, quaſi qui inuénit ſpólia multa. Pſ. 118

Poſtcommunio.

Satiâſti Dñe, famíliam tuam munérib⁹ ſacris: eius, quęſumus, ſemper interuẽtiône nos réfoue, cuius ſolémnia celebrámus. Per Dóminum.

Pro commemoratione ſancti Euſebij Epiſcopi & martyris. Oratio. Die xv.

Deus qui nos beati. cum ſua Secreta, & Poſtcommun. de Communi vnius Martyris Pontif. fol. 246.

In

Die xx. In Vigilia S. Thomæ dicitur Miſſa. E go autem ſicut oliua. de Communi in Vigilia vnius Apoſtoli. fol. 245. cum commemoratione feriæ Aduentus: & in ea ſeruetur rubrica poſita in Vigilia ſancti Andreæ. fol. 172.

Si autem hęc Vigilia venerit in Quatuor temporibus, de ea fit tantum commemoratio.

Die xxi. IN FESTO S. THOMAE Apoſtoli. Introitus.

Ps. 138 MIhi autem nímis honoráti ſunt amíci tui De⁹: nímis confortátus eſt principátus eorum. Ibidē. Pſal. D ómine probáſti me, & cognouîſti me: tu cognouîſti ſeſſiônem meam, & reſurrectiônem meam. ℣. Glória Patri. Oratio.

DA nobis, quæſumus Dómine, beâti apóſtoli tui Thomæ ſolemnitátibus gloriâri: vt eius ſemper & patrocínijs ſubleuémur, & fidē cóngrua deuotiône ſectémur. Per Dn̄m.

L éctio epiſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Ephéſios.

Eph. 2. d FRatres. Iam non eſtis hóſpites & âduenæ: ſed eſtis ciues ſanctórū, & doméſtici Dei, ſuperædificáti ſupra fundaméntum apoſtolórum, & prophetárū, ipſo ſummo angulári lápide Chriſto Ieſu. In quo ómnis ædificátio conſtrúcta, creſcit in tēplum ſanctum in Dn̄o. In quo & vos coædificámini in habitáculum Dei, in Spíritu ſancto.

Ps. 138 Graduale. N imis honoráti ſunt amíci tui Deus: nimis confortátus eſt principátus eorum. ℣. Dinumerábo eos: & ſuper arénam multiplicabûntur.

A llelûia, allelûia. ℣. Gaudéte iuſti in Dn̄o: rectos décet colláudatio. Allel. Ps.

S equéntia ſancti Euangélij ſecundum Ioânnem.

Io. 20 d IN illo témpore: Thomas, vnus ex duôdecim, qui dícitur Didymus, non erat cum eis, quando vénit Ieſus. Dixérunt ergo ei álij diſcípuli: Vídimus Dn̄m. Ille autem dixit eis. Niſi vídero in mánib⁹ eius fixúram clauórum, & mittā dígitum meū in locum clauôrum, & míttam manum meam in látus eius, non crédam. Et poſt dies octo, íterum erant diſcípuli eius intus: & Thomas cū eis. Venit Ieſus iânuis clâuſis, & ſtétit in médio, & dixit: Pax vobis. Deînde dicit Thomæ. Infer dígitum tuum huc, & vide manus meas, & affer manum tuam, & mitte in látus meum: & noli eſſe incrédulus, ſed fidélis. Reſpóndit Thomas, & dixit ei. Dóminus meus, & Deus meus. Dicit ei Ieſus. Quia vidíſti me, Thoma, credidíſti: beâti qui nō vidérunt, & credidérunt. Credo. Offertorium. I n omnem terrā exîuit ſonus eôrum: & in fines orbis terræ verba eôrum. Secreta. Ps. 18

DEbitum tibi Dn̄e, noſtræ reddimus ſeruitútis, ſupplíciter exorántes: vt ſuffrágijs beâti Thomæ apóſtoli, ī nobis tua múnera tueâris: cuius hono-

honoránda confeſſiône, lâudis tibi hóſtias immolámus. Per Dóminum.

Præfatio de Apoſtolis. Communio.

Ioã. 20 Mitte manum tuam, & cognóſce loca clauôrum: & nóli eſſe incrêdulus, ſed fidélis. Poſtcommunio.

ADéſto nobis miſéricors Deus: & intercedénte pro nobis beâto Thoma apóſtolo, tua circa nos propitiâtus dona cuſtódi. Per Dóminum.

FESTA IANVARII.

Die xi. Pro commemoratione ſancti Hygini Papæ & mart. Oratio.

Infirmitátem. cũ ſua Secreta, & Poſtcommun. de Communi vnius Mart. Pont. f. 245. tertia Oratio dicitur de ſancta Maria, Deus qui ſalútis. f. 22. niſi venerit in Dominica.

Die xiiij. In feſto S. Hilarij Epiſcopi & confeſſoris, Miſſa. In médio Ecclésiæ. de Communi Doct. f. 245. ſed nõ dicitur Credo. & in ea fit ſequens commemoratio, cum tertia Oratione de S. Maria, Deus qui ſalútis. fol. 22.

Pro commemoratione ſancti Felicis presbyteri & martyris. Oratio.

COncéde quęſum⁹ oĩpotẽs Deus: vt ad meliôrem vitã, ſanctórũ tuôrum exémpla nos prôuocent: quâtenus quôrũ ſolémnia ágimus, etiam actus imitémur. Per Dñm. Secreta.

HOſtias tibi Dómine, beâti Felícis mártyris tui dicátas méritis, benígnus aſſúme: & ad perpétuum nobis tríbue prouenire ſubſídium. Per Dóminum. Poſtcommunio.

QVæſumus Dómine, ſalutáribus repléti myſtérijs: vt beâti Felícis mártyris tui, cuius ſolémnia celebrámus, orationibus adiuuêmur. Per Dóminum noſtrum.

Si contingat feſtum S. Hilarij transferri in alium diem, non tamen prædicta cõmem. S. Felicis transfertur, ſed de ea fit ſuo die: quod & in alio ſequẽti feſto, & in ſimilibus ſemper ſeruatur.

In feſto S. Pauli primi Eremitæ. Die xv.

Introitus.

IVſtus vt pálma florébit: Pſ. ſicut cédr⁹ Líbani multiplicábitur: plantátus in domo Dñi, in átrijs domus Dei noſtri.

Pſalmus. Bonum eſt confitéri Dómino: Ibid & pſállere nómini tuo Altíſſime. ℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, qui nos beâti Pâuli confeſſóris tui ánnua ſolemnitáte lætíficas: concéde propítius: vt cuius natalítia cólimus, etiam actiônes imitémur. Per Dóminum.

Pro cõmem. S. Mauri abbatis. Orõ.

INtercéſſio nos, quæſumus Dómine, beâti Mâuri abbátis commendet: vt quod noſtris méritis non valémus, eius patrocínio aſſequâmur.

Tertia Oratio de S. Maria, Deus qui ſalútis. cum ſua Secreta & Poſtcommunio. fol. 22.

Lectio epiſtolę beâti Petri apóſtoli ad Philippénſes.

FRatres. Quæ mihi fuérunt lucra, Phi 3.b hæc arbitrátus ſum propter Chriſtum detriménta. Verumtamen exíſtimo ómnia detriméntum eſſe propter eminẽtem ſciêntiam Ieſu Chriſti Dñi mei: propter quẽ ómnia detrimẽtũ féci, & árbitror vt ſtércora, vt Chriſtum

lucrifáciam: & inuéniar in illo non habens meam iuſtitiam quæ ex lege eſt, ſed illam quæ ex fide eſt Chriſti Ieſu, quæ ex Deo eſt iuſtítia in fide: ad cognoſcéndum illum, & virtútem reſurrectiônis eius, & ſocietátem paſſiônum illíus, configurátus morti eius: ſi quo modo occúrram ad reſurrectiônem, quæ eſt ex mórtuis. Non quòd iam accéperim, aut iam perféctus ſim: ſequor autem, ſi quo modo compréhendam in quo & compréhenſus ſum à Chriſto Ieſu.

f.91. Graduale. Iuſtus vt palma florébit: ſicut cedrus Líbani, multiplicábitur in domo Dómini. ℣. Ad annuntiândum mane miſericórdiam tuam, & veritátem tuam per noctem. Allelûia,

ſce allelûia. ℣. Iuſtus germinábit ſicut lílium: & florébit in ætérnum ante Dóminum. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

att. d In illo témpore: Reſpóndens Ieſus, dixit. Confíteor tibi pater, Dómine cęli & terræ: quia abſcondíſti hæc à ſapiêntibus & prudéntibus, & reueláſti ea páruulis. Ita pater: quôniam ſic plácitum fuit ante te. Omnia mihi trádita ſunt à patre meo. Et nemo nôuit fíliũ, niſi pater: neque patrẽ quis nôuit, niſi fílius, & cui volúerit fílius reueláre. Veníte ad me omnes, qui laborátis, & oneráti eſtis: & ego refíciam vos. Tóllite iugum meum ſuper vos, & diſcite à me, quia mitis ſum & húmilis corde: & inueniêtis réquiem animábus veſtris. Iugum enim meum ſuáue eſt, & onus meum lêue.

Offertorium. In virtute tua Dómine, Pſ.20. lætábitur iuſtus: & ſuper ſalutáre tuum exultábit veheménter: deſidérium ánimæ eius tribuíſti ei.

Secreta.

Laudis tibi Dómine, hóſtias immolámus, in tuôrum commemoratiône ſanctórum: quibus nos & pręſéntibus éxui malis confídimus, & futúris. Per Dóminum.

Pro ſancto Mauro abbate. Secreta.

Præſta nobis, quæſumus omnípotens Deus: vt noſtræ humilitátis oblátio, & pro tuôrum tibi grata ſit honóre ſanctórum, & nos corpore páriter & mente puríficet.

Communio. Lætábitur iuſtus in Dó- Pſ.63. mino, & ſperábit in eo: & laudabúntur omnes recti corde.

Poſtcommunio.

Reféct i cibo, potuque cæleſti, Deus noſter, te ſúpplices exorámus: vt in cuius hæc commemoratiône percépimus, eius muniâmur & précibus. Per Dóminum noſtrum.

Pro S. Mauro abbate. Poſtcommun.

Prótegat nos Dómine, cum tui perceptiône ſacraménti, beâtus Mâurus abbas pro nobis intercedéndo: vt & conuerſatiônis eius experiâmur inſígnia, & interceſſiônis percipiâmus ſuffrágia.

In

Die xvi. In feſto ſancti Marcelli Papæ & martyris. Introitus.

Eccli. 45. STatuit ei Dóminus teſtaméntũ pácis,& príncipem fecit eum: vt ſit illi ſacerdótij dígnitas in ætérnum. Pſalmus.

Pſ.131 Meméto Dñe Dauîd:& ómnis manſuetúdinis eius. ℣. Glória. Oratio.

PRéces pópuli tui,quæſumus Dómine, cleménter exâudi: vt beâti Marcélli mártyris tui atque Pontíficis méritis adiuuémur, cuius paſſiône lætámur. Per Dóminum.

Epiſtola. Benedíctus Deus & Páter. de Cõmuni vnius mart. Pont. f. 246.

Pſ.88. Graduale. Inuéni Dauîd ſeruũ meũ, óleo ſancto meo vnxi eum: mánus enim mea auxiliábitur ei,& bráchium meum confortábit eum. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo:& fílius iniquitátis non nocébit ei. Allelûia, allelûia.

Pſ.109. ℣. Tu es ſacérdos in ætérnum, ſecúndum órdinẽ Melchiſédech. Allelûia.

Euãgeliũ. Si quis vult venire poſt me. de eodem Communi. fol. 246.

Pſ.88. Offertorium. Véritas mea, & miſericórdia mea cũ ipſo: & in nómine meo exaltábitur cornu eius. Secreta.

SVſcipe, quæſumus Dñe, múnera dignãter obláta: & beáti Marcélli mártyris tui atque Pontíficis ſuffragãtibus méritis, ad noſtræ ſalútis auxílium prouenire concéde. Per Dñm.

Matt. 25. Communio. Dómine, quinque talenta tradidíſti mihi,ecce alia quinque ſuperlucrátus ſum: êuge ſérue bone & fidêlis: quia in pâuca fuíſti fidélis, ſupra multa te cõſtituam: intra in gâudium dómini tui. Poſtcommunio.

SAtiâſti Dómine, famíliam tuam munéribus ſacris: eius quæſumus, ſemper interuentiône nos réfoue, cuius ſolémnia celebrámus. Per Dñm.

Die xvij. In feſto S. Antonij Abbatis Miſſa, Os iuſti. de Cõmuni Abbatũ. f. 257. cũ Euãg. Sint lumbi veſtri præcincti. de Communi Conf. non Pont. f. 256.

IN FESTO CATHEDRAE ſancti Petri, qua Romæ primum ſedit. Introitus.

Die xviij.

STátuit ei Dóminus teſtaméntũ pacis,& principem fécit eum: vt ſit illi ſacerdótij dígnitas in ætérnum. Pſalmus. Eccli. 45.

Meménto Dómine Dauid: & omnis manſuetúdinis eius. ℣. Gloria. Oro. Pſ.131

DEus, qui beâto Petro apóſtolo tuo, collátis clâuib⁹ regni cæléſtis,ligandi atque ſoluêndi põtifícium tradidíſti: concéde, vt interceſſiônis eius auxílio, à peccatórum noſtrórum néxib⁹ liberémur. Qui vîuis & regnas.

Et fit commem. de S. Paulo ante quatcumque cõmemorat. etiam Dominicæ: quod & ſeruatur in commem. ſancti Petri, quæ fit in feſtis ſancti Pauli.

Oratio.

DEus, qui multitúdinem gẽtium beâti Pâuli apóſtoli prædicatiône docuîſti: da nobis quęſumus,vt cûius commemoratiônem cólimus,eius apud te patrocínia ſentiâmus.

Deindè fit commemor. ſanctæ Priſcæ virg. & martyris. Oratio.

DA quęſumus omnípotẽs Deus: vt qui beâtæ Priſcæ vírginis & mártyris tuæ natalítia cólimus: & án-

nua ſolemnitáte lætémur, & tantæ fídei proficiâmus exémplo. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Léctio epíſtolæ beâti Petri apóſtoli.

1. Pet. 1. PEtrus apóſtolus Ieſu Chriſti, eléctis áduenis diſperſiônis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Aſiæ, & Bithyniæ: ſecúndum præſciêntiam Dei patris, in ſanctificatiônẽ ſpíritus, in obediêntiam & aſperſiônẽ ſánguinis Ieſu Chriſti: grâtia vobis, & pax multiplicétur. Benedíctus Deus & Pater Dómini noſtri Ieſu Chriſti, qui ſecúndum miſericórdiam ſuam magnam regeneráuit nos in ſpem viuam, per reſurrectiônem Ieſu Chriſti ex mórtuis, in hereditátẽ incorruptíbilem, & incontaminátam, & immarceſcíbilem, conſeruátam in cęlis in vobis, qui in virtúte Dei cuſtodímini per fidem in ſalútem, parátam reuelári in tẽpore nouíſſimo. In quo exultábitis, módicũ nũc ſi opórtet contriſtári in várijs tentatiônibus: vt probátio veſtræ fídei, multo pretiôſior auro (quod per ignem probátur) inueniâtur in láudem, & glóriam, & honórem, in reuelatiônem Ieſu Chriſti Dómini noſtri. Graduale

Pſ. 106 Exáltent eum in Ecclésia plebis: & in cáthedra ſeniôrum laudent eum.

℣. Confiteâtur Dómino miſericórdiæ eius: & mirabília eius fílijs hóminum.

Si feſtum Cathedræ venerit ante Septuageſimam, poſt Graduale ſtatim

Matt. 16. dicitur, Allelûia, allelûia. ℣. Tu es Petrus, & ſuper hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. Allelûia.

Si autẽ venerit poſt Septuageſimam, omiſſo Alleluia, & verſu, dicitur ſe-

Ibidẽ. quens Tractus. Tu es Petrus, & ſuper hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. ℣. Et portæ ínferi non præualébunt aduérſus eam: & tibi dabo clâues regni cælórum. ℣. Quodcumque ligâueris ſuper terram, erit ligátum & in cælis. ℣. Et quodcumque ſólueris ſuper terram, erit ſolútum & in cælis.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

IN illo témpore: Venit Ieſus in partes Cæſareæ Phílippi: & interrogábat diſcípulos ſuos, dicens. Quem dícũt hómines eſſe fílium hóminis? At illi dixérunt. Alij Ioânnẽ Baptiſtam: alij autẽ Elîam: alij verò Hieremîam: aut vnum ex prophétis. Dicit illis Ieſus. Vos autem quem me eſſe dícitis? Reſpóndens Simon Petrus, dixit. Tu es Chriſtus, fílius Dei viui. Reſpóndens autem Ieſus, dixit ei. Beâtus es Símon Bar-Iona: quia caro & ſanguis non reueláuit tibi, ſed pater meus, qui in cælis eſt. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus: & ſuper hanc Petram ædificábo Ecclésiam meam: & portæ ínferi non præualébunt aduêrſus eam. Et tibi dabo clâues regni cælórum. Et quodcumque ligâueris ſuper terram, erit ligátum & in cælis: & quodcumque ſólueris ſuper terram, erit ſolútum & in cælis. Credo. Matt. 16.b

Offer-

Ibidē. Offertorium. T u es Petrus, & ſuper hanc Petrā ædificábo Eccléſiā meam: & portæ ínferi non præualébunt aduérſus eam: & tibi dabo clâues regni cælórum. Secreta.

E Ccléſiæ tuæ, quæſumus Dómine, preces & hóſtias beâti Petri apóſtoli comméndet orátio: vt quod pro illius glória celebrámus, nobis proſit ad véniam. Per Dóminum.

Pro Sancto Paulo. Secreta.

A Póſtoli tui Páuli précibus, Dómine, plebis tuę dona ſanctífica: vt quæ tibi tuo grata ſunt inſtitúto, gratióra fiant patrocínio ſupplicántis.

Pro ſancta Priſca. Secreta.

H Aec hóſtia, quæſumus Dñe, quā ſanctórū tuórū natalítia recenſéntes offérimus, & víncula noſtræ prauitátis abſóluat, & tuæ nobis miſericórdiæ dona concíliet. Per Dñm.

Præfatio de Apoſtolis. Communio.

Ibidē. T u es Petrus, & ſuper hanc petram ædificábo Eccléſiam meam.

Poſtcommunio.

L Aetíficet nos Dómine, munus oblátum: vt ſicut in apóſtolo tuo Petro te mirábilem prædicámus, ſic per illum tuæ ſumámus indulgéntiæ largitátem. Per Dóminum.

Pro ſancto Paulo. Poſtcommunio.

S Anctificáti, Dómine, ſalutári myſtério: quæſumus, vt nobis eius non deſit orátio, cuius nos donáſti patrocínio gubernári.

Pro ſancta Priſca. Poſtcommunio.

Q Væſumus Dómine, ſalutáribus repléti myſtérijs: vt, cuius ſolémnia celebrámus, eius oratiónibus adiuuêmur. Per Dóminum.

M.N.R.

SS. Marij, Marthæ, Audiſacis, & Abachum mart. Introitus. Die xix.

I Vſti epuléntur, & exúltent in conſpectu Dei, & delectētur in lætitia. Pſ.6

Pſalm. E xurgat Deus, & diſſipéntur inimíci eius: & fúgiant qui odérunt eum, à facie eius. ℣. Glória Patri. Oratio. Ibidē

E Xâudi Dómine pópulum tuum, cum ſanctórū martyrum tuórum patrocínio ſupplicātem: vt & temporális vitæ nos tríbuas pace gaudêre, & ætérnæ reperíre ſubſidium. Per Dñm.

Epiſtola. R ememorámini priſtinos dies. de Communi plurimorum Martyrum. fol. 251.

Graduale. I uſtórum ánimæ in manu Dei ſunt: & non tânget illos torméntum malítiæ. ℣. Viſi ſunt óculis inſipiéntium mori: illi autem ſunt in pace. A llelûia, allelûia. ℣. Mirábilis Deus noſter in ſanctis ſuis. Allelûia. Sap.3 Pſ.6

Si hoc feſtum venerit poſt Septuageſimam, omiſſo Allelûia, & verſu ſequenti, dicitur Tractus. Q ui ſéminant in lácrymis, in gâudio metent. Pſ.12

℣. Euntes ibant & flébant, mitténtes ſémina ſua. ℣. Veniêntes autem, vénient cum exultatiône, portántes manípulos ſuos.

Euang. S edénte Ieſu ſuper montem. de eodem Communi. fol. 251.

Offertorium. A nima noſtra, ſicut paſſer, erépta eſt de láqueo venántium: láqueus contrítus eſt, & nos liberáti ſumus. Secreta. Pſ.12

P Reces, Dómine, tuórum réſpice, oblationeſque fidélium: vt & tibi gráta ſint pro tuórum feſtiuitáte

ſanctórum: & nobis cónferāt tuæ propitiatiônis auxílium. Per Dóminum.

uc. 2. Communio. Dico autem vobis amícis meis: ne terreâmini ab his, qui vos perſequûntur. Poſtcommunio.

SAnctórum tuôrum, Dómine, intercesſiône placátus, præſta quęſumus: vt quæ temporáli celebrámus actiône, perpétua ſaluatiône capiâmus. Per Dóminum noſtrum.

Die xx. In feſto SS. Fabiani & Sebaſtiani martyrum. Introitus.

ſ.78. INtret in conſpéctu tuo Dómine, gémitus compeditórum, redde vicínis noſtris ſéptuplum in ſinu eôrū: víndica ſánguinem ſanctórum tuorum, qui effúſus eſt. Pſalm. Deus venérunt gentes in hereditátem tuam, polluérunt templum ſanctum tuum: poſuérunt Ierúſalem in pomórum cuſtódiam. ℣. Glória Patri. Oratio.

bidē.

INfirmitátem noſtram réſpice omnípotens Deus: & quia pondus própriæ actiônis grâuat, beatórum mártyrum tuôrum Fabiâni & Sebaſtiâni intercésſio gloriôſa nos prótegat. Per Dóminum noſtrum.

Léctio epiſtolę beâti Pauli apóſtoli ad Hebræos.

Hebr. 11.c. FRatres. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti ſunt iuſtítiam, adépti ſunt repromisſiônes: obturauérunt ora leônū, extinxérūt ímpetum ignis, effugérunt aciem gládij, cōualuérunt de infirmitáte: fortes facti ſunt in bello, caſtra vertérūt exterórum: accepérūt mulíeres de reſurrectiône mórtuos ſuos. Alij autem diſténti ſunt, non ſuſcipiêntes redemptiônē, vt meliôrem inuenírent reſurrectiônem. Alij vero ludíbria & vérbera expérti, inſuper & víncula & cárceres: lapidáti ſunt, ſecti ſunt, tentáti ſunt, in occiſiône gládij mórtui ſunt. Circuiêrūt in melótis, in péllibus caprínis, egéntes, anguſtiâti, afflícti: quibus dignus nō erat mūdus. In ſolitudínib⁹ errántes, in móntibus, & ſpelúncis, & in cauérnis terræ. Et hi omnes teſtimónio fídei probáti inuēti ſunt: in Chriſto Ieſu Dómino noſtro.

Graduale. Gloriôſus Deus in Sanctis ſuis, mirábilis in maieſtáte, fáciēs prodígia. ℣. Déxtera tua Dómine, glorificáta eſt in virtúte: déxtera manus tua cōfrégit inimícos. Alleluia, allel. Exod. 15.

℣. Sancti tui Dómine, benedícent te: glóriam regni tui dícent. Allelûia. Pſ.144

Si hoc feſtum venerit poſt Septuageſimam, omisſo Allelûia, & verſu ſequenti, dicitur Tractus. Qui séminant in lácrymis, in gâudio metent. Pſ.125

℣. Eûntes ibant & flébant, mitténtes ſémina ſua. ℣. Veniêntes autem vénient cum exultatiône, portántes manípulos ſuos.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

INillo tēpore: Deſcéndens Ieſus de monte, ſtetit in loco campéſtri, & turba Luc. 6 c

turba diſcipulórum eius, & multitúdo copiôſa plebis ab omni Iudæa & Ierúſalē, & Marítima, & Tyri & Sídonis: qui vénerant vt audírent eum, & ſanaréntur à languôribus ſuis. Et qui vexabántur à ſpirítibus immúndis, curabántur. Et omnis turba quęrebat eum tāgere: quia virtus de illo exíbat, & ſanábat omnes. Et ipſe eleuâtis óculis in diſcípulos ſuos, dicébat. Beâti pâuperes: quia veſtrum eſt regnum Dei. Beâti qui nunc eſurítis: quia ſaturabímini. Beâti qui nunc fletis: quia ridébitis. Beâti éritis cū vos óderint hómines, & cū ſeparáuerint vos, & exprobráuerint, & eiêcerint nomē veſtrum tāquam malū, propter fíliū hóminis. Gaudéte in illa die, & exultáte: ecce enim merces veſtra, multa eſt in cælo.

Pſ.31. Offertorium. Lætámini in Dómino, & exultáte iuſti: & gloriâmini omnes recti corde.

Secreta.

HOſtias tibi Dómine, beatórum martyrū tuorum Fabiâni & Sebaſtiáni dicátas méritis, benígnus aſſume: & ad perpétuum nobis tríbue prouénire ſubſídium. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Luc.6. Cōmunio. Multitúdo languêntium, & qui vexabántur à ſpirítibus immúndis, veniêbant ad eum: quia virtus de illo exíbat, & ſanábat omnes.

Poſtcommunio.

REfécti participatiône múneris ſacri, quæſumus Dómine Deus noſter: vt, cuius exéquimur cultum, intercedéntibus ſanctis martyribus tuis Fabiâno & Sebaſtiâno, ſentiâmus effectum. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

M. N. R.

In feſto ſanctæ Agnetis virginis & martyris. Introitus. Die xxi.

ME expectauérunt peccatóres, vt pérderent me: teſtimónia tua Dómine intelléxi: omnis con ſummatiônis vidi finē: latum mandâtum tuum nimis. Pſ.118.

Pſalmus. Beâti immaculâti in via: qui ámbulant in lege Dómini. Ibidē.

℣. Glória Patri.

Oratio.

OMnípotens ſémpiterne Deus, qui infírma mundi éligis, vt fortia quæque confúndas: concéde propítius: vt qui beâtæ Agnétis vírginis & mártyris tuę ſolémnia cólimus, eius apud te patrocínia ſentiâmus. Per Dóminum noſtrum.

Epiſtola. Confitébor tibi Dn̄e rex. de Communi virg. & mart. fol. 258.

Graduale. Diffúſa eſt grátia in lábijs tuis: proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Propter veritátē, & manſuetúdinem, & iuſtítiam, & dedúcet te mirabíliter déxtera tua. Allelûia, allelûia. ℣. Quinque prudentes vírgines accepérunt óleum in vaſis ſuis cū lampádibus: média autem nocte clamor factus eſt: ecce, ſpónſus venit, exíte óbuiam Chriſto Dómino. Allelûia. Pſ.44. Matt. 25.

Si venerit poſt Septuageſimam omiſſo Allelûia, & verſu ſequēti dr̄ Tractus.

Veni ſponſa Chriſti, áccipe corónam, quā tibi Dn̄s præparâuit in ætérnum: pro cuius amóre ſánguinē tuū fudíſti.

℣. Dilexíſti iuſtitiā, & odíſti iniquitátem: proptérea vnxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ conſórtibus tuis. Pſ.44.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua: inténde, próſpere procéde, & regna.

Euangelium. Simile eſt regnum cælórum decem virgínibus. de eodem Communi. fol. 258.

ibidē. Offertorium. Afferéntur Regi vírgines poſt eam: próximæ eius afferéntur tibi in lætítia & exultatiône, adducéntur in tēplum regi Dómino. Secreta.

HOſtias Dómine, quas tibi offérimus, propítius ſúſcipe: & intercedénte beâta Agnétę vírgine & mártyre tua, víncula peccatórum noſtrórum abſólue. Per Dóminum.

Matt. 25. Communio. Quinque prudéntes vírgines accepérūt oleū in vaſis ſuis cum lampádibus: média autē nocte clámor factus eſt: ecce ſpónſus venit, exíte óbuiam Chriſto Dño. Poſtcommunio.

REfécti cibo, potuq. cęléſti Deus noſter, te ſúpplices exorámus: vt in cụius hęc commemoratiône percépimus, eius muniâmur & précibus. Per Dóminum noſtrum.

Die xxij. In feſto SS. Vincentij & Anaſtaſij mart. Miſſa. Intret in conſpéctu tuo. de Communi plurim. mart. fol. 250. exceptis Orationibus, quæ dicuntur vt infra. Oratio.

ADeſto Dñe ſupplicatiônib⁹ noſtris: vt qui ex iniquitáte noſtra reos nos eſſe cognóſcimus, beatórum martyrum tuórum Vincéntij & Anaſtáſij interceſſiône liberémur. Per Dóminum noſtrum. Secreta.

MVnera tibi Dñe, noſtræ deuotiônis offérim⁹: quæ & pro tuórum tibi grata ſint honóre iuſtórum, & nobis ſalutária, te miſerāte, reddántur. Per Dóminum. Poſtcommunio.

QVæſumus omnípotēs Deus: vt qui cæléſtia aliménta percépimus, intercedéntibus beâtis mártyribus tuis Vincéntio & Anaſtáſio, per hæc contra ómnia aduêrſa muniâmur. Per Dóminum noſtrum.

Sanctæ Emerentianę virginis & mart. Die xxiij. Miſſa. Me expectauérūt peccatóres. vt in Communi virginum & martyrum. fol. 259.

In feſto ſancti Timothei Epiſcopi & martyris. Die xxiiij. Introitus.

STátuit ei Dóminus teſtamentū pacis, & príncipem fecit eum: vt ſit illi Sacerdótij dignitas in ætérnum. Eccli. 45. Pſalmus. Meménto Dómine Dauid: & omnis manſuetúdinis eius. ℣. Glória. Pſal. 131. Oro.

INfirmitátem noſtram réſpice omnípotens Deus: & quia pōdus próprię actiônis grauat, beâti Timóthei mártyris tui atque Pontíficis intercéſſio gloriôſa nos prótegat. Per Dóminum.

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Timótheum.

CHaríſſime. Sectâre iuſtítiā, pietátem, fidē, charitátē, patiêntiam, manſuetúdinem. Certa bonum certámen fídei: apprehēde vitā æternam, in qua vocátus es, & cōféſſus bonā confeſſiônem coram multis téſtibus. Præcípio tibi corā Deo, qui viuíficat ómnia: & Chriſto Ieſu, qui teſtimónium réddidit ſub Pontio Piláto bonā confeſſiônem: vt ſérues mandátū ſine mácula, irreprehēſibile vſque in aduētum Dñi noſtri Ieſu Chriſti. Quē ſuis tempóribus oſténdet beâtus & ſólus potēs, rex regum, & dóminus dominántiū: qui ſolus habet immortalitátem, & lucē inhâbitat inaccefſíbilē: quem 1. Timot. 6. b.

nullus

nullus hóminum vidit, ſed nec vidére poteſt: cui honor & impérium ſempitérnum, Amen. Graduale.

Pſ.88. Inuéni Dauid ſeruum meum, óleo ſancto meo vnxi eũ: manus enim mea auxiliâbitur ei, & bráchium meũ confortábit eum. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo: & fílius iniquitátis non nocébit ei. Allelûia, allelûia. ℣. Tu es ſacérdos in ætérnum, ſecúndum órdinem Melchíſedech. Alleluia. Pſ.109

Si venerit poſt Septuag. omiſſo Alleluia, & verſu ſequẽti, dicitur Tractus.

Pſ.20. Deſidérium ánimæ eius tribuîſti ei, & voluntáte labiôrum eius non fraudáſti eum. ℣. Quôniam pręueníſti eũ in benedictiônibus dulcédinis. ℣. Poſuíſti in cápite ei⁹ corónã de lápide pretiôſo.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

Luc. 14.d IN illo témpore: Dixit Ieſus turbis. Si quis vénit ad me, & non ódit patrem ſuũ & matrẽ, & vxórem & fílios, & fratres & ſoróres, adhuc âutem & ánimã ſuam: non poteſt meus eſſe diſcípulus. Et qui non bâiulat crucem ſuã, & venit poſt me: non poteſt meus eſſe diſcípulus. Quis enim ex vobis vólens turrim ædificáre, non prius ſédens cómputat ſumptus qui neceſſárij ſunt, ſi hâbeat ad perfíciẽdum: ne, poſtea quã poſúerit fundamẽtum, & non potûerit perfícere, omnes qui vídent, incípiant illúdere ei, dicéntes: quia hic homo cœpit ædificáre, & non pótuit conſummáre? Aut quis rex itúrus cõmittére bellum aduẽrſus álium regem, non ſedens prius cógitat, ſi poſſit cum decem míllibus occúrrere ei, qui cũ vigínti míllibus vénit ad ſe? Aliôquin adhuc illo longe agénte, legatiônem mittens, rogat ea, quæ pacis ſunt. Sic ergo ómnis ex vobis, qui non renúntiat ómnibus quæ poſsídet: non poteſt meus eſſe diſcípulus.

Offertorium. Véritas mea, & miſericórdia mea cum ipſo: & in nómine meo exaltábitur cornu eius. Secreta. Pſ.8

HOſtias tibi Dñe, beâti Timóthei mártyris tui atque Pontíficis dicátas méritis, benígnus aſsúme: & ad perpétuum nobis tríbue proueníre ſubſidium. Per Dñm. Cõmunio.

Semel iurâui in ſancto meo: ſemen eius in ętérnum manébit: & ſedes eius ſicut Sol in conſpéctu meo, & ſicut Luna perfécta in ætérnum: & teſtis in cælo fidélis. Poſtcommunio. Ibid.

REfécti participatiône múneris ſacri, q̃s Dñe Deus noſter: vt, cuius exéquimur cultũ, intercedente beâto Timótheo martyre tuo atque Pontífice, ſentiâmus effectũ. Per Dó.

In Conuerſione ſancti Pauli apoſtoli. Die xxv

Introitus.

SCio, cui crédidi, & certus ſum, quia pótens eſt depóſitũ meum ſeruâre in illum diem, iuſtus iudex. Pſalm. Dómine probâſti me, & cognouîſti me: tu 2. Timot. Pſ.

cogno-

cognouîſti ſeſſiônem meam, & reſurrectiônem meam. ℣. Glória. Oratio.

DEus, qui vniuêrſum mundum beâti Pâuli apóſtoli prædicatiône docuîſti: da nobis quæſum⁹: vt qui eius hódie cõuerſiônem cólimus, per ei⁹ ad te exẽpla gradiâmur. Per Dñm.

Et fit commem. de S. Petro. Oratio.

DEus, qui beâto Petro apóſtolo tuo, collátis clâuib⁹ regni cæléſtis, ligãdi atq; ſoluêndi pontifíciũ tradidíſti: concede, vt interceſſiônis eius auxílio, à peccatórum noſtrórum néxibus liberémur. Qui viuis & regnas.

Léctio Actuum Apoſtolórum.

Act. 9. IN diêbus illis. Sâulus adhuc ſpírans minárum & cædis in diſcípulos Dómini, accéſſit ad príncipem ſacerdótum, & pétijt ab eo epíſtolas in Damáſcũ ad ſynagógas: vt ſi quos inueníſſet huius viæ viros ac mulîeres, vinctos perdúceret in Ierúſalem. Et cum iter fáceret, cõtigit vt appropinquâret Damáſco: & ſúbito circumfúlſit eum lux de cælo: & cádens in terram, audîuit vocẽ dicéntem ſibi: Saule, Saule, quid me perſéqueris? Qui dixit. Quis es Dómine? Et ille. Ego ſum Ieſus, quẽ tu perſéqueris: durũ eſt tibi cõtra ſtímulum calcitráre. Et tremẽs ac ſtúpens, dixit. Dómine, quid me vis fácere? Et Dóminus ad eum. Surge, & ingrédere ciuitátẽ: & dicétur tibi, quid te opórteat fácere. Viri autem illi, qui comitábantur cũ eo, ſtábãt ſtupefácti, audiẽtes quidem vocẽ, néminẽ âutem vidéntes. Surréxit autẽ Saulus de terra, apertiſque óculis nihil vidébat. Ad manus autẽ illum trahéntes, introduxérunt Damáſcum. Et erat ibi tribus diêbus non vídens: & non manducâuit, neque bíbit. Erat autem quidam diſcípulus Damáſci nómine Ananîas: & dixit ad illum in viſu Dóminus; Ananîa. At ille ait: Ecce ego, Dómine. Et Dóminus ad illum. Surge, & vade in vicum, qui vocátur Rectus: & quære in domo Iudæ Saulum nómine Tarſénſem: ecce enim orat. (Et vidit virũ Ananîam nómine, introeûntem, & imponéntem ſibi manus, vt viſum recípiat.) Reſpóndit autem Ananîas. Dómine, audîui à multis de viro hoc, quanta mála fécerit ſanctis tuis in Ierúſalem: & hic habet poteſtátẽ à princípibus ſacerdótum, alligándi omnes qui ínuocant nomen tuum. Dixit autem ad eum Dóminus. Vade, quôniã vas electiônis eſt mihi iſte, vt portet nomen meum coram géntibus, & régib⁹, & fílijs Iſraël. Ego enim oſténdam illi, quanta opórteat eum pro nómine meo pati. Et abijt Ananîas, & introîuit in domũ: & impónens ei manus, dixit. Saule frater, Dóminus Ieſus miſit me, qui appáruit tibi in via, qua veniêbas: vt vídeas, & impleâris Spíritu ſancto. Et confeſtim cecidérũt ab óculis eius tamquam ſquamæ: & viſum recépit. Et ſúrgens baptizátus eſt. Et cum accepiſſet cibum, confortátus eſt. Fuit autem cum diſcípulis, qui erãt Damáſci, per dies áliquot. Et contínuo in ſynagógis prædicábat Ieſum: quôniã hic eſt fílius Dei. Stupébant autẽ omnes qui eũ audiêbant, & dicébant. Nonne hic eſt, qui expugnábat in Ierúſalem eos qui inuocábãt nomen iſtud: & huc ad hoc venit, vt vinctos illos dúceret ad príncipes ſacerdôtum?

tum? Saulus autem multo magis conualeſcébat, & confundébat Iudæos, qui habitábant Damáſci, affírmans quôniam hic eſt Chriſtus.

Gal. 2. Graduale. Qui operátus eſt Petro in apoſtolátum, operátus eſt & mihi inter gentes: & cognouérunt grátiam Dei, quæ data eſt mihi. ℣. Grátia Dei in me vacua non fuit: ſed grátia eius ſemper in me manet. Allelûia, allelûia. ℣. Magnus ſanctus Pâulus vas electiônis, vere dignè eſt glorificándus, qui & méruit thronum duodécimum poſſidére. Allelûia.

Si venerit poſt Septuageſimam, Tractus. Tu es vas electiônis ſancte Pâule apóſtole: verè dignè es glorificãdus. ℣. Prædicátor veritátis, & doctor géntium in fide & veritáte.

℣. Per te ómnes gentes cognouérunt grátiam Dei. ℣. Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 19.d IN illo tẽpore: Dixit Simon Petrus ad Ieſum. Ecce, nos relíquimus omnia, & ſecúti ſumus te: quid ergo erit nobis? Ieſus autem dixit illis. Amen dico vobis, quòd vos qui ſecúti eſtis me, in regeneratiône cũ ſéderit fílius hóminis in ſede maieſtátis ſuę, ſedébitis & vos ſuper ſedes duôdecim, iudicántes duôdecim tribus Iſraël. Et omnis qui relíquerit domum, vel frátres, aut ſoróres, aut patrem, aut matrem, aut vxórem, aut fílios, aut agros, propter nomen meum: céntuplum accípiet, & vitam ætérnam poſſidébit.

Dicitur Credo. Offertorium.

Mihi autem nimis honoráti ſunt amíci tui Deus: nimis confortátus eſt principátus eôrum. *Pſ. 13[8]*

Secreta.

APóſtoli tui Páuli précibus, Dómine, plébis tuæ dona ſanctífica: vt quæ tibi tuo grata ſunt inſtitúto, gratiôra fíant patrocínio ſupplicántis. Per Dóminum noſtrum.

Pro ſancto Petro. Secreta.

ECcléſiæ tuæ, quęſumus Dómine, preces & hóſtias beâti Petri apóſtoli comméndet orátio: vt, quod pro illíus glória celebrámus, nobis próſit ad véniam. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Præfatio de Apoſtolis. Communio.

Amen dico vobis: quòd vos qui reliquíſtis ómnia, & ſecúti eſtis me, céntuplum accipiêtis, & vitam ætérnam poſſidébitis. *Mat. 19.*

Poſtcommunio.

SAnctificáti, Dómine, ſalutári myſtério: quæſumus, vt nobis eius non deſit orátio, cuius nos donáſti patrocínio gubernári. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Pro ſancto Petro. Poſtcommunio.

LAetíficet nos Dómine, munus oblátum: vt ſicut in apóſtolo tuo Petro te mirábilem prædicámus, ſic per illum tuæ ſumámus indulgéntiæ largitátem. Per Dóminum.

In

Die xxvi. In feſto ſancti Polycarpi Epiſcopi & martyris. Introitus.

Dan.3 SAcerdótes Dei benedícite Dóminum: ſancti, & húmiles corde laudáte Deum. Pſalmus.
Ibidẽ. Benedícite ómnia ópera Dñi Dómino: laudáte, & ſuperexaltáte eum in ſæcula. ℣. Glória. Oratio.

DEus, qui nos beâti Polycárpi mártyris tui atque Pontíficis annua ſolemnitáte lætíficas: cõcéde propítius: vt cuius natalítia cólimus, de eiuſdem étiam protectiône gaudeâmus. Per Dóminum noſtrum.

Léctio epiſtolę beâti Ioânnis apóſtoli.

1.Io.3. CHariſſimi. Omnis qui nõ eſt iuſtus, non eſt ex Deo, & qui non díligit fratrem ſuum. Quôniam hęc eſt annuntiâtio, quam audíſtis ab inítio: vt diligátis altérutrũ. Non ſicut Cain, qui ex malígno erat: & occídit fratrem ſuum. Et propter quid occídit eum? Quôniam ópera eius malígna erant: fratris autem eius, iuſta. Nolíte mirári, fratres, ſi odit vos mundus. Nos ſcimus, quôniam tranſláti ſumus de morte ad vitam: quôniam dilígimus fratres. Qui non díligit: manet in morte. Omnis, qui odit fratrem ſuum, homicída eſt. Et ſcítis, quôniam ómnis homicída non habet vitam ętérnam in ſe manẽtem. In hoc cognôuimus charitátem Dei, quôniam ille ánimã ſuam pro nobis póſuit: & nos debémus pro frátribus ánimas pónere.

Pſ.8. Graduale. Glória & honóre coronáſti eum. ℣. Et cõſtituíſti eum ſuper ópera mánuũ tuárum, Dómine. Allelúia, allelûia. ℣. Hic eſt ſacérdos, quem coronáuit Dóminus. Allelûia.

Si venerit poſt Septuageſimam, Tractus. Beâtus vir qui tímet Dóminum: Pſ.111
in mandátis eius cúpit nimis. ℣. Potens in terra erit ſemen eius: generátio rectórum benedicétur. ℣. Glória & diuítiæ in domo eius: & iuſtítia eius manet in ſæculum ſæculi.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

IN illo tẽpore: Dixit Ieſus diſcípulis Matt. 10.d
ſuis. Nihil opértum, quod non reuelétur: & occúltum, quod non ſciâtur. Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine: & quod in aure audítis, prędicáte ſuper tecta. Et nolíte timére eos qui occídunt corpus, ánimã autẽ non poſsũt occídere: ſed pótius eũ timéte, qui poteſt & ánimã & corpus pérdere in gehénnã. Nõne duo páſſeres aſſe vęneunt: & vnus ex illis non cadet ſuper terrã ſine patre veſtro? Veſtri autẽ capilli cápitis, omnes numeráti ſunt. Nolíte ergo timére: multis paſſéribꝰ melióres eſtis vos. Omnis ergo, qui cõfitébitur me corã homínibus: cõfitébor & ego eum coram patre meo, qui in cęlis eſt.

Offertorium. Inuéni Dauid ſeruum Pſ.88.
meũ, óleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, & bráchium meũ cõfortábit eum. Secreta.

MVnera tibi Dómine dicáta ſanctífica: & intercedénte beâto Polycárpo mártyre tuo atque Pontífice, per éadem nos placátus inténde. Per Dóminum noſtrum.

Pſ.20. Communio. Poſuîſti Dómine in cápite eius corónam de lápide pretiôſo.

Poſtcommunio.

REfécti participatiône múneris ſacri, quęſumus Dómine Deus noſter: vt cuius exéquimur cultum, intercedénte beâto Polycârpo mártyre tuo atque Pontífice ſentiâmus efféctum. Per Dóminum noſtrum.

Die xxvij. In feſto S. Ioannis Chryſoſtomi Epiſcopi & confeſſ. Introitus.

Eccli. 15. IN médio Ecclésiæ apéruit os eius: & implêuit eũ Dóminus ſpíritu ſapiêntię & intelléctus: ſtólam glórię índuit eũ.

Pſ.91. Pſalmus. Bónum eſt confitéri Dómino: & pſállere nómini tuo, Altíſſime. ℣. Glória Patri. Oratio.

ECcléſiam tuam, quæſumus Dómine, grátia cæléſtis amplíficet: quam beâti Ioãnis Chryſóſtomi confeſſóris tui atque Pontíficis illuſtrâre voluîſti gloriôſis méritis, & doctrínis. Per Dóminum noſtrum.

Epiſtola. Teſtíficor coram Deo. de Communi Doctorum. fol. 255.

Eccli. 44. Graduale. Ecce ſacérdos magnus, qui in diêbus ſuis plácuit Deo. ℣. Non eſt inuêntus ſimilis illi, qui conſeruáret legem Excélſi. Allelûia, allelûia.

Iac. 1. ℣. Beâtus vir, qui ſuffert tentatiônem: quôniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ. Allelûia.

Poſt Septuageſimam. Tractus.

Beâtus vir, qui timet Dóminum. de Communi Doctorum. fol. 255.

Euangelium. Vos eſtis ſal terræ. de eodem Communi. fol. 255.

Et dicitur, Credo.

Offertorium. Iuſtus vt palma florébit: ſicut cedrus, quæ in Líbano eſt multiplicábitur. Pſ.91.

Secreta.

SAncti Pontíficis tui Ioãnis Chryſóſtomi nobis Dómine pia non deſit orátio: quę & múnera noſtra conciliet, & tuam nobis indulgéntiam ſemper obtíneat. Per Dóminum.

Communio. Fidélis ſeruus & prúdens, quem conſtítuit Dóminus ſuper famíliam ſuam: vt det illis in témpore trítici menſúram. Matt. 24.

Poſtcommunio.

VT nobis Dómine tua ſacrifícia dent ſalútem: beâtus Ioãnnes Chryſóſtomus pontifex tuus, & doctor egrégius, quæſumus precátor accédat. Per Dóminum noſtrum.

Sanctæ Agnetis ſecundo. Introitus. Die xxviij.

VVltum tuum deprecabúntur omnes díuites plebis: adducéntur Regi vírgines poſt eam: próximæ eius adducentur tibi in lætítia & exultatiône. Pſ. 44.

Pſalm. Eructâuit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi. Ibidē. ℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, qui nos annua beatæ Agnétis vírginis & mártyris tuæ ſolemnitáte lætíficas: da quæſumus: vt quam venerámur offício, etiam piæ conuerſatiônis ſequâmur exémplo. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum fílium tuum.

Léctio

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Corínthios.

2. Cor. 10. FRatres. Qui gloriátur in Dño gloriétur. Non enim qui ſeipsũ commẽdat, ille probátus eſt: ſed quẽ Deus
cap. 11 cõméndat. Vtinã ſuſtinerétis modicũ quid inſipiêntiæ meæ: ſed & ſupportáte me. Aemulor enim vos Dei æmulatiône. Deſpóndi enim vos vni viro, vírginem caſtam exhibére Chriſto.

Ps. 44. Graduale. Spécie tua, & pulchritúdine tua: inténde, próſpere procéde, & regna. ℣. Propter veritátẽ, & manſuetúdinẽ, & iuſtitiã, & dedúcet te mirabíliter déxtera tua. Allelûia, allelûia. ℣. Adducéntur Regi vírgines poſt eam: próximæ eius afferéntur tibi in lætítia. Allelûia.

Poſt Septuageſimam, Tractus.

Ibidẽ. Audi fília, & vide, & inclína âurem tuã: quia cõcúpiuit Rex ſpéciẽ tuam. ℣. Vultum tuũ deprecabúntur omnes dîuites plebis: filię regũ in honóre tuo. ℣. Adducéntur Regi vírgines poſt eã: próximæ eius afferéntur tibi. ℣. Afferéntur in lætítia & exultatiône: adducéntur in templum Regis.

Euangelium. Símile eſt regnum cælórum theſâuro abſcóndito in agro. de Communi Virginum. fol. 259.

Ibidẽ. Offertoriũ. Diffúſa eſt grátia in lábijs tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnũ, & in ſæculum ſęculi. Secreta.

SVper has, quæſumus Dómine, hóſtias benedíctio copiôſa deſcẽdat: quæ & ſanctificatiônẽ nobis cleménter operétur, & de mártyrum nos ſolemnitáte lætíficet. Per Dóminum.

Matt. 13. Communio. Símile eſt regnum cęlórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: inuênta vna pretiôſa margaríta, dedit ómnia ſua, & comparâuit eam. Poſtcommunio.

SVmpſimus, Dñe, celebritátis annuæ votîua ſacramẽta: præſta quæſumus: vt & temporális vitæ nobis remédia præbeant & ætérnæ. Per Dñm.

FESTA FEBRVARII.

In feſto ſancti Ignatij Epiſcopi & & martyris. Introitus. Diui.

MIhi autem abſit gloriâri, Gal. 6.
niſi in Cruce Dómini noſtri Ieſu Chriſti: per quẽ mihi mundus crucifíxus eſt, & ego mundo. Pſalm. Meménto Dómine Dauid: & ómnis manſuetúdinis eius. Ps. 131
℣. Glória Patri. Oratio.

INfirmitátem noſtram réſpice ómnipotẽs Deus: & quia pondus próprię actiônis grâuat, beâti Ignátij mártyris tui atque Pontíficis intercéſſio gloriôſa nos prótegat. Per Dóminum.

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Romános.

FRatres. Quis nos ſeparábit à cha- Rom. 8.
ritáte Chriſti? Tribulátio, an angúſtia, an fames, an núditas, an perículum, an perſecútio, an gládius? (Sicut ſcriptũ eſt: quia propter te mortificámur tota die, ęſtimáti ſumꝰ, ſicut oues occiſiônis.) Sed in his ómnibꝰ ſuperámus propter eũ, qui diléxit nos. Certus ſum enim, quia neque mors, neque vita, neq; ángeli, neq; principátus, neque virtútes, neq; inſtãtia, neq; futúra, neq; fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndũ, neque creatúra alia póterit

nos

nos ſeparáre à charitáte Dei, quæ eſt in Chriſto Ieſu Dómino noſtro.

Eccli. 44. Graduale. Ecce ſacérdos magnus, qui in diêbus ſuis plácuit Deo. ℣. Non eſt inuêntus ſimilis illi, qui conſeruáret legẽ Excélſi. Gal. 2. Allelûia, allelûia. ℣. Chriſto cõfixus ſum cruci: viuo ego, iã non ego, viuit vero in me Chriſtus. Allel. Poſt Septuageſimam, Tractus.

Pſ. 20. Deſidérium ánimæ eius tribuiſti ei, & voluntáte labiôrum eius non fraudáſti eum. ℣. Quôniã preueníſti eũ in bene dictiônibus dulcédinis. ℣. Poſuíſti in cápite eius corónã de lápide pretiôſo.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Ioânnem.

Ioan. 12. d IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Amẽ, amen dico vobis: Niſi granum fruméti cádens in terrã, mórtuum fûerit: ipſum ſolum manet. Si autem mórtuum fuerit: multum fructum affert. Qui amat ánimam ſuam, perdet eam: & qui odit ánimam ſuã in hoc mundo, in vitã ætérnam cuſtódit eã. Si quis mihi miníſtrat, me ſequâtur: & vbi ego ſum, illic & miníſter meus erit. Si quis mihi miniſtrâuerit, honorificábit eũ pater meus, qui eſt in cęlis.

Pſ. 8. Offertorium. Glória & honóre coronáſti eum: & conſtituíſti eũ ſuper ópera mánuum tuârum, Dñe. Secreta.

HOſtias tibi Dómine beâti Ignatij mártyris tui atque Pontíficis dicátas méritis, benígnus aſſúme: & ad perpétuum nobis tríbue proueníre ſubſídium. Per Dóminum.

Communio. Frumẽtum Chriſti ſum, déntibus beſtiârum molar, vt panis mundus inuêniar. Poſtcommunio.

REféćti participatióne múneris ſacri, quæſumus Dómine Deus noſter: vt, cuius exéquimur cultum, intercedénte beâto Ignátio mártyre tuo atque Pontífice, ſentiâmus effé ctum. Per Dóminum.

IN FESTO PVRIFICATIONIS Beatæ Mariæ Virginis. *Die ij.*

Si hoc feſtum venerit in Dominicis Septuageſimę, Sexageſimæ, vel Quinquageſimę, fit tãtum cãdelarum benedictio, diſtributio, & proceſſio: & dicitur Miſſa de Dominica: Miſſa vero Feſti transfertur in ſequentem diem.

Finita Tertia, Sacerdos indutus pluuiali violaceo, vel ſine caſula, cum miniſtris ſimiliter indutis, procedit ad benedicendum candelas in medio ante altare, vel ad cornu Epiſtolæ poſitas: & ipſe ibidem ſtans verſus ad altare, dicit in tono Orationis Miſſæ ferialis.

Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo. Orémus. Oratio.

DOmine sãcte, pater omnípotẽs, ętérne Deus, qui ómnia ex níhilo creâſti, & iuſſu tuo per ópera apum, hũc liquôrẽ ad perfectiônẽ cérei veníre fecíſti: & qui hodiêrna die petitiônẽ iuſti Symeônis impléſti: te humíliter deprecámur, vt has cãdélas ad vſus hóminum, & ſanitátem córporũ & animárum,

márum, ſiue in terra, ſiue in aquis, per inuocatiônẽ tui ſanctiſſimi nóminis, & per interceſſiônẽ beâtę Mariæ ſemper vîrginis, cuius hódie feſta deuóte celebrántur, & per préces ómniũ Sanctórũ tuôrum, bene✠dícere, & ſancti✠ficáre dignéris: & huîus plebis tuæ, quę illas honorífice in mánibꝰ deſíderat portáre, teq. cantándo laudáre, exâudias voces de cælo ſancto tuo, & de ſede maieſtátis tuæ: & propítius ſis ómnibus clamãtibus ad te, quos redemíſti pretiôſo ſanguine Fílij tui. Qui tecum viuit & regnat in vnitáte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum. ℟. Amen. Orémus.

OMnípotẽs ſempitérne Deus, qui hodiêrna die vnigénitũ tuum vlnis ſancti Symeônis in templo ſancto tuo ſuſcipiendũ præſentáſti: tuam ſúpplices deprecámur clemẽtiam: vt has cãdélas, quas nos fámuli tui, in tui nóminis magnificẽtiam ſuſcipiêntes, geſtáre cúpimꝰ luce accénſas, bene✠dícere, & ſancti✠ficáre, atque lúmine ſupérnæ benedictiônis accéndere dignéris: quátenus eas tibi Dño Deo noſtro offerêndo, digni, & ſancto igne dulciſſimæ charitátis tuæ ſuccénſi, in templo ſancto glóriæ tuæ repræſentári mereâmur. Per eumdem Dóminum. ℟. Amen. Orémus.

DOmine Ieſu Chriſte, lux vera, qui illúminas ómnẽ hóminem veniêntem in hunc mundum: effúnde bene✠dictiônem tuam ſuper hos cereos, & ſancti✠fica eos lúmine grátię tuæ, & concéde propítius: vt ſicut hæc luminária igne viſibili accẽſa, noctúrnas depéllunt ténebras: ita corda noſtra inuiſibili igne, ideſt, ſancti Spíritus ſplendóre illuſtráta, ómniũ vitiôrum cæcitáte cáreãt: vt purgáto mẽtis óculo ea cérnere poſsímus, quæ tibi ſunt plácita, & noſtræ ſalúti vtília: quâtenus poſt huîus ſæculi caliginóſa diſcrímina, ad lucẽ indeficiéntem peruenîre mereâmur: Per te Chriſte Ieſu ſaluâtor mũdi, qui in Trinitáte perfécta viuis & regnas Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen. Orémus.

OMnípotẽs ſempitérne Deꝰ, qui per Môyſen famulum tuũ, puríſſimum olei liquôrẽ ad luminâria ante conſpéctũ tuum iũgiter cõcinnanda pręparári iuſsíſti: benedi✠ctiônis tuę grátiam ſuper hos cæreos benígnus infúnde: quâtenus ſic adminiſtrent lumen extérius, vt te donãte, lumẽ Spíritus tui, noſtris nõ deſit mẽtibus intérius. Per Dñm. in vnitáte eiûſdẽ Spíritus ſancti. ℟. Amen. Orémus.

DOmine Ieſu Chriſte, qui hodiêrna die in noſtrę carnis ſubſtántia inter hómines appárẽs, à paréntibus in témplo es pręſentátus: quem Symeon venerábilis ſenex, lúmine Spíritus tui irradiátꝰ, agnôuit, ſuſcépit, & benedíxit: pręſta propítius: vt eiûſdẽ Spíritus ſancti grátia illumináti atque edócti, te veráciter agnoſcámꝰ, & fidéliter diligámus: Qui cũ Deo Patre in vnitáte eiûſdẽ Spíritus ſancti viuis & regnas Deꝰ, per omnia ſæcula ſeculôrũ. ℟. Amen.

Finitis Orationibus, Celebrans ponit incenſum in thuribulum, deinde ter aſpergit cãdelas aqua benedicta, dicendo Añam, Aſperges me, ſine cantu & ſine Pſalmo: & ter adolet incenſo. Tũ dignior ex clero accedit ad altare, & ab

&ab eo Celebrans accipit candelam nō genuflectēs, nec oſculans manum illius. Poſtea Celebrās ſtans ante altare verſus ad populum diſtribuit candelas, primum digniori, à quo ipſe acceperat: deinde Diacono & Subdiacono paratis, & alijs clericis ſingulatim per ordinem, vltimo laicis: omnibus genuflectentibus, cādelam & manum Celebrantis oſculantibus, exceptis Prelatis ſi adſint. Et cum incœperit diſtribuere, à Choro cantatur Aña.

Luc. 2. Lumen ad reuelatiônem géntium: & glóriam plébis tuæ Iſraël. Canticum.

Nunc dimíttis ſeruum tuum Dómine, ſecúndum verbum tuum in pace. Deinde repetitur tota Aña. Lumen ad reuelatiônem géntium. quæ ſimiliter repetitur poſt quemlibet verſum. Quia vidérunt óculi mei ſalutáre tuū. Aña. Lumen. Quod paráſti ante fáciem ómniū populórū. Aña. Lumen. Glória Pri, & Fílio, & Spirítui ſancto. Aña. Lumen. Sicut erat in princípio & nunc & ſemper, & in ſæcula ſæculórum, Amen. Aña. Lumen. His ex-

Pſ. 43. pletis cantatur Aña. Exúrge Dñe, ádiuua nos: & líbera nos propter no-

Ibidē. men tuum. Pſal. Deus âurib⁹ noſtris audîuimus: patres noſtri annuntiauérūt nobis. ℣. Glória Pri. Et repetitur, Exurge Dñe. Deinde Sacerdos dicit. Orémus. & Diaconus. Flectámus génua. ℟. Leuâte. ſi tamen poſt Septuag. fuerit, & nō in die Dñica. Oro.

Exâudi quæſumus Dñe, plebem tuam: & quæ extrínſecus annua tríbuis deuotiône venerári, intérius aſſéqui grátię tuę luce cōcéde. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Deinde fit proceſſio. Et primo Celebrās imponit incēſum in thuribulum: deinde Diaconus vertens ſe ad populum, dicit: Procedámus in pace. Et chorus reſpondet: In nómine Chriſti, Amen. Præcedit thuriferarius cū thuribulo fumigante: deinde Subdiaconus paratus, deferens Crucem, medius inter duos Acolythos cum candelabris accenſis: ſequitur Clerus per ordinem, vltimo Celebrans cum Diacono à ſiniſtris, omnes cum candelis accenſis in manibus: & cantantur antiphonæ ſequentes. Antiphona.

Adórna thálamum tuum Sion, & ſúſcipe regē Chriſtum: ampléctere Mariam, quæ eſt cæléſtis porta: ipſa enim portat Regem glóriæ noui lúminis: ſubſiſtit virgo, addúcens mánibus fílium ante lucíferum génitum: quem accípiens Symeon in vlnas ſuas, prædicáuit pópulis, Dóminum eum eſſe vitæ & mortis, & ſaluatórem mundi. Alia aña. Reſpōſum accépit Symeon à Spíritu ſancto, non viſúrum ſe mortem, niſi vidéret Chriſtum Dómini: & cum indúcerent pûerum in templum, accepit eum in vlnas ſuas, & benedíxit Deum, & dixit: Nunc dimíttis ſeruum tuum Dómine in pace.

℣. Cum indúcerēt pûerum Ieſum paréntes eius, vt fácerēt ſecúndum conſuetúdinem legis pro eo: ipſe accépit eum in vlnas ſuas. Et ingrediendo Eccleſiam, cantatur ℟. Obtulérunt pro eo, Dómino par turturum, aut duos pullos columbárum: Sicut ſcríptum eſt in lege Dómini. ℣. Poſtquam impléti ſunt dies purgatiônis Mariæ ſecúndum legem Môyſi, tulérūt Ieſum

in Ieruſalem, vt ſiſterent eum Dómino. Sicut ſcriptũ. ℣. Glória Patri, & Fílio, & Spíritui ſancto. Sicut ſcriptum.

Finita proceſſione, Celebrans, & miniſtri, depoſitis violaceis, accipiunt paramenta alba pro Miſſa. Et candelæ tenentur in manibus accenſæ dum legitur Euangelium, & iterum ad eleuationem Sacramenti vſque ad Communionem.

Ad Miſſam. Introitus.

Pſ. 47. SVſcépimus Deus míſericórdiam tuã in mêdio témpli tui: ſecúndum nomen tuum Deus, ita & laus tua in fines terræ: iuſtítia plena eſt déxtera tua. Pſal.

Ibidẽ. Magnus Dóminus, & laudábilis nimis: in ciuitáte Dei noſtri, in monte ſancto eius. ℣. Glória. Oratio.

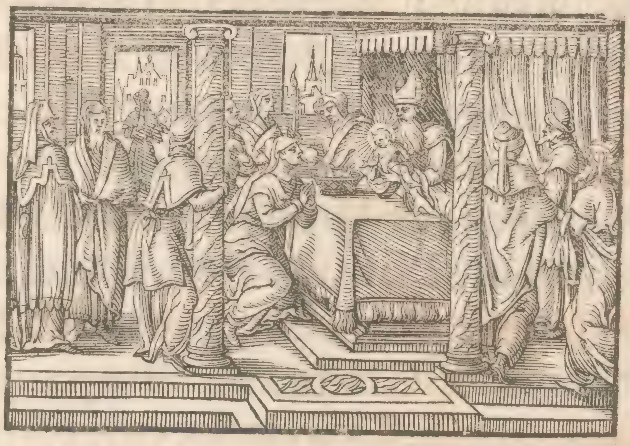
OMnípotens ſempitérne Deus, maieſtátem tuam ſúpplices exorámus: vt ſicut vnigénitus fílius tuus hodiêrna die cum noſtræ carnis ſubſtantia in tẽplo eſt præſentátus: ita nos fácias purificátis tibi méntibus præſentári. Per eumdem Dóminum.

Léctio Malachîæ prophetæ.

Malach. 3. HAec dicit Dóminus Deus. Ecce, ego mitto angelum meum, & pręparábit viam ante fáciem meam. Et ſtatim véniet ad templum ſanctum ſuum dominátor, quem vos quæritis: & Angelus teſtaménti, quem vos vultis. Ecce vénit, dicit Dñs exercítuum: & quis póterit cogitáre diem aduêntus eius? Et quis ſtábit ad vidẽdum eum? Ipſe enim quaſi ignis conflans, & quaſi herba fullónum. Et ſedébit cõflans, & emúndans argéntum: & purgábit fílios Leui, & colabit eos quaſi aurũ, & quaſi argéntum: & erunt Dómino offerentes ſacrifícia in iuſtitia. Et placébit Dómino ſacrifícium Iuda & Ierúſalem, ſicut dies ſæculi, & ſicut anni antíqui: dicit Dóminus omnípotens.

Graduale. Suſcépimus Deus miſericórdiam tuam in médio témpli tui: ſecũdum nomen tuum Deus, ita & laus tua in fines terrę. ℣. Sicut audîuimus, ita & vídimus in ciuitáte Dei noſtri, in monte ſancto eius. Alleluia, allelûia. ℣. Senex pûerum portábat: puer autem ſénem regébat. Allelûia. Pſ. 47

Si hoc feſtum venerit poſt Septuageſimam, omiſſo Allelûia, & verſu ſequenti, dicitur. Tractus. Nunc dimîttis ſeruum tuum Dómine, ſecúndum verbum tuum in pace. ℣. Quia vidérũt óculi mei ſalutáre tuum. ℣. Quod paráſti ante fáciem ómniũ populórum. ℣. Lumen ad reuelatiônem géntium, & glóriam plébis tuæ Iſraël. Luc. 2

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Lucam.

IN illo témpore: Poſtquam impléti ſunt dies purgatiônis Mariæ ſecúndum legem Moyſi: tulérunt Ieſum in Ierúſalem, vt ſiſterent eum Dómino (ſicut ſcríptũ eſt in lege Dñi: quia omne maſculínum adapériens vuluam, Luc. 2 c

ſanctum

ſanctum Dómino vocábitur :) & vt dárent hóſtiam ſecũdum quod dictum eſt in lege Dómini, par túrturum, aut duos pullos columbárum. Et ecce, homo erat in Ierúſalem, cui nomen Symeon : & homo iſte iuſtus & timorátus, expéctãs conſolatiônem Iſraël: & Spíritus ſanctus erat in eo. Et reſpónſum accéperat à Spiritu ſancto, non viſúrum ſe mortem, niſi prius vidéret Chriſtum Dómini. Et vénit in ſpíritu in tẽplum. Et cum indúcerent pûerum Ieſum paréntes eius, vt fácerent ſecúndum conſuetúdinem legis pro eo: & ipſe accépit eũ in vlnas ſuas, & benedíxit Deum, & dixit. Nunc dimíttis ſeruum tuum Dñe, ſecúndum verbum tuum in pace : Quia vidérunt óculi mei ſalutáre tuum: Quod paráſti ante fáciem ómniũ populórum : Lumen ad reuelatiônem gẽtium, & glóriam plebis tuæ Iſraël. Credo.

Pſ.44. Offert. Diffúſa eſt grátia in lábijs tuis: proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, & in ſæculum ſæculi. Secreta.

EXâudi Dñe preces noſtras : & vt digna ſint múnera, quę óculis tuæ maieſtátis offérimus, ſubſídium nobis tuæ pietátis impénde. Per Dóminum.

Præfatio de Natiuitate Domini, Quia per incarcáti verbi. fol. 108.

Luc.2. Communio. Reſpónſum accépit Symeon à Spíritu ſancto, non viſúrum ſe mortem, niſi vidéret Chriſtum Dómini. Poſtcommunio.

QVæſumus Dñe Deus noſter : vt ſácroſancta myſtéria, quę pro reparatiônis noſtræ munímine cõtulíſti, intercedénte beâta Maria ſemper vírgine, & præſens nobis remédium eſſe fácias, & futúrum. Per Dóminum.

Die iij. Sancti Blaſij Epiſc. & mart. Miſſa. Sacerdótes Dei. in Communi vnius Martyris Pontificis. fol. 246.

Die v. In feſto ſanctæ Agathæ virginis & martyris. Introitus.

GAudeâmus omnes in Dómino, diem feſtum celebrántes ſub honóre beâtæ Agathæ vírginis & mártyris : de cuius paſſiône gâudent ángeli, & colláudant fílium Dei. Pſal. Eructâuit cor meum Pſ.44. verbum bonum : dico ego ópera mea Regi. ℣. Gloria Patri. Oratio.

DEus, qui inter cetera poténtiæ tuæ mirácula, etiam in ſexu frágili victóriam martyrij contulíſti, concéde propítius : vt, qui beátæ Agathæ vírginis & mártyris tuæ natalítia cólimus, per eius ad te exémpla gradiâmur. Per Dóminum noſtrum.

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Corínthios.

FRatres. Vidéte vocatiônem veſtram : quia non multi ſapiéntes 1. Cor. 1. d. ſecúndum carnem, non multi poténtes, non multi nóbiles : ſed quæ ſtulta ſunt mundi elégit Deus, vt confúndat ſapiêntes : & infírma mundi elégit Deus, vt cõfúndat fortia : & ignobília mundi, & cõtemptibília elegit Deus, & ea quæ non ſunt, vt ea quæ ſunt, deſtrûeret: vt non gloriétur ómnis caro in conſpéctu eius. Ex ipſo autem vos eſtis in Chriſto Ieſu : qui factus eſt nobis ſapiêntia à Deo, & iuſtítia, & ſanctificátio, & redémptio : vt, quemâdmodum ſcriptum eſt, qui gloriâtur, in Dómino gloriêtur.

Pſ.45. Graduale. Adiuuâbit eam Deus vultu ſuo: Deus in médio eius, non commouébitur. ℣. Flúminis ímpetus lętíficat ciuitátẽ Dei: ſanctificáuit tabérnaculum ſuum Altíſſimus. Allelúia,

Pſ.118 allelúia. ℣. Loquêbar de teſtimónijs tuis in conſpéctu regum, & non confundébar. Allelúia.

Si venerit poſt Septuageſimam, Tra-

Pſ.125 ctus. Qui ſéminant in lácrymis, in gâudio métent. ℣. Eûntes íbant & flébant, mitténtes ſémina ſua. ℣. Veniêntes âutem, vénient cum exultatiône, portántes manípulos ſuos.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 19.d IN illo témpore: Acceſſérunt ad Ieſum Phariſæi, tentántes eum, & dicéntes. Si licet hómini dimíttere vxórem ſuam quacúmque ex cauſa? Qui reſpóndens, ait eis. Non legíſtis: quia qui fecit hóminem ab inítio, maſculum & féminam fecit eos? Et dixit: Propter hoc, dimíttet homo patrem & matrem, & adhærébit vxóri ſuæ: & erũt duo in carne vna. Itaque iam non ſunt duo: ſed vna caro. Quod ergo Deus coniûnxit, homo non ſéparet. Dicunt illi. Quid ergo Môyſes mandâuit dare libéllum repúdij, & dimíttere? Ait illis. Quôniam Môyſes ad durítiam cordis veſtri permíſit vobis dimíttere vxóres veſtras: ab inítio autem non fuit ſic. Dico autem vobis: quia quicũque dimíſerit vxórẽ ſuam, niſi ob fornicatiônẽ, & aliam dúxerit, mœchátur: & qui dimíſſam dúxerit, mœchátur. Dicunt ei diſcípuli eius. Si ita eſt cauſa hóminis cũ vxóre, non êxpedit núbere. Qui dixit illis. Non omnes cápiunt verbum iſtud: ſed quibus datũ eſt. Sunt enim eunúchi, qui de matris vtero ſic nati ſunt: & ſunt eunúchi, qui facti ſunt ab homínibus: & ſunt eunúchi, qui ſeipſos caſtrauérunt propter regnũ cælórum. Qui poteſt cápere, cápiat. Offertorium.

Afferéntur Regi vírgines poſt eam: Pſ.44.
proximæ eius afferéntur tibi. Secreta.

SVſcipe Dómine múnera, quæ in beatæ Agathæ vírginis & mártyris tuæ ſolemnitáte deférimus: cuius nos confídimus patrocínio liberári. Per Dóminum noſtrum.

Communio. Qui me dignátus eſt ab omni plaga curáre, & mamíllã meam meo péctori reſtitûere: ipſum ínuoco Deum viuum. Poſtcommunio.

AVxiliéntur nobis Dómine, ſumpta myſtéria: & intercedénte beâta Agatha vírgine & mártyre tua, ſempitérna protectiône confírment. Per Dóminum noſtrum.

S. Dorotheæ virg. & mart. Miſſa. Die vi.
Me expectauérunt. in Communi virginum & mart. fol. 256.

In feſto S. Romualdi abbatis, Miſſa. Die vij.
Os iuſti. de Cõmuni Abbatũ. f. 257.

S. Apolloniæ virg. & mart. Miſſa. Die ix.
Loquêbar de teſtimónijs tuis. de Cõmuni virginis & martyris. fol. 258.

San-

Die xiiij. Sancti Valentini presbyteri & martyris, Miſſa. In virtûte tua Dómine. de Communi vnius Martyris. f.246. Præter Orationes, quæ dicuntur vt infra.

Oratio.

PRæſta quæſumus omnípotens Deus: vt qui beâti Valentini mártyris tui natalítia cólimus, à cunctis malis imminéntibus, eius interceſſiône liberémur. Per Dóminum.

Secreta.

OBlátis, quæſumus Dómine, placáre munéribus: & intercedénte beâto Valentíno mártyre tuo, à cunctis nos defénde perículis. Per Dóminum.

Poſtcommunio.

SIt nobis Dómine, reparâtio mentis & córporis cæléſte myſtérium: vt, cuius exéquimur actiônem, intercedénte beâto Valéntino mártyre tuo ſentiâmus effectum. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Die xv. SS. mart. Fauſtini & Iouitæ, Miſſa. Salus autem iuſtórum. vt in communi plurim. Marty. fol.251.

Die xviij. S. Symeonis Epiſc. & mart. Miſſa. Státuit ei Dóminus. de Communi Vnius Mart. Pontificis. fol.245.

Die xxij. In Cathedra Antiochena S. Petri, omnia dicuntur ſicut in feſto Cathedræ Romanæ. ſupra. fol.178. omiſſa commemoratione ſanctæ Priſcæ, & cum commemoratione Feriæ, ſi venerit in Quadrageſima.

Die xxiij. vel xxiiij. In Vigilia ſancti Matthiæ, Miſſa. Ego autem ſicut olîua. de Communi, in vigilia vnius Apoſtoli. f.245. Si hæc vigilia venerit in Quadrageſima, fit de ea tantum commemoratio in Miſſa.

Die xxiiij. vel xxv. In feſto ſancti Matthiæ Apoſtoli.

Introitus.

Ps. 138. MIhi autem nimis honoráti ſũt amici tui Deus: nimis confortátus eſt principátus eôrum. Ibidē. Pſalm. Dómine probáſti me, & cognouîſti me: tu cognouîſti ſeſſiônem meam, & reſurrectiônem meam. ℣. Glória.

Oratio.

DEus, qui beâtum Matthiam Apoſtolórum tuôrum collégio ſociâſti: tríbue quæſumus: vt eius interuentiône, tuæ circa nos pietátis ſemper víſcera ſentiâmus. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Léctio Actuum Apoſtolórum.

Act. 1. c. IN diêbus illis: Exúrgens Petrus in médio frátrum, dixit. (Erat autem turba hóminum ſimul, fere cẽtum vigínti.) Viri frátres, opórtet impléri ſcriptúram, quam prædixit Spíritus ſanctus per os Dauid, de Iuda, qui fuit dux eôrum qui comprehendérunt Ieſum: qui connumerátus erat in nobis, & ſortítus eſt ſortem miniſtérij huius. Et hic quidem poſſédit agrum de mercéde iniquitátis: & ſuſpénſus crépuit médius, & diffúſa ſunt ómnia víſcera eius. Et notum factũ eſt ómnibus habitántibus Ierúſalem: ita vt appellarétur ager ille lingua eôrũ Halcédama, hoc eſt, ager ſánguinis. Scriptum eſt enim in libro Pſalmórum. Fiat habitátio eius deſérta, & non ſit qui inhábitet in ea: & epiſcopátum eius accípiat alter. Opórtet ergo ex his viris, qui nobíſcum ſunt cõgregáti in ómni témpore, quo intrâuit, & exîuit inter nos Dóminus Ieſus, incípiẽs à ba-

ptíſmate Ioânnis vſque in diē, qua aſſumptus eſt à nobis, teſtē reſurrectiônis eius nobíſcum fieri vnum ex iſtis. Et ſtatuérunt duos, Ioſeph, qui vocabatur Barſabas, qui cognominátus eſt iuſtus: & Matthíam. Et orántes dixérunt. Tu Dómine, qui noſti corda ómnium, oſténde quem elégeris ex his duôbus vnum, accípere locum miniſtérij huius & apoſtolátus, de quo præuaricátus eſt Iudas, vt abíret in locum ſuum. Et dedérunt ſortes eis: & cécidit ſors ſuper Matthíam, & annumerátus eſt cum vndecim Apóſtolis.

f.131 Graduale. Nimis honoráti ſunt amíci tui Deus: nimis confortátus eſt principátus eôrum. ℣. Dinumerábo eos: & ſuper arénam multiplicabúntur.

f.20. Tractus. Deſidérium animæ eius tribuîſti ei, & voluntáte labiôrum eius non fraudáſti eum. ℣. Quôniam præueníſti eum in benedictiônibus dulcêdinis. ℣. Poſuîſti in cápite eius corônam de lápide pretiôſo.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 1.d IN illo témpore: Reſpóndens Ieſus, dixit. Confíteor tibi pater, Dómine cæli & terræ: quia abſcondíſti hæc à ſapiêntibus, & prudéntibus: & reueláſti ea páruulis. Ita pater: quôniam ſic plácitum fuit ante te. Omnia mihi trádita ſunt à patre meo. Et nemo nóuit fílium, niſi pater: neque patrem quis nôuit, niſi fílius, & cui volûerit fílius reueláre. Veníte ad me omnes qui laborátis, & oneráti eſtis: & ego refíciam vos. Tóllite iugum meum ſuper vos: & díſcite à me, quia mitis ſum, & húmilis corde: & inueniêtis réquiem animábus veſtris. Iugum enim meum ſuâue eſt: & ónus meum leue. Credo. Offertorium.

Conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram: mémores erunt nóminis tui Dómine, in ómni progénie & generatiône. Pſ. 44.

Secreta.

HOſtias tibi Dómine, quas nómini tuo ſacrándas offérimus, ſancti Matthiæ apóſtoli tui proſequâtur orátio: per quam nos expiâri fácias, & deféndi. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Præfatio de Apoſtolis. Communio.

Vos, qui ſequúti eſtis me, ſedébitis ſuper ſédes: iudicántes duôdecim tribus Iſraël. Matt. 19.

Poſtcommunio.

PRæſta quæſumus omnípotens Deus: vt per hæc ſancta, quæ ſúmpſimus, interueniēte beâto Matthia apóſtolo tuo, véniam conſequâmur, & pacem. Per Dóminum.

FESTA MARTII.

Sancti Lucij Papæ & martyris, ſi venerit ante Quadrageſimam, Miſſa, Sacerdótes Dei. de Communi vnius Mart. Pont. f.131. Vel commemoratio de eo, ſi venerit in Quadrageſima. Orō. Deus qui nos beâti. vt ibidem.

In

Die vij. In feſto ſancti Thomæ de Aquino confeſſ. Introitus.

Eccli. 15. IN médio Eccléſiæ apéruit os eius: & implêuit eum Dn̄s ſpíritu ſapiên tiæ & intelléctus: ſtólam glóriæ índuit eum.
Pſ. 91. Pſalmus. Bonum eſt confitéri Dómino: & pſállere nómini tuo, Altíſſime. ℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, qui Eccléſiam tuam beâti Thomæ cōfeſſóris tui mira eruditiône claríficas, & ſancta operatiône fęcúndas: da nobis quæſúmus, & quæ dócuit, intelléctu conſpícere: & quæ egít, imitatiône complére. Per Dn̄m.

Et fit cōmem. Feriæ, & poſtea ſanctarū mart. Perpetuæ, & Felicitatis. Orō.

DA nobis quæſumus Dómine Deus noſter, ſanctárum mártyrum tuârum Perpétuæ & Felicitátis palmas inceſſábili deuotiône venerári: vt quas dígna mente non poſſúmus celebráre, humílibus ſaltem frequentémus obſéquijs. Per Dóminum.

Léctio libri Sapiêntiæ.

Sap. 7. b. OPtáui, & datus eſt mihi ſenſus: & inuocáui, & venit in me ſpíritus ſapiêntiæ: & præpóſui illam regnis & ſédibus, & diuítias nihil eſſe duxi in comparatiône illíus. Nec cōparâui illi lápidem pretiôſum: quôniā ómne aurum in comparatiône illíus aréna eſt exígua: & tāquam lutum æſtimábitur argéntum in conſpéctu illíus. Super ſalútem & ſpéciē diléxi illam, & propóſui pro luce habére illam: quôniam inextinguîbile eſt lumen illíus. Venérunt autem mihi ómnia bona páriter cū illa, & innumerábilis honéſtas per manus illíus, & lætátus ſum in ómnibus: quôniam antecedébat me iſta ſapiêntia, & ignorábā quôniam horum ômniū mater eſt. Quam ſine fictiône dídici, & ſine inuîdia cōmúnico: & honeſtátē illíus non abſcóndo. Infinítus enim theſáurus eſt homínibꝰ: quo qui vſi ſunt, partícipes facti ſunt amicítiæ Dei, propter diſciplínæ dona commendáti. Graduale.

OS iûſti meditábitur ſapiētiam: & lingua eius loquêtur iudíciū. ℣. Lex Dei eius in corde ipſíus: & non ſupplantabúntur greſſus eius. Pſ. 3[illegible] Tractus.

BEâtus vir qui timet Dn̄m: in mādátis eius cúpit nimis. ℣. Pótēs in terra erit ſemen eius: generátio rectorū benedicétur. ℣. Glória & diuîtię in domo eiꝰ: & iuſtítia eius manet in ſæculū ſæculi. Pſ. 11[illegible]

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 5. b. IN illo tēpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Vos eſtis ſal terræ. Quòd ſi ſal euanûerit, in quo ſaliētur? Ad níhilum valet vltra, niſi vt mittátur foras, & cōculcétur ab homínibus. Vos eſtis lux mūdi. Non poteſt cíuitas abſcōdi ſupra móntē póſita. Neque accéndunt lucérnam, & pónunt eam ſub módio; ſed ſuper candelábrū: vt lúceat ómnibus, qui in domo ſunt. Sic lúceat lux veſtra

veſtra corā homínibus: vt vídeāt ópera veſtra bona, & gloríficent patrem veſtrum, qui in cælis eſt. Nolíte putâre quôniam veni ſóluere legem, aut prophétas: non veni ſóluere, ſed adimplére. Amen quippe dico vobis: donec tranſeat cęlum & terra, iota vnum, aut vnus apex non pręteríbit à lege, donec ómnia fiant. Qui ergo ſóluerit vnum de mandátis iſtis mínimis, & docúerit ſic hómines: mínimus vocábitur in regno cælórum. Qui autem fécerit & docúerit: hic magnus vocábitur in regno cælórum. Credo.

91. Offertorium. Iuſtus vt palma florébit: ſicut cedrus, quæ in Líbano eſt, multiplicábitur. Secreta.

SAncti Thomæ confeſſóris tui atque Doctóris nobis, Dómine, pia non déſit oratio: quę & múnera noſtra cōcíliet, & tuam nobis indulgéntiam ſemper obtíneat. Per Dóminum.

Pro SS. martyribus Perpetua & Felicitate. Secreta.

INténde, quæſumus Dómine, múnera altáribus tuis pro Sanctárum mártyrum Perpetuæ & Felicitátis feſtiuitáte propóſita: vt ſicut per hæc beâta myſtéria illis glóriam contulíſti, ita nobis indulgéntiam largiâris. Per Dóminum noſtrum.

Matt. Communio. Fidélis ſeruus & prúdens, quem conſtítuit Dóminus ſuper famíliam ſuam: vt det illis in témpore trítici menſúram. Poſtcommun.

VT nobis, Dómine, tua ſacrifícia dent ſalútem: beâtus Thómas conféſſor tuus, & doctor egrégius, quæſumus precâtor accédat. Per Dóminum noſtrum.

Pro SS. martyribus Perpetua & Felicitate. Poſtcommunio.

PRæſta nobis, quæſumus Dómine, intercedéntibus ſanctis mártyribus tuis Perpétua & Felicitáte: vt quod ore contíngimus, pura mente capiâmus. Per Dóminum.

In feſto ſanctorum Quadraginta martyrum. Introitus. Die ix.

CLamauérūt iuſti, & Dóminus exaudíuit eos: & ex ómnibus tribulatiônibus eôrum liberâuit eos. Pſalmus. Pſ. 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore: ſemper laus eius in ore meo. Ibidē.

℣. Glôria Patri. Oratio.

PRæſta quæſumus omnípotens Deus: vt, qui gloriôſos Mártyres, fortes in ſua confeſſiône cognôuimus, pios apud te in noſtra interceſſiône ſentiâmus. Per Dóminum.

Léctio epiſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Hebræos.

FRatres. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti ſunt iuſtítiā, adépti ſunt repromiſſiônes: obturauérūt ora leônum, extinxérunt ímpetum ignis, effugérunt áciem gládij, cōualuérunt de infirmitáte: fortes facti ſunt in bello, caſtra vertérunt exterórum: accepérunt mulíeres de reſurrectiône mórtuos ſuos. Alij autē diſténti ſunt, non ſuſcipiêntes redemptiônem, vt meliôrem inueníreent reſurrectiônem. Alij vero ludíbria & vérbera expérti, inſuper & víncula & cárceres: lapidáti ſunt, ſecti ſunt, tentáti ſunt, in occiſiône gládij mórtui ſunt. Circuiérunt in melótis, in péllibus caprínis, egéntes, Hebr. 11.e

angu-

anguſtiáti, afflicti: quibus dignus non erat mundus. In ſolitudínibus errántes, in móntibus, & ſpelúncis, & in cauérnis terræ. Et hi omnes teſtimónio fídei probáti inuênti ſunt: in Chriſto Ieſu Dómino noſtro.

Pſ. 132 Graduale. Ecce quàm bonũ, & quàm iucúndum, habitáre fratres in vnum. ℣. Sicut vnguentũ in cápite: quod deſcéndit in barbam, barbam Aaron.

Pſ. 125 Tractus. Qui ſéminant in lácrymis, in gâudio metent. ℣. Eûntes ibant & flêbant, mitténtes ſémina ſua. ℣. Veniêntes autem vénient cum exultatiône, portántes maníꝑulos ſuos.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

Luc. 6. IN illo témpore: Deſcéndens Ieſus de monte, ſtetit in loco campêſtri, & turba diſcipulórum eius, & multitúdo copiôſa plebis ab omni Iudæa & Ierúſalem, & Marítima, & Tyri, & Sidónis: qui vénerant vt audírent eum, & ſanarẽtur à languórib⁹ ſuis. Et qui vexabántur à ſpirítibus immúndis, curabántur. Et omnis turba quærébat eum tãgere: quia virtus de illo exíbat, & ſanábat ómnes. Et ipſe eleuâtis óculis in diſcípulos ſuos, dicébat. Beâti pâuperes: quia veſtrũ eſt regnum Dei. Beâti qui nunc eſurítis: quia ſaturabímini. Beâti qui nunc flétis: quia ridébitis. Beâti éritis cum vos óderint hómines, & cũ ſeparáuerint vos, & exprobráuerint, & eiécerint nomen veſtrum tamquam malum, propter fíliũ hóminis. Gaudéte in illa die, & exultáte: ecce enim merces veſtra, multa eſt in cælo.

Offertorium. Lætámini in Dómino, Pſ. 31 & exultáte iuſti: & gloriâmini omnes recti corde.

Secreta.

SAcrifícijs præſéntibus, quæſumus Dómine, inténde placátus: vt intercedéntib⁹ ſanctis Martyribus tuis, & deuotiôni noſtræ profíciant, & ſalúti. Per Dóminum noſtrum.

Communio. Quicumque fecerit vo- Matt. 12. luntátem patris mei, qui in cælis eſt: ipſe meus frater, & ſóror, & máter eſt, dicit Dóminus.

Poſtcommunio.

QVæſumus omnípotens Deus, vt illîus ſalutáris capiâmus efféctum: cuius per hæc myſtéria pignus accépimus. Per Dóminum.

In feſto S. Gregorij Papæ confeſſoris, & Eccleſiæ Doctoris. Introitus. Die xij.

SAcérdotes Dei benedí- Dan. cite Dóminũ: ſancti, & húmiles corde laudáte Deum. Pſal. Benedí- Ibidẽ cite ómnia ópera Dñi Dómino: laudáte, & ſuperexaltáte eum in ſæcula. ℣. Glória.

Oratio.

DEus, qui ánimæ fámuli tui Gregórij, ætérnæ beatitúdinis præmia contuliſti: concéde propítius: vt, qui peccatórum noſtrórum póndere prémimur, eius apud te précibus ſubleuêmur. Per Dóminum noſtrum.

Epiſtola. Teſtíficor coram Deo. de Communi Doctorum. fol. 255.

Gra-

109 Graduale. I urâuit Dóminus, & non pœnitébit eum: tu es ſacérdos in ætérnum, ſecúndum órdinem Melchiſédech. ℣. Díxit Dóminus Dómino meo: ſede à déxtris meis.

111 Tractus. B eâtus vir, qui timet Dóminum: in mandátis eius cúpit nimis.

℣. Pótens in terra erit ſemen eius: generátio rectórum benedicétur.

℣. Glória & diuîtiæ in domo eius: & iuſtítia eius mánet in ſæculum ſæculi.

Euangelium. V os eſtis ſal terræ. de eodem Communi. fol. 255.

Et dicitur C redo.

Offertorium.

88. V éritas mea, & miſericórdia mea cum ipſo: & in nómine meo exaltábitur cornu eius.

Secreta.

ANnue nobis, quæſumus Dómine, vt interceſſiône beâti Gregôrij hæc nobis proſit oblátio: quàm immolándo, totíus mundi tribuîſti relaxári delícta. Per Dóminum.

Matt. Communio. F idélis ſeruus & prudens, quem conſtítuit dóminus ſuper famíliam ſuam: vt det illis in témpore trítici menſúram.

Poſtcommunio.

DEus, qui beâtum Gregórium Pontíficem, ſanctórum tuôrum méritis coæquáſti: concéde propítius: vt, qui commemoratiônis eius feſta percólimus, vitæ quoque imitémur exémpla. Per Dóminum.

Die xix. In feſto ſancti Ioſeph confeſſoris.

Introitus.

91. IVſtus vt palma florébit: ſicut cedrꝰ Líbani multiplicábitur: plantátus in domo Dómini, in átrijs domus Dei noſtri.

idē. Pſalm. B onum eſt confitéri Dómino: & pſallere nómini tuo Altíſſime. ℣. Glória Patri.

Oratio.

SAnctíſſimæ genitrícis tuæ ſponſi, quæſumus Dómine, méritis adiuuêmur: vt, quod poſsíbilitas noſtra non obtínet, eius nobis interceſſiône donétur. Qui viuis & regnas.

L éctio libri Sapiêntiæ.

DIléctus Deo & homínibus, cuius memória in benedictiône eſt. Símilem illum fécit in glória ſanctórum, & magnificáuit eum in timóre inimicórum, & in verbis ſuis monſtra placâuit. Glorificáuit eum in conſpéctu regum, & iuſſit illi coram pópulo ſuo, & oſténdit illi glóriam ſuam. In fide & lenitáte ipſíus ſanctum fecit illum, & elégit eum ex ómni carne. Audîuit enim vocē ipſíus, & indúxit illum in nubem. Et dédit illi córam præcépta, & legem vitæ & diſciplínæ. Eccli. 45.

Graduale. D ómine præueníſti eum in benedictiônibus dulcédinis: poſuíſti in cápite eius corónam de lápide pretiôſo. Pſ. 20.

℣. Vitam pétijt à te, & tribuîſti ei longitúdinem diêrum in ſæculum ſæculi.

Tractus.

Beâtus vir qui timet Dóminum: in mandátis eius cupit nimis. Pſ. 111

℣. Potens in terra erit ſemen eius: generátio rectórum benedicétur.

℣. Glória & diuîtiæ in domo eius: & iuſtítia eius manet in ſæculum ſæculi.

Poſt Paſcha. A llelúia, allelûia.

℣. Amâuit eum Dóminus, & ornâuit eum, ſtolam glóriæ índuit eum. Allelûia. ℣. Iuſtus germinábit ſicut lílium: & florébit in ætérnum ánte Dóminum. Allelûia. Eccli. 45. Oſee 14.

S equên-

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Matthæum.

Matt. 1. CVm eſſet deſponſata mater Ieſu Maria, Ioſeph: antequã conuenírent, inuênta eſt in vtero habens de Spíritu ſancto. Ioſéph autem vir eius, cum eſſet iuſtus, & nollet eã tradúcere: vóluit occúlte dimíttere eam. Hęc autẽ eo cogitánte, ecce Angelus Dómini in ſomnis appáruit ei, dicens. Ioſeph fíli Dauid, nóli timére accípere Mariam cõiugem tuam. Quod enim in ea natum eſt, de Spíritu ſancto eſt. Páriet autẽ fílium, & vocábis nomen eius Ieſum. Ipſe enim ſaluum fáciet pópulum ſuum à peccátis eôrum.

Pſ. 88. Offertorium. Véritas mea, & miſericórdia mea cũ ipſo: & in nómine meo exaltábitur cornu eius. Secreta.

DEbitum tibi Dómine, noſtræ réddimus ſeruitútis, ſupplíciter exorántes: vt ſuffrágijs beâti Ioſeph ſponſi genitrícis filij tui Ieſu Chriſti Dómini noſtri, in nobis tua múnera tueâris: ob cuius venerãdam feſtiuitátem, lâudis tibi hóſtias immolámus. Per eumdem Dóminum.

Matt. 1. Communio. Ióſeph fili Dauid, noli timére accípere Mariam cóniugem tuam: quod enim in ea natum eſt, de Spíritu ſancto eſt. Poſtcommunio.

ADeſto nobis, quæſumus, miſéricors Deus: & intercedẽte pro nobis beáto Ioſéph confeſſóre, tua circa nos propitiâtus dona cuſtódi. Per Dóminum noſtrum.

In feſto S. Benedicti Abbatis, Miſſa. Die xxi. Os iuſti. de Communi Abbatum.

De feſtis Duplicibus & Semiduplicibus, quæ veniunt à Dñica Palmarum vſque ad Octauam Paſchæ, nihil fit: ſed poſt Oct. celebrantur: & tunc in fine Introitus ante Pſalmum dicuntur duo Allelûia. & in fine Offertorij, & Communionis vnum Allelûia. Poſt Epiſtolam non dicitur Graduale, ſed dicuntur duo Verſus cum quatuor Allelûia. vt notatum eſt in Sabbato in Albis. fol. 131. Et hoc idem obſeruatur in omnibus Feſtis, quæ celebrantur inter Paſcha & Pentecoſten.

IN FESTO Die xxv.

Annuntiationis beatæ Mariæ virginis. Introitus.

VVltum tuũ deprecabúntur ómnes díuites plebis: adducéntur Regi vírgines poſt eam: próximæ eius adducéntur tibi in lętitia & exultatióne. Pſalmus. Pſ. 44

Ibidẽ Eructâuit cor meũ verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. ℣. Gloria Patri.

Oratio.

DEus, qui de beâtæ Mariæ vírginis vtero, Verbum tuum, Angelo nuntiânte, carnem ſuſcípere voluíſti: præſta ſupplícibꝰ tuis: vt qui vere eam genitrícem Dei crédimus, eius apud te interceſſiônibus adiuuêmur. Per eumdem Dóminum.

Léctio Iſaìæ prophétæ.

a.7.b IN diébus illis: Locútus eſt Dóminus ad Achaz, dicens. Pete tibi ſignum à Dómino Deo tuo, in profúndum inférni, ſiue in excélſum ſupra. Et dixit Achaz. Non pétam, & non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo dómus Dauîd. Numquid parum vobis eſt, moléſtos eſſe homínibus, quia moléſti eſtis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipſe vobis ſignum. Ecce, virgo concípiet, & pariet fílium: & vocábitur nomen eius Emmánuel. Butyrum & mel cómedet: vt ſciat reprobáre malum, & elígere bonum.

c.44. Graduale. Diffúſa eſt grátia in lábijs tuis: proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & iuſtítiam: & dedúcet te mirabíliter déxtera tua. Tractus.

idẽ. Audi fília, & vide, & inclína aurem tuã: quia cõcupîuit Rex ſpéciẽ tuam.

℣. Vultum tuum deprécabuntur omnes dîuites plebis: filiæ regum in honóre tuo.

℣. Adducéntur Regi vírgines poſt eam: próximæ eius afferéntur tibi.

℣. Adducéntur in lętítia & exultatione: adducéntur in templum Regis.

Poſt Paſcha, omiſſis Graduali, & Tractu, dicitur, Allelûia, allelûia.

c.1. ℣. Aue Maria, grátia plena, Dóminus tecum: benedícta tu in muliêribus. Allelûia.

℣. Virga Ieſſe flóruit: virgo Deum & hóminem génuit: pacem Deus réddidit, in ſe reconcílians ima ſummis. Allelûia.

Sequẽtia S. Euang. ſecundũ Lúcam.

IN illo témpore: Miſſus eſt angelus Luc.1. c.
Gábriel à Deo in ciuitátem Galilææ, cui nomen Nazaréth, ad vírginem deſpõſátam viro, cui nomen erat Ioſéph, de domo Dauîd: & nomen vírginis, Maria. Et ingréſſus Angelus ad eam, dixit. Aue grátia plena, Dóminus tecum: benedícta tu in muliêribus. Quæ cum audíſſet, turbáta eſt in ſermóne eius: & cogitábat quális eſſet iſta ſalutátio. Et ait Angelus ei. Ne tímeas Maria: inueníſti enim grátiam apud Deum. Ecce concípies in vtero, & páries fíliũ: & vocâbis nomen eius Ieſum. Hic erit magnus: & fílius Altíſſimi vocábitur. Et dabit illi Dóminus Deus ſedem Dauid patris eius: & regnábit in domo Iacób in ætérnum: & regni eius nõ erit finis. Dixit autem Maria ad Angelum. Quômodo fiet iſtud: quôniam vírum non cognóſco? Et reſpóndens Angelus dixit ei. Spíritus ſanctus ſuperuêniet in te: & virtus Altíſſimi obúmbrabit tibi. Ideoq. & quod naſcétur ex te ſanctũ, vocábitur fílius Dei. Et ecce Eliſábeth cognáta tua: & ipſa concépit fílium in ſenectúte ſua. Et hic mẽſis, eſt ſextus illi, quæ vocátur ſtérilis: quia non erit impoſsíbile apud Deum omne verbum. Dixit

autem

autem Maria. Ecce ancílla Dñi: fiat mihi ſecũdum verbum tuum. Credo.

Ibidē. Offertorium. Aue Maria, grátia plena, Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus véntris tui. Secreta.

IN méntibus noſtris, quęſumus Dómine, veræ fídei ſacraménta confírma: vt, qui concéptum de vírgine Deum verum & hóminem confitémur, per eius ſalutíferæ reſurrectiônis poténtiam, ad ætérnã mereâmur perueníre lætítiam. Per eumdem Dñm.

Præfatio de beata Maria. Et te in Annuntiatiône. fol. 114.

Iſa. 7. Communio. Ecce vírgo concípiet, & páriet fílium: & vocábitur nomen eius Emmánuel. Poſtcommunio.

GRátiam tuam, quæſumus Dómine, méntibus noſtris infúnde: vt, qui Angelo nuntiânte, Chriſti fílij tui incarnatiônem cognôuimus: per paſſiônem eius & crúcem, ad reſurrectiônis glóriã perducámur. Per eumdem Dóminum noſtrum.

FESTA APRILIS.

Die ij. In feſto S. Franciſci de Paula confeſſoris. Introitus.

Pſ. 91. IVſtus vt palma florébit: ſicut cedr⁹ Líbani multiplicábitur: plantátus in domo Dñi, in atrijs dom⁹ Dei noſtri. Pſal.

Ibidē. Bonum eſt confitéri Dño: & pſállere nómini tuo Altíſſime. ℣. Glória. Oro.

DEus humíliũ celſitúdo, qui beâtum Francíſcum confeſſórem, ſanctórum tuôrum glória ſublimáſti: tríbue quæſumus, vt eius méritis & imitatiône, promîſſa humílib⁹ præmia felíciter conſequâmur. Per Dñm.

Si venerit in Quadrageſima, fit commemoratio Feriæ.

Epiſtola. Quæ mihi fuêrunt lucra. de Communi Conf. non Pont. fol. 257.

Graduale. Os iuſti meditábitur ſapiẽtiã: & língua eius loquêtur iudícium. Pſ. 36

℣. Lex Dei eius in corde ipſius: & non ſupplantabúntur greſſus eius.

Tractus. Beâtus vir, qui timet Dóminum: in mandátis eius cúpit nimis. Pſ. 111

℣. Pótens in terra erit ſemen eius: generátio rectórũ benedicétur. ℣. Glória & diuîtiæ in domo eius: & iuſtítia eius manet in ſæculum ſæculi.

Tempore Paſchali omittitur Graduale, & dicitur. Allelûia, allelûia.

℣. Beâtus vir qui timet Dñm: in mandatis eius cupit nímis. Allelûia. Ibidē

℣. Iuſtus germinábit ſicut líliũ: & florêbit in ætérnum ante Dñm. Allelûia. Oſee 14.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Lucam.

IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Nolíte timére puſillus grex: quia complácuit patri veſtro dare vobis regnũ. Véndite quæ poſſidétis, & dáte eleemóſynam. Fácite vobis ſácculos, qui nõ veteráſcũt, theſáurum Luc. 12 d

non

non deficiéntem in cælis: quó fur non apprópiat, neque tínea corrumpit. Vbi enim theſáurus veſter eſt, ibi & cor veſtrum erit. Offertorium.

ſ.20. In virtúte tua, Dómine, lætábitur iuſtus, & ſuper ſalutáre tuum exultábit veheménter: deſidérium animæ eius tribuíſti ei. Secreta.

HAec dona deuôtæ plebis, Dómine, quibus tua cumulámus altária, beâti Francíſci méritis, tibi gráta, nobisq. ſalutária, te miſeránte, reddántur. Per Dóminum. Communio.

Matt. 9. Amen dico vobis, quòd vos qui reliquîſtis ómnia, & ſecúti eſtis me, céntuplum accipiêtis, & vitam ætérnam poſſidébitis. Poſtcommunio.

SVmpta, Dómine, ſacramenta cæléſtia, beâto Francíſco confeſſore tuo intercedénte, precámur: vt & temporális vitæ ſubſídia nobis cónferant, & ætérnæ. Per Dóminum.

Die xi. In feſto ſancti Leonis Papæ & confeſſoris. Introitus.

Eccli. 5. STátuit ei Dóminus teſtaméntũ pacis, & príncipem fecit eum: vt ſit illi ſacerdótij dígnitas

ſ.131 in ætérnum. Pſal. Meménto Dñe Dauîd: & ómnis mãſuetúdinis eius. ℣. Glória Patri. Oratio.

EXáudi, quæſumus Dómine, preces noſtras, quas in beâti Leônis confeſſóris tui atque Póntificis ſolemnitáte deférimus: & qui tibi digne meruit famulári, eius intercedentib⁹ méritis, ab óĩbus nos abſólue peccátis. Per.

Léctio libri Sapiêntiæ.

Eccli. 4. & 45. ECce ſacérdos magnus, qui in diêbus ſuis plácuit Deo, & inuêntus eſt iuſtus: & in témpore iracúndiæ factus eſt recõciliâtio. Non eſt inuêntus ſímilis illi, qui conſeruáret legem Excélſi. Ideo iureiurándo fecit illum Dóminus créſcere in plebem ſuam. Benedictiônem ómnium géntium dedit illi, & teſtaméntum ſuum confirmáuit ſuper caput eius. Cognôuit eũ in benedictiônibus ſuis: conſeruâuit illi miſericórdiam ſuam: & inuénit grátiã corã óculis Dómini. Magnificáuit eum in conſpéctu regum: & dedit illi corónam glóriæ. Státuit illi teſtaméntum ſempitérnũ: & dedit illi ſacerdótium magnũ: & beatificáuit illum in glória. Fungi ſacerdótio, & habére lâudem in nómine ipſíus: & offérre illi incénſum dignum, in odórem ſuauitátis.

Graduale. Ecce ſacérdos magnus, qui in diêbus ſuis plácuit Deo. ℣. Non eſt inuêntus ſímilis illi, qui conſeruáret legem Excélſi. Eccli. 44. Tractus.

Beâtus vir, qui timet. vt ſup. fol. 199.

Poſt Paſcha. Allelûia, allelûia.

℣. Tu es ſacérdos in ætérnum, ſecúndum órdinẽ Melchíſedech. Allelûia. Pſ.109

℣. Hic eſt ſacérdos, quem coronáuit Dóminus. Allelûia.

Sequẽtia S. Euãg. ſecũdũ Matthæũ.

IN illo témpore: Venit Ieſus in partes Cæſareæ Philippi: & interrogábat Matt. 16. b.

bat diſcípulos ſuos, dícens. Quem dicunt hómines eſſe fílium hóminis? At illi dixérunt. Alij Ioânnem Baptîſtam: alij autem Elîam: alij vero Hieremîam: aut vnum ex prophétis. Dicit illis Ieſus. Vos autem quem me eſſe dícitis? Reſpóndens Simon Petrus, díxit. Tu es Chriſtus, fílius Dei viui. Reſpóndens autem Ieſus, dixit ei. Beâtus es Simon Bar-Iona: quia caro & ſanguis non reuelâuit tibi, ſed pater meus, qui in cælis eſt. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus: & ſuper hanc petram ædificábo Eccléſiam meam: & portæ inferi nō præualébunt aduêrſus eã. Et tibi dabo claues regni cęlorum. Et quodcūque ligâueris ſuper terram, erit ligátum & in cælis: & quodcumque ſólueris ſuper terram, erit ſolútum & in cælis. Offertorium.

Pſ.88. Inuêni Dauîd ſeruum meum, óleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliâbitur ei, & bráchiū meum confortábit eum. Secreta.

SAncti Leônis cōfeſſóris tui atque Pontíficis, quæſumus Dñe, annua ſolémnitas pietáti tuæ nos reddat accéptos: vt per hęc pię placatiônis offícia, & illum beâta retribútio comitétur, & nobis gr̄ę tuę dona cōcíliet. Per Dñm.

Matt. 24. Communio. Beâtus ſeruus, quē cum vénerit dóminus, inuênerit vigilántē: amen dico vobis, ſuper ómnia bona ſua conſtítuet eum. Poſtcommunio.

DEus, fidélium remunerátor animárum: præſta, vt beâti Leônis confeſſóris tui atque Pontíficis, cuius venerãdam celebrámus feſtiuitátem, précibus indulgéntiam cōſequâmur. Per Dóminum noſtrum.

Sanctorum martyrum Tiburtij, Valeriani, & Maximi. Die xiiij.

Si venerint in Quadrageſima, fit de eis commemoratio tantum.

Si autem venerint poſt Paſcha, dicitur ſequens Miſſa. Quod & in ſimilibus ſeruatur. Introitus.

SAncti tui Dómine, benedícent te: & glóriam regni tui dícent, allelûia, allelûia. Pſalmus. Pſ.14

Exaltábo te Deꝰ meus rex: & benedícam nómini tuo in ſæculum, & in ſæculum ſæculi. Ibidē

℣. Glória Patri. Oratio.

PRæſta quæſumus omnípotens Deus: vt qui ſanctórū mártyrum tuôrum Tibúrtij, Valeriâni, & Máximi ſolémnia cólimus: eôrum etiã virtútes imitémur. Per Dóminum.

Epiſtola. Stábunt iuſti. de Communi mart. tempore Paſchali. fol. 248.

Allelûia, allelûia. ℣. Sancti tui Dómine florébunt ſicut lílium: & ſicut odor bálſami erunt ante te. Allelûia.

℣. Pretiôſa in cōſpéctu Dómini, mors Pſ.115 ſanctórum eius. Allelûia.

Euangelium. Ego ſum vitis vera. de eodem Communi. fol. 248.

Offertorium. Lætámini in Dómino, Pſ.31. & exultáte iuſti: & gloriâmini omnes recti corde, allelûia, allelûia.

Secreta.

HAec hóſtia, quæſumus Dñe, quam ſanctórū mártyrum tuôrum natalítia recenſéntes offérimus, & víncula noſtræ prauitátis abſóluat, & tuæ nobis miſericórdiæ dona concíliet. Per Dóminum noſtrum.

Communio. Gaûdete iuſti in Dómi- Pſ.32.

no,

no, allelûia : rectos décet collaudátio, allelûia. Poſtcommunio.

SAcro múnere ſatiáti, ſúpplices te Dómine deprecámur : vt, quod débitæ ſeruitútis celebrámus officio, ſaluatiônis tuæ ſentiâmus augméntum. Per Dóminum noſtrum.

Die xvij. S. Aniceti Papæ & mart. Miſſa de cõi vnius mart. temp. Paſch. f.248. cum Oratione, Deus, qui nos beâti Anicéti. & Euangeliũ. Amen, amen dico vobis, quia plorábitis. fol.248.

Die xxij. In feſto ſanctorum Soteris & Caij Pontificum & mart. Miſſa de Communi plur. Mart. temp. Paſch. f.249. cum Oratione, Beatórum mártyrum, pariterque Pontíficum Soteris. & Epiſt. Poſt hæc ego Ioânnes. f.249. & Euangelium. Ego ſum vitis, vos pálmites. fol. 249.

Die xxiij. In feſto ſancti Georgij martyris.

Introitus.

Pſ.63. PRotexíſti me Deus à cõuêntu malignãtium, allelûia : à multitúdine operántiũ iniquitátem, allelûia, allelûia. Pſal.

Ibidẽ. Exâudi Deus oratiônem meam cum déprecor : à timóre inimíci éripe ánimam meam. ℣. Glória. Oratio.

DEus, qui nos beâti Geórgij mártyris tui méritis & interceſſiône lætíficas : concéde propítius : vt, qui tua per eum benefícia póſcimus, dono tuæ grâtiæ conſequâmur. Per Dóminum noſtrum.

Léctio epíſtolæ beáti Pâuli apóſtoli ad Timótheum.

2. Timot. 2. b. CHaríſſime. Memor eſto, Dóminum Ieſum Chriſtum reſurrexíſſe à mortuis, ex ſémine Dauîd, ſecúndum euangélium meum, in quo labóro vſque ad víncula, quaſi male óperans, ſed verbum Dei non eſt alligátum. Ideo ómnia ſuſtíneo propter eléctos : vt & ipſi ſalútem conſequántur, quæ eſt in Chriſto Ieſu, cum glória cæléſti. Tu autem aſſecútus es Ca.3. meam doctrínam, inſtitutiônem, propóſitum, fidem, longanimitátem, dilectiônem, patiêntiam, perſecutiônes, paſſiônes : quâlia mihi facta ſunt Antiôchiæ, Icónij, & Lyſtris: quales perſecutiônes ſuſtinui : & ex ómnibus erípuit me Dóminus. Et ómnes qui vólunt pie vîuere in Chriſto Ieſu, perſecutiônem patiéntur. Allelûia, allel.

℣. Confitébuntur cæli mirabília tua Pſ.88. Dómine : etením veritátem tuam in ecclésia ſanctórum. Allelûia.

℣. Poſuíſti Dómine ſuper caput eius Pſ.20. corónam de lápide pretiôſo. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

IN illo témpore : Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Ego ſum vitis vera : & Io. 15. pater meus agrícola eſt. Omnem pálmitem, in me non feréntem fructum, tollet eum : & omnem qui fert fructum, purgábit eum, vt fructum plus áfferat. Iam vos mundi eſtis

propter

propter ſermónem, quem locútus ſum vobis. Manéte in me: & ego in vobis. Sicut palmes non poteſt ferre fructum à ſemetípſo, niſi mãſérit in vite: ſic nec vos, niſi in me manſéritis. Ego ſum vitis: vos pálmites. Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum: quia ſine me nihil potéſtis fácere. Si quis in me non mánſerit: mittétur foras ſicut palmes, & aréſcet, & cólligent eum, & in ignem mittent, & ardet. Si manſéritis in me, & verba mea in vobis mánſerint: quodcumque volûeritis, petétis, & fiet vobis.

Pſ.88. Offertorium. Confitébuntur cæli mirabília tua Dómine: & veritátẽ tuam in eccléſia ſanctórum, allelûia, allelûia.

Secreta.

MVnera, Dómine, obláta ſanctífica: & intercedẽte beâto Geôrgio mártyre tuo, nos per hæc à peccatórum noſtrórum máculis emúnda. Per Dóminum noſtrum.

Pſ.63. Communio. Lætábitur iuſtus in Dómino, & ſperábit in eo: & laudabúntur omnes recti corde, allelûia, allelûia.

Poſtcommunio.

SVpplices te rogámus omnípotens Deus: vt, quos tuis réficis ſacraméntis, intercedénte beâto Geôrgio mártyre tuo, tibi etiam plácitis móribus dignánter tríbuas deſeruîre. Per Dóminum noſtrum.

Die xxv. In feſto ſancti Marci Euangeliſtæ. Litaniæ maiores. Statio ad S. Petrum. Ad proceſſionẽ dicitur Miſſa de Rogationibus. f.136. ſine commemoratione S. Marci: & ſi contingat tranſferri feſtum ſancti Marci, non tamen transfertur proceſſio. Introitus.

PRotexíſti me Deus à cõuêntu malignãtium, allelûia: à multitúdine operãtium iniquitátem, allelûia, allelûia. Pſal. Pſ. 63.

Exâudi Deus oratiônem meam cum déprecor: à timóre inimíci éripe ánimam meam. ℣. Glória. Ibidẽ.

Oratio.

DEus, qui beâtum Marcũ euangeliſtam tuum, euangélicæ prædicatiônis grátia ſublimáſti: tríbue quæſumus, eius nos ſemper eruditiône profícere, & oratiône defendi. Per Dóminum noſtrum.

Léctio Ezechiêlis prophetæ.

SImilitúdo vultus quâtuor animálium: fácies hóminis, & fácies leônis à dextris ipſórũ quâtuor: fácies autem bouis à ſiníſtris ipſórum quâtuor: & fácies áquilæ déſuper ipſórum quâtuor. Et fácies eôrum, & pennæ eôrum exténtæ déſuper: duæ pennæ ſingulórum iungebãtur, & duæ tegébant côrpora eôrum. Et vnũquodque eórum coram fácie ſua ambulábat. Vbi erat ímpetus ſpíritus, illuc gradiebántur: nec reuertebántur, cum ambulárent. Et ſimilitúdo animálium, aſpéctus eôrum quâſi carbónum ignis ardéntium, & quaſi aſpéctus lampadârum. Hæc erat víſio diſcúrrens in médio animâlium: ſpléndor ignis, & de igne fúlgur egrédiens. Et animália ibant, & reuertebántur in ſimilitúdinem fúlguris coruſcantis. Allelûia, allelûia. ℣. Confitebúntur cæli mirabília tua Dómine: etenim veritátem tuam in eccléſia ſanctórum. Allelûia. Ezech. 1.b Pſ.88

℣. Poſuîſti Dómine ſuper caput eius corónam de lápide pretiôſo. Allelûia. Pſ.20

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

Lu.10 IN illo témpore: Deſignâuit Dóminus & álios ſeptuagínta duos: & miſit illos binos ante fáciẽ ſuã in omnem ciuitátem & locũ, quò erat ipſe ventúrus. Et dicébat illis. Meſſis quidẽ, multa: operárij autem, pauci. Rogáte ergo dóminum meſſis: vt mittat operários in meſſem ſuam. Ite: ecce ego mitto vos ſicut agnos inter lupos. Nolíte portáre ſácculum, neque perã, neque calceaménta: & néminem per viam ſalutauéritis. In quamcũque domum intrauéritis, primùm dícite: Pax huic dómui. Et ſi ibi fûerit fílius pacis, requiêſcet ſuper illum pax veſtra: ſin autem, ad vos reuertétur. In eâdem autem domo manéte, edéntes & bibéntes quæ apud illos ſunt. Dignus eſt enim operárius mercéde ſua. Nolíte tranſíre de domo in domum. Et in quamcumque ciuitátem intrauéritis, & ſuſcéperint vos: manducáte quæ apponúntur vobis: & curáte infirmos qui in illa ſunt, & dícite illis. Appropinquâuit in vos regnum Dei.

Dicitur Credo. Offertorium.

Pſ. 88. Confitebúntur cęli mirabília tua Dómine: & veritátem tuam in ecclésia ſanctórum, allelûia, allelûia. Secreta.

BEâti Marci Euãgeliſtę tui ſolemnitáte, tibi múnera deferéntes, quæſumus Dómine: vt ſicut illũ prædicátio euangélica fecit glorioſum: ita nos eius intercéſſio, & verbo & ópere tibi reddat accéptos. Per Dóminum.

Præfatio de Apoſtolis. fol. 114.

Communio. Lætábitur iuſtus in Dómino, & ſperábit in eo: & laudabũtur omnes recti corde, allelûia, allelûia. Pſ.63

Poſtcommunio.

TRíbuant nobis, quæſumus Dómine, contínuum tua ſancta præſídium: quo beâti Marci Euangeliſtę tui précibus, nos ab ómnibus ſemper tueântur aduêrſis. Per Dóminum.

In feſto SS. Cleti & Marcellini Pont. & mart. Miſſa. Sancti tui Dñe benedicent te. de Communi Mart. tẽpore Paſchali. fol. 249. exceptis Orationibus, quæ dicuntur vt infra. Oratio. Die xxvi.

BEatôrum mártyrum, paritérque Pontíficum Cleti & Marcellíni nos Dómine fôueat pretióſa conféſſio: & pia iúgiter intercéſſio tueâtur. Per Dóminum noſtrum. Secreta.

ADeſto Dómine ſupplicatiônibus noſtris, quas in ſanctórum Mártyrum tuórum commemoratiône deférimus: vt qui noſtræ iuſtítiæ fidúciam non habémus, eôrum qui tibi placuêrunt, méritis adiuuêmur. Per Dóminum. Poſtcommunio.

QVæſumus Dómine, ſalutáribus repléti myſtérijs: vt quôrum ſolémnia celebrámus, eôrum oratiônibus adiuuêmur. Per Dóminum.

Sancti Vitalis martyris Miſſa. Protexíſti me Deus. de Cõi vnius Martyr. tempore Paſch. fol. 248. Oratio. Die xxviij.

Præſta

PRæſta quæſumus omnípotens Deus: vt qui beâti Vitâlis mártyris tui natalítia cólimus, interceſſiône eius in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum. Secreta.

MVnéribus noſtris precibusq. ſuſcéptis, & cæléſtibus nos munda myſterijs, & cleménter exáudi. Per Dóminum. Poſtcommunio.

DA queſumus Dómine Deus noſter: vt ſicut tuôrum commematiône Sanctórum temporáli gratulámur offício: ita perpétuo lætémur aſpéctu. Per Dóminum.

Die xxix. In feſto Sancti Petri martyris.

Introitus.

Pſ.63. PRotexíſti me Deus à cōuêntu malignātium, allelûia: à multitúdine operātium iniquitátem, allelûia, allelûia. Pſal.

Ibidẽ. Exâudi Deus oratiônem meam cum déprecor: à timóre inimíci éripe ánimam meam. ℣. Glória. Oratio.

PRæſta quæſumus oḡs Deus, vt beâti Petri mártyris tui fidem congrua deuotiône ſectémur: qui pro eiûſdem fidei dilatatiône, mártyrij palmā méruit obtinére. Per Dóminum.

Pro commemoratione ſanctæ Catharinæ virginis. Oratio.

EXâudi nos Deus ſalutáris noſter: vt ſicut de beatæ Catharínæ vírginis tuę feſtiuitáte gaudémus: ita piæ deuotiônis erudiámur affáctu.

Tertia Oratio de S. Maria, Concéde nos fámulos. cū ſua Secreta, & Poſtcommunio. f.133. Epiſtola. Memor eſto Dóminū Ieſum Chriſtum. vt in Communi vnius Martyris. fol. 247.

Allelûia, allel. ℣. Confitebúntur cæli mirabília tua Dómine: etenim veritátem tuā in eccleſia ſanctórū. Allelûia. Pſ.88.

℣. Poſuîſti Dómine ſuper caput eius corónam de lápide pretiôſo. Allelûia. Pſ.20.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

Io. 15. IN illo têmpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Ego ſum vitis vera: & pater meus agrícola eſt. Omnē pálmitem, in me non feréntem fructum, tóllet eum: & omnem qui fert fructum, purgábit eum, vt fructū plus áfferat. Iam vos mundi eſtis propter ſermónem, quem locutus ſum vobis. Manéte in me: & ego in vobis. Sicut palmes non poteſt ferre fructum à ſemetípſo, niſi mánſerit in vite: ſic nec vos, niſi in me manſéritis. Ego ſum vitis: vos pálmites. Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum: quia ſine me nihil potéſtis fácere. Si quis in me non mánſerit: mittétur foras ſicut palmes, & aréſcet, & cólligent eū, & in ignem míttent, & ardet. Si manſéritis in me, & verba mea in vobis māſerint: quodcūque voluéritis, petétis, & fiet vobis.

Pſ.88. Offertorium. Confitebúntur cæli mirabília tua Dómine: & veritátem tuam in eccléſia ſanctórum, allelûia, allelûia. Secreta.

PReces, quas tibi Dómine offérimus, intercedénte beáto Petro mártyre tuo cleménter inténde: & propugnatóres fídei ſub tua protectiône cuſtódi. Per Dóminum.

Pro S. Catharina virgine. Secreta.

ACcépta tibi ſit, Dómine, ſacrátæ plebis oblátio, pro tuôrum honóre ſanctórum: quórum ſe méritis de tribulatiône percepíſſe cognóſcit auxílium. Communio.

Pſ. 63. Lætábitur iuſtus in Dño, & ſperábit in eo: & laudabúntur omnes recti corde, allelûia, allelûia. Poſtcommunio.

FIdéles tuos, Dómine, cuſtódiant ſacraménta quæ ſúmpſimus: & intercedẽte beâto Petro mártyre tuo, contra omnes aduêrſos tueântur incúrſus. Per Dóminum noſtrum.

Pro Sancta Catharina virgine.
Poſtcommunio.

SAtiâſti Dómine famíliam tuam munéribus ſacris: eius quæſumus ſemper interuentiône nos réfoue, cuius ſolémnia celebrámus.

FESTA MAII.

Die 1. In feſto SS. Apoſtolorum Philippi & Iacobi. Introitus.

2. Eſd. 9. CLamauêrunt ad te Dómine, in témpore afflictiônis ſuę: & tu de cælo exaudíſti eos, allelûia, allelûia. Pſalmus.

Pſ. 32. Exultáte iuſti in Dómino: rectos decet collaudátio. ℣. Glória Patri.

Oratio.

DEus, qui nos ánnua Apoſtolórũ tuôrum Philíppi & Iacóbi ſolemnitáte lætíficas: præſta quæſumus: vt quórum gaudémus méritis, inſtruâmur exémplis. Per Dóminum.

Léctio libri Sapiêntiæ.

STábunt iuſti in magna conſtántia Sap. 5.
aduêrſus eos, qui ſe anguſtiauérũt: & qui abſtulérunt labóres eôrum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, & mirabúntur in ſubitatiône inſperátæ ſalútis, dicéntes intra ſe, pœniténtiã agéntes, & præ angúſtia ſpíritus gemẽtes. Hi ſunt, quos aliquãdo habuîmus in deríſum, & in ſimilitúdinem impropérij. Nos inſenſáti, vitam illórum ęſtimabámus inſániam: & finem illórum ſine honóre. Ecce, quômodo cõputati ſunt inter fílios Dei: & inter ſanctos ſors illórum eſt. Allelûia, allelûia.

℣. Confitebúntur cæli mirabília tua Pſ. 88.
Dómine: etenim veritátem tuam in Eccléſia ſanctórũ. Allelûia. ℣. Tanto Io. 14.
témpore vobíſcum ſum, & non cognouîſtis me? Philíppe, qui videt me, videt & patrem meum. Allelûia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Ioânnem.

IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípu- Io. 14.
lis ſuis. Non turbétur cor veſtrum. Créditis in Deum: & in me crédite. In domo patris mei, mãſiônes multę sũt. Si quo minus, dixiſſem vobis: quia vado

do paráre vobis locum. Et ſi abîero,& præparáuero vobis locum : íterum véniam,& accípiam vos ad meîpſum: vt vbi ſum ego , & vos ſitis. Et quò ego vado,ſcítis, & viã ſcítis. Dicit ei Thomas. Dómine,neſcímus quò vadis: & quômodo póſſumus viam ſcíre? Dicit ei Ieſus. Ego ſum via, véritas, & vita. Nemo vénit ad patrem, niſi per me. Si cognouiſſétis me, & patrem meum vtique cognouiſſétis: & amodo cognoſcétis eũ, & vidíſtis eum. Dicit ei Philíppus. Dómine, oſtẽde nobis patrem: & ſúfficit nobis. Dicit ei Ieſus. Tanto tẽpore vobíſcum ſum: & non cognouîſtis me? Philíppe, qui videt me, videt & patrem. Et quômodo tu dicis: oſténde nobis patrem? Non créditis quia ego in patre, & pater in me eſt? Verba quę ego lóquor vobis,à me ipſo non lóquor. Pater autẽ in me mánẽs,ipſe fácit opera. Non créditis quia ego in patre, & pater in me eſt? Aliôquin propter ópera ipſa crédite. Amẽ, amẽ dico vobis: qui credit in me,ópera quæ ego fácio, & ipſe fáciet, & maiôra hórum fáciet: quia ego ad pátrem vado. Et quodcũque petiêritis patrem in nómine meo, hoc fáciam. Credo.

Pſ.88. Offert. Confitebúntur cæli mirabília tua Dñe: & veritátem tuã in eccléſia ſanctórum, allelûia, allelûia. Secreta.

MVnera, Dñe, quæ pro apoſtolórum tuõrũ Philíppi & Iacóbi ſolemnitáte deférim⁹, propítius ſúſcipe: & mala oĩa quæ merémur, auérte. Per.

Præfatio de Apoſtolis. Communio.

Io.14. Tanto témpore vobíſcũ ſum, & non cognouîſtis me? Philíppe, qui videt me, videt & patrem meum, allelûia: non credis quia ego in patre, & pater in me eſt? allelûia, allelûia. Poſtcom.

QVæſumus Dómine, ſalutáribus repléti myſtérijs: vt, quôrum ſolémnia celebrámus, eôrum oratiônibus adiuuêmur. Per Dóminum.

In feſto ſancti Athanaſij Epiſcopi & confeſſoris. Introitus. Die

IN médio Eccléſiæ apéruit os eius: & impléuit eum Dóminus ſpíritu ſapiẽtiæ, & intelléctus: ſtólã glórię induit eum, allelûia, allelûia. Pſal. Bonum eſt confitéri Dómino: & pſállere nómini tuo Altíſſime. ℣. Glória. Oratio.

Eccli 15.

Pſ. 9

EXâudi quæſumus Dómine, preces noſtras, quas in beâti Athanáſij confeſſóris tui atque Pontíficis ſolemnitáte deférimus: & qui tibi digne méruit famulâri, eius intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos abſólue peccátis. Per Dóminum noſtrum.

Léctio epíſtolæ beáti Pâuli apóſtoli ad Corínthios.

2. C 4.b

FRatres. Non noſmetípſos prædicámus, ſed Ieſum Chriſtum Dóminum noſtrum: nos autẽ ſéruos veſtros per Ieſum: quôniã Deus, qui dixit de ténebris lucem ſplẽdéſcere, ipſe illúxit in córdibus noſtris ad illuminatiônem ſciêntiæ claritátis Dei, in fácie Chriſti Ieſu. Habémus autem theſâurum iſtũ in vaſis fictílibus: vt ſublímitas ſit virtútis Dei, & non ex nobis. In ómnib⁹ tribulatiônẽ pátimur, ſed non anguſtiâmur: aporiâmur, ſed nõ deſtitûimur: perſecutiônẽ pátimur, ſed non derelínquimur: deiícimur, ſed nõ perímus: ſemper mortificatiônem Ieſu in

córpore noſtro circumferéntes, vt & vita Ieſu manifeſtétur in corpóribus noſtris. Semper enim nos qui vîuimꝰ, in mortem trádimur propter Ieſum: vt & vita Ieſu manifeſtétur in carne noſtra mortáli. Ergo mors in nobis operátur: vita autẽ in vobis. Habẽtes autem eumdem ſpíritum fídei, ſicut ſcríptum eſt: Crédidi, propter quod locútus sũ: & nos crédimus, propter quod & lóquimur: ſciéntes, quôniam qui ſuſcitâuit Ieſum, & nos cum Ieſu ſuſcitábit, & conſtítuet vobíſcum.

Pſ.109 Allelûia, allelûia. ℣. Tu es ſacérdos in ætérnum, ſecúndum ordinem Mel-
Iac. 1. chiſedech. Allelûia. ℣. Beâtus vir, qui ſûffert tentatiônẽ: quôniã cũ probátus fûerit, accípiet corónã vitæ. Allelûia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Matthæum.

Matt. 10.C IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Cum perſequẽtur vos in ciuitáte iſta, fúgite in áliam. Amen dico vobis, non cõſummábitis ciuitátes Iſraël, donec véniat fílius hóminis. Non eſt diſcípulus ſuper magíſtrũ: nec ſeruus ſuper dóminum ſuum. Súfficit diſcípulo, vt ſit ſicut magíſter eius: & ſeruo, ſicut dóminus eius. Si patrẽ famílias Beelzebúb vocauérũt: quãto magis doméſticos eius? Ne ergo timuéritis eos. Nihil enim eſt opértum, quod non reuelétur: & occúltum, quod non ſciâtur. Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine: & quod in aure audítis, prædicáte ſuper tecta. Et nolíte timére eos qui occídunt corpus: ánimam autẽ non poſſunt occídere. Sed pótius timéte eum, qui poteſt & ánimam & corpus pérdere in gehénnam.

Dicitur Credo. Offertorium.

Inuêni Dauîd ſeruum meum, óleo *Pſ.88.*
ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, & brachiũ meum confortábit eum, allelûia. Secreta.

SAncti Athanáſij confeſſóris tui atque Pontíficis, q̃s Dñe, annua ſolẽnitas pietáti tuę nos reddat accéptos: vt per hęc piæ placatiônis offícia, & illum beâta retribútio comitétur, & nobis grátię tuę dona cõcíliet. Per Dñm.

Communio. Quod dico vobis in té- *Matt. 10.*
nebris, dícite in lúmine, dicit Dñs: & quod in aure audítis, prædicáte ſuper tecta, allelûia. Poſtcommunio.

DEus, fidélium remunerátor animárũ, pręſta: vt beâti Athanâſij cõfeſſóris tui atq. Pontíficis, cuius venerándã celebrâmus feſtiuitátẽ, précibus indulgéntiã cõſequâmur. Per Dó.

IN FESTO INVENTIONIS ſanctæ Crucis. Introitus. *Die iij.*

NOs autem gloriâri opór- *Gal. 6.*
tet in Cruce Dómini noſtri Ieſu Chriſti: in quo eſt ſalus, vita, & reſurréctio noſtra: per quem ſaluáti & liberáti ſumus, alle-
lûia, allelûia. Pſalmus. Deus miſereâ- *Pſ.66.*
tur noſtri, & benedícat nobis: illúmi-

net

net vultum ſuum ſuper nos, & miſereâtur noſtri. ℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, qui in præclára ſalutíferæ Crucis inuẽtiône, paſſiônis tuæ mirácula ſuſcitáſti: concede, vt vitális ligni prétio, ætérnæ vitæ ſuffrágia conſequâmur. Qui viuis & regnas cum Deo patre.

In Miſſis priuatis pro commemorat. SS. Alexandri, Euentij, & Theoduli mart. ac Iuuenalis Epiſcopi & confeſſoris. Oratio.

PRæſta quæſumus: omnípotens Deus: vt qui ſanctórum tuôrum Alexándri, Euéntij, Theôduli, atque Iuuenális natalitia cólimus: à cunctis malis imminêntibus, eôrum interceſſiônibus liberémur. Per Dóminum.

Léctio epiſtolæ beáti Pâuli apóſtoli ad Philippénſes.

Phil. 2. b FRatres. Hoc enim ſentíte in vobis, quod & in Chriſto Ieſu. Qui cum in forma Dei eſſet: non rapínam arbitrátus eſt, eſſe ſe æquâlem Deo. Sed ſemetípſum exinanîuit, formam ſerui accípiens, in ſimilitúdinem hóminum factus, & hábitu inuêntus vt homo. Humiliâuit ſemetípſum, factus obédiens vſque ad mortem: mortem autem crucis. Propter quod & Deus exaltâuit illum: & donáuit illi nomen, quod eſt ſuper omne nomen: Hic genuflectitur. vt in nómine Ieſu omne génu flectátur, cæléſtium, terréſtrium, & infernórum. Et omnis lingua cõfiteâtur: quia Dóminus Ieſus Chriſtus in glória eſt Dei patris. Allelûia, allelûia.

Pſ. 95. ℣. Dícite in géntibus: quia Dóminus regnáuit à ligno. Allelûia. ℣. Dulce lignum, dulces clâuos, dulcia férens póndera, quę ſola fuíſti digna ſuſtinére Regem cælórum & Dñm. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

INillo témpore: Erat homo ex Phariſæis, Nicodémus nómine, princeps Iudæôrum. Hic venit ad Ieſum nocte: & dixit ei. Rabbi, ſcimus quia à Deo veníſti magíſter. Nemo enim poteſt hæc ſigna fácere, quæ tu facis, niſi fûerit Deus cum eo. Reſpõdit Ieſus, & dixit ei. Amen, amen dico tibi: niſi quis renátus fûerit dénuo, non poteſt vidére regnum Déi. Dicit ad eum Nicodémus. Quômodo poteſt homo naſci, cũ ſit ſenex? Numquid poteſt in ventrem matris ſuæ iteráto introîre, & renàſci? Reſpõdit Ieſus. Amen, amen dico tibi: niſi quis renátus fûerit ex aqua & Spíritu ſancto, nõ poteſt introîre in régnum Dei. Quod natum eſt ex carne, caro eſt: & quod natũ eſt ex ſpíritu, ſpíritus eſt. Non miréris, quia dixi tibi: opórtet vos náſci dénuo. Spíritus vbi vult ſpírat: & vocẽ eius âudis, ſed néſcis vnde véniat, aut quó vadat. Sic eſt ómnis, qui natus eſt ex ſpíritu. Reſpóndit Nicodémus, & dixit ei. Quômodo poſſunt hæc fíeri? Reſpóndit Ieſus, & dixit ei. Tu es magíſter in Iſraël, & hæc ignóras? Amẽ, amen dico Ioã. 3

tibi: quia quod ſcimus, lóquimur: & quod vídimus teſtámur: & teſtimónium noſtrum nõ accípitis. Si terréna dixi vobis, & non crêditis: quômodo, ſi díxero vobis cæléſtia, credétis? Et nemo aſcéndit in cælum: niſi qui deſcéndit de cælo, fílius hóminis, qui eſt in cælo. Et ſicut Môyſes exaltâuit ſerpéntem in deſérto, ita exaltári opórtet fílium hóminis: vt ómnis qui credit in ipſum non péreat: ſed hábeat vitam ætérnam. Credo. Offertorium.

Pſ.117 Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltâuit me, déxtera Dómini fecit virtútem: non móriar, ſed vîuam, & narrábo ópera Dómini, allelûia. Secreta.

SAcrifícium, Dómine, quod tibi immolámus, placátus inténde: vt ab omni nos éruat bellórum nequîtia: & per vexíllum ſanctę Crucis Fílij tui, ad conteréndas poteſtátis aduêrſæ inſídias, nos in tuæ protectiônis ſecuritáte conſtítuat. Per eumdem Dñm.

Pro SS. Alexandro, &c. mart. ac Iuuenale Epiſc. & confeſſ. Secreta.

SVper has hóſtias, quæſumus Dómine, benedíctio copiôſa deſcéndat: quæ & ſanctificatiônem nobis cleménter operétur, & de Sanctórum nos ſolemnitáte lætíficet. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Præfatio de Cruce. Qui ſalútem humáni géneris. f. 117. Communio.

Per ſignum crúcis, de inimícis noſtris líbera nos Deus noſter, allelûia.

Poſtcommunio.

REpléti alimónia cæléſti, & ſpirituáli póculo recreâti, quæſumus omnípotens Deus: vt ab hoſte malígno deféndas, quos per lignum ſanctæ crucis Fílij tui, arma iuſtítiæ pro ſalúte mundi, triumpháre iuſſiſti. Per eûmdem Dóminum.

Pro SS. Alexandro, Euẽtio, & Theodulo mart. ac Iuuenale Epiſcopo & confeſſ. Poſtcommunio.

REfécti participatiône múneris ſacri, quæſumus Dómine Deus noſter: vt, cuius exéquimur cultum, intercedéntibus ſanctis tuis Alexandro, Euêntio, Theôdulo, & Iuuenále, ſentiámus effectum. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Sanctæ Monicæ viduæ. Introitus. Die iiij

COgnôui Dómine, quia Pſ.118 æquitas iudícia tua, & in veritáte tua humiliâſti me: confíge timóre tuo carnes meas: à mãdátis enim tuis tímui, allelûia, allelûia.

Pſalmus. Beáti immaculáti in via: qui Ibidẽ ámbulant in lege Dómini.

℣. Glória Patri. Oratio.

EXâudi nos Deus ſalutáris noſter: vt ſicut de beâtæ Mónicę feſtiuitáte gaudèmus: ita piæ deuotiônis erudiâmur affectu. Per Dóminum.

Léctio epiſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Timótheum.

CHaríſſime. Víduas honóra, quæ 1. Timot.5. vere víduæ ſunt. Si qua autem vídua fílios aut nepótes habet: díſcat primũ dómum ſuã régere, & mutuam vicem réddere paréntibus. Hoc enim accéptum eſt coram Deo. Quę autem vere vídua eſt & deſoláta: ſperet in Deum, & inſtet obſecratiônibus & oratiônibus nocte ac die. Nam quæ in delícijs eſt: vîuens mórtua eſt. Et hoc

præcipe,

præcipe, vt irreprehenſibiles ſint. Si quis autem ſuôrum, & máxime domeſticórum curam non hábet: fidem negâuit, & eſt infidéli detérior. Vidua eligátur non minus ſexagínta annórum, quę fûerit vnîus viri vxor, in opéribus bonis teſtimónium habens: ſi filios educâuit, ſi hoſpítio recépit, ſi ſanctórum pedes lâuit, ſi tribulatiônem patiêntibus ſubminiſtráuit: ſi omne opus bonum ſubſecúta eſt.

Pſ. 44. Allelûia, allelûia. ℣. Spécie tua & pulchritúdine tua, inténde, proſpere procéde, & regna. Allelûia.

℣. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & iuſtítiam: & dedúcet te mirabíliter déxtera tua. Allelûia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

Luc. 7. IN illo témpore: Ibat Ieſus in ciuitátem, quæ vocátur Naim: & ibant cum illo diſcípuli eius, & turba copiôſa. Cum autem appropinquâret portæ ciuitátis: ecce defúnctus efferebátur, fílius vnicus matri ſuæ: & hæc vidua erat: & turba ciuitátis multa cum illa. Quam cum vidiſſet Dóminus, miſericórdia motus ſuper eam, dixit illi: Noli flére. Et accéſſit, & tétigit lóculum: hi autem qui portábant, ſtetérunt. Et ait: Adoléſcens, tibi dico, ſurge. Et reſédit qui erat mórtuus: & cœpit lóqui. Et dédit illum mátri ſuæ. Accépit autem omnes timor: & magnificábant Deum, dicentes. Quia prophéta magnus ſurréxit in nobis: & quia Deus viſitáuit plebem ſuam.

Offertorium. Diffúſa eſt grátia in lábijs tuis: proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, & in ſæculum ſæculi, allelûia. Pſ. 44

Secreta.

ACcépta tibi ſit, Dómine, ſacrátæ plebis oblátio, pro tuôrum honóre ſanctórum: quorum ſe méritis percepíſſe de tribulatiône cognóſcit auxílium. Per Dóminum noſtrum.

Communio. Dilexíſti iuſtítiam, & odíſti iniquitátem: proptérea vnxit te Deus, Deus tuus óleo lætítię præ conſórtibus tuis, allelûia. Ibidē

Poſtcommun.

SAtiâſti, Dómine, famíliam tuam munéribus ſacris: eius quæſumus ſemper interuentiône nos réfoue: cuius ſolémnia celebrámus. Per Dñm.

In feſto ſancti Ioannis ante portam Latinam. Introitus. Die vi.

PRotexíſti me Deus à cōuêntu malignántium, allelûia: à multitúdine operántiū iniquitátem, allelûia, allelûia. Pſ. 63.

Pſalmus. Exâudi Deus oratiônem meam cum déprecor: à timóre inimíci éripe ánimam meam. Ibidē.

℣. Glória Patri.

Oratio.

DEus, qui cónſpicis, quia nos vndíque mala noſtra pertúrbant: præſta quæſumus: vt beâti Ioánnis Apóſtoli tui & Euangeliſtæ intercéſſio glorióſa nos prótegat. Per Dóminum noſtrum.

Léctio

Léctio libri Sapiêntiæ.

p.5. STábunt iuſti in magna conſtántia aduêrſus eos, qui ſe anguſtiauérũt: & qui abſtulérunt labóres eôrum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, & mirabúntur in ſubitatiône inſperátæ ſalútis, dicéntes intra ſe, pœniténtiã agéntes, & præ angúſtia ſpíritus geméntes. Hi ſunt, quos alíquando habûimus in deriſum, & in ſimilitúdinem impropérij. Nos inſenſáti vitam illórum æſtimabámus inſániam: & finem illórum ſine honóre. Ecce, quômodo computáti ſunt inter fílios Dei: & inter ſanctos ſors illórum eſt.

Pſ.91. Allelûia, allelûia. ℣. Iuſtus vt palma florêbit: ſicut cedrus Líbani multiplicábitur. Allelûia. ℣. Iuſtus germinábit ſicut lílium: & florébit in ætérnum ante Dóminum. Allelûia.

Oſee 4.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 20.c IN illo témpore: Accéſſit ad Ieſum mater filiôrum Zebedæi cum fílijs ſuis, adórans & pétens áliquid ab eo. Qui dixit ei: Quid vis? Ait illi. Dic, vt ſédeãt hi duo filij mei, vnus ad dónteram tuam, & vnus ad ſiníſtrã in regno tuo. Reſpõdens autẽ Ieſus, dixit. Neſcítis quid petátis. Potéſtis bíbere cálicem, quẽ ego bibitúrus ſum? Dicunt ei: Póſſumus. Ait illis. Cálicem quidem meum bibétis: ſedére autem ad déxteram meam vel ad ſiníſtram, non eſt meum dare vobis: ſed quibus parátũ eſt à patre meo. Dicitur Credo.

Offert. Confitébuntur cæli mirabília tua Dñe: & veritátem tuã in eccléſia ſanctórum, allelûia, allelûia. Pſ.88. Secreta.

MVnéribus noſtris, quæſumus Dómine, precibusq. ſuſcéptis, & cæléſtibus nos munda myſtérijs, & cleménter exâudi. Per Dóminum.

Præfatio de Apoſtolis. Communio.

Lætábitur iuſtus in Dómino, & ſperábit in eo: & laudabúntur omnes recti corde, allélûia. Pſ.63. Poſtcommunio.

REfécti Dómine, pane cæléſti: ad vitam quæſumus nutriâmur ætérnam. Per Dóminum.

In feſto Sancti Staniſlai Epiſcopi & martyris. Miſſa. Protexíſti me Deus. de Communi vnius Marty. tempore Paſchali. fol. 248. præter Orationes, quæ dicuntur vt infra. Die vij. Oratio.

DEus, pro cuius honóre gloriôſus Póntifex Staniſlâus gládijs impiôrũ occúbuit: præſta quæſumus: vt omnes qui eius implórãt auxílium, petitiônis ſuæ ſalutárem cõſequântur effěctum. Per Dómînum. Secreta.

MVnera tibi Dómine dicáta ſanctífica: & intercedénte beâto Staniſlâo mártyre tuo atque Pontífice: per éadem nos placátus inténde. Per Dóminum. Poſtcommunio.

HAec nos commúnio Dómine purget à crímine: & intercedénte beâto Staniſláo mártyre tuo atque Pontífice: cæléſtis remédij fáciat eſſe conſórtes. Per Dóminum.

Die viij. **In Apparitione ſancti Michaelis Archangeli.** Introitus.

Pſ. 102 BEnedícite Dñm omnes Angeli eius: poténtes virtúte, qui fácitis verbum eius, ad audiéndam vocem ſermónum
Ibidē. eius, allelûia, allelûia. Pſalmus. Benedic ánima mea Dómino: & ómnia quę intra me ſunt, nómini ſancto eius. ℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, qui miro órdine, Angelórum miniſtéria, hominumq́. diſpénſas: cõcéde propítius: vt à quibus tibi miniſtrántibus in cęlo ſemper aſsíſtitur, ab his in terra vita noſtra muniâtur. Per Dóminum noſtrum.

Lectio libri Apocalypſis beâti Ioânnis apóſtoli.

Apoc. 1 IN diêbus illis. Significâuit Deus quæ opórtet fíeri cito, lóquens per Angelum ſuum ſeruo ſuo Ioânni: qui teſtimónium perhíbuit verbo Dei, & teſtimónium Ieſu Chriſti, quæcũque vidit. Beâtus qui legit, & qui âudit verba prophetîæ huius: & ſéruat ea, quæ in ea ſcripta ſunt. Tempus enim prope eſt. Ioânnes ſeptẽ Eccléſijs quæ ſunt in Aſia. Grátia vobis & pax ab eo qui eſt, & qui erat, & qui ventúrus eſt: & à ſeptem ſpirítibus, qui in conſpéctu throni eius ſunt: & à Ieſu Chriſto, qui eſt téſtis fidélis, primogénitus mortuôrum, & príncipes regum terræ: qui diléxit nos, & lâuit nos à peccátis noſtris in ſánguine ſuo.

Allelûia, allelûia. ℣. Sancte Michael Archángele defénde nos in prælio: vt non pereámus in treméndo iudício. Allelûia. ℣. Concúſſum eſt mare, & contrémuit terra, vbi Archángelus Míchael deſcéndit de cælo. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

IN illo témpore: Acceſſérunt diſcípuli ad Ieſum, dicẽtes. Quis, putas, Matt. 18.
maior eſt in regno cælórum? Et áduocans Ieſus páruulum, ſtátuit eũ in médio eôrum, & dixit. Amẽ dico vobis: niſi conuérſi fuêritis, & efficiâmini ſicut páruuli, non intrábitis in regnum cælórum. Quicũque ergo humiliâuerit ſe ſicut pâruulus iſte: hic máior eſt in regno cælórum. Et qui ſuſcéperit vnũ páruulum talem in nómine meo, me ſúſcipit. Qui autem ſcãdalizáuerit vnũ de puſillis iſtis, qui in me crédũt: expédit ei, vt ſuſpẽdátur mola aſinária in collo eius, & demergátur in profúndum maris. Væ mũdo à ſcandalis. Necéſſe eſt enim, vt véniant ſcándala: verũtamen væ hómini illi, per quẽ ſcandalum venit. Si autem manus tua, vel pes tuus ſcandalízat te: abſcíde eũ, & proijce abs te. Bonũ eſt tibi ad vitam íngredi débilem vel clâudum, quàm duas manus, vel duos pedes habẽtem mitti in ignem ætérnum. Et, ſi óculus tuus ſcãdalízat te: erue eum, & proijce abs te. Bonum eſt tibi cũ vno óculo in vitam intráre, quàm duos óculos habén-

habéntem mitti in gehénnam ignis. Vidéte, ne contemnátis vnum ex his puſíllis. Dico enim vobis, quia ángeli eôrum ſemper vídent fáciem patris mei, qui in cælis eſt. Credo.

Apoc. Offertor. Stétit Angelus iuxta aram templi, habens thuríbulum âureum in manu ſua: & data ſunt ei incénſa multa: & aſcéndit fumus arómatum in conſpéctu Dei, allelûia. Secreta.

HOſtias tibi Dómine, lâudis offérimus, ſupplíciter deprecántes: vt eâſdem angélico pro nobis interueniênte ſuffrágio, & placátus accípias, & ad ſalútem noſtram prouenire concédas. Per Dóminum noſtrum.

Dan.3 Communio. Benedícite omnes Angéli Dómini Dóminum: hymnum dicite, & ſuperexaltáte eum in ſæcula, allelûia. Poſtcommunio.

BEâti Archángeli tui Michaêlis interceſſiône ſuffúlti, ſúpplices te Dómine deprecámur: vt quod ore proſéquimur, contingámus & mente. Per Dóminum noſtrum.

Die ix. In feſto ſancti Gregorij Nazianzeni Epiſcopi & cōfeſſoris. Miſſa. In médio Eccléſiæ. de Communi Doctorum. fol. 256.

Epiſtola. Iuſtus cor ſuum trádidit. fol. 256. Et dicitur Credo.

Die x. Sanctorum Gordiani & Epimachi martyrum. Introitus.

Ps.144. SAncti tui Dómine, benedícent te: glóriam regni tui dicent, allelûia, allelûia.

Ibidē. Pſal. Exaltábo te Deus meus rex: & benedícam nómini tuo in ſæculum, & in ſæculum ſæculi.

℣. Glória Patri. Oratio.

DA quęſumus omnípotēs Deus: vt qui beatôrum mártyrū tuôrum Gordiâni & Epimáchi ſolémnia cólimus: eôrum apud te interceſſiônibus adiuuêmur. Per Dóminum.

Epiſtola. Poſt hæc ego Ioânnes. de Communi Mart. tpe Paſch fol. 249.

Allelûia, allelûia. ℣. Sancti tui Dómine florébunt ſicut lílium: & ſicut ódor bálſami erunt ante te. Allelûia.

℣. Pretiôſa in cōſpéctu Dómini mors Ps.115
ſanctórum eius. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípu- Io.15.
lis ſuis. Ego ſum vitis: vos pálmites. Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum: quia ſine me nihil potéſtis fácere. Si quis in me nō mánſérit: mittétur foras ſicut palmes, & aréſcet, & cólligent eum, & in ignem mittent, & ardet. Si manſéritis in me, & verba mea in vobis māſerint: quodcumque voluêritis, petêtis, & fiet vobis. In hoc clarificátus eſt pater meus: vt fructum plúrimum afferátis, & efficiâmini mei diſcípuli. Sicut diléxit me pater, & ego diléxi vos. Manéte in dilectiône mea. Si præcépta mea ſeruauéritis, manébitis in dilectiône mea: ſicut

ſicut & ego patris mei præcépta ſeruaui, & máneo in eius dilectiône. Hæc locútus ſum vobis: vt gâudiũ meum in vobis ſit, & gâudium veſtrum impleâtur. Offertorium.

Pſ. 31. Lætámini in Dómino, & exultáte iuſti: & gloriâmini omnes recti corde, allelûia, allelûia. Secreta.

HOſtias tibi, Dómine, beatórum mártyrum tuôrum Gordiâni & Epimáchi dicátas méritis, benígnus aſſúme: & ad perpétuum nobis tribue prouenire ſubſidium. Per Dóminum.

Pſ. 32. Communio. Gaudéte iuſti in Dómino, allelûia: rectos decet collaudátio, allelûia. Poſtcommunio.

QVæſumus omnípotens Deus: vt qui cæléſtia aliménta percépimus, intercedéntibus ſanctis mártyribus tuis Gordiâno & Epimâcho, per hęc contra ómnia aduêrſa muniâmur. Per Dóminum noſtrum.

Die xij In feſto SS. Nerei, Achillei, & Domitillæ virginis, atque Pancratij martyrum. Introitus.

Pſ. 32. ECce óculi Dómini ſuper timéntes eum, ſperántes in miſericórdia eius, allelûia: vt erípiat à morte ánimas eôrum: quôniam adiútor & protéctor noſter eſt, allelûia, allelûia. Pſalmus.

Ibidẽ. Exultáte iuſti in Dómino: rectos decet collaudátio. ℣. Glória Patri. Oratio.

SEmper nos Dómine mártyrum tuôrum Nerêi, Achillêi, Domitíllæ, atque Pancrátij fóueat quæſumus beâta ſolémnitas: & tuo dignos reddat obſéquio. Per Dóminum.

Léctio libri Sapiêntiæ.

Sap. STabunt iuſti in magna conſtántia aduêrſus eos, qui ſe anguſtiauérũt: & qui abſtulérunt labóres eôrum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, & mirabúntur in ſubitatiône inſperátæ ſalútis, dicẽtes intra ſe, pœnitẽtiam agéntes, & præ angúſtia ſpíritus gemẽtes. Hi ſunt, quos aliquãdo habuîmus in deríſum, & in ſimilitúdinem impropérij. Nos inſenſáti vitam illórum ęſtimabámus inſániam: & finem illórum ſine honóre. Ecce, quômodo computáti ſunt inter fílios Dei: & inter ſanctos ſors illórũ eſt. Allelûia, allelûia. ℣. Hæc eſt vera fratérnitas, quæ vicit mundi crimina: Chriſtum ſecúta eſt, inclyta tenẽs regna cæleſtia. Allelûia. ℣. Te Mártyrum candidátus lâudat exercitus, Dómine. Allelûia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

Io. 4. IN illo témpore: Erat quidam régulus, cuius fílius infirmábatur Caphárnaum. Hic cum audíſſet, quia Ieſus veníret à Iudæa in Galilæam, abijt ad eum: & rogábat eum, vt deſcénderet & ſanáret fílium eius. Incipiêbat enim mori. Dixit ergo Ieſus ad eum. Niſi ſigna & prodígia vidéritis, nõ créditis. Dicit ad eum régulus. Dómine,

deſcénde

deſcénde priûſquam moriâtur fílius meus. Dicit ei Ieſus. Vade, fílius tuus viuit. Crédidit homo ſermóni, quem dixit ei Ieſus, & ibat. Iam autem eo deſcendénte, ſerui occurrérunt ei: & nuntiauérunt dicéntes, quia fílius eius vîueret. Interrogábat ergo horam ab eis, in qua mélius habúerit. Et dixérunt ei, quia heri hora ſéptima relíquit eum fébris. Cognôuit ergo pater, quia illa hora erat, in qua dixit ei Ieſus: fílius tuus viuit. Et crédidit ipſe, & domus eius tota. Offertorium.

Pſ.88. Confitebúntur cęli mirabília tua Dómine: & veritátem tuam in Eccléſia ſanctórum, allelûia, allelûia.

Secreta.

SAnctórum mártyrũ tuorum, quæſumus Dómine, Nerêi, Achillêi, Domitíllæ, atque Pancrátij ſit tibi gráta conféſſio: quæ & múnera noſtra comméndet, & tuam nobis indulgéntiam ſemper implóret. Per Dñm.

Pſ.32. Communio. Gaudéte iuſti in Dómino, allelûia: rectos decet collaudátio, allelûia. Poſtcommunio.

QVæſumus Dómine, vt beatórum mártyrum tuôrum Nerêi, Achillêi, Domitíllæ, atque Pancrátij deprecatiônib⁹, ſacraménta ſancta quę ſúmpſimus, ad tuę nobis profíciãt placatiônis augmẽtum. Per Dóminum.

Die xiiij. Sancti Bonifacij martyris. Miſſa. Protexíſti me Deus. de Communi vnius Mart. tempore Paſchali. f. 248. præter Orationes, quæ dicuntur vt infra. Oratio.

DA quæſumus oĩpotens Deus: vt qui beâti Bonifácij mártyris tui ſolémnia cólimus, eius apud te intercesſiônibus adiuuêmur. Per Dóminum noſtrum. Secreta.

MVnéribus noſtris, quæſumus Dómine, precibuſq. ſuſcéptis, & cæléſtibus nos munda myſtérijs, & cleménter exâudi. Per Dóminum.

Poſtcommunio.

REfécti participatiône mûneris ſacri, quæſumus Dómine Deus noſter: vt cuius exequîmur cultum, intercedénte beâto Bonifácio mártyre tuo, ſentiâmus effféctum. Per Dóminum noſtrum.

Sanctæ Pudentianæ virginis. Miſſa Die xix. Dilexíſti iuſtítiam. de Communi virginum. fol. 260.

Si aliquod feſtum ex ſequentibus venerit tempore Paſchali, Miſſa dicitur, vt in Communi temporis Paſchalis. Si autem venerit poſt Octauam Pẽtecoſtes, dicitur vt infra aſſignatur.

Sancti Vrbani Papæ & martyris. Die xxv.

Introitus.

SAcerdótes tui, Dómine, índuant iuſtítiam, & ſancti tui exúltent: propter Dauîd ſeruum tuum, non auêrtas fáciem Chriſti tui. Pſalmus. Meménto Dómine Dauíd: & ómnis manſuetúdinis eius. ℣. Glória Patri. Oratio. Pſ.131 Ibidẽ.

DA quæſumus oĩpotens Deus: vt qui beâti Vrbáni mártyris tui atque Pontíficis ſolémnia cólimus: eius apud te interceſſiônibus adiuuêmur. Per Dóminum noſtrum.

Epiſtola. Benedíctus Deus. de Communi vnius Martyris Pontificis. folio 246. Graduale.

Inuéni Dauîd ſeruũ meum, óleo ſancto Pſ.88.

ĉto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliâbitur ei, & bráchium meũ confortábit eum. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo: & fílius iniquitátis non nocébit ei. Allelûia, allelûia. ℣. Meménto Dómine Dauid, & omnis manſuetúdinis eius. Allelûia.
Pſa. 131

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 25. b

IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis parâbolam hanc. Homo quidam péregre proficíſcens, vocâuit ſéruos ſuos, & trádidit illis bona ſua. Et vni dedit quinque talénta, alij autem duo, alij vero vnum: vnicuiq. ſecúndum própriam virtútem: & profectus eſt ſtatim. Abijt autẽ qui quinque talénta accéperat, & operátus eſt in eis, & lucrátus eſt ália quînque. Simíliter & qui duo accéperat, lucrátus eſt ália duo. Qui autẽ vnum accéperat, ábiẽs fódit in terram, & abſcõdit pecúniam dómini ſui. Poſt multum vero témporis venit dóminus ſeruôrum illôrum, & póſuit ratiônem cum eis. Et accédens qui quinque talénta, accéperat, óbtulit alia quinque talénta, dícens. Dómine quînque talẽta tradidíſti mihi: ecce alia quînque ſuperlucrátus ſum. Ait illi dóminus eius. Euge ſérue bone & fidélis: quia in pâuca fuîſti fidélis, ſupra multa te conſtítuam: intra in gâudium dómini tui. Accéſſit autem & qui duo talénta accéperat, & ait. Dómine, duo talénta tradidíſti mihi: ecce, alia duo lucrátus ſum. Ait illi dóminus eius. Euge ſerue bone & fidélis: quia ſuper pâuca fuîſti fidélis, ſupra multa te conſtítuam: intra in gâudium dómini tui. Offertorium.

Véritas mea, & miſericórdia mea cum ipſo: & in nómine meo exaltábitur cornu eius. Pſ. 88

Secreta.

HAec hóſtia, Dómine quæſumus, emúndet noſtra delícta: & ad ſacrifícium celebrándum, ſubditórum tibi córpora, menteſq. ſanctíficet. Per Dóminum noſtrum.

Communio. Fidélis ſeruus & prudẽs, quem conſtítuit dóminus ſuper famíliam ſuam: vt det illis in témpore tritici menſúram. Matt. 24.

Poſtcommunio.

REfécti participatiône mûneris ſacri, quæſumus Dómine Deus noſter: vt cuius exéquimur cultum, intercedénte beâto Vrbáno mártyre tuo atque Pontífice, ſentiâmus efféctum. Per Dóminum noſtrum.

Sancti Eleutherij Papæ & martyris, Miſſa. Státuit ei Dóminus. vt in Cõmuni vnius Mart. Pontif. fol. 245. niſi venerit tempore Paſchali. Die xxvi.

Sancti Ioannis Papæ & mart. Miſſa. Sacerdótes Dei. vt in Cõmuni vnius Mart. Pontif. fol. 246. Die xxvij.

Sancti Felicis Papæ & mart. Miſſa. Státuit ei Dóminus. vt in Communi vnius Martyris Pontificis. fol. 245. Die xxx.

Sanctæ Petronillæ virginis. Miſſa. Vultum tuum. de Communi Virginum non martyrum. fol. 260. Die xxxi.

FESTA IVNII.

Die ij. Sanctorum martyrum Marcellini, Petri, atque Eraſmi. Introitus.

Pſ. 33. CLamauêrũt iûſti, & Dóminus exaudîuit eos: & ex ómnibus tribulatiônibus eôrum liberâuit eos. Pſal. Benedícam Dóminũ in ómni témpore: ſemper laus eius in ore meo. Ibidẽ.
℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, qui nos ánnua beatórum mártyrum tuôrum Marcellíni, Petri, atque Eraſmi ſolemnitáte lætíficas: præſta quæſumus: vt quôrum gaudémus méritis, accendámur exém plis. Per Dóminum noſtrum.

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Romános.

Rom. 8.c FRatres. Non ſunt condígnæ paſſiônes huius témporis ad futúram glóriã, quæ reuelábitur in nobis. Nam expectátio creatúræ, reuelatiônem filiôrum Dei expéctat. Vanitáti enim creatúra ſubiêcta eſt, non vólens, ſed propter eum qui ſubiécit eam in ſpe: quia & ipſa creatúra liberábitur à ſeruitúte corruptiônis, in libertátem glóriæ filiôrum Dei. Scimus enim, quòd omnis creatúra ingemíſcit, & párturit vſque adhuc. Non ſolùm autem illa, ſed & nos ipſi primítias ſpíritus habén tes, & ipſi intra nos gémimus, adoptiônem filiôrum Dei expectántes, redem ptiônem córporis noſtri. Graduale.

Pſ. 33. Clamauérũt iuſti, & Dóminus exaudîuit eos: & ex ómnibus tribulatiônibus eôrum liberâuit eos. ℣. Iuxta eſt Dóminus his, qui tribuláto ſunt corde: & húmiles ſpíritu ſaluâbit.

Allelûia, allelûia. ℣. Ego vos elégi de mundo: vt eâtis, & fructum afferátis, & fructus veſter máneat. Allelûia. Io. 15.

Euangelium. Cum audiêritis prælia. de Communi plurim. Mart. fol. 250.

Offertorium. Lætámini in Dómino, & exultâte iuſti: & gloriâmini omnes recti córde. Pſ. 31. Secreta.

HAec hóſtia, quæſumus Dómine, quã ſanctórum Mártyrum tuôrũ natalítia recenſéntes offérimus, & víncula noſtræ prauitátis abſóluat, & tuæ nobis miſericórdię dona concíliet. Per Dóminum. Communio.

Iuſtôrum ânimæ in manu Dei ſunt, & non tanget illos torméntum malítiæ: viſi ſunt oculis inſipiêntium mori: illi autem ſunt in pace. Poſtcommunio. Sap. 3.

SAcro múnere ſatiâti, ſúpplices te Dómine deprecâmur: vt quod débitæ ſeruitútis celebrámus officio, ſaluatiônis tuæ ſentiâmus augméntum. Per Dóminum noſtrum.

Sanctorum martyrum Primi & Feliciani. Introitus. Die ix.

SApiêntiam ſanctórum narrent pópuli, & lâudes eôrum núntiet Eccléſia: nómina autem eôrum vîuent in ſæculum ſęculi. Pſal. Exultáte iuſti in Dómino: rectos decet collaudâtio. Eccli. 44. Pſ. 32.
℣. Glória Patri. Oratio.

FAc nos, quęſumus Dómine, ſanctórum mártyrum tuôrum Primi & Feliciâni ſemper feſta ſectári: quôrum ſuffrágijs protectiônis tuæ dona ſentiámus. Per Dóminum.

Léctio

Lectio libri Sapiêntiæ.

Sap. 5. IVſti autem in perpétuum vîuent: & apud Dóminum eſt merces eôrum: & cogitátio illórũ apud Altíſſimum. Ideo accípient regnum decóris, & diadéma ſpeciêi de manu Dómini: quôniam déxtera ſua téget eos, & bráchio ſancto ſuo defféndet illos. Accípiet armatúram zelus illíus, & armábit creatúram ad vltiônem inimicórum. Induet pro thoráce iuſtítiam: & accípiet pro gálea iudícium certum. Sumet ſcutum inexpugnábile, æquitátem.

Pſ. 88. Graduale. Confitebúntur cæli mirabília tua Dómine: étenim veritâtem tuam in eccléſia ſanctórum.

℣. Miſericórdias tuas Dñe in ætérnũ cantábo, in generatiône & progénie. Allelûia, allelûia. ℣. Hæc eſt vera fratérnitas, quæ vicit mundi crímina: Chriſtum ſecúta eſt, inclyta ténens regna cæléſtia. Allelûia.

Euangelium. Confíteor tibi pater. de Communi plurim. Mart. fol. 253.

Pſ. 67. Offertorium. Mirábilis Deus in ſanctis ſuis: Deus Iſraël ipſe dabit virtútem & fortitúdinem plebi ſuæ: benedíctus Deus, allelûia.

Secreta.

FIat tibi, quæſumus Dómine, hóſtia ſacránda placábilis, pretiôſi celebritáte mártyrij: quæ & peccáta noſtra puríficet, & tuôrum tibi vota concíliet famulórum. Per Dóminum.

Io. 15. Communio. Ego vos elégi de mundo, vt eâtis, & frúctum afferátis: & frúctus veſter mâneat.

Poſtcommunio.

QVæſumus omnípotens Deus; vt ſanctórum mártyrũ tuôrum Primi & Feliciâni cæléſtibus myſtérijs celebráta ſolémnitas, indulgéntiam nobis tuæ propitiatiônis acquîrat. Per Dóminum noſtrum.

In feſto ſancti Barnabæ Apoſtoli. Di. xi.

Introitus.

MIhi autẽ nimis honoráti ſunt amíci tui Deus: nimis confortátus eſt principátus eôrum. Pſ. 138. Pſalmus. Dómine probáſti me, & cognouîſti me: tu cognouîſti ſeſſiônem meam, & reſurrectiônem meam. Ibid. ℣. Glória Patri.

Oratio.

DEus, qui nos beâti Bárnabæ apóſtoli tui méritis & interceſſiône lætíficas: concéde propítius: vt qui tua per eũ benefícia póſcimus, dono tuæ grátiæ cõſequâmur. Per Dñm.

Lectio Actuum Apoſtolórum.

Act. 11. c IN diêbus illis: Multus númerus credéntium, Antiôchiæ conuêrſus eſt ad Dóminum. Peruénit autem ſermo ad âures eccléſiæ, quæ erat Ieroſolymis, ſuper íſtis: & miſérunt Bárnabam vſque ad Antiôchiam. Qui cum perueniſſet, & vidiſſet grátiam Dei: gauîſus eſt. Et hortabátur omnes in propóſito cordis permanére in Dómino: quia erat vir bonus, & plenus Spíritu ſancto, & fide. Et appóſita eſt multa turba Dómino. Profectus eſt autem Bárnabas Tarſum, vt quæreret Sâulum: quem cum inueniſſet, perdúxit Antiôchiam. Et annum totum cõuerſáti ſunt ibi in eccléſia: & docuérunt turbam multam, ita vt cognominaréntur primum Antiôchiæ diſcípuli, Chriſtiâni. Erãt autem Ca. in Eccléſia, quæ erat Antiôchiæ, prophétæ & doctóres: in quib9 Bárnabas, & Símon, qui vocabátur Niger, &

Lucius Cyrenénſis, & Manahen, qui erat Heródis tetrárchæ collactâneus, & Sâulus. Miniſtrántibus autem illis Dómino, & ieiunãtibus: dixit illis Spíritus ſanctus. Segregáte mihi Sâulum & Barnabã in opus, ad quod aſſúmpſi eos. Tunc ieiunãtes & orántes, imponentesq. eis manus, dimiſérunt illos.

ſ.18. Graduale. In omnem terram exîuit ſonus eôrum: & in fines orbis terræ verba eôrum. ℣. Cæli enárrant glóriam Dei: & ópera manuum eius annúntiat firmaméntum.

.15. Allelûia, allelûia. ℣. Ego vos elégi de mundo, vt eâtis, & fructum afferátis: & fructus veſter máneat. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 10. In illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Ecce, ego mitto vos, ſicut oues in médio lupórum. Eſtóte ergo prudéntes ſicut ſerpéntes: & ſímplices ſicut colúmbæ. Cauête autem ab homínibus. Trádent enim vos in concílijs, & in ſynagógis ſuis flagellábunt vos: & ad præſides & reges ducémini propter me, in teſtimóniũ illis & géntibus. Cum autem trádent vos, nolíte cogitáre quômodo, aut quid loquâmini. Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquâmini. Non enim vos eſtis, qui loquîmini: ſed ſpíritus patris veſtri, qui lóquitur in vobis. Trádet autem frater fratrem in mortem, & pater fílium: & inſúrgent fílij in paréntes, & morte eos afficient. Et éritis ódio ómnibus homínibus propter nomen meum. Qui autem perſeueráuerit vſque in finem: hic ſáluus erit. Credo.

Offertorium. Conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram: mémores erunt nóminis tui Dómine, in omni progénie & generatiône. Ps. 44.

Secreta.

Mvnera, Dómine, obláta ſanctífica: & intercedénte beâto Bárnaba apoſtolo tuo, nos per hæc à peccatòrum noſtrórum máculis emúnda. Per Dóminum noſtrum.

Præfatio de Apoſtolis. fol. 114.

Communio. Vos qui ſecúti eſtis me, ſedébitis ſuper ſedes: iudicántes duôdecim tribus Iſraël. Matt. 19.

Poſtcommunio.

Svpplices te rogámus omnípotens Deus: vt, quos tuis réficis ſacraméntis, intercedénte beâto Bárnaba apóſtolo tuo, tibi étiam plácitis móribus dignánter tribuas deſeruîre. Per Dóminum noſtrum.

Sanctorum Baſilidis, Cyrini, Naboris, & Nazarij martyrum. Die xij.

Introitus.

Ps. 78. Intret in conſpéctu tuo Dómine, gémitus compeditórum: redde vicínis noſtris ſéptuplum in ſinu eôrum: víndica ſánguinem ſanctórum tuôrum, qui effuſus eſt. Pſalm. Deus venérunt gentes in hereditátem tuam, polluêrunt templum ſanctum tuum: poſuêrunt Ierúſalem Ibidē.

ſalem in pomórum cuſtódiam.
℣. Glória Patri. Oratio.

SAnctórum mártyrum tuôrum Baſilidis, Cyríni, Nabóris, atque Nazárij, quæſumus Dómine, natalítia nobis votîua reſpléndeant: & quòd illis cóntulit excelléntia ſempitérna, frúctibus noſtræ deuotiônis accréſcat. Per Dóminum noſtrum.

Epiſtola. Rememorámini príſtinos dies. de Communi plurimorum Martyrum. folio 251.

Pſ. 78. Graduale. Víndica Dómine, ſánguinem ſanctórum tuôrum, qui effúſus eſt. ℣. Poſuêrunt mortália ſeruôrum tuôrum, eſcas volatílibus cæli, carnes ſanctórum tuôrum béſtijs terræ.

Eccli. 44. Allelûia, allelûia. ℣. Córpora ſanctórum in pace ſepúlta ſunt, & nómina eôrum vîuent in generatiône, & generatiônem. Allelûia. Euangelium. Sedénte Ieſu ſuper montem Oliuêti. de eodem Communi. fol. 251.

Pſ. 149. Offertorium. Exultábunt ſancti in glória, lætabúntur in cubílibus ſuis: exaltatiônes Dei in fâucibus eôrum.

Secreta.

PRo ſanctórum tuôrum Baſílidis, Cyrini, Nabóris, atque Nazárij ſánguine venerándo, hóſtias tibi Dómine ſolémniter immolámus, tua mirabília pertractántes: per quem talis eſt perfécta victória. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Pſ. 78. Communio. Poſuérunt mortália ſeruôrum tuôrum Dómine, eſcas volatílibus cæli, carnes ſanctórum tuôrum béſtijs terræ: ſecúndum magnitúdinem bráchij tui póſſide fílios morte punitórum. Poſtcommunio.

SEmper Dómine, ſanctórum mártyrum tuôrum Baſilidis, Cyríni, Nabóris, atque Nazárij ſolémnia celebrántes, præſta quæſumus: vt eôrum patrocínia iûgiter ſentiâmus. Per Dóminum noſtrum.

In feſto ſancti Antonij de Padua confeſſoris. Introitus. Die xiij.

OS iuſti meditábitur ſapiêntiam, & lingua eius loquêtur iudícium: lex Dei eius in corde ipſius. Pſalmus. Pſ. 36.

Noli æmulári in malignántibus: neque zelâueris faciêntes iniquitátem. Ibidē.
℣. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto. Oratio.

ECcléſiam tuam Deus, beâti Antónij confeſſóris tui ſolémnitas votîua lætíficet: vt ſpirituâlibus ſemper muniâtur auxílijs, & gâudijs perfrui mereâtur ætérnis. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Léctio epiſtolæ beáti Pâuli apóſtoli ad Corínthios.

FRatres. Spectáculum facti ſumus mundo, & Angelis, & homínibus. Nos ſtulti propter Chriſtum: vos autem prudéntes in Chriſto. Nos infírmi: vos autem fórtes. Vos nóbiles: nos autem ignóbiles. Vſque in hanc horam & eſurímus, & ſitímus, & nudi ſúmus, & cólaphis cædimur, & inſtábiles ſumus, & laborámus operántes mánibus noſtris. Maledícimur & benedícimus. Perſecutiônem pátimur: & ſuſtinémus. Blaſphemámur: & obſecrámus. Tamquam purgaménta huius mundi facti ſumus, ómnium peripſéma vſque adhuc. Non 1. Cor 4. b

vt confúndam vos, hæc ſcribo: ſed vt filios meos charíſſimos móneo: In Chriſto Ieſu Dómino noſtro.

Pſ. 91. Graduale. Iuſtus vt palma florébit, ſicut cedrus Líbani, multiplicábitur in domo Dómini. ℣. Ad annuntiândum mane miſericórdiam tuam, & veritátem tuam per noctem.

Eccli. 15. Allelûia, allelûia. ℣. Amâuit eum Dóminus, & ornâuit eum: ſtolam glóriæ índuit eum. Allelûia.

Euangel. Sint lumbi veſtri præcíncti. de Communi Conf. non Pont. f. 256.

Pſ. 88. Offertorium. Véritas mea, & miſericórdia mea cũ ipſo: & in nómine meo exaltábitur cornu eius. Secreta.

PRæſens oblátio fiat, Dómine, pópulo tuo ſalutáris: pro quo dignátus es patri tuo te viuẽtem hóſtiam immoláre. Qui cum eôdem Deo patre & Spíritu ſancto viuis & regnas Deus, per ómnia. Communio.

Matt. 24. Beâtus ſeruus, quem cum vénerit dóminus, inuênerit vigilántem: amen dico vobis: ſuper ómnia bona ſua conſtítuet eum. Poſtcommunio.

DIuînis, Dómine, munéribus ſatiâti: quæſumus, vt beâti Antônij confeſſôris tui méritis & interceſſiône, ſalutáris ſacrifícij ſentiâmus efféctum. Per Dóminum.

Die xiiij. In feſto ſancti Baſilij Epiſcopi & confeſſoris. Introitus.

Eccli. 15. IN médio Eccléſiæ apéruit os eius: & implêuit eum Dóminus ſpíritu ſapiêntiæ, & intelléctus: ſtolam glóriȩ índuit eum.

Pſ. 91. Pſalm. Bonum eſt confitéri Dómino: & pſállere nómini tuo, Altíſſime. ℣. Glória Patri. Oratio.

EXâudi quæſumus Dómine, preces noſtras, quas in beâti Baſílij confeſſóris tui atque Pontíficis ſolemnitáte deférimus: & qui tibi digne méruit famulári, eius intercedẽtibus méritis, ab ómnibus nos abſólue peccátis. Per Dóminum noſtrum.

Léctio epiſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Timótheum.

CHaríſſime. Teſtíficor corã Deo & Chriſto Ieſu, qui iudicatúrus 2. Timot. 4.
eſt viuos & mórtuos, per aduêntum ipſíus, & regnum eius: prǽdica verbum: inſta opportúne, importúne: árgue, óbſecra, íncrepa in omni patiêntia & doctrína. Erit enim tempus, cum ſanam doctrínam non ſuſtinébunt: ſed ad ſua deſidéria coaceruâbunt ſibi magíſtros, pruriêntes âuribus: & à veritáte quidem audítum auêrtent, ad fábulas autem conuerténtur. Tu vero vígila, in ómnibus labóra, opus fac euangeliſtæ, miniſtérium tuum imple, ſóbrius eſto. Ego enim iam delíbor: & tempus reſolutiônis meæ ínſtat. Bonum certámen certâui, curſum conſummâui, fidem ſeruâui. In réliquo, repóſita eſt mihi coróna iuſtítię, quàm reddet mihi Dóminus in illa die, iuſtus iudex: non ſolum autem mihi, ſed & ijs qui díligunt aduêntum eius. Graduale.

Os iuſti meditábitur ſapiêntiam: & Pſ. 36.
língua eius loquêtur iudícium. ℣. Lex Dei eius in córde ipſius: & non ſupplantabúntur greſſus eius.

Allelûia, allelûia. ℣. Inuêni Dauìd Pſ. 88.
ſeruum meum, óleo ſancto meo vnxi eum, Allelûia.

Se-

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

Luc. 14.d IN illo témpore: Dixit Ieſus turbis. Si quis venit ad me, & non odit patrem ſuum & matrē, & vxórem & fílios, & fratres & ſoróres, adhuc autem & ánimam ſuam: nō poteſt meus eſſe diſcípulus. Et qui non bâiulat crucem ſuam, & venit poſt me: nō poteſt meus eſſe diſcípulus. Quis enim ex vobis vólens turrim ædificáre, non prius ſédens, cómputat ſumptus qui neceſſárij ſunt, ſi hábeat ad perficiêndum: ne, poſteaquā poſúerit fundaméntum, & non potûerit perfícere, omnes qui vident, incípiant illúdere ei, dicéntes: quia hic homo cœpit ædificáre, & non pótuit cōſummáre? Aut quis rex itúrus cōmíttere bellum aduêrſus álium regē, non ſédens prius cógitat, ſi poſſit cū decē míllibus occúrrere ei, qui cum vigínti míllibus venit ad ſe? Alioquin adhuc illo longe agénte, legatiônē mittens, rógat ea quæ pacis ſunt. Sic ergo omnis ex vobis, qui nō renúntiat ómnibus quæ póſſidet: non póteſt meus eſſe diſcípulus. Bonū eſt ſal. Si autem ſal euanûerit: in quo cōdiétur? Neque in terram, neque in ſterquilínium vtile eſt: ſed foras mittétur. Qui habet âures audiêndi, âudiat. Dicitur Credo.

Offertorium. Véritas mea, & miſericórdia mea cum ipſo: & in nómine meo exaltábitur cornu eius. Pſ.88 Secreta.

SAncti Baſílij confeſſóris tui atque Pontíficis, quæſumus Dómine, annua ſolémnitas pietáti tuæ nos reddat accéptos: vt per hæc piæ placatiônis offícia, & illum beâta retribútio comitétur, & nobis grátiæ tuæ dona concíliet. Per Dóminum. Communio.

Fidélis ſeruus & prúdens, quem conſtítuit Dóminus ſuper famíliam ſuam: vt det illis in témpore trítici mēſúram. Matt 24.

Poſtcommunio.

DEus, fidélium remunerátor animárum, præſta: vt beâti Baſílij confeſſóris tui atque Pontíficis, cuius venerādam celebrámus feſtiuitátem, précibus indulgéntiam conſequâmur. Per Dóminum noſtrum.

Sanctorum Viti, Modeſti, atque Creſcentiæ martyrum. Die xv. Introitus.

MVltæ tribulatiônes iuſtórum, & de his ómnibus liberâuit eos Dóminus: Dóminus cuſtódit ómnia oſſa eôrum: vnum ex his non conterétur. Pſ.33

Pſalm. Benedícam Dóminum in ómni témpore: ſemper lâus eius in ore meo. ℣. Glória Patri. Ibidē Oratio.

DA Eccléſiæ tuæ, quęſumus Dómine, ſanctis mártyribus tuis Vito, Modéſto, atque Creſcéntia intercedéntibus, ſuperbè non ſápere, ſed tibi plácita humilitáte profícere: vt praua deſpíciēs, quæcūque recta ſunt, líbera exérceat charitáte. Per Dnm.

Epiſtola. Iuſtórum ánimæ. de Communi plurim. Martyrum. fol. 250.

Pſ. 149 Graduale. Exultábunt ſancti in glória: lætabúntur in cubílibus ſuis. ℣. Cantáte Dómino cánticum nouum: laus eius in eccléſia ſanctórum.

Pſ. 144 Allelúia, allelúia. ℣. Sancti tui Dómine, benedícent te: glóriam regni tui dícent, Allelúia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Lucam.

Luc. 10.c IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Qui vos audit, me audit: & qui vos ſpérnit, me ſpérnit. Qui autem me ſpérnit, ſpérnit eũ qui me miſit. Reuérſi ſunt autẽ ſeptuagínta duo cum gáudio, dicẽtes. Dómine, etiam dęmónia ſubijciúntur nobis in nómine tuo. Et ait illis. Vidébam ſátanam ſicut fúlgur de cælo cádentem. Ecce, dedi vobis poteſtátem calcándi ſupra ſerpéntes, & ſcorpiónes, & ſupra omnem virtútẽ inimici: & nihil vobis nocébit. Verumtamen in hoc nolíte gaudére, quia ſpíritus ſubijciúntur vobis: gaudéte autẽ, quia nómina veſtra ſcripta ſunt in cælis. Offertorium.

Pſ. 67. Mirábilis Deus in ſanctis ſuis: Deus Iſraël ipſe dabit virtútẽ & fortitúdinem plebi ſuæ: benedíctus Deus. Secreta.

SIcut glóriam diuínę poténtiæ, múnera pro ſanctis obláta teſtántur: ſic nobis effẽctum, Dómine, tuæ ſaluatiónis impéndant. Per Dóminum.

Communio. Iuſtórum ánimæ in manu Dei ſunt, & non tanget illos torméntum malítiæ: viſi ſunt óculis inſipiẽtium mori, illi autem ſunt in pace. Sap. 3.

Poſtcommunio.

REpléti Dómine, benedictióne ſolémni, quæſumus: vt per interceſſiónem ſanctórũ mártyrum tuórum Viti, Modéſti, & Creſcéntiæ, medicína ſacramẽti & corpóribus noſtris proſit, & méntibus. Per Dóminum.

Sanctorum Marci & Marcelliani martyrum. Introitus. Die xviij.

SAlus autem iuſtórum à Dómino: & protéctor eórum eſt in témpore tribulatiónis. Pſalmus. Pſ. 36.

Noli æmulári in malignántibus: neque zeláueris faciéntes iniquitátem. ℣. Glória Patri. Oratio. Ibidẽ.

PRæſta quæſumus omnípotens Deus: vt qui ſanctórũ mártyrum tuórum Marci & Marcelliáni natalítia cólimus: à cunctis malis imminentibus, eórum interceſſiónibus liberémur. Per Dóminum noſtrum.

Léctio epíſtolæ beáti Páuli apóſtoli ad Romános.

FRatres. Iuſtificáti ex fide, pacem habeámus ad Deum per Ieſum Chriſtum Dóminum noſtrum: per quem & habémus accéſſum per fidem in grátiam iſtam, in qua ſtámus, & gloriámur in ſpe glóriæ filiórũ Dei. Non ſolum autem: ſed & gloriámur in tribulatiónibus, ſciéntes quòd tribulátio patiéntiã operátur: patiẽtia autem probatiónẽ: probátio vero ſpem. Spes autẽ non confúndit: quia cháritas Dei Rom. 5

diffúſa

diffúſa eſt in córdibus noſtris per Spíritum ſanctum, qui datus eſt nobis.

Sap. 3. Graduale. Iuſtórum ánimæ in manu Dei ſunt, & non tanget illos torméntum malítiæ. ℣. Viſi ſunt óculis inſipiêntium mori: illi autem ſunt in pace. Allelûia, allelûia. ℣. Hæc eſt vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui effúſo ſánguine, ſecúti ſunt Dóminum. Allelúia. Euãgelium. Væ vobis, qui ædificátis. de Communi plurimorũ Martyrum. folio 253.

Offertorium.

Pſ. 123 Anima noſtra, ſicut paſſer, erépta eſt de láqueo venántium: láqueus contrítus eſt, & nos liberáti ſumus.

Secreta.

MVnera tibi Dómine dicáta ſanctífica: & intercedéntibus ſanctis mártyribus tuis Marco & Marcelliâno, per éadem nos placátus inténde. Per Dóminum.

Matt. 25. Cõmunio. Amen dico vobis: quod vni ex mínimis meis fecíſtis, mihi fecíſtis: veníte benedícti patris mei, poſſidéte parátum vobis regnum ab inítio ſæculi.

Poſtcommunio.

SAlutáris tui, Dómine, múnere ſatiâti, ſúpplices exorámus: vt cuius lætámur guſtu, intercedẽtibus ſanctis mártyribus tuis Marco & Marcelliâno, renouêmur effáctu. Per Dñm.

Die xix. Sanctorum Geruaſij & Protaſij martyrum. Introitus.

Pſ. 84 LOquêtur Dóminus pacem in plébem ſuã, & ſuper ſanctos ſuos: & in eos qui conuertúntur ad ipſum. Pſalmus.

Ibidẽ. Benedixíſti Dñe terrã tuam: auertíſti captiuitátẽ Iacób. ℣. Glória. Oratio.

DEus, qui nos annua ſanctórum mártyrum tuôrum Geruâſij & Protâſij ſolemnitáte lætíficas: cõcéde propítius: vt quôrũ gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dñm.

Léctio epíſtolæ beâti Petri apóſtoli.

CHaríſſimi. Cõmunicántes Chriſti paſſiónibus, gaudéte: vt & in reuelatiône gloriẹ eius gaudeâtis exultántes. Si exprobrámini in nómine Chriſti, beâti éritis: quôniam quod eſt honóris, glóriæ, & virtútis Dei, & qui eſt eius ſpíritus, ſuper vos requiéſcit. Nemo autem veſtrum patiâtur vt homicída, aut fur, aut malédicus, aut aliénórum appetítor. Si autem vt Chriſtiânus: non erubéſcat, glorificet autem Deum in iſto nómine. Quôniam tempus eſt, vt incípiat iudícium à domo Dei. Si autem primum à nobis: quis finis eôrum, qui nõ crédunt Dei euangélio? Et ſi iûſtus vix ſaluâbitur: impius & peccátor vbi parébunt? Itaque & hi qui patiûntur ſecúndum voluntátem Dei: fidéli creatóri comméndent ánimas ſuas in benefáctis. 1. Pet. 4 b

Graduale. Gloriôſus Deus in ſanctis ſuis: mirábilis in maieſtáte, fáciẽs prodígia. ℣. Déxtera tua Dómine, glorificáta eſt in virtúte: déxtera manus tua cõfrégit inimícos. Allelûia, allelûia. ℣. Hæc eſt vera fratérnitas, quæ vicit mundi crímina: Chriſtum ſecúta eſt, inclyta tenẽs regna cæléſtia. Allelûia. Exod. 15.

Euang. Deſcéndens Ieſus de monte. de Communi plurim. Mart. fol. 251.

Offertorium. Lætámini in Dómino, & exultáte iuſti, & gloriâmini omnes recti corde. Pſ. 31

Secreta.

OBlâtis, quæſumus Dómine, placáre munéribus: & intercedéntibus ſanctis Mártyribus tuis, à cunctis nos defénde perículis. Per Dóminum noſtrum. Communio.

Pſ.78. Poſuérũt mortália ſeruôrum tuôrum Dómine, eſcas volatílibus cęli, carnes ſanctórum tuôrum béſtijs terrę: ſecundum magnitúdinem bráchij tui póſſide fílios morte punitórum.

Poſtcommunio.

HAec nos commúnio Dómine, purget à crímine: & intercedéntibus ſanctis mártyribus tuis Geruáſio & Protáſio, cæléſtis remédij faciat eſſe conſórtes. Per Dóminum.

Die xx. Sancti Siluerij Papæ & martyris.

Introitus.

Eccli. 45. STátuit ei Dóminus teſtaméntum pacis, & príncipem fecit eum: vt ſit illi ſacerdótij dígnitas in ætérnum.

Pſ.131 Pſalm. Meménto Dómine Dauîd: & omnis manſuetúdinis eius. ℣. Glória Patri. Oratio.

INfirmitátem noſtram réſpice omnípotẽs Deus: & quia pondus própriæ actiônis grâuat, beâti Siluêrij mártyris tui atque Pontíficis intercéſſio gloriôſa nos prótegat. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Léctio epiſtolæ beâti Iudæ apóſtoli.

CHaríſſimi. Mémores eſtóte verbórum, quæ prædícta ſunt ab Apóſtolis Dómini noſtri Ieſu Chriſti: qui dicébant vobis, quôniam in nouîſſimo témpore vénient illuſóres, ſecúndum deſidéria ſua ambulántes in impietátibus. Hi ſunt, qui ſégregant ſemetípſos animáles, ſpíritum non habéntes. Vos autem charíſſimi, ſuperædificántes voſmetípſos ſanctíſſimæ veſtræ fídei, in Spíritu ſancto orántes, voſmetípſos in dilectiône Dei ſeruâte: expectántes miſericórdiam Dómini noſtri Ieſu Chriſti in vitã ætérnam.

Graduale. Inuéni Dauîd ſeruum meum, óleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliâbitur ei, & bráchium meum confortábit eum. Pſ.88.
℣. Nihil profíciet inimícus in eo: & fílius iniquitátis non nocébit ei.

Allelûia, allelûia. ℣. Tu es ſacérdos in ætérnum, ſecúndum órdinem Melchiſédech. Allelûia. Pſ.109

Euangelium. Si quis venit ad me. de Communi vnius Martyris Pontificis. fol. 245.

Offertorium.

Véritas mea, & miſericórdia mea cum ipſo: & in nómine meo exaltábitur cornu eius. Pſ.88.

Secreta.

HOſtiás tibi, Dómine, beâti Siluêrij mártyris tui atque Pontíficis dicátas méritis, benígnus aſſúme: & ad perpétuum nobis tríbue prouenîre ſubſídium. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Communio. Sêmel iurâui in ſancto meo: ſemen eius in ætérnum manébit: & ſedes eius ſicut ſol in conſpéctu meo, & ſicut luna perfécta in ætérnum, & teſtis in cælo fidélis. Ibidẽ

Poſtcommunio.

REfécti participatiône múneris ſacri, quæſumus Dómine Deus noſter: vt cûius exéquimur cultum, intercedénte beâto Siluêrio mártyre tuo atque Pontífice, ſentiâmus efféctum. Per Dóminum.

San-

Die xxij. **Sancti Paulini Epiſcopi & confeſſoris. Introitus.**

Pſ.131 SAcerdótes tui, Dómine, índuant iuſtítiam, & ſancti tui exúltent, propter Dauîd ſeruum tuum, non auêrtas fáciem Chriſti tui. Pſalmus. Meménto Dómine Dauîd: & ómnis manſuetúdinis eius. ℣. Glória Patri. Oratio.

Ibidē. (marginal reference beside "ciem Chriſti tui")

DA quæſumus omnipotēs Deus: vt beâti Paulíni confeſſóris tui atque Pontíficis veneránda ſolémnitas, & deuotiônem nobis âugeat, & ſalútem. Per Dóminum.

Léctio epíſtolæ beáti Pâuli apóſtoli ad Corínthios.

2. Cor. 2. b FRatres. Scítis grátiam Dómini noſtri Ieſu Chriſti: quôniam propter vos egénus factus eſt, cum eſſet diues: vt illíus inópia vos dîuites eſſétis. Et cōſilium in hoc do. Hoc enim vobis vtile eſt: qui non ſolum fácere, ſed & velle cœpíſtis ab anno priôre. Nunc vero & facto perfícite: vt quemádmodum promptus eſt ánimus voluntátis, ita ſit & perficiēdi ex eo quod habétis. Si enim volúntas prompta eſt: ſecúndum id quod habet, accépta eſt, non ſecúndum id quod non habet. Non enim vt alijs ſit remiſſio, vobis autem tribulátio: ſed ex æqualitáte. In præſenti témpore, veſtra abundántia illórum inópiam ſúppleat: vt & illórum abundántia veſtræ inópiæ ſit ſuppleméntum, vt fiat æquâlitas, ſicut ſcríptum eſt. Qui multum, non abundâuit: & qui módicum, non minorâuit. Graduale.

Eccli. 44. Ecce ſacérdos magnus, qui in diēbus ſuis plácuit Deo. ℣. Non eſt inuêntus ſimilis illi, qui conſeruáret legem Excélſi. Allelûia, allelûia. ℣. Tu es ſacérdos in ætérnum ſecúndum órdinem Melchiſédech. Allelûia. Pſ.109

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

Luc. 12. d IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Nolíte timére puſillus grex, quia complácuit patri veſtro dare vobis regnum. Véndite quæ poſſidétis, & date eleemóſynam. Fácite vobis ſácculos, qui non veteráſcunt, theſâurum non deficiêntem in cælis: quò fur nō appropiat, neque tínea corrumpit. Vbi enim theſâurus veſter eſt, ibi & cor veſtrum erit. Offertorium.

Pſ.88 Inuéni Dauîd ſeruum meū, óleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliâbitur ei, & bráchium meum confortábit eum. Secreta.

SAncti tui, quęſumus Dómine, nos vbíque lætíficent: vt dum eôrum mérita recólimus, patrocínia ſentiâmus. Per Dóminum. Communio.

Mat. 24. Fidélis ſeruus & prudens, quem conſtítuit Dóminus ſuper famíliam ſuam: vt det illis in tēpore trítici menſúram.

Poſtcommunio.

PRæſta quæſumus omnípotens Deus: vt de percéptis munéribus

grátias

grátias exhibéntes, intercedénte beâto Paulíno confeſſóre tuo atque Pontífice, beneficia potiôra ſumámus. Per Dóminum.

Die cxiij. In Vigilia ſancti Ioannis Baptiſtæ.

Introitus.

Luc. 1. NE tímeas Zacharîa: exaudíta eſt orátio tua, & Eliſábeth vxor tua páriet tibi fílium, & vocábis nomen eius Ioânnem: & erit magnus coram Dómino, & Spiritu ſancto replébitur adhuc ex vtero matris ſuæ: & multi in natiuitáte eius gaudébunt. Pſal. Dómine in virtúte tua lætábitur rex: & ſuper ſalutáre tuum exultábit vehementer. ℣. Glôria Patri.

idē.

Ps. 20.

Oratio.

PRæſta quæſumus oĩpotẽs Deus: vt família tua per viam ſalutis incédat: & beâti Ioannis præcurſóris hortaménta ſectándo, ad eum quem prædíxit, ſecúra peruêniat, Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum Fílium tuum. Qui tecum víuit & regnat in vnitâte. Secunda Oratio de ſancta Maria. Cōcede. tertia. Eccléſiæ. vel pro Papa, Deus ómnium. fol. 133.

Léctio Hieremîæ prophétæ.

Hie. 1. IN diêbus illis: Factum eſt verbum Dómini ad me, dicens. Príuſquam te formárem in vtero, nôui te: & antequam exíres de vulua, ſanctificâui te: & prophétam in géntibus dedi te. Et dixi, A aa, Dómine Deus: ecce, néſcio lóqui, quia puer ego ſum. Et dixit Dòminus ad me. Noli dícere, puer ſum: quôniam ad ómnia quæ mittam te, íbis: & vniuêrſa quæcumque mandâuero tibi, loquéris. Ne tímeas à fácie eôrum: quia ego tecum ſum, vt éruam te, dicit Dóminus. Et miſit Dóminus manũ ſuam, & tétigit os meũ: & dixit Dóminus ad me. Ecce, dedi verba mea in ore tuo: ecce, conſtitui te hódie ſuper gentes, & ſuper régna: vt euêllas & déſtruas, & diſpérdas & diſſipes, & ædífices & plántes: dicit Dóminus omnipotens.

Graduale.

Fuit homo miſſus à Deo, cui nomen erat Ioânnes. ℣. Hic vénit vt teſtimónium perhibéret de lúmine, paráre Dómino plébem perféctam. Ioan. 1.

Initium ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

FVit in diêbus Heródis regis Iudææ, ſacérdos quidã nómine Zacharîas, de vice Abia: & vxor illîus de filiâbus Aarón, & nomen eius Eliſábeth. Erant autem iuſti ambo ante Deum, incedéntes in ómnibus mandátis & iuſtificatiônibus Dómini, ſine queréla: & nõ erat illis fílius, eo quòd Eliſábeth eſſet ſtérilis, & ambo proceſſiſſent in diêbus ſuis. Factũ eſt autem: cũ ſacerdótio fungerétur Zacharîas in ordine vicis ſuæ ante Deũ, ſecúndum conſuetúdinẽ ſacerdótij: ſorte éxijt, vt incẽſum póneret, ingreſſus in tẽplum Dómini. Et ómnis multitúdo pópuli erat orans foris, hora incẽſi. Appáruit autem Luc. 1.

autem illi Angelus Dómini, ſtans à dextris altáris incénſi. Et Zacharîas turbátus eſt, videns: & timor írruit ſuper eum. Ait autem ad illum Angelus. Ne tímeas Zácharîa: quôniam exaudíta eſt deprecátio tua: & vxor tua Eliſabeth pariet tibi fílium, & vocábis nomen eius Ioânnem. Et erit tibi gâudium & exultátio: & multi in natiuitáte eius gaudêbunt. Erit enim magnus coram Dómino: & vinum & ſíceram nõ bibet: & Spíritu ſancto replébitur adhuc ex vtero matris ſuæ: & multos filiôrum Iſraël conuêrtet ad Dóminum Deum ipſórum. Et ipſe præcédet ante illum in ſpíritu, & virtúte Eliæ: vt conuêrtat corda patrum in fílios, & incrédulos ad prudéntiam iuſtórum, paráre Dómino plebem perfectam.

Offertorium.

Pſal.8. Glória & honóre coronáſti eum, & conſtituîſti eum ſuper ópera mânuum tuârum, Dómine.

Secreta.

MVnera, Dómine, obláta ſanctífica: & intercedẽte beâto Ioânne Baptíſta, nos per hæc à peccatórum noſtrórum máculis emúnda. Per Dóminum.

Communio.

Pſ.20. Magna eſt glória eius in ſalutári tuo: glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum, Dómine.

Poſtcommunio.

BEâti Ioânnis Baptíſtæ nos Dómine, præclára comitétur orátio: & quem ventúrum eſſe prædíxit, poſcat nobis fore placátum, Dóminum noſtrũ Ieſum Chriſtum Fílium tuum. Qui tecum viuit & regnat in vnitáte Spíritus ſancti Deus.

IN NATIVITATE Sancti Ioannis Baptiſtæ. Die xxiiij.

Introitus.

DE ventre matris meæ vocáuit me Dóminus nómine meo: & póſuit os meum vt gládium acûtum, ſub teguménto manus ſuæ protéxit me, & póſuit me quaſi ſagíttam electam. Iſ.49.

Pſalmus.

Bonum eſt confitéri Dómino: & pſállere nómini tuo, Altíſſime. Pſ.91

℣. Glória Patri.

Oratio.

DEus, qui præſéntem diem honorábilem nobis in beâti Ioânnis natiuitâte fecíſti: da pópulis tuis ſpirituâlium grátiam gaudiôrum: & ómnium fidélium mentes dírige in viam ſalútis ætérnæ. Per Dóminum.

Lectio Iſaîæ prophétæ.

AVdite ínſulę, & atténdite pópuli de longe. Dóminus ab vtero vocâuit me: de ventre mátris meæ recordátus eſt nóminis mei. Et póſuit os meum quaſi gládium acútum. In vmbra manus ſuæ protéxit me: & póſuit me ſicut ſagíttam electam. In phâretra ſua abſcóndit me: & dixit mihi. Seruus meus es tu, Iſraël: quia in te gloriâbor. Et nunc hæc dicit Dóminus, fórmans me ex vtero ſeruum ſibi: Dedi te in lucem géntium, vt ſis ſalus mea vſque ad extrémum terræ. Reges vidébunt, & conſûrgent príncipes, & adorábunt Dóminum Deum tuum, & ſanctum Iſraël, qui elegit te. Iſa.49

Graduale. Priuſquam te formárem in vtero, nóui te: & antequam exíres Hier.1.

res

res de ventre, ſanctificâui te. ℣. Miſit Dóminus manum ſuam, & tétigit os meum: & dixit mihi.

Luc.1. Allelûia, allelûia. ℣. Tu puer, prophéta Altiſſimi vocáberis: præibis ante Dóminum paráre vias eius. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

Luc.1. ELiſábeth implétum eſt tempus pariêndi, & péperit fílium. Et audiêrunt vicíni, & cognáti eius, quia magnificâuit Dóminus miſericórdiã ſuam cum illa: & congratulabántur ei. Et factum eſt: in die octâuo venérunt circumcídere pûerum: & vocábant eum nómine patris ſui, Zacharîam. Et reſpóndens mater eius, dixit. Nequâquam: ſed vocábitur Ioânnes. Et dixérunt ad illam: quia nemo eſt in cognatiône tua, qui vocétur hoc nómine. Innuébant autem patri eius, quem vellet vocári eum. Et póſtulans pugillárem, ſcripſit, dícens: Ioânnes eſt nómen eius. Et miráti ſunt vniuêrſi. Apértum eſt autem illico os eius, & lingua eius: & loquebátur, benedícens Deum. Et factus eſt timor ſuper omnes vicínos eôrum: & ſuper ómnia montána Iudææ diuulgabántur ómnia verba hæc. Et poſuêrunt omnes qui audîerant, in corde ſuo, dicéntes. Quis, putas, pûer iſte erit? Etenim manus Dómini erat cum illo. Et Zacharîas pater eius replétus eſt Spíritu ſancto: & prophetâuit, dicens. Benedíctus Dóminus Deus Iſraël: quia viſitâuit, & fecit redemptiônem plébis ſuæ.

Non dicitur, Credo. niſi in Eccleſia propria: vel niſi venerit in Dominica, aut infra Octauam Corporis Chriſti: ſed in die Octaua dicitur, propter Octauam Apoſtolorum. Offertorium.

Iuſtus vt palma florébit: ſicut cedrus quæ in Líbano eſt, multiplicábitur. Pſ.91.

Secreta.

TVa Dómine, munéribus altária cumulámus: illíus natiuitátem honóre débito celebrántes, qui Saluatórem mundi & cécinit adſutúrum, & adéſſe monſtrâuit, Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum Fílium tuum. Qui tecum.

Communio. Tu puer, prophéta Altíſſimi vocáberis: præibis enim ante fáciem Dómini paráre vias eius. Luc.1.

Poſtcommunio.

SVmat Eccléſia tua Deus, beâti Ioânnis Baptíſtæ generatiône lætítiam: per quem ſuæ regeneratiônis cognóuit auctórem, Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum Fílium tuum. Qui tecum viuit.

Infra Octauam ſancti Ioannis Baptiſtæ, & in ipſo die Octauæ fit idem officium, quod in die. Sed infra Octauam poſt Orationem diei dicitur ſecunda Oratio de ſancta Maria, Concéde. tertia contra perſecutores Eccleſiæ, vel pro Papa. fol. 133. Die xxv.

In

Die xxvi. In feſto ſanctorum Ioannis & Pauli martyrum. Introitus.

Pſ. 33. MVltę tribulatiônes iuſtórum, & de his ómnibus liberâuit eos Dóminus: Dóminus cuſtódit ómnia oſſa eôrum: vnum ex his non conterétur. Pſalm.

Ibidē. Benedícam Dóminum in ómni tempore: ſemper lâus eius in ore meo.

℣. Glória Patri. Oratio.

QVæſumus omnípotens Deus: vt nos gemināta lætitia hodiérnæ feſtiuitátis excípiat, quæ de beatôrum Ioânnis & Pâuli glorificatiône procédit: quos êadem fides & páſſio verè fecit eſſe germános. Per Dóminum noſtrum.

Secunda Oratio de ſancto Ioanne, Deus qui præſentem. fol. 206. tertia de S. Maria. Concéde. fol. 133.

Léctio libri Sapiêntiæ.

Eccli. 44. HI ſunt viri miſericórdiæ, quôrum iuſtítiæ obliuiônem nō accepérunt. Cum ſémine eôrum pérmanent bona: heréditas ſancta, nepótes eôrum. Et in teſtaméntis ſtetit ſémen eôrum: & fílij eôrum propter eos in ætérnum mánent. Generâtio eôrum, & glória eôrum non derelinquêtur. Córpora eôrum in pace ſepúlta ſunt: & nómina eôrum vîuent in ſæcula. Sapiêntiam eôrum nárrent ómnes pópuli: & lâudem eôrum pronūtiet ómnis eccléſia ſanctórum. Graduale

Pſ. 132. Ecce quàm bonum & quàm iucúndum, habitáre fratres in vnum.

℣. Sicut vnguêntum in câpite, quod deſcéndit in barbam, barbam Aaron. Allelûia, allelûia. ℣. Hæc eſt vera fratérnitas, quæ vicit mundi crímina: Chriſtum ſecúta eſt, inclyta ténens regna cæléſtia. Allelûia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Lucam.

Luc. 12. IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Atténdite à fermēto Phariſæôrum, quod eſt hypócriſis. Nihil autem opértum, quod non reuelétur: neque abſcónditum, quod nō ſciâtur. Quôniam quæ in ténebris dixíſtis, in lúmine dicéntur: & quòd in aurem locúti eſtis in cubículis, prædicábitur in tectis. Dico autē vobis amícis meis: Ne terreâmini ab his qui occídūt corpus, & poſt hæc non habent ámplius quid fáciant. Oſténdam autem vobis quem timeâtis. Timéte eum, qui poſtquam occíderit, habet poteſtátem míttere in gehénnam. Ita dico vobis, hunc timéte. Nonne quinque páſſeres véneunt dipóndio: & vnus ex illis non eſt in obliuiône coram Deo? Sed & capílli cápitis veſtri, omnes numeráti ſunt. Nolíte ergo timére: multis paſſéribus pluris eſtis vos. Dico autem vóbis: omnis quicumque confeſſus fûerit me coram homínibus, & fílius hóminis confitébitur illum coram ángelis Dei. Offertorium.

Pſal. 5. Gloriabúntur in te ómnes qui díligunt

gunt nomen tuum, quôniam tu Dómine benedíces iuſto: Dómine, vt ſcuto bonæ voluntátis tuæ, coronáſti nos. Secreta.

HOſtias tibi Dómine, ſanctórum mártyrum tuôrum Ioânnis & Pâuli dicâtas méritis, benígnus aſſúme: & ad perpétuũ nobis tríbue prouenire ſubſidium. Per Dóminum.

Sap. 3. Communio. Et ſi coram homínibus torměta paſſi ſunt, Deus tentâuit eos: tamquam aurum in fornáce probâuit eos, & quaſi holocâuſta accépit eos.

Poſtcommunio.

SVmpſimus Dómine, ſanctórum mártyrum tuôrum Ioãnis & Pâuli ſolémnia celebrántes, ſacraménta cæléſtia: præſta quæſumus: vt quòd temporáliter gérimus, ętérnis gâudijs conſequâmur. Per Dóminum.

Si ſequens feſtum ſancti Leonis venerit in Dominica, transfertur poſt Octauam Apoſtolorum: & Miſſa dicitur de Dominica cum commemoratione ſancti Ioannis: & in Sabbato præcedẽti dicitur Miſſa de Vigilia Apoſtolorũ: ſecunda Oro de S. Ioanne, tertia de B. María, Cõcede nos. f. 133. Quocumque vero alio die venerit feſtum S. Leonis, fit de eo, cum commemoratione Octauæ S. Ioannis, & Vigiliæ. In Eccleſijs autẽ Collegiatis dicuntur duæ Miſſæ, vna de Feſto, cum cõmemoratione S. Ioannis, & B. Mariæ: alia de Vigilia, cũ cõmemoratione B. Mariæ, Concêde nos. & Eccléſiæ. vel pro Papa. Deus ómniũ. f. 133.

Die xxvij. In feſto ſancti Leonis Papæ & confeſſoris, Miſſa. Sacerdótes tui. de Cõmuni Confeſſ. Pont. fol. 254. præter Orationes, quæ dicuntur vt infra, & Euangelium, Homo quidam péregre profíciſcens. de eodem Communi. fol. 253. Oratio.

DEus, qui beâtum Leônem Pontíficem, ſanctórum tuôrum méritis coæquâſti: concéde propítius: vt, qui commemoratiônis eius feſta percólimus, vitę quoque imitémur exémpla. Per Dóminum. Secreta.

ANnue nobis, quæſumus Dómine, vt interceſſiône beâti Leônis hæc nobis proſit oblátio: quam immolándo, totîus mundi tribuîſti relaxári delícta. Per Dóminum.

Poſtcommunio.

DEus, qui ánimæ fámuli tui Leônis, ætérnæ beatitúdinis præmia contulíſti: concéde propítius: vt, qui peccatórum noſtrórum póndere prémimur, eius apud te précibus ſubleuêmur. Per Dóminum.

In Vigilia Apoſtolorum Petri, & Pauli. Introitus. Die xxviij.

DIcit Dóminus Petro: cum eſſes iûnior, cingébas te, & ambulábas vbi volébas: cum autem ſenúeris, exténdes mánus tuas, & álius te cínget, & ducet quò tu non vis: hoc autem dixit, ſigníficans qua morte clarificatúrus eſſet Deum. Pſalmus. Cæli enárrant glóriam Dei: & ópera mânuum eius annúntiat firmaméntum. Io. 21. Pſ. 18.

℣. Glória Patri. Non dicitur Glória in excélſis. Oratio.

PRæſta quæſumus, omnípotens Deus: vt nullis nos permíttas perturbatiônibus cõcuti: quos in apoſtólicæ

licæ confeſſiônis petra ſolidáſti. Per Dóminum noſtrum.

Secunda Oratio & tertia vt in ſuperiori rubrica notatur.

Léctio Actuum Apoſtolórum.

Act. 3. IN diêbus illis. Petrus & Ioânnes aſcendébant in templum, ad horam oratiônis nonam. Et quidam vir, qui erat clâudus ex vtero matris ſuæ, baiulabátur: quem ponébant quotídie ad portam témpli, quæ dícitur Speciôſa, vt péteret eleemóſynam ab introeûntibus in templum. Is cum vidíſſet Petrum & Ioânnem incipiêntes introîre in templum: rogábat vt eleemoſynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Ioânne, dixit: Réſpice in nos. At ille intendébat in eos, ſpérans ſe áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit. Argéntum & aurum non eſt mihi: quod autem hábeo, hoc tibi do. In nómine Ieſu Chriſti Nazaréni ſurge, & ámbula. Et apprehénſa manu eius déxtera, alleuâuit eum: & prótinus conſolidátę ſunt baſes eius, & plantæ. Et exíliens ſtetit, & ambulábat: & intrâuit cum illis in templum ámbulans, & exíliens, & lâudans Deum. Et vidit ómnis pópulus eum ambulántem, & laudántem Deum. Cognoſcébant autem illum, quôniam ipſe erat, qui ad eleemóſynam ſedébat ad Speciôſam portam templi: & replêti ſunt ſtupóre & éxtaſi, in eo quod contígerat illi.

Graduale.

Pſ. 18. In omnem terram exiuit ſonus eôrum: & in fines orbis terræ verba eôrum. ℣. Cæli enárrant glóriam Dei: & ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

IN illo témpore: Dixit Ieſus Simóni Petro. Símon Ioânnis, díligis me plus his? Dicit ei. Etiam Dómine: tu ſcis, quia amo te. Dicit ei: Paſce agnos meos. Dicit ei íterum. Símon Ioânnis, díligis me? Ait illi. Etiam Dómine: tu ſcis, quia amo te. Dicit ei: Paſce agnos meos. Dicit ei tértio. Símon Ioânnis, amas me? Contriſtátus eſt Petrus, quia dixit ei tértio, amas me: & dixit ei. Dómine, tu ómnia noſti: & ſcis quia amo te. Dicit ei: Paſce oues meas. Amen, amen dico tibi: cum eſſes iûnior, cingébas te, & ambulábas vbi volébas: cum autem ſenûeris, exténdes manus tuas, & álius te cinget, & ducet quò tu non vis. Hoc autem dixit, ſigníficās qua morte eſſet clarificatúrus Deum. Io. 21. c.

Offertorium. Mihi autem nimis honoráti ſunt amíci tui Deus: nimis confortátus eſt principátus eórum. Pſ. 138

Secreta.

MVnus pópuli tui, quæſumus Dómine, apoſtólica interceſſiône ſanctífica: noſq. à peccatórum noſtrórum máculis emúnda. Per Dóminum noſtrum.

Communio. Simon Ioânnis, díligis me Io. 21.

me plus his? Dómine,tu ómnia noſti: tu ſcis Dómine, quia amo te.

Poſtcommunio.

QVos cæléſti,Dómine,aliménto ſatiâſti: apoſtólicis interceſſiônibus ab omni aduerſitáte cuſtódi. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum Fílium tuum.

Die xxix. IN FESTO SANCTORVM Apoſtolorum Petri & Pauli.

Introitus.

Act. 12 NVnc ſcio verè, quia miſit Dóminus ángelum ſuum: & erípuit me de manu Heródis, & de omni expectatiône plé-
Pſ. 138 bis Iudæôrum. Pſal. Dómine probáſti me, & cognouîſti me: tu cognouîſti ſeſſiônem meam, & reſurrectiônem meam. ℣. Glória Patri.

Oratio.

DEus, qui hodiêrnam diem apoſtolórum tuôrum Petri & Pâuli mártyrio conſecráſti: da Eccléſiæ tuæ, eôrum in ómnibus ſequi præcéptum, per quos religiônis ſumpſit exórdium. Per Dóminum.

Et non fit commemoratio de ſancto Paulo, quia Oratio eſt communis: nec de Octaua ſancti Ioannis.

Léctio Actuum Apoſtolórum.

Act. 12. IN diêbus illis. Miſit Heródes rex manus, vt afflígeret quoſdam de Eccléſia. Occîdit autem Iacóbum fratrem Ioânnis gládio. Videns autem, quia placéret Iudæis, appóſuit vt apprehenderet & Petrum. (Erant autem dies azymórum.) Quem cum apprehendíſſet, miſit in cárcerem, tradens quâtuor quaterniônibus mílitum cuſtodiêndum: vólens poſt paſcha prodúcere eum pópulo. Et Petrus quîdem ſeruabátur in cárcere: orátio autem fiêbat ſine intermiſſiône ab Eccléſia ad Deum pro eo. Cum autem productúrus eum eſſet Heródes: in ipſa nocte erat Petrus dórmiens inter duos mílites, vínctus caténis duâbus: & cuſtódes ante óſtium cuſtodiêbant cárcerem. Et ecce, ángelus Dómini áſtitit: & lumen refúlſit in habitáculo. Percuſſoq. látere Petri, excitâuit eum, dícens: Surge velóciter. Et cecidérunt caténæ de mánibus eius. Dixit autem ángelus ad eum. Præcíngere, & cálcea te cáligas tuas. Et fecit ſic: & dixit illi. Circumda tibi veſtiméntum tuum, & ſequere me. Et éxiens ſequebâtur eum: & neſciêbat, quia verum eſt, quod fiêbat per ángelum. Exiſtimábat autem ſe viſum vidére. Tranſeûntes autem primam & ſecúndam cuſtódiam, venérunt ad portam férream, quæ dúcit ad ciuitátem: quæ vltro apérta eſt eis. Et exeûntes proceſſérunt vicum vnum: & contínuo diſcéſſit ángelus ab eo. Et Petrus ad ſe reuêrſus, dixit. Nunc ſcio verè, quia miſit Dóminus ángelum ſuum: & erípuit me de manu Heródis, & de omni expectatiône plebis Iudæôrum.

Graduale. Conſtítues eos príncipes Pſ. 44.
ſuper omnem terram: mémores erunt nóminis tui Dómine. ℣. Pro pátribus tuis nati ſunt tibi fílij: proptérea pópuli confitebúntur tibi.

Allelûia, allelûia. ℣. Tu es Petrus: & Matt. 16.
ſuper hanc petram ædificábo Eccléſiam meam. Allelûia.

Se-

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 16.b IN illo témpore: Venit Ieſus in pártes Cæſareæ Philíppi: & interrogábat diſcípulos ſuos, dícens. Quem dicũt hómines eſſe fílium hóminis? At illi dixérunt. Alij Ioánnẽ Baptíſtam: alij autẽ Eliam: alij verò Hieremîam: aut vnũ ex prophétis. Dicit illis Ieſus. Vos autem quem me eſſe dicitis? Reſpóndens Simon Petrus, dixit. Tu es Chriſtus fílius Dei viui. Reſpóndens autem Ieſus, dixit ei. Beâtus es Símon Bar-Iona: quia caro & ſanguis non reuelâuit tibi, ſed pater meus qui in cęlis eſt. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus: & ſuper hanc petram ędificábo Eccléſiam meam: & portæ ínferi nõ præualébunt aduérſus eam. Et tibi dabo clâues regni cælórum. Et quodcũque ligâueris ſuper terram, erit ligátum & in cęlis: & quodcũque ſólueris ſuper terram, erit ſolútum & in cælis. Credo.

Pſ.44. Offertorium. Conſtítues eos príncipes ſuper ómnem terram: mémores erunt nóminis tui Dómine, in ómni progénie & generatiône. Secreta.

HOſtias, Dómine, quas nómini tuo ſacrãdas offérimus, apoſtólica proſequâtur orátio: per quam nos expiâri tríbuas, & defendi. Per Dñm.

Præfatio de Apoſtolis. Communio.

Tu es Petrus: & ſuper hanc petram ædificábo Eccléſiam meam. Matt. 16.

Poſtcommunio.

QVos cæléſti, Dómine, alimento ſatiâſti: apoſtólicis interceſſiônibus ab ómni aduerſitáte cuſtódi. Per Dóminum noſtrum.

In Commemoratione ſancti Pauli Apoſtoli. Introitus. Die xxx.

SCio cui crédidi, & certus ſum, quia potens eſt depóſitum meum ſeruâre in illum diem, iuſtus iudex. Pſalmus. 2. Timot. 1

Dómine probâſti me, & cognouîſti me: tu cognouîſti ſeſſiônem meam, & reſurrectiônem meam. ℣. Glória Patri, & Fílio. Oratio. Pſ.13

DEus, qui multitúdinem gẽtium beâti Pâuli apóſtoli prædicatiône docuîſti: da nobis quæſumus: vt cuius natalítia cólimus, eius apud te patrocínia ſentiâmus. Per Dñm.

Et ſit commemoratio de beato Petro Apoſtolo. Oratio.

DEus, qui beâto Petro apóſtolo tuo, collátis clâuibus regni cæléſtis, ligándi atque ſoluêndi pontifícium tradidíſti: cõcéde, vt interceſſiônis eius auxílio, à peccatórum noſtrórum néxibus liberémur. Qui viuis.

Deinde ſit commemoratio S. Ioannis, præterquam in Eccleſia propria ſancti Pauli. Oratio.

DEus, qui pręſéntem diem honorábilem nobis in beâti Ioánnis natiuitáte fecíſti: da pópulis tuis ſpirituâlium grâtiam gaudiôrum: & ómnium fidélium méntes dírige in viam

ſalútis ætérnæ. Per Dóminum.

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Galatas.

Gal. 1. b FRatres. Notum vobis fácio euangélium, quod euangelizátum eſt à me: quia non eſt ſecúndum hóminem. Neque enim ego ab hómine accépi illud, neque dídici: ſed per reuelatiônem Ieſu Chriſti. Audíſtis enim conuerſatiônem meam áliquando in Iudaîſmo: quôniam ſupra modũ perſequêbar Eccléſiam Dei, & expugnábam illam: & proficiêbã in Iudaîſmo ſupra multos coætáneos meos in génere meo: abundántius æmulátor exíſtens paternárum meârũ traditiônum. Cum autem plácuit ei, qui me ſegregâuit ex vtero mátris meæ, & vocâuit per grátiam ſuam, vt reueláret fílium ſuum in me, vt euangelizárem illum in géntibus: contínuo non acquiêui carni & ſánguini. Neque veni Ieroſólymam ad anteceſſóres meos apóſtolos: ſed ábij in Arábiam, & íterum reuêrſus ſum Damáſcum. Deînde poſt annos tres veni Ieroſolymam vidére Petrum: & manſi apud eum diêbus quîndecim. Alium autẽ apoſtolórum vidi néminem: niſi Iacóbum frátrem Dómini. Quæ autem ſcribo vobis, ecce coram Deo, quia non méntior.

Gal. 2. Graduale. Qui operátus eſt Petro in apoſtolátum, operátus eſt & mihi inter gentes: & cognouérunt grátiam 1. Cor. 15. Dei, quæ data eſt mihi. ℣. Grátia Dei in me vácua non fuit: ſed gratia eius ſemper in me manet. Allelûia, allelûia. ℣. Sancte Pâule apóſtole, prædicátor veritátis, & doctor géntium, intercéde pro nobis. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Ecce, ego mitto vos, ſicut oues in médio lupórum. Eſtóte ergo prudéntes ſicut ſerpêntes: & ſímplices ſicut colúmbæ. Cauête autẽ ab homínibus. Trádent enim vos in concílijs, & in ſynagógis ſuis flagellábunt vos: & ad præſídes & reges ducémini propter me, in teſtimóniũ illis & géntibus. Cum autem trádent vos, nolíte cogitáre quômodo, aut quid loquâmini. Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquâmini. Non enim vos eſtis, qui loquîmini: ſed ſpíritus patris veſtri, qui lôquitur in vobis. Tradet autem fráter frátrem in mórtem, & pater fílium: & inſúrgent fílij in paréntes, & morte eos affícient. Et éritis ódio ómnibus homínib⁹ propter nomen meũ. Qui autem perſeuerâuerit vſque in finem: hic ſaluus erit. Dicitur Credo. Matt. 10. c

Offertorium. Mihi autem nimis honorâti ſunt amíci tui Deus: nimis confortátus eſt principátus eôrũ. Secreta. Pſ. 138

APóſtoli tui Pâuli précibus, Dómine, plébis tuæ dona ſanctífica: vt quæ tibi tuo grata ſunt inſtitúto, gratiôra fiant patrocínio ſupplicántis. Per Dóminum noſtrum.

Pro beato Petro. Secreta.

ECcléſiæ tuę, quęſumus Dómine, préces & hóſtias beâti Petri apóſtoli comméndet orátio: vt quod pro illìus glória celebrâmus, nobis próſit ad véniam. Per Dóminum.

Pro ſancto Ioanne. Secreta.

TVa Dómine, munéribus altária cumulámus: illíus natiuitátem honóre débito celebrántes, qui Saluatórem mundi & cécinit adfutúrum, & adéſſe monſtrâuit, Dñm noſtrũ Ieſum Chriſtum Fílium tuum. Qui tecum.

Præfatio de Apoſtolis. Communio.

Matt. 19. Amen dico vobis: quòd vos, qui reliquîſtis ómnia, & ſecúti eſtis me, céntuplum accipiêtis, & vitam ætérnam poſſidébitis. Poſtcommunio.

PErcéptis Dómine ſacraméntis, beâto Pâulo apóſtolo tuo interueniénte deprecámur: vt quæ pro illíus celebráta ſunt glória, nobis profíciant ad medélam. Per Dóminum.

Pro beato Petro. Poſtcommunio.

LAetíficet nos Dómine, munus oblátum: vt ſicut in apóſtolo tuo Petro te mirábilem prædicámus, ſic per illum tuæ ſumámus indulgêntiæ largitátem. Per Dóminum.

Pro ſancto Ioanne. Poſtcommunio.

SVmat Ecclésia tua, Deus, beâti Ioânnis Baptíſtę generatiône lætítiam: per quem ſuę regeneratiônis cognôuit auctórem, Dñm noſtrũ Ieſum Chriſtum Fílium tuum. Qui tecum.

FESTA IVLII.

Die i. In Octaua S. Ioannis Baptiſtæ dicitur Miſſa vt in eius die feſto, cũ commemoratione Apoſtolorum, vt ſupra in eorum feſto. fol. 208. & in ea dicitur Credo, & Præfatio de Apoſtolis.

In feſto Viſitationis beatæ Mariæ virginis. Introitus. Die ij.

SAlue ſancta párens, eníxa puêrpera Regē: qui cælum terramque regit in ſæcula ſæculórum. Sedulius.

Pſalmus. Eructâuit cor meum verbum bonum: díco ego ópera mea Regi. ℣. Glória Patri. Oratio. Pſ. 44.

FAmulis tuis, quæſumus Dómine, cæléſtis grátiæ munus impertíre: vt quibus beâtæ Vírginis pártus éxtitit ſalútis exórdium, Viſitatiônis eius votìua ſolémnitas, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Pro commemoratione SS. Apoſtolorum Petri & Pauli. Oratio.

DEus, qui hodiêrnam diem apoſtolórum tuôrum Petri & Pâuli mártyrio conſecráſti: da Ecclésiæ tuæ, eôrum in ómnibus ſequi præcéptum, per quos religiônis súmpſit exôrdium.

Pro SS. Martyribus Proceſſo & Martiniano. Oratio.

DEus, qui nos ſanctórum mártyrum tuôrum Procéſſi & Martiniâni gloriôſis confeſſiônibus circúmdas & prótegis: da nobis & eôrum imitatiône profícere, & interceſſiône gaudére. Per Dóminum noſtrum.

Léctio libri Sapiêntiæ.

ECce iſte venit ſáliens in mõtibus, transíliens colles. Símilis eſt diléctus meus cápreæ, hinnuloq. ceruórũ. En ipſe ſtat poſt parìetem noſtrum, reſpíciens per fenéſtras, proſpíciens per Cant. 2 b

cancéllos. En diléctus meus lóquitur mihi: Surge, própera amíca mea, colúmba mea, formóſa mea: & véni. Iam enim hiems tránſijt, imber ábijt, & recéſſit. Flóres apparuérunt in terra noſtra: tẽpus putatiônis aduénit. Vox túrturis audíta eſt in terra noſtra: ficus prótulit groſſos ſuos: vîneæ floréntes dedérunt odórem ſuum. Surge amíca mea, ſpecioſa mea: & veni. Colúmba mea in foramínibus petræ, in cauérna macériæ, oſténde mihi fáciem tuam: ſónet vox tua in âuribus meis. Vox enim tua dúlcis, & fácies tua decóra.

Graduale. Benedícta, & venerábilis es vírgo Maria: quę ſine tactu pudóris inuênta es mater Saluatóris. ℣. Virgo Dei génitrix, quẽ totus nõ cápit orbis, in tua ſe cláuſit víſcera factus homo.

Allelûia, allelûia. ℣. Felix es ſácra vírgo Mária, & ómni lâude digníſſima: quia ex te órtus eſt ſol iuſtitiæ Chriſtus Deus noſter. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

Luc. c. In illo témpore: Exúrgens Maria, abijt in montána cum feſtinatiône, in ciuitátẽ Iuda: & intrâuit in domum Zachariæ, & ſalutâuit Eliſábeth. Et factum eſt: vt audîuit ſalutatiônem Marię Eliſábeth: exultâuit infans in vtero eius. Et repléta eſt Spíritu ſancto Eliſábeth: & exclamâuit voce magna, & dixit. Benedícta tu inter mulíeres: & benedíctus fructus véntris tui. Et vnde hoc mihi, vt véniat mater Dñi mei ad me? Ecce enim, vt facta eſt vox ſalutatiônis tuæ in âuribus meis, exultáuit in gáudio ínfans in vtero meo. Et beâta, quæ credidîſti: quôniam perficiētur ea quę dicta ſunt tibi à Dómino. Et ait Maria. Magníficat ánima mea Dóminum: & exultâuit ſpíritus meus in Deo ſalutári meo. Dicitur Credo.

Offertorium. Beâta es vírgo Maria, quæ ómnium portáſti creatórem: genuîſti qui te fécit, & in ætérnum pérmanes vírgo.

Secreta.

Vnigéniti tui, Dómine, nobis ſuccúrrat humánitas: vt qui natus de vírgine, matris integritátẽ non mínuit, ſed ſacrâuit, in Viſitatiônis eius ſolémnijs, noſtris nos piâculis exuẽs, oblatiônem noſtram tibi fáciat accéptã Ieſus Chriſtus Dóminus noſter: Qui tecum viuit & regnat.

Pro SS. Apoſt. Petro & Paulo. Secr.

Hoſtias Dómine, quas nómini tuo ſacrándas offérimus, apoſtólica proſequâtur orátio: per quam nos expiâri tríbuas, & deféndi.

Pro SS. martyribus Proceſſo & Martiniano. Secreta.

Suſcipe Dómine, preces & múnera: quæ, vt tuo ſint digna conſpéctu, ſanctórum tuórum précibus adiuuêmur. Per Dóminum.

Præfatio de B. Maria, Et te in Viſitatiône. fol. 211. Communio.

Beâta víſcera Mariæ vírginis: quę portauérũt ętérni patris fílium. Poſtcom.

Sum-

SVmpſimus, Dómine, celebritátis annuæ votiua ſacraménta: præſta quæſumus, vt tẽporális vitæ nobis remédia præbeant, & ętérnæ. Per Dñm.

Pro SS. Apoſtolis Petro & Paulo. Poſtcommunio.

QVos cæléſti, Dómine, aliménto ſatiâſti: apoſtólicis interceſſiónibus ab ómni aduerſitáte cuſtódi.

Pro SS. Martyribus Proceſſo & Martiniano. Poſtcommunio.

COrpóris ſacri, & pretióſi ſánguinis repléti libámine, quæſumus Dómine Deus noſter: vt quod pia deuotióne gérimus, certa redemptióne capiâmus. Per eumdem Dóminum.

Die iij. Infra Octauam ſanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli. Introitus.

Pſ.138 MIhi autem nimis honoráti sũt amíci tui Deus: nimis confortátus eſt principátus eórum.

Ibidẽ. Pſalmus. Dómine probáſti me, & cognouîſti me: tu cognouîſti ſeſſiônem meam, & reſurrectiónem meam. ℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, qui hodiérnam diem apoſtolórum tuôrum Petri & Pauli mártyrio conſecráſti: da Eccléſiæ tuæ, eórum in ómnibus ſequi præcéptũ, per quos religiônis ſumpſit exórdium. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum fílium tuum.

Secunda Oratio de Sancta Maria. Concéde nos. tertia, Eccléſiæ tuæ. vel pro Papa. fol. 133.

Léctio Actuum Apoſtolórum.

Act.5. b IN diébus illis: Per manus Apoſtolórum fiébãt ſigna & prodígia multa in plebe. Et erant vnanímiter ómnes in pórticu Salomónis. Ceterórum autem nemo audébat ſe coniûngere illis: ſed magnificábat eos pópulus. Magis autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo virórum ac mulíerum: ita vt in plateâs eiícerent infírmos, & pónerent in léctulis ac grabátis: vt, veniênte Petro, ſaltem vmbra illius obumbráret quẽquam illórum: & liberaréntur ab infirmitátibus ſuis. Concurrébat autem & multitúdo vicinárum ciuitátum, Ierúſalem, afferéntes ægros, & vexátos à ſpirítibus immúndis: qui curabántur ómnes.

Graduale. Conſtítues eos príncipes Pſ.44. ſuper ómnem terram: mémores erunt nóminis tui Dñe. ℣. Pro pátribus tuis nati ſunt tibi fílij: proptérea pópuli confitebúntur tibi. Allelûia, allelûia. ℣. Rogâui pro te Petre, vt non defíciat fídes tua: & tu aliquândo conuérſus, confírma fratres tuos. Allelûia. Luc. 22.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

IN illo témpore: Dixit Simon Petrus ad Ieſum. Ecce, nos relíquimus ómnia, & ſecúti ſumus te: quid ergo erit nobis? Ieſus autem dixit illis. Amen dico vobis, quòd vos qui ſecúti eſtis me, in regeneratiône cum ſéderit fílius hóminis in ſede maieſtátis ſuæ, Matt. 19 d

ſedébitis & vos ſuper ſedes duôdecim, iudicántes duôdecim tribus Iſraël. Et omnis qui relíquerit domum, vel frátres, aut ſorórеs, aut patrẽ, aut matrem, aut vxórem, aut fílios, aut ágros, propter nomen meum: céntuplum accípiet, & vitam ætérnam poſſidébit.

Dicitur Credo. Offertorium.

Pſ. 18. In ómnẽ terrã exîuit ſonus eôrũ: & in fines orbis terræ verba eôrũ. Secreta.

Hoſtias Dómine, quas nómini tuo ſacrándas offérimus, apoſtólica proſequâtur orátio: per quã nos expiâri tribuas, & defendi. Per Dñm.

Secunda Secreta. Tua Dómine. tertia, Prótege. vel, Oblátis. fol. 133.

Præfatio de Apoſtolis. Communio.

Matt. 19. Vos qui ſecúti eſtis me, ſedébitis ſuper ſedes: iudicántes duódecim tríbus Iſraël. Poſtcommunio.

Quos cæléſti, Dómine, aliménto ſatiâſti: apoſtólicis interceſſiônibus ab ómni aduerſitáte cuſtódi. Per Dóminum noſtrum.

Secunda Poſtcommunio. Sumptis Dómine. tertia, Quæſumus Dómine. vel, Hæc nos quæſumus. f. 131.

Die vi. In Octaua Apoſtolorum Petri & Pauli. Introitus.

Eccli. 44. Sapiéntiam ſanctórum nárrent pópuli, & lâudes eôrum núntiet eccléſia: nômina autem eôrum vîuent in ſæcu-
Pſ. 32. lum ſæculi. Pſalm. Exultáte iuſti in Dómino: rectos décet collaudátio.

℣. Glória Patri. Oratio.

Deus, cuius déxtera beâtum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit: & coapóſtolum eius Pâulum tértio naufragántem, de profúndo pélagi liberâuit: exâudi nos propítius, & concéde: vt ambórum méritis, ęternitátis glóriam conſequâmur. Qui viuis & regnas.

Léctio libri Sapiéntiæ.

Hi ſunt viri miſericordiæ, quôrũ Eccli. 44.
iuſtítiæ obliuiônẽ non accepérunt. Cum ſémine eôrum pérmanent bona: heréditas ſancta, nepótes eôrũ. Et in teſtaméntis ſtetit ſemen eôrum: & fílij eôrũ propter eos in ætérnũ mánent. Generátio eôrũ, & glória eôrum non derelinquêtur. Córpora eôrum in pace ſepúlta ſunt: & nómina eôrũ viuent in ſęcula. Sapiêntiam eôrum nárrent omnes pópuli: & lâudem eôrum pronúntiet ómnis eccléſia ſanctórum.

Graduale. Iuſtórum animæ in manu Sap. 3.
Dei ſunt, & non tanget illos torméntum malítiæ. ℣. Viſi ſunt óculis inſipiétium mori: illi autem ſunt in pace.

Allelûia, allelûia. ℣. Vos eſtis, qui Luc. 22.
permánſiſtis mecum in tentatiônibus meis: & ego diſpóno vobis regnum, vt ſedeâtis ſuper thronos, iudicántes duődecim tribus Iſraël. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

In illo témpore: Iuſſit Ieſus diſcí- Matt. 14.
pulos ſuos aſcéndere in nauîculam, & præ-

& præcédere eum trans frétum, donec dimítteret turbas. Et dimíſſa turba, aſcéndit in montem ſolus oráre. Véſpere autem facto, ſolus erat ibi. Nauîcula autem in medio mari iactabâtur flúctibus: erat enim cõtrárius ventus. Quarta autem vigília noctis venit ad eos, ámbulans ſuper mare. Et vidéntes eum ſuper mare ambulántem, turbáti ſunt, dicéntes: quia phantáſma eſt. Et præ timôre clamauérunt. Statímque locútus eſt eis Ieſus, dicens. Habéte fidúciam: ego ſum: nolíte timére. Reſpóndens autem Petrus, dixit. Dómine, ſi tu es, iube me veníre ad te ſuper aquas. At ipſe ait: Veni. Et deſcéndens Petrus de nauícula, ambulábat ſuper aquam, vt veníret ad Ieſum. Videns verò ventum validum, tímuit: & cum cœpíſſet mergi, clamâuit, dícens. Dómine, ſaluum me fac. Et contínuo exténdens Ieſus manum, apprehéndit eum, & ait illi. Môdicæ fídei, quare dubitáſti? Et cũ aſcendíſſet in nauîculam, ceſſâuit ventus. Qui autem in nauîcula erant, venérunt, & adorauérunt eum, dicéntes: Verè fílius Dei es. Credo.

Pſ.149 Offertorium. Exultábunt ſancti in glória, lætabúntur in cubílibus ſuis: exaltatiônes Dei in fâucibus eôrum.

Secreta.

OFférimus tibi Dómine, preces & múnera: quæ, vt tuo ſint digna conſpéctu, apoſtolórum tuôrum Petri & Pâuli précibus adiuuêmur. Per Dóminum noſtrum.

Præfatio de Apoſtolis. Communio.

Sap.3. Iuſtórum ánimæ in manu Dei ſunt, & non tanget illos torméntum malítiæ: viſi ſunt óculis inſipiêntium móri, illi autem ſunt in pace.

Poſtcommunio.

PRótege Dómine pópulum tuũ: & apoſtolórum tuôrum Petri & Pâuli patrocínio confidéntem, perpétua defenſiône conſérua. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum fílium tuum. Qui tecum viuit.

In feſto ſanctorum Septem fratrum, ac Rufinæ & Secundæ virginum & martyrum. Introitus. Dic x.

LAudáte pûeri Dóminum, laudáte nomen Dómini: qui habitáre facit ſtérilem in domo, matrem filiôrum lętántem. Pſalmus. Sit nomen Dómini benedíctum: ex hoc, nunc, & vſque in ſæculum. ℣. Glória Patri, & Fílio. Pſ.112. Ibidẽ.

Oratio.

PRæſta quæſumus omnípotens Deus: vt qui gloriôſos mártyres, fortes in ſua cõfeſſiône cognôuimus, pios apud te in noſtra interceſſiône ſentiâmus. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum fílium tuum. Qui tecum viuit, & regnat.

Epiſtola. Mulíerem fortem. de Communi nec Virginum nec Martyrum. fol. 261. Graduale.

Anima noſtra, ſicut paſſer, erépta eſt de láqueo venántium. ℣. Lâqueus contrítus eſt, & nos liberáti ſumus: adiutórium noſtrum in nómine Dómini, qui fecit cælum & terram. Pſ.123

Allelûia, allelûia. ℣. Hæc eſt vera fratérnitas, quæ vicit mundi crímina: Chriſtum ſecúta eſt, inclýta ténens regna cæléſtia. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 12.f IN illo témpore: Loquênte Ieſu ad turbas, ecce máter eius, & frátres ſtábant foris, quæréntes lóqui ei. Dixit autem ei quidam. Ecce máter tua & frátres tui fóris ſtant, quæréntes te. At ipſe reſpóndens dicénti ſibi, ait. Quæ eſt máter mea, & qui ſunt frátres mei? Et exténdens manum in diſcípulos ſuos, dixit. Ecce mater mea, & fratres mei. Quicumque enim fécerit voluntátem patris mei, qui in cælis eſt: ipſe meus fráter, & ſoror, & mater eſt.

Pſ.123 Offertorium. Anima noſtra, ſicut paſſer, erépta eſt de láqueo venãtium, láqueus contrítus eſt, & nos liberáti ſumus. Secreta.

SAcrifícijs pręſéntibus, quæſumus Dómine, inténde placátus: & intercedéntibus ſanctis tuis, deuotiôni noſtræ profíciant, & ſalúti. Per Dñm.

Matt. 2. Communio. Quicumque fécerit voluntátem pâtris mei, qui in cælis eſt: ipſe meus fráter, & ſóror, & máter eſt, dicit Dóminus. Poſtcommunio.

QVæſumus omnípotens Deus: vt intercedéntibus ſanctis tuis, illíus ſalutáris capiâmus effectum, cûius per hæc myſtéria pígnus accépimus. Per Dóminum.

Die xi. Sancti Pij Papæ & martyris. Miſſa. Státuit ei Dóminus. vt in Communi vnius Martyris Pontificis. fol. 245.

Die xij. Sanctorum Naboris & Felicis martyrum. Introitus.

Pſ.78. INtret in conſpéctu tuo Dómine, gémitus compeditórũ: redde vicínis noſtris ſéptuplum in ſinu eôrum: víndica ſánguinem ſanctórum tuôrum, qui effúſus eſt. Pſalmus. Deus venérunt gen- Ibidẽ. tes in hereditátem tuam, polluêrunt témplum ſanctum tuum: poſuêrunt Ierúſalem in pomórum cuſtódiam. ℣. Glória Patri. Oratio.

PRæſta quæſumus Dómine: vt ſicut nos ſanctórũ mártyrum tuôrum Nabóris & Felícis natalítia celebrânda non déſerunt: ita iûgiter ſuffrágijs comiténtur. Per Dóminum.

Pro commemoratione ſancti Ioannis Gualberti abbatis. Oratio.

INtercéſſio nos, quæſumus Dómine, beâti Ioânnis Gualbérti abbátis cõméndet: vt quod noſtris méritis nõ valémus, eius patrocínio aſſequâmur.

Tertia Oratio, A cunctis. cum ſua Secreta, & Poſtcommunio vt in Dominica j. poſt Pentecoſten. fol. 147.

Epiſtola. Iuſtórum ánimæ. de Communi plur. Mart. fol. 250. Graduale.

Exod. 15. Glorióſus Deus in ſanctis ſuis: mirábilis in maieſtáte, fáciens prodígia. ℣. Déxtera tua Dómine, glorificáta eſt in virtúte: déxtera manus tua confrégit inimícos. Allelûia, allelûia. ℣. Córpora ſanctórũ in pace ſepúlta ſunt: & nómina eôrum vîuent in generatiône & generatiônem. Allelûia.

Euan-

Euangelium. Cum audiêritis prælia. de eodem Communi. fol. 250.

Pſ.67. Offertorium. Mirábilis Deus in ſanctis ſuis: Deus Iſraël ipſe dábit virtútem & fortitúdinem plébi ſuæ: benedíctus Deus, allelûia. Secreta.

MVnera plebis tuæ, quæſumus Dómine, ſanctórum mártyrum Nabóris & Felícis fiāt gráta ſuffrágijs: & quôrum triúmphis tuo nómini offerúntur, ipſórum digna perficiântur & méritis. Per Dóminum noſtrum.

Pro ſancto Ioanne Gualberto abbate. Secreta.

PRæſta nobis, quæſumus omnípotens Deus: vt noſtræ humilitátis oblátio, & pro tuôrum tibi grata ſit honóre ſanctórum, & nos córpore páriter & mente puríficet. Communio.

Sap.3. Et ſi coram homínibus torménta paſſi ſunt, Deus tentâuit eos: tamquam aurum in fornáce probáuit eos, & quaſi holocâuſta accépit eos.

Poſtcommunio.

NAtalítijs ſanctórum tuôrum, quæſumus Dómine, vt ſacraménti múnere vegetáti: bonis, quibus per tuam grátiam nunc fouémur, perfruámur ætérnis. Per Dóminum.

Pro ſancto Ioanne Gualberto abbate. Poſtcommunio.

PRótegat nos Dómine, cum tui perceptiône ſacraménti, beâtus Ioânnes Gualbértus abbás, pro nobis intercedéndo: vt & conuerſatiônis eius experiâmur inſignia, & interceſſiônis percipiâmus ſuffrágia.

Die xiij. In feſto ſancti Anacleti Papæ & martyris. Miſſa. Sacerdótes Dei. de Cōmuni vnius Mart. Pontificis. f. 246.

Euangelium. Si quis venit ad me. vt in alia Miſſa eiuſdē Cōmunis. f. 245.

In feſto S. Bonauenturæ Epiſcopi & confeſſoris. Introitus. Die xiiij.

IN medio Eccléſiæ apéruit os eius: & implêuit eum Dóminus ſpíritu ſapiētiæ, & intelléctus: ſtólā glóriæ induit eum. Eccli. 15.

Pſalmus. Bónum eſt confitéri Dómino: & pſállere nómini tuo, Altíſſime. Pſ.91.

℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ ſalútis beâtū Bonauentúram miniſtrum tribuîſti: præſta quæſumus, vt quem doctórem vitæ habuimus in terris, interceſsôrem habére mereâmur in cælis. Per Dóminum.

Epiſtola. Teſtíficor coram Deo. de Communi Doctorum. fol. 255.

Graduale. Os iuſti meditábitur ſapiētiā: & lingua eius loquêtur iudícium. Pſ.36.

℣. Lex Dei eius in corde ipſius: & non ſupplantabúntur greſſus eius.

Allelûia, allelûia. ℣. Iurâuit Dóminus, & non pœnitébit eum: tu es ſacêrdos in ætérnum, ſecúndum órdinem Melchiſédech. Allelûia. Pſ.109

Euangelium. Vos eſtis ſal terræ. de eodem Communi. fol. 255.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Véritas mea, & miſericórdia mea cum ipſo: & in nómine meo exaltábitur cornu eius. Secreta. Pſ. 88.

SAncti Bonauentúræ cōfeſſóris tui atque Pontíficis, quæſumus Dómine, ánnua ſolémnitas pietâti tuæ nos reddat accéptos: vt per hæc piæ placatiônis offícia, & illum beâta retribútio comitétur, & nobis grátiæ tuæ dona

na concíliet. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Luc. 12. Communio. Fidélis ſeruus & prúdens, quem conſtítuit dóminus ſuper famíliam ſuam: vt det illis in témpore trítici menſúram.

Poſtcommunio.

DEus, fidélium remunerátor animárum, præſta: vt beâti Bonauentúræ confeſſóris tui atque Pontíficis, cuius venerándam celebrámus feſtiuitátem, précibus indulgéntiam conſequâmur. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Die xvij. Sancti Alexij Confeſſoris.

Introitus.

Pſ. 36. OS iuſti meditábitur ſapiêtiam, & língua eius loquêtur iudícium: lex Dei eius in corde ipſius. Pſalmus.

Ibidē. Noli æmulári in malignántibus: neque zelâueris faciêntes iniquitátem. ℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, qui nos beâti Aléxij confeſſóris tui annua ſolemnitáte lætíficas: concéde propítius: vt cuius natalítia cólimus, etiam actiônes imitêmur. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum fílium tuum.

Léctio epiſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Timótheum.

Timot. 6. CHaríſſime. Eſt quæſtus magnus, píetas cum ſufficiêntia. Nihil enim intúlimus in hunc mundum: haud dúbium quòd nec auférre quid póſſumus. Habéntes autem alimēta, & quibus tegámur: his cōténti ſimus. Nam qui vólunt dîuites fíeri: incídunt in tētatiônem, & in láqueum diâboli, & deſidéria multa inutília & nocîua, quæ mérgunt hómines in intéritum & perditiônem. Rádix enim ómnium malórum, eſt cupíditas. Quam quidam appeténtes, erráuérunt à fide: & inſeruérunt ſe dolóribus multis. Tu autem, ò homo Dei, hęc fuge: ſectáre verò iuſtítiam, pietátem, fidem, charitátem, patiêntiam, manſuetúdinem. Certa bonum certámen fídei: apprehénde vitam ætérnam. Graduale.

Iuſtus vt palma florébit: ſicut cedrus Líbani, multiplicábitur in domo Dómini. ℣. Ad annuntiândum mane miſericórdiam tuam, & veritátem tuam per noctem. Pſ. 91.

Allelûia, allelûia. ℣. Beâtus vir, qui ſuffert tentatiônem: quôniam cum probátus fûerit, accípiet corónam vitæ. Allelûia. Iac. 1.

Euang. Ecce nos relíquimus ómnia. de Communi Abbatum. fol. 258.

Offertorium. Véritas mea, & miſericórdia mea cū ipſo: & in nómine meo exaltábitur cornu eius. Secreta. Pſ. 88.

LAudis tibi Dómine, hóſtias immolámus, in tuôrum commemoratiône ſanctórum: quibus nos & præſéntibus éxui malis confídimus, & futúris. Per Dóminum. Communio.

Beâtus ſeruus, quem cum vénerit dóminus, inuênerit vigilántem: amen dico vobis, ſuper ómnia bona ſua conſtítuet eum. Poſtcommunio. Matt. 24.

REfécti cibo potuq. cęléſti Deus noſter, te ſúpplices exorámus: vt in cuius hęc commemoratiône percépimus, eius muniâmur & précibus. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum fílium tuum.

Die xviij. Sanctę Symphoroſę cum ſeptem filijs martyribus. Introitus.

Pſ.33. CLamauéruntiuſti,&Dóminus exaudîuit eos:& ex ómnibus tribulatiônibus eôrum liberâuit eos. Pſalmus.

Ibidē. Benedícam Dóminum in ómni témpore: ſemper lâus eius in ore meo. ℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, qui nos concédis ſanctórum mártyrum tuôrum, Symphoróſæ & filiôrum eius, natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eôrum ſocietáte gaudére. Per Dóminum noſtrum. Epiſtola.

Sancti per fidem vicérunt regna. de communi plurim. Mart. fol. 252.

Pſ.132 Graduale. Ecce quàm bonū & quàm iucúndum, habitáre frátres in vnum. ℣. Sicut vnguêntum in cápite, quod deſcéndit in barbam, barbam Aarón. Allelûia, allelûia. ℣. Hæc eſt vera fratérnitas, quæ vicit mundi crímina: Chriſtum ſecúta eſt, inclyta ténens regna cæléſtia. Allelûia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

Luc. 12. IN illo tempore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Atténdite à ferménto Phariſæôrum, quod eſt hypócriſis. Nihil autem opértum, quod non reuelétur: neque abſcónditum, quod non ſciâtur. Quôniam quæ in ténebris dixíſtis, in lúmine dicéntur, & quod in aurem locúti eſtis in cubículis, prædicábitur in tectis. Dico autē vobis amicis meis: Ne terreâmini ab his qui occídunt corpus, & poſt hęc non hábent ámplius quid fáciant. Oſténdam autem vobis quē timeâtis. Timéte eum, qui poſtquam occíderit, habet poteſtátem míttere in gehénnam. Ita dico vobis, hunc timéte. Nonne quinque páſſeres vêneunt dipóndio: & vnus ex illis non eſt in obliuiône coram Deo? Sed & capílli cápitis veſtri, omnes numeráti ſunt. Nolíte ergo timére: multis paſſéribus pluris eſtis vos. Dico autem vobis: omnis quicumque confeſſus fûerit me coram homínibus, & fílius hóminis confitébitur illum coram ángelis Dei. Offertorium.

Lætámini in Dómino, & exultáte iuſti: & gloriâmini ómnes recti córde. Pſ.3[2]

Secreta.

MVnera tibi Dómine, noſtræ deuotiônis offérimus: quæ & pro tuôrum tibi grata ſint honóre iuſtórum, & nobis ſalutária, te miſeránte, reddántur. Per Dóminum.

Communio. Quicumque fécerit voluntátem patris mei, qui in cælis eſt: ipſe meus frater, & ſoror, & mater eſt, dicit Dóminus. Matt. 12.

Poſtcommunio.

PRæſta nobis, quæſumus Dómine, intercedéntibus ſanctis mártyribus tuis Symphoróſa & fílijs eius: vt quæ ore contíngimus pura mente capiâmus. Per Dóminum.

Die xx. Sanctæ Margaritę virg. & Martyris, Miſſa. Me expectauérunt. de Communi Virginum & Martyrum. f. 259.

Die xxi. Sanctæ Praxedis virginis. Introitus.

Ps. 118 LOquêbar de teſtimónijs tuis in cōſpéctu regum, & non cōfundébar: & meditábar in mandátis tuis, quæ diléxi nimis. Pſalmus. Beâti immaculâti in via: qui ámbulant in lege Dómini. ℣. Glória Patri, & Fílio.

Oratio.

EXâudi nos Deus ſalutáris noſter: vt ſicut de beâtæ Praxédis vírginis tuæ feſtiuitáte gaudémus, ita piæ deuotiônis erudiâmur affectu. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum fílium tuum.

Léctio epiſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Corínthios.

1. Cor. 7. d FRátres. De virgínibus præcéptū Dómini non hábeo: conſílium autem do, tamquam miſericórdiam conſecútus à Dómino, vt ſim fidélis. Exíſtimo ergo hoc bonum eſſe propter inſtántem neceſſitátem, quôniam bonum eſt hómini ſic eſſe. Alligátus es vxori? noli quærere ſolutiônem. Solútus es ab vxore? noli quęrere vxórem. Si autem accéperis vxórem, non peccáſti. Et ſi núpſerit virgo, non peccâuit. Tribulatiônem tamen carnis habébunt huiûſmodi. Ego autem vobis parco. Hoc itaque dico, frátres: tempus breue eſt. Réliquum eſt, vt & qui hábent vxóres, tamquam non habéntes ſint: & qui flent tamquam non fléntes: & qui gâudent, tamquam non gaudéntes: & qui emunt, tamquam non poſſidéntes: & qui vtúntur hoc mundo, tamquam non vtántur. Prætérit enim figúra huîus mundi. Volo autem vos ſine ſollicitúdine eſſe. Qui ſine vxóre eſt, ſollícitus eſt quę Dómini ſunt, quômodo pláceat Deo. Qui autem cum vxóre eſt, ſollícitus eſt quę ſunt mundi, quômodo pláceat vxóri: & diuíſus eſt. Et múlier innúpta & virgo cógitat quæ Dómini ſunt: vt ſit ſancta & córpore & ſpíritu: in Chriſto Ieſu Dómino noſtro.

Graduale. Dilexíſti iuſtítiam & odíſti iniquitátem. ℣. Proptérea vnxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. Ps. 44.

Allelûia, allelûia. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua, inténde, próſpere procéde, & regna. Allelûia.

Euangelium. Símile eſt regnum cælórum theſáuro abſcóndito in agro. de Communi Virginum. fol. 259.

Offertorium. Diffúſa eſt grátia in lábijs tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, & in ſæculum ſæculi. Ibidē.

Secreta.

ACcépta tibi ſit, Dómine, ſacratæ plebis oblátio, pro tuôrum honóre ſanctórum: quôrum ſe mériti percepíſſe de tribulatiône cognóſcit auxílium. Per Dóminum.

Communio. Símile eſt regnum cælórum hómini negotiatóri, quęrénti bonas margarítas: inuênta vna pretiôſa margaríta, dedit ómnia ſua, & comparâuit eam. Matt. 13.

Poſtcommunio.

SAtiâſti Dómine famíliam tuam munéribus ſacris: eius quæſumus ſemper interuentiône nos réfoue, cuius ſolémnia celebrámus. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum Fílium tuum: Qui tecum viuit.

Die xxij. **In feſto ſanctæ Mariæ Magdalenæ.**

Introitus.

Pſ.118 ME expectauérunt peccatóres, vt pérderent me: teſtimónia tua Dómine intelléxi: omnis cõſummatiônis vidi finẽ: latum mandátum tuum nímis.

Ibidẽ. Pſalmus. Beâti immaculáti in via: qui âmbulant in lege Dómini.

℣. Glória Patri.

Oratio.

BEâtæ Mariæ Magdalénæ, quæſumus Dómine, ſuffrágijs adiuuêmur: cuius précibus exorâtus, quatriduânum fratrem Lázarum viuum ab ínferis reſuſcitáſti. Qui viuis & regnas cum Deo Patre.

Léctio libri Sapiêntiæ.

Cant.3. SVrgam, & circuîbo ciuitátem: per vícos & plateâs quæram quem díligit ánima mea. Quæſiui illũ: & non inuéni. Inuenérũt me vígiles, qui cuſtódiunt ciuitátem. Num quẽ díligit ánima mea, vidíſtis? Pâululum cum pertranſíſſem eos, inuéni quem díligit ánima mea. Ténui eũ, nec dimíttam, donec introdúcam illum in domum matris meæ, & in cubículum genitrîcis meæ. Adiûro vos fíliæ Ierúſalem per cápreas, ceruosq́. campórum: ne ſuſcitétis, neque euigiláre faciâtis diléCap.8. ctam, donec ipſa velit. Pone me vt ſignáculum ſuper cor tuum, vt ſignáculum ſuper bráchium tuum: quia fortis eſt vt mors, dilétio: dura ſicut inférnus, æmulátio. Lámpades eius, lámpades ignis, atque flammárum. Aquæ multę non pótuerũt extínguere charitátẽ: nec flúmina óbruẽt illam. Si déderit homo ómnẽ ſubſtántiam domus ſuæ pro dilectiône: quaſi nihil deſpíciet eam.

Graduale.

Dilexíſti iuſtítiã, & odíſti iniquitátem. Pſ.44.
℣. Proptérea vnxit te Deus, Deꝰ tuus óleo lætítiæ. Allelûia, allel. ℣. Diffúſa eſt grátia in lábijs tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Allelûia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Lucam.

IN illo témpore: Rogábat Ieſum Luc. 7.e quîdam Phariſæus, vt manducáret cum illo. Et ingréſſus domum Phariſæi, diſcúbuit. Et ecce múlier, quæ erat in ciuitáte peccátrix, vt cognóuit quòd Ieſus accubuíſſet in domo Phariſæi, áttulit alabáſtrum vnguênti: & ſtans retro ſecus pedes eius, lácrymis cœpit rigáre pedes eius, & capíllis cápitis ſui tergébat: & oſculabátur pedes eius, & vnguẽto vngébat. Videns autem Phariſęus, qui vocâuerat eum, ait intra ſe, dícens. Hic, ſi eſſet prophéta, ſcíret vtique, quæ & quâlis eſt múlier, quæ tãgit eum: quia peccátrix eſt. Et reſpóndens Ieſus, díxit ad illum. Símon, hábeo tibi áliquid dícere. At ille ait: Magíſter, dic. Duo debitóres erant cuidam fœneratóri: vnus debébat denários quingéntos, & álius quinquagínta. Non habéntibus illis vnde rédderent, donâuit vtríſque. Quis ergo eum

eum plus díligit? Reſpóndens Simon, díxit. Aeſtimo, quia is, cui plus donáuit. At ille dixit ei: Recte iudicáſti. Et conuêrſus ad mulîerem, dixit Simóni. Vides hanc mulîerem? Intrâui in domum tuam, aquam pédibus meis non dedíſti: hæc autem lácrymis rigâuit pedes meos, & capíllis ſuis térſit. Oſculum mihi non dedíſti: hæc autem, ex quo intrâuit, non ceſſáuit oſculári pedes meos. Oleo caput meum non vnxíſti: hæc autem vnguênto vnxit pedes meos. Propter quod dico tibi: Remittúntur ei peccáta multa, quôniam diléxit multum. Cui autem minus dimíttitur, minus díligit. Dixit autem ad illam. Remittúntur tibi peccáta tua. Et cœpérũt, qui ſimul accumbébant, dícere intra ſe. Quis eſt hic, qui etiam peccáta dimíttit? Dixit autem ad mulîerem. Fídes tua te ſáluam fécit: vade in pace. Credo. Offertorium.

Pſ.44. Fíliæ regum in honôre tuo, áſtitit regína à déxtris tuis in veſtitu deaurâto circúmdata varietáte. Secreta.

MVnera noſtra, quæſumus Dómine, beâtæ Mariæ Magdalénæ gloriôſa mérita tibi reddant accépta: cuius oblatiônis obſéquium vnigénitus fílius tuus cleménter ſuſcépit impénſum. Qui tecum viuit & régnat in vnitáte Spíritus ſancti Deus.

Pſ.118 Communio. Feci iudícium & iuſtítiam Dómine, non calumniêntur mihi ſupérbi: ad ómnia mandáta tua dirigébar, ómnem viam iniquitátis ódio hábui. Poſtcommunio.

SVmpto, quæſumus Dómine, vnico ac ſalutári remédio, córpore & ſánguine tuo pretiôſo: ab ómnibus malis, ſanctæ Mariæ Magdalénæ patrocínijs, eruâmur. Qui viuis.

In feſto ſancti Apollinaris Epiſcopi & martyris. Introitus. Die xxiij.

Dan.3. SAcerdótes Dei benedícite Dóminum: ſancti & húmiles corde laudâte Deum. Pſalmus.

Ibidẽ. Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino: laudáte & ſuperexaltáte eum in ſæcula. ℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, fidélium remunerátor animárum, qui hunc diem beâti Apollináris ſacerdótis tui mártyrio conſecráſti: tribue nobis quæſumus, fámulis tuis: vt, cuius venerándam celebrámus feſtiuitátem, précibus eius indulgéntiam conſequâmur. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Léctio epiſtolæ beâti Petri apóſtoli.

1.Pet. 5 CHaríſſimi. Seniôres, qui in vobis ſunt, óbſecro, conſénior & teſtis Chriſti paſſiônum, qui & eius quæ in futúro reuelánda eſt, glóriæ communicátor: páſcite, qui in vobis eſt, gregem Dei: prouidéntes nõ coactè, ſed ſpontaneè ſecúndũ Deum: neque turpis lúcri grátia, ſed voluntariè: neque vt dominántes in cléris, ſed forma facti gregis ex ánimo. Et cum apparûerit príncepes paſtórum, percipiêtis ímmarceſcíbilem glóriæ corónam. Simíliter adoleſcéntes ſúbditi eſtóte ſeniôribus. Omnes autem ínuicem humilitátem inſinuâte: quia Deus ſupérbis reſiſtit, humílibus autem dat grátiam. Humiliâmini ígitur ſub poténti manu Dei, vt vos exáltet in témpore viſitatiônis: ómnem ſollicitúdinem veſtram proijciêntes

ciêntes in eum, quôniam ipſi cura eſt de vobis. Sóbrij eſtóte, & vigiláte: quia aduerſárius veſter diâbolus tamquam leo rúgiẽs circuit, quærẽs quem déuoret. Cui reſiſtite, fortes in fide: ſciéntes eamdem paſſiônem ei quæ in mundo eſt, veſtræ fraternitáti fíeri. Deus autem ómnis grátiæ, qui vocâuit nos in ætérnam ſuam glóriam in Chriſto Ieſu, módicum paſſos ipſe perfíciet, confirmábit, ſolidabitque. Ipſi glória & impérium in ſęcula ſæculórum, Amen. Graduale.

Pſ.88. Inuéni Dauîd ſeruũ meum, óleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliâbitur ei, & bráchiũ meum confortábit eum. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo: & fílius iniquitátis non no-
Pſ.109 cébit ei. Allelûia, allelûia. ℣. Iuráuit Dóminus, & non pœnitébit eum: tu es ſacérdos in ætérnum, ſecúndum órdinem Melchiſédech. Allelûia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecundum Lucam.

Luc. 22.e IN illo témpore: Facta eſt conténtio inter diſcípulos, quis eôrum viderétur eſſe mâior. Dixit autem eis Ieſus. Reges gẽtium dominántur eôrum: & qui poteſtátem hábẽt ſuper eos, benéfici vocántur. Vos autem non ſic: ſed qui mâior eſt in vobis, fiat ſicut minor: & qui præcéſſor eſt, ſicut miniſtrátor. Nam quis mâior eſt: qui recúmbit, an qui miníſtrat? Nónne qui recúmbit? Ego autem in médio veſtrum ſum, ſicut qui miníſtrat. Vos autem eſtis, qui permanſiſtis mecum in tentatiônibus meis. Et ego diſpóno vobis, ſicut diſpóſuit mihi pater meus, regnum: vt edátis & bibátis ſuper menſam meam in regno meo: & ſedeâtis ſuper thrónos, iudicántes duôdecim tribus Iſraël. Offertorium.

Véritas mea, & miſericórdia mea cum ipſo: & in nómine meo exaltábitur cornu eius. Pſ. 88.

Secreta.

REſpice Dómine propítius ſuper hæc múnera, quæ pro beâti ſacerdótis & mártyris tui Apollináris commemoratiône deférimus, & pro noſtris offenſiônibus immolámus. Per Dóminum. Communio.

Dómine, quinque talénta tradidíſti mihi, ecce ália quinque ſuperlucrátus ſum: euge ſerue bone & fidélis: quia in pâuca fuîſti fidélis, ſupra multa te conſtituam: intra in gâudium dómini tui. Mat. 25. Poſtcommunio.

TVa ſancta ſuméntes, quæſumus Dómine, vt beâti Apollináris nos fóueant continuâta præſidia: quia non déſinis propítius intuêri, quos tálibus auxílijs concéſſeris adiuuâri. Per Dóminum noſtrum.

In Vigilia S. Iacobi dicitur Miſſa de Communi vnius Apoſtoli. Ego autem ſicut olíua. fol. 245. Die xxiij.

Et pro commemoratione S. Chriſtinæ virginis & mart. Oratio. Indulgẽtiam. cum ſua Secreta, & Poſtcommun. de Communi Virg. & mart. fol. 259.

Feria

Tertia Oratio de ſancta Maria. Concéde nos fámulos. fol. 133.

Si feſtum S. Iacobi venerit feria ij. de Vigilia fit commem. in Sabbato in Miſſa ſancti Apollinaris, & de ſancta Chriſtina in Domínica.

Die xxv. IN FESTO S. IACOBI Apoſtoli. Introitus.

Pſ.138 MIhi autem nimis honoráti ſunt amíci tui Deus: nimis confortátus eſt principátus eôrum.

Ibidē. Pſalmus. Dómine probáſti me, & cognouîſti me: tu cognouîſti ſeſſiônem meam, & reſurrectiônem meam. ℣. Glória Patri. Oratio.

ESto Dómine plêbi tuæ ſanctificátor & cuſtos: vt apóſtoli tui Iacóbi muníta præſidijs, & conuerſatiône tibi pláceat, & ſecúra mente deſéruiat. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum fílium tuum.

In Miſſis priuatis pro commem. ſancti Chriſtophori mart. Oratio. Præſta quæſumus omnípotens Deus, vt qui. de Communi vnius Martyris. f. 246. In Miſſa autem ſolemni nulla fit commemoratio de eo.

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Corínthios.

1.Cor. 4.b. FRatres. Puto, quòd Deus nos Apóſtolos nouíſſimos oſténdit, tamquam morti deſtinátos: quia ſpectáculum facti ſumus mundo, & ángelis, & homínibus. Nos ſtulti propter Chriſtum: vos autem prudéntes in Chriſto. Nos infírmi: vos autem fortes. Vos nóbiles: nos autem ignóbiles. Vſque in hanc horam & eſurímus, & ſitímus, & nudi ſumus, & cólaphis cædimur, & inſtábiles ſumus, & laborámus operántes mánibus noſtris. Maledícimur, & benedícimus: perſecutiônē pátimur, & ſuſtinémus: blaſphemâmur, & obſecrámus. Tamquam purgaménta huîus mundi facti ſumus, ómnium peripſéma vſque adhuc. Non vt confúndam vos, hæc, ſcribo: ſed vt fílios meos charíſſimos móneo. Nam ſi decem míllia pædagogórum habeâtis in Chriſto: ſed non multos patres. Nam in Chriſto Ieſu, per euangélium ego vos génui.

Graduale. Conſtítues eos príncipes Pſ.44 ſuper ómnem terram: mémores erunt nóminis tui Dómine. ℣. Pro pátribus tuis nati ſunt tibi filij: proptérea pópuli confitebúntur tibi. Allelûia, allelûia. ℣. Ego vos elégi de mundo, vt Io.15. eâtis, & fructum afferátis, & fructus veſter máneat. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

IN illo témpore: Accéſſit ad Ieſum Matt. 10.c mater filiôrum Zebedæi cum filijs ſuis, adórans, & pétens áliquid ab eo. Qui dixit ei: Quid vis? Ait illi. Dic, vt ſédeant hi duo filij mei, vnus ad déxteram tuam, & vnus ad ſiniſtrā in regno tuo. Reſpóndens autem Ieſus, dixit.

Neſcítis;

Neſcitis, quid petátis. Potéſtis bíbere cálicem, quem ego bibitúrus ſum? Dicunt ei: Póſſumus. Ait illis. Cálicem quidem meum bibétis: ſedére autem ad déxteram meam vel ſiníſtram, non eſt meum dare vobis: ſed quibus parátum eſt à patre meo. Dicitur Credo.

Pſ.18. Offertorium. In omnem terram exîuit ſonus eôrum, & in fines orbis terræ verba eôrum. Secreta.

OBlatiônes pópuli tui, quæſumus Dómine, beâti Iacóbi apóſtoli páſſio beâta concíliet: & quæ noſtris non aptæ ſunt méritis, fiant tibi plácitæ eius deprecatiône. Per Dóminum.

Præfatio de Apoſtolis. Communio.

Matt. 19. Vos qui ſecúti eſtis me, ſedébitis ſuper ſedes, iudicántes duôdecim tribus Iſraël. Poſtcommunio.

BEâti apóſtoli tui Iacóbi, quæſumus Dómine, interceſſiône nos adiuua: pro cuius feſtiuitáte percêpimus tua ſancta lætántes. Per Dñm.

Die xxvi. In feſto S. Annæ matris beatæ Mariæ virginis. Introitus.

GAudeâmus ómnes in Dómino, diem feſtum celebrántes ſub honóre beâtæ Annæ: de cuius ſolemnitáte gâudẽt ángeli, & collâudant fílium Dei.

Pſ.44. Pſalm. Eructâuit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. ℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, qui beâtæ Annæ tantã grátiam cõférre dignátus es, vt genitrícis vnigéniti fílij tui mater éffici mererétur: concéde propítius: vt cuius ſolémnia celebrámus, eius apud te patrocínijs adiuuêmur. Per eumdem.

M. N. R.

Lectio libri Sapiêntiæ.

MVlíerem fortem quis inuêniet? Procul, & de vltímis fínibus prétiũ eius. Confídit in ea cor viri ſui: & ſpólijs non indigébit. Reddet ei bonum, & non malum, ómnibus diêbus vitæ ſuæ. Quæſiuit lanam & linum: & operáta eſt conſilio mánuum ſuârum. Facta eſt quaſi nauis inſtitóris, de longè pórtans panem ſuum. Et de nocte ſurréxit, deditque prædam doméſticis ſuis, & cibária ancíllis ſuis. Conſiderâuit agrum, & emit eum: de fructu mánuum ſuârum plantâuit vîneam. Accínxit fortitúdine lumbos ſuos: & roboráuit bráchium ſuum. Guſtâuit & vidit, quia bona eſt negotiâtio eius: non extinguêtur in nocte lucérna eius. Manum ſuam miſit ad fórtia: & dígiti eius apprehendérunt fuſum. Manum ſuam apéruit ínopi: & palmas ſuas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui ſuæ à frigóribꝰ niuis: ómnes enim doméſtici eius veſtiti ſunt duplícibus. Stragulátam veſtem fecit ſibi: byſſus & púrpura induméntum eius. Nóbilis in pórtis vir eius, quando ſéderit cum ſenatóribus terræ. Síndonem fecit & véndidit, & cíngulum trádidit Chananæo. Fortitúdo & decor induméntum eius, & ridébit in die nouíſſimo. Os ſuum apéruit ſapiêntię: & lex cleméntiæ in língua eius. Conſiderâuit ſémitas domus ſuæ: & panem otiôſa non comédit. Surrexérunt fílij eius, & beatíſſimam prædicauérunt: vir eius, & laudâuit eam. Multæ filię cõgregauérunt diuítias: tu ſupergréſſa es vniuêrſas. Fallax grátia, & vana eſt pulchritúdo: múlier timẽs Dñm, ipſa laudábitur.

bitur. Date ei de fructu mánuum ſuâ-
rum:& lâudent eã in portis ópera eius.
44. Graduale. Dilexíſti iuſtítiam & odí-
ſti iniquitátem. ℣. Proptérea vnxit te
Deus, Deus tuus óleo lætitiæ.
Allelûia, allelûia. ℣. Diffúſa eſt grá-
tia in lábijs tuis, proptérea benedíxit
D x. te Deus in ætérnum. Allelûia.

Pſ

Ib

Sequêntia ſancti Euangélij ſecún-
dum Matthæum.

att. IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípu-
lis ſuis parábolam hanc. Símile eſt
regnum cęlórum theſâuro abſcóndito
in agro: quem qui inuênit homo, ab-
ſcóndit, & præ gâudio illíus vadit, &
vẽdit vniuêrſa quæ habet, & emit agrũ
illum. Iterum, ſimile eſt regnum cæ-
lórum hómini negotiatóri, quærénti
bonas margarítas. Inuênta autem vna
pretiôſa margaríta, abijt, & véndidit
ómnia quę hábuit, & emit eã. Iterum,
ſímile eſt regnum cælórũ ſagénæ miſ-
1.C ſæ in mare, & ex ómni génere píſcium
4.b. congregánti. Quam, cum impléta eſ-
ſet, educéntes, & ſecus littus ſedéntes,
elegérunt bonos in vaſa, malos autem
foras miſérunt. Sic erit in conſumma-
tiône ſæculi. Exíbunt ángeli, & ſepa-
rábunt malos de médio iuſtórum, &
míttent eos in camínum ignis. Ibi erit
fletus, & ſtrídor déntium. Intellexíſtis
hæc ómnia? Dicunt ei: Etiam. Ait il-
lis. Ideo, omnis ſcríba doctus in regno
cælórum, ſímilis eſt hómini patrifamí-
lias, qui prófert de theſâuro ſuo noua
& vétera. Offertorium.
Filiæ regum in honóre tuo, áſtitit re- Pſ. 44.
gína à déxtris tuis in veſtitu deauráto
circúmdata varietáte. Secreta.

SAcrifícijs præſéntibus, quæſumus
Dómine, placátus inténde: vt per
interceſſiônem beâtæ Annæ, quæ ge-
nitrícis fílij tui Dñi noſtri Ieſu Chriſti
máter éxtitit, & deuotiôni noſtræ pro-
fíciant, & ſalúti. Per eumdem Dñm.
Cõmunio. Diffúſa eſt grátia in lábijs Ibidē.
tuis, proptérea benedíxit te Deus in
ætérnũ, & in ſęculum ſęculi. Poſtcom.

CAeléſtibus ſacraméntis vegetá-
ti, quęſumus Dómine Deus no-
ſter: vt interceſſiône beatæ Annæ,
quam genitrícis fílij tui matrem eſſe
voluîſti, ad ætérnam ſalútem perueni-
re mereâmur. Per eûmdem.

Sancti Pantaleonis martyris, Miſſa. Die xxvij.
Lętábitur iuſtus. de Communi vnius
Martyris. fol. 247.

In feſto SS. Nazarij, Celſi, & Victoris Die xxviij.
martyrum, & Innocentij Papæ &
confeſſoris. Introitus.

INtret in conſpéctu tuo Pſ. 78.
Dómine, gémitus com
peditórum: redde vicí-
nis noſtris ſéptuplum in
ſinu eôrũ: víndica ſán-
guinem ſanctórum tuôrum, qui effú-
ſus eſt. Pſalm. Deus venérunt géntes Ibidē.
in hereditátem tuam, polluêrunt tem-
plum ſanctum tuum: poſuêrunt Ierú-
ſalem in pomórum cuſtódiam.
℣. Glória Patri. Oratio.
San-

SAnctórum tuôrum nos Dómine, Nazárij, Celſi, Victóris, & Innocéntij conféſſio beâta commúniat: & fragilitáti noſtræ ſubſídium dignánter exóret. Per Dóminum noſtrum.

Léctio libri Sapiêntiæ.

Sap. 10. 6 REddidit Deus iuſtis mercédem labórum ſuôrum: & dedúxit illos in via mirábili. Et fuit illis in velaménto diêi, & in luce ſtellárum per nóctem. Tránſtulit illos per mare Rubrum, & tranſuêxit illos per aquam nímiam. Inimícos autẽ illórum demérſit in mare, & ab altitúdine inferórum edúxit illos. Ideo iuſti tulérunt ſpólia impiôrũ: & decantauérunt, Dómine, nomen ſanctum tuum: & victrícem mánum tuam laudauérũt páriter, Dómine Deus noſter. Graduale.

Exod. 15. Glorióſus Deus in ſanctis ſuis: mirábilis in maieſtáte, fáciens prodígia. ℣. Déxtera tua Dñe, glorificáta eſt in virtúte: déxtera manus tua confrégit inimícos. Eccli. 44. Allelûia, allelûia. ℣. Córpora ſanctórum in pace ſepúlta ſunt: & nómina eôrum vîuent in generatiône & generatiônem. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

Luc. 21. b IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Cum audiéritis prælia & ſeditiônes, nolíte terréri: opórtet primum hęc fieri, ſed nõdum ſtatim finis. Tunc dicébat illis. Surget gens contra gentem: & regnum aduêrſus regnum: & terręmótus magni erunt per loca, & peſtiléntiæ, & fámes, terroresq. de cælo, & ſigna magna erunt. Sed ante hæc ómnia, iniícient vobis manus ſuas: & perſequêntur, tradéntes in ſynagógas & cuſtódias, trahẽtes ad reges & pręſides propter nomen meum. Contínget autem vobis in teſtimónium. Pónite ergo in córdibus veſtris non præmeditári quemadmodum reſpõdeâtis. Ego enim dabo vobis os & ſapiêntiam: cui non póterunt reſiſtere & contradícere ómnes aduerſârij veſtri. Tradémini autem à paréntibus & frátribus & cognátis & amícis: & morte affícient ex vobis. Et éritis ódio ómnibus homínibus propter nomen meũ: & capíllus de cápite veſtro non períbit. In patiêntia veſtra poſſidébitis ánimas veſtras.

Offertorium. Mirábilis Deus in ſanctis ſuis: Deus Iſraël ipſe dabit virtútem & fortitúdinem plebi ſuæ: benedíctus Deus, allelûia. Pſ. 67. Secreta.

COncéde nobis omnípotẽs Deus: vt his munéribus, quæ in ſanctórum tuôrum Nazárij, Celſi, Victóris & Innocéntij honóre deférimus, & te placémus exhibítis, & nos viuificémur accéptis. Per Dóminum.

Communio. Et ſi coram homínibus tormẽta paſſi ſunt, Deus tentâuit eos: tamquam aurum in fornáce probáuit eos, & quaſi holocâuſta accépit eos. Sap. 3. Poſtcommunio.

SAnctórum Nazárij, Celſi, Victóris, & Innocéntij, Dómine, inter-

ceſſiône placátus: præſta quæſumus: vt quod témporali celebrámus actiône, perpétua ſaluatiône capiâmus. Per Dóminum noſtrum.

Die xxix. In feſto ſanctæ Marthæ virginis.

Introitus.

Pſ. 44. DIlexíſti iuſtítiam, & odíſti iniquitátē: proptérea vnxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ, præ conſórtibus tuis.

Ibidē. Pſalm. Eructâuit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. ℣. Glória Patri.

Oratio.

EXâudi nos Deus ſalutáris noſter: vt ſicut de beâtæ Marthę vírginis tuæ feſtiuitáte gaudémus, ita piæ deuotiônis erudiâmur affectu. Per Dñm.

Pro commem. SS. Felicis, Simplicij, Fauſtini, & Beatricis martyrum. Orō.

PRæſta quæſumus Dómine, vt ſicut pópulus Chriſtiânus mártyrum tuôrū Felícis, Simplícij, Fauſtíni, & Beatrícis tēporáli ſolemnitáte congâudet, ita perfruâtur ætérna: & quod votis célebrat, comprehéndat effectu.

Tertia Oratio, A cunctis. fol. 147.

Léctio epiſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Corínthios.

2. Cor. 10. FRatres. Qui gloriâtur, in Dómino gloriêtur. Non enim qui ſeípſum cōméndat, ille probátus eſt: ſed quem
Ca. 11. Deus comméndat. Vtinam ſuſtinerétis módicum quid inſipiêntiæ meæ: ſed & ſupportáte me. Aemulor enim vos Dei æmulatiône. Deſpóndi enim vos vni viro, vírginem caſtam exhibére Chriſto.

Graduale.

Pſ. 44. Specie tua, & pulchritúdine tua: inténde, próſpere procéde, & regna. ℣. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & iuſtítiam: & dedúcet te mirabíliter déxtera tua. Allelûia, allelûia. ℣. Adducéntur Regi vírgines poſt eam: próximæ eius afferéntur tibi in lætítia. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

IN illo témpore: Intrâuit Ieſus in quoddam caſtéllum: & múlier quędam Martha nómine, excépit illum in domum ſuam. Et huic erat ſoror nómine María: quæ etiam ſedens ſecus pedes Dñi, audiêbat verbum illîus. Martha autem ſatagébat circa frequēs miniſtérium. Quæ ſtetit, & ait. Dómine, non eſt tibi curę quòd ſoror mea relíquit me ſolam miniſtráre? Dic ergo illi, vt me ádiuuet. Et reſpóndens, dixit illi Dóminus. Martha, Martha, ſollícita es, & turbáris erga plúrima. Porrò, vnū eſt neceſſárium. Maria óptimam partē elégit: quæ non auferétur ab ea. Luc. 10 f

Offert. Fíliæ regū in honóre tuo: áſtitit régina à dextris tuis in veſtítu deauráto, circúmdata varietáte. Pſ. 44.

Secreta.

ACcépta tibi ſit Dómine, ſacrátæ plébis oblátio, pro tuôrum honóre ſanctórum: quôrum ſe méritis de tribulatiône percepíſſe cognóſcit auxílium. Per Dóminum.

Pro

Pro SS. Martyribus Felice, Simplicio, Fauſtino, & Beatrice. Secreta.

HOſtias tibi Dómine, pro ſanctórum martyrum tuôrum Felícis, Simplicij, Fauſtíni, & Beatrícis commemoratiône deférimus, ſupplíciter deprecántes: vt indulgētiam nobis páriter cónferant, & ſalútem. Cōmunio.

Matt. 25. Quinque prudéntes vírgines accepérunt óleum in vaſis ſuis cum lampádibus: média autē nocte clámor factus eſt, ecce ſpónſus venit, exíte óbuiam Chriſto Dómino. Poſtcommunio.

SAtiâſti Dómine famíliam tuam munéribus ſacris: eius quæſumus ſemper interuētióne nos réfoue, cuius ſolémnia celebrámus. Per Dn̄m.

Pro SS. Martyribus Felice, Simplicio, Fauſtino, & Beatrice. Poſtcommun.

PRæſta quæſumus omnípotens Deus: vt ſanctórum mártyrum tuôrum Felícis, Simplícij, Fauſtíni, & Beatrícis cæléſtibus myſtérijs celebráta ſolémnitas, indulgéntiam nobis tuę propitiatiônis acquírat.

Die xxx. Sanctorum Abdon & Sennen martyrum. Introitus.

Pſ. 78. INtret in conſpéctu tuo Dómine, gémitus compeditórum: redde vicínis noſtris ſéptuplum in ſinu eôrū: víndica ſánguinem ſanctórum tuôrum, qui effúſus eſt. Ibidē. Pſalm. Deus venérunt géntes in hereditátem tuam, polluêrunt templum ſanctum tuum: poſuêrunt Ierúſalem in pomórum cuſtódiam.

℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, qui ſanctis tuis Abdon & Sennen ad hāc glóriam veniēndi copiôſum munus grátiæ contulíſti: da fámulis tuis ſuôrum véniam peccatórum: vt ſanctórū tuôrū intercedéntibus méritis, ab ómnibus mereântur aduerſitátibus liberári. Per Dn̄m.

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Corínthios.

2. Cor. 6. FRatres. Exhibeâmus noſmetípſos ſicut Dei miníſtros in multa patiêntia, in tribulatiônibus, in neceſſitátibus, in angúſtijs, in plagis, in carcéribus, in ſeditiônibus, in labóribus, in vigílijs, in ieiûnijs, in caſtitáte, in ſciêntia, in longanimitáte, in ſuauitáte, in Spíritu ſancto, in charitáte non ficta, in verbo veritátis, in virtúte Dei: per arma iuſtítiæ à dextris, & à ſiniſtris: per glóriam, & ignobilitátem: per infámiam, & bonam famam: vt seductóres, & veráces: ſicut qui ignóti, & cógniti: quaſi moriêntes, & ecce víuimus: vt caſtigáti, & non mortificáti: quaſi triſtes, ſemper autem gaudéntes: ſicut egéntes, multos autem locupletántes: tamquam nihil habéntes, & ómnia poſſidéntes. Graduale.

Ex. 15. Gloriôſus Deus in ſanctis ſuis: mirábilis in maieſtáte, fáciens prodígia.

℣. Déxtera tua Dómine, glorificáta eſt in virtúte: déxtera manus tua confrégit inimícos. Allelûia, allelûia.

Sa. ℣. Iuſtórum ánimę in manu Dei ſunt: & non tánget illos torméntum malítiæ. Allelûia.

Euangelium. Videns Ieſus turbas. de Communi plurim. Mart. fol. 252.

Pſ. Offertorium. Mirábilis Deus in ſanctis ſuis: Deus Iſraël ipſe dabit virtútem & fortitúdinem plebi ſuæ: benedíctus Deus. Secreta.

HAec hóſtia, quæſumus Dómine, quam ſanctórum mártyrum tuôrum natalîtia recēſéntes offérimus, & víncula noſtræ prauitátis abſóluat, & tuæ nobis miſericórdię dona concíliet. Per Dóminum. Communio.

Pſ.78. Poſuérūt mortália ſeruórum tuôrum Dn̄e eſcas volatílibus cæli, carnes ſanctórum tuôrū béſtijs terræ: ſecundum magnitúdinē bráchij tui póſſide fílios morte punitórum. Poſtcommunio.

PEr huius, Dómine, operatiônem myſtérij, & vítia noſtra purgētur, & intercedéntibus ſanctis mártyribus tuis Abdon & Sennen, iuſta deſidéria compleântur. Per Dóminum.

FESTA AVGVSTI.

---

ie i. In feſto ſancti Petri ad vincula.

Introitus.

Eſ. NVnc ſcio verè, quia míſit Dóminus ângelum ſuum: & erípuit me de manu Heródis, & de ómni expectatiône plé-

138 bis Iudæôrum. Pſalm. Dómine probáſti me, & cognouîſti me: tu cognouîſti ſeſſiônem meam, & reſurrectiônem meam. ℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, qui beâtum Petrum apóſtolum, à vínculis abſolútum, illæſum abíre fecíſti: noſtrórum quæſumus, abſólue víncula peccatórum: & ómnia mala à nobis propitiâtus exclúde. Per Dóminum noſtrum.

Deinde fit commemoratio ſancti Pauli. Oratio.

DEus, qui multitúdinem gētium beâti Pâuli apóſtoli prædicatiône docuîſti: da nobis quæſumus: vt cuius commemoratiônem cólimus, eius apud te patrocínia ſentiâmus.

Et ſanctorum Machabæorum martyrum. Oratio.

FRatérna nos Dómine, Martyrum tuôrum coróna lętíficet: quæ & fídei noſtræ præbeat increménta virtútum, & multíplici nos ſuffrágio conſolétur. Per Dóminum.

Epiſtola. Miſit Heródes rex manus. vt ſupra in feſto Apoſtolorum Petri & Pauli. fol. 208. Graduale.

Conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram: mémores erunt nóminis tui Dómine. ℣. Pro pátribus tuis nati ſunt tibi fílij: proptérea pópuli confitebúntur tibi. Allelûia, allelûia. Pſ.44.

℣. Solue iubénte Deo terrárum Petre caténas: qui fácis vt páteant cæléſtia régna beâtis. Allelûia.

Euang. Venit Ieſus in partes Cęſareæ. vt in feſto Apoſtolorum Petri & Pauli. fol. 290. & dicitur Credo.

Offertorium. Conſtítues eos príncipes ſuper ómnem terram: mémores erunt nóminis tui Dómine, in ómni progénie & generatiône. Ibidē. Secreta.

OBlátum tibi Dómine ſacrifíciū, intercedénte beâto Petro apóſtolo tuo, viuíficet nos ſemper & múniat. Per Dóminum noſtrum.

Pro ſancto Paulo. Secreta.

APóſtoli tui Pâuli précibus, Dómine, plébis tuæ dona ſanctífica, vt quæ tibi tuo gráta ſunt inſtitúto, gratiôra fíant patrocínio ſupplicántis.

Pro SS. Machabęis martyribus. Secr.

MYſtéria tua, Dómine, pro ſanctórum Mártyrum tuôrum honore,

honóre, deuôta mente tractêmus: quibus & præſídium nobis créſcat & gâudium. Per Dóminum noſtrum.

Præfatio de Apoſtolis. Communio.

Matt. 16. Tu es Petrus: & ſuper hanc petram ædificábo Eccléſiam meam.

Poſtcommunio.

COrporis ſacri, & pretiôſi ſánguinis repléti libámine, quæſumus Dómine Deus noſter: vt quod pia deuotiône gérimus, certa redemptiône capiâmus. Per eumdem Dóminum.

Pro Sancto Paulo. Poſtcommunio.

PErcéptis Dómine, ſacraméntis, beâto Pâulo apóſtolo tuo interueniênte deprecámur: vt quæ pro illíus celebráta ſunt glória, nobis profíciant ad medélam.

Pro SS. Machabæis. Poſtcommunio.

PRęſta quęſumus oīpotens Deus: vt quôrum memóriam ſacramēti participatiône recólimus, fidem quoque proficiêndo ſectémur. Per Dn̄m.

Die ij. Sancti Stephani Papæ & martyris.

Introitus.

Pſ.131 SAcerdótes eius índuam ſalutári, & ſancti eius exultatiône exultábūt.

Ibidē. Pſalm. Meménto Dn̄e Dauîd: & ómnis manſuetúdinis eius. ℣. Glória Patri. Oro.

DEus, qui nos beâti Stéphani mártyris tui atque Pontíficis ánnua ſolemnitáte lætíficas: concéde propítius: vt, cuius natalítia cólimus, de eiúſdem etiam protectiône gaudeâmus. Per Dóminum noſtrum.

Léctio Actuum Apoſtolórum.

Act. 20.c IN diêbus illis. A Míleto Pâulus mittens Epheſum, vocâuit maiôres natu Eccléſiæ. Qui cum veníſſent ad eum, & ſimul eſſent, dixit eis. Vos ſcítis à prima die, qua ingréſſus ſum in Aſiam, quâliter vobíſcum per omne tempus fûerim, ſéruiēs Dómino cum ómni humilitáte & lácrymis, & tentatiônibus, quæ mihi accidérunt ex inſídijs Iudæôrum: quômodo nihil ſubtráxerim vtílium, quôminus annuntiârem vobis, & docérem vos públice, & per domos, teſtíficans Iudæis atque gentílibus in Deū pœniténtiam, & fidem in Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Graduale.

Eccli. 44. Ecce ſacérdos magnus, qui in diêbus ſuis plácuit Deo. ℣. Non eſt inuêntus ſímilis illi, qui conſeruâret legem Excélſi. Alleluia, allelûia.

Pſ.1.. ℣. Tu es ſacérdos in ætérnum ſecúndum órdinē Melchiſédech. Allelûia.

Euang. Si quis vult veníre poſt me. de Cōmuni vnius Mart. Pont. f. 246.

Pſ.8.. Offertorium. Inuêni Dauîd ſeruum meū, óleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliâbitur ei, & bráchium meū confortábit eum. Secreta.

MVnera tibi Dómine dicáta ſanctífica: & intercedénte beâto Stéphano mártyre tuo atque Pontífice, per éadem nos placátus inténde. Per Dóminum.

Communio.

Mat. 25. Dómine, quinque talênta tradidíſti mihi: ecce alia quinque ſuperlucrátus ſum: euge ſerue bone & fidélis: quia in pâuca fuíſti fidélis, ſupra multa te conſtítuam: intra in gâudium dómini tui.

Poſtcommunio.

HAec nos commúnio, Dómine, purget à crímine: & intercedénte beâto Stéphano mártyre tuo atque Pon-

Pontífice, cæléſtis remédij fáciat eſſe conſórtes. Per Dóminum.

Die iij. In Inuentione ſancti Stephani protomartyris, ad Miſſam omnia dicuntur de Natali eius. fol. 12. & vbi dicitur in Oratione, natalítia celebrámus, dicatur, Inuentiônem celebrámus. Non dicitur Credo.

Die iiij. In feſto ſancti Dominici confeſſoris.

Introitus.

Pſ. 36. OS iuſti meditábitur ſapiêntiam, & língua eius loquêtur iudícium: lex Dei eius in corde ipſíus. Pſalmus.

Ibidē. Noli æmulári in malignántibus: neque zelâueris faciêntes iniquitátem. ℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam beâti Domínici confeſſóris tui illuminâre dignátus es méritis & dóctrinis: concéde, vt eius interceſſiône, temporálibus non deſtituâtur auxílijs, & ſpirituâlibus ſemper profíciat increméntis. Per Dóminum.

Léctio epiſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Timótheum.

Ti-ot. 4. CHaríſſime. Teſtíficor corā Deo & Chriſto Ieſu, qui iudicatúrus eſt viuos & mortuos, per aduêntum ipſíus, & regnum eius: prædica verbum: inſta opportúne, importúne: árgue, óbſecra, íncrepa in ómni patiêntia & doctrína. Erit enim tempus, cum ſánam doctrínam nō ſuſtinébunt: ſed ad ſua deſidéria coaceruâbunt ſibi magíſtros, pruriêntes âuribus: & à veritáte quidem audítum auêrtent, ad fábulas autem conuerténtur. Tu verò vígila, in ómnibꝰ labóra, opus fac euangeliſtæ, miniſtérium tuum imple, ſóbrius eſto. Ego enim iam delíbor: & tempus reſolutiônis meæ inſtat. Bonum certámen certâui, curſum conſummâui, fidem ſeruâui. In réliquo, repóſita eſt mihi coróna iuſtitiæ, quàm reddet mihi Dóminus in illa die, iuſtus iudex: non ſolum autem mihi, ſed & ijs qui díligunt aduêntum eius.

Graduale. Iuſtus vt palma florébit, ſicut cedrus Líbani, multiplicábitur in domo Dñi. ℣. Ad annūtiândum mane miſericórdiam tuam, & veritátem tuam per noctem. Alleluia, allelûia. Pſ. 91.

℣. Iuſtus germinábit ſicut líliū: & florébit in ætérnum ante Dñm. Allelûia. Oſee 14.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Sint lumbi veſtri præcíncti, & lucérnæ ardētes in mánibus veſtris. Et vos ſímiles homínibus expectántibus dóminum ſuum, quando reuertátur à nuptijs: vt cum vénerit & pulſâuerit, conféſtim apériant ei. Beâti ſerui illi, quos cum vénerit dóminus, inuénerit vigilántes. Amen dico vobis, quòd præcínget ſe, & fáciet illos diſcúmbere, & tránſiens miniſtrábit illis. Et ſi vénerit in ſecúnda vigília, & ſi in tértia vigília vénerit, & ita inuênerit: Luc. 12.

beâti

Die VII. Auguſti

IN FESTO S. CAIETANI

Confeſſoris. Introitus. *Pſalm.* 16.

OS juſti meditabitur ſapientiam, & lingva ejus loquetur judicium: lex Dei ejus in corde ipſius.

Pſal. ibid. Noli æmulari in malignantibus: neque zelaveris facientes iniquitatem. ℣. Gloria Patri.

Oratio.

DEus, qui Beato Cajetano Confeſſori tuo Apoſtolicam vivendi formam imitari tribuiſti: da nobis ejus interceſſione & exemplo in te ſemper confidere, & ſola cœleſtia deſiderare. Per Dominum.

Pro commem. S. Donati Epiſcopi & Martyris. Oratio.

DEus tuorum gloria ſacerdotū: præſta quæſumus; ut ſancti Martyris tui & Epiſcopi Donati, cujus feſta gerimus ſentiamus auxilium.

Lectio libri Sapientiæ. Eccli. 31.

BEatus vir, qui inventus eſt ſine macula: & qui poſt aurum non abijt, nec ſperavit in pecunia, & theſauris. Quis eſt hic, & laudabimus eum; fecit enim mirabilia in vita ſua. Qui probatus eſt in illo, & perfectus eſt, erit illi gloria æterna: qui potuit tranſgredi, & non eſt tranſgreſſus: facere mala, & non fecit; ideò ſtabilita ſunt bona illius in Domino, & eleemoſynas illius enarrabit omnis Eccleſia Sanctorum.

Graduale *Pſal:* 91. Iuſtus ut palma florebit: ſicut cedrus Libani multiplicabitur in domo Domini.

℣. Ad annuntiandum manè miſericordiam tuam, & veritatem tuam per noctem, Alleluja alleluja,

Iac. 1. ℣. Beatus vir, qui ſuffert tentationem: quoniam cùm probatus fuerit accipiet coronam vitæ. Alleluja.

Poſt

Poſt Septuageſimam, omiſſo Alleluja, & verſu ſeqventi, dicitur Tractus.

Pſal. 111. Beatus vir, qui timet Dominum: in mandatis ejus cupit nimis.

℣. Potens in terra erit ſemen ejus ⁎ generatio rectorum benedicetur.

℣. Gloria & divitiæ in domo ejus ⁎ & juſtitia ejus manet in ſæculum ſæculi.

Tempore Paſchali omittitur Graduale, & ejus loco dicitur Alleluja alleluja.

Iac. 1. ℣. Beatus vir qui ſuffert tentationem: quoniam cùm probatus fuerit, accipiet coronam vitæ Alleluja.

Eccli. 45. ℣. Amavit eum Dominus, & ornavit eum ⁎ ſtolam gloriæ induit eum. Alleluja.

✠ Sequentia Sancti Evangelij ſecundum Matthæum *Matth: 6. c.*

IN illo tempore: Dixit Ieſus discipulis ſuis: nemo poteſt duobus Dominis ſervire ⁎ aut enim unũ odio habebit, & alterum diliget ⁎ aut unũ ſuſtinebit, & alterum contemnet. Non poteſtis Deo ſervire, & mammonæ. Ideò dico vobis, ne ſoliciti ſitis animæ veſtræ quid manducetis, neque corpori veſtro quid induamini. Non ne anima plus eſt qu[am]

eſca

eſca : & corpus plus quàm veſtimentum ? Reſpicite volatilia cœli, quoniam non ſe-runt, neque metunt, neque congregant in horrea:* & Pater ve-ſter cæleſtis paſcit il-la. Nonne vos magis pluris eſtis illis ? Quis autem veſtrum cogi-tans, poteſt adijcere ad ſtaturam ſuam cu-bitum unum ? Et de veſtimento quid ſoli-citi eſtis ? Conſidera-te lilia agri quomo-do creſcunt:* non la-borant, neque nent. Dico autem vobis : quoniam nec Salo-mon in omni gloria ſua coopertus eſt ſi-cut unum ex iſtis. Si autem fœnum agri, quòd hodie eſt, & cras in clibanum mit-titur, Deus ſic veſtit:* quantò magis vos mo-dicæ fidei ? Nolite er-go ſoliciti eſſe, di-centes:* Quid mandu-cabimus, aut quid bi-bemus, aut quo ope-riemur ? hæc enim o-mnia Gentes inqui-runt. Scit enim Pa-ter veſter, quia his o-mnibꝰ indigetis. Quę-rite ergò primum re-gnum Dei, & juſtiti-am ejus, & hæc omnia adijcientur vobis.

Offertorium. *Pſal.* 88. Veritas mea, & miſericordia mea cum ipſo : & in nomine meo exaltabitur cornu ejus.

Secreta

PRæſta nobis, quæſumus, omnipotens Deus : ut noſtræ humilitatis oblatio, & pro tuorũ tibi

tibi grata ſit honore Sanctorum, & nos corpore pariter & mente purificet. Per Dominum.

Pro S. Donato Epiſcopo & Martyre Secreta.

PRæſta, quæſumus Domine: ut Sancti Martyris tui, & Epiſcopi Donati interceſſione, quem ad laudem nominis tui dicatis muneribus honoramus piæ nobis fructus devotionis accreſcat. Per Domin:

Communio. Math. 24.

Beatus ſervus, quem, cùm venerit Dominus, invenerit vigilantem, amen dico vobis, ſuper omnia bona ſua conſtituet eum.

Poſtcommunio.

QUeſumus omnipotens Deus: ut qui cœleſtia alimenta percepimus, intercedente Beato Cajetano Confeſſore tuo, per hæc contra omnia adverſa muniamur. Per Dominum.

Pro S. Don: Poſtcō:

OMnipotens & miſericors Deus, qui nos Sacramentorum tuorum & participes efficis, & miniſtros: præſta quæſumus; ut intercedente Beato Donato martyre tuo, atque Pontifice, ejuſdem proficiamus, & fidei conſortio, & digno ſervitio. Per Domin:

beâti ſunt ſérui illi. Hoc autem ſcitóte, quôniam ſi ſciret paterfamílias qua hora fur veníret: vigiláret vtique, & non ſineret pérfodi domum ſuam. Et vos eſtóte paráti: quia qua hora non putátis, fílius hóminis véniet.

Pſ. 88. Offertorium. Véritas mea, & miſericórdia mea cum ipſo: & in nómine meo exaltábitur cornu eius. Secreta.

MVnera tibi Dómine dicáta ſanctífica: vt méritis beâti Domínici confeſſóris tui, nobis profíciant ad medélam. Per Dóminum.

Matt. 24. Communio. Fidélis ſeruus & prúdens, quem conſtítuit dóminus ſuper famíliam ſuam: vt det illis in témpore trítici menſúram.

Poſtcommunio.

COncéde quæſumus omnípotens Deus: vt, qui peccatórum noſtrórum póndere prémimur, beâti Domínici confeſſóris tui patrocínio ſubleuêmur. Per Dóminum.

Die v. In Dedicatione ſanctæ Mariæ ad Niues, Miſſa. Salue ſancta párens. vt in Miſſis votiuis beatæ Mariæ virginis à Pentecoſte vſque ad Aduentum. fol. 270. Et dicitur Credo. & Præfatio de ſancta Maria. Et te in feſtiuitáte beâtæ Mariæ. fol. 114.

Die vi. In feſto Transfigurationis Domini noſtri Ieſu Chriſti. Introitus.

Pſ. 76. ILluxérũt coruſcatiônes tuę orbi terræ: commóta eſt, & contrémuit terra. Pſalmus.

Pſ. 83. Quàm diléĉta tabernácula tua, Dómine virtútum: concupíſcit & déficit ánima mea in átria Dñi. ℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, qui fídei ſacraménta, in Vnigéniti tui glorióſa Transfiguratióne, patrum teſtimónio roborâſti, & adoptiônem filiôrum perféctam, voce delâpſa in nube lúcida, mirabíliter præſignâſti: concéde propítius, vt ipſius Regis glóriæ nos coherédes effícias, & eiûſdem glóriæ tríbuas eſſe conſórtes. Per eumdem Dóminum.

Pro commem. SS. Xyſti, Feliciſſimi, & Agapiti mart. Oratio.

DEus, qui nos cõcédis ſanctórum mártyrum tuôrum Xyſti, Feliciſſimi, & Agápiti natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eôrum ſocietáte gaudére. Per Dñm noſtrum.

Léctio epíſtolæ beâti Petri apóſtoli.

2. P. 1. c. CHaríſſimi. Non doctas fábulas ſecúti, notã fécimus vobis Dómini noſtri Ieſu Chriſti virtútẽ & præſéntiam: ſed ſpeculatóres facti illíus magnitúdinis. Accípiens enim à Deo patre honórem & glóriam, voce delâpſa ad eum huiuſcémodi à magnífica glória: Hic eſt fílius meus diléctus, in quo mihi complácui: ipſum audíte. Et hanc vocem nos audîuimus de cælo allátam: cum eſſémus cum ipſo in monte ſancto. Et habémus firmiôrem prophéticũ ſermónem: cui bene fácitis attẽdéntes, quaſi lucérnæ lucénti in caliginóſo loco, donec dies illucéſcat, & lúcifer oriâtur in córdibus veſtris.

Pſ. Graduale. Speciôſus forma præ fílijs hóminum: diffúſa eſt grátia in lábijs tuis. ℣. Eructâuit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi.

Sap. Allelûia, allelûia. ℣. Candor eſt lucis ætérnæ, ſpéculum ſine mácula, & imágo bonitátis illîus. Allelûia.

Se-

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 17. IN illo témpore : Aſſumpſit Ieſus Petrum, & Iacóbum, & Ioânnem frátrem eius: & dúxit illos in móntem excélſum ſeôrſum : & transfigurátus eſt ante eos. Et reſplénduit fácies eius ſicut ſol : veſtiménta autem eius facta ſunt alba ſicut nix. Et ecce, apparuêrunt illis Môyſes & Elîas cum eo loquêntes. Reſpóndens autem Petrus, dixit ad Ieſum. Dómine, bonum eſt nos hic eſſe. Si vis, faciâmus hic tria tabernácula : tibi vnum, Moyſi vnum, & Elîæ vnum. Adhuc eo loquênte, ecce nubes lúcida obumbrâuit eos. Et ecce vox de nube, dícens. Hic eſt fílius meus diléctus, in quo mihi bene cõplácui : ipſum audíte. Et audiêntes diſcípuli, cecidérũt in fáciem ſuam: & timuêrunt valde. Et accéſſit Ieſus, & tétigit eos: dixitq. eis. Súrgite, & nolíte timére. Leuântes autẽ óculos ſuos, néminem vidérunt, níſi ſolum Ieſum. Et deſcẽdéntibus illis de monte, præcépit eis Ieſus, dícens. Némini dixéritis viſiônem, donec fílius hóminis à mórtuis reſúrgat. Dicitur Credo.

111 Offertorium. Glória & diuîtiæ in domo eius : & iuſtítia eius manet in ſæculum ſæculi. Allelûia. Secreta.

OBláta, quæſumus Dómine, múnera, glorióſa Vnigéniti tui Transfiguratiône ſanctífica: noſque à peccatórum máculis, ſplendóribus ipſius illuſtratiônis emũda. Per eũdem.

Pro ſanctis martyribus Xyſto, Feliciſſimo, & Agapito. Secreta.

MVnera tibi Dómine, noſtræ deuotiônis offérimus, quæ & pro tuôrum tibi grata ſint honóre iuſtórum : & nobis ſalutária, te miſeránte, reddántur. Per Dóminum.

Præfatio de Natiuitate Domini. Quia per incarnáti verbi. fol. 138.

Communio. Viſiônem quã vidíſtis, néminem dixéritis, donec à mórtuis reſúrgat fílius hóminis. Poſtcommun. Matt. 17.

PRæſta queſumus oĩpotens Deus: vt ſacroſancta Fílij tui Transfiguratiônis myſtéria, quæ ſolémni celebrâmus offício, purificátæ mẽtis intelligéntia conſequâmur. Per eumdem.

Pro SS. Martyribus Xyſto, Feliciſſimo, & Agapito. Poſtcommunio.

PRæſta nobis, quæſumus Dómine, intercedéntibus ſanctis mártyribus tuis Xyſto, Felicíſſimo, & Agápito: vt quę ore contíngimus, pura mente capiâmus. Per Dóminum.

S. Donati Epiſcopi & mart. Introitus. Die vij.

SAcerdótes Dei benedícite Dóminum : ſancti & húmiles corde laudáte Deum. Pſalmus. Dan. 3

Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino : laudáte & ſuperexaltáte eum in ſæcula. ℣. Glória Patri. Oratio. Ibidẽ.

DEus tuôrum glória ſacerdótum: præſta queſumus, vt ſancti mártyris

tyris

tyris tui & Epíſcopi Donáti, cuius feſta gérimus, ſentiâmus auxílium. Per Dóminum noſtrum. Epiſtola.

O mne gâudiũ exiſtimáte frátres mei. de Communi vnius Mart. fol. 247.

Pſ.36. Graduale. O s iuſti meditábitur ſapiêntiam, & lingua eius loquêtur iudícium. ℣. Lex Dei eius in corde ipſius: & non ſupplantabúntur greſſus eius. A llelûia, allelûia. ℣. Iuſtus non conturbábitur: quia Dóminus firmat manum eius. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangelij ſecundum Marcum.

Marc. 13.c I N illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Vidéte, vigilâte, & orate. Neſcítis enim, quando tempus ſit. Sicut homo, qui péregre profectus relíquit domum ſuam: & dédit ſeruis ſuis poteſtátem cuiusq. óperis, & ianitóri præcépit vt vígilet. Vigilâte ergo: neſcítis enim, quando dóminus domus véniat: ſero, an média nocte, an galli cantu, an mane: ne cum vénerit repénte, inuêniat vos dormiéntes. Quod autem vobis dico, ómnibus dico, Vigiláte. Offertorium.

Pſ.88. Inuêni Dauíd ſeruum meum, óleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliâbitur ei, & bráchiũ meum confortábit eum. Secreta.

P Ræſta quæſumus Dñe: vt ſancti mártyris tui & Epiſcopi Donáti interceſſiône, quem ad laudem nóminis tui dicátis munéribus honorámus, piæ nobis fructus deuotiônis accréſcat. Per Dóminum noſtrum.

Communio. F idélis ſeruus & prúdens, quem conſtítuit dóminus ſuper famíliam ſuam: vt det illis in témpore trítici menſúram. Matt. 24. Poſtcommunio.

O Mnípotens & miſéricors Deus, qui nos ſacramẽtórum tuôrum & partícipes éfficis & miníſtros: præſta quæſumus: vt intercedénte beâto Donáto mártyre tuo atque Pontífice, eiúſdem proficiâmus & fídei conſórtio, & digno ſeruîtio. Per Dóminum.

In feſto SS. Cyriaci, Largi, & Smaragdi mart. Introitus. Die viij.

Pſ.3 T Iméte Dóminum ómnes ſancti eius, quôniã nihil deeſt timéntibus eum: dîuites eguérunt, & eſuriérunt: inquiréntes autem Dóminum non defícient ómni bono. Pſal. B enedícã Dñm in ómni témpore: ſemper lâus eius in ore meo. ℣. Glória Patri. Oratio. Ibid.

D Eus, qui nos ánnua ſanctórum mártyrũ tuôrum Cyrîaci, Largi, & Smarágdi ſolemnitáte lætíficas: concéde propítius: vt quôrum natalítia cólimus, virtútem quoque paſſiônis imitémur. Per Dóminum.

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Theſſalonicénſes.

1.Theſſal.2 F Ratres. Grátias ágimus Deo ſine intermiſſiône: quôniam cum accepiſſétis à nobis verbũ audítus Dei, accepíſtis illud non vt verbum hóminum,

num, ſed (ſicut eſt verè) verbum Dei: qui operátur in vobis, qui credidíſtis. Vos enim imitatóres facti eſtis, frátres, Eccleſiárum Dei, quæ ſunt in Iudæa, in Chriſto Ieſu: quia eadem paſſi eſtis & vos à contribúlibus veſtris, ſicut & ipſi à Iudæis: qui & Dóminum occidérunt Ieſum & prophétas, & nos perſequûti ſunt: & Deo non plácent, & ómnibus homínib⁹ aduerſántur: prohibéntes non géntibus lóqui, vt ſaluæ fiant: vt ímpleant peccáta ſua ſemper. Peruénit enim ira Dei ſuper illos vſque in finem. Graduale.

Pſ. 33. Timéte Dóminũ ómnes ſancti eius: quôniam nihil deeſt timéntibus eum. ℣. Inquirẽtes autem Dóminum, non defícient ómni bono. Allelûia, allelûia. ℣. Fulgébunt iuſti: & tamquam ſcintíllæ in arundinéto diſcúrrent in ætérnum. Allelûia. Sap. 3.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Marcum.

Marc. 16. c. IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Eûntes in mundum vniuérſum, prædicáte euangélium ómni creatúræ. Qui credíderit, & baptizátus fûerit: ſaluus erit. Qui vero non credíderit: condemnábitur. Signa autem eos qui credíderint, hæc ſequêntur. In nómine meo dęmónia eiíciẽt, linguis loquêntur nouis, ſerpéntes tóllent: & ſi mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: ſuper ægros manus impónent, & bene habébũt. Offertorium.

Pſ. 31. Lętámini in Dño, & exultáte iuſti: & gloriâmini ómnes recti corde. Secr.

ACcépta ſit in cõſpéctu tuo, Dómine, noſtra deuôtio: & eôrum nobis fiat ſupplicatiône ſalutáris, pro quôrũ ſolẽnitáte defértur. Per Dñm.

Communio. Signa autem eos qui in me credunt, hæc ſequêntur: dęmónia eiícient: ſuper ægros manus impónẽt, & bene habébunt. Poſtcommunio. Marc. 16.

REfécti participatiône múneris ſacri, quæſumus Dómine Deus noſter: vt, cuius exéquimur cultum, intercedẽtibus ſanctis mártyribus tuis Cyriaco, Largo & Smarágdo, ſentiâmus effécttum. Per Dóminum.

Si feſtum S. Laurentij venerit feria ij. commem. S. Romani fit in Dominica, & de Vigilia in Sabbato, in quo celebratur feſtum SS. Cyriaci &c. & de ea legitur Euangelium in fine. In Eccleſijs autem collegiatis dicuntur duæ Miſſæ, vna de Sãctis, altera de Vigilia.

In Vigilia ſancti Laurentij martyris. Die ix.

Introitus.

Pſ. 111. DIſpérſit, dedit paupéribus: iuſtítia eius manet in ſęculum ſæculi: cornu eius exaltábitur in glória. Pſal. Beâtus vir, qui timet Dñm: in mandátis eius cupit nimis. ℣. Glória Patri. Oratio. Ibidẽ.

ADeſto Dómine ſupplicatiônibus noſtris: & interceſſiône beâti Lauréntij mártyris tui, cuius præuenímus feſtiuitátem, perpétuam nobis miſe-

miſericórdiã benígnus impénde. Per.

Pro commem. S. Romani mart. Oro.

PRæſta quęſumus oĩpotens Deus: vt intercedénte beâto Románo mártyre tuo, & à cũctis aduerſitátibus liberémur in córpore, & à prâuis cogitatiônibus mundémur in ménte.

Tertia Oratio de ſancta Maria. Concéde nos fámulos. fol. 133.

Léctio libri Sapiêntiæ.

Eccli. 51. COnfitébor tibi Dómine rex, & collaudábo te Deũ ſaluatórem meum. Confitébor nómini tuo, quôniam adiûtor & protéctor factus es mihi: & liberáſti córpus meum à perditiône: à láqueo linguæ iníquæ, & à lábijs operántiũ mendácium: & in conſpéctu adſtántium factus es mihi adiûtor. Et liberáſti me ſecúndum multitúdinem miſericórdiæ nóminis tui à rugiêntibus præparátis ad eſcã, de mánibus quæréntium ánimam meam: & de multis tribulatiônibꝰ, quæ circumdedérunt me: à preſſúra flammæ, quæ circũdedit me: & in médio ignis non ſum æſtuâtus: de altitúdine ventris ínferi, & à lingua coinquináta, & à verbo mendácij: à rege iníquo, & à lingua iniûſta. Laudábit vſque ad mortem ánima mea Dóminũ: quôniam éruis ſuſtinéntes te, & líberas eos de manu angúſtiæ, Dómine Deus noſter.

Pſ. 111 Graduale. Diſpérſit, dedit paupéribus: iuſtítia eius manet in ſęculum ſæculi. ℣. Potens in terra erit ſemẽ eius: generátio rectórum benedicétur.

Euang. Si quis vult veníre poſt me. de Communi vnius Mart. fol. 246.

Iob 16. Offertorium. Orátio mea munda eſt: & ídeo peto, vt detur locus voci meæ in cęlo: quia ibi eſt iudex meus, & conſcius meus in excélſis: aſcéndat ad Dóminum deprecátio mea. Secreta.

HOſtias Dómine, quas tibi offérimus, propítius ſúſcipe: & intercedénte beâto Lauréntio mártyre tuo, víncula peccatórum noſtrórum abſólue. Per Dóminum noſtrum.

Pro S. Romano martyre. Secreta.

MVnéribus noſtris, quæſumus Dómine, precibúſque ſuſcéptis, & cæléſtibus nos munda myſtérijs, & cleménter exâudi.

Tertia de ſancta Maria. Communio.

Qui vult veníre poſt me, ábneget ſemetípſum: & tollat crucem ſuam, & ſequâtur me. Matt. 16.

Poſtcommunio.

DA, quæſumus Dómine Deus noſter: vt, ſicut beâti Lauréntij mártyris tui commemoratiône, temporáli gratulámur offício: ita perpétuo lætémur aſpéctu. Per Dóminum.

Pro S. Romano mart. Poſtcommun.

QVæſumus omnípotẽs Deus, vt qui cęléſtia alimẽta percépimus, intercedénte beâto Románo mártyre tuo, per hæc contra ómnia aduérſa muniâmur. Tertia de ſancta Maria.

IN FESTO S. LAVRENTII martyris. Introitus. Die

COnféſſio & pulchritúdo in conſpéctu eius: ſánctitas & magnificéntia in ſanctificatiône eius. Pſ. Pſal. Cantáte Dómino cánticum nouum: cantáte Dómino ómnis terra. Ibid. ℣. Glória. Oratio.

DA nobis, quæſumus omnípotẽs Deus, vitiórũ noſtrórum flam-

mas

mas extínguere : qui beâto Lauréntio tribuîſti tormentórum ſuôrum incéndia ſuperáre. Per Dóminum.

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Corínthios.

2.Cor. 9.b FRatres. Qui parce ſéminat, parce & metet. Et qui ſéminat in benedictiônibus, de benedictiônibus & metet. Vnuſquîſque prout deſtináuit in corde ſuo: non ex triſtítia, aut ex neceſſitáte. Hílarem enim datórem díligit Deus. Potens eſt autem Deus ómnem grátiam abũdáre fácere in vobis: vt in ómnibus ſemper ómnẽ ſufficiêntiam habẽtes, abundétis in ómne opus bonum, ſicut ſcriptũ eſt. Diſpérſit, dedit paupêribus: iuſtítia eius manet in ſæculum ſæculi. Qui autẽ adminíſtrat ſemen ſeminánti: & panem ad mãducándum præſtábit. Et multiplicábit ſemen veſtrum: & augébit increménta frúgum iuſtítiæ veſtræ. Graduale.

Pſ.16. Probáſti Dñe cor meum: & viſitáſti nocte. ℣. Igne me examináſti: & non eſt inuênta in me iníquitas. Allelûia, allelûia. ℣. Leuíta Lauréntius bonum opus operátus eſt: qui per ſignum crucis cæcos illumináuit. Allelûia.

Sequẽtia S. Euãg. ſecũdum Ioãnem.

IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Amen, amen dico vobis: niſi granum frumẽti cadens in terram, mórtuum fûerit: ipſum ſolum manet. Si autem mórtuũ fûerit: multum fructum áffert. Qui amat ánimam ſuam, perdet eam: & qui ódit ánimam ſuam in hoc mundo, in vitam ætérnam cuſtódit eam. Si quis mihi miníſtrat, me ſequâtur: & vbi ego ſum, illic & miníſter meus erit. Si quis mihi miniſtrâuerit: honorificábit eum pater meus, qui eſt in cælis.

Non dicitur Credo, niſi in Eccleſia propria, vel niſi venerit in Dominica.

Offertor. Confeſſio & pulchritúdo in conſpéctu eius: ſánctitas & magnificéntia in ſanctificatiône eius. Pſ.95. Secreta.

ACcipe, quęſumus Dómine, múnera dignánter obláta: & beâti Lauréntij ſuffragántibus méritis, ad noſtrę ſalútis auxílium prouenire concéde. Per Dóminum noſtrum.

Communio. Qui mihi miníſtrat, me ſequâtur: & vbi ego ſum, illic & miníſter meus erit. Ioã.12

Poſtcommunio.

SAcro múnere ſatiâti, ſúpplices te Dñe deprecámur: vt, quod débitæ ſeruitútis celebrámus officio, intercedénte beâto Laurẽtio mártyre tuo, ſaluatiônis tuæ ſentiâmus augmẽtũ. Per.

Infra Octauam S. Laurentij dicitur eadem Miſſa ſicut in eius feſto, & poſt Orationẽ diei fit cõmem. de feſto Simplici occurrente, & tertia Oratio dicitur de B. Maria, Concéde nos. f. 133. Sed ſi occurrat dies Dominica, ſecũda Oratio erit de Oct. & tertia de Sanctis.

Pro commemor. SS. Tibúrtij & Suſannæ mart. Oratio. Die xi.

SAnctórum mártyrum tuôrum Tibúrtij & Suſánnę, nos Dómine fô-

ueant

Die xv. **IN ASSVMPTIONE**
B. Mariæ virginis. Introitus.

GAudeâmus omnes in
Dómino, diem feſtum
celebrántes ſub honóre
beâtæ Mariæ vírginis:
de cuius Aſſumptiône
gâudent Angeli, & collâudant fílium
Pſ.44. Dei. Pſalm. E ructâuit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. ℣. Glória Patri. Oratio.

FAmulórum tuôrum, quæſumus
Dómine, delíctis ignóſce: vt qui
tibi placére de áctibus noſtris nō valémus, genitrícis fílij tui Dómini noſtri
interceſſiône ſaluêmur. Per eumdem.

Léctio libri Sapiêntiæ.

Eccli. 24.b IN ómnibus réquiem quæſiui: & in
hereditáte Dómini morábor. Tunc
præcépit, & dixit mihi creâtor ómniū:
& qui creâuit me, requiêuit in tabernáculo meo, & dixit mihi. In Iacob
inhábita, & in Iſraël hereditáre: & in
eléctis meis mitte radíces. Et ſic in
Siôn firmáta ſum: & in ciuitáte ſanctificáta ſímiliter requiêui: & in Ierúſalē
poteſtas mea. Et radicâui in pópulo honorificáto: & in parte Dei mei, heréditas illîus: & in plenitúdine ſanctórum
deténtio mea. Quaſi cedrus exaltáta
ſum in Líbano: & quaſi cypreſſus in
mōte Siôn. Quaſi palma exaltáta ſū in
Cades: & quaſi plantátio roſæ in Iéricho. Quaſi olîua ſpecióſa in cāpis: &
quaſi plâtanus exaltáta ſū iuxta aquas,
in platêis. Sicut cinnamómū, & bálſamum aromatízans, odórē dedi. Quaſi
myrrha elécta, dedi ſuauitátem odóris.

Pſ.44. Graduale. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & iuſtítiam, & dedúcet te
mirabíliter déxtera tua. ℣. Audi fília,
& vide, & inclína âurem tuam: quia
cōcupíuit Rex ſpéciē tuam. Allelûia,
allel. ℣. Aſſūpta eſt Maria in cælum,
gâudet exércitus Angelórū. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

IN illo témpore: Intrâuit Ieſus in Luc. 10.
quoddam caſtéllum: & múlier quædam Martha nómine, excépit illum in
domum ſuam. Et huic erat ſoror nómine Maria: quæ etiam ſedens ſecus
pedes Dñi, audiêbat verbum illíus.
Martha autem ſatagébat circa fréquēs
miniſtérium. Quæ ſtetit, & ait. Dómine, non eſt tibi curæ quòd ſoror mea
relíquit me ſolam miniſtráre? Dic ergo illi, vt me ádiuuet. Et reſpóndens
dixit illi Dóminus. Martha Martha,
ſollícita es, & turbáris erga plúrima.
Porro, vnum eſt neceſſárium. Maria
óptimam partem elégit: quæ non auferétur ab ea. Dicitur Credo.

Offertorium. Aſſumpta eſt Mária in
cælum: gâudent Angeli, collaudántes
benedícunt Dñm, allelûia. Secreta.

SVbuêniat, Dómine, plebi tuæ Dei
genitrícis orátio: quā etſi pro conditiône carnis migráſſe cognóſcimus:
in cæléſti glória apud te pro nobis in-

tercédere ſentiâmus. Per eumdem Dóminum noſtrum.

Præfatio de B. Maria, E t te in Aſſumptiône. fol. 114. Et dicitur per totam Octauam, etiam in feſtis.

..c. Communio. O ptimam partem elégit ſibi Maria: quæ non auferétur ab ea in ætérnum. Poſtcommunio.

M Enſæ cæléſtis partícipes effécti implorámus cleméntiam tuam, Dómine Deus noſter: vt qui Aſſumptiônem Dei genitrícis cólimus, à cunctis malis imminētibus, eius interceſſiône liberémur. Per eumdem Dñm.

Die xvj. Infra Octauam Aſſumptionis B. Mariæ, & in eius die Octaua fit idem officium quod in die feſti.

Et infra Octauam dicitur ſecūda Oratio de Spiritu ſancto, D eus qui corda fidélium. fol. 265. tertia, E cclésiæ. vel pro Papa. fol. 133.

Die xvij. In Octaua S. Laurentij. Introitus.

Pſ. 16. P Robáſti Dómine cor meum, & viſitáſti nocte: igne me examináſti, & non eſt inuênta in me iníquitas. Pſalmus.

idē. E xâudi Dómine iuſtítiam meam: inténde deprecatiônem meam.

℣. Glória Patri. Oratio.

E Xcita Dñe in Ecclésia tua ſpíritum, cui beâtus Laurêntius leuîta ſeruîuit: vt eôdē nos repléti, ſtudeâmus amáre quod amâuit, & ópere exercére quod dócuit. Per Dóminū. in vnitáte eiûſdem Spíritus ſancti.

Et fit commem. de Oct. Aſſumptionis B. Mariæ. Oratio. F amulórum tuôrum. fol. 225. Epiſtola. Q ui parce ſéminat. vt in feſto eiuſdem. fol. 223.

Graduale. G lória & honóre coronáſti eum Dómine. ℣. Et conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuârum. A llelûia, allelûia. ℣. Leuîta Lauréntius bonum opus operátus eſt, qui per ſignum crucis cæcos illuminâuit. Allelûia. Pſ. 8.

Euangelium. N iſi granum fruménti. vt in eius feſto. fol. 223. Et dr̄ C redo.

Offertorium. I n virtúte tua Dómine lætábitur iuſtus, & ſuper ſálutare tuum exultábit veheménter: deſidérium ánimæ eius tribuíſti ei. Pſ. 20.

Secreta.

S Acrifícium noſtrum tibi, Dómine quęſumus, beâti Lauréntij precátio ſancta concíliet: vt, cuius honóre ſolémniter exhibétur, eius méritis efficiâtur accéptum. Per Dóminum.

Communio. Q ui vult venire poſt me, ábneget ſemetipſum, & tollat crucem ſuam, & ſequâtur me. Matt. 16.

Poſtcommunio.

S Vpplices te rogámus omnípotens Deus: vt, quos donis cæléſtibus ſatiâſti, intercedénte beâto Lauréntio mártyre tuo, perpétua protectiône cuſtódias. Per Dóminum.

Pro commemoratione S. Agapiti martyris. Oratio. Die xviij.

L Aetétur Ecclésia tua, Deus, beâti Agapiti mártyris tui cōfíſa ſuffrágijs: atque eius précibus glorióſis & deuôta permáneat, & ſecúra cōſíſtat.

Tertia Oratio de Spiritu ſancto.

D eus qui corda fidélium. fol. 265. niſi venerit in Dominica: quia tunc tertia Oratio erit de Sancto. Secreta.

S Vſcipe Dómine múnera, quæ in eius tibi ſolemnitáte deférimus, cuius nos cōfídimus patrocínio liberári.

Poſt-

Poſtcommunio.

SAtiâſti Dómine famíliam tuam munéribus ſacris: eius, quęſumus, ſemper interuentiône nos réfoue, cuius ſolémnia celebrámus.

Die xx. In feſto S. Bernardi abbatis, Miſſa.

O s iuſti meditábitur. de Communi Abbatum. fol. 257. Epiſtola. I uſtus cor ſuum. in communi Doct. f. 256. Et fit commemor. Octauæ Aſſumpt. beatæ Mariæ: & dicitur C redo.

Die xxij. In Octaua Aſſumptionis beatæ Mariæ, Miſſa vt in die, cum commemor. SS. Timothei, Hippolyti, & Symphoriani martyrum. Oratio.

AVxílium tuum nobis, Dómine quæſumus, placátus impénde: & intercedéntibus beâtis mártyribus tuis Timótheo, Hippólyto, & Simphoriâno, déxterã ſuper nos tuæ propitiatiônis exténde. Per Dñm. Secreta.

ACcépta tibi ſit, Dómine, ſacratæ plébis oblátio, pro tuôrum honóre ſanctórum: quôrũ ſe méritis percepíſſe de tribulatiône cognóſcit auxílium. Per Dñm. Poſtcommunio.

DIuîni múneris largitáte ſatiâti, quæſumus Dñe Deus noſter: vt intercedẽtibus ſanctis mártyribus tuis Timótheo, Hippólyto, & Symphoriâno, in eius ſemper participatiône viuâmus. Per Dóminum.

Die xxiij. vel xxiiij. In Vigilia S. Bartholomæi dicitur Miſſa vt in Cõmuni vnius Apoſtoli. E go autẽ ſicut olîua. f. 245. Sequens feſtum ſancti Bartholomæi celebretur ſecundum conſuetudinem locorum, vel 24. vel 25. Auguſti. Romæ autẽ celebratur 25. cum cõmemoratione S. Ludouici in Miſſis priuatis tãtum.

M. N. R.

IN FESTO SANCTI Bartholomæi Apoſtoli. Introitus. *Die xxiiij vel xxv.*

MIhi autem nímis honoráti ſũt amíci tui Deus: nimis confortátus eſt principátus eôrum. *Pſ. 138.* Pſalm. D ómine probáſti me, & cognouîſti me: tu cognouîſti ſeſſiônem meã, & reſurrectiônem meam. ℣. Glória Patri. *Ibidẽ.* Oratio.

OMnípotẽs ſempitérne Deus, qui huius diêi venerándam ſanctámque lætítiam, in beâti apóſtoli tui Bartholomæi feſtiuitáte tribuîſti: da Eccléſiæ tuæ, quæſumus, & amáre quod crédidit, & prædicáre quod dócuit. Per Dóminum noſtrum.

L éctio epíſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Corínthios.

FRatres. Vos eſtis corpus Chriſti, & mémbra de mémbro. *1. Cor. 12 d.* Et quoſdam quidem póſuit Deus in Eccléſia: primum apóſtolos, ſecũdo prophétas, tértio doctóres, deînde virtútes, exînde grátias curatiônum, opitulatiônes, gubernatiônes, génera linguârum, interpretatiônes ſermónum. Numquid omnes apóſtoli? numquid omnes prophétæ? numquid omnes doctóres? numquid omnes virtútes? numquid omnes grátiam habent curatiônum? numquid omnes linguis loquûntur? numquid omnes interpretántur? Aemulámini autem charíſmata meliôra.

Graduale. C onſtítues eos príncipes *Pſ. 44.* ſuper omnem terram: mémores erunt nóminis tui Dñe. ℣. Pro pátribus tuis nati ſunt tibi fílij: proptérea pópuli confitebúntur tibi. A llelûia, allelûia.

℣. Te gloriôſus Apoſtolórum chorus lâudat Dómine. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

Luc. 6 IN illo témpore: Exijt Ieſus in montem oráre: & erat pernóctans in oratiône Dei. Et cũ dies factus eſſet, vocâuit diſcípulos ſuos: & elégit duôdecim ex ipſis, quos & Apóſtolos nomináuit: Simónem, quem cognominâuit Petrum, & Andrêam fratrem eius, Iacóbum & Ioânnem, Philíppum & Bartholomæum, Matthæum, & Thomam, Iacóbum Alphæi, & Simónem qui vocátur Zelótes, & Iudam Iacóbi, & Iudam Iſcariôtem, qui fuit próditor. Et deſcéndens cum illis, ſtetit in loco campéſtri: & turba diſcipulórum eius, & multitúdo copiôſa plébis ab omni Iudæa & Ierúſalem, & Marítima, & Tyri, & Sidónis: qui vénerant vt audirent eum, & ſanaréntur à languôribus ſuis. Et qui vexabántur à ſpiritibus immúndis, curabántur. Et ómnis turba quærébat eum tángere: quia virtus de illo exíbat, & ſanábat ómnes. Dicitur Credo.

Offertorium.

Pſ. 138 Mihi autem nimis honoráti ſunt amíci tui Deus: nimis confortátus eſt principátus eôrum. Secreta.

BEâti apóſtoli tui Bartholomæi ſolémnia recenſéntes, quæſumus Dómine: vt eius auxílio tua benefícia capiâmus, pro quo tibi lâudis hóſtias immolámus. Per Dóminum.

Præfatio de Apoſtolis. Communio.

Vos qui ſecúti eſtis me, ſedébitis ſuper ſedes, iudicántes duôdecim tribus Iſraël, dicit Dóminus. Matt. 19. Poſtcommun.

SVmptum, Dómine, pignus redemptiônis ætérnæ, ſit nobis, quæſumus, interueniênte beâto Bartholomæo apóſtolo tuo, vitæ pręſéntis auxílium páriter & futúræ. Per Dóminum.

Sancti Ludouici confeſſoris. Die xxv.

Introitus.

OS iuſti meditábitur ſapiêntiam, & lingua eius loquêtur iudícium: lex Dei eius in corde ipſius. Pſ. 36. Pſalmus. Noli æmulári in malignántibus: neque zelâueris faciêntes iniquitátem. Ibidē. ℣. Glória Patri, & Fílio.

Oratio.

DEus, qui beâtum Ludouîcum confeſſórem tuum, de terréno regno ad cæléſtis regni glóriam tranſtulíſti: eius quæſumus méritis & interceſſiône, regis regum Ieſu Chriſti fílij tui fácias nos eſſe conſórtes. Per eûmdem Dóminum noſtrum.

Léctio libri Sapiêntiæ.

IVſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei, Sap. 10. & dedit illi ſciêntiam ſanctórum: honeſtâuit illum in labóribus, & cõplêuit labóres illíus. In fraude circumueniêntiũ illum, adfuit illi: & honéſtum fecit illum. Cuſtodíuit eũ ab inimícis, & à ſeductóribus tutáuit illum: & certámen

támen forte dedit illi, vt vínceret, & ſciret quôniã ómnium potẽtior eſt ſapiêntia. Hæc vẽditum iuſtum non derelíquit: ſed à peccatóribus liberâuit eum. Deſcénditq. cũ illo in fôueam: & in vínculis non derelíquit eũ, donec afférret illi ſceptrũ regni, & poténtiam aduêrſus eos qui eum deprimébãt. Et mendáces oſténdit, qui maculauérunt eum: & dedit illi claritátem ætérnam, Dóminus Deus noſter. Graduale.

Pſ.91. Iuſtus, vt palma florébit: ſicut cedrus Líbani, multiplicábitur in domo Dómini. ℣. Ad annuntiândum mane miſericórdiam tuam, & veritátem tuam per noctem. Allelûia, allelûia.

Iac. 1. ℣. Beâtus vir, qui ſuffert tentatiônem: quôniam cum probátus fûerit, accípiet corónam vitæ. Allelûia.

Euangelium. Homo quidam nóbilis ábijt in regiônem longínquam. de Communi conf. non Pont. fol. 257.

Pſ.88. Offertorium. Véritas mea & miſericórdia mea cũ ipſo: & in nómine meo exaltábitur cornu eius. Secreta.

PRæſta quæſumus omnípotens Deus: vt ſicut beâtus Ludouîcus confeſſor tuus, ſpretis mundi oblectaméntis, ſoli regi Chriſto placére ſtúduit: ita eius orátio nos tibi reddat accéptos. Per eûmdem Dóminum.

Matt. 24. Communio. Beâtus ſeruus, quem cum vénerit dóminus, inuênerit vigilántem: amen dico vobis, ſuper ómnia bona ſua conſtítuet eum.

Poſtcommunio.

DEus, qui beâtum confeſſórem tuum Ludouîcum mirificáſti in terris, & gloriôſum in cælis fecíſti: eũdem, quęſumus, Ecclésiæ tuæ cõſtitue defenſórem. Per Dóminum.

Sancti Zephyrini Papæ & martyris Miſſa. Sacerdótes Dei. de Communi vnius martyris Pontif. fol. 249. præter Orationes, quæ dicuntur vt infra. Die xx...

Oratio.

PRæſta quæſumus omnípotens Deus: vt beâti Zephyrini mártyris tui atque Pontíficis, cuius gaudémus méritis, inſtruâmur exémplis. Per Dóminum. Secreta.

MVnera tibi Dómine, dicáta ſanctífica: & intercedénte beâto Zephyríno mártyre tuo atque Pontífice, per éadem nos placátus inténde. Per Dóminum noſtrum.

Poſtcommunio.

HAec nos commúnio, Dómine, purget à crímine: & intercedénte beâto Zephyríno mártyre tuo atque Pontífice, cæléſtis remédij fáciat eſſe conſórtes. Per Dóminum.

In feſto S. Auguſtini Epi & confeſſ. & Eccleſiæ Doct. Introitus. Die xxvii...

Eccli. 15. IN médio Ecclésiæ apéruit os eius: & implêuit eum Dóminus ſpíritu ſapiêntiæ & intelléctus: ſtólam glóriæ índuit eum. Pſalmus. Bonum eſt Pſ.91 confitéri Dómino: & pſállere nómini tuo, Altíſſime. ℣. Glória Patri.

Oratio.

ADeſto ſupplicatiônibus noſtris, omnípotens Deus: & quibus fidúciam ſperándæ pietátis indúlges: intercedénte beâto Auguſtino confeſſóre tuo atque Pontífice, conſuêtæ miſericórdiæ tríbue benígnus effécctum. Per Dóminum noſtrum.

Pro commemoratione S. Hermetis martyris. Oratio.

DEus, qui beâtum Hermétem mártyrem tuum, virtúte conſtántiæ in paſſiône roboráſti: ex eius nobis imitatiône tríbue, pro amóre tuo próſpera mundi deſpícere,& nulla eius aduêrſa formidáre. Per Dñm.

Epiſtola. Teſtíficor. de Communi Doctorum. fol. 255. Graduale.

.36. Os iuſti meditábitur ſapiêntiam: & lingua eius loquêtur iudícium.

℣. Lex Dei eius in corde ipſíus: & nõ ſupplantabúntur greſſus eius. Alle-
.88. lûia,allelûia. ℣. Inuéni Dauîd ſeruum meum: óleo ſancto meo vnxi eum. Alleluia. Euangelium.

Vos eſtis ſal terræ. de eodem Communi. fol. 255. ·Et dicitur Credo.

.91. Offertorium. Iuſtus vt palma florébit: ſicut cedrus quæ in Líbano eſt, multiplicábitur. Secreta.

SAncti cõfeſſóris tui Auguſtíni nobis, Dómine, pia non deſit orátio: quæ & múnera noſtra concíliet, & tuam nobis indulgéntiam ſemper obtíneat. Per Dóminum.

Pro S. Hermete. Secreta.

SAcrifícium tibi Dómine laudis offérimus in tuôrum commemoratiône ſanctórum: da quæſumus: vt, quod illis cóntulit glóriam, nobis proſit ad ſalútem. Per Dóminum.

uc. 2. Cõmunio. Fidélis ſeruus & prúdens, quem conſtítuit dóminus ſuper famíliam ſuam: vt det illis in témpore tríticimenſúram. Poſtcommunio.

VT nobis Dómine, tua ſacrifícia dent ſalútem: beâtus confêſſor tuus Auguſtínus & Póntifex, quæſumus, precátor accedat. Per Dñm.

Pro S. Hermete. Poſtcommunio.

REpléti Dñe benedictiône cæléſti, quæſumus clemẽtiam tuam: vt intercedénte beâto Herméte mártyre tuo, quæ humíliter gérimus, ſalúbriter ſentiâmus. Per Dóminum.

In Decollatione S. Ioannis Baptiſtæ. Die xxix.

Introitus.

LOquêbar de teſtimónijs tuis in conſpéctu regũ, & non confundébar:& meditábar in mandátis tuis, quæ diléxi nimis. Pſ.118

Pſalmus. Bonum eſt confitéri Dómino: & pſállere nómini tuo, Altiſſime. Pſ.91.

℣. Glória Patri. Oratio.

SAncti Ioânnis Baptíſtæ præcurſóris & mártyris tui, quæſumus Dómine, venerãda feſtîuitas, ſalutáris auxílij nobis præſtet effectum. Qui viuis.

Pro commemoratione ſanctæ Sabinæ martyris. Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiã in ſexu frágili victóriam mártyrij contulíſti: concéde propítius: vt qui beâtæ Sabínę mártyris tuæ natalítia cólimus, per eius ad te exémpla gradiâmur. Per Dñm.

Léctio Hieremîæ prophétæ.

IN diêbus illis: Factum eſt verbum Hier. 1.
Dñi ad me, dícens. Accinge lumbos tuos, & ſurge: & lóquere ad Iuda ómnia quæ ego præcípio tibi. Ne formídes à facie eôrum: nec enim timére te fâciam vultum eórum. Ego quippe dedi te hódie in ciuitátẽ munítam, & in colúmnam férream, & in murum æreum, ſuper omnem terram, régibus Iuda, princípibus eius & ſacerdótibus, & óm-

& ómni pópulo terræ. Et bellábunt aduérſum te, & non prȩualébunt: quia ego tecum ſum, ait Dóminus, vt líberem te. Graduale.

Pſ. 91. Iuſtus vt palma florébit: ſicut cedrus Líbani, multiplicábitur in domo Dómini. ℣. Ad annuntiândum mane miſericórdiam tuam, & veritátem tuam per noctem. Allelûia, allelûia.

Oſee 14. ℣. Iuſtus germinábit ſicut lílium: & florébit in ætérnum ante Dóminum. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangelij ſecundum Marcum.

Marc. 6. IN illo témpore: Miſit Heródes, ac ténuit Ioânnem: & vinxit eum in cárcere propter Herodîadem vxórem Philíppi frátris ſui: quia dúxerat eam. Dicébat enim Ioânnes Heródi. Non lícet tibi habére vxórem frátris tui. Herodîas autem inſidiabátur illi: & volébat occídere eum, nec póterat. Heródes enim metuêbat Ioânnem, ſciens eum virum iuſtum, & ſanctum: & cuſtodiêbat eum, & audíto eo multa faciêbat, & libénter eum audiêbat. Et cum dies opportúnus accidíſſet, Heródes natális ſui cœnam fecit princípibus & tribúnis, & primis Galilææ. Cumq. introîſſet fília ipſíus Herodîadis, & ſaltáſſet, & placuíſſet Heródi, ſimulque recumbéntibus: rex ait puêllæ. Pete à me quod vis: & dabo tibi. Et iurâuit illi: quia quidquid petíeris, dabo tibi, lícet dimídium régni mei. Quæ cum exíſſet, dixit matri ſuæ: Quid pétam? At illa dixit. Caput Ioânnis Baptíſtæ. Cumque introîſſet ſtátim cum feſtinatiône ad regem: petîuit, dícens. Volo vt prótinus des mihi in diſco caput Ioânnis Baptíſtæ. Et contriſtátus eſt rex. Propter iuſiurándum, & propter ſimul diſcumbéntes, nóluit eam contriſtáre: ſed miſſo ſpiculatóre præcépit afferri caput eius in diſco. Et decollâuit eum in cárcere. Et áttulit caput eius in diſco: & dédit illud puêllæ, & puêlla dedit matri ſuæ. Quo audito, diſcípuli eius venérunt, & tulérũt corpus eius: & poſuérunt illud in monuménto.

Offertorium. In virtúte tua Dómine lætábitur iuſtus, & ſuper ſalutáre tuum exultábit veheménter: deſidérium ánimæ eius tribuîſti ei. Pſ.

Secreta.

MVnera, quæ tibi Dómine, pro ſancti mártyris tui Ioânnis Baptíſtæ paſſiône deférimus, quæſumus: vt eius obténtu nobis profíciant ad ſalútem. Per Dóminum.

Pro ſancta Sabina martyre.

Secreta.

HOſtias tibi Dómine, beâtæ Sabínæ mártyris tuæ dicátas méritis, benígnus aſſúme: & ad perpétuũ nobis tríbue prouenire ſubſídium. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum Fílium tuum. Communio.

Poſuîſti Dómine in cápite eius corónam de lápide prétioſo. Ibid.

Poſtcommunio.

CONferat nobis, Dómine, ſancti Ioânnis Baptíſtæ vtrumque ſolémnitas: vt & magnífica ſacraménta quæ ſúmpſimus, ſignificáta venerémur: & in nobis pótius edita gaudeâmus. Per Dóminum noſtrum.

Pro S. Sabina. Poſtcommunio.

DIuîni múneris largitáte ſatiâti, quæſumus Dómine Deus noſter: vt intercedénte beâta Sabína mártyre tua, in eius ſemper participatiône viuâmus. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

x. Sanctorum Felicis & Adaucti martyrum. Introitus.

li. SApiêntiam ſanctórum nárrent populi: & lâudes eôrum núntiet Eccléſia: nómina autem eôrum vîuent in ſæculum ſæculi. Pſalmus.

32. Exultáte iuſti in Dómino: rectos decet collaudátio.

℣. Gloria Patri, & Fílio. Oratio.

MAieſtátem tuam, Dómine, ſúpplices exorámus: vt, ſicut nos iûgiter ſanctórum tuôrum commemoratiône lætíficas, ita ſemper ſupplicatiône deféndas. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum. Epiſtola.

Réddidit Deus iuſtis mercédem. de Communi plurim. Martyr. 452.

p. 3. Graduale. Iuſtórum ánimæ in manu Dei ſunt: & non tanget illos torméntum malítiæ. ℣. Viſi ſunt óculis inſipiêntium mori: illi autem ſunt in pace. Allelûia, allelûia. ℣. Fulgébunt iuſti, tamquam ſcintíllæ in arundinéto diſcúrrent in ætérnum. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

INillo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Qui vos âudit, me âudit: & qui vos ſpérnit, me ſpérnit. Qui autem me ſpérnit, ſpérnit eum qui me miſit. Reuêrſi ſunt autem ſeptuagínta duo cum gâudio, dicêntes. Dómine, etiam dæmonia ſubijciũtur nobis in nómine tuo. Et ait illis. Vidébã ſátanam ſicut fulgur de cęlo cadéntẽ. Ecce, dedi vobis poteſtátẽ calcándi ſupra ſerpẽtes, & ſcorpiônes, & ſupra omnẽ virtútẽ inimíci: & nihil vobis nocébit. Verumtamen in hoc nolíte gaudére, quia ſpíritus ſubijciũtur vobis: gaudéte autẽ, quia nómina veſtra ſcripta sũt in cęlis. Luc. 10.6

Offertorium. Lætámini in Dómino, & exultâte iuſti: & gloriâmini omnes recti corde. Pſ. 31. Secreta.

HOſtias, Dómine, tuæ plébis inténde: & quas in honóre ſanctórum tuôrum deuôta mente célebrat, profícere ſibi ſéntiat ad ſalútem. Per Dóminum noſtrum.

Communio. Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine, dicit Dóminus: & quod in aure audítis, prædicáte ſuper tecta. Matt. 10. Poſtcommunio.

REpléti Dómine munéribus ſácris, quęſumus: vt intercedéntibus

bus ſanctis tuis, in gratiârum ſemper actiône maneâmus. Per Dóminum.

FESTA SEPTEMBRIS.

Die 1. S. Aegidij abbatis. Miſſa, Os iuſti. vt in Communi Abbatum. f.257. cum commem. ſanctorum martyrum duodecim Fratrum. Oratio.

FRatérna nos Dómine, mártyrum tuôrum corôna lætíficet: quæ & fídei noſtræ præbeat increménta virtútum, & multíplici nos ſuffrágio conſolétur. Tertia Oratio. A cunctis nos. ſupra. fol. 269. Secreta.

MYſtéria tua Dómine, pro ſanctórum Mártyrũ tuôrum commemoratiône, deuôta mente tractêmus: quibus nobis & præſídium creſcat, & gâudium. Poſtcommunio.

PRęſta quęſumus oĩpotens Deus: vt quôrum memóriam ſacramẽti participatiône recólimus, fidem quoque proficiêndo ſectémur.

Die viij. IN NATIVITATE B. Mariæ virginis. Introitus.

Sedulius. SAlue ſancta parens, eníxa puêrpera Regẽ: qui cælum terramque regit in ſæcula ſæculórum. Ps. 44. Pſalm. Eructâuit cor meum verbũ bonum: dico ego ópera mea Regi. ℣. Glória Patri. Oratio.

FAmulis tuis, quæſumus Dómine, cæléſtis grátiæ munus impertíre: vt quibus beâtæ Vírginis partus éxtitit ſalútis exórdium, Natiuitátis eius votíua ſolémnitas, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

In Miſſis priuatis pro commemoratione S. Adriani martyris. Oratio.

PRæſta q̃s omnípotens Deus, vt qui beâti Adriâni mártyris tui natalítia cólimus: interceſſiône eius in tui nóminis amóre roborémur. Per.

Léctio libri Sapiêntiæ.

DOminus poſſédit me in inítio Prou. 8. viârum ſuârum, antequã quidquam fáceret à princípio. Ab ætérno ordináta ſũ, & ex antíquis antequam terra fíeret. Nondum erant abyſſi: & ego iam cõcépta eram. Necdum fontes aquârum erúperant: necdum montes graui mole conſtíterant. Ante ómnes colles ego parturiêbar. Adhuc térram nõ fécerat, & flúmina, & cárdines orbis terræ. Quãdo præparábat cælos, áderã. Quando certa lege & gyro vallábat abyſſos. Quãdo æthera firmábat ſurſum: & librábat fontes aquârum. Quando circúmdabat mari términum ſuum: & legẽ ponébat aquis, ne tranſírent fines ſuos. Quando appendébat fundaménta terræ, cũ eo eram, cuncta compónẽs. Et delectábar per ſíngulos dies, ludens corã eo ómni témpore, ludens in orbe terrárum: & delícię meæ, eſſe cũ fílijs hóminum. Nunc ergo fílij audíte me. Beâti qui cuſtódiũt vias meas. Audíte diſciplínam, & eſtóte ſapiẽtes: & nolíte abijcere eam. Beâtus homo qui âudit me: & qui vígilat ad fores meas quotídie, & obſéruat ad poſtes óſtij mei. Qui me inuênerit, inuêniet vitam, & hâuriet ſalútem à Dño. Graduale. Benedícta & venerábilis es virgo Maria: quæ ſine tactu pudóris, inuenta es mater Saluatóris. ℣. Virgo Dei génitrix, quem totus nõ capit orbis,

bis, in tua ſe clâuſit víſcera, factus homo. Allelûia, allelûia. ℣. Felix es ſacra virgo Maria, & ómni lâude digníſſima: quia ex te ortus eſt ſol iuſtítiæ, Chriſtus Deus noſter. Allelûia.

Initium ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Liber generatiônis Ieſu Chriſti fílij Dauîd, fílij Abrahám. Abrahám génuit Iſaâc: Iſaâc autẽ génuit Iacób: Iacób autẽ génuit Iudã & fratres eius. Iudas autẽ génuit Pharés & Zarám de Thamar. Pharés autem génuit Eſrón: Eſrón autẽ génuit Aram: Arám autẽ génuit Aminadáb. Aminadáb autem génuit Naaſón: Naaſón autem génuit Salmón: Salmón autem génuit Booz de Rahab. Booz autẽ génuit Obéd ex Ruth: Obéd autem genuit Ieſſe: Ieſſe autẽ génuit Dauîd regem. Dauîd autem rex génuit Salomónem ex ea quæ fuit Vriæ. Salomón autẽ génuit Roboâm: Roboâm autẽ génuit Abiâm: Abiâs autem génuit Aſá: Aſá autẽ génuit Ioſaphát. Ioſaphát autem génuit Iorám: Iorám autem génuit Oziam: Ozîas autem génuit Ioâthan: Ioâthan autẽ génuit Achaz: Achaz autem génuit Ezechîam. Ezechîas autẽ génuit Manaſſén. Manaſſés autem génuit Amón. Amón autem génuit Ioſíam: Ioſías autem génuit Iechonîam & fratres eius in trãſmigratiône Babylónis. Et poſt tranſmigratiônem Babylónis, Iechonîas génuit Salathiél: Salathiél autem génuit Zorobábel: Zorobábel autem génuit Abiûd: Abiûd autem génuit Eliacím. Eliacím autem génuit Azór: Azór autem génuit Sadóch: Sadóch autem génuit Achim: Achim autẽ génuit Eliûd: Eliûd autem génuit Eleâzar. Eleâzar autem génuit Mathán: Mathán autem génuit Iacób: Iacób autẽ génuit Ioſéph virum Mariæ, de qua natus eſt Ieſus, qui vocátur Chriſtus. Credo.

Offertorium. Beâta es virgo Maria, quæ ómnium portáſti creatórem: genuíſti qui te fecit, & in ætérnum pérmanes virgo.

Secreta.

Vnigéniti tui, Dómine, nobis ſuccúrrat humánitas: vt, qui natus de vírgine, matris integritátem nõ mínuit, ſed ſacráuit: in Natiuitátis eius ſolémnijs, noſtris nos piâculis éxuens, oblatiônem noſtram tibi fáciat accéptam Ieſus Chriſtus Dóminus noſter. Qui tecum viuit & regnat.

Pro ſancto Adriano. Secreta.

Mvnéribus noſtris, quæſumus Dómine, precibusq. ſuſcéptis: & cæléſtibus nos munda myſtérijs, & cleménter exâudi. Per Dóminum.

Præfatio de beata Maria. Et te in Natiuitáte. f. 114. quæ dicitur per totam Octauam, etiam in feſtis niſi habuerint propriam.

Communio.

Beâta víſcera Marię vírginis, quę portauérunt ętérni Pr̃is fílium.

Poſtcõm.

Svmpſimus, Dómine, celebritátis annuæ votîua ſacraménta: præſta quæſu-

quæſumus: vt & temporális vitæ nobis remédia præbeant, & ætérnæ. Per Dóminum noſtrum.

Pro S. Adriano. Poſtcommunio.

DA quæſumus Dómine Deus noſter: vt ſicut tuôrum commemoratiône ſanctórum, temporáli gratulámur offício, ita perpétuo lætémur aſpéctu. Per Dóminum.

Infra Octauam Natiuitatis B. Mariæ, & in die Octaua dicitur Miſſa ſicut in die feſti: ſed infra Octauam, quando non fit commem. feſti Simplicis, dicitur ſecunda Oratio de Spiritu ſancto, Deus qui corda fidélium. fol. 265. tertia, Eccleſiæ. vel pro Papa, Deus ómnium. fol. 133.

Die ix. Pro commemoratione S. Gorgonij martyris. Oratio.

SAnctus tuus, Dómine, Gorgónius ſua nos interceſſiône lętíficet: & pia fáciat ſolemnitáte gaudére.

Tertia Oratio de Spiritu ſancto.

Deus qui corda fidélium. fol. 265. niſi venerit in Dominica: tunc enim tertia Oratio erit de Sancto. Secreta.

GRata tibi ſit, Dómine, noſtrę ſeruitútis oblátio: pro qua ſanctus Gorgônius mártyr interuêntor exíſtat. Per Dóminum noſtrum.

Poſtcommunio.

FAmíliam tuam, Deus, ſuâuitas ætérna contíngat & végetet: quæ in mártyre tuo Gorgónio, Chriſti fílij tui bono iûgiter odóre paſcátur. Qui tecum viuit & régnat.

Die x. In feſto S. Nicolai de Tolentino, Miſſa. Iuſtus vt palma florébit. de Communi conf. non Pont. f. 256. cũ commemoratione de Octaua Natiuitatis B. Mariæ, vt ſupra in die. f. 229. tertia Oratio de Spiritu ſancto. Et dr̃ Credo.

Pro commemor. SS. Proti & Hyacinthi martyrum. Oratio. Die xi.

BEatórum mártyrũ tuôrum Proti & Hyacínthi nos Dómine fôueat pretiôſa conféſſio: & pia iûgiter intercéſſio tueâtur.

Tertia Oõ de Spiritu ſancto. Secreta.

PRo ſanctórum mártyrũ tuôrum Proti & Hyacínthi commemoratiône, múnera tibi Dómine, quæ debémus, exolúimus: præſta quęſumus: vt remédium nobis perpétuæ ſalútis operéntur. Poſtcommunio.

VT percépta nos, Dómine, tua ſancta puríficẽt, beatórum mártyrum tuôrum Proti & Hyacínthi, quæſumus, implóret orátio.

In feſto Exaltationis S. Crucis. Die xiiij.

Introitus.

NOs autem gloriâri opórtet in Cruce Dómini noſtri Ieſu Chriſti: in quo eſt ſalus, vita & reſurréctio noſtra: per quem ſaluâti, & liberáti ſumus. Gal. 6.

Pſalmus. Deus miſereâtur noſtri, & benedícat nobis: illúminet vultum ſuum ſuper nos, & miſereâtur noſtri. Pſ. 66.

℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, qui nos hodiérna die exaltatiônis ſanctæ Crucis annua ſolemnitáte lætíficas: præſta quæſumus: vt, cuius myſtérium in terra cognôuimus, eius redemptiônis præmia in cælo mereâmur. Per eumdem Dóminum noſtrum.

Et fit commemoratio de Octaua Natiuitatis beatæ Mariæ. fol. 229.

Léctio

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Philippénſes.

Phil. 2.b FRatres. Hoc enim ſentíte in vobis, quod & in Chriſto Ieſu. Qui cum in forma Dei eſſet: non rapínam arbitrátus eſt, eſſe ſe æquâlem Deo. Sed ſemetípſum exinaníuit, formam ſerui accípiẽs, in ſimilitúdinem hóminum factus, & habitu inuêntus vt homo. Humiliâuit ſemetípſum, factus obédiens vſque ad mortem: mortem autem crucis. Propter quod & Deus exaltâuit illum: & donâuit illi nomen, quod eſt ſuper omne nomen: vt in nómine Ieſu omne genu flectâtur, cæléſtium, terréſtrium, & infernórum. Et ómnis lingua confiteâtur: quia Dñs Ieſus Chriſtus in glória eſt Dei patris. Hic genuflectitur.

Ibidẽ. Graduale. Chriſtus factus eſt pro nobis obédiens vſque ad mortem: mortem autem crucis. ℣. Propter quod & Deus exaltâuit illum: & dedit illi nomen, quod eſt ſuper omne nomen.

Allelûia, allelûia. ℣. Dulce lignum, dulces clauos, dúlcia férens póndera: quæ ſola fuíſti digna ſuſtinére regem cælórum, & Dóminum. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

Ioan. 12.d IN illo témpore: Dixit Ieſus túrbis Iudæórũ. Nunc iudícium eſt mundi: nunc prínceps huius mundi eijciêtur foras. Et ego ſi exaltátus fûero à terra, ómnia traham ad me ipſum. Hoc autem dicébat, ſignificans qua morte eſſet moritúrus. Reſpóndit ei turba. Nos audîuimus ex lege, quia Chriſtus manet in ætérnum: & quômodo tu dicis, opórtet exaltári fílium hóminis? Quis eſt iſte fílius hóminis? Dixit ergo eis Ieſus. Adhuc módicum lumen in vobis eſt. Ambuláte dum lucem habétis: vt non ténebræ vos comprehéndant. Et qui ámbulat in ténebris, neſcit quò vadat. Dum lucem habétis, crédite in lucem, vt fílij lucis ſitis. Credo.

Offertorium. Prótege Dómine plebem tuam per ſignum ſanctæ Crucis, ab inſídijs inimicórum ómnium: vt tibi gratam exhibeâmus ſeruitútem, & acceptábile fiat ſacrifícium noſtrum, allelûia.

Secreta.

IEſu Chriſti Dómini noſtri córpore & ſánguine ſaginándi, per quem Crucis eſt ſanctificátum vexíllum, quæſumus Dómine Deus noſter: vt ſicut illud adoráre merúimus, ita perénniter eius glóriæ ſalutáris potiâmur effécțu. Per eûndem Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Præfatio de Cruce. Qui ſalútem humáni géneris. fol. 117.

Communio. Per ſignum Crucis de inimícis noſtris líbera nos Deus noſter.

Poſtcommunio.

ADéſto nobis Dómine Deus noſter: & quos ſanctæ Crucis lætári facis honóre, eius quoque perpétuis defénde ſubſídijs. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

In

Die xv. In Octaua Natiuitatis beatæ Mariæ, Miſſa, vt in die, cum commem. ſancti Nicomedis martyris. Oratio.

ADeſto, Dómine, pópulo tuo: vt beâti Nicomédis mártyris tui mérita præclara ſuſcípiens, ad impetrándam miſericórdiam tuam ſemper eius patrocínijs adiuuêtur. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Secreta.

SVſcipe, Dómine, múnera propítius obláta: quæ maieſtâti tuæ, beâti Nicomédis mártyris comméndet orátio. Per Dóminum noſtrum.

Poſtcommunio.

PVríficent nos Dómine, ſacraménta quæ ſúmpſimus: & intercedénte beâto Nicoméde mártyre tuo, à cunctis efficiant vítijs abſolútos. Per Dóminum noſtrum.

Die xvi. In feſto ſanctorum Cornelij & Cypriani Pontificum & martyrũ, Miſſa: Intret in conſpéctu tuo. de Communi plurimorum Martyrum. fol. 250. cum commem. SS. Euphemiæ, &c. vt infra, niſi fuerit Dñica: quia tunc commemoratio ſequens fit in Dñica, & feſtũ prædictũ transfertur in feriã ij. Si vero hoc feſtũ venerit fer. iiij. Quatuor temp. fit commemor. primum de feria, poſtea de SS. Euphemia &c. & in Eccleſijs Cathedralibus & Collegiatis dñr duæ Miſſæ, vna de SS. Cornelio & Cypriano, in qua fit commemor. SS. Euphemiæ, &c. & altera de dicta feria, ſine commem. Sanctorum. Pro commem. SS. Euphemiæ, Lucię, & Geminiani mart. Oratio.

PRæſta, Dómine, précibus noſtris cum exultatiône prouêntum: vt ſanctórum mártyrum Euphémiæ, Lucíæ, & Geminiâni, quôrum diem paſſiônis ánnua deuotiône recólimus, etiam fídei cõſtántiam ſubſequâmur. Tertia Oratio. A cunctis. fol. 147.

Secreta.

VOta pópuli tui, quæſumus Dómine, propitiâtus inténde: & quôrum nos tríbuis ſolémnia celebráre, fac gaudêre ſuffrágijs.

Poſtcommunio.

EXâudi Dómine preces noſtras: & ſanctórum mártyrum tuôrum Euphémiæ, Lucíæ, & Geminiâni, quôrum feſta ſolémniter celebrámus, contínuis foueâmur auxílijs.

Si ſequens feſtum venerit in Dominica, trãsfertur in feriam ij. cum commem. Vigiliæ S. Matthæi, & SS. Euſtachij &c. & in Eccleſijs Cathedralibus & Collegiatis dicitur duæ miſſæ.

In feſto SS. martyrum Ianuarij Epiſcopi, & ſociorum. Introitus. Die xix.

SAlus autem iuſtórum à Dómino: & protéctor eôrum eſt in témpore tribulatiônis. Ps. 36 Pſalmus. Noli æmulári in malignántibus: neque zeláueris faciêntes iniquitâtem. Ibidẽ ℣. Gloria. Oratio.

DEus, qui nos annua ſanctórum mártyrum tuôrum Ianuârij & ſociôrum eius, ſolemnitáte lætíficas: concéde propítius: vt quôrum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum noſtrum.

Léctio epiſtolæ beâti Pâuli apoſtoli ad Hebræos.

FRatres. Rememorámini príſtinos dies: in quibus illumináti, magnum Heb. 10. c

gnum

gnum certámẽ ſuſtinuîſtis paſſiônum. Et in áltero quidem oppróbrijs & tribulatiônibus ſpectáculũ facti: in áltero autẽ ſócij táliter cõuerſántium effécti. Nam & vinctis compáſſi eſtis: & rapínam bonórum veſtrórũ cum gâudio ſuſcepíſtis, cognoſcẽtes vos habére meliôrem & manéntẽ ſubſtántiam. Nolíte itaque amíttere confidéntiã veſtram, quæ magnam habet remuneratiônem. Patiêntia enim vobis neceſſária eſt: vt volũtátem Dei faciêntes, reportétis promiſſiônem. Adhuc enim módicum aliquântulum, qui ventúrus eſt, véniet, & non tardâbit. Iuſtus autem meus ex fide viuit. Graduale.

Pſ. 33. Clamauérũt iuſti, & Dóminus exaudîuit eos: & ex ómnibus tribulatiônibus eôrum liberâuit eos. ℣. Iuxta eſt Dñs his, qui tribuláto ſunt corde: & húmiles ſpíritu ſaluâbit. Allelûia, allelûia. ℣. Te Mártyrum candidatus laudat exércitus Dómine. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 4. IN illo témpore: Sedente Ieſu ſuper montẽ Oliuêti, acceſſérunt ad eum diſcípuli ſecreto, dicéntes. Dic nobis quando hæc erũt, & quod ſignum aduéntus tui, & conſummatiônis ſęculi? Et reſpóndens Ieſus, dixit eis. Vidéte, ne quis vos ſedúcat. Multi enim vénient in nómine meo dicéntes, Ego ſum Chriſtus: & multos ſedúcẽt. Auditúri enim eſtis prælia, & opiniônes præliôrũ. Vidéte, ne turbémini. Opórtet enim hæc fieri: ſed nõdum eſt finis. Conſúrget enim gens in gẽtem, & regnũ in regnum: & erunt peſtiléntię, & fames, & terræmotus per loca. Hæc autem ómnia, inítia ſunt dolórum. Tunc trádent vos in tribulatiônem, & occídent vos: & éritis ódio ómnibus géntibus propter nomen meum. Et tunc ſcandalizabúntur multi: & ínuicẽ trádent: & ódio habébunt ínuicem. Et multi pſeudoprophétæ ſúrgent: & ſedúcẽt multos. Et quôniã abundábit iníquitas: refrigéſcet cháritas multórum. Qui autẽ perſeuerâuerit vſque in finem: hic ſaluus erit. Offertorium.

Iuſtórum ánimę in manu Dei ſunt, & non tanget illos tormentũ mortis: viſi ſunt óculis inſipiêntium mori: illi autem ſunt in pace, allelûia. Secreta. Sap. 3.

OBlátis, quæſumus Dómine, placáre munéribus: & intercedéntibus ſanctis martyribus tuis Ianuário & ſócijs, à cunctis nos defénde perículis. Per Dóminum noſtrum.

Communio. Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine, dicit Dóminus: & quod in aure audítis, prædicáte ſuper tecta. Poſtcommunio. Matt. 10.

HAec nos commúnio, Dómine, purget à crímine: & intercedéntibus ſanctis mártyribus tuis Ianuârio & ſócijs eius, cæléſtis remédij fáciat eſſe conſórtes. Per Dóminum.

Si feſtum S. Matthæi venerit feria ij. in Sabbato præcedenti, in quo celebratur

bratur feſtum SS. Ianuarij & ſociorum, ſit commem. Quatuor temporum, & Vigiliæ S. Matthæi.

In Eccleſijs vero Cathedralibus & Collegiatis dñr duę Miſſæ, vna de Sanctis, ſine commem. Quatuor temp. & Vigilię: ſecũda Orō, A cunctis. f. 147. tertia ad libitum: & altera de Quatuor temporibus in qua non ſit commem. SS. ſed Vigiliæ S. Matthæi, & tertia Oratio dicitur, A cunctis nos. f. 147.

Die xx. In Vigilia S. Matthæi Apoſtoli & Euangeliſtæ. Introitus.

Pſ.51. EGo autẽ ſicut olîua fructífera in domo Dómini, ſperáui in miſericórdia Dei mei: & expectábo nomen tuũ, quôniam bonum eſt ante conſpéctum ſan-

Ibidẽ. ctórum tuôrum. Pſalm. Quid gloriâris in malítia: qui potens es in iniquitáte? ℣. Glória Patri. Oratio.

DA queſumus omnípotẽs Deus: vt beâti Matthæi apóſtoli tui & euangelíſtæ, quam præuenímus, veneránda ſolémnitas, & deuotiônẽ nobis âugeat, & ſalútem. Per Dñm.

Pro commem. SS. martyrum Euſtachij, & ſociorum. Oratio.

DEus, qui nos cõcedis ſanctórum mártyrum tuôrum Euſtáchij, & ſociôrum eius, natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine, de eôrum ſocietáte gaudêre.

Tertia Oratio de ſancta Maria. Concéde nos. fol. 133. niſi feſtum ſancti Matthæi venerit feria ij. quia tunc de S. Euſtachio &c. ſit commemor. in Dominica: & de Vigilia in Sabbato, vt dictum eſt ſupra.

Epiſtola. Benedíctio Dómini ſuper caput iuſti. vt in Communi, in Vigilia vnius Apoſtoli. fol. 245.

Graduale. Iuſtus vt palma florébit: Pſ.91. ſicut cedrus Líbani, multiplicábitur in domo Dómini. ℣. Ad annuntiândum mane miſericórdiam tuam, & veritátem tuam per noctem.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

IN illo tímpore: Vidit Ieſus publicánum nómine Lêui, ſedéntem ad telónium: & ait illi: Séquere me. Et relíctis ómnibus, ſurgens ſecútus eſt eum. Et fecit ei conuíuium magnum Lêui in domo ſua: & erat turba multa publicanôrum, & aliôrũ qui cum illis erant diſcumbéntes. Et murmurábant Phariſæi & Scribæ eôrum, dicéntes ad diſcípulos eius. Quare cũ publicánis & peccatóribus mãducátis & bíbitis? Et reſpõdens Ieſus, dixit ad illos. Non egent, qui ſani ſunt, médico: ſed qui male habent. Non veni vocáre iuſtos, ſed peccatóres ad pœnitentiam. Luc. 5.d

Offertorium. Glória & honóre coronáſti eum: & conſtituíſti eũ ſuper ópera manuũ tuârum Dómine. Pſ.8. Secreta.

APoſtólici reuerẽtia cúlminis offeréntes tibi ſacra myſtéria, Dómine quæſum⁹, vt beâti Matthęi apó-

ſtoli

ſtoli tui & euangeliſtæ ſuffrágijs, cuius natalítia præuenímus, plebs tua ſemper & ſua vota deprómat, & deſiderá-ta percípiat. Per Dóminum.

Pro SS. martyribus Euſtachio & ſocijs. Secreta.

MVnera tibi Dómine, noſtræ deuotiônis offérimus: quæ & pro tuôrũ tibi grata ſint honóre iuſtórũ, & nobis ſalutária, te miſerãte, reddántur.

Tertia de S. Maria. Communio.

Pſ. 20. Magna eſt glória eius in ſalutári tuo: glóriam, & magnũ decórem impónes ſuper eum, Dómine. Poſtcommun.

SAncti apóſtoli tui & euangeliſtæ Matthęi, quęſumus Dñe, ſupplicatiône placátus, & véniã nobis tríbue, & remédia ſempitérna concéde. Per.

Pro SS. martyribus Euſtachio & ſocijs. Poſtcommunio.

PRęſta nobis, quęſumus Dómine, intercedéntibus ſanctis martyribus tuis Euſtáchio & ſocijs: vt quod ore contíngimus, pura mente capiâmus. Tertia de ſancta Maria.

Die xxi. In feſto ſancti Matthæi apoſtoli & euangeliſtæ. Introitus.

Pſ. 36. OS iuſti meditábitur ſapiêntiam, & lingua eius loquêtur iudícium: lex Dei eius in corde ipſius. Pſalmus.

Ibidẽ. Noli æmulári in malignãtibus: neque zelâueris faciêntes iniquitátem.

℣. Glória Patri. Oratio.

BEâti apóſtoli & euangeliſtę Matthæi, Dómine, précibus adiuuêmur: vt quod poſſibílitas noſtra non obtinet, eius nobis interceſſiône donétur. Per Dóminum.

Léctio Ezechiêlis prophétæ.

SImilitúdo vultus quâtuor animâlium: facies hóminis, & fâcies leo- Ezech. 1.b
nis à dextris ipſórũ quâtuor: fácies autem bouis à ſiníſtris ipſórum quâtuor: & fácies áquilæ déſuper ipſórum quâtuor. Et fácies eôrum, & pẽnæ eôrum exténtæ déſuper: duæ pennæ ſingulórum iungebántur, & duæ tegébãt córpora eôrum. Et vnumquodque eôrum coram fácie ſua ambulábat. Vbi erat ímpetus ſpíritus, illuc gradiebántur: nec reuertebãtur cum ambulárent. Et ſimilitúdo animálium, aſpéctus eôrum quaſi carbónũ ignis ardẽtium, & quaſi aſpectus lampadárum. Hæc erat víſio diſcúrrens in médio animálium: ſplendor ignis, & de igne fúlgur egrédiens. Et animália ibant, & reuertebántur in ſimilitúdinem fúlguris coruſcántis.

Graduale. Beâtus vir qui timet Dó- Pſ. 111
minum in mandátis eius cúpit nimis.

℣. Potens in terra erĩt ſemen eius, generátio rectórum benedicétur. Allelûia, allelûia. ℣. Te glorióſus Apoſtolórum chorus lâudat, Dñe. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

IN illo témpore: Vidit Ieſus hómi- Matt. 9.b
nem ſedéntẽ in telónio, Matthæum nómine, & ait illi: Séquere me. Et ſurgens,

gens, ſecútus eſt eum. Et factum eſt: diſcumbénte eo in domo, ecce multi publicáni & peccatóres veniêntes, diſcumbébant cum Ieſu, & diſcípulis eius. Et vidéntes Phariſæi, dicēbant diſcípulis eius. Quare cum publicánis & peccatóribus mandúcat magíſter veſter? At Ieſus âudiens, ait. Non eſt opus valéntibus medicus, ſed male habéntibus. Euntes autem, díſcite quid eſt: Miſericórdiam volo, & non ſacrifícium. Non enim véni vocáre iuſtos, ſed peccatóres. Credo.

Pſ. 20. Offertorium. Poſuîſti Dómine in cápite eius corónam de lapide pretiôſo: vitam pétijt à te, & tribuíſti ei, allelûia.

Secreta.

Supplicatiônibus beâti Matthæi apóſtoli & Euangeliſtæ, quæſumus Dómine, Eccléſiæ tuæ commendétur oblátio: cuius magníficis prædicatiônibus eruditur. Per Dóminum.

Præfatio de Apoſtolis. Communio.

Ibidē. Magna eſt glória eius in ſalutári tuo: glóriam & magnū decórem impónes ſuper eum, Dómine. Poſtcommun.

Percéptis, Dómine, ſacraméntis, beâto Matthæo apóſtolo tuo & euāgeliſta interueniênte, deprecâmur: vt quæ pro eius celebráta ſunt glória, nobis profíciāt ad medélā. Per Dñm.

Die xxij. Sanctorum martyrum Mauritij & ſociorum eius, Miſſa. Intret in conſpéctu tuo. de Communi plurim. Martyrum. fol. 259. cum Epiſtola, Reſpóndit vnus de ſeniôribus. de eodem Cōmuni. f. 252. Orationes vero dicuntur vt infra. Oratio.

Annue, quæſumus omnípotens Deus: vt ſanctórum mártyrum tuôrum Mauritij, & ſociôrū eius, nos lętificet feſtîua ſolémnitas: vt quôrum ſuffrágijs nítimur, eôrum natalítijs gloriêmur. Per Dóminum noſtrum.

Secreta.

Reſpice, quæſumus Dómine, múnera, quæ in ſanctórum mártyrum tuôrum Mauritij, & ſociôrum eius, commemoratiône deférimus: & præſta, vt quorum honóre ſunt grata, eórum nobis fiant interceſſiône perpétua. Per Dóminum noſtrum.

Poſtcommun.

Caeléſtibus refecti ſacraméntis & gâudijs, ſúpplices te rogámus Dómine: vt, quorum gloriâmur triūphis, protegámur auxílijs. Per Dóminum.

In feſto ſancti Lini Papę & martyris. Die xxiij. Miſſa. Státuit ei Dóminus. de Cōmuni vnius Martyris Pontificis. fol. 245. præter Orationes, quæ dicuntur vt infra: & fit commemoratio ſanctæ Theclæ virginis & martyris, niſi fuerit Dominica: quia tunc commemoratio S. Theclæ fit in Dominica, & feſtū prædictum transfertur in feriam ſecūdam S. Lini Papæ & martyris. Oratio.

Deus, qui nos beâti Líni mártyris tui atque Pontíficis annua ſolemnitáte lætíficas: concéde propítius: vt cûius natalítia cólimus, de eiûſdem étiam protectióne gaudeâmus. Per Dóminum noſtrum.

Pro commemoratione S. Theclæ virginis & martyris. Oratio.

Da quęſumus omnípotēs Deus: vt qui beâtæ Theclæ vírginis & mártyris tuæ natalítia cólimus, & annua ſolemnitáte lætémur, & tantæ fídei proficiâmus exémplo.

Tertia Oratio. A cunctis. fol. 147.

Sancti Lini. Secreta.

MVnera tibi Dómine, dicáta ſanctífica: & intercedénte beâto Líno mártyre tuo atque Pontífice: per eadem nos placátus inténde. Per Dóminum noſtrum.

Pro S. Thecla. Secreta.

SVſcipe, Dómine, múnera, quæ in beâtæ Theclæ vírginis & mártyris tuæ ſolemnitáte deférimus: cuius nos confídimus patrocínio liberári.

Sancti Lini. Poſtcommun.

HAec nos commúnio, Dómine, purget à crímine: & intercedénte beâto Líno mártyre tuo atque Pontífice, cæléſtis remédij faciat eſſe consórtes. Per Dóminum.

Pro S. Thecla. Poſtcommun.

AVxiliêntur nobis Dómine, ſumpta myſtéria: & intercedēte beâta Thecla vírgine & mártyre tua, ſempitérna fáciant protectiône gaudére.

Die xxvi. Sanctorum martyrum Cypriani & Iuſtinæ, Miſſa. S alus autem iuſtórū. de Cōmuni plurimorū Mart. f. 251. prǫter Orationes, quǫ dicūtur vt infra.

Oratio.

BEatórum mártyrum Cypriâni & Iuſtínæ, nos Dn̄e fôueant continuâta prǫsídia: quia non désinis propítius intuêri, quos tálibus auxílijs concéſſeris adiuuâri. Per Dn̄m. Secreta.

MVnera tibi Dn̄e, noſtrǫ deuotiônis offérimus: quæ & pro tuōrū tibi grata ſint honóre iuſtórū: & nobis ſalutária, te miſeránte, reddántur. Per Dóminum. Poſtcommun.

PRæſta nobis, quæſumus Dn̄e, intercedéntibus ſanctis mártyribus tuis Cypriâno & Iuſtína: vt quæ ore contingimus, pura mente capiâmus. Per Dóminum noſtrum.

In feſto SS. martyrum Coſmæ & Damiani. Introitus. Die xxvij.

SApiêntiam ſanctórum narrent pópuli: & lâudes eôrum núntiet Eccléſia: nómina autem eôrum viuent in ſæculum ſǫculi. Pſalmus. E xultáte iuſti in Dómino: rectos decet collaudátio. Eccli. 44. Pſ. 32.

℣. Glória Patri. Oratio.

PRǫſta quǫſumus oīpotens Deus: vt qui ſanctórum mártyrum tuôrum Coſmæ & Damiâni natalítia cólimus, à cunctis malis imminéntibus, eôrū interceſſiônibus liberémur. Per Dóminum noſtrum. Epiſtola.

I uſti autem in perpétuum viuent. de Communi plur. Martyrum. fol. 251.

Graduale. C lamauêrunt iuſti, & Dóminus exaudîuit eos: & ex ómnibus tribulatiônibus eôrum liberâuit eos. Pſ. 33.

℣. Iuxta eſt Dóminus his, qui tribuláto ſunt corde: & húmiles ſpíritu ſaluabúntur. A llelûia, allelûia. ℣. Hǫc eſt vera fratérnitas, quæ vicit mundi crímina: Chriſtum ſecúta eſt, inclyta tenens regna cæléſtia. Allelûia.

Euang. D eſcéndens Ieſus de monte. de eodem Communi. fol. 251.

Offertorium. G loriabúntur in te ómnes qui díligunt nomen tuum: quôniā tu Dómine benedíces iuſto: Dómine, vt ſcuto bonæ voluntátis tuǫ coronâſti nos. Pſal. 5.

Secreta.

SAnctórum tuôrum nobis Dómine, pia non deſit orátio: quæ & múnera noſtra concíliet, & tuam nobis indul-

indulgéntiam ſemper obtíneat. Per Dóminum noſtrum.

Pſ.78. Communio. Poſuérunt mortália ſeruôrum tuôrum Dómine, eſcas volatílibus cæli, carnes ſanctórum tuôrum béſtijs terræ: ſecundum magnitúdinem brachij tui póſſide fílios morte punitórum. Poſtcommun.

PRótegat, quæſumus Dómine, pópulum tuum & participátio cęléſtis indúlta conuîuij, & deprecátio colláta ſanctórum. Per Dóminum.

Die xxix. In feſto Dedicationis S. Michaelis Archangeli. Introitus.

Pſ.102 BEnedícite Dóminũ omnes Angeli eius: poténtes virtúte, qui fácitis verbum eius, ad audiẽdam vocem ſermónum
Ibidẽ. eius. Pſalmus. Benedíc ánima mea Dómino: & ómnia quę intra me ſunt, nómini ſancto eius. ℣. Glôria Patri.

Oratio.

DEus, qui miro órdine, Angelórum miniſtéria, hóminumq. diſpenſas: concéde propítius: vt à quibus tibi miniſtrántibus in cęlo ſemper aſsíſtitur, ab his in terra vita noſtra muniâtur. Per Dóminum.

Lectio libri Apocalypſis beâti Ioánnis apóſtoli.

Apoc. 1. IN diêbus illis. Significâuit Deus quæ opórtet fíeri cito, lóquens per angelum ſuum ſeruo ſuo Ioánni: qui teſtimónium perhíbuit verbo Dei, & teſtimónium Ieſu Chriſti, quæcũque vídit. Beâtus qui legit, & qui audit verba prophetîæ hûius: & ſéruat ea quę in ea ſcripta ſunt. Tempus enim própe eſt. Ioánnes ſeptem Eccléſijs, quę ſunt in Aſia. Grátia vobis & pax ab eo qui eſt, & qui erat, & qui ventúrus eſt: & à ſeptem ſpíritibus, qui in cõſpéctu throni eius ſunt: & à Ieſu Chriſto, qui eſt teſtis fidélis, primogénitus mortuôrum, & prínceps regum terræ: qui diléxit nos, & lâuit nos à peccátis noſtris in ſánguine ſuo. Graduale.

Benedícite Dóminum omnes Angeli eius, poténtes virtúte, qui fácitis verbum eius. ℣. Benedíc ánima mea Dóminum, & ómnia interiôra mea nomẽ ſanctum eius. Allelûia, allelûia. Pſ.102
℣. Sancte Michael Archángele defênde nos in prælio: vt non pereâmus in treméndo iudício. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

IN illo témpore: Acceſſêrunt diſcípuli ad Ieſum, dicéntes. Quis, putas, mâior eſt in regno cælórum? Et aduocãs Ieſus páruulum, ſtátuit eum in medio eôrum, & dixit. Amẽ dico vobis: niſi conuêrſi fuêritis, & efficiâmini ſicut páruuli, non intrábitis in regnum cælórum. Quicumque ergo humiliâuerit ſe ſicut páruulus iſte: hic maior eſt in regno cælórum. Et qui ſuſcéperit vnum páruulum talem in nómine meo: me ſúſcipit. Quia autem ſcandalizâuerit vnum de puſillis iſtis, qui Ma 18.

in me crédunt: éxpedit ei, vt ſuſpéndatur mola aſinária in collo eius, & demergátur in profundum máris. Væ mundo à ſcándalis. Necéſſe eſt enim, vt véniant ſcándala: verumtamen væ hómini illi, per quem ſcándalum vénit. Si autem manus tua, vel pes tuus ſcandalízat te: abſcíde eum, & proijce abs te. Bonum eſt tibi ad vitã ingredi débilẽ vel clâudũ, quàm duas manus, vel duos pedes habéntẽ mitti in ignem ætérnum. Et ſi óculus tuus ſcandalízat te: érue eum, & proijce abs te. Bonum eſt tibi cum vno óculo in vitam intráre, quàm duos óculos habéntem mitti in gehénnam ignis. Vidéte, ne cõtemnátis vnum ex his puſillis. Dico enim vobis, quia ángeli eórum ſemper vídẽt fáciẽ pátris mei, qui ĩ cęlis eſt. Credo.

Apoc. Offertorium. Stetit Angelus iuxta aram templi, hábens thuríbulum âureũ in manu ſua: & data ſunt ei incénſa multa: & aſcéndit fumus arómatum in conſpéctu Dei, allelûia.

Secreta.

HOſtias tibi Dómine, lâudis offérimus, ſupplíciter deprecántes: vt eâſdem angélico pro nobis interueniênte ſuffrágio, & placátus accípias, & ad ſalútem noſtram proueníre concédas. Per Dóminum.

an. Communio. Benedícite omnes Angeli Dómini Dóminum: hymnum dícite, & ſuperexaltáte eum in ſæcula.

Poſtcommun.

BEâti archángeli tui Michaêlis interceſſiône ſuffúlti, ſúpplices te Dómine deprecámur: vt quod ore proſéquimur, contingámus & mente. Per Dóminum noſtrum.

In feſto S. Hieronymi presbyteri & confeſſoris, & Eccleſiæ Doctoris. Introitus. Die xxx.

IN médio Eccléſiæ apéruit os eius: & implêuit eum Dóminus ſpíritu ſapiêntiæ, & intelléctus: ſtolam glóriæ índuit eum. Pſalmus. Bonum eſt confitéri Dómino: & pſallere nómini tuo, Altíſſime. ℣. Glória Patri. Eccli. 15. Pſ. 91.

Oratio.

DEus, qui Eccléſiæ tuæ in exponéndis ſacris ſcriptúris beâtum Hierónymum confeſſórem tuum, doctórem máximum prouidére dignátus es: præſta quæſumus: vt eius ſuffragántibus méritis, quod ore ſimul & ôpere dócuit, te adiuuánte exercére valeâmus. Per Dóminum.

Epiſtola. Teſtíficor coram Deo. de Communi Doctorum. fol. 255.

Graduale. Os iuſti meditábitur ſapiêntiam, & lingua eius loquêtur iudíciũ. Pſ. 36. ℣. Lex Dei eius in corde ipsíus: & nõ ſupplantabúntur greſſus eius.

Allelûia, allelûia. ℣. Amâuit eũ Dóminus, & ornâuit eum: ſtolam glóriæ índuit eum. Allelûia. Euangelium. Eccli. 45. Vos eſtis ſal terræ. de eodem Cõmuni. fol. 255. Et dicitur Credo.

Offertorium. Iuſtus vt palma florébit: ſicut cedrus, quæ in Líbano eſt, multiplicábitur. Pſ. 91.

Secreta.

DOnis cæléſtibus, da nobis, quæſumus Dómine, líbera tibi mente ſeruîre: vt múnera quæ deférimus, interueniênte beâto Hierónymo confeſſore tuo, & medélam nobis operentur, & gloriam. Per Dóminum.

Com-

Luc. 12. Communio. Fidélis ſeruus & prudẽs quem conſtítuit dóminus ſuper famíliam ſuam: vt det illis in témpore trítici menſúram.

Poſtcommun.

REpléti alimónia cæléſti, quæſumus Dómine: vt interueniênte beâto Hierónymo confeſſóre tuo, miſericórdiæ tuæ grátiam cónſequi mereâmur. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum.

FESTA OCTOBRIS.

Die 1. Sancti Remigij Epiſcopi & confeſſoris, Miſſa. Státuit ei Dóminus. de Communi confeſſ. Pont. fol. 253.

Die iiij. In feſto ſancti Franciſci confeſſoris.

Introitus.

Gal. 6. MIhi autem abſit gloriâri, niſi in cruce Dómini noſtri Ieſu Chriſti: per quem mihi mundus crucifixus eſt, & ego mundo.
Pſ. 141 Pſalmus. Voce mea ad Dóminum clamâui: voce mea ad Dóminum deprecátus ſum.

℣. Glória Patri.

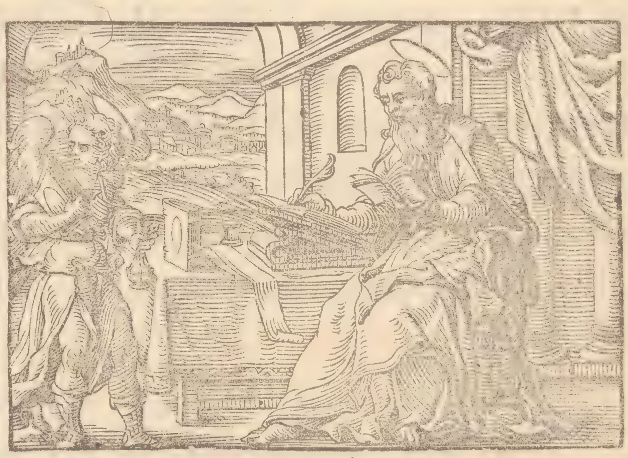
Oratio.

DEus, qui Eccléſiam tuam beâti Francíſci méritis, fœtu nouæ prolis amplíficas: tríbue nobis, ex eius imitatiône terréna deſpícere, & cæléſtium donórum ſemper participatiône gaudére. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Léctio epiſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Galatas.

Galat. 6. c FRatres. Mihi autem abſit gloriâri, niſi in cruce Dómini noſtri Ieſu Chriſti, per quem mihi mundus crucifixus eſt, & ego mundo. In Chriſto enim Ieſu, neque circumcíſio áliquid valet, neque præpútium: ſed noua creatúra. Et quicumque hanc régulam ſecúti fûerint: pax ſuper illos, & miſericórdia, & ſuper Iſraël Dei. De cétero nemo mihi moléſtus ſit. Ego enim ſtígmata Dómini Ieſu in córpore meo porto. Grátia Dómini noſtri Ieſu Chriſti, cum ſpíritu veſtro, fratres, Amen.

Graduale. Os iuſti meditábitur ſapiêntiam, & língua eius loquêtur iudícium. Pſ. 3 ℣. Lex Dei eius in corde ipſius & non ſupplantabuntur greſſus eius. Allelûia, allelûia. ℣. Francíſcus pâuper & húmilis, cælum dîues ingréditur, hymnis cæléſtibus honorátur. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

IN illo témpore: Reſpóndens Ieſus, dixit. Confíteor tibi pater, Matt. 11. d Dómine cæli & terræ: quia abſcondíſti hæc à ſapiêntibus & prudéntibus, & reueláſti ea páruulis. Ita pater: quóniam ſic plácitum fuit ante te. Omnia mihi trádita ſunt à patre meo. Et nemo nôuit filium, niſi pater: neque patrem quis nôuit niſi filius, & cui volûerit filius reueláre. Venite ad me omnes, qui laborátis, & one-

onerâti eſtis: & ego reficiam vos. Tóllite iugum meum ſuper vos, & diſcite à me, quia mitis ſum & húmilis corde: & inueniêtis réquiem animábus veſtris. Iugum enim meum ſuâue eſt, & onus meum lêue. Offertorium.

Pſ. 88. Véritas mea, & miſericórdia mea cum ipſo: & in nómine meo exaltábitur cornu eius. Secreta.

MVnera tibi Dómine, dicáta ſanctífica: & intercedénte beâto Francíſco, ab omni nos culpárum labe purífica. Per Dóminum.

Luc. 12. Communio. Fidélis ſeruus & prudẽs, quem conſtítuit dóminus ſuper famíliam ſuam: vt det illis in témpore trítici menſúram. Poſtcommunio.

ECcléſiam tuam, quæſumus Dómine, grátia cæléſtis amplíficet: quam beâti Franciſci confeſſóris tui illumináre voluîſti glorióſis méritis, & exémplis. Per Dóminum.

Die v. SS. Placidi & ſociorum martyrum. Miſſa. Salus autẽ iuſtórum. de Communi plurim. Martyrum. fol. 251.

Oratio.

DEus, qui nos concédis ſanctórum mártyrum tuôrum Plácidi & ſociôrum eius, natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eôrum ſocietáte gaudére. Per Dóminum.

Secreta.

MVnera tibi Dñe, noſtrę deuotiônis offérimus: quæ & pro tuôrũ tibi grata ſint honóre iuſtórũ: & nobis ſalutária, te miſeránte, reddántur. Per Dóminum. Poſtcommunio.

PRæſta nobis, quæſumus Dñe, intercedéntibus ſanctis mártyribus tuis Plácido & ſócijs eius: vt quod ore contíngimus, pura mente capiâmus. Per Dóminum noſtrum.

Sancti Marci Papæ & confeſſoris. Die vij.

Introitus.

SAcerdótes tui, Dómine, induant iuſtítiam: & ſancti tui exúltent: propter Dauîd ſeruum tuum non auêrtas fáciem Chriſti tui. Pſalmus. Meménto Dómine Dauîd: & omnis manſuetúdinis eius. ℣. Glória Patri. (Pſ. 131; Ibidẽ.)

Oratio.

EXâudi Dómine preces noſtras: & interueniênte beâto Marco confeſſóre tuo atque Pontífice, indulgéntiam nobis tríbue placátus, & pacem. Per Dóminum noſtrum.

Pro cõmem. SS. mart. Sergij, Bacchi, Marcelli, & Apuleij. Oratio.

SAnctórum mártyrum tuôrum nos Dómine, Sérgij, Bacchi, Marcelli, & Apulêij beâta mérita proſequântur: & tuo ſemper fáciãt amóre feruêntes. Tertia Oratio. A cunctis. fol. 247. Epiſtola. Plures facti ſunt ſacerdótes. de Communi conf. non Pontificum. fol. 254. Graduale.

Sacerdótes eius índuã ſalutári: & ſancti eius exultatiône exultábunt. Ibidẽ.

℣. Illuc prodúcã cornu Dauîd: parâui lucérnã Chriſto meo. Allelûia, allel.

℣. Iurâuit Dóminus, & non pęnitébit eum: tu es ſacérdos in ætérnũ, ſecúndum órdinẽ Melchiſédech. Allelûia. Pſ. 109

Euangelium. Vigiláte, quia neſcítis. de eodem Communi. fol. 254.

Offertorium. Véritas mea, & miſericórdia mea cum ipſo: & in nómine meo exaltábitur cornu eius. Secreta. Pſ. 88.

Accé-

ACcépta tibi ſit, Dómine, ſacrátæ plebis oblátio, pro tuôrum honóre ſanctórum: quorum ſe méritis percépiſſe de tribulatiône cognóſcit auxílium. Per Dóminum.

Pro SS. martyr. Sergio, Baccho, Marcello, & Apuleio. Secreta.

MAieſtátem tuam nobis, Dómine quæſumus, hæc hóſtia reddat immolánda placátam, tuôrum digna poſtulatiône ſanctórum.

Communio. Beatus ſeruus, quem cũ vénerit dóminus, inuênerit vigilãtem: amẽ dico vobis, ſuper ómnia bona ſua conſtítuet eum. Poſtcommun.

DA, quæſumus Dómine, fidélibus pópulis ſanctorum tuôrum ſemper veneratiône lætâri, & eórũ perpétua ſupplicatiône muníri. Per Dôminum noſtrum.

Pro SS. mart. Sergio, Baccho, Marcello, & Apuleio. Poſtcommun.

SAcraméntis, Dñe, muniâmur accéptis, & ſanctórũ mártyrum tuôrum Sérgij, Bacchi, Marcelli, & Apulêij interceſſiône, contra omnes nequítias irruẽtes, armis cęléſtibus protegámur.

Die ix. In feſto SS. martyrum Dionyſij, Ruſtici, & Eleutherij. Introitus.

Eccli. 44. SApiêntiam ſanctórũ narrent pópuli: & lâudes eôrum núntiet Ecclé-ſia: nómina autem eôrum viuent in ſæculum

Pſ. 32. ſæculi. Pſalmus. Exultáte iuſti in Dómino: rectos decet collaudátio. ℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, qui hodiêrna die beâtũ Dionyſiũ mártyrem tuũ atque Pontificem, virtúte conſtántiæ in paſſióne roboráſti: quique illi ad prædicándum géntibus glóriam tuam, Ruſticum & Eleuthérium ſociâre dignátus es: tríbue nobis quęſumus, eôrum imitatiône pro amôre tuo proſpera mundi deſpícere, & nulla eius aduêrſa formidáre. Per Dôminum noſtrum.

Léctio Actuum Apoſtolórum.

IN diêbus illis: Stans Pâulus in medio Areopági, ait. Viri Atheniênſes, Act. 17.d
per ômnia quaſi ſuperſtitioſiôres vos video. Prætériens enim, & vídens ſimulácra veſtra, inuéni & aram, in qua ſcriptum erat, Ignoto Deo. Quod ergo ignorántes cólitis, hoc ego annúntio vobis. Deus, qui fecit mundum, & ómnia quæ in eo ſunt, hic cæli & terræ cum ſit dóminus, non in manufáctis templis hábitat, nec mánibus humánis cólitur, índigens áliquo, cum ipſe det ómnibus vitam, & inſpiratiônem, & ómnia: fecitq. ex vno omne genus hóminum inhabitáre ſuper vniuêrſam fáciem terræ, defíniens ſtatúta témpora, & términos habitatiônis eôrum, quærere Deum, ſi forte attréctẽt eum, aut inuêniant, quamuis non longe ſit ab vnoquoque noſtrum. In ipſo enim víuimus, & mouêmur, & ſumus, ſicut & quidam veſtrórum poetárum dixêrunt: Ipſius enim & genus ſumus. Genus ergo cum ſimus Dei, non debémus æſtimáre auro, aut argénto, aut lápidi, ſculptúræ artis & cogitatiônis hóminis, diuínum eſſe ſimile. Et tempora quidem huius ignorántiæ deſpíciens Deus, nunc annúntiat homínibus, vt omnes vbique pœniténtiam agant: eo quòd ſtátuit diem, in quo iudicatúrus eſt orbem in æquitáte, in vi-

ro, in quo ſtâtuit, fidem prębens ómnibus, ſúſcitans eum à mórtuis. Cum audíſſent autem reſurrectiônem mortuôrum, quidam quidem irridébant, quidam verò dixérunt: Audiêmus te de hoc íterum. Sic Paulus exîuit de médio eôrum. Quidam vero viri adhæréntes ei, credidérunt: in quibus & Dionyſius Areopagíta, & múlier nómine Dámaris, & alij cum eis.

ſ.123 Graduale. Anima noſtra, ſicut paſſer, erépta eſt de láqueo venántium.

℣. Láqueus cōtrítus eſt, & nos liberáti ſumus: adiutórium noſtrū in nómine Dómini, qui fecit cęlum & terram.

ſ.67. Allelûia, allelûia. ℣. Iuſti epuléntur, & exúltent in conſpéctu Dei: & delecténtur in lætítia. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

Luc. 12. In illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Atténdite à ferménto Phariſæôrum, quod eſt hypócriſis. Nihil autē opértum, quod nō reuelétur: neque abſcónditum, quod non ſciâtur. Quôniam quæ in ténebris dixíſtis, in lúmine dicéntur: & quod in aurem locúti eſtis in cubículis, prædicábitur in tectis. Dico autem vobis amícis meis: Ne terreâmini ab his qui occídūt corpus, & poſt hæc non habent ámplius quid fáciant. Oſténdam autem vobis quem timeâtis. Timéte eum, qui poſtquam occíderit, habet poteſtâtem míttere in gehénnam. Ita dico vobis, hūc timéte. Nónne quinque páſſeres véneunt dipóndio: & vnus ex illis nō eſt in obliuiône coram Deo? Sed & capílli cápitis veſtri, omnes numeráti sūt. Nolíte ergo timére: multis paſſéribus pluris eſtis vos. Dico autē vobis: omnis quicumque cōféſſus fúerit me coram homínibus, & fílius hóminis confitébitur illum coram ángelis Dei.

Offertorium. Exultábunt ſancti in glória, lætabúntur in cubílibus ſuis: exaltatiônes Dei in fâucibus eôrum, allelûia. Pſ.149

Secreta.

Oblâta tibi Dómine, múnera pópuli tui, pro tuôrum honóre ſanctórum, ſúſcipe propítius, quæſumus: & eôrum nos interceſſiône ſanctífica. Per Dóminum.

Communio.

Dico autē vobis amícis meis: ne terreâmini ab his, qui vos perſequûntur. Luc. 12.

Poſtcommunio.

Svmptis, Dn̄e, ſacraméntis, quęſumus: vt intercedētibus beâtis mártyribꝰ tuis Dionyſio, Rúſtico, & Eleuthério, ad redemptiônis ætérnæ proficiâmus augméntum. Per Dóminum.

In feſto ſancti Calliſti Papæ & martyris. Die xiiij.

Introitus.

Sacerdótes Dei benedícite Dóminum: ſancti & húmiles corde laudáte Deum. Dan.3.

Pſalmus. Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino: laudáte & ſuperexaltáte eum in ſæcula. Ibidē.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus

DEus, qui nos cónſpicis ex noſtra infirmitáte deficere: ad amórẽ tuũ nos miſericórditer per ſanctórum tuôrum exémpla reſtâura. Per Dñm.

Léctio epiſtolæ beâti Pâuli apoſtoli ad Hebræos.

Hebr. 5. c FRatres. Omnis póntifex ex hominibus aſſúmptus, pro homínibus cõſtituîtur in ijs quæ ſunt ad Deũ: vt ófferat dona & ſacrifícia pro peccátis. Qui cõdolére poſſit ijs qui ignórãt & errant: quôniã & ipſe circúmdatus eſt infirmitáte. Et proptérea debet, quemadmodum pro pópulo, ita etiam & pro ſemetípſo offérre pro peccátis. Nec quiſquam ſumit ſibi honórẽ: ſed qui vocátur à Deo, tamquam Aarón.

Ps. 88. Graduale. Inuêni Dauîd ſeruũ meũ, óleo ſancto meo vnxi eũ: manus enim mea auxiliâbitur ei, & bráchiũ meum cõfortábit eum. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo: & fílius iniquitátis non nocébit ei. Allelûia, allelûia.

Eccli. 45. ℣. Amâuit eum Dñs, & ornâuit eum: ſtolam glóriæ índuit eum. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangelij ſecundum Matthæum.

Matt. 10. d IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Nihil opértum, quod nõ reuelêtur: & occúltum, quod non ſciâtur. Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine: & quod in âure audítis, prædicáte ſuper tecta. Et nolíte timére eos qui occídunt corpus, ánimam autem non poſſunt occídere: ſed pótius eum timéte, qui poteſt & ánimam & corpus pérdere in gehénnam. Nonne duo paſſeres aſſe væneunt: & vnus ex illis non cadet ſuper terram ſine patre veſtro? Veſtri autem capilli cápitis, omnes numeráti ſunt. Nolíte ergo timére: multis paſſéribus meliôres eſtis vos. Omnis ergo, qui confitébitur me coram homínibus: confitébor & ego eum coram patre meo, qui in cælis eſt.

Offertorium. Véritas mea, & miſericórdia mea cũ ipſo: & in nómine meo exaltábitur cornu eius. Ps. 8

Secreta.

MYſtica nobis, Dómine, proſit oblâtio: quæ nos & à reâtibus noſtris expédiat, & perpétua ſaluatiône confírmet. Per Dóminum.

Communio. Beâtus ſeruus, quem cum vénerit dóminus, inuênerit vigilántem: amen dico vobis, ſuper ómnia bona ſua conſtítuet eum. Luc. 24.

Poſtcommunio.

QVæſumus omnípotens Deus: vt reâtus noſtros múnera ſacráta puríficent: & rectè viuendi nobis operéntur effectum. Per Dóminum.

In feſto ſancti Lucæ Euangeliſtæ. D xi

Introitus.

MIhi autem nimis honoráti ſunt amíci tui Deus: nimis confortátus eſt principátus eôrum. Ps.

Pſalm. Dómine probáſti me, & cognouîſti me: tu cognouîſti ſeſſiônem meam, & reſurrectiônem meam. ℣. Glória Patri. Ibi.

Oratio.

Inter-

INteruéniat pro nobis, quæſumus Dómine, ſanctus tuus Lucas euangeliſta: qui crucis mortificatiônem iúgiter in ſuo córpore, pro tui nóminis honóre portáuit. Per Dóminum.

Léctio epiſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Corínthios.

2. Cor. 8. c FRatres. Grátias ago Deo, qui dedit eãdem ſollicitúdinem pro vobis in corde Titi, quôniam exhortatiônem quidem ſuſcépit: ſed cum ſollicítior eſſet, ſua voluntáte prófectus eſt ad vos. Miſimus étiam cum illo frátrem noſtrum, cuius laus eſt in Euangélio per ómnes ecclésias. Non ſolũ autem: ſed & ordinátus eſt ab ecclésijs comes peregrinatiônis noſtræ, in hanc grátiã, quæ miniſtrátur à nobis ad Dñi glóriam, & deſtinátã voluntátem noſtrã: deuitántes hoc, ne quis nos vitûperet in hac plenitúdine, quæ miniſtrátur à vobis in Dómini glóriam. Prouidémus enim bona, non ſolum corã Deo, ſed etiam coram homínibus. Miſimus autem cum illis & fratrem noſtrum, quem probâuimus in multis ſæpe ſollícitum eſſe: nunc autem multo ſollicitiôrem, cõfidéntia multa in vos: ſiue pro Tito, qui eſt ſócius meus, & in vobis adiútor: ſiue fratres noſtri, apóſtoli eccleſiârum, glória Chriſti. Oſtenſiônem ergo, quæ eſt charitátis veſtræ, & noſtræ glóriæ pro vobis, in illos oſténdite in facie eccleſiârum.

Ps. 18. Graduale. In omnem terram exîuit ſonus eôrum: & in fines orbis terræ verba eôrum. ℣. Cæli enárrãt glóriam Dei: & ópera manuum eius annúntiat firmaméntum. Allelûia, allelûia.

Ioan. 15 ℣. Ego vos elégi de mundo, vt eâtis, & fructum afferátis: & fructus veſter máneat. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

IN illo témpore: Deſignâuit Dóminus & alios ſeptuagintaduos: & miſit illos binos ante faciẽ ſuã, in omnem ciuitátem & locũ, quo erat ipſe ventúrus. Et dicébat illis. Meſſis quidẽ multa: operárij autem, pâuci. Rogáte ergo dóminũ meſſis, vt mittat operários in meſſem ſuam. Ite: ecce ego mitto vos ſicut agnos inter lupos. Nolíte portáre ſácculũ, neque perã, neque calceamenta: & néminem per viam ſalutauéritis. In quamcumque domum intrauéritis, primum dícite: Pax huic dómui. Et ſi ibi fûerit fílius pacis, requiêſcet ſuper illum pax veſtra: ſin autem, ad vos reuertétur. In eâdem autẽ domo manéte, edéntes & bibéntes quæ apud illos ſunt. Dignus eſt enim operárius mercéde ſua. Nolíte tranſíre de dómo in dómũ. Et in quãcũque ciuitátẽ intrauéritis, & ſuſcéperint vos: manducáte quæ apponũtur vobis: & curáte infírmos q in illa ſũt, & dícite illis. Appropinquâuit in vos régnũ Dei. Credo. — Luc. 10.

Offertorium. Mihi autem nimis honoráti ſunt amíci tui Deus: nimis confortátus eſt principátus eôrum. — Pſ. 138

Secre-

Secreta.

DOnis cæléſtibus da nobis, quæſumus Dómine, libera tibi mente ſeruîre: vt múnera quæ deférimus, interueniênte beâto euangeliſta tuo Luca, & medélam nobis operéntur, & glóriam. Per Dóminum.

Præfatio de Apoſtolis. Communio.

Matt. 19. Vos, qui ſecúti eſtis me, ſedébitis ſuper ſedes, iudicántes duôdecim tribus Iſraël. Poſtcommunio.

PRæſta q̃s omnípotens Deus: vt quod de ſancto altári tuo accépimus, précibus beâti euãgeliſtæ tui Lucæ, ſãctíficet ánimas noſtras: per quod tuti eſſe poſsimus. Per Dóminum.

Die xxi. Sancti Hilarionis abbatis Miſſa. Os iuſti meditábitur. de Communi Abbatum. fol. 257.

Et pro commemorat. SS. Vrſulæ & ſociarum. Oratio.

DA nobis, quæſumus Dñe Deus noſter, ſanctárum vírginum & mártyrum tuârũ Vrſulæ, & ſociârum eius, palmas inceſſabili deuotiône venerári: vt quas digna mẽte non poſſumus celebráre, humílibus ſaltem frequẽtemus obſéquijs. Per Dóminum.

Secreta.

INtende, quæſumus Dómine, múnera altáribus tuis pro ſanctárum vírginum & mártyrum tuârum Vrſulæ, & ſociârum eius, feſtiuitáte propóſita: vt ſicut per hæc beâta myſtéria, illis glóriam contuliſti, ita nobis indulgéntiam largiâris. Per Dóminum.

Poſtcommunio.

PRæſta nobis, quæſumus Dómine, intercedéntibus ſanctis virgínibus & mártyribus tuis: vt quod ore contíngimus, pura mente capiâmus. Per Dóminum noſtrum.

Die xxv. Sanctorum martyrum Chryſanthi & Dariæ. Introitus.

INtret in conſpéctu tuo Dómine, gémitus compeditórum, redde vicínis noſtris ſéptuplum in ſinu eôrum: víndica ſanguinẽ ſanctórũ tuôrum, qui effúſus eſt. Pſal. Deus venérunt gentes in hereditátem tuam, polluérunt témplum ſanctum tuum: poſuérũt Ierúſalem in pomórũ cuſtódiam. ℣. Glória. Orō. Pſ. 78. Ibidē.

BEatórum mártyrũ tuôrum, Dómine, Chryſanthi & Dariæ, quæſumus adſit nobis orátio: vt quos venerámur obſéquio, eôrum pium iûgiter experiâmur auxílium. Per Dñm.

Epiſtola. Exhibeâmus ñoſmetípſos. de Communi plurim. Mart. fol 252.

Graduale. Glorióſus Deus in ſanctis ſuis: mirábilis in maieſtáte, fáciẽs prodígia. ℣. Déxtera tua Dómine, glorificata eſt in virtúte: déxtera manus tua confrégit inimícos. Allelúia, allelûia. Exo. 15.

℣. Córpora ſanctórum in pace ſepúlta ſunt: & nómina eôrum vîuent in generatiône & generatiônem. Allelûia. Eccli. 44.

Euangelium. Væ vobis qui ędificátis. de eodem Communi. fol. 253.

Offertorium. Mirábilis Deus in ſanctis ſuis: Deus Iſraël, ipſe dabit virtútem & fortitúdinem plebis ſuæ: benedíctus Deus, allelûia. Secreta. Pſ. 67.

POpuli tui, quæſumus Dómine, tibi grata ſit hóſtia: quæ in natalítijs ſanctórum mártyrũ tuôrum Chryſanthi & Dariæ ſolémniter immolátur. Per Dóminum.

Com-

Sap. 3. Communio. Et ſi coram homínibus torménta paſſi ſunt, Deus tẽtâuit eos: tamquam aurum in fornáce probâuit eos, & quaſi holocâuſta accépit eos.

Poſtcommun.

MYſticis, Dómine, repléti ſumus votis & gâudijs: præſta quæſumus: vt interceſſiônibus ſanctórũ mártyrum tuôrum Chryſânthi & Dáriæ, quæ temporáliter ágimus, ſpirituâliter conſequâmur. Per Dóminũ noſtrum.

Die xxvi. Sancti Euariſti Papæ & mart. Miſſa. Státuit ei Dóminus. de Communi vnius Mart. Pontif. fol. 245.

Die xxvij. In Vigilia Apoſtolorum Simonis & Iudæ. Introitus.

Pſ. 78. INtret in conſpéctu tuo Dómine, gémitus compeditórum: redde vicínis noſtris ſéptuplum in ſinu eôrum: víndica ſanguinẽ ſanctórũ tuôrum, qui effúſus eſt. Pſal. Deus venérunt gentes in hereditátẽ tuã, polluérunt tẽplum ſanctũ tuum: poſuérũt Ierúſalem in pomórũ cuſtódiam. ℣. Glória Patri. Oratio.

COncede quæſumus omnípotens Deus: vt ſicut apoſtolórum tuôrum Simónis & Iudę gloriôſa natalítia præuenímus: ſic ad tua beneficia promerénda, maieſtátem tuam pro nobis ipſi præuêniant. Per Dóminum.

Secũda Oratio de ſancta Maria, Concéde. & tertia, Eccléſię. vel pro Papa, Deus ómnium. fol. 135. Epiſtola. Spectáculum facti ſumus mundo. de Communi confeſſ. non Pont. f. 256.

78. Graduale. Víndica Dómine ſánguinẽ ſanctórũ tuórũ, qui effuſus eſt. ℣. Poſuérunt mortália ſeruôrũ tuôrum, Dómine, eſcas volatílibus cæli: carnes ſanctórum tuôrum béſtijs terræ.

Euangelium. Ego ſum vitis vera. de Cõmuni Mart. tẽpore Paſch. f. 248.

Offertoriũ. Exultábunt ſancti in glória, lætabúntur in cubílibus ſuis: exaltatiônes Dei in fâucibus eôrũ. Secreta. Pſ. 149

MVnéribus noſtris, Dómine, ſanctórũ apoſtolórum tuôrũ Simónis & Iudę feſta pręcédimus, te ſupplíciter deprecántes: vt quæ conſciẽntiæ noſtræ præpediûntur obſtáculis, illôrũ méritis gráta reddántur. Per Dóminũ.

Communio. Poſuérunt mortália ſeruôrum tuôrum, Dómine, eſcas volatílibus cæli, carnes ſanctórum tuôrum béſtijs terræ: ſecundum magnitúdinem brachij tui póſſide filios morte punitórum. Pſ. 78.

Poſtcommunio.

SVmpto, Dómine, ſacraménto ſupplíciter deprecámur: vt intercedẽtib⁹ beátis apóſtolis tuis Simóne & Iuda, quod temporáliter gérimus, ad vitam capiâmus ętérnã. Per Dóminum.

Die xxviij. In feſto Apoſtolorum Simonis & Iudæ. Introitus.

Pſ. 138. MIhi autem nimis honoráti ſunt amíci tui Deus: nimis confortátus eſt principátus eôrum. Pſalm. Dómine probâſti me, & cognouîſti me: tu cognouîſti ſeſſiônem meam, & reſurrectiônem meam. ℣. Glória Patri. Oratio. Ibidẽ.

DEus, qui nos per beâtos apóſtolos tuos Simónem & Iudam, ad agnitiônem tui nóminis veníre tribuîſti: da nobis eôrum glôriam ſempitérnam & proficiêndo celebráre, & celebrándo profícere. Per Dóminum.

Léctio

Léctio epiſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Ephéſios.

Ephes. 4.b FRatres. Vnicuîque noſtrum data eſt grátia ſecúndum menſúrã donatiônis Chriſti. Propter quod dicit: Aſcéndens in altũ, captîuam duxit captiuitátẽ: dedit dona homínib⁹. Quod autẽ aſcéndit: quid eſt, niſi quia & deſcéndit primũ in inferiôres partes terrę? Qui deſcéndit: ipſe eſt & qui aſcéndit ſuper omnes cęlos, vt impléret ómnia. Et ipſe dedit quoſdã quidẽ apóſtolos: quoſdã autẽ prophétas: álios vero euãgeliſtas: álios autẽ paſtóres & doctóres, ad conſummatiônẽ ſanctôrum, in opus miniſtérij, in ædificatiônẽ córporis Chriſti: donec occurrámus omnes in vnitátẽ fídei & agnitiônis fílij Dei, in virum perféctum, in menſúram ætátis plenitúdinis Chriſti. Graduale.

Ps. 44. Conſtítues eos príncipes ſuper omnẽ terrã: mémores erunt nóminis tui Dómine. ℣. Pro pátribus tuis nati ſunt tibi fílij: proptérea pópuli cõfitebúntur

Ps. 138 tibi. Allelûia, allelûia. ℣. Nimis honoráti ſunt amíci tui Deus: nimis confortátus eſt principátus eôrum. Allelûia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioánnem.

Ioan. 15.c IN illo tẽpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Hæc mando vobis: vt diligátis inuicem. Si mundus vos odit: ſcitóte, quia me priôrem vobis ódio hâbuit. Si de mundo fuiſſétis: mundus quod ſuũ erat dilígeret. Quia verò de mundo nõ eſtis, ſed ego elégi vos de mundo: proptérea odit vos mundus. Mementóte ſermónis mei, quem ego dixi vobis: Non eſt ſeruus maior dómino ſuo. Si me perſecúti ſunt: & vos perſequêntur. Si ſermónem meum ſeruauérunt: & veſtrum ſeruâbunt. Sed hæc ómnia fácient vobis propter nomen meum; quia néſciunt eum qui miſit me. Si nõ veníſſem, & locútus eis fuíſſem: peccátum non habérent. Nunc autem excuſatiônẽ non hábent de peccáto ſuo. Qui me odit: & patrem meum odit. Si ópera non fecíſſem in eis, quę nemo álius fecit: peccátum non habérent. Nunc autem & vidérunt, & odérunt & me, & patrem meum. Sed vt impleâtur ſermo, qui in lege eôrum ſcríptus eſt: Quia ódio habuérunt me grátis. Dicitur Crédo. Offertorium.

In omnem terram exîuit ſonus eôrum: & in fínes orbis terræ verba eôrum. Ps. 1

Secreta.

GLóriam, Dómine, ſanctórum apoſtolórum tuôrum Simónis & Iudæ perpétuam venerantes, quæſumus: vt eam, ſácris myſtérijs expiâti, dígnius celebrémus. Per Dóminum.

Præfatio de Apoſtolis. Communio.

Vos, qui ſecúti eſtis me, ſedébitis ſuper ſedes, iudicantes duôdecim tribus Iſraël. Mat. 19.

Poſtcommun.

PErcéptis Dómine ſacramẽtis, ſupplíciter exorámus: vt intercedéntibus beâtis apóſtolis tuis Simóne, & Iuda, quæ pro illôrum veneranda gérimus

mus paſſiône, nobis profíciant ad medélam. Per Dóminum.

Die xxxi. In Vigilia omnium Sanctorum.

Introitus.

Sap. 3. IVdicant ſancti gentes, & dominántur pópulis: & regnábit Dóminus Deus illôrum in perpétuum. Pſalmus.

Pſ. 32. Exultáte iuſti in Dómino: rectos décet collaudátio. ℣. Glória Patri. Non dicitur, Glória in excélſis. Oratio.

DOmine Deus noſter, multíplica ſuper nos grátiam tuam: & quórum præuenímus gloriôſa ſolemnia, tríbue ſúbſequi in ſancta profeſſiône lætítiam. Per Dóminum noſtrum.

Secunda Oratio de Spiritu ſancto, Deus qui corda fidélium. folio 265. tertia, Eccléſiæ. vel pro Papa, Deus ómnium fidélium. fol. 233.

Léctio libri Apocalypſis beâti Ioânnis apóſtoli.

Apoc. b. IN diêbus illis. Ecce ego Ioánnes vidi in médio throni, & quâtuor animálium, & in médio ſeniôrũ, Agnum ſtâtem tamquam occíſum, habéntem córnua ſeptem, & óculos ſeptem: qui ſunt ſeptem ſpíritus Dei, miſſi in omnem terram. Et vénit, & accépit librum de déxtera ſedéntis in thrôno. Et cum aperuîſſet librum: quâtuor animália & vigintiquâtuor ſeniôres cecidêrunt coram Agno, habéntes ſínguli cítharas & phîalas âureas, plénas odoramentórum: quæ ſunt oratiônes ſanctórum. Et cantábant cánticum nouum, dicéntes. Dignus es Dómine accípere librum, & aperíre ſignácula eius: quôniam occíſus es, & redemíſti nos Deo in ſanguine tuo, ex omni tribu & língua & pópulo & natiône: & fecíſti nos Deo noſtro regnum & ſacerdótes, & regnábimus ſuper terram. Et vidi, & audîui vocem Angelórum multórum in circûitu throni, & animálium, & ſeniôrum: & erat númerus eôrum míllia míllium, voce magna dicéntium. Dignus eſt Agnus, qui occíſus eſt, accípere virtútem, & diuinitátem, & ſapiêntiam, & fortitúdinem, & honórem, & glóriam, & benedictiônem, in ſæcula ſæculôrum. Amen. Graduale.

Pſ. 149. Exultábunt ſancti in glória: lætabúntur in cubílibus ſuis. ℣. Cantáte Dómino cánticum nouum: láus eius in eccléſia ſanctórum. Euangelium.

Deſcéndens Ieſus de monte. de Cõmuni plurimorum Martyr. fol. 231.

Ibidē. Offertorium. Exultábũt ſancti in glória, lætabúntur in cubílibus ſuis: exaltatiônes Dei in fâucibus eôrum.

Secreta.

ALtáre tuum, Dómine, munéribus cumulámus oblátis: da quęſumus: vt ad ſalútem noſtrã, ómnium Sanctórum tuôrum precatiône profíciant, quôrum ſolémnia ventúra præcúrrimus. Per Dóminum.

Sap. 3. Communio. Iuſtórum ánimæ in manu Dei ſunt, & non tanget illos torméntum malítiæ: viſi ſunt óculis inſipiêntium móri, illi âutem ſunt in pace.

Poſtcommun.

SAcraméntis, Dómine, & gâudijs optátæ celebritátis explétis, quęſumus: vt eôrum précibus adiuuêmur, quôrum recordatiônibus exhibéntur. Per Dóminum noſtrum.

FE-

FESTA NOVEMBRIS.

Die 1. In feſto omnium Sanctorum.

Introitus.

GAudeámus oẽs in Dómino, diem feſtum celebrántes ſub honóre Sanctórum ómnium: de quôrum ſolemnitáte gâudent Angeli, & collâudant fi-
Pſ. 32. lium Dei. Pſalmus. Exultáte iuſti in Dómino: rectos décet collaudátio. ℣. Glória Patri. Oratio.

OMnipotẽs ſempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórũ tuôrum mérita ſub vna tribuíſti celebritáte venerári: quæſumus, vt deſiderátã nobis tuæ propitiatiônis abundántiam, multiplicátis interceſſóribus largiáris. Per.

Léctio libri Apocalypſis beáti Ioânnis Apóſtoli.

Apoc. 7. IN diêbus illis. Ecce ego Ioânnes vidi álterum Angelum aſcendéntem ab ortu ſólis, habéntem ſignũ Dei viui. Et clamâuit voce magna quâtuor Angelis, quibus datũ eſt nocére terræ & mari, dícens. Nolíte nocére terræ & mari, neque arbóribus: quoadúſque ſignémus ſeruos Dei noſtri in fróntibus eôrũ. Et audíui nûmerum ſignatórũ, centum quadragínta quâtuor míllia ſignáti ex omni tribu filiôrum Iſraël. Ex tribu Iuda, duôdecim míllia ſignáti. Ex tribu Rubẽ, duôdécim míllia ſignáti. Ex tribu Gad, duôdecim míllia ſignáti. Ex tribu Aſer, duôdecim míllia ſignáti. Ex tribu Nephtalí, duôdecĩ míllia ſignáti. Ex tribu Manaſſé, duôdecĩ míllia ſignáti. Ex tribu Symeôn, duôdécim míllia ſignáti. Ex tribu Leui, duôdecim míllia ſignáti. Ex tribu Iſſachar, duôdecĩ míllia ſignáti. Ex tribu Zábulon, duôdecim míllia ſignáti. Ex tribu Ioſéph, duôdecim míllia ſignáti. Ex tribu Beniamín, duôdecim míllia ſignáti. Poſt hæc vidi turbam magnã, quã dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus géntib⁹, & tríbubus, & pópulis, & línguis, ſtantes ante thronum, & in conſpéctu Agni, amícti ſtolis albis, & palmæ in mánibus eôrũ: & clamábant voce magna, dicéntes. Salus Deo noſtro, qui ſedet ſuper thronũ, & Agno. Et omnes Angeli ſtabant in circúitu throni, & ſeniôrum, & quátuor animáliũ: & cecidérunt in conſpéctu throni in fácies ſuas, & adorauérunt Deum, dicéntes, Amen. Benedíctio, & cláritas, & ſapiêntia, & gratiârum áctio, honor, & virtus, & fortitúdo Deo noſtro, in ſæcula ſæculorum. Amen.

Graduale. Timéte Dôminũ oẽs ſanctis eius: quõniã nihil deeſt timéntib⁹ eũ. ℣. Inquiréntes autẽ Dñm, nõ defícient omni bono. Alleluia, alleluia. Pſ. 33.
℣. Veníte ad me oẽs qui laborátis, & oneráti eſtis: & ego refíciã vos. Allel. Matt. 11.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

IN illo témpore: Videns Ieſus turbas, aſcéndit in montem. Et cum ſe- Matt. 5.

díſſet,

diſſet, acceſſérũt ad eum diſcípuli eius: & apériẽs os ſuum, docébat eos, dicẽs. Beâti pâuperes ſpíritu: quôniam ipſórum eſt regnum cęlórum. Beâti mites: quôniam ipſi poſſidébũt terram. Beâti qui lugent: quôniam ipſi conſolabúntur. Beâti qui eſúriunt, & ſítiunt iuſtítiã: quôniam ipſi ſaturabúntur. Beâti miſericórdes: quôniam ipſi miſericórdiã cõſequêntur. Beâti mundo corde: quôniam ipſi Deũ vidébũt. Beâti pacífici: quôniam fílij Dei vocabúntur. Beâti qui perſecutiônem patiũtur propter iuſtítiã: quôniã ipſórum eſt regnũ cælórũ. Beâti eſtis, cum maledíxerint vobis hómines, & pſecúti vos fûerint: & díxerint omne malũ aduêrſum vos, mẽtiêntes, propter me. Gaudéte & exultáte: quôniam merces veſtra copióſa eſt in cælis. Credo. Offertorium.

Sap. 3. Iuſtórum ánimæ in manu Dei ſunt, & non tanget illos tormentum malítiæ: viſi ſunt óculis inſipiêntium mori, illi autem ſunt in pace. Secreta.

Mvnera tibi Dómine, noſtræ deuotiônis offérimus: quæ & pro cũctórum tibi grata ſint honóre iuſtórum: & nobis ſalutária, te miſeránte, reddántur. Per Dóminum.

Matt. Communio. Beâti mũdo corde, quôniam ipſi Deũ vidébũt: beâti pacífici, quôniam fílij Dei vocabúntur: beâti qui perſecutiônem patiuntur propter iuſtítiam, quôniam ipſórum eſt regnũ cælórum. Poſtcommun.

DA quæſumus Dómine, fidélibus pópulis, ómnium Sanctórum ſemper veneratiône lætari: & eórum perpétua ſupplicatiône muníri. Per Dóminum.

Infra Octauam omnium Sãctorum, & in die Octauæ, Miſſa dicitur ſicut in die feſti: ſed infra Octauam ſecunda Oratio dicitur de Spiritu sãcto, Deus, qui corda fidélium. f. 265. tertia, Ecclésiæ. vel pro Papa, Deus ómnium fidêlium. fol. 133. Et dicitur Credo.

Die ij. Secunda die fit commemoratio omnium fidelium Defunctorum: & dicitur Miſſa, Requiem ætérnam. quę eſt prima pro Defunctis, circa finem Miſſalis.

Si autem ſecunda dies fuerit Dominica, dicta commemoratio Defunctorum fit ſequenti feria ij.

Die iiij. Pro commemor. SS. Vitalis & Agricolæ martyr. Oratio.

PRæſta quæſumus omnipotens Deus: vt qui ſanctórum mártyrum, tuórum Vitális & Agricolæ ſolémnia cólimus, eorum apud te interceſſiônibus adiuuêmur.

Tertia Oratio de Spiritu ſancto, niſi fuerit Dominica, quia tunc tertia erit de Sanctis. Secreta.

OBlátis, quæſumus Dómine, placáre munéribus: & intercedéntibus ſanctis mártyribus tuis Vitále & Agrícola, à cunctis nos defénde perículis.

Poſtcommun.

HAec nos commúnio, Dómine, purget à crímine: & intercedéntibus ſanctis mártyribus tuis Vitále & Agrícola, cæléſtis remédij fáciat eſſe conſórtes.

Die viij. In Octaua omnium Sanctorum dicitur Miſſa ſicut in die, cum commemoratione SS. Martyrum quatuor Coronatorum. Orationes.

Præ-

PRæſta quæſumus omnípotens Deus: vt qui glorióſos Mártyres fortes in ſua cōfeſſiône cognóuimus, pios apud te in noſtra interceſſiône ſentiâmus. Per Dóminum noſtrum.

Secreta.

BEnedíctio tua, Dómine, larga deſcéndat: quæ & múnera noſtra, deprecántibus ſanctis Mártyribus tuis, tibi reddat accépta, & nobis ſacraméntum redemptiônis efficiat. Per Dóminum noſtrum.

Poſtcommun.

CAeléſtibus refecti ſacraméntis & gâudijs, ſúpplices te Dómine deprecámur: vt quorum gloriâmur triūphis, protegámur auxílijs. Per Dñm.

Die ix. In Dedicatione Baſilicæ Saluatoris, dicitur Miſſa, Terríbilis eſt locus iſte. de Communi Dedicationis Eccleſiæ. fol. 262. cum commem. S. Theodori mart. Et dicitur Credo. Oratio.

DEus, qui nos beâti Theodôri mártyris tui confeſſiône glorióſa circúmdas & prótegis: præſta nobis, ex eius imitatiône proficere, & oratiône fulcíri. Per Dóminum noſtrum.

Secreta.

SVſcipe Dómine, fidélium preces cum oblatiônibus hoſtiárum: & intercedénte beâto Theodóro mártyre tuo, per hæc pię deuotiônis officia, ad cæleſtem glóriam tranſeâmus. Per Dóminum noſtrum.

Poſtcommun.

PRæſta nobis, quæſumus Dómine, intercedénte beâto Theodóro mártyre tuo: vt quod ore contíngimus, pura mente capiámus. Per Dóminum noſtrum.

M. N. R.

SS. martyrum Tryphonis, Reſpicij, & Nymphæ virginis. Introitus. Die x.

CLamauérūt iuſti, & Dóminus exaudîuit eos: & ex ómnibus tribulatiônibus eôrum liberauit eos. Pſalmus. Benedícam Dóminum in ómni témpore: ſemper laus eius in ore meo. ℣. Glôria Patri. Ps. 33.

Oratio.

FAc nos, quæſumus Dómine, ſanctórum mártyrum tuôrum Tryphónis, Reſpícij, & Nymphæ ſemper feſta ſectári: quôrum ſuffrágijs, protectiônis tuæ dona ſentiâmus. Per Dó.

Epiſtola. Non ſunt condígnæ. de Cōmuni plurimorum Mart. fol. 252.

Graduale. Víndica Dómine ſanguinem ſanctórum tuôrū, qui effúſus eſt. ℣. Poſuêrunt mortália ſeruôrum tuórum eſcas volatílibus cæli, carnes ſanctórum tuôrum beſtijs terræ. Allelûia, allelûia. ℣. Pretióſa in cōſpéctu Dómini, mors ſanctórum eius. Allelûia. Ps. 78. Psal. 115.

Euangelium. Atténdite à ferménto Phariſæôrum. de eodem Communi. folio 253.

Offertorium.

Lætámini in Dómino, & exultáte iuſti: & gloriâmini omnes recti corde. Ps. 31.

Secreta.

MVnera tibi Dómine, noſtræ deuotiônis offérimus: quæ & pro tuôrum tibi grata ſint honóre iuſtórum: & nobis ſalutária, te miſeránte, reddántur. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Communio. Quicumque fécerit voluntâtem patris mei, qui in cęlis eſt: ipſe meus frater, & ſoror, & mater eſt, dicit Dóminus. Matt. 12.

Poſtcommun.

PRæſta nobis, quæſumus Dómine, intercedéntibus ſanctis mártyribus tuis Tryphóne, Reſpício, & Nympha: vt quod ore contíngimus, pura mente capiâmus. Per Dóminum noſtrum.

Die xj. In feſto S. Martini Epiſcopi & confeſſoris. Introitus.

Eccli. 45. STátuit ei Dóminus teſtaméntũ pacis, & príncipem fecit eum: vt ſit illi ſacerdótij dígnitas in ætérnum. Pſalmus.

Pſal. 131. Meménto Dómine Dauîd: & ómnis manſuetúdinis eius. ℣. Glória Patri.

Oratio.

DEus, qui cónſpicis, quia ex nulla noſtra virtúte ſubsíſtimus: concéde propítius: vt interceſſiône beâti Martíni confeſſóris tui atque Pontíficis, contra ómnia aduêrſa muniâmur. Per Dóminum noſtrum.

Pro commemoratione S. Mennæ martyris. Oratio.

PRæſta quęſumus oĩpotens Deus: vt qui beâti Mennæ mártyris tui natalítia cólimus, interceſſiône eius in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum noſtrum.

Epiſtola. Ecce ſacérdos magnus. de Communi confeſſ. Pontif. 253.

Eccli. 44. Graduale. Ecce ſacérdos magnus, qui in diêbus ſuis plácuit Deo. ℣. Non eſt inuêntus ſímilis illi, qui conſeruáret legem Excélſi. Allelûia, allelûia.

℣. Beâtus vir ſanctus Martínus, vrbis Turónis Epíſcopus, requiêuit: quem ſuſcepérunt Angeli atque Archángeli, Thróni, Dominatiônes, & Virtútes. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

Luc. 11. d IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis: Nemo accéndit lucérnam, & in abſcóndito pónit, neque ſub módio: ſed ſupra candelábrum, vt qui ingrediũtur, lumen vídeãt. Lucérna córporis tui, eſt óculus tuus. Si óculus tu⁹ ſimplex fúerit: totũ corpus tuũ lúcidũ erit. Si autem nequã fúerit: etiam corpus tuum tenebróſum erit. Vide ergo, ne lumen quod in te eſt, ténebræ ſint. Si ergo tótum corpus tuum lúcidũ fúerit, non hábens áliquam partem tenebrárum, erit lúcidum totum: & ſicut lucérna fulgóris illuminábit te.

Offertorium. Véritas mea, & miſericórdia mea cũ ipſo: & in nómine meo, exaltábitur cornu eius. Secreta. Pſ. 88.

DA, miſéricors Deus: vt hæc nos ſalutáris oblátio & à próprijs reâtibus indeſinénter expédiat, & ab ómnibus tueâtur aduérſis. Per Dóminũ.

Pro S. Menna mart. Secreta.

MVnéribus noſtris, quæſumus Dómine, precibuſq. ſuſcéptis: & cæléſtibus nos munda myſtérijs, & cleménter exâudi. Per Dóminum.

Communio. Beâtus ſeruus, quẽ cum vénerit dóminus, inuênerit vigilántem: amẽ dico vobis: ſuper ómnia bona Matt. 24.

na ſua conſtítuet eum. Poſtcommun.

PRęſta quæſumus, Dómine Deus noſter: vt quôrum feſtiuitáte votîua sũt ſacraménta, eôrum interceſſiône ſalutária nobis reddântur. Per Dó.

Pro S. Menna mart. Poſtcommun.

DA, quæſumus Dómine Deus noſter: vt ſicut tuôrum commemoratióne ſanctórum, temporáli gratulámur officio: ita perpétuo lætémur aſpéctu. Per Dóminum noſtrum.

Die xij. In feſto S. Martini Papæ & martyris. Introitus.

Dan. 3 SAcerdótes Dei benedícite Dóminũ: ſancti & húmiles corde laudáte Deũ. Pſal. Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino: laudáte & ſuperexaltáte eũ in ſæcula. ℣. Glória Patri. Oratio. Ibidẽ.

DEus, qui nos beâti Martíni mártyris tui atque Pontíficis annua ſolẽnitáte lętíficas: concéde propítius: vt cuius natalítia cólimus, de eiûſdem etiã protectiône gaudeâmus. Per Dó.

Léctio epiſtolæ beâti Petri apoſtóli.

1. Pet. 4.b CHaríſſimi. Cõmunicãtes Chriſti paſſiônibus, gaudéte: vt & in reuelatiône glóriæ eius gaudeâtis exultãtes. Si exprobrámini in nómine Chriſti, beâti eritis: quôniã quod eſt honóris, glóriæ, & virtútis Dei, & qui eſt ei' ſpíritus, ſuper vos requiêſcit. Nemo áutem veſtrum patiâtur vt homicída, aut fur, aut maledícus, aut alienórũ appetitor. Si autẽ vt Chriſtiánus: non erubéſcat, gloríficet autem Deũ in iſto nómine. Quôniam tempus eſt, vt incípiat iudícium à domo Dei. Si autem primum à nobis: quis finis eôrum, qui nõ crédunt Dei euangélio? Et ſi iuſtus vix ſaluâbitur: ímpius & peccátor vbi parébunt? Itaque & hi qui patiũntur ſecũdũ voluntatem Dei: fidéli creatóri cõméndent ánimas ſuas in benefáctis.

Graduale. Glória & honóre coronáſti eum. ℣. Et conſtituíſti eum ſuper ópera mánuũ tuârum, Dómine. Allelûia, allelûia. ℣. Hic eſt ſacérdos, quem coronâuit Dóminus. Allelûia. Pſal. 8

Euangelium. Si quis vénit ad me. de Communi vnius Mart. fol. 245.

Offertorium. Inuéni Dauîd ſeruum meum, óleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, & bráchiũ meum cõfortábit eum. Secreta. Pſ. 88

MVnera tibi Dñe dicáta ſanctífica: & intercedénte beâto Martino mártyre tuo atque Pontífice: per éadem nos placátus intẽde. Per Dñm.

Communio. Poſuíſti Dómine in cápite eius corónam de lápide pretiôſo. Pſ. 20

Poſtcommun.

HAec nos commúnio, Dómine, purget à crímine: & intercedénte beâto Martíno mártyre tuo atque Pontífice, cæléſtis remédij fáciat eſſe conſórtes. Per Dóminum.

In feſto S. Gregorij Thaumaturgi Epiſcopi & confeſſoris. Introitus. Die xvij.

STátuit ei Dóminus teſtaméntũ pacis, & príncipem fecit eum: vt ſit illi ſacerdótij dígnitas in ætérnum. Pſalmus. Eccli 45.

Meménto Dómine Dauîd: & omnis manſuetúdinis eius. ℣. Glória Patri. Pſal. 131.

Oratio.

DA quæſumus omnípotẽs De': vt beâti Gregórij cõfeſſóris tui,

atque Pōtíficis veneránda ſolémnitas, & deuotiônem nobis áugeat, & ſalûtem. Per Dóminum.

Epiſtola. Ecce ſacérdos magnus. de Communi confeſſ. Pontif. fol. 253.

Eccl. 44. Graduale. Ecce ſacérdos magnus, qui in diêbus ſuis plácuit Deo. ℣. Non eſt inuêntus ſimilis illi, qui conſeruáret le
Pſal. 109 gem Excélſi. Allelúia, allelûia. ℣. Tu es ſacérdos in ætérnum, ſecúndum órdinem Melchiſedech. Allelûia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Marcum.

Marc. 11. In illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Habéte fidem Dei. Amen dico vobis, quia quicũque díxerit huic monti, Tóllere & míttere in mare: & non hæſitâuerit in corde ſuo, ſed credíderit, quia quodcúmque díxerit, fiat: fiet ei. Proptérea dico vobis: ómnia quæcũque orántes pétitis, crédite quia accipiêtis, & euénient vobis.

Pſal. 88. Offertorium. Inuéni Dauîd ſeruum meum, óleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliâbitur ei, & bráchiũ meũ confortábit eum. Secreta.

Sancti tui, quęſumus Dómine, nos vbique lætificent: vt dum eôrum mérita recólimus, patrocínia ſentiâmus. Per Dóminum.

Communio. Fidélis ſeruus & prudẽs, quem conſtítuit dóminus ſuper famíliam ſuam: vt det illis in témpore trítici menſúram. Poſtcommun.

Præſta quęſumus oĩpotens Deus: vt de percéptis munéribus grátias exhibéntes, intercedẽte beâto Gregório confeſſóre tuo atque Pontífice, beneficia potiôra ſumámus. Per Dñm.

In Dedicatione Baſilicæ ſanctorum Die xviij.
Apoſtolorum Petri & Pauli, Miſſa.
Terríbilis eſt locus iſte. de Cõi dedicationis Eccl. f. 262. Et dicitur Credo.

Sancti Pontiani Papæ & martyris, Die xix.
Miſſa. Statuit ei Dóminus. de Communi vnius Martyris. fol. 245.
Euangelium. Nihil opértum. de eodem Communi. fol. 247.

In feſto Præſentationis beatæ Mariæ Die xxi.
virginis, Miſſa. Salue ſancta párens. vt in Miſſis votiuis eiuſdem à Pentecoſte vſque ad Aduentum. fol. 270. præter Orationem. Et dicitur Credo. & Præfatio de beata Maria, Et te in Præſentatiône. fol. 114. Oratio.

Deus, qui beâtã Mariã ſemper vírginẽ, Spíritus ſancti habitáculũ, hodiêrna die in templo præſentári voluîſti; pręſta q̃s, vt eius interceſſiône, in templo glóriæ tuæ præſentári mereâmur. Per Dñm noſtrum. in vnitáte.

In feſto ſanctæ Cæciliæ virginis Die xxij.
& martyris. Introitus.

Loquébar de teſtimónijs Pſal. 118.
tuis in conſpéctu regũ, & non confundébar: & meditábar in mandátis tuis, quæ diléxi nimis.

Pſalmus. Beâti immaculáti in via: Ibidẽ.
qui âmbulant in lege Dómini.
℣. Glória Patri. Oratio.

Deus,

DEus, qui nos annua beâtę Cæcíliæ vírginis & mártyris tuæ ſolemnitáte lætificas: da, vt quam venerámur officio, etiam piæ cōuerſatiônis ſequâmur exémplo. Per Dóminum.

Léctio libri Sapiêntiæ.

Eccli. 51.b DOmine Deus meus exaltáſti ſuper terrã habitatiônem meã, & pro morte defluēte deprecáta ſum. Inuocâui Dñm patrē Dñi mei, vt nō derelínquat me in die tribulatiônis meæ, & in tēpore ſuperbórũ ſine adiutório. Laudábo nomē tuũ aſsídue, & collaudábo illud in confeſſiône, & exaudíta eſt orátio mea. Liberáſti me de perditiône, & eripuîſti me de tēpore iníquo. Proptérea confitébor tibi, & lâudē dícam nómini tuo, Dñe Deus noſter.

Pſ. 44. Graduale. Audi fília, & vide, & inclína aurē tuam: quia concupîuit rex ſpéciem tuã. ℣. Spécie tua & pulchritúdine tua, intēde, próſpere prócede, & regna. Matt. 25. Allelûia, allel. ℣. Quinque prudéntes vírgines accepérunt óleũ in vaſis ſuis cũ lampádibus: media autē nocte clámor factus eſt: ecce ſpónſus venit, exíte ôbuiam Chriſto Dño. Allel.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 25. IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis parábolam hãc. Símile eſt regnũ cælórum decē virgínibus: quæ accipiêntes lámpades ſuas exiêrũt óbuiã ſponſo & ſponſę. Quinque autē ex eis erant fátuę, & quinque prudéntes. Sed quinque fátuę, accéptis lãpádibus non ſumpſérunt óleũ ſecum. Prudéntes vero accepérunt óleũ in vaſis ſuis cũ lampádibus. Morã autem faciēte ſponſo, dormitauérunt omnes, & dormiêrunt. Média autem nocte clámor factus eſt: Ecce ſpónſus vénit, exíte óbuiam ei. Tunc ſurrexérunt omnes vírgines illę, & ornauérunt lámpades ſuas. Fátuæ autē ſapiêntibus dixérunt. Date nobis de óleo veſtro: quia lámpades noſtræ extinguúntur. Reſpōdérunt prudētes, dicéntes. Ne forte nō ſufficiat nobis & vobis: ite pótius ad vendéntes, & émite vobis. Dum autē irent émere, vénit ſponſus: & quæ parâtæ erant, intrauérunt cũ eo ad núptias, & clâuſa eſt iânua. Nouíſſime vero véniũt & réliquę vírgines, dicéntes. Dómine, Dómine, áperi nobis. At ille reſpōdēs, ait. Amē dico vobis, néſcio vos. Vigiláte îtaque, quia neſcítis diem, neque horam.

Offertorium. Afferéntur Regi vírgines poſt eã: próximę eius afferéntur tibi in lętítia & exultatiône, adducêntur in templum Regi Dómino. Pſ. 44

Secreta.

HAec hóſtia, Dñe, placatiónis & lâudis, quęſumus: vt intercedēte beâta Cæcília vírgine & mártyre tua, nos propitiatiône tua dignos ſemper efficiat. Per Dóminum.

Communio. Confundántur ſupérbi, quia iniuſtè iniquitátem fecérunt in me: ego autem in mandátis tuis exercébar, in tuis iuſtificatiônibus, vt non confúndar. Pſal 118

Poſtcommun.

SAtiáſti Dómine famíliam tuã munéribus ſacris: eius quęſumus ſemper interuentiône nos réfoue, cuius ſolémnia celebrámus. Per Dóminum.

Die xxiij. In feſto ſancti Clementis Papæ & martyris. Introitus.

Ex Iſ. 59. & 57. DIcit Dóminus: ſermónes mei, quos dedi in os tuum, non defícient de ore tuo: & múnera tua accépta erunt ſuper

Pſal. 11. altáre meum. Pſal. Beâtus vir, qui timet Dóminum: in mandátis eius cupit nimis. ℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, qui nos annua beâti Cleméntis mártyris tui atque Pontíficis ſolemnitáte lætíficas: concéde propítius: vt cuius natalítia cólimus, virtútem quoque paſſiônis imitémur. Per Dóminum noſtrum.

Pro comm. S. Felicitatis mar. Oratio.

PRęſta quęſumus oĩpotens Deus: vt beâtæ Felicitátis mártyris tuæ ſolémnia recenſéntes, méritis ipſius protegámur, & précibus.

Tertia Oratio. A cunctis. fol. 147.

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli Apóſtoli ad Philippénſes.

Phil. 3 FRatres. Imitatóres mei eſtóte: & obſeruâte eos, qui ita ámbulant, ſicut habétis formam noſtram. Multi enim ámbulant, quos ſæpe dicébã vobis (nunc autem & flens dico) inimícos crucis Chriſti: quôrum finis intéritus: quôrũ deus, venter eſt: & glória in confuſiône ipſórũ, qui terréna ſápiunt. Noſtra autem conuerſátio in cælis eſt: vnde etiam ſaluatorẽ expectámus Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum, qui reformábit corpus humilitátis noſtræ, configurátum córpori claritátis ſuę, ſecúndum operatiônem, qua poſſit etiã ſubiîcere ſibi omnia. Itaq. fratres mei cap. 4.
charíſſimi & deſideratíſſimi, gâudium meum & coróna mea: ſic ſtate in Dómino charíſſimi. Euôdiã rogo, & Syntychẽ déprecor, idipſum ſápere in Dómino. Etiam rogo & te germáne compar, ádiuua illas, quæ mecum laborauérunt in euãgélio cum Clemente, & céteris adiutóribus meis, quorum nómina ſunt in libro vitæ.

Graduale. Iurâuit Dóminus, & non Pſal. 109.
pœnitébit eum: tu es ſacérdos in ætérnum, ſecúndum órdinem Melchiſédech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo: ſede à dextris meis. Allelûia, allelûia. ℣. Hic eſt ſacérdos, quem coronâuit Dóminus. Allelûia.

Euangelium. Vigiláte, quia neſcítis. de Communi confeſſ. Pontif. f. 254.

Offertorium. Véritas mea, & miſeri- Pſ. 88.
córdia mea cũ ipſo: & in nómine meo exaltábitur cornu eius. Secreta.

MVnera tibi Dómine, obláta ſanctífica: & intercedẽte beâto Cleménte mártyre tuo atque Põtífice, per hæc nos à peccatórum noſtrórum máculis emúnda. Per Dóminum.

Pro S. Felicitate. Secreta.

VOta pópuli tui, Dómine, propitiâtus inténde: & cuius nos tríbuis ſolémnia celebráre, fac gaudére ſuffrágijs. Per Dóminum.

Communio. Beâtus ſeruus, quem cũ Matt. 24.
vénerit dominus, inuénerit vigilántẽ: amẽ dico vobis, ſuper ómnia bona ſua conſtítuet eum. Poſtcommun.

COrporis ſacri, & pretiôſi ſanguinis repléti libámine, quæſumus Dómi-

Dómine Deus noſter: vt, quod pia deuotiône gérimus, intercedénte beâto Clemente mártyre tuo atque Pontífice, certa redemptiône capiâmus. Per eumdem Dóminum noſtrum.

Pro S. Felicitate. Poſtcommun.

SVpplices te rogámus omnípotens Deus: vt intercedéntibus ſanctis tuis, & tua in nobis dona multíplices, & témpora noſtra diſpónas. Per Dñm.

Die xxiiij. Sancti Chryſogoni martyris, Miſſa. In virtúte tua. de Communi vnius Mart. fol. 246. præter Orationes, quę dicuntur vt infra. Oratio.

ADeſto Dómine ſupplicatiónibus noſtris: vt qui ex iniquitáte noſtra reos nos eſſe cognóſcimus, beâti Chryſogoni mártyris tui interceſſiône liberémur. Per Dóminũ. Secreta.

OBlátis quæſumus Dómine, placáre munéribus: & intercedénte beâto Chryſogono mártyre tuo, à cunctis nos defénde perículis. Per Dóminum noſtrum. Poſtcommun.

TVi, Dómine, perceptióne ſacraménti, & à noſtris mundémur occúltis, & ab hóſtium liberémur inſídijs. Per Dóminum.

Die xxv. In feſto ſanctæ Catharinæ virginis & martyris. Introitus.

Pſal. 118. LOquêbar de teſtimónijs tuis in conſpéctu Regum, & non confundébar: & meditábar in mandátis tuis, quæ di-
Ibidē. léxi nimis. Pſal. Beâti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. ℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, qui dedíſti legẽ Môyſi in ſummitáte montis Sínai, & in eôdem loco per ſanctos Angelos tuos corpus beâtæ Catharínæ vírginis & mártyris tuæ mirabíliter collocáſti: præſta quęſumus: vt eius méritis & interceſſiône, ad montem qui Chriſtus eſt, peruenire valeâmus. Per eumdem Dóminum noſtrum.

Epiſtola. Confitébor tibi Dómine. de Communi Virgin. & mart. f. 257.

Graduale. Dilexíſti iuſtítiam, & odí- *Pſ. 44*
ſti iniquitátem. ℣. Proptérea vnxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. Allelûia, allelûia. ℣. Adducéntur Regi vír- *Ibidē.*
gines poſt eam, próximæ eius afferéntur tibi in lætítia. Allelûia.

Euangelium. Símile eſt regnum cælórum. de eodem Communi. f. 258.

Offertorium. Afferéntur Regi vírgi- *Ibidē.*
nes poſt eã: próximę eius afferéntur tibi in lętítia & exultatiône, adducêntur in templum Regi Dómino. Secreta.

SVſcipe Dómine múnera, quæ in beâtæ Catharínæ vírginis & mártyris tuę ſolemnitáte deférimus: cuius non confídimus patrocínio liberári. Per Dóminum noſtrum.

Communio. Confundántur ſupérbi, *Pſal. 118.*
quia iniuſtè iniquitátem fecérunt in me: ego autem in mandátis tuis exercébar, in tuis iuſtificatiônibus, vt non confúndar. Poſtcommun.

AVxiliêntur nobis Dómine, ſumpta myſtéria: & intercedẽte beâta Catharína vírgine & mártyre tua: ſempitérna fáciant protectiône gaudére. Per Dóminum noſtrum.

Sancti Petri Alexandrini Epiſcopi & martyris, Miſſa. Státuit ei Dóminus. de Communi vnius Martyris Pontificis. fol. 245. *Die xxvi.*

COMMVNE SANCTORVM.

In Vigilia vnius Apoſtoli. Introitus.

Pſ. 51. EGo autem ſicut olîua fructífera in domo Dómini, ſperâui in miſericórdia Dei mei: & expectábo nomen tuum, quôniam bonum eſt ante conſpectum ſanctórum tuôrum Pſal. Quid gloriâris in malítia: qui potens es in iniquitáte? ℣. Glória Patri. Oratio.

Ibidē.

DA quæſumus omnípotēs Deus: vt beâti N. apóſtoli tui, quam prçuenímus, veneránda ſolémnitas: & deuotiônem nobis âugeat, & ſalútem. Per Dóminum noſtrum.

Léctio libri Sapiêntiæ.

Eccli. 44. & 45. BEnedíctio Dómini ſuper caput iúſti. Ideo dedit illi Dóminus hereditátem, & diuîſit ei partem in tríbubus duôdecim: & inuénit grátiam in conſpéctu ómnis carnis. Et magnificâuit eum in timóre inimicórum: & in verbis ſuis monſtra placâuit. Glorificâuit eum in conſpéctu regum: & oſténdit illi glóriam ſuam. In fide & lenitáte ipſius ſanctum fecit illum: & elégit eũ ex ómni carne. Et déditilli coram præcépta, & legem vitæ & diſcíplinæ, & excélſum fecit illum. Státuit illi teſtaméntum ætérnum: & circumcínxit eũ zona iuſtitiæ: & índuit eum Dóminus corónam glóriæ. Graduale.

91. Iuſtus vt palma florébit, ſicut cedrus Líbani multiplicábitur in domo Dómini. ℣. Ad annuntiândum mane miſericórdiam tuam, & veritátem tuam per noctem.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

Ioan. 15. IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Hoc eſt præcéptum meum: vt diligâtis ínuicem, ſicut diléxi vos. Maiôrem hac dilectiônē nemo hábet: vt ánimam ſuam ponat quis pro amícis ſuis. Vos amíci mei eſtis: ſi fecéritis, quæ ego præcípio vobis. Iam non dicam vos ſéruos: quia ſeruus néſcit quid fáciat dominus eius. Vos autem dixi amícos: quia ómnia quæcumque audîui à patre meo, nota féci vobis. Nō vos me elegíſtis: ſed ego elégi vos: & póſui vos, vt eâtis, & fructum afferátis, & fructus veſter máneat: vt quodcumque petiêritis patrem in nómine meo, det vobis. Offertorium.

Glória & honóre coronáſti eum: & conſtituîſti eum ſuper ópera mánuum tuârum, Dómine. Secreta. Pſal.

APoſtólici reueréntia cúlminis offeréntes tibi ſacra myſteria, Dómine, quæſumus: vt beâti N. apóſtoli tui ſuffrágijs, cuius natalítia præuenímus, plebs tua ſemper & ſua vota deprómat, & deſideráta percípiat. Per Dóminum noſtrum. Communio.

Magna eſt glória eius in ſalutári tuo: glóriam, & magnum decórem impónes ſuper eum, Dómine. Poſtcõmm. Pſ.

Sancti

SAncti apóſtoli tui N. quæſumus Dómine, ſupplicatiône placátus: & véniã nobis tríbue, & remédia ſempitérna concéde. Per Dóminum.

In natalitijs Apoſtolorum & Euangeliſtarum, omnia vt ſuis locis in proprio Sanctorum.

COMMVNE VNIVS Martyris Pontificis.

Introitus.

cli. STátuit ei Dóminus teſtaméntum pacis, & príncipem fecit eum: vt ſit illi ſacerdótij dígnitas in ætérnũ. Pſal.
31 Meménto Dómine Dauîd: & ómnis mãſuetúdinis eius. ℣. Glória. Oratio.

INfirmitátem noſtram réſpice omnîpotẽs Deus: & quia pondus própriæ actiônis grâuat, beâti N. mártyris tui atq; Pontíficis intercéſſio gloriôſa nos prótegat. Per Dóminum noſtrum.

Léctio epiſtolæ beâti Iacóbi apóſtoli.

7. CHaríſſimi. Beâtus vir, qui ſuffert tẽtatiônem: quôniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ: quã repromíſit Deus diligéntibus ſe. Nemo cum tentátur, dicat quôniam à Deo tentátur. Deus enim intentátor malórum eſt: ipſe autem néminem tẽrat. Vnuſquiſque vero tentátur, à concupiſcéntia ſua abſtráctus, & illéctus. Deînde concupiſcéntia cum concéperit, parit peccátum: peccátum vero cũ conſummátum fúerit, génerat mortẽ. Nolíte ítaque erráre, fratres mei dilectíſſimi. Omne dátum óptimum, & omne dónum perféctũ deſúrſum eſt, deſcéndẽs à patre lúminum: apud quẽ non eſt trãſmutátio, nec viciſſitúdinis obumbrátio. Voluntárie enim génuit nos verbo veritátis: vt ſimus inítium áliquod creatúræ eius. Graduale.

Inuéni Dauîd ſeruum meũ, óleo ſancto meo vnxi eum: mánus enim mea auxiliâbitur ei, & bráchium meũ confortábit eum. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Allelûia, allelûia. ℣. Tu es ſacérdos in ætérnum, ſecúndum órdinẽ Melchiſédech. Allelûia. Pſ. 88 Pſal. 109.

Poſt Septuageſimã omiſſis Allelûia. & verſu ſequenti, dicitur Tractus.

Deſidérium ánimæ eius tribuîſti ei: & voluntáte labiôrum eius non fraudáſti eum. ℣. Quôniam præueníſti eum in benedictiônibus dulcédinis. Pſ. 20.

℣. Poſuîſti in cápite eius corónam de lápide pretiôſo.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

IN illo témpore: Dixit Ieſus turbis. Si quis vénit ad me, & non odit patrem ſuum & matrem, & vxorem & fílios, & fratres & ſoróres, adhuc autem & ánimam ſuam: non poteſt meus eſſe diſcípulus. Et qui non bâiulat crucem ſuam, & venit poſt me: non poteſt meus eſſe diſcípulus. Quis enim ex vobis volens turrim ædificáre, Luc. 14. d

re, non prius ſedẽs computat ſumptus qui neceſſárij ſunt, ſi habeat ad perficiéndum: ne, poſteaquam poſûerit fundaméntum, & non potûerit perfícere, omnes qui vídent, incípiãt illúdere ei, dicéntes: quia hic homo cœpit ædificâre, & non pótuit conſummáre? Aut quis rex itúrus commíttere bellum aduerſus álium regem, non ſedens prius cógitat, ſi poſſit cum decem míllibus occúrrere ei, qui cum vigínti míllibus venit ad ſe? Aliôquin, adhuc illo longe agénte, legatiônem míttens, rogat ea quæ pacis ſunt. Sic ergo ómnis ex vobis, qui non renúntiat ómnibus quæ póſſidet: non poteſt meus eſſe diſcípulus.

Pſ. 88. Offertorium. Véritas mea, & miſericórdia mea cum ipſo: & in nomine meo exaltábitur cornu eius.

Secreta.

HOſtias tibi Dómine, beâti N. mártyris tui atque Pontíficis dicátas méritis, benígnus aſſúme: & ad perpétuum nobis tribue prouenire ſubſídium. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Ibidẽ. Communio. Semel iurâui in ſancto meo: ſemen eius in ęternum manébit: & ſedes eius ſicut ſol in cõſpéctu meo, & ſicut luna perféċta in ætérnum: & teſtis in cælo fidélis.

Poſtcommun.

REféċti participatiône múneris ſacri, quæſumus Dómine Deus noſter: vt, cuius exéquimur cultum, intercedénte beâto N. mártyre tuo atque Pontífice, ſentiâmus effectum. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum fílium tuum.

De eodem Communi alia Miſſa.

Introitus.

SAcerdótes Dei benedícite Dóminum: ſancti & húmiles corde laudáte Deũ. Pſal. Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino: laudáte & ſuperexaltáte eum in ſæcula. ℣. Glória Pat. Dan.

Oratio.

DEus, qui nos beâti N. mártyris tui atque Pontíficis annua ſolẽnitáte lætíficas: concéde propítius: vt cuius natalítia cólimus, de eiuſdẽ etiã protectiône gaudeâmus. Per Dñm.

Léctio epiſtolæ beâti Pâuli Apóſtoli ad Corínthios.

FRatres. Benedíctus Deus, & pater Dómini noſtri Ieſu Chriſti: pater miſericordiârum, & Deus totíus conſolatiônis: qui conſolátur nos in omni tribulatiône noſtra: vt poſsímus & ipſi conſolári eos, qui in omni preſſúra ſunt, per exhortatiônem qua exhortámur & ipſi à Deo. Quôniam ſicut abúndant paſſiônes Chriſti in nobis: ita & per Chriſtum abûndat conſolátio noſtra. Siue autem tribulámur, pro veſtra exhortatiône & ſalúte: ſiue conſolámur, pro veſtra conſolatiône: ſiue exhortámur, pro veſtra exhortatiône & ſalúte: quæ operátur tolerántiam earumdem paſſiônũ, quas & nos pátimur: vt ſpes noſtra firma ſit pro vobis: ſciéntes, quôniam ſicut ſócij paſſiônum eſtis, ſic éritis & conſolatiônis: in Chriſto Ieſu Dómino noſtro. 2. Cor. 1.

Graduale. Glória & honóre coronáſti eum. ℣. Et cõſtituíſti eum ſuper ópera manuum tuârum, Dómine. Allelûia, allelûia. ℣. Hic eſt ſacérdos, quẽ Pſal.

coro-

coronâuit Dóminus. Allelûia.

Poſt Septuageſimam omiſſis Allelûia, & verſu ſequenti, dicitur Tractus.

Pſal. 11. Beâtus vir, qui tímet Dóminum: in mandátis eius cûpit nimis. ℣. Pótens in terra erit ſémen eius: generátio rectórum benedicétur. ℣. Glória & diuîtiæ in domo eius: & iuſtítia eius manet in ſæculum ſæculi.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 16. d In illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Si quis vult veníre poſt me, ábneget ſemetípſum, & tóllat crucem ſuam, & ſequâtur me. Qui enim volúerit ánimam ſuã ſaluam fácere, perdet eam. Qui autem perdíderit ánimam ſuam propter me, inuêniet eam. Quid enim prodeſt hómini, ſi vniuêrſum mundum lucrétur, animæ vero ſuæ detriméntum patiâtur? Aut quam dabit homo commutatiônem pro ánima ſua? Fílius enim hóminis venturus eſt in glória Patris ſui cum ángelis ſuis: & tunc reddet vnicûique ſecúndum ópera eius.

Offertorium.

88. Inuéni Dauîd ſeruũ meum, óleo ſancto meo vnxi eum: mánus enim mea auxiliâbitur ei, & bráchiũ meum confortábit eum.

Secreta.

MVnera tibi Dómine dicâta ſanctífica: & intercedẽte beâto N. mártyre tuo atque Pontífice: per éadẽ nos placâtus intende. Per Dóminum.

20. Communio. Poſuîſti Dómine in cápite eius corônam de lápide pretióſo.

Poſtcommun.

HAec nos commúnio, Dómine, purget à crímine: & intercedénte beâto N. mártyre tuo atque Pontífice, cæleſtis remédij fáciat eſſe conſórtes. Per Dóminum.

Epiſtolæ & Euangelia pro Pontifice & martyre aſſignata, legi poſſunt etiã pro martyre non Pontif. Et quæ infra habentur de martyre non Pont. etiam pro marty. Pontif. Et ſimiliter quæ in vna Miſſa de eodem Communi ponuntur, dici poſſunt in alijs Miſſis de eodem Communi.

COMMVNE VNIVS Martyris non Pontificis.

Introitus.

IN virtúte tua, Dómine, lætábitur iuſtus: & ſuper ſalutáre tuum exultábit veheménter: deſidériũ ánimæ eius tribuîſti ei. Pſal. Quôniam præueníſti eũ in benedictiônibus dulcédinis: poſuîſti in cápite eius corónam de lápide pretiôſo. ℣. Glória Patri. Pſ. 20 Ibidẽ.

Oratio.

PRæſta queſumus oĩpotens Deus: vt qui beâti N. mártyris tui natalítia cólimus: interceſſiône eius in tui nóminis amóre roborémur. Per Dó.

Léctio libri Sapiéntiæ.

IVſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei, & dedit illi ſciêntiam ſanctórum: honeſtâuit illum in labóribus, & complêuit labóres illíus. In frâude circumueniên- Sap. 10. b

niêntium illum, adſuit illi: & honéſtũ fecit illum. Cuſtodîuit eum ab inimîcis, & à ſeductóribus tutáuit illum: & certámen forte dedit illi, vt vínceret, & ſciret quoniam ómnium potêntior eſt ſapiêntia. Hæc vénditum iuſtum non derelíquit: ſed à peccatóribus liberâuit eum. Deſcẽditq. cum illo in fóueam: & in vínculis non derelíquit eum, donec afférret illi ſceptrum regni, & poténtiam aduêrſus eos qui eum deprimébant. Et mẽdáces oſténdit, qui maculauérunt eum: & dedit illi claritátem ætérnam, Dóminus Deus noſter.

Pſal. 111. Graduale. Beâtus vir, qui tímet Dñm: in mandátis eius cúpit nimis. ℣. Potẽs in terra erit ſemẽ eius: generátio rectórum benedicétur. Allelûia, allelûia.

Pſ. 20. ℣. Poſuîſti Dómine ſuper cáput eius corónam de lápide pretiôſo. Allelûia. Poſt Septuageſimã omiſſis, Allelûia, & verſu ſequẽti, dicitur Tractus.

Vidẽ. Deſidérium ánimæ eius tribuíſti ei: & voluntáte labiôrũ eius nõ fraudáſti eum. ℣. Quoniã præueníſti eum in benedictiônibus dulcédinis. ℣. Poſuíſti in cápite eius corónam de lápide pretiôſo.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 10. c. IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Nolíte arbitrári, quia vénerim pacem míttere in terrã. Non veni pacem míttere, ſed gládiũ. Veni enim ſeparáre hóminem aduérſus patrem ſuum, & filiam aduérſus matrẽ ſuam, & nurum aduérſus ſocrum ſuam: & inimíci hóminis, doméſtici eius. Qui amat patrẽ, aut matrẽ plus quam me: nõ eſt me dignus. Et qui amat filium, aut filiam ſuper me: nõ eſt me dignus. Et qui non áccipit crucem ſuam, & ſéquitur me: non eſt me dignus. Qui inuénit ánimam ſuam, perdet eã: & qui perdíderit ánimam ſuam propter me, inuêniet eam. Qui récipit vos, me récipit: & qui récipit me, récipit eum, qui me míſit. Qui récipit prophétam in nómine prophétæ, mercédem prophétæ accípiet. Et qui récipit iuſtum in nómine iuſti: mercédem iuſti accípiet. Et quicumque potum déderit vni ex mínimis iſtis cálicem aquæ frígidæ, tantum in nómine diſcípuli: amen dico vobis, non perdet mercédem ſuam.

Offertorium. Glória & honóre coronáſti eum: & conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum, Dómine. Pſal.

Secreta.

MVnéribus noſtris, quæſumus Dómine, precibuſq. ſuſcéptis: & cæléſtibus nos munda myſtérijs, & cleménter exâudi. Per Dóminum.

Communio. Qui vult veníre poſt me, ábneget ſemetípſum: & tollat crucem ſuam, & ſequâtur me. Matt. 16.

Poſtcommun.

DA, quęſumus Dómine Deus noſter: vt, ſicut tuôrum commemoratiône ſánctórum, temporáli gratulámur offício: ita perpétuo lætémur aſpéctu. Per Dóminum.

De eodem Communi alia Miſſa.

Introitus.

LAetábitur iuſtus in Dómino, & ſperábit in eo: & laudabúntur omnes recti corde. Pſ. 63. Pſalmus. Exâudi Deus oratiônem meam cum déprecor: à timóre inimíci éripe ánimam meam. Ibid. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Præſta

PReſta quęſumus oĩpotens Deus:
vt intercedẽte beâto N. mártyre
tuo, & à cũctis aduerſitátibꝰ liberémur
in corpóre, & à prauis cogitatiônibus
mundémur in mente. Per Dóminum.

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli apóſtoli
ad Timótheum.

2. Timoth. 2.b CHaríſſime. Mémor eſto Dóminum Ieſum Chriſtum reſurrexíſ-
ſe à mortuis, ex ſémine Dauîd, ſecũdũ
euangélium meum, in quo labóro vſ-
que ad víncula, quáſi malè óperãs: ſed
verbum Dei non eſt alligátum. Ideo
ómnia ſuſtíneo propter eléctos: vt &
ipſi ſalútem conſequântur, quæ eſt in
Cap. 3.b Chriſto Ieſu, cum glória cæléſti. Tu
autem aſſecútus es meam doctrínam,
inſtitutiônem, propóſitum, fidem, lon
ganimitátem, dilectiônem, patiẽtiam,
perſecutiônes, paſſiônes: quâlia mihi
facta ſunt Antiôchiæ, Icónij, & Ly-
ſtris: quales perſecutiônes ſuſtínui: &
ex ómnibus erípuit me Dóminus. Et
omnes qui volunt pie vîuere in Chri-
ſto Ieſu, perſecutiônem patiêntur.

Pſ. 36. Graduale. Iuſtus cum cecíderit, non
collidétur: quia Dóminꝰ ſuppónit ma
num ſuam. ℣. Tota die miſerétur, &
cómmodat: & ſemẽ eius in benedictiô
Ioan. ne erit. Allelûia, allelu. ℣. Qui ſéqui-
tur me, non ámbulat in ténebris: ſed
habébit lumen vitæ ætérnæ. Allelûia.
Poſt Septuageſimã omiſſis, Allelûia,
& verſu ſequenti, dicitur Tractus.
Pſ. 111 Beâtus vir, qui tímet Dóminum: in
mandátis eius cûpit nimis. ℣. Potens
in terra erit ſemen eius, generátio re-
ctórum benedicétur. ℣. Glória & di-
uítiæ in domo eius: & iuſtitia eius ma-
net in ſæculum ſæculi.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecún-
dum Matthæum.

IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípu- Matt. 10.d
lis ſuis: Nihil opértum, quod nõ re-
uelétur: & occúltum, quòd nõ ſciâtur.
Quod dico vobis in ténebris, dicite in
lúmine: & quod in aure audítis, prędi-
cáte ſuper tecta. Et nolíte timére eos
qui occídunt corpus, ánimã autem nõ
poſſunt occídere: ſed pótius eum timé
te, qui poteſt & ánimam & corpus pér-
dere in gehénnam. Nonne duo páſſe-
res aſſe væneunt: & vnus ex illis nõ ca-
det ſuper terram ſine patre veſtro? Ve-
ſtri autem capílli cápitis omnes nume-
ráti ſunt. Nolíte ergo timére: multis
paſſéribus meliôres eſtis vos. Omnis
ergo, qui cõfitébitur me coram homí-
nibus: confitébor & ego eum coram
patre meo, qui in cælis eſt. Offertorium.
Poſuíſti Dómine in cápite eius coró- Pſ. 20.
nam de lápide pretiôſo: vitam pétijt à
te, & tribuíſti ei, allelúia. Secreta.

ACcépta ſit in conſpéctu tuo, Dó
mine, noſtra deuôtio: & eius no
bis fiat ſupplicatiône ſalutáris, pro cu-
ius ſolemnitáte defértur. Per Dñm.

Communio. Qui mihi miníſtrat, me Ioan. 12.
ſequâtur: & vbi ſum ego, illic & miní-
ſter meus erit. Poſtcommunio.

REféćti participatiône múneris
ſacri, quęſumus Dómine Deus
noſter: vt cuius exéquimur cultum, in-
tercedênte beâto N. mártyre tuo, ſen-
tiâmus effectum. Per Dóminum.

Item aliæ Epiſtolæ, & Euangelium,
in Communi vnius Martyris.

Léctio epíſtolæ beâti Iacóbi apóſtoli.

CHaríſſimi. Omne gâudium exi- Iaco. 1.
ſtimáte, cum in tentatiônes va-
rias

rias incidéritis: ſciêntes, quòd probátio fidei veſtræ patiêntiã operátur. Patiêntia autem opus perféctum hábeat: vt ſitis perfécti & íntegri, in nullo deficiẽtes. Si quis autem veſtrum índiget ſapiêntia, póſtulet à Deo, qui dat ómnibus affluênter, & nõ impróperat: & dábitur ei. Póſtulet autem in fide nihil hæſitans. Qui enim hæſitat, ſímilis eſt flúctui maris, qui à vento mouêtur, & circumfértur. Nõ ergo æſtimet homo ille, quòd accípiat áliquid à Dómino. Vir duplex ánimo, incõſtans eſt in ómnibus vijs ſuis. Gloriêtur autem frater húmilis, in exaltatiône ſua: diues autẽ, in humilitáte ſua, quôniam ſicut flos fœni tranſibit. Exórtus eſt enim ſol cũ ardóre, & arefécit fœnum, & flos eius décidit, & decor vultus eius depérijt: ita & diues in itinéribus ſuis marcéſcet. Beâtus vir, qui ſuffert tentatiônem: quôniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ: quam repromíſit Deus diligéntibus ſe.

Léctio epiſtolæ beâti Petri apoſtóli.

1. Pet. 4. b CHaríſſimi. Cõmunicãtes Chriſti paſſiônibus, gaudéte: vt & in reuelatiône glóriæ eius gaudeâtis exultãtes. Si exprobrámini in nómine Chriſti, beâti éritis: quôniã quod eſt honóris, glóriæ, & virtútis Dei, & qui eſt eiꝰ ſpíritus, ſuper vos requiêſcit. Nemo áutem veſtrum patiâtur vt homicída, aut fur, aut malédicus, aut alienórũ appetitor. Si autẽ vt Chriſtiánus: non erubéſcat, glorífícet autem Deũ in iſto nómine. Quôniam tempus eſt, vt incípiat iudícium à domo Dei. Si autem primum à nobis: quis finis eôrum, qui nõ crédunt Dei euangélio? Et ſi iuſtus vix ſaluâbitur: ímpius & peccátor vbi paréбunt? Itaque & hi qui patiûntur ſecũdũ voluntátem Dei: fidéli creatóri cõméndent ánimas ſuas in benefáctis.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Amen, amẽ dico vobis: Niſi granum fruménti cadens in terrã, mórtuum fúerit: ipſum ſolum manet. Si autem mórtuum fúerit: multum fructũ affert. Qui amat ánimam ſuam, perdet eam: & qui ódit ánimam ſuam in hoc mundo, in vitam ęternam cuſtódit eã. Si quis mihi miniſtrat, me ſequâtur: & vbi ego ſum, illic & miníſter meus erit. Si quis mihi miniſtrâuerit, honorificábit eũ pater meus, qui eſt in cælis. Ioan. 12. d

---

COMMVNE MARTYRVM

tempore Paſchali, ſcilicet à Domínica in Oct. Paſchę, vſq; ad Vig. Pent.

De vno Martyre. Introitus.

PRotexíſti me Deus, à cõuêntu malignântium, allelûia: à multitúdine operantium iniquitatẽ, allelûia, allelûia. Pſal. Pſ. 63

Exaudi Deus oratiônem meam cum déprecor: à timóre inimíci éripe ánimam meam. ℣. Glória Patri. Ibidẽ

Pro Martyre & Pontifice. Oratio.

INfirmitátem noſtram réſpice omnípotens Deus: & quia põdus próprię actiônis grâuat, beâti N. mártyris tui atque Pontíficis intercéſſio gloriôſa nos prótegat. Per Dóminum.

Pro Mart. & Pont. alia Oratio.

DEus, qui nos beâti N. mártyris tui atq. Põtíficis annua ſolemnitáte

nitáte lætíficas: concéde propítius: vt cuius natalítia cólimus, de eiúſdẽ etiã protectiône gaudeâmus. Per Dñm.

Pro Martyre tantum. Oratio.

PRæſta quæſumus omnípotens Deus: vt qui beâti N. mártyris tui natalítia cólimus: interceſſiône ei⁹ in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum noſtrum.

Pro Martyre tantum, alia Oratio.

PRæſta quæſumus omnípotens Deus: vt intercedénte beâto N. mártyre tuo, & à cũctis aduerſitâtibus liberémur in corpóre, & à prâuis cogitatiônibus mundémur in mente. Per Dóminum noſtrum.

Léctio libri Sapiêntiæ.

ap.5. STábunt iuſti in magna conſtantia aduêrſus eos, qui ſe anguſtiauérũt, & qui abſtulérunt labóres eôrum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, & mirabúntur in ſubitatiône inſperátæ ſalútis, dicéntes intra ſe, pœniténtiam agéntes, & præ angúſtia ſpíritus geméntes. Hi ſunt, quos aliquândo habûimus in deríſum, & in ſimilitúdinem impropérij. Nos inſenſáti, vitam illórum æſtimabámus inſániam: & finem illórum ſine honóre. Ecce, quômodo computáti ſunt inter fílios Dei, & inter ſanctos ſors illórum eſt.

Vel Epiſtola beati Pauli apoſtoli ad Timotheum. Memor eſto. vt ſupra in Commum vnius Martyris extra tempus Paſchale. fol. 247. Allelûia,
88. allelûia. ℣. Confitebúntur cæli mirabília tua Dómine, étenim veritátem tuam in eccléſia ſanctórum. Allelûia.
20. ℣. Poſuîſti Dómine ſuper caput eius corónam de lápide pretiôſo. Allelûia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Ego ſum vitis vera: & pater meus agrícola eſt. Omnem pálmitem, in me nõ feréntem fructum, tollet eũ: & omnem qui fert fructum, purgábit eum, vt fructum plus ácferat. Iam vos mundi eſtis propter ſermónem, quem locútus ſum vobis. Manéte in me: & ego in vobis. Sicut palmes non poteſt ferre fructum à ſemetípſo, niſi manſerit in vite: ſic nec vos, niſi in me mãſeritis. Ego ſum vitis: vos pálmites. Qui mánet in me, & ego in eo, hic fert fructũ multũ: quia ſine me nihil potéſtis fácere. Si quis in me nõ mánſerit: mittétur fóras ſicut palmes, & aréſcet, & cólligent eum, & in ignem míttent, & ardet. Si mãſéritis in me, & verba mea in vobis mánſerint: quodcumque voluéritis, petétis, & fiet vobis. Ioan. 15.

Offertorium. Confitebúntur cæli mirabília tua Dómine, & veritátem tuã in eccléſia ſanctórum, allelûia, allel.

Pro Martyre & Pontifice. Secreta.

HOſtias tibi Dómine, beâti N. mártyris tui atque Pontíficis dicátas méritis, benígnus aſſúme: & ad perpétuũ nobis tríbue proueníre ſubſídium. Per Dóminum.

Pro Martyre Pontif. alia Secreta.

MVnera tibi Dñe dicáta ſanctífica: & intercedénte beâto N. mártyre tuo atque Pontífice: per éadẽ nos placátus inténde. Per Dóminum.

Per Martyre tantum. Secreta.

MVnéribus noſtris, quæſumus Dómine, precibúsq. ſuſcéptis: & cæléſtibus nos munda myſtérijs, & cle-

cleménter exâudi. Per Dóminum.

Pro Martyre tantum, alia Secreta.

ACcépta ſit in conſpéctu tuo, Dómine, noſtra deuôtio: & eius nobis fiat ſupplicatiône ſalutáris, pro cuins ſolemnitáte defértur. Per Dóminum noſtrum.

Pſ. 63. Communio. Lætábitur iuſtus in Dómino, & ſperábit in eo: & laudabũtur omnes recti corde, allelûia, allelûia.

Pro Mart. & Pontif. Poſtcommun.

REféċti participatiône múneris ſacri, quęſumus Dómine Deus noſter: vt, cuius exéquimur cultum, intercedénte beato N. mártyre tuo, atque Pontífice, ſentiâmus effêctum. Per Dóminum noſtrum.

Pro Marty. & Pontif. alia Poſtcommun.

HAec nos commúnio, Dómine, purget à crímine: & intercedénte beâto N. mártyre tuo atque Pontífice, cæléſtis remédij fáciat eſſe consórtes. Per Dóminum.

Pro Martyre tantum. Poſtcommun.

DA, quæſumus Dómine Deus noſter: vt, ſicut tuôrum commemoratiône ſanctôrum, temporáli gratulámur officio: ita perpétuo lætémur aſpéctu. Per Dóminum noſtrum.

Pro Mart. tantum, alia Poſtcommun.

REféċti participatiône múneris ſacri, quæſumus Dómine Deus noſter: vt, cuius exéquimur cultum, intercedẽte beâto N. mártyre tuo, ſentiâmus efféctum. Per Dóminum.

Epiſtola & Euangelium ſupradictæ Miſſæ dicuntur etiam in ſequenti Miſſa: & quæ in ſequenti habentur, dici poſſunt in ſuperiori.

De pluribus Martyribus tempore Paſchali. Introitus.

SAncti tui Dómine, benedícent te: gloriã regni tui dicent, allelûia, allelûia. Pſal. Exaltábo te Deus meus rex: & benedícam nómini tuo in ſæculum, & in ſæculum ſæculi. ℣. Glória Patri. Pſal. 144. Ibid.

Pro pluribus martyribus Pontificibus. Oratio.

BEatórum mártyrum, paríterque Pontíficum N. & N. nos, quæſumus Dómine feſta tueãtur; & eôrum comméndet orátio veneránda. Per.

Pro pluribus Martyribus tantum. Oratio.

DEus, qui nos concédis ſanctórũ mártyrum tuôrũ N. & N. natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eôrum ſocietáte gaudére. Per.

Pro pluribus Mart. alia Oratio.

DEus, qui nos ánnua ſanctórum mártyrum tuôrum N. & N. ſolemnitáte lætíficas: cõcéde propítius: vt quôrum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Léctio epiſtolæ beâti Petri Apóſtoli.

BEnedíctus Deus, & pater Dómini noſtri Ieſu Chriſti, qui ſecúndũ miſericórdiã ſuam magnã regenerâuit nos in ſpem viuã, per reſurrectiônem Ieſu Chriſti ex mórtuis, in hereditátem incorruptíbilem, & incontaminátam, & immarceſcíbilem, conſeruâtã in cælis in vobis, qui in virtúte Dei cuſtodímini per fidem in ſalútem, parátam reuelári in témpore nouíſſimo. In quo exultábitis, módicum nunc ſi opórtet contriſtári in várijs tentatiônibus: 1. Pet. 1.

bus: vt probátio veſtræ fidei multo pre tiôſior auro, quod per ignem probátur, inueniátur in laudem, & glóriam, & honórem, in reuelatiône Ieſu Chriſti Dómini noſtri.

Pſal. 115. Allelûia, allelûia. ℣. Sancti tui Dómine florébunt ſicut lílium, & ſicut odor bálſami erunt ante te. Allelûia. ℣. Pretiôſa in conſpéctu Dómini, mors ſanctôrum eius. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangêlij ſecúndum Ioânnem.

Ioan. 15. IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Ego ſum vitis: vos pálmites. Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum: quia ſine me nihil potéſtis fácere. Si quis in me non mánſerit: mittétur foras ſicut palmes, & aréſcet, & côlligent eum, & in ignẽ mittent, & ardet. Si mãſéritis in me, & verba mea in vobis mánſerint: quodcumque voluéritis, petétis, & fiet vobis. In hoc clarificátus eſt pater meus: vt fructum plurimũ afferátis, & efficiâmini mei diſcípuli. Sicut diléxit me pater, & ego diléxi vos. Manéte in dilectiône mea. Si præcépta mea ſeruauéritis, manêbitis in dilectiône mea: ſicut & ego pátris mei præcépta ſeruâui, & máneo in eius dilectiône. Hæc locútus ſum vobis: vt gâudium meum in vobis ſit, & gâudium veſtrum impleâtur.

Pſ. 31. Offertorium. Lætámini in Dómino, & exultáte iuſti: & gloriâmini omnes recti corde, allelûia, allelûia.

Pro pluribus Mart. Pont. Secreta.

ADéſto Dómine ſupplicatiônibꝰ noſtris, quas in ſanctórum tuôrum commemoratiône deférimus: vt qui noſtræ iuſtitię fidúciam non habémus, eôrum qui tibi placuérunt, méritis adiuuêmur. Per Dóminum.

Pro pluribus Mart. tantum. Secreta.

MVnera tibi Dómine, noſtræ deuotiônis offérimus: quæ & pro tuôrum tibi grata ſint honóre iuſtórũ, & nobis ſalutária, te miſeránte, reddãtur. Per Dóminum.

Pro pluribus Mart. alia Secreta.

OBlátis, quæſumus Dómine, placáre munéribus: & intercedéntibus ſanctis mártyribus tuis N. & N. à cunctis nos defénde perículis. Per Dóminum noſtrum.

Communio. Gaudéte iuſti in Dómino, allelûia: rectos decet collaudátio, allelûia. Pſ. 32.

Pro pluribus martyribus Pontificibus. Poſtcommun.

QVæſumus Dómine, ſalutáribus repléti myſtérijs: vt quôrum ſolémnia celebrámus, eôrum oratiônibus adiuuémur. Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus tantum. Poſtcommun.

PRæſta nobis, quæſumus Dómine, intercedéntibus ſanctis mártyribꝰ tuis N. & N. vt quod ore cõtíngimus, pura mẽte capiâmus. Per Dñm.

Pro pluribus Mart. alia Poſtcomm.

HAec nos cõmúnio, Dñe, purget à crímine: & intercedẽtibus ſanctis mártyribus tuis N. & N. cæléſtis remédij fáciat eſſe cõſórtes. Per Dñm.

In Commune Martyrum tempore Paſchali, alia Epiſtola, & Euang.

Léctio libri Apocalypſis beâti Ioânnis Apóſtoli.

IN diêbus illis. Poſt hæc ego Ioãnes audîui quaſi vocem turbarum multárum Apoc. 19.

tárum

tárum in cęlo, dicéntium: Allelûia. Salus, & glória, & virtus Deo noſtro eſt: quia vera & iuſta iudícia ſunt eius, qui iudicâuit de meretríce magna, quę corrúpit terrã in proſtitutiône ſua: & vindicâuit ſánguinem ſeruôrum ſuôrum de mánibus eius. Et íterum dixérunt: Allelûia. Et fumus eius aſcéndit in ſęcula ſæculórum. Et cecidérunt ſeniôres vigintiquâtuor, & quâtuor animália, & adorauérũt Deum ſedéntem ſuper thronũ, dicéntes: Amen, Allelûia. Et vox de throno exîuit, dícẽs. Laudẽ dícite Deo noſtro omnes ſerui eius: & qui timétis eũ, puſilli & magni. Et audîui quaſi vocẽ turbæ magnæ, & ſicut vocem aquárũ multárum, & ſicut vocẽ tornitruôrum magnôrũ, dicéntiũ, Allelûia: quôniã regnâuit Dñs Deus noſter omnípotens. Gaudeâmus, & exultémus, & demus glóriam ei: quia venérũt núptię Agni, & vxor eius pręparâuit ſe. Et datũ eſt illi, vt cooperiat ſe byſſino ſplendénti & cãdido. Byſſínum enim, iuſtificatiônes ſunt ſanctórũ. Et dixit mihi. Scribe, Beâti qui ad cœnam nuptiârum Agni vocâti ſunt.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

Ioan. 16. d. IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Amen, amen dico vobis: quia plorábitis & flébitis vos, mundus autem gaudébit: vos vero contriſtabímini, ſed triſtítia veſtra vertétur in gâudium. Mulier cum parit, triſtítiam habet, quia venit hora eius: cum autem péperit puerum, iam nõ méminit preſſûræ propter gâudium, quia natus eſt homo in mundum. Et vos ígitur, nũc quidem triſtítiam habétis. Iterũ autẽ vidébo vos, & gaudébit cor veſtrũ: & gâudiũ veſtrum nemo tollet à vobis.

In Communi Confeſſorum, & Virginũ, & in alijs Miſſis tempore Paſchali, omnia dicuntur vt infra, addito in Introitu ante Pſalmũ duplici Allelûia. & in fine Offertorij, & Communionis vno Allelûia. vbi nõ habetur: & omiſſo Graduali, dicuntur duo verſus cum quatuor Allelûia, vt ſuis locis ponitur.

COMMVNE PLVRIMORVM Martyrum extra tempus Paſchale.

Introitus.

Pſ. 78 INtret in conſpéctu tuo Dómine, gémitus compeditôrum: redde vicinis noſtris ſéptuplum in ſinu eôrum: víndica ſánguinem ſanctórum tuôrum, qui effúſus eſt. Pſal. Deus venérunt gentes in hereditátem tuam, polluérũt templum ſanctum tuum: poſuérunt Ierúſalem in pomôrum cuſtódiam. Ibidẽ

℣. Glória Patri.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus. Oratio.

BEatôrum máryrum, pariterque Pontíficum N. & N. nos quæſumus Dómine, feſta tueântur: & eôrũ comméndet orátio veneránda.

Si non fuerint Pontifices, dicitur Oratio vt in ſequenti Miſſa.

Lectio libri Sapiêntiæ.

Sap. 3. IVſtórum ánimæ in manu Dei ſunt: & non tánget illos torméntum mortis. Viſi ſunt óculis inſipiêntium mori: & ęſtimáta eſt afflictio, éxitus illórum: & quod à nobis eſt iter, extermínium: illi autem ſunt in pace. Et ſi coram homínibus torménta paſſi ſunt: ſpes illórum immortalitáte plena eſt. In páucis vexáti, in multis bene diſponéntur: quôniam Deus tẽtâuit eos, & inuénit illos dignos ſe. Tamquam âurum in fornáce probâuit illos: & quaſi holocâuſti hóſtiam accépit illos: & in témpore erit reſpéctus illórum. Fulgébunt iuſti, & tamquam ſcintíllæ in arundinéto diſcúrrent. Iudicábunt natiônes, & dominabúntur pópulis: & regnábit Dóminus illôrum in perpétuum.

Exo. 15 Graduale. Gloriôſus Deus in ſanctis ſuis: mirábilis in maieſtáte, fáciẽs prodígia. ℣. Déxtera tua Dómine, glorificáta eſt in virtúte: déxtera manus tua confrégit inimícos. Allelûia, allelûia.

Eccli. 4. ℣. Córpora ſanctórum in pace ſepúlta ſunt: & nómina eôrum víuent in generatiône & generatiônem. Allelûia.

Poſt Septuageſimã omiſſo Allelûia, & verſu ſequenti, dicitur Tractus.

Pſal. 25. Qui ſéminant in lácrymis, in gâudio metent. ℣. Euntes ibant & flébant, mitténtes ſémina ſua. ℣. Veniêntes âutem vénient cum exultatiône, portántes manípulos ſuos.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

Luc. 21. b IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Cum audiéritis prælia & ſeditiônes, nolíte terréri: opórtet primũ hæc fíeri, ſed nondũ ſtatim finis. Tunc dicébat illis. Surget gens contra gentem: & regnum aduérſus regnum: & terræmótus magni erunt per loca, & peſtiléntiæ, & fames, terroresq. de cælo, & ſigna magna erunt. Sed ante hæc ómnia, iniícient vobis manus ſuas: & perſequêntur, tradéntes in ſynagógas & cuſtódias, trahéntes ad reges & pręſides propter nomen meum. Contínget autem vobis in teſtimónium. Pónite ergo in córdibus veſtris non præmeditári quemádmodum reſpondeâtis. Ego enim dabo vobis os & ſapiêntiam: cui non potérunt reſiſtere & cõtradícere omnes aduerſárij veſtri. Tradémini autẽ à paréntibus & frátribus, & cognátis & amícis: & morte afficiẽt ex vobis. Et éritis ódio ómnibus homínibus propter nomen meũ: & capíllus de cápite veſtro non períbit. In patiêntia veſtra poſſidébitis ánimas veſtras.

Offertorium. Mirábilis Deus in ſanctis ſuis: Deus Iſrael, ipſe dabit virtútem & fortitúdinem plebi ſuæ: benedíctus Deus, allelûia. Pſ. 67.

Secreta.

ADeſto Dómine, ſupplicatiônibus noſtris, quas in ſanctórum tuôrum cõmemoratiône deférimus: vt qui noſtræ iuſtítiæ fidúciam non habémus, eôrum qui tibi placuérunt, méritis adiuuémur. Per Dóminum.

Communio. Et ſi coram homínibus torménta paſſi ſunt, Deus tẽtâuit eos: tamquam âurum in fornáce probâuit eos, & quaſi holocâuſta accépit eos. Sap. 3.

Poſtcommun.

QVæſumus Dómine, ſalutáribus repléti myſtérijs: vt quôrum ſolémnia

lémnia celebrámus, eôrum orationi-
bus adiuuêmur. Per Dóminum.

De eodem Communi alia Miſſa.

Introitus.

Eccli. 44. SApiêntiam ſanctôrum narrent pópuli: & lâudes eôrum núntiet ecclésia: nómina áutem eôrum viuent in ſæcu-
Ps. 32. lum ſæculi. Pſalmus. Exultáte iuſti in Dómino: rectos decet collaudâtio. ℣. Glória Patri.

Oratio.

DEus, qui nos concédis ſanctorũ mártyrum tuôrum N. & N. natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eôrum ſocietáte gaudére. Per Dóminum noſtrum.

Si fuerint Pontifices, dicatur Oratio præcedentis Miſſæ: quo & in ſequentibus ſeruetur.

Léctio libri Sapiêntiæ.

Sap. 5. IVſti autem in perpétuum víuent: & apud Dóminum eſt merces eôrum: & cogitátio illórum apud Altíſſimũ. Ideo accípient regnum decóris, & diadéma ſpeciêi de manu Dómini: quôniam déxtera ſua teget eos, & bráchio ſancto ſuo défendet illos. Accípiet armatúram zelus illîus, & armábit creatúram ad vltiônem inimicórum. Induet pro thoráce iuſtítiam: & accípiet pro gálea iudícium certũ. Sumet ſcutum inexpugnábile, æquitátem.

Ps. 123. Graduale. Anima noſtra, ſicut paſſer, erépta eſt de láqueo venãtium. ℣. Láqueus contrítus eſt, & nos liberáti ſumus: adiutórium noſtrum in nómine Dómini, qui fecit cælum & terram.

Ps. 67. Allelûia, allelûia. ℣. Iuſti epuléntur, & exúltent in conſpéctu Dei: & delectentur in lætitia. Allelûia.

Poſt Septuageſimã omiſſo Allelûia, & verſu ſequenti, dicitur Tractus.

Ps. 125. Qui ſéminant in lácrymis, in gâudio métent. ℣. Euntes íbant & flébant, mitténtes ſémina ſua. ℣. Veniêntes autem vénient cum exultatiône, portántes mánipulos ſuos.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

Luc. 6. IN illo témpore: Deſcéndens Ieſus de monte, ſtetit in loco campéſtri, & turba diſcipulórum eius, & multitúdo copiôſa plebis ab omni Iudęa & Ierúſalẽ, & Marítima, & Tyri & Sidónis: qui vénerant vt audirent eum, & ſanaréntur à languôribus ſuis. Et qui vexabántur à ſpirítibus immúndis, curabãtur. Et omnis turba quærébat eum tángere: quia virtus de illo exíbat, & ſanábat omnes. Et ipſe eleuâtis óculis in diſcípulos ſuos, dicébat. Beâti pâuperes: quia veſtrum eſt regnum Dei. Beâti qui nunc eſuritis: quia ſaturabímini. Beâti qui nunc fletis: quia ridébitis. Beâti éritis cum vos óderint hómines, & cum ſeparâuerint vos, & exprobrâuerint, & eiécerint nomen veſtrum tamquam malum, propter fílium hóminis. Gaudéte in illa die, & exultáte: ecce enim merces veſtra, multa eſt in cælo.

Offertorium.

Ps. Exultábunt ſancti in glória, lætabúntur in cubílibus ſuis: exultatiônes Dei in fáucibus eôrum, allelûia.

Secreta.

MVnera tibi Dómine, noſtræ deuotiônis offérimus: quæ & pro tuôrum tibi grata ſint honóre iuſtórum: & nobis ſalutária, te miſerán-

  te,

te,reddãtur. Per Dóminum noſtrum.

Lu. 11. Communio. Dico autem vobis amícis meis: ne terreâmini ab his qui vos perſequûntur. Poſtcommun.

PRæſta nobis, quæſumus Dómine, intercedéntibus ſanctis mártyrib⁹ tuis N. & N. vt quod ore cõtíngimus, pura mẽtę capiâmus. Per Dñm.

De eodem Communi alia Miſſa.

Introitus.

Pſ. 36. SAlus autem iuſtórum à Dómino: & protéctor eôrum eſt in tempore tribulatiônis. Pſalmus. ibidẽ. Noli æmulári in malignántibus: neque zelâueris faciêntes iniquitátem. ℣. Glória Patri.

Oratio.

DEus, qui nos annua ſanctôrum mártyrum tuôrum N. & N. ſolemnitáte lætíficas: concéde propítius: vt quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli Apóſtoli ad Hebræos.

Hebr. 10. FRatres. Rememorámini príſtinos dies: in quibus illumináti, magnũ certámen ſuſtinuîſtis paſſiônum. Et in altero quidem opprobrijs & tribulatiônibus ſpectáculum facti: in áltero autem ſocij taliter cõuerſantium efféćti. Nam & vinctis compáſſi eſtis: & rapínam bonórum veſtrórum cum gâudio ſuſcepíſtis, cognoſcéntes vos habére meliôrem & manéntem ſubſtántiam. Nolíte itaque amíttere confidéntiam veſtram, quæ magnam habet remuneratiônem. Patiêntia enim vobis neceſſária eſt: vt volũtátem Dei faciêntes, reportétis promiſſiônem. Adhuc enim módicum aliquãtulum, qui ventúrus eſt, véniet, & non tardábit. Iuſtus autem meus ex fide viuit.

Graduale. Clamauérunt iuſti, & Dóminus exaudîuit eos: & ex ómnibus tribulatiônibus eôrum liberâuit eos. Pſ. 33. ℣. Iuxta eſt Dóminus his, qui tribuláto ſunt corde: & húmiles ſpíritu ſaluâbit. Allelûia, allelûia. ℣. Te Mártyrum candidátus lâudat exércitus Dómine. Allelûia.

Poſt Septuageſimã omiſſo Allelûia, & verſu ſequenti, dicitur Tractus.

Qui ſéminant in lácrymis, in gâudio metent. ℣. Euntes ibant & flébant, mitténtes ſémina ſua. ℣. Veniêntes áutem vénient cum exultatiône, portántes manípulos ſuos. Pſal. 125.

Sequêntia ſancti Euangêlij ſecúndum Matthæum.

Matt. 24. IN illo témpore: Sedénte Ieſu ſuper montem Oliuêti, acceſſérunt ad eũ diſcípuli ſecréto, dicéntes. Díc nobis, quando hæc erunt, & quod ſignum aduéntus tui, & conſummatiônis ſæculi? Et reſpóndens Ieſus, dixit eis. Vidéte, ne quis vos ſedúcat. Multi enim vénient in nómine meo dicéntes, ego ſum Chriſtus: & multos ſedúcent. Auditúri enim eſtis prælia, & opiniónes præliôrũ. Vidéte, ne turbémini. Opórtet enim hæc fieri: ſed nondum eſt finis. Conſúrget enim gens in gentem, & regnũ in regnum: & erunt peſtiléntię, & fames, & terræmotus per loca. Hęc áutẽ ómnia, inítia ſunt dolórum. Tunc tradent vos in tribulatiônem, & occídent vos: & éritis ódio ómnibus géntibus propter nomen meum. Et tunc ſcandalizabúntur multi: & inuicem

cem trádent: & ódio habébunt ínuicem. Et multi pſeudoprophétæ ſurgẽt: & ſedúcent multos. Et quôniam abundábit iníquitas: refrigéſcet cháritas multórum. Qui autem perſeueráuerit vſque in finem: hic ſaluus erit.

Sap. 3. Offertorium. Iuſtórum ánimæ in manu Dei ſunt, & non tanget illos torméntum mortis: viſi ſunt óculis inſipiêntium mori: illi autem ſunt in pace, allelûia. Secreta.

OBlátis, quæſumus Dómine, placáre munéribus: & intercedéntibus ſanctis mártyribus tuis N. & N. à cunctis nos defénde perículis. Per Dóminum noſtrum. Communio.

Matt. 10. Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine, dicit Dóminus: & quod in aure audítis, prædicáte ſuper tecta.

Poſtcommun.

HAec nos cõmúnio, Dñe, purget à crímine: & intercedẽtibus ſanctis mártyribus tuis N. & N. cæléſtis remédij fáciat eſſe cõſórtes. Per Dñm.

Item aliæ Epiſtolæ, & Euangelia pro pluribus martyribus.

Léctio libri Sapiêntiæ.

Sap. 10. c REddidit Deus iuſtis mercedem labórum ſuôrum: & dedúxit illos in via mirábili. Et fuit illis in velaménto diêi, & in luce ſtellárum per noctem. Tránſtulit illos per mare Rubrum, & tranſuéxit illos per aquam nímiam. Inimícos autem illórum demérſit in mare, & ab altitúdine inferórum edúxit illos. Ideo iuſti tulérunt ſpólia impiôrum: & decantauérunt, Dómine, nomen ſanctum tuum: & victrícem manum tuam laudauérunt páriter, Dómine Deus noſter.

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli Apóſtoli ad Romanos.

FRatres. Iuſtificáti ex fide, pacem habeâmus ad Deum per Ieſum Chriſtum Dóminum noſtrum: per quem & habémus accéſſum per fidem in grátiam iſtam, in qua ſtamus, & gloriâmur in ſpe glórię filiôrum Dei. Non ſolum autem: ſed & gloriâmur in tribulatiônibus, ſciéntes quòd tribulátio patiêntiam operátur: patiêntia autem probatiônẽ: probátio vero ſpem. Spes autem non confúndit: quia cháritas Dei diffúſa eſt in córdibus noſtris per Spíritum ſanctum, qui datus eſt nobis. Ro. 5.

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli Apóſtoli ad Romános.

FRatres. Non ſunt condígnæ paſſiônes huius témporis ad futúram glóriam, quæ reuelábitur in nobis. Nam expectátio creatúræ, reuelatiônem filiôrum Dei expéctat. Vanitáti enim creatúra ſubiécta eſt, non volens, ſed propter eum qui ſubiêcit eam in ſpe: quia & ipſa creatúra liberâbitur à ſeruitúte corruptiônis, in libertátem glóriæ filiôrum Dei. Scímus enim, quòd omnis creatúra ingemíſcit, & párturit vſque adhuc. Non ſolum autem illa, ſed & nos ipſi primítias ſpíritus habéntes, & ipſi intra nos gémimus, adoptiônem filiôrum Dei expectántes, redemptiônem córporis noſtri. Rom. 8. c

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli Apóſtoli ad Corínthios.

FRatres. Exhibeâmus noſmetípſos ſicut Dei miniſtros, in multa patiẽtia, in tribulatiônibus, in neceſſitátibus, in angúſtijs, in plagis, in carcéri- 2. Co. 6.

bus, in ſeditiônibus, in labóribus, in vigílijs, in ieiûnijs, in caſtitáte, in ſciêntia, in longanimitáte, in ſuauitáte, in Spíritu ſancto, in charitáte non ficta, in verbo veritátis, in virtúte Dei: per arma iuſtitiæ à dextris, & à ſiníſtris: per glóriam, & ignobilitátem: per infámiam, & bonam famam: vt ſeductóres, & veráces: ſicut qui ignóti, & cógniti: quaſi moriêntes, & ecce vîuimus: vt caſtigáti, & non mortificáti: quaſi triſtes, ſemper autem gaudẽtes: ſicut egéntes, multos autem locupletántes: tamquam nihil habéntes, & ómnia poſſidéntes.

Léctio epiſtolæ beâti Pâuli Apóſtoli ad Hebræos.

Hebr. 11.e FRatres. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti ſunt iuſtítiam, adépti ſunt repromiſſiônes: obturauérunt ora leônum, extinxérunt impetum ignis, effugérunt áciem gládij, conualuêrunt de infirmitáte: fortes facti ſunt in bello, caſtra vertérunt exterórum: accepérunt mulíeres de reſurrectiône mórtuos ſuos. Alij autem diſténti ſunt, non ſuſcipiêntes redemptiônem, vt meliórem inueníren reſurrectiônem. Alij vero ludíbria & verbera expérti, inſuper & víncula & cárceres: lapidáti ſunt, ſecti ſunt, tentáti ſunt, in occiſiône gládij mórtui ſunt. Circuiérunt in melótis, in péllibus caprínis, egéntes, anguſtiáti, afflícti: quibus dignus non erat mundus. In ſolitudínibus errántes, in móntibus, & ſpelúncis, & in cauêrnis terræ. Et hi omnes teſtimónio fídei probâti inuénti ſunt: in Chriſto Ieſu Dómino noſtro.

Léctio libri Apocalypſis beâti Ioânnis Apóſtoli.

IN diêbus illis. Reſpóndit vnus de ſeniôribus, & dixit mihi. Hi, qui amícti ſunt ſtólis albis, qui ſunt, & vnde venérunt? Et dixi illi: Dómine mi, tu ſcis. Et díxit mihi. Hi ſunt, qui venérũt de tribulatiône magna: & lauérũt ſtolas ſuas, & dealbauérunt eas in ſánguine Agni. Ideo ſunt ante thronum Dei, & ſéruiunt ei die ac nocte in templo eius: & qui ſedet in throno, habitábit ſuper illos. Non eſúrient, neque ſítient âmplius: nec cadet ſuper illos ſol, neque vllus æſtus. Quôniam Agnus, qui in médio throni eſt, réget illos: & dedúcet eos ad vitæ fóntes aquârum: & abſtérget Deus omnem lácrymam ab óculis eôrum. Apoc. 7.b

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

IN illo témpore: Videns Ieſus túrbas, aſcéndit in montem. Et cum ſediſſet, acceſſérũt ad eum diſcípuli eius: & apériẽs os ſuum, docébat eos, dicẽs. Beâti pâuperes ſpíritu: quôniam ipſórum eſt regnum cęlórum. Beâti mites: quôniam ipſi poſſidébũt terram. Beâti qui lugent: quôniam ipſi conſolabúntur. Beâti qui eſúriunt, & sítiunt iuſtítiã: quôniam ipſi ſaturabúntur. Beâti miſericórdes: quôniam ipſi miſericórdiã cõſequêntur. Beâti mundo corde: quôniam ipſi Deũ vidébũt. Beâti pacífici: quôniam fílij Dei vocabúntur. Beâti qui perſecutiônem patiũtur propter iuſtitiã: quôniã ipſórum eſt regnũ cælórũ. Beâti eſtis, cum maledíxerint vobis hómines, & pſecúti vos fûerint: & díxerint omne malũ aduêrſum vos, Matt. 5.

men-

mentiêntes, propter me. Gaudéte & exultáte: quôniam merces veſtra copiôſa eſt in cælis.

S equéntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 11. IN illo témpore: Reſpóndens Ieſus, dixit. Confíteor tibi Pater, dómine cæli & terræ: quia abſcondiſti hęc à ſapiêntibus & prudéntibus, & reueláſti ea páruulis. Ita pater: quôniam ſic plácitum fuit ante te. Omnia mihi trádita ſunt à patre meo. Et nemo nôuit fílium, niſi pater: neque patrem quis nôuit, niſi filius, & cui volûerit filius reueláre. Veníte ad me omnes, qui laborátis, & onerâti eſtis: & ego reficiã vos. Tóllite iugum meum ſuper vos, & díſcite à me, quia mitis ſum & húmilis corde: & inueniêtis réquiem animábus veſtris. Iugum enim meum ſuâue eſt, & onus meum lêue.

S equêntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

Luc. 11.f IN illo témpore: Dicébat Ieſus turbis Iudæôrum, & princípibus ſacerdótum. Væ vobis, qui ædificátis monuménta prophetárum, patres autem veſtri occidérunt illos. Profectò teſtificamini, quòd conſentítis opéribus patrum veſtrôrum: quôniam ipſi quidem eos occidérunt, vos autem ædificátis eôrum ſepúlchra. Proptérea & ſapiêntia Dei dixit: Mittam ad illos prophétas & apóſtolos: & ex illis occídent, & perſequêntur. Vt inquirátur ſánguis omniũ prophetárum, qui effúſus eſt à conſtitutiône mundi à generatiône iſta: à ſánguine Abel, vſque ad ſánguinem Zacharíæ, qui périjt inter altáre & ædem. Ita dico vobis, requirétur ab hac generatiône.

S equêntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Qui vos áudit, me áudit: Luc. 10 c & qui vos ſpernit, me ſpernit. Qui autem me ſpernit, ſpernit eum qui me míſit. Reuêrſi ſunt autem ſeptuagíntaduo cum gâudio, dicẽtes. Dómine, etiam dæmónia ſubijciûntur nobis in nómine tuo. Et ait illis. Vidébam ſatanam ſicut fulgur de cælo cadéntem. Ecce, dedi vobis poteſtátem calcándi ſupra ſerpéntes, & ſcorpiônes, & ſupra omnem virtútẽ inimíci: & nihil vobis nocébit. Verúmtamen in hoc nolíte gaudére, quia ſpíritus ſubijciûntur vobis: gaudéte autem, quia nómina veſtra ſcripta ſunt in cælis.

S equêntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Attendite à ferménto Pharisæôrum, quod eſt hypócriſis. Nihil autem opértum, quod non reuelétur: neque abſcónditum, quod nõ ſciâtur. Quôniam quæ in ténebris dixíſtis, in lúmine dicéntur: & quod in áurem locúti eſtis in cubículis, prædicábitur in tectis. Dico autem vobis amícis meis: Ne terreâmini ab his qui occídunt corpus, & poſt hæc non habent ámplius quid fáciant. Oſtendam autem vobis quẽ timeâtis. Timéte eum, qui poſtquam occíderit, habet poteſtatem mittere in gehénnam. Ita dico vobis, hũc timéte. Nonne quinque páſſeres véneunt dipóndio: & vnus ex illis nõ eſt in obliuióne coram Deo? Sed & capilli cápitis veſtri, omnes numeráti ſunt.

Nolíte

Nolíte ergo timére : multis paſſéribus pluris eſtis vos . Dico autem vobis : omnis quicumque cõféſſus fúerit me coram homínibus, & filius hóminis confitébitur illum coram ángelis Dei.

COMMVNE CONFESSORIS Pontificis.

Introitus.

Eccli. 45. STátuit ei Dóminus teſtaméntum pacis, & príncipem fecit eum: vt ſit illi ſacerdótij dígnitas in ætérnũ. Pſal.
Pſal. 131. Meménto Dómine Dauîd: & ómnis mãſuetúdinis eius. ℣. Glória. Oratio.

DA, quæſumus oĩpotens Deus : vt beâti N. cõfeſſóris tui atque Pontíficis veneránda ſolémnitas, & deuotiônem nobis áugeat, & ſalútem. Per Dóminum noſtrum.

Léctio libri Sapiêntiæ.

Eccli. 44. & 45. ECce ſacérdos magnus, qui in diêbus ſuis plácuit Deo, & inuêntus eſt iuſtus : & in témpore iracúndiæ factus eſt reconciliâtio. Non eſt inuêntus símilis illi, qui conſeruáret legem Excélſi. Ideo iureiurando fecit illum Dñs créſcere in plebem ſuam. Benedictiônem ómnium géntium dedit illi, & teſtaméntum ſuum confirmâuit ſuper cáput eius. Cognôuit eum in benedictiônibus ſuis: conſeruâuit illi miſericórdiam ſuam : & inuénit grátiam coram óculis Dómini. Magnificâuit eum in conſpéctu regum : & dédit illi corónam glóriæ. Státuit illi teſtaméntum ſempitérnum: & dédit illi ſacerdótium magnũ : & beâtificauit illum in glória. Fungi ſacerdótio, & habére lâudem in nómine ipſius: & offérre illi incénſum dignũ, in odórem ſuauitátis.

Graduale. Ecce ſacérdos magnus, qui in diêbus ſuis plácuit Deo. Ibidē.
℣. Non eſt inuêntus ſímilis illi, qui conſeruáret legem Excélſi.
Allelûia, allelûia. ℣. Tu es ſacerdos in ætérnum, ſecúndum órdinem Melchiſédech. Allelûia. Pſal. 109.

Poſt Septuageſimã omiſſo Allelûia, & verſu ſequenti, dicitur Tractus.

Beâtus vir, qui tímet Dóminum : in mandátis eius cúpit nimis. ℣. Pótens in terra erit ſemen eius : generátio rectórum benedicétur. ℣. Glória & diuîtiæ in domo eius: & iuſtítia eius mánet in ſæculum ſæculi. Pſal. 111

Tempore Paſchali omittitur Graduale, & eius loco dicitur.

Allelûia, allel. ℣. Tu es ſacérdos in ętérnum, ſecúndum órdinem Melchiſédech. Allelûia. ℣. Hic eſt ſacérdos, quem coronâuit Dóminus. Allelûia. Pſal. 109.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 25.b IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcipúlis ſuis parábolam hanc. Homo quidam péregre proficíſcens, vocâuit ſeruos ſuos, & trádidit illis bona ſua. Et vni dedit quinque talénta, alij autem duo, alij vero vnum: vnicuique ſecúndum

dum própriam virtútem: & proféctus eſt ſtatim. Abijt autem qui quinque taléta accéperat, & operátus eſt in eis: & lucrátus eſt ália quinque. Simíliter & qui duo accéperat, lucrátus eſt ália duo. Qui autẽ vnum accéperat, ábiens fodit in terram, & abſcóndit pecúniã dómini ſui. Poſt multum vero témporis venit dóminus ſeruôrum illórum, & póſuit ratiônem cum eis. Et accédens qui quinque talénta accéperat, óbtulit ália quinque talénta, dicens. Dómine, quinque talẽta tradidíſti mihi: ecce, ália quinque ſuperlucrátꝰ ſũ. Ait illi dóminus eius. Euge ſerue bóne & fidélis: quia ĩ pauca fuiſti fidélis, ſupra multa te cõſtítuam, intra in gaudium dómini tui. Accéſſit autem & qui duo talénta accéperat, & ait. Dñe, duo talénta tradidíſti mihi: ecce ália duo lucrátus ſum. Ait illi dñs eius. Euge ſerue bone & fidélis: quia ſuper pâuca fuíſti fidélis, ſupra multa te conſtítuam: intra in gâudium dómini tui.

Pſ.88. Offertorium. Inuéni Dauîd ſeruum meũ, óleo ſancto meo vnxi eum: manus enim mea auxiliâbitur ei, & bráchium meũ cõfortábit eum. Secreta.

SAncti tui, quęſumus Dómine, nos vbíque lætíficent: vt dum eôrum mérita recólimus, patrocínia ſentiâmus. Per Dóminum.

Lu.12. Cõmunio. Fidelis ſeruus & prúdens, quem conſtítuit dóminus ſuper famíliam ſuam: vt det illis in témpore trítici menſúram.

Poſtcommun.

PRæſta quæſumus omnípotens Deus: vt de percéptis munéribus grátias exhibẽtes, intercedénte beâto N. confeſſóre tuo atque Pontífice, beneficia potiôra ſumámus. Per Dóminum noſtrum.

De eodem Communi alia Miſſa.

Introitus.

SAcerdótes tui Dómine, índuant iuſtítiam: Pſa 13
& ſancti tui exúltent: propter Dauîd ſeruum tuum, non auêrtas fáciem Chriſti tui. Pſalmus. Meménto Ili
Dómine Dauîd: & ómnis manſuetúdinis eius. ℣. Glória Patri.

Oratio.

EXaudi quęſumꝰ Dómine preces noſtras, quas in beâti N. confeſſóris tui atque Pontíficis ſolemnitáte deférimus: & qui tibi digne méruit famulári, eius intercedéntibus méritis ab ómnibus nos abſólue peccátis. Per Dóminum noſtrum.

Léctio Epiſtolæ beâti Pâuli Apóſtoli ad Hebræos.

FRatres. Plures facti ſunt ſacerdó- Hebr. 7. d
tes ſecúndũ legem, idcirco quòd morte prohiberéntur permanére. Ieſus autem, eo quòd máneat in ætérnũ, ſempitérnum habet ſacerdótium. Vnde & ſaluâre in perpétuum poteſt accedẽtes per ſemetípſum ad Deum: ſemper víuens ad interpellándum pro nobis. Talis enim decébat, vt nobis eſſet póntifex, ſanctus, innocens, impollútus, ſegregátus à peccatóribus, & excélſior cælis factus. Qui non hábet neceſſitátem quotídie, quemadmodum ſacerdótes, prius pro ſuis delíctis hóſtias offérre, deînde pro pópuli. Hoc enim fecit ſemel, ſeípſum offeréndo, Ieſus Chriſtus Dóminus noſter.

Graduale. Sacerdótes eius índuã ſa- Pſal. 131.
lutari

lutári: & ſancti eius exultatiône exultábunt. ℣. Illuc prodúcam cornu Dauíd: parâui lucérnam Chriſto meo.

Pſal. 109. Allelûia, allelûia. ℣. Iuráuit Dóminus & non pęnitébit eum: tu es ſacérdos in ætérnum ſecúndum órdinem Melchiſédech. Allelûia.

Poſt Septuageſimã omiſſo Allelûia, & verſu ſequenti, dicitur Tractus.

Pſ. 111. Beâtus vir, qui timet Dóminum: in mandátis eius cûpit nimis. ℣. Potens in terra erit ſemen eius: generátio rectórum benedicétur. ℣. Glória & diuîtiæ in domo eius: & iuſtítia eius manet in ſæculum ſæculi.

Tempore Paſchali omittitur Graduale, & eius loco dicitur.

Pſal. 109. Allelûia, allelûia. ℣. Iurâuit Dóminus, & non pœnitébit eum: tu es ſacérdos in ætérnum, ſecúndum órdinem Melchiſédech. Allelûia. ℣. Amâuit eum Dóminus, & ornâuit eum: ſtólã glóriæ índuit eum. Allelûia.

Eccli. 45. Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 24. c. IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Vigiláte, quia neſcítis qua hora Dóminus veſter ṽturus ſit. Illud autem ſcitóte: quôniam ſi ſcíret paterfamílias, qua hora fur ventúrus eſſet: vigiláret vtique, & non ſíneret perfodi dómũ ſuam. Ideo & vos eſtóte paráti: quia neſcítis, qua hora fílius hóminis ventúrus ſit. Quis, putas, eſt fidélis ſéruus & prúdens, quem conſtítuit dóminus ſuper famíliam ſuam, vt det illis cibum in témpore? Beâtus ille ſéruus, quem, cum vénerit dóminus eius, inuénerit ſic facientem. Amen dico vobis, quôniam ſuper ómnia bona ſua conſtítuet eum.

Offertorium. Véritas mea, & miſericórdia mea cũ ipſo: & in nómine meo exaltábitur cornu eius. Pſ. 88. Secreta.

SAncti N. cõfeſſoris tui atque Pontíficis, quæſumus Dómine, annua ſolémnitas pietáti tuę nos reddat accéptos: vt per hæc piæ placatiônis offícia, & illum beâta retribútio comitétur, & nobis grátiæ tuæ dona cõcíliet. Per Dóminum. Communio.

Matt. 24. Beâtus ſeruus, quem cum vénerit dóminus inuênerit vigilántem: Amen dico vobis: ſuper ómnia bona ſua conſtituet eum. Poſtcommun.

DEus fidélium remunerator animárum, præſta: vt beâti N. confeſſóris tui atque Pontíficis, cuius venerándã celebrámus feſtiuitátem, précibus indulgéntiam conſequâmur. Per Dóminum noſtrum.

Item aliæ Epiſtolæ & Euangelia pro Confeſſ. Pont.

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli Apóſtoli ad Hebræos.

Hebr. 5. FRatres. Omnis Póntifex ex homínibus aſſumptus, pro homínibus conſtituîtur in ijs quæ ſunt ad Deum: vt ôfferat dona & ſacrifícia pro peccátis. Qui cõdolére poſſit ijs qui ignórãt & errant: quôniam & ipſe circúmdatus eſt infirmitáte. Et proptérea debet, quemadmodum pro pópulo, ita etiã & pro ſemetípſo offérre pro peccátis. Nec quiſquã ſumit ſibi honórem: ſed qui vocátur à Deo tamquam Aarón.

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli Apóſtoli ad Hebræos.

Hebr. 13. b. FRatres. Mementóte præpoſitórum veſtrórum, qui vobis locúti ſunt

ſunt verbum Dei : quôrum intuêntes éxitum conuerſatiônis, imitámini fidem. Ieſus Chriſtus heri & hódie: ipſe & in ſæcula. Doctrínis várijs & peregrínis nolíte abdúci. Optimum eſt enim grátia ſtabilíre cor, non eſcis, quæ non profuérunt ambulántibus in eis. Habêmus altáre: de quo édere non hábent poteſtátem, qui tabernáculo deſéruiunt. Quôrum enim animálium infértur ſánguis, pro peccáto in ſancta per Pontíficem, horum córpora cremántur extra caſtra. Propter quod & Ieſus, vt ſanctificáret per ſuum ſánguinem pópulum, extra portam paſſus eſt. Exeâmus ígitur ad eum extra caſtra: impropérium eius portántes. Non enim habémus hîc manéntem ciuitátem: ſed futúram inquîrimus. Per ipſum ergo offerámus hóſtiam lâudis ſemper Deo, ideſt, fructum labiôrum confiténtium nómini eius. Beneficéntiæ autem & commotiônis nolíte obliuîſci: tálibus enim hóſtijs promerétur Deus. Obedíte præpóſitis veſtris, & ſubiacéte eis. Ipſi enim peruîgilant, quaſi ratiônem pro animábus veſtris redditúri.

S equéntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

Luc. 11.d I N illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Nemo accéndit lucérnam, & in abſcóndito pónit, neque ſub módio: ſed ſupra candelábrum, vt qui ingrediũtur, lumen vídeat. Lucérna córporis tui, eſt óculus tuus. Si óculus tuꝰ ſimplex fúerit: totũ corpus tuũ lúcidũ erit. Si autem nequã fúerit: etiam corpus tuum tenebróſum erit. Vide ergo, ne lumen quod in te eſt, ténebræ ſint. Si ergo tótum corpus tuum lúcidũ fúerit, non hábens áliquam partem tenebrárum, erit lúcidum totum: & ſicut lucérna fulgóris illuminábit te.

S equêntia ſancti Euangélij ſecúndum Marcum.

I N illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Vidéte, vigiláte, & oráte. Marc. 13.e
Neſcítis enim, quando tempus ſit. Sicut homo, qui péregre prófectus relíquit domum ſuam: & dedit ſeruis ſuis poteſtátem cuiuſque óperis, & ianitóri præcépit vt vígilet. Vigiláte ergo: neſcítis enim, quando dóminus domus véniat: ſero, an média nocte, an galli cantu, an mane: ne, cum vénerit repénte, inuêniat vos dormiêntes. Quod autem vobis dico, omnibus dico. Vigiláte.

COMMVNE DOCTORVM.

Introitus.

I N médio Eccléſiæ apéruit os eius: Eccli 15.
& implêuit eum Dóminus ſpíritu ſapiêntiæ, & intellectus: ſtólam glóriæ índuit eum. Pſalmus. B onum eſt Ps. 91
confitéri Dómino: & pſállere nómini tuo Altíſſime.

℣. Glória Patri. Oratio.

D eus

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ ſalútis beâtum N. miníſtrum tribuîſti: præſta quæſumus: vt quem doctôrem vitæ habuîmus in terris, interceſſórem habére mereâmur in cælis. Per Dóminum noſtrum.

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli Apóſtoli ad Timótheum.

2. Tim. 4. CHariſſime. Teſtíficor corã Deo, & Chriſto Ieſu, qui iudicatúrus eſt viuos & mórtuos, per aduêntum ipſius, & regnum eius: prædica verbũ: inſta opportúne, importúne: árgue, óbſecra, íncrepa in omni patiêntia & doctrína. Erit enim tempus, cum ſanã doctrínam non ſuſtinébunt: ſed ad ſua deſidéria coaceruâbunt ſibi magíſtros, pruriêntes áuribus: & à veritáte quidem audítum auêrtent, ad fábulas autem conuerténtur. Tu vero vigila, in ómnibus labóra, opus fac euangeliſtę, miniſtérium tuum imple ſóbrius eſto. Ego enim iam delibor: & tempus reſolutiônis meæ inſtat. Bonum certámen certâui, curſum conſummâui, fidem ſeruâui. In réliquo, repóſita eſt mihi coróna iuſtítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die, iuſtus iudex: non ſolum autem mihi, ſed & ijs qui díligunt aduêntum eius.

Pſ. 36. Graduale. Os iuſti meditábitur ſapiẽtiam, & lingua eius loquêtur iudíciũ. ℣. Lex Dei eius in corde ipſius: & nõ ſupplantabûntur greſſus eius. Allelûia, allelûia. ℣. Amâuit eum Dóminus, & ornâuit eum: ſtólam glóriæ índuit eum. Allelûia. (Eccli. 45.)

Poſt Septuageſimã omiſſo Allelûia, & verſu ſequenti, dicitur Tractus.

Pſal. 111. Beâtus vir, qui tímet Dóminum: in mandátis eius cúpit nimis. ℣. Pótens in terra erit ſemen eius: generátio rectórum benedicétur. ℣. Glória & diuítiæ in domo eius: & iuſtítia eius mánet in ſæculum ſæculi.

Tempore Paſchali omittitur Graduale, & eius loco dicitur.

Allelûia, allelûia. ℣. Amâuit eũ Dóminus, & ornâuit eum: ſtólam glóriæ índuit eum. Allelûia. ℣. Iuſtus germinábit ſicut lílium: & florébit in æternũ ante Dóminum. Allelûia. (Eccli. 45. Oſee 14.)

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 5. IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcipúlis ſuis. Vos eſtis ſal terræ. Quòd ſi ſal euanúerit, in quo ſaliêtur? Ad níhilum valet vltra, niſi vt mittátur foras, & conculcétur ab homínibus. Vos eſtis lux mundi. Non poteſt cíuitas abſcóndi ſupra montem póſita. Neque accéndunt lucérnam, & ponunt eam ſub módio, ſed ſuper candelábrum: vt lúceat ómnibus, qui in domo ſunt. Sic lúceat lux veſtra corã homínibus: vt vídeant ópera veſtra bona, & gloríficent patrem veſtrum, qui in cælis eſt. Nolíte putáre quôniam veni ſóluere legem, aut prophétas: non veni ſóluere, ſed adimplére. Amen quippe dico vobis: donec tránſeat cælum & terra, iota vnum, aut vnus apex non præteríbit à lege, donec ómnia fiant. Qui ergo ſóluerit vnum de mandátis iſtis mínimis, & docûerit ſic hómines: mínimus vocábitur in regno cælórum. Qui autem fécerit & docûerit: hic magnus vocábitur in regno cælórum.

Offertorium. Iuſtus vt palma florébit: ſicut (Pſ. 91.)

Nos ſtulti propter Chriſtum: vos autẽ prudéntes in Chriſto. Nos infirmi: vos autem fortes. Vos nóbiles: nos autem ignóbiles. Vſque in hanc horã & eſurí mus, & ſitímus, & nudi ſumus, & cóla phis cædimur, & inſtabiles ſumus, & laborámus operãtes mánibus noſtris. Maledícimur: & benedícimus. Perſecutiônẽ pátimur: & ſuſtinémus. Blaſphemámur: & obſecrámus. Tamquã purgaménta huius mũdi fácti ſumus, ómniũ peripſémà vſque adhuc. Nõ vt confúndã vos, hæc ſcríbo: ſed vt filios meos chariſſimos móneo: in Chriſto Ieſu Dómino noſtro. Graduale.

Pſ. 36. Os iuſti meditábitur ſapiẽtiam, & lingua eius loquêtur iudíciũ. ℣. Lex Dei eius in corde ipſius: & non ſupplantabũtur greſſus eius. Allelûia, allelûia.

Pſ. 111 ℣. Beâtus vir, qui timet Dóminum: in mandátis eius cúpit nimis. Allelûia.

Poſt Septuageſimã omiſſo Allelûia, & verſu ſequẽti, dicitur Tractus.

Ibidẽ. Beâtus vir, qui tímet Dóminum: in mandátis eius cúpit nimis. ℣. Pótens in terra erit ſemen eius: generátio rectórum benedicétur. ℣. Glória & diuîtiæ in domo eius: & iuſtítia eius mánet in ſæculum ſæculi.

Tempore Paſchali omittitur Graduale, & eius loco dicitur.

Allelûia, allelûia. ℣. Beâtus vir, qui timet Dóminum: in mandátis eius cupit nimis. Allelûia. ℣. Iuſtus germinábit ſicut lílium: & florébit in ætérnum ante Dóminum. Allelûia.

Oſee 14.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

Luc. 12. d

IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Nolíte timére puſillus grex: quia complácuit patri veſtro dare vobis regnũ. Véndite quæ poſſidétis, & date eleemóſynam. Fácite vobis ſácculos, qui non veteráſcunt, theſaúrum non deficiêntem in cælis: quò fur nõ appròpiat, neque tínea corrúmpit. Vbi enim theſâurus veſter eſt, ibi & cor véſtrum erit. Offertorium.

In virtúte tua Dómine lætábitur iuſtus, & ſuper ſalutáre tuum exultábit veheménter: deſidérium ánimæ eius tribuîſti ei. Pſ. 20 Secreta.

PRæſta nobis, quęſumus omnípotens Deus: vt noſtræ humilitátis oblátio, & pro tuôrum tibi grata ſit honóre ſanctórum, & nos córpore páriter & mente purîficet. Per Dóminum.

Communio. Amen dico vobis, quòd vos qui reliquîſtis ómnia, & ſecúti eſtis me: céntuplum accipiêtis, & vitam ætérnam poſſidébitis. Matt. 19.

Poſtcommun.

QVæſumus omnípotens Deus: vt qui cęléſtia aliménta percépimus, intercedénte beâto N. confeſſóre tuo, per hæc contra ómnia aduêrſa muniâmur. Per Dóminum.

Item alia Epiſtola, & Euangelium pro Confeſſ. non Pont.

Léctio Epíſtolæ beâti Pâuli Apóſtoli ad Philippénſes.

FRatres. Quæ mihi fuêrunt lucra, hæc arbitrátus ſum propter Chriſtum detriménta. Verumtamen exíſti mo ómnia detriméntum eſſe propter eminéntem ſciêntiam Ieſu Chiſti Dómini mei: propter quem omnia detriméntum féci, & árbitror vt ſtércora, vt Chriſtum lucrifaciã: & inuêniar in illo non hábens meam iuſtítiam quæ ex Phil. 3. b

lege eſt, ſed illam quæ ex fide eſt Chriſti Ieſu, quæ ex Deo eſt iuſtitia in fide: ad cognoſcéndum illum, & virtútem reſurrectiônis eius, & ſocietâtem paſſiônum illîus, cõfigurátus morti eius: ſi quo modo occurram ad reſurrectiónem, quæ eſt ex mórtuis. Non quòd iam accéperim, aut iam perféctus ſim: ſequor autem, ſi quo modo comprehéndam in quo & comprehénſus ſum à Chriſto Ieſu.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

Luc. 9. b IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis parábolam hanc. Homo quidam nóbilis abijt in regiônem longinquam accípere ſibi regnum, & reuérti. Vocátis autẽ decem ſeruis ſuis, dédit eis decem mnas, & ait ad illos. Negotiâmini dum vénio. Ciues autem eius óderant eum: & miſérunt legatiônem poſt illum, dicẽtes. Nólumus hunc regnáre ſuper nos. Et factum eſt, vt redíret accépto regno: & iuſſit vocári ſeruos, quibus dedit pecúniam: vt ſciret quantum quiſque negotiâtus eſſet. Vénit autem primus, dícens. Dómine, mna tua decem mnas acquiſíuit. Et ait illi. Euge ſerue bone: quia in módico fuîſti fidélis, eris poteſtátem habens ſuper decem ciuitátes. Et alter vénit, dícens. Dómine, mna tua fécit quinque mnas. Et hûic ait. Et tu eſto ſuper quinque ciuitátes. Et alter vénit dícens. Dómine, ecce mna tua, quam hábui repóſitam in ſudário. Tímui enim te, quia homo auſtérus es: tóllis quod non poſuîſti, & metis quod non ſemináſti. Dicit ei. De ore tuo te iudíco, ſerue nequã. Sciêbas, quòd ego homo auſtérus ſum, tóllens quod non póſui, & métens quod non ſeminâui: & quare non dedíſti pecúniam meam ad menſam, & ego véniens, cũ vſúris vtique exegíſſem illam? Et aſtántibus dixit. Auférte ab illo mnam, & dáte illi qui decem mnas hábet. Et dixérunt ei. Dómine, hábet decem mnas. Dico autem vobis, quia ómni habénti dábitur, & abundábit: ab eo autem qui non hábet, & quod hábet, auferétur ab eo.

De eodem Communi, Miſſa pro Abbatibus. Introitus.

OS iuſti meditábitur ſapiêntiam, & língua eius loquétur iudícium: lex Dei eius in corde ipſius. Pſ. 36. Pſalmus. Noli æmulári in malignántibus: neque zeláueris faciêntes iniquitátem. Ibidẽ.

℣. Glória Patri. Oratio.

INtercéſſio nos, quæſumus Dómine, beâti N. abbátis comméndet: vt quod noſtris méritis non valêmus, eius patrocínio aſſequâmur. Per Dóminum noſtrum.

Léctio libri Sapiêntiæ.

DIléctus Deo & homínibus, cuius memória in benedictiône eſt. Eccli. 45. Símilem illum fecit in glória ſanctórum, & magnificâuit eum in timóre inimicórum, & in verbis ſuis monſtra placâuit. Glorificâuit eum in conſpêctu regum, & iuſſit illi coram pópulo ſuo, & oſténdit illi glóriam ſuam. In fide & lenitáte ipſius ſanctum fecit illum, & elégit eum ex omni carne. Audîuit enim vocem ipſius, & indúxit illum in nubem. Et dédit illi coram prçcépta & legem vitæ & diſciplínæ.

Gra-

Pſ.20. Graduale. Dómine, pręueníſti eum in benedictiônibus dulcédinis: poſuîſti in cápite eius corónam de lápide pretióſo. ℣. Vitam pétijt à te, & tribuîſti ei longitúdinem diêrum in ſæculum
Pſ.91. ſæculi. Allelûia, allelûia. ℣. Iuſtus vt palma florébit: ſicut cedrus Líbani multiplicábitur. Allelûia.

Poſt Septuageſimã omiſſo Allelûia, & verſu ſequenti, dicitur Tractus.

Pſal. 111. Beâtus vir, qui tímet Dóminum: in mandátis eius cúpit nimis. ℣. Pótens in terra erit ſemen eius: generátio rectórum benedicétur. ℣. Glória & diuîtiæ in domo eius: & iuſtítia eius mánet in ſæculum ſæculi.

Tempore Paſchali omittitur Graduale, & eius loco dicitur.

Pſ.91. Allelûia, allelûia. ℣. Iuſtus vt palma florébit: ſicut cedrus Líbani multiplicábitur. Allelûia. ℣. Iuſtus germinábit
Oſee 14. ſicut lílium: & florébit in ætérnum ante Dóminum. Allelûia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 19.d IN illo témpore: Dixit Simon Petrus ad Ieſum. Ecce, nos relíquimus ómnia, & ſecúti ſumus te: quid ergo erit nobis? Ieſus autem díxit illis. Amen dico vobis, quòd vos qui ſecúti eſtis me, in regeneratiône cum ſéderit fílius hóminis in ſede maieſtátis ſuæ, ſedébitis & vos ſuper ſedes duódecim, iudicántes duôdecim tribus Iſraël. Et ómnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut ſoróres, aut pátrem, aut mátrem, aut vxórem, aut fílios, aut agros, propter nomen meum: céntuplum accípiet, & vitam ætérnam poſſidébit.

Pſ.20. Offertorium. Deſidérium ánimæ eius tribuíſti ei Dómine, & voluntáte labiôrum eius non fraudáſti eum: poſuîſti in cápite eius corónam de lápide pretióſo.

Secreta.

SAcris altáribus, Dómine, hóſtias ſuperpoſitas ſanctus N. abbas, quę ſumus in ſalútem nobis prouenire depóſcat. Per Dóminum noſtrum.

Communio. Fidélis ſeruus & prudẽs, quem conſtítuit dóminus ſuper famíliam ſuam: vt det illis in témpore trítici menſúram. Luc. 12.

Poſtcommun.

PRótegat nos, Dómine, cum tui perceptiône ſacraménti beâtus N. abbas, pro nobis intercedéndo: vt & conuerſatiônis eius experiâmur inſignia, & interceſſiônis percipiámus ſuffrágia. Per Dóminum noſtrum.

COMMVNE VIRGINVM.

Pro Virgine & Martyre.

Introitus.

LOquêbar de teſtimónijs tuis in conſpéctu regum, & non confundébar: & meditábar in mandátis tuis, Pſal. 118.
quæ diléxi nimis. Pſal. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. ℣. Glória Patri. Ibidẽ.

Oratio.

DEus, qui inter cetera poténtiæ tuæ mirácula, etiam in ſexu frágili victóriam mártyrij contuliſti: concéde propítius: vt qui beatæ N. vírginis & mártyris tuæ natalítia cólimus, per eius ad te exémpla gradiâmur. Per Dóminum noſtrum.

Léctio libri Sapiéntiæ.

Eccli. 51. COnfitébor tibi Dómine rex, & collaudábo te Deum ſaluatórem meum. Confitébor nómini tuo: quôniã adiútor & protéctor factus es mihi: & liberáſti corpus meũ à perditiône, à láqueo linguę iníquę, & à lábijs operãtium mendáciũ: & in conſpéctu aſtántium factus es mihi adiútor. Et liberáſti me ſecúndum multitúdinem miſericórdiæ nóminis tui à rugiẽtibus præparátis ad eſcam: de mánibus quæréntium ánimam meam, & de multis tribulatiônibus, quæ circũdedérunt me: à preſſúra flammæ, quæ circúmdedit me: & in médio ignis non ſum æſtuâta: de altitúdine ventris ínferi, & à lingua coinquináta, & à verbo mendácij, à rege iníquo, & à língua iniúſta. Laudábit vſque ad mórtẽ ánima mea Dóminum: quôniam eruis ſuſtinéntes te, & líberas eos de manu angúſtiæ, Dómine Deus noſter.

Pſ. 44. Graduale. Dilexíſti iuſtítiam, & odíſti iniquitátem. ℣. Proptérea vnxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

Ibidẽ. Allelûia, allelûia. ℣. Adducéntur Regi vírgines poſt eam: próximæ eius afferéntur tibi in lætítia. Allelûia.

Poſt Septuageſimã omiſſo Allelûia, & verſu ſequenti, dicitur Tractus.

Véni ſponſa Chriſti, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparâuit in ætérnum: pro cuius amóre ſánguinem tuũ fudíſti. ℣. Dilexíſti iuſtitiã, & odíſti iniquitátẽ: proptérea vnxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ conſórtibus tuis. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua: inténde, próſpere procéde, & regna. *Ibid.*

Tempore Paſchali omittitur Graduale, & eius loco dicitur.

Allelûia, allel. ℣. Adducéntur Regi vírgines poſt eam, próximæ eius afferéntur tibi in lætítia. Allelûia. *Ibidẽ.*

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua: inténde, próſpere procéde, & regna. Allelûia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis parábolam hanc. Símile eſt regnum cælôrum decem vírginibus: quæ accipiêntes lámpades ſuas, exiérunt óbuiam ſponſo & ſponſæ. Quinque autem ex eis erant fatuæ, & quinque prudẽtes. Sed quinque fâtuę, accéptis lámpádibus non ſumpſérunt óleum ſecum. Prudéntes vero accepérunt óleum in vaſis ſuis cum lampádibus. Moram autem faciênte ſponſo, dormitauérunt omnes, & dormiérũt. Média autẽ nocte clamor factus eſt: Ecce ſponſus vénit, exíte óbuiam ei. Tunc ſurrexérunt omnes vírgines illę, & ornauérũt lámpades ſuas. Fatuæ autem ſapiêntibus dixérunt. Date nobis de ôleo veſtro: quia lámpades noſtrę extinguûntur. Reſpondérunt prudéntes, dicéntes. Ne forte nõ ſufficiat nobis & vobis: ite pótius ad vendéntes, & émite vobis. Dum autem irent émere, venit ſponſus: & quæ parátæ *Matt. 25.*

erant,

erant, intrauérunt cum eo ad núptias, & clâuſa eſt iânua. Nouiſſime verò véniũt & reliquæ vírgines, dicéntes. Dómine, Dómine, áperi nobis. At ille reſpóndens, ait. Amen dico vobis, neſcio vos. Vigiláte itaque, quia neſcítis diem, neque horam. Offertorium.

Afferéntur Regi vírgines poſt eam: próximæ eius afferéntur tibi in lætítia & exultatiône, adducéntur in tẽplum Regi Dómino. Secreta.

SVſcipe Dómine múnera, quæ in beâtæ N. vírginis & mártyris tuæ ſolemnitáte deférimus: cuius nos confídimus patrocínio liberári. Per Dóminum noſtrum. Communio.

Pſal. 118. Confundántur ſupérbi, quia iniuſtè iniquitátem fecérũt in me: ego autem in mandátis tuis exercébor, in tuis iuſtificatiônibus, vt non confundar.

Poſtcommun.

AVxiliêntur nobis Dómine, ſumpta myſtéria: & intercedénte beâta N. vírgine & mártyre tua: ſempitérna fáciant protectiône gaudére. Per Dóminum noſtrum.

Item pro Vírgine & martyre alia Miſſa. Introitus.

Pſal. 118. ME expectauérunt peccatóres, vt pérderent me: teſtimónia tua Dómine intelléxi: omnis cõſummatiônis vidi finẽ: latum mandátum tuum nimis. Pſal.

Ibidẽ. Beâti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. ℣. Glória Patri.

Oratio.

INdulgéntiam nobis, quęſumus Dómine, beâta N. virgo & mártyr implóret, quæ tibi grata ſemper êxtitit & mérito caſtitátis, & tuæ profeſſiône virtútis. Per Dóminum noſtrum.

Lectio libri Sapiêntiæ.

DOmine Deus meus exaltáſti ſuper terram habitatiônem meã, Eccli. 51.6 & pro morte defluênte deprecâta ſum. Inuocâui Dóminum patrem Dómini mei, vt non derelínquat me in die tribulatiônis meæ, & in témpore ſuperbórum ſine adiutório. Laudábo nomẽ tuum aſsídue, & collaudábo illud in cõfeſſiône, & exaudíta eſt orátio mea. Liberáſti me de perditiône, & eripuíſti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor tibi, & lâudem dicam nómini tuo, Dómine Deus noſter.

Graduale. Adiuuâbit eam Deus vultu ſuo: Pſ. 4 Deus in médio eius, non commouêbitur. ℣. Flúminis ímpetus lętíficat ciuitátem Dei: ſanctificâuit tabernáculum ſuum Altíſſimus.

Allelûia, allelûia. ℣. Hæc eſt virgo ſápiens, & vna de número prudéntum. Allelûia.

Poſt Septuageſimã omiſſo Allelûia, & verſu ſequenti, dicitur Tractus.

Veni ſponſa Chriſti, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparâuit in ætérnum: pro cuius amóre ſánguinem tuum fudíſti. ℣. Dilexíſti iuſtítiam, & Pſ. 44 odíſti iniquitátem: proptérea vnxit te Deus, Deus tuus óleo lętítiæ præ conſôrtibus tuis. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua: inténde, próſpere procéde, & regna.

Tempore Paſchali omittitur Graduale, & eius loco dicitur.

Allelûia, allelûia. ℣. Hæc eſt virgo ſapiens, & vna de número prudéntum. Allelûia. ℣. O quàm pulchra eſt caſta Sap.

generátio cum claritáte. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 13. f. IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis parábolam hanc. Símile eſt regnum cęlôrum theſâuro abſcóndito in agro: quem qui inuénit homo, abſcóndit, & præ gâudio illîus vadit, & véndit vniuêrſa quæ habet, & emit agrum illum. Iterum, ſímile eſt regnum cælórum hómini negotiatóri, quęrēti bonas margarítas. Inuênta autem vna pretiôſa margaríta, ábijt, & vēdidit ómnia quæ hábuit, & emit eā. Iterum, símile eſt regnū cælórum ſagénæ miſſæ in mare, & ex ómni génere píſciū congregāti. Quam, cum impléta eſſet, educéntes, & ſecus littus ſedētes, elegérūt bonos in vaſa, malos autem foras miſérunt. Sic erit in conſummatiône ſæculi. Exíbunt ángeli, & ſeparábunt malos de médio iuſtórum, & mittent eos in camínum ignis. Ibi erit flétus, & ſtridor déntium. Intellexíſtis hęc ómnia? Dicunt ei. Etiam. Ait illis. Ideo, ómnis ſcriba doctus in regno cælórum, símilis eſt hómini patrifamílias, qui profert de theſâuro ſuo noua & vétera.

44. Offertorium. Diffúſa eſt grátia in lábijs tuis, proptérea benedixit te Deus in ætérnum, & in ſæculum ſæculi.

Secreta.

HOſtias tibi Dómine, beâtæ N. vírginis & mártyris tuæ dicátas méritis, benígnus aſſume: & ad perpétuum nobis tríbue proueníre ſubsídium. Per Dóminum.

al. 8. Communio. Feci iudícium & iuſtítiam, Dómine, non calumniéntur mihi ſupérbi: ad ómnia mandáta tua dirigébar, omnem viam iniquitátis ódio hábui.

Poſtcommun.

DIuîni múneris largitáte ſatiâti, quæſumus Dómine Deus noſter: vt intercedénte beâta N. vírgine & mártyre tua, in eius ſemper participatiône viuâmus. Per Dóminum noſtrum.

COMMVNE PLVRIVM Virginum & martyrum.

Omnia dicuntur vt ſupra pro vna Virgine & martyre, exceptis Orationibus quæ dicuntur vt ſequitur: & Epiſtola, quæ dicitur vt infra in Communi Virginum non martyrum.

De virgînibus præcéptum Dómini. fol. 260.

Oratio.

DA nobis, quæſumus Dómine Deus noſter, ſanctárum vírginū & mártyrum tuárum N. & N. palmas inceſſábili deuotiône venerári: vt quas digna mente nō poſſumus celebrâre, humílibus ſaltem frequentémus obſéquijs. Per Dóminum noſtrum.

Secreta.

INténde, quæſumus Dómine, múnera, altáribus tuis pro ſanctárum vírginum & mártyrum tuárū N. & N. feſtiui-

feſtiuitáte propóſita : vt ſicut per hæc beâta myſtéria illis glóriam contuliſti, ita nobis indulgéntiam largiâris. Per Dóminum. Poſtcommun.

PRæſta nobis, quæſumus Dñe, intercedéntibus ſanctis mártyribus tuis : vt quod ore contíngimus, pura mente capiâmus. Per Dóminum.

Pro Virgine tantum. Introitus.

Pſ. 44. DIlexíſti iuſtítiam, & odíſti iniquitátem: proptérea vnxit te Deus, Deꝰ tuus óleo lætítiæ præ conſórtibus tuis. Pſal.

Ibidē. Eructâuit cor meum verbum bonũ, dico ego ópera mea Regi.

℣. Glória Patri. Oratio.

EXâudi nos Deus ſalutáris noſter: vt ſicut de beâtæ N. vírginis tuæ feſtiuitáte gaudémus: ita piæ deuotiônis erudiâmur affectu. Per Dóminum noſtrum.

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Corínthios.

2. Cor. 10. FRatres. Qui gloriâtur, in Dómino gloriêtur. Non enim qui ſe ipſum comméndat, ille probátus eſt: ſed

Cap. 11. quem Deus comméndat. Vtinam ſuſtinerétis módicum quid inſipiêntiæ meæ: ſed & ſupportáte me. Aemulor enim vos Dei æmulatiône. Deſpóndi enim vos vni viro, vírginem caſtam exhibére Chriſto.

Pſ. 44. Graduale. Spécie tua, & pulchritúdine tua: inténde, próſpere procéde, & regna. ℣. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & iuſtítiam: & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Allelûia, allelûia. ℣. Adducéntur Regi vírgines poſt eam: próximæ eius afferéntur tibi in lætítia. Allelûia.

Poſt Septuageſimã omiſſo Allelûia, & verſu ſequenti, dicitur Tractus.

Audi fília, & vide, & inclína aurem tuam: quia concupîuit Rex ſpéciem tuam. ℣. Vultum tuum deprecabúntur omnes dîuites plebis: filiæ regũ in honóre tuo. ℣. Adducéntur Regi vírgines poſt eã: próximæ eius afferéntur tibi. ℣. Afferéntur in lętitia & exultatiône: adducéntur in templum Regis. Ibid.

Tempore Paſchali omittitur Graduale, & eius loco dicitur.

Allelûia, allelûia. ℣. Adducéntur Regi vírgines poſt eam: próximę eius afferéntur tibi in lætítia. Allelûia. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua, inténde, próſpere procéde, & regna. Allelûia. Ibid.

Euangelium. Símile eſt regnum cælórum decem virgínibus. . vt ſupra in Miſſa Virg. & mart. fol. 259.

Ibid. Offertoriũ. Fílię regũ in honôre tuo, áſtitit regína à dextris tuis in veſtitu deauráto, circũdata varietáte. Secreta.

ACcépta tibi ſit, Dómine, ſacratę plebis oblátio, pro tuôrum honóre ſanctórum: quôrum ſe méritis de tribulatiône percepíſſe cognóſcit auxílium. Per Dóminum noſtrum.

Communio. Quinque prudéntes vírgines accepérunt óleum in vaſis ſuis cum lampádibus: média autem nocte clámor factus eſt, ecce ſponſus venit, exíte óbuiam Chriſto Dómino. Mat. 25.

Poſtcommun.

SAtiâſti Dómine, famíliam tuam munéribus ſacris: eius quæſumus ſemper interuentiône nos réfoue, cuius ſolémnia celebrámus. Per Dóminum noſtrum.

Item pro Virgine tantum alia Miſſa. Introitus.

44. VVltum tuum deprecabúntur omnes díuites plebis, adducētur Regi vírgines poſt eam: próximæ eius adducéntur tibi in lætítia & exultatiône. Pſalmus.

dē. Eructâuit cor meum verbum bonū, dico ego ópera mea Regi.

℣. Glória Patri. Orátio.

EXâudi nos Deus ſalutáris noſter: vt ſicut de beâtæ N. vírginis tuæ feſtiuitáte gaudémus: ita piæ deuotiônis erudiâmur affectu. Per Dóminum noſtrum.

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Corínthios.

Cor. FRatres. De virgínibus præcéptū Dómini non habeo: cōſilium autem do, tamquam miſericórdiam conſecútus à Dómino, vt ſim fidélis. Exíſtimo ergo hoc bonum eſſe propter inſtántem neceſſitátem, quôniam bonū eſt hómini ſic eſſe. Alligátus es vxóri? noli quærere ſolutiônē. Solútus es ab vxóre? noli quęrere vxórem. Si autem accéperis vxórem, non peccâſti. Et ſi núpſerit virgo, non peccâuit. Tribulatiônem tamen carnis habébunt huiûſmodi. Ego autē vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres: tēpus bréue eſt. Réliquum eſt, vt & qui habēt vxóres, tamquam non habéntes ſint: & qui flent, tamquam non fléntes: & qui gâudent, tamquā non gaudéntes: & qui émūt, tamquam nō poſſidéntes: & qui vtúntur hoc múndo, tamquam non vtántur. Pręterit enim figúra hûius múndi. Volo autē vos ſine ſollicitúdine eſſe. Qui ſine vxóre eſt, ſollícitus eſt quæ Dómini ſunt, quômodo pláceat Deo. Qui autē cum vxóre eſt, ſollícitus eſt quę ſunt mūdi, quômodo pláceat vxóri: & diuíſus eſt. Et múlier innúpta & virgo cógitat quæ Dómini ſunt: vt ſit ſancta & córpore & ſpíritu: in Chriſto Ieſu Dómino noſtro. Graduale.

Concupîuit Rex decôrem tuum, quôniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus. Pſ. 44.

℣. Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam. Allelûia, allelûia. ℣. Hæc eſt virgo ſápiens, & vna de número prudéntum. Allelûia.

Poſt Septuageſimā omiſſo Allelûia, & verſu ſequenti, dicitur Tractus.

Audi fília, & vide, & inclína aurem tuam: quia concupîuit Rex ſpéciem tuam. ℣. Vultum tuum deprecabúntur omnes dîuites plebis: fíliæ regū in honóre tuo. ℣. Adducéntur Regi vírgines poſt eā: próximæ eius afferéntur tibi. ℣. Afferéntur in lętítia & exultatiône: adducéntur in templum Regis. Ibidē.

Tempore Paſchali omittitur Graduale, & eius loco dicitur.

Allelûia, allelûia. ℣. Hæc eſt vírgo ſapiens, & vna de número prudéntum. Allelûia. ℣. O quàm pulchra eſt caſta generátio cum claritáte. Allelûia. Sap. 4.

Euangelium. Símile eſt regnum cælórum theſâuro abſcóndito. vt ſupra in Miſſa Virg. & mart. fol. 259.

Offertorium. Afferéntur Regi vírgines poſt eam: próximę eius afferéntur tibi in lætítia & exultatiône, adducéntur in templum Regi Dómino. Pſ. 44.

Secreta.

ACcépta tibi ſit, Dómine, ſacratę plebis oblátio, pro tuôrum ho-

nóre ſanctórum: quôrum ſe méritis de tribulatiône percepiſſe cognóſcit auxílium. Per Dóminum noſtrum.

Matt. 13. Communio. Símile eſt regnum cælórum hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas: inuēta autem vna pretiôſa margaríta, dedit ómnia ſua, & cōparâuit eam. Poſtcommun.

SAtiâſti Dómine, famíliam tuam munéribus ſacris: eius quæſumus ſemper interuētiône nos réfoue, cuius ſolémnia celebrámus. Per Dóminum.

Commune non Virginum.

Pro vna Martyre non virgine.

Introitus.

Pſal. 118. ME expectauérunt peccatóres, vt pérderent me: teſtimónia tua Dómine intelléxi: omnis cōſummatiônis vidi finē: latum mandátum tuum nimis. Pſal. Beâti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. ℣. Glória Patri.

Oratio.

DEus, qui inter cetera poténtiæ tuæ mirácula, etiam in ſexu frágili victóriam mártyrij contuliſti: concéde propítius: vt qui beatæ N. mártyris tuæ natalítia cólimus, per eius ad te exémpla gradiâmur. Per Dóminum.

Si fuerint plures. Oratio.

DA nobis, quæſumus Dómine Deus noſter, ſanctárum mártyrum tuârum N. & N. palmas inceſſábili deuotiône venerári: vt quas digna mente non poſſumus celebráre, humílibus ſaltem frequentémus obſéquijs. Per Dóminum noſtrum. Epiſtola. Confitébor tibi Dómine rex. vt ſupra in Miſſa Virg. & mart. fol. 258.

Graduale. Dilexíſti iuſtítiam, & odíſti iniquitátem. ℣. Proptérea vnxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. Pſ. 44

Allelûia, allelûia. ℣. Spécie tua & pulchritúdine tua, inténde, próſpere procéde, & regna. Allelûia.

Poſt Septuageſimā omiſſo Allelûia, & verſu ſequenti, dicitur Tractus.

Veni ſponſa Chriſti, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparâuit in ætérnum: pro cuius amóre ſánguinem tuum fudíſti. ℣. Dilexíſti iuſtítiam, & odíſti iniquitátem: proptérea vnxit te Deus, Deus tuus óleo lętítiæ præ conſôrtibus tuis. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua: inténde, próſpere procéde, & regna. Ibidē

Tempore Paſchali omittitur Graduale, & eius loco dicitur.

Allelûia, allelûia. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua: inténde, próſpere procéde, & regna. Allelûia. ℣. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & iuſtítiam, & dedúcet te mirabíliter déxtera tua. Allelûia. Euangelium.

Símile eſt regnum cælórum theſâuro abſcóndito in agro. vt ſupra. fol. 259.

Offertorium. Diffúſa eſt grátia in lábijs tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, & in ſæculum ſæculi, allelûia. Ibid. Secreta.

SVſcipe Dómine múnera, quæ in beâtæ N. mártyris tuæ ſolemnitáte deférimus: cuius nos confídimus patrocínio liberári. Per Dóminum.

Si fuerint plures. Secreta.

INténde, quæſumus Dn̄e, múnera, altáribus tuis pro ſanctárum mártyrum tuârum N. & N. feſtiuitáte propóſita: vt ſicut per hæc beâta myſtéria

illis

illis glóriam contulíſti, ita nobis indulgéntiam largiáris. Per Dóminum.

ſ.118. Communio. Príncipes perſecúti ſunt me grátis, & à verbis tuis formidâuit cor meum: lætábor ego ſuper elóquia tua, quaſi qui inuénit ſpólia multa.

Poſtcommun.

AVxiliêntur nobis Dñe ſumpta myſtéria: & intercedénte beâta N. mártyre tua: ſempitérna fáciāt protectiône gaudére. Per Dóminum.

Si fuerint plures. Poſtcommun.

PRæſta nobis, quæſumus Dñe, intercedéntibus ſanctis mártyribus tuis: vt quod ore contíngimus, pura mente capiâmus. Per Dóminum.

Pro nec Vírgine, nec Mártyre.

Introitus.

al. 8. COgnôui Dómine, quia æquitas iudícia tua, & in veritáte tua humiliâſti me: confíge timóre tuo carnes meas, à

idē. mandátis tuis tímui. Pſalmus. Beâti immaculâti in via: qui ámbulant in lege Dómini. ℣. Glória Patri.

Oratio.

EXâudi nos Deus ſalutáris noſter: vt ſicut de beâtę N. feſtiuitáte gaudémus: ita piæ deuotiônis erudiâmur afféctu. Per Dóminum noſtrum.

Léctio libri Sapiêntiæ.

ro4. b MVlíerem fortem quis inuêniet? Procul, & de vltimis fínibus prétium eius. Confídit in ea cor viri ſui: & ſpólijs non indigébit. Reddet ei bonum, & non malum ómnibus diêbus vitę ſuę. Quęſiuit lanam & línum: & operáta eſt conſílio mánuum ſuârum. Facta eſt quaſi nauis inſtitóris, de longe pórtans panem ſuum. Et de nocte ſurréxit, deditq. prædam doméſticis ſuis, & cibária ancíllis ſuis. Conſiderâuit agrum, & émit eum: de fructu mánuum ſuârum plantâuit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos ſuos: & roborâuit bráchium ſuum. Guſtáuit & vídit, quia bona eſt negotiâtio eius: nō extinguêtur in nocte lucérna eius. Manum ſuam míſit ad fórtia: & dígiti eius apprehendérunt fuſum. Manum ſuam apéruit ínopi: & palmas ſuas exténdit ad pâuperem. Non timébit dómui ſuæ à frigóribꝰ níuis: omnes enim doméſtici eius veſtíti ſunt duplícibus. Stragulátam veſtem fecit ſibi: byſſus & pûrpura induméntum eius. Nóbilis in portis vir eius, quando ſéderit cum ſenatóribus terræ. Síndonem fecit & véndidit, & cíngulum trádidit Chanánæo. Fortitúdo & decor induméntum eius, & ridébit in die nouîſſimo. Os ſuum apéruit ſapiêntiæ: & lex clementiæ in língua eius. Conſiderâuit ſémitas domus ſuæ: & panem otióſa non comédit. Surrexérunt fílij eius, & beatíſſimam prædicauérunt: vir eius, & laudâuit eam. Multæ fíliæ congregauérunt diuîtias: tu ſupergreſſa es vniuêrſas. Fallax grátia, & vana eſt pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipſa laudábitur. Date ei de fructu mánuum ſuârum: & lâudent eam in portis ópera eius.

Graduale. Diffúſa eſt grátia in lábijs Pſ.4 tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Propter veritátem, & manſuetúdinem, & iuſtítiam: & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Allelûia, allel. ℣. Spécie tua, & pulchritú-

chritúdine tua, inténde, próſpere procéde, & regna. Allelûia.

Poſt Septuageſimã omiſſo Allelûia, & verſu ſequenti, dicitur Tractus.

V éni ſponſa Chriſti, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparâuit in æ-
Ibidē. ternum. ℣. Dilexíſti iuſtitiam, & odíſti iniquitátẽ: proptérea vnxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ conſórtibus tuis. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua: inténde, próſpere procéde, & regna.

Tempore Paſchali omittitur Graduale, & eius loco dicitur.

A llelûia, allel. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua: inténde, próſpere procéde, & regna. Allelûia. ℣. Propter veritátem: & manſuetúdinem, & iuſtítiam: & dedúcet te mirabíliter déxtera tua. Allelûia.

Euangelium.

S ímile eſt regnum cælórum theſâuro abſcóndito in agro. vt ſupra. 259.

Ibidē. Offertorium. D iffúſa eſt grátia in lábijs tuis: proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, & in ſæculum ſæculi.

Secreta.

A Ccépta tibi ſit, Dómine, ſacrátæ plebis oblátio, pro tuôrum honóre ſanctôrum: quorum ſe méritis de tribulatiône percepíſſe cognóſcit auxílium. Per Dóminum.

Pſ. 44. Communio. Dilexíſti iuſtítiam, & odíſti iniquitátem: proptérea vnxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ conſôrtibus tuis.

Poſtcommun.

S Atiâſti Dómine, famíliam tuam munéribus ſacris: eius quæſumus ſemper interuentiône nos réfoue, cuius ſolémnia celebrámus. Per Dóminum noſtrum.

Item aliæ Epiſtola, pro vidua.

L éctio epíſtolæ beâti Pâuli Apóſtoli ad Timótheum.

C Haríſſime. Viduas honóra, quæ verè víduæ ſunt. Si qua autem vidua fílios aut nepótes habet: diſcat primũ domũ ſuam régere, & mútuã vicẽ réddere parẽtibus. Hoc enim accéptũ eſt coram Deo. Quæ autẽ verè vídua eſt & deſoláta, ſpéret in Deũ, & inſtet obſecratiônibus & oratiônibus nocte ac die. Nam quæ in delícijs eſt: viuens mórtua eſt. Et hoc præcipe, vt irreprehensíbiles ſint. Si quis autem ſuôrum, & máxime domeſticôrum curam non habet: fidem negâuit, & eſt infidéli detérior. Vídua eligátur nõ minus ſexagínta annôrum, quæ fúerit vnîus viri vxor, in opéribus bonis teſtimónium habens: ſi fílios educâuit, ſi hoſpítio recépit, ſi ſanctôrum pedes lâuit, ſi tribulatiônem patiêntibus ſubminiſtrâuit: ſi omne opus bonum ſubſecúta eſt. *1.Ti.*

IN ANNIVERSARIO Dedicationis Eccleſiæ.

Introitus.

T Erríbilis eſt locus iſte: hîc domus Dei eſt, & porta cæli: & vocábitur *Gen. 28.*

Pſ. 83. tur âula Dei. Pſal. Quàm diléĉta tabernácula tua, Dómine virtútum: cōcupíſcit, & déficit ánima mea in átria Dómini. ℣. Glória Patri. Oratio.

Deus, qui nobis per ſíngulos annos, huius ſanĉti templi tui conſecratiônis réparas diem, & ſacris ſemper myſtérijs repræſéntas incólumes: exâudi preces pópuli tui, & præſta: vt quiſquis hoc templum beneficia petitúrus ingréditur, cunĉta ſe impetráſſe lætétur. Per Dóminum.

Léĉtio libri Apocalypſis beâti Ioânnis apóſtoli.

Apoc. 21. In diebus illis. Vidi ciuitátem ſanĉtam Ierúſalem nouam deſcendéntem de cælo à Deo, parátam ſicut ſpōſam ornátam viro ſuo. Et audîui vócem mágnam de throno dicéntem. Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, & habitâbit cum eis. Et ipſi pópulus eius érunt: & ipſe Deus cum eis êrit eôrum Deus. Et abſtérget Deus omnem lácrymam ab óculis eôrum: & mors vltra non erit, neque lúĉtus, neque clámor, neque dólor erit vltra, quia prima abiérūt. Et dixit q ſedébat in thróno: Ecce nóua fácio ómnia.

Graduale. Lócus iſte à Deo factus eſt, inæſtimábile ſacraméntum, irreprehēſíbilis eſt. ℣. Deus, cui adſtat Angelórum chórus, exâudi preces ſeruôrū tuôrum. Allelûia, allelûia. ℣. Adorábo ad templum ſanĉtum tuum: & cōfitebor nómini tuo. Allelûia.

Poſt Septuageſimā omiſſo Allelûia, & verſu ſequenti, dicitur Traĉtus.

Pſal. 124. Qui confidunt in Dómino, ſicut mōs Sion: non commouêbitur in ætérnum, qui hábitat in Ierúſalem. ℣. Montes in circuîtu eius, & Dóminus in circuîtu pópuli ſui, ex hoc nūc & vſque in ſæculum.

Tempore Paſchali omittitur Graduale, & eius loco dicitur.

Allelûia, allelûia. ℣. Adorábo ad templum ſanĉtum tuum: & confitébor nómini tuo. Allelûia. ℣. Bene fundáta eſt domus Dómini ſupra fírmam petram. Allelûia. Pſal. 137.

Sequéntia ſanĉti Euangélij ſecúndum Lucam.

In illo témpore: Ingréſſus Ieſus perambulábat Iéricho. Et ecce vir nómine Zácchæus: & hic erat princeps publicanôrum, & ipſe díues. Et quęrébat vidére Ieſum, quis eſſet: & non póterat præ turba, quia ſtatúra puſillus erat. Et præcúrrēs, aſcéndit in árborem ſycomôrum, vt vidéret eum: quia inde erat tranſitúrus. Et cum veníſſet ad locum ſuſpíciens Ieſus vidit illum, & dixit ad eū. Zacchęe, feſtinans deſcēde: quia hódie ī domo tua opórtet me manére. Et feſtinans deſcēdit: & excépit illum gâudens. Et cū vidérent omnes, murmurábant, dicéntes, quòd ad hominem peccatôrem diuertíſſet. Stans autē Zacchęus dixit ad Ieſum. Ecce, dimídium bonôrum meôrum, Dn̄e, do paupéribus: & ſi quid áliquem defraudâui, reddo quádruplum. Ait Iéſus ad eum. Quia hódie ſalus dómui huic facta eſt: eo quòd & ipſe ſit filius Abrahæ. Venit enim filius hóminis quęrere, & ſáluū fácere, quod períerat. Luc. 19.

Dicitur Credo. Offertorium.

Dómine Deus, in ſimplicitáte cordis mei lętus obtuli vniuérſa: & populum tuum, qui repértus eſt, vidi cum ingēti gâu- 1. Par. 29.

ti gâudio: Deus Iſraël, cuſtódi hanc voluntátem, allelûia. Secreta.

Annue, quęſumus Dñe, précibus noſtris: (vt quicumque intra tẽpli huius, cuius anniuerſárium dedicatiônis diem celebrámus, ámbitum cõtinémur, pléna tibi atque perféćta córporis & ánimę deuotiône placeâmus:) vt dum hæc vota præſentia reddimus, ad ætérna prę̆mia, te adiuuânte, perueníre mereâmur. Per Dóminum.

Matt. 21. Communio. Domus mea, domus orationis vocábitur, dicit Dóminus: in ea ómnis qui petit, áccipit: & qui quęrit, inuenit: & pulſánti aperiétur.

Poſtcommun.

Deus, qui de viuis & eléćtis lapídibus ætérnũ maieſtáti tuæ præparas habitáculum: auxiliáre pópulo tuo ſupplicánti: vt quod Ecclésiæ tuæ corporálibus próficit ſpátijs, ſpirituâlibus amplificétur augmẽtis. Per Dñm.

Infra Octauã Dedicationis Eccleſiæ, & in die Octaua, dicitur Miſſa vt ſupra in die anniuerſario: ſed infra Octauam ſecũda Oratio dicitur de beata Maria, tertia, Eccleſiæ, vel pro Papa. f. 133.

In ipſa die Dedicationis Eccleſiæ, Miſſa dicitur vt ſupra in anniuerſario Dedicationis, exceptis Orationibus, quæ dicuntur vt ſequitur. Oratio.

Deus, qui inuiſibiliter ómnia cóntines, & tamen pro ſalúte géneris humáni ſigna tuę potẽtiæ viſibiliter oſténdis: templum hoc potẽtia tuæ inhabitatiônis illúſtra, & cõcéde: vt ómnes, qui huc deprecatúri conueniunt, ex quacumque tribulatiône ad te clamâuerint, conſolatiônis tuæ benefícia conſequântur. Per Dñm. Secreta.

Deus, qui ſacrãdôrum tibi âuctor es múnerum, effúnde ſuper hãc oratiônis dómũ benedićtiônem tuã: vt ab ómnibus in ea inuocántibus nomen tuum, defenſiônis tuæ auxílium ſentiâtur. Per Dóminum.

Poſtcommun.

Quæſumus omnipotens Deus: vt in hoc loco, quẽ nómini tuo indígni dedicâuimus, cunćtis peténtibus aures tuæ pietátis accómmodes. Per Dóminum noſtrum.

In ipſa die Dedicationis Altaris dicitur Miſſa vt ſupra in anniuerſario Dedicationis Eccleſiæ, pręter Orationes, quarũ loco dicũtur ſequẽtes. Oratio.

Deus, qui ex omni coaptatiône ſanćtôrum, ętérnum tibi condis habitáculũ: da ædificatiôni tuæ increménta cæléſtia: vt quôrũ hîc relíquias pio amóre compléćtimur, eôrum ſemper méritis adiuuêmur. Per Dóminũ.

Secreta.

Deſcéndat, quæſumus Dómine Deus noſter, Spíritus tuus ſanćtus ſuper hoc altáre: qui & pópuli tui dona ſanćtíficet, & ſuméntium corda dignanter emúndet. Per Dóminum. in vnitáte eiúſdem Spíritus ſanćti.

Poſtcommun.

Omnípotẽs ſempitérne Deus, altáre hoc nómini tuo dedicátum, cæléſtis virtútis benedićtiône ſanćtífica, & omnibus in te ſperántibus, auxílij tui munus oſténde: vt & hîc ſacramentôrũ virtus, & votôrum obtineâtur efféćtus. Per Dóminum.

Sequẽtes Miſſæ votiuæ, licet pro Sacerdotis deuotione quacumque die dici poſſint per hebdomadam, quando

Feſtum

Feſtum duplex non occurrit: hoc tamen paſſim, niſi rationabili de cauſa, fieri non debet, ſed quoad fieri poteſt, Miſſa cum Officio conueniat. Cuiq. autem diei propria Miſſa poteſt aſſignari, vt Feria ij. niſi dicatur pro Defunctis, Miſſa de ſancta Trinitate. Feria iij. de Angelis. Feria iiij. de Apoſtolis. Feria v. de Spiritu ſancto, vel de ſanctiſſimo Euchariſtię Sacramento. Feria vj. de Cruce, vel de paſſione Domini. Sabbato de ſancta Maria. In ipſis non dicitur, Glória in excélſis. nec Credo. niſi ꝓ publica Eccleſię cauſa. In Miſſa autẽ beatæ Mariæ in Sabbato, & in Miſſa Angelorũ, dicitur tãtũ, Glória in excélſis, Tempore Paſchali in fine Introitus dicũtur duo Allelûia. & in fine Offertorij & Communionis additur Allelûia, vbi non habetur.

MISSA DE S. TRINITATE.

Introitus.

Tob. 3. BEnedícta ſit ſancta Trínitas, atq; indiuíſa vnitas: confitébimur ei, quia fécit nobíſcũ miſericórdiam ſuã.

Pſal. 8. Pſal. Dómine Dóminus noſter: quã admirábile eſt nomen tuum in vniuérſa terra. ℣. Glória. Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui dedíſti fámulis tuis in confeſſióne veræ fidei, ætérnæ Trinitátis glóriã agnóſcere, & in poténtia maieſtátis adoráre vnitátem: quæſumus: vt eiuſdẽ fidei firmitáte, ab ómnibus ſemper muniâmur aduérſis. Per Dóminũ.

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Corínthios.

FRatres. Gaudéte, perfécti eſtóte, exhortámini, idem ſápite, pacẽ habéte: & Deus pacis & dilectiônis erit vobíſcum. Grátia Dómini noſtri Ieſu Chriſti, & cháritas Dei, & communicátio ſancti Spíritus ſit cum ómnibus vobis, Amen. 2. Cor. 13. Graduale.

Dan. 3. Benedíctus es Dómine, qui intuêris abyſſos, & ſedes ſuper Chérubim. ℣. Benedíctus es Dñe in firmaménto cęli, & laudábilis in ſęcula. Allelûia, allel. ℣. Benedíctus es Dñe Deus patrũ noſtrórũ, & laudábilis in ſęcula. Allel.

Poſt Septuageſimã omitto Allelûia, & verſu ſequenti, dicitur Tractus.

TE Deum Patrem ingénitum, te Fílium vnigénitum, te Spíritum ſanctũ paráclitum, ſanctam & indiuíduã Trinitátem, toto corde confitémur, laudámus, atque benedícimus. ℣. Quôniam mágnus es tu, & fáciens mirabília, tu es Deus ſólus. ℣. Tibi laus, tibi glória, tibi gratiârum actio, in ſæcula ſempitérna, ò beâta Trínitas.

Tempore Paſchali omittitur Graduale, & eius loco dicitur.

Dan. 3. Allelûia, allelûia. ℣. Benedíctus es Dómine Deus pátrum noſtrórum, & laudábilis in ſæcula. Allelûia. ℣. Benedicámus Patrem, & Fílium cum ſancto Spíritu. Allelûia.

Sequên-

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

Ioan. 15.d IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Cùm vénerit paráclitus, quẽ ego mittam vobis à patre ſpíritum veritátis, qui à patre procédit: ille teſtimôniũ perhibébit de me. Et vos teſtimónium perhibébitis: quia ab inítio mecum eſtis. Cap. 16. Hæc locútus ſum vobis, vt non ſcandalizémini. Abſque ſynagógis facient vos. Sed vénit hora, vt ómnis qui intérficit vos, arbitretur obſéquiũ ſe præſtáre Deo. Et hæc fácient vobis, quia non nouérunt patrem, neque me. Sed hæc locútus ſum vobis: vt cum vénerit hora, eôrum reminiſcámini, quia ego díxi vobis.

Offertorium. Benedíctus ſit Deus Pater, vnigenitusque Dei Fílius, ſanctus quoque Spíritus: quia fecit nobíſcum miſericórdiam ſuam. Secreta.

SAnctífica, quæſumus Dñe Deus noſter, per tui ſancti nóminis inuocatiônem, huius oblatiônis hóſtiam, & per eã noſmetípſos tibi pérfice múnus ætérnum. Per Dóminum.

Præfatio de ſancta Trinitate. Qui cum vnigénito. fol. 118.

To. 13 Communio. Benedícimus Deum cęli, & coram ómnibus viuêntibus confitébimur ei: quia fécit nobíſcum miſericórdiam ſuam. Poſtcommun.

PRofíciat nobis ad ſalútem córporis & ánimæ, Dómine Deus noſter, huius ſacramẽti ſuſcéptio: & ſempitérnæ ſanctæ Trinitátis, eiuſdemq. indiuîduæ vnitátis confeſſio. Per Do.

Pro gratiarum actione dicitur Miſſa de ſancta Trinitate, vel de Spiritu ſancto, vel de beata Maria, additis ſequentibus Orationibus. Oratio.

DEus, cuius miſericórdiæ non eſt númerus, & bonitátis infinítus eſt theſáurus: piiſſimæ maieſtáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus, tuã ſemper cleméntiam exorántes: vt qui peténtibus poſtuláta cõcédis, eóſdem non déſerens, ad præmia futúra diſpónas. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chríſtum Fílium tuum. Secreta.

ODórem Dómine, ſacrifícij hûius cũ gratiárum actiônibus ſúſcipe, & pręſta: vt quos exaudíre, & incólumes ſeruâre dignátus es, ab omni in póſterum aduerſitáte cuſtódias: & in tuo ſeruítio & amóre concréſcant. Per Dóminum. Poſtcommun.

DEus, qui néminem in te ſperántem, nímiũ affligi permíttis, ſed pium précibus præſtas audítũ: pro poſtulatiônibus noſtris, votiſq. ſuſcéptis grátias ágimus, te piiſſime deprecãtes: vt per hæc quæ ſúmpſimus, à cunctis éripi mereâmur aduêrſis. Per Dñm.

MISSA DE ANGELIS.

Introitus.

BEnedícite Dóminũ omnes Angeli eius: poténtes virtúte, qui facitis Pſal. 102

citis

citis verbum eius, ad audiêndã vocem
Ibidē. ſermónum eius. Pſal. Bénedic ánima mea Dño, & ómnia quæ intra me sũt, nómini sãcto eius. ℣. Glória. Oratio.

Deus, qui miro órdine Angelórũ miniſtéria hóminumq. diſpénſas: concéde propítius, vt à quibus tibi miniſtrántibus in cælo ſemper aſsíſtitur, ab his in terra vita noſtra muniâtur. Per Dóminum.

Léctio libri Apocalypſis beâti Ioânnis Apóſtoli.

Apoc. 5. c In diêbus illis: Audîui vocem Angelórũ multórũ in circúitu thróni, & animálium, & ſeniôrum: & erat númerus eôrum míllia mílliũ, voce magna dicentiũ. Dignus eſt Agnus, qui occíſus eſt, áccipere virtútem, & diuinitátem, & ſapiêntiam, & fortitúdinẽ, & honórem, & glóriam, & benedictiônem. Et omnem creatúram, quæ in cælo eſt, & ſuper terrã, & ſub terra, & quæ ſunt in mari, & quę in eo: ómnes audîui dicéntes. Sedẽti in throno, & Agno, benedíctio, & honor, & glória, & potéſtas in ſęcula ſæculórum. Et quâtuor animália dicêbãt: Amen. Et vigintiquâtuor ſeniôres cecidérũt in fácies ſuas: & adorauérunt viuéntẽ in ſæcula ſæculórũ.
Pſ. 148 Graduale. Laudâte Dñm de cælis: laudâte eũ in excélſis. ℣. Laudâte eũ omnes Angeli eius: laudâte eum omnes virtútes eius. Allelûia, allel. ℣. In
Pſ. 137 conſpéctu Angelórum pſállam tibi: adorábo ad témplum ſanctum tuum, & confitébor nómini tuo. Allelûia.
Poſt Septuageſimã omiſſo Allelûia, & verſu ſequenti, dicitur Tractus.
Pſ. 102 Benedícite Dóminũ omnes Angeli eius: potẽtes virtúte, qui fácitis verbũ eius. ℣. Benedícite Dómino omnes virtútes eius: miníſtri eius, qui fácitis voluntátem eius. ℣. Benedícite Dño ómnia ópera eius: in omni loco dominatiônis ei⁹, benedic ánima mea Dño.
Tempore Paſchali omittitur Graduale, & eius loco dicitur.
Allelûia, allelûia. ℣. In cõſpéctu Angelórũ pſállam tibi: adorábo ad tẽplum ſanctum tuum, & confitébor nómini tuo. Allelûia. ℣. Angelus Dñi deſcẽdit de cælo, & accédens reuôluit lápidem, & ſedébat ſuper eum. Allelûia. Pſ. 137 Matt. 28.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

In illo témpore: Vidit Ieſus Nathanaël veniêntem ad ſe: & dicit de eo. Ecce vere Iſraelíta, in quo dolus non eſt. Dicit ei Nathanaël: Vnde me noſti? Reſpóndit Ieſus, & dixit ei. Priuſquã te Philíppus vocâret, cũ eſſes ſub ficu, vidi te. Reſpondit ei Nathanaël, & ait. Rabbi, tu es filius Dei, tu es rex Iſraël. Reſpõdit Ieſus, & dixit ei. Quia dixi tibi, vidi te ſub ficu, credis: maius his vidébis. Et dicit ei. Amén, amén dico vobis, vidébitis cælum apértum, & ángelos Dei aſcendéntes, & deſcendéntes ſupra filium hóminis. Io. 1. g

Offertorium. Stétit Angelus iuxta aram templi, habens thuribulum áureũ in manu ſua: & data ſunt ei incénſa multa: & aſcéndit fumus arómatum in conſpéctu Dei. Apoc. 8.

Secreta.

Hoſtias tibi Dómine, lâudis offérimus, ſupplíciter deprecántes: vt eáſdem angélico pro nobis interueniênte ſuffrágio, & placátus accípias, & ad ſalútem noſtram proueníre concédas. Per Dóminum.

Com-

Communio. Angeli, Archángeli, Throni & Dominatiônes, Principátus & Poteſtátes, Virtútes cælórum, Cherubím atque Seraphím, Dóminũ benedícite in ætérnum.

Poſtcommun.

REpléti, Dómine, benedictiône cæléſti, ſupplíciter implorámus: vt quod frágili celebrámus officio, ſanctórum Angelórum atque Archangelórum nobis prodéſſe ſentiâmus auxilio. Per Dóminum noſtrum.

Alia Miſſa votiua de S. Michaele Archangelo dici poteſt, prout in eius Dedicatione menſe Septembri. fol. 234.

MISSA DE SANCTIS apoſtolis Petro & Paulo.

Introitus.

Pſal. 138. MIhi autem nimis honoráti ſunt amíci tui Deus: nimis confortátus eſt principátus eôrum. Pſalmus.

Pſal. Dómine probáſti me, & cognouîſti me: tu cognouîſti ſeſſiónem meam, & reſurrectiônem meam.

℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, cuius déxtera beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit, & coapóſtolum eius Paulum tertiò naufragántem, de profúndo pelagi liberáuit: exâudi nos propítius, & concéde: vt ambórum méritis, æternitâtis glóriam conſequâmur. Qui viuis & regnas cum Deo patre.

Léctio Actuum Apoſtólorum.

IN diêbus illis: Per manus Apoſtolórum fiébant ſigna & prodígia multa in plebe. Et erant vnanímiter omnes in pórticu Salomónis. Ceterórum autem nemo audébat ſe coniúngere illis: ſed magnificábat eos pópulus. Magis autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo, virórum ac mulíerum: ita vt in platéas eijcerent infírmos, & pónerent in léctulis ac grabátis: vt, veniénte Petro, ſaltem vmbra illîus obumbráret quemquam illórum, & liberaréntur ab infirmitátibus ſuis. Concurrébat autem & multitúdo vicinárum ciuitátum, Ierúſalem, afferéntes ægros, & vexátos à ſpíritibus immúndis: qui curabántur omnes. Act. 5. b

Graduale. Conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram: memóres erunt nóminis tui Dómine. ℣. Pro pátribus tuis nati ſunt tibi fílij: proptérea pópuli confitebúntur tibi. Pſ. 44.

Allelûia, allelûia. ℣. Nimis honoráti ſunt amíci tui Deus, nimis cõfortátus eſt principátus eórum. Allelûia. Pſal. 138.

Poſt Septuageſimã omiſſo Allelûia, & verſu ſequenti, dicitur Tractus.

Qui ſéminant in lácrymis, in gâudio metent. ℣. Eúntes íbant & flébant, mitténtes ſemina ſua. ℣. Veniêntes autem vénient cum exultatiône, portántes manípulos ſuos. Pſal. 125.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 19.d IN illo témpore: Dixit Simon Petrus ad Ieſum. Ecce nos reliquimus ómnia, & ſecúti ſumus te: quid ergo erit nobis? Ieſus autem dixit illis. Amen dico vobis, quòd vos qui ſecúti eſtis me, in regeneratiône cùm ſéderit fili⁹ hóminis in ſede maieſtátis ſuę, ſedébitis & vos ſuper ſedes duôdecim, iudicántes duôdecim tribus Iſraël. Et omnis qui reliquerit domum, vel frátres, aut ſoróres, aut patrem, aut matrem, vt vxórem, aut filios, aut agros, propter nomen meum: céntuplum accípiet, & vitam ætérnam poſſidêbit.

Pſ. 18. Offertorium. In omnem terram exîuit ſonus eôrum: & in fines orbis terræ verba eôrum.

Secreta.

OFférimus tibi Dómine, preces & munera: quæ, vt tuo ſint digna conſpéctu, apoſtolórum tuôrum Petri & Pâuli précibus adiuuêmur. Per Dóminum.

Præfatio de Apoſtolis. fol. 120.

Matt. 19. Communio. Vos qui ſecúti eſtis me, ſedébitis ſuper ſédes, iudicántes duôdecim tribus Iſraël.

Poſtcommun.

PRótege Dómine, pópulum tuũ: & apoſtolórum tuôrum Petri & Pâuli patrocínio confidéntem, perpétua defenſiône conſérua. Per Dóminum noſtrum.

Tempore Paſchali dicitur Miſſa, vt in feſto S. Marci. f. 193. præter Orationes, Epiſtolam, & Euangelium, dicuntur vt ſupra.

MISSA DE SPIRITV ſancto.

Introitus.

SPíritus Dómini replêuit orbem terrárum: & hoc, quod cóntinet ómnia, ſciêntiam hábet vocis. Sap. 1. Pſalmus. Exúrgat Deus, & diſſipéntur inimíci eius: & fúgiant qui odérunt eum, à fácie eius. Pſ. 67. ℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, qui corda fidéliũ ſancti Spirit⁹ illuſtratiône docuíſti: da nobis in eódem Spíritu recta ſápere, & de eius ſemper cõſolatiône gaudére. Per Dñm. in vnitáte eiúſdẽ Spíritus ſancti.

Léctio Actuum Apoſtolórum.

IN diêbus illis. Cum audíſſent apóſtoli qui erant Ieroſólymis, quia recepíſſet Samária verbum Dei: miſérunt ad eos Petrum & Ioânnem. Qui cum venîſſent, orauêrunt pro ipſis, vt accíperent Spíritum ſanctum. Nondum enim in quemquam illôrum vénerat: ſed baptizáti tantum erant in nómine Dómini Ieſu. Tunc imponébant manus ſuper illos, & accipiêbant Spíritum ſanctum. Act. 8.c Graduale.

Beáta gens, cuius eſt Dóminus Deus eôrum: pópulus, quem elégit Dóminus Pſ. 32.

nus

nus in hereditátem ſibi. ℣. Verbo Dómini cæli firmáti ſunt: & ſpíritu oris eius omnis virtus eôrum. Allelûia, allelûia. ℣. Veni ſancte Spíritus, reple tuôrum corda fidêlium: & tui amóris in eis ignem accénde. Allelûia.

Poſt Septuageſimã omiſſo Allelûia, & verſu ſequenti, dicitur Tractus.

Pſ. 103 Emítte ſpíritum tuum, & creabúntur: & renouâbis fáciem terræ. ℣. O quàm bonus & ſuâuis eſt, Dómine, ſpíritus tuus in nobis. ℣. Veni ſancte Spíritus, reple tuôrum corda fidélium: & tui amóris in eis ignem accénde.

Tempore Paſchali omittitur Graduale, & eius loco dicitur.

Ibidẽ. Allelûia, allelûia. ℣. Emitte ſpíritum tuum, & creabúntur: & renouâbis fáciem terræ. Allelûia. ℣. Veni ſancte Spíritus, reple tuôrum corda fidélium: & tui amóris in eis ignem accénde. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

Ioan. 14.d IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Si quis díligit me, ſermónem meum ſeruâbit: & pater meus díliget eum, & ad eum veniêmus, & manſiônem apud eum faciêmus. Qui non díligit me, ſermónes meos nõ ſéruat. Et ſermónem quẽ audíſtis, non eſt meus: ſed eius, qui miſit me, patris. Hęc locũtus ſum vobis, apud vos mánens. Paráclitus autem Spíritus ſanctus, quem mittet pater in nómine meo: ille vos docébit omnia, & ſúggeret vobis ómnia, quæcúmque díxero vobis. Pacem relínquo vobis: pacem meã do vobis. Non quômodo mundus dat, ego do vobis. Non turbétur cor veſtrum, neque formídet. Audíſtis, quia ego dixi vobis: vado & venio ad vos. Si diligerétis me, gauderétis vtique, quia vado ad patrem: quia pater máior me eſt. Et nunc dixi vobis, priúſquam fiat: vt, cũ factum fúerit, credátis. Iam non multa lóquar vobiſcum. Vénit enim prínceps múndi huius, & in me non hábet quidquam. Sed vt cognóſcat mũdus, quia díligo patrem: & ſicut mandátũ dedit mihi pater, ſic facio.

Offertorium. Confírma, hoc Deus, quod operátus es in nobis: à templo tuo, quod eſt in Ierúſalem, tibi ófferẽt reges múnera. Pſ. 6

Secreta.

MVnera, quæſumus Dñe, obláta ſanctífica: & corda noſtra ſancti Spíritus illuſtratiône emúnda. Per Dóminum. in vnitáte eiúſdem.

Præfatio. Qui aſcéndens ſuper omnes cælos. fol. 112.

Communio.

Factus eſt repénte de cælo ſonus tamquam aduenientis ſpíritus veheméntis, vbi erant ſedéntes: & repléti ſunt omnes Spíritu ſancto, loquêntes magnália Dei. Act.

Poſtcommun.

SAncti Spíritus, Dómine, corda noſtra mundet infúſio: & ſui roris íntima aſperſiône fœcúndet. Per Dóminum. in vnitáte eiúſdem.

Ad poſtulandã gratiam Spiritus ſancti dicitur Miſſa vt ſupra, cum ſequentibus Orationibus. Oratio.

DEus, cui omne cor patet, & ómnis volúntas lóquitur, & quem nullum latet ſecrétum: puríſica per infuſiônem ſancti Spíritus cogitatiônes cordis noſtri: vt te perfectè dílígere, & dignè laudáre mereâmur. Per Dóminum. in vnitáte eiúſdem. Secreta.

HAec, oblátio, quæſumus Dómine, cordis noſtri máculas emúndet: vt ſancti Spíritus digna efficiâtur habitátio. Per Dñm. in vnitáte eiûſdē.

Poſtcommun.

COncéde quæſumus omnípotens Deus, ſanctum nos Spíritum votis promeréri ſédulis: quatenus eius grátia & ab ómnibus liberémur tentatiônibus, & peccatórum noſtrorũ indulgéntiam accípere mereâmur. Per Dóminum. in vnitáte eiûſdem Spíritus.

Miſſa de ſanctiſſimo Euchariſtiæ Sacramento. Introitus.

[Pſ.] 80. CIbâuit eos ex ádipe fruménti: & de petra, melle ſaturâuit eos. Pſalm.
Ibidē. Exultáte Deo adiutóri noſtro: iubilâte Deo Iacób. ℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, qui nobis ſub Sacramento mirâbili paſſiônis tuæ memóriam reliquîſti: tríbue quæſumus, ita nos córporis & ſánguinis tui ſacra myſtéria venerári: vt redemptiônis tuæ fructum in nobis iûgiter ſentiâmus. Qui viuis.

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli Apóſtoli ad Corínthios.

[1.] Cor. [11.] d. FRátres. Ego enim accépi à Dómino, quod & trádidi vobis: quôniã Dóminus Ieſus in qua nocte tradebátur, accépit panem: & grátias agens fregit, & díxit. Accípite & manducáte: Hoc eſt corpus meũ, quod pro vobis tradétur. Hoc fácite in meam commemoratiônem. Simíliter & cálicẽ, poſtquam cœnâuit, dicens. Hic cálix nouum teſtaméntũ eſt in meo ſánguine. Hoc fácite, quotieſcumque bibétis, in meam commemoratiônem. Quotieſcumque enim manducábitis panẽ hunc, & cálicem bibétis mortem Dómini annuntiâbitis, donec véniat. Itaque quicúmque mãducáuerit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indignè: reus erit córporis & ſánguinis Dómini. Probet autem ſeîpſum hómo: & ſic de pane illo edat, & de cálice bibat. Qui enim mandúcat & bibit indignè: iudícium ſibi mandúcat & bibit, non dijúdicans corpus Dómini.

Graduale. Oculi ómnium in te ſperãt Pſ. 144
Dómine: & tu das illis eſcã in témpore opportúno. ℣. Aperis tu manum tuam: & imples omne ánimal benedictiône. Allelûia, allel. ℣. Caro mea Ioã. 6.
verè eſt cibus, & ſanguis meus verè eſt potus: qui mandúcat meam carnem, & bibit meum ſánguinem, in me manet, & ego in eo. Allelûia.

Poſt Septuageſimã omiſſo Allelûia, & verſu ſequenti, dicitur Tractus.

Ab ortu ſolis vſque ad occáſum, ma- Mala ch. 1.
gnum eſt nomen meum in géntibus. ℣. Et in omni loco ſacrificátur, & offértur nómini meo oblátio mũda: quia magnum eſt nomen meum in géntibus. ℣. Veníte, comédite panem Prou. 6.
meum: & bíbite vinum, quod míſcui vobis.

Tempore Paſchali omittitur Graduale, & eius loco dicitur.

Allelûia, allelûia. ℣. Cognouêrunt Luc. 24.
discípuli Dóminum Ieſum in fractiône pánis. Allelûia. ℣. Caro mea verè Ioã. 6.
eſt cibus, & ſánguis meus verè eſt pótus: qui mandúcat meam carnem, & bíbit meum ſánguinem in me manet, & ego in eo. Allelûia.

Sequên-

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

Ioan. 6.f IN illo témpore : Dixit Ieſus túrbis Iudæôrum. Caro mea verè eſt cibus : & ſanguis meus verè eſt pótus. Qui mandúcat meam carnem, & bíbit meum ſanguinem : in me mánet, & ego in illo. Sícut míſit me víuens pater, & ego víuo propter patrem : & qui mandúcat me, & ipſe víuet propter me. Hic eſt pánis, qui de cælo deſcéndit. Non ſicut manducauérunt patres veſtri manna & mórtui ſunt. Qui mandúcat hunc panem, víuet in ætérnum.

Leuit. 21. Offertorium. Sacerdótes Dómini incénſum & panes ófferũt Deo : & ideo ſancti erunt Deo ſuo, & non pólluent nómen eius.

Secreta.

ECcléſię tuę, quæſumus Dómine, vnitátis & pacis propítius dona concéde : quæ ſub oblátis munéribus myſticè deſignántur. Per Dóminum.

Præfatio de Natiuitate Domini, Quia per incarnáti verbi. fol. 108.

1. Cor. 11. Communio. Quotieſcúmque manducábitis panem hunc, & cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiâbitis, donec véniat: itaque quicúmque manducâuerit panem, vel bíberit cálicem Dómini indignè, reus erit córporis & ſánguinis Dómini.

Poſtcommun.

FAc nos, quæſumus Dómine, díuinitátis tuæ ſempitérna fruitiône repléri : quam pretiôſi córporis & ſánguinis tui temporális percéptio præfigúrat. Qui viuis & regnas cum Deo patre in vnitáte.

M. N. R.

MISSA DE S. CRVCE.

Introitus.

NOs autem gloriâri opórtet in crúce Dómini noſtri Ieſu Chriſti : in quo eſt ſálus, vita, & reſurréctio noſtra : per quem ſaluáti, & liberáti ſumus. Gal. Pſal. Deus miſereâtur noſtri, & benedícat nobis : illúminet vultum ſuum ſuper nos, & miſereâtur noſtri. Pſ. 66 ℣. Glória Patri.

Oratio.

DEus, q vnigéniti Fílij tui pretiôſo ſánguine, viuíficæ Crucis vexíllum ſanctificáre voluîſti : concéde quæſumus, eos qui eiûſdẽ ſanctæ Crucis gâudent honóre, tua quoque vbiq. protectiône gaudére. Per eumdem.

Lectio Epiſtolæ beâti Pâuli Apóſtoli ad Philippénſes.

Phil. 2.b FRátres. Chriſtus factus eſt pro nobis obédiens vſque ad mortem : mortem autem crúcis. Propter quod & Deus exaltâuit illum: & donâuit illi nómen, quod eſt ſuper omne nómen: vt in nómine Ieſu omne genu flectátur, cæléſtium, terréſtrium, & infernórum: & omnis lingua confiteâtur, quia Dóminus Ieſus Chriſtus in glória eſt Dei Patris.

Ibidē. Graduale. Chriſtus fáctus eſt pro nobis obédiens vſque ad mortem : mortem autem crucis. ℣. Propter quod & Deus exaltâuit illum : & dedit illi nomen, quod eſt ſuper omne nomen.

Allelûia, allelûia. ℣. Dúlce lignum, dúlces clâuos, dúlcia férens póndera: quæ ſola fuîſti digna ſuſtinére Regem cælôrum, & Dóminum. Allelûia.

Poſt Septuageſimā omiſſis Allelûia. & verſu ſequenti, dicitur Tractus.

Adorámus te Chriſte, & benedícim⁹ tibi : quia per crucem tuam redemíſti mundum. ℣. Tuam Crucem adorâmus Dómine, tuam gloriôſam recólimus paſſiônem : miſerére noſtri, qui paſſus es pro nobis. ℣. O Crux benedícta, quæ ſola fuîſti digna portáre Regem cælôrum, & Dóminum.

Tempore Paſchali omittitur Graduale, & eius loco dicitur.

Pſ.95. Allelûia, allelûia. ℣. Dícite in géntibus, quia Dóminus regnâuit à ligno. Allelûia. ℣. Dúlce lignum, dúlces clâuos, dúlcia ferens póndera : quæ ſola fuîſti digna ſuſtinére Regem cælôrū, & Dóminum. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. IN illo tēpore: Aſſúmpſit Ieſus duôdecim diſcípulos ſuos ſecréto, & ait illis. Ecce aſcéndimus Ieroſólymam, & filius hóminis tradétur princípibus ſacerdótum & Scribis, & condemnábunt eum morte: & trádent eum Gentibus ad illudéndū, & flagellándum, & crucifigéndum : & tértia die reſúrget.

Offertorium. Prótege Dómine, plébem tuam per ſignum ſanctæ Crucis ab ómnibus insídijs inimicôrum ómnium : vt tibi grátam exhibeâmus ſeruitútē, & acceptábile fiat ſacrificium noſtrum. Secreta.

HAec oblátio, Dn̄e quęſumus, ab ômnibus nos purget offénſis : quæ in ara crúcis etiam totîus mundi tulit offénſam. Per eumdem Dn̄m.

Præfatio. Qui ſalútem humáni géneris. fol. 113. Communio.

Per ſignum Crúcis de inimícis noſtris líbera nos Deus noſter. Poſtcomm.

ADeſto nobis Dn̄e Deus noſter: & quos ſanctæ Crúcis lætári facis honóre, eius quôque perpétuis deféndе ſubsídijs. Per Dóminum.

Tempore Paſchali, loco primæ Orationis, dicitur ſequens Oratio.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum ſubíre voluîſti, vt inimíci à nobis expélleres poteſtátem: concéde nobis fámulis tuis: vt reſurrectiônis glóriam conſequâmur. Per eumdem Dóminum.

Alia Miſſa de Paſſione Domini noſtri Ieſu Chriſti. Introitus.

HVmiliâuit ſemetípſum Dóminus Ieſus Chriſtus vſque ad mortem, mortem autem crúcis : propter quod & Deus exaltâuit illum, & dónâuit illi nomen, quod eſt ſuper omne nomen. Phil.2. Pſalm.

Miſericórdias Dómini in ætérnum cantábo : in generatiônem & generatiônem. ℣. Glória Patri. Pſ.88.

Oratio.

DOmine Ieſu Chríſte, qui de cælis ad terram de ſinu Patris deſcendíſti, & ſánguinem tuum pretiôſum in remiſſiônē peccatôrū noſtrórum

rum

rum fudíſti: te humíliter deprecámur: vt in die iudícij, ad dexteram tuam audíre mereâmur, veníte benedícti. Qui víuis & régnas.

Léctio Zacharîæ prophétæ.

Zach. 12. c HAec dicit Dóminus. Effundam ſuper dómum Dauîd, & ſuper omnes habitántes Ierúſalem, ſpíritum grátiæ & miſeratiônis: & aſpîcient in eum, quem confixérunt; & plángent eum plánctu quaſi ſuper vnigénitum: & dolêbunt ſuper eum, vt doléri ſólet in morte primogéniti. In illa die erit plánctus magnus in Ierúſalem, & dicétur. Quid ſunt plágæ iſtæ in médio mánuum tuârum? Et dícet. His plagátus ſum in domo eôrum, qui diligébãt me. Frámea ſuſcitáre ſuper paſtórem meum, & ſuper virum cohæréntẽ mihi, dícit Dóminus exercítuum. Pércute paſtórem, & diſpergéntur oues: ait Dóminus omnípotens. Graduale.

Cap. 13. b

Pſ. 68. Impropérium expectâuit cor meum, & miſériam: & ſuſtínui, qui ſimul mecum contriſtarétur, & non fuit: conſolántem me quæſiui, & non inuêni.

℣. Dedérunt in eſcam meam fel, & in ſiti mea potauérũt me acéto. Allelûia, allelûia. ℣. Aue rex noſter: tu ſolus noſtros es miſerátus erróres: Patri obédiens, dúctus es ad crucifigéndum, vt agnus manſuêtus ad occiſiônẽ. Allel.

Poſt Septuageſimã omiſſo Allelûia, & verſu ſequenti, dicitur Tractus.

Iſa. 53 Vere languôres noſtros ipſe tulit, & dolóres noſtros ipſe portâuit. ℣. Et nos putâuimus eum quaſi lepróſum, & percúſſum à Deo & humiliâtum.

℣. Ipſe autem vulnerátus eſt propter iniquitátes noſtras, attrítus eſt propter ſcélera noſtra. ℣. Diſciplína pácis noſtræ ſuper eum: & liuôre eius ſanáti ſúmus.

Tempore Paſchali omittitur Graduale, & eius loco dicitur.

Allelûia, allelûia. ℣. Aue rex noſter: tu ſolus noſtros es miſerátus erróres: Patri obédiens, ductus es ad crucifigẽdum, vt agnus manſuêtus ad occiſiônẽ. Allelûia. ℣. Tibi glória, hoſánna: tibi triúmphus & victória: tibi ſummę lâudis & honóris coróna. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

Ioan. 19. c IN illo témpore: Sciens Ieſus, quia iam ómnia conſummáta ſunt: vt cõſummarétur ſcriptúra, dixit: Sítio. Vas ergo poſitum erat acéto plénum. Illi autem ſpóngiam plénam acéto hyſſópo circumponéntes, obtulérunt ori eius. Cum ergo accepíſſet Ieſus acétũ, dixit: Conſummátum eſt. Et inclináto cápite, trádidit ſpíritum. Iudæi ergo, quôniam paraſcéue erat, vt non remanérent in cruce córpora ſábbato (erat enim mágnus dies ille ſabbáti) rogauérunt Pilátum, vt frangeréntur eôrum crúra, & tolleréntur. Venérunt ergo mílites: & primi quidem fregérunt crúra, & altérius qui crucifixus eſt cum eo. Ad Ieſum autem cum veníſſent, vt vidérunt eam iam mórtuum, non fregérunt eius crúra: ſed vnus mílitum láncea látus eius aperuit, & contínuo exîuit ſánguis & aqua. Et qui vídit, teſtimónium perhíbuit: & verum eſt teſtimónium eius. Offertorium.

Inſurrexérunt in me víri iníqui abſque miſericórdia quęſiêrunt me interficere: & non pepercérunt in fáciem

meam ſpûere: lánceis ſuis vulnerauérunt me, & concúſſa ſunt ómnia oſſa mea. Secreta.

OBlâtum tibi, Dómine, ſacrifícium, intercedénte vnigéniti Filij tui paſſióne, víuificet nos ſemper & múniat. Qui tecum viuit.

Præfatio de Cruce. fol. 111.

21. Communio. Fodérunt manus meas, & pedes meos: dinumerauérunt ómnia oſſa mea. Poſtcommun.

DOmine Ieſu Chriſte, fili Dei viui, qui hóra ſéxta pro redẽptióne múndi crúcis patíbulum aſcẽdíſti, & ſánguinem tuum pretióſum in remiſsiónẽ peccatórum noſtrórum fudíſti: te humíliter deprecámur: vt poſt óbitum noſtrum, paradíſi iânuas nos gaudẽter introíre cócédas. Qui viuis.

MISSA DE S. MARIA, ab Aduentu vſque ad Natiuitatem Domini.

Introitus.

4.45. ROráte cæli déſuper, & nubes plúãt iuſtum: aperiâtur terra, & gérmi
84. net ſaluatórem. Pſal. Benedixíſti Dómine terram tuam: auertíſti captiuitâtem Iacób. ℣. Glória Patri. Oratio.

DEus, qui de beâtæ Mariæ vírginis vtero, Verbum tuum, Angelo nũtiânte, carnem ſuſcípere voluíſti, præſta ſupplícibus tuis: vt, qui verè eã genitrícẽ Dei crédimus, eius apud te interceſsiónibꝰ adiuuêmur. Per eũdẽ.

Lectio Iſaiæ prophétæ.

IN diébus illis: Locútus eſt Dómi- Iſa.7.b
nus ad Achaz, dicens. Pete tibi ſignum à Dómino Deo tuo, in profundum inférni, ſiue in excélſum ſupra. Et dixit Achaz. Nõ pétam, & non tẽtábo Dóminum. Et dixit. Audíte ergo domus Dauíd. Nũquid parum vobis eſt, moléſtos eſſe homínibus, quia moléſti eſtis & Deo meo? Propter hoc dábit Dóminus ipſe vobis ſignũ. Ecce, virgo concípiet, & páriet fílium: & vocábitur nomen eius Emmánuel. Butyrum & mel cómedet: vt ſciat reprobáre málum, & elígere bonum.

Graduale. Tóllite portas príncipes ve Pſ.23.
ſtras, & eleuâmini portæ æternáles, & introíbit Rex glóriæ. ℣. Quis aſcéndet in montem Dñi, aut quis ſtábit in loco ſancto eius? innocens mánibus, & mũ
do corde. Allelúia, allelúia. ℣. Aue Luc.1.
Maria grátia plena, Dóminus tecum: benedícta tu in mulieribus. Allelúia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

IN illo témpore: Miſſus eſt Ange- Luc. 1. b
lus Gábriel à Deo in ciuitátem Galilææ, cui nomen Nazaréth, ad vírginẽ deſponſátam viro, cui nomen erat Ioſéph, de domo Dauíd: & nomen vírginis, Maria. Et ingréſſus Angelus ad eam, dixit. Aue grátia plena, Dóminus tecũ: benedícta tu in mulieribus. Quæ cum audíſſet, turbáta eſt in ſermóne

móne eius: & cogitábat, qualis eſſet iſta ſalutátio. Et ait Angelus ei. Ne tímeas Maria: inueníſti enim grátiam apud Deum. Ecce concípies in vtero, & páries filium: & vocábis nomē eius Ieſum. Hic erit magnꝰ: & filius Altíſſimi vocábitur. Et dábit illi Dóminus Deus ſedem Dauîd pátris eius: & regnábit in domo Iacób in ætérnum: & regni eius non érit finis. Dixit autem Maria ad Angelum. Quômodo fiet iſtud: quôniã virum non cognoſco? Et reſpóndens Angelus, dixit ei. Spíritus ſanctus ſuperuêniet in te: & virtus Altíſſimi obũbrabit tibi. Ideoq. & quod naſcétur ex te ſanctum, vocábitur filius Dei. Et ecce Eliſabeth cognáta tua: & ipſa concêpit filium in ſenectúte ſua. Et hic menſis, eſt ſextus illi, quæ vocátur ſtérilis: quia non érit impoſſíbile apud Deum omne verbum. Dixit autē Maria. Ecce ancílla Dómini: fiat mihi ſecúndum verbum tuum.

Luc. 1.b Offertorium. Aue Maria, grátia plena, Dóminus tecum: benedícta tu in muliêribus, & benedíctus fructus véntris tui.

Secreta.

IN méntibus noſtris, quæſumus Dómine, veræ fidei ſacraménta confírma: vt, qui concéptum de vírgine Deũ verum & hóminem confitémur: per eius ſalutíferæ reſurrectiônis potêntiã, ad ætérnam mereâmur peruenire lætítiam. Per eumdem Dóminum.

Præfatio. Et te in veneratiône beátæ Mariæ. fol. 119. quæ dicitur & in ſequentibus Miſſis de ſancta Maria, etiã tempore Paſchali, vel infra quaſcumque Octauas eius Miſſa dicatur.

Iſai. 7. Communio. Ecce virgo concípiet, & páriet filium: & vocábitur nomen eius Emmánuel.

Poſtcommun.

GRátiam tuam, quęſumus Dómine, méntibus noſtris infúnde: vt, qui Angelo nuntiânte, Chriſti filij tui incarnatiônem cognôuimus: per paſſiônem eius & crúcem, ad reſurrectiônis glóriam perducámur. Per eumdē Dóminum noſtrum.

A Natiuitate Domini vſque ad Purificationem. Introitus.

VVltum tuum deprecabúntur omnes diuítes plébis: adducéntur Regi vírgines poſt eam: próximę eius adducéntur tibi in lætítia & exultatiône. Pſ. 44

Pſalm. Eructâuit cor meum vérbum bonum: dico ego ópera mea Regi. Ibidē

℣. Glória Patri.

Oratio.

DEus, qui ſalútis ætérnæ, beâtæ Mariæ virginitáte fœcúnda, humáno géneri præmia præſtitíſti: tríbue quæſumus: vt ipſam pro nobis intercédere ſentiâmus, per quam meruímus auctórem vitæ ſuſcípere, Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum. Qui tecum.

Léctio epiſtolæ beâti Pâuli Apóſtoli ad Titum.

CHaríſſime. Appáruit benígnitas & humánitas Saluatóris noſtri Dei: non ex opéribus iuſtítiæ, quæ fécimus nos: ſed ſecúndum ſuam miſericórdiam ſaluos nos fécit, per lauâcrũ regeneratiônis & renouatiônis Spíritus ſancti, quem effúdit in nos abundè per Ieſum Chriſtum ſaluatórem noſtrum: vt iuſtificâti grátia ipsíus, herédes ſimus ſecúndum ſpem vitæ ætér- Tit. b

næ:

næ: in Chriſto Ieſu Dómino noſtro.

Pſ. 44. Graduale. Speciôſus forma præ fílijs hóminũ: diffúſa eſt grátia in lábijs tuis. ℣. Eructâuit cor meũ verbum bonũ, dico ego ópera mea Regi: língua mea cálamus ſcríbæ velóciter ſcribéntis.

Allelûia, allelûia. ℣. Poſt partum virgo inuioláta permánſiſti: Dei génitrix intércede pro nobis. Allelûia.

Poſt Septuageſimam Tractus. Gâude Maria virgo. vt in ſequenti Miſſa.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

Luc. 2. b IN illo témpore: Paſtóres loquebántur ad ínuicem. Tranſeâmus vſque Bethleém: & videâmus hoc verbum, quod factũ eſt, quod fecit Dóminus, & oſténdit nobis. Et venérunt feſtinãtes: & inuenérunt Mariam & Ioſeph, & infántem póſitum in præſépio. Vidéntes autem, cognouérunt de verbo, quod dictũ erat illis de púero hoc. Et omnes qui audiérunt, miráti ſunt de his, quæ dicta erant à paſtóribus ad ipſos. Maria autem conſeruâbat ómnia verba hæc, cónferens in corde ſuo. Et reuêrſi ſunt paſtóres, glorificántes & laudántes Deum in ómnibus, quæ audìerant & víderant: ſicut dictum eſt ad illos.

Offertorium.

Felix namque es ſacra virgo Maria, & omni láude digniſſima: quia ex te ortus eſt ſol iuſtítiæ, Chriſtus Deus noſter.

Secreta.

MVnéribus noſtris, quæſumus Dómine, precibuſq. ſuſcéptis; & cæléſtibus nos munda myſtérijs, & cleménter exâudi. Per Dóminum.

Communio. Beâta víſcera Mariæ vírginis, quæ portauérunt ætérni pátris fílium.

Poſtcommun.

HAec nos commúnio, Dómine, purget à crímine: & intercedénte beâta vírgine Dei genitríce Maria: cæléſtis remédij fáciat eſſe conſórtes. Per eumdem.

A Purificatione vſque ad Paſcha.

Introitus.

SAlue ſancta párens, eníxa puêrpera Regem: qui cælum, terramque régit in ſæcula ſæculórum. Pſalm. Eructâuit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. ℣. Glória Patri. Sedulius. Pſ. 44.

Oratio.

COncéde nos fámulos tuos, quæſumus Dómine Deus, perpétua mentis & córporis ſanitáte gaudére: & glorióſa beâtæ Mariæ ſemper Vírginis interceſſiône, à præſenti liberári triſtítia, & ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum noſtrum.

Léctio libri Sapiêntiæ.

AB inítio, & ante ſæcula creâta ſum: & vſque ad futúrum ſæculum non déſinam: & in habitatiône ſancta, coram ipſo miniſtráui. Et ſic in Sion firmáta ſum: & in ciuitáte ſanctificáta ſimíliter requiêui, & in Ierúſalẽ potéſtas mea. Et radicâui in pópulo honorificáto: & in párte Dei mei, heréditas illìus: & in plenitúdine ſanctórum deténtio mea. Eccli. 24.

Graduale.

Benedícta & venerábilis es virgo Maria: quæ ſine tactu pudóris, inuênta es mater Saluatóris. ℣. Virgo Dei génitrix, quem totus non cápit orbis, in tua ſe clâuſit víſcera, factus homo.

Allelûia, allelûia. ℣. Virga Ieſſe floruit: Num. 17.

ruit : virgo Deum & hóminem génuit: pacem Deus reddidit,in ſe reconcílians ima ſummis. Allelûia.

Poſt Septuageſimam Tractus.

Gâude Maria virgo,cũctas hæreſes ſola interemíſti. ℣. Quę Gabriêlis archãgeli dictis credidíſti. ℣. Dum virgo Deum & hóminem genuîſti: & poſt partum virgo inuioláta permanſiſti. ℣. Dei génitrix intercéde pro nobis.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

Luc. 11. IN illo témpore: Loquênte Ieſu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba,díxit illi. Beâtus venter qui te portâuit, & vbera quæ ſuxíſti. At ille díxit. Quinimmo beâti qui áudiunt verbum Dei, & custódiunt illud.

Offertorium. Felix namque es ſacra virgo Maria, & omni láude digniſſima: quia ex te ortus eſt ſol iuſtítiæ, Chriſtus Deus noſter.

Secreta.

TVa, Dómine, propitiatióne, & beâtæ Mariæ ſemper vírginis interceſſiône, ad perpétuam atque præſentem hæc oblátio nobis profíciat proſperitátem & pacem. Per Dóminum noſtrum.

Communio. Beâta víſcera Mariæ vírginis, quæ portauérunt ætérni patris fílium.

Poſtcommun.

SVmptis, Dómine, ſalútis noſtræ ſubſidijs: da quęſumus, beâtæ Mariæ ſemper vírginis patrocínijs nos vbíque prótegi: in cuius veneratiône, hæc tuæ obtúlimus maieſtáti. Per Dóminum noſtrum.

A Paſcha vſque ad Pentecoſten.

Introitus.

SAlue ſancta párens, eníxa puêrpera Regem: qui cælum, terramque régit in ſæcula ſæculórum, allelûia, allelûia. Sedulius.

Pſalmus. Eructâuit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. ℣. Glória Patri. 44

Oratio.

COncéde nos fámulos tuos, quæſumus Dómine Deus, perpétua mentis & córporis ſanitáte gaudére: & gloriôſa beâtæ Marîæ ſemper Vírginis interceſsiône, à præſénti liberári triſtítia, & ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum noſtrum.

Léctio libri Sapiêntiæ.

AB inítio, & ante ſæcula creâta ſum: & vſque ad futúrum ſæculum non déſinam: & in habitatiône ſancta, coram ipſo miniſtráui. Et ſic in Sion firmáta ſum: & in ciuitáte ſanctificáta ſimíliter requiêui, & in Ierúſalẽ potéſtas mea. Et radicáui in pópulo honorificáto: & in parte Dei mei, heréditas illîus: & in plenitúdine ſanctórum deténtio mea. Eccli. 24.

Allelûia, allelûia. ℣. Virga Ieſſe flóruit: virgo Deum & hóminem génuit: pacem Deus réddidit, in ſe recencílians ima ſummis. Allelûia. Num. 17.

℣. Aue Maria, grátia plena, Dñs tecũ: benedícta tu in muliêribus. Allelûia. Luc. 1

Sequêntia ſancti Euangêlij ſecundum Ioannem.

IN illo témpore: Stábant iuxta crúcem Ieſu mater eius, & ſôror mátris eius Maria Clêophæ, & Maria Magdaléne. Cũ vidíſſet ergo Ieſ⁹ matrem Ioan. 19.e

trem, & diſcípulum ſtantem, quem diligébat, dicit mátri ſuę. Múlier, ecce filius tuus. Deînde dícit díſcipulo. Ecce máter tua. Et ex illa hora accépit eam diſcípulus in ſua. Offertorium.

Beâta es virgo Maria, quæ ómnium portáſti creatórem: genuíſti qui te fécit, & in ætérnum permánes virgo, allelûia. Secreta.

TVa, Dómine, propitiatiône, & beâtæ Mariæ ſemper vírginis interceſſiône, ad perpétuam atque præſéntē̄ hæc oblatio nobis profíciat proſperitátem & pácem. Per Dóminum. Communio. Beâta víſcera Mariæ vírginis, quæ portauérunt ætérni pátris fílium, allelûia. Poſtcommun.

SVmptis, Dómine, ſalútis noſtræ ſubſidijs: da quęſumus, beâtæ Mariæ ſemper vírginis patrocínijs nos vbíque prótegi: in cuius veneratiône, hæc tuæ obtúlimus maieſtáti. Per Dóminum noſtrum.

A Pentecoſte vſque ad Aduentum.

Introitus.

edulius. SAlue ſancta párens, eníxa puêrpera Regem: qui cælum, terramque régit in ſæcula ſæculórum. Pſalm. Eructâuit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. ℣. Glória Patri. ſ. 44

Oratio.

COncéde nos fámulos tuos, quæſumus Dómine Deus, perpétua mentis & córporis ſanitáte gaudére: & glorióſa beâtæ Mariæ ſemper Vírginis interceſsiône, à præſénti liberári triſtitia, & ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum noſtrum.

Léctio libri Sapiêntiæ.

AB inítio, & ante ſæcula creâta ſum: & vſque ad futúrum ſæculum non déſinam: & in habitatiône ſancta, coram ipſo miniſtráui. Et ſic in Sion firmáta ſum: & in ciuitáte ſanctificáta ſimíliter requiêui, & in Ierúſalē̄ potéſtas mea. Et radicáui in pópulo honorificáto: & in parte Dei mei, heréditas illîus: & in plenitúdine ſanctórum deténtio mea. Graduale. Eccli. 24.

Benedícta & venerábilis es virgo Maria: quæ ſine tactu pudóris inuênta es mater Saluatóris. ℣. Virgo Dei génitrix, quem totus non cápit orbis, in tua ſe clâuſit víſcera, factus homo.

Allelûia, allelûia. ℣. Poſt partum virgo inuioláta permanſiſti: Dei génitrix intercéde pro nobis. Allelûia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

IN illo témpore: Loquênte Ieſu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, díxit illi. Beâtus vénter qui te portâuit, & vbera quæ ſuxíſti. At ille díxit. Quinimmo beâti qui áudiunt verbum Dei, & cuſtódiunt illud. Luc. 11.

Offertorium. Aue Maria, grátia plena, Dóminus tecum: benedícta tu in muliêribus, & benedíctus fructus véntris tui. Secreta. Luc. 1.

TVa, Dómine, propitiatióne, & beâtæ Mariæ ſemper vírginis interceſſiône, ad perpétuam atque præſentem hæc oblátio nobis profíciat proſperitátē̄ & pacem. Per Dóminū̄. Communio. Beâta víſcera Mariæ vírginis, quæ portauérunt ætérni patris fílium. Poſtcommun.

Sum-

SVmptis, Dómine, ſalútis noſtræ
ſubſídijs:da quęſumus,beâtę Ma-
riæ ſemper vírginis patrocínijs nos v-
bíque prótegi : in cuius veneratiône,
hæc tuę obtúlimus maieſtáti. Per Dó-
minum noſtrum.

Aliæ Miſſæ Votiuæ pro diuerſis re-
bus,quæ dici poſſunt quacumque die,
niſi fuerit Dominica, vel Officium du
plex : ſed tamen paſſim non dicantur,
niſi vrgenti de cauſa, vt ſupra dictum
eſt de alijs Miſſis Votiuis.

Miſſa pro eligendo ſummo Pontifice,
Sede vacante,dicitur de Spiritu
ſancto, vel vt ſequitur.

Introitus.

Reg. 2. SVſcitábo mihi ſacerdó-
tem fidélem, qui iuxta
cor meum & ánimam
meam fáciet : & ædifi-
cábo ei dómũ fidêlem :
& ambulábit coram Chriſto meo cún-
Pſ.131. ctis diêbus. Pſal. Meménto Dómine
Dauîd: & ómnis manſuetúdinis eius.
℣. Glória Patri. Oratio.

SVpplici, Dómine, humilitáte de-
póſcimus : vt ſacroſánctæ Romá-
næ Eccléſiæ concédat Pontíficem il-
lum tua imménſa píetas : qui & pio in
nos ſtúdio ſemper tibi plácitus, & tuo
pópulo pro ſalúbri regímine ſit aſsídue
ad glóriam tui nóminis reueréndus.
Per Dóminum noſtrum.

Léctio epiſtolæ beâti Pâuli Apóſtoli
ad Hebræos.

Hebr. 4. FRátres. Adeâmus cum fidúcia ad
thronum grátię: vt miſericórdiam
conſequâmur, & grátiam inueniâmus
Cap. 5. in auxílio opportúno. Omnis nam-
que Pontifex ex homínibus aſſúm-
ptus,pro homínibus conſtituîtur in ijs
quæ ſunt ad Deum : vt ófferat dona &
ſacrifícia pro peccátis. Qui condolére
poſsit ijs qui ignórant & errant : quô-
niam & ipſe circumdátus eſt infirmi-
táte : & proptérea debet, quemadmo-
dum pro pópulo, ita etiam & pro ſe-
metipſo offérre pro peccátis. Nec quiſ-
quam ſúmit ſibi hónorem : ſed qui vo-
cátur à Deo,tamquam Aâron. Sic &
Chriſtus non ſemetípſum clarificáuit,
vt póntifex fíeret : ſed qui locútus eſt
ad eum : Fílius meus es tu, ego hódie
génui te. Quemádmodum & in alio
loco dicit : Tu es ſacérdos in ætér-
num, ſecúndum órdinem Melchiſê-
dech. Qui in diêbus carnis ſuæ,preces,
ſupplicationesq. ad eum, qui poſsit il-
lum ſáluum fácere à morte, cũ clamó-
re válido & lácrymis ófferens, exaudí-
tus eſt pro ſua reueréntia. Graduale.

Póntifex ſacerdos magnus inter fra- Leuit. 21.
tres ſuos, ſuper cuius cáput fuſum eſt
vnctiônis óleum, & cûius manus in ſa
cerdótio conſecrátæ ſunt, veſtitusque
eſt ſanctis véſtibus : débuit per ómnia
frátribus ſimilári. ℣. Vt miſéricors fíe- Hebr. 2.
ret,& fidélis Póntifex ad Deum:vt re-
propitiâret delícta pópuli. Allelûia,
allelûia. ℣. Sacérdos ſit ſanctus, ſicut Leuit. 21.
& ego ſanctus ſum Dóminus,qui ſan-
ctífico vos. Allelûia.

Poſt Septuageſimã omiſſo Allelûia,
& verſu ſequenti, dicitur Tractus.

Surge Dómine in réquiem tuam, tu Pſ.131.
& árca ſanctificatiônis tuæ. ℣. Sacer-
dótes tui induântur iuſtítiam, & ſancti
tui exúltent. ℣. Propter Dauîd ſér-
uum tuum, non auêrtas fáciem Chri-
ſti tui.

Tem-

Tempore Paſchali omittitur Graduale, & eius loco dicitur.

Leuit. 21. Allelûia, allelûia. ℣. Sacérdos ſit ſanctus, ſicut & ego ſanctus ſum Dñs, qui
Ioan. 10. ſanctífico vos. Allelûia. ℣. Ego ſum paſtor bonus: & cognóſco oues meas, & cognóſcunt me meæ. Allelûia.

Sequéntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

Ioan. 14.c IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Si dilígitis me: mandáta mea ſeruâte. Et ego rogábo pátrẽ, & álium paráclitum dábit vobis, vt máneat vobíſcum in ætérnum, ſpíritum veritátis, quẽ mundus non póteſt accípere, quia non vîdet eum, nec ſcit eum. Vos autem cognoſcétis eum: quia apud vos manébit, & in vobis erit. Non relínquam vos órphanos: véniam ad vos. Adhuc módicum, & mundus me iam nõ vídet. Vos aũt vidétis me: quia ego viuo, & vos viuêtis. In illo die vos cognoſcétis, quia ego ſum in patre meo: & vos in me, & ego in vobis. Qui habet mandáta mea, & ſéruat ea: ille eſt qui díligit me. Qui autem díligit me, diligétur à patre meo: & ego díligam eum, & manifeſtábo ei meipſum.

Eſd. Offertorium. Non participéntur ſancta, donec exurgat Póntifex in oſtenſiônem & veritátem. Secreta.

TVæ nobis, Dómine, abundántia pietátis indúlgeat: vt per ſacramúnera, quę tibi reueréntér offérimus, gratum maieſtáti tuæ Pontíficem ſanctæ mátris Eccléſiæ regímini præeſſe gaudeâmus. Per Dóminum.

Exod. 9. Communio. Veſte ſancta vtétur Póntifex, qui fúerit cõſtitútus, & ingrediêtur tabernáculum teſtimónij, vt miníſtret in ſanctuário. Poſtcommunio.

PRetiôſi córporis & ſánguinis tui nos, Dómine, ſacraménto refectos, miríﬁca tuæ maieſtátis grátia de illîus ſummi Pontíficis conceſſiône lætíficet: qui & plébem tuam virtútibus inſtruat, & fidélium mentes ſpirituâlium arómatum odóre perfúndat. Qui vîuis & regnas cum Deo patre.

In die Creationis, & Coronationis Papæ, & eiuſdem diei anniuerſario, dicitur Miſſa vt in Cathedra beati Petri. fol. 178. cum Oratione, Deus ómnium fidélium. fol. 133. omiſſis Orationibus ſanctorum Petri & Pauli, & dicitur Credo.

In anniuerſario creationis, ſeu conſecrationis Epiſcopi, dicitur ſequẽs Miſſa. Introitus. Sacerdótes tui. de Cõi Confeſſ. Pont. f. 254. omiſſa Oratione Feſti, cuius loco dicitur Oratio, Deus ómnium fidélium. ſicut pro Papa. fol. 133. ſed vbi dicitur, Eccléſiæ tuæ præêſſe voluîſti, nominet Eccleſiam, cui præeſt, dicens, Eccléſiæ N. vel, huic præêſſe voluîſti. Epiſtola. Omnis Póntifex. de Communi Confeſſ. Pont. fol. 254. Euangelium. Vidéte, vigiláte, & oráte. de eodem Communi. fol. 255. Et dicitur Credo.

Miſſa ad tollendum ſchiſma, vel pro quacumque neceſsitate Eccleſiæ. Introitus.

SAluos nos fac, Dómine Deus noſter: & cóngrega nos de natiônibus: vt confiteâmur nómini ſancto tuo, & gloriémur in lâude tua. *Pſal. 105.*

Pſalmus. Confitémini Dño, quôniam bonus: *Ibidē.*

bórem meum : & dimítte ómnia pec-
cáta mea. ℣. Ad te Dómine leuâui á-
nimam meam: Deus meus in te confi
do,non erubéſcam:neque irrideât me
inimíci mei. ℣. Etenim vniuérſi qui te
expéctant,non cõfundéntur:confun-
dántur omnes faciêntes vana.

Tempore Paſchali omittitur Gradua-
le, & eius loco dicitur.

Pſ.78. Allelûia, allelûia. ℣. Propítius eſto,
Dómine, peccátis noſtris : ne quândo
dícant gentes,vbi eſt Deus eôrum? Al
Pſ.30. lelûia. ℣. Exultábo & lętábor in miſe-
ricórdia tua: quôniam reſpexíſti humi
litátem meam : ſaluâſti de neceſſitáti-
bus ánimam meam. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecún-
dum Marcum.

Marc. 12.d In illo témpore:Dixit Ieſus diſcípu-
lis ſuis. Habéte fidem Dei. Amen
dico vobis: quia quicumque díxerit
huic monti, Tóllere & míttere in ma-
re : & non hæſitâuerit in corde ſuo,ſed
credíderit, quia quodcumque díxerit,
fiat:fiet ei. Proptérea dico vobis: om-
nia quæcumque orántes pétitis,crédi-
te quia accipiêtis, & euênient vobis.
Et cum ſtábitis ad orándum, dimíttite
ſi quid habêtis aduêrſus áliquem:vt &
pater veſter qui in cęlis eſt,dimíttat vo
bis peccáta veſtra. Quòd ſi vos non di-
miſéritis : nec pater veſter qui in cælis
eſt,dimíttet vobis peccáta veſtra.

Pſ.137 Offertorium. Si ambulâuero in médio
tribulatiônis,viuificábis me Dómine:
& ſuper iram inimicôrum meôrum ex
téndes manum tuam,& ſaluum me fá
ciet déxtera tua. Secreta.

PVrificet nos, Dómine quęſumꝰ,
múneris præſéntis oblâtio : & di-
gnos ſacra participatiône perficiat. Per
Dóminum noſtrum. Communio.

Meménto verbi tui ſéruo tuo Dñe,in Pſal. 118.
quo mihi ſpem dedíſti: hæc me conſo-
láta eſt in humilitáte mea. Poſtcõm.

PReſta quęſumus Dñe: vt terrénis
affectibus expiâti, ad ſupérni ple-
nitúdinem ſacramẽti,cuius libâuimus
ſancta,tendámus. Per Dóminum.

Miſſa pro remiſſione peccatorum.

Introitus.

MIſeréris ómnium, Dómi Sap. 11.
ne, & nihil odíſti eôrũ,
quæ fecíſti:diſsímulans
peccáta hóminum pro-
pter pœnitentiam, &
parcens illis: quia tu es Dóminus
Deus noſter. Pſalmus. Miſerére mei Pſ.56
Deus, miſerére mei : quôniam in te
confídit anima mea. ℣. Glória Patri.

Oratio.

EXâudi, quæſumus Dómine, ſúp-
plicum preces, & cõfiténtium ti-
bi parce peccátis : vt páriter nobis in-
dulgéntiam tríbuas benígnus,& pacẽ.
Per Dóminum noſtrum.

Léctio Epíſtolæ beâti Pâuli Apóſtoli
ad Romános.

FRatres. Cõdeléctor legi Dei ſecũ Rom. 7.d
dum interiôrem hóminem: vídeo
autem áliam legem in membris meis,
repugnántem legi mentis meæ, & ca-
ptiuântem me in lege peccáti, quæ eſt
in mémbris meis. Infélix ego homo:
quis me liberábit de córpore mortis hû
ius? Grátia Dei, per Ieſum Chriſtum
Dóminum noſtrum. Graduale.

Propítius eſto Dómine, peccátis no- Pſ.78.
ſtris, ne quando dícant gentes: vbi eſt
Deus eôrũ? ℣. Adiuua nos Deus ſa-

lutáris noſter: & propter honórem nóminis tui Dómine, líbera nos. Allelûia, allelûia. ℣. Deus iudex iúſtus, fortis & pátiens: numquid iraſcétur per ſingulos dies? Allelûia. (Pſal.7.)

Poſt Septuageſimā omiſſis Allelûia, *& verſu ſequenti, dicitur Tractus.*

Pſ.129 De profúndis clamâui ad te Dómine, Dómine exâudi vocē meam. ℣. Fiant aures tuæ intendéntes in oratiônem ſérui tui. ℣. Si iniquitátes obſeruâueris Dómine, Dómine quis ſuſtinébit? ℣. Quia apud te propitiâtio eſt: & propter legem tuam ſuſtínui te Dómine.

Tempore Paſchali omittitur Graduale, & eius loco dicitur.

Pſal.7. Allelûia, allelûia. ℣. Deus iudex iuſtus, fortis & pátiens: numquid iraſcétur per ſingulos dies? Allelûia. ℣. Au- Pſ.50.
dítui meo dábis gâudium & lætítiam: & exultábūt oſſa humiliâta. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Lucam.

Luc. 11.b In illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Pétite, & dábitur vobis: quęrite, & inueniêtis: pulſáte, & aperiêtur vobis. Omnis enim qui pétit, áccipit: & qui quærit, ínuenit: & pulſánti aperiêtur. Quis autem ex vobis patrem petit panem: numquid lápidem dábit illi? Aut piſcem: numquid pro piſce ſerpéntem dábit illi? Aut ſi petierit ouū: numquid pórriget illi ſcorpiônem? Si ergo vos cum ſitis mali, noſtis bona dáta dáre fílijs veſtris: quanto magis páter veſter de cælo dábit ſpíritum bonum peténtibus ſe?

Pſal. 101. *Offertorium.* Dómine exâudi oratiônem meam: & clámor meus ad te perueniat.

Secreta.

Hoſtias tibi Dómine, placatiônis & lâudis offérimus: vt & delícta noſtra miſerátus abſóluas, & nutántia corda tu dírigas. Per Dóminum.

Communio. Pétite, & accipiétis: quęrite & inueniêtis: pulſáte, & aperiêtur vobis: omnis enim qui pétit, áccipit: & qui quærit, ínuenit: & pulſánti aperiêtur. Luc. 11.

Poſtcommun.

Præſta nobis ætérne ſaluátor: vt percipiêntes hoc múnere véniam peccatôrum, deínceps peccáta vitémus. Per Dóminum.

Miſſa contra paganos. Introitus.

Exúrge, quare obdórmis Dómine? exúrge, & ne repéllas in finem: quare fáciem tuā auêrtis, obliuiſcéris tribulatiônē noſtram? adhæſit in terra venter noſter: exúrge Dómine, ádiuua nos, & líbera nos. (Pſ.43.) *Pſal.* Deus áuribus noſtris audíuimus: patres noſtri annuntiauêrūt nobis. ℣. Glória Pátri. (Ibidē.)

Oratio.

Omnípotens ſemptérne Deus, in cûius manu ſunt ómnium poteſtátes, & ómnium iura regnórum: reſpice in auxílium Chriſtianórum: vt gentes paganôrum, quæ in ſua feritáte confídunt, déxteræ tuæ poténtia conterántur. Per Dóminum.

Epiſtola. In diêbus illis. Orâuit Mardochæus ad Dóminum. *vt in feria iiij. poſt Dominicam ij. Quadrageſimæ.* fol.43.

Graduale.

Sciant gentes, quóniam nomen tibi Deus; tu ſolus altíſſimus ſuper omnē terrā. ℣. Deus meus, pone íllos vt rótam, & ſicut ſtípulam ante fáciē vēti. (Pſ.82.)

Allelûia, allelûia. ℣. Excita Dómine potén- (Pſ.79.)

poténtiam tuam, & véni : vt ſaluos fácias nos. Allelûia.

Poſt Septuageſimã omiſſo Allelûia, & verſu ſequenti, dicitur Tractus.

Pſ. 78. A diuua nos Deus ſalutáris noſter, & propter honórem nóminis tui Dómine, líbera nos : & propítius eſto peccátis noſtris propter nomen tuum. ℣. Ne quândo dícant gentes, vbi eſt Deus eôrum? & innotéſcat in natiônibus coram óculis noſtris. ℣. Víndica ſanguinem ſeruôrum tuôrum, qui effûſus eſt: intret in conſpéctu tuo gémitus compeditórum.

Tempore Paſchali omittitur Graduale, & eius loco dicitur.

Pſ. 79. A llelûia, allelûia. ℣. Excita Dómine poténtiam tuam, & veni : vt ſaluos

Ibidẽ. facias nos. Allelûia. ℣. Deus virtútum conuêrtere, réſpice de cælo, & vide, & víſita víneam iſtam : & pérfice eam, quam plantâuit déxtera tua. Allelûia.

Euangelium. Quis veſtrum habébit amícum. vt in Miſſa de Rogationibus. fol. 126. Offertorium.

Pſ. 17. P ópulum húmilem ſaluum fácies : & óculos ſuperbórum humiliâbis : quôniam quis Deus præter te Dómine.

Secreta.

S Acrificium, Dómine, quod immolámus, inténde : vt propugnatóres tuos ab omni éruas paganórum nequîtia, & in tuæ protectiônis ſecuritáte cõſtituas. Per Dóminum.

Pſal. 118. Cõmunio. In ſalutári tuo ánima mea, & in verbum tuum ſperâui: quando fácies de perſequêntibus me iudícium? iníqui perſecúti ſunt me, ádiuua me Dómine Deus meus. Poſtcommun.

P Rotéctor noſter áſpice Deus, & propugnatóres tuos à paganórũ defénde perículis : vt ómni perturbatiône ſubmóta, líberis tibi méntibus deſeruiant. Per Dóminum.

Miſſa tempore belli. Introitus.

R Eminíſcere miſeratiônũ tuârum Dñe, & miſericórdiæ tuæ, quæ à ſæculo ſunt: ne vmquam dominéntur nobis inimíci noſtri : líbera nos Deus Iſraël ex ómnibus angúſtijs noſtris. Pſal. A d te Dómine leuâui ánimã meam: Deus meus in te confido, non erubéſcam. ℣. Glória Patri. Pſ. 24. Ibidẽ.

Oratio.

D Eus, qui cónteris bella, & impugnatóres in te ſperántium poténtia tuę defenſiônis expúgnas: auxiliâre fámulis tuis implorántibus miſericórdiam tuam : vt inimicôrum ſuôrum feritáte depréſſa, inceſſábili te gratiârum actiône laudémus. Per Dóminum noſtrum.

Léctio Hieremîæ prophétæ.

I N diêbus illis : Acceſſérunt omnes príncipes bellatôrum : dixeruntque ad Hieremíam prophetam. Ora pro nobis ad Dóminum Deum tuum. Et factum eſt verbum Dómini ad Hieremîam. Vocauitque omnes príncipes bellatórum, & vniuêrſum pópulum à mînimo vſque ad mágnum: & díxit ad eos. Hæc dicit Dóminus Deus Iſraël, ad quem miſiſtis me, vt proſtérnerem préces veſtras in cõſpéctu eius. Si quieſcéntes manſéritis in terra hac, ædificábo vos, & non déſtruam: plantábo, & non euéllam. Iam enim placátus ſum ſuper malo, quod féci vobis. Nolite timere Hier. 42.

mére à fácie Regis Babylónis, quem vos pâuidi formidátis. Nolíte metûere eum, dicit Dóminus: quia vobíſcum ſum ego, vt ſáluos vos fáciam, & éruã de manu eius. Et dábo vobis miſericórdias, & miſerébor veſtri: & habitáre vos fáciam in terra veſtra: dicit Dóminus omnípotens. Graduale.

Pſ.76. Tu es Deus, qui facis mirabília ſolus: notã fecíſti in géntibus virtútem tuã. ℣. Liberáſti in brachio tuo pópulum tuum, filios Iſraël, & Ioſeph. Allelûia,

Pſ.58. allelûia. ℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus: & ab inſurgéntibus in me libera me. Allelûia.

Poſt Septuageſimã omiſſis Allelûia, & verſu ſequenti, dicitur Tractus.

Pſal. 102. Dómine, non ſecúndum peccáta noſtra, quæ fécimus nos: neque ſecúndũ iniquitátes noſtras retríbuas nobis.

Pſ.78. ℣. Dómine, ne memíneris iniquitátũ noſtrárum antiquârum: cito antícipent nos miſericórdiæ tuæ, quia pâupe

Hic genuflectitur. res facti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos Deus ſalutâris noſter: & propter glóriam nóminis tui Dómine, líbera nos: & propítius eſto peccátis noſtris, propter nomen tuum.

Tempore Paſchali omittitur Graduale, & eius loco dicitur.

Pſ.58. Allelûia, allelûia. ℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus: & ab inſurgéntibus in me líbera me. Allelûia.

Ibidẽ. ℣. Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: & exultábo mane miſericórdiã tuam. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 24. IN illo témpore: Acceſſérunt ad Ieſum diſcipúli ſecréto, dicéntes. Dic nobis, quando hæc érunt, & quod ſignum aduéntus tui, & conſummatiõnis ſæculi? Et reſpóndens Ieſus, dixit eis. Vidéte, ne quis vos ſedúcat. Multi enim vénient in nómine meo, dicéntes, Ego ſum Chriſtus: & múltos ſedúcent. Auditúri enim eſtis prælia, & opiniônes præliôrum. Vidéte, ne turbémini. Opórtet enim hæc fieri: ſed nondum eſt finis. Conſúrget enim gens in géntem, & régnum in régnũ: & erunt peſtiléntiæ, & fames, & terræmotus per loca. Hęc autem ómnia, inítia ſunt dolórum. Offertorium.

Pópulum húmilem ſaluum fácies Dómine, & óculos ſuperbôrum humiliâbis: quôniam quis Deus, præter te Dómine? Secreta. Pſ.17.

SAcrificium Dómine, quod immolámus, inténde placátus: vt ab omni nos éruat bellórum nequîtia, & in tuæ protectiônis ſecuritáte conſtituat. Per Dominum. Communio.

Inclîna aurem tuam, accélera, vt erípias nos. Poſtcommun. Pſ.30.

DEus regnórum ómnium, regũque dominátor: qui nos & percutiẽdo ſánas, & ignoſcéndo cõſéruas: præténde nobis miſericórdiam tuam: vt tranquillitáte pácis, tua poteſtáte ſeruâta, ad remédia correctiônis vtámur. Per Dóminum noſtrum.

Miſſa pro pace. Introitus.

DA pacem Dómine, ſuſtinéntibus te, vt prophétæ tui fidéles inueniantur: exâudi preces ſerui tui, & plebis tuæ Iſraël. Pſalmus. Eccli. 36.c

Lætátus ſum in his quę dicta ſunt mihi: Pſ.121

hi: in domũ Dómini íbimus. ℣. Glória Patri.

Oratio.

DEus, à quo ſancta deſidéria, recta conſilia, & iuſta ſunt ópera: da ſéruis tuis illam, quam mundus dare non poteſt, pácem: vt & corda noſtra mandátis tuis dédita, & hóſtium ſublá ta formídine, tempora ſint tua protectiône tranquílla. Per Dñm noſtrum.

Léctio libri Machabæorum.

2. Macha. 1. FRátribus qui ſunt per Aegyptũ, ſalútem dícunt frátres qui ſunt in Ieroſólymis, & pacem bónam. Benefáciat vobis Deus: & memínerit teſtamẽti ſui, quod locútus eſt ad Abrahã, & Iſaâc, & Iacób ſeruôrum ſuôrum fidélium: & det vobis cor ómnibus, vt colátis eum, & faciâtis eius voluntátẽ corde magno, & ánimo voléntí. Adapériat cor veſtrum in lege ſua, & in prę céptis ſuis: & fáciat pacem. Exâudiat oratiônes véſtras, & reconciliêtur vobis: nec vos déſerat in témpore malo, Dóminus Deus veſter. Graduale.

Pſ. 121. Rogáte quæ ad pacẽ ſunt Ierúſalem: & abundántia diligéntibus te. ℣. Fiat pax in virtúte tua, & abundántia in túr

Pſ. 147 ribus tuis. Allelûia, allelûia. ℣. Lâuda Ierúſalem Dóminum: lâuda Deũ tuum Sión. Allelûia.

Poſt Septuageſimã omiſſo Allelûia, & verſu ſequenti, dicitur Tractus.

Pſ. 75. Nótus in Iudęa Deus, in Iſraël magnũ nomen eius. ℣. Et fáctus eſt in pace locus eius, & habitátio eius in Siôn. ℣. Ibi confrégit poténtias árcuum, ſcútum, gládium, & bellum.

Tempore Paſchali omittitur Graduale, & eius loco dicitur.

Pſ. 147 Allelûia, allelûia. ℣. Lâuda Ierúſalẽ Dñm: lâuda Deum tuum Siôn. Allelûia. ℣. Qui póſuit fines tuos pacem: & ádipe fruménti ſatiat te. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

Ioan. 20. c. IN illo témpore: Cum eſſet ſero die illa, vna ſabbatôrum, & fóres eſſent clâuſæ: vbi erant diſcípuli congregáti propter metum Iudæôrum: vénit Ieſus, & ſtétit in médio, & dixit eis: Pax vobis. Et cum hoc dixíſſet, oſténdit eis manus & látus. Gauíſi ſunt ergo diſcípuli, viſo Dómino. Dixit ergo eis íterum: Pax uobis. Sicut míſit me pater, & ego mítto uos. Hæc cum dixíſſet, inſufflâuit, & díxit eis. Accípite Spíritum ſanctum: quôrum remiſéritis peccáta, remittúntur eis: & quôrum retinuéritis, reténta ſunt.

Offertorium. Laudáte Dóminum, Pſ. 134 quia benígnus eſt: pſállite nómini eius quôniam ſuâuis eſt: ómnia quæcumque vóluit, fécit in cælo & in térra.

Secreta.

DEus, qui credéntes in te pópulos nullis ſinis cóncuti terrôribus: dignáre preces & hóſtias dicátæ tibi plébis ſuſcípere: ut pax à tua pietáte concéſſa, Chriſtianórum fines ab omni hoſte fáciat eſſe ſecúros. Per Dóminum noſtrum.

Communio. Pacem relínquo uobis: Ioan. 14. pacem meã do uobis, dicit Dóminus.

Poſtcommun.

DEus auctor pacis & amator: quẽ noſſe, uíuere: cui ſeruíre, regnáre eſt: prótege ab ómnibus impugnatiônibus ſúpplices tuos: ut qui in defenſiône tua confídimus, nullis hoſtilitátis arma timeâmus. Per Dóminũ.

Miſſa pro vitanda mortalitate, vel tempore peſtis. Introitus.

2. Reg. 24. RECordáre Dómine teſtaménti tui, & dic ángelo percutiénti: céſſet iã manus tua, & non deſolétur terra, & ne perdas omnem ánimam viuêntem.

Pſ. 79. Pſalmus. Qui regis Iſraël, inténde: qui dedúcis vélut ouem, Ioſéph. ℣. Glória Patri.

Oratio.

DEus, qui non mortem, ſed pœnitêntiam deſideras peccatôrũ: pópulum tuum ad te reuerténtem propitius réſpice: vt, dum tibi deuótus exíſtit, iracúndię tuę flagélla ab eo clemẽter amôueas. Per Dóminum noſtrũ.

Léctio libri Regum.

2. Reg. 24. c IN diêbus illis: Immíſit Dóminus peſtiléntiam in Iſraël, de mane vſque ad tempus conſtitútum: & mórtui ſunt ex pópulo, à Dan vſque ad Berſabée, ſeptuagínta míllia virórum. Cumq. extendiſſet mánum ſuam angelus Dómini ſuper Ierúſalem, vt diſpérderet eam: miſértus eſt Dóminus ſuper afflictiône pópuli ſui, & ait ángelo percutiênti. Súfficit: nunc cóntine mánum tuam. Erat autem ángelus Dómini iuxta áream Areúna Iebuſęi. Dixitque Dauîd ad Dóminum, cum vidíſſet ángelum cędentem pópulum. Ego ſum, qui peccâui: ego, qui inique egi: iſti, qui oues ſunt, quid fecérunt? Vertátur, obſecro, mánus tua contra me, & contra domum patris mei. Venit autem Gad prophéta ad Dauîd in die illa, & dixit ei. Aſcénde, & conſtítue altáre Dómino in área Areúna Iebuſæi. Et aſcéndit Dauîd iuxta ſermónem Gad, quem præcéperat ei Dóminus: & ædificâuit altáre Dómino, & óbtulit holocáuſta & pacífica. Et propitiâtus eſt Dóminus terræ, & cohíbita eſt plaga ab Iſraël.

Graduale. Miſit Dóminus verbum ſuum, & ſanâuit eos: & erípuit eos de morte eôrum. Pſal. 106. ℣. Confiteântur Dómino miſericórdiæ eius: & mirabília eius fílijs hóminum. Allelûia, allelûia. ℣. Saluum me fac Deus, quôniam intrauérũt aquæ vſque ad animã meam. Pſ. 68. Allelûia.

Poſt Septuageſimã omiſſo Allelûia, & verſu ſequenti, dicitur Tractus.

Dómine, non ſecúndum peccáta noſtra, quæ fécimus nos: neque ſecúndũ iniquitátes noſtras retríbuas nobis. Pſal. 102. ℣. Dómine, ne memíneris iniquitátũ noſtrárum antiquârum: cito antícipent nos miſericórdiæ tuæ, quia pâuperes facti ſumus nimis. Pſ. 78. ℣. Adiuua nos Deus ſalutâris noſter: & propter glóriam nóminis tui Dómine, líbera nos: & propítius eſto peccátis noſtris, propter nomen tuum.

Tempore Paſchali omittitur Graduale, & eius loco dicitur.

Allelûia, allelûia. ℣. Saluum me fac Deus, quôniam intrauérunt aquæ vſque ad ánimam meam. Allelûia. Pſ. 68. ℣. Saluâbo pópulum meum Iſraël in die malo: & ero eis in Deum, in veritáte & iuſtítia. Allelûia. Zach. 8.

Euangelium. Surgens Ieſus de ſynagóga, introîuit in domũ Simónis. vt in feria v. Dominicæ iij. Quadrag. f. 50.

Offertorium. Stétit Póntifex inter mórtuos & vîuos, hábens thuríbulum áureum in manu ſua: & ófferens incénſi Num. 16.

cenſi ſacrificium,placâuit iram Dei,& ceſſâuit quaſſâtio a Dómino. Secreta.

SVbuêniat nobis, quæſumus Dómine, ſacrificij præſéntis oblátio: quæ nos & ab erróribus vniuêrſis poténter abſôluat, & à totîus erípiat perditiônis incúrſu. Per Dóminum.

Luc. 6. Communio. Multitúdo languêntiũ, & qui vexabántur à ſpirítibus immúndis, veniêbant ad eum: quia vírtus de illo exíbat,& ſanábat omnes.

Poſtcommun.

EXâudi nos Deus ſalutáris noſter: & pópulum tuum ab iracúndiæ tuę terróribus líberum,& miſericórdię tuæ fac largitáte ſecúrum. Per Dñm.

MISSA PRO INFIRMIS.

Introitus.

Ps. 54. EXâudi Deus oratiônem meam, & ne deſpéxeris deprecatiônem meam: inténde in me, & exâudi me.

Ibidē. Pſalmus. Contriſtátus ſum in exercitatiône mea:& conturbátus ſum à voce inimíci, & à tribulatiône peccatóris. ℣. Glória Patri. Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, ſalus ætérna credéntium: exâudi nos pro fámulis tuis infírmis, pro quibus miſericórdiæ tuæ implorámus auxílium: vt réddita ſibi ſanitáte, gratiârum tibi in Eccléſia tua réferant actiônes. Per Dóminum.

Si fuerit pro vno tantum, dicatur ſemper in ſingulari.

Léctio Epíſtolæ B. Iacóbi Apóſtoli.

CHariſſimi. Triſtátur áliquis veſtrum? oret. Aequo ánimo eſt? pſallat. Infirmátur quis in vobis? indúcat presbyteros Eccléſiæ, & orent ſuper eum, vngéntes eum óleo in nómine Dómini. Et orátio fidei ſaluâbit infírmum,& alleuiâbit eum Dóminus: & ſi in peccátis ſit,remitténtur ei. Cõfitémini ergo altérutrũ peccáta veſtra: & oráte pro ínuicem,vt ſaluêmini. Iacob 5.

Graduale. Miſerére mihi Dómine, quóniam infírmus ſum, ſana me Dómine. ℣. Conturbáta ſunt ómnia oſſa mea, & ánima mea turbáta eſt valde. Psal.

Allelûia,allelûia. ℣. Dómine exâudi oratiônem meam: & clámor meus ad te peruêniat. Allelûia. Psal. 101.

Poſt Septuageſimã omiſſis Allelûia, & verſu ſequenti, dicitur Tractus.

Miſerére mei Dómine, quóniam tríbulor: conturbátus eſt in ira óculus meus, ánima mea & venter meus. Ps. 3

℣. Quôniã defécit in dolóre vita mea, & anni mei in gemítibus. ℣. Infirmáta eſt in paupertáte virtus mea: & oſſa mea conturbáta ſunt.

Tempore Paſchali omittitur Graduale, & eius loco dicitur.

Allelûia,allelûia. ℣. Dómine exâudi oratiônem meam: & clámor meus ad te peruéniat. Allelûia. Psal. 101. ℣. In Deo ſperâuit cor meum,& adiútus ſum: & reflóruit caro mea, & ex voluntáte mea Ps. 2

confitébor ei. Allelûia. Euangelium.
Cũ introîſſet Ieſus Caphárnaũ. vt in feria quinta poſt diẽ Cinerum. fol. 31.
Pſ. 54. Offertorium. Exâudi Deus oratiônẽ meam, & ne deſpéxeris deprecatiônẽ meam: inténde in me, & exâudi me.

Secreta.

Deus, cuius nútibus vitæ noſtræ moménta decúrrũt, ſúſcipe preces & hóſtias famulórum tuôrum, pro quibus ægrotántibus miſericórdiam tuam implorámus: vt de quôrum perí culo metûimus, de eôrum ſalúte lætémur. Per Dóminum. Communio.
Pſ. 30. Illúmina fáciem tuam ſuper ſeruum tuum, & ſáluum me fac in tua miſericórdia: Dómine, non confúndar, quôniam inuocâui te. Poſtcommun.

Deus, infirmitátis humánę ſingu láre pręſidium: auxílij tui ſuper infirmos fámulos tuos oſtẽde virtútẽ: vt ope miſericórdiæ tuæ adiûti, Eccléſiæ tuæ ſanctæ incólumes repræſentári mereântur. Per Dóminum.

Pro infirmo, qui proximus eſt morti, dicuntur ſequentes Orationes.

Oratio.

Omnípotens & miſéricors Deus, qui humáno géneri & ſalútis remédia, & vitæ ætérnæ múnera contu líſti: réſpice propítius fámulum tuum infirmitáte córporis laborántem, & ánimam réfoue, quam creâſti: vt in hora éxitus illîus, abſque peccáti mácula tibi creatóri ſuo per mánus ſanctórum Angelórũ repræſentári mereâtur. Per Dóminum. Secreta.

Súſcipe, quæſumus Dómine, hoſtiam, quam tibi offérimus pro fámulo tuo in extrémo vitæ conſtitúto, & concéde, vt per eam vniuêrſa illîus purgẽtur delícta: vt qui tuæ diſpoſitiônis flagéllis in hac vita attéritur, in futú ra réquiem conſequâtur ætérnam. Per Dóminum. Poſtcommun.

Quæſumus cleméntiam tuam, omnípotens Deus, vt per huîus virtútem ſacraménti famulum tuum grátia tua confirmáre dignéris: vt in hóra mórtis eius non præuâleat contra eum aduerſárius, ſed cũ Angelis tuis tránſitum habére mereâtur ad vitam. Per Dóminum noſtrum.

Miſſa pro peregrinantibus, vel iter agentibus. Introitus.

Redíme me Dómine, & Pſ. 25.
miſerére mei: pes enim meus ſtétit in via recta: in eccléſijs benedícam Dóminum. Pſalmus.
Iûdica me Dómine, quôniam ego in Ibidẽ.
innocéntia mea ingréſſus ſum: & in Dómino ſpérans non infirmábor.
℣. Glória Patri. Oratio.

Adeſto Dómine ſupplicatiônibus noſtris, & viam famulórum tuôrum in ſalútis tuæ proſperitáte diſpóne: vt inter omnes vię & vitę huius varietátes, tuo ſemper protegántur auxílio. Per Dóminum.

Léctio libri Géneſis.

In diêbus illis: Egréſſus Iacob de Gene. 28. b
Berſabee, pergébat Háran. Cumque veníſſet ad quemdam lócum, & vellet in eo requiéſcere poſt ſólis occú bitum, tulit de lapídibus qui iacébant, & ſuppónẽs cápiti ſuo, dormîuit in eôdem loco. Viditq. in ſomnis Dñm dicéntẽ ſibi. Ego ſum Dóminus Deus Abrahã pátris tui, & Deus Iſaâç: Terram,

ram, in qua dórmis, tibi dábo & ſémini tuo. Eritq. ſemē tuum quaſi puluis terræ: dilatáberis ad Occidéntē, & Oriêntem, & Septentriônem, & Merídiem: & benedicéntur in te & in ſémine tuo cunctæ tríbus terræ. Et ero cúſtos tuus quocúmque perréxeris, & redúcam te in terram hanc: nec dimíttam, niſi compleûero vniuérſa quæ dixi. Surgens ergo Iacób mane, túlit lápidem quē ſuppoſúerat cápiti ſuo, & eréxit in títulum, fúndens óleum déſuper. Vôuit etiam votum, dicēs. Si fúerit Deus mecum, & cuſtodîerit me in via, per quam ego ámbulo, & déderit mihi panem ad veſcéndum, & veſtiméntum ad induêndum, reuerſúsque fúero proſperè ad domum patris mei: erit mihi Dóminus in Deum, & lápis iſte, quem eréxi in títulum, vocábitur domus Dei: cunctorúmque quæ déderis mihi, décimas ófferam tibi.

Pſ. 22. Graduale. Si ámbulem in médio vmbræ mortis, non timébo mala, quôniā tu mecū es Dómine. ℣. Virga tua & báculus tuus ipſa me conſoláta ſunt.

Pſ. 118 Allelûia, allelûia. ℣. Greſſus meos dirige ſecúndū elóquium tuū, vt nō dominétur mei ómnis iniuſtítia. Allel.

Poſt Septuageſimā omiſſo Allelûia, & verſu ſequenti, dicitur Tractus.

Pſ. 90. Angelis ſuis Deus mandâuit de te, vt cuſtódiāt te in ómnibꝰ vijs tuis. ℣. In mánibus portábunt te, ne vmquā offéndas ad lápidem pedem tuū. ℣. Super áſpidem & baſilíſcum ambulábis, & conculcábis leônem & dracónem.

Tempore Paſchali omittitur Graduale, & eius loco dicitur.

Pſ. 118 Allelûia, allelûia. ℣. Gréſſus meos dírige ſecúndum eloquium tuum, vt nō dominétur mei ómnis iniuſtítia. Allelûia. ℣. Lætátus ſum in his quæ dicta ſunt mihi: in domum Dómini íbimus. Allelûia. Pſ. 121.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

IN illo témpore: Dixit Ieſus diſcípulis ſuis. Eúntes prædicáte, dicéntes: Quia appropinquâuit regnum cælórum. Infírmos curáte, mórtuos ſuſcitáte, lepróſos mundáte, dæmones eiíci te: grátis accepíſtis, grátis date. Nolíte poſſidére aurum, neque argéntum, neque pecúniam in zónis veſtris: non péram in via, neque duas túnicas, neque calceaménta, neque vírgam: dignus enim eſt operárius cibo ſuo. In quamcúmque autem ciuitátem, aut caſtellū intrauéritis, interrogáte quis in ea dignus ſit: & ibi manéte dónec exeâtis. Intrántes autem in dómū, ſalutáte eā, dicêntes: Pax huic dómui. Et ſi quídē fúerit domus illa digna, véniet pax veſtra ſuper eam: ſi autem non fúerit digna, pax veſtra reuertétur ad vos. Et quicúmque non recéperit vos, neque audíerit ſermónes veſtros: exeûntes foras de domo, vel ciuitáte, excútite púluerem de pédibus veſtris. Matt. 10.b

Offertorium. Pérfice greſſus meos in ſémitis tuis, vt non moueântur veſtigia mea: inclína aurem tuam mihi, & exâudi verba mea: miríf ica miſericórdias tuas, qui ſáluos facis ſperántes in te Dómine. Pſ. 1[illegible]

Secreta.

PRopitiâre Dómine, ſupplicatiônibus noſtris, & has oblatiônes, quas tibi offérimus pro fámulis tuis, benígnus aſſúme: vt viā illórum & præcedénte

cedénte grátia tua dírigas, & ſubſequẽte comitâri dignéris: vt de actu atque incolumitáte eôrum, ſecúndum miſericórdiæ tuæ præſidia gaudeâmus. Per Dóminum. Communio.

Pſal. 118. Tu mandáſti mandáta tua cuſtodíri nimis: vtinam dirigântur viæ meæ ad cuſtodiêndas iuſtificatiônes tuas.

Poſtcommun.

TVa, Dómine, ſacraménta quæ ſúmpſimus, fámulos tuos in te ſperántes cuſtódiant: & contra omnes aduêrſos tueántur incúrſus. Per Dñm.

Si benedictio Nuptiarum faciẽda ſit die Dominica, vel alio feſto ſolemni, dicatur Miſſa de Dominica, vel feſto, cum Glória in excélſis, & Credo, ſi illa Miſſa id requirit, & cum commem. ſequentis Miſſæ pro Sponſo & ſponſa, & reliquis quæ pro communione & complemento benedictionis in ea habentur.

MISSA PRO SPONSO & ſponſa.

Introitus.

Tob. 7. & 8. DEus Iſraël coniûngat vos: & ipſe ſit vobíſcum, qui miſértus eſt duóbus vnicis: & nunc Dómine, fac

Pſ. 127 eos plénius benedícere te. Pſal. Beâti omnes qui timent Dñm: qui ámbulãt in vijs eius. ℣. Glória Patri. Oratio.

EXâudi nos, omnípotens & miſéricors Deus: vt quod noſtro miníſtratur officio, tua benedictiône pótius impleâtur. Per Dóminum.

Léctio epíſtolæ beâti Pâuli Apóſtoli ad Epheſios.

FRatres. Mulíeres viris ſuis ſúbditæ ſint, ſicut Dómino: quôniam vir caput eſt mulíeris, ſicut Chriſtus caput eſt Eccléſię: ipſe, ſaluâtor córporis ei⁹. Sed ſicut Eccléſia ſubiêcta eſt Chriſto: ita & mulíeres viris ſuis in ómnibus. Viri, dilígite vxóres veſtras, ſicut & Chriſtus diléxit Eccléſiam, & ſeîpſum trádidit pro ea, vt illam ſanctificáret: múndans lauácro aquæ in verbo vitæ: vt exhibéret ipſe ſibi gloriôſam Eccléſiam, non habéntẽ máculam, aut rugam, aut áliquid huiûſmodi, ſed vt ſit ſancta & immaculâta. Ita & víri débent dilígere vxóres ſuas, vt córpora ſua. Qui ſuam vxórem díligit, ſeîpſum díligit. Nemo enim vmquam carnem ſuam ódio hábuit: ſed nútrit & fóuet eam, ſicut & Chriſtus Eccléſiã. Quia membra ſúmus córporis eius, de carne eius & de óſſibus eius. Propter hoc relínquet homo pátrem & matrem ſuã, & adhærébit vxóri ſuæ: & érunt duo in cárne vna. Sacraméntũ hoc mágnũ eſt. Ego autẽ dico in Chriſto, & in Eccléſia. Verũtamen & vos ſinguli, vnuſquíſque vxórem ſuã ſicut ſeîpſum díligat: vxor autem tímeat virum ſuum. Ephe. 5. d

Graduale. Vxor tua ſicut vitis abûndãs in latéribus dómus tuę. ℣. Fílij tui ſicut nouêllæ oliuârum in circuîtu mẽſæ tuæ. Allelûia, allelûia. ℣. Mittat vobis Pſ. 127 Pſ. 19

vobis Dóminus auxílium de ſancto: & de Sion tueâtur vos. Allelûia.

Poſt Septuageſimā omiſſo Allelûia, & verſu ſequenti, dicitur Tractus.

Pſ. 127 Ecce ſic benedicétur omnis hómo, qui tímet Dóminum. ℣. Benedícat tibi Dóminus ex Sion: & vídeas bona Ierúſalem ómnibus diêbus vitæ tuæ. ℣. Et vídeas fílios filiôrum tuôrum: pax ſúper Iſraël.

Tempore Paſchali omittitur Graduale, & eius loco dicitur.

Pſ. 19. Allelûia, allelûia. ℣. Mittat vobis Dóminus auxílium de ſancto: & de
Pſ. 133 Sion tueâtur vos. Allelûia. ℣. Benedícat vobis Dóminus ex Sion, qui fécit cælum & terram. Allelûia.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Matthæum.

Matt. 19. In illo témpore: Acceſſérunt ad Ieſum Phariſæi, tentántes eum, & dicéntes. Si licet hómini dimíttere vxórem ſuam quacumque ex câuſa? Qui reſpóndens, ait eis. Non legíſtis: quia qui fécit hóminem ab inítio, máſculū & féminā fécit eos? Et díxit: Propter hoc, dimíttet homo patrem & matrē, & adhęrébit vxôri ſuæ: & erunt duo in carne vna. Itaque iam non ſunt duo: ſed vna câro. Quod ergo Deus coniûnxit, homo non ſéparet.

Pſ. 30. Offertorium. In te ſperâui Dómine: dixi, tu es Deus meus: in mánibus tuis témpora mea.

Secreta.

Vſcipe, quæſumus Dómine, pro ſácra connúbij lege munus oblátum: & cûius largítor es óperis, eſto diſpóſitor. Per Dóminum.

Dicto Pater noſter, Sacerdos antequā dicat; Líbera nos quęſumus Dómine. ſtans in cornu Epiſtolæ verſus Sponſum & ſpōſam ante altare genuflexos, dicit ſuper eos ſequentes Orationes.

Orémus. Oratio.

PRopitiâre Dómine, ſupplicatiônibus noſtris, & inſtitútis tuis, quibus propagatiônem humáni géneris ordináſti, benígnus aſsíſte: vt quod te auctóre iûngitur, te auxiliânte ſeruêtur. Per Dóminum.

Orémus.

DEus, qui poteſtáte virtútis tuę de níhilo cuncta fecíſti: qui diſpóſitis vniuerſitátis exórdijs, hómini ad imáginem Dei facto, ídeo inſeparábile mulíeris adiutórium cōdidíſti, vt femíneo córpori de viríli dáres carne princípium, dócens quod ex vno placuîſſet inſtítui, numquā licére diſiûngi: De⁹, qui tam excellénti myſtério coniugálē cópulam conſecráſti, vt Chriſti & Eccléſiæ ſacraméntum præſignáres in fœdere nuptiârum: Deus, per quem múlier iúngitur viro, & ſocîetas principáliter ordináta, ea benedictiône donátur, quæ ſola nec per originális peccáti pœnam, nec per dilûuij eſt abláta ſenténtiam: Réſpice propítius ſuper hanc fámulam tuam, quæ maritáli iungénda cōſórtio, tua ſe éxpetit protectiône muníri: ſit in ea iugū dilectiônis & pácis: fidélis & cáſta nubat in Chriſto, imitatrixque ſanctárum permáneat feminárum: ſit amábilis viro, vt Rachel: ſápiens, vt Rebécca: longæua & fidélis, vt Sara: nihil in ea ex áctibus ſuis ille áuctor pręuaricatiónis vſúrpet: nexa fidei, mandatiſque permáneat: vni thoro iuncta, contáctus illícitos fúgiat: múniat infirmitátem ſuā robóre diſciplínæ:

plïnæ:ſit verecúndia grâuis,pudôre venerábilis,doctrínis cæléſtibus erudíta: ſit fœcúnda in ſóbole,ſit probáta & ínnocens: & ad beatôrum réquiem, atque ad cæléſtia regna peruêniat: & vídeant ambo filios filiôrum ſuôrum,vſque in tértiam & quartam generatiônem:& ad optátam peruêniāt ſenectútem. Per eumdem Dóminum.

Tum Sacerdos reuerſus ad medium Altaris dicat, Líbera nos. & reliqua more ſolito: & poſtquam ſumpſerit Sanguinem, communicet Sponſos & proſequatur Miſſam.

Pſ.127 Communio. Ecce ſic benedicétur omnis homo,qui tímet Dóminum:& vídeas filios filiôrum tuôrum: pax ſuper Iſraël. Poſtcommun.

QVæſumus omnípotens Deus, inſtitúta prouidéntiæ tuæ pio fauôre comitáre:vt quos legítima ſocietáte connéctis, longæua pace cuſtódias. Per Dóminum.

Dicto Benedicámus Dómino, vel, ſi Miſſæ illius diei conueniat, Ite miſſa eſt, Sacerdos antequam populo benedicat, conuerſus ad Sponſum & ſponſam dicat.

DEus Abráham, Deus Iſaâc, & Deus Iacób ſit vobíſcum:& ipſe adímpleat benedictiônem ſuā in vóbis: vt videâtis filios filiôrum veſtrôrū vſque ad tértiam & quartā generatiônē: & póſtea vitam ætérnam habeâtis ſine fine, adiuuânte Dómino noſtro Ieſu Chriſto:qui cum Patre & Spíritu ſancto viuit & régnat Deus,per ómnia ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

Moneat eos Sacerdos ſermone graui, vt ſibi inuicem ſeruent fidem: orationis tempore, & præſertim ieiuniorum ac ſolemnitatum, caſti maneant: & vir vxorem, atque vxor virum diligat: & in timore Dei permaneant. Poſtea eos aſpergat aqua benedicta, & dicto, Pláceat tibi ſancta Trinitas. det benedictionem: & legat, vt ſolitum eſt, Euangelium ſancti Ioannis, In princípio erat Vérbum,&c.

ORATIONES DIVERSAE

dicendæ in Miſſa ad libitum Sacerdotis cum ijs quæ in proprijs Miſſis aſſignantur, quando nō eſt feſtū Duplex.

Ad poſcēda ſuffragia Sanctorū. Oro.

COncéde quæſumus omnípotens Deus:vt intercéſſio ſanctæ Dei genitrícis Marię, ſāctorūq. ómnium Apoſtolórū, Mártyrum, Confeſſórum,atque Vírginum, & ómnium electôrum tuôrū, nos vbiq. lętíficet:vt dum eôrum mérita recólimus, patrocínia ſentiâmus. Per eumdem Dóminum. Secreta.

OBlátis, Dómine, placáre munéribus: & intercedēte beâta María ſemper vírgine cum ómnibus ſanctis tuis,à cunctis nos defénde perículis. Per Dóminum. Poſtcommun.

SVmpſimus,Dómine,beâtę Marię ſemper vírginis, & ómniū ſanctórum tuôrum memóriam recolētes, ſacraménta cęléſtia: pręſta quęſumus:vt quod temporáliter gérimus, ætérnis gáudijs cōſequâmur. Per Dóminum.

Alia Oratio vt ſupra. Oratio.

ACunctis nos,quæſumus Dómine, mentis & córporis defénde périculis:& intercedénte beâta & glo-

riôſa

riôſa ſemper vírgine Dei genitríce Maria, cum beâtis Apóſtolis tuis Petro & Pâulo, atque beâto N. & ómnibus ſãctis, ſalútem nobis tríbue benígnus, & pácẽ: vt deſtrúctis aduerſitátibꝰ & erró ribus vniuérſis, Ecclésia tua ſecúra tibi ſéruiat libertáte. Per eúmdẽ. Secreta.

EXâudi nos Deus ſalutáris noſter: vt per huius ſacramẽti virtútem, à cunctis nos méntis & córporis hoſtibus tueâris, grátiam tríbuens in præſénti, & glóriã in futúro. Per Dóminum noſtrum. Poſtcommun.

MVndet & múniat nos, quæſumus Dómine, diuîni ſacraménti munus oblátũ: & intercedénte beâta vírgine Dei genitríce Maria, cum beâtis apóſtolis tuis Petro & Pâulo, atque beâto N. & ómnibus ſanctis: à cũctis nos reddat & peruerſitátibus expiâtos, & aduerſitátibus expedítos. Per eumdem Dóminum.

Pro omni gradu Eccleſiæ. Orátio.

OMnipotens ſempitérne Deus, cuius ſpíritu totũ corpus Eccléſiæ ſanctificátur & régitur: exâudi nos pro vniuêrſis ordínibus ſupplicántes: vt grátiæ tuæ múnere, ab ómnibus tibi grádibus fidéliter ſeruiâtur. Per Dóminum. in vnitáte eiûſdem. Secreta.

DA fámulis tuis, Dómine, indulgéntiam peccatôrum, conſolatiônem vitæ, gubernatiônem perpétuam: vt tibi ſeruiêntes, ad tuã iúgiter miſericórdiam perueníre mereântur. Per Dóminum. Poſtcommun.

LIbera, quæſumus Dómine, à peccátis & hóſtibus, fámulos tuos tibi ſupplicántes: vt in ſancta cõuerſatiône viuéntes, nullis afficiántur aduêrſis. Per Dóminum. Pro Papa: Oratio.

DEus ómnium fidélium páſtor & réctor, fámulũ tuum N. quem paſtórem Ecclésię tuę pręêſſe voluîſti, propítius réſpice: da ei, quæſumus, verbo & exémplo, quibus pręeſt, proficere: vt ad vitam vnà cum grege ſibi crédito peruêniat ſempitérnam. Per Dóminum noſtrum. Secreta.

OBlátis, quęſumꝰ Dómine, placáre munéribus: & fámulũ tuum N. quem paſtórem Eccléſię tuę præêſſe voluîſti, aſſidua protectiône gubérna. Per Dóminum. Poſtcommun.

HAec nos, quęſumus Dómine, diuîni ſacraménti percéptio prótegat: & fámulũ tuũ N. quẽ paſtórẽ Ecclésiæ tuæ præêſſe voluîſti: vnà cũ commíſſo ſibi grege ſáluet ſemper, & múniat. Per. Pro Imperatore. Oratio.

DEus regnórũ ómniũ, & Chriſtiáni máxime protéctor Impérij: da ſeruo tuo Imperatóri noſtro N. triũphum virtútis tuæ ſciênter excólere: vt qui tua inſtitutiône eſt prínceps, tuo ſit ſemper múnere pótens. Per Dóminum noſtrum. Secreta.

SVſcipe, Dómine, preces, & hóſtias Eccléſiæ tuæ pro ſalúte fámuli tui ſupplicântis: & in protectiône fidéliũ populórum, antíqua bráchij tui operáre mirácula: vt ſuperátis pacis inimícis, ſecúra tibi ſéruiat Chriſtiâna libértas. Per Dóminum. Poſtcommun.

DEus, qui ad prædicãdum ætérni Regis Euangélium, Romanum Impérium pręparáſti: pręténde fámulo tuo Imperatóri noſtro N. arma cæléſtia; vt pax Eccleſiârum nulla turbétur tempeſtáte bellôrum. Per Dóminum.

Pro

Pro Rege. Oratio.

QVęſumus omnípotens Deus: vt fâmulus tuus N. rex noſter, qui tua miſeratiône ſuſcépit regni gubernácula, virtútũ etiam ómnium percípiat increménta: quibus decénter ornâtus, & vitiôrum monſtra deuitáre, & ad te, qui via, véritas, & vita es, gratiôſus váleat peruenire. Per Dóminũ. Secreta.

MVnera, Dómine, quęſumus, obláta ſanctífica: vt & nobis Vnigéniti tui corpus & ſánguis fiãt: & Regi noſtro ad obtinendam ánimę corporiſque ſalútem, & peragéndũ iniûnctũ offícium, te largiênte, vſquequâque profíciant. Per eũdẽ Dñm. Poſtcõm.

HAec, Dómine, oblátio ſalutáris fámulum tuum N. Regem noſtrũ ab ómnibus tueâtur aduêrſis: quatenus & Eccleſiâſticæ pacis obtineat tranquillitátem: & poſt hûius témporis decúrſum, ad ętérnam peruêniat hereditátem. Per Dóminum noſtrum.

Pro Prælatis, & congregationibus eis commiſſis. Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui fácis mirabília magna ſólus: prætende ſuper fámulos tuos, & ſuper cõgregatiônes illis cõmíſſas, ſpíritum grátiæ ſalutáris: & vt in veritáte tibi cõpláceãt, perpétuũ eis rórẽ tuæ benedictiônis infúnde. Per Dñm. Secreta.

HOſtias, Dómine, famulórũ tuôrum placátus intẽde: & quas in honôrẽ nóminis tui deuôta mente pro eis celebrámus, profícere ſibi ſéntiant ad medélam. Per Dóminũ. Poſtcõm.

QVos cæléſti récreas múnere, perpétuo, Dómine, comitáre prędio: & quos fouére non déſinis, dignos fíeri ſempitérna redemptiône cõcéde. Per Dóminum noſtrum.

Pro congregatione & familia. Oratio.

DEfénde, quæſumus Dómine, beâta Maria ſemper vírgine intercedénte, iſtam ab omni aduerſitáte família: & toto córde tibi proſtrátã, ab hóſtium propítius tuêre cleménter inſídijs. Per Dóminum. Secreta.

SVſcipe, quæſumus omnípotens Deus, oblatiônẽ noſtræ deuotiônis: & per virtútem hûius ſacraménti, fámulos tuos à cunctis aduerſitátibus prótege. Per Dóminum. Poſtcõmun.

SVmptis redemptiônis noſtræ munéribus, præſta quæſumus miſéricors Deus, eôrum nobis celebratiône, tuæ protectiônis contra omnes aduerſitátes ſubſídium. Per Dóminum.

Pro concordia in congregatione ſeruanda. Oratio.

DEus largítor pácis, & amátor charitátis: da famulis tuis veram cum tua voluntáte concórdiam: vt ab ómnibus, quæ nos pulſant, tentatiônibus liberémur. Per Dñm. Secreta.

HIs ſacrificijs, Dómine quęſum⁹, cõcéde placátus: vt qui própríjs orámus abſólui delíctis, nõ grauêmur extérnis. Per Dóminũ. Poſtcõmun.

SPíritum nobis Dómine, tuæ charitátis infúnde: vt, quos vno pane cæléſti ſatiáſti, tua fácias pietáte cõcórdes. Per Dóminum. in vnitáte eiúſdẽ.

Cõtra perſecutores Eccleſiæ. Oratio.

ECcléſię tuæ, quęſumus Dómine, preces placátus ádmitte: vt deſtrúctis aduerſitátibus, & erróribus vniuêrſis, ſecúra tibi ſéruiat libertáte. Per Dóminum noſtrum. Secreta.

PRótege nos Dómine, tuis myſtérijs ſeruiẽtes: vt diuînis reb⁹ inhęréntes, & córpore tibi famulémur, & mente. Per Dóminũ. Poſtcommun.

QVęſumus Dómine De⁹ noſter: vt, quos diuîna tríbuis participatiône gaudére, humánis non ſinas ſubiácere perículis. Per Dóminum.

Contra perſecutores, & male agentes. Oratio.

HOſtium noſtrórum, quæſumus Dómine, elíde ſupérbiã: & eôrum contumáciam déxteræ tuæ virtúte proſtérne. Per Dóminum. Secreta.

HVius Dómine, virtúte myſterij, & à próprijs mundémur occúltis, & ab inimicórum liberémur inſídijs. Per Dóminum. Poſtcommun.

PRotéctor noſter áſpice Deus: & ab inimicórum nos defénde perículis: vt omni perturbatiône ſubmota, líberis tibi méntibus ſeruiâmus. Per.

Pro quacumque neceſſitate. Oratio.

DEus refúgium noſtrũ & virtus: adéſto pijs Eccléſiæ tuæ précibus áuctor ipſe pietátis, & præſta: vt quod fidéliter pétimus, efficáciter cõſequâmur. Per Dóminum. Secreta.

DA, miſéricors Deus: vt hæc ſalutáris oblátio & à próprijs nos reâtibus indeſinénter expédiat, & ab oĩbus tueâtur aduêrſis. Per. Poſtcõm.

SVmpſimus Dómine, ſacri dona myſtérij, humíliter deprecántes: vt quæ in tui commemoratiône nos fácere præcepíſti, in noſtrę profíciant infirmitátis auxílium. Qui viuis & régnas.

Pro quacumque tribulatione. Oratio.

NE deſpícias, omnípotens Deus, pópulũ tuum in afflictiône clamántem: ſed propter glóriam nóminis tui, tribulátis ſuccúrre placátus. Per Dóminum. Secreta.

SVſcipe Dómine, propítius hóſtias, quibus & te placári voluîſti, & nobis ſalútem poténti pietáte reſtítui. Per Dóminum. Poſtcommun.

TRibulatiônem noſtram, quæſumus Dómine, propítius réſpice: & iram tuæ indignatiônis, quam iuſtè merémur, auêrte. Per Dóminum.

Tempore famis. Oratio.

DA nobis, quæſumus Dómine, piæ ſupplicatiônis effêctum, & famem propitiátus auêrte: vt mortáliũ corda cognóſcant, & te indignánte, tália flagélla prodíre, & te miſeránte ceſſáre. Per Dóminum. Secreta.

DEus, qui humâni géneris vtrámque ſubſtántiam, præſéntium múnerum & aliménto végetas, & rénouas ſacraménto: tríbue quæſumus: vt eórum & corpóribus noſtris ſubſídium non déſit, & méntibus. Per Dóminum. Poſtcommun.

GVbérna, quæſumus Dñe, temporálibus aliméntis: quos dignáris ætérnis informáre myſtérijs. Per.

Ad petendam pluuiam. Oratio.

DEus, in quo vîuimus, mouémur, & ſúmus: plúuiam nobis tríbue congruéntem: vt pręſéntibus ſubſídijs ſufficiênter adiúti, ſempitérna fiduciálius appetámus. Per Dñm. Secreta.

OBlátis, quęſumus Dómine, placáre munéribus: & opportúnũ nóbis tríbue plúuiæ ſufficiêntis auxílium. Per Dóminum. Poſtcommun.

DA nobis, quæſumus Dómine, plúuiam ſalutárem: & áridam

terræ

terræ fáciem fluêntis cęléſtibus dignā-ter infúnde. Per Dóminum.

Ad poſtulandam ſerenitatem. Oratio.

AD te nos, Dómine, clamántes exâudi: & aëris ſerenitátem nobis tríbue ſupplicántibus: vt qui iuſtè pro peccátis noſtris afflígimur, miſericórdia tua præueniênte, cléméntiā ſentiâmus. Per Dóminum. Secreta.

PRæuêniât nos, quęſumus Dómine, grátia tua ſemper, & ſubſequâtur: & has oblatiônes, quas pro peccátis noſtris nómini tuo cōſecrándas deférimus, benígn⁹ aſſúme: vt per interceſſiônem ſanctórum tuôrum, cunctis nobis profíciant ad ſalútem. Per Dóminum noſtrum. Poſtcommun.

QVæſumus omnípotens Deus, cleméntiam tuam: vt inundántiam coérceas ímbrium, & hilaritátem vult⁹ tui nobis impertíri dignéris. Per.

Ad repellendas tempeſtates. Oratio.

A Domo tua, quæſum⁹ Dómine, ſpiritáles nequítiæ repellántur: & aereârum diſcédat malígnitas tempeſtátum. Per Dóminum. Secreta.

OFférimus tibi Dómine, lâudes & múnera, pro concéſsis benefícijs grátias referéntes, & pro concedéndis ſemper ſupplíciter deprecātes. Per Dóminum. Poſtcommun.

OMnípotens ſempitérne Deus, q̄ nos & caſtigándo ſanas, & ignoſcéndo conſéruas: præſta ſupplícibus tuis: vt & tranquillitátibus huius optátæ conſolatiônis lætémur, & dono tuæ pietâtis ſemper vtámur. Per Dóminū.

Pro peſte animalium. Oratio.

DEus, qui labóribus hóminum, etiam de mutis animálibus ſolátia ſubrogáſti: ſúpplices te rogámus: vt ſine quibus non álitur humána condítio, noſtris fácias vſibus non períre. Per Dóminum. Secreta.

SAcrifíciis, Dómine, placátus oblátis, opem tuam noſtris tempóribus cleménter impénde. Per Dóminum. Poſtcommun.

BEnedictiônem tuā Dómine, pópulus fidélis accípiat, qua córpore ſaluêtur & mente: & cóngruam tibi exhíbeat ſeruitútem: & propitiatiônis tuæ benefícia ſemper inuéniat. Per.

Pro ſeipſo Sacerdote. Oratio.

OMnípotēs & miſéricors Deus, humilitátis meę preces benígn⁹ inténde: & me fámulum tuum, quem nullis ſuffragántibus méritis, ſed imménſa cleméntiæ tuæ largitáte cæléſtibus myſtériis ſeruîre tribuîſti, dignum ſacris altáribus fac miníſtrum: vt quod mea voce deprómitur, tua ſanctificatiône firmêtur. Per Dn̄m. Secreta.

HVius Dómine virtúte ſacramēti, peccatórum meôrum máculas abſtérge: & præſta, vt ad exequêndum iniûncti offícii miniſtérium, me tua grátia dignum effíciat. Per Dóminum noſtrum. Poſtcommun.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui me peccatórem ſacris altáribus adſtáre voluîſti, & ſancti nóminis tui laudáre poténtiam: concéde propítius per huius ſacraménti myſtérium, meôrū mihi véniā peccatórum: vt tuę maieſtáti digne mérear famulári. Per.

Pro petitione lacrymarum. Oratio.

OMnípotens & mitíſsime Deus, qui ſitiênti pópulo fontem viuêntis aquæ de petra produxíſti: educ

de

de cordis noſtri durítia lácrymas compunctiônis: vt peccáta noſtra plángere valeâmus, remiſſiônemque eôrum te miſeránte, mereâmur accípere. Per Dóminum noſtrum.

Secreta.

HAnc oblatiônem, quæſumus Dñe Deus, quam tuę maieſtáti pro peccátis noſtris offérimus, propítius réſpice: & produc de óculis noſtris lacrymárum flúmina, quibus débita flammárum incéndia valeâmus extínguere. Per Dóminum.

Poſtcomm.

GRátiam Spíritus ſancti, Dómine Deus, córdibus noſtris cleménter infúnde: quæ nos gemítibus lacrymárum efficiat máculas noſtrôrum dilúere peccatórum: atq. optátæ nobis, te largiênte, indulgéntiæ præſtet effé ctum. Per Dóminum. in vnitáte.

Pro remiſſione peccatorum. Oratio.

DEus, qui nullũ réſpuis, ſed quantumuis peccántibus, per pœniténtiam pia miſeratiône placáris: réſpice propítius ad preces humilitátis noſtræ, & illúmina corda noſtra: vt tua valeâmus implére præcépta. Per Dñm.

Secreta.

PRæſens ſacrifícium, Dñe, quod tibi pro delíctis noſtris offérimus, ſit tibi múnus accéptum: & tam viuêntibus, quàm defúnctis profíciat ad ſalútem. Per Dóminum.

Poſtcommun.

EXâudi preces famíliæ tuæ, omnípotens Deus, & præſta: vt ſancta hęc, quæ à te ſúmpſimus, incorrúpta in nobis, te donãte, ſeruêntur. Per Dñm.

Pro publicè pœnitentibus. Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, confiténtibus tibi fámulis tuis pro tua pietáte relaxa peccáta: vt non ámplius eis nóceat conſciêntię reâtus ad pęnã, quã indulgéntia tuæ propitiatiônis prófit ad véniã. Per Dóminum.

Secreta.

PRæſta q̃s omnípotens & miſéricors De⁹: vt hæc ſalutáris oblátio fámulos tuos & à próprijs reâtibus indeſinẽter expédiat, & ab ómnib⁹ tueâtur aduêrſis. Per Dñm.

Poſtcomm.

OMnípotens & miſéricors Deus, qui omnem ánimam pęnitentẽ & confiténtem tibi, magis vis emendári, quam perdére: réſpice ſuper hos fámulos tuos: & per hæc ſancta ſacramẽta quæ ſúmpſimus, auêrte ab eis iram indignatiônis tuæ, & ómnia eôrum peccáta dimítte. Per Dóminum.

Pro tentatis & tribulatis. Oratio.

DEus, qui iuſtíficas ímpiũ, & non vis mortẽ peccatóris: maieſtátẽ tuã ſupplíciter deprecámur: vt fámulos tuos de tua miſericórdia confidéntes, cæléſti prótegas benígnus auxîlio, & aſsídua protectiône conſérues: vt tibi iúgiter famuléntur, & nullis tentatiônibus à te ſeparéntur. Per Dñm.

Secreta.

HVius, q̃s Dñe, virtúte myſtérij, & à proprijs nos mũda delíctis, & fámulos tuos ab ómnibus abſólue peccátis. Per Dñm.

Poſtcommun.

PVríficent nos, q̃s Dñe, ſacramẽta quę ſúmpſimus: & fámulos tuos ab omni culpa líberos eſſe cõcéde: vt qui cõſciêntię reâtu cõſtringũtur, cæléſtis remédij plenitúdine gloriẽtur. Per.

Ad repellendas malas cogitationes Oratio.

OMnípotens & mitíſſime Deus, réſpice propítius ad preces noſtras,

ſtras, & líbera corda noſtra de malârũ tentatiônibus cogitatiônum: vt ſancti Spíritus dignũ fíeri habitáculum mereâmur. Per Dóminum. in vnitáte eiûſdem. Secreta.

HAs tibi Dómine, offérimus oblatiônes pro ſalúte noſtra: quâtenus ánimas noſtras ab immúndis cogitatiônibus purges, illæſaſque cuſtódias: & sãcti Spíritus grátia illumináre dignéris. Per Dóminum. in vnitáte eiûſdem Spíritus ſancti. Poſtcomm.

DEus, qui illúminas omnẽ hóminẽ veniêntem in hunc mundũ: illúmina quęſumus corda noſtra grátię tuæ ſplẽdóre: vt digna ac plácita maieſtáti tuæ cogitáre ſemper, & te ſincerè dilígere valeâmus. Per Dóminum.

Ad poſtulandam continentiam. Oro.

VRe igne ſancti Spíritus renes noſtros, & cor noſtrum, Dómine: vt tibi cáſto córpore ſeruiâmus, & mũdo corde placeâmus. Per Dñm. in vnitáte eiûſdẽ Spíritus ſancti. Secreta.

DIrúmpe Dñe, víncula peccatórũ noſtrórum: & vt ſacrificáre tibi hóſtiã láudis abſolúta libertáte ac mũda mente poſſímus, retríbue quæ ante tribuîſti: & ſalua nos per indulgẽtiam, quos dignátus es ſaluâre per grátiam. Per Dóminum. Poſtcommun.

DOmine adiûtor & protéctor noſter, ádiuua nos: & reflóreat cor & caro noſtra vigóre pudicítiæ, & caſtimóniæ nouitáte: vt per hoc ſacrifíciũ, quod tuæ obtúlimus pietáti, ab ómnibus tentatiônibus emundémur. Per.

Ad poſtulandã humilitatem. Oratio.

DEus, qui ſupérbis reſiſtis, & grátiam præſtas humílibus: concéde nobis veræ humilitátis virtútem, cuius in ſe formam fidélibus Vnigénitus tuus exhíbuit: vt nũquam indignatiônẽ tuam prouocémus eláti, ſed pótius grátiæ tuę capiâmus dona ſubiêcti. Per eumdem Dóminum. Secreta.

HAec oblátio, Dómine quæſumus, verę nobis humilitátis grátiam obtíneat: ſimulq. à córdibus noſtris concupiſcéntiam carnis & oculórum, atque ambitiônem ſæculi âuferat: quâtenus ſobriè, iuſtè, pieque viuéntes, præmia conſequâmur ætérna. Per Dóminum. Poſtcommun.

HVius Dómine ſacraménti percéptio, peccatórum noſtrórum máculas abſtérgat: & nos per humilitátis exhibitiônẽ ad cæléſtia regna perdúcat. Per Dóminum.

Ad poſtulandam patientiam. Oratio.

DEus qui Vnigéniti tui patiêntia, antíqui hoſtis contriuîſti ſupérbiã: da nobis, q̃s, quæ idem pie pro nobis pértulit, digne recólere: ſicque exẽplo eius, nobis aduerſántia æquanímiter toleráre. Per eúmdem. Secreta.

MVnera noſtrę oblatiônis, q̃s Dómine, ſúſcipe placátus: quæ, vt nobis patiêntiæ dónum largíri dignéris, maieſtáti tuæ deuôta offérimus actiône. Per Dóminum. Poſtcomm.

MYſtéria, Dómine, ſacroſáncta quę ſúmpſimus, amíſſam nobis, quæſumus, reconcílient grátiam: atque múnus patiêntiæ in illátis ómnibus, ſemper & vbique protegéndo, impértiant. Per Dóminum noſtrum.

Ad poſtulandam charitatem. Oratio.

DEus, qui diligẽtibus te fácis cũcta prodéſſe: da córdibus noſtris in-

inuiolábilem tuæ charitátis effέctũ: vt deſidéria de tua inſpiratiône cõcépta, nulla poſſint tentatiône mutári. Per Dóminum noſtrum. Secreta.

DEus, qui nos ad imáginem tuã ſacramẽtis rénouas & pręceptis: pérfice greſſus noſtros in ſémitis tuis: vt charitátis donum, quod fecíſti à nobis ſperari: per hæc, quæ offérimus, ſacrificia, fácias veráciter apprehéndi. Per Dóminum. Poſtcommun.

SAncti Spíritus grátia, quæſumus Dómine, corda noſtra illúminet: & perféctæ charitátis dulcédine abundánter reficiat. Per Dóminum. in vnitáte eiûſdem Spíritus ſancti.

Pro deuotis amicis. Oratio.

DEus, qui charitátis dona per grátiam ſancti Spíritus tuôrum fidélium córdibus infudíſti: da fámulis & famulábus tuis, pro quîbus tuã deprecámur cleméntiam, ſalútem mẽtis & córporis: vt te tota virtúte díligant, & quæ tibi plácita ſunt, tóta dilectiône perficiant. Per Dóminum. in vnitáte eiûſdem Spíritus ſancti. Secreta.

MIſerére, quæſumus Dómine, fámulis & famulábus tuis, pro quîbus hoc ſacrificium lâudis tuæ offérimus maieſtáti, vt per hæc ſancta, ſupernæ benedictiônis grátiã obtíneant, & glóriam ætérnæ beatitúdinis acquîrant. Per Dóminum noſtrum.

Poſtcommun.

DIuîna libántes myſtéria, quæſumus Dómine: vt hæc ſalutária ſacraménta illis proficiant ad proſperitátem & pácem, pro quôrum, quarũque dilectiône, hæc tuę obtúlimus maieſtáti. Per Dóminum.

Pro inimicis. Oratio.

DEus pacis, charitatisq. amátor & cúſtos: da ómnibus inimícis noſtris pacẽ charitatemq. verã: & cunctôrum eis remiſſiônem tríbue peccatórum: noſq. ab eôrum inſidijs poténter éripe. Per Dóminum. Secreta.

OBlátis, quæſumus Dómine, placáre munéribus: & nos ab inimicis noſtris cleménter éripe: eisque indulgéntiam tríbue delictórum. Per Dóminum. Poſtcommun.

HAec nos commúnio Dómine, éruat à delíctis: & ab inimicórũ defẽdat inſidijs. Per Dóminum.

Pro conſtituto in carcere, vel in captiuitate. Oratio.

DEus, qui beâtum Petrum Apóſtolum à vínculis abſolútum, illæſum abíre fecíſti: fámuli tui in captiuitáte póſiti víncula abſólue: eumque ipſius méritis illæſum abíre concéde. Per Dóminum. Secreta.

SVper has, quæſumus Dómine, hóſtias benedíctio copiôſa deſcẽdat: quę captîui huius víncula ſóluat, & de eius liberatiône nos cito lætíficet. Per Dóminum. Poſtcommun.

PReces noſtras, quæſumus Dómine, cleménter exâudi: & per hæc ſacraménta quę ſúmpſimus, fámulum tuum à vinculis ſuæ captiuitátis abſólue. Per Dóminum.

Pro nauigantibus. Oratio.

DEus, qui tranſtulíſti patres noſtros per mare Rubrum, & tranſuexíſti eos per aquam nímiam, lâudẽ tui nóminis decantántes: te ſupplíciter deprecámur: vt in nâui fámulos tuos, repúlſis aduerſitátibus, portu

ſemper optábili, curſuque tranquíllo tueâris. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum. Secreta.

SVſcipe, quæſumus Dómine, preces famulórum tuôrum, cum oblatiônibus hoſtiârum: & eos, pro quibus tua myſtéria celebrámus, ab ómnibus defénde perículis. Per Dóminum.

Poſtcommun.

SAnctificáti diuîno myſtério, maieſtátem tuam Dómine ſupplíciter deprecámur, & pétimus: vt fámulos tuos, quos dónis fácis cæléſtibus memorári, per lígnum ſanctæ Crucis & à peccátis ábſtrahas, & à perículis cũctis miſerátus erípias. Per Dóminum.

Pro ſalute viuorum. Oratio.

PRæténde Dómine, fidélibus tuis déxteram cæléſtis auxílij: vt te tóto corde perquîrant, & quæ digne poſtulant, conſequi mereântur. Per Dóminum. Secreta.

PRopitiâre Dómine, ſupplicatiônibus noſtris: & has oblatiônes fidélium tuôrum, quas tibi pro incolumitáte eôrum offérimus, benígnus aſſúme: & vt nullíus ſit irritum vótum, nullíus vácua poſtulátio, præſta quęſumus: vt quod fidéliter pétimus, efficáciter conſequâmur. Per Dóminum.

Poſtcommun.

DA fidélibus tuis, quęſumus Dómine, in tua fide & ſinceritáte conſtántiam: vt in charitáte diuína firmáti, nullis tentatiônibus ab eius integritáte vellántur. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

Pro viuis & defunctis. Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui viuôrum domináris ſimul & mortuôrum, omniumque miſeréris, quos tuos fide & ópere futúros eſſe prę nóſcis: te ſúpplices exorámus: vt pro quibus effúndere preces decrêuimus, quoſque vel prę ſens ſęculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum iam exútos córpore ſuſcépit: intercedéntibus ómnibus ſanctis tuis: pietátis tuæ cleméntia, ómniũ delictórum ſuôrum véniam conſequântur. Per Dóminũ. Secreta.

DEus, cui ſóli cógnitus eſt númerus electórum in ſupérna felicitáte locándus: tríbue quæſumus, vt intercedéntibus ómnibus ſanctis tuis, vniuerſôrum, quos in oratiône commendátos ſuſcépimus, & ómnium fidélium nómina, beâtæ prædeſtinatiônis liber aſcrípta retíneat. Per Dóminum noſtrum. Poſtcommun.

PVríficent nos, quæſumus omnípotens & miséricors Deus, ſacraménta quæ ſúmpſimus: & intercedéntibus ómnibus ſanctis tuis præſta: vt hoc tuum ſacraméntum non ſit nobis reâtus ad pœnam, ſed intercéſsio ſalutáris ad véniam: ſit ablútio ſcélerum, ſit fortitúdo fragílium, ſit contra ómnia mundi perícula firmaméntum: ſit viuôrum atque mortuôrum fidélium, remíſsio ómnium delictórum. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum fílium tuum: Qui tecum vîuit & régnat in vnitáte Spíritus ſancti Deus, Per ómnia ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

MISSAE PRO DEFVNCTIS.

Miſſa in Commemoratione omnium fidelium Defunctorum.

Introitus.

Requiem ætérnam dona eis Dómine: & lux perpétua lúceat eis.
Pſ.64. Pſalmus. Te décet hymnus Deus in Siôn, & tibi reddétur votum in Ierúſalem: exâudi oratiônem meam, ad te omnis caro véniet. Deinde abſolute repetitur, Réquiem ætérnam, vſque ad Pſalmum. Oratio.

Fidélium, Deus, ómnium cõditor & redémptor: animábus famulórum, famularumq. tuârum, remiſſiônem cunctôrum tríbue peccatôrum: vt indulgẽtiam, quam ſemper optauêrũt, pijs ſupplicatiônibus cõſequãtur. Qui viuis & regnas cum Deo Patre.

Léctio Epíſtolæ beâti Pâuli Apóſtoli ad Corínthios.

1. Cor. 15. g Fratres. Ecce myſtérium vobis dico: Omnes quidem reſurgémus: ſed non omnes immutábimur. In moménto, in íctu óculi, in nouíſſima tuba: cánet enim túba, & mórtui reſúrgent incorrúpti: & nos immutábimur. Opórtet enim corruptíbile hoc, indúere incorruptiônem: & mortále hoc, indúere immortalitátem. Cum autem mortále hoc indúerit immortalitátem: tunc fiet ſermo, qui ſcríptus eſt. Abſórpta eſt mors in victória. Vbi eſt mors victória tua? vbi eſt mors ſtímulus tuus? Stímulus autem mórtis, peccátum eſt: vírtus vero peccáti, lex. Deo autem grátias, qui dédit nobis victóriam per Ieſum Chriſtum Dóminum noſtrum.

Graduale. Réquiem ætérnã dona eis Dómine: & lux perpétua lúceat eis.
℣. In memória ętérna erit iuſtus: ab auditiône mala non timébit. Pſa. 111

Tractus. Abſólue, Dómine, ánimas omnium fidélium defunctôrũ ab ómni vínculo delictôrum. ℣. Et grátia tua illis ſuccurrénte, mereântur euádere iudícium vltiônis. ℣. Et lúcis ætérnæ beatitúdine pérfrui.

Sequentia.

Dies iræ, dies illa,
Sóluet ſæclum in fauílla:
Teſte Dauîd cum Sibylla.
Quantus tremor eſt futúrus,
Quando iudex eſt ventúrus,
Cuncta ſtrictè diſcuſſúrus.
Tuba mirum ſpárgens ſonum
Per ſepúlchra regiônum,
Coget omnes ante thrónum

Mors ſtupébit, & natúra,
Cum reſúrget creatúra,
Iudicánti reſponſúra.
Liber ſcriptus proferétur,
In quo totum continétur,
Vnde mundus iudicétur.
Iudex ergo cum ſedébit:
Quidquid latet, apparébit:
Nil inultum remanébit.
Quid ſum miſer tunc dictúrus?
Quem patrónum rogatúrus?
Cum vix iuſtus ſit ſecúrus.
Rex tremendæ maieſtátis,
Qui ſaluândos ſaluas grátis,
Salua me fons pietátis.
Recordáre Ieſu pie,
Quòd ſum câuſa tuæ viæ,
Ne me perdas illa die.
Quærens me, ſedíſti laſſus:
Redemíſti crucem paſſus:
Tantus labor non ſit caſſus.
Iuſte iudex vltiônis,
Donum fac remiſſiônis
Ante diem ratiônis.
Ingemíſco tamquam reus:
Culpa rubet vultus meus:
Supplicánti parce Deus.
Qui Mariam abſoluîſti,
Et latrónem exaudíſti,
Mihi quoque ſpem dedíſti.
Preces meæ non ſunt dignæ:
Sed tu bonus fac benigne
Ne perenni cremer igne.
Inter oues locum præſta,
Et ab hœdis me ſequêſtra,
Státuens in parte dextra.
Confutátis maledíctis,
Flammis ácribus addíctis,
Voca me cum benedíctis.
Oro ſupplex & acclínis,
Cor contrítum quaſi cínis,
Gere curam mei finis.
Lacrymóſa dies illa,
Qua reſúrget ex fauîlla
Iudicandus homo reus.
Huic ergo parce Deus,
Pie Ieſu Dómine,
Dona eis réquiem. Amen.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

IN illo tẽpore: Dixit Ieſus turbis Iudæôrum. Amén, amén dico vobis: quia vénit hora, & nunc eſt, quando mórtui âudient vocem filij Dei: & qui audîerint, viuent. Sicut enim pater hábet vitam in ſemetípſo, ſic dedit & filio vitam habére in ſemetípſo: & poteſtátem dedit ei iudícium fácere, quia filius hóminis eſt. Nolíte mirári hoc: quia vénit hora, in qua omnes qui in monuméntis ſunt, âudient vocem filij Dei. Et procédent qui bona fecérunt, in reſurrectiônem vitæ: qui vero mala egérunt, in reſurrectiônem iudícij. *Io. 5. d*

Offertorium.

Dómine Ieſu Christe, rex glóriæ, líbera animas ómnium fidélium defunctórum de pœnis inférni, & de profúndo lacu: líbera eas de ore leônis, ne abſórbeat eas tártarus, ne cádãt in obſcúrũ: ſed ſignifer ſanctus Michaêl repræſéntet eas in lúcem ſanctam: Quam olim Abrahæ promiſiſti, & ſémini eius.
℣. Hóſtias & préces tibi Dómine lâudis offérimus: tu ſúſcipe pro animábus illis, quârum hódie memóriam fácimus: fac eas Dómine de morte tranſíre ad vitam. Quam olim.

Secreta.

HOſtias, quæſumus Dñe, quas tibi pro animábus famulôrum fa-

famularumq. tuârum offérimus, propitiâtus inténde: vt quibus fídei Chriſtiânæ méritũ contuliſti, dones & præmium. Per Dóminum noſtrum.

Cõmunio. Lux ætérna lúceat eis Dómine, Cum ſanctis tuis in ætérnũ: quia pius es. ℣. Réquiem ætérnã dona eis Dómine: & lux perpétua lúceat eis. Cum ſanctis. Poſtcommun.

ANimábus, quæſumus Dómine, famulórum famularumq. tuârum orátio profíciat ſupplicántium: vt eas & à peccátis ómnibus éxuas, & tuę redẽptiônis fácias eſſe partícipes. Qui vîuis & régnas cum Deo Patre.

Dicto Dóminus vobíſcum, dicitur, Requiêſcant in pace. ℟. Amen. & non datur benedictio: ſed dicto ſecreto, Pláceat tibi ſancta Trínitas, legitur Euangelium ſancti Ioannis, In princípio erat Verbum, vt moris eſt.

IN DIE OBITVS, SEV depoſitionis defuncti. Introitus.

REquiem ætérnam dona eis Dómine: & lux perpétua lúceat eis. Pſal. Te décet hymnus Deꝰ in Siôn, & tibi reddétur (Pſ. 64.) votum in Ierúſalem: exâudi oratiônem meam, ad te omnis caro véniet. Réquiem ætérnam.

Oratio.

DEus, cui próprium eſt miſeréri ſemper & párcere: te ſúpplices exorámus pro ánima fámuli tui N. quam hódie de hoc ſæculo migráre iuſsíſti: vt non trádas eam in mánus inimíci, neque obliuiſcáris in finem: ſed iûbeas eam à ſanctis Angelis ſúſcipi, & ad pátriam paradíſi perdúci: vt quia in te ſperâuit & crédidit, non pęnas inférni ſuſtíneat, ſed gâudia ætérna poſſídeat. Per Dóminum noſtrum.

Lectio epiſtolæ beâti Pâuli apóſtoli ad Theſſalonicénſes.

FRatres. Nólumus vos ignoráre (1. Theſ. 4.c) de dormiéntibus, vt non cõtriſtémini, ſicut & céteri qui ſpem non hábent. Si enim crédimus quód Ieſus mórtuus eſt, & reſurréxit: ita & Deus eos qui dormiêrunt per Ieſum, addúcet cum eo. Hoc enim vobis dícimus in verbo Dómini, quia nos qui vîuimus, qui reſidui ſumus in aduêntum Dómini, nõ pręueniêmus eos qui dormiêrunt. Quóniam ipſe Dóminus in iuſſu, & in voce archángeli, & in tuba Dei deſcéndet de cælo: & mórtui qui in Chriſto ſunt, reſúrgent prími. Deînde nos qui vîuimus, qui relínquimur: ſimul rapiêmur cum illis in núbibus óbuiam Chriſto in âera: & ſic ſemper cum Dómino érimus. Itaque conſolámini ínuicem in verbis iſtis.

Graduale. Réquiem ætérnã dona eis Dómine: & lux perpétua lúceat eis. ℣. In memória ętérna erit iuſtus: ab au (Pſal. 111.) ditiône mala non timébit.

Tractus. Abſólue, Dómine, ánimas omnium fidélium defunctórũ ab ómni vínculo delictôrum. ℣. Et grátia tua illis ſuccurrénte, mereântur euádere iudícium vltiônis. ℣. Et lúcis ætérnæ beatitúdine pérfrui. Sequentia.

Dies iræ, dies illa, &c. vt ſupra. f. 283.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

IN illo témpore: Dixit Martha ad (Ioan. 11.c) Ieſum. Dómine, ſi fuiſſes hîc, frater

meus non fuiſſet mórtuus. Sed & nũc ſcio, quia quęcũque popóſceris à Deo, dábit tibi Deus. Dicit ei Ieſus. Reſúrget frater tuus. Dicit ei Martha. Scio quia reſúrget in reſurrectiône, in nouíſſimo die. Dixit ei Ieſus. Ego ſum reſurréctio & vita. Qui crédit in me, etiam ſi mórtuus fûerit, vîuet: & omnis qui viuit, & crédit in me, non moriêtur in ætérnum. Credis hoc? Ait illi. Vtique Dómine, ego crédidi quia tu es Chríſtus filius Dei viui, qui in hunc mundum veníſti. Offertorium.

Dómine Ieſu Chriſte, rex glóriæ, líbera animas ómnium fidélium defunctórum de pœnis inférni, & de profúndo lacu: líbera eas de ore leônis, ne abſórbeat eas tártarus, ne cádãt in obſcúrũ: ſed ſignifer ſanctus Michaêl repræſéntet eas in lúcem ſanctam: Quam olim Abrahæ promiſiſti, & ſémini eius. ℣. Hóſtias & préces tibi Dómine lâudis offérimus: tu ſúſcipe pro animábus illis, quârum hódie memóriam fácimus: fac eas Dómine de morte tranſíre ad vitam. Quam olim. Secreta.

PRopitiâre, quæſumus Dómine, ánimæ fámuli tui N. pro qua hóſtiam lâudis tibi immolámus, maieſtátem tuam ſupplíciter deprecántes: vt per hæc piæ placatiônis officia: peruenîre mereâtur ad réquiem ſempitérnã. Per Dóminum noſtrum.

Cõmunio. Lux ætérna lúceat eis Dómine, Cum ſanctis tuis in ætérnũ: quia pius es. ℣. Réquiem ætérnã dona eis Dómine: & lux perpétua lúceat eis. Cum ſanctis. Poſtcommun.

PRæſta quæſumus, omnípotens Deus: vt ánima fámuli tui N. quę hódie de hoc ſæculo migrâuit, his ſacrificijs purgáta, & à peccátis expedíta, indulgéntiam páriter & réquiem cápiat ſempitérnam. Per Dóminum noſtrum Ieſum Chriſtum.

IN DIE TERTIO, SEPTIMO,

& trigeſimo depoſitionis defuncti, dicitur Miſſa vt ſupra, exceptis Orationibus, quæ dicuntur vt infra. Oratio.

QVæſumus Dómine: vt ánimę fámuli tui N. cuius depoſitiônis diem tértium, vel ſéptimum, vel trigéſimum commemorámus, ſanctórum atque electórum tuôrum largíri dignéris conſórtium: & rórem miſericórdiæ tuæ perennem infúndas. Per Dóminum noſtrum. Secreta.

MVnera, quæſumus Dómine, quæ tibi pro ánima fámuli tui N. offerimus, placátus inténde: vt remédijs purgáta cæléſtibus, in tua pietáte requiêſcat. Per Dóminum.

Poſtcommun.

SVſcipe, Dómine, preces noſtras pro ánima fámuli tui N. vt ſi quæ ei máculæ de terrênis contágijs adhæſérunt, remiſſiônis tuę miſericórdia deleântur. Per Dóminum.

IN ANNIVERSARIO

Defunctorum. Introitus.

REquiem ætérnam dona eis Dómine: & lux perpétua lúceat eis. Pſal. Te décet hymnus Deꝰ in Siôn, & tibi reddétur votum in Ierúſalem: exâudi oratiônem meam, ad te omnis caro véniet. Réquiem ætérnam. Oratio.

Deus

DEus indulgentiârum Dómine: da animábus famulôrũ famularumq́. tuârum, quôrum anniuerſáriũ depoſitiônis diem commemorámus, refrigérij ſedem, quiêtis beatitúdinẽ, & lúminis claritátem. Per Dóminum.

Léctio libri Machabæôrum.

2.Mach.12.g IN diêbus illis. Vir fortíſſim⁹ Iudas, collatiône facta, duôdecim míllia drachmas argénti miſit Ieroſólymam offérri pro peccátis mortuôrum ſacrifíciũ, iuſté & religiosè de reſurrectiône cógitans. Niſi enim eos qui cecíderãt, reſurrectúros ſperáret, ſupérfluum viderétur & vanũ oráre pro mórtuis. Et quia conſiderábat, quòd hi qui cũ pietáte dormitiônem accéperant, óptimam habérent repóſitam grátiam. Sãcta ergo & ſalúbris eſt cogitátio pro defúnctis exoráre: vt à peccátis ſoluãtur.

Graduale. Réquiem ætérnã dona eis Dómine: & lux perpétua lúceat eis.

Pſal. 111. ℣. In memória ętérna erit iuſtus: ab auditiône mala non timébit.

Tractus. Abſólue, Dómine, ánimas omnium fidélium defunctôrũ ab ómni vínculo delictôrum. ℣. Et grátia tua illis ſuccurrénte, mereântur euádere iudícium vltiônis. ℣. Et lúcis ætérnæ beatitúdine pérfrui.

Sequentia. Dies iræ, & in ſequenti Miſſa pro arbitrio ſacerdotis.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

Io.6.d IN illo tẽpore: Dixit Ieſus turbis Iudæôrum. Omne quod dat mihi pater, ad me véniet: & eum, qui vénit ad me, non eijciam foras. Quia deſcéndi de cælo, non vt fáciam voluntátẽ meã, ſed voluntátẽ eius qui míſit me. Hæc eſt autẽ volúntas eius, qui miſit me, patris: vt omne quod dedit mihi, nõ perdam ex eo: ſed reſúſcitem illud in nouíſſimo die. Hæc eſt autem volúntas patris mei, qui míſit me: vt ómnis qui vídet fílium, & crédit in eum: hábeat vitam ætérnam. Et ego reſuſcitábo eũ in nouíſſimo die. Offertórium.

Dómine Ieſu Chriſte, rex glórię, líbera ánimas ómnium fidélium defunctôrum de pœnis inférni, & de profúndo lacu: líbera eas de ore leônis, ne abſórbeat eas tártarus, ne cádãt in obſcúrũ: ſed ſignifer ſanctus Michaél repræſentet eas in lucem ſanctam: Quam olim Abrahæ promiſiſti, & ſémini eius.

℣. Hóſtias & preces tibi Dómine laudis offérimus: tu ſúſcipe pro animábus illis, quârum hódie memóriã fácimus: fac eas Dómine de morte tranſire ad vitam. Quam olim. Secreta.

PRopitiâre Dómine ſupplicatiônibus noſtris, pro animabus famulôrum famularumq́. tuârum, quôrum hódie ánnua dies ágitur, pro quibus tibi offérimus ſacrifícium lâudis: vt eas ſanctôrum tuôrum conſórtio ſociâre dignéris. Per Dóminũ. Communio.

Lux ætérna lúceat eis Dómine, Cum ſanctis tuis in ætérnum: quia pius es.

℣. Réquiem ætérnam dóna eis Dómine: & lux perpétua lúceat eis. Cum ſanctis. Poſtcommun.

PRæſta quęſumus Dómine: vt ánimæ famulôrũ famularumq́. tuârum, quôrum anniuerſárium depoſitiônis diem commemorámus: his purgátæ ſacrificijs, indulgéntiam páriter & réquiem cápiant ſempitérnam. Per Dóminum noſtrum.

Si pro vno fiat anniuerſarium, prædictæ Orationes dicantur in ſingulari numero.

IN MISSIS QVOTIDIANIS Defunctorum. Introitus.

Requiem ætérnam dona eis Dómine: & lux perpétua lúceat eis. Pſal. Te décet hymnus De⁹ in Siôn, & tibi reddétur votum in Ierúſalem: exâudi oratiônẽ meam, ad te omnis caro véniet. (Pſal. 64)

Réquiem ætérnam.

Pro defunctis Epiſcopis, ſeu ſacerdotibus. Oratio.

Deus, qui inter apoſtólicos ſacerdótes, fámulos tuos pontificáli, ſeu ſacerdotáli fecíſti dignitáte vigere: pręſta quęſumus, vt eôrũ quoq; perpétuo aggregéntur conſórtio. Per Dñm.

Pro defunctis fratribus, propinquis, & benefactoribus. Oratio.

Deus, véniæ largítor, & humánæ ſalútis amátor: quęſumus clemẽtiam tuam, vt noſtrę cõgregatiônis fratres, propínquos, & benefactóres, qui ex hoc ſæculo trãſiêrunt: beâta Maria ſemper vírgine intercedénte cum ómnibus ſanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis conſórtium perueníre concédas.

Pro fidelibus defunctis generalis. Oratio.

Fidélium, Deus, ómnium cõditor & redémptor: animábus famulórum famularumq. tuârum, remiſſiônem cunctôrum tríbue peccatôrum: vt indulgẽtiam, quam ſemper optauêrũt, pijs ſupplicatiônibus cõſequãtur. Qui viuis & regnas cum Deo Patre.

Léctio libri Apocalypſis beâti Ioânnis apóſtoli.

In diêbus illis: Audîui vocẽ de cælo, dicéntẽ mihi. Scríbe, beâti mórtui, qui in Dño moriũtur. Amodo iã dicit ſpíritus, vt requiẽſcãt à labóribus ſuis. Opera enim illórum ſequûntur illos. (Apoc. 14.c)

Graduale. Réquiem ętérnam doña eis Dómine: & lux perpétua luceat eis. ℣. In memória ætérna erit iuſtus: ab auditiône mala non timébit. (Pſal. 111)

Tractus. Abſólue, Dómine, ánimas omnium fidélium defunctórũ ab ómni vínculo delictôrũ. ℣. Et grátia tua illis ſuccurrénte, mereântur euádere iudícium vltiônis. ℣. Et lúcis ætérnæ beatitúdine pérfrui.

Sequêntia ſancti Euangélij ſecúndum Ioânnem.

In illo témpore: Dixit Ieſus túrbis Iudæôrum. Ego ſum pánis viuus, qui de cælo deſcéndi. Si quis manducâuerit ex hoc pane, víuet in ętérnum. Et panis quem ego dábo, caro mea eſt pro múndi vita. Litigábant ergo Iudęi ad ínuicem, dicéntes. Quômodo poteſt hic nobis carnem ſuam dáre ad manducándum? Dixit ergo eis Ieſus. Amen, amen dico vobis: niſi manducauêritis carnem filij hóminis, & bibéritis eius ſánguinem, non habébitis vitam in vobis. Qui mandúcat meã carnem, & bíbit meum ſánguinem, habet vitam ætérnam: & ego reſuſcitábo eum in nouíſſimo die. (Io. 6. f)

Offertórium. Dómine Ieſu Chriſte, rex glóriæ, líbera ánimas ómnium fidélium defunctôrum de pęnis inférni, & de profúndo lacu: líbera eas de ore leônis, ne abſórbeat eas tártarus, ne cádãt

in obſcúrũ: ſed ſignifer ſanct⁹ Michaél repręſentet eas in lucem ſanctam: Quã olim Abrahæ promiſiſti, & ſémini ei⁹. ℣. Hóſtias & preces tibi Dómine laudis offérimus: tu ſúſcipe pro animábus illis, quârum hódie memóriã fácimus: fac eas Dómine de morte tranſire ad vitam. Quam olim.

Pro defunctis Epiſcopis, ſeu ſacerdotibus. Secreta.

SVſcipe, Dñe q̃s, pro animábus famulôrũ tuôrũ Pontíficũ, ſeu ſacerdótũ, quas offérimus hoſtias: vt qb⁹ in hoc ſæculo pontificále, ſeu ſacerdotále donáſti méritũ, in cęléſti regno ſanctórũ tuôrũ iûbeas iungi conſórtio. Per.

Pro defunctis fratribus, propinquis, & benefactoribus. Secreta.

DEus, cuius miſericordiæ non eſt númerus, ſúſcipe propítius preces humilitátis noſtrę: & animábus fratrũ, ꝓpinquôrũ & benefactôrũ noſtrôrũ, quibus tui nóminis dedíſti cõfeſſiônẽ: per hęc ſacramẽta ſalútis noſtrę, cũctôrum remiſſiônẽ tríbue peccatórũ.

Pro fidelibus defunctis. Secreta.

HOſtias, quæſumus Dñe, quas tibi pro animábus famulôrum famularumq. tuârum offérimus, propitiâtus intẽde: vt quibus fídei Chriſtiânæ méritum contulíſti, dones & præmium. Per Dóminum. Communio.

Lux ætérna lúceat eis Dómine, Cum ſanctis tuis in ætérnum: quia pius es. Réquiem ætérnam dóna eis Dñe: & lux perpétua lúceat eis. Cũ ſanctis.

Pro defunctis Epiſcopis, ſeu ſacerdotibus. Poſtcommun.

PRoſit, quæſumus Dómine, animábus famulôrum tuôrum Pontíficum, ſeu ſacerdótum, miſericórdiæ tuæ imploráta clemẽtia: vt eius, in quo ſperauêrunt & credidérunt, ætérnum cápiant te miſeránte conſórtium. Per Dóminum noſtrum.

Pro defunctis fratribus, propinquis, & benefactoribus. Poſtcommun.

PRæſta quæſumus, omnípotens & miſéricors Deus: vt animę fratrũ, propinquôrum & benefactôrum noſtrôrum, pro quibus hoc ſacrificiũ lâudis tuæ obtúlimus maieſtáti: per huius virtútem ſacraménti à peccátis ómnibus expiâtæ, lucis perpétuæ, te miſerãte, recípiant beatitúdinem.

Pro fidelibus defunctis. Poſtcomm.

ANimábus, quæſumus Dñe, famulórum famularumq. tuârũ orátio profíciat ſupplicãtium: vt eas & à peccatis ómnibus éxuas, & tuę redẽptiônis fácias eſſe partícipes. Qui viu.

Epiſtolæ & Euangelia ſuperius poſita in vna Miſſa pro Defunctis dici poſſunt etiam in alia Miſſa ſimiliter pro Defunctis.

ORATIONES DIVERSAE pro Defunctis.

In die depoſitiônis, & anniuerſario ſummi Põtificis, dicitur prima Miſſa, vt ſupra. fol. 238. præter Orationes, quæ dicuntur vt infra. Oratio.

DEus, q inter ſummos Sacerdótes fámulũ tuum N. ineffábili tua diſpoſitiône cõnumerári voluîſti: præſta quæſumus: vt qui vnigéniti Fílij tui vices in terris gerébat, ſanctórum tuórum Pontíficum conſórtio perpetuò aggregétur. Per

eumdem

eumdem Dóminum noſtrū. Secreta.

SVſcipe, Dñe quęſumus, pro ánima fámuli tui N. ſummi Pontíficis, quas offérimus hóſtias: vt cui in hoc ſæculo pontificále donáſti méritum, in cæléſti regno ſanctórum tuôrū iúbeas iungi conſórtio. Poſtcommun.

PRoſit, q̃s Dñe, ánimæ fámuli tui N. ſummi Põtíficis, miſericórdię tuæ implorátaclemẽtia: vt eius, in quo ſperauit & credidit, ætérnum cápiat, te miſeránte conſórtium. Per Dñm.

Pro defuncto Epiſcopo dr̃ j. Miſſa, vt ſup. f. 283. Oŕones vero vt inf. Oŕo.

DEus, qui inter apoſtólicos ſacerdótes, fámulum tuum N. pontificáli fecíſti dignitáte vigére: præſta q̃ſumus, vt eôrū quoq. perpetuò aggregétur conſórtio. Per Dñm. Secreta.

SVſcipe. Dñe q̃s, pro ánima fámuli tui N. Põtíficis, quas offérimus hoſtias: vt cui in hoc ſæculo pontificále donáſti méritum, in cæléſti regno ſanctórum tuôrum iûbeas iungi conſórtio. Per Dóminum. Poſtcommun.

PRoſit, q̃s Dómine, ánimæ fámuli tui N. Pontíficis miſericórdię tuę imploráta cleméntia: vt eius, in quo ſperâuit & crédidit, ætérnum cápiat, te miſeránte conſórtium. Per Dóminũ.

Pro defuncto Sacerdote dicũtur eædẽ Orationes, ſed vbi dicitur pontificáli, dicatur, ſacerdotáli. & pro, Põtíficis, dicatur, ſacerdótis. Si fuerint plures, dicatur vt ſupra in iiij. Miſſa. fol. 285.

Pro Epiſcopo Cardinali defuncto dicatur, fámulum tuum N. Epíſcopũ Cardinálẽ pontificáli fecíſti dignitáte &c.

Pro Presbytero Cardinali dicatur, fámulum tuum N. Presbyterum Cardinálem ſacerdotále fecíſti &c.

Pro Diacono autem Cardinali dicitur Oratio, Inclína Dómine. quæ habetur paulo infra, hoc modo, vt ánimam fámuli tui N. Diacóni Cardinális, quam de hoc &c.

Pro defuncto Epiſcopo alia Oratio.

DA nobis, Dómine, vt ánimã fámuli tui N. Epiſcopi, quam de huius ſæculi eduxíſti laborióſo certámine, ſanctórum tuôrum tríbuas eſſe conſórtem. Per Dóminum. Secreta.

ANnue nobis, quæſumus Dómine, vt ánimę fámuli tui N. Epíſcopi hæc próſit oblátio: quam immolándo, totîus mundi tribuîſti relaxári delicta. Per Dóminum. Poſtcomm.

HIs ſacrificijs, quæſumus omnípotens Deus, purgáta ánima fámuli tui N. Epíſcopi, ad indulgéntiam & refrigérium ſempitérnum perueníre mereâtur. Per Dóminum.

Pro defuncto Sacerdote.

Et poſſunt dici pro pluribus in numero plurali. Oratio.

PRæſta q̃s Dñe, vt ánima fámuli tui N. ſacerdotis, quem in hoc ſęculo cõmorántem, ſacris munéribus decóraſti, in cæleſti ſede glorióſa ſemper exúltet. Per Dóminum. Secreta.

SVſcipe, Dómine quęſumus, pro ánima fámuli tui ſacerdótis quas offérimus hóſtias: vt cui ſacerdotále donáſti méritum, dones & pręmium. Per Dóminum. Poſtcommun.

PRæſta quæſumus omnípotens Deus, vt ánimam fámuli tui N. ſacerdótis in congregatiône iuſtórum, ætérnę beatitúdinis iûbeas eſſe conſórtem. Per Dóminum noſtrum.

Pro vno defuncto. Oratio.

INclína Dñe aurem tuam ad preces noſtras, quibus miſericórdiam tuã ſúpplices deprecámur: vt ánimam fámuli tui, quam de hoc ſæculo migráre iuſsíſti, in pácis ac lúcis regiône conſtítuas: & ſanctórum tuôrum iûbeas eſſe conſórtem. Per Dóminum. Secreta.

ANnue nobis, q̃s Dñe, vt ánimæ fámuli tui hæc proſit oblátio: quã immolándo, totîus mundi tribuîſti relaxári delícta. Per. Poſtcommun.

ABſolue, quæſumus Dñe, ánimã fámuli tui ab omni vínculo delictórum: vt in reſurrectiônis glória, inter ſanctos & eléctos tuos reſuſcitátus reſpíret. Per Dóminum.

Pro vna defuncta. Oratio.

QVæſumus Dómine, pro tua pietáte miſerére ánimæ fámulę tuę: & à contágijs mortalitátis exútam, in ætérnę ſaluatiônis partem reſtítue. Per Dóminum. Secreta.

HIs ſacrificijs, q̃s Dñe, ánima fámulæ tuæ à peccátis ómnibus exuâtur, ſine quibus à culpa nemo líber éxtitit: vt per hæc piæ placatiônis officia, perpétuam miſericórdiã conſequâtur. Per Dñm. Poſtcommun.

INuêniat quęſumus Dómine, ánima fámulæ tuæ lúcis ætérnæ cõſórtium: cuius perpétuæ miſericórdię conſecûta eſt ſacraméntum. Per Dóminum.

Pro patre & matre Sacerdotis. Oratio.

DEus, qui nos patrem & matrem honoráre præcepíſti: miſerére cleménter animábus patris & matris meæ, eorumq̃. peccáta dimítte: meq. eos in ætérnæ claritátis gâudio fac vidére. Per Dóminum. Secreta.

SVſcipe ſacrificium Dómine, quod tibi pro animábus patris & matris meæ óffero: eiſque gâudium ſempitérnũ in regiône viuôrum cõcéde: meq. cum illis felicitáti ſanctórum cõiûnge. Per Dóminum. Poſtcommun.

CAeléſtis participátio ſacraménti, quæſumus Dómine, animábus pátris & mátris meæ réquiem & lúcẽ obtíneat perpétuã: meq. cum illis grátia tua corónet ætérna. Per Dóminũ.

Si pro patre tantum, vel matre tãtum, dicatur in ſingulari. Oratio.

DEus, qui nos patrem & matrem honoráre præcepíſti: miſerére cleménter ánimæ patris mei, vel, matris meæ, eiuſq. peccáta dimítte: meq. eum, vel, eam in ætérnæ claritátis gâudio fac vidére. Per Dóminũ. Secreta.

SVſcipe ſacrificium, Dñe, quod tibi pro ánima patris mei, vel, matris meæ óffero: eiq. gâudium ſempitérnũ in regiône viuôrum cõcéde: meq. cũ illo, vel, illa felicitáti ſanctórum coniûnge. Per Dóminum. Poſtcomm.

CAeléſtis participátio ſacramẽti, q̃s Dñe, ánimæ patris mei, vel, matris meæ réquiẽ & lúcem obtíneat perpétuam: meq. cum illo, vel, illa grátia tua corónet ætérna. Per Dóminũ.

Pro defunctis fratribus, propinquis, & benefactoribus. Oratio.

DEus, véniæ largítor, & humánæ ſalútis amátor: quæſumus cleméntiam tuam, vt noſtræ cõgregatiônis fratres, propínquos, & benefactóres, qui ex hoc ſæculo tranſiêrunt beâta Maria ſemper vírgine intercedénte cum ómnibus ſanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis conſórtium peruenîre

re concédas. Per Dóminum. Secreta.

DEus, cuius miſericórdiæ non eſt númerus, ſuſcipe propítius préces humilitátis noſtrę: & animábus fratrum, propinquôrum & benefactórũ noſtrôrum, quibus tui nóminis dedíſti confeſſiônẽ: per hæc ſacraménta ſalútis noſtræ, cunctôrũ remiſſiônẽ tríbue peccatôrum. Per Dñm. Poſtcomm.

PRæſta quæſumus omnípotens & miſericors Deus: vt ánimę fratrũ, propinquôrũ & benefactórum noſtrô rum, pro quibus hoc ſacrificium lâudis tuæ obtúlimus maieſtáti: per huius vir tútem ſacraménti à peccátis ómnibus expiâtę, lucis perpetuæ, te miſerãte recípiãt beatitúdinem. Per Dóminum.

Pro his qui in cęmeterio requieſcunt. Oratio.

DEus, cuius miſeratiône ánimæ fidélium requiêſcũt: fámulis & famulábus tuis, & ómnibus hîc & vbique in Chriſto quieſcêntibus, da propítius véniam peccatôrum: vt à cunctis reâtibus abſoluti, tecum ſine fine læténtur. Per eumdem. Secreta.

PRo animábus famulórum famularumq. tuârum, & ómnium catholicórum hîc & vbîque in Chriſto dormiêntium, hóſtiam, Dómine, ſuſcipe benígnus oblatam: vt hoc ſacrificio ſingulári, vínculis horréndæ mórtis exúti, vitam mereântur ætérnam. Per eumdem. Poſtcommun.

DEus, fidéliũ lumen animárũ, adéſto ſupplicatiônibus noſtris: & da fámulis & famuláb⁹ tuis, quôrũ córpora hîc & vbiq. ĩ Chriſto requiêſcũt, rifrigérij ſedem, quiêtis beatitúdinẽ, & lúminis claritátem. Per eumdem Dó.

Pro pluribus Defunctis. Oratio.

DEus, cui própriũ eſt miſeréri ſemper & párcere: propitiâre animábus famulórum famularumq. tuârũ, & ómnia eôrũ peccáta dimítte: vt mortalitátis vínculis abſolútę, tranſire mereântur ad vitam. Per Dñm. Secreta.

ANnue nobis, q̃s Dñe, vt animábus famulórum famularumq. tuárũ hæc proſit oblátio: quã immolãdo, totîus mundi tribuîſti relaxári delícta. Per Dóminum. Poſtcommun.

DEus, cui ſoli cómpetit mdicínã præſtáre poſt mortẽ: præſta quęſumus: vt ánimæ famulórum famularumq. tuârum terrénis exútæ contágijs, in tuæ redemptiônis parte numeréntur. Qui viuis.

Alia pluralis vt ſupra. Oratio.

ANimábus, q̃s Dñe, famulórum famularumq. tuârũ miſericórdiam cõcéde perpétuã: vt eis proficiat in ætérnum, quòd in te ſperauérunt & crediderunt. Per Dóminum. Secreta.

HIs, Dñe quæſumus, placátus inténde munéribus: & quod ad lâudem tui nóminis ſupplicántes offérimus, ad indulgéntiam proficiat defunctórum. Per Dñm. Poſtcomm.

SVpplices, Dómine, pro animábus famulórum famularumq. tuârum preces effúndimus, obſecrántes: vt quidquid conuerſatiône contraxérũt humána, & cleménter indúlgeas, & in tuôrum ſede lætántium conſtítuas redemptórum. Per Dôminum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit & régnat in vnitáte Spíritus ſancti Deus. Per ómnia ſæcula ſęculórum. ℞. Amen.

℞. Et clamor meus ad te. ℣. Dñs vobíſcũ. ℞. Et cũ ſpír. Orémus. Oratio.

EXâudi nos, Dñe ſancte, pater omnipotens, ætérne Deus: & míttere dignéris ſanctum ángelum tuum de cęlis, qui cuſtódiat, fóueat, prótegat, víſitet, atque deféndat omnes habitãtes in hoc habitáculo. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℞. Amen.

BENEDICTIO agni Paſchalis.

℣. Adiutóriũ noſtrũ in nómine Dñi. ℞. Qui fecit cælũ & terrã. ℣. Dñs vobíſcũ. ℞. Et cũ ſpíritu tuo. Orémus.

DEus, qui per fámulũ tuum Moyſen, in liberatiône pópuli tui de Aegypto agnũ occídi iuſsíſti in ſimilitúdinẽ Dñi noſtri Ieſu Chriſti, & vtroſque poſtes domórũ de ſánguine eiúſdẽ Agni perúngi pręcepíſti: íta bene✠dícere, & ſancti✠ficáre dignéris hanc creatúrã carnis, quam nos fámuli tui ad lâudẽ tuã ſúmere deſiderántes, per reſurrectiônem eiúſdem Dómini noſtri Ieſu Chriſti. Qui tecum viuit & régnat in ſæcula ſæculórum. ℞. Amen.

Et mox aſpergit aqua benedicta.

BENEDICTIO OVORVM.

℣. Adiutórium. ℞. Qui fecit. ℣. Dóminus vobíſcum. Orémus.

SVbuêniat qs Dñe, tuæ bene✠dictiônis grátia huic ouôrũ creatúrę: vt cibus ſalúbris fiat fidélibus tuis in tuârum gratiârũ actiône ſuméntibus, ob reſurrectiônem Dómini noſtri Ieſu Chriſti. Qui tecum viuit & regnat in ſæcula ſæculórum. ℞. Amen.

Et aſpergat aqua benedicta.

BENEDICTIO PANIS.

℣. Adiutóriũ noſtrũ in nómine Dñi. ℞. Qui fecit cælũ & terrã. ℣. Dñs vobíſcũ. ℞. Et cũ ſpíritu tuo. Orémus.

DOmine Ieſu Chriſte, panis Angelórũ, panis viuus ætérnæ vitę, bene✠dícere dignáre panẽ iſtũ, ſicut benedixíſti quinq; panes in deſérto: vt omnes ex eo guſtãtes, inde córporis & ánimę percípiant ſanitátẽ. Qui viuis & régnas in ſæcula ſæculórum. ℞. Amẽ.

Et aſpergat aqua benedicta.

ALIA BENEDICTIO PANIS.

℣. Adiutóriũ noſtrũ in nómine Dñi. ℞. Qui fecit cælũ & terrã. ℣. Dñs vobíſcũ. ℞. Et cũ ſpíritu tuo. Orémus.

DOmine ſancte, páter oĩpotens, ætérne Deus, bene✠dícere dignéris hunc panem tua ſancta ſpirituâli benedictiône: vt ſit ómnibus ſuméntibus ſálus mentis & córporis: atq; cõtra omnes morbos, & vniuêrſas inimicórum inſídias tutámen. Per Dñm noſtrũ Ieſum Chriſtũ fílium tuum, panẽ viuum, qui de cælo deſcéndit, & dat vitã & ſalútẽ mundo: & tecũ viuit & régnat in vnitáte Spíritus ſancti Deꝰ: per ómnia ſæcula ſæculórum. ℞. Amen.

Aſpergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO nouorum fructuum.

℣. Adiutóriũ noſtrũ in nómine Dñi. ℞. Qui fecit cælũ & terrã. ℣. Dñs vobíſcũ. ℞. Et cũ ſpíritu tuo. Orémus.

BEne✠dic Dómine hos nouos fructus N. & præſta: vt qui ex eis in tuo ſancto nómine veſcẽtur, córpo-

ris & ánimæ ſalúte potiâmur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen. Et aſpergantur aqua benedicta.

BENEDICTIO ad quodcumque comeſtibile.

℣. Adiutóriũ noſtrũ in nómine Dñi. ℟. Qui fecit cælũ & terrã. ℣. Dñs vobíſcũ. ℟. Et cũ ſpíritu tuo. Orémus.

BEne ✠ dic, Domine, creatúram iſtam N. vt ſit remédium ſalutáre géneri humáno: & præſta per inuocatiônem ſancti nóminis tui: vt quicumque ex ea ſúmpſerint, córporis ſanitátem, & ánimæ tutélam percípiant. Per Chriſtum Dñm noſtrum. ℟. Amen. Aſpergat id cum aqua benedicta.

BENEDICTIO candelarum.

℣. Adiutóriũ noſtrũ in nómine Dñi. ℟. Qui fecit cælũ & terrã. ℣. Dñs vobíſcũ. ℟. Et cũ ſpíritu tuo. Orémus.

DOmine Ieſu Chriſte, fili Dei viui, bene ✠ dic cãdelas iſtas ſupplicatiônibus noſtris: infúnde eis Dómine, per virtútem ſanctæ Crú ✠ cis, benedictiônem cæléſtẽ, qui eas ad repelléndas tenebras humáno géneri tribuíſti: talemq. benedictiõnẽ ſignáculo ſanctæ Crú ✠ cis accípiant, vt quibuſcumq. locis accénſę ſiue pόſitę fúerint, diſcédant príncipes tenebrárum, & cõtremíſcant, & fugiãt pâuidi cum ómnibus miniſtris ſuis ab habitatiônibus illis: nec pręſúmãt ámplius inquietáre aut moleſtáre ſeruiẽtes tibi omnipoténti Deo. Qui viuis & regnas in ſęcula ſæculórum. ℟. Amen. Poſtmodum aſpergantur aqua benedicta.

BENEDICTIO LOCI.

℣. Adiutóriũ noſtrũ in nomine Dñi. ℟. Qui fecit cęlũ & terrã. ℣. Dñs vobíſcũ. ℟. Et cũ ſpíritu tuo. Orémus.

BEne ✠ dic Dómine Deus omnípotens locum iſtum, vt ſit in eo ſánitas, cáſtitas, victória, vírtus, humílitas, bónitas, & mãſuetúdo, plenitúdo legis, & gratiârum áctio, Deo Patri, & Fílio, & Spiritûi ſancto: & hæc benedíctio máneat ſuper hũc lócum, & ſuper habitántes in eo, nunc & in ómnia ſæcula ſæculórum. ℟. Amen. Et aſpergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO domus nouæ.

℣. Adiutórium noſtrũ in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum & terram. ℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo. Orémus.

TE Deum Patrem omnipoténtem ſupplíciter exorámus pro hac domo, & pro habitatóribus eius, ac reb⁹: vt eam bene ✠ dícere, & ſancti ✠ ficáre, ac bonis ómnibus ampliâre dignéris: tríbue eis Dómine de róre cęli abũdántiam, & de pinguêdine terræ vitæ ſubſtãtiam, & deſidéria voti eôrum ad effectum tuæ miſeratiônis perdúcas. Ad introîtum ergo noſtrũ bene ✠ dícere, & ſancti ✠ ficáre dignéris hãc domum, ſicut benedícere dignátus es domum Abrahám, & Iſaâc, & Iacob: & intra paríetes domus iſtius, Angeli tuę lúcis inhábitent, eamque, & eius habitatóres cuſtódiant. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen. Deinde aſpergat aqua benedicta.

BE-

BENEDICTIO THALAMI.

℣. Adiutóriũ noſtrũ in nómine Dñi. ℟. Qui fecit cælũ & terrã. ℣. Dñs vobíſcũ. ℟. Et cũ ſpíritu tuo. Orémus.

BEne ✠ dic, Dómine, thálamum hunc: vt omnes habitántes in eo, in tua pace conſiſtant, & in tua volũtáte permáneãt, & ſenéſcant, & multiplicéntur in longitúdinẽ diérum, & ad regna cælórum peruêniant. Per Chriſtũ Dóminũ noſtrum. ℟. Amen. *Poſtea aſpergat thalamum aqua benedicta.*

BENEDICTIO nouæ nauis.

℣. Adiutóriũ noſtrũ in nomine Dñi. ℟. Qui fecit cælũ & terrã. ℣. Dñs vobíſcũ. ℟. Et cũ ſpíritu tuo. Orémus.

PRopitiâre, Dñe, ſupplicatiônib⁹ noſtris, & bene ✠ dic nauim iſtã déxtera tua ſancta, & omnes qui in ea vehẽtur, ſicut dignátus es benedícere arcã Noë ambulántẽ in dilúuio: pórrige eis Dñe déxterã tuã, ſicut porrexíſti beâto Petro ambulánti ſupra mare: & mitte ſanctũ Angelum tuum de cælis, qui líberet & cuſtódiat eã ſemper à perículis vniuérſis, cũ ómnibus quę in ea erunt: & fámulos tuos repúlſis aduerſitátibus, pórtu ſemper optábili, curſuq. trãquíllo tueâris, trãſactisque, ac rectè perféctis negótijs ómnibus, iteráto tẽpore ad propria cum omni gâudio reuocáre dignéris. Qui viuis & régnas. *Aſpergat nauim aqua benedicta.*

BENEDICTIO ſacerdotaliũ indumentorũ in genere.

Benedictiones ab Epiſcopis, ℣. Adiutóriũ noſtrũ in nómine Dñi. ℟. Qui fecit cælũ & terrã. ℣. Dñs vobíſcũ. ℟. Et cũ ſpíritu tuo. Orémus. *...otal. ſacerd... iam b... benedi... ſacien... da*

OMnípotens ſempitérne Deus, qui per Moyſen fámulũ tuũ põtificália & ſacerdotália, ſeu leuítica veſtiménta, ad expléndũ in cõſpectu tuo miniſtériũ eôrum, ad honórẽ & decórem nóminis tui fieri decreuíſti: adéſto propítius inuocatiônib⁹ noſtris: & hęc induménta ſacerdotália, déſuper irrigãte grátia tua, ingénti benedictiône per noſtrę humilitatis ſeruítiũ purifi ✠ cáre, bene ✠ dícere, & conſe ✠ cráre dignéris: vt diuînis cúltibus & ſacris myſtérijs apta & benedícta exíſtant: his quoque ſacris véſtibus Pontífices, & Sacerdótes, ſeu Leuîtæ tui indúti, ab ómnibus impulſiônibus, ſeu tentatiônibus malignórum ſpírituum muníti, & defénſi eſſe mereãtur: tuiſq. myſtérijs aptè & condignè ſeruîre & inhęrére, atq; in his tibi plácitè & deuotè perſeuerâre tríbue. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen. Orémus.

DEus, inuíctæ virtútis triumphátor, & ómnium rerũ creâtor ac ſanctificátor: inténde propítius preces noſtras: & hęc ĩdumẽta leuíticę, ſacerdotális & pontificális glóriæ, miníſtris tuis fruẽda, tuo ore próprio benedí ✠ cere, ſancti ✠ ficáre, & conſe ✠ cráre dignéris: omneſq. eis vtẽtes, tuis myſtérijs aptos, & tibi in eis deuotè ac laudabíliter ſeruiêntes, grátos efficere dignéris. Per Dóminũ noſtrum. Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui veſtiménta Pontíficibus, Sacerdótibus, & Leuítis, in vſum tabernáculi fœderis neceſſária, Moyſen fámulum tuum ágere iuſsíſti, eumq. ſpíritu ſa-

ſapiêntię ad id peragéndum repleuîſti: hæc veſtiménta in vſum & cultum myſtérij tui bene ✠ dícere, ſancti ✠ ficáre, & cõſe ✠ cráre dignéris: atque miníſtros altáris tui, qui ea indûerint, ſeptifórmis Spíritus grátia dignánter repléri, atque caſtitátis ſtola, beâta fácias cũ bonórum fructu óperum miniſtérij cõgruẽtis immortalitáte veſtíri. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Deinde aſpergit ipſa indumenta aqua benedicta.

BENEDICTIO MAPPARVM & tobalearũ, ſiue linteaminũ altaris.

℣. Adiutóriũ noſtrũ in nomine Dñi. ℟. Qui fecit cęlũ & terrã. ℣. Dñs vobíſcũ. ℟. Et cũ ſpíritu tuo. Orémus.

EXâudi Dómine preces noſtras, & hæc linteâmina ſácri altáris vſui prępaváta bene ✠ dícere, & ſancti ✠ ficáre dignéris. Per Chriſtũ Dóminum noſtrum. ℟. Amen. Oremus.

DOmine Deus omnípotens, qui Móyſen fámulum tuum ornamẽta & linteâmina fácere, per quadragínta dies docuîſti, quæ etiam Maria téxuit, & fécit in vſum miniſtérij tabernáculi fœderis: bene ✠ dícere, ſancti- ✠ ficáre, & cõſe ✠ cráre dignéris hæc linteâmina ad tegéndũ inuoluendũq. altáre glorioſiſſimi filij tui Dómini noſtri Ieſu Chriſti: Qui tecum viuit & régnat in vnitáte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſęcula ſæculórũ. ℟. Amen.

Deinde aſpergit ea aqua benedicta.

BENEDICTIO Corporalium.

℣. Adiutóriũ noſtrũ in nómine Dñi. ℟. Qui fecit cælũ & terrã. ℣. Dñs vobíſcũ. ℟. Et cũ ſpíritu tuo. Orémus.

CLementíſſime Dómine, cuius inenarrábilis eſt vírtus, cuius myſtéria arcánis mirabílibus celebrantur: tribue quæſumus, vt hoc linteâmẽ tuę propitiatiônis bene ✠ dictiône ſanctificétur ad conſecrándum ſuper illud côrpus & ſánguinem Dei & Dómini noſtri Ieſu Chriſti filij tui: Qui tecum viuit & régnat in vnitáte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculórũ. ℟. Amen. Oremus.

OMnípotens ſempitérne Deus, bene ✠ dícere, ſancti ✠ ficáre, & conſe ✠ cráre dignéris linteâmen iſtud ad tegéndum inuoluendumque corpus & ſánguinem Dómini noſtri Ieſu Chriſti filij tui: Qui tecum viuit & régnat. ℟. Amen. Orémus.

OMnípotens Deus, mánibus noſtris opem tuę benedictiônis infúnde: vt per noſtrã bene ✠ dictiônẽ hoc linteâmen ſanctificétur, & córporis ac ſánguinis Redẽptóris noſtri nouum ſudárium, Spíritus ſancti grátia efficiâtur. Per eumdem. In vnitáte eiúſdem Spíritus ſancti. ℟. Amen.

Et aſpergit aqua benedicta.

BENEDICTIO tabernaculi, ſeu vaſculi pro ſacroſancta Euchariſtia conſeruanda.

℣. Adiutóriũ noſtrũ in nómine Dñi. ℟. Qui fecit cælũ & terrã. ℣. Dñs vobíſcũ. ℟. Et cũ ſpíritu tuo. Orémus.

OMnípotens ſempitérne Deus, maieſtátem tuam, ſupplices deprecámur, vt váſculũ hoc pro Córpore filij tui Dñi noſtri Ieſu Chriſti in eo cõ-

dendo fabricátum, bene ✠ dictiônis tuæ grátia dicáre dignéris. Per eumdem Dóminum. ℟. Amen.

Et aſpergit illud aqua benedicta.

ORATIO IN CONSECRAtione Epiſcopi, quæ dicitur cum Oratione Miſſæ diei ſub vna concluſione. & ſimiliter Secreta, & Poſtcommun. Oratio.

ADeſto ſupplicatiônibus noſtris omnípotens Deus: vt quod humilitátis noſtrę geréndũ eſt miniſtério, tuæ virtútis impleâtur effédu. Per Dó.

Secreta. Conſecrator.

SVſcipe Dómine múnera, quæ tibi offérimus pro hoc fámulo tuo: vt propítius in eo tua dona cuſtódias. Per Dóminum. Conſecratus dicit.

SVſcipe Dñe múnera, quæ tibi offérimus pro me fámulo tuo: vt propíti⁹ in me tua dona cuſtódias. Per Dó.

Infra actionem. Conſecrator.

HAnc ígitur oblatiônem ſeruitútis noſtræ, ſed & cunctæ famíliæ tuæ, quam tibi offérimus etiam pro hoc fámulo tuo, quem ad Epiſcopátus órdinem promouêre dignátus es, quęſumus Dómine vt placát⁹ accípias, & propítius in eo tua dona cuſtódias: vt quod diuîno múnere conſecútus eſt, diuînis effédibus exequâtur: diesq. noſtros in tua pace diſpónas: atq. ab ętérna damnatiône nos éripi, & in electórũ tuôrum iúbeas grege numerári. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. Amẽ.

Conſecratus dicit.

HAnc ígitur oblatiônem ſeruitútis noſtræ, ſed & cunctæ famíliæ tuæ, quam tibi offérimus étiam pro me fámulo tuo, quem ad Epiſcopátus órdinem promouêre dignátus es, quęſumus Dómine vt placátus accípias, & propítius in me tua dona cuſtódias: vt quod diuîno múnere conſecútus ſum, diuînis effédibus éxequar: dieſque noſtros in tua pace diſpónas: atque ab ętérna damnatiône nos éripi, & in electórum tuôrum iûbeas grege numerári. Per Chriſtum Dóminum noſtrum, Amen. Poſtcommun.

PLénum, quæſumus Dómine, in nobis remédium tuę miſeratiónis operáre: ac tales nos eſſe pérfice propîtius, & ſic fouêri: vt tibi in ómnibus placére valeâmus. Per Dóminum.

ORATIO IN COLLATIONE ſacrorum Ordinum, quæ dicitur cũ Oratione Miſſę diei ſub vna concluſione. & ſimiliter Secreta, & Poſtcommun. Oratio.

EXâudi quæſumus Dómine ſupplicum préces, & deuóto tibi pectore famulántes, perpétua defenſiône cuſtódi: vt núllis perturbatiônibus impedíti, líberam ſeruitútem tuis ſemper exhibeâmus offícijs. Per Dóminum noſtrum. Secreta.

TVis, quæſumus Dómine, operáre myſtérijs: vt hæc tibi múnera dignis méntibus offerámus. Per Dóminum noſtrum. Poſtcommun.

QVos tuis Dómine réficis ſacraméntis, contínuis attólle benígnus auxílijs: vt tuæ redemptiônis effédum, & myſtérijs capiâmus, & móribus. Per Dóminum.

FINIS.

INDEX NOMINVM SANCTORVM HVIVS MISSALIS.

ABachum & ſociorum martyrum, xix. Ianuarij. 179
Abdon & Sennen mart. xxx. Iulij. 219
Achillei & ſociorum martyrum, xij. Maij. 199
Adaucti & Felicis martyr. xxx. Auguſti. 228
Adriani mart. viij. Septembris. 229
Aegidij Abbatis. j. Septembris. 229
Agapiti & ſociorum martyrum, vj. Auguſti. 221
Agapiti mart. xviij. Auguſti. 225
Agathæ virginis & mart. v. Februarij. 184
Agnetis virginis & martyr. xxj. Ianuarij. 180
Agnetis ſecundo, xxviij. Ianuarij. 183
Agricolę & Vitalis martyrum, iiij. Nouembris. 240
Alexandri Papæ & ſociorum martyrum, iij. Maij. 196
Alexij confeſſoris, xvij. Iulij. 213
Ambroſij Epiſcopi & confeſſoris, vij. Decembris. 182
Anacleti Papæ & mart. xiij. Iulij. 213
Anaſtaſiæ mart. xxv. Decembris. 10
Anaſtaſij & Vincentij mart. xxij. Ianuarij. 180
Andreę Apoſtoli, xxx. Nouembris. 173
Aniceti Papæ & mart. xvij. Aprilis. 192
Annæ matris B. Mariæ, xxvj. Iulij. 217
Annuntiatio B. Marię virginis, xxv. Martii. 190
Antonii abbatis, xvij. Ianuarii. 178
Antonij de Padua, xiij. Iunii. 202
Apollinaris Epiſcopi & martyris, xxiij. Iulii. 215
Apolloniæ virginis & mar. ix. Februarij. 186
Apparitio S. Michaelis Archangeli, viij. Maii. 198
Apuleii & ſociorum martyrum, vij. Octobris. 236
Aſſumptio B. Mariæ virginis, xv. Auguſti. 225
Athanaſii Epiſcopi & confeſſoris, ij. Maii. 195
Audifacis & ſociorum martyrum, xix. Ianuarii. 179
Auguſtini Epiſcopi & confeſſoris, xxviij. Auguſti. 227
Bacchi & ſociorum martyrum, vij. Octobris. 239
Barbaræ virginis & martyris, iiij. Decembris. 181
Barnabæ Apoſtoli, xj. Iunij. 201
Bartholomæi Apoſtoli, xxiiij. vel xxv. Auguſti. 229
Baſilidis & ſociorum martyrum, xij. Iunii. 201
Baſilii Epiſcopi & confeſſoris, xiiij. Iunij. 202
Beatricis & ſociorum martyrum, xxix. Iulii. 218
Benedicti abbatis, xxj. Martii. 190
Bernardi abbatis, xx. Auguſti. 226
Bibianæ virginis & martyris, ij. Decembris. 181
Blaſii Epiſcopi & mart. iij. Februarii. 186
Bonauenturæ Epiſcopi & confeſſ. xiiij. Iulii. 213
Bonifacii martyris, xiiij. Maii. 213
Cæciliæ virginis & martyris, xxij. Nouembris. 242
Caij & Soteris Pontificum & mart. xxij. Aprilis. 192
Calliſti Papæ & mart. xiiij. Octobris. 236
Caſſiani mart. xiij. Auguſti. 224
Catharinæ virginis & marty. xxv. Nouembris. 244
Catharinę virginis Senenſis, xxix. Aprilis. 294
Cathedra S. Petri Romæ, xviij. Ianuarii. 178
Antiochiæ, xxij. Februarij. 187
Celſi & ſociorum mart. xxviij. Iulij. 217
Chriſtinæ virginis & marty. xxiiij. Iulij. 216
Chriſtophori mart. xxv. Iulij. 216
Chryſanthi & Dariæ martyr. xxv. Octobris. 238
Chryſogoni martyris, xxiiij. Nouembris. 244
Circumciſio Domini, j. Ianuarij. 18
Claræ virginis, xij. Auguſti. 224
Clementis Papæ & martyris, xxiij. Nouembris. 245
Cleti & Marcellini Pontificum & marty. xxvj. Aprilis. 193
Commemoratio B. Pauli Apoſtoli, xxx. Iunij. 209
Commemoratio omnium Defunctorum, ij. Nouembris. 240
Conceptio B. Mariæ virginis, viij. Decembris. 173
Conuerſio B. Pauli Apoſtoli, xxv. Ianuarij. 181
Cornelij & Cypriani martyrum, xvj. Septembris. 231
Coſmæ & Damiani martyrum, xxvij. Septembris. 233
Creſcentiæ & ſociorum martyrũ, xv. Iunij. 203
Cypriani & Cornelij martyrum, xvj. Septembris. 231
Cypriani & Iuſtinæ martyrum, xxvj. Septembris. 233
Cyriaci & ſociorum martyrum, viij. Auguſti. 222
Cyrini & ſociorum martyrum, xij. Iunij. 201
Crucis Inuentio, iij. Maij. 195
Exaltatio, xiiij. Septembris. 230
Damaſi Papæ, & confeſſoris, xj. Decembris. 174
Damiani & Coſmæ martyrum, xxvij. Septembris. 233
Dariæ & Chryſanthi martyrum, xxv. Octobris. 238
Decollatio S. Ioannis Baptiſtæ, xxix. Auguſti. 227
Dedicatio Baſilicæ Saluatoris, ix. Nouembris. 241
Baſilicæ Apoſtolorum Petri & Pauli, xviij. Nouembris. 243
S. Mariæ ad Niues, v. Auguſti. 221
S. Michaelis Archangeli, xxix. Septembris. 234
Defunctorum Commemoratio, ij. Nouembris. 240
Dionyſij, Ruſtici & Eleutherij martyrum, ix. Octobris. 236
Dominici confeſſoris, iiij. Auguſti. 210
Domitillæ virginis & martyris, xij. Maij. 199
Donati Epiſcopi & martyris, vij. Auguſti. 221
Dorotheæ virginis & martyris, vj. Februarij. 186
Duodecim Fratrum martyrum, j. Septembris. 229
Eleutherij Papæ & martyris, xxvj. Maij. 210
Eleutherij & ſociorum martyrum, ix. Octobris. 236
Emerentianæ virginis & mart. xxiij. Ianuarij. 180
Epimachi & Gordiani martyrum, x. Maij. 198
Epiphania Domini, vj. Ianuarij. 19
Eraſmi & ſociorum martyrum, ij. Iunij. 200
Euariſti Papæ & martyris, xxvj. Octobris. 238
Euentij & ſociorum martyrum, iij. Maij. 196
Euphemiæ, Luciæ, & Geminiani marty. xvj. Septembris. 231
Euſebij Epiſcopi & martyris, xv. Decembris. 175
Euſebij confeſſoris, xiiij. Auguſti. 224
Euſtachij & ſociorum martyrum, xx. Septembris. 232
Exaltatio ſanctæ Crucis, xiiij. Septembris. 230
Fabiani Papæ & martyris, xx. Ianuarij. 179
Fauſtini & Iouitæ martyrum, xv. Februarij. 187
Fauſtini & ſociorum martyrum, xxix. Iulij. 218
Feliciani & Primi martyrum, ix. Iunij. 200
Felicis presbyteri & martyr. xiiij. Ianuatij. 185
Felicis Papæ & mart. xxx. Maij. 200
Felicis & Naboris martyrum, xij. Iulii. 212
Felicis & ſociorum martyrum, xxix. Iulii. 218
Felicis & Adaucti martyrum, xxx. Auguſti. 228
Feliciſſimi & ſociorum martyrum, vi. Auguſti. 221
Felicitatis & Perpetuæ martyrum, vii. Martii. 188
Felicitatis martyris, xxiii. Nouembris. 243
Franciſci confeſſoris, iiii. Octobris. 235
Franciſci de Paula, ii. Aprilis. 191
Geminiani & ſociorum martyrum, xvi. Septembris. 230
Georgii martyris, xxii. Aprilis. 192
Geruaſii & Protaſii martyrum, xix. Iunii. 204
Gordiani & Epimachi martyrum, x. Maii. 198
Gorgonii martyris, ix. Septembris. 230
Gregorii Papæ & confeſſoris, xii. Martii. 189
Gregorii Nazianzeni Epiſcopi & confeſſoris, ix. Maii. 198
Gregorii Thaumaturgi Epiſcopi & confeſſ. xvii. Nouembris. 242
Hermetis martyris, xxviii. Auguſti. 227
Hieronymi presbyteri & confeſſoris, xxx. Septembris. 234
Hilarii Epiſcopi & confeſſoris, xiiij. Ianuarii. 185
Hilarionis abbatis, xxi. Octobris. 238
Hippolyti & Caſſiani martyrum, xiii. Auguſti. 224
Hippolyti & ſociorum martyrum, xxii. Auguſti. 226
Hyacinthi & Proti martyrum, xi. Septembris. 230
Hygini Papæ & mart. xi. Ianuarij. 185
Iacobi & Philippi Apoſtolorum, j. Maii. 194
Iacobi Apoſtoli, xxv. Iulii. 216
Ianuarii Epiſcopi & ſociorum martyrum, xix. Septembris. 231
Ignatii Epiſcopi & mart. i. Februarii. 183
Innocentii Papæ & confeſſ. xxviii. Iulii. 217
Innocentium martyrum, xxviii. Decembris. 13
Inuentio S. Crucis, iii. Maii. 195
Inuentio S. Stephani protomartyris iii. Auguſti. 220
Ioannis Apoſtoli & Euangeliſtæ, xxvii. Decembris. 12
Ioannis ante portam Latinam, vi. Maii. 192
Ioannis Baptiſtæ Natiuitas, xxiiii. Iunii. 206
Decollatio eiuſdem, xxix. Auguſti. 227
Ioannis Chryſoſtomi Epiſcopi & confeſſoris, xxvii. Ianuarii. 183
Ioannis Gualberti abbatis, xii. Iulii. 212
Ioannis Papæ & martyris, xxvii. Maii. 200
Ioannis & Pauli martyrum, xxvj. Iunij. 207
Ioſeph confeſſoris, xix. Martij. 189
Iouitæ martyris, xv. Februarij. 187
Iudæ Apoſtoli, xxviij. Octobris. 238
Iuſtinæ & Cypriani martyrum, xxvj. Septembris. 233
Iuuenalis Epiſcopi & confeſſoris, iij. Maij. 196
Largi & ſociorum martyrum, viij. Auguſti. 222
Laurentij martyris, x. Auguſti. 223
Leonis primi Papæ & confeſſoris, xj. Aprilis. 191
Leonis ſecundi Papæ & confeſſoris, xxviij. Iunij. 207
Lini Papę & mart. xxiij. Septembris. 233
Lucæ Euangeliſtæ, xviij. Octobris. 237
Luciæ & ſociorum martyrum, xvj. Septembris. 231
Luciæ virginis & martyris, xiij. Decembris. 174

Lucii

Lucij Papæ & mar.iiij.Martij. 187
Ludouici confeſſoris,xxv.Auguſti. 226
Machabæorum mart.j.Auguſti. 219
Marcelli Papæ & martyris, xvj.Ianuarij. 178
Marcelli & ſociorum martyrum, vij.Octobris. 235
Marcelliani & Marci martyrum, xviij.Iunij. 203
Marcellini & Cleti mar. Pontificum,xxvj.Aprilis. 193
Marcellini & ſociorum martyrum,ij.Iunij. 200
Marci Euangeliſtæ,xxv.Aprilis. 193
Marci Papę & confeſſoris,vij.Octobris. 235
Marci & Marcelliani martyrum, xviij.Iunij. 203
Margaritę virginis & martyris, xx.Iulij. 214
Mariæ virginis Conceptio,viij.Decembris. 173
Purificatio,ij.Februarij. 184
Annuntiatio,xxv.Martij. 190
Viſitatio,ij.Iulij. 210
Feſtum ad Niues,v.Auguſti. 221
Aſſumptio,xv.Auguſti. 225
Natiuitas,viij.Septembris. 229
Præſentatio,xxj.Nouembris. 242
Mariæ Magdalenæ,xxij.Iulij. 215
Marij & ſociorum martyrum, xix. Ianuarij. 179
Marthę cum ſocijs martyribus,xix.Ianuarij. 179
Marthæ virginis,xxix.Iulij. 218
Martiniani & Proceſsi martyrum, ij.Iulij. 210
Martini Epiſcopi & confeſſoris,xj.Nouembris. 241
Martini Papæ & martyris, xij. Nouembris. 242
Matthæi Apoſtoli & Euangeliſtæ, xxj.Septembris. 232
Matthiæ Apoſtoli,xiiij.vel xxv.Februarij. 187
Mauri abbatis,xv. Ianuarij. 177
Mauritij & ſociorum martyr. xxij.Septembris. 233
Maximi & ſociorum martyr. xiiij.Aprilis. 192
Melchiadis Papæ & martyris, x.Decembris. 174
Michaelis Archangeli Apparitio, viij.Maij. 198
Dedicatio eiuſdem, xxix. Septembris. 234
Mennæ mart.xj.Nouembris. 241
Modeſti & ſociorum martyrum, xv.Iunij. 203
Monicæ viduæ,iiij.Maij. 196
Naboris & ſociorum martyrum,xij.Iunij. 201
Naboris & Felicis martyrum, xij.Iulij. 212
Natiuitas Domini noſtri Ieſu Chriſti,xxv.Decembris. 10
Natiuitas S.Ioannis Baptiſtæ, xxiiij.Iunij. 206
Natiuitas B.Mariæ virginis, viij.Septembris. 229
Nazarij & ſociorum mart.xij.Iunij. 201
Nazarij & ſociorum marty. xxviij.Iulij. 217
Nerei & ſociorum mart.xii.Maii. 199
Nicolai Epiſcopi & confeſſoris,vj.Decembris. 181
Nicolai de Tolentino confeſſoris, x.Septembris. 228
Nymphæ virginis & martyris, x.Nouembris. 241
Omnium Sanctorum, j. Nouembris. 240
Pancratij martyris,xij.Maij. 199
Pantaleonis mart.xxvij.Iulij. 217
Pauli primi Eremitæ,xv.Ianuarii. 177
Pauli & Ioannis martyrum, xxvj.Iunij. 207
Pauli Apoſtoli Conuerſio, xxv. Ianuarij. 181
Eiuſdem commemoratio, xxx.Iunij. 109
Pauli & Petri Apoſtolorum, xxix.Iunij. 208
Paulini Epiſcopi & confeſſ. xxij.Iunij. 205
Perpetuæ & Felicitatis martyrum, vij.Martij. 188
Petri & Pauli Apoſtolorum, xxix.Iunij. 208
Petri Apoſtoli Cathedra Romæ, xviij.Ianuarij. 178
Antiochiæ,xxij.Februarij. 187
Petri ad Vincula,j. Auguſti. 219
Petri martyris,xxix.Aprilis. 194
Petri & ſociorum martyrum, ij. Iunij. 200
Petri Alexandrini Epiſcopi & martyris,xxvj.Nouembris. 244
Petronillæ virginis,xxxj.Maij. 200
Philippi & Iacobi Apoſtolorum, j.Maij. 194
Pij Papæ & martyris,xj.Iulij. 212
Placidi & ſociorum martyrum, v.Octobris. 235
Polycarpi Epiſcopi & mart. xxvj.Ianuarij. 182
Pontiani Papę & martyris,xix.Nouembris. 242
Pudentianæ virginis,xix.Maij. 199
Præſentatio B.Mariæ virginis, xxj.Nouembris. 242
Praxedis virginis,xxj.Iulij. 242
Primi & Feliciani mart.ix.Iunij. 200
Priſcæ virginis & martyris, xviij.Ianuarij. 178
Proceſsi & Martiniani martyrum, ij. Iulij. 210
Protaſij & Geruaſij martyrum,xix.Iunij. 204
Proti & Hyacinthi martyrum, xj.Septembris. 228
Purificatio B.Mariæ virginis,ij.Februarij. 184
Quadraginta mart.ix.Martij. 188
Quatuor Coronatorum martyrum,viij.Nouembris. 240
Remigij Epiſcopi & confeſſoris, j.Octobris. 235
Reſpicij & ſociorum martyrum,x.Nouembris. 241
Romani martyris,ix.Auguſti. 223
Romualdi abbatis,vij. Februarij. 286
Rufinæ & Secundæ virginum & martyrum,x. Iulij. 212
Ruſtici & ſociorum martyrum, ix.Octobris. 236
Sabbæ abbatis,v.Decembris. 173
Sabinæ martyris,xxix.Auguſti. 640
Saluatoris Baſilicæ dedicatio, ix.Nouembris. 241
Sanctorum omnium,j.Nouembris. 240
Saturnini mart.xxix.Nouembris. 172
Sebaſtiani mart.xx. Ianuarij. 179
Secundæ & Rufinæ virginum & martyrum,x.Iulij. 212
Sennen & Abdon martyrum, xxx.Iulij. 219
Septem Fratrum mart.x.Iulij. 212
Sergij, Bacchi, Marcelli,& Apuleij mart.vij.Octobris. 235
Siluerij Papæ & martyris, xx. Iunii. 204
Silueſtri Papæ & confeſſoris, xxxj.Decembris. 17
Simonis & Iudæ Apoſtolorum, xxviij. Octobris. 238
Simplicij & ſociorum martyrum, xxix.Iulij. 216
Smaragdi & ſociorum martyrum, viij.Auguſti. 212
Soteris & Caij Pontificum & mart.xxij.Aprilis. 192
Stanislai Epiſcopi & martyris, vij. Maij. 197
Stephani protomartyris, xxvj. Decembris. 12
Inuentio eiuſdem,iij.Auguſti. 220
Stephani Papæ & martyris, ij. Auguſti. 220
Suſannę virginis & martyris,xj. Auguſti. 223
Symeonis Epiſcopi & martyris, xviij. Februarij. 187
Symphoriani & ſociorum martyrum, xxij.Auguſti. 226
Symphoroſæ cum ſeptem filijs martyribus,xviij.Iulij. 214
Teleſphori Papæ & martyris, v.Ianuarij. 19
Theclæ virginis & martyris,xxiiij.Septembris. 233
Theodori mart.ix.Nouembris. 241
Theoduli & ſociorum martyrum,iij.Maij. 196
Thomæ Apoſtoli,xxj.Decembris. 170
Thomæ de Aquino,vij. Martij. 188
Thomæ Epiſcopi & martyris, xxix.Decembris. 24
Tiburtij, Valeriani, & Maximi martyrum,xiiij.Aprilis. 192
Tiburtij & Suſannæ martyrum, xj.Auguſti. 223
Timothei Epiſcopi & marty.xxiiij.Ianuarij. 180
Timothei & ſociorum martyrum,xxij.Auguſti. 226
Transfiguratio Domini,vj.Auguſti. 221
Tryphonis, Reſpicij, & Nymphæ mart.x.Nouembris. 241
Valentini presbyteri & martyris, xiiij.Februarij. 187
Valeriani & ſociorum martyrum,xiiij.Aprilis. 217
Victoris Papæ & martyris, xxviij.Iulij. 192
Vincentij mart. xxij.Ianuarij. 180
Viſitatio B.Mariæ virginis,ij.Iulij. 210
Vitalis martyris, xxvij.Aprilis. 193
Vitalis & Agricolæ martyrum,iiij.Nouembris. 240
Viti & ſociorum mart.xv.Iunij. 203
Vrbani Papæ & mart.xxv.Maij. 199
Vrſulæ & ſociarum virginum & martyrum,xxj.Octobris. 238
Xyſti Papæ & ſociorum martyrum,vj.Auguſti. 221
Zephyrini Papæ & martyris, xxvj. Auguſti. 227

FINIS.

Nos Frater Ioannes Dominicus Vignutius de Rauenna Sac. Theol. Magiſter Ord. Prædicatorum: In toto Sereniſsimo Venetorum Dominio contra hæreticam prauitatem Inquiſitor Generalis à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter delegatus: Teſtamur dediſſe licentiam Bonifacio Cieræ Typographo Veneto, recudendi Miſſale Romanum in folio iuxta exemplar anno 1604. in Typographia Vaticana editum, deinde ſic per ipſum recuſum cum præfato originali contuliſſe, & nihil additum, vel detractum fuiſſe, immo in omnibus concordari reperiſſe, errores vero quam pauciſsimos reperimus, quos pro faciliori emendatione hic in fine annotari mandauimus. In quorum, &c.

Datum ex Domo ſanctæ Inquiſitionis, die 18. Iunij 1608.

Errata quædam, & prætermiſſa.

Fol.	*Col.*	*Lin.*	*Errata*		*Corrige*
144	2	30		*adde*	vel
150	1	39	euertit		euerrit
228	3	3	vtrumque		vtramque
244	2	25	non		nos
			In poſtillis, ſiue marginibus.		
21	2	27		*adde*	Luc.2.
30	3	26	Pſal.101.		Pſal.102.
87	3	19		*adde*	Pſal.140.
135	4	6	Pſal.16.		Ioan.16.
159	4	20		*dele*	Pſal.53.
205	2	19	2.Cor.2.b		2.Cor.8.b
273	1	19	Marc.12.d		Marc.11.d

R E G E S T V M.

✠ ✠✠ ✠✠✠ A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm Nn Oo.

Omnes ſunt Quaterniones, præter ✠ ✠✠ ✠✠✠, & O o, qui ſunt duerniones.

INSTYTUT OSSOLINSKIEGO

VENETIIS, M DC VIII.

Ex Typographia Cierea.

MISSALE

VENETIIS

1608